

Holy Bible

Aionian Edition®

תנ"ך עברי מודרני
Modern Hebrew Bible

AionianBible.org
התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

תנך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2023

Source text: eBible.org

Source version: 3/3/2023

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 4.13.11 (Pro) on 3/18/2023

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

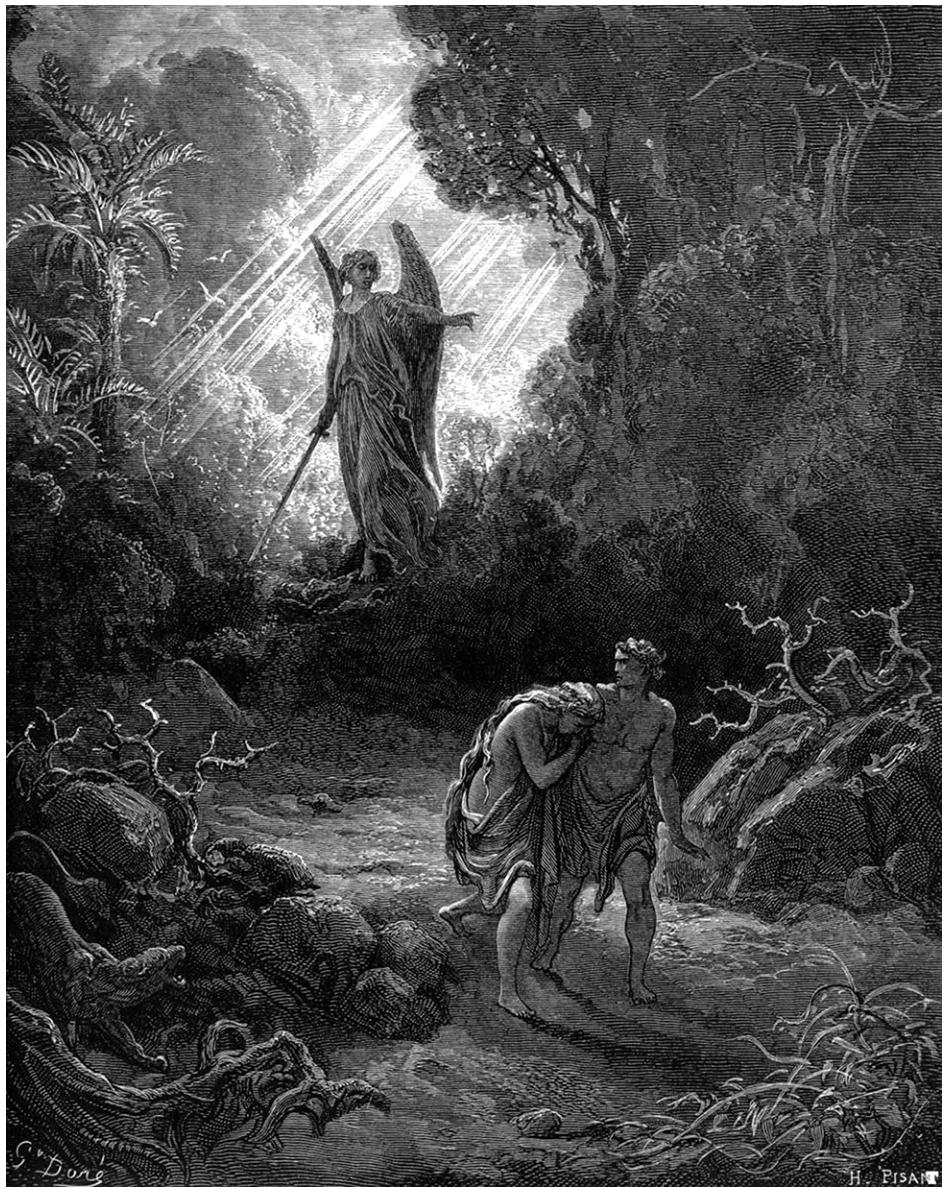
This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

תוכן העניינים

עדות חדשה

הברית החדשה

505	מatio	בראשית
527	מארק	שמות
541	ליקס	ויקרא
564	נון	במדבר
582	מעשֵׁי הַשְׁלִיחִים	דברים
606	אֶל-הַרְוֹמִים	יהושע
616	הָרָאשׁוֹנָה אֶל-הַקּוֹנוֹתִים	שופטים
626	הַשׁנִית אֶל-הַקּוֹנוֹתִים	שモאל א
632	אֶל-הַגּוֹלְטִים	שモאל ב
636	אֶל-הַאֲפֵסִים	מלכים א
639	אֶל-הַפְלִפִים	מלכים ב
642	אֶל-הַקּוֹלְפִים	ישעה
645	1 סלוניים	ירמיה
647	2 סלוניים	יהזקאל
649	1 טימothy	הוושע
652	2 טימothy	יואל
654	אֶל-טְטוֹס	עמוס
656	אֶל-פְּלִימֹן	עבירה
657	אֶל-הַעֲבָרִים	יונת
664	יעקב	מיכה
667	הָרָאשׁוֹנָה לְפִטְרוֹס	נחום
670	הַשׁנִית לְפִטְרוֹס	חבקוק
672	הָרָאשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן	צפניה
675	הַשׁנִית לְיוֹחָנָן	הו
676	הַשְׁלִישִׁית לְיוֹחָנָן	זכירה
677	יהוָה	מלאכי
678	חוֹן יוֹחָנָן	תהילים
		אִוֹב
		מְשֻׁלִ
		רוֹת
		שיר השירים
		קָהָלָת
		אַכְה
		אָסָתָר
		דְּנִיאָל
		עֹזָרָא
		נַחֲמִיה
		דְּבָרֵי הַיּוֹםִים א
		דְּבָרֵי הַיּוֹםִים ב
	נספח	
	מדרך הקורא	
	מילון	
	מפות	
	Destiny	
	Doré	
	איורים	

וינרש את האדם ויישכן מקרם לנו עדן את הקרים ואת להט החורב המותהפהת לשומר את דרך עז החיים:
(בראשית 3:24)

ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמו כדרמותנו וירדו בדנתם הים ובכור הרים וביבה והכל הארץ ובכל הרmesh הרmesh על הארץ: 27 ווירא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אתם: 28 ווירא אתם אלהים וויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וככבה והרדו בדנתם הים ובכור הרים וביבה חיה הרmesh על הארץ: 29 וויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע וזרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרע עץ וזרע זרע لكم יהיה לאכלת: 30 וולכל חיה הארץ ולכל עוף הרים ולבל רוםesh על הארץ אשר בו נפש חיה את כל יריד עשב לאכלת ויהי כן: 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערבעה כי בקר ים השמי:

2 ויכלו הרים והארץ וככל צבאים: 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה: 3 ווירא אלהים את יום השביעי מלאכתו אשר עשה: 4 אלה תולדות הרים והארץ בהבראם ביום העשות: 5 וככל שיח השדה טרם יתירה באرض וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יתירה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: 6 ואך יעללה מן הארץ והשקה את כל פני הארץ: 7 ויצא יהוה אלהים את האדם עבר מן האדמה ויפח באפיו נשמה חיים ויהי האדם לנפש חיה: 8 וויטע יהוה אלהים נן בעדרן מקרם וישם שם את האדם אשר יציר: 9 יצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמוד לمرאה וטوب למאכל ועץ החיים בתוכו גנן ועץ הדעת טוב ורע: 10 ונחר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד יהוה לארכבה ראשים: 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החווילא אשר שם הוזבב: 12 וויהב הארץ והוא טוב שם הבדלה ואבן השם: 13 ושם הנחר השלישי חידקל הסובב את כל ארץ כוש: 14 ושם הנחר השלישי הוא פרת: 15 הוא החלק קדמת אשר והנחר הרביעי הוא פרת: 16 ייקח יהוה אלהים את האדם וינחוה בנן עדן לעבדה ולשמרה: 17 וויצו יהוה אלהים על האדם לאמר פרו ורבו ומלאו עץ הגן אכל תאכל: 18 ומגע הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנה מות תמות: 19 וויאמר יהוה

בראשית בראשית ברא אלהים את הרים ואת הארץ: 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: 3 וויאמר אלהים יהי אור וויראו אור: 4 ווירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: 5 ווירא אלהים לאור ים ולחשך קרא ללה ויהי ערבי ויהי בקר ים אהד: 6 וויאמר אלהים קרייע בתוכו המים ויהי מבידיל בין מים למים: 7 ויעש אלהים את הרקייע ויבדל בין המים אשר מתחת לركיע ובין המים אשר מעל לركיע ויהי כן: 8 ווירא אלהים לركיע שמים ויהי ערבי ויהי בקר ים שני: 9 וויאמר אלהים יקו המים מתחת הרים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: 10 ווירא אלהים ליבשה ארץ ולמקוות המים קרא ימים ווירא אלהים כי טוב: 11 וויאמר אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע ורע עץ פריו עשה פריו למיינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: 12 ותוציא הארץ דשא עשב מזריע ורע למיןנו ועץ עשה פריו אשר זרעו בו למיןנו ווירא אלהים כי טוב: 13 ויהי ערבי ויהי בקר ים שלישי: 14 וויאמר אלהים יהי מארת ברקייע השמים להבדיל בין הימים ובין הלילה והויה בברקייע השמים להבדיל בין הימים ובין הלילה והויה לאחת ולמעודדים ולמים ושנים: 15 ויהיו למאורת ברקע השמים להאריך על הארץ ויהי כן: 16 וויעש אלהים את שני המארת הנגדלים את המאור הנדרל למשלת הימים ואת המאור הקטן למשלת הלילה ואת הכוכבים: 17 וויתן אתם אלהים ברקייע השמים להאריך על הארץ: 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: 19 ויהי ערבי ויהי בקר ים רבייעי: 20 וויאמר אלהים ישרצו המים שרצ נפש חיה ונוף עופף על הארץ על פני רקייע הרים: 21 ווירא אלהים את התנים הנגדלים ואת כל נפש החיה הרmeshת אשר שרצו המים למיםיהם ואת כל עוף כף למיןנו ווירא אלהים כי טוב: 22 ווירא אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירכ בארץ: 23 ויהי ערבי ויהי בקר ים חמישי: 24 וויאמר אלהים תוציא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: 25 ויעש אלהים את חיות הארץ למינה ואת הבמה למינה ואת כל רmesh האדמה למיננו ווירא אלהים כי טוב: 26

והרנק בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך : 16 וולאדם אמר כי שמעת לכול אשתק ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל מל ממנה אדרורה האדמה בעבורך בעצבון תأكلנה כל ימי חייך : 18 וקוץ ודרדר חמוץ לך ואכלת את עשב השדה : 19 בזעט אפיק תאכל לחם עד שובר אל האדמה כי ממנה לקחת כי עבר אתה ואל עפר תשוב : 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היהת אם כל חי : 21 וויש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם : 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממננו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח נם מעץ החיים ואכל וחו לעלם : 23 וישלחו יהוה אלהים מן עדן לעבד את האדמה אשר לך משם : 24 ויגרש את האדם וישכן מוקדם לנין עדן את הכרבים ואת הרט החרב המתהפהת לשמר את דרכך עץ החיים :

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותחר ותلد את קין ויאמר קניתו איש יהוה : 2 ותחספ לולדת את אחיו את הבעל יהי הבעל רעה צאן וקין היה עבר אדמה : 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנהה ליהוה : 4 ותבלע הביא נם הוא מברכות צאנו ומחלבון וישע יהוה אל הבעל ואל מנחתו : 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקון מאד ויפלו פניו : 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפל פניך : 7 הלא אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח החטא רבעך ואליך תשוקתו אתה תמשל בו : 8 ויאמר קין אל הבעל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבעל אחיו ויהרנהו : 9 ויאמר יהוה אל קין איז הבעל אחיך ויאמר לא ידעתך השמר אחוי אנכי : 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אליו מן האדמה : 11 ועתה אדרור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך : 12 כי תעבר את האדמה לא תספ תחת כחה לך נע ונד תהיה בארץ : 13 ויאמר קין אל יהוה גדור עוני מנשא : 14 הן גרש את הום מעל בני האדמה ומפנייך אסתה והייתה נוע ונדר בארץ והוא כל הארץ ירני : 15 ויאמר לו יהוה לך כל הרגן קון שבעתים יקם וישם יהוה לךין אותן לבתית הכויה אותו כל מזאו : 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן : 17 וידע קין את אשתו ותחר ותל את חנווק ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנווק : 18 וילוד לחנווק את עירך ויעירך ילד את מהויאל

אליהם לא טוב היהו האדם לבדו עשה לו עוזר כנדתו : 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיות השדה ואת כל עוף השמיים ויבא אל האדם לראות מה יקרה לו וכל אשר יקרה לו האדם נשפח היה הוא שמו : 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמיים ולכל חיות השדה ולאדם לא מצא עוזר כנדתו : 21 וויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ווישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשער תחתנה : 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר ליה מון האדם לאשה ויבאה אל האדם : 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרו לאתה יקרה אשה כי מאיש לךחה זאת : 24 על כן יעוז איש את אביו ואת אמו ודק בأشيיו והוא לבשר אחד : 25 ויהיו שנייהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו :

3 והנהש היה ערום מכל חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הנן : 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הנן נאכל : 3 ומפרי העץ אשר בתוך הנן אמר אלהים לא תאכלו ממו ולא תגעו בו פן תמתו : 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו : 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממו ונפקחו ענייכם והייתם כאלהים יידעו טוב ורע : 6 ותראה האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאהו הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפרי ותאכל ותתן נם לאישה עמה ויאכל : 7 ותפקתנה עניינו שנייהם וידעו כי עירם הם ותתפזרו עללה ana ויעשו להם הנרת : 8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בנן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הנן : 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה : 10 ויאמר את קול שמעתי בנן ואירא כי עירם אני ואתבא : 11 ויאמר מי הניד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבתו אכל ממנה אכלת : 12 ויאמר האדם האשה אשר נתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל : 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל : 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת אדרור אתה מכל הבהמה ומכל חיות השדה על נחך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך : 15 ויאיבח אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש אתה תשופנו עקב : 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבון

חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתחולח שלש מאות שנה ווילד בנים ובנות: 23 ויהי כל ימי חנוך חמש ושים שנה ושלש מאות שנה: 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לחק אותו אליהם: 25 ויהי מתחולח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ווילד את למלך: 26 ויהי מתחולח אחריו הולידו את למלך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ווילד בנים ובנות: 27 ויהי כל ימי מתחולח השע ושים שנה ותשע מאות שנה וימת: 28 ויהי למלך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ווילד בן: 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ונחמןו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר ארחה יהוה: 30 ויהי למלך אחריו הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ווילד בנים ובנות: 31 ויהי כל ימי למלך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: 32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ווילד נח את שם את חם ואת יפת:

6 ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות ילדו להם: 2 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחזרו: 3 ויאמר יהוה לא ידוע רוחו באדם לעלם בשגם הואبشر והוא ימי מאה ועשרים שנה: 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם ונם אחריו כן אשר יבואו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם: 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יציר מהשบท לבוך רע כל היום: 6 ווינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: 7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראשי מעל פני האדמה מ אדם עד בהמה עד רמש ועד עופ השמיים כי נחמו כי עישותם: 8 ונח מצח בעני יהוה: 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתו את האלהים התחלך נח: 10 ווילד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: 12 וירא האלהים את הארץ והנה נשחחה כי השחות כלبشر את דרכו על הארץ: 13 ויאמר אלהים לנח קץ כלبشر בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: 14 עשה לך כתבת עצי גפר קנים תעשה את התבהה וככפרת אתה מבית ומתחוץ בכפר: 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבהה חמישים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה: 16 צהר תעשה לתבהה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח

ומחיאאל ילד את מתחאל ומתחואל ילד את למלך: 19 ויהי לו למלך שני נשים שם האחת ערדה ושם השניה צלה: 20 ותולד ערדה את בבל והוא אביו יש בא האל ומקנה: 21 ושם אחיו יובל הוא היר אביו כל חפש כנור ועוגב: 22 וצלה גם הוא ילדה את טובל קין לטש כל חרשנהשת וברזיל ואחות טובל קון נומה: 23 ויאמר למלך נשיו ערדה וצלה שמען נשי למלך האונה אמרתוי כי איש הרנתוי לפצעיו וילד לחברתו: 24 כי שבעתים יקם קין ולמלך שבעים ושבעה: 25 וידע אדם עוד את אשתו ותולד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תהה הבל כי הרגנו קין: 26 ולשת נם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנטוש או הוול לקרא בשם יהוה:

5 זה ספר תולדת אדים ביום בראשם אדם בדמות אלים עשה אותו: 2 זכר ונקבה ברם וברך אתם ויקרא את שמו אדם ביום הבראם: 3 ויהי אדם שלשים ומאת שנה ווילד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת: 4 ויהיימי אדם אחריו הולידו את שטמנה מאות שנה ווילד בנים ובנות: 5 ויהי כל ימי אדם אשר הוא תשע מאות שנה ותשעים שנה וימת: 6 ויהי שת חמיש שנים ומאת שנה ווילד את אנטוש: 7 ויהי שת אהרי הולידו את שטמנה מאות שנה ווילד בנים ובנות: 8 ויהי כל שנים ותשעים שנה ווילד בנים ובנות: 9 ויהי ימי שבעים שנה ותשע מאות שנה וימת: 10 ויהי אנטוש אהרי אנטוש תשעים שנה ווילד את קין: 11 ויהי אנטוש אהרי הולידו את קין חמיש עשרה שנה ותשע מאות שנה ווילד בנים ובנות: 12 ויהי כל ימי אנטוש חמיש שנים ותשע מאות שנה וימת: 13 ויהי קין שבעים שנה ווילד את מהלאל ארבעים שנה ותשעה מאות שנה ווילד בנים ובנות: 14 ויהי כל ימי קין ושמנה מאות שנה ווילד בנים ובנות: 15 ויהי מהלאל חמיש עשר שנים ותשע מאות שנה וימת: 16 ויהי מהלאל אל ארבעים שנה ותשעים שנה ווילד את ירד: 17 ויהי מהלאל אל אהרי הולידו את ירד שלשים שנה ותשעה מאות שנה ווילד בנים ובנות: 18 ויהי כל ימי מהלאל חמיש ותשעים שנה ותשעה מאות שנה וימת: 19 ויהי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ווילד את חנוך: 20 ויהי ירד שתים וששים שנה ותשעה מאות שנה ווילד בנים ובנות: 21 ויהי ירד שתים וששים שנה ותשעה מאות שנה וימת: 22 ויהי ירד שתים וששים שנה ווילד את מתחולח:

הארץ ויכסו כל ההרים הנבקהים אשר תחת כל השמיים:
20 חמש עשרה אמה מלבלה נבררו הרים ויכסו ההרים:
21 ויונע כל בשר הרמש על הארץ בעופ ובבמה ובכיה
ובכל השערן השערן על הארץ וכל האדם: 22 כל אשר
נשומות רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: 23 ומما
את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה
עד רמש ועד עופ השמיים וימחו מן הארץ וישאר אך נח
ואשר אותו בתבה: 24 וינבררו הרים על הארץ חמשים
ומאת יום:

8 וימכר אליהם את נח ואת כל החיים ואת כל הבתמה
אשר אותו בתבה ויעבר אליהם רוח על הארץ וישכו
המים: 2 ויסכרו מעינת הרים וארכבת השמיים ויכלָא
הנשם מן השמיים: 3 יושבו הרים מעלה הארץ הלוּך ושוב
ויחסרו המים מוקצת חמשים ומאת יום: 4 ותנה בתבה
בחדר השבעה בשבועה עשר יום לחדר העשורי בעשרי
וזהמים היו הלוּך וחסור עד החדר העשורי בעשרי
באחד לחדר נראו ראשי ההרים: 5 ויהי מקץ ארבעים
יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את
הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעלה הארץ: 8
וישלח את הויונה מאתו לראות הקלו הרים מעלה פניו
האדמה: 9 ולא מזאה הויונה מנוח לclf רגלה ותשב אליו
אל התבה כי מים על פניו כל הארץ וישלח ידו ויקח
ויבא את אליו אל התבה: 10 ויחל עוד שבעת ימים
אחרים ויסוף שלח את הויונה מן התבה: 11 ותבא אליו
הויונה לעת ערב והנה עלה זית טרפ' בפיה וידע נח כי
קלו הרים מעלה הארץ: 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים
וישלח את הויונה ולא יספה שוב אליו עוד: 13 ויהי באחת
ושש מאות שנה בראשון באחד לחדר חרבו הרים מעלה
הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פניו
האדמה: 14 ובחרש השני בשבועה ועשרים יום לחדר
בבשה הארץ: 15 וירדבר אליהם אל נח לאמר: 16 צא מן
התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בנים אתך: 17 כל החיים
אשר אתה מכל בשר בעופ ובבמה ובכל הרמש הרמש
על הארץ הוציא אתך ושרציו בארץ ופרו ורבו על הארץ:
18 ויצא נח ובניך ואשתך ונשי בנים אתך: 19 כל החיים כל
הרמש וכל העופ כל רמש על הארץ למשפחתיים יצאו
מן התבה: 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבתמה
ותליך התבה על פניו המים: 19 והמים נבררו מאד מעל

התבה בצדיה תשים תחתים שניים ושלשים תשעה: 17 ואני
הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר
אשר בו רוח חיים מתחת השמיים כל אשר בארץ גנו: 18
וקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך
ואשתך ונשי בנים אתך: 19 ומכל החיים מכל בשר שנים
מכל תבאי אל התבה להחיה אתך זכר ונקבה יהו: 20
מהועף למים ומם הבתמה למים מכל רמש הארץ
למיינו שנים מכל יבאו אליך להחיות: 21 ואתה קח
לך מכל מאכל אשר יאכל ואספה אליך והוא לך ולهم
לאכללה: 22 ויעש נח ככל אשר צוה אותו אלהים כן עשה:

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי
אתך ראוי צדיק לפני בדור הזה: 2 מכל הבתמה
טהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבתמה
אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: 3 נם מעוף השמיים
שבעה שבעה זכר ונקבה להחיות ורעד על פניו כל הארץ:
4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממתר על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה ומוחתו את כל היקום אשר עשית
מעל פניו האדמה: 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: 6 ונח
בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: 7 ויבא נח
ובניו ואשתו ונשי בנים אתך אל התבה מפני המבול: 8
מן הבתמה הטהורה ומן הבתמה אשר איןנה טהרה ומן
העופ ומכל אשר רמש על הארץ: 9 שנים שנים באו אל
נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: 10
ויהי לשבעת הימים ומני המבול היו על הארץ: 11 בסנת
שש מאות שנה לחני נח בחדר השני בשבועה עשר יום
לחדר ביום זה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארכבת
השמיים נפתחו: 12 ויהי הנשם על הארץ ארבעים יום
וארכבים לילה: 13 בעצם היום הזה בא נח ושם ושם
ויפת בניו ונח ואשתו ונשי בנים אתך אל התבה: 14
המה וכל החיים למים וכל הבתמה למים וכל הרמש
הרמש על הארץ למים וכל העופ למים כל ציפור כל
כנף: 15 ויבאו נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר
אשר בו רוח חיים: 16 ותבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אותו אליהם ויסגר יהוה בעדרו: 17 ויהי המבול
ארבעים יום על הארץ וירבו הרים וישאו את התבה
ותרם מעלה הארץ: 18 וינבררו הרים וירבו מאד על הארץ
ותליך התבה על פניו המים: 19 והמים נבררו מאד מאר על

אחרנית וערות אביהם לא ראו: 24 וויקץ נח מינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: 25 ויאמר אדורו בכנען עבר עבדים יהיה לאחיו: 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי בכנען עבר למו: 27 יפתח אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי בכנען עבר למו: 28 ויהי נח אחר המבול שלוש מאות שנה וחמש שנים: 29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמש שנים וימת:

10 אלה תולדת בני נח שם יפתח ווילדו להם בנים אחר המבול: 2 בני יפתח נמר ומגנו ומודיו ווון ותבל ומשך ותירס: 3 ובני גמר אשכני וריפת ותגרמה: 4 ובני יון אלשה ותרשיש כתים ודרדים: 5 מלאה נפרדו אי הנויים בארץם איש לשלשו למשפחתם בניויהם: 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעהה וסבתא ובני רעהה שבא ודדן: 8 וכמוש ילד את נמרד הוא החל להיות נבר בארץ: 9 והוא היה נבר ציד לפניו יהוה על כן יאמר כנמרד נבר ציד לפניו יהוה: 10 ותהי הראשית ממלכתו בבל וארכד ואcord וככלנה בארץ שנער: 11 מן הארץ היה יצא אשור ויבן את נינה ואות רחבה עיר ואת כלח: 12 ואת רסן בין נינה ובין כלח הוא העיר הנדלה: 13 ומצרים ילד את לודים ואת נעמים ואת להבטים ואת נפתחים: 14 ואת פתרסים ואת כסלים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 15 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת: 16 ואת היבוס ואת האמרי ואת הנרנשי: 17 ואת החוי ואת הערקי ואת החמות ואת הסני: 18 ואת הארווי ואת הצמרי ואת החמות ואת הערקי ואת הנרנשי: 19 והוא נובל הכנעני מצדן באכה נדרה עד עזה באכה סדרה ועمرה ואדרמה וצבים עד לשע: 20 אלה בני חם למשפחתם לשוניהם בארץם בניויהם: 21 ולשם ילד נם הוא אביכי כל בני עבר אליו יפתח הנדול: 22 בני שם עילם ואשור וארכשיד ולוד וארם: 23 ובני ארם עזח וחול וגתר ומש: 24 וארכשיד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: 25 ולעבר ילד שני בניים שם האחד פלן כי בימי נפלגה הארץ ושם אחיו יקタン: 26 ויקタン ילד את אלמודד ואת שלח ואת חזרמות ואת ירדה: 27 ואת הדורות ואת אוזול ואת דקלה: 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: 29 ואת אופר ואת חווילה ואת יוכב כל אלה בני יקタン: 30 ויהיו מושבם ממושא באכה ספרה הר הקדרם:

טהורהה ומכל העופ הטהר ויעל עלת בمزבח: 21 וירח יהוה את ריח הניחוח ויאמר יהוה אל לו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יציר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכotta את כל חי כי כאשר עשתי: 22 עד כל ימי הארץ רוע וקציר וקר וחם וקץ וחרף ווים ולילה לא ישבתו:

9 יברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עופ השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דמי חיים בידכם נתנו: 3 כל רמש אשר הוא לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: 4 אךبشر בנסחו דמו לא חאכלו: 5 ואך את דרכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: 6 שפרק רם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אליהם עשה את האדם: 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: 8 ויאמר אליהם אל נח ואל בניו אתו לאמור: 9 ואני הנני מקיים את בריתיכם ואת זרעיכם אחרים: 10 ואת כל נפש החיה אשר אתם כלב בבהמה ובכל חית הארץ מכל יצאי התבבה לכל חית הארץ: 11 והקמתי את בריתיכם ומכל יצאי התבבה לכל בשם עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני ובניכם ובין כל נפש חיה אשר אתם לדרת עולם: 13 את קשתי נתתי בכנען והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: 14 והוא בכנען ענן על הארץ ונראתה הקשת בכנען: 15 וזכרתי את בריתוי אשר ביני ובניכם ובין כל נפש חיה בכלبشر ולא יהיה עוד מים למבול לשחת כלبشر: 16 והיתה הקשת בכנען וראיתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכלبشر אשר על הארץ: 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כלبشر אשר על הארץ: 18 והוא בנו נח היצאים מן התבבה שם וחם ויפת וחם הוא אביכי בכנען: 19 שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ: 20 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: 21 ווישת מן הין וישכר ווינגן בתוך אהלה: 22 וירא חם אביכי בכנען את ערות אביו וינד לשני אחיו בחוץ: 23 ויקח שם ויפת את השמלת וישימו על שכם שנייהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם

נchor ואת הרן והרן הוליד את לוט: 28 וימת הרן על פניו תרח אביו בארץ מולדתו באור כשרדים: 29 ויקח אברם ונchor להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נchor מלכה בת הרן אבוי מלכה ואבוי יסכה: 30 ותהי שרי עקרה אין לה ولד: 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויקאו אתם מאור כשרדים ללקת ארץה כנען ויבאו עד הרן וישבו שם: 32 ויהיו ימי תרח חמיש שנים ומאותים שנה וימת תרח בחרן:

12 ויאמר יהוה אל אברהם לך מארצך ומןולדתך
וambilת אביך אל הארץ אשר אראך: 2 ועשה לנו נדול
ואברך ואגדלה שמק והיה ברכה: 3 ואברכה מברכיך
וימקלך אאר וnbrכו בך כל משפחת האדמה: 4 וילך
אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אותו לוט ואברם בן
חמש שנים ושביעם שנה בצאתו מחרן: 5 ויחק אברם את
שריו אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו
ואת הנפש אשר עשו בחן ויצאו ללבת הארץ כנען
ויבאו ארצת כנען: 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שם
עד אלון מורה והכנען או בארץ: 7 וירא יהוה אל אברם
ויאמר לך רעך את הארץ הזאת יובן שם מזבח ליהוה
הנהרא האלי: 8 וועתך משם ההר מקרם לבית אל ויט
אהלה בית אל מים והען מקדם ויבן שם מזבח ליהוה
ויקרא בשם יהוה: 9 וישע אברם החלך ונשוע הנגבה:
10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי
כבד הרעב בארץ: 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים
ויאמר אל שריו יראו אתך המצרים ואמרו אשתו ואת
אתה: 12 ויהיה כי יראו אתך המצרים ואת מראת
זהרגו אותה ואתך יהוו: 13 אמריו נאחו את למען יותב
לי בעבורך וחיתה נשוי בNELך: 14 ויהי כבוא אברם
מצרים ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מואד:
15 ויראו אותה שרי פרעה ויהילו אותה אל פרעה ותכח
האשה בית פרעה: 16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו
צאן ובקר וחמורים ועבדים ושפחתי ואנתנו ונמלים: 17
וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר
שריו אשთ אברם: 18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה
זאת עשית לי למה לא הגרת לי כי אשתק הוא: 19 למה
אמרת אחותי הוא ואכח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתק

31 אלה בני שם למשפחתם לשנותם בארץם לנויהם:
32 אלה משפחת בני נח לחולתם בנייהם ומלאה נפרדו
הנויים בארץ אחר המבול:

11 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: 2 ויהי
בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם:
3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחומר היה להם
לחומר: 4 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמי וונעשה לנו שם פן נפוץ על פni כל הארץ: 5
וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני
האדם: 6 ויאמר יהוה הנה עם אחד ושפה אחת לכל
זהה החלם לעשותה ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו
לעשות: 7 הבה נרדה ונבללה שם שפטם אשר לא יישמעו
איש שפט רעהו: 8 וופץ יהוה אתם משם על פni כל הארץ
ויחדרו לבנתה העיר: 9 על כן קרא שמה בבל כי שם
בבל יהוה שפת כל הארץ ונמשם הפיצם יהוה על פni
כל הארץ: 10 אלה תולדת שם שם בן מאה שנה וולד
את ארפכשד שנתוים אחר המבול: 11 ויהי שם אחרי
הולדיו את ארפכשד חמיש מאות שנה וולד בנים ובנות:
12 וארפכשד חיו חמיש ושלשים שנה וולד את שלח:
13 ויהי ארפכשד אחרי הולדיו את שלח שלש שנים וארבע
מאות שנה וולד בנים ובנות: 14 ושלח חיו שלשים שנה
וולד את עבר: 15 ויהי שלח אחרי הולדיו את עבר שלש
שנים וארבע מאות שנה וולד בנים ובנות: 16 ויהי עבר
ארבע ושלשים שנה וולד את פלג: 17 ויהי עבר אחרי
הולדיו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה וולד
בנים ובנות: 18 ויהי פלג שלשים שנה וולד את דרעו: 19
ויהי פלג אחרי הולדיו את דרע תשע שנים ומאותים שנה
וולד בנים ובנות: 20 ויהי דרע שתיים ושלשים שנה וולד
את שרגון: 21 ויהי דרע אחרי הולדיו את שרגון שבע שנים
ומאותים שנה וולד בנים ובנות: 22 ויהי שרגון שלשים
שנה וולד את נהור: 23 ויהי נהור אחרי הולדיו את
נהור מאהים שנה וולד בנים ובנות: 24 ויהי נהור תשע
ועשורים שנה וולד את תרח: 25 ויהי נהור אחרי הולדיו
את תרח תשע שנים ומאות שנה וולד בנים ובנות:
26 ויהי תרח שבעים שנה וולד את אברהם את נהור ואת
הברן: 27 ואלה תולדת פרת תרח הולד את אברהם את

קח ולב': 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אותו ואת אשרו ואת כל אשר לו:

13 ויעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנבזה: 2 ואברהם כבב מאד במקנה בכקס וובוהב: 3 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המוקם אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי: 4 אל מוקם המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברהם בשם יהוה: 5 ונם לпот ההלך את אברהם היה צאן ובקר ואהלים: 6 ולא נשא אתם הארץ לשפט ייחדו כי היה רוכשם רב ולא יכול לשפט יהדו: 7 ויהי ריב בין רע מקנה אברהם ובין רע מקנה לוט והכנעני והפזרי או ישב בארץ: 8 ויאמר אברהם אל לוט אל נא תהי מריבבה ביני וביניך ובין רע ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו: 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאן ואימנה ואם הימין אשמאליה: 10 וישא לוט את עניינו וירא את כל הארץ ככר הירדן וישע לוט משחת יהוה את סdem ואת עמלה בנן יהוה הארץ מצרים באכה צער: 11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן וישע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אליו: 12 אברהם ישב בארץ בנען ולוט ישב ערי היכר ויאהל עד סdem: 13 ואנשי סdem רעים וחטאיהם ליהוה מאד: 14 ויהוה אמר אל אברהם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא ענייך וראה מן המוקם אשר אתה שם צפנה ונבנה וקרמה יימה: 15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתנה ולזרעך עד עולם: 16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למןotta את עפר הארץ נם זרעך ימנה: 17 קום החחלך בארץ לארכה ולחבה כי לך אתנה: 18 ויאהיל אברהם ויבא וישב באלי מمراה אשר בחברון ובין שם מזבח ליהוה:

14 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריויך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותදעל מלך נוים: 2 עשו מלחתה את ברע מלך סdem ואת ברשע מלך עמלה שנאכ אל מלך ארדה ושמאבר מלך צבים ומלך בלע היא צער: 3 ויאמר הולך ערירוי ובן משק ביתי הוא דרמשק אליעזר: 4 שיתים אברהם הן ליל ננתהה זרע והנה בן ביתי יורשathy: 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יורש זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יורשך: 5 ויווצא אותו החוצה ויאמר הבט נא השמיימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר הלכו אתי ענבר אשכל ומمراה הם יקחו חלוקם:

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברהם במזוה לאמר אל תירא אברהם אני מני לך שכרכך הרבה מאד: 2 ויאמר אברהם אדני יהוה מה תנת לי ואנכי הולך ערירוי ובן משק ביתי הוא דרמשק אליעזר: 3 ויאמר אברהם הן ליל ננתהה זרע והנה בן ביתי יורשathy: 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יורש זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יורשך: 5 ויווצא אותו החוצה ויאמר הבט נא השמיימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר

מלְאֵךְ יְהוָה הַנֶּקֶר הַרְדֵּת בָּן וּקְرָאת שְׁמוֹ יִשְׁמְעָלִכִּי
שְׁמַעַי יְהוָה אֶל עַנִּיךְ: 12 וְהַוְאַיְהָ פְּרָא אָדָם יְדָו בְּכָל
וַיֵּד כְּלָבָו וְעַל פְּנֵי כָּל אֲחִיו יִשְׁכַּן: 13 וְתַקְרָא שְׁם יְהוָה
הַדָּבָר אֲלֵיהָ אַתָּה אֶל רַאי כִּי אָמְרָה הַגָּם הַלֵּם רָאִיתִי
אַחֲרִי רַאי: 14 עַל כֵּן קָרָא לְבָאָר בָּאָר לְחַי רַאי הַנָּה בֵּין
קְדָשׁ וּבֵין בָּרֶד: 15 וְתַלְדֵּה הַגָּר לְאָבָרְם בָּן וַיָּקָרָא אָבָרְם
שֵׁם בָּנוֹ יַלְדָה הַגָּר יִשְׁמְעָל: 16 וְאָבָרְם בָּן שְׁמַנִּים
שָׁנָה וָשָׁנִים בְּלִדְתָּה הַגָּר אֲתָּה יִשְׁמְעָל לְאָבָרְם:

17 וַיָּהִי אָבָרְם בָּן תְּשִׁיעִים שָׁנָה וְתְשִׁיעִים שָׁנִים וַיַּרְא יְהוָה
אֶל אָבָרְם וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אֱלֹהִים שְׁדֵי הַתְּהָלֵךְ לְפָנֵי וְהִיה
תְּמִימִים: 2 וְאַתָּה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אֶתְכָּה בְּמַאֲדָר
מַאֲדָר: 3 וַיַּפְלֵל אָבָרְם עַל פְּנֵי וְדַדְבָּר אֲחָזָו אֶלְהָוּם לְאָמָר: 4
אֲנִי הַנָּה בְּרִיתִי אֶתְכָּךְ וְהִיְתָּ לְאָבְהָמָנוֹנוֹים: 5 וְלֹא יִקְרָא
עַד אֶת שְׁמֵךְ אָבָרְם וְהִוָּה שְׁמֵךְ אָבָרְהָם כִּי אֲבָהָמָנוֹן
נָיִם נָתָחִיךְ: 6 וְהַפְּרָטָי אֶתְכָּךְ בְּמַאֲדָר מַאֲדָר וְנָתָחִיךְ לְנָיִם
וּמְלָכִים מִמְּךָ יִצְאָו: 7 וְהַקְמָתִי אֶתְכָּךְ בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וּבֵין זֶרֶעֶךְ אֶתְכָּךְ לְדָרְתָּם לְבִרְיתָ עֲלֹם לְהִיּוֹת לְךָ
לְאַלְמָהִים וּלְוֹרֶעֶךְ אֶתְכָּךְ: 8 וְנָתָתִי לְךָ וּלְרֹעֶךְ אֶתְכָּךְ
אֶת אָרֶץ מְגַרְיךָ אֶת כָּל אָרֶץ כָּנָעַן לְאַחֲתָ עֲלֹם וְהִיְתָּ
לְהַמְּלָאָה: 9 וַיֹּאמֶר אֶלְהָוּם אֶל אָבָרְהָם וְאֶתְכָּה אֶת
בְּרִיתִי תִּשְׁמַר אֶתְכָּךְ וְוֹרֶעֶךְ אֶתְכָּךְ לְדָרְתָּם: 10 וְזֹאת בְּרִיתִי

אֲשֶׁר תִּשְׁמַרְוּ בֵּינִיכֶם וּבֵינֶיכֶם וּבֵין זֶרֶעֶךְ אֶתְכָּךְ הַמּוֹלֵךְ לְכֶם
כֹּל זֶרֶב: 11 וְנוֹגֵלְתָם אֶתְכָּה בְּשֶׁר עַרְלָהָכֶם וְהִיְתָּ לְאַוְתָּה בְּרִית
בֵּינִי וּבֵינֶיכֶם: 12 וּבָן שְׁמַנִּית יָמִים יָמֹלֵךְ לְכֶם כֹּל זֶרֶב
לְדָרְתִיכֶם יָלִיד בֵּית וּמִקְנָת כָּסֶף מְכָלֵבָן נְכָר אֲשֶׁר לֹא
מְוֹרֶעֶךְ הוּא: 13 הַמּוֹלֵךְ יָמֹלֵךְ יָלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנָת כָּסֶף
וְהִיְתָּ בְּרִיתִי בְּבָשָׁרְכֶם לְבִרְיתָ עֲלֹם: 14 וְעַרְלָזֶר
אֲשֶׁר לֹא יָמֹלֵךְ אֶתְכָּה בְּשֶׁר עַרְלָהָו וּנְכָרָתָה הַנֶּפֶשׁ הַהְוָא
מְעֻמִּיהָ אֲתָּה בְּרִיתִי הַפְּרָ: 15 וַיֹּאמֶר אֶלְהָוּם אֶל אָבָרְהָם
שְׁרִי אַשְׁתָּךְ לֹא תִּקְרָא אֶתְכָּה שְׁמָה שְׁרִי כִּי שְׁרָה שְׁמָה: 16
וּבְרִכְתִּי אֶתְכָּה וְנָתָתִי מִמְּנָה לְךָ בָּן וּבְרִכְתִּי וְהִיְתָּ
לְנוֹיִם מְלָכִי עַמִּים מִמְּנָה יְהּוָה: 17 וַיַּפְלֵל אָבָרְהָם עַל פְּנֵיו
וַיַּחַק וַיֹּאמֶר בְּלֹבֶן הַלְּבָן מָה שָׁנָה יוֹלֵד וְאֶם שָׁרָה הַבָּת
חַשְׁעִים שָׁנָה תָּלֵד: 18 וַיֹּאמֶר אָבָרְהָם אֶל הָאֱלָהִים לֹא
שְׁמַעַלְיָה יְהּוָה לְפָנֵיכֶם: 19 וַיֹּאמֶר אֶלְהָוּם אֶבְלָשָׁר שְׁרָה אַשְׁתָּךְ
לְדָתָךְ בָּן וּקְרָאת אֶת שְׁמוֹ יַצְחָק וְהַקְמָתִי אֶת בְּרִיתִי
אֲתָּה לְבִרְיתָ עֲלֹם לְזֹרְעָו אֶתְכָּךְ: 20 וְלִשְׁמַעַל שְׁמַעְתִּךְ

לְכָה יְהּוָה זֶרֶעֶךְ: 6 וְהַאֲמֵן בִּיהּוָה וַיַּחַשְׁבָה לוֹ צְדָקָה: 7
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ אֱלֹהִים הַזֹּאת אֲשֶׁר הַזְּכָאתִיךְ מָאוֹר כְּשִׁדְים לְהַתָּ
לְךָ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרַשְׁתָה: 8 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ יְהּוָה בְּמָה
אָדָע כִּי אָוֶרֶשֶׁנָה: 9 וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ קְחָה לִי עֲגָלָה מִשְׁלֶשֶׁת
וְעַזְמָלֶת וְעַזְמָלֶת וְתַרְנוּל: 10 וַיַּקְחֵה לוֹ אֶת כָּל
אֶלְהָה וְיַבְתַּח אֶתְכָּם בְּתַחַק וַיַּתְן אֶשְׁתְּרָאָרְהָ לְקָרְבָּתְרָה
וְאֶת הַצְּפָר לְאֶתְכָּר: 11 וְיַוְרֵד הַעִיט עַל הַפְּנִירִים וַיַּשְׁבַּת
אֶתְכָּם אֶתְכָּר בְּלִדְתָּה גַּדְלָה עַל הַלְּבָבָה עַל
אֶבְרָם וְהַנָּה אֶתְכָּה נְדָלָה נְפָלָת עַלְיוֹ: 12 וַיֹּאמֶר
לְאֶבְרָם יְדָע תְּדָע כִּי גַּר יְהּוָה זֶרֶעֶךְ בְּאָרֶץ לֹא לְהַמָּטָה
וְעַכְדָּם וְעַנוּ אֶתְכָּם אֶרְבָּעָמָה שָׁה: 13 וְנוּמָה הַנָּוִי אֲשֶׁר
יַעֲבֹר דָּן אַנְכִי וְאֶתְכָּר כִּי יִצְאֵו בְּרַכְשׁ גַּדְולָ: 14 וְדָוָר
תִּבְאַא אֶל אֶבְתִּיךְ בְּשִׁלְוָם תִּקְרַב בְּשִׁיכָה טֻבָּה: 15 וְדָוָר
רַבְיָשָׁבוּ הַנָּה כִּי לֹא שָׁלָם עַן האָמְרִי עַד הַנָּה: 16 וְדָוָר
וְיַהְיֵה שְׁמָשׁ בָּאָה וְעַלְתָּה הִיה וְתַנְרָע שָׁעָן וְלַפְּידָא
אֲשֶׁר עָבָר בֵּין הַנָּוִים הַאֲלָהָה: 17 בְּיוֹם הַחֹוא כְּרַת יְהּוָה
אֶת אָבָרְם בְּרִית לְאָמָר לְזֶרֶעֶךְ נְתַחֵי אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
מִנְהָר מַצְרִים עַד הַנָּהָר הַנְּדָל נָהָר פָּרָת: 18 אֶת הַקְּנִי
וְאֶת הַקְּנִי וְאֶת הַקְּדָמִי: 19 וְאֶת הַחֲתִי וְאֶת הַפְּרוֹזִי וְאֶת
הַרְפָּאִים: 20 וְאֶת הָאָמְרִי וְאֶת הַכְּנָעִי וְאֶת הַגְּרָשִׁי וְאֶת
הַרְבּוֹסִי:

16 וְשְׁרִי אֲשֶׁר אָבָרְם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֹה שְׁפָחָה מִצְרִית
וְשָׁמָה הַגָּר: 2 וַיֹּאמֶר שְׁרִי אֱלֹהִים הַנָּה נָא עַצְנִי יְהּוָה
מִלְדָתָא נָא אֶל שְׁפָחָתִי אָוְלִי אַבְנָה מִמְּנָה וַיַּשְׁמַע אָבָרְם
לְקוֹל שְׁרִי: 3 וַתַּחַק שְׁרִי אֲשֶׁר אָבָרְם אֶת הַגָּר הַמִּצְרִית
שְׁפָחָה מִקְעָן עַשְׁר שָׁנִים לְשִׁבְתָּה אָבָרְם בָּאָרֶץ כְּנָעַן וְתַחַן
אֶתְכָּה לְאָבָרְם אִישָׁה לוֹ לְאָשָׁה: 4 וַיַּבְאֵל הַגָּר וְתַהְרֵךְ
וְתַרְאֵי כִּי הַרְתָּה וְתַקְלֵנְכָה בְּעִינֵיכֶם: 5 וַיֹּאמֶר שְׁרִי אֱלֹהִים
אָבָרְם חַמְסִי עַלְיךָ אַנְכִי נְתַחֵי שְׁפָחָתִי בְּחִיקָךְ וְתַרְאֵי
הַרְתָּה וְאַקְלֵנְכָה בְּעִינֵיכֶם: 6 וַיֹּאמֶר שְׁרִי יְהּוָה בְּנִי וּבְנִינֵיכֶם
אָבָרְם אֶל שְׁרָה הַנָּה שְׁפָחָתִי בְּיַדְךָ בְּיַדְךָ שְׁעִיר הַטּוֹב
וְתַעֲנֵה שְׁרִי וְתַבְרֵחַ מִפְנִי: 7 וַיַּמְצֵא מֶלֶךְ יְהּוָה שְׁמַעְלִי
עַיְנִים בְּמִדְבָּר עַל הַעַיְנִים בְּדָרְךָ שְׁוֹר: 8 וַיֹּאמֶר הַגָּר
שְׁפָחָתִי אֵי מָזָה בָּאת וְאֶנָּה תַּלְכֵי וְתַהְרֵךְ מִפְנֵי שְׁרִי
גְּרָהָתִי אֶתְכָּה: 9 וַיֹּאמֶר לְהַמֶּלֶךְ יְהּוָה שְׁמַעְלִי
גְּרָהָתִי אֶתְכָּה תַּהְרֵחַ תִּדְבַּר כִּי שְׁרִי אֶתְכָּה
הַרְבָּה אַרְבָּה אֶת זֶרֶעֶךְ וְלֹא יִסְפֵּר מְרָב: 10 וַיֹּאמֶר לְהַמֶּלֶךְ יְהּוָה

בנוי ואת ביתה אחורי ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר
עליו: ²⁰ ויאמר יהוה עתק סדר ועمرה כי רבה והחאתם
כי כבדה מאד: ²¹ ארדה נא וארא הצעקהה הבאה
אליהם עשו כליה ואם לא אדרעה: ²² ויפנו מושם האנשים
וילכו סדמה ואברם עordon עמד לפני יהוה: ²³ ווינש
אברם ויאמר האף חספה צדיק עם רשות: ²⁴ אولي יש
חמשים צדיקם בתחום העיר האף חספה ולא תsha למקום
למען חמישים הצדיקם אשר בקרבה: ²⁵ חלילה לך
מעשת דברך הוה להמית צדיק עם רשות והיה הצדיק
כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ²⁶
ויאמר יהוה אם אמצא בסdem חמישים צדיקם בתחום העיר
ונשאתי לכל המקום בעבורם: ²⁷ ויען אברם ויאמר
הנה נא הוואתי לדבר אל אדרני ואנכי עפר ואפר: ²⁸
אולי יחרון חמישים הצדיקם חמישה התשחית בחמשה
את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים
וחמשה: ²⁹ ויסוף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאו שם
ארבעים ויאמר לא אשחית בעבור הארבעים: ³⁰ ויאמר
אל נא יחר לאדרני ואברם אולי ימצאו שם שלשים
ויאמר לא אשחית אם אמצא שם שלשים: ³¹ ויאמר הנה
נא הוואתי לדבר אל אדרני אולי ימצאו שם ששים
ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: ³² ויאמר אל נא יחר
לאדרני ואברם אך הפעם אולי ימצאו שם עשרה ויאמר
לא אשחית בעבור העשרה: ³³ וילך יהוה כאשר כליה
לדבר אל אברם ואברם שב למקומו:

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער
סdem וירא לוט ויקם לקראות וישתחוו אפים ארצתה:
2 ויאמר הנה נא אדרני סרו נא אל בית עבדכם ולינו
ורחציו גנלים והשכמתם והלכתם לדריכם ויאמרו
לא כי ברחוב נליין: ³ וויפצר בם מאד ויסרו אלייו ויבאו
אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: ⁴ טרם
ישכבו ואנשי העיר אר אגשי סdem נסבו על הבית מנער ועד
זקן כל העם מקצתה: ⁵ ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר באו אליך הלילה חזיאם אלינו ונדענה
אתם: ⁶ וויצא אליהם לוט הפתחה והדרلت סנדר אחריו: ⁷
ויאמר אל נא אחוי תרעו: ⁸ הנה נא לי שתי בנות אשר
לא ידעו איש אוציהה נא אתה אליהם ועשו להן כתוב

הנה ברכתי אותו והפריטי אותו והריביטי אותו במאד מאד
שנים עשר נשים יולד ונתנו לנו נדול: ²¹ ואות ברית
אקים את יצחק אשר תולד לך שרה למועד הזה בשנה
האחרת: ²² ויכל לדבר אותו ויעל אליהם מעל אברהם:
23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת
כל מקנות כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את
בשר ערליהם בעצם החיים הזה כאשר דבר אותו אלהים:
24 ואברם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשער ערלתו:
25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו אתبشر
ערלתו: ²⁶ בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו:
27 וכל אנשי ביתו ליד ביתו ומקנות כסף מאת בן נכר
نمלו אותו:

18 וירא אליו יהוה באלי מראה והוא ישב פתח האهل
בכם הימים: ² ווישע עניינו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
עליו וירא וירץ לקראות מפתח האهل ושתחו ארצתה:
3 ויאמר אדרני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר
מעל עבדך: ⁴ ייקח נא מעט מים ורחציו גנלים והשענו
תחת העץ: ⁵ ואקחה פת לחם וסעדיו לבכם אחר תעברו
כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת: ⁶ וימחר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי
שלשים קמח סלת לושי ועשוי ענות: ⁷ ואל הבקר רץ
אברם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימחר
לעשתו אתו: ⁸ ויקח חמאה וחלב ובנו הבקר אשר עשה
ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ⁹
ויאמרו אליו איה שרה אשתק ויאמר הנה באهل: ¹⁰
ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתק
ושרה שמעת פתח האهل והוא אחריו: ¹¹ ובו אברם ושרה
זקניםabis בימים חදל להיות לשרה ארוח נשנים: ¹²
ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלווי היהת לי עדנה
ואדרני וכן: ¹³ ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה
שרה לאמר האף אמנם אליך כעת חיה ולשרה בן: ¹⁴ הווילא מיהוה
דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: ¹⁵ ותכחש
שרה לאמר לא צחקי כי יראה ויאמר לא כי צחקה: ¹⁶
ויקמו מושם האנשים וישקפו על פני סdem ואברם הילך
עם לשלחים: ¹⁷ ויהוה אמר המכסה אני מאברם אשר
אני עשה: ¹⁸ ואברם היה יהוה לנו נדול ועצום ונברכו
בו כל נוי הארץ: ¹⁹ כי ידעתינו למען אשר יצוה את

הככירה אל הצערה אבינו זקן ואיש אין בארץ לובא עליינו כדרך כל הארץ: ³² לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ³³ ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכוב את אביה ולא ידע בשכבה ובគומה: ³⁴ ויהיו ממחתרת והאמיר הבכירה אל הצערה חן שכבותי אמש את אבוי נשקנו יין נס הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: ³⁵ ותשקין נס בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצערה ותשכוב עמו ולא ידע בשכבה ובគומה: ³⁶ ותחרין שתי בנות לוט מאביהן: ³⁷ ותלך הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבוי מואב עד היום: ³⁸ והצערה נס הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבוי בני עמון עד היום:

20 וישע מוש אברם ארץ הנגב וישב בין קדרש ובין שור וינר ונגר: ² ויאמר אברם אל שרה אשתו אחתי הוא ושלח אבימלך מלך נדר ויקח את שרה: ³ ויבא אליהם אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנה מות על האשה אשר לחתה והוא בעל בعل: ⁴ ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדרני הנוי נס צדיק תחרג: ⁵ הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא נס הוא אמרה אחוי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשית זאת: ⁶ ויאמר אליו האלים בחלים נס אני ידעתו כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך נס אני יאורת מהתו לי על כן לא נתחיך לנגע אליה: ⁷ ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתהפל בעדר ותיה ואם איןך מшиб דעתך כי מות תמות אתה וככל אשר לך: ⁸ וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזוניהם ויראו האנשים מאד: ⁹ ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל מלכתי חטא נדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדוי: ¹⁰ ויאמר אבימלך אל אברם מה ראות כי עשית את הדבר הזה: ¹¹ ויאמר אברם כי אמרתי לך אין ראת אלדים במקום הזה ותגוננו על דבר אשתי: ¹² ווגם אמנה אחתי בת אבוי הוא אך לא בת אמי ותהי לך לאשה: ¹³ ויהי כאשר התעו אתי אלדים מבית אבוי ואמר לה וזה חסוך אשר תעשי עמדוי אל כל המקומות אשר נבוא שמה אמריו לי אхи הוא: ¹⁴ ויהי אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפתה ויתן לאברהם יושב לו את שרה אשתו: ¹⁵ ויאמר אבימלך הנה הארץ

בעיניכם רק לאנשים האלה אל תעשו דבר כי על כן בא בצל קרתוי: ⁹ ויאמרו נש הלהה ויאמרו האחד בא לנור וישפט שפט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בLOT מאד וונשו לשבר הדלת: ¹⁰ ווישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ¹¹ ואות האנשים אשר פתח הביתה הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: ¹² ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצאה מן המקום: ¹³ כי משהתמים אנחנו את המקום הזה כי נדלה צעקתם את פנו יהוה וישלחנו יהוה לשחה: ¹⁴ ויצא לוט וידבר אל חתנו לקחיו בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחן בעני החתו: ¹⁵ וכמו השחר עליה ויאציו המלכים בLOT לאמր קום קח את אשתק ואות שתי בנתיך הנמצאת פן חספה בעון העיר: ¹⁶ ויתמהמה ויהזקן האנשים בידיו וביד אשתו ויביך שתי בנתינו בחמלת יהוה עליו ויצאחו וינתחו מתחן לעיר: ¹⁷ ויהי כהוציאם אתם החזיה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחדריך ואל תעדך בכל היכר ההרה המלט פן חספה: ¹⁸ ויאמר לוט אליהם אל נא אדרני: ¹⁹ הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותנדל חסיך אשר עשית עמודי להחרות את נפשך ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדרקני הרעה ומוטי: ²⁰ הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלשה נא שמה הלא מצער הוא ותחני נפשך: ²¹ ויאמר אליו הנה נשאתי פניך נס לדבר זהה לבלי הפה כי את העיר אשר דיברת: ²² מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צווער: ²³ הושם יצא על הארץ וLOT בא צערה: ²⁴ ויהוה המשיד על סדם ועל עמרה נפרית ואש מאת יהוה מן השמיים: ²⁵ ויהפוך את הערים האל ואת כל היכר ואת כל יישבי הערים וצמח האדמה: ²⁶ ותבת אשתו מהחריו ותהי נציב מלחה: ²⁷ וישכם אברם בבקר אל המוקם אשר עמד שם את פני יהוה: ²⁸ ווישקף על פניו סדם ועמרה ועל כל פני הארץ היכר וירא ותנה עליה קויטר הארץ כקיטר הכבשן: ²⁹ ויהי בשחת אלדים את ערי היכר ויזכר אלדים את אברם ווישלח את לוט מותוק ההפכה בהפוך את הערים אשר ישב בהן לוט: ³⁰ ויעל לוט מצער וישב בהר ותשתי בנתינו עמו כי ירא לשחת בצער וישב במערה הוא ותשתי בנתינו: ³¹ ותאמר

אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנני ולנכדי כחסד אשר עשו עמך תשעה עמדיו ועם הארץ אשר גרתה בה: 24 ויאמר אברהם אנטוי אשבע: 25 והווכח אברהם את אבימלך על ארות באר המים אשר גנו עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעת מי מעשה את הדבר הזה ונום אתה לא הנדרת לי וגם אני לא שמעתי בלתי הום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר וויתן לאבימלך ויכרתו שניהם בربית: 28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לברכון: 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבח לברכונה: 30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידיו בעבר תהייה לי לעד כי חפרתי את הבדар הצעה: 31 על כן קרא למקומם והוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 וכיכרתו בربית בכאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: 33 ריטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: 34 וינגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הני: 2 ויאמר קח נא את בנק את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלתו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר לך: 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אותו ואת יצחק בנו ויבקע עזיז עליה ויקם וילך אל המוקם אשר אמר לך לאליהם: 4 ביום השלישי וישא אברהם את עינויו וירא את המקום מרחק: 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחווה ונשובה אליכם: 6 ויקח אברהם את עזיז העלה והשע על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המacula וילכו שניהם יהדו: 7 ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי והנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יהדו: 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לאליהם ובן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעתק את יצחק בנו ושם אותו על המזבח ממעל לעצים: 10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המacula לשחת את בנו: 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הני: 12

לפניך בטוב בענייך שב: 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך בסות עינים לכל אשר אתה תאר ואת כל נוכחת: 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתו וילדו: 18 כי עצר עצר יהוה بعد כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

21 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: 2 ותתיר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אותו אלהים: 3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: 4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אותו אלהים: 5 ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה יצחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: 7 ותאמר מיו מלל לאברהם היניקה בנימ שרה כי ילדתו בן לזקניו: 8 וינדל הילד וינמל ויעש אברהם משתה נдол ביום הנמל את יצחק: 9 ותורא שרה את בן הנר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: 11 וירע הדרב מאר בעני אברהם על אורות בנו: 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בענייך על הנער ועל אמרך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקהלת כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 ונום את בן האמה לנוו אשmeno כי זרעך הו: 14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים וויתן אל הנר שם על שכמה ואת הילד וישלהה ותלך ותתע במדבר באר שבע: 15 ויכללו הימים מן החמת ותשליך את הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשליך לה מננד הרחק כמתחו קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותש מבנד ותשא את קללה ותפרק: 17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הנר מן השמים ויאמר לה מה לך אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: 18 קומי שאי את הנער והחויקי את ידק בו כי לנו נдол אשmeno: 19 ויפחק אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשיך את הנער: 20 ויראו אלהים את הנער וינדל וושב במדבר ויהי רבה קשת: 21 ישב במדבר פארן ותפרק לו אמו אשה מארץ מצרים:

אל עפרון באוני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כספי השדה קח מבני ואכברת את מורי שמה : 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו : 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף בינוי ובינך מה הוא ואת מתק קבר : 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסהר : 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפניו ממרא השדה והמערה אשר בו וככל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סכיב : 18 לאברהם למקנה לעני בני חת בכל בא שער עירו : 19 ואחריו כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פניו ממרא הוא חברון בארץ כנען : 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחות קבר מאת בני חת :

24 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל : 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא יידך תחת ירכיכי : 3 ואשביעך ביהוה אלה השמיים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו : 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תליך ולקחת אשה לבני ליצחק : 5 ויאמר אליו העבר אולי לא תאהב האשה לכלכת אחורי אל הארץ הזאת ההשכש אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת מכם : 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תшиб את בני שמה : 7 ויהוה אלה השמיים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכיו לפניך ולקחת אשה לבני מכם : 8 ואם לא תאהב האשה לכלכת אחיך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה : 9 וישם העבר את ידו תחת יידך אברהם אדרנוו וישבע לו על הדבר הזה : 10 ויקח העבר עשרה נמלים מנמל אדרנוו וילך וככל טוב אדרנו בידיו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נהר : 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השabbת : 12 ויאמר יהוה אלהי אדרני אברהם הקרה נא לפניו הימים ועשה חסר עם אדרני אברהם : 13 הנה אגci נצב על עין הימים ובנות אגci העיר יצאת לשabb מים : 14 והיה הנער אשר אמר אלה התי נא כרך ואשתה ואמרה שהה ונם נמלך אשהקה אתה הכתה לעברך ליצחק ובה ארע כי עשית חסר עם קבר מתק : 12 ווישתחו אברהם לפניו עם הארץ : 13 וידבר

עהה ידעת כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנך את יחידך ממעני : 13 ווישא אברהם את עניינו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרנייו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלה לו עללה תחת בנו : 14 וויקרא אברהם שם המקומ ההוא יהוה יראה אשר יאמר יאברהם הווים בהר יהוה יראה : 15 וויקרא מלך יהוה אל אברהם שנית מן השמיים : 16 ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנך את יחידך : 17 כי ברך אברך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמיים וכחול אל אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו : 18 והתברכו בזרעך כל נוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי : 19 ווישב אברהם אל עדריו ויקמו וילכו יחדיו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע : 20 ויהי אחריו הדברים האלה וינדר לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה נם הוא בניים לנחורה אחיך : 21 את עוז בכרדו ואת בו אחיו ואת קמואל אבוי ארים : 22 ואת כשר ואת חזו ואת פלדש ואת יידלף ואת בתואל : 23 ובתואל ילך את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחורה אחוי אברהם : 24 ופילגשו ושםה רואמה ותולד נם הוא את טבח ואת נחם ואת תשח ואת מעכה :

23 ויהיו חיו שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חייו שרה : 2 ותמת שרה בקריות ארבע הוו חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולבלכתה : 3 ויקם אברהם מעל פניו מתו וידבר אל בני חת לאמר : 4 גבר ותושב אגci עמכם תננו לי אחות קבר עמכם ואכברת מותי מלפניכי : 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו : 6 שמענו אדרני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחן קברניyo קבר את מתק איש ממעני את קברו לא יכלה ממקבר מותך : 7 ויקם אברהם ווישתחו לעם הארץ לבני חת : 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מותי מלפני שמעוני ופנעו לי בעפרון בז צחר : 9 וויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצתה שדרה בכסף מלאה יתננה לי בתוככם לאחות קבר : 10 ועפרון יש בתוכם בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באוני בני חת לכל בא שער עירו לאמר : 11 לא אדרני שמעני השדה נתני לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעניini בני עמי נתתיה לך קבר מתק : 12 ווישתחו אברהם לפניו עם הארץ : 13 וידבר

אדני: 15 ויהיו הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת יהוה אלהי אדני אברם אם ישך נא מצליח דרכך אשר אני הלאך עלייה: 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקינו נא מעט מים מכך: 44 ואמרה אליהם נאם אתה שתה ונם נמלךיך אשאב הוא האשא אשר היכח יהוה לבן אדני: 45 אני טרם אכליה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקינו נא: 46 ותמחר ותורד כדה מעלה והאמיר שתה ונם נמלךיך אשקה ואשת נם הנמלים השקתה: 47 ואשא לאהה ואמר בת מיא ואתאמיר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלה ואשם הנום על אפה והצמידים על רידיה: 48 ואקד ואשתהו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברם אשר הנקני בדרך אמת לחת את בת אחוי אדני לבנו: 49 ועתה אם ישבם עשים חסד ואמת את אדני הנידוי לי ואם לא הנידוי לי ואפנה על ימין או על שמאל: 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אלקיך רע או טוב: 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשאה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: 52 ויהי כאשר שמע עבד אברם את דבריהם וישתחו ארצת ליהוה: 53 וויצא העבר כל-כסף וכל-זהב ובנדים ייתן לרבקה ומנדינה נתן לאחיה ולאמה: 54 ויאכלו וישטו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקיר ויאמר שלחני לאדני: 55 ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אנתנו ימים או עשר אחר תלק: 56 ויאמר אלהם אל האחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: 57 ויאמרו נקראל נער ונשאלה את פיה: 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עט האיש הזה והאמיר אלך: 59 וישלחו את רבקה אחות את מנקחה ואת עבד אברם ואת אבשו: 60 וירבו את רבקה ויאמרו לה האחות את הוי לאלפי ריבבה וירש זרעך את שער שנאיו: 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הנמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבר את רבקה וילך: 62 וויצחק בא מבוא באדר לחוי ראי והוא יושב בארץ הנגב: 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עניין וירא והנה נמלים באים: 64 ותשא רבקה את עניינה ותרא את יצחק ותפל מעל הנמל: 65 ותאמיר אל העבר מי האיש הלווה הלהך בשדה לקראתנו ויאמר העבר הוא אדני ותכח הצעיר ותחכש: 66 ויספר העבר ליצחק את אדרני: 15 ויהיו הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אששת נחור אתי אברם וכדה על שכמה: 16 והנער טבה מראה מادر בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: 17 וירץ העבר לקראתיה ויאמר הנמייני נא מעט מים מכך: 18 ותאמיר שתה אדרני ותמחר ותרד כדה על ידה ותשקהו: 19 ותכל להש��תו ותאמיר נם למיליך אשאב עד אם כלו לשחת: 20 ותמחר ותער כדה אל השקתה ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל נמליו: 21 והאיש משתאה לה מהיריש לדעתה הצליח יהוה דרכו אם לא: 22 ויהי כאשר כלו הנמלים לשחות ויקח האיש נום והב בкус משקליו ושני צמידים על ידיה עשרה וחב משקלם: 23 ויאמר בת מיא הנדוי נא לי הייש בית אביך מקום לנו לליין: 24 ותאמיר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: 25 ותאמיר אליו נם חבן נם מספוא רב עמננו נם מקום ללון: 26 ויקיד האיש וישתחו ליהוה: 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברם אשר לא עזב חסדו ואמתו עם אדני אמכי בדרך נחני יהוה בית אדני: 28 ותרץ הנער ותגנד לבית אמה כדברים האלה: 29 וררבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: 30 ויהי כראת את הנום ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דבריו רבקה אחותו לאמר מה דבר אחתו והם מקום לנמלים: 32 ויבא האיש הבויתה ופתח פניו הים ויתן תבן ונספוא לנמלים ומים לרוח רגליו ורגלי האנשים אשר אותו: 33 ווישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: 34 ויאמר עבד אברם אנכי: 35 ויהי ברך את אדני מادر וינדל ויתן לו צאן ובקר וכסף זהב ועבדם ושבחתה ונמלים ותמים: 36 ותולד שרה אששת אדני בן לאדרני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: 37 וישבענו אדני לאמר לא תקח אשאה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב באדרציו: 38 אם לא אל בית אבי תלק ואל משפחתי ולקחת אשאה לבני: 39 ויאמר אל אדני אליו לא תלק האשאה אחריו: 40 ויאמר אליו יהוה אשר התהלהתי לפניו ישלה מלאכיו אתק והצליח דרכך ולקחת אשאה לבני ממשפחתי ומ比亚 אבי: 41 או תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא

בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן בלהת אתם: 27 וונדרלו הנערם ויהו עשו איש ירע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: 28 ויאח ביצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: 29 ויזיד יעקב נויר ויבא עשו מן השדה והוא עוף: 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעטני נא מן האדם האדם הזה כי עוף אגבי על כן קרא שמו אדרום: 31 ויאמר יעקב מכרה כוים את בכתרך לי: 32 ויאמר עשו הנה אגבי הולך למות ולמה זה לי בכרה: 33 ויאמר יעקב השבעה לי כוים ושבע לו וימכר את בכרתו לע יעקב: 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונויד עדשים ויאכל ווישת ויקם וילך ויבו עשו את הבכורה:

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים נררה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר לך: 3 גור בארץ זאת ואהיה עמד ואברך כי לך ולזרעך את כל הארץ תאל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמיים ונתתי לך רעך את כל הארץ תאל והתברכו בזרעך כל גני הארץ: 5 יעקב אשר שמע אברהם בקהל וישמר משמרתי מצותי חקוקי ותורתיכי: 6 וישב יצחק בנרד: 7 וישראל אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: 8 ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים بعد החלון וירא ותנה יצחק מצחק את רבקה אותה: 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר לך הנה אשתק הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמרות עלייה: 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתק והבאת עליינו אשם: 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות ומות: 12 וירעריך יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכחו יהוה: 13 וונדרל האיש וילך הולך ונדרל עד כי נדרל מאד: 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבده רבה ויקנאו אותו פלשתים: 15 וככל הבהיר אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתומים פלשתים וימלאום עפר: 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמתה ממנה מאד: 17 וילך משם יצחק ויהן בנחל נדר וישב

כל הדברים אשר עשה: 17 ויבאה יצחק האלהה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה וויאבה וניהם יצחק אחריו אמרו:

25 יוסף אברהם ויקח אשה ושם קטורה: 2 ותולד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח: 3 זוקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים ולאמים: 4 ובני מדין עיפה ועפר וחך ואבידע ואלדרעה כל אלה בני קטורה: 5 וויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: 6 ולבני הפלנשימים אשר לאברהם נתן אברהם מהנתן וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדרמה אל ארץ קדם: 7 ואלה ימי שני חי אברהם אשר חי מאת שנה ושביעים שנה וחמש שנים: 8 וינווע ווימת אברהם בשיבה טוביה זקון ושבע ויאסף אל עמו: 9 וויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלת אל שרה עפרן בן צחר החתי אשר על פני מمرا: 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אליהם את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחרי ראי: 12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הנר המצרי שפחית שרה לאברהם: 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר ישממעאל נביות וקדר ואדבאל ומובש: 14 ומשמע ודומה ומשא: 15 חדד ותמא יטור נפיש וקדמה: 16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובתיריהם שנים עשר נשיאם לאמותם: 17 ואלה שני חי ישממעאל מאת שנה ושלשים שנה ושביע שנים וינווע ווימת ויאסף אל עמו: 18 וישכנו מוחילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל: 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אחות כי עקרה הוא ועהר לו יהוה ותהר רבקה אותה: 22 וויתר צציו הבנים בקרבה ותאמיר אם כן למה זה אגבי ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני נימים בבטנק ושני לאמים ממיעך יפרדו ולאם מלאמ יאמץ ורב יעדך צעד: 24 וימלאו מימה לילדת והנה תוםם בבטנה: 25 ויצא הרראשון אדרמוני כלו כדרתת שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחריו כן יצא אחיו וירדו אחות

לאשר אני מצוה אתה: 9 לך אל הツאן וקח לי משם שני גדי עזים טבים ועשה אתם מטעמים לאביך כאשר אתה: 10 והחאת לאביך ואכל בעבר אשר יברך לך מותנו: 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלך: 12 אולי ימשני אבי והויתו בעניינו מעתה והבאתי עלי קללה ולא ברכה: 13 ותאמר לו אמו עלי קלתך בני אך שמע בקהל ולך קח לי: 14 וילך ויה ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: 15 ותkeh רבקה את בנדי עשו בנה הנDEL החמדת אשר אתה בביתה ותלבש את יעקב בנה הקטן: 16 ואתה גדי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו: 17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר דני מי אחהبني: 19 ויאמר יעקב אל אביו אגדי עשו בך עשו כי אשר דברת אליו קום נא שבה ואכלת מצידי בעבר תברכני נפשך: 20 ויאמר יצחק אל בנך וזה מהרת למצו בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: 21 ויאמר יצחק אל יעקב נשנה נא ואמשךبني זה הבני עשו אם לא: 22 ויגש יעקב אל יצחק אבי וימשחו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידיו עשו: 23 ולא הזכיר כי היו ידיו כדי עשו אחיו שערת ויברכה: 24 ויאמר אתה זה הבני עשו ויאמר אני: 25 ויאמר הנשה לי ואכלת מציד בני למן תברך נפשך ויגש לו ואכל ויבא לו יין וישת: 26 ויאמר אליו יצחק אביו נשנה נא ושקה לי בני: 27 ויגש וישק לו וירח את ריח בגדייו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: 28 ויתן לך האללים מטל השמים ומשמען הארץ ורב דן ותירש: 29 יעבדך עמים ותשחח לך לאמים הוה נגיד לאחיך ותשחח לך בני אמך אדריך אדריך ומברכיך ברוך: 30 יודה כאשר כליה יצחק לברך אני יעקב ויהי לך אך יצא יעקב מאת פני יצחק אבי ועשו אחוי בא מצידך: 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאבי ויאמד לאביו יקסם אבי ויאכל מציד בנך בעבר תברכני נפשך: 32 ויאמר לו יצחק אבי מוי אתה ויאמר אני בנך בךך עשו: 33 ויהריך יצחק חרדה גדרה עד מאר ויאמר מי אףוא הוא הצד ציד ויבא לוי ואכל מכל בתרע תבואה ואברכהו נם ברוך יהוה: 34 כשמי עשו את דברי אבי ויצעק צעה גדרה ומרה עד מאר ויאמר אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלת ואברככה לפני יהוה לפני מותמי: 8 ועתה בני שמע בקהל שם: 18 ויישב יצחק וייחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו וסתום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשםת אשר קרא להן אביו: 19 ויחפר עבדיך יצחק בנחל וימצאו שם בא מים חיים: 20 ויריבו רענן רענן יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבר עסק כי הטעקו עמו: 21 ויחפרו בא רחרת ויריבו נם עליה ויקרא שמה שטנה: 22 ויעתק משם וייחפר בא רחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: 23 ויעל משם בא רחיב שבע: 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אגדי אלהיך אברהם אביך אל תירא כי אתה אגדי וברכתיך והרכבתו את זריך בעבר אברהם עבדיך: 25 וויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדיך יצחק בא רחיב שבע ואכימלך הילך אליו מגרר ואחות מרדעה ופיקל שר צבאו: 27 ויאמר אלהים יצחק מודע באם אליו ואתם שנאתם אתי והשלחוני מאתכם: 28 ויאמרו ראו ראיינו כי היה יהוה עמק ונאמר תהי נא אלה בינוינו בינו ובין נכרתת ברית עמק: 29 אם תעשה עמנו רק טוב ונשליך בשלום אתה גענוך וכאשר עשינו עמק רק טוב ונשליך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: 31 וישכמו בברך וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: 32 ויהי ביום ההוא ויבא עבדיך יצחק ויינדו לו על ארות הבר אשר חפרו ויאמרו לו מצאו מים: 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר בא רשבע עד היום זהה: 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויה ויה שתה את יהודית בת ארי החתו ואת בשמת בת אילין החתי: 35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה:

27 ויהי כי יקן יצחק ותכחין עני מורת ויקרא את עשו בנו הנDEL ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנה: 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתה יום מותי: 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה: 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתה והביאה לי ואכלת בעבר תברך נפשך בתרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנך וילך עשו השדה לצד ציד להביא: 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לא אמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלת ואברככה לפני יהוה לפני מותמי: 8 ועתה בני שמע בקהל

מניע השמיימה והנה מלאכי אליהם עליים וירדים בו: ¹³ והנה יהוה נזיב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עלייה לך אנתנה ולזרעך: ¹⁴ וזה יהיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונבנה ונברכו לך כל משפחת הארץ ובזרעך: ¹⁵ והנה אנכי עמק ושמורתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל הארץ הזאת כי לא אעזובך עד אשר אם עשיתי אתה אשר דברתי לך: ¹⁶ וויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואני לא ידעת: ¹⁷ ווירא ויאמר מה נראה המקום הזה ואני זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: ¹⁸ ווישכם יעקב בברך ויקח את האבן אשר שם בראשתו ושם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: ¹⁹ ויקרא את שם המקום הווה בית אל ואולם לו שם העיר לראשנה: ²⁰ ווירד יעקב נדר לאמר אם יהוה אלהים עמד ושמרנו בדרך הזה אשר אני חולק ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: ²¹ ושבתי בשלום אל בית אבי והוא יהוה לי לאלהים: ²² וההבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר עשרנו לך:

29 וישא יעקב רגליו וילך ארץה בני קדם: ² ווירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רכבים עליה כי מן הבאר הווה יישקו העדרים וההבן נדלה על פי הבאר: ³ ונאספו שמה כל העדרים ונללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: ⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאיו אתם ויאמרו מהרן אנחנו: ⁵ ויאמר להם הדיעתם את לבן בן נחור ויאמרו יידענו: ⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ⁷ ויאמר הן עוד היום נדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכוב רעו: ⁸ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים ונללו את האבן מעל פי הבאר והשקו הצאן: ⁹ עודנו מדבר עם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: ¹⁰ וויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן אברם: ⁸ ווירא עשו כי רעות בנות כנען בעני יצחק אבי: ⁹ וילך עשו אל ישמעאל ויקח את האבן מעל פי הבאר לבן אשר צאן לבן אחיו אמו: ¹⁰ ווישק יעקב לרחל כי אחיו אביה הוא וכי את קללו ויבך: ¹¹ ווינד יעקב לרחל כי אחיו אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ וגדר לאביה: ¹² וויהי כשהמע לבן את שמע יעקב בן אחיו וירץ לבראותו ויחבק לו וינשך לו

ויה ברכותך: ³⁶ ויאמר הci קרא שמו יעקב ויעקבני זה בעמום את בכרכתי לך והנה עתה לך ברכותיו ויאמר הלה אצלה לי ברכה: ³⁷ וויען יצחק ויאמר לעשו חן נביר שמותיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודנן ותירש סמכתיו ולכח אפוא מה עשהبني: ³⁸ ויאמר עשו אל אבי הברכה אחת הוא לך אבי ברכני נס אני אבי וושא עשו קללו ויבך: ³⁹ וויען יצחק אבי ויאמר אליו הנה משmini הארץ יהוה מושבך ומטל השמים מעל: ⁴⁰ ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקה עלו מעל צואך: ⁴¹ ווישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו וירכבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחיך: ⁴² ווינד לרבקה את דבריו עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מותנה לך להרנכך: ⁴³ ועתה בני שמע בקלי וקום ברוח לך אל לבן אחיך חרנה: ⁴⁴ ווישבח עמו ימים אחדים עד אשר השוב חמת אחיך: ⁴⁵ עד שוב אף אחיך מך ושכח את אשר עשית לו ותשלחות ולקחתיך שם למה אשכל נם שניכם יום אחד: ⁴⁶ ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לך יעקבasha מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

28 וקריא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוו ויאמר לו לא תחקacha מבנות כנען: ² קום לך פרדנה ארם ביתה בתואל אבי אמר לך מך ושכח את אשר עשית לו ותשלחות לבן אחיך אמר: ³ וואל שדי יברך אתה ויפרך וירכך והיות לך הלה עמים: ⁴ וויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתה לרשתק את ארץ מגריך אשר נתן לךם לאברהם: ⁵ ווישלח יצחק את יעקב וילך פרדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחיך רבקה אם יעקב ועשו: ⁶ ווירא עשו כי מבנות כנען: ⁷ ווישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פרדנה ברך יצחק את יעקב ותשלח אתו פרדנה ארם לקחת לך משם אשפה בברכו אותו ויצו עליו לאמר לא תחקacha מבנות כנען אליך תרשות בנות כנען בעני יצחק אבי: ⁸ ארם: ⁸ ווירא עשו כי רעות בנות כנען בעני יצחק אבי: ⁹ וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מהלת בת ישמעאל בן אברם אחות נביות על נשיו לך לאשה: ¹⁰ וויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ¹¹ וויפגע במקום וילן שם כי בא השם ויקח מבני המקום ושם מרשתיו וישכב במקום הוהא: ¹² וויהלם והנה סלם מצב ארץה וראשו

וביכא ה' אל בירתו ויספר לבן את כל הדברים האלה: 14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב ה כי אחיך אתה ועבדתני חנוך הנידה לי מה משכrichtך: 16 וללבן שתי בנות שם הנדרלה לאח והם הקטנה רחל: 17 וענין לאה רכחות ורחל היהית יפת תאר ויפת מראה: 18 ויאהיב יעקב את רחל ויאמר עבדך שבע שנים ברחל בתקה הקטנה: 19 ויאמר לבן טוב תחוי אתה לך מתחי אתה לאיש אחר שבה עמדיך: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים והוא בינו לבין כימים אחדרים באחבותו אתה: 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתך כי מלאו ימי ואבואה אליה: 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אותה אליו ויבא אליה: 24 וויתן לבן לה את זלפה שפחתו לאה בתו שפחה: 25 ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמק ולמה רמיוני: 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לחתת הצעריה לפניהם הבכירה: 27 מלא שבע זאת וננה רחל בתו לו לאשה: 28 וויתן לבן לרחל בתו את בלה שפחתו לשפחה: 29 ויבא נם אל רחל ויאהיב נם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: 30 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: 31 ותחר לאה ותולד בן ותקרא שמו רואבן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתהiah בניי איש: 32 ותחר עוד ותולד בן ותאמיר אסף אליהם את חרפתי: 33 ותחר רחל את רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן ויהי כאשר ילדה בת ותקרא את שמה דינה: 22 ויזכר אליהם את רחל וישמע אליה אליהם ויפתח את רחמה: 23 ותחר ותולד בן ותאמיר אסף אליהם את חרפתי: 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר: 25 ותחר רחל את רחל את יוסף ויאהיב יעקב אל לבן ויהי כאשר ילדה רחל את רחל רחלה ננה את נשוי ואת שלחני ואלכה אל מקומו ולארכץ: 26 תננה את נשוי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתך אשר עבדתיך: 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתך חן בעניך נחשתו ויברכני יהוה בגללך: 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מנקךarti: 30 כי מעת אשר היה לך לפני ויפרץ לרבותך יהוה אתך לרגליך ועתה מתי עשה נם א נכי לביתי: 31 ויאמר מה אתך לך ויאמר יעקב לא תנת לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר: 32 עבר בכל צאנך הום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשכחים וטלוא נקד בעזים ויהה שכרוי: 33 ועננה כי צדקתי ביום מהר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינו נקד וטלוא ותולד ליעקב בן: 34 ותאמיר רחל דני אליהם ונם שמע

בזעים וחום בכשבים נוב הוא אתי : 34 ויאמר לבן הן לו
יהי כדברך : 35 ויסר ביום ההוא את התישים העקרים
והתלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן
בוכל חום בכשבים וויתן ביד בנוו : 36 ווישם דרך שלשת
ימים בינו ובין יעקב רעה את צאן לבן הנורתה :
ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולו וערמן ויפצל בהן
פצולות לבנות מוחש הלבן אשר על המקלות : 38 וצג
את המקלות אשר פצל בראתים בשקתו המים אשר
תבאן הצאן לשחות לנכח הצאן ויחמנה בכאן לשחות :
ויחמו הצאן אל המקלות ותלן הצאן עקרדים נקדמים
וטלאים : 40 והכחבים הפריד יעקב וויתן פנו הצאן אל
עקר וכל חום בצאן לבן ווישת לו עדרים לבדו ולא
שם על צאן לבן : 41 ווהיה בכל ים הצאן ברהטם ליחמנה
ושם יעקב את המקלות לעני הצאן בראתים ליחמנה
במקלות : 42 ובהעטיף הצאן לא ישים והוא העטיפ
לבן ויחשוריים ליעקב : 43 ווירץ האיש מאר וייה
לו צאן רבות ושבחות ועבדים ונמלים וחמורים :

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לך יעקב את כל
אשר לאבינו ומואשר לאבינו עשה את כל הכבדר זה : 2
וירא יעקב את פנו לבן והנה איננו עמו כהמול שלשים : 3
ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדרך
ואהיה עמך : 40 ישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה
אל צאננו : 5 ויאמר להן ראה אנכי את פנו אביכן כי
איןנו אליו כהמול שלשים ואלהי אבוי היה עמדי : 6 ואתנה
ידעתן כי בכל חי עבדתי את אביכן : 7 ואביכן התל
בי והחלף את משכrichtי עשרה מנים ולא נתנו אלהים
להרעד עמדי : 8 אם כה יאמר נקדמים יהוה שכך וילדו
כל הצאן עקרדים ואם כה יאמר עקרדים היה שכך וילדו
כל הצאן עקרדים : 9 וויצל אלהים את מקנה אביכם וויתן
לי : 10 ויהי בעת ים הצאן ואשה עני וארה בחלום ותנה
העתדרים העלים על הצאן עקרדים נקדמים וברדרים : 11
ויאמר אליו מלך האלים בחלום יעקב ואמר הני :
12 ויאמר שא נא ענייך וראה כל העדרים העלים על
הצאן עקרדים נקדמים וברדרים כי ראיו אח כל אשר לבן
עשה לך : 13 אנכי האל בית אל אשר משות שם מצבה
אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת
ושוב אל ארץ מולדתך : 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה
ואילו צאנך לא אכלתו : 39 טרפה לא הבאת אלך אנכי

המחנה האחת והכחו והיה המחנה הנשאר **לפליטה**: 9
 ויאמר יעקב אלהי אבוי אברהם ואלהי אבוי יצחק יהוה
 האמר אליו שוב לארכץ ולמולודתך ואישיבתך עמק: 10
 קטנתי מכל החסדים ומכל האמתה אשר עשית את עבדך
 כי במקלי עברתי את הירדן הנה ועתה היה לי לשני
 מחנות: 11 הצלינו נא מוד אחוי מוד עשו כי ירא אכוי אותו
 פן בוא והכני אם על בנים: 12 ואתה אמרת היטיב איטיב
 עמק ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: 13
 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנהה לעשו
 אחיו: 14 עזים מאתים ותשעים עשרים שלשים מאתים
 ואילים עשרים: 15 גמלים מיניקות ובוניהם שלשים פרות
 ארבעים ופרים עשרה אנתנו עשרים ועירים עשרה: 16
 ויתן ביד עבדך עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדך עברו
 לפני רוח תשימו בין עדר ובין עדר: 17 ויצו את הראשון
 לאמר כי יפנש עשו אחוי ושאלך לאמר למי אתה ואני
 תלך ולמי אלה לפניך: 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנהה
 הוא שלוחה לאדרני לעשו והנה נם הוא אחריםינו: 19 ויצו
 נם את השני נם את השלישי נם את כל הгалדים אחורי
 העדרים לאמר כדבר הוה תדברון אל עשו במצאים
 אתו: 20 ואמרתם נם הנה עבדך יעקב אחריםינו כי אמר
 אכפדה פניו במנחה ההלכת לפני ואחריו כן אראה פניו
 אויל ישא פני: 21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה
 הוא במחנה: 22 ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו
 ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר
 יבוק: 23 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: 24
 יותר יעקב לבדו ויאכק איש עמו עד עלה השחר: 25
 וירא כי לא יכול לו ווינע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב
 בהאבקו עמו: 26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
 לא אשלחך כי אם ברכתי: 27 ויאמר אליו מה שמן
 ויאמר יעקב: 28 ויאמר לא יעקב יאמיר עוד שמן כי אם
 ישראל כי שידית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: 29 וישאל
 יעקב ויאמר הנירה נא שמן ויאמר למה זה תשאל לשמי
 ויברך אותו שם: 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי
 ראויים אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: 31 ויזורח לו
 המשמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: 32
 על כן לא יאכלו בני ישראל את ניד הנשה אשר על כף
 הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בnid הנשה:

אחטנה מידי תבקשה נגביי יום ונגביי לילה: 40 היה
 ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שנתי מעני: 41 זה
 לי עשרים שנה בכיתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי
 בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכורתך עשרה
 שנים: 42 לולי אלהי אבוי אברהם ופחד יצחק היה
 לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת גני כפי ראה
 אליהם וויכח אמש: 43 וויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות
 בנותי והבנות בני והצאן צאנִי וכל אשר אתה ראה לי הוא
 ולבנותי מה עשה לאלה הים או לבנינה אשר ילדו: 44
 ועתה לכנה נכרתת ברית אני ואתה והיה לעד בני
 ובינך: 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: 46 ויאמר יעקב
 לאחיו לקטו אבנום ויקחו אבנום ויעשו גל ויאכלו שם
 על הנל: 47 ויקרא לו לבן יג'ר שהדוחה ויעקב קרא לו
 גלעד: 48 ויאמר לבן הנל הזה עד בני ובינך היום על כן
 קרא שמו גלעד: 49 והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני
 ובינך כי נסתה איש מערחו: 50 אם חנעה את בנותי ואם
 תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אליהם עד ביני
 ובינך: 51 ויאמר לבן ליעקב הנה הנל הזה והנה המצפה
 אשר ירתו ביני ובינך: 52 עד הנל הזה וערדה המצפה
 אם אני לא עבר אליך את הנל הזה ואם אתה לא עבר
 אליו את הנל הזה ואת המצפה הזאת לרעה: 53 אלהי
 האל שלוחה נחרור ישבטו בינוינו אלהי אביהם וישבע
 יעקב בפחד אבוי יצחק: 54 ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא
 לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: 55 וישכם
 לבן בבקר ווינשך לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך
 וישב לבן למקומו:

32 ויעקב הלך לדרכו ויפנוו בו מלאכי אלהים: 2
 ויאמר יעקב כאשר ראם מנהה אלהים זה ויקרא שם
 המקום ההוא מלחנים: 3 וישלח יעקב מלכים לפניו אל
 השם אחיו ארצה שער שדה אדום: 4 ויצו אתם לאמר
 כי אמרו לך לארנו לעשו כי אמר עבדך יעקב עם לבן
 גרתוי ואחר עד עתך: 5 ויהיו לי שור וחמור צאן ועבד
 ושפחה ואשלחה להניד לאדני למציא חן בעניך: 6
 וישבו המלכים אל יעקב לאמר באננו לאחיך אל עשו
 ונם הילך לקראתק וארבע מאות איש עמו: 7 ווירא יעקב
 מאד ויצר לו ויחוץ את העם אשר אותו ואת הצאן ואת
 הבקר והגמלים לשני מחנות: 8 ויאמר אם יבוא עשו אל

מן השדה כשמעם ויתעכבו האנשים ויחר להם מאד כי נבליה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא עשה: 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חזקה נשאו בכתם תננו אותה לו לאשה: 9 והתחנו אתנו בנתיכם תחנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו והאחו בה: 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמר צאן חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: 12 והרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר אמרו אליו ונתנו לי את הנער לאשה: 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר ממא את דינה אהתם: 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה להת את אחנתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: 15 אך בזאת גנות לכם אמר תחיו כמנו להמל לכם כל זכר: 16 וננתנו את בנתינו לכם ואת בנהיכם נח לנו יישבנו אתכם והיינו לכם אחד: 17 ואם לא תשמעו אליו להמול ולקחנו את בנתנו והלכנו: 18 ויטבו דבריהם בעיני חמור ובעינו שם בן חמור: 19 ולא אחר הנער לעשות הרבר כי חפץ בבת יעקב והו נכבד מכל בית אביו: 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו הארץ ויסחרו אתה והארץ תהה רחבה ידים לפניהם את בנותם נח לנו לנשיהם ואת בנתינו נתן להם: 22 אך בזאת יאטו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לכם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים: 23 מוקנהם וקניהם וכל בהמות הלווא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: 24 וישמעו אל חמור ואל שם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: 25 ויהי ביום השלייש בהיותםocabים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחוי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר: 26 ואת חמור ואת שם בנו הרגו לפני חרב ויקחו יבזו העיר אשר טמאו יוצאו: 27 בני יעקב בא על החללים את דינה מבית שם ויצאו: 28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לחקו: 29 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבויים ואת כל אשר בבביה: 30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתםachi לhabavshu בישב הארץ בכנען ובפרזיא אני מתי מספר ונאפסו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתיו: 31 ויאמרו הכוונה יעשה את אחנתנו:

מאות איש ויחז את הילדים על לאה ועל רחל ועל שני השפחות: 2 ווישם את השפחות ואת ילידין ראשנה ואת לאה וילדיה אחרים ואת רחל ואת יוסף אחרים: 3 ודווא עבר לפניהם וישתחוו ארצתה שבע פעמים עד נשתו עד אחיו: 4 וירץ עשו לקראותו ויחבקו ויפל על צאצאו וישקחו ויבכו: 5 וישא את עניינו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עברך: 6 ווישגן השפחות הנה וילדיהן ותשתחווין: 7 ווינש גם לאה וילדיה וישתחוו ואחר ננס יוסוף ורחל וישתחוו: 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פנשתי ויאמר למצחן בעיני אדרני: 9 ויאמר עשו יש לי רב אחיו יהו לך אשר לך: 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנהתי מידי כי על כן ראייתי פניך קראת פני אלהים ותרצני: 11 קח נא את ברכתך אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לך כל ויפצר בו ויקח: 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לננדך: 13 ויאמר ALSO אהני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עליה ודרפקום יום אחד ומתחן כל הצאן: 14 ייעבר נא אדרני לפניו עבדו ואני אנתהלה לאטי לרנל המלאכה אשר לפניו ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדרני שעירה: 15 ויאמר עשו אצינה נא עמך מן העם אשרarti ויאמר למה זה מצחן בעיני אדרני: 16 ווישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: 17 וויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכתה על כן קרא שם המקום סכות: 18 ויבא יעקב שלם עיר שם אשר בארץ כונע בבא מפדן ארם ויחן את פני העיר: 19 ויקין את חלקת השדה אשר נתה שם אהלו מיד בני חמור אבי שם במאה קשיטה: 20 וויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

34 והצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בכנות הארץ: 2 וירא אתה שם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער: 4 ויאמר שם אל חמור אבי לאמור לך לי את הילדה הזאת לאשה: 5 וויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובנו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: 6 וויצא חמור אבי שם אל יעקב לדבר אתו: 7 ובני יעקב בא

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב
שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברך מפני
עשך אחיך : 2 ויאמר יעקב אל ביתו וכל אשר עמו
הסרו את אלהי הנכר אשר בתוכם והטהרו והחליפו
שלתוכם : 3 ונוקמה ונעללה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל הענה את עדרה בת אילון החתי ואת אלהילבמה בת
ענה בת צבעון החוי : 4 ואת שםת בת ישמעאל אלהות
נכיות : 5 ותולד עדרה לעשו את אליפז ובשםת ילדה את
רעואל : 6 ואהליבמה ילדה את יعيش ואת יעלם ואת
קרח אלה בניו אשר ילדו לו בארץ כנען : 7 ווקח עשו
את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל בחמתו ואת כל קניינו אשר רכש בארץ
כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו : 8 כי היה רוכש
רב משכית יחדרו ולא יכלח ארץ מגוריהם לשאת אתם
מן מוקניהם : 9 וישב עשו בהר שער עשו הוא אדום : 10
ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שער : 11 אלה שמות
בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן שםת אשת
עשוו : 12 ויהיו בני אליפז תימן אמר צוף ונעם וקנו :
13 ותמנע הרתה פיליש לאליפז בן עשו ותולד לאליפז
את עמלק אלה בני עדה אשת עשו : 14 ואלה בני רעואל
נחת ורחה שמה ומזה אלה היו בני בשם אשת עשו :
ואלה היו בני אלהילבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
וחלד לעשו את יعيش ואת יעלם ואת קרח : 15 אלה אלפי
בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אמר
אלוף צוף אלוף קנו : 16 אלוף קרח אלוף גנעם אלוף
עמלק אלה אלופי אלופי בארץ אדום אלה בני עדה :
17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף ורחה אלוף
שםה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה
בני בשם אשת עשו : 18 ואלה בני אלהילבמה אשת עשו
אלוף יושש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אלהילבמה
בת ענה אשת עשו : 19 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא
אדום : 20 אלה בני שער החרי ישבי הארץ לוטן ושובל
צבעון וענה : 21 ודרשות ואצר ודרישן אלה אלופי החרי
בני שער בארץ אדום : 22 ויהיו בני לוטן חרי והרמס
אהחות לוטן תמנע : 23 ואלה בני שובל עלון ומנתה ועיבל
שפוי ואונם : 24 ואלה בני צבעון וניה וענה הוא ענה אשר
מצוא את הים במדבר ברעתו את החמורים לצבוען
ויעקב בניו :

36 ואלה תולדות עשו הוא אדום : 2 עשו ליה את נשיו
מבנהו נגען את ערדה בת אילון החתי ואת אלהילבמה בת
ענה בת צבעון החוי : 3 ואת שםת בת ישמעאל אלהות
נכיות : 4 ותולד עדרה לעשו את אליפז ובשםת ילדה את
רעואל : 5 ואהליבמה ילדה את יعيش ואת יעלם ואת
קרח אלה בניו אשר ילדו לו בארץ כנען : 6 ווקח עשו
את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל בחמתו ואת כל קניינו אשר רכש בארץ
כנען וילך אל ארץ מפני אחיו : 7 ותמנת דברה מינקת
רבקה ותකבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו
אלון בכוות : 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן
ארם ויברך אותו : 10 ויאמר לו אלהים שマー יעקב לא
יקרא שマー עוד יעקב כי אם ישראלי היה שマー ויקרא
את שמו ישראל : 11 בו יאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה נוי וקהל נוי יהיה מマー ומלכים מחלציך יצאו :
12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה
ולזורעך אחיך את הארץ : 13 ויעל מעלו אליהם
במקום אשר דבר אותו : 14 ויצב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אותו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה
שםן : 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אותו שם
אליהם בית אל : 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת
הארץ לבוא אפרהה ותולד רחל ותקש בולדתה : 17 ויהי
בקשתה בולדתה וחדרם לה המילדת אל חיראי כי נם
זה לך בן : 18 ויהי בצתת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן
אוני ואבוי קרא לו בנימין : 19 ותמנת דרחן ותקבר בדרך
אפרהה הוא בית לחם : 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה
הוא מצבת קברת רחל עד היום : 21 ויסע ישראל ויט
אללה מהלה לאמנל עד : 22 ויהי בשיכון ישראלי בארץ
ההוא וילך ראובן וישכב את בלחה פיליש אבוי וישמעע
ישראל ויהי בני יעקב שנים עשר : 23 בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וובלון : 24 בני
רחלי יוסף ובנימין : 25 ובני בלחה שפהת רחל דן ונפתלי :
26 ובני זלפה שפהת לאה נד ואשר אלה בני יעקב אשר
ילד לו בפדן ארם : 27 ויבא יעקב אל יצחק אבוי מمرا

אביו : 25 ואלה בני ענה דשן ואהלי כבמה בת ענה : 26 ואלה בני דישון חמדנו ואשבענו ויתרין וכרכן : 27 אלה בני אצר בלהון ועxon ועkon : 28 אלה בני דישון עזון וארכן : 29 אלה אלופי החרוי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה : 30 אלוף דשן אצר אלוף דישון אלה אלופי החרוי לאלפיים בארץ שעריך : 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל : 32 וימלך באדום בלוע בן בעור שם עירו דנהבה : 33 וימת בלוע ומלך תחתיו יוכב בן זרח מצרחה : 34 וימת חשמ ומלך תחתיו חשמ שם מארץ התימני : 35 וימת חשמ ומלך תחתיו הדר בן בדר המכיה את מדין בשדה מואב שם עירו עיתה : 36 וימת הדר ומלך תחתיו שלמה מושרקהה : 37 וימת שלמה ומלך תחתיו שאול מרכבות הדנחר : 38 וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבר : 39 וימת בעל חנן בן עכבר ומלך תחתיו הדר שם עירו פעו ושם אשתו מהויטבאל בת מטרד בת מי זהב : 40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחים למקומות בשמותם אלוף חמנע אלוף עלה אלויה יתת : 41 אלוף אהיליבמה אלוף אלה אלוף פיןן : 42 אלוף קני אלוף הימן אלוף מבצר : 43 אלוף מנדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשביהם בארץ אחותם הוא עשו אבי אדים :

37 וישב יעקב בארץ מגוריו אבי בארץ כנען : 2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אבי ויבא יוסף את דבתיהם רעה אל אביהם : 3 וישראל אהב את יוסף מכל בני כי בן זקניהם הוא לו ועשה לו כתנת פסים : 4 ויראו אחיו כי אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלים : 5 וויחלם יוסף אליהם שמעו נא לאחיו וויספו עוד שנא אותו : 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר החלמתי : 7 והנה אנחנו מאלימים בחוך השדה והנה קמה אלמותנו ונס נצבה והנה חסבנה אלמותיכם ותשתחוון לאלמתי : 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עליינו אם משול המשל לנו וויספו עוד שנא אותו על החלמתי ועל דבריו : 9 וויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה החלמתי חלום עוד והנה המשם והירח ואחד עשר כוכבים משתהווים לי : 10 וויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אבי ויאמר לו מה החלום הזה

הוּא מוֹצָא וְהִיא שְׁלָחָה אֶל חִמְיהָ לְאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֶל
לְוּ אֲנִי הָרָה וְתָאֵמֶר הָכֶר נָא לְמַיו הַחֲתָמָה וְהַפְּתִילִים
וְהַמְתָה הָאָלָה: 26 וַיֹּכְרֵד יְהוָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמְנִי כִּי
עַל כֵּן לֹא נָתַתְּתָה לְשָׁלָחָה בְּנֵי וְלֹא יִסְפֵּר עוֹד לְדָעָתָה: 27
וַיֹּהִי בְּעֵת לְרָתָה וְתָהָתָה תָּאוֹמִים בְּכָנְתָה: 28 וַיֹּהִי בְּלַרְתָה
וַיֹּתְן יְד וְתָחַק הַמִּלְדָת וְתַקְשֵׁר עַל יְדוֹ שְׁנִי לְאמֹר זֶה יִצְא
רָאשָׁה: 29 וַיֹּהִי כִּמְשִׁיב יְדוֹ וְתָהָתָה יִצְא אֲחִיו וְתָאֵמֶר מֵה
פְּרָצָה עַלְקָר פְּרָצָן וַיֹּקְרֵא שְׁמוֹ פְּרָצָן: 30 וְאַחֲרֵי יִצְא אֲחִיו
אֲשֶׁר עַל יְדוֹ שְׁנִי וַיֹּקְרֵא שְׁמוֹ זֶרֶח:

39 וַיֹּסֶף הַוָּרֶד מִצְרִימָה וַיָּקְנֵהוּ פּוֹטִיפֶר סְרִיס פְּרָעָה
שֶׁר הַטְּבָחִים אִישׁ מִצְרֵי מִיד הַיְשְׁמֻעָלִים אֲשֶׁר הַוָּרֶד הָרָה
שְׁמָה: 2 וַיֹּהִי יְהוָה אֶת יוֹסֵף וַיֹּהִי אִישׁ מִצְרֵי וַיֹּהִי בְּבֵית
אָדָנֵי הַמִּצְרֵי: 3 וַיֹּרֶא אָדָנֵי כִּי יְהוָה אֶתְּנָוֶן וְכֹל אֲשֶׁר הָוָא
עַשָּׂה יְהוָה מִצְרֵי בַּיּוֹדָו: 4 וַיָּמָצָא יוֹסֵף חָן בְּעַנְיוֹן וַיָּשֶׁרֶת
אָתוֹ וַיִּפְקְדֵהוּ עַל בֵּיתוֹ וְכֹל יְשָׁלֵחַ לְנָתָן בַּיּוֹדָו: 5 וַיֹּהִי מָאוֹ
הַפְּקִיד אָתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל אֲשֶׁר יִשְׁלַׁחׁ לוֹ וַיָּבֹרֶךְ יְהוָה אֲתָה
בֵּית הַמִּצְרֵי בְּגַלְל יוֹסֵף וַיֹּהִי בְּרָכַת יְהוָה בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַׁחׁ
לְוּ בְּבֵית וּבְכֶשֶׁדָה: 6 וַיָּעֲבֹב כָּל אֲשֶׁר לֹא בָּדַיְתָּ וְלֹא יָדַע
אֲתוֹ מָאוֹמָה כִּי אִם הַלְּחָם אֲשֶׁר הָוָא אָכַל וַיֹּהִי יוֹסֵף יִפְהַ
חָרָר וַיִּפְהַמְּרָאָה: 7 וַיֹּהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאָלָה וְתַשְּׁא
אֲשֶׁר אָדָנֵי אָתָה עִנְיָה אֶל יוֹסֵף וְתָאֵמֶר שְׁכָבָה עַמִּי: 8
וַיֹּמֶן וַיֹּאמֶר אֶל אֲשֶׁר אָדָנֵי הָן אָדָנֵי לֹא יִדְעַ אֲתָּה מָה
בְּבֵית וְכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלַׁחׁ לְוּ נָתָן בַּיּוֹדָי: 9 אִינָנוּ נְדֹול בְּבֵית הָזָה
מִמְנִי וְלֹא חָשַׁךְ מִמְנִי מָאוֹמָה כִּי אִם אָוֹתָךְ בָּאֲשֶׁר אָתָה
וְאַיךְ אָשַׁה הַרְעָה הַגְּדָלָה הַזָּאת וְחַטָּאתָיו לְאַלְהִים: 10
וַיֹּהִי כָּדְבָרָה אֶל יוֹסֵף יָמָם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶן לְשָׁכֵב
אֲצָלָה לְהִוָּת עַמָּה: 11 וַיֹּהִי כִּי הַיּוֹם הָזֶה וַיֹּבֶא אַבְּיָתָה
לְעֲשׂוֹת מְלָאכָתוֹ וְאַיִן אִישׁ מְאַנְשֵׁי הַבַּיִת שֶׁם בְּבֵית: 12
וַתַּפְשֵׁהוּ בְּבֶןְדוּ לְאָמֵר שְׁכָבָה עַמִּי וַיַּעֲזֹב בְּנְדוּ בַּיּוֹדָה
וַיָּנַס וַיָּצֹא הַחֹזֶצֶת: 13 וַיֹּהִי כָּרָאתָה כִּי עַזְבָּבְנְדוּ בַּיּוֹדָה
וַיָּנַס הַחֹזֶצֶת: 14 וַיַּתְקַרְאֵל אֲנָשֵׁי בַּיִתָּה וַיֹּאמֶר לְהָם לְאָמֹר
רָאוּ הַבַּיִת לְנוּ אִישׁ עֲבָרִי לְצַחַק בְּנָוּ בָאָלִי לְשָׁכֵב עַמִּי
וְאַקְרָא בְּקוּלָן דּוֹלָן: 15 וַיֹּהִי כִּשְׁמַעוּ כִּי הַרְיָמָתִי קּוֹלִי
וְאַקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּנְדוּ אַצְלִי וַיָּנַס וַיָּצֹא הַחֹזֶצֶת: 16 וַתָּהַנֵּחַ בְּנְדוּ
אַצְלָה עַד בַּיּוֹם אָדָנֵי אָל בַּיּוֹת: 17 וַיַּתְדַּבֵּר אֲלִיוֹן כְּדָבָרִים
הָאָלָה לְאָמֶר בָּאָלִי הַעֲבָרִי אֲשֶׁר הַבָּאָתָה לְנוּ
לְצַחַק בַּיּוֹם כְּהַרְיָמִי קּוֹלִי וְאַקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּנְדוּ אַצְלִי

וַיֹּבֶךְ אֶתְּנָוֶן (Sheol h7585) 36 וְהַמְדְנִים מְכִרְוָו אֶתְּנָוֶן
מְצָרִים לְפּוֹטִיפֶר סְרִיס פְּרָעָה שֶׁר הַטְּבָחִים:
38 וַיֹּהִי בְּעֵת הַהִוא וַיֹּרֶד יְהוָה מִתְּאֵחָיו וַיַּעֲשֵׂה
עַדְלָיו וְשָׁמוֹ חֹרֶה: 2 וַיֹּרֶא שֶׁמֶן יְהוָה בְּתַאֲשֵׁר כְּנָעַן
וְשָׁמוֹ שָׁועַ וַיֹּקַח וְיִבְאֵלָה: 3 וַתָּהַרְתָּ וְתַלְדָּבְן וַיֹּקְרֵא אֶת
שְׁמוֹ עַר: 4 וַתָּהַרְתָּ וְתַלְדָּבְן וַיֹּקְרֵא אֶת שְׁמוֹ אָנוֹן: 5
וְתַסְפֵּר עַד וְתַלְדָּבְן וַיֹּקְרֵא אֶת שְׁמוֹ שָׁלָחָה וְהִיא בְּכֹזֵב
בְּלַרְתָה אֶתְּנָוֶן: 6 וַיֹּקַח יְהוָה אֶשֶּׁה לְעַר בְּכָרוֹ וְשָׁמָה
תָּמָר: 7 וַיֹּהִי עַר בְּכָרוֹ יְהוָה רָע בְּעַנְיוֹן יְהוָה וְיִמְתָּהוּ
יְהוָה: 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְאָנוֹן בְּאֶל אֲשֶׁר אַחִיךְ וְיִכְּבֵם
אַתָּה וְהַקְּסָם זֶרֶע לְאַחִיךְ: 9 וַיֹּדַע אָנוֹן כִּי לֹא לְיִהְיֶה הַוָּרֶד
וְהִיא אָם בְּאֶל אֲשֶׁר אַחִיךְ וְשָׁתָּחַת אַרְצָה לְבָלְתִּי נְתַן זֶרֶע
לְאַחִיךְ: 10 וַיֹּרֶע בְּעַנְיוֹן יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִמְתָּה גַּם אֲתָה:
וְנַאֲמֵר יְהוָה לְתָמָר כְּלָתוֹ שְׁבֵי אַלְמָנָה בֵּית אַבְיךְ
עַד גְּנָדָל שָׁלָחָה בְּנֵי כְּלָתוֹ שְׁבֵי אַלְמָנָה וְתַלְךְ
תָּמָר וְתִשְׁבַּת בֵּית אַבְיךְ: 12 וְיִוָּרְבוּ הַיְמִינִים וְתִמְתַּבֵּת בְּשָׁעָה
אֲשֶׁת יְהוָה וְיִנְחַם יְהוָה וַיַּעֲלֵל גַּזְוִי צָאנוּ הָוָא וְחִירָה
רַעַחַו הַעֲדָלִי תִּמְנָתָה: 13 וַיָּגֵד לְתָמָר לְאָמַר תִּהְנַה חַמִּיקְ
עַלְהָה תִּמְנָתָה לְנוּ צָאנוּ: 14 וַיָּתַסֵּר בְּנְדוּי אַלְמָנָה מְעַלְהָה
וְתַסְכֵּס בְּצַעַפְךְ וְתַחַלְפֵךְ וְתַשְׁבַּת בְּפִתְחָה עַיְינִים אֲשֶׁר עַל דָּרָךְ
תִּמְנָתָה כִּי דָרָתָה כִּי גְּנָדָל שָׁלָחָה וְהַוָּא לֹא נְתַנָּה לְוָא:
15 וַיֹּרֶא יְהוָה וְיִחְשַׁבֵּה לְזָוָה כִּי כְּסָתָה פְּנָה: 16 וַיָּוֶת
אַלְיָה אַל הַדָּרָךְ וַיֹּאמֶר הַכְּבָה נָא אַבְאָלִיךְ כִּי לֹא יִדְעַ
כִּי כְּלָתוֹ הוּא וְתָאֵמֶר מַה תַּחַן לְיִכְּבֹא אַלְיָה: 17 וַיֹּאמֶר
אָגִיכְיָה שְׁלָחָנִי עַזְזָבָן מִן הַצָּאן וְתָאֵמֶר אָמַת תַּחַן עֲרָבָן
עַד שְׁלָחָךְ: 18 וַיֹּאמֶר מִהְעָרָבָן אֲשֶׁר אָתָן לְךָ וְתָאֵמֶר
תַּחַמְךְ וְפַתְּלַךְ וְמַטְךְ אֲשֶׁר בַּיּוֹדָךְ וַיִּתְן לְהָ וְיִבְאֵלָה
וְתַהְרֵר לְוּ: 19 וַתָּקַם וְתַלְךְ וְתַסְרֵס צַעִפָּה מְעַלְהָה וְתַלְבֵשׁ
בְּנְדוּי אַלְמָנָה: 20 וַיַּשְׁלַׁח יְהוָה אֶת גַּדְעָן עַזְזָבָן בַּיּוֹדָה
רַעַחַו הַעֲדָלִי לְקַחְתָּ הַעֲרָבָן מִיד הַאֲשָׁה וְלֹא מֵצָאָה: 21
וַיִּשְׁאַל אֶת אֲנָשֵׁי מִקְנָה לְאָמַר אֲיַחְדָה הַוָּא בְּעַנְיוֹן
עַל הַדָּרָךְ וַיֹּאמֶר לְאַמְצָאָה תִּהְנַה בְּיִהְנָה לְשָׁכֵב עַמִּי
יְהוָה וַיֹּאמֶר לְאַמְצָאָה תִּהְנַה בְּיִהְנָה כְּהַרְיָמִי קּוֹלִי
הַיְהָה בְּזָהָב כְּלָתָה בְּזָהָב כְּלָתָה בְּזָהָב כְּלָתָה
וְנַמְּהָשׁ חֲדָשִׁים וַיָּגֵד לְיִהְוָה לְאָמַר זְנָתָה תִּהְנַה כְּלָתָה
וְנַמְּהָשׁ הַנְּהָה לְזָנוֹנִים וַיֹּאמֶר יְהוָה הַזְּנִיאָה וְתַשְׁרֵפָה: 25

בעוד שלושת ימים ישא פרעה את ראש מעלהיך ותלה אוחך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך : 20 ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה וויש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בتوز עבדיו : 21 וישב את שר המשקים על משקחו ויתן הocus על כף פרעה : 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף : 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף ווישכחו : 41 ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר : 2 והנה מן היאר עלה שבע פרות יפות מראה ובריאותبشر ותרעינה באחו : 3 והנה שבע פרות אחרות עלוות אחריהן מן היאר רעות מראיה ודקות בשבר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר : 4 ותאכלנה הפרות רעות המראיה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראיה והבריאות ויקין פרעה : 5 ווישן ויחלם שנייה והנה שבע שבלים דקות ושורופת קרים צמחות אחריהן : 6 והנה שבע שבלים דקות ושורופת קרים צמחות אחריהן : 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקין פרעה והנה חלום : 8 ווינו בבקר ותעט רוחו ושולח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ומספר פרעה להם את חלומו ואני פותח אותך לפרדעה : 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאך אני מזכיר היום : 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אני במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שרה האפים : 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלומו : 12 ושם אתנו נער עברי עבר לשדר הטבחים ונספר לו וופתר לנו את חלומינו איש חלומו פתר : 13 ווינו כאשר פתר לנו כן היה אני השיב על כני ואתו תלה : 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצחו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתו יוכא אל פרעה : 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי וופתר אין אותו ואני שמעתי עלייך לאמר תשמע חלום לפתר אותו : 16 ווינו יוסף את פרעה לאמר בלעדי אליהם יענה את שלום פרעה : 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הדני עמד על שפת היאר : 18 והנה מן היאר עלה שבע פרות בדריאותبشر ויפת תאר ותרעינה באחו : 19 והנה שבע פרות אחרות עלוות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ור��ותبشر לא ראיית כהנה בכל ארץ מצרים לדרע : 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות יוסף ויאמר זה פתרנו שלושת הסלים שלושת ימים הם : 19

דברה אלה לאמיר בדברים האלה עשה לי עברך ויהר אפו : 20 ויקח אדרני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסחר מוקם אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסחר : 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעני שר בית הסחר : 22 ויתן שר בית הסחר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסחר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה :

23 אין שר בית הסחר ראה את כל מואמה בידו באשר יהוה אותו ואשר הוא עשה יהוה מצילich :

40 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים : 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האפים : 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסחר מוקם אשר יוסף אסור שם : 4 וופיקד שר הטבחים את יוסף אתם ושרת אתם ויהיו ימים במשמר : 5 ויחלמו חלום שנייה איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסחר : 6 וויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והם צעפים : 7 וישאל את סריסי פרעה אשר אותו במשמר בית אדרני לאמיר מודע פניכם רעים הום : 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו וופתר אין אותו ויאמר אליהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא ל : 9 ומספר שר המשקים את חלומו לישוף ויאמר לו בחלומי והנה נפנ לפני : 10 ובונפן שלשה שרים והוא כפרחת עלה נצה הבשילו אשכלתיה עבטים : 11 וכוכס פרעה בידי ואכח את הענבים ואשחת אתם אל כוס פרעה ואתן את הocus על כף פרעה : 12 על כך ונחת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היה משקהו : 14 כי אם זכרתני אתק כאשר ייטב לך ועתה נא עמד חסד והזכרתני אל פרעה והזאתני מז הביתה הזה : 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים ונום פה לא עשיתי מואמה כי שמו אני בבורו : 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי עלי ראי : 17 ובטל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אבל אתם מן חסל מעיל ראי : 18 ווינו יוסף ויאמר זה פתרנו שלושת הסלים שלושת ימים הם :

ויצא יוסף על ארץ מצרים: 46 וויסוף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: 47 ותש הארץ שבע שנים השבע لكمצים: 48 ווקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן כל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתייה נתן בתוכה: 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: 50 ולヨוסף ילד שני בנים בטרם תבואו שנה הרעב אשר ילדה לו אסנתה בת פוטי פרע כהן און: 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אליהם את כל עמלי ואת כל בית אביו: 52 ואთ שם השני קרא אפרים כי הפרני אליהם בארץ עני: 53 ווחילינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: 54 ווחילינה שבע שני הרעב לבוא אשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארץות וככל ארץ מצרים היה לחם: 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצריםlico אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: 56 והרעב היה על כל פni הארץ ויתחיה יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויהזק הרעב בארץ מצרים: 57 וכל הארץ באו מצרים וישבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

42 וירא יעקב כי ישבר בר מצרים ויאמר יעקב לבניו למה תחראו: 2 ויאמר הנה שמעתי כי ישבר במצרים רדו שמה ושבררו לנו משם ונחיה ולא נמות: 3 וירדו אחיו יוסף ושרה לשבר בר מצרים: 4 ואת בנימין אחיו יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראננו אסון: 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתקה הבאים כי היה הרעב בארץ כגען: 6 וויסוף הוא השולט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחיו יוסף ווישתחו לו אפים ארצתה: 7 וירא יוסף את אחיו ויכרים וויתנבר אלייהם וירבר אתם קשות ויאמר אליהם מאיין אתם ויאמרו מארץ כגען לשבר אכל: 8 וויכר יוסף את אחיו והם לא הכרדו: 9 ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגנלים אתם לראות את ערות הארץ בתאות: 10 ויאמרו אליו לא אידי ועבדיך בא לשבר אכל: 11 כלנו בני איש אחד נהנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגנלים: 12 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ בתאות לראות: 13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחיהם אנחנו בני איש אחד בארץ כגען

הרשותה הבריות: 21 ותבנה אל קרבנה ולא נודע כי בא אל קרבנה ומראייה רע כאשר בתחלת ואיקין: 22 וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: 23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדיפות קדרים צמחות אחרות: 24 ותבלען השבלים הדרקת את שב השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מנייד לי: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלhim עשה הניד לפרעיה: 26 שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושב השבלים הטבה שבע שנים הנה חלום אחר הוא: 27 ושב הפרות הרקוט והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושב השבלים הרקוט שדיפות הקדרים יהו שבע שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתו אל פרעה אשר האלhim עשה הראה אתה פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע נдол בכל ארץ מצרים: 30 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: 31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחורי כן כי כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החולום אל פרעה פעמים כי נכוון הדבר מעם האלhim וממהר האלhim לעשתו: 33 וויתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישתחו על ארץ מצרים: 34 יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ ויחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושםרו: 36 והיה האכל לפקדון לאיד לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תחרת הארץ ברעב: 37 ויטיב הדבר בעני פרעה ובעני כל עבדיו: 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלhim בו: 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחורי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמו: 40 אתה תהיה על בורי ועל פיך ישך כל עמי רק הכסא אנדרל מפק: 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים: 42 ויסיר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אותו בנדוי ש ושם רבד הזוחב על צוארו: 43 וירכב אותו במרכבות המשנה אשר לו ויקראו לבני אברך ונתון אותו על כל ארץ מצרים: 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובבעלעדי לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: 45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענה ויתן לו את אסנתה בת פוטי פרע כהן אין לאשה

על ידי ואני אשיבנו אליו': 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אהיו מות והוآل לברדו נשאר וקראוו אסון בדרך אשר תלווה בה והוורדתם את שיבתי בינון שאולה: (Sheol h7585)

43 והרعب כבד בארץ: 2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הובילו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבבו שברו לנו מעט אכל: 3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לא תראו פני בלחתי אחיכם אתם: 4 אם ישך משלח את אהינו אתנו נרדעה ונשברה לך אכל: 5 ואם איןך משלח לא נרדך כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלחתי אחיכם אתם: 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להניד לאיש העוד לכם אה: 7 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתו לאמר העוד אביכם חי הייש לכם אה וננד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי אמר הורדרו את אחיכם: 8 ויאמר יהודה אל ישראל אמרו והרדרו את אחיכם: 9 ואנכי אערבנו מידי תבקשו אם לא הביאתנו אליו והצנתו לפניו וחתמתי לך כל הימים: 10 כי לולא התחממהנו כי עתה שבנו זה פעמים: 11 ויאמר אלהים ישראל אביכם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזרמת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנה מעט צרי ומעט דבש נכאת וlatent בطنיהם ושקדים: 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמותתיכם תשיבו בידכם אולי משה הוא: 13 ואת אחיכם קחו וקומו שוכב אל האיש: 14 ואל שדי יtan לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בניימין ואני כאשר שכחתי שכלי: 15 ויקחו האנשים את המנהה הזאת ומשנה כסף לפני יוסף: 16 וירא יוסף את בניימין מצרדים ויעמד לו לפניו ויסוף: 17 ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח ותכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: 18 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: 19 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ואמרו על דבר הכסף השב אמותתינו בתחלה אנחנו מובאים להחניל לעלינו ולהתנפלו לעלינו ולקחת אנחנו לעבדים ואת חמדנו: 20 ווינשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: 21 ויהי כי בנון אל המלון ונפתחה את לשבר אכל: 22 ויהי כי בנון אל המלון ונפתחה את

והנה הктן את אבינו היום והאחד איננו: 14 ויאמר אלהים יוסף הוא אשר דברתי אלכם לא אמר מרגלים אתם: 15 בזאת תבחנו כי פרעה אם יצא מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: 16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: 17 ויאסף אתכם אל משמר שלשת ימים: 18 ויאמר אלהים יוסף ביום השלישי ואת עשו וחיו את האלהים אני ירא: 19 אם ננים אתם אחיכם אחד יאסר בביה משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: 20 ואת אחיכם הקטן הביאו אליו ויאמנו דבריכם ולא אמרו והעשו כן: 21 ויאמרו איש אל אהיו אבל אשימים אנחנו על אהינו אשר ראיינו צרת נשפו בהחגנו אלינו ולא שמענו על כן באהו אלינו הצרה הזאת: 22 ויען רואין אתם לאמר הלו אמרתי אליכם לאמר אל תחטא בילד ולא שמעתם וنم דמו הנה נדרש: 23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המלין בינהם: 24 ויסב מעליהם ויבק וישב אליהם וירבר אלהים ויקח מאתם את שמעון ויאסר אותו לעיניהם: 25 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהшиб כספיהם איש אל שקו ולחתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: 26 וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם: 27 ויפתח האחד את שקו לחתת מספוא לחמדיו במלוון ורא את כספו והנה הוא באפי אמותחו: 28 ויאמר אל אהיו הושב כספי ונם הנה באמותתו ויצא לבם ויחדרו איש אל אהיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצת כנען וינידו לו את כל ה克制 אתם לאמר: 30 דבר האיש אדרני הארץ אנחנו קשות ויתן לנו כמרגלים את הארץ: 31 וונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: 32 שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד אנחנו ותקן הום את אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר אלהים אנחנו אדרני הארץ בזאת אדר עci כנים אתם אחיכם האחד האיש אדרני הארץ בזאת אדר עci כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו וילכו: 34 והביאו את מרגלים קתן אליו ואדרעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אחיכם הקטן שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את מרגלים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צדרות כספיהם המה ואביהם ויראו: 36 ויאמר אלהים יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף ואנינו ושמעון אנחנו ואת בניימן תקחו עלי הום כלנה: 37 ויאמר רואין אל אביו לאמר את שני בני תמיות אם לא אבינו אליך תנה אתו

ייתה לי עבר ואתת תהי נקם: ¹¹ וימחרו וירדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: ¹² ויחפש בגנול החל ובקタン כליה וימצא הנבי באמתחת בנימין: ¹³ וירקעו שמלהם ויעמס איש על חמריו וישבו העירה: ¹⁴ ויבא יהודת ואחיו בית יהוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ¹⁵ ויאמר להם יוסף מה המשתה הזה אשר עשיותם הלויא ידעתם כי נחש ונחש איש אשר כמנין: ¹⁶ ויאמר יהודת מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצדרק החללים מצא את עון עבדיך הנהנו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הנבי בידך ¹⁷ ויאמר חיליה לי מעשות זאת איש אשר נמצא הנבי בידך הוא יהודת לי עבד ואתם על לשלום אל אביכם: ¹⁸ ויגש אליו יהודת ויאמר כי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יתר אפק בעבדך כי כנוך כפרעה: ¹⁹ אדני שאל את עבדיו לאמר הריש לכם אב או אח: ²⁰ ונאמר אל אדני יש לנו אב יקון וילד זקנים קטן ואחיו מות ויתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ²¹ ותאמר אל עבדיך הורדחו אליו ואשמה עני עליו: ²² ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועוזב את אביו ומות: ²³ ותאמר אל עבדיך אם לא יירד אחים הקטן אתכם לא תספון לראות פני: ²⁴ ויהי כי עלינו אל עבדך אבי וננד לו את דברי אדני: ²⁵ ויאמר אבינו שבו שברלו לנו מעטأكل: ²⁶ ונאמר לא נוכל לרדה אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איןנו אחינו: ²⁷ ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: ²⁸ ויצא האחד מאת ואמר לך טרפ טרפ ולא ראייתו עד הנה: ²⁹ ולקחתם גם את זה מעם פני וקרחו אסנו והורדתם את שיבתי ברעה שללה: (Sheol h7585) ³⁰ ועתה כבא אל עבדך אבי והנער איןנו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: ³¹ והיה כראותו כי אין הנער מות והורדו עבדך את שבת עבדך אבינו בignon שללה: (Sheol h7585) ³² כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אבינו אליך וחתתוי לאבי כל הימים: ³³ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבר לאדני והנער יעל עם אחיו: ³⁴ כי איך עלה אל ישבו יהודת אבינו גבור בזבזת גבוי יונש ומשׁוּא אב גבור

45 ולא יוכל יותר להתחזק לכל הנצבים עליו וירא
הווציאו כל איש מעיל ולא עמד איש אחד בהזודו יוסר

אמתחתינו והנה כספ איש בפי אמתחתו כספנו במשכלו
ונשב אחו בידנו: 22 ובכسف אחר הורדנו בידנו לשבר אכל
לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו: 23 ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם ואלhydro אביכם נתן לכם מטמון:
 באמתחתיכם כספכם בא אליו ויצו אלהם את שמעון:
 24 ויבא האיש את האשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו
רגליים ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את המנחה עד
בוא יוסף בצדדים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: 26 ויבא
יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחוו לו ארציה: 27 ווישאל להם לשлом ויאמר השлом
אביכם הוקן אשר אמרתם העודנו חי: 28 ויאמרו שלום
לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו: 29 ווישא עניינו
וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר זההacha הוה אחיכם הקטן
אשר אמרתם אליו ויאמר אליהם יתנק בני: 30 וימחר
יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא
החדרה ויבך שמה: 31 וירחץ פניו ויצו וחתפק ויאמר
שימו לחם: 32 וישמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרדים
האכלים אותו לבדם כי לא יוכלו המצריים לאכל את
העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: 33 וישבו לפניו
הברך כבכרתו והצער כצערתו ויתמכו האנשים איש
אל רעה: 34 וישא משאת מאת פניו אליהם ותרכ משאת
בנינו משאת כלם חמש יותה ויתחו וישכו עמו:

44 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתה
האנשים כל אשר יוכלו שאთ ושים כסף איש בפי
אמתתו: 2 ואת נבייע נבייע הכסף חשים בפי אמתה
הקטן ואת כסף שברור ווישך בדבר יוסף אשר דבר: 3
הבקר אור והאנשים שלחו המה וחו מרים: 4 הם יצאו
את העיר לא הרחיקו ווישך אמר לאשר על ביתו קומ
רדף אחרי האנשים והשנתם ואמרת אליהם למה שלמתם
רעה תחת טוביה: 5 הלווא זה אשר ישתח אדרני בו והו
נחש נחש בו הרעתם אשר עשיתם: 6 וישגם וידבר
אליהם את הדברים האלה: 7 ויאמרו אליו למה ידבר
אדני בדברים האלה חיללה לעבריך מעשות דבר
זהו: 8 חן כסף אשר מצאנו בפי אמתהינו השיבנו אלק
מארץ כנען ואיך ננבר מבית אדרני כסף או זהב: 9 אשר
ימצא אחותו מעבדיך ומות גומ אחותו נזיה לאדרני לעבדים:
10 ויאמר גם עתה בדבריכם הנה הוא אשר ימצא אתו

כל דבריו יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שליח יוסף לשאת אותו ותהי רוח יעקב אביהם: ²⁸ ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בתרם אמות: **46** וישע ישראל וכל אשר לו ויבא באלה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ² ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ³ ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא מרדחה מצרימה כי לנו נדול אשימך שם: ⁴ אני ארד עמד מצרימה ואני עאלך נם עליה ווישוף ישית ידו על עיניך: ⁵ ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואה טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שליח פרעה לשאת אותו: ⁶ ייקחו את מקניהם ואת רוכשיהם אשר רכשו בארץ כנען ייבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אותו: ⁷ בניו ובניינו אתו בנתיו ובנותו בניו וככל זרעו הביא אתו מצרימה: ⁸ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכיר יעקב ראובן: ⁹ ובני ראובן חנוך ופלוא וחצראון וכרמי: ¹⁰ ובני שמעון ימואל וימין ואחד ויכין וצחר ושאלון בן הכננית: ¹¹ ובני לוי נרשון קחת ומררי: ¹² ובני יהודה ער ואונן ושלחה ופרץ וזרחה וימת ער ואונן בארץ כנען יוחיו בני פרץ חצראון וחמור: ¹³ ובני יששכר תולע ופה יוב ושמرون: ¹⁴ ובני זבולון סרד ואלון ויהלאל: ¹⁵ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו בני נמי ובנותיו שלשים ושלש: ¹⁶ ובני נד צפין וחני שני ואצבן ערי ואורדי ואראלי: ¹⁷ ובני אשר ימנה ווישוע ובריה ושרח אחותם ובני בריהה חבר ומלאיכאל: ¹⁸ אלה בני זלפה אשר נתן לבן לילאה בתו ותולד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: ¹⁹ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן בלו ובר ואשבבל נרא ונעמן אהי וראש מפим והחפים וארד: ²⁰ אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ²¹ ובני דן חשים: ²⁴ ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: ²⁵ אלה בני בלחה אשר נתן לבן לרחל בתו ותולד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: ²⁶ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשוי יעקב כל נפש ששים ושש: ²⁷ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שניים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ²⁸ ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע אל אחים: ² ויאמר יוסף אל אחים אני יוסף והוד אבוי חיו ולא יכלו אחים לענות אותו כי נבהלו מפנוי: ⁴ ויאמר יוסף אל אחים גשו נא אליו וינשוו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם ATI מצרימה: ⁵ ועתה אל תעכזב ואל יחר בעיניכם כי מכרתם ATI הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: ⁶ כי זה שנותם הרעב בקרוב הארץ וודח המש שנים אשר אין חריש וקציר: ⁷ ווישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהיותם לכם לפליטה נדלה: ⁸ ועתה לאם שלחחם ATI הנה כי האלים וישמעני לאב לפדרעה ולאדון לכל ביוו ומשל בכל ארץ מצרים: ⁹ מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כי אמר בנך יוסף שמוני אלהים לאדון לכל מצרים דודה אליו אל תעמד: ¹⁰ וישבת בארץ נשן והיות קרוב אליו אתה ובנייך ובנייך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: ¹¹ ובכלכלתך אתק שם כי עוד חמיש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: ¹² והנה עיניכם ראות ועיני אחוי בנימין כי פי המדבר אליכם: ¹³ והנדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראייתם ומחרתם והורדרתם את אבי הנה: ¹⁴ ויפל על צוארי בנימין אחים ייבך ובנימן בכח על צוארי: ¹⁵ ווינישק לכל אחיו ייבך עליהם ואחרי כן בדברו אחיו אתו: ¹⁶ ווהקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחיו יוסף וייטב עניי פרעה ובעניי עבדיו: ¹⁷ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את עירכם ולכע באו ארצחה כנען: ¹⁸ ווקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אל ואתנה לךם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: ¹⁹ ואותה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפסים ולנסיכם ונשאותם את אביכם ובאתם: ²⁰ ועיניכם אל תהס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ²¹ ווישעו בן בני ישראל ויתן להם שלש מאות כסף וחמש חלפת פי פרעה ויתן להם צדקה לדרך: ²² לכלם נתן לאיש חלפות שמלה ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלה: ²³ ולאביו שלח כוות עשרה חמריים נשאים מטווב מצרים ועשר ארנתה נשאת בר ולהם ומזון לאביו לדרך: ²⁴ ווישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהים אל תרנוו בדרך: ²⁵ ויעלו מצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: ²⁶ וונדו לו לאמר עדר יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים וויגן לבו כי לא האמין להם: ²⁷ וידרכו אליו את

28 והבה לנו לחם ולמה נמות ננדך כי אפס כסף : 16 ויאמר יוסף הבו מנקיכם ואותה לכם בנקיכם אם אפס כסף : 17 ויביאו את מנקיהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הארץ ובמקנה הבקר ובחמורים וינהלם בלחם בכל מנקיהם בשנה ההוא : 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכח מאדני כי אם הם הכסף ומקנה הבבמה אל אדני לא נשאך לפני אדני בלבתי אם נויתנו ואדרמתנו : 19 למה נמות לענייך נם אנחנו נם אדרמתנו קנה אתנו ואת אדרמתנו בלחם ונחיה אנהנו נם אדרמתנו עבדים לפרעה ותן רוע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשים : 20 ויקון יוסף את כל אדרמת מצרים לפרעה כי מכוו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה : 21 ואתה העם העביר אתו לערבים מקצתה נבול מצרים ועד קצחו : 22 רק אדרמת הכהנים לא קנה כי חזק לכחנים מאה פרעה ואכלו את חזק אשר נתן להם פרעה על כן לא מכוו את אדרמתם : 23 ויאמר יוסף אל העם הן קניתו אתכם היום ואת אדרמתכם לפרעה הוא לכם זרע וזרעתם את הארץ : 24 והיה בתבאות ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בכתיכם ולאכל לטפכם : 25 ויאמרו החותנו נמצא חן בעני אדני והינו עבדים לפרעה : 26 וישם אתה יוסף לחץ עד היום הזה על אדרמת מצרים לפרעה לחמש רק אדרמת הכהנים לבדים לא חותה לפרעה : 27 ווישב ישראאל בארץ גשן ויאחו בה ויפרו וירבו מאד : 28 ויהו יעקב בארץ מצרים שבע שרה שנה ויהי ימי יעקב שני חיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה : 29 ויקרבו ימי ישראאל למות ויקרא לבנו לישוף ויאמר לו אם נא מצאי חן בענייך שם נא יידך תחת ירכך ועשה עמדתי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים : 30 ושכתי עם אבתי ונשאתי מצרים וקברתני בקבריהם ויאמר אנכי עשה דברך : 31 ויאמר השבעה לי יושבע לו ווישחו ישראאל על ראש המטה :

48 יהו אחרי הדברים האלה ויאמר לישוף הנה אביך חלה ויהק את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים : 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא לאריך ויתחזק ישראאל וישב על המטה : 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר

ויבאו ארץך נשן : 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו נשנה וירא אליו ויפל על צוארו ויבק על צוארו עוד : 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחריו ראות את פניך כי עודך חי : 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו עלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחוי ובית אבוי עלה ואנידה לפרעה והאנשים אחוי כבית אבוי עלה ואנידה לפרעה ויבק עתה 34 ואמרתם גנש מקנה הין עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו נם אבותינו בעבור חשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן :

47 ויבא יוסף ויניד לפרעה ויאמר אבי ואחוי וצאנם ובקרים וכל אשר להם בא מארץ כנען ותונם בארץ גשן : 2 ומוקצתה אחיו לך חמשה אנשים וצאנם לפני פרעה : 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה צאן עבדיך נם אנחנו נם אבותינו : 4 אל פרעה רעה צאן עבדיך נם אנחנו נם אבותינו אשר לעבדיך בארץ נבו בארץ כי אין מראה לצאן ויאמרו אל פרעה כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא אשר לעבדיך כי יתפקיד פרעה אל יוסף לאמר אביך עבדיך בארץ גשן : 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך בא לאריך : 6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואמ ידעתו ישם אנשי חול ושםתם שרי מקנה על אשר ליל : 7 ויבא יוסף את יעקב אליו לפרעה ימי שני חייו ויברך יעקב את פרעה : 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך : 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני חייו ולא השינו את ימי שני חייו אבתי בימי מנוריהם : 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מ לפני פרעה : 11 ווישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחותה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוחה פרעה : 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפני הטף : 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב : 14 וילקח יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה : 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר

אל בלו בארץ כנען ויברך אליו: 3 רואבן בכריו אתה בני יעקב ושמיו אל ישראל אביכם: 3 רואבן בכריו אתה כהו וראשית אוני יתר שאות ויתר עז: 4 فهو כמהים אל תותר כי עלייה משכבי אביך או חללה יצועי עליה: 5 שמעון ולווי אחיהם כל' חמש מכרתייהם: 6 בסdem אל תבא נשוי בקהלם אל תחדר כבדך כי באפס הרגנו איש וברצם עקרו שור: 7 אדרור אפס כי עז ועברתם כי קשתה אהליך ביעקב ואפיקם בישראל: 8 יהודה אתה יודוך אחיך יידך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך: 9 גור אריה יתודה מטרף בני עלייה כרע רבעך אരיה וכלביא מי קימינו: 10 לא יסור שבט מיהודה ומהקן מבין רגלו עד כי יבא שלילה ולוייקת עמים: 11 אסרי לנפנ' עיריה ולשרקה בני אתנו כבב' בין לבשו ובגד ענבים סותה: 12 חכללי עינים מין ולבן שים מהלב: 13 זבולון לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: 14 ישכר חמר גרם רבעך בין המשפטים: 15 וירא מנהה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לשביל ויהי למס עבד: 16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: 17 יהיו דין נחש עלי דרך שפין עלי ארוח הנשך עקביו סוס וופל רכבו אחור: 18 לישועתך קויות יהוה: 19 גנד גדור יגוננו והוא ינד עקב: 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדרני מלך: 21 נפתלי איליה שלחה הגנתן אמריו שפ'': 22 בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: 23 וימרדהו ורבבו וישטמוו בעלי חצים: 24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעים ידיו מידי אביר יעקב שם רעה ابن ישראל: 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת הרים רבעת תחת ברכת שדים ורוחם: 26 ברכת אביך נברעו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהין לדעת יוסף ולךך ניר אחים: 27 בנימין ואב יטרף בברך אכל עד ולערב יחולך שלל: 28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזהת אשרך דרכ' להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכتو ברך אתם: 29 ויצזו אותם ויאמר אלהם אני נאסר אל עמי קברו אתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: 30 במערה אשר בשדה המכפללה אשר על פני ממרא הארץ כנען אשר קנה אברהム את השדה מאת עפרון החתי לאחות קבר: 31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמי קברתו את לאה: 32 מקנה השדה והמערה את אשר יקרה אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמי

אל בארץ כנען ויברך אליו: 4 ויאמר אליו הני מפרק והרביתך ונתקיך לקהל עמים ונתחיו את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחות עולם: 5 ועתה שני בנים הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרים מהם אפרים ומונשה כראובן ושמיון יהיו לך: 6 ומולדתך אשר הולכת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם קיראו בנהלתם: 7 ואני בכאי מפדן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרכ' بعد כבורת ארץ לבא אפרטה ואקברה שם בדרכ' אפרטה הוא בית لكم: 8 וירא ישראל את בני יוסף ואני אמר לי אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ואני אמר קחם נא אליו ואברכם: 10 וענין ישראל כבבדו מזקן לא יכול לראות ווישם אתם אלו וישם להם ויחבק להם: 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פיניך לא פלחה והנה הראה אליו אלהים נם את זרעך: 12 ויצא יוסף מהם ברכיו וישתחוו לאפיו ארצתה: 13 ויח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משMAIL ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל וינש אליו: 14 וישלח ישראל את ימינו וויש עלי ראש אפרים והוא הצער ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבהיר: 15 ויברך את יוסף ויאמר האלים אשר התהלו אבוי לפניו אברהם ויצחק האלים הרעה אתי מועדיך עד היום הזה: 16 המלך הנאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרה בהם שמי ושם אבוי אברהם ויצחק וידנו לריב בקרב הארץ: 17 וירא יוסף כי ישית אבוי ימינו על ראש אפרים וירע בעניינו ויתמך יד אבוי להסיר אתה ומעל ראש אפרים על ראש מנשה: 18 ויאמר יוסף אל אבוי לא כן אבוי כי זה הבכר שם ימינך על ראשו: 19 וימאן אבוי ויאמר ידעתני בני ידעתני נם הוא יהוה לעם ונם הוא יגיד לאולם אדווי הקטן יגיד ממנו וודענו יהוה מלא הנינים: 20 ויברכם ביום ההוא לאמרך בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה ווישם את אפרים לפני מנשה: 21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אני מת והיה אלהים עמכם והшиб אתכם אל ארץ אביהם: 22 ואני נתתי לך שם אחיך אשר לחתמי מיד האמרי בחרבי ובקשתיו:

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרה אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמי

ילדו על ברכיו יוסף: 24 ויאמר יוסף אל אחיו א נכי מות אליהם פקר יפקד אתכם והעללה אתכם מן הארץ זו את אל הארץ אשר נשבע לאברהם ל'צחק ול'יעקב: 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקר יפקד אליהם אתם והעלתם את עצמותי מזוה: 26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויהנטו אותו ווישם בארון במצרים:

אשר בו מאת בני חת: 23 ויכל יעקב לזכות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ואסף אל עמו:

50 ויפל יוסף על פניו אביו ויבך עליו וישק לו: 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויהנטו הרפאים את ישראל: 3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החננים ויבכו אותו מצרים יום כי כן ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעניכם דברו נא באוני פרעה לאמר: 5 אבוי השבעני לאמר הנה א נכי מות בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה עלה נא ואקברה את אבוי ואשובה: 6 ויאמר פרעה עליה וקבר את אביך כאשר השביעך: 7 ויעיל יוסף לקביר את אביו ויעלו אותו כל עבדי פרעה זקנוי ביתו וכל זקנוי ארץ מצרים: 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אבוי רק טפם וצאנם ובקרים עזבו הארץ נשן: 9 ויעיל עמו נם רכב נס פרושים ויוזו המהנה כבד מאר: 10 ויאבאו עד רנן האדר שבר עבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאר ויעש לאבוי אבל שבעת ימים: 11 וירא ישב הארץ חכני את האבל בגרן האדר ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר עבר הירדן: 12 ויעשו בניו לו כן כאשר צום: 13 וישאו אותו בניו ארצה כנען ויקברו אותו במערת שדה המכפללה אשר קנה אברהם את השדה לאחוזת קבר מאת עפרון החתו על פניו ממרא: 14 ויאשב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אותו לקביר את אביו אחריו קברו את אביו: 15 ויראו אחיו יוסף כי מות אחיו ויפלו לפניו ויאמרו לנו לך לערבים: 16 ויצאו אל יוסף לאמר אבל אחיך וחתמתם כי רעה נמליך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדרכם אליו: 18 וילכו נם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו לנו לך לערבים: 19 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אליהם אני: 20 ואתם חשבתם עלי רעה אליהם חשבה לטרבה למען עשה כוים זהה להחיה עם רב: 21 ועתה אל תיראו אחיך אכלכל אתכם ואת טפכם ויהנום אתם וידבר על לכם: 22 ויאשב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויהו יוסף מאה ועשר שנים: 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים נם בני מכיר בן מנשה

ותקחה: 6 והפתח ותראה את הילד והנה נער בכה ותהמם עליו ותאמר מילדי העברים זה: 7 ותאמר אהתו אל בת פרעה האלך וקרatoi לך אשה מיניקת מן העברית ותינק לך את הילד: 8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותליך העלמה ותקרו את אם הילד: 9 ותאמר לה בת פרעה הילכית את הילד הזה והינקחו לי ואני אתן את שכרך ותחק האשה הילד ותניקהו: 10 ויגדל הילד ותבאוו לבת פרעה ויהיו לה לבן ותקרו اسمו משה ותאמר כי מון המים משיתהו: 11 ויהיו ביוםיהם הדם ויגדל משה ויצא אל אהיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכח איש עברי מהו: 12 וויפן כה וכיה וירא כי אין איש וויך את המצרי ויטמנהו בחול: 13 ויזא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה זהה רעך: 14 ויאמר מי שמק לאיש שר ושפט עליינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרנת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: 15 ווישמע פרעה את הדרבר הזה ויבקש להרג את משה וירח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על היבאר: 16 ולכchan לשבע בתנות ותבאה ותדרלה ותמלאה את הרהיטים מדין מודע מהרתן בא הום: 17 ויבאו הרעים וינרשו ויקם להשקות צאן אביהן: 18 ותבאה אל רעו אל אביהן משה ווישען וישק את צאנם: 19 ותאמורן איש מצרי ויאמר מודיע מהרתן בא הום: 20 ותאמורן אל רעו אל אביהן הצלינו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: 21 ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזובתן את האיש קראן לו ויאכל להם: 22 וויאאל משה לשבת את האיש ויתן את צפירה בתו למשה: 23 ותולד בן ויקרא את שמו נרשם כי אמר נר היה בארץ נכירה: 24 ויהו ביוםים הרבה ההם וימת מלך מצרים ויאחנו בני ישראל מן העבריה ויזעקו וימת מלך מצרים ויאחנו בני ישראל מן העבריה ויזעקו ותעל שועטם אל האללים מן העבריה: 25 וישמעו אליהם את נאקותם ויזכר אליהם את בריתו את אברם את יצחק ואת יעקב: 26 וירא אליהם את בני ישראל וידע אליהם:

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינגן את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האללים חרבנה: 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה עבר באש והסנה איננו אבל: 3 ויאמר משה אסירה נא וארא את המדראה הנגדל הזה מדוע לא עבר הסנה: 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אליהם מתוך הסנה ויאמר משה ויאמר הנני: 5 ויאמר אל

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרים את יעקב איש ובתו באו: 2 וראובן שמעון לוי ויהודה: 3 יששכר זבולון ובנימן: 4 דן ונפתלי נד ואשר: 5 וויזו כל נש יצאי ירך יעקב שבעם נש וויסוף היה במצרים: 6 ווימת וויסוף וכל אחיו וכל תדור ההוא: 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו וויצמו במאד מאד ותملא הארץ: 8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא יידע את יוסף: 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנה: 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקרנה מלחמה ונוסף גם הוא על שניאנו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: 11 וישמו עליו שרי מוסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרטעה את פתם ואת רעמסס: 12 וכשהר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפניהם בני ישראל: 13 ויעברו מצרים את בני ישראל בפרק: 14 ווימררו את חיהם בעבריה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרק: 15 ויאמר מלך מצרים למלחת העברית אשר שם האחת שפה ושם השנית פועה: 16 ויאמר בילדך את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת דיא וודה: 17 ותויראן המילדת את האללים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחין את הילדים: 18 ויקרא מלך מצרים למלחת העברית כי היהת הננה בטרם תבוא ותחין את הילדים: 19 ותאמורן המילדת אל פרעה כי לא נשים המזריות העברית כי היהת הננה בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו: 20 וויתב אליהם למלחת וירב העם ויעצמו מאד: 21 ויהו כי יראו המילדת את האללים ויעש להם בתיים: 22 וויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היאה תשליכו וכל הבת תחין:

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: 2 ותהר האשה ותולד בן ותראה אותו כי טוב הוא ותצפנוו שלשה ירחים: 3 ולא יכללה עוד הצפינו ותחק לו תבת נמא ותחמרה בתהמר ובכפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר: 4 ותתצבב אחתו מרחק לדרעה מה夷שה לו: 5 ותרד בת פרעה לרוחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבאה בתוך הסוף ותשלח את אמתה

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו بكل
כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: 2 ויאמר אליו יהוה מזה
בידך ויאמר מטה: 3 ויאמר השליכתו ארצה וישליך
ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: 4 ויאמר יהוה אל
משה שליח יך ואחו בזבבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי
למטה בכפו: 5 למן יאמינו כי נראה אליך יהוה אלה
אתם אלהי אברם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 6 ויאמר
יהוה לו עוד הבא נא יך בחיקך ויבא ידו בחיקו וויצאה
וותנה ידו מצערת כשלג: 7 ויאמר השב יך אל חזק
וישב ידו אל חיקו וויצאה מתייקו וותנה שבת כבשרו: 8
והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לך הארץ הראשונה
והאמינו לך הארץ الآخرון: 9 והיה אם לא יאמינו נם
לשני הארץ הארץ הארץ ולא ישמעו לך לך ולקחת מימי
היאר ושפכת היבשה והיו הימים אשר תקח מן הארץ
והיו לך לדם ביבשת: 10 ויאמר משה אל יהוה כי אדרני לא
איש דברים אגנוי נם מתמולן גם משלשים נם מאז דברך
אל עברך כי כבד פה וכבד לשון אגנוי: 11 ויאמר יהוה
אליו מוי שפה לאדם או מוי שום אלם או חרש או פקח
או עור הלא אגנוי יהוה: 12 ועתה לך ואגנוי אהיה עט
פיק והוריתיך אשר תדבר: 13 ויאמר כי אדרני שלח
נא ביד תשלח: 14 ויהר אף יהוה במשה ויאמר הלא
אחרן אחיך הלו ידעתני כי דבר ידבר הוא ונם הנה
הוא יצא לקראתך וראך ושם בלבבו: 15 ודברת אליו
ושמת את הדברים בפיו ואגנוי אהיה עט פיך ועם פיהו
והוריתיך אתכם את אשר העשון: 16 ודבר הוא לך אל
העם והיה הוא היה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים:
17 ואת המטה הווה תקח בידך אשר העשה בו את הארץ:
18 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא
ויאשובה אל אחיו אשר במצרים ואראה העודם חיים
ויאמר יתרו למשה לך לשולם: 19 ויאמר יהוה אל משה
במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים
את נפשך: 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירככם על
החמר וישב ארץ מצרים ויקח משה את מטה האלהים
בידך: 21 ויאמר יהוה אל משה בלבך לשוב מצרים
ראאה כל המפתחים אשר שמו בידך ועשיהם לפני פרעה
ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: 22 ואמרת אליך
פרעה כי אמר יהוה בני בקרוי ישראל: 23 ויאמר אליך
שליח את בני ויעבדני ותמאן לשלו תגה אגנוי הרגן את

תקרב הולם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה
עומד עליו אדרמת קדש הוא: 6 ויאמר אגנוי אלהי אביך
אליהו אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו
כי ירא מהabit אל האלהים: 7 ויאמר יהוה ראה ראיית
את עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעית מפני
גנשו כי ירעתי את מכאביו: 8 וארד להצילו מיר מצרים
ולהעלו מהן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחהה אל ארץ
ובת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי: 9 ועתה הנה צעקה בני ישראל באה
אליהם: 10 ויאמר משה אל האלהים מוי אגנוי כי אליך
אל פרעה וכי אציא את בני ישראל ממצרים: 11 ויאמר
כי אהיה עמק ווה לך האות כי אגנוי שלחתיך בהזיאך
את העם מצרים העבדון את האלהים על ההר הוה: 12
ויאמר משה אל האלהים הנה אגנוי בא אל בני ישראל
ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי
מה שמו מה אמר אליהם: 13 ויאמר אלהים אל משה אהיה
אשר אהיה ויאמר כי תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
אליהם: 14 ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני
ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברם אלהי יצחק
ואליהו יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה כורדי לדר
דר: 15 לך ואספת את זקנין ישראל ואמרת אליהם יהוה
אליהו אבותיכם נראה אליו אלהי אברם אלהי יצחק ויעקב
לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשו לכם במצרים:
16 ואמր עלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב
ודבש: 17 וישמעו לך לך ובאת אתה זקנין ישראל אל מלך
מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עליינו
ועתה נלכחה נא לך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה
אליהנו: 18 ואני ידעת כי לא יתן אתכם מלך מצרים
להליך ולא ביד חזקה: 20 ושלחת את ידי והכיתת את
מצרים בכל נפלאתי אשר עשה בקרבו ואחריו כן ישלה
אתכם: 21 ונתתי את חן העם הזה בעני מצרים והיה כי
תלכון לא תלכו ריקם: 22 ושאלה אשה משכנתה ומגראת
ביתה כל כסף וכלי זהב ושמלה ושמם על בנייכם ועל
בניהם ונטליהם את מצרים:

17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נובחה ליהוה: 18 וועתה לכל עבדו ותבן לא ניתן לכם ותבן לבנים תנתנו: 19 ויראו שטרוי בני ישראל אליהם ברע לאמר לא תגערו מלbenיכם דבר יום ביום: 20 ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראותם בזאת פרעה: 21 ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם ווישפט אשר הבא שטם את ריחנו בעני פרעה ובעני עבדיו לחת חרב בידם להרנו: 22 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: 23 ומما באתי אל פרעה לעם: 24 ואמן העם וישמעו כי פקר יהוה את בני ישראל לדבר בשוק הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמד:

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר עשה לפרטעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרש מארצו: 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: 3 ווארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נורעתו להם: 4 וגם הקמותו את בריתך אתם לחת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה: 5 וכן אני שמעתי את נאחת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכיר את בריתך: 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתו אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתו אתכם מודעתי לכם ודייתי לכם לאלהים וידעתם כי ולקחתי אתכם לי לעם ודייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אליכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: 7 וhabatoו אתכם אל הארץ אשר נשאטו את ידי לחת אתה לאלהם ליצחק וליעקב ונתחת אתה לכם מורשה אני יהוה: 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מCKER רוח ומעבודה קשה: 10 וידבר משה לפני יהוה לאמר הנה בני ישראל מארצו: 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הנה בני ישראל לא שמעו אליו ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיהם: 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: 14 אלה ראשית בית אבותם בני רואבן בכרכר ישראל חנוך ופלוא חצرون וכרכמי אלה משפחת רואבן: 15 ובבני שמעון ומואל ומים ואחד וכץ וצחר ושולב בן הכננית אלה משפחת שמעון: 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם נרשון וקהת ומרדי ושני חייו לו שבע ושלשים ומאות שני: 17 בני נרשון לבני ושמי למשפחתם: 18

בנק בכרכר: 24 ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה ויבקש המתו: 25 ותקח צפירה צר ותכרת את URLת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: 26 וירף ממנו או אמרה חתן דמים למלות: 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראות משה המדברה וילך ויפגשו בהר האלים וושק לו: 28 וינד משה לאהרן את כל דבריו יהוה אשר שלחו ואת כל האתא אשר צוחו: 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקנו בני ישראל: 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה וויש האתא לעני העם: 31 ואמן העם וישמעו כי פקר יהוה את בני ישראל וכי ראה את עיניהם ויקדו ווישתוו:

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כי אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחנו לי במדבר: 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע על כלו לשלח את ישראל לא ידעתו את יהוה ונם את ישראל לא אשלח: 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר נובחה ליהוה אלהינו פן יפגנו בדבר או בחרב: 4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשו לכו לסלחיכם: 5 ויאמר פרעה הנה ריבים עתה עם הארץ והשכמתם את מסבלתם: 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: 7 לא האספון לחת תבן לעם לבן הלבנים כחמול לשם הם ילכו ווקששו להם תבן: 8 ואתה מתקנת הלבנים אשר הם עשים תמול לשם תשים עליהם לא תגערו ממן כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נובחה לאליהו: 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואיל ישעו בדבריו שקר: 10 ויצאו נשי העם וטריו ויאמרו אל העם לאמר כי אמר פרעה אני ננתן לכם תבן: 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נרע מעברתכם דבר: 12 וויפץ העם בכל הארץ מצרים לחשש קש לתבן: 13 והנשים אצחים לאמר כל מעשיכם דבר יום ביוםeo כאשר ביהוות התבן: 14 ויכו שטרוי בני ישראל אשר שמו עליהם נשי פרעה לאמר מודיע לא כליהם חקכם לבן כחמול לשם נס תמול נס היום: 15 ויבאו שטרוי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר לאמר למה תעשה כה לעבדך: 16 תבן אין נתן לעבדך ולבניהם אמרים לנו עשו ודנה עבדך מכם וחתאת עמד:

מתהם: 13 ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 14 ויאמר יהוה אל משה אל משה כבד לב פרעה מנא לשלה העם: 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לך ראות על שפת היאר והמתה אשר נהפך לנחש תקה בירך: 16 ואמרת אליו יהוה אליהו העברים שלתני אליך לא אמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנהAncyi מכה במתה אשר בידי על המים אשר ביאר ונחפכו לדם: 18 והדנה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשותם מים מן היאר: 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה יך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמייהם ועל כל מקוה מימייהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במתה ויקח את המים אשר ביאר לעני פרעה ולענוי עבדיו ויחפכו כל המים אשר ביאר לדם: 21 והדנה אשר ביאר מטה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשותם מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בLEFTים ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו וולא שת לבו נם לזאת: 24 ויהחרו כל מצרים סביבת היאר מים לשותם כי לא יכלו לשות מימי היאר: 25 וימלא שבעת ימים אחריו הכות יהוה את היאר:

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כי אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: 2 ואם מאן אתה לשלה הנה Ancyi נגף את כל נבולך בצדדים: 3 ורשץ היאר הצדדים ועלו ובוא בביטחון ובחרד משכבר ועל מטח ובכיה עבדיך ובעמך ובעדיך יעלן הצדדים: 5 ויאמר יהוה ובעמך ובכל עבדיך יעלן הצדדים: 6 ומשה אמר אל אהרן נשא את יך במטך על הנרתת על היארים ועל האגמים והעל את הצדדים על ארץ הצדדים: 6 וית אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצדדים והכס את ארץ מצרים: 7 ויעשו כן החרטמים הצדדים ויעלו את הצדדים על ארץ מצרים: 8 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצדדים ממניהם ומעמי ואשלחה את העם וובחו ליהוה: 9 ויאמר משה לפרט התהפר עלי למתיاعتיר לך

ובני קהה עמרם ויצחर וחברון ועוזיאל ושמי חי קהה שלוש ושלשים ומאת שנה: 19 ובני מדררי מהלי ומושי אלה משפחתי הלו ליה לולדתם: 20 ויקח עמרם את יוכבד דרכו לו לאשה ותולד לו את אהרן ואת משה ושני חי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: 21 ובני יצחר קרח ונפנ' כוכרי: 22 ובני עוזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: 23 ויקח אהרן את אלשבע בת עמנירב אהות נחשון לו לאשה ותולד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביסף אלה משפחתי הקרחי: 25 ואלעוז בן אהרן לך לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותולד לו את פינחס אלה ראש אבות הלויים למשפחתם: 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מלך מצרים על צבאותם: 27 הם המדררים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצריים הוא משה ואהרן: 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: 30 ויאמר משה לפני יהוה הנה אני ערל שפטים ואיך ישמע אליו פרעה:

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתיך אליהם לפרט ואהרן אחיך יהיה נביאך: 2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: 3 ואני אקsha את לב פרעה והרביצו את הארץ ואת מופתך בארץ מצרים: 4 ולא ישמע אלכם פרעה ונתהי את ידי במצרים והוציאתי את צבאותי את עמי בני ישראל מלך מצרים בשפטים נדרלים: 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנתתי את ידי על מצרים והוציאתי את בני ישראל מתוכם: 6 וויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש שנים שנה בדברם אל פרעה: 8 ויאמר יהוה אל משה ואהרן לאמר: 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר לנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהו לתניון: 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטך והשלך לפני פרעה ולפני עבדיו יהו לתניון: 11 ויקרא נם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו נם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: 12 וישליךו איש מטהו יהו לתניהם ויבלע מטה אהרן את

יהוה: 31 ויעש יהוה דבר משה ויסר הערב מפערעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: 32 ויכבד פרעה את כל נם בפעם הזאת ולא שלח את העם:

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 2 כי אם מן אתה שלח וודך מחזיק בם: 3 הנה יד יהוה הוה במקנך אשר בשרה בסוסים בחמורים בנמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: 4 והפליה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימota מכל לבני ישראל דבר: 5 רישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הוה בארץ: 6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת יומת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וורקו משה השמיימה לעני פרעה: 9 והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבאהה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: 10 ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אותו משה השמיימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבאהה: 11 ולויא כללו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים: 12 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: 13 ויאמר יהוה אל משה השם בבקר והתייצב לפני פרעה ואמרת אליו כי אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 14 כי בפעם זאת אני שלח את כל מגפתך אל לך ובעבריך ובעמך בעבור תדע כי אין כמו בכל הארץ: 15 כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמק בדרכך ותכחד מן הארץ: 16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראותך את כחיו ולמען ספרשמי בכל הארץ: 17 וודך מסתולל בעמי לבתיהם שלחם: 18 הנה מטיר כתעת מהר ברד כבד מאד אשר לא היה כמוהו במצרים מן הום הוסדה ועד עתה: 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשרה כל האדם ותבאהה אשר ימצא בשודה ולא יאסף הבוראה וירד עליהם הברד ומתו: 20 הירא את דבר יהוה מעבדיו פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו כל הכתמים: 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו

ולעבדיך ולעמד להכricht הצלבדים ממך ומבתייך רק ביאר תשאנה: 10 ויאמר מהר ויאמר כדברך לעצמך ומבתייך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשאנה: 11 ויצא משה ואחרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצלבדים אשר שם לפרקעה: 13 ויעש יהוה דבר משה וימתו הצלבדים מן הכתמים מן החצרת ומפני השדה: 14 ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאס הארץ: 15 וירא פרעה כי היהה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 16 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נתה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנים בכל הארץ מצרים: 17 ויעשו כן וית אהרן את ידו במטה ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבאהה כל עפר הארץ היה כנים בכל הארץ מצרים: 18 ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבאהה כל עפר הארץ ויהי לב פרעה ולא שמע אליהם אצבע אליהם הוא ויהזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 20 ויאמר יהוה אל משה השם בבקר והתייצב לפני יהוה ותבאס הארץ ואמרתה אליו כה והתייצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרתה אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: 21 כי אם איןך משלח את עמי והני משליחך ובעבדיך ובעמך ובתחיך את הארץ ומלאו בת מצרים את הארץ ונום האדמה אשר הם עליה: 22 והפלית ביום ההוא את הארץ נשן אשר עמי עמד עליה לבתיה היהות שם ערב למן תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: 23 ושמתי פרת בין עמי ובין עמי לmargin הוה בקרב הארץ: 24 ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל הארץ מצרים תשחת הארץ מפני הארץ: 25 וירא פרעה אל משה ולא אהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: 26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים לענייהם ולא יסקלנו: 27 הן נזבח את תועבת מצרים לענייהם ולא יסקלנו דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: 28 ויאמר פרעה אנסי אשכח אתכם ובחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחקו לילכת העתירנו בעדי: 29 ויאמר משה הנה אנסי יוציא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הארץ מפערעה מעבדיו וממעמו מהר רק אל יסף פרעה החל לבתיהם שלח את העם לזבח ליהוה: 30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל

עד מתי יהיה זה לנו לモקש שלוח את האנשים ויעברו את יהוה אליהם הטרם תרע כי אבדה מצרים: 8 ווישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עברו את יהוה אליכם מי ומי הHalachim: 9 ויאמר משה בנו רינו וכזקינו נלך בבניינו וככונתו בצאננו ובבקרנו נלך כי חגי היה לנו: 10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה ננד פניכם: 11 לא כן לכט נא הגברים ויעברו את יהוה כי אתה אתם מבקשים וינרש אתכם מעת פנוי פרעה: 12 ויאמר יהוה אל משה נתה וידך על ארץ מצרים בארכבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ אח כל אשר השאיר הבהיר: 13 ווית משה את מטהו על ארץ מצרים יהוה נהג רוח קדמים בארכן כל היום החטא וככל הלילה הבהיר היה רוח קדמים נשא את הארץ: 14 ויעל הארץ על כל ארץ מצרים וניח בכל נבול מצרים כבר מאד לפניו לא היה כן ארבה כמיהו ואחריו לא היה כן: 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשיך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי הארץ אשר הוית הבהיר ולא נותר כל ריק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: 16 וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: 17 וועתת שא נא חטאתי אך הפעם והעתדרו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי ריק את המות הזה: 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 19 ויהפוך יהוה רוח ים חזק מאד ושיא את הארץ ויתקעחו ימה סוף לא נשא ארבה אחר בכל נבול מצרים: 20 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: 21 ויאמר יהוה אל משה נתה ירך על השמים ויהי חישך על ארץ מצרים וימש חישך: 22 ווית משה את ידו על השמים ויהי חישך אףלה בכל ארץ מצרים שלשות ימים: 23 לא ראו איש את הארץ ולא קמו איש מתחתו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבותם: 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לך עברו את יהוה רך צאנכם ובקרכם יגַּנְגַּן גם טפכם ילק' עמכם: 25 ויאמר משה נם אתה תתן בידינו זבחים וועלות ועשינו ליהוה אלהינו: 26 ונם מקננו לך עמננו לא תשר פרסה כי ממןנו נכח לעבר את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה עבר את יהוה עד באננו שמה: 27 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא אהה לשלהם: 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי

בשדה: 22 ויאמר יהוה אל משה נתה את ירך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: 23 ווית משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלות וברד ותהלך אש ארצתה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: 24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הבהיר כבד מאד אשר לא היה כמיהו בכל ארץ מצרים נאו היה לנו: 25 ויהי הבהיר בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הבהיר ואת כל עז השדה שבר: 26 רך הארץ נשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד: 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני עמי הרשעים: 28 העתירו אל יהוה ורב מהות קלות אלהים וברד ואשלהח אתכם ולא חספין לעמד: 29 ויאמר אליו משה צאתו את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות ייחלון והבהיר לא יהיה עוד למען תרע כי ליהוה הארץ: 30 אתה ועבדיך ידעת כי טרם תיראו מפני יהוה אלהים: 31 והחפשתה והשערת נכתה כי השערת אכיב והפשטה נבעל: 32 וזהחשה והכמתה לא נכו כי אפילת הנה: 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפוי אליו יהוה ויחללו הקלות והבהיר ומטר לא נתק ארצתה: 34 וירא פרעה כי חדל המטר והבהיר והקלת ויסוף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: 35 ויהזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבdoi את לבו ואת לב עבדיו למעןathy אלה בקרבו: 2 ולמען ספר באוני בך ובן בך את אשר התעללתי במצרים ואת אהתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענה מפני שלוח עמי ויעברנו: 4 כי אם מן אהה שלוח את עמי לנו מביא מהר ארבה בנבלך: 5 וכסחה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ויאכל את יתר הפלשה הנשארת לכם מן הבהיר ואכל את כל הארץ הצמח לכם מן השדה: 6 ומלוא בתיך ובתי כל עביך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבותיך מיום הווותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: 7 ויאמרו עבידי פרעה אליו

השמר לך אל חספ ראות פנוי כי ביום ראתך פנוי תמות:
29 ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך:

11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביה על פרעה ועל מצרים אחריו כי ישלח אתכם מזה כשלחו כליה נרש יגרש אתכם מזה: 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעהה כל' כספ' וכלי זבב: 3 ויתן יהוה את חן העם בעני מצרים נס האש משגה גדוול מארץ מצרים בעני פרעה ובעני העם: 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יצא בתוך מצרים: 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבוכור פרעה היושב על כסאו עד בכור השפה אשר אחר הרחיהם וכל בכור בהמה: 6 והיתה צעקה נדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהייתה וכמהו לא תספ': 7 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למ איש ועד בהמה לען תדען אשר יפליה אלהי והשתחו לו לאמור צא אתה וכל העם עבריך אלהי והשתחו לו לאמור צא ישראל: 8 וירדו כל אשר ברגניליך ואחריו כן יצא ויצא מעם פרעה בחורי אף: 9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה לען רבות מופת הארץ מצרים: 10 ומשה ואחרון עשו את כל המופתים האלהו לפני פרעה ויזקק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: 2 והחדש הזה לכם ראש חדש ראשון הווא לכם לחדי השנה: 3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר עשר בחודש הזה ויקחו להם איש שה לביית אבתה שה לבית: 4 ואם ימעט הבית מהיה משה ולקח והוא ושכנו הקרבן אל ביתו במכסת נשפה איש לפי אכלו תכסו על השה: 5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים וכן העזים תקחו: 6 והיה לכם למשמרת עדר ארבעה עשר ימים לחודש הזה והשתחו אותו כל קהל עדת ישראל בין העربים: 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שני הימוזות ועל המשקוף על הבתיהם אשר יأكلו אותו בהם: 8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומזבח על מרדים יأكلו: 9 אל תאכלו ממנה ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כדריו ועל קרכבי: 10 ולא תוחיתרו ממנה עד בקר והנתר ממנה עד בקר באש חשרפו: 11 וככה תאכלו אותו מתנים חנרים נעליכם ברגניליכם ומקלם בידכם

חלב ורבדש ועבדה את העבדה הזאת בחדר השזה : 6 שבת ימים תאכל מזת וביום השביעי תן ליהוה : 7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמצן ולא יראה לך שאר בכל נבלך : 8 והנחת לבך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצתתי ממצרים : 9 והיה לך לאות על יידך ולזיכרין בין עיניך למען תהיה תורה יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאת יהוה ממצרים : 10 ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה : 11 וזה יהיה כביך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולא بتליך נתנה לך : 12 והעברת כל פטר רחם יהוה וככל פטר שגר בהמה אשר היה לך הוכרים יהוה : 13 וככל פטר חמץ תפדה בשעה ואם לא תפדה וערפתו וככל בכור אדם בבניך תפדה : 14 וזה כי ישאלך בך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים : 15 ויהיו כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מכך אדם ועד בכור בחמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הוכרים וככל בכורبني כי אפסה : 16 וזה לאות על ידכה ולטשפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים : 17 ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אליהם דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אליהם פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה : 18 ויסב אליהם את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים : 19 ויהי משה את עצמותו יוסף עמו כי השבע השבע את בני ישראל לאמור פקד יפקד אליהם אתכם והעליתם את עצמתי וזה אתכם : 20 ויסעו מוסכת ויהנו באותו בקצת המדבר : 21 ויהוה הילך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאריך להם לילכת יומם ולילה : 22 לא ימוש עמוד הענן יומם ועמוד האש ליליה לפני העם : 23 וידבר יהוה אל משה אמר : 2 דבר אל בני ישראל ושבו ויהנו לפני פי החירות בין מגדל ובין הים לפני צפון נכוו תחנו על הים : 3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר : 4 והזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכברה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן : 5 וינדר למלך מצרים כי ברוח העם ויהפוך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו : 6 ויאסר את אין שם מות : 31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתחז עמי גם אתם גם בני ישראל ולכע עבדו את יהוה כדברכם : 32 נם צאנכם נם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכוברכתם נם אתי : 33 ותחזק מצרים על העם מלהר לשלוחם מן הארץ כי אמרו לנו מותם : 34 ווישא לכלי כסף וכלי זהב ושלמת : 35 ויהוה נתן את חן העם בעני מצרים וישראל ווינצלו את מצרים : 36 ווישעו בני ישראל מרעמסס סכתה כSSH מאות אלף רגלי הנברים בלבד מטרפ : 38 ונום ערב רב עליה אתה וצאן ובקר מקנה כבד מאד : 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו מצרים ענת מצות כי לא חמצ נירשו מצרים ולא יכולו להתחמה ונום צדה לא עשו להם : 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה : 41 ויהי מזמן שלשים שנה וארבע מאות שנה והיה בעצם הימים היה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים : 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה היה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרכם : 43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקתו הפסח כל בן נכר לא י飮 בוי : 44 וככל עבד איש מקنته כסף ומולתה אותו או י飮 בוי : 45 תושב ושביר לא י飮 בוי : 46 בבית אחד י飮 לא תוציא מון הבית מן הבשר הוצאה ועצם לא תשברו בוי : 47 ככל עדת ישראל יעשוו אותו : 48 וכי ניגר אתך נר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואו יקרב לעשתו והיה כאורה הארץ וכל עREL לא י飮 בוי : 49 תורה אחת יהיה לאורה ולגדר הנגר בתוככם : 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו : 51 ויהי בעצם הימים הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם :

14 וידבר יהוה אל משה אמר : 2 דבר אל בני ישראל בועל צפון נכוו תחנו על הים : 3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר : 4 והזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכברה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן : 5 וינדר למלך מצרים כי ברוח העם ויהפוך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו והחוי והיבוסי אשר נשבע לא بتליך לחתך לך ארץ זבת

13 וידבר יהוה אל משה אמר : 2 קדרש לי כל בכור פטר כל הרכם לבני ישראל באדם ובכבהמה לי הוא : 3 ואמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם מצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מהזה ולא י飮 חמץ : 4 היום אתם יצאים בחדר האביב : 5 ויהיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמורי והחוי והיבוסי אשר נשבע לא بتליך לחתך לך ארץ זבת

וְאֶת הַפְּרִשִׁים לְכָל חִילָּה פְּרֻעָה הַבָּאִים אֶחָדִים בָּם
לֹא נִשְׁאָר בָּהֶם עַד אֶחָד : 29 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַלְּכוּ בִּבְשָׁה
בְּתוֹךְ הַיּוֹם וְהַמִּינִים לְהַמִּחְמָה מִימִינֵיכֶם וּמִשְׁמָאלֶם : 30 וַיּוֹשַׁע
יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיד מִצְרִים וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת מִצְרִים מִתְּעַל שְׁפָת הַיּוֹם : 31 וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיּוֹם
הַגָּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרִים וַיַּרְא הָעָם אֶת יְהוָה
וַיַּאמְינוּ בְּיְהוָה וּבְמִשְׁמָה עָבְדוּ :

15 אָוֹ יִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְיְהוָה
וַיֹּאמְרוּ לְאָמֵר אֲשִׁירָה לְיְהוָה כִּי גָּאָה גָּאָה סָוס וּרְכֻבָּ
רַמָּה בִּים : 2 עַזְיָזְבֵּל וּמִרְתָּה יְהֹוָה לִלְיְשָׁוָה וְהַאֲלִי וְאַנְהָוָה
אֱלֹהֵי אָבִי וְאַדְמָמָנוּהוּ : 3 יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהֹוָה שְׁמוֹ :
4 מִרְכָּבָה פְּרֻעָה וְחִילָּוּ יְרָה בִּים וּמִבְּחָרָ שְׁלֹשָׁוּ טְבָעוֹ
בִּים סּוֹפָה : 5 תְּהִמָּתָה יְכִסְּיָמוּ יְרָדוּ בְּמִצְוָלָת כְּמוֹ אָבִן : 6
מִינִיךְ יְהוָה נָאָדָרִי בְּכָחָ יְמִינָךְ יְהוָה תְּמָרְעֵן אֹוִב : 7 וּכְרָבָּ
אָנוֹן תְּהָרֵס קְמִיךְ תְּשִׁלְחָ חָרְנֵק יְאַלְמָלוּ כְּקַשׁ : 8 וּבְרוֹחָ
אָפִיךְ נָעַרְמָו מִים נְצָבָו כְּמוֹ נְדָזְלָוּם קְפָאָה תְּהָמָת בְּלָבָּ
יְמָם : 9 אָמַר אֹוִב אַרְדָּךְ אֲשִׁיגָן אַחֲלָק שְׁלַל הַמְּלָאָמוֹ נְפָשָׁי
אֲרִיךְ חָרְבִּי תּוֹרִישָׁמוּ יְדִי : 10 נְשָׁפָת בְּרוֹחָךְ כְּסָמוֹ יִם
צְלָלוּ כְּעַופְרָת בְּמִים אֲדִירִים : 11 מִי כְּמָכָה בְּאָלָם יְהֹוָה
מִיְמִינָךְ נָאָדָר בְּקָדְשָׁנָוָרָא תְּהָלָת עָשָׂה פְּלָא : 12 נְתִיָּה
מִינִיךְ תְּבָלָעָמוּ אָרֶץ : 13 נְחִיתָה בְּחַסְדָךְ עַם זֶה נְאַלְתָה נְהָלָת
בְּעֹזָךְ אֶל נָוָה קְדָשָׁךְ : 14 שְׁמָעוּ עַמִּים יְרָנוּן חִיל אֲחֹזָמוּ רָעֵד
פְּלָשָׁת : 15 אָוּ נְבָחָלוּ אַלְוָפִי אֲדוֹם אַיִל מְוֹאָב יְאַחַזָּמוּ רָעֵד
גָּנוּנוּ כָּל יְשִׁבָּי כְּנָעָן : 16 חָפֵל עַלְיָהָם אִימָתָה וּפְחָד בְּנֶדֶל
וּרְוֹעֵךְ יְרָדוּנוּ אָבוֹן עַד יְעַבָּר עַמְּךָ עַד יְעַבָּר עַם זֶה
קְנִיתָה : 17 תְּבָאָמוּ וְתְּטַעַמָּו בְּהָר נְחַלְתָךְ מְכוֹן לְשִׁבְתָךְ
פְּעַלְתָה יְהֹוָה מִקְדָּשָׁ אֲדָנִי כְּנוֹנוּ יְדִיךְ : 18 יְהֹוָה יְמָלֵךְ לְעַלְמָ
וְעַד : 19 כִּי בָּסָס פְּרֻעָה רְכֻבָּו וּבְפְרָשָׁיו בִּים וּיְשָׁבָ
יְהֹוָה עַלְהָם אֲתָה מִי הִים וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַלְּכוּ בִּבְשָׁה בְּתוֹךְ
הַיּוֹם : 20 וַתִּקְחַ מְרִים הַנְּבִיאָה אֲחָתָה אֶת הַתְּפִי בִּידָה
וְתִּצְאֵן כָּל גָּדוֹשָׁ אֶחָדִיה בְּתַחְפִים וּבְמִתְחָלָת : 21 וַתִּעֲנַן לְהָם
מְרִים שִׁרְוּ לְיְהֹוָה כִּי גָּאָה גָּאָה סָוס וּרְכֻבָּ רַמָּה בִּים :
22 וַיּוֹסֵעַ מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִים סָופְךָ וַיַּצְאַו אֶל מִדְבָּר שֹׁוֹר
וַיַּלְכְּוּ שְׁלֹשָׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְלֹא מִצְאָו יָמִים : 23 וַיַּבְאֵוּ
מִרְתָּה וְלֹא יָכְלָוּ לְשַׁתְּ מִים מִמְּרֹמָה כִּי מְרִים הַמִּלְחָמָה
כָּן קָרָא שְׁמָה מְרָה : 24 וַיַּלְנְנוּ הָעָם עַל מִשְׁאָה לְאָמַר מָה
נְשָׁתָה : 25 וַיִּצְעַק אֶל יְהֹוָה וַיַּרְהֵוּ יְהֹוָה עַז וַיַּשְׁלַךְ אֶל

רְכָבָו וְאֶת עַמוֹּ לְקָח עָמוֹ : 6 וַיָּקַח שֶׁמֶן רְכָב בְּחוֹר
וְכָל רְכָב מִצְרִים וְשָׁלַשָּׁם עַל כָּלֹו : 8 וַיַּחַזֵּק יְהֹוָה אֶת לְבָ
פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרִים וַיַּרְדֵּךְ אֶחָדִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
יִצְאִים בִּידָה רַמָּה : 9 וַיַּרְדֵּפּוּ מִצְרִים אֶחָדִים וַיַּשְׁנוּ אֶת
חַנִּים עַל הַר הַסְּלָל סָוס רְכָב פְּרֻעָה וּפְרָשָׁיו וְחִילוּ עַל פִּי
יְהֹוָה תְּלִבְנָה אֶת עַנְיָהִים וְתִּהְנַּהֲמָה עַבְדָּה
יִשְׂרָאֵל אֶת עַנְיָהִים וְתִּהְנַּהֲמָה עַבְדָּה
מְאָד וַיַּצְעַק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִשְׁאָה : 10 וַיֹּאמְרוּ אֶל
הַמְּבָלִי אַיִן קְבָרִים בְּמִצְרִים לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בְּמִדְבָּר מִה
זֹאת עָשָׂת לְנוּ לְהֹצִיאָנוּ מִמְצָרִים : 12 הַלְּא הַהְדָּרְבָּ
אֲשֶׁר דָּבַרְנוּ אֶלְיךָ בְּמִצְרִים לְאָמֵר חֶלְלָמָנוּ וְנַעֲבָדָה אֶת
מִצְרִים כִּי טֹב לְנוּ עַבְדָּ אֶת מִצְרִים מִמְתָנוּ בְּמִדְבָּר : 13
וַיֹּאמֶר מִשְׁאָה אֶל הָעָם אֶל תְּרִאֵוּתְכֶבֶד וּרְאוּ אֶת יְשֻׁעָה
יְהֹוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לְכָם הַיּוֹם כִּי אָשֶׁר רָאִיתֶם אֶת מִצְרִים
הַיּוֹם לְאָתֵסְפָו לְרָאֵתֶם עַד עַזְוָלָם : 14 יְהֹוָה יְלַחֵם
לְכָם וְאתֶם תְּחִרְשִׁוּן : 15 וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל מִשְׁאָה מִתְּעַקְעָ
וְנַשְּׁה אֶת יְדָךְ עַל הַיּוֹם וּבְקַעְעָה וּבְוַיְאָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיּוֹם בְּיְבָשָׁה : 17 וְאַנְהָנִי מַחְזֹק אֶת לְבָ מִצְרִים וּבְיָאָה
אֶחָדִים וְאַכְבָּדָה בְּפְרֻעָה וּבְכָל חִילוּ בְּרְכֻבָּו וּבְפְרָשָׁיו :
18 וַיַּדְעַו מִצְרִים כִּי אֵין יְהֹוָה בְּהַכְּבָדִי בְּפְרֻעָה בְּרְכֻבָּ
וּבְפְרָשָׁיו : 19 וַיַּשְׁעַט מֶלֶךְ הַאֲלֹהִים הַהְלָל לְפִנֵּי מִחְנָה
יִשְׂרָאֵל וַיַּלְכֵל מִאָחָדִים וַיִּשְׁעַט עַמְּדָה הַעֲנָן מִפְנִימָה וַיַּעֲמֵד
מִאָחָדִים : 20 וַיָּבֹא בַּיּוֹם מִחְנָה מִצְרִים וּבַיּוֹם מִחְנָה יִשְׂרָאֵל
וַיְהִי הַעֲנָן וְהַחַשָּׁד וַיַּאֲרֵת אֶת הַלִּילָה וְלֹא קָרְבָּה זֶה אֶל
כָּל הַלִּילָה : 21 וַיַּוְיַט מִשְׁאָה אֶת יְדוֹ עַל הַיּוֹם וְיַוְיַלְכֵל
הַיּוֹם בְּרוֹחָךְ עַזְוָלָם עַזְוָלָם וְיַשְׁמַע אֶת הַיּוֹם בְּיְבָשָׁה
וַיַּבְקֻעַו הַיּוֹם בְּיְבָשָׁה : 22 וַיַּבְקֻעַו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהַמִּים לְהַמִּחְמָה מִימִינֵיכֶם וּמִשְׁמָאלֶם : 23 וַיַּרְדֵּפּוּ מִצְרִים
וַיַּבְאֵוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיַשְׁקַע יְהֹוָה אֶל מִחְנָה מִצְרִים
בְּעַמְּדָה אֲשֶׁר קָרְבָּה וְיַשְׁמַע אֶת הַיּוֹם לְחַרְבָּה
מִרְכְּבָתוֹ וְיַנְגַּהוּ וַיַּחַזֵּק וַיַּרְדֵּךְ אֶחָדִי
יִשְׂרָאֵל כִּי יְהֹוָה נִמְלָא מִפְנֵיכֶם : 24 וַיַּהַי בְּאַשְׁמָרָת
הַבָּקָר וַיַּשְׁקַע יְהֹוָה אֶל מִחְנָה מִצְרִים : 25 וַיְסַר אֶת
מִרְכְּבָתוֹ וְיַנְגַּהוּ וַיַּחַזֵּק וַיַּרְדֵּךְ אֶחָדִי
יִשְׂרָאֵל כִּי יְהֹוָה נִמְלָא מִפְנֵיכֶם : 26 וַיַּאֲמֵר יְהֹוָה אֶל
יִשְׂרָאֵל כִּי יְהֹוָה נִלְחָם לְהַמִּים בְּמִצְרִים : 27 וַיַּוְיַט
מִשְׁאָה נִתְהָא אֶת יְדָךְ עַל הַיּוֹם וַיַּשְׁבַּו הַמִּים עַל
רְכֻבָּו וְעַל פְּרָשָׁיו : 28 וַיַּוְיַט מִשְׁאָה אֶת יְדוֹ עַל הַיּוֹם וַיַּנְעַר
אֶת מִצְרִים בְּתוֹךְ הַיּוֹם : 29 וַיַּשְׁבַּו הַמִּים וַיַּכְסַו אֶת הַרְכָבָ

ב عمر ולא העדיף המרבה והמעט לא החסיד איש
לפי אכלו רקתו: ¹⁹ ויאמר משה אליהם איש כל
מןנו עד בקר: ²⁰ ולא שמעו כל משה וויתרו אנשים ממנה
עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ²¹
וילקטו אותו בקר איש כפי אכלו וחם המשמש
ונמס: ²² ויהיו ביום הששי לקטו לחם משנה שני העمر
לאחד ויבאו כל נשיא העדה וגינויו למשה: ²³ ויאמר
אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה
מהר את אשר תאו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת
כל העדר הניחו لكم למשמרת עד הבקר: ²⁴ וויתנו
אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא
יהיה בו: ²⁵ ויאמר משה אכלחו היום כי שבת היום
ליהוה היום לא תמצאו בשהה: ²⁶ שת ימים תקתו
וביום השבעי שבת לא יהיה בו: ²⁷ ויהיו ביום השבעי
צאו מן העם לckett ולא מצאו: ²⁸ ויאמר יהוה אל משה
עד אתה מאחם לשמר מצוחית ותורת: ²⁹ ראו כי יהוה
נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם
וימים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממוקמו ביום השבעי:
וישבתו העם ביום השבעי: ³⁰ ויראו בית ישראל
את שמו מן והוא כורע נד לבן וטענו צפחת ברכש:
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העمر
מןנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר
האכלתי אתכם במדבר בחוציאי אתחם מארץ מצרים:
ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אתה ותן שמה מלא
העمر מן ותנח אותו לפניהם למשמרת לדרתיכם:
כאשר צוה יהוה אל משה ויניחו אהרן לפניהם העדרת
למשמרת: ³⁵ ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה
עד אם אל ארץ נשבת את המן אכלו עד אם אל קצה
ארץ נגען: ³⁶ והעדרת עשריות הדיאפה הוא:

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם
על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשחת העם: ² וירב
העם עם משה ויאמרו לנו מים ונשתח ויאמר להם
משה מה תריבון עמדני מה תנsson את יהוה: ³ ויצמא שם
העם למים וילין העם על משה ויאמר למה זה העלהנו
מצרים לדחמי אתה ואת בני מני בזמא: ⁴ ויצעק
משה אל יהוה לאמר מה עשה לעם זהה עוד מעט
וסקלני: ⁵ ויאמר יהוה אל משה עבר לפניהם העם וקה אתך
ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמעט:

המים וימתקו הימים שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ⁶
ויאמר אם שמוע המשמע לכול יהוה אלהיך והישר בעניינו
תעשה והזונת למצוותיו ושמרת כל חקי כל המלחלה
אשר שמתה במצרים לא איש עליך כי אני יהוה רפאך:
ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם על המים:

16 ויסעו מיאלם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר
סין אשר בין אלים ובין סיני שבחמשה עשר יום לחדר
השני לצאתם מארץ מצרים: ² וילינו כל עדת בני ישראל
על משה ועל אהרן במדבר: ³ ויאמרו אלהים בני ישראל
מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשתנו על סיר
הבשר באכלנו לחם לשבע כי החזאתם אתנו אל המדבר
זהה להמית את כל הקהיל הזה ברגע: ⁴ ויאמר יהוה אל
משה הנה מטיר לך מים מן השמיים ויצא העם ולקטו
דבר יום וביום למן ענסו דילך בתורתם אם לא: ⁵ ויהי
ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר
ילקטו יום יום: ⁶ ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל
ערוב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ⁷
ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמיוט את תלמידיכם על
יהוה ונחנו מה כי תלנו עליינו: ⁸ ויאמר משה בתה יהוה
לכם בערב בשאר לאכל וללחם בקר לשבע בשמי יהוה
את תלמידיכם אשר אתם מלנים עליו ונחנו מה לא עליינו
תלמידיכם כי על יהוה: ⁹ ויאמר משה אל אהרן אמר
אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את
תלמידיכם: ¹⁰ ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל
ויפנו אל המדבר ותנה כבוד יהוה נראת בענן: ¹¹ וידבר
יהוה אל משה לאמר: ¹² שמעתי את תלונת בני ישראל
דבר אלהים לאמר בין העברים תאכלו בשאר ובבקר
תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ¹³ ויהי בערב
ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היהת שכבת הטל
סיבוב למחנה: ¹⁴ ותחל שכבת הטל והנה על פיו המדבר
דק מחספס דק ככפר על הארץ: ¹⁵ ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר
משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכללה: ¹⁶
זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממן איש לפאי אכלו עמר
לגלגולת מספר נפשיהם איש לאשר באלהו תקחו: ¹⁷
ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמעט:

moshe לפני האללים: ¹³ ויהי ממחורת יושב משה לשפט את העם ויעמוד העם על משה מן היבק עד הערב: ¹⁴ וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה עם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה עם מודע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עלייך מן בקר עד ערב: ¹⁵ ויאמר משה לחתנו כי יבא אליו העם לדרש אללים: ¹⁶ כי יהה להם דבר בא אליו ושפתי בין איש ובין רעה והודעתו את חוקי האללים ואת תורתיו: ¹⁷ ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: ¹⁸ נבל תבל נם אתה נם העם הזה אשר עמד כי כבר מך הדבר לא תוכל עשו לבדך: ¹⁹ עתה שמע בקלי איעץ והוא אללים עמד היה אתה לעם מול האללים והבאת אתה את הדברים אל האללים: ²⁰ והזהרתה אתה החקם ואת התורת והודעתם להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר עשון: ²¹ ואתה תהזה מכל העם אנשי חיל יראי אללים אנשי אמת שנאי בצע ושםם עליהם שרי אלפיים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ²² ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הנדר ליביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעלייך ונשאו אתך: ²³ אם את הדבר הזה תשעה וצוק אליהם ויכלה עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום: ²⁴ וישמע משה לכל חתנו ויעש כל אשר אמר: ²⁵ ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשי על העם שרי אלפיים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ²⁶ ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: ²⁷ וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

19 בחודש השלישי יצאת בני ישראל מארך מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ² ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויהנו במדבר ויחן שם ישראל ננד ההר: ³ ומשה עלה אל האללים וירא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: ⁴ אתם ראויים אשר עשיתו למצרים ואשא אתכם על כנפי נשריםوابא אתכם אל: ⁵ ועהם שם שמו בקלי ושמרתם את בריתו והייתם לי סגלה מכל העמים כי ליכל הארץ: ⁶ ואתם תהיו לי מלכת כהנים ונוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ⁷ ויבא משה וירא לזקן העם וישם לפניום את כל הדברים האלה

וזקנין ישראל ומתק אשר הcities בו את היבק קח בידך והלכת: ⁸ הנה עמד לפניו שם על הוצר בהרב והכית בוצר וצאו ממנה מים ושתה העם ויעש כן משה לעזני זקנין ישראל: ⁹ ויקרא שם המקום מסה ומריבבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר הויש יהוה בקרבנו אם אין: ¹⁰ ויבא מלך וילחם עם ישראל בראפידם: ¹¹ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אוכני נצב על ראש הנבעה ומטה האללים בידיו: ¹² ויעש יהושע כאשר אמר לו משה ללחם בעמלק ומטה אהרן וחור על רראש הנבעה: ¹³ וזה היה כאשר ירדנו ונבר מלך: ¹⁴ וידי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו ישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזוה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השם: ¹⁵ ויחלש יהושע את מלך ואת עמו לפניו חרב: ¹⁶ ויאמר יהוה אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באזינו יהושע כי מהה אמזה את זכר מלך מתחת השמיים: ¹⁷ ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נס: ¹⁸ ויאמר כייד על כס יהה מלכמזה להזה בעמלק מדריך:

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אללים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: ² ויקח יתרו חתן משה את צפירה אשת משה אחר שלוחיה: ³ ואות שני בניה אשר שם האחד נרשם כי ליה אביו בעורי וצלאי מחרב פרעה: ⁴ ושם האחד אליעזר חתן משה ובנו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האללים: ⁵ ויאמר אל משה אני חתן יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ⁶ ויצא משה לקרה חתנו ווישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו בשלום ויבאו האלה: ⁸ וויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרטה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מזאתם בדרך וצלאם יהוה: ⁹ ויהיד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצלו מיר מצרים: ¹⁰ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר חציל אתכם מיר מצרים ומיר פרעה אשר חציל את העם מתחת יד מצרים: ¹¹ עתה ידרתו כי נדול יהוה מכל האללים כי בדבר אשר זרו עליום: ¹² ויקח יתרו חתן משה עליה וובחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקנין ישראל לאכל להם עם חתן

יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר יsha את שמו לשוא: 8 זכור את יום השבת לחקשו: 9 ששת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך: 10 ויום השבעה שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובןך ובתך עבדך ואמתך ובחתמך ונורך אשר בשעריך: 11 כי שית ימים עשה יהוה את השם ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ונינה ביום השבעה על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשו: 12 כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמנה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 13 לא תרצח: 14 לא תנאך: 15 לא תגניב: 16 לא תענה ברעך עד שקר: 17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך: 18 וכל העם ראים את הקולות ואת הפלדים ואת קול השופר ואת החרען וירא העם וינוועו ועמדו מרחק: 19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמננו ונשמעה ואל ידבר עמננו אלהים פן נמות: 20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעור נסות אתכם בא האלים ובבעור תחיה יראתו על פניכם לבלי תחטאו: 21 ויעמוד העם מרחק ומשה נשא אל הערפל אשר שם האלים: 22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראאל אתם ראים כי מן השמים דברתני עמכם: 23 לא תעשן את אלדי כסוף ואלדי זהב לא תשע לכם: 24 מזבח אדמנה תעשה ליזובחת עליו את עתליך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: 25 ואם מזבח אבני תעשה לי לא תבנה אתה נזית כי חרבך הנפת עלייה ותחללה: 26 ולא תעלה במעלת על מזבחו אשר לא תגלה ערוםך עליו:

21 אלה המשפטים אשר חשים לפניהם: 2 כי תקנה עבר עברי שש שנים יעבד ושבשעת יציא לחשפי חנים: 3 אם בנוינו יבא בנוינו יציא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: 4 אם אדרני יתן לו אשה וילדה לו בניו או בנות האשה וילדייה תהיה לאדניתה והוא יציא בנוינו: 5 ואם אמר האשה וילדייה תהיה לאדניתה והוא יציא בנוינו: 6 ואם אמר העבר אהבתוי את אדרני את אשתו ואת בניו לא אפוא חשפי: 6 והגנוישו אדרני אל האלים והגנוישו אל הדלת או אל המזווה ורצע אדרני את אונו במוציא ועבדו לעלם: 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא בזאת העבדים: 8 אם רעה בעני אדרניתה אשר לא יעדנה והפרדה לעם

אשר צוהו יהוה: 8 ויענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמק ונורך יאמינו לעולם ונורך משה את דברי העם אל יהוה: 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וככוסו שלמלתם: 11 וזהו נוכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: 12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצחו כל הנגע בהר מות יומת: 13 לא תגע בו ייד כי סקל או רה יירה אם בהמה אם איש לא ייחיה במשך היבולῆ מה יעל בהר: 14 וירד משה מן ההר אל העם וקידש את העם וככוסו שלמלתם: 15 ויאמר אל העם הוי נוכנים לשלשת ימים אל תנשו אל אשה: 16 ויהי ביום השלישי ירדו ואמתו הבקר ויהי קלות וברקים וענן כבד על ההר وكل שפר חוק מادر ויחרד כל העם אשר במחנה: 17 וויצא משה את העם לקראת האלים מן המחנה ויתיצבו בתחתיות ההר: 18 ויהר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מادر: 19 ויהי קול השופר הולך וחוק מادر משה ידבר והאלים יענו בקול: 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקריא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: 21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יחרטו אל יהוה לראות נפל ממו רה: 22 ונום הכהנים הנגנים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: 23 ויאמר משה אל יהוה לא יכול העם לעת אל הר סיני כי אתה העדרתך פן לא אמר הגביל את ההר וקדשתו: 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמק והכהנים והעם אל יחרטו לעת אל יהוה פן יפרץ בם: 25 וירד משה אל העם ויאמר אליהם: **20** ידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר: 2 אכני יהוה אלהיך אשר הוזאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה לך אליהם אחרים על פניהם: 4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר שמיים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אכני יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בניים על שלשים ועל רבעים לשנאי: 6 וועשה חסד לאלפים לאחבי ולשמרי מצותי: 7 לא תשא את שם

נכרי לא ימשל למכרה בכנדו בה: 9 ואם לבנו ייעדנה כນשפט הבנות יעשה לה: 10 אם אהרת ייקח לו שארה כסותה וענתה לא יגער: 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנים אין כספ: 12 מכח איש ומות מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלדים אה לא ידו ושותי לך מקום אשר ינוס שמה: 14 וכי יוד איש על רעהו להרנו בערמה מעם מזבחו תקחנו למות: 15 ומכח אביי ואמו מות יומת: 16 ונבב איש ומקרו ונמצא בידיו מות יומת: 17 ומקלל אביי ואמו מות יומת: 18 וכוי יריבן אגשים והכח איש את רעהו באבן או באנרכ ולא ימות ונפל למשכב: 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכחה רק שבתו יtan רופא ירפא: 20 וכי יכה איש עבדו או את אמתו בשפט ומית חחת ידו נקם יקם: 21 אך אם יומם יעד לא יקם כי כספו הוא: 22 וכי ינטו אגשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יונש כאשר ישית עליו בעל האשה וננתן בפללים: 23 ואם אסון יהיה ונתנה נשחת נפש: 24 עין תחת עין שנ תחת שנ יד תחת יד רג'ל תחת רג'ל: 25 כויה תחת כויה בצע תחת פצע חברה תחת חברה: 26 וכי יכה איש עין עבדו או את עין או שנ אמוות ושחתה לחפשו ישלחנו תחת עינו: 27 ואם יניהם שור את איש או את אשה ומית סקל יסקל השור ולא יאלל את בשרו ובבעל השור נקי: 28 ואם שור ננה הוא מותמל שלשם והוועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל ונם בעליו יומת: 30 אם כפר יושת עליו נתן פרדין נפשו ככל אשר יושת עליו: 31 או בן ינח או בת ינח כນשפט הוה יעשה לו: 32 אם עבד ינח השור או אמה כספ שלשים שקלים יitin לאדניו והשור יסקל: 33 וכי יפתח איש בור או כי יכירה איש בור ולא יכسنנו ונפל נשמה שור או חמור: 34 בעל הבור ישלם כספ ישיב בעליו והמת יהיה לו: 35 וכי ינפ שור איש שור רעהו ומית ומקרו את השור החיו והצוו את כספו ונם את המת יחצון: 36 או נודע כי שור ננה הוא מותמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו:

22 כי ינגב איש שור או שור וטבחו או מקרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: 2 אם במחתרת ימצא הנגב והכח ומית אין לו דמים: 3 אם זרחה המשם

וְאֵת הַחְתֵּי מִלְּפְנֵיךְ : 29 לֹא אֶגְرְשָׁנוּ מִפְנֵיךְ בְּשָׁנָה אַחַת פָּנָה
הַיְהָה הָאָרֶץ שְׁמָנָה וּרְבָה עַלְיךְ חִוָּת הַשְׁדָה : 30 מַעַט
מַעַט אֶגְרְשָׁנוּ מִפְנֵיךְ עַד אֲשֶׁר תִּפְרֹה וְנַחֲלֹת אֶת הָאָרֶץ :
31 וְשָׁתַּי אֶת נְבָלָק מִים סָוף וְעַד יָם פְּלַשְׁתִּים וּמִמְּדָבָר עַד
32 הַנֶּהָר כִּי אַתָּן בְּיַדְכֶם אֶת יִשְׂבִּי הָאָרֶץ וְגַרְשָׁתָמוּ מִפְנֵיךְ :
33 לֹא תִּכְרֹת לָהּם וְלֹא לְהִיָּם בְּרִית : 34 לֹא יִשְׁבּוּ בְּאֶרְצְךָ
פָּנָי יְחִתְיאוּ אֶתְךָ לִי כִּי תַּעֲבֹר אֶת אֱלֹהִים כִּי יִהְיָה לְךָ
לְמוֹקֵשׁ :

24 וְאֵל מָשָׁה אָמַר עַלְהָה אֶל יְהוָה אַתָּה וְאֶחָד נְדָבָה
וְאֶבְיוֹחָא וְשַׁבְּעִים מַזְנִי יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁתָּחוּתִם מִרְחָק : 2
וְגַנְשׁוּ מָשָׁה לְבָדוּ אֶל יְהוָה וְהָם לֹא יִגְשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ
עַמּוֹ : 3 וּבָא מָשָׁה וַיַּסְפֵּר לְעַם אֶת כָּל דְּבָרָי יְהוָה וְאֶת כָּל
הַמִּשְׁפְּטִים וַיַּעֲנֵן כָּל הָעָם קֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נָעַשָּׂה : 4 וַיַּכְתֵּב מָשָׁה אֶת כָּל דְּבָרָי יְהוָה
וַיַּשְׁכַּם בְּבָקָר וּבְבָן מִזְבֵּחַ תְּחִת הַהָר וְשְׁתִים עֲשָׂר מִצְבָּה
לְשָׁנִים עַשְׁר שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל : 5 וַיַּשְׁלַח אֶת נְעָרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲלֹו עַלְתָּה וַיַּזְבְּחוּ זְבִחָם שְׁלָמִים לְיְהוָה פָּרִים : 6 וַיַּקְהֵל
מָשָׁה חָצֵי הָדָם וַיִּשְׁם בְּאֶגְרָה וְחַצֵּי הָדָם וַיַּרְקֵךְ עַל
וַיַּקְהֵל סְפִיר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאֹזֶן הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה נָעַשָּׂה וְנָשָׂעֵן : 8 וַיַּקְהֵל מָשָׁה אֶת הָדָם וַיַּרְקֵךְ עַל
הָעָם וַיֹּאמֶר הַנְּהָה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתָּ יְהוָה עַמְּכָם עַל
כָּל הַדְּבָרִים הָאַלְּהָה : 9 וַיַּעֲלֵל מָשָׁה וְאֶחָד נְדָבָה
וְשַׁבְּעִים מַזְנִי יִשְׂרָאֵל : 10 וַיַּרְא אֶת אֶלְהִי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת
רֶגֶלְיוֹ כְּמַעַשָּׂה לְבִנְתַּה הַסְּפִיר וְכַעַצְם הַשְׁמִים לְתָהָר : 11
וְאֶל אַצְּלֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁלָח יְדוֹ וַיַּחֲזֹן אֶת הָאֱלֹהִים
וַיַּאֲכִלוּ וַיַּשְׁתּוּ : 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מָשָׁה עַלְהָה אֶל הַהָר
וְהִיְה שְׁמָ וְאַתְּנָה לְךָ לְחַת הַאֲבָן וְהַתּוֹרָה וְהַמְצָה
אֲשֶׁר כָּתְבָתִי לְהַוְרָתָם : 13 וַיַּקְרֵם מָשָׁה וַיַּחֲשֹׁש מִשְׁרָתוֹ
וַיַּעַל מָשָׁה אֶל הָר הָאֱלֹהִים : 14 וְאֶל הַזּוֹנִים אָמַר שָׁבּוּ לְנוּ
בָּזָה עַד אֲשֶׁר נֹשֵׁב אֶלְיָהִים : 15 וַיַּעַל מָשָׁה אֶל הָר וַיַּסֵּב
בְּעַל הַדְּבָרִים יָנַש אֶלְהִים : 16 וַיַּשְׁכַּן כְּבָד יְהוָה עַל הָר סִינִי וַיַּכְסֵּה
הַעֲנָן אֶת הָר : 17 וַיַּמְרָא כְּבָד יְהוָה כַּאֲשֶׁר אָכַלְתָּ בְּרִאַת
הַעֲנָן שְׁתִי יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מָשָׁה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ
הַעֲנָן : 18 וַיַּבָּא מָשָׁה בְּתוֹךְ הַעֲנָן וַיַּעַל אֶל
לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 19 וַיַּבָּא מָשָׁה בְּתוֹךְ הַעֲנָן וַיַּעַל אֶל
הָר וַיְהִי מָשָׁה בְּהָר אֶרְבָּעִים יוֹם וּאֶרְבָּעִים לַיְלָה :

לֹא תְשַׁא שְׁמָע שָׁוֹא אֶל תַּשְׁתֵּחַ יְדָךְ עַם רְשָׁע לְהִתְהִת
חַמְס : 2 לֹא תְהִתְהִת אֶחָד רַבִּים לְרַעַת וְלֹא תַעֲנֵה עַל רַב
לְנַטְחָת אֶחָד רַבִּים לְהַתְהִרְבֵּר בְּרַבִּים : 3 וְדֹל לֹא תְהִרְבֵּר
כִּי תִּפְנַע שָׁוֹר אִיבְּךָ אוֹ חַמְרוֹ תַּעֲהַב הַשִּׁבְעָנוֹ לוֹ : 5
כִּי תִּרְאָה חַמְרוֹ שָׁנָאֵךְ רַבֵּן תַּחֲתָה מְשָׁאוֹ וְהַדְלָת מְעַזְבָּה
לוֹ עַזְבָּת עַזְבָּתוֹ : 6 לֹא תִּתְהַטְּהַט אַבְינֵךְ בְּרַבִּים : 7
מִדְבָּר שָׁקָר תַּרְחַק וְנַקְיָה וְצַדְיקָא תַּהֲרֹג כִּי אַזְדִּיק
רְשָׁע : 8 וְשַׁחַד לֹא תַקְח כִּי הַשְׁחָד יְעֹר פְּקָחִים וַיַּסְלֵפּ
דְּבָרִי צְדִיקִים : 9 וְגַרְגָּר לֹא תַלְחִץ וְאַתָּם יְרַעַת אֶת נְפָשָׁת
הַגָּר כִּי גָרִים הִיִּתְם בָּאֶרְץ מַצְרִים : 10 וְשַׁנִּים תַּזְרַע
אֶת אֶרְצְךָ וְאֶסְפֵּת אֶת הַבָּאוֹתָה : 11 וְהַשְׁבִּיעַת תַּשְׁמַתְנָה
וְנַשְׁתָּה וְאֶכְלָו אַבְנִי עַמְקָד וְיִתְרַם תַּאֲכִל חִתָּת הַשְׁדָה
כָּן תַּעֲשֶׂה לְכַרְמֵךְ לְזַיְתָךְ : 12 שְׁשָׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְעַשָּׂך
וּבְיוֹם הַשְׁבִּיעַ תַּשְׁבַּת לְמַעַן נִנוּח שָׁוֹרֵךְ וְחַמְרֵךְ וַיַּנְפֵשְׁ בָּן
אַמְתָּך וְהַגָּר : 13 וּבָכְלָא אֲשֶׁר אַמְרָתִי אֶלְיָהִים תַּשְׁמַר וְשָׁם
אֶלְהִים אֶחָדִים לֹא תַזְכִּירוּ לֹא יִשְׁמַע עַל פִּיךְ : 14 שְׁלַש
רְגָלִים תַּהֲנִל לִי בְּשָׁנָה : 15 אֶת חָג הַמִּצּוֹת תַּשְׁמַר שְׁבָעַת
יְמִים תָּכַל כִּי תַזְכִּיר כָּאֵשׁ צְוִיקָה לְמוֹעֵד חַדְשָׁה אַבְבִּיכְי
בְּבוֹא יְצָאת מַצְרִים וְלֹא יַרְא פְּנֵי רַקְבָּם : 16 וְהַגְּקִיר
בְּכּוּרִי מְעַשָּׂךְ אֲשֶׁר תַּזְרַע בְּשָׁדָה וְתַן הַאֲסָף בְּצָאת הַשָּׁנָה
בְּאַסְפָּךְ אֲתָמָעֵךְ מִן הַשְׁדָה : 17 שְׁלַש פְּעִמִּים בְּשָׁנָה
יְרָאָה כָּל זְכָרָא לְפָנֵי הָאָדָן יְהוָה : 18 לֹא תִזְכֹּבֵחַ עַל

המנורה ירכח וקנה נביעה כפתירה ופרחיה ממנה יהיו: 32 ושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני: 33 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה: 34 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתירה ופרחיה: 35 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה: 36 כפתריהם וקניהם ממנה והוא כלה מקשה אחת זהב טהור: 37 ועשיות את נרתיה שבעה והעללה את נרתיה והאיד על עבר פניה: 38 ומלקחה ומחתה זהב טהור: 39 ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכללים האלה: 40 וראה ועשה בתבניות אשר אתה מראת בהר:

26 **וְאֵת הַמִּשְׁכֵן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעָת שֶׁמֹּשֹׁר וְחַכְלָת**
וְאַרְגָּמָן וְתַלְעַת שְׁנִי כְּרָבִים מַעֲשָׂה חַשְׁבָּת תַּעֲשֶׂה אַתָּם:

2 **אֶרְךְ הַיּוֹרְעָה אֶחָת שְׁמָנָה וְעֶשֶׂרִים בְּאַמָּה וְרַחֲבָה**
אֶרְבָּעָה בְּאַמָּה הַיּוֹרְעָה אֶחָת מִזְדָּה אֶחָת לְכָל הַיּוֹרְעָה:

3 **חַמְשָׁה הַיּוֹרְעָה תְּחִיּוֹן חַבְרָת אֲשֶׁר אֶל אֶחָתָה וְחַמְשָׁה**
יְרִיעָת חַבְרָת אֲשֶׁר אֶל אֶחָתָה: 4 וְעַשֵּׂית לְלָאָת תְּכִלָּת עַל
שְׁפַת הַיּוֹרְעָה אֶחָת מִקְצָה בְּחַבְרָת וּכְן תַּעֲשֶׂה בְּשְׁפַת
הַיּוֹרְעָה הַקִּיצָּוֹנָה בְּמַחְבָּרָת הַשְׁנִיָּה: 5 חַמְשִׁים לְלָאָת
תַּעֲשֶׂה בִּירְעָה אֶחָת וְחַמְשִׁים לְלָאָת תַּעֲשֶׂה בְּקַצָּה
הַיּוֹרְעָה אֲשֶׁר בְּמַחְבָּרָת הַשְׁנִיָּה מִקְבִּילָת הַלָּאָת אֲשֶׁר
אֶחָתָה: 6 וְעַשֵּׂית חַמְשִׁים קְרָסִי זָהָב וְחַבְרָת אֶת הַיּוֹרְעָה
אֲשֶׁר אֶל אֶחָתָה בְּקְרָסִים וְהַיָּה הַמִּשְׁכֵן אֶחָד: 7 וְעַשֵּׂית
יְרִיעָת עַזְוִים לְאַהֲל עַל הַמִּשְׁכֵן עַשְׂתִּי עַשְׂרָה יְרִיעָת תַּעֲשֶׂה
אֲשֶׁר אֶרְךְ הַיּוֹרְעָה אֶחָת מִזְדָּה אֶחָת לְעַשְׂתִּי עַשְׂרָה אֶרְבָּעָה
אַתָּם: 8 אֶרְךְ הַיּוֹרְעָה אֶחָת שְׁלָשִׁים בְּאַמָּה וְרַחֲבָה אֶרְבָּעָה
בְּאַמָּה הַיּוֹרְעָה אֶחָת מִזְדָּה אֶחָת לְעַשְׂתִּי עַשְׂרָה יְרִיעָת:
9 וְחַבְרָת אֶת חַמְשָׁה הַיּוֹרְעָה לְבַד וְאֶת שְׁהַיּוֹרְעָת לְבַד
וּכְפָלָת אֶת הַיּוֹרְעָה הַשְׁשִׁית אֶל מָולְפִי הַאַהֲל: 10 וְעַשֵּׂית
חַמְשִׁים לְלָאָת עַל שְׁפַת הַיּוֹרְעָה אֶחָת הַקִּיצָּנָה בְּחַבְרָת
וְחַמְשִׁים לְלָאָת עַל שְׁפַת הַיּוֹרְעָה הַחְמִינָה הַשְׁנִיָּה: 11
וְעַשֵּׂית קְרָסִי נְחַשְּׁת חַמְשִׁים וְהַבָּאָת אֶת הַקְּרָסִים בְּלָאָת
וְחַבְרָת אֶת הַאֲהָל וְהַיָּה אֶחָד: 12 וְסַרְחַד הַעֲדָף בִּירְעָת
הַאֲהָל חַצִּי הַיּוֹרְעָה הַעֲדָף תְּסַרְחֵךְ עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכֵן:
13 וְהַאֲמָן מִזָּה וְהַאֲמָן מִזָּה בְּעַדְפָּךְ אֶרְךְ יְרִיעָת הַאֲהָל

25 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר יידנו לבו תקחו את הרומתי: 3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: 4 ותכלת וארגמן ותולעת שני ווש וועזים: 5 וערת אילם מאדרמים וערת החשים ועצי שטים: 6 שמן למאר בשם לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 7 אبني שהם ואבני מלאים לאפר ולחשן: 8 ועשו לי מקדש ושכני תחוכם: 9 ככל אשר אנו מראת אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: 10 ועשו ארון עצי שטים ואמתים וחצי ארכו ואמה וחצי קמתו: 11 וצפתית אותו וזהב טהור מבית ומוחז עצני הצבעו ועשית עליון וזהב סכיב: 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונחתה על ארבע פעמותיו ושתית טבעת על צלעו האחת ושתית טבעת על צלעו השנייה: 13 ועשית בדי עצי שטים וצפתית אותם וזהב: 14 והבאת את הבדים בטבעת הארון על צלעתה הארון לשאת את הארון בהם: 15 בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנה: 16 ונחתת אל הארון את העדרת אשר אתן לך: 17 ועשית כפרת וזהב טהור אמרתים וחצי ארכה ואמה וחצי רוחבה: 18 ועשית שניים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצוטות הכפרת: 19 ועשה כרוב אחד מקצתה מזהב וכרוב אחד מקצתה מזהב מן הכפרת תעשו את הכהנים על שני קצוטיהם: 20 והיו הכהנים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ובניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פניו הכהנים: 21 ונחתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תנתן את העדרת אשר אתן לך: 22 ונונעתתי לך שם ודברתיך אתך מעל הכפרת מבין שני הכהנים אשר על ארון העדרת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: 23 ועשית שלחן עצי שטים אמרתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: 24 וצפתית אותו וזהב טהור ועשית לו זר זהב סכיב: 25 ועשית לו מסנרת טפח סכיב ועשית זר זהב למסנרתו סכיב: 26 ועשית לו ארבע טבעת וזהב ונחתת את הטבעת על ארבע הפתאות אשר לארבע רגליו: 27 לעמת המטגרת וההיון הטבעת לבחתים לבדים לשאת את השלחן: 28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפתית אתם זהב ונשא בם את השלחן: 29 ועשית קערתו וכפთיו וקשותיו ומנקתו אשר יסך בהן וזהב טהור תעשה אתם: 30 ונחתת על השלחן לחם פנים לפניו תמיד: 31 ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה

ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך 27 וחמש אמות רחוב רביע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו: 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנה תהיין קרנתיו וצפיתה אותו נחשת: 3 ועשית סירתיו לדשנו ויעו ומורקתיו ומלגנתיו ומחתתיו לכל קלי תעשה נחשת: 4 ועשית לו מכבר מעשה רשות נחשת ועשית על הרשות ארבע טבעת נחשת על ארבע קצוצתו: 5 ונתתת אתה תחת קרכוב המזבח מלמזה והיותה הרשות עד חצי המזבח: 6 ועשית בידים למזבח בדר עצי שטים וצפיתה אתם נחשת: 7 ווּהֹבֵא אֶת בְּדוּוּ בְּטֻבָּעַת וְהָיו הַבְּדִים עַל שְׁתֵּי צְלָעָת הַמִּזְבֵּחַ שְׁאַת אֵת: 8 נָבֹב לְחַת תַּעֲשֶׂה אֵת כָּאֵשׁ הַרְאָה אֶתְךָ בְּהָרְכָה כְּן יְעַשֵּׂו: 9 וְעַשֵּׂת אֶת חַצְרַת הַמִּשְׁכָּן לְפָאַת הַאֲדָרָךְ בְּהַדְרַת כְּן יְעַשֵּׂו: 10 וְעַמְדֵיו עַשְׂרִים וְאֶדְנִיהם עַשְׂרִים נָחָשָׁת לְפָאַת הַאֲדָרָךְ: 11 וְעַמְדֵי הַעֲמָדִים וְחַשְׁקִים כְּסִיף: 12 וְרֹחֵב הַחַצְרָה שְׁמַרְמָה בְּאַרְךְ קָלָעִים מֵאַרְךְ וְעַמְדוּ עַשְׂרִים וְאֶדְנִיהם עַשְׂרִים נָחָשָׁת וְוּי הַעֲמָדִים וְחַשְׁקִים כְּסִיף: 13 קָלָעִים מֵאַרְךְ וְעַמְדוּ עַשְׂרִים וְאֶדְנִיהם עַשְׂרִים נָחָשָׁת וְוּי הַעֲמָדִים וְחַשְׁקִים כְּסִיף: 14 וְרֹחֵב הַחַצְרָה שְׁמַרְמָה עַשְׂרָה וְאֶדְנִיהם עַשְׂרָה וְרֹחֵב הַחַצְרָה לְפָאַת קְרָמָה מִזְבְּחָה חַמְשָׁים אַמָּה: 15 וְחַמְשָׁש אַמָּה קָלָעִים לְכַתֵּף עַמְדוֹת קָלָעִים עַמְדוֹת שְׁלָשָׁה: 16 וְלֹשֶׁר הַחַצְרָה מִסְךְ עַשְׂרִים שְׁלָשָׁה וְאֶדְנִיהם עַמְדוֹת שְׁלָשָׁה: 17 וְלֹכַתְף הַשְׁנִית חַמְשָׁה עַשְׂרָה קָלָעִים עַמְדוֹת שְׁלָשָׁה: 18 אַרְךְ סְבִיב מַחְשִׁקִים כְּסִיף וְוּי הַמִּזְבֵּחַ הַחַצְרָה בְּאַמָּה וְרֹחֵב הַמִּזְבֵּחַ וְקָמָה חַמְשָׁה אַמָּה שְׁשׁוֹר מַזְבֵּחַ וְקָמָה עַמְדוֹת אַרְבָּעָה וְאֶדְנִיהם אַרְבָּעָה: 19 כֹּל עַמְדוֹי הַחַצְרָה בְּכָל עַבְדוֹת וְכֹל יִתְהָרוֹת וְכֹל יִתְהָדָת הַחַצְרָה נָחָשָׁת: 20 וְאַתָּה תַּצְהַר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְרֹטוּ אֶלְךָ שְׁמַן זִית קְרִתָּה לְמֹאֲרָה לְהַעֲלָת נֶר תְּמִיד: 21 בְּאַהֲלָה מוֹעֵד מִזְבֵּחַ לְפִרְכָּת אֲשֶׁר עַל הַעֲדָת יִעֲרֶךְ אֶת אַהֲרֹן וּבְנֵיו מִעֵרֶב עַד בְּקָרְבָּן יְהוָה חֲקַת עוֹלָם לְדָרְתָּם מֵאַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

28 וְאַתָּה הַקְרֵב אֶלְךָ אֶת אַהֲרֹן אֶחָיךְ וְאֶת בְּנֵי אֹתוֹ מִזְבֵּחַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֵן לֵי אַהֲרֹן נְדָב וְאֶבְיוֹה אֶלְעֹזֶר וְאֶתְמָר בְּנֵי אַהֲרֹן: 2 וְעַשֵּׂת בְּנֵי קְדֵשׁ לְאַהֲרֹן אֶחָיךְ לְכֻבֵּד וְלְתָפֵרָת: 3 וְאַתָּה תֹּדַבֵּר אֶל כָּל חַכְמִי לְבָב אֲשֶׁר מַלְאָתָיו רֹוח חַכְמָה וְעַשְׂוֵת בְּנֵי אַהֲרֹן לְקָדְשָׁו לְכַהֵן

יְהִי סָרוֹחַ עַל צְדִי הַמִּשְׁכָּן מוֹזָה וּמוֹזָה לְכַסְתּוֹ: 14 וְעַשֵּׂת מַכְסָה לְאַהֲלָל עַרְתָּה אַיִלָּם מַאֲדָמִים וְמַכְסָה עַרְתָּה תְּהִשִּׁים מַלְמָעָלה: 15 וְעַשֵּׂת אֶת הַקְרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עַצִּי שָׁטִים עַמְדִים: 16 עַשְׂרִים אַמָּה אֶחָד הַקְרָשׁ וְאַמָּה וְחַצִּי אַמָּה רְחֵב הַקְרָשׁ הַאֲחָד: 17 שְׁתֵּי יָדֹת לְקַרְשׁ הַאֲחָד מִשְׁלַבָּת אֲשֶׁר אֶל אַחֲתָה כִּן תַּعֲשֶׂה לְכָל קְרָשִׁי הַמִּשְׁכָּן: 18 וְעַשֵּׂת אֶת הַקְרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עַשְׂרִים קְרָשׁ לְפָאַת נְגַבָּה תְּיִמְנָה: 19 וְאֶרְבָּעִים אַדְנִי כְּסִיף תַּعֲשֶׂה תְּחַת עַשְׂרִים הַקְרָשׁ שְׁנִי אֶדְנִים תְּחַת הַקְרָשׁ הַאֲחָד לְשְׁתֵּי יִדְתּוֹ וְשְׁנִי אֶדְנִים תְּחַת הַקְרָשׁ לְפָאַת צְפּוֹן עַשְׂרִים קְרָשׁ: 20 וְלֹצֶלעָל הַמִּשְׁכָּן הַשְׁנִית לְפָאַת צְפּוֹן עַשְׂרִים אַדְנִים אֶדְנִים תְּחַת הַקְרָשׁ הַאֲחָד: 21 וְאֶרְבָּעִים אַדְנִים אֶדְנִים תְּחַת הַקְרָשׁ הַאֲחָד וְשְׁנִי אֶדְנִים תְּחַת הַקְרָשׁ הַאֲחָד: 22 וּלְוִירְכָּתוּ הַמִּשְׁכָּן יְמִיחָה תַּעֲשֶׂה שְׁחָה קְרָשִׁים: 23 וְשְׁנִי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לְמִקְצָעַת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכּוֹת: 24 וְיְהִיו תְּאַמִּים מַלְמָתָה וְיְהִיו תְּמִימָה עַל רָאשׁוֹ אֶל הַטְּבֻעָת הַאֲחָת כִּן יְהִי לְשְׁנִיהם לְשְׁנִי הַמִּקְצָעַת יְהִי: 25 וְהִי שְׁמַנְיָה קְרָשִׁים וְאֶדְנִים כְּסִיף שְׁחָה עַשְׂרִים אַדְנִים שְׁנִי אֶדְנִים תְּחַת הַקְרָשׁ הַאֲחָד וְשְׁנִי אֶדְנִים תְּחַת הַקְרָשׁ שְׁנִי תְּאַמִּים מַלְמָתָה וְיְהִיו תְּמִימָה עַל רָאשׁוֹ אֶל הַטְּבֻעָת הַאֲחָת כִּן יְהִי לְשְׁנִיהם לְשְׁנִי הַמִּקְצָעַת יְהִי: 26 וְעַשֵּׂת בְּרִיחָם עַצִּי שָׁטִים חַמְשָׁה לְקַרְשִׁי צְלָעָל הַמִּשְׁכָּן הַאֲחָד: 27 וְחַמְשָׁה בְּרִיחָם לְקַרְשִׁי צְלָעָל הַמִּשְׁכָּן הַשְׁנִית וְחַמְשָׁה בְּרִיחָם לְקַרְשִׁי צְלָעָל הַמִּשְׁכָּן הַשְׁנִית וְיְהִי תְּבִרְיוֹת הַתּוֹכִן בְּתוֹךְ הַקְרָשִׁים מִבְרָחָמָן הַקְצָה יְמִיה: 28 וְהַבְּרִירָה הַתּוֹכִן בְּתוֹךְ הַקְרָשִׁים מִבְרָחָמָן הַקְצָה אֶל הַקְצָה: 29 וְאֶת הַקְרָשִׁים תַּצְפֵּה זָהָב וְאֶת טְבֻעָתָם תַּעֲשֶׂה זָהָב וְזָהָב בְּתִים לְבָרִיחָם וְצְפִיתָה אֶת הַבְּרִיחָם זָהָב: 30 וְהַקְמָתָה תְּמִימָה כִּמְשֻׁפְטוֹ אֲשֶׁר הָרְאִית בָּהּ: 31 וְעַשֵּׂת פִּרְכָּת תְּכִלָּת וְאֶרְגָּמָן וְתּוֹלְעָת שְׁנִי וְשְׁשָׁ מַזְבֵּחַ עַל עַשְׂתָּה כְּרָבִים: 32 וְנַתְתָת אֶת הַעֲדָת עַל אֶרְבָּעָה עַמְדוֹת שְׁמַנְיָה מַצִּים וְזָהָב וְיְהִים זָהָב עַל אֶרְבָּעָה אַדְנִי כְּסִיף: 33 וְנַתְתָת אֶת הַפְּרָכָת תְּחַת הַקְרָשִׁים וְהַבָּאָת שְׁמַה מַבִּית לְפִרְכָּת אֶת אַרְון הַעֲדָות וְהַבְּדִילָה הַפְּרָכָת לְכָם בֵּין הַקְרָשׁ וּבֵין קְרָשׁ הַקְדִּשִּׁים: 34 וְנַתְתָת אֶת הַכְּפָרָת עַל אַרְון הַעֲדָת בְּקָדְשִׁים: 35 וְשִׁמְתָּה אֶת הַשְּׁלִיחָן מִחוֹזָה לְפִרְכָּת וְאֶת הַמִּנְחָה נִכְחָדָה הַשְּׁלִיחָן עַל צְלָע הַמִּשְׁכָּן תְּיִמְנָה וְנִכְחָדָה תְּחַת הַקְרָשִׁים וְהַבָּאָת שְׁמַה מַבִּית לְפִרְכָּת אֶת אַרְון הַעֲדָות וְהַבְּדִילָה הַפְּרָכָת לְכָם בֵּין הַקְרָשׁ וּבֵין קְרָשׁ הַקְדִּשִּׁים: 36 וְעַשֵּׂת מַזְבֵּחַ עַל צְלָע צְפּוֹן: 37 וְעַשֵּׂת לְמִסְךְ חַמְשָׁה עַמְדוֹר שְׁמִים וְצְפִיתָה אֶת זָהָב וְיְהִים זָהָב וְזָקִית לְהַמִּשְׁחָה אַדְנִי נָחָשָׁת:

המשפט על לבו בכאו אל הקדר לזכרן לפני יהוה תmid : 30 ונחת אל חשו המשפט את האורים ואת התומים והוא על לב אהרן בכאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תmid : 31 ועשית את מעיל האפור כליל תכלת : 32 וזהו פיראשו בתוכו שפה היה לפיו סכיב מעשה ארוג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע : 33 ועשית על שלוי רמנת תכלת וארגמן ותולעת שני על שלוי סכיב ופעמוני זהב בתוכם סכיב : 34 פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שלוי המעל סכיב : 35 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בכאו אל הקדר לפני יהוה ובצאתו ולא ימות : 36 ועשית ציצ' זהב טהור ופחה עליו פתוחה חתם קדר של יהוה : 37 ושותה אותו על פתיל תכלת וזהו על המזנפת אל מול פני המזנפת יהוה : 38 וזהו על מזח אהרן ונשא אהרן את עון הקדרים אשר יקידישו בני ישראל לכל מנתת קדריהם והוא על מזח תמיד לרצון להם לפני יהוה : 39 ושבצת הכתנת ש ועשית מזנפת ש ואבנת תעשה מעשה רקס : 40 ולבני אהרן תעשה חנתה ועשית להם אבניטים ומגבות תעשה להם לכבוד ולהפאהרת : 41 ותלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו ומשחתם אותם ומלאת את ידים וקדשתם אותם וכחנו ל : 42 ועשיה להם מכנסי בד לכוסותبشر ערוד מהוננים ועד ירכיהם יהיו : 43 והוא על אהרן ועל בניו בבאים אל אהל מועד או בנשותם אל המזבח לשורת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו :

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לzech פריך בן בקר ואלים שניים תמים : 2 וללחם מצות וחלת מצת בלולות בשמן ורקייקי מצות משחיהם בשמן סלת חטים תעשה אתם : 3 ונחת אותם על אחד ותקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האלים : 4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחתת אתם במים : 5 ולקחת את הבנדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואח מעיל האפור ואת האפור ואת החשן ואפרת לו בחשב האפור : 6 ושותה המזנפת על ראשו ונחת את נור הקדר על המזנפת : 7 ולקחת את שמן המשחה וצקפת על ראשו ומשחתת אותו : 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת : 9 ווונרת אתם אבנת אהרן ובניו ורחתת لهم מגבעת והיה להם כהנה לחתקת עולם ומלאת יד אהרן מעל האפור : 29 ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן

לי : 4 ואלה הבנדים אשר יעשו חשן ואפור ומעל וכנתת תשבע מזנפת ואבנת ועשו בגדי קדר של אהרן אחיך ולבנוי לכהנו ל : 5 וזהו יקחו את זהב ואת התכלת ואת הארמן ואת תולעת החשן ואת השש : 6 ועשו את האפר והב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור מעשה חשב : 7 ושתי כתפות חברות יהיה לו אל שני קצוטיו וחבר : 8 ווחשב אפרתו אשר עליו כמעשיהם ממנין יהוה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור : 9 ולקחת את שתיה אבנוי שהם וחתחת עליהם שמות בני ישראל : 10ossa משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנונתרים על האבן השניה כתולדתם : 11 מעשה חרש אבן פתוחה חתם תפחה את שתיה האבניים על שמות בני ישראל מסכת משבצות זהב תעשה אתם : 12 ושותה את שתיה האבניים על כתפת האפר אבנוי זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתיה כתפיו לזכרן : 13 ועשית משבצת זהב : 14 ושתי שרשות זהב טהור מנבלת תעשה אתם מעשה עבת ונחתה את שרשות העבת על המשבצת : 15 ועשית חשן משפט שעשה חשב כמעשיהם אפר העשנו זהב תכלת לשתי שרשות שמי וSSH משור תעשה אתם : 16 רביע וארגמן ותולעת שני וSSH משור תעשה אותו : 17 ומלאת בו מלאת יהיה כפול זורת ארכו וזרת רחבו : 18 וארכן ארבעה טורים אבן טור אדרם פטרדה ובברכת הטור האחד : 19 והטור השני נפק ספир ויהלום : 20 והטור השלישי שלישיו לשם שבבו ואחלמה : 21 והטור הרביעי תרשיש ושיהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואיהם : 21 והאבנים תהין על שמות בני ישראל שתום עשרה על שמות תפוחי החותם איש על שמו תהין לשני עשר שבת : 22 ועשית על החשן שרשת נבלת מעשה עבת זהב טהור : 23 ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונחתת את שתיה העבות על שני קצוטה החשן : 24 ונחתה את שתיה עבתה ההוב על שתיה הטבעת אל קצוטה החשן : 25 ואת שתיה קצוטה שתיה העבותה תחתן על שתיה המשבצות ונחתה על כתפות האפר אל מול פניו : 26 ועשית שתיה טבעות זהב ושותה אותם על שני קצוטה החשן על שפטו אשר אל עבר האפר ביתה : 27 ועשית שתיה טבעות זהב ונחתה אותם על שתיה כתפות האפר מלמטה ממול פניו לעממת מהברתו מנעל לחשב האפור : 28 וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפר בפתיל תכלת להוות על חשב האפר ולא יוזח החשן שמנותם בני ישראל בחשן

ואכל אהרן ובנוו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד : 33 ואכלו איהם אשר כפר בהם למלא את ידם לקישר אותם וזר לאיאכל כי קדרש הם : 34 ואם יותר מבשר המלאים וממן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לאיאכל כי קדרש הוא : 35 ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתו אתה שבעת ימים ת מלא ידים : 36 וoffer חטאת העשה ליום על הכהרים וחטא על המזבח בכפרך עליון ומשחת אתו לקדרשו : 37 שבעת ימים הכהר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדרש קדשים כל הנגע במזבח יקדרש : 38 וזה אשר העשה על המזבח כבשים בני שנה שניים ליום תמיד : 39 את הכבש האחד העשה בבקר ואת הכבש השני העשה בין העربים : 40 ועשרן סלת בלול בשמן כתוית רביע ההיון ונסך רבעית החין יין לבבש האחד : 41 ואת הכבש השני העשה בין העربים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחוח אשר ליהוה : 42 עלת תמיד לדרכיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אoud לכם שמה לדבר אליו שם : 43 ונעדתי שמה לבני ישראל ונקרש בכבורי : 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן ליל : 45 ושבנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים : 46 ידעו כי אני יהוה אלהים אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהים :

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים העשה אותו : 1 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהוה ואמותים קמתו ממנה קרנתיו : 2 וצפיתה אותו זהב טהור את ננו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר וחב סביב : 4 ושתוי טבעת זהב העשה לו מתחת לזרו על שני צלעתיו העשה על שני צדיו והיה לבחים לבדים לשאת אותו בהמה : 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפיתה להם זהב : 6 ונתתת אותו לפני הפרכת אשר על ארן העדרת לפני הכהרת אשר על העדרת אשר אoud לך שם : 7 ותקטר עלי אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרתיק טירנה : 8 ובכחולת אהרן את הנרתיק בין העARBים יקטרינה קטרת תמיד לפני יהוה לדרכיכם : 9 ולא העלו עלי קטרת זהב ועלה ומנחה ונסך לאחסכו עליו : 10 וככפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מודם חטא הכהרים אחת בשנה ככפר עליו לדרכיכם קדרש קדשים הוא ליהוה : 11 וידבר

אהרן ובנוו את ידיהם על ראש הכהר : 12 וווחחת את הכהר לפני יהוה פתח אהל מועד : 13 וולקחת מודם הכהר ונתתת על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדרם תשפך אל יסוד המזבח : 14 ולקחת את כל החלב המכסה את הכהר ואת היתרת על הכהר ואת שתי הכללות ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה : 15 ואת בשער הכהר ואת ערו ואת פרשו תשרפכ באש מוחץ למגנה חטא הוא : 16 ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל : 17 וווחחת את האיל ולקחת את דמו ווורתה על המזבח סביב : 18 ואת האיל נתנה לנתחיו ורחתצת קרבו וכריעו ונחתת על נתחיו ועל ראשו : 19 וווחחת את כל האיל המזבחה עליה הוא ליהוה לריח ניחוח אשר ליהוה הוא : 20 ולקחת את האיל ולקחת מדרמו ונתתת על תנוק און אהרן ועל תנוק און בניו הימנית ועל בהן דם הימנית ועל בהן רגלים הימנית ווורתה את הדרם על המזבח סביב : 21 ולקחת מן הדרם אשר על המזבח ומושמן המשחה והזית על אהרן ועל בנדיו ועל בניו ובנדי בנוו אותו וקדש הוא ובנדו ובנוו את הכהר והאליה ואת החלב המכסה את הכהר ואת יתרת הכהר ואת שתי הכללות ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימני כי איל מלאים הוא : 22 ובקר לחם שמן אהת וחולת לחם שמן אהת ודקוק אחד מסל המזבח אשר לפני יהוה : 23 ושותת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפתם תנופה לפני יהוה וולקחת אתם מירם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשר ליהוה : 24 ולקחת את הכהה מיאל המלאים אשר לאהרן והנפתה אותו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה : 25 וקדשת את זהה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מיאל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו : 26 והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחיו שלמים תרומותם ליהוה : 27 ובנדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחורי למשחה בהם ולמלאם את ידים : 28 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבנוו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש : 29 ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקם קדרש : 30

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ראה קראתי בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 3 ואملא אותו
روح אלהים בחכמה ובתבונה ובברעת ובככל מלאכה: 4
לחשב מוחשבת לעשות בזחוב ובכסף ובנחתת: 5
ובחרשת אבן למלאת ובחזרת עץ לעשות בכל מלאכה:
6 ואני הנה נתתי אותו את אהלי'אב בן אחיסמך למטה
דן ובבלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר
צויתך: 7 את אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הכפרת
אשר עליו ואת כל כליה'ה: 8 ואת השלחן ואת כליה'ה
את המנרה הטהרת ואת כל כליה'ה ואת מזבח הקטורתת:
9 ואת מזבח העלה ואת כל כליה'ה ואת הכהיר ואת כנו:
10 ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת כנו:
בגדי בניו לכהן: 11 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
לקדרש כל אשר צויתך יעשו: 12 ויאמר יהוה אל משה
לאמר: 13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך אתה
שבתתי תשמרו כי אותן הוא בני ובנייכם לדרתיכם
לדעת כי אני יהוה מקדשכם: 14 ושמרתם את השבת
כי קדש הוא לכם מHALLA' מות יומת כי כל העשה בה
מלאכה ונכרצה הנפש ההוא מקרב עמייה: 15 ששת ימים
עשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה
כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: 16 ושמרו
בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית
עולם: 17 בניו ובין בני ישראל אלהות הוא לעלם כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש: 18 ויתן אל משה ככלתו לדבר אותו בהר
סינו שני לחת העדרת לחת אבן כתבים באכבע אלהים:

32 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל
העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפניו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו: 2 ויאמר אלהם אהרן פרקו נומי
זהוב אשר באוני נשיםם בנייכם ובנותיכם ותביאו אליו: 3
ויתפרקו כל העם את נזמי זהוב אשר באוניהם ויביאו אל
אהרן: 4 ויקח מידם ויצר אותו בחזרת ויעשחו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלך מארץ מצרים:
5 וירא אהרן ובין מזבח לפניו וירא אהרן וגנבר חן
ליהוה מחר: 6 וישכימו מחרת ויעלו עלת וונשו שלמים
וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: 7 וידבר יהוה אל
יהוה אל משה לאמר: 12 כי תsha את ראש בני ישראל
לפקידיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא
יהיה בהם נnf בפקד אתם: 13 זה יתנו כל העבר על
הפקדים ממחצית השקל בשקל הקדש עשרים נהה השקל
מחצית השקל תרומה ליהוה: 14 כל העבר על הפקדים
מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומות יהוה: 15 העשר
לא יתרבה והידל לא ימעיט ממחצית השקל לחת את
תרומות יהוה לכפר על נפשתיכם: 16 ולקחת את כספ
הכפרים מאות בני ישראל ונחת אותו על עבדת אהל
מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על
נפשתיכם: 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 ועשית
כיפור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונחת אותו בין אהל מועד
ובין המזבח ונחת שם מים: 19 ורחציו אהרן ובניו ממן
את ידים ואת רגליים: 20 בבאים אל אהל מועד ירחציו
מים ולא ימתו או בנסתם אל המזבח לשרת להקטר
אשה ליהוה: 21 ורחציו ידים ורגליים ולא ימתו והיתה
לهم חוק עולם לו ולזרעו לדרתם: 22 וידבר יהוה אל
משה לאמר: 23 ואתה קח לך בשמות ראש מיר דרור
חמש מאות וקמנן בשם ממחציתו חמשים ומאותים וקנה
שם חמשים ומאותים: 24 וקדשה חמש מאות בשקל הקדש
ושמן זית הין: 25 ועשית אותו שמן משתת קדרש רקה
מרקחת מעשה רקה שמן משתת קדרש יהוה: 26 ומשחת
בו את אהל מועד ואת ארון העדרת: 27 ואת השלחן ואת
כל כליה'ה ואת המנרה ואת כליה'ה ואת מזבח הקטורתת:
ואת מזבח העלה ואת כל כליה'ה ואת הכהיר ואת כנו: 29
וקדרת אתם והיו קדרשים כל הנגע בהם קדרש: 30
ואת אהרן ואות בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: 31
ואל בני ישראל תדרב לאמר שמן משתת קדרש יהוה
זה לדרתיכם: 32 על בשר אדם לא ייסך ובמכתנה
לא תעשו כמהו קדרש הוא קדרש יהוה לכם: 33 איש אשר
ירקח כמהו ואשר יתן ממנה על זר ונכרתת מעמו: 34
ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וshallat וחלבנה
סמים ולבנה זוכה בר בבד יהוה: 35 ועשית אתה קטרת
דרקח מעשה רוקח ממלח טהור קדרש: 36 ושהקחת ממנה
הדרק ונחתה ממנה לפני העדרת באهل מועד אשר אוועד
לך שמה קדרש קדרשים תחיה לכם: 37 והקטרת אשר
תעשה במכתנה לא תעשו להם קדרש תחיה לך ליהוה:
38 איש אשר יעשה כמוות להריה בה ונכרתת מעמו:

בבנו ובabhängigו ולחת עלייכם היום ברכה: 30 ויהי ממחירת
ויאמר משה אל העם אתם חטאם חטא נדליה ועתה
עללה אל יהוה אولي אכפירה بعد חטאכם: 31 וישב
משה אל יהוה ויאמר אני חטא העם הזה חטא נדליה
וישעו להם אלהי זהב: 32 ועתה אם ת שא חטאיהם ואם אין
מחני נא מספרק אשר כתבת: 33 ויאמר יהוה אל משה מי
אשר חטא לי אמחנו מספרי: 34 ועתה לך נחאה את העם
אל אשר דברתי לך הנה מלאכי לך לפניך ובאים פקדך
ופקדתי עליהם חטאכם: 35 ויגף יהוה את העם על אשר
עשאו העNEL אשר עשה אהרן:

33 וידבר יהוה אל משה לך עליה מזוה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברם
ליצחיק וליעקב לאמר לזרעך אתנה: 2 ושלחתי לפניך
מלאך ונשחתית את הכנעני האמרי והחתי והפרדי החוי
והיבוט: 3 אל ארץ זבת חלב ודבש לא עלה בקרבך
כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרכך: 4 ווישמע העם
את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: 5
ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה
ערף רגע אחד עלה בקרבך וכלייך ועתה הורד עדיך
מעליך ואדעה מה עשה לך: 6 וויתנצלו בני ישראל את
עדים מהר חורב: 7 ומשה יקח את האهل ונטה לו מוחץ
למחנה הרחיק מן המחנה וקרא לו אهل מועד והיה כל
מבקש יהוה יצא אל אهل מועד אשר מוחץ למחנה: 8
והיה בצתת משה אל האهل יקומו כל העם ונצבו איש
פתח האهل והביטו אחריו משה עד באו האהלה: 9 ויהי
כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האهل
ודבר עם משה: 10 וראה כל העם את עמוד הענן עמד
פתח האهل ועם כל העם והשתחוו איש פתח האهل: 11
ודבר יהוה אל משה פנים כאשר ידבר איש
אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער
לא ימיש מותך האهل: 12 ויאמר משה אל יהוה ראה
אתה אמר אל העל את העם הזה אתה לא הודיעתני את
אשר תשלח עמי אתה אמרת יודיעתך בשם נום מצאת חן
בעני: 13 ועתה אם נא מצאת חן בענייך הודיעני נא את
דרךך ואדרך למען אמצע חן בענייך ראה כי עמק הנוי
זהו: 14 ויאמר פני ילבו והנחתיו לך: 15 ויאמר אליו אם
אין פניך הלכים אל חעלנו מזוה: 16 ובמה יודע אפוא כי

משה לך רד כי שה עמק אשר העליית מארץ מצרים: 8
סרו מזהר מן הדריך אשר צוירם עשו להם על מסכה
וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלהי ישראל אשר
העליך מארץ מצרים: 9 ויאמר יהוה אל משה ראיינו
את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: 10 ועתה הנחיה
לי ויחר אפי בהם ואכלם ועשה אותו לנו גдол: 11
ויחל משה את פני יהוה אלהי ויאמר למה יהוה יחרה
אפק בעמק אשר הוצאה מארץ מצרים בכח גдол וביד
חזקה: 12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוצאה שוב מחרון
להרגם בהםים ולכלהם מעל פני האדמה שוב מחרון
אפק והנחם על הרעה לעמק: 13 זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בריך ותדבר אליהם
ארבה את זרכם כוכבי השמים וכל הארץ זאת אשר
אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: 14 וויפן וירד משה מן
הרעה אשר דבר לעשות לעמו: 15 וויפן וירד משה מן
ההר ושנו לחת העדת בידיו לחת כתבים משני עבריהם
מזוה ומזהם הם כתבים: 16 והלחת מעשה אליהם המה
ו המכטב מכתב אליהם הוא חרות על הלחת: 17 ווישמעו
יוושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלכמיה
במחנה: 18 ויאמר אין קול ענות נבורה ואין קול ענות
חלשה קול ענות אכבי שמע: 19 ויהי כאשר קרב אל
המחנה וירא את העNEL ומחלת ויחר אפיק משה וישליך מיד
את הלחת וישבר אתם תחת הלחת: 20 ויקח את העNEL
אשר עשו וירושף באש ויתחן עד אשר דק ויזיר על פניו
המים וישק את בני ישראל: 21 ויאמר משה אל אהרן מה
עשה לך העם כי הבאת עליו חטא נדליה: 22 ויאמר
אהרן אל יחר אפיק אדרני אתה ידעת את העם כי ברע הוא:
23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העNEL מארץ מצרים לא ידענו מה היה
לו: 24 וואמר להם למי והב התפרקו וירטו לי ואשלכחו
בаш ויצא העNEL הזה: 25 וירא משה את העם כי ברע הוא
כי ברעה אהרן לשמצה בקמיהם: 26 ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי ליהוה אלהי ויאספו אליו כל בני לוי: 27
ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שמו איש חרבו
על ירכו עברו ושבו משער לשער במחנה והרנו איש
את אהינו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: 28 ויעשו בני
לו כי דבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי
איש: 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש

לך ואכלת מזבחו: ¹⁶ ולקחת מבניו לבניך וכן בנתיו אחרי אלהי הון והוננו את בניך אחרי אלהי הון: ¹⁷ אלהי מסכה לא תעשה לך: ¹⁸ את חן המצוות תשמר שבעת ימים תאכל מצוות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחודש האביב יצאת ממצרים: ¹⁹ כל פטר רחם לי וכל מנקח תזכור פטר שור ושה: ²⁰ ופטר חמור תפדה בשעה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פניו ריקם: ²¹ ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחירות ובקציר השבת: ²² והן שבעת תעשה לך בכורי קציר חיטים וחוג האסיף תקופת השנה: ²³ שלוש פעמים בשנה יראה כל זכרך את פניו האדון יהוה אלהי ישראל: ²⁴ כי אורייש גוים מפניך והרחבותיו את גבולך ולא יחמוד איש את הארץ בעליך לראות את פניו יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: ²⁵ לא חשחת על חמוץ דם זבחך ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ²⁶ הראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלבם: ²⁷ ויאמר יהוה אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כתרתי את ברית ואת ישראל: ²⁸ ויהי שם עם יהוה ארבעים ים ואربعים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרה הדברים: ²⁹ ויהי ברדת משה מחר סני ושני לחת העדרת ביד משה ברדתו מן החרם ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדרכו אותו: ³⁰ וירא אהרן וככל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ויראו מונשת אליו: ³¹ ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וככל הנשאים בעדרה וידבר משה אליהם: ³² ואחריו כן ננסו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אותו בהר סני: ³³ ויכל משה מדבר את ריתן על פניו מסזה: ³⁴ וובבא משה לפני יהוה לדבר אותו סידר את המסזה עד צאתו יצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: ³⁵ וראו בני ישראל את פניו משה כי קרן עור פניו והשיב משה את המסזה על פניו עד בא לדבר אתו:

35 ויקח משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשתם: ² ששת ימים העשה מלאכה וביום השביעי יהוה لكم קדר שבת שבעתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: ³ לא תבערו אש בכל משבותיכם ביום השבת: ⁴ ויאמר משה אל כל

מצאתך חן בעיניך אני ועמק הלוא בלבתך עמו נפלינו אני ועמק מכל העם אשר על פני הארץ: ⁶ ויאמר יהוה אל משה נם את הדבר הזה אשר דברת עשה כי מצאתך חן בעיניו ואדריך בשם: ⁸ ויאמר הראני נא את כבדך: ⁹ לפניו ותתני את אשר אתה אחן ורחמתי את אשר ארחים: ²⁰ ויאמר לא תוכל לראת את פניו כי לא יראני האדם וה הוא: ²¹ ויאמר יהוה הנה מקום ATI ונצבת על הצור: ²² והיה בעבר כבדי ושמתייך בנקרת הצור ושכתי כבפי עלייך עד עבריך: ²³ והסרתי את כבפי וראית את אלהי ואני לא יראו:

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים בראשים וכתבי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשיים אשר שברת: ² והיה נפון לבקר ועליה בבקר אל הר סני ונצבת לי שם על ראש ההר: ³ ויאיש לא יعلا עמק ונום איש אל ירא בכל ההר נם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ⁴ וופסל שני לחת אבנים בראשים וישכם משה בבקר וויעל אל הר סני כאשר צוה יהוה אותו ויקח בידו שני לחת אבנים: ⁵ וירדר יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ⁶ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ותנוון ארך אפים ורכב חסד ואמת: ⁷ נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחתאה ונקה לא נקה פקר עון אבות על בניים ועל בניים על שלשים ועל רבעים: ⁸ וימחר משה ויקר ארצחה ווישתחוו: ⁹ ויאמר אם נמצאתך חן בעיניך אדני לך נא בקרבנו כי עם קשה ערך הווא וסלחת לעוננו ולחמתנו ונחלתנו: ¹⁰ ויאמר הנה אני כרת ברית ננד כל עמק אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הנויים וראה כל העם אשר בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמק: ¹¹ שמר לך את אשר אני מצוך היום הני רוש מנפניך את האמור והכנען והחתי והפרוי והחווי והיבוסי: ¹² השמר לך פן תכרת ברית לויישב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהה למקש בקרבך: ¹³ כי את מזבחם החצין ואת מצביהם תשברון ואת אשורי תכתרו: ¹⁴ כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: ¹⁵ פן תכרת ברית לויישב הארץ וננו אחריו אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא

אותו רוח אלוהים בחכונה בתבונה ובברעת ובכל מלאכה: 32 ולחשב מוחשבת לעשת בזוהב ובכסף ובונחת: 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מוחשבת: 34 ולחרות נתן לבבו הוא ואהלי'אב בן אחיסנק למתה דן: 35 מלא אתכם חכמתם לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב וركם בתכלת ובארמן בתולעת השני ובשש ואגן עשי כל מלאכה וחשי' מוחשבת:

36 ועשה בצלאל ואהלי'אב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכונה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדרש לכל אשר צוה יהוה: 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהלי'אב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכונה בלבבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: 3 ויקחו מ לפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדרש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: 4 ויבאו כל החכמים העשימים את כל מלאכת הקדרש איש איש מללאכתו אשר המה עשיהם: 5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מידי העברה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומה הקדרש ויכלא העם מהביא: 7 והמלאכה הייתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר ירידת שיש משור ותכלת וארמן ותולעת שני כרכבים מעשה חשב עשה אתם: 9 ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבעה באמה היריעת האחת מדרה אחת לכל היריעות: 10 ויחבר את חמש היריעות לאתת תכלת על שפת היריעת הקיצונה במחברת השנית: 12 כן עשה בשפת היריעת הקיצונה במחברת השנית: 12 חמשים לאלת עשה ביריעת האחת וחמשים לאלת עשה בקצתה היריעת אשר במחברת השנית מקצת במחברת האחת אל אחת: 13 ויעש חמשים קרסו זהב ויחבר את הירעת האחת אל אחת בקרים ויהי המשכן אחד: 14 ויעש ירידת עים לאהיל על המשכן עשו עשרה ירידת עשה אתם: 15 ארך היריעת האחת שלשים באמה וארבעה אמות רחוב היריעת האחת מדרה אחת לעשתי עשרה ירידת: 16 ויחבר את חמש היריעת בלבד ואת ש היריעת

עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומה יהוה זהב וכסף ונחת: 6 ותכלת וארמן ותולעת שני ווש ועוזים: 7 וערת אלים מאדמים וערת תהשים ועצי שישים: 8 ושמן למאור ובשימים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני שם ואבני מלאים לאפור ולחשן: 10 וכל חכם לב בכם יבוא ויעשו את כל אשר צוה יהוה: 11 את המשכן את אהלי' ואת מכשחו את קרסו ואת קדריו את בריחו את עמדי' ואת אדרנו: 12 את הארן ואת בדי' את הכהרת ואת פרכת המסר: 13 את השלחן ואת בדי' ואת כל כליו ואת לחם הפנים: 14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המשמן: 15 ואת מזבח הקטרת ואת בדי' ואת שמן המשחה ואת קדרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: 16 את מזבח העלה ואת מכבבך הנחשת אשר לו את בדי' ואת כל כליו את הכير ואת כנו: 17 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדרנה ואת מסך שער החצר: 18 את יתדרת המשכן ואת יתדרת החצר ואת מיתריהם: 19 את בנדוי השדר לשירות בקדש את בנדוי הקדרש לאהרן הכהן ואת בנדוי בנו לכהן: 20 ויצאו כל עדת בני ישראל מ לפני משה: 21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אותו הביאו את תרומה יהוה למלאכת האל מועד ולכל עבדתו ולבנדוי הקדרש: 22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונום וטבעת וכמו כל כליז'וב וככל איש הניף תגופת זהב ליהוה: 23 וככל איש אשר נמצא אותו תכלת היביאו את תרומות יהוה וככל איש אשר נמצא אותו עצי שיטים וארמן ותולעת שני ושש ועוזים וערת אלים מאדמים וערת תהשים הביאו: 24 כל מרמים תרומות כסף ונחתה היביאו טו ויביאו מטהה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: 26 וככל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טו את העוזים: 27 והנשאים הביאו את אבני השם ואת אבני המלאים לאפור ולחשן: 28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: 29 כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: 30 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 31 וימלא

לבד : 7 וויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במתברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית : 8 וויעש קרס נחשת חמשים לחבר את האהלי להיות אחד : 9 וויעש מכסה לאהלי ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תהשים מלמעלה : 10 וויעש את הקרים למשכן עצי שיטים עמודים : 11 וויעש אמת ארכד הקרים למשכן ערכיה אחדת כן עשה לכל קרסים המשכן : 12 וויעש את הקרים למשכן עשרים קרסים המשכן : 13 וויעש קרסים נחשת הקרים האחד : 14 וויעש את הקרים לארך הקרים ואמה וחצי קמתו : 15 וויעש את הלהן עצי שיטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו : 16 וויעש אתו זהב טהור וויש לו זר זהב סביב : 17 וויעש לו מסגרת טפה סביב וויש זר זהב למסגרתו סביב : 18 וויצק לו ארבע טבעת זהב ווון את הטבעת על ארבע הפתא אשר לארבע רגליו : 19 לעמות המנסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את הלהן : 20 וויעש את הבדים עצי שיטים וויצק אתם זהב לשאת את הלהן : 21 וויעש את הכלים אשר על הלהן את קערתו ואת כפתיו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור : 22 וויעש את המנרה זהב טהור מנסה עשה את המנרה ירכה וקנה את המנרה שלשה קני מנרה מזרחה האחד ושלשה קני מנרה מזרחיה שלשה קני מנרה מזרחה האחד ושלשה קני מנרה מזרחיה השני : 23 שלשה נבעים משקרים בקנה האחד כפתר ופרחה ושלשה נבעים משקרים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הנקים הייצאים מן המנרה : 24 ובמנרה ארבעה נבעים משקרים כפתירה ופרחה : 25 וכפתר תחת שני הנקים ממנה וכפתר תחת שני הנקים ממנה וכפתר תחת שני הנקים ממנה לששת הנקים הייצאים ממנה : 26 כפתרים וקנות ממנה היו כליה מנסה את זהב טהור : 27 וויעש את רודריה שבעה ומלךו ומחזיה ומחזיה זהב טהור : 28 ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה : 29 וויעש את מזבח הקטורת עצי שיטים אמה ארכו ואמה רחבו ורכוב ואמתים מננו היו קרנתיו : 30 וויצק אותו זהב טהור את גנו ואת קירתו סביב ואת קרנתיו וויש לו זר זהב סביב : 31 ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לירוי על שני צלעתיו על שני צדיו לכתים לבדים לשאת אותו בהם : 32 וויעש את הבדים עצי שיטים וויצק אותם זהב : 33 וויעש את שמן המשחה קדר ואת קטורת הסמים טהור מעשה רקה :

37 וויעש בצלאל את הארון עצי שיטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו : 2 וויצחפו זהב טהור מבית ומוחץ וויש לו זר זהב סביב : 3 וויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמו ושתי טבעת על נחשת :

בشكل החדש : 26 בקע לגלגול מחלוקת השקל בקהל החדש לשכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה 27 לשש מאות אלף ושלשה אלף וחמש מאות וחמשים : ויהי מאת ככר הכסף לזכות את אדרני הקדר ואת אדרני הפרכת מאת אדרנים למאת הככר ככר לאדן : 28 ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים צפה הראשים וחשך אתם : 29 ונחשת התנופה שביעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל : 30 וויש בה את אדרניفتح אלל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכביר הנחשת אשר לו ואת כל כליה המזבח : 31 ואת אדרני החצר סביב ואת אדרני שער החצר ואת כל יתדרת המשכן ואת כל יתדרת החצר סביב :

39

מן החקלאת והארגמן ותולעת החני עשו בנדי שרד לשרת בקדושים ווישו את בנדי הקדר אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה : 2 וויש את האפר והב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור : 3 וירקעו את פחוי הוהב וקצץ פתילים לעשות בתוכה החקלאת ובתוכה הארגמן ובתוכה תולעת החני ובתוכה השם מעשה חשב : 4 כחפת עשו לו חברת על שני קצוטו חבר : 5 ווחשב אפרתו אשר עליו ממניו הוא כמעשיהם זהב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור כאשר צוה יהוה את משה : 6 ווישו את אבני השם מסכת משבצות זהב מפתחת פתויה חותם על שמות בני ישראל : 7 ווישם אתם על כחפת האפר אבני זכרון לבני ישראל אל אשר צוה יהוה את משה : 8 וויש את החשן מעשה חשב כמעשה אפר והב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור : 9 רבווע היה כפול עשו את החשן ותת ארכו וורת רחבו כפול : 10 וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטריה וברקמת הטור האחד : גו והטור השני נפק ספריו ויהלום : 12 והטור השלישי שם ווישפה מוסכת משבצות והטור הרביעי תרשיש שם ווישפה מוסכת משבצות זהב במלאלתם : 14 והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתים עשרה על שמותם פתויה חותם אש על שמנו לשנים עשר שבט : 15 ווישו על החשן שרשת נבלת מעשה עבת זהב טהור : 16 ווישו שתי משבצות זהב ושתי טבעות זהב וויתנו את שתי הטבעות על שני קצוטות החשן : 17 וויתנו שתי העבותות הזהב על שתי הטבעות על קצוטות החשן : 18 ואת שתי קצוטות שתי העבותות נתנו על שתי המשבצות

וחמש מאות רחבו רבוע ושלש מאות קמתו : 2 וויש קרנתיו על ארבע פנתיו מננו היה קרנתיו ויצף אתו נחשת : 3 וויש את כל כליה המזבח את הסירה ואת היעם קרכבו מלמטה עד חציו : 6 וויצק ארבע טבעת בארכבע הקצוות למכבר הנחשת בתים לבדים : 6 וויש את הבדים עצי שטים וויצף אתם נחשת : 7 וויבא את הבדים בטבעה על צלעת המזבח לשאות אותו בהם נבוב לחת עשה אותו : 8 וויש את הכירור נחשת ואת כנו נחשת במראות הצבאות אשר צבאו פתח אלל מועד : 9 וויש את החצר לפאת נבב תימנה קלעי החצר שיש משור מהה באמה : 10 עמודיהם עשרים ואדרניהם עשרים נחשת וויל העמודים ווחשיקיהם כסף : 11 ולפאת צפון מהה באמה עמודיהם עשרים ואדרניהם עשרים נחשת וויל העמודים ווחשיקיהם כסף : 12 ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדרניהם עשרה וויל העמודים ווחשיקיהם כסף : 13 ולפאת קרמיה מזבחה חמשים אמרה : 14 קלעים חמץ עשרה אמרה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדרניהם שלשה : 15 ולכתר השניות מזה ומזה לשער החצר קלעים חמץ עשרה אמרה עמודיהם שלשה ואדרניהם שלשה : 16 כל קלעי החצר סכיבSSH משור : 17 וזה אדרנים לעמודים נחשת וויל העמודים ווחשיקיהם כסף וציפוי ראשיהם כסף והם מחשיקים כסף כל עמודי החצר : 18 ומסך שער החצר מעשה רקס חכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור ועשרות אמרה אריך וקומה ברחוב חמץ אמרות לעמלה קלעי החצר : 19 ועמודיהם ארבעה ואדרניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וציפוי ראשיהם ווחשיקיהם כסף : 20 וכל היתדרת למשכן ולחצר סביב נחשת : 21 אלה פקודי המשכן משכן העדרת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן : 22 ובכצלאל בן אורי בן חור למטה יהודיה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה : 23 ואותו אהלייאב בן אחיסמך למטה דן חורש ווחשב ורקס בתכלת וברגמן ותולעת שני ובשיט : 24 כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאתה הקדר ויהי זהב והתנופה תשע ועשרותים ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדר : 25 וכסף פקודי העדרה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל

והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם
משה:

40 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² ביום החדש הראשון
באחר החדש תקים את משכן אהל מועד: ³ ושםת שם
את ארון העדות וסכת על הארון את הפרכת: ⁴ והבאת
את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנורה והעלית
את נרתיה: ⁵ ונתה את מזבח הזהב לקטורת לפני ארון
העדות ושםת את מסך הפתח למשכן: ⁶ ונתה את מזבח
העליה לפני פתח המשכן אהל מועד: ⁷ ונתה את הכיר בין
אהל מועד ובין המזבח ונתה שם מים: ⁸ ושםת את החצר
סביב ונתה את מסך שער החצר: ⁹ ולקחת את שמן
המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו
ואת כל כליו והוא קדר: ¹⁰ ומשחת את מזבח העלה ואת
כל כליו וקדשת את המזבח והוא המזבח קדרים:
ונמשחת את הכיר ואת בנוו וקדשת אתו: ¹² והקרבת
את אהרן ואת בנוו אל פתח אהל מועד ורחתת אתם
במים: ¹³ והלבשת את אהרן את בגדיו הקדר ומשחת אתו
וקדרת אתו וכחן ל': ¹⁴ ואת בנוי תקריב ולבשת אתם
תחנת: ¹⁵ ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכחנו
לי והיתה להית להם משחתם לכחנתם עולם לדרתם:
¹⁶ ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אותו כן עשה: ¹⁷
ויהי בחודש הראשון בשנה השניה באחד לחודש הקום
המשכן: ¹⁸ ויקם משה את המשכן ויתן את ארנוו ושם את
קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו: ¹⁹ ויפרש את
האהל על המשכן וישם את מסכה האהל עלייו מלמעלה
כאשר צוה יהוה את משה: ²⁰ ויקח ויתן את העדת אל
הארן וישם את הבדים על הארון ויתן את הקפרת על
הארן מלמעלה: ²¹ ויבא את אהרן אל המשכן וישם את
פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את
משה: ²² ויתן את השלחן באחד מועד על ירך המשכן
צפנה מחוץ לפרקת: ²³ ויערד עלייו ערך לחם לפני
יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ²⁴ וישם את המנורה
באחד מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: ²⁵ ויעל
הנרת לפניו יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ²⁶ וישם
את מזבח הזהב באחד מועד לפניו הפרכת: ²⁷ ויקטיר
עליו קטורת סמים כאשר צוה יהוה את משה: ²⁸ וישם את
מסך הפתח למשכן: ²⁹ ונתה מזבח העלה שם פתח המשכן

ויתנים על כתפת האפר אל מול פניו: ¹⁹ ויעשו שתי טבعة
זהב ווישמו על שני קצוצות החשן על שפהו אשר אל עבר
האפר ביתה: ²⁰ ויעשו שתי טבعة זהב וויתנים על שתי
כתפת האפר מלמטה ממול פניו לעממת מהברתו ממעל
לחשב האפר: ²¹ וירכסו את החשן על טבעתו אל טבעת
האפר בפתחיל חכלת להיות על חשב האפר ולא יהוה
החשן מעל האפר כאשר צוה יהוה את משה: ²² ויעש
את מעיל האפר מעשה ארן כליל חכלת: ²³ ובו המעיל
בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: ²⁴ ויעשו
על שלוי המעיל רמנוי חכלת וארכמן ותולעת שני משור:
²⁵ ויעשו פעמוני זהב טהור ויתנו את הפעמים בתוך
הרמנים על שלוי המעיל סביב בתוכו הרמנים: ²⁶ פעמן
ורמן פעמן ורמן על שלוי המעיל סביב לשרת כאשר
צוה יהוה את משה: ²⁷ ויעשו את חכתנתה שש מעשה ארן
לאהרן וללבניו: ²⁸ ואת המזונפת שש ואת פארדי המגבעת
שש ואת מכסני החבד שש משור: ²⁹ ואת האבנט שש משור
ותכלת וארכמן ותולעת שני מעשה רקס כאשר צוה יהוה
את משה: ³⁰ ויעשו את ציין נור הקדר זהב טהור ויכתו
עליו מכתב פתוח חותם קדש ליהוה: ³¹ ויתנו עליו
פתחיל חכלת تحت על המזונפת מלמעלה כאשר צוה
יהוה את משה: ³² ותכלל כל עבדת משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:
³³ ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו
קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדרבי: ³⁴ ואת מכסה עורת
האלים המأدמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת
המסך: ³⁵ את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת: ³⁶ את
השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים: ³⁷ את המנורה
הטהרה את נרתיה נרתת המערכה ואת כל כליה ואת מנן
המאור: ³⁸ ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטורת
הסמים ואת מסך פתח האהל: ³⁹ את מזבח הנחשת ואת
מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר
ואת כנו: ⁴⁰ את קלעוי החצר את עמדיה ויתדתיה ואת כל
ויתה המשך לשער החצר את מיתדריו ויתדתיה ואת כל
כל עבדת המשכן לאחד מועד: ⁴¹ את בגדיו השרד
לשרת בקדש את בגדיו הקדש לאהרן הכהן ואת בגדיו
בנוי לכהן: ⁴² ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל את כל העבדה: ⁴³ וירא משה את כל המלאכה

אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה: ³⁰ ווישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצתה: ³¹ ורחצטו ממנה משה ואהרן ובנוו את ידיהם ואת רגלייהם: ³² בכבאמ אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ורחצטו כאשר צוה יהוה את משה: ³³ ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלוכה: ³⁴ ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ³⁵ ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: ³⁶ ובחعلות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ³⁷ ואם לא יעללה הענן ולא יסעו עד יום העלתו: ³⁸ כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

בשמון: 5 ואמן מנהה על המוחבת קרבן סלת בלילה
בשמון מזכה תהיה: 6 פחתה אתה בזים וצקה עליה שמן
מנחה הוא: 7 ואם מנהה מוחבת קרבן סלת בשמן
תשעה: 8 והבאת את המנהה אשר יעשה מלאה ליהוה
ותקריבת אל הכהן והנישאה אל המוחבת: 9 והרים הכהן
מן המנהה את אוצרתה והקטיר המוחבת אשר ריח
מן המנהה את המוחבת: 10 והנוררת מן המנהה לאהרן ולבניו קדש
ניחח ליהוה: 11 קרבן רחישת קריבתו ליהוה
קדשים ממשי יהוה: 12 כל המנהה אשר תקריבו ליהוה
לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבר לא תקטריו ממנה
אשר יהוה: 13 קרבן ראשית קריבתו אثم ליהוה ואל
המוחב לא יעלו לריח ניחח: 14 וכל קרבן מנוחך במלח
המלח ולא תשבי מלח ברית אלהיך מעל מנוחך על
כל קרבן תקריב מלח: 15 ואם תקריב מנוח בכוירים
לייהוה אביך קלו באש גרש כרמל תקריב את מנהה
בכוריך: 16 וננתת עליה שמן ושםת עליה לבנה מנהה
הוא: 17 והקטיר הכהן את אוצרתה מנורשה ומשמנה על
כל לבנהה אשר ליהוה:

3 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם
זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: 2 וסמק ידו
על ראש קרבנו ושותו פתח אהל מועד וורקו בני אהרן
הכהנים את הדם על המוחבת סביב: 3 והקריב מזבח
השלמים אשר ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על הקרב: 4 ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסינה: 5 והקטירו אותו בני אהרן המוחבת על
העליה אשר על העצים אשר על האש אשר ריח ניחח
לייהוה: 6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
זכר או נקבה תמים יקריבנו: 7 אם כשב הוא מקריב
את קרבנו והקריב אותו לפני יהוה: 8 וסמק את ידו על
ראש קרבנו ושות את פנוי אהל מועד וורקו בני אהרן
את דמו על המוחבת סביב: 9 והקריב מזבח השלמים
אשר ליהוה החלבו האליה תמיימה לעמת העצה יסינה
ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
הקרב: 10 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסינה:
11 והקטירו הכהן המוחבת לחם אשר ליהוה: 12 ואם עז
קרבנו והקריבו לפני יהוה: 13 וסמק את ידו על ראשו

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מاهל מועד לאמר:
2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם
קרבן ליהוה מן הבקר ומון הצאן וקריבו את
קרבכם: 3 אם עליה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו
אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה: 4
וסמק ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עלייו: 5 ושות
את בן הבקר לפני יהוה ותקריבו בני אהרן הכהנים
את הדם וורקו את הדם על המוחבת סביב אשר פתח
אהל מועד: 6 והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה:
7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים
על האש: 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את
הראש ואת הperfר על העצים אשר על האש אשר על
המוחב: 9 וקרבו וכרכעו ירוחן בנים והקטיר הכהן את
הכל המוחבת עליה האש ריח ניחח ליהוה: 10 ואם מן
הצאן קרבנו מן הcalculים או מן העזים לעלה זכר תמים
יקריבנו: 11 ושות את ידו ירוח המזבח צפנה לפני יהוה
ворקו בני אהרן הכהנים את דמו על המוחבת סביב:
12 ונתח אתה לנתחיו ואת ראשו ואת פרדו וערך הכהן את
על העצים אשר על האש אשר על המזבח: 13 ותקרב
והכרעים ירוחן בנים והקריב הכהן את הכל והקטיר
המוחבת עליה הוא אשר ריח ניחח ליהוה: 14 ואם מן
העוף על קרבנו ליהוה ותקריב מן התרים או מן בני
היוונה את קרבנו: 15 והקריב הכהן אל המזבח ומלך את
ראשו והקטיר המוחבת ונמיצה דמו על קיר המזבח:
16 והסיר את מראותו בנצחה והשליך אתה אצל המזבח
קדמה אל מקום הדשן: 17 ושות את בכנפיו לא יבדיל
והקטיר את הכהן המוחבת על העצים אשר על האש
עליה הוא אשר ריח ניחח ליהוה:

2 ונפש כי תקריב קרבן מנהה ליהוה סלת יהיה קרבנו
וצקה עליה שמן ונתן עליה לבנה: 2 והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ ממש מל'א קמץ מוסלה ומשננה על כל
לנתחה והקטיר הכהן את אוצרתה המוחבת אשר ריח
ניחח ליהוה: 3 והנוררת מן המנהה לאהרן ולבניו קדש
קדשים ממשי יהוה: 4 וכי תקרב קרבן מנהה מאפה תנור
סלת חלotta מצח בלילה בשמן ורקיוק מצות משבחים

כל הדם ישפהך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: 19 ואთ כל חלבו ידים מננו והקثير המזבחה: 20 ועשה לperf כאשר עשה לperf החטא את כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: 21 והוציא את הperf אל מזבח למחנה ושרף את אשר שرف את הperf הראשון חטא הכהן הכהן הכהן: 22 אשר נשיא יחתט ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהו אשר לא העשינה בשגנה ואשם: 23 או הודיע אליו חטאו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר ערים וזכר תמים: 24 וסמרק ידו על ראש השער ושהט אותו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטא הואה: 25 ולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפהך אל יסוד מזבח העלה: 26 ואת כל חלבו יקטר המזבחה כhalb זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחתתו ונסלח לו: 27 ואם נשא אחת חטא בשגנה מעם הארץ בעשיה אחת מצות יהוה אשר לא העשינה ואשם: 28 או הודיע אליו חטאו אשר חטא והביא קרבנו שערית עזים תמיימה נקבה על חטאו אשר חטא: 29 וסמרק את ידו על ראש החטא ושהט את החטא במקום העלה: 30 ולקח הכהן מדמיה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפהך אל יסוד המזבח: 31 ואת כל הלהיה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים ותקثير המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: 32 ואם כבש יביא קרבנו לחטא נקבה תמיימה יביאנה: 33 וסמרק את ידו על ראש החטא ושהט אותה לחטא במקום אשר ישחט את העלה: 34 ולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפהך אל יסוד המזבח: 35 ואת כל הלהיה יסיר יוסר חלב החשב מזבח השלמים ותקثير הכהן אתם המזבחה על איש יהוה וכפר עליו הכהן על חטאו אשר חטא ונסלח לו:

5 ונפש כי חטא ושםעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוּא יגיד ונשא ענוו: 2 או נשפ אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שריין טמא ונעלם מננו והוא טמא ואשם: 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: 4 או נשפ כי חשב לכתא בשפטים להרעד או להויטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם

ושחת אותו לפני אהל מועד ור��ו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: 14 והקריב ממנו קרבנו אשר להיה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 15 ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר עלון אשר על הכסלים ואת היתורת על הכבד על הכלויות יסירה: 16 והקثيرם הכהן המזבחה לחם אשר להיה ניחח כל הלב ליהוה: 17 חקתו עולם לדרכיהם בכל מושביהם כל הלב וכל דם לא תאכלו:

4 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר נשח כי חטא בשגנה מכל מצות יהוה אשר לא העשינה ועשה אותה מהנה: 3 אם הכהן המשיח יחתט לאשומות העם והקריב על חטאו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטא: 4 והביא את הperf אל פתח אהל מועד לפני יהוה: 5 ולקח הכהן המשיח מדם הperf והביא הperf לפני יהוה: 6 וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה את אל אהל מועד: 7 מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הדרש: 7 ונtan הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באهل מועד ואת כל דם הperf ישפהך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: 8 ואת כל חלב perf החטא ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 9 ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר עלון אשר על הכסלים ואת היתורת על הכבד על הכלויות יסירה: 10 כאשר יורם משור זבח השלמים והקثيرם הכהן על מזבח העלה: 11 ואת עור הperf ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעו וקרבו ופרשו: 12 והוציא את כל הperf אל מזבח למתנה אל מקום טהור אל שפהך הדשן ושרפ אתו על עצים באש על שפהך הדשן ישרף: 13 ואם כל עדת ישראל ישנו ונעלם דבר מעני הקהיל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא העשינה ואשם: 14 ונורעה החטא אשר חטא עליה והקריבו הקהיל פר בן בקר לחטא והביאו אותו לפני אהל מועד: 15 וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הperf לפני יהוה ושהט את הperf לפני יהוה: 16 והביא הכהן המשיח מדם הperf אל אהל מועד: 17 וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: 18 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באهل מועד ואת

מכונו והוא ידע ואשם לאחת מלאלה: 5 והוא כי יאשם לאחת מלאלה והחודה אשר חטא עליה: 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשהבה או שעירת עזים לחטאתו וכפר עליו הכהן מחתאתו: 7 ואם לא תנייע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאתו ואחד לעלה: 8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטא ראשונה ומילך את רשו ממול ערפו ולא יבדיל: 9 והזה מדם החטא על קיר המזבח והנשאר בדם ימזה אל יסוד המזבח חטאתו הו: 10 ואאת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחתאתו אשר חטא ונסלה לו: 11 ואם לא תשינ ידו לשתי תרים או שני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשרה האפה סלת לחטאאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאთ היא: 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלא קמץ את אוכרתה והקثير המזבח על אש יהוה חטאთ הו: 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאתה מלאלה ונסלה לו והויה לכהן כמנחה: 14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 15 נפש כי המעל מעל וחטאה בשנה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל חמים מן הצאן בערך כסף שקלים במשקל קדש לאות: 16 ואאת אשר חטא מז זה קרבן אהרן ובנוו מוצאות חאכל במקום קדש בחצר ממנה יאכלו אהרן ובנוו מוצאות חאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלו: 17 לא תאהה חמץ חלום נתני אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאאת וכאשם: 18 כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר ייע בהם יקרש: 19 וידבר יהוה אל משה לאמר: 20 זה קרבן אהרן ובנוו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אותו עשרה האפה סלת מנהה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: 21 על מחלת בשמן תעשה מרבעכת תبيانה תפני מנהת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: 22 והכהן המשיח תחתו מבנוו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: 23 וככל מנהת כהן כליל תהיה לא תאכל: 24 וידבר יהוה אל משה לאמר: 25 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורה החטאota במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאota לפני יהוה קדש קדשים הו: 26 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש האכל בחצר אהל מועד: 27 כל אשר יגע בבשרה יקרש ואשר יהה מדרמה על הבנד אשר יהה עלייה הכבש במקום קדש: 28 וככלի חרש אשר תבשל בו יישבר ואם בכלי נחתה בשלה ומפרק ושפּ במים: 29 כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הו: 30 וככל חטאota אשר יובא מדרמה אל אהל מועד לכפר בערך לא תאכל באש תשרף:

כל נפש אשר תأكل כל דם ונכרת הנפש ההוא מעמיה: 28 וידבר יהוה אל משה אמר: 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקיריב את זבח שלמוני ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמוני: 30 ידיו תביאנה את אש יהוה את החלב על ה chore יביאנו את החזה להנפה את תנופה לפניו יהוה: 31 ותקניר הכהן את החלב המזבח והיה החזה לאחנן ולבני: 32 ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחו שלמיים: 33 המקיריב את דם השלמיים ואת החלב מבני אהרן לו תהי שוק הימין למנה: 34 כי את החזה המזבח לאחנן לו תהי שוק הימין תרומה בנו ישראל חזזה תנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בנו ישראל מזבחו שלמיים ואתם לאחנן הכהן ולבניו לחזק שולם מאת בני ישראל: 35 זאת מזחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקיריב אתם לכהן ליהוה: 36 אשר צוה יהוה לחתת לתחם בום משותו אתם מאת בנו ישראל חקת שולם לדרתם: 37 זאת התורה לעלה למנחה ולחתאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמיים: 38 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

8 וידבר יהוה אל משה אמר: 2 קח את אהרן ואת בניו את הבנדים ואת שמן המשחה ואת פר החתאת ואת שני האילים ואת סל המזחות: 3 ואת כל העדה הקhal אל פתח האهل מועד: 4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהלה העדה אל פחה האهل מועד: 5 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: 6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירוחץ אותם במים: 7 יותן לעליו את הכתנת וחנרג אתו באבנט וילבש אותו את המעיל ויתן לעליו את האפר ויחנרג אותו בחשב האפר ייאפר לו בו: 8 ווישם לעליו את החחן ויתן אל החחן את האורדים ואת התהמים: 9 ווישם את המצנפת על ראשו ווישם על המצנפת אל מול פניו את ציצ' הזובב נור הקדרש כאשר צוה יהוה את משה: 10 ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדרש אתם: 11 ויזממש על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת מננו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: 12 ויזקק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו: 13 ויקרב משה את בני אהרן וילבש כתנת ויחנרג אותם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה: 14 ווינש

זרת תורה האשם קדש קדשים הוא: 2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יירק על המזבח סכיב: 3 ואת כל חלבו יקריב מננו את האליה ואת החלב המבש את הקרב: 4 ואת שתי הכליות על הכבד על הכליות יסירנה: 5 ותקניר אתם הכהן המזבחה אשר עלייה אשר יכפר בו לו היה: 6 כל זכר בכהנים יאלנו במקום קדוש יאל קדש קדשים הוא: 7 כחטא את האשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו היה: 8 והכהן המקיריב את עלה איש עזר העלה אשר הקיריב לכהן לו היה: 9 וכל מנהה אשר יכפר בתנור וככל נעשה במרחשת ועל מהבת לכהן המקיריב אתה לו תהיה: 10 וכל מנהה בלילה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: 11 וזה תורה זבח השלמיים אשר יקריב ליהוה: 12 אם על תורה יקריבנו והקריב על זבח התורה חלות מצות בלילה בשמן ורקייק מצות משחים בשמן וסלת מרבעת חלה בלילה בשמן: 13 על חלה להם חנץ קיריב קרבנו על זבח תורה שלמיים: 14 והקריב מננו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזורק את דם השלמיים לו היה: 15 ובשר זבח תודת שלמיים ביום קרבנו יאל לא יניח מננו עד בקר: 16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאל ומחרת והנותר מננו יאל: 17 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באיש ישך: 18 ואם האבל יאל מבשר זבח שלמיים ביום השלישי לא ירצה המקיריב אתו לא יחש כל פנו ליהוה והנפש האכלת מננו עונה תשא: 19 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאל באש ישך ותבשר כל טהור יאל בשך: 20 והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמיים אשר ליהוה וטמאו לעליו ונכרתת הנפש ההוא מעמיה: 21 וונפש כי הגע בכל טמא בטמאו אדם או בבחמה טמאו או בכל שקן טמא ואכל מבשר זבח השלמיים אשר ליהוה ונכרתת הנפש ההוא מעמיה: 22 וידבר יהוה אל משה אמר: 23 דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: 24 וחלב נבלת וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו: 25 כי כל חלב מן הבהמה אשר יקריב מננה אשר ליהוה ונכרתת הנפש האכלת מעמיה: 26 וכל דם לא תאכלו בכל מושביכם לעוף ולבהמה: 27

עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם: 35 ופתה
אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את
משמרת יהוה ולא תموתו כי כן צויתו: 36 ויעש אהרן
וגובינו את כל הדברים אשר צוות יהוה ביבת משה:

ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה:

9 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ובניו ולזקניהם וישראל: 2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ועגל לעלה תמים והקרב לפני יהוה: 3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קח שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמים לעלה: 4 ושור ואיל לשלמיים לזכה לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי הום יהוה נראה אליכם: 5 ויקחו את אשר צוה משה אל פניהם מועד ויקרבו כל העדה ויימחו לפני יהוה: 6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: 7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את החטאך ואת עלתך וככפר בעדך ובعد העם ועשה את קרבן העם וככפר בעדך כאשר צוה יהוה: 8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: 9 ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבלו אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: 10 ואת הצלב ואת הכלית ואת היתרתמן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה: 11 ואת הבשר ואת העור שرف באש מחוץ למלחה: 12 וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם וירקחו על המזבח סביב: 13 ואת העלה המזיאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: 14 וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: 15 ויקרב את קרבן העם ויקח את שער החטאת אשר לעם וירושחתו ויחטאחו כראשון: 16 ויקרב את העלה ועשה כמשפט: 17 ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר: 18 וישחט את השור ואת האיל זבח השלמיים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו וירקחו על המזבח סביב: 19 ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרתת הכבדר: 20 וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: 21 ואת החזות ואת שוק הימין תניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: 22 וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמיים: 23 ויבא משה ואחרו אל אהרן מועד ויצאו ויברכו את

את החרטומת ויסמך אהרן ובנוו את ידיהם על הראש
פר החטאת: 15 ווישחט ויקח משה את הדם ויתן על
קרנות המזבח סכיב באכבעו ויחטא את המזבח ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח ויקרשו לכפר עליו: 16 ויקח
את כל הצלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
הכליות ואת חלבון ויקטר משה המזבחה: 17 ואת הפר
ווארו ואת בשרו ואת פרשו שרכ בASH מוחזן למחנה
כאשר צוה יהוה את משה: 18 ויקרב את איל העלה
ויסמכו אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל: 19 ווישחט
ויזרק משה את הדם על המזבח סכיב: 20 ואת האיל
נתח לנתחו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת
ההפר: 21 ואת הקרב ואת הכרים רחץ במים ויקטר
משה את כל האיל המזבחה על הוא לרייח ניחח אשר
הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה: 22 ויקרב את
האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובנוו את ידיהם
על ראש האיל: 23 ווישחט ויקח משה מדרמו ויתן על תנוק
ازן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית: 24 ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על
תנוק אונם הימנית ועל ידם הימנית ועל בהן רגלו
הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סכיב: 25 ויקח
את הצלב ואת האליה ואת כל הצלב אשר על הקרב
ויאת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבון ואת שוק
הימניין: 26 ומשל המצאות אשר לפני יהוה לכה חלת מצה
אחדת וחלת לחם שמן אחד ורקיק אחד וישם על הצלבים
ועל שוק הימניין: 27 ויתן את הכלל על כפי אהרן ועל כפי
בניו וניר אתם תנופה לפני יהוה: 28 ויקח משה אתם
מעל כפייהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לרייח
ניחח אשר הוא ליהוה: 29 ויקח משה את החזה ווינפחו
תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר
צוה יהוה את משה: 30 ויקח משה משמן המשחה ומן
הדם אשר על המזבח וו על אהרן על בנדיו ועל בניו
ועל בנדיו בניו אותו וויקדש את אהרן את בנדיו ואת בניו
ואת בנדיו בניו אותו: 31 וויאמר משה אל אהרן ואל בניו
ובשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תأكلו אותו ואת
הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתו לאמר אהרן
ובנוו יאכלו: 32 והנותר בבשר ובכלם באש תשרפו: 33
ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת
ימי מלואכם כי שבעת ימים ימולא את ידכם: 34 כאשר

לפנֵי יהוה ותקראנה אֶתְיוֹ כָּלָה וְאֶכְלָתִי חַטָּאת הַיּוֹם
הַיּוֹטֵב בְּעֵינֵי יהוה: 20 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּטְבֶּל בְּעֵינָיו:

11 וַיֹּאמֶר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אליהם:

דְּבָרָו אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאמֹר זֹאת הַחִיה אֲשֶׁר חָאכְלָוּ מִכֶּל
הַבְּהִמָּה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ: 3 כָּל מִפְרָסָת פְּרָסָה וְשָׁסָעָת
שֶׁשׁ עַל פְּרָסָת מִעְלָת נְרָה בְּבַהֲמָה אֲתָה תְּאַכֵּל: 4 אֶךְ אֶת
זֹה אֲתָה אֲכֵל מִמְּעָלָיו הַגְּרָה וּמִמְּפָרִיסִי הַפְּרָסָה אֶת הַגְּנָלָל
כִּי מִעְלָה נְרָה גְּרָה הַוָּא וְפְרָסָה אַיִלָּנוּ מִפְרָס טָמָא הַוָּא לְכֶם: 5
וְאֶת הַשְּׁפָן כִּי מִעְלָה גְּרָה גְּרָה הַוָּא וְפְרָסָה לֹא יִפְרִיס טָמָא
הַוָּא לְכֶם: 6 וְאֶת הַאֲרָנְכָת כִּי מִעְלָת גְּרָה הַוָּא וְפְרָסָה
לֹא הַפְּרִיס טָמָא הַוָּא לְכֶם: 7 וְאֶת הַחִזְוֵר כִּי מִפְרִיס
פְּרָסָה הַוָּא וְשָׁשׁ עַשְׁעָה פְּרָסָה וְהַוָּא לֹא נִגְרַת טָמָא הַוָּא
לְכֶם: 8 מִבְשָׁרָם לֹא תְאַכֵּל וּבְנְבָלוּם לֹא תְגַעַן טָמָאים
הַמְּלָמָדָם לְכֶם: 9 אֶת זֹה תְּאַכֵּל מִכֶּל אֲשֶׁר בְּמִים כֶּל אֲשֶׁר לוּ
סְנִיפֵר וּקְשָׁקַשְׁתָ בְּמִים בְּמִים וּבְנְחָלִים אֲתָם תְּאַכֵּל:
10 וְכָל אֲשֶׁר אֵין לוּ סְנִיפֵר וּקְשָׁקַשְׁתָ בְּמִים וּבְנְחָלִים
מִכֶּל שְׁרֵץ הַמִּים וּמִכֶּל נְפָשׁ הַחִיה אֲשֶׁר בְּמִים שְׁקָץ הַמְּלָמָדָם
לְכֶם: 11 וְשְׁקָץ הַיּוֹם לְכֶם מִבְשָׁרָם לֹא תְאַכֵּל וְאֶת נְבָלָתָם
הַשְּׁקָצָו: 12 כָּל אֲשֶׁר אֵין לוּ סְנִיפֵר וּקְשָׁקַשְׁתָ בְּמִים שְׁקָץ
הַוָּא לְכֶם: 13 וְאֶת אֱלֹהָה תְּשַׁקְּצֹו מִן הַעֲוֹר לֹא יְאַכֵּל שְׁקָץ
הַמְּלָמָדָם וְאֶת הַנְּשָׁר וְאֶת הַפְּרָס וְאֶת הַעֲוֹנִיה: 14 וְאֶת הַדָּרָה וְאֶת
הַאִיה לְמִינָה: 15 אֶת כָּל עַרְבָּל מִמְּנָיו: 16 וְאֶת בַּת הַיּוֹנָה
וְאֶת הַתְּחִמָס וְאֶת הַשְׁחָף וְאֶת הַנֶּזֶן לְמִינָהו: 17 וְאֶת הַכּוֹס
וְאֶת הַשְּׁלָךְ וְאֶת הַיְנָשָׁף: 18 וְאֶת הַתְּנִשְׁמָתָה וְאֶת הַקָּאָת וְאֶת
הַרְחָם: 19 וְאֶת הַחִסִּידָה הַאֲנָפָה לְמִינָה וְאֶת הַדּוֹכִיפָת
וְאֶת הַעֲטָלָף: 20 כָּל שְׁרֵץ הַהַלְקָד עַל אַרְבָּע שְׁקָץ
הַוָּא לְכֶם: 21 אֶךְ אֶת זֹה תְּאַכֵּל מִכֶּל שְׁרֵץ הַעֲוֹר הַהַלְקָד
עַל אַרְבָּע אֲשֶׁר לֹא כָּרְעִים מִמְּעָל לְרָגְלֵי לְנִתְרֵב בְּהַן עַל
הָאָרֶץ: 22 אֶת אֱלֹהָה מִתְּמָמָה תְּאַכֵּל אֶת הַאֲרָבָה לְמִינָה וְאֶת
הַסְּלָעָם לְמִינָהוּ וְאֶת הַתְּרָנוֹל לְמִינָהוּ וְאֶת הַחֲנָבָה לְמִינָהוּ:
23 וְכָל שְׁרֵץ הַעֲוֹר אֲשֶׁר לוּ אַרְבָּע רָגְלִים שְׁקָץ הַוָּא לְכֶם:
24 וְלֹא אֱלֹהָה תְּמָמָא כָּל הַגְּנָע בְּנְבָלָתָם יְטָמָא עַד הָעָרָב: 25
וְכָל הַנְּשָׁא מִנְבָלָתָם יְכַבֵּס בְּנְדִיו וְטָמָא עַד הָעָרָב: 26
הַבְּהִמָּה אֲשֶׁר הַוָּא מִפְרָסָת פְּרָסָה וְשָׁשׁ אַיִלָּה שָׁסָעָת
גְּרָה אַיִלָּה מִעְלָה גְּרָה מִתְּמָמָים הַמְּלָמָדָם לְכֶם כָּל הַגְּנָע בְּהַם יְטָמָא:
27 וְכָל הַוָּלֶך עַל כְּפִיו בְּכָל הַחִיה הַהֲלָכָת עַל אַרְבָּע
טָמָאים הַמְּלָמָדָם לְכֶם כָּל הַגְּנָע בְּנְבָלָתָם יְטָמָא עַד הָעָרָב: 28

הַעַם וַיַּרְא כָּבֹוד יְהוָה אֶל כָּל הַעַם: 24 וַיַּחֲצֹא אֲשֶׁר מִלְּפָנֵי
יְהוָה וַתִּאֲכַל עַל המזבח אֶת הַעַלְהָה וְאֶת הַחֲלָבִים וַיַּרְא

כָּל הַעַם וַיַּרְנוּ וַיְפַלְּוּ עַל פְּנֵיהם:

10 וַיַּחֲצֹא בָנֵי אַהֲרֹן נְדָב וְאַבְיוֹא אִישׁ מִתְּהִתָּה וַיַּתְנוּ
בְּהַן אֲשׁ וּשְׁמוֹ עַל הַקְּרָתָה וַיַּקְרְבּוּ לִפְנֵי יְהוָה אֲשׁ וְרָה
אֲשֶׁר לֹא צָוָה אֲתָם: 2 וַיַּחֲצֹא אֲשֶׁר מִלְּפָנֵי יְהוָה וַתִּאֲכַל אֲוֹתָם
וַיָּמֹתוּ לִפְנֵי יְהוָה: 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן הַוָּא אֲשֶׁר דָּבָר
יְהוָה לְאֶמֶר בְּקָרְבֵי אַקְדָּשׁ וְעַל פְּנֵי כָל הַעַם אֲכַבֵּד וַיַּדַּם
אַהֲרֹן: 4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל מִישָׁאֵל וְאֶל אַלְפָנָן בָנֵי עַזְוָל
דָּר אַהֲרֹן וְאֶמֶר אֶלָּהֶם קְרָבּוּ שָׂאוּ אֶת אֲחִיכֶם מִאֶת פְּנֵי
הַקְּדָשׁ אֶל מִחוֹן לְמִחְנָה: 5 וַיַּקְרְבּוּ וַיִּשְׁאַם בְּכִתְנָתָם אֶל
מִחוֹן לְמִחְנָה כַּאֲשֶׁר דָּבָר מֹשֶׁה: 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן
וְלֹא לְעֹזֵר וְלֹא תִּחְטֹמֵר בָנֵי רַאשֵׁיכֶם אֶל חַפְרָעָו וּבְנְדִיכֶם
לֹא תִּפְרְמֹנוּ וְלֹא תִּמְתֹּחוּ עַל כָּל הַעֲדָה יַקְצֵף וְאֲחִיכֶם כָּל
בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְּבּוּ אֶת הַשְּׁרָפָה אֲשֶׁר שָׂרֵף יְהוָה: 7 וּמִפְתָּח
אֲהָל מְוּדָר לְאֶתְאָזְנוֹ פְּנֵי תְּמָהָה כִּי שְׁמַן מִשְׁחָתָה יְהוָה עַל לִבָּם
וַיַּעֲשֵׂו כְּדָבָר מֹשֶׁה: 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לְאָמֵר:
9 יְהוָה וְשָׁכַר אֶל תְּשַׁתְּחִלָּה וּבְנִיקָדָמָה אֶל כְּבָאַם אֶל אַהֲל
מוֹעֵד וְלֹא תִּמְתֹּחוּ חַקְתָּעָלָם לְדָרְתֵיכֶם: 10 וְלֹהֲבְדִיל בֵּין
הַקְּדָשׁ וּבֵין הַחַלְוָה וּבֵין הַטְּמָא וּבֵין הַטָּהָר: 11 וְלֹהֲרֹת
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַחֲקִים אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה אֲלֵיכֶם
בַּיּוֹם מִצְרָיָם בְּנֵי הַנֹּתְרִים: 12 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל
אַיִתְמָר בָנֵי הַנֹּתְרִים קָחוּ אֶת הַמִּנְחָה הַנּוֹתְרָת מִאֶשְׁר
יְהוָה וְאֶכְלָה מִצְוֹת אֶל הַמּוֹבֵח כִּי קְדָשׁ קְדָשִׁים הוּא: 13
וְאֲכַלְתָם אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּמִקְדָּשׁ כִּי חֲקָקָה וְחַקָּבָן
יְהוָה כִּי צִוְּיוֹ: 14 וְאֶת הַתְּנוּפָה וְאֶת שְׁוֹק הַתְּרוּמָה
תְּאַכֵּל בְּמִקְדָּשׁ טָהוֹר אֶת הַנְּבָנִים וְבְנִינְךָ אֶת הַתְּרוּמָה
וְחוֹזֵה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֶׁר הַחֲלָבִים יִבְיאוּ לְהַנִּיר הַתְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה וְהִיא לְךָ וְלִבְנֵיךְ אֶת הַקְּדָשָׁה כִּי חֲקָקָה
וְזֶה שְׁעִיר הַחֲטָאת דָרְשָׁה דָרְשָׁה מִשְׁהָה וְהַנָּהָר שָׂרֵף וְיַקְצֵף
16 עַל אַלְעֹזֵר וְלֹא יִתְהַמֵּר בָנֵי יִשְׂרָאֵל: 15 שָׂוק הַתְּרוּמָה
מִדּוֹעַ לֹא אֲכַלְתָם אֶת הַחֲטָאת בְּמִקְדָּשׁ כִּי קְדָשָׁה
קְדָשִׁים הַוָּא וְאֶת הַמִּקְדָּשׁ לְשָׁאוּל כָּל הַעַם כִּי חֲקָקָה
עַל יְהוָה לִפְנֵי יְהוָה: 18 הַנְּזָרָא אֶת דְמָה אֶל הַקְּדָשָׁה
פְּנֵי אֲכָלְתָהוּ אֶת הַקְּדָשָׁה כִּי צִוְּיוֹ: 19 וַיֹּאמֶר
אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה הַנְּזָרָא אֶת הַקְּדָשָׁה כִּי חֲקָקָה וְאֶת עַלְתָם

שרה לבן או לבת תבאי כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחתאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: 7 ותקריבו לפני יהוה וכפר עליה מתקר דמייה ואת תורה הילדה לזכר או לנקבה: 8 ואם לא תמצא ידה די שתה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטא וכפר עליה הכהן וטהרה:

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת וחובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבני הכהנים: 3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפק לבן ומראה הנגע עמוק מעור בשרו הנגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אותו: 4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו וענוק אין מראה מן העור ושערה לא הפק לבן והסניר הכהן את הנגע שבעת ימים: 5 וראה הכהן אותו ביום השבעי והנה הנגע עמד בעינוי לא וראהו הכהן ביום השבעי והנה הנגע עמד בעינוי לא פשה הנגע בעור וחסנירו הכהן שבעת ימים שנית: 6 וראה הכהן אותו ביום השבעי שנייה והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מسفחת היוא וככש בנדיו וטהר: 7 ואם פשה תפשה המسفחת בעור אחריו הראות אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: 8 וראה הכהן והנה פשה המسفחת בעור וטמאו הכהן ונגע צרעת הוא: 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והוא הפקה הכהן: 10 וראה הכהן והנה שאות לבנה בעור והוא הפקה שער לבן ומחייבת בשר חוי בשאת: 11 צרעת נשונת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסננו כי טמא הוא: 12 ואם פרוח תפרוח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל הנגע מראשו ועד גלגולו לכל מראה עני הכהן: 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפק לבן טהור הוא: 14 וביום הדראות בו בשר חוי יטמא: 15 וראה הכהן את הבשר החוי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא: 16 או כי ישוב הבשר החי ונחפק לבן ובא אל הכהן: 17 וראהו הכהן והנה נחפק הנגע לבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: 18 ובשר כי היה בו בערו שחין ונרפא: 19 וזה במקם השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדרמדות ונראה אל הכהן: 20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפק לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרחה: 21 ואם יראנה

והנשא את נבלתם יכבר בנדיו וטמא עד הערב טמאים מהה לכם: 29 וזה לכם הטמא בשער השער על הארץ החילד והעכבר והצב למינהו: 30 והאהנקה והכח והלטהה והחמת והתנשמת: 31 אלה הטמאים لكم בכל השער כל הנגע בהם טמא עד הערב: 32 וכן כל אשר יפל עלייו מהם במתים יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאה בהם במים יוכא וטמא עד הערב וטהר: 33 וכן כל חרש אשר יפל מהם אל חוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: 34 מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא: 35 וכן אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכיריים ויתן טמאים הם וטמאים יהוו לכם: 36 אך מעין ובור מקווה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא: 37 וכי יתן מים על זרע זרע וכל מנגלהם עליו טמא הוא לכם: 38 יפל מנבלתם על כל זרע זרע אשר יזרע טהור הוא: 39 וכי ימות מן הבבמה אשר הייא לכם לאכלה הנגע בנבלתם יטמא עד הערב: 40 והאכל מנבלתך יכבר בנדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתך יכבר בנדיו וטמא עד הערב: 41 וכן השער השער על הארץ שקוז הוא לא יאכל: 42 כל הולך על נחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השער השער על הארץ לא תأكلו כי שקוז הם: 43 אל תשקוזו את נפשתיכם בכל השער השער ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם: 44 כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השער הרמש על הארץ: 45 כי יהוה המעלת אתכם מארץ מצרים ליהית לכם לאלהים והייתם קדושים כי קדוש אני: 46 זאת תורה הבבמה והעופר וכל נפש החיים הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ: 47 להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיים הנאכלת ובין החיים אשר לא תאכל:

12 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר אשר כי תזרע וילדה זכר וטמא שבעת ימים כימי נחת דותה תטמא: 3 וביום השמיני ימולبشر ערלותו: 4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תנגע ולא מקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: 5 ואם נקבה תולד וטמא שבעים כנדחת ושותם יום ושות ימים תשב על דמי טהרה: 6 ובמלאת ימי

בגדריו יהיה פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעתה וטמא טמא ייקרא: 46 כל ימי אשר הגענו בו יטמא טמא הוא בדרך ישב מחוץ למחלנה מושבו: 47 והבנד כי היה בו נגע צדעת בבנד צמר או בבנד פשתים: 48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור: 49 והוא הנגע יركך או אדרמדם בבנד או בעור או בשתי או בערב או בכל כל עור נגע צדעת הור והדראה את הכהן: 50 וראיה הכהן את הנגע והסניר את הנגע שבעת ימים: 51 וראיה את הנגע ביום השבעי כי פשה הנגע בבנד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צדעת ממאורת הנגע טמא הוא: 52 ושרף את הבנד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כל העור אשר יהיה בו הנגע כי צדעת ממאורת הוא באש שרף: 53 ואם יראה הכהן והנה לא הפק הנגע בבנד או בשתי או בערב או בכל כל עור: 54 וצוה הכהן וככשו את אשר בו הנגע והסניר שבעת ימים שנית: 55 וראיה הכהן אחריו הכסב את הנגע והנה לא הפק הנגע את עינו והגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו לחחת הוא בקרחותו או בנהחו: 56 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחריו הכסב אותו וקורע אותו מן העור או מן השתי או מן הערב: 57 ואם תראה עוד בבנד או בשתי או בערב או בכל כל עור פרשת הור באש תשרפנו את אשר בו הנגע: 58 והבנד או השתי או הערב או כל כל העור אשר תכסב וסדר מהם הנגע וככש שנית ותדר: 59 ואת תורה נגע צדעת בנד הצמר או הפשטים או השתי או הערב או כל כל עור לטהרו או לטמאו:

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 זאת תהיית תורת המצרע ביום טהרותו והובא אל הכהן: 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחלנה וראיה הכהן והנה נרפא נגע צדעתן מן הצרווע: 4 וצוה הכהן ולכך למטהר שתי צפירים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב: 5 וצוה הכהן ושחת את הצפיר האחת אל כל חרש על מים חיים: 6 את הצפיר החיה יקח אתה ואת עץ הארץ ואת שני תולעת ואת האזוב וטבל אותם ואת הצפיר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: 7 וזהו על המטהר מן הצדעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפיר החיה על פני השדה: 8 וככש המטהר את בנדיו ונלח את כל

הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איןנה מן העור והיא כהה והסנירו הכהן שבעת ימים: 22 ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע הוא: 23 ואם תחתיה עמדו הבהירת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן: 24 או בשיר כי היה בערו מכות אש והוריה מהות המכהנה בהרת לבנה אדרמדמת או לבנה: 25 וראיה אתה הכהן והנה נהפק שער לבן בבהירת ומראה עמוק מן העור צדעת הוא במכוחה פרחה וטמא אותו הכהן נגע צדעת הוא: 26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבהירת שער לבן ושפלה איןנה מן העור והוא כהה והסנירו הכהן שבעת ימים: 27 וראיה הכהן ביום השבעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע צדעת הוא: 28 ואם תחתיה עמדו הבהירת לא פשתה בעור והוא כהה שתא המכהנה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכהנה הוא: 29 ואיש או אשה כי היה בו נגע בראש או בזקן: 30 וראיה הכהן את הנגע והנה מראתו עמוק מן העור ובו שער צהוב דק וטמא אותו הכהן נתק הוא צדעת הראש או הזקן הוא: 31 וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראתו עמוק מן העור ושער השחר אין בו והסניר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים: 32 וראיה הכהן את הנגע ביום השבעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהוב ומראה הנתק אין עמוק מן העור: 33 והתגלח ואת הנתק לא גילה והסניר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית: 34 וראיה הכהן את הנתק את הנתק ביום השבעי והנה לא פשה תפשה בעור ומראתו איןנו עמוק מן העור וטהר אותו הכהן: 35 ואם פשה יפה הנתק בעור אחריו טהרתו: 36 וראיה הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהוב טמא הוא: 37 ואם בעיניו עמד הנתק ושער שר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: 38 ואיש או אשה כי היה בעור בשרג בבהירת לבנת: 39 וראיה הכהן והנה בעור בשרג בבהירת כהות לבנת בתק הור פרה בעור טהור הוא: 40 ואיש כי יمرת ראשו נבח הור טהור הוא: 41 ואם מפאת פניו יمرת ראשו נבח הור טהור הוא: 42 וכי היה בקרחת או בנהחו: 43 וראיה אותו הכהן והנה שתא הנגע לבנה אדרמדמת בקרחותו או בנהחו כמראה צדעת עור בשרג: 44 איש צדוע הוא טמא הוא וטהר הכהן טמא יטמאנו הכהן בראשו נגע: 45 והצדוע אשר בו הנגע

יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: ³⁰ ועשה את האחד מן התרים או מן בני הינוה מאש תשיג ידו: ³¹ את אשר תשיין ידו את האחד חטאota ואת האחד עללה על המנהה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: ³² זאת תורה אשר בנו נגע צרעת אשר לא השיג ידו בטהרו: ³³ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן אמר: ³⁴ כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם: ³⁵ ובא אשר לו הבית והנור לכהן לאמר נגע נראה לי בבית: ³⁶ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: ³⁷ וראתה את הנגע והנזה הנגע בקירות הבית שקערות יركפת או ארדמתה ומראהין שפל מן הקייר: ³⁸ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסニア את הבית שבעת ימים: ³⁹ ושב הכהן ביום השבעי וראה והנזה פשה הנגע בקירות הבית: ⁴⁰ וצוה הכהן ותלצ'ו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוון לעיר אל מקום טמא: ⁴¹ ואת הבית יקצ' מבית סכיב ושפכו את העפר אשר הקצ'ו אל מחוון לעיר אל מקום טמא: ⁴² ולקחו אבנים אחריות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטה את הבית: ⁴³ ואם ישב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחריו הקצ'ות את הבית ואחריו הטוחה: ⁴⁴ ובא הכהן וראה והנזה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ⁴⁵ ונתן את הבית את אבינוי ואת עציו ואת כל עפר הבית וחותיאה אל מחוון לעיר אל מקום טמא: ⁴⁶ והבא אל הבית כל ימי הסינדר אותו יטמא עד הערב: ⁴⁷ והשכּב בבית יכּבּס את בנדיו והאכל בבית יכּבּס את הבית אחריו הטהר את הבית כי נרפא הנגע: ⁴⁸ ואם בא יבא הכהן וראה והנזה לא פשה הנגע בቤת אחריו הטהר את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: ⁴⁹ ולקח לחטא את הבית שתי צפירים ויעץ ארו ושני תולעת ואזוב: ⁵⁰ ושהת את הצפר האחת אל כלի בראש על מים חיים: ⁵¹ ולקח את עץ הארו ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אותם בדם הצפר השוחטה ובמים החיים והזזה אל הבית שבע פעמים: ⁵² וחתא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובצעץ הארו ובאזוב ובשני התולעת: ⁵³ ושלח את הצפר החיה אל מחוון לעיר אל פנו השרה וכפר על הבית וטהר: ⁵⁴ זאת התורה לכל נגע הצרעת ולמתך: ⁵⁵ שערו ורוחץ במים וטהר ואחר יבו אל המנהה וישב מוחץ לאהלו שבעת ימים: ⁹ ויהיה ביום השביעי גלח את כל שערכו את הראש ואת זקנו ואת נבת עניינו ואת כל שערכו גלח וככש את בנדיו ורוחץ את בשרו במים וטהר: ¹⁰ וביום השmini יקח שני כבשים תמיימים וככשאה בת שנתה תמיימה ושלשה עשרנים סלת מנהה בלולה בשמן ולג אחד שמן: ¹¹ והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ¹² ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לاسم ואת לב השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ¹³ ושהת את הכבש במקום אשר ישחט את החטאota ואת העלה במקום הקדש כי חטאota האשם הוא לכהן קדושים הוא: ¹⁴ ולקח הכהן מדים האשם ונתן הכהן על תונך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ¹⁵ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: ¹⁶ וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כל השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ¹⁷ ומיתר השמן אשר על כל פטו יtan הכהן על תונך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ¹⁸ והנותר השמן אשר על כל כף הכהן השמאלית על דם האשם: ¹⁹ והעלה הכהן את העלה הכהן יtan על ראל ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ²⁰ ועשה הכהן את החטאota וכפר על הכהן מטהר מטהר ואחר ישחט את העלה: ²¹ והעלה הכהן את העלה ואת המנהה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ²² ואם דל הוא ואין ידו משות ולקח כבש אחד אשר להנזהה לכפר עליו ושרון סלת אחד בלב בשמן למנהה ולג שמן: ²³ ותירם או שני בני יונה אשר תשיין ידו והיה אחד חטאota והאחד עללה: ²⁴ והביא אתם ביום השmini לטהרו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ²⁵ ולקח הכהן את כבש האשם ולקח הכהן מדים האשם ונתן על תונך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ²⁶ וממן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית: ²⁷ וזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כף השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ²⁸ וננתן הכהן מן השמן אשר על כף על תונך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: ²⁹ והנותר מן השמן אשר על כף הכהן

כי טוב על נرتה כל ימי זוב טמאה כי מי נדרתת תהיה טמאה הוא: 26 כל המשכב אשר השכב עליו כל ימי זובה כמשכב נרתת יהוה לה וכל הכללי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמא נרתת: 27 וכל הנוגע במיטמא וככש טמא יהיה כטמא נרתת: 28 ואם טהרה מזובה בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 29 ווביום השmani טהרה לה שבעת ימים ואחר טהרה: 29 ווביום השmani תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביהאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד: 30 ועשה הכהן את האחד חטא ואת האחד עליה וכפער עליה הכהן לפני יהוה מותו בטמאם את משכני אשר בתוכם: 32 זאת מותה יכobs בטמאם מטהרתו וככש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 33 והדרה הוב ואשר יצא ממנה שכבתה ורע לטמאה בה: 33 שכבתה והזוב את זובו לזכור ולנקבה ולאיש אשר שכב עם טמאה:

16 וידבר יהוה אל משה אחורי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה ימותו: 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרקת אל לפני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטא ואיל עללה: 4 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאכנת בד יתנבר ובמצנפת בד יצנוף בגדיו קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: 5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעריו עזים לחטא ואיל אחד לעלה: 6 ותקריב אהרן את פר החטא אשר לו וכפער בעדו ובعد ביתו: 7 ולקח את שני השערים והעמיד את לפני יהוה פתח אهل מועד: 8 ונתן אהרן על שני השערים גורילות נורל אחד ליהוה ונורל אחד לעוזל: 9 ותקריב אהרן את השער אשר עליה עליו הנורל ליהוה ועשה חטא: 10 והשעיר אשר עליה עליו הנורל לעוזל יעמד חי לפני יהוה לכפער עליו לשלח אותו לעזיאל המדברה: 11 ותקריב אהרן את פר החטא אשר לו וכפער בעדו ובعد ביתו ושותח את פר החטא אשר לו: 12 ולקח מלא המחתה נחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והבאה מבית לפרכת: 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ען הקטרת את הכפרת אשר על העדרות ולא ימות: 14 ולקח מדם הפר והזה באצבעו על לפני הכפרת קדמה

ולצערת הבנدر ולבית: 15 ולבשת ולספחת ולברחת: 57 להורות ביום הטמא וביום הטהר את תורה הצרעת:

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש כי יהוה זבו מברשו זבו טמא הוא: 3 זו זאת תהיה טמאתו זבו דר בשרו את זבו או החתום בשרו מזבו טמאתו הוא: 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזוב טמא וכל הכללי אשר ישב עליו טמא: 5 ויאש אשר יגע במשכבו יכobs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 6 והושיב על הכללי אשר ישב עליו הזוב יכobs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 7 והגע בשר הזוב ירכז בטהור וככש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 8 וכי ירכז הזוב בטהרתו וככש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 9 וכל המרכיב אשר ירכז עליו הזוב יטמא: 10 וכל הנגע בכל אשר יתגלו יהוה זבו יטמא אום כי יהוה תחתיו יטמא עד הערב ובנושא אותו יכobs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 11 וכל אשר יגע בו הזוב ידריו לא שטף במים וככש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 12 וכל חרש אשר יגע בו הזוב ישבר כל כל עץ ישטף במים: 13 וכי יתחר הזוב מזבו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וככש בנדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: 14 ווביום השmani יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אهل מועד ונתרנים אל הכהן: 15 ועשה אתם הכהן אחד חטא ואחד עללה וכפער עליו הכהן לפני יהוה מזבו: 16 ואיש כי תצא ממנה שכבתה ורע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: 17 וכל בנד וכל עור אשר יהוה עליו שכבתה ורע וככש במים וטמא עד הערב: 18 ואשה אשר ישכב איש אהיה שכבתה ורע ורחציו במים וטמא עד הערב: 19 ואשה כי תהיה זבה דם יהוה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה נרתתת וככל הנגע בה יטמא עד הערב: 20 וכל אשר תשכב עליו בקרבתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא: 21 וכל הנגע במשכבה יכobs בכל כל עץ אשר תשב עליו יכobs עד הערב: 22 וכל הנגע בכל הכללי אשר תשב עליו יכobs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 23 ואם על המשכב הוא או על הכללי אשר הוא ישבת עליו בנגע בו יטמא עד הערב: 24 ואם שכב יטמא וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא עד טמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא: 25 ואשה כי יזוב זוב דרמה ימים רבים בלא עת נרתת אהיה

ישראל מכל חטאיהם אחד בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** דבר אל אהרן ואל בניו וכל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: **3** איש איש מבית ישראל אשר ישחת שור או כבש או עז במחנה או אשר ישחת מוחץ למחרנה: **4** ואל פתח אهل מועד לא הביאו לדוריב קרבען ליהוה לפני משכן יהוה רם ייחשב לאיש ההורא רם שפק ונכורת האיש מקרוב עמו: **5** ולמען אשר יביאו בני ישראל את בוחיהם אשר הם זבחים על פניו השדרה והבאים ליהוה אל פתח אهل מועד אל הכהן ובחו זבחיהם שלמים ליהוה אוטם: **6** וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אهل מועד והקثير החלב לדירח ניחח ליהוה: **7** ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשערם אשר הם זנים אחריהם חקת עילם תהיה זו את להם לדרתם: **8** ואליהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הנר אשר גנור בחותכם אשר יעלה עליה או זבח: **9** ואל פתח אهل מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכורת האיש ממעמו: **10** ואיש איש מבית ישראל ומן הנר בתוכם אשר אכל כל דם ונחתיו פנוי בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרוב עמה: **11** כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתחיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפשיכם: **12** על כן אמרתו לבני ישראל כל נפשכם לא כפר: **13** על כל נפשך תחטאתך לא יאכל דם: **14** כי האכל דם והנרג הנר בתוככם לא יאכל דם: **15** ואיש איש מבני ישראל ומן הנר בתוכם אשר יצוד ציד חייה או עף אשר יאכל ושקט את דמו וכסחו בעפר: **16** כי נפש כלبشر דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל כל נפש כלבשר לא תאכלו כי נפש כלבשר דמו הוא כלأكلיו יכרת: **17** וכל נפש אשר תאכל נבללה וטרפה באורה ובנרג וככוב בנדיו ורוחן במיים וטמא עד הערב וטהר: **18** אם לא יכobs ובשרו לא ירחץ ונsha עונו:

18 וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: **3** כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: **4** את משפטיו תעשו ואת החקות תשמרו ללבת בהם אני יהוה אלהיכם: **5** ושמרתם את חקתי ואת משפטיו אשר יעשה

ולפני הכהרת יהוה שבע פעמים מן הדם באצבעו: **15** והחת את שער החתאת אשר דמו כאשר עשה לדם הפר מבית לפרקת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הדר והביא את דמו אל והיה אותו על הכהרת ולפני הכהרת: **16** וכפר על הדרש מטמאת בני ישראל ומפשיעיהם לכל חטאיהם וכן עשה לאهل מועד השכן אתם בתוך טמאותם: **17** וכל אדם לא היה באهل מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בערו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: **18** ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עלייו ולקח מדם הדרם השער ונחן על קדנות המזבח סיב: **19** והיה עליו מדם השער ונחן על קדנות המזבח סיב: **20** ולמען אשר בני ישראל באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדרו מטמאת בני ישראל: **21** וכלה מכפר את הדרש ואת אهل מועד ואת המזבח והקריב את השער החוי: **22** וסמרק אהרן את שתי ידיו על ראש השער החוי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאיהם ונחן אתם על ראש השער ושלח ביד איש עתי הדרברה: **23** ובאהרן אל אهل מועד ופשט את השער במדבר: **24** ונשא השער עליו את כל עונתם אל ארץ גוזרה ושלח את בגדיו הבד אשר לבש בבאו אל הדרש והגנים שם: **25** ורוחץ את בשרו במים במקום קדרוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בערו ובעד העם: **26** ואת הלב החטאתי יטיר המזבח: **27** והמשלה את השער לעזאל יכobs בגדיו ורוחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המחנה: **28** ואת פר החתאת ואת שער החתאת אשר הובא את דםם לכפר בקדש יוציא אל מזבח למחנה ושרפו באש את ערתם ואת שרם ואת מהוון למחנה ושרפו באש את ערתם ואת שרם ואת פרשם: **29** והשרף אתם יכobs בגדיו ורוחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המחנה: **30** והיתה לכם לחקת עולם בחדר השבעי בעשור לחדרת תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו האזורה והנרג בתוככם: **31** כי ביום זה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיהם לפני יהוה שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשותיכם חקת עולם: **32** וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר יملא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדיו הבד בגדיו הדרש: **33** וכפר את מקדש הדרש ואת אهل מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: **34** והויה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני

זובחו זבח שלמים ליהוה לדרצנים טובחחו: 6 ביום זבחם יאכל ומנחרת והנזהר עד יום השלישי באש ישרף: 7 ואמם האכל יאכל ביום השלישי פנול הוא לא ורצה: 8 ואכליו ענו ישא כי את קדר יהוה חלול ונכרצה הנפש ההוא מעמיה: 9 ובקדרכם את קדר ארצכם לא תכללה פאת שך לCKER ולקתק קדרך לא תלקט: 10 וכרמך לא תעלול ופרט כרמך לא תלקט לעני ולנו ועוזב אתם אני יהוה אלהיכם: 11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיהו: 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללה את שם אלהיך אני יהוה: 13 לא תעשך את רעך ולא תגונל לא תליין פעלה שכיר אתה עד בקר: 14 לא תקלח חרש ולפנוי עור לא חתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: 15 לא תשעו על במשפט לא תשא פנוי דל ולא תחדיר פנוי נדרול בצדך השפט עמייך: 16 לא תליך רכילה בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: 17 לא תשנא את אחיך לבבך הזכות תוכיה את עמייך ולא תשא עלייך חטא: 18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: 19 את חקקי תשמרו בחמתך לא תריבע כלאים שך לא תזרע כלאים ובנד כלאים שעתנו לא יעלה עליך: 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת ורעד והוא שפחה נחרפת לאיש והפרדה לא נפרדה או חפשה לא נתן לה בקורת תהיה לא ימותו כי לא חפשה: 21 וodbיא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד אל אשם: 22 וככפר עליו הכתן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחתאתו אשר חטא: 23 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל ועRELתם ערלו את פריו שלוש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: 24 ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדר הלוילים ליהוה: 25 ובשנה החמישית האכלו את פריו להוטף لكم תבאוו אני יהוה אלהיכם: 26 לא תאכלו על הדם לא תנחש ולא תעוננו: 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקןך: 28 ושרט לפש לא תנתנו בבשכם וכתבת קעקע לא תנתנו בכם אני יהוה: 29 אל תחלל את בתק להונזה ולא חזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: 30 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 31 אל תפנו אל האבהת ואל הידעונים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: 32 מפני שיבת תקום והדרת פנוי זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: 33 וכי יגור אתה נר בארצכם לא תנו אותו: 34

אתם האדם והי בהם אני יהוה: 6 איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: 7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה הוא לא תגלה ערותה: 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערotta ביה או בת בתק לא תגלה ערotta כי ערותך הנה: 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אהותך הוא לא תגלה ערotta: 12 ערות אשות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: 13 ערות אשות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: 14 ערות אחיך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דרכך הוא: 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנק הוא לא תגלה ערotta: 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערotta אחיך הוא: 17 ערות אשה ובתת לא תגלה את בת בנה ואת בתה לא תקח לגלות ערotta שארה הנה זמה הוא: 18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערotta עלייה בחיה: 19 ואל אשה בנחת טמאת לא תקרב לגלות ערotta: 20 ואל אשת עמייך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: 23 ובכל בהמה לא תנתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: 24 אל הטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הנויים אשר אני משלח מפניכם: 25 ותתמא הארץ ואפקע עונה עלייה ותקא הארץ את ישיבה: 26 ושמרתם אתם את חקקי ואת משפטי ולא תשעו מכל התועבת האלה ונכרצה הנפשות העשות מקרב עטם: 27 כי את קאה את הגוי אשר לפניכם: 28 ולא תקייא הארץ אתכם בטמאם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרצה הנפשות העשות מקרב עטם: 30 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מהקומות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תתמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

19 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו הארץ אני יהוה אלהיכם: 4 אל תפנו אל האלילים ואל הוי מסכה לא תשעו לכם אני יהוה אלהיכם: 5 וכי

הערה עונם ישאו: 20 ואיש אשר ישכב את דרכו עדות
דרו גלה החטא יshaו עירורים ימהו: 21 ואיש אשר יכח
את אשת אחיו גלה הוא עדות אחיו גלה עירורים יהו: 22
ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיתם אותם ולא
תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבע
ביה: 23 ולא תלכו בחקמת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי
את כל אלה עשו ואקץ בם: 24 ואמר לכם אם תירשו
את אדמתם ואני אנתנה לכם לרשות אתה ארץ זבת חלב
ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלו אתם מן העמים:
25 והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף
טהמה לטהר ולא תשקזו את נפשותיכם בכהמה ובעוף
ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלו לכם לטמא:
26 והיו חתם לקדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן
העמים להיות לי: 27 ואיש אושה כי יהוה בהם אוב או
דרני מות יומתו באבן ירדנוו אתם דמייהם בם:

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: 2 כי אם לשארו
הקרב אליו לאמו ולאביו ולبنו ולבתו ולאחים: 3 ולאחיו
הבותולה הקרובה אליו אשר לא הותה לאיש לה יטמא:
4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו: 5 לא יקרחה קרחה
בראשם ופאת זגנם לא יגלהו ובבשרם לא ישרטו שרטת:
6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את
אשר והוה לחם אלהים הם מקربים והוא קדש: 7 אשר
זגה וחללה לא יקחו ואשה גירושה לא יקחו כי
קדש הוא לאלהיו: 8 וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא
מקריב קדש יהוה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: 9
ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללה באש
השרף: 10 והכהן הנדול מהחיו אשר יזק על הראש
שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבנדים את הראש
לא יפרע ובגדיו לא יפרם: 11 ועל כל נפשת מת לא
יבא לאביו ולאמו לא יטמא: 12 ומון המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נור שמן משחת אלהיו
עליו אני יהוה: 13 והוא אשה בבותולה יקח: 14 אלמנה
גירושה וחללה זגה את אלה לא יקח כי אם בתולה
בעמיו יקח אשה: 15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה
מקדשו: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 דבר אל
אהרן לאמר איש מושיעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא

אזורח מכם יהיה לכם הנגר הנגר אתכם ואהבת לו כמוך
כינרים הייחדים בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 35 לא
תעשה על במשפט במדורה במשקל ובמושורה: 36 מאזני
צדך אبني צדק איפת צדק והין צדק יהוה לכם אני יהוה
אליהם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים: 37 ושמרתם
את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיתם אותם אני יהוה:

20 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 זאל בני ישראל
תאמר איש אש מבני ישראל ומן הנגר הנגר בישראל אשר
יתן מזورو למלך מות יומת עם הארץ ירנמו בacob: 3
ואני את פני באיש ההור והכרתי אותו מקרב עמו
כי מזورو נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחיל את
שם קדשי: 4 ואם העלים יעלימו עם הארץ זאת עיניהם
מן האיש ההוא בתהו מזورو למלך לבתו המות אתו:
5 ושמתי אני את פני באיש ההור ובמשפחו והכרתי
אתו ואת כל הזנים אחורי לזנות אחורי המלך מקרב
עם: 6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הירודים לזנות
אחוריים ונתתי את פני בנפש ההור והכרתי אותו מקרב
עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם:
8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אותם אני יהוה מקדשכם:
9 כי איש אש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת
אביו ואמו קלל דמיו בו: 10 ואיש אשר ינאף את אשת
אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאנפה:
11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות
יומתו שניהם דמייהם בם: 12 ואיש אשר ישכב את כלתו
מות יומתו שניהם תבל עשו דמייהם בם: 13 ואיש אשר
ישכב את זכר משכבי אשתו תועבה עשו שניהם מות יומתו
דמייהם בם: 14 ואיש אשר יקח את אשת אשה ואת אמה זמה
הוא באישרפו אותו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם: 15
ואיש אשר יתן שכבותה בכהמה מות יומת ואת הבהמה
תחרנו: 16 ואשה אשר תקרב אל כל בכהמה לרבעה אתה
הרנט את האשת ואת הבהמה מות יומתו דמייהם בם:
17 ואיש אשר יקח את אחיו בת אביו או בת אמו וראה את
ערותה והיא תראתה את ערתו חסד הוא ונכרתו לעני
בני עם ערות אחיו גלה ענו שא: 18 ואיש אשר ישכב
את אש דorth וגללה את ערותה את מקדחה הערת והיא
גללה את מקור דמייה ונכרתו שניהם מקרב עם: 19
ערות אחות אמריך ואחות אביך לא גלה כי את שארו

אשר יקריבו ליהוה לעלה: ¹⁹ לרצונכם תמים וכבר בכקר
בכשבים ובצעים: ²⁰ כל אשר בו מום לא תקריבו כי
לא לרצון יהיה לכם: ²¹ ואיש כי יקריב זבח שלמים
לייהוה לפלא נדר או לנדבה בכקר או בזאת תמים יהיה
 לרצון כל מום לא יהיה בו: ²² עורת או שבור או חרוץ
או בלת או נרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה
לא תנתנו מהם על המזבח ליהוה: ²³ ושור ושה שרווע
וקלות נדבה תעשה אותו ולנדר לא ירצה: ²⁴ ומעוק
וכחות ונתוק וכורות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא
העשו: ²⁵ ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם
מכל אלה כי משחתם בהם מום בסם לא ירצה לכם: ²⁶
ויבדבר יהוה אל משה לאמר: ²⁷ שור או כשב או עז כי
יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמשון והלאה
ורצה לקרבן אשה ליהוה: ²⁸ ושור או שה אותו ואת בנו
לא תשחטו ביום אחד: ²⁹ וכי תזבחו זבח תוריה ליהוה
 לרצונכם תזבחו: ³⁰ ביום ההוא יاقل לא תותירו ממנה
עד בקר אני יהוה: ³¹ ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני
יהוה: ³² ולו לא תחללו את שם מקדשי ונתקדשתי בתוך בני
ישראל אני יהוה מקדשכם: ³³ המוציא אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה:

23 ויבדבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלהם מועדי: ³ ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבחון מקרא קדש כל מלאכה לא
העשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: ⁴ אלה מועדי
יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: ⁵ בחדש
הראשון באربעה עשר לחדש בין הערכבים פסח ליהוה:
וובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצאות ליהוה שבעת
ימים מצות תאכלו: ⁷ ביום הראשון מקרא קדש יהוה
לכם כל מלאכת עבירה לא תעשו: ⁸ ותקרבתם אשה
לייהוה שבעת ימים ביום השביעי מקראי קדש כל מלאכת
עבירה לא תעשו: ⁹ ויבדבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁰
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר
ראשית קצירכם אל הכהן: ¹¹ והניף את העמר לפני
יהוה לרצונכם ממחירת השבת ינפנו הכהן: ¹² ועשיתם
ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה

יקרב להקריב לחם אללו: ¹³ כי כל איש אשר בו מום
לא תקריב איש עוד או פסה או חרם או שרוע: ¹⁴ או איש
אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: ¹⁵ או נבן או דק
או תבלל בעינו או נרב או ילפת או מרוח אשך: ¹⁶ כל
איש אשר בו מום מזועע אחרן הכהן לא גש להקריב את
אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא גש להקריב: ¹⁷
לחם אלהיו מקדשי הקודשים ומון הקודשים יאלל: ¹⁸ אך
אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא גש כי מום בו ולא
יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדש: ¹⁹ וידבר משה
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

22 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל אהרן
ואל בניו וינו ומו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם
קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: ³ אמר אלהם
לדרותיכם כל איש אשר יקרב מכל וורעם אל הקודשים
אשר יקדרשו בני ישראל ליהוה וטמאו עליו ונכרתת
הנפש ההוא מלפני אני יהוה: ⁴ איש איש מזועע אהרן
והוא צדוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והגע
בכל טמא נפש או איש אשר חטא ממנו שכבת זרע: ⁵ או
איש אשר יגע בכל שערן אשר יטמא לו או באדם אשר
יטמא לו לכל טמאו: ⁶ נפש אשר תנע בו וטמאה עד
הערב ולא יאכל מן הקודשים כי אם רחץ בשרו במים: ⁷
ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקודשים כי לחמו הוא: ⁸
ונבלת וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ⁹ ושמחו
את שומרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללו
אני יהוה מקדש: ¹⁰ וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן
ושכיר לא יאכל קדש: ¹¹ וככהן כי יקנה נפש קני ספסו
הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: ¹² ובת כהן
כי תהיה לאיש זר והוא בתורמת הקודשים לא תאכל: ¹³
ובת כהן כי תהיה אלמנה ונורשת וזרע אין לה ושבה אל
בית אביה כנורורה מלחת אביה תאכל וכל זר לא יאכל
בו: ¹⁴ ואיש כי יאכל קדש בשנהו ויסוף המשיתו עליו וננתן
לכהן את הקודש: ¹⁵ ולא יחללו את קדשי בני ישראל את
אשר ירימו ליהוה: ¹⁶ והשיבו אותם עון אשמה באכלם
את קודשיהם כי אני יהוה מקדש: ¹⁷ וידבר יהוה אל
משה לאמר: ¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומון הנגר
בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם

קדש יהוה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנהה זבח ונסכיהם דבר יום ביום: 38 מלבד שבתת יהוה ומלאכת מתנוחיכם ומלאבד כל נדריכים ומלאבד כל יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: 39 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת המרים וענף עץ עבה וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: 40 וחנתם אותו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחידש השבעי תחנו אותו: 41 בסכת החשו שבעת ימים כל האזרח בישראל שבו בסכת: 42 למען ידעו דרכיכם כי בסוכות חושבתי את בני ישראל בחוציאי אותם מארץ מצרים אנו יהוה אלהיכם: 43 וידבר משה את מעדיו יהוה אל בני ישראל: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתית למאור להעלת נר תמיד: 3 מהוז לפ_rectת העדה באهل מועד יערך אותו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: 4 על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד: 5 ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשרים ויהיה הchallenge האחת: 6 ושותם אותן שתים מערכות ששיעורת על השלחן הטהר לפני יהוה: 7 ונחת על המערכת לבנה זכה והותה ללחם לאוצרה אשה ליהוה: 8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: 9 והויה לאהרן ולאבניו ואכלחו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: 10 וויאצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל ווינצטו במחנה בן הישראלית ואיש הישראל: 11 וויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אותו אל משה ושם אמרו שלימות בת דברי למטה דן: 12 ווינחחו במשמר לפרש להם על פי יהוה: 13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 14 והוציא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמיעים את ידיהם על ראשו ורגמו אותו כל העדה: 15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטא: 16 ונקב שם יהוה

ליהוה: 17 ומנהתו שני עשרים סלת בלילה במשמן אשה ליהוה ריח נינהה ונסכה יין רביעת הדון: 14 ולחם וקל ורמאל לא האכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 15 וופתרם לכם ממחירת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמיות ההיינה: 16 עד ממחירת השבת השבעית הספרו חמשים יום והקרבתם מנהה חדשה ליהוה: 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרים סלת ההיינה חמץ תפינה בכוריהם ליהוה: 18 והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמיים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שניים יהיו עליה ליהוה ומנתתם ונסכיהם אשה ריח נוחה ליהוה: 19 וועשיהם שער עזם אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזכה שלמים: 20 והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהוה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם: 22 ובקצרכם את קציר ארצכם לא חכללה פאת שך בקציך ולקט קציך לא תלקט לעני ולגר תעוז אתם אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל בני ישראל לאמר בחידש השבעי באחד לחידש יהוה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: 25 כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: 26 וידבר יהוה אל משה לאמר: 27 אך בעשור לחידש השבעי הזה יום הכהרים הוא מקרא קדש יהוה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפירים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: 29 כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתת מעמיה: 30 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש הtoutו מקרב עמה: 31 כל מלאכה לא תעשו מערב עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 32 שבת שבתון חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 33 וידבר יהוה אל משה לאמר: 34 דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחידש השבעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה: 35 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השmini מקרא

וישבם על הארץ לבטה: 19 ונantha הארץ פרייה ואכלתם לשבע וישבם לבטה עלה: 20 וכי האמור מה נאכל בשנה השביעת הן לא נורע ולא נאסף את התבואה: 21 וציווי את ברכתך לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנהים: 22 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא התבואה האכלו ישן: 23 והארץ לא תמכר לצתת כי ל' הארץ כי נורים ותושבים אתם עמי: 24 ובכל ארץ אחזתכם נאלה תחנו לארץ: 25 כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא נאלו הקרקב אליו ונאל את ממכר אחיו: 26 ואיש כי לא יהיה לו נאל והשינה ידו ומצא כדי נאלתו: 27 ווחשב את שני ממכרו והשיב את העדר לאייש אשר מכר לו ושב לאחיזתו: 28 ואם לא מאותה ידו די השיב לו והוא ממכרו ביד הקנה אותו עד שנת הירובל ויצא ביבול ושב לאחיזתו: 29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה נאלתו עד חם שנת ממכרו ימים תהוה נאלתו: 30 ואם לא ניאל עד מלאת לו שנה תמיוחה וكم הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיהת לקנה אותו לרשותיו לא יצא ביבול: 31 ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ ויחשב נאלה תהוה לו וביבול יצא: 32 ועררי הלוויים בתיהם ויחשב נאלה תהוה לאלה עולם תהיה לילום: 33 ואשר ייאל מן ערי אחזות נאלה עולם תהיה לילום: 34 ושרה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזות עולם הוא להם: 35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמוק והחזקת בו נור ותושב וח' עמק: 36 אל תחק מאותו נשך ותירבות ויראת אלהיך וזה אחיך עמק: 37 את כספך לא תחן לו בנשך ובמרביה לא תנתן אל אל תחק מאותו נשך ותירבות ויראת אלהיך וזה אחיך עמק: 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ הארץ לחתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: מצרים לחתת לכם את ארץ כנען לא תחיה לכם לאלהים: 39 וכי ימוך אחיך עמוק ונמכר לך לא תעבד בו עבדת השדה האכלו את התבואה: 40 בשנת הירובל הזאת תשבו איש אל אחזתו: 41 וכי ימוך מאלך הוא ובנו עמו ושב אל משפהתו ואל עמק: 42 כי עבדי הם אשר הוציאתי אתכם מארץ הארץ אבתיו ישוב: 43 לא תרדת בו בפרק ויראת אלהיך: 44 ועבדך ואמתך אשר יהוי לך מאת הנויים אשר סכיבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: 45 נום מבני החשובים הנרים עמכם מהם תקנו וממשפתהם אשר עמכם אשר הולידו בארץכם והיו לכם לאחזות: 46

מות יומת רגמו בו כל העדה כנור כאורח בנקבו שם יומת: 17 ואיש כי יכה כל נשא אדם מות יומת: 18 ומכה נש בהמה ישלמנה נש תחת נש: 19 ואיש כי יתן מום בעמיהו כאשר עשה כן יעשה לו: 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שנ תחת שנ כאשר יתן מום באדם כן יתנו בו: 21 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 22 משפט אחד יהיה לכל כנור כאורח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר משה אל בני ישראל וויצו את המקלל אל מהווים למחנה וירגמו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

25 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: 3 שש שנים תורע שך וש שנים תומר כרמך ואספת את התבואה: 4 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שך לא תורע וכרמך לא תזרע: 5 את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצער שנה שבתון יהיה לארץ: 6 והיה שבת הארץ לכם לאכללה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הנרים עמק: 7 ולבחמתך ולוחיה אשר בארץך תהיה כל התבואה לאכלל: 8 ווספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע שנים וڌיו לך ימי שבע שבתת השנהים תשע וארבעים שנים: 9 ו พฤษภาคม שופר תרעהה בחודש השבעי בעשור לחדר ביום הכהנים תעבירו שופר בכל הארץם: 10 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקדשתם דרור בארץ כל ישיבתך וובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו: 11 וובל הוא שנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרענו ולא תקצירו את ספיחתך ולא תבצערו את נוריה: 12 כי יובל הוא קדרש תהיה לכם מן השדה האכלו את התבואה: 13 בשנת הירובל הזאת תשבו איש אל אחזתו: 14 וכי תמכרו ממכר לעמיהך או קנה מיד עמיהך אל תונו איש את אחיו: 15 במספר שנים אחר הירובל תקנה מאת עמיהך במספר שני התבאות ימכר לך: 16 לפ' ר' רב השרים מרבה מקתו ולפי מעת השנהים תמעיט מקתו כי מספר התבאות הוא מכר לך: 17 ולא תונו איש את עמיהך ויראת אלהיך כי אני יהוה אלהיכם: 18 ועשיתם את חקתי ואת משפטיי תשמרו ועשיתם את

השחפת ואת הקדחת מכלות עיניהם ומדיבת נפש וזרעתם לירק זרעם ואכללו איביכם: ¹⁷ ונזהה פנוי בכם ונגנפתם: לפניהם איביכם ורדו בכם שנאיכם נסתם ואין רדף אתכם: ¹⁸ ואם עד אלה לא תשמעו לי יוספטו ליסירה אתכם שבע על חטאיכם: ¹⁹ ושבורתו את אונן עזם ונתני את שמייכם כברזל ואת ארציכם כנחשה: ²⁰ ותם לירק כחכם ולא תנתן ארציכם את יכלה ועז הארץ לא יתן פריו: ²¹ ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי יוספטו עליהםם וכח שבע על חטאיכם: ²² והשלחתו בכם את חית השדה מכה יהוה עמו: ²³ אם עוד רבota במשפחתם לפיהן ישב שכיר יהוה עמו: ²⁴ ואם מעת נשאר בשניהם עד שנה נalto מכסף מנקתו: ²⁵ ואם מעת נשאר בשניהם עד שנה היבול והשכבר לו כפי שעיו ישיב את נalto: ²⁶ כשכיר שנה בשנה יהוה עמו לא ירדנו בפרק לענייך: ²⁷ ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבול הוא ובינו עמו: ²⁸ כי לוי בני ישראל על עבדים עבדי הם אשר הוציאו אותם מארץ מצרים אמי יהוה אלהיכם:

26 לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תנתנו בארציכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: ² את שבתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: ³ אם בחקתי תלבו ואת מצותי תשמרו ועתותם אתם: ⁴ ונתתי נשיםיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועז השדה יתן פריו: ⁵ והשיגו לכם דיש את בצריך ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטה בארציכם: ⁶ ונתתי שלום בארץ ושבתם ואין מחריד והשכתי היה רעה מן הארץ וחרב לא ת עבר בארציכם: ⁷ ורדפתם את איביכם ונפלו לפניהם לחרב: ⁸ ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניהם לחרב: ⁹ ופנויו אליהם והפרתי אתכם והרבתיו אתכם והקימתי את בריתו אתכם: ¹⁰ ואכלתם ישן ווישן מפני חדש תוציאו: ¹¹ ונתתי משכני בחוככם ולא תגעל נפשו אתכם: ¹² וחתה להלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: ¹³ אני יהוה אלהיכם אשר הוציאו אתכם מארץ מצרים קוממיות: ¹⁴ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה: ¹⁵ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטינו תגעל נפשכם לבתו עשו את כל מצותי להפרכם את בריתו: ¹⁶ אף אני עשה זאת לכם והפרקתי עלייכם בחהלה את איביהם או יכנע לבבם העREL ואו ירצו את עונם: ⁴² והתנהלתם אתם לבניכם אחרים לרשות אחזקה לעלם בהם תעבדו ובאהיכם בני ישראל באהו לא תרד בו בפרק: ⁴⁷ וכי תשיג יד נר ותושב עמק ומך אחיך עמו ונמנך לרשות עמק או לעקר משפחת גן: ⁴⁸ אהרי נמכר נ אלה תהיה לו אחד מהיו נאלנו: ⁴⁹ או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השינה ידו וננאל: ⁵⁰ ווחשב עם קנדחו משנה המכרכו לו עד שנת היבול והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהוה עמו: ⁵¹ ואם עוד רבota בשניהם לפיהן ישב נalto מכסף מנקתו: ⁵² ואם מעת נשאר בשניהם עד שנה היבול והשכבר לו כפי שעיו ישיב את נalto: ⁵³ כשכיר שנה בשנה יהוה עמו לא ירדנו בפרק לענייך: ⁵⁴ ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבול הוא ובינו עמו: ⁵⁵ כי לוי בני ישראל על עבדים עבדי הם אשר הוציאו אותם מארץ מצרים אמי יהוה אלהיכם:

שנת היבול ונגערע מערכך : 19 ואם נאליגאל את השדה המקרקיש אחו ויסף חמישית כסף ערך עלייו וקם לו : 20 ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד : 21 וזהו השדה בוצאו ביבל קדש ליהוה כשרה החרם לכהן תהיה אחותו : 22 ואם את שדה מקנתו אשר לא משדרה אחותו יקידש ליהוה : 23 ווחשב לו הכהן את מסכת הערכך עד שנת היבול שוב השדה לאיש ההוא קדש ליהוה : 24 בשנת היבול שוב השדה לאיש קנתו מאותו לאשר לו אחותה הארץ : 25 וככל ערך יהיה בshall הכספי שערם נהה יהיה השקל : 26 אך בכו אשר יבכר ליהוה בכהמה לא יקידש איש אחותו אם שור אם שה ליהוה הוא : 27 ואם בכהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמישתו עלייו ואם לא יגאל ונמכר בערכך : 28 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם וכלהמה ומשדרה אחותו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה : 29 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת : 30 וככל מעשר הארץ מזור הארץ מפירי הארץ ליהוה הוא קדש ליהוה : 31 ואם נאליגאל איש ממעשרו חמישתו יסף עלייו : 32 וככל מעשר בקר וצאן כל אשר עבר תחת השבת העשיריה יהוה קדש ליהוה : 33 לא בקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהוה קדש לא יגאל : 34 אלה המצוות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני :

זוכרתי את בריתוי יעקב ואף את בריתוי יצחק ואף את בריתוי אברהם אוצר והארץ איכר : 43 והארץ העוז מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מותם והם ירצו את עונם יען וביען במשפטיו מאסו ואת חקתי נעה נפשם : 44 ואף נס זהה בהיותם בארץ איביהם לא מאסתיהם ולא געליהם לכלתם להפר בריתוי אתם כי אני יהוה אלהיהם : 45 וזכרתי להם בריתו הראשית אשר הוציאתי אתם מארץ מצרים לעני הנזום לחיות להם לאלהים אני יהוה : 46 אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה :

27 וירבר יהוה אל משה לאמר : 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה : 3 והיה ערכך הזכור מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והוא ערכך חמישים שקל כסף בשקל הקדש : 4 ואם נקבה הוא והוא ערכך שלשים שקל : 5 ואם מבן חמיש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרה שקלים : 6 ואם מבן חמש ועד בן חמיש שנים והיה ערכך הזכר חמישה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף : 7 ואם מבן ששים שנה ומעלתה אם זכר והיה ערכך חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים : 8 ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשים יד הנדר עיריכנו הכהן : 9 ואם בכהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנה ליהוה יהוה קדש : 10 לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בכהמה בכהמה וזהו הוא ותמורתו יהוה קדש : 11 ואם כל בכהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הכהמה לפני הכהן : 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערך הכהן בן יהיה : 13 ואם נאליגאלנה ויסף חמישתו על ערךך : 14 ואיש כי יקידש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן בן יקום : 15 ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערך עלייו והיה לו : 16 ואם משדרה אחותו יקידש איש ליהוה והיה ערךך לפני רע ורע חמץ שערים בחמשים שקל כסף : 17 אם משנת היבול קדיש שדרהו כערך יקום : 18 ואם אחר היבול יקידש שדרהו ווחשב לו הכהן את הכהן על פי השנים הנוגרות עד

לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 31 פקדיהם למטה זבולון שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 32 לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 35 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאות: 36 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 37 פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וחמש מאות: 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 39 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 44 אלה הפקרדים אשר פקד משה ואהרן ונשiae ישראל שנים עשר איש אש אחד לבית אבותיו היו: 45 ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא בישראל: 46 ויהיו כל הפקרדים שש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים: 47 והלויים למטה אבותם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: 50 ואותה הפקד את הלויים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הנה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתחו וסביב למשכן יהנו: 51 ובנכשע המשכן יורידו אותו הלוים ובחנת המשכן יקימו אותו הלוים והזור הקרב יומת: 52 ותנו בני ישראל אש על מהנהו ואיש על דגניו לצבאותם: 53 והלוים יתנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרות המשכן העדות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדר השני בשנה השנייה לאתם מארץ מצרים לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לbijת אבותם במספר שמות כל זכר לנגלותם: 3 מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא בישראל תפקדו אתם לצבאותם אתה ואחרן: 4 ואחתם יהו איש איש למטה יעדמו אתכם לראובן אלצ'ור בן שדייר: 6 לשמעון שלמייאל בן צוריידי: 7 ליהודה נחשון בן עמינדב: 8 ליששכר נתנאן בן צויר: 9 לזבולון אלאכ בן חלן: 10 לבני יוסף לאישמען בן עמייחוד למשנה נמליאל בן פדהצ'ור: 11 לבניין אבידן בן גדענין: 12 לדן אחיעזר בן עמיישדי: 13 לאשר פגניאל בן עכרן: 14 לדוד אליסף בן דעואל: 15 לנפתלי אחירען בן עין: 16 אלה קראי הדרה נשאי מותות אבותם ראשיא אלפי ישראל הם: 17 ויהק משה ואחרן את האנשים האלה אשר נקבעו בשמות: 18 ואות כל הדרה והקהלו באחד לחדר השני וויתלו על משפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לנגלותם: 19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: 20 ויהיו בני ראוון בכיר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות לנגלותם כל זכר מבן עשרים שנה וארבעים אלף וחמש מאות: 21 פקדיהם למטה ראוון שש וארכבים אלף וחמש מאות: 22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבותם פקדיי במספר שמות לנגלותם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: 24 לבני נד תולדתם למשפחתם לבית אלף ושלש מאות: 25 פקדיהם למטה נד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושביעים אלף ושש מאות: 28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 30 לבני זבולון תולדתם למשפחתם אלף וארבע מאות:

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 איש על דגלו באחת לבית אבותם יחנו בני ישראל מנגד סיב לאהל מועד יחנו: 3 וחתנים קדימה מזרחה דגלו מהנה יהודה לצבאותם ונשيا לבני יהודה נחxon בן עמיינדב: אבותיו: 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושביעים אלף ושות מאות: 5 והחנים עליו מטה ישכר ונשיא לבני ישכר נתnal בן צווער: 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 7 מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אלף ואיבען צבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף ואיבען מאות: 8 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף ושות אלפים ואיבען מאות לצבאותם ראשונה ישעו: 10 דגלו מהנה ראוון תימנה לצבאותם ונשיא לבני ראוון אליעזר בן שדייאר: 11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 12 והחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמייאל בן צורי שדי: 13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמש מאות אלף ושלש מאות: 14 ומטה גנד ונשיא לבני גנד וחמשים אלף ותשעים אלף: 15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ובניהם אלף אחד וחמשים אלף ואיבען מאות וחמשים אלף ותשעים אלף: 16 כל הפקדים למחנה ראוון אלף ותשעים אלף וחמשים: 17 ונסע אלף מועד ממחנה הלויים לצבאותם ושנים ישעו: 18 ונסע אלף מועד ממחנה ראוון בתוך המהנתה כאשר יחנו בן ישעו איש על ידו לדגלויהם: 19 דגלו מהנה אפרים לצבאותםימה ונשיא לבני אפרים אלישמען עמייהוד: 20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה וחמש מאות: 21 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף ומלייאל בן פרהצדר: 22 ומטה נזון ונשיא לבני נזון אבדין בן אלף ומאותים: 23 ומטה נזון ונשיא לבני נזון גדרני: 24 כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת מאות: 25 דגלו מהנה אלף ומאה לצבאותם ושלשים ישעו: 26 דן צפנה לצבאותם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמיישדי: 27 וצבאו ופקדיהם שנים ושים אלף ושבע מאות: 28 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 29 ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עניין: 30 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף ואיבען מאות: 31 כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבע וחמשים אלף ותשעים מאות לאחרונה ישעו לדגלויהם: 32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבותם כל פקודי המהנתה לצבאותם

3 אלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: 2 ואלה שמות בני אהרן הכהן נדב ואביהו אלעזר ואיתמר: 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחמים אשר מלא ידים לכהן: 4 וימת נדב ואביהו לפני יהוה בהקרבם אש זורה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פניו אהרן אביהם: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אותו לפני אהרן הכהן ושרתו אותו: 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: 8 ושמרו את כל כל אהל מועד ואת משמרתו בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: 9 ונחתה את הלויים לאהרן ולבני נתונם מהה לו מאות בני ישראל: 10 ואת אהרן ואת בני הכהן ושמרו את כהנותם והור הקרב יומת: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 ואני הנה לך תחתי את הלויים מותק בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: 13 כי לי כל בכור ביום הכתוי כל בכור בארץ מצרים הדרשתי לי כל בכור בישראל מ אדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: 14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: 15 פקד את בני לוי לבית אבותם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: 16 ויפקד אתם משה על פיו יהוה כאשר צוה: 17 ויהיו אלה בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומרדי: 18 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמי: 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצחרא חברון וועזיאל: 20 ובני מרדי למשפחתם מחלי ומושי אלהם משפחתי הלי לבית אבותם: 21 לנרשון משפחתי הלבני ומשפחתי השמעי אלהם משפחתי הנרשי: 22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלף וחמש מאות: 23 משפחתי הנרשי אחריו המשכן יחנוימה: 24 ונשיא בית אב לנרשון אלישען בן לאל: 25 ומשמרת בני גרשון באהיל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואת

מאות ואלף ב שקל הקדרש: **ו** וויתן משה את כסף הפרדים לאהרן ובניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:

4 **ו**ידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: **2** נשא את ראש בני קהת מתווך בני לוי למשפחיםם לבית אביהם: **3** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמישים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באهل מועד: **4** זאת עבדת בני קהת באهل מועד קדרש הקדרשים: **5** ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המשך וכוסו בה את ארון העדרת: **6** ונחנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בנד כליל תכלת מלמעלה ושמו ברדו: **7** וועל שלוחן הפנים יפרשו בנד תכלת ונחנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהוה: **8** והרשו עליהם בנד תולעת שני וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: **9** ולקחו בנד תכלת וכוסו את מנרת המאוד ואת נרתיה ואת מלקיה ואת מהתיה ואת כל כליה שמנה אשר ישרטו לה בהם: **10** ונחנו אתה ואת כל הזוב יפרשו בנד תכלת וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: **11** ולקחו את כל כליה השרת אשר ישרטו בעם בקדש ונחנו אל בנד תכלת וכוסו אותו במכסה עור תחש ונחנו על המוט: **12** ונדשו את המזבח ופרשו עליו בנד ארוגנן: **13** ונחנו עליו את כל כליו אשר ישרטו עליו בהם את המחתה את המזולנת ואת היעים ואת המורקע כל כליה המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: **14** וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדרש ואת כל כליה הקדרש בנסע המחנה ואחריו כן יבוא בני קהת לשאת ולא נגעו אל הקדרש ומתו אללה משא בני קהת באهل מועד: **15** ופקד את אללה עליון באהרן הכהן שמן המאוד וקטרת הסמים ומנתת התמיד ומשמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכלי: **16** וירדבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: **17** אל חכrichtו את שבט משפחת הקהתי מתווך הלויים: **18** וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בנסתם את קדר הקדרשים אהרן ובניו יבואו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו: **19** ולא יבוא לדראות כבלו ע את קדרש ומתו: **20** וידבר יהוה אל משה לאמר: **21** נשא את ראש בני גרשון נם הם לבית אביהם למשפחתם: **22** מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמישים שנה תפקד מסךفتح החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: **27** ולקחת משפחת החברני ומשפחת העזיאלי ומשפחת היצחاري ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלהם משפחת הקהתי: **28** במספר כל יכר מבן חדש ומלה שמנת אלפים ומש מאות שמרי משמרת הקדרש: **29** משפחת בני קהת יתנו על ירך המשכן תינגה: **30** ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: **31** ומשמרתם הארן והשלוחן והמנרה והמזבחת וכל המשכן אשר ישרטו בהם והמסך וכל עבדתו: **32** ונשיא הקדרש אשר אלעזר בן אהרן הכהן בקדת שמרי משמרת נשייא הלויל או עוזר בן אהרן הכהן בקדת שמרי משמרת הקדרש: **33** למרדי משפחת המחלוי ומשפחת המושוי אלהם משפחת מרדי: **34** ופקדיהם במספר כל יכר מבן חדש ומלה ששת אלפים ומאותים: **35** ונשיא בית אב למשפחת מרדי צוריאל בן אביהיל על ירך המשכן יתנו צפנה: **36** ופקדת משמרת בני מרדי קריש המשכן ובריחיו ועדריו ואדרנו וכל כליו וכל עבדתו: **37** ועמדיו החצר סביב ואדרנים ויתדרתם ומיתדריהם: **38** והחנים לפני המשכן קדמה לפני כל מועד מזורה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזור הקרב יומת: **39** כל פקודי הלויים אשר פקד משה ונחן על פי יהוה למשפחתם כל יכר מבן חדש ומלה ואהרן על כל כליה עליון את כל כליה מזורה פקד כל שנים ועתרים אלף: **40** ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכיר זכר לבני ישראל מבן חדש ומלה ושא את מספר שמות: **41** ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכיר בבהתה בני ישראל ואת חמתת הלויים תחת כל בכיר בבהתה בכיר בני ישראל: **42** ויפקד משה כאשר צוה יהוה אותו את כל בכיר בני ישראל: **43** ויהי כל בכיר זכר במספר שמות מבן חדש ומלה לפקדיהם שנים ועתרים אלף שלשה וחמשים ומאותים: **44** וידבר יהוה אל משה לאמר: **45** קח את הלויים תחת כל בכיר בני ישראל ואת במתת הלויים תחת במתם והיו ליה הלויים אני יהוה: **46** ואת פרדיי בני ישראל והשבעים והמאדים: **47** ולקחת חמשת חמשת שקלים לגולגולת בשקל הקדרת קח עשרים גראה השקל: **48** ונתתת הכסף לאהרן ובניו פרדיי העדרפים בהם: **49** ויקח משה את כסף הדרפים מאת העדרפים על פרדיי הלויים: **50** מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה ושמים ושלש

לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהיל מועד : 48 ויהיו פקידיהם שמונת אלפים ותתמש מאות ושמונים : 49 על פי יהוה פקד אוטם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה :

5 וידבר יהוה אל משה לאמר : 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המנוחה כל צדוע וכבל זב וככל טמא לנפש : 3 מזכר עד נקבה תשלהו אל מוחץ למחנה תשלוחם ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שוכן בתוכם : 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מוחץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל : 5 וידבר יהוה אל משה לאמר : 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטא האדם למעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא : 7 והתודו את חטאיהם אשר עשו והשיב את اسمו בראשו וחוימתו יסף עלייו וננתן לאשר اسم לו : 8 ואמ אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכהנים אשר יכפר בו עליו : 9 וכל תרומה לכל קדרשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה : 10 ואיש את קדרשו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה : 11 וידבר יהוה אל משה לאמר : 12 דבר אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש כי תשטה אשתו ומעלתה בו מעל : 13 ושבב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישך ונסתירה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה : 14 וועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נתפשה : 15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשרה האיפה כמה שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנוחת קנאת הוא מנוחת זכרון מזבח עון : 16 ותקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה : 17 ולקח הכהן מים קדרשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהוה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל הימים : 18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה וברע עת ראש האשה ונתן על כפיה את מנוחת הוכרוון מנוחת קנאת הוא וביר הכהן ייחו מי המרים המאררים : 19 והשביע את הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שיטת טמאת תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה : 20 ואת כי שיטת תחת אישך וכי נטמאת ייתן איש בך את שכבותו מבלתי אישך : 21 והשביע הכהן

אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהיל מועד : 24 זאת עבדת משפחת הגרשנו לעבד ולמשא : 25 ונשאו את ירידת המשכן ואת אהיל מועד מכסחו ומכסה התהש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהיל מועד : 26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כל עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו : 27 על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשנו לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם : 28 זאת עבדת משפחת בני הגרשנו באהיל מועד ומשמרתם ביד אITCHMER BEN אהרן הכהן : 29 בני מרדי למשפחתם לבית אבותם תפקד אתם : 30 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה הפקדים כל הבא לצבא לעבד את אהיל מועד : 31 וזאת משמרתם משאם לכל עבדתם באהיל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמדו וארניו : 32 וממדוי החצר סביב ואדרניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשנתה תפקדו את כל משמרתם משאם : 33 זאת עבדת משפחת בני מרדי לכל עבדתם באהיל מועד ביד אITCHMER BEN אהרן הכהן : 34 ויפקד משה ואהרן ונשאי הדרה את בני הכהן למשפחתם ולבית אבותם : 35 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד : 36 ויהיו פקידיהם למשפחתם אלףים שבע מאות וחמשים : 37 אלף פקדוי משפחת הכהן כל העבד באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 38 ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבותם : 39 מבן שלשים שנה ואלה פקדוי משפחת הקהן כל העבד באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 40 ופקודי בני גרשון כל העבד באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן אלף ושמאות ושלשים : 41 אלה פקדוי משפחת בני גרשון ושמאות ושלשים : 42 ופקודי משפחת בני מרדי למשפחתם על פי יהוה : 43 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים לבית אבותם : 44 ויהיו שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד : 44 אלה פקידיהם למשפחתם שלושת אלףים ומאותים : 45 אלה פקודוי משפחת בני מרדי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 46 כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבותם : 47 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה כל הבא

פתח אהל מועד: 14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וככשה אהת בת שנתה תמונה להחטא ואיל אחד תמים לשלמיים: 15 וסל מצות סלת חלה בלוות בשמן ורקיון מצות משחיהם בשמן ומנהתם ונסכיהם: 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: 17 ואת האיל עשה זבח שלמים ליהוה על סל המצאות ועשה הכהן את מנחותו ואת נסכו: 18 ונלה הנזיר פתח אהל מועד את ראש נרו ולקח את שער ראש נרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמיים: 19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל והלה מצה אהת הסל ורקיון מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נרו: 20 והנוף אותו הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק החורמה ואחר ישטה הנזיר יין: 21 זאת תורה הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נרו מלבד אשר תשין ידו כפי נדרו אשר ידר כן עשה על תורה נרו: 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כי תברכו את בני ישראל ואמרם להם: 24 יברך יהוה וישמרך: 25 יאר יהוה פניו אליך ויתנק: 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: 27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אותם: 2 ויקריבו נשי ישראלראשי בית אבותם הם נשיי המתה הם העמדים על הפקרים: 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שישענלה צב ושני עשר בקר ענלה על שני הנשים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: 4 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 5 קח מהם והיו לעבד את עברת אהל מועד ונתה אותם אל הלוים איש כפי עברתו: 6 ויקח משה את הענלה ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים: 7 את שני הענלה ואת ארבעת הבקר נתן לבני נרדח כפי עברתם: 8 ואת ארבע הענלה ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עברתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: 9 ולבני קהת לאנתן כי עברת הקדש עליהם בכתף ישאו: 10 ויקריבו הנשים את חנכת המזבח ביום המשח אותם ויקריבו הנשים את קרבנם לפני המזבח: 11 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם להנחת המזבח: 12 ויהי המקריב

את האשה בשבת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותו לאלה ולשבעה בתוכ עמק בחת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנק צבה: 22 ובאו המדים המארדים אלה במעיך לצבות בطن ולנפל ירכך ואמרה האשה Amen: 23 וכתב את האלה הכהן בספר ומהה אל מי המדים: 24 והשקה את האשה את מי המדים המארדים ובאו בה המדים המארדים למרים: 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והנוף את המנחה לפני יהוה והקריב אותה אל המזבח: 26 וקמץ הכהן מן המנחה את אוצרתה והקثير המזבח ואחר ישקה את האשה את המים: 27 והשקה את המים והיתה אם נתממה ותמעל מעל באישה ובאו בה המדים המארדים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכך והויה האשה לאלה בקרוב עמה: 28 ואם לא נתממה האשה וטהרה הוא ונתקה ונורעה ודר: 29 זאת תורה הקנאת אשר תשטהasha תחת אישת ומטמא: 30 או איש אשר עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: 31 וונקה האיש מעון והאשה החואה תשא את עוננה:

6 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נרו להויר ליהוה: 3 מיין ושבר זיר חמץ יין וחמצ שכר לא ישחה וככל משרת ענבים לא ישחה וענבים לדום ויבשם ליאיכל: 4 כל ימי נרו מכל אשר יעשה מגנפן היין מהרצנים ועד גן לא יאיכל: 5 כל ימי נדר נרו תעד לא עבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדר יהוה גndl פרע שער ראשו: 6 כל ימי היזרו ליהוה על נשמה לא יבא: 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נרו אלהו על הראש: 8 כל ימי נרו קדר הוא ליהוה: 9 וכי ימות מטה עליו בפתח בתאם ומטמא ראש נרו ונולח ראשו ביום טהרתו ביום השבעה גnlחנו: 10 ובוים השמני יבא שני תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: 11 וועשה הכהן אחד להחטא ואחד לעלה וכפער עליו מאשר חטא על הנפש וקידש את ראש ביום ההוא: 12 וזהויר ליהוה את ימי נרו והביה כבש בן שנתו לאשם והימים הראשוניים יפלו כי טמא נרו:

13 וזאת תורה הנזיר ביום מלאת ימי נרו יביא אותו אל

חמשה זה קרבן של מיאל בן צוריishi: 42 ביום החשש נושא לבני נד אלסף בן דעואל: 43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחדר כסף שבעים שקל בשקל הקדרש שניים מלאים סלה בלוולה בזמן למנה: 44 כף אחד עשרה זהב מלאה קטרת: 45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 46 שעיר עזים אחד לחטאota: 47 ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלסף בן דעואל: 48 ביום השבעי נושא לבני אפרים אלישמע בן עמידוד: 49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחדר כסף שבעים שקל בשקל הקדרש שניים מלאים סלה בלוולה בזמן למנה: 50 כף אחד עשרה זהב מלאה קטרת: 51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 52 שעיר עזים אחד לחטאota: 53 ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמידוד: 54 ביום השmini נושא לבני מנשה גמליאל בן פרדהצור: 55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחדר כסף שבעים שקל בשקל הקדרש שניים מלאים סלה בלוולה בזמן למנה: 56 כף אחד עשרה זהב מלאה קטרת: 57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 58 שעיר עזים אחד לחטאota: 59 קרבנו קערת כסף בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פרדהצור: 60 ביום התשיעי נושא לבני אבידן בן נדעני: 61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחדר כסף שבעים שקל בשקל הקדרש שניים מלאים סלה בלוולה בזמן למנה: 62 כף אחד עשרה זהב מלאה קטרת: 63 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 64 שעיר עזים אחד לחטאota: 65 ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן נדעני: 66 ביום העשורי נושא לבני דן אחיעזר בן עמידורי: 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחדר כסף שבעים שקל בשקל הקדרש שניים מלאים סלה בלוולה בזמן למנה: 68 כף אחד עשרה זהב מלאה קטרת: 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 70 שעיר עזים אחד לחטאota: 71 ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה

ביום הראשון את קרבנו נחשותן בן עמנידב למתה יהודה: 13 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משללה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בלוולה בשמן למנה: 14 כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 15 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו לעללה: 16 שער עזם אחד לחטאת: 17 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמישה כבשים בני שנה חמישה וזה קרבן נחשותן בן עמנידב: 18 ביום השני הקרביב נתגאל בן צווער נשיא ישכבר: 19 הקרבב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משללה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בלוולה בשמן למנה: 20 כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 21 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו לעללה: 22 שער עזם אחד לחטאת: 23 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמישה כבשים בני שנה חמישה וזה קרבן נתגאל בן צווער: 24 ביום השלישי נשיא לבני זבולון אליאב בן חלן: 25 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משללה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה שניות מלאים סלה בלוולה בשמן למנה: 26 כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 27 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו לעללה: 28 שער עזם אחד לחטאת: 29 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמישה כבשים בני שנה חמישה וזה קרבן אליאב בן חלן: 30 ביום הרביעי נשיא לבני ראוון אליצור בן שדייאור: 31 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משללה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בלוולה בשמן למנה: 32 כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 33 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו לעללה: 34 שער עזם אחד לחטאת: 35 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמישה כבשים בני שנה חמישה וזה קרבן אליצור בן שדייאור: 36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צוריישדי: 37 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משללה מזורך אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שנייהם מלאים סלה בלוולה בשמן למנה: 38 כסף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 39 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנותו לעללה: 40 שער עזם אחד לחטאת: 41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמישה עתודים חמישה כבשים בני שנה

ישראל וטהרתתם: 7 וככה תשנה להם לטהרתם זהה עליהם מי חטא והעבورو תער על כל בשרם וככטנו בגדיהם והטהרו: 8 ולקחו פר בן בקר ומנתנו סלת בכלולה בשמן ופר שנוי בן בקר תקח לחטא: 9 ותקרבתה את הלוים לפני אהל מועד והקחלה את כל עדת בני ישראל: 10 ותקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים: 11 והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והוא לעבד את עבדת יהוה: 12 ווהלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטא ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים: 13 והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו ותנופה אתם תנופה ליהוה: 14 והברדلت את הלוים מתווך בני ישראל והיו לי הלוים: 15 ואחריו כן יבואו הלוים ותנפה אתם תנופה ליהוה: 16 כי נתנים נתנים מהה לי מתווך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: 17 כי ליל בכור בבני ישראל באדם ובבבנה ביום הכתיב כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: 18 ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל: 19 ואתנה את הלוים נתנים לאחנן ולבניו מתווך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באهل מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נזק בנטשת בני ישראל אל הקדש: 20 ויעש משה ואהרן וככל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: 21 ויתחטאו הלוים ויכבשו בגדיהם ויניף אהרן את תנופה לפניו יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: 22 ואחריו כן באו הלוים לעבד את עבדתם באهل מועד לפניו אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו עליהם: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 זאת אשר ללוים מבן חמיש ועשורים שנה ומעלה יבוא לצבאתם בעבדת אהל מועד: 25 ומבן חמישים שנה ישוב מזבאת העברדה ולא יעבד עוד: 26 ושרת את אחיו באهل מועד לשמר משמרות ועבדה לא יעבד ככה תשנה ללוים ריבניארבה

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השניה לצתאתם מארץ מצרים בחדרש הראשון לאמר: 2 ויעשו בני ישראל את הפסח במנוחתו: 3 בארכבה עשר יומם

כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמיישדי: 72
ביום עשריו עשר יום נשיא לבני אשר פניעאל בן עכרן: 73
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק
אחד כסף שבעים שקל במשקל הקרש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנהח: 74 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: 75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנה
לעללה: 76 שער עזום אחד לחטא: 77 ולזבח השלמים
בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן פניעאל בן עכרן: 78 ביום שניים עשר
יום נשיא לבני נפתלי אחירען בן עיןן: 79 קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחד כסף שבעים
שקל במשקל הקרש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנהח: 80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 81 פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנה לעללה: 82
שער עזום אחד לחטא: 83 ולזבח השלמים בקר שניים
ailם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחירען בן עיןן: 84 זאת חנכת המזבח ביום המשח
אתו מأت נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזוקן
כסף שניים עשר כפות זהב שתיים עשרה: 85 שלשים ומאה
הקערה אחת כסף ושבעים המשך האחד כל כסף
הכלים אלףים וארבע מאות במשקל הקרש: 86 כפות זהב
שתיים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכהן במשקל
הקרש כל זהב הכפות עשרים ומאה: 87 כל הבקר לעלה
שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שניים
עשר ומנהחם ושעריו עזום שנים עשר לחטא: 88 וכל
בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם שנים
עתדים שנים כבשים בני שנה שנים זאת חנכת המזבח
אחרי המשח אתו: 89 ובבא משה אל אלה מועד לדבר
אתו וישמע עת הקול מדבר אליו מעל הכהפרת אשר על
ארכן העדרת מבינו שני הקרים וידבר אליו:

8 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואמרת
אליו בהעלתך את הנרת אל מול פנֵי המנורה יארו
שבעת הנרות: 3 ויעש כן אהרן אל מול פנֵי המנורה
העללה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: 4 זהה מעשה
המנורה מקשה זהב עד ירכיה עד פרחה מקשה והוא
כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה:
וידבר יהוד אל מושב לאייה: 5 רח' נס דלאט' ג'וד' ר' נס

10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 עשה לך שני חצירות כסף מוקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המהנות: 3 ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אهل מועד: 4 ואם באחת תתקעו ונעוudo אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: 5 ותקעתם תרועה ונשעו המהנות החנים קדמה: 6 ותקעתם תרועה שניית ונשעו המהנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: 7 ובחקיהל את הקהל תתקעו ולא תריעו: 8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצירות והיו לכם לחקת עולם לדרכיהם: 9 וכי תבואו מלחמה בארץכם על הטר הצדר אתכם והרעתם בחצירות וኖרכתם לפני יהוה אלהיכם ונשעתם מאיביכם: 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראש חדשיכם ותקעתם בחצירות על עליותכם ועל זבחיו שלמייכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אליכם: 11 וזה יhei בשה השניה בחדר השני בעשרים בחדר נעלת הענן מעל משלך העדה: 12 ויסעו בני ישראל למשיהם ממדבר סיני וישכון הענן במדבר פארן: 13 ויסעו בראשנה על פי יהוה בדור משה: 14 ויסע דגש מנהנה בני יהודה בראשנה לצבאותם ועל צבאו נחנון בן עמינדב: 15 ועל צבא מטה בני יששכר נתאל בן צווער: 16 ועל צבא מטה בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: 17 והורד המשכן ונשעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: 18 ונסע דגש מנהנה רואבן לצבאותם ועל צבאו אליעזר בן שדייאור: 19 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 20 ועל צבא מטה בני נד אליסף בן דעואל: 21 ונשעו הכהנים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: 22 ונסע דגש מנהנה בני אפרים לצבאותם ועל צבאו אלישמע בן עמייהוד: 23 ועל צבא מטה בני בנימין אבידן גמליאל בן פדרהזר: 24 ונסע דגש מנהנה בני נדעון אבידן בן נדעוני: 25 ונסע דגש מנהנה בני דן מאסף לכל המהנות לצבאותם ועל צבאו אחיעזר בן עמיישדי: 26 ועל צבא מטה בני אשר פניעיאל בן עכרן: 27 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: 28 אלה מסעי בני ישראל לצבאותם ויסעו: 29 ויאמר משה לחכוב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתה את לכם לכבה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: 30 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ועל מולדתי אלך: 31 ויאמר אל נא העזב אתנו כי על כן

בחדר הזה בין הערכבים העשו אותו במועדו ככל חקתו וככל משפטיו העשו אותו: 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: 5 ויעשו את הפסח בראשון בארכבה עשר יום לחדר בין הערכבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: 6 יהו אנים אשר היו טמאים לפש אדם ולא יכולו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: 7 ויאמרו האננים הימה אלו אנחנו טמאים לנפש אדם מה נגער לבתיו הקרב את קרבן יהוה במנדו בתוך בני ישראל: 8 ויאמר אלהם משה עמדו ואשמע מה יצוה יהוה לכם: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל לאמר איש כי יהוה טמא לנפש או בדרך רתקה לכם או לדרכיהם ועשה פסח ליהוה: 11 בחדר השני בארכבה עשר יום בין הערכבים יעשה אותו על מצות ומרירים יאכלו: 12 לא ישארו ממנה עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשה אותו: 13 ותאיש אשר הוא טהור וברך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרצה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקרב במנדו חטא ישא איש ההוא: 14 וכי יגור אתכם נר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח ובמשפטו כן יעשה חקה אחת יהוה לכם ולזר לא רוח הארץ: 15 וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאهل העדה ובערב יהוה על המשכן כمرאה אש עד בקר: 16 כן יהיה תמיד הענן יסנו ומראה אש לילה: 17 וולפי העלת הענן מעל האهل ואחריו כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו: 18 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל המשכן יסעו בחראריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרות יהוה ולא יסעו: 20 ויש אשר יהוה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל המשכן יסעו: 21 ויש אשר יהוה הענן מערב עד בקר ונעלת הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלת הענן ונסעו: 22 או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: 23 על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרות יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה:

יהוה לאמר מי יאכלנוبشر כי טוב לנו במצרים ונtan יהוה לכם בשר ואכלתם: ¹⁹ לא יום אחד האכלון ולא ימים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: עד חדש ימים עד אשר יצא מאפקם והיה לכם לזרא ²⁰ עין כי מסתכם את יהוה אשר בקריכם ותבכו לפני לאמר למה זה יצאנו ממצרים: ²¹ ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנטיכי בקריבו ואתה אמרתبشر אתן להם ואכלו חדש ימים: ²² הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דמי היום יאסף להם ומצא להם:

ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתת תראה ²³ הירך דברי אם לא: ²⁴ ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שביעים איש מזקוני העם ויעמד אתם סביבת האהל: ²⁵ וירד יהוה בענן ודבר אליהם ויאצל מן הרוח אשר עלו ויתן על שביעים איש הוקנים ויחיו כנוה עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: ²⁶ וישארו שני אנשים במחנה הש אחד אלדר ושם החני מידר ותנה עליהם הרוח והמה בכתביהם ולא יצאו האهل ויתנבאו במחנה: הירץ הנער יונד למשה ויאמר אלדר ומידר מותנבים במחנה: ²⁷ ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדרני משה כלאם: ²⁸ ויאמר לו משה המנקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נבאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם: ²⁹ ויאסף משה אל המנחה הוא זוקני ישראל: ³⁰ ורוח נסע מאי יהוה ויתנו שלוים מן הים ויטש על המנחה כדרך ים כה וכדרך ים כה סביבות המנחה וכאמותים על פניו הארץ: ³¹ ויקם העם כל היום הוה וככל הלילה וככל ים המחרת ויאספו את השלו הממעית אסף עשרה חמרים וישתחו להם שטוח סביבות המנחה: ³² הבשר עדנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה תרה בעם ויך יהוה בעם מכיה רבה מaad: ³³ ויקרא את שם המנקום ההוא קברות התאהו כי שם קברו את העם המתואים: ³⁴ מקברות התאהו נסעו העם חזרות ויהיו בחזרות:

12 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדרות האשה הcessית אשר ללח כי אישת כשית ללח: ² ויאמרו רק אך במשה דבר יהוה הללו נם בנו דבר וישמע יהוה: ³ והאיש משה ענו מaad מכל האדם אשר על פני האדמה: ⁴ ויאמר יהוה בהתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: ⁵ וירד יהוה

ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעניים: ³² והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והתבנו לך: ³³ ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים ואהרן ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לטור להם מנוחה: ³⁴ וען יהוה עליהם יומם ובנעם מן המנחה: ³⁵ ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: ³⁶ ובנהה יאמר שוכבה יהוה רכבות אלפי ישראל:

11 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר ابو ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצת המנחה: ¹ ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: ² וקררא שם המקום ההוא תבראה כי בערה בם אש יהוה: ³ והאספסוף אשר בקריבו התאו התאו וישבו ויבכו נם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: ⁴ זכרנו את הרגה אשר נאכל במצרים חנס את הקשיים ואת האבתקים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: ⁵ ועתה נשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עניינו: ⁶ זהמן כורע גד הוא וענו כען הבדליך: ⁷ שטו העם ולקטו ותחנו ברדחים או דכו במדכה ובשלו בפדור ועשו אותו ענות והיה טعمו כתעם לשד השמן: ⁸ וברדת הטל על המנחה לילה ירד המן עליו: ⁹ וישמע משה את העם בכח למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאדר ובענין משה רע: ¹⁰ ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעברך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: ¹¹ האגני הרויתי את כל העם הזה אם אגני ילדתו כי תאמר אליו שאתו בחיקך כאשר יש האמן את הנקע על האדמה אשר נשבעה לאבותינו: ¹² מאין ליבש לחת כל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תננה לנו בשר ונאכלה: ¹³ לא אוכל אגני לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד מני: ¹⁴ ואם ככחה את עשה לי הרגני נא הרן אם מצתי חן בעיניך ואל אראה בברעת: ¹⁵ ויאמר יהוה אל משה אספה לי שביעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקניהם ושתראו ולקחתם אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמק: ¹⁶ וירדתי ורכרתי עמק שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליים ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך: ¹⁷ ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתםبشر כי בכitem באזני

את הארץ מדברך צן עד רחוב לבא חמת: 22 ויעלו
בנגב ובא עד חברון ושם אהימן שיש ותלמי ילידי הענק
וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: 23 ויבאו
עד נחל אשקל ויכרתו משם זמורה ואשקל ענבים אחד
וישאחו במושב בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: 24 למקום
ההוא קרא נחל אשקל על אדרות האשקל אשר כרתו
משם בני ישראל: 25 וישבו מטור הארץ מקץ ארבעים
יום: 26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת
بني ישראל אל מדבר פרארן קדשה וישבו אותו דבר
ואת כל העדה ויראו את פרי הארץ: 27 ויספרו לו
ויאמרו לנו אל הארץ אשר שלח לנו נום זכת חלב ודבש
הוא זהה פריה: 28 אף כי עז העם הישב בארץ והערבים
בצורות נדלות מאד נום ילידי הענק ראיינו שם: 29 עמלק
居 שבר ארץ הנגב והחוות והיבוסי והאמורי ישב בהר
והכנען ישב על הים ועל ים הירדן: 30 ויהס כלב את
העם אל משה ויאמר עליה נעלחה וירשנו אתה כי יכול
nocel lah: 31 והאנשים אשר על עמו אמרו לא nocel
עלולות אל העם כי חזק הוא ממן: 32 וויצו איו דבת הארץ
אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו
ביה לדור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר
ראיינו בחוכה נשא מרות: 33 ושם ראיינו את הנפלים בני
ענק מן הנפלים ונחי בעניינו כחננים וכן הינו בענייהם:

14 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
ההוא: 2 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו
אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה
לו מתנו: 3 ולמה יהוה מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל
בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלוות לנו שוב מצרימה:
4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראה ונשובה מצרים:
5 וופל משה ואחרן על פניהם לפני כל קהיל עדת בני
ישראל: 6 ויחושע בן נון וככלב בן יפהנה מן תחרים את
הארץ קרענו בנדיהם: 7 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לדור אתה טובה הארץ
מאד מאד: 8 אם חפץ בני יהוה והביא אותנו אל הארץ
זו זאת נתנה לנו ארץ אשר הוא זכת חלב ודבש: 9 אך
ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי
לחמננו הם סר צלים מעלייהם יהוה אותנו אל תיראים:
10 ויאמרו כל העדה לרוגם אתם באבניהם וכבוד יהוה

בעמוד ענן ויעמד פתח האהיל ויקרא אהרן ומרים ויצאו
שניהם: 6 ויאמר שמו נא דברי אם יהיה נבאים יהוה
במוראה אליו אודה בחלום אדרבר בו: 7 לא כן עבדו
משה בכל ביתו נאמן הוא: 8 פה אלה אדרבר בו ומראה
ולא בחירות ותמנה יהוה יבש ומודיע לא ראתם לדבר
בעבדי במשה: 9 וויחר אף יהוה בם וילך: 10 והען סר
על האהיל ותנה מרמים מצדעת כשלג ויפן אהרן אל
מרמים והנה מצדעת: 11 ויאמר אהרן אל משה כי אדרני
אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: 12
אל נא תהי כמתה אשר בצאתו מרחם amo ואכל חצי
בשרו: 13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא
לה: 14 ויאמר יהוה אל משה ואביה וירק בפניה הלא
תכלם שבעת ימים חסן שבעת ימים מוחץ למתנה ואחר
חטאך: 15 ותנסר מרמים מוחץ למתנה שבעת ימים והעם
לא נסע עד האסף מרמים: 16 ואחר נסעו העם מחרות
ויחנו במדבר פרארן:

13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 שלח לך אנשים
ויתרו את הארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד
איש אחד למטה אבתו השלחו כל נשיא בהם: 3 וישלח
אתם משה מדבר פרארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי
בני ישראל המה: 4 ואלה שמותם למטה הרובן שמוע בן
זכור: 5 למטה שמעון שפט בן חורין: 6 למטה יהודה
כלב בן יפהנה: 7 למטה יששכר ינאל בן יוסף: 8 למטה
אפרים הושע בן נון: 9 למטה בנימן פלטי בן רפוא:
10 למטה זבולון נריאל בן סודי: 11 למטה יוסוף למטה
מנשה נדי בן סוטי: 12 למטה דן עמיאל בן גמל: 13
למטה אשר סטור בן מיכאל: 14 למטה נפתלי נחבי
בן ופסי: 15 למטה נד נואול בן מכיה: 16 אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לדור את הארץ ויקרא משה
להושע בן נון יהושע: 17 וישלח אתם משה לדור את הארץ
כנען ונחישע בן יפהנה: 18 למטה עלייה עלייה הארץ
וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק
הוא הרפה המעת והוא אם רב: 19 ומה הארץ אשר הוא
ישב בה הטובה והוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב
בנהה הבמנים אם במכברים: 20 ומה הארץ השמנה
הוא אם רזה הייש בה עז אם אין והתחזקתם ולקחתם
מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: 21 ויעלו יותרו

אני יהוה דברתיך אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה
וזאת הנוגדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: 36
והאנשים אשר שלח משה לתרור את הארץ וישוב יולנו
עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: 37 וימתו
האנשים מוציא דבת הארץ רעה במנפה לפני יהוה:
38 ויהושע בן נון וככלב בן יפנה היו מן האנשים ה הם
ההלוים לתרור את הארץ: 39 וידבר משה את הדברים
האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: 40 וישכמו
בבקר ויעלו אל ראש הדר לאמר הנו ועלו אל המקום
אשר אמר יהוה כי חטאנו: 41 ויאמר משה למה זה אתה
עברים את פיה יהוה והוא לא תצליח: 42 אל תعلו כי אין
יהוה בקרבתם ולא תנפנו לפניו איביכם: 43 כי העממי
והכני שם לפניכם ונפלתם בחורב כי על כן שבתם
מאחריו יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: 44 ויעפלו עלולות
אל ראש הדר ואדרון ברית יהוה ומשה לא משׁו מקרוב
המחנה: 45 וירד העממי והכני היישב בהר ההוא
ויכום ויכותם עד החרמה:

15 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבואו אל ארץ מושביכם אשר אני נתן
לכם: 3 ועתהםasha ליהוה עליה או זבח לפלא נדר
או בנדבה או בمعدיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן
הבקר או מן הצאן: 4 והקריב המקוריב קרבנו ליהוה
מנחה סלת עשרון בלול ברכבתית ההין שנן: 5 ווין לנסך
רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לככש האחד: 6
או לאל תעשה מנחה סלת שני עשרונים בלולה בשמן
שלשית ההין: 7 ווין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח
לייהוה: 8 וכוי תעשה בן בקר עליה או זבח לפלא נדר
או שלמים ליהוה: 9 והקריב על בן הבקר מנחה סלת
שלשה עשרונים בלול בשמן חצי ההין: 10 ווין תקריב
לנסך חצי ההין האשה ריח ניחח לייהוה: 11 ככה יעשה
לשור האחד או לאל האחד או לשא בככבים או בעזים:
12 כמספר אשר חעש ככה תעשו לאחד כמספרם: 13
כל הארץ יעשה ככה את אלה להקריב האשה ריח ניחח
לייהוה: 14 וכי יגור אתם גור או אשר בחוככם לדרכיכם
ועשה אשא ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: 15
הקהל תקה אחת לכם ולגרן הנר חקת עולם לדרכיכם
ככם גור יהוה לפני יהוה: 16 תורה אחת ומשפט אחד

נראה באهل מועד אל כל בני ישראל: ב ויאמר יהוה
אל משה עד אתה נאנצוי העם הזה ועד אנה לא אאמין כי
בכל האות אשר עשית בקרבו: 12 אכן במדבר ואורשנו
ועשה אתך לנו נדול ועצום ממנה: 13 ויאמר משה
אל יהוה ושמעו מצרים כי העלה בכחך את העם הזה
מרקבו: 14 ואמרו אל ישב הארץ זו את שמעו כי אתה
יהוה בקרוב העם הזה אשר עין בעין נראת אתה יהוה
ועניך עדיהם ובעמד ענן אתה הילך לפנייהם יומם
ובעמד אש לילה: 15 והמתה את העם הזה כאיש אחד
ואמרו הגויים אשר שמעו את שמעך לאמר: 16 מבלתי
יכלה יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע
לهم וישחתם במדבר: 17 ועתה יndl נא כי אドני כאשר
דברת לאמר: 18 יהוה ארך אפים ורב חסר נשא ענן
ופשע ונקה לא ניקה פקד ענן אבות על בניים על שלשים
על רבעים: 19 סלח נא לעון העם הזה גנאל חסך
וכאשר נשאתה לעם הזה מצרים ועד הנה: 20 ויאמר
יהוה סלחתי במדבר: 21 ואולם חיו אני וימלא בכבוד יהוה
את כל הארץ: 22 כי כל האנשים הראים את כבדי ואת
אתתי אשר עשית במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר
פעמים ולא שמעו בקהל: 23 אם יראו את הארץ אשר
נשבהתי לאותם וכל מנאי לא יראו: 24 ועובד כי לב
עקב היהת רוח אחרת עמו וימלא אחריו והביאתו אל
הארץ אשר בא שמה ווירענו וירשנה: 25 והעמלקי והכני
ישוב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרכם סוף:
26 וידבר יהוה אל משה ואל אחרן לאמר: 27 עד מתי
לעדת הרעה הזאת אשר מה מה מלינים עלי את תלנות בני
ישראל אשר מה מה מלינים עלי שמעתי: 28 אמר אליהם
חוי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באוני כן עשה
לכם: 29 במדבר הזה יפלו פניכם וככל פקידיכם לכל
מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי:
30 אם אתם תבואו אל הארץ אשר נשأتي את ידי לשכנ
אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: 31 וטפכם
אשר אמרתם לבן יהוה והביאתי אתכם וידענו את הארץ:
32 ופניכם אמתם יפלו במדבר זה:
33 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את
זוניכם עד הם פניכם במדבר: 34 במספר הימים
אשר תרחתם את הארץ ארבעים ימים יום לשנה ויום לשנה
תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי:
35

16 ויקח קרח בן יצחר בן קחית בן לוי ורutan ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: **2** ויקמו לפניו משה ואנשימים מבני ישראל חמשים ומאתים נשייא עדיה קראי מועד אנשי שם: **3** ויקhalbו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם رب לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנסחו על קהלה יהוה: **4** וישמע משה ויפל על פניו: **5** וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: **6** זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: **7** ותנו בהן אש ושים עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: **8** ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: **9** המעת מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכנם יהוה ולעמד לפני העדה לשפטם: **10** ויקרב אהך ואת כל אחיך בני לוי אהך ובקשתם נם כהנה: **11** וכן לך אתה וכל עדתך הנודדים על יהוה ואחרון מה הוא כי תלונו עליו: **12** ווישלח משה לקרה לדתן ולבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלחה: **13** המעת כי העלינו מארץ זבת חלב ורבע להמתנו במדבר כי תשתרר עליינו נם השתרר: **14** אף לא ארץ זבת חלב ודבש הביאנו והתנו לנו נחלה שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלחה: **15** ויהדר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנהתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: **16** ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפניו יהוה אתה והם ואחרון מחר: **17** ווקחו איש מחתתו חמשים ומאתים קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתתו אתה ואחרון איש מחתתו: **18** ווקחו איש מחתתו יהנו עליהם עלייהם קטרת ויעמדו פחח אהל מועד משה ואחרון: **19** ויקhalb עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה ידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: **20** הבדלו מותק העדה זואת ואכליה אתם כרגע: **21** והיפלו על פניהם ויאמרו אל אחד הרוחות לכל בשם איש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף: **22** וידבר יהוה אל משה לאמר: **23** דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: **24** ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקנין ישראל: **25** וידבר אל העדה לאמר סורו נא

יהיה לכם ולגר הנר אתכם: **26** וידבר יהוה אל משה לאמר: **27** דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: **28** והיה באכלכם מלחת הארץ תרימו תרומה ליהוה: **29** ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה נרן כן תרימו אתה: **30** מראות ערסתיכם תנתנו ליהוה תרומה לדרכיכם: **31** וכי תשנו ולא תעשו את כל המצוות האלה אשר דבר יהוה אל משה: **32** את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרכיכם: **33** והיה אם מעוני העדה נעשה לשגנה ומונחתו ונסכו בן בקר אחד לעלה לדריח ניחח ליהוה ומונחתו ונסכו כמשפט ושער עזום אחד לחטא: **34** וככפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שנגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שנגתם: **35** ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הנר בתוכם כי לכל העם בשגנה: **36** ואם נשפח אתת תחטא בשגנה והקריב עז בת שנגה לחטאאת: **37** וככפר הכהן על הנפש השננת בחטאה בשגנה לפני יהוה לככפר עליו ונסלח לו: **38** האורח בבני ישראל ולגר הנר בתוכם תורה אחת יהיה מן הארץ ומן הנר את יהוה הוא מנדף ונכרתת הנפש והוא מקרב עמה: **39** כי דבר יהוה בזה ואת מצותיו היפר הכרתת תכורת הנפש הוחז עונה בה: **40** ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשע עזים אל משה ואל ויקריבו אותו המזאים אותו מקשע עזים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: **41** ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש מה יעשה לו: **42** ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אותו באבניים כל העדה מוחז למחנה וירגמו אותו באבניים אותו כל העדה אל מוחז למחנה וירגמו אותו באבניים וימת כasher צוה יהוה את משה: **43** ויאמר יהוה אל משה לאמר: **44** דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי ציצת הכנף ציצת על כנפי בנדיהם לדרכם וננתנו על ציצת וראיהם את זכירתם פתיל תכלת: **45** והיה לכם לצייצת וראיהם את זכירתם את כל מצות יהוה ועשיותם אתם ולא תתרו אחריו לבבכם ואחריו ענייכם אשר אתם זנים אחריהם: **46** למן תוכרו ועשיותם את כל מצותיו והייתם קדשים לאלהיכם: **47** אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים להיותם להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

המנפה: 49 ויהיו המתים במנפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרה: 50 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמנפה נעצרה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וכח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשייהם לבית אבותם שנים עשר מותות איש שמו כתוב על מטהו: 3 ואת שם אהרן כתוב על מטה לוי כי מטה אחד בראש בית אבותם: 4 והנחתם באهل מועד לפני העדות אשר אoud לכם שמה: 5 ויהיה האיש אשר אחרבו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליהם: 6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשייהם מטה לנשא אחד מטה לנשא אחד בבית אבותם שנים עשר מותות ומטה אהרן בתוך מותותם: 7 יניח משה את המטה לפני יהוה באهل העדרת: 8 ויהי מחרת ויבא משה אל אهل העדרות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצן ציון ווגמל שקרים: 9 ויצא משה את כל המטה לפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטה: 10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדרות למשמרת לאו לבני מורי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: 11 ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו כן עשה: 12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן נוענו אבדנו כלנו אבדנו: 13 כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמננו לגוע:

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתק השוא את עון המקדש ואתה ובניך אתק תשוא את עון כהנתכם: 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתק וילו עלייך וישראל ואתה ובניך אתק לפני אהל העדרת: 3 ושמרו משמרتك ומשמרת כל אהלך אך כל כל הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו נם הם נם אתם: 4 ונלו עלייך ושמרו את משמרת אהל מועד את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהוה עוד קצף על בני ישראל: 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה תנינים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד: 7 ואתה ובניך אתק שמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמביית לפרכת ועבדתם עברת מתנה אתן את כהנתכם והור הקרב ימות: 8

ועל אלהי האנשים הרשעים האלה ואל תננו בכל אשר להם פן חספו בכל חטאיהם: 27 ויעלו מעל משכן קרה דתן ובאים מסביב ודתן ואבירם יצאו נזבים פתח אלהיהם ונשיהם ובניהם וטפם: 28 ויאמר משה בזאת תדען כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: 29 אם כמוות כל האדם ימתוון אלה ופקחת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: 30 ואם בריה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובכעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: 31 ויהי בכלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבעק האדמה אשר תחתיהם: 32 כל האדם אשר לקרח ותחס עליהם הארץ ויאבדו מותוק הקhal: (Sheol h7585) 33 וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותחס עליהם הארץ ויאבדו מותוק הקhal: (Sheol h7585) 34 וכל ישראל אשר סכיבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ: 35 ואש יצאה מאי יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקשתרת: 36 וידבר יהוה אל משה לאמר: 37 אמר אל אלעוז בן אהרן הכהן וירם את מהחתת מבין השרפה ואת האש זורה הלהאה כי קדשו: 38 את מהחתות החטאיהם האלה בנטשתם ועשו אתם דקען פחים צפוי לモzech כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: 39 ויהי אלעוז הכהן את מהחתות הנחשת אשר הקריבו השרפם וירקעום צפוי לモzech: 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להתקיר קתרת לפני יהוה ולא יהיה קרחה וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם מה מה את עם יהוה: 42 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויבנו אל האל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: 43 ויבא משה ואהרן אל בני אהל מועד: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 הרמו מותוק העדה הזאת ואכלתם כרנע ויפל על פניהם: 46 ויאמר משה אל אהרן קח את מהחתה והתן עליה אש מעל המזבח ושים קתרת ותולך יהוה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף לפני יהוה הכהל הנגף: 47 ויקח אהרן כאשר דבר מר משה וירץ אל תוך הקhal והנה הכהל הנגף בעם ויתן את הקתרת ויכפר על העם: 48 ויעמד בין המתים ובין החיים ותעוצר

29 מכל מנהתיכם תרמו את כל תרומה יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנה: 30 ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנה ונחשב ללוים כתובאות גרון וכתובות יקב: 31 ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באهل מועד: 32 ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנה ואת קדשי בני ישראל לא חכללו ולא חמו:

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 זאת חק^ת
ההתורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו
אליך פרח אדרמה תמייה אשר אין בה מום אשר לא עליה
עליה על: 3 וונתמת אתה אל אליעזר הכהן והוציא אתה
אל מחוֹן למחנה ושותט אתה לפניו: 4 ולקח אלעזר הכהן
מדרמה באכבעו והזוה אל נכח פניו אהל מועד מדרמה שבע
פעמים: 5 ושרף את הפרה לעיניו את ערחה ואת ברשה
ויאתת דרמה על פרשה ישראף: 6 ולקח הכהן עז ארז ואזוב
ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: 7 וככבר
בנדיו הכהן ורוחץ בשרו במים ואחר יבוֹא אל המנחה
ויטמא הכהן עד הערב: 8 וודרשף אתה יכבר בנדיו במים
וירחץ בשרו במים ויטמא עד הערב: 9 ואסף איש טהור
את אפר הפרה והניח מחוֹן למחנה במקום טהור והיתה
עלדרת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאთ הו: 10
וככבר האסף את אפר הפרה את בנדיו ויטמא עד הערב
והיתה לבני ישראל ולגר הנג בתוכם לחתק עולם: 11
ההגע בmittah לכל נפש אדם ויטמא שבעת ימים: 12 והוא
ירחתה בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא
ירחתה ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: 13 כל
ההגע בmittah בנפש האדם אשר ימות ולא יחתה את משכן
יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מרי נדה לא
חרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: 14 זאת התורה אדרם
כי ימות באهل כל הבא אל האهل וכל אשר באهل יטמא
שבעת ימים: 15 וכל קליה פתוחה אשר אין צניד פtil
עליו טמא הוא: 16 וככל אשר יגע על פניו השדרה בחלל
חררב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים:
17 ולקחו ליטמא מעבר שרפת החטאות ונונן עליו מים
חמים אל כליה: 18 ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והוא
על האهل ועל כל הכללים ועל הנפשות אשר היו שם
ועוזל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: 19 וזהו

ויבדר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומותי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: ⁹ זה יהוה לך מקדש הקדשים מנו האש כל קרבנים לכל מנוחם ולכל חטאיהם ולכל אשם אשר ישבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: ¹⁰ בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו קדש יהוה לך: ¹¹ וזה לך הדרות מתהן לכל חנופה בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבניתך אתך לך עולם כל טהור בביתך יאכל אתה: ¹² כל חלב יצחר וככל חלב תירוש ודין ראשיהם אשר יתנו לך יהוה לך נתתים: ¹³ בכורי כל אשר בארץ אשר יביאו ליהוה לך יהוה כל טהור בביתך יאכלנו: ¹⁴ כל חרם בישראל לך יהוה באדם ובבבנה ויהה לך אך בשער אשר יקריבו לך יהוה באדם ובבבנה ויהה לך אך פרדה תפירה את בכור האדם ואת בכור הבבנה הטמאה תפירה: ¹⁵ ופדריו מבחן חדש עשרים גרה הוא: ¹⁶ אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפירה קדרש הם את דמים תזרק על המזבח ואת חלבם תקטרירasha לריח ניחח ליהוה: ¹⁷ ובשרם יהוה לך כזהה חנופה וכשוק הימין לך יהוה: ¹⁸ כל תרומות הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבניתך אתך בחק עולם ברית מלך עולם הוא לפני יהוה לך ולורעך אתך: ¹⁹ אך אמר יהוה אל אהרן באertzם לא תנהל וחולק לא יהוה לך בתוכם אני חלקר ונחלתך בתוך בני ישראל: ²⁰ ולבני לוי הנה נתתי לך מעשר בישראל לנחלה חלף עברתם אשר הם עבדים את עבדת האל מועד: ²¹ ולא יקרבו עוד בני ישראל אל האל מועד לשאת חטא למות: ²² ועבד הלו יהוא את עבדת האל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרכיהם ובתוכך בני ישראל לא ינהלי נחלה: ²³ כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לפני יהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינהלו נחלה: ²⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁵ ואל חלום תדבר ואמרתה אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם ממתם בנחלתכם והרמותם מיננו תרומות יהוה ממעשר מן המעשר: ²⁶ ונהשך לכם תרומותכם כدرן מן הנגרן וכמלאה מן היקב: ²⁷ כן תרימו נם אתם תרומות יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתחם מנו את תרומות יהוה לאחריו הכהן:

ישראל בஸלה נעלחה ואמ' נימיך נשתה אני ומקי' נתתי
מכרם רק איזין דבר ברגלי אעbara: 20 ויאמר לא העבר
ויצא אדום לקרתו בעם כבד וביד חזקה: 21 וימאן
אדום נתן את ישראל עבר בנבלו ויט ישראל מעליו:
22 ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר:
23 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על נבול
ארץ אדום לאמר: 24 יאסף אהרן אל עמי כי לא יבא אל
הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריהם את פי
למי מריבה: 25 קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם
הר ההר: 26 והפשת את אהרן את בגדיו והלבשיהם את
אלעזר בנו ואהרן יאסף ומות שם: 27 וויש משה כאשר
צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעני כב' העדה: 28 וויפש
משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו
וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר:
29 ויראו כל העדה כי נוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים
יום כל בית ישראל:

21 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל
דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממו שביו: 2 וירד
ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תחת את העם הזה בידי
והחרמתו את עיריהם: 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן
את הכנעני ויתרם אתם ואת עיריהם ויקרא שם המוקם
חרמה: 4 ויסעו מתר ההר דרך ים סוף לשבב את ארץ
אדום ותקצר נפש העם בדרכ: 5 וירבר העם באלהים
ובמשה למה העליתנו מצרים למות במדבר כי אין
לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: 6 וישלח
יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם ומota
עם רב מישראל: 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטפנו
כי דברנו ביהוה ובך ה��פלו אל יהוה ויסר מעליינו
את הנחש וה��פלו משה בעד העם: 8 ויאמר יהוה אל
משה עשה לך שرف ושים אותו על נס והיה כל הנשוך
וראה אותו וחי: 9 וויש משה נשח נשחת וישמה על הנס
והיה אם נשך הנחש את איש והביס אל נשח הנחש
וחיה: 10 וויסעו בני ישראל ויחנו באבות: 11 ווישעו מאבות
ויחנו בעדי העברים במדבר אשר על פני מואב ממוריה
הشمש: 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרד: 13 משם נסעו
ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מבול האמרי כי
ארנון נבול מואב בין מואב ובין האמרי: 14 על כן יאמר

הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו
ביום השביעי וככbs בנדיו ורוחץ במים וטהר בערב: 20
ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרת הנפש ההוא מותק
הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זורק עליו טמא
הוא: 21 והויה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכbs
בנדיו והגע בני הנדה יטמא עד הערב: 22 וכל אשר יגע
בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב:

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרמים ותקבר שם:
2 ולא היה מים לרעה ויקחלו על משה ועל אהרן: 3
וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ولو גונענו בוגע אחינו
לפניהם יהוה: 4 ולמה הבאתם את קהלה יהוה אל המדבר
זהה למות שם אנחנו ובעירנו: 5 ולמה העליתנו מצרים
להביאו אנתנו אל המוקם הרע זה לא מקום זרע ותאה
ונפנ' ורמון ומים אין לשותה: 6 וויבא משה ואהרן מפנ'
הקהל אל פתח האל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד
יהוה אליהם: 7 ווידבר יהוה אל משה לאמר: 8 קח את
המשה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל
הסלע לעיניהם ונתן מימייו והוציאת להם מים מן הסלע
והשיקת את העדה ואת עירם: 9 וויקח משה את המטה
מלפני יהוה כאשר צוהו: 10 ויקחלו משה ואהרן את
הקהל אל פניהם הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן
הסלע הזה נוציא לכם מים: 11 ווירם משה את ידו ויד
את הסלע במטחו פעים ויצאו מים רבים ותשת העדה
את הסקה נטהו פעים ויצאו מים רבים ותשת העדה
ובעירם: 12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא
האמנתם כי לחקירשני לעני בני ישראל لكن לא תביאו
את הקהלה הזה אל הארץ אשר נתתי להם: 13 הנה מי
מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם: 14
וישלח משה מלאכיהם מקדש אל מלך אדום כי אמר
אחיך ישראל אתה ידעת את כל התקלה אשר מצאנו:
15 וירדו אבותינו מצרים ונשב במצרים ימים רבים
וירדו לנו מצרים ולא באתנו: 16 ונצעק אל יהוה וישמע
כלנו וישלח מלך ואינו מצרים והנה אנחנו בקדש
עיר קצה נבולך: 17 ונעברה נא בארכץ לא נעבר בשדה
ובכרם ולא נשחה מי בא רדך המלך נלך לא נטה ימין
ושמאול עד אשר עבר נבולך: 18 ויאמר אליו אדום לא
תעבר כי פן בחרב יצא לקראתך: 19 ויאמרו אליו בני

השדה ובכלק בן צפור מלך למוֹאָב בעת ההוא: ⁵ ווַיָּשַׁלַּח מלכים אל כלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם י'זא ממצרים הנה בסה את עין הארץ והוא ישב מלוי: ⁶ ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא מני אoli אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעת את אשר תברך מברך ואשר תאר זיאר: ⁷ וילכו זקנ' מוֹאָב וקנ' מדין וקסמים בידם ויבאו אל כלעם וירברו אליו דברי בלק: ⁸ ויאמר אליהם לנו פה הלילה והשבי אתכם דבר כאשר ידבר הוה אלוי ושבו שרי מוֹאָב עם כלעם: ⁹ ויבא אליהם אל כלעם ויאמר מי האנשים האלה עמד: ¹⁰ ויאמר כלעם אל האלים בלק בן צפור מלך מוֹאָב שלח אלוי: ¹¹ הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קביה לי אתו אoli אוכל להלום בו גורשו: ¹² ויאמר אליהם אל כלעם לא תליך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא: ¹³ ויקם כלעם בבור בבור ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתחתי להליך עמדם: ¹⁴ ויקומו שרי מוֹאָב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלבם הליך עמדנו: ¹⁵ ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מלאה: ¹⁶ ויבאו אל כלעם ויאמרו לו כי אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהליך אליו: ¹⁷ כי כבד אכבד מאד וככל אשר תאמיר אל עשה ולכה נא קביה לי את העם הזה: ¹⁸ ויען כלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתנו לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גודלה: ¹⁹ ועתה שבו נא בזה נם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי: ²⁰ ויבא אליהם אל כלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך בא האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדרב אליך אתו תעשה: ²¹ ויקם כלעם בבור ויחבש את אתו וילך עם שרי מוֹאָב: ²² ויהר אף אליהם כי הולך הוא ויתיצב מלך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתו ושני געריו עמו: ²³ ותרא האتون את מלך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה ביריו ותת האتون מן הדרך ותליך בשדה ויר כלעם את האتون להטבה הדרך: ²⁴ ויעמד מלך יהוה במשועל הכרמים גדר מזה ונדר מזה: ²⁵ ותרא האتون את מלך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רניל בלבם אל הקיר ויסף להכתה: ²⁶ ווסף מלך יהוה עברו ויעמד במקום צד אשר אין דרך לננות ימין ושמאל: ²⁷ ותרא האتون בספר מלחת יהוה את והב בסופה ואת הנהלים ארנון: ²⁸ ואשד הנהלים אשר נתה לשבה עיר ונשען לנבל מואָב: ²⁹ ומשם באלה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: ³⁰ או ישר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: ³¹ באר חפרה שרים כrhoה נדרבי העם במקוק במשעתם וממדבר מתחנה: ³² וממאות הנייא אשר מתחנה נחלאל ומחלאל במוֹת: ³³ וממאות הנייא אשר בשדה מוֹאָב ראש הפסגה ונשקפה על פני הרים: ³⁴ ושלה ישראל מלכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: ³⁵ עברה בארץ לא נטה בשדה ובכרם לא נשטה מי באר בדרך המלך נלק עד אשר עבר נבלך: ³⁶ ולא נתן סיחן את ישראל עבר בנבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהזה וילחם בישראל: ³⁷ ויכהו ישראל לפני חרב ויריש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמו כי עז נבל בני עמו: ³⁸ ויהי ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערו האמרי בחשbon ובכל בנותיה: ³⁹ כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מוֹאָב הראשון ויהי את כל ארצו מידו עד ארנון: ⁴⁰ על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותוכנן עיר סיחן: ⁴¹ כי אש יצאה מהשבעון להבה מקריות סיחןأكلה ערד מוֹאָב בעלי במוֹת ארנון: ⁴² אוילך מוֹאָב אבדת עם כמושנתן בנו פליטם ובנתיו בשבויות למלך אמרי סיחן: ⁴³ ונירם אבד חשבון עד דיבון ונשימים עד נפח אשר עד מירבבא: ⁴⁴ וישב ישראל בארץ האמרי: ⁴⁵ ווישלח משה לרניל את יער וילכדו בנותיה ויריש את האמרי אשר שם: ⁴⁶ וויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראותם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ⁴⁷ ויאמר יהוה אל משה אל תירא אותו כי בידך גתתו אותו ואת כל עמו ואת ארצו ושותה לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ⁴⁸ ויכו אותו ואת בנו ואת כל עמו עד בלתי השair לו שיד וירישו את ארצו:

22 ויסעו בני ישראל ויהנו בערבות מוֹאָב מעבר לירדן ירחו: ² וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ³ ויגר מוֹאָב מפני העם מאד כי רב הוא וקץ מוֹאָב מפני בני ישראל: ⁴ ויאמר מוֹאָב אל זקנ' מדין עתה יהלחכו הקhal את כל סביבתינו כלכך השור את ירכ

קבה אל ומה אוזם לא עם יהוה: 9 כי מראש צרים ארano ומנבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובנויים לא יתחשב: 10 מו מה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל התה נפשי מות ישרים ותהי אחריתך כמהו: 11 ויאמר בלק אל בלבעם מה עשית לי לקב איבוי לחתך והנה ברכת ברך: 12 וויען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה בפי אותו אשרם לדבר: 13 ויאמר אליו בלק לך נאathi אל מקום אחר אשר תרנוו משם אפס קצחו תראה וכלו לא תראה וקננו לי משם: 14 ויקחוה שדה צפים אל ראש הפסגה ובין שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: 15 ויאמר אל בלק החיצב כה על עלך ואנכי אקריה כה: 16 ויקיר יהוה אל בלבעם וישם דבר בפיו ויאמר שב אל בלק וכח דברך: 17 ויבא אליו והנו נצב על עלהו ושריו מואב אותו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: 18 וויא משלו ויאמר קום בלק ושמע האינה עדי בנו צפר: 19 לא איש אל ויכוב ובן אדרם ויתנחם החוא אמר ולא עשה ודבר ולא יקימנה: 20 הנה ברך לחתך וברך ולא אשיבנה: 21 לא הביט און בייעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהי עמו ותרועה מלך בו: 22 אל מוצאים ממצרים כתועפת ראם לו: 23 כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כתעת אמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: 24 חן עם כלביה יקום וכאריו יתגשא לא ישב עד יאלט טרפ ודם חללים ישתח: 25 ויאמר בלק אל בלבעם נס קב לא תקנו נס ברך לא תברכו: 26 וויען בלבעם ויאמר אל בלק הלא דברת אליך לאמר כל אשר ידרבר יהוה אותו עשה: 27 ויאמר בלק אל בלבעם לכח נא אקחך אל מקום אחר אויל יישר בעני האלים וקתו לי משם: 28 ויקח בלק את בלבעם ראש הפעור נשקפ על פניו הישמן: 29 ויאמר בלבעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 30 וויעש בלק כאשר אמר בלבעם ויעל פר ואיל במזבח:

24 וירא בלבעם כי טוב בעני יהוה לבך את ישראל ולא הלק כפעם בפעם לקראת נחשים ושת אל המדבר פניו: 2 ווישא בלבעם את עינוי וירא את ישראל שכן לשכתיו ותהי עליו רוח אלהים: 3 וויא משלו ויאמר נאם בלבעם בנו בער ונאם הנבר שם העין: 4 נאם שמע אמרי אל אשר מוחזה שדי יהוזה נפל ונלי עינים: 5 מה לכה ארה לי יעקב ולכח זעמה ישראל: 8 מה אקב לא את מלך יהוה ותרבץ תחת בלבעם ויחר אף בלבעם ויך את האthon במקל: 28 ויפתח יהוה את פי האthon ותאמיר בלבעם מה עשו לי לך כי היכתנו זה שלש רגלים: 29 ויאמר בלבעם לאthon כי התעללת בוי לו יש חרב בידיו כי עתה הרונית: 30 ותאמיר האthon אל בלבעם הלווא אנכי אתןך אשר רכבת עלי מעדך עד היום הזה החסכו הסכני לעשות לך והיא אמר לא: 31 ויגל יהוה את עני בלבעם וירא את מלך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידיו ויקד ווישתו לאפיו: 32 ויאמר אליו מלך יהוה על מה היכית את אתןך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאת לשטן כי ריט הדרך לנדי: 33 ותאנו האthon וחת לפניהם זה שלוש רגלים אויל נטהה מפני כי עתה גם אתה הרכני ואתה החיה: 34 ויאמר בלבעם אל מלך יהוה החטא כי לא ידעת כי אתה נצב לקרأتي בדרך ועתה אם רע בעניך אשובה לי: 35 ויאמר מלך יהוה אתה אל בלבעם לך עם האנשים ואפס את דברך אשר אדריך אתנו תדבר וילך בלבעם עם שרי בלק: 36 וישמע בלק כי בא בלבעם ויצא לקראותו אל עיר מואב אשר על נבול ארנן אשר בקצתה הנבול: 37 ויאמר בלק אל בלבעם הלא שלחה שלחתי אליך לקרוא לך למה לא הלאת אליה האמנם לא אוכל בבדך: 38 ויאמר בלבעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכוא אוכל דבר מאמנה הדברך אשר ישם אלהים בפיו אדריך: 39 ווילך בלבעם עם בלק ויבאו קריית החזות: 40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח בלבעם ולשרים אשר אותו: 41 ויהי בבקר ויקח בלק את בלבעם ויעלה במוות בעל וירא שם קצתה העם:

23 ויאמר בלבעם אל בלק הנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 2 ווישע בלק כאשר דבר בלבעם ויעל בלק ובלבעם פר ואיל במזבח: 3 ויאמר בלבעם לבלק החיצב על עלהך ואלכה אויל יקרה יהוה לקרأتي ודבר מה יראני והנרתוי לך וילך שפי: 4 ויקיר אלהים אל בלבעם ויאמר אליו את שבעה המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: 5 ווישם יהוה דבר בפי בלבעם ויאמר שוב אל בלק וכח דברך: 6 ווישב אליו והנה נצב על עלהו הוא וככל שרי מואב: 7 וויא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכח זעמה ישראל: 8 מה אקב לא

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מותך העדה ונכח רמה בידו: 8 ויבא אחר איש ישראל אל הקבבה וידרך את שנייהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה והעוצר המגפה מעל בני ישראל: 9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בחוכם ולא כלתי את בני ישראל בקנאי: 12 לכן אמר הנני נתן לך את בריתו שלום: 13 והויתה לו לזרעך אחורי ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: 14 ושם איש ישראל המכש אשר הכה את המדינה זמרי בן סלוֹן נסיא בית אב לשמי: 15 ושם האשה המכש המדינה כובי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 צרור את המדרינים והחיקות אותם: 18 כי צררים הם לכם בנכלייהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כובי בת נסיא מדין אחות המכש ביום המגפה על דבר פעור:

26 יהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: 2 Shawot ר' ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבותם כל יצא צבא בישראל: 3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם עברת מואב על ירדן ירחו לאמר: 4 מבן עשרים ר' ראובן כבור ישראל בני היצאים מארץ מצרים: 5 ר' ראובן כבור ישראל בני ר' ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוֹן משפחת הפלאי: 6 לחצרן משפחת החצרני לכרמי משפחת הכרמי: 7 אלה משפחת הראוּני ויהיו פקדיהם שלשה וארכבים אלף ושבע מאות ושלשים: 8 ובנו פלוֹן אליאב: 9 ובנו אליאב נמוֹאל ודרון ואבירם הוא דרтон ואבירם קדרואי העדה אשר הצוו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצטט על יהוה: 10 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאותים איש וധיו לנוֹס: 11 ובני קרח לא מתו: 12 בני שמעון למשפחתם לנמוֹאל משפחת הנמוֹאל לימיון משפחת הימני לכין משפחת היכני: 13 לזרח משפחת הזרח לשאול משפחת השאול: 14 אלה משפחת השמעני שניהם ועשרים אלף ומאותים: 15 בני נד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני ועדת בני ישראל והמה בכיהם פתח אהל מועד: 7 וירא

tabo אהליך יעקב משכנתיך ישראל: 6 כנהלים נטו כננת עלי נחר כאלהים נטע יהוה כארזים עלי מים: 7 يول מים מדליו וזרעו במים רביבים וירם מגאנ מלכו ותנשא מלכתו: 8 אל מוציאו ממצדים כתועפת ראמ ל' יאל נוּים צרי ועצמותיהם יגרם וחציו מיחץ: 9 כרע שככ כארוי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך ואדריך אדריך: 10 ויחדר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ואמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך וזה שלש פעמים: 11 ועתה ברחה לך אל מקוםך אמרתיך כבד אכברך והנה מנעד יהוה מכובד: 12 ויאמר בלעם אל בלק הלא נם אל מלאכיך אשר שלחת אליו דברתיך לאמר: 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף זהב לא אוכל לעברך כי יהוה לעשות טובך או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדריך: 14 ועתה חנני הולך לעמך באחרית הימים: 15 אייעץך אשר יעשה העם הזה לעמך בער ונאם הגבר שתם ויא משלו ויאמר נאם בלעם בער ונאם הגבר שתם העין: 16 נאם שמע אמריך אל וידע רעת עליין מוחזה שדי יהוה נפל ונלו עינים: 17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מייעקב וקם שבט מישראל ומח' פאי מואב וקרקר כל בני שת: 18 והיה אדרום ירש והיה ירשה שער איביו וישראל עשה חיל: 19 וירד מייעקב והאיביד שריד מער: 20 וירא את מלך ויא משלו ויא אמר ראשית נוּים עמלך ואחריתו עדי אבד: 21 וירא את הקני ויא משלו ויאמר איתן מושבך ושדים בסלע קנק: 22 כי אם יהוה לבער קין עד מה אשר תשבך: 23 ויא משלו ויאמר אווי מי יהוה משמו אל: 24 וצימ מיד כתים וענו אשר וענו עבר ונם הוא עדי אבד: 25 ויקם בלעם וילך וישב במקום ונם בלק הולך לדרכו:

25 וישב ישראל בשטחים ויחל העם לזונות אל בנות מואב: 2 ותקראן לעם לובחי אלהין ויאכל העם וישתחוו לאלהיהם: 3 וצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: 4 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה ננד השם וישב חرون אף יהוה מישראל: 5 ויאמר משה אל שפטו ישראל הרנו איש אנשיו הנטמדים לבעל פעור: 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינה לעני משה ולעני כל ועדת בני ישראל והמה בכיהם פתח אהל מועד: 7 וירא

לימנה משפחת הימנה לישוי משפחתי היישוי לברעה משפחתי הברעי: 45 לבני ברעה לחבר משפחתי החברי למלכיאיל משפחתי המלכיאיל: 46 ושם בת אשר שרה: 47 אלה משפחתי בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 48 בני נפתלי למשפחתם ליהצאל משפחתי היהצאל לנוןוי משפחתי הנונו: 49 לייצר משפחתי היוצר לשלם משפחתי השלמי: 50 אלה משפחתי נפתלי לפקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף אלף שבע מאות ושלשים: 52 וירדרבר יהוה אל משה לאמר: 53 אלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמota: 54 לרבי הרבה נחלתו: 55 אך בנורל יחלק את הארץ לשמות מטות נחלתו: 56 על פי הנורל תחלק נחלתו בין רב אבותם ינהלו: 57 ואלה פקודי הלו למשפחתם לנרשון משפחתי הנרשני לכהה משפחתי הכהתי למרדי משפחתי המרדי: 58 אלה משפחתי לוי משפחתי הלבני משפחתי החברני משפחתי המחליל משפחתי המושי משפחתי הקרחי וקהת הולד את עמרם: 59 ושם אשת עמרם יוכבר בת לוי אשר ילדה אתה ללי במצרים ותולד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחיהם: 60 ווילד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 61 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש וריה לפני יהוה: 62 ויהיו פקדים שלשה ועשרים אלף צור מבן חדש ומעלה כי לא התפקיד בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבה מואב על ירדן ירחו: 64 ובאללה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: 65 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפה ויושע בן נון:

27 ותקרבה נבות צלפחד בן חפר בן נלעד בן מכיר בן מנשה למשפחתי מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחללה נעה ותגללה ומילכה ותרצתה: 2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיכם וכל העדה פתחה אهل מועד לאמר: 3 אבינו מות במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדרת קרח כי בחטאו

לחני משפחתי החני לשוני משפחתי השני: 16 לאזני משפחתי האזני לנערו משפחתי העירי: 17 לאזרוד משפחתי האזרוד לאראל' משפחתי האראלי: 18 אלה משפחתי בני נד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: 20 ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחתי השלני לפrix משפחתי הפרצוי לזרוח משפחתי הזרחי: 21 ויהיו בני פרץ לחצרן משפחתי החצרני לחמול משפחתי החמולוי: 22 אלה משפחתי יהודה לפקדים ששה ושביעים אלף וחמש מאות: 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחתי התולע לפוה משפחתי הפוני: 24 לישוב משפחתי היושבי לשמרן משפחתי השמרני: 25 אלה משפחתי יששכר לפקדים ארבעה וששים אלף ושלש מאות: 26 בני זבולון למשפחתם לסדר משפחתי הסדרי לאלוון משפחתי האלוי ליחלאל משפחתי היחלאל: 27 אלה משפחתי הובולני לפקדים ששים אלף וחמש מאות: 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחתי המכרי ומכיר הוליד את נלעד לנלעד משפחתי הגלעדי: 30 אלה בני גלעד איעזר משפחתי האיעזרו ושכם משפחתי השכמי: 32 ושמידע משפחתי השמידע וחפר משפחתי החפריו: 33 וצלפחד בן חפר לא היה לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחללה ונעה חנלה מלכה ותרצתה: 34 אלה משפחתי מנשה ופקדים שנים וחמשים אלף ושבע מאות: 35 אלה בני אפרים למשפחתם לשוטלח משפחתי השוטלח לבכר משפחתי הבכרי לתחן משפחתי התחני: 36 ואלה בני שותלה לערן משפחתי הערני: 37 אלה משפחתי בני אפרים לפקדים שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: 38 בני בנימין למשפחתם לבלע משפחתי הבלע לאשבל משפחתי האשבל לאחורים משפחתי האחירמי: 39 לשופם משפחתי השופמי לחופם משפחתי החופמי: 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחתי הארדי לעעמן משפחתי הנעמי: 41 אלה בני בנימין למשפחתם לפקדים חמשה וארבעים אלף ושש מאות: 42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחתי השוחמי אלה משפחתי דן למשפחתם: 43 כל משפחתי השוחמי לפקדים ארבעה וששים אלף וארבע מאות: 44 בני אשר למשפחתם

לכבר אחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: 8 ואთ הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה
אשה ריח ניחח ליהוה: 9 וביום השבת שני כבשים בני
שנה תמיימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשם
ונסכו: 10 עליה שבת בשבותו על עלה התמיד ונסכה:
11 ובראשי חדשים תקריבו עליה ליהוה פרים בני
בקר שניים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים: 12
ושלש עשרנים סלת מנחה בלולה בשם לפר האחד
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשם לאל האחד: 13
ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשם לכבש האחד
עליה ריח ניחח אשה ליהוה: 14 ונסכהם חצי ההין
יהיה לפר ושלשת ההין לאיל ורביעת ההין לכבר אין
אות עלת חדש בחדרו לחדר השנה: 15 ושעיר עזים
אחד לחטאת ליהוה על עלה התמיד ועשה ונסכו: 16
ובחדש הראשון בארכעה עשר יום לחדר פסח ליהוה:
17 ובחמשה עשר יום לחודש הוזה חוג שבעת ימים מצוות
אכל: 18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה
לא תעשו: 19 ווהקרבתם אשה עליה ליהוה פרים בני בקר
שניים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמיימים יהיו
לכם: 20 ומנהתם סלת בלולה בשם שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים לאיל העשו: 21 עשרון עשרון תעשה
לכבר האחד לשבעת הכבשים: 22 ושעיר חטאת אחד
לכבר עלייכם: 23 מלבד עלת הבקר אשר על עלה התמיד
תעשה את אלה: 24 כאלת התשו ליום שבעת ימים לחם
אשה ריח ניחח ליהוה על עלה התמיד יעשה ונסכו: 25
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו: 26 וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה
לייהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו: 27 ווהקרבתם עלה לריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שניים איל אחד שבעת כבשים בני שנה: 28
ומנהתם סלת בלולה בשם שלשה עשרנים לפר האחד
שני עשרנים לאיל האחד: 29 עשרון עשרון לכבר האחד
לשבעת הכבשים: 30 שעיר עזים אחד לכבר עלייכם:
31 מלבד עלת התמיד ומנהתו תעשו תמיימים יהיו לכם
ונסכהם:

29 ובחדש השביעי באחד לחדר מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:

מת ובנים לא היו לו: 4 למה יגער שם אבינו מותך
משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אהוה בתוך אמי אבינו: 5
ויקרב משה את משפטן לפני יהוה: 6 ויאמר יהוה אל
משה לאמר: 7 כן בנות צלפחד דברת נתן להם
אחות נחלה בתוך אמי אביהם והעברת את נחלה אביהם
לךן: 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן
אין לו והעברתם את נחלהו לבחתו: 9 ואם אין לו בת
ונחתם את נחלהו לאחיו: 10 ואם אין לו אחיהם ונחתם את
נחלהו לאחיו אביו: 11 ואם אין אחיהם לאביו ונחתם את
נחלהו לשארו הכהן אליו מושפחתו וירש אותה והיתה
לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: 12
ויאמר יהוה אל משה עלה אל הרים הרים זהה וראה
את הארץ אשר נתן לבני ישראל: 13 וראיתה אתה
ונאספת אל עמיך נם אתה כאשר נאסר אהרן אחיך: 14
כאשר מרייתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני
במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: 15 וידבר
משה אל יהוה לאמר: 16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל
בשר איש על העדה: 17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא
לפניהם ואשר יוציאם ואשר יבאים ולא תהיה עדת יהוה
כצאן אשר אין להם רעה: 18 ויאמר יהוה אל משה קח
לך את יהושע בן נון אש אשר רוח בו וסמכת אידיך
עליו: 19 והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל
העדה וציויתה אותו לעיניהם: 20 ונתתת מהדרך עלייו
למען ישמעו כל עדת בני ישראל: 21 ולפני אלעזר הכהן
יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו
על פיו יבוא הוא וככל בני ישראל אליו וכל העדה: 22
ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו ויקח את יהושע ויעמדתו
לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה: 23 וויסמך את ידיו
עליו ויזוחו כאשר דבר יהוה ביד משה:

28 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאי שרי ניחח תשמרו
להקריב לי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמיימים שניים ליום עלה
תמיד: 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים: 5 וועשירית האיפה סלת למנה
בלולאה בשם כתית רביעת ההין: 6 עלת תמיד העשו
בהר שני לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ונסכו רביעת ההין

2 ועשיתם עליה ליריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים : 3 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל : 4 ועשרון אחד לכבר האחד לשבעת הכבשים : 5 ועשיר עזים אחד חטא על כפר עלייכם : 6 מלבד עלת החדש ומנהתת ועלת התמיד ומנהתת ונסכיהם כמשפטם ליריח ניחח אשה ליהוה : 7 ובבשור לחדר המשפטם ליריח ניחח אשה ליהוה : 8 ובקרבתם עליה ליריח כל מלאכה לא תעשי : 9 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה תמיימים יהיו לכם : 10 ומנהתם עשרני אחד לכבר איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים יהיו לכם : 11 שעיר עזים אחד לכבר האחד לשבעת הכבשים : 12 ובחמשה עשר יום לחדר השבעי מקרא ונסכיהם : 13 ובחמשה עשר יום ונתנתם חן קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודת לא תעשו ונתנתם חן ליריח שבעת ימים : 14 ובקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליריח פרים בני בקר שלשה עשר אילים שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים יהיו : 15 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט האחד לשבעה עשר פרים שני עשרנים לאייל האחד לשני האלים : 16 ועשיר עזים אחד חטא עלת התמיד ומנהתת ונסכיה : 17 וביום השני פרים בני בקר שניים עשר אילים שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 18 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאיל ולכבשים במספרם כמשפט : 19 ועשיר עזים אחד חטא מלבד עלת התמיד ומנהתת ונסכיה : 20 וביום השלישי פרים עשר אילים שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 21 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאיל ולכבשים במספרם כמשפט : 22 ועשיר חטא אחד מלבד עלת התמיד ומנהתת ונסכיה : 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילים שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 24 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאיל ולכבשים במספרם כמשפט : 25 ועשיר עזים אחד חטא מלבד עלת התמיד ומנהתת ונסכיה : 26 וביום החמישי פרים תשעה אילים שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 27 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאיל ולכבשים במספרם כמשפט : 28 ועשיר חטא אחד מלבד עלת

בנין ישראל בככל אשר צוה ייהוה את משה :

30 וידבר משה אל ראשי המתו לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ייהוה : 1 איש כי ידר נדר ליריח או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יהל דברו בכל היצא מפיו יעשה : 2 ואשה כי תדר נדר ליריח ואסירה אסר בבית אביה בתעריה : 3 ושמע אביה את נדרה ואסירה אשר אסירה על נפשו והחריש לה אביה אסירה על נפשו לא יקום ויהוה יסלח לה כי הニア אביה אסירה על נפשו אשר אסירה על נפשו יקום : 4 וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסירה על נפשו יקום : 5 ואם הニア אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסירה אשר אסירה על נפשו לא יקום ויהוה יסלח לה כי הニア אביה אתה : 6 ואם היו תוהה לאיש ונדריה עלייה או מבטה שפתיה אשר אסירה על נפשו : 7 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסירה אשר אסירה על נפשו יקמו : 8 ואם ביום שמע אישה הニア אותה והפר את נדרה אשר עלייה ואת מבטה שפתיה אשר אסירה על נפשו ויהוה יסלח לה : 9 ונדר אלמנה גורשה כל אשר אסירה על נפשו יקום עלייה : 10 ואם בית אישה נדרה או אסירה אשר על נפשו שבעה : 11 ושמע אישה והחריש לה לא נדר נפשו יקום : 12 ואם הפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצאת שפתיה לנדריה ולאסר נפשו לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה : 13 כל נדר וכל שבעת אסר

את משה: 22 אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת: 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש ותשרף אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: 24 וככשתם בנדיכם ביום השבעה וטהרתם ואחר תבאו אל המנהה: 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 26 שא את ראש מלכות השבי באדם ובבמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: 27 וחצית את המלוכה בין תפשי המלחמה הייצאים לצבאו ובין כל העדה: 28 והרמות מכם ליהוה מאת אנשי המלחמה הייצאים לצבאו אחד נפש מהמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמורים ומן הצאן: 29 ממחציתם תקחו ונתתת לאלעזר הכהן תרומות יהוה: 30 וממחצית בני ישראל תקח אחד אחיו מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמורים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתת אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה הכהן: 32 ויהי המלכות יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שיש מאות אלף ושביעים אלף וחמשת אלףים: 33 ובבקר שניים ושביעים אלף: 34 וחמורים אחד וששים אלף: 35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משבכ בזק כל נפש שניים ושלשים אלף: 36 ותהי המלחמה חלק הייצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעה אלףים וחמש מאות: 37 ויהי המקס ליהוה מן הצאן שיש מאות חמיש ושביעים: 38 ובהקר ששה ושלשים אלף ומקסם ליהוה שניים ושביעים: 39 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות ומקסם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומקסם ליהוה שנים ושלשים נפש: 41 וויתן משה את מקס תרומות יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 42 וממחצית בני ישראל אשר חזה משה מן האנשים הצבאים: 43 ותהי מלחמת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעה אלףים וחמש מאות: 44 ובבקר ששה ושלשים אלף: 45 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש אדם ששה עשר אלף: 47 ויקח משה ממחצית בני ישראל את האחו אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה וויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו

לענת נפש אישת יקימנו ואישה יפרנו: 14 ואם החרש יחריש לה אשה מזום אל יום והקם את כל נדריה או את כל אסירה אשר עליה הרים אתם כי החרש לה בום שמעו: 15 ואם הפר יפר אתם אחריו שמעו ונשא את עונה: 16 אלה החוקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בגעירה בית אביה:

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נקם נקמת בני ישראל מאת המודינים אחר התספַּא עלייך: 3 וידבר משה אל העם לאמור החלציו מאתכם אנשים לצבאו ויהיו על מדרין לנת נקמת יהוה במדין: 4 אלף למטה אלף למטה לכל מטוט ישראל תשלהו לצבאו: 5 וימסרו מליפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבאו: 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבאו אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבאו וכלי הדרש וಚיצרות התרועה בידיו: 7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגנו כל זכר: 8 ואת מלכי מדין הרנו על חללייהם את אויב ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רביע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: 9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמות ואת כל מקניהם ואת כל חללים בזוז: 10 ואת כל עריהם במושבותם ואת כל טירתם שרפבו באש: 11 ויקחו אות כל השלל ואת כל המלוכה באדם ובבמה: 12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלוכה ואת השלל אל המנהה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירדו: 13 וויצאו משה ואלעזר הכהן וכלי נשיא העדה לקראתם אל מחוון למנהה: 14 ויקנץ משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: 15 ויאמר אליהם משה החיהם כל נקבה: 16 הן הנה הוי לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדרת יהוה: 17 ועתה הרנו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרכנו: 18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משבכ זכר החייו לכם: 19 ואתם חנו מחוון למנהה שבעת ימים כל הרן נפש וכל נגע בחלל תחתטאו ביום השלישי וכבוים השבעה אתם ושביכם: 20 וכל בנד וכל כל עור וכל מעשה עזום וכל כל עז תחתטאו: 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה

והלא כי באה נחלתו אלינו מעבר הירדן מזרחה : 20
 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה : 21 ועבר לכם כל חלוין את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו : 22 ונכבהה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והיותם נקיים מיהוה ומיישר אל הארץ כהנה החטאחים ליהוה ודועו החטאחים אשר תמצאו העשון כן הנה החטאחים ליהוה ודועו החטאחים אשר תמצאו אתם : 24 בנו לכם ערים לטפכם ונדרת לנצחם והיצא מפיכם העשו : 25 ויאמר בני נד ובני רואבן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה : 26 טפנו נשנו מכך מקנו וככל בהחנותנו יהיו שם בעיר הגלעד : 27 ועבדיך עברו כל חלוין צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר : 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשיו אבות המתוות לבני ישראל : 29 ויאמר משה אליהם אם יעברו בני נד ובני רואבן אתכם את הירדן כל חלוין למלחמה לפני יהוה ונכבהה הארץ לפניכם ונחתם להם את הארץ הגלעד לאחוזה : 30 ואמ לא יעברו חלויזים אתכם ונאהו בתקכם בארץ כנען : 31 ויענו בני נד ובני רואבן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן עשה : 32 נחנו נעבר חלויזים לפני יהוה ארץ כנען ואננו אחזות נחלנו מעבר לירדן : 33 ויתן להם משה לבני נד ולבני רואבן ולחציו שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סירון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה נגבלה ערי הארץ סביב : 34 ויבנו בני נד את דיבן ואת עתרת ואת ערער : 35 ואת עתרת שופן ואת יער וינבהה : 36 ואת בית נמרה ואת בית הדרן ערי מבצר ונדרת צאן : 37 ובני רואבן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קרייטים : 38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמות הערים אשר בנו : 39 וילכו בני מכיר בן מנשה נלעדיה וילכדה וירוש את האמרי אשר בה : 40 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה : 41 ויאיר בן מנשה הילך וילכד את חותיהם ויקרא אתה חות יאיר : 42 ונכח הילך וילכד את קנות ואת בניתה ויקרא לה נכח בשמי :

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותם ביד משה ואהרן : 2 ויכתב משה את מוצאיםם למשיעיהם על פי יהוה ואלה מסיעיהם לモצאיםם : 3

איש : 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כל' זהב אצעודה וצמיד טבעת עגיל וכומו לכפר על נפשתו לפניו יהוה : 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת כל כל' מעשה : 52 וויהי כל' זהב התרומה אשר הרימו להוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות : 53 אנשי הצבא בזוויש לו : 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אותו אל האל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה :

32 ומקנה רב היה לבני רואבן ולבני נד עצום מאד ויראו את ארץ יזרעאל ואת ארץ גלעד והנה המיקום מקום מקנה : 2 ויבאו בני נד ובני רואבן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר : 3 עטרות וריבון ויעזר נמרה והשבען ואלעללה ושבם ונבו ובען : 4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עתה ישראל ארץ מקנה הוא ולבידך מקנה : 5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחוזה אל העברנו את הירדן : 6 ויאמר משה לבני נד ולבני רואבן האחים יבואו למלחמה ואתם תשבו פה : 7 ולמה חנוון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה : 8 כה עשו אחיםם בשלוחו אתם מקדש ברנע לראות את הארץ : 9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ונניאו את לב בני ישראל לבלהו בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה : 10 ויהר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר : 11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם לזכך ולייעקב כי לא מלאו אחרי : 12 בלווי כלב בן יפנה הקנוי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה : 13 ויהר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד הם כל הדור העשה הרע בעני יהוה : 14 והנה קממת תחת אבותיכם תרבות אנשים החטאחים לسفות עד על חרון אף יהוה אל ישראל : 15 כי תשובן מאחריו ויסוף עד לתניהם במדבר ושותם לכל העם הזה : 16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקנו פה ועריהם לטפנו : 17 ואחננו נחלץ חשים לפניו בני ישראל עד אשר אם הביאם אל מקומם וישב טפנו בעריך המבצר מפני ישבי הארץ : 18 לא נשוב אל בתינו עד התנהל בני ישראל איש נחלתו : 19 כי לא נהיל אתם מעבר לירדן

בullenן דבלטומה: 47 ויסעו מעלמן דבלטומה ויתנו בהרי העברים לפני נבו: 48 ויסעו מהרי העברים ויתנו בערבה מואב על ירדן יrhoו: 49 ויתנו על הירדן מבית היושט עד אבל השטם בערבה מואב: 50 וידבר יהוה אל משה בערבה מואב על ירדן יrhoו אמר: 51 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן מפני אל הארץ כנען: 52 והוורשתם את כל לישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיהם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו: 53 והוורשתם את הארץ לרשת אהה: 54 והתחלתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אהה: 55 ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הנורל לו יהוה למתות אבחיכם תנהלו: 55 ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תוויתו מיהם לשכיהם בעיניכם ולצניהם בצדיכם וצרכו אחיכם על הארץ אשר אתם ישבים בה: 56 והיה כאשר דמיות לעשות להם אעשה לכם:

34 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען ואת הארץ אשר תפל לכם בנחלה הארץ כנען לנבלתיה: 3 וזהו לכם פאת נגב מדבר צן על ידי אדום והוא לכם נבול נגב מוקצת ים המלח קדמה: 4 ונסכ لكم הנבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והוא הוציאתו מנגב לדרש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: 5 ונסכ הנבול מעצמן נחלה מצרים והוא תוצאתו הימה: 6 ונבול ים והוא لكم הים הנדול ונבול זה יהוה لكم נבול ים: 7 וזה יהוה لكم נבול צפון מן הים הנדול תחאו لكم הדר הדר: 8 מהר הדר תחאו לבא חמת והוא תוצאתה הנבל צדרה: 9 ויצא הנבל צפונה ופינה והוא תוצאתו חצר עין זה יהוה لكم נבול צפון: 10 והתאותם لكم לנבול קדמה מהצר עין שפמה: 11 וירד הנבל משפט הרבללה מקדם לעין וירד הנבל ומהה על כתף ים כנרת קדמה: 12 וירד הנבל הירדנה והוא תוצאתו ים המלח זאת היה לכם הארץ לבלחה סביב: 13 ויצו משה אח בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנהלו אתה בנורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המנות וחצי המטה: 14 כי ללחו מטה בני הרואבי לבית אבתם ומטה בני הנדי לבית

הראשון ממהרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעני כל מצרים: 4 ומצרים מקרים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאליהם עשה יהוה שפטים: 5 ויסעו בני ישראל מרדעמס ויתנו בסכת: 6 ויסעו מאתם ושב על פי באתם אשר בקצתה המדבר: 7 ויסעו מאתם ושב על פי החירות אשר על פני בעל צפון ויתנו לפני מנדל: 8 ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדברם אתם ויתנו במרה: 9 ויסעו ממרה ויבאו אלמה ובאלם שתים עשרה עינות מים ושביעים תמרים ויתנו שם: 10 ויסעו מאלים ויתנו על ים סוף: 11 ויסעו מים סוף ויתנו במדבר סין: 12 ויסעו ממדבר סין ויתנו בדפקה: 13 ויסעו מדקפה ויתנו באלו: 14 ויסעו מאלוש ויתנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשות: 15 ויסעו מרפידם ויתנו במדבר סינו: 16 ויסעו ממדבר סינו ויתנו בקברת התאות: 17 ויסעו מקברת התאות ויתנו בחצרה: 18 ויסעו מחצרת ויתנו בתרתמה: 19 ויסעו מתרמה ויתנו ברמן פרץ: 20 ויסעו מרמן פרץ ויתנו בלבנה: 21 ויסעו מלבנה ויתנו ברסה: 22 ויסעו מרסה ויתנו בקהלתה: 23 ויסעו מקהלתיה ויתנו בהר שפר: 24 ויסעו מהר שפר ויתנו בהר שפר: 25 ויסעו מהרדה ויתנו במקהלה: 26 ויסעו ממקהלה ויתנו בתחתה: 27 ויסעו מתרה ויתנו בתורה: 28 ויסעו מתרה ויתנו במתקה: 29 ויסעו ממתקה ויתנו בחשמנה: 30 ויסעו מחשמנה ויתנו בנסרות: 31 ויסעו מנסרות ויתנו בבני יען: 32 ויסעו מבני יען ויתנו בחר הנדרנד: 33 ויסעו מהר הנדרנד ויתנו ביטבתה: 34 ויסעו מיטבתה ויתנו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה ויתנו בעצין גבר: 36 ויסעו מעצין גבר ויתנו במדבר צן הוא קדש: 37 ויסעו מקדש יהוננו בהר ההר בקצת הארץ אדום: 38 ויעל אהרן הכהן אל הר הדר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים ל'צאת בני ישראל מארך מצרים בחדר החמייש באחד לחדר: 39 ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר הדר: 40 ושמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: 41 ויסעו מהר הדר ויתנו בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה ויתנו בפונן: 43 ויסעו מפונן ויתנו באבתה: 44 ויסעו מאבת ויתנו בעי העברים בנבול מואב: 45 ויסעו מעיים ויתנו בדיבן גדר: 46 ויסעו מדיבן גדר ויתנו

מקלט תהיינה: 15 לבני ישראל ולגר ולחוsb בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוש שמה כל מכה נפש בשגנה: 16 ואם בכלל ברזול הכהו יומת רצח הוא מות יומת הרצח: 17 וכן באבן יד אשר ימות בה הכהו יומת רצח הוא מות יומת הרצח: 18 או בכלל עץ יד אשר ימות בו הכהו יומת רצח הוא מות יומת הרצח: 19 נאל הדם הוא ימיה את הרצח בפנעו בו הוא ימיהנו: 20 ואם בשגנה יהדרנו או השליך עליו בצדיה יומת: 21 או באיבה הכהו בירדו יומת מות המכחה רצח הוא נאל הדם ימיה את הרצח בפנעו בו: 22 ואם בفتح כל איבת הדרנו או השליך עליו כל kali בלא צדיה: 23 או בכלל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו יומת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: 24 ושפטו העדה בין המכחה ובין נאל הדם על המשפטים האלה: 25 והצילו העדה את הרצח מיר נאל הדם והשיבו אותו העדה אל עיר מקלט אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הנדר אשר משח אותו בשמן הקדרש: 26 ואם יצא הרצח את נבול עיר מקלט אשר ינוס שמה: 27 ומצא אותו נאל הדם מחוץ לנבול עיר מקלט ורצח נאל הדם את הרצח אין לו דם: 28 כי בעיר מקלט ישב עד מות הכהן הנדר ואחרי מות הכהן הנדר לישוב הרצח אל ארץ אחותו: 29 והיו אלה להם לחתת משפט לדרתיכם בכל מושבתייכם: 30 אלה לכם לחתת משפט לדרתיכם בכל מושבתייכם: 31 כל מכחה נפש לפי עדרים ירצח את הרצח ועד אחר לא יענה בנפש למות: 32 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשאי למות כי מות יומת: 33 ולא תקחו כפר לנוש אל עיר מקלט לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: 34 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יתניף את הארץ ולא רצץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: 35 ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:

36 ויקרבו ראשיו האבות למשחת בני גלעד בן מכיר בן מנסה ממשחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשים ראשיו אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לחתת הארץ בנהלה בנו רל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לחתת את נהלה צלפחד אחינו לבנותיו: 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגראה נחלתן מנהלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה מעבר לירדן ואת שלוש הערים תחנו הארץ כגען ערי

אבותם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתן: 15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתן מעבר לירדן וירחו קדמה מזרחה: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 אלה שמות האנשים אשר ינהלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון: 18 ונשיא אחד נשיא אחד מטה תקחו לנחל את הארץ: 19 ולמטה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהו: 21 למטה בני ממן אלידר בן כסילון: 22 ולמטה בני דן נשיא בקי בן ניל: 23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפר: 24 ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: 25 ישכר נשיא פלטיאל בן עז: 26 ולמטה בני אשר נשיא אחיהו בן שלמי: 28 ולמטה בני נפתלי נשיא פרההאל בן עמיהו: 29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כגען:

35 וידבר יהוה אל משה בערבה מואב על ירדן ירחו לאמר: 2 צו את בני ישראל ונתנו לליום מנהלת אחותם ערים לשבת ומגרש לערים סכיבתיים תחנו לליום: 3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיים יהיו לכהמתם ולבושים וכלכל חיתם: 4 ומגרשי הערים אשר תחנו לליום מקריר העיר וחוצה אלף אמה סביב: 5 ומודתם מחוץ לעיר את קדרמה אלפיים באמה ואת פאת נגב אלפיים באמה ואת פאת ים אלפיים באמה ואת פאת צפון אלפיים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: 6 ואת הערים אשר תחנו לליום את שער המקלט אשר תחנו לנש שמה הרצח ועליהם תחנו ארבעים ושטים עיר: 7 כל הערים אשר תחנו לליום ארבעים ושמנה עיר אתנן ואת מגרשיהן: 8 והערים אשר תחנו מאהות בני ישראל מאות הרוב תרבו ומאות המעת תעמשו איש כפי נחלתו אשר ינהלו יתן מעריו לליום: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארץ כגען: 11 והקריהם לכל ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכחה נפש בשגנה: 12 והיו לכל הערים למקלט מוגן ולא ימות הרצח עד עמדתו לפני העדה למשפט: 13 והערים אשר תחנו שיש ערי מקלט תהיינה לכם: 14 את שלוש הערים תחנו מעבר לירדן ואת שלוש הערים תחנו הארץ כגען ערי

אשר תהיה להם ומגראל נחלתנו יגרא: 4 ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיה להם מנהלת מטה אבותינו יגרא נחלתן: 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעניהם תהיה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיה לנשים: 7 ולא חסב נחלה לבני ישראל מטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתו ידבקו בני ישראל: 8 וכל בת ירשת נחלה ממנות בני ישראל לאחד משפחתי מטה אביה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתו: 9 ולא חסב נחלה מטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו ממנות בני ישראל: 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: 11 ותהיינה מחללה תרצה וחגלה ומכלבה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהם לנשים: 12 משפחתי בוי מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחתי אביהם: 13 אלה המצוות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

אלֵיכֶם וְתֹאמְרוּ נְשָׁלָחָה אֲנָשִׁים לְפָנֶינוּ וַיַּחֲפְרוּ לִפְנֵי אֶרְצֵנוּ וַיַּשְׁבּוּ אֲתָנוּ בְּנֵא אֱלֹהֵינוּ: ²³ וַיַּטְבֵּל בְּעֵינֵי הָדָר בְּעֵת שֶׁאָמַר לְבָנָיו אֲתָנוּ שְׁנָים עֶשֶׂר אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִעַלְתָה בָּה וְאֲקָח מִכֶּם שְׁנָים עֶשֶׂר נְחַל אַשְׁכָל וְוַרְגָּל אֲתָה: ²⁴ וַיַּעֲלֵוּ הַרְהָרָה וַיַּבְאֵוּ עַד נְחַל אַשְׁכָל וְוַרְגָּל אֲתָה: ²⁵ וַיַּכְחַדְשֵׂנָה בְּרִנְעָה מִפְרַי הָאָרֶץ וַיַּרְדֹּה אַלְמָנוּ וַיַּשְׁבּוּ אֲתָנוּ דָבָר וַיֹּאמְרוּ טֻבָּה הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: ²⁶ וְלֹא אֲבִיתָם לְעַלְתָה וְתָמְרוּ אֶת פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ²⁷ וְתַהַרְנוּ בְּאֲהַלְיכֶם וַיֹּאמְרוּ בְשִׁנְאָתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָזֶה אֲנָשִׁינוּ מִאָרֶץ מִצְרָיִם לְתַת אֲחָנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה שֶׁאָמַר לְאָנָנוּ: ²⁸ אֲנָה אֲחָנוּ עַלְמָן אֲחָנוּ אֲחָנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה שֶׁאָמַר לְאָנָנוּ: ²⁹ וְאָמַר וְכֹצְרָת בְּשָׁמִים וְגַם בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם: ³⁰ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶלְכָם לְאַתְּעַצְּנָן וְלֹא תִּרְאָוֹן מְהֵם: ³¹ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַחֲלֵךְ לְפָנֶיכֶם הוּא יְלַחֵם לְכָם כִּכְלָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרָיִם לְעֵינֵיכֶם: ³² וּבְמִדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲנָשָׁךְ שֶׁאָשָׁר הָיָה אֱלֹהֵיכֶם הַזֶּה אֲלֹהֵיךְ כַּאֲשֶׁר יְשָׁא אִישׁ אֲתָה בְּנָוֹת בְּכָל הָדָר אֲשֶׁר הָלַכְתָּם עַד בָּאָכָם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה: ³³ הַחֲלֵךְ לְפָנֶיכֶם בְּדַרְךָ לְתוֹרָם מַאֲמִינִים בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ³⁴ וְיַשְׁמַע יְהוָה אֲתָה קָול דְּבָרֵיכֶם תַּלְכֵוּ בָהּ וּבְעַנְיוֹן יּוֹם: ³⁵ אִם יַרְאָה אִישׁ בְּאָנָשִׁים הָאָלָה יַקְצַף וַיַּשְׁבַּע לְאָמֵר: ³⁶ זֹלְתָה כָּלֵב בֶּן יִפְנָה הוּא יְרָאָנָה וְלֹו אַתָּן אֶת לְאָבָתֵיכֶם: ³⁷ זֹלְתָה כָּלֵב בֶּן יִפְנָה הוּא יְרָאָנָה וְלֹו אַתָּן אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָרַךְ בָהּ וְלֹבָנָיו יַעֲנִין אֶרְאָרָם אַחֲרֵי יְהוָה: ³⁸ נִמְצָא בַּיּוֹתְאָנָף יְהוָה בְּגַלְלָכֶם לְאָמַר נִמְתָּא אַתָּה לֹא תָבָא שֵׁם: ³⁹ יְהֹוָשָׁב בֶּן נָנוֹ הַעֲמֵד לִפְנֵיךְ הוּא יְבָא שֵׁמָה אֶתְךָ וְזֹקֵן יְהֹוָה אֲנָשָׁה תִּנְהַלֵּנה אֶת יִשְׂרָאֵל: ⁴⁰ וְטַפְכָם אֲשֶׁר אָמְרָתָם שָׁׁקָעַ יְהֹוָה וְבָנָיכֶם אֲשֶׁר לֹא יַדְעַו הַיּוֹם טֹוב וַיַּרְחַם יְהֹוָה בְּאָוֹן לְבַיִת יְהֹוָה וּבְבָנָיכֶם אֲשֶׁר אָמַר לְבָנָיו אֲתָנוּ שְׁנָים עֶשֶׂר אֲנָשִׁים וְהַמְּרֻבָּה דָרְךָ יִסְמַךְ סְפָאָה: ⁴¹ וְתַעֲנוּ וְתֹאמְרוּ אֲלֵי חָטָאת יְהֹוָה אֲנָה נִעַלְתָה וְנִחְמַנְתָה כָּל אָשֶׁר צָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתַחְנוּרְאָישׁ אֲשֶׁר כָּל מִלְחָמָתוֹ וְתַחְנוּ לְעַלְתָה הָהָרָה: ⁴² וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי אָמַר לְהָמָר לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תַלְחַמְוּ כִּי אַנְנֵי בְּקָרְבָּכֶם וְלֹא תַנְגַּפְוּ לִפְנֵי אִיבְיכֶם: ⁴³ וְאָדָרְבָּא לְאַלְכָם וְלֹא שְׁמַעַתָּם וְתָמְרוּ אֶת פִי יְהֹוָה וְתַזְדַּוְו וְתַעֲלִו הַרְהָרָה: ⁴⁴ וַיַּצֵּא אֲשֶׁר יְהֹוָה יִשְׁבּוּ בְּהָר הָהָר לְקַרְאָתָכֶם וַיַּרְדְּפּוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר העשינה הָדָרָבִים וַיַּכְתּוּ אֶתְכֶם בְּשֶׁעָר עַד חַרְמָה: ⁴⁵ וְתַשְׁבּוּ וְתַבְכּוּ לִפְנֵי יְהֹוָה וְלֹא שְׁמַע יְהֹוָה בְּקַלְכָם וְלֹא

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן מדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ובין חצית ודי זיהב: ² אחד עשר ים מחרב דרך הירדן עד קדרון: ³ ויהי בארכבים שנה בעשוי עשר חדרש כאחד לחדר דבר משה אל בני ישראל כל כל אשר צוה יהוה אטו אליהם: ⁴ אחרי הכתה את סיכון מלך האמרי אשר ישב בחשbon ואת עון מלך הבשן אשר ישב בעתרת באדרעי: ⁵ בעבר הירדן בארץ מואב הוואיל משה באאר את התורה הזאת לאמר: ⁶ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: ⁷ פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכנוו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוּף הים ארץ הכנעני והלבנוני עד הנהר הנדרל נהר פרת: ⁸ ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לחתה להם ולזורעם אחרים: ⁹ ואמר אלכם בעית ההוא לאוכל לבדי שתאת אתכם: ¹⁰ יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמיים לרבות: ¹¹ יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשך דבר לכם: ¹² איכזה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריביכם: ¹³ הבו לכם אנשים חכמים ונבניהם וידיעים לשבטיכם ואשים בראשיכם: ¹⁴ ותענו את ראיותם ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ¹⁵ ואכח את ראש שבטיכם אנשים חכמים וידיעים ואתן אתם ראשיהם וראשי מאות ושרי מאות ושרי חמשים ושורי עשרות וشرطם לשבטיכם: ¹⁶ ואצזה את שפטיכם בעית ההוא לאמר שמע בין אחיםכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין נרו: ¹⁷ לא תחירו פנים במשפט כקטן כנדל תשמעון לא תנורו מפני איש כי המשפט לאலיהם הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אליו ושמעתו: ¹⁸ ואצזה אתכם בעית ההוא את כל הדברים אשר העשון: ¹⁹ ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הנדרל והנורא ההוא אשר ראיותם דרך הירדן כאשר צוה יהוה אליהם אתנו ובוא עד קדרון: ²⁰ ואמר אלכם באתם עד היר ואמר אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ²¹ ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עליה רשותך כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל תירא ואל תחת: ²² ותקרבון

האזור אליהם: 46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם:

2 ונפנ' ונסע המדבבה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אליו ונסב את הדר שעיר ימים רבים: 2 ויאמר יהוה אליו לאמור: 3 רב לכם סב את הדר הזה פנו לכם צפנה: 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בנבול אליהם בני עשו היישבים בשעריך ויראו מכם ונשمرתם מthead: 5 אל תתנו בכם כי לא אתן לכם מארצם עד מדריך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הדר שעיר: 6 אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם ונם מים תכרו מאתם בכסף ושתיהם: 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידעת לכתך את המדבר הגדל הזה והארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: 8 ונעבר מאת אהינו בני עשו היישבים בשעריך הדר שעיר מהילת ומצעין נבר ונפנ' ונעבר דרך מדבר מוואב: 9 ויאמר יהוה אליו אל תצער את מוואב ואל תתנו בכם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את הדר ירשה: 10 האמים לפנים ישבו בה עם נדול ורב ודם כענקים: 11 רפאים יהשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים: 12 ובשער ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשם וישמידם מפניהם וישבו תחתם כאשר ישראאל לארץ ירשותו אשר נתן יהוה להם: 13 עתה קמו ועברו לכם את נחלה זרד ונעבר את נחלה זרד: 14 והוימים אשר הלבנו מקדש ברכען עד אשר עברנו את נחלה זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המלחמה כאשר נשבע יהוה להם: 15 ונם יד יהוה היהת בם להם מקרב המלחמה עד תם: 16 ויהיו כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: 17 וידבר יהוה אליו לאמר: 18 אתה עבר היום את נבול מוואב את ער: 19 וקרבת מול בני עמו לך ירשה כי לבני תתנו בכם כי לא אתן מארץ בני עמו לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: 20 ארץ רפאים תחשב אף היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנאים יקראו להם זמומים: 21 עם נדול ורב ודם כענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם ישבו תחתם: 22 כאשר עשה לבני עשו היישבים בשעריך אשר השמיד את החרוי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה: 23 והעווים היישבים בחצריהם עד עזה כפתרים הייצאים ממכפתור השמידם וישבו תחתם: 24 קומו סעו

ועברו את נחל ארנון ראה נתתי בידך את סיכון מלך השבון האמרי ואת ארצו החל רש וההנור בו מלחמה: 25 היום הזה אח'ת פחדך ויראך על פני העמים תחת כל השמיים אשר ישמעון שמעך ונגנו וחלו מפניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיכון מלך השבון דברי שלום לאמר: 27 אעbara בארכך בדרך בדרך אלך לא אסוד ימין ושמאל: 28 אכל בכסף השברני ואכלתי ומים בכסף תחן לי ושתתי רך אעbara ברגני: 29 כאשר עשו לי בני עשו היישבים בשעריך והמוואבים היישבים בער עד אשר עבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 30 ולא אבה סיכון מלך השבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמצץ את לבבו למען תחו בידך כום הזה: 31 ויאמר יהוה אליו ראה החلتיה תחת לפניך את סיכון ואת ארצו החל רש לרשות את הארץ: 32 ויצא סיכון לקראותנו הוא וכל עמו למלחמה יתכח: 33 וויתחנו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו: 34 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מותם והנשים והחטף לא השארנו שריד: 35 רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדרנו: 36 מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הנלעד לא היהת קרייה אשר שגבה ממנה את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: 37 רק אל ארץ בני עמו לא קרבת כל יד נחל יבך ועריך הדר וכל אשר צוה יהוה אלהינו:

3 ונפנ' ונעל דרך הבשן וייצא עוג מלך הבשן לקראותנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: 2 ויאמר יהוה אליו אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר ישב בחשבון: 3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השair לו שריד: 4 ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היהת קרייה אשר לא ליהנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן: 5 כל אלה ערים בצרות חומה נבבה דלתיהם ובכון: 6 ונחרם אותם מערוי הפרזי הרבה מthead: 7 ובכון עשינו לסיכון מלך השבון החרם כל עיר מותם הנשים והחטף: 8 וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: 9 ונכח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר עבר הירדן מנהל ארנון עד הדר חרמון: 9 צידנים

4 ועתה ישראל שמע אל החוקים ועל המשפטים אשר אני מלמד אחכם לעשות למען תחיו ובאתם יורשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אביכם נתן לכם: **2** לא חספו על הדבר אשר אני מצוה אתכם אשר אני מצוה אתכם: **3** שומר את מצות יהוה אלהיכם אשר אני מצוה אתכם: **4** עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פeur כי כל איש אשר הילך אחריו בעל פeur השמידו יהוה אלהיך מקריך: **5** ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: **6** וראה למורתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוינו הוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באם שמה לרשותה: **7** ושמורתם ועשיתם כי הוא חכםכם וביתיכם לעני העמים אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו רק עם חכם ובבון הגוי הנדול הזה: **8** כי מי גוי נדול אשר לו אלהים קדבים אליו כי הוה אלהינו בכל קראנו אליו: **9** ומוי גוי נדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אני נתן לפניכם היום: **10** רק השמור לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו ענייך ופן יסורו מלבקך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בנייך: **11** יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אמר יהוה אליו הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חמים על הארץ והאת בניהם ילמדון: **12** ותקרבו ותעמדון תחת החרב והחרב בער בעש עד לב השמים חזק ענן וערפל: **13** וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: **14** ווינדר לכם את בריתו אשר צוה אחכם לעשות עשרה הדברים ויתבעם על שני לחות אבניים: **15** ואתי צוה יהוה בעת הוה למד אתכם חוקים ומשפטים לעשתחם אתם בארץ אשר אתם עברים שם לרשתה: **16** פן תשח瞳ו ועשיתם לכם פסל תמיון כל מותך האש: **17** תבנית כל בהמה אשר סמל תבנית זכר או נקבה: **18** תבנית כל הארץ תבנית כל רמש באדרמה תבנית כל דינה אשר בימים מתחות הארץ: **19** פן תחושע ענייך השמיימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבאם השמיים ונדרת והשתווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: **20** ואתכם לך יהוה וויצא אתכם

יקראו להרמן שרים והאמריו יקראו לו שניר: **21** כל ערי המישר וכל הנלעד וכל הבשן עד סלבה ואדרע ערי מלכת עוג בבשון: **22** כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברכת בני עמוון השע אמות ארכה וארכבע אמות רחבה באמות איש: **23** ואת הארץ הזאת ירשו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הילגנעד ועריו נתתי לראובני ולנדי: **24** ויתר הנלעד וכל הבשן מלכת עוג נתתי לחצי שבת המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן הוהו יקרא הארץ רפאים: **25** יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הנשורי והמעכתי ויקרא אתם על שםו את הבשן חות יאיר עד היום הזה: **26** ולמכיר נתתי את הנלעד: **27** ולראובני ולנדי נתתי מן הנלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל ונבל ועד יבך הנחל נובל בני עמוון: **28** והערבה והירדן ונבל מכרנת ועד ים הערכה ים המלח תחת אשדת הפסנה מורהה: **29** ואצנו אתכם בעת הוה לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשותה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: **30** רק נשים וטפכם ומנקכם ידעת כי מקנה רב לכם ישבו בערים אשר נתתי לכם: **31** עד אשר יניח יהוה אלהיכם נתן לכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: **32** ואת יהושע צויתי בעת הוה לאמר ענייך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר מה: **33** לא תיראoms כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: **34** ואתחנן אל יהוה בעת הוה לאמר: **35** אדרני יהוה אתה הצלות להראות את עבדך את גדרך ואת ירך החזקה אשר מי אל בשמיים ובארץ אשר יעשה כמשיך וכגבורתך: **36** בעבר נא ואראת את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב הזה והלבנון: **37** ויתעבר יהוה כי למענכם ולא שמע אליו ויאמר יהוה אליו לך אל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה: **38** עליה ראש הפסנה ושה ענייך מה וצפנה ותמונה ומורהה וראיה בענייך כי לא ת עבר את הירדן הזה: **39** וצאו את יהושע וחזקתו ואמץחו כי הוה עבר לפני העם הזה והו ינחיל אותם את הארץ אשר תראה: **40** ונשב בינוי מול בית פעור:

מכור הבהיר ממצרים להיות לו עם נחלה כיום זהה: 21 ויהוה הארץ כי על דבריכם וישבע לבתיהם עברית את הירדן ולבתיהם בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 22 כי אני מות בארץ זו זאת איני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה זו זאת: 23 השמרו לכם פן תשחחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועתהם לכם פסל תמורה כל אשר צוך יהוה אלהיך: 24 כי יהוה אלהיך אש אכלת הוא אל קנא: 25 כי תולדת בניים ובני נזירים וונשנתם בארץ והשתתם 26 העידתו בכם היום את השם ואת הארץ כי אבד תאבדן מחר מעל הארץ אשר אתם עברם את הירדן שמה לרשחה לא תאריכון ימים עליה כי השמדת השמדון: 27 והפין יהוה אתכם בעמיהם ונשארתם ממי מספר בניים אשר יתג יהוה אתכם שמה: 28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עז ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחן: 29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצתת כי תדרשו בכל לבך ובכל נפשך: 30 בצר לך ומזאוך כל הדברים האלה באחריות הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהל: 31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אהיך אשר נשבע להם: 32 כי שאל נא לימים הראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמץח השמים ועד קצה השמים הנהיה בדבר הנadol הזה או הנשמע כrido: 33 השמע עם קולו ואו הנסה אלהים לבוא לבקשת לו גוי מקרב גוי במסת בתאת ובופתים ובמלחמות וביד חזקה ובורוע נטויה ובמוראים נדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לענייך: 34 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא אלהים אין עוד מלבדו: 35 מן השמים השמייע את קלוי ליסך ועל הארץ הראך את אשנו הנдолה ודרבורי שמעת מותך האש: 36 ותחת כי אהב את אהיך ויבחר בזורעו אחריו וויצוך בפנוי בקהל הנדל ממצרים: 37 להוריש נזירים נדלים ועצמים מוך מפני להביאך לחתך את ארצם נחלה כיום זהה: 38 וידעת היום והשבת לך הארץ כל מלאכה אתה ובנק ובתק ועבדך ואמתך לשורך וחמרך וכל בהמתך וגרכ אשר בשעריך למן הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו

הירדן מורהת ועד ים הערבה תחת אשדת הפסנה: 5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החוקים ואת המשפטים אשר אני דבר באניכם היום ולמדתם אותם ושמורתם לעשtem: 2 יהוה אלהינו כרת עמו ברית בחרב: 3 לא את אבחינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אנחנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מותך האש: 5 אני עמד בין יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לא אמר: 6 אני יהוה אלהיך אשר הוציאتك מארץ מצרים מבית עבדים: 7 לא ידיה לך אלהים אחרים על פניהם: 8 לא העשה לך פסל כל תמורה אשר בשם ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת הארץ: 9 לא תשתחווה להם ולא תעבדם כי אני יהוה אלהיך אל קנא פקד עז אבותה על בניים ועל שלשים ועל רביעים לשנאי: 10 ועשה חסר לאלים לאהבי ולשמרי מצותיו: 11 לא ת שא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 12 שומר את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: 13 וששת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך: 14 ויום השבעה שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנק ובתק ועבדך ואמתך לשורך וחמרך וכל בהמתך וגרכ אשר בשעריך למן

ונומרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבען מארך כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת הלב ודברך: 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאדך: 6 והיו הדברים האלה אשר אגמי מצוק היום על לבבך: 7 ושננתם לבנייך ודברת בם בשבחך בכיתך ובכלהך בדרך ובשכבהך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטפתה בין עיניך: 9 וכתחבם על מזוזות ביתך ובשעריך: 10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לחת לך עד רעים נדلت וטבת אשר לא בנית: 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת ובברת החיצונים אשר לא חצצת כרמים וויתם אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: 12 הדשמר לך פן חשכה את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תعبد ובשמו תשבע: 14 לא תלכוון אחריו אליהם אחרים מלאה העמים אשר סביבותיכם: 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרברך פן יחרה אף יהוה אלהיך בר והשמדך מעל פני הארץ: 16 לא תגנו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במשה: 17 שמור תשמרין את מצות יהוה אלהיכם ועדתו וחיקוי אשר פיך: 18 ועשית הדישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך: 19 להדרך את כל איביך מנפיך כאשר דבר יהוה: 20 כי ישאלך בנהך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: 21 ואמרת לבך עבדים הינו לפראעה במצרים וויצו לנו יהוה ממצרים ביד חזקה: 22 ויתן יהוה אותן וופתיהם נדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו: 23 ואונטו הוציא מכם למן הביא אתנו לחת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו: 24 ויצו לנו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיינו כהיום הזה: 25 וצדקה תהייה לנו כי נשמר לעשות את כל המצווה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו:

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה ונשל גוים רבים מנפיך החתי והגרנשי והאמרי והכנען והפרזי והחתי והיבוסי שבעה גוים רבים בנק כל ימי חיקיך ולמן יאריכון ימיך: 3 וושמעת ישראל

ונוח עבדך ואמתך כמוך: 5 וזכרת כי עבר היהת בארץ מצרים וצאך יהוה אלהיך משם ביד חיקתך ובודע נטיה על כן צוק יהוה אלהיך לעשות את יום השבתה: 16 כיבד את אביך ואת אמך כאשר צוק יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמן יטב לך על הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: 17 לא תרצה: 18 ולא תנאף: 19 ולא תגנב: 20 ולא תעהנה ברעך עד שוא: 21 ולא תחמד אשת רעך ולא תחאה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שרו וחמו וכל אשר לרעך: 22 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוק האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכחם על שני לחות אבנים ויתנים אליו: 23 ויהיו כשמעכם את הקול מתוק החשך וההר בער באש ותקרבון אליו כל ראשי שבטים וזקניכם: 24 וחתאמרו חן הראנו יהוה אלהינו את כבבדו ואת נדלו ואת קלנו שמענו מתוק האש הים הזה ראיינו כי דבר אלהים את האדים וחוי: 25 ועתה למה נמות כי האכלנו האש הנדרלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: 26 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוק האש כמננו ויהיו: 27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו אלך ושמענו ועשינו: 28 וישמע יהוה את קול דבריכם בדרכם אליו ויאמר יהוה אליו שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היישבו כל אשר דברו: 29 מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה אתי ולשמור את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: 30 לך אמר להם שבו לכם לאלהיכם וואתה פה עמד עמדיו ואדרבה אליך את כל המצווה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אגמי נתן להם לרשותה: 32 ושמורתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתם לא תסרו ימין ושםאל: 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתם תלכו למען תחיוון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

6 וזאת המצווה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשותה: 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתו ומצוותו אשר אגמי מצוק אתה ובנק ובן נון כל ימי חיקיך ולמן יאריכון ימיך: 3 וושמעת ישראל

וחזקם ממק' : 2 ונתנים יהוה אלהיך לפניך והם מהונמה
נדלה עד השמדם : 24 וננתן מלכיהם בידך והאברת את
שם מותחת השמיים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך
אתם : 25 פסילו אלהיהם תשפונן באש לא תחמד כספ
זהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי חועבת יהוה
אליהיך הוא : 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם
כמהו שקץ תשקצנו ותעב התעבנו כי חרם הוא:

8 כל המצויה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות
למען תחיזון ורביתם ובאתם וירושתם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותיכם : 2 וכורת את כל הדרך אשר
הליך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את אשר לבבך התחומר מצותם אם
לא : 3 ויענק וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא
ירעון אבותך למען הודעך כי לא על הלחם לבדו יהיה
האדם כי על כל מוצאי יהוה יחיה האדם : 4 שמלהך
לא בלהה מעלייך ורגליך לא בזקה זה ארבעים שנה : 5
VIDUTAH UM LBBEK CI KASHER YISER AISH AT BNO YHVA ELLAHIC
ומסדרך : 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללבך בדרכיו
וליראה אתו : 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים עינת ותחמת יצאים בבקעה ובבדש : 8
ארץ חטעה ושערדה ונפנ ותאננה ורמון ארץ זית שמן ורbesch :
9 ארץ אשר לא בנסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל
ביה ארץ אשר אבניה ברזול ומהריה החצב נשחת : 10
ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה
אשר נתן לך : 11 פן תשכח את יהוה אלהיך
בלתוי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתו אשר אנכי מצוך
היום : 12 פן תאכל ושבעת ובותים טובים תבנה וישבת : 13
ובקך וצאנך ירבין וככוף זהב ירבה לך וכל אשר לך
ירבה : 14 ורומ לבבך ושבחת את יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים : 15 המוליך במדבר הנDEL
והתוֹרָא נש שرف ועקרב וצמאן אשר אין מים המוציא
לך מים מצור החלמייש : 16 המאכלך מן במדבר אשר
לא ירעון אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטברך
באחריותך : 17 ואמרות לבבך כהו ועצם ידי עשה לי
את החיל הזה : 18 וכורת את יהוה אלהיך כי הוא הננתן
לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע
לאבותיך כיום הזה : 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה

וחזרם תחרים אתם לא חברת להם ברית ולא תחנם : 3
ולא תחתןם בם בתק לא תחן לבנו ובתו לא תחק לבןך :
4 כי יסיד את בנק מהחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה
אף יהוה בכם והשמדך מהר : 5 כי אם כה תשעו להם
מזבחתיהם תחצז ומצבתם תשברו ואשרורם תנדען
ופסיליהם תשפונן באש : 6 כי אם קדוש אתה ליהוה
אליהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סנהה מכל
הימים אשר על פניו האדמה : 7 לא מרבכם מכל העמים
חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעת מכל העמים :
8 כי אהבת יהוה אחכם ומשמרו את השבעה אשר
נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדר
מכית עבדים מיד פרעה מלך מצרים : 9 וידעת כי יהוה
אליהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד
לאהבו ולשמרי מצותו לא אלף דור : 10 ומשלם לשנאיו
אל פניו להאבירו לא יאחר לשנאיו אל פניו ישלם לו :
� ושמרת את המצויה ואת החקים ואת המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לעשותם : 11 והיה עקב השמעון את
המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה
אליהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך :
12 ואהבה וברך והריך וברך פרוי במקץ ופרוי אידמתך
דניך ותירשך ויצחך שנר אל פיך ועתורתך צאנך על
האדמה אשר נשבע לאבותיך לחת לך : 13 ברוך תהיה
מכל העמים ליהוה בך עקר ועקרה ובבהתמך : 14
והסיר יהוה מנק כל חלי וכל מדי מצרים הרעים אשר
ידעת לא ישים בך וננתם בכל שנאיך : 15 ואכלת את
כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך
עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך : 16
כי חאמור בלבבך רבים הגויים האלה ממנין איך אוכל
להוריים : 17 לא תירא מהם וכור תוצר את אשר עשה
יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים : 18 המסת הנדלה
אשר ראו עיניך והאתת והםפתיים והיד החזקה והזרע
הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך
לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם : 19 ונם את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך בם עד אבר הנשאים והנסתרים
מןיך : 20 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך
אל נדול נורא : 21 ונשל יהוה אלהיך את הגויים האל
מןיך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עיר

יְהוָה אֲתֶכָם: 17 וְאַחֲפֵשׁ בְשִׁנִ הַלְחָת וְאַשְׁלַכְמָעֵל שְׁתִי
יְהִי וְאַשְׁבְּרֵם לְעַזְיִיכָם: 18 וְאַתְנֵפֵל לְפָנֵי יְהוָה כְּרִאשָׁה
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה לְחַם לְאַכְלָתִי וְמִים לְאַ
שְׁתִי וְעַל כָּל חַטָאתֶכָם אֲשֶר חַטָאתֶם לְעַשְׂתָה הָרָע בְעֵינֵי
יְהוָה לְחַכְעִיסוּ: 19 כִי גִּורְתִּי מִפְנֵי הַאֲפָקָה וְהַחֲמָה אֲשֶר קָצַף
יְהוָה עַלְכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְשָׁמַעַת יְהוָה אֱלֵי נִם כְּפָעֵם
הַהְוָא: 20 וּבְאַהֲרֹן הַתְּאָנֵפֵת יְהוָה מֵאָדָר לְהַשְׁמִידוּ וְאַתְפֵלְל
נִם בְּעֵד אַהֲרֹן בְעֵת הַהְוָא: 21 וְאַת חַטָאתֶכָם אֲשֶר עַשְׂתֶם
אֶת הַעֲנֵל לְקַחְתִּי וְאַשְׁרֵף אֲתָוּ בָאַשׁ וְאַכְתָּא תְּחַזֵּן הַיְשֵׁב
עַד אֲשֶר דָקֵל עַלְפֵר וְאַשְׁלֵךְ אֶת עַפְרוֹן אֶל הַנֶּחֶל הַוִּירָד מִן
הַהְרָא: 22 וּבְתַבְעָרָה וּבְמָסָה וּבְקַבְרָת הַתְּאָוָה מִקְצָפִים
הַיְיִתְם אֶת יְהוָה: 23 וּבְשַׁלֵחַ יְהוָה אֶתְכֶם מִקְדָשׁ בְּרִנְעָ
לְאַמְרֵל עַלְוֹ וּרְשֹׁא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶר נָתָן לְכֶם וְתָמֵר אֶת פֵי
יְהוָה אֶלְהִיכֶם וְלֹא אֶתְמַנְתָם לֹו וְלֹא שָׁמַעְתָם בְּקָלוּ: 24
מִמְרִים הִיּוּתָם עַם יְהוָה מִום דָעַתִי אֶתְכֶם: 25 וְאַתְנֵפֵל
לְפָנֵי יְהוָה אֶת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת אַרְבָּעִים חַלְילָה אֲשֶר
הַתְּנֵפֵלְתִי כִי אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: 26 וְאַתְפֵלְל
אֶל יְהוָה וְאָמַר אֱלֹהִי יְהוָה אֶל תְשַׁחַת עַמְךָ וְנַחֲלֵךְ אֲשֶר
פְּרִידָה בְּנֶדֶלְךָ אֲשֶר הַוֹצֵאת מִמְצָרִים בַּיַד חֹזֶקה: 27 זִכְר
לְעַבְדֵיךְ לְאָכְרָה לִיצְחָק וְלִיעַקָּב אֶל תְּפַנֵּן אֶל קַשְׁי הָעָם
הַזֶּה וְאֶל רְשָׁעֵי וְאֶל חַטָאתֵוּ: 28 פָנֵן יְאִמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶר
הַזְּאתָנוּ מִשֵּׁם מַבְלִי יְכִילַת יְהוָה לְהַבְּאִים אֶל הָאָרֶץ אֲשֶר
דָבָר לְהַמְּלָאָה וְמַשְׁנָאָה אָוֹתָם הַוֹצִיאָם לְהַמְתָם בְּמִדְבָר: 29
וְהַמְעֵךְ וְנַחֲלֵתְךָ אֲשֶר הַוֹצֵאת בְּכָחֵךְ הַנְדֵל וּבּוֹרֵעַ
הַנְטִוָּה:

10 בְעֵת הַהְוָא אָמַר יְהוָה אֱלֵי פֶסֶל לְךָ שְׁנִי לְחַחָת
אֶבְנִים כְּרָאשִׁים וְעַלְהָאֵלִי הַהְרָה וְעַשְׁתִּילְךָ לְאַרְוִן עַז:
2 וְאַכְתֵּב עַל הַלְחָת אֶת הַדְבָרִים אֲשֶר הָיוּ עַל הַלְחָת
הַרְאָשִׁים אֲשֶר שְׁבָרָת וְשָׁמְתָם בְּאַרְוֹן: 3 וְאַעֲשֵׂה אַרְוֹן עַצִּי
שְׁתִים וְאַפְסֵל שְׁנִי לְחַח אֶבְנִים כְּרָאשִׁים וְעַל הַהְרָה
וְשְׁנִי הַלְחָת בִּידֵי: 4 וְיַכְתֵּב עַל הַלְחָת כְּמַכְתֵּב הַרְאָשִׁים
אֶת עַשְׁרַת הַדְבָרִים אֲשֶר דָבָר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּהַר מֹתָךְ
הַאֲשֶׁר בְּיּוֹם הַקְהָל וְיִתְגַּם הַוְאֵלִי: 5 וְאַפְןָן וְאַרְדָן מִן הַהְרָה
אַשְׁם אֶת הַלְחָת בְּאַרְוֹן אֲשֶר עָשָׂיו וְיִדְיוֹ שֶׁכְאַשְׁר צָנִוִי
יְהוָה: 6 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְסַעו מִבְּאָרָת בְּנֵי יִעַקְוֹן מִסּוּרָה שֶׁ
מִת אַהֲרֹן וַיַּכְרֵב שֶׁמֶן וַיְכַהֵן אֶלְעֹזֶר בֶּן תְּחִתִוּ: 7 מִשְׁמָ
נְסַעו עַל גְּנַדְגָּה וּמִן גְּנַדְגָּה יִטְבַּתְהָ אֶרְץ נְחַלְיִים: 8

אֶלְהִיךְ וְהַלְכָת אֶחָדִים אֶחָדִים וְעַבְדָתְם וְהַשְׁתָחוּתְּ
לְהַמְעֵדְתִי בְּכֶם הַיּוֹם כִי אָבֵד תְּאַבְדּוּ: 20 כְּנוּם אֲשֶר
יְהוָה מְאַבֵּיד מִפְנֵיכֶם כִּן תְּאַבְדּוּ עַקְבָּה לְאַתְשְׁמַעַן בְּקוֹל
יְהוָה אֶלְהִיכֶם:

9 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָה עַבְרֵי הַיּוֹם אֶת הַיְרָדֵן לְבָא לְרַשְׁת
נוּם נְדָלִים וְעַצְמִים מִמְּדָרִים נְדָלָת וּבְצָרָת בְשָׁמִים: 2
עַם נְדוּלָה וְרַם בְּנוּ עַקְים אֲשֶר אַתָה יִדְעַת וְאַתָה שְׁמַעַת מַיִ
יִתְצַבֵּל פָנֵי בְנֵי עַנְקָ: 3 וּדְעַת הַיּוֹם כִי יְהוָה אֱלֹהִיךְ הוּא
הַעֲבָר לְפָנֵיךְ אֲשֶר אֶכְלָה הוּא יִשְׁמְדֵם וּוּהוּ יִכְנַעַם לְפָנֵיךְ
וְהַוְרָתָם וְהַאֲבָרָתָם מִהָר כִּאֲשֶר דָבָר יְהוָה לְךָ: 4 אֶל
חָאָמֵר בְּלִבְכֶךָ בְּהַרְחֵף יְהוָה אֱלֹהִיךְ אַתָם מַלְפֵנֵיךְ לְאַמְרֵ
בְצִדְקָתִי הַבְּיאָנֵי יְהוָה לְרַשְׁת אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרַשְׁעָת
הַגּוֹיִם הַאֱלֹהִים מִוָרִישִׁים מִפְנֵיךְ: 5 לֹא בְצִדְקָתְךָ וּבְיִשְׁרָאֵל
לְבָכְךָ אֲתָה בְּרַשְׁת אֶת אֶרְצָם כִּי בְרַשְׁת הַגּוֹיִם הָאַלְהָה
יְהוָה אֱלֹהִיךְ מִוָרִישִׁים מִפְנֵיךְ וּלְמַעַן הַקִּים אֶת הַדָּבָר
וַיַּדְעַת כִּי לֹא בְצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהִיךְ נָתַן לְךָ אֶת הָאָרֶץ
הַטוֹבָה הַזֹּאת לְדַרְשָׁתְךָ כִי עַם קָשָׁה עָרָף אַתָה: 7 זִכְרָאֵל
תַשְׁכַח אֲשֶר הַקְצָבָת אֶת יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּמִדְבָר לְמַן
הַיּוֹם אֲשֶר יִצְאָת מִאָרֶץ מִצְרָיִם עַד בְּאַכְמָעָד הַמִּקְמָם
הַזֶּה מִמְרִים הִיּוּתָם עַם יְהוָה: 8 וּבְחַרְבָּה הַקְצָבָתָם אֶת
יְהוָה וַיִּתְהַנֵּפֵת בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: 9 בְּעַלְתִּי הַהְרָה
לְקַחְתָּה הַאֲבָנִים לְוַחֵת הַבְּרִית אֲשֶר כָּרַת יְהוָה
עִמָכֶם וְאָשֵב בְּהַר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה לְחַם לֹא
אַכְלֵי וְמִים לְאַשְׁתִוָּה: 10 וַיַּתְן יְהוָה אֱלֵי אֶת שְׁנִי לְחַח
הַאֲבָנִים כְּחַבְבָים אֶצְבָעָאֵלִים וְעַלְיהָם כָּל הַדְבָרִים
אֲשֶר דָבָר יְהוָה עַמְכָם בְּהַר מֹתָךְ הַאֲשֶר בְּיּוֹם הַקְהָל:
11 וְיִהְיוּ מִקְעֵן אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה לְיִלְלָה
אֲתָשְׁנִי לְחַח הַאֲבָנִים לְחַח הַבְּרִית הַזֶּה אֲלֹהִיךְ
12 וְיִאמְרֵי יְהוָה אֱלֹהִיךְ אֲלֵיכָם כִּי שְׁתַחַת עַמְךָ מִתְחַדְּשָׁה
קוֹם רְדֵד מִהָר מֹתָה כִי שְׁתַחַת עַמְךָ מִתְחַדְּשָׁה אֲשֶר הַזְּוֹצָאָה מִצְרָיִם
סְרוּ מִהָר מִן הַדָּרֶךְ אֲשֶר צִוָּתְם עַשׂו לְהַמִּסְכָה: 13
וַיִּאמְרֵי יְהוָה אֱלֹהִיךְ לְאַמְרֵל רְאֵת עַצְוִים וְרֵב מִמְנָה:
14 הַרְחֵף מִנְיִי וְאַשְׁמִידָם וְאַמְחָה אֶת שְׁמָם
מִתְחַדְּשָׁה הַשְׁמִים וְאַעֲשֵׂה אַוְתֵךְ לְנֵי עַצְוִים וְרֵב מִמְנָה:
15 וְאַפְןָן וְאַרְדָן מִן הַהְרָה וְהַהְרָה בְּעַר בְּאַשׁ וְשְׁנִי לְחַח הַבְּרִית
עַל שְׁתִי יְדֵי: 16 וְאַרְאָה וְהַנְּחַת אֲשֶר חַטָאתֶם לְיִתְהָא אֱלֹהִיכֶם
עַשְׂתָם לְכֶם עַל מִסְכָה סְרָתָם מִהָר מִן הַדָּרֶךְ אֲשֶר צִוָּה

את כל מעשה יהוה הנדרל אשר עשה: 8 ושמורתם את כל המצווה אשר אנכי מצוק היום לungan המזוק ובאותם וירשותם את הארץ אשר אתם עברים ממנה לרשותה: 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאביכם לחתת להם ולולדיהם ארץ ובת חלב ודבש: 10 כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשכית ברגלך כגון הירק: 11 וזה הארץ אשר אתם עברים ממנה לרשותה ארץ הרים ובקעת למטה השמיים תשתח מים: 12 הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: 13 וזהיא אם שמע תשמעו אל מצוותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולבקרו בכל לבכם ובכל נפשכם: 14 וננתני מטה ארצכם בעתו יורה ומלךוש ואספה דניך ותירשך ויצחרך: 15 וננתני עשב בשדך לבהמתק ואכלת ושבעת: 16 השמרו לכם פון יפתח לבכם וסורתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחויתם להם: 17 וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמיים ולא יהיה מחרה הארץ חטבה אשר יהוה את יכולת ואבדתם מהרחה מעלה הארץ חטבה אשר יהוה נתן לכם: 18 ושמחתם את דבריו אלה על לבכם ועל נפשכם וקשתותם אתם לאות על ידיכם והוא לוטפת בין עיניכם: 19 ולמגדתם את בנייכם לדברם בם שבתק בביתך ובלכתך בדרך ובשכך ובקומך: 20 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: 21 ולמען ירכו ימיכם וימי בנים על האדמה אשר נשבע יהוה לאביכם לחתת להם כי מי השמיים על הארץ: 22 כי אם שמר תשמرون את כל המצווה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם לכל דרכיו ולדבוקה בו: 23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניים וירשות נוים גדים ועצמים מכם: 24 כל המקום אשר תדרך כף רגلكם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האדرون יהיה גבולכם: 25 לא יתיצב איש בפניכם פחרדים ומוראים יון יהוה אלהיכם על פניהם אשר תדרכו בה כאשר דבר لكم: 26 ראה הארץ אשר תשבו אל מצוות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: 27 את הברכה אני נתן לפניכם היום ברכה וקללה: 28 והקללה אם לא תשבו אל מצוות יהוה אלהיכם וסדרתם את כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: 7 כי עיניכם הראת

בעת ההוא הבדיל יהוה את שבת הלו' לשאת את ארון ברית יהוה לנעד לפני יהוה לשחרתו ולברך בשמו עד היום הזה: 9 על כן לא היה ללי חלק ונכח עמו אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: 10 ואנכי עמדתי בהר כימי הראשים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אליו גם בפעם החואה לא אבא יהוה השחיתך: 11 ויאמר יהוה אליו קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאביכם לחתת להם: 12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעיך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללבך בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך: 13 לשמר את מצוות יהוה ואת חקתו אשר אנכי מצוק היום לטוב לך: 14 חן ליהוה אלהיך השמיים ושמי השמיים הארץ וכל אשר בה: 15 רק באבותיך חקק יהוה לאהבה אותך ויבחר בורעם אחרים בכם מכל העמים כיים עוד: 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלים ואדני האדנים האל הנדר הנבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יכח שחר: 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב נר להחת לו לחם ושמלה: 19 ואהבתם את הנר כי נרים הייתם בארץ מצרים: 20 את יהוה אלהיך תירא אותו תعبد ובו תדרכ ובשמו תשבע: 21 הוא תהלהך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הנדרת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך: 22 בשבעים נשירדו אבותיך מצרים ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמיים לרבות:

11 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתו ומשפטיו ומצוותו כל הימים: 2 וידעתם הימים כי לא את בנייכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את נדרלו את ידו החזקה וזרעו הנטוח: 3 ואתם אתם מצוחים כל הימים: 4 ואשר עשה לחייל מצרים לסוסיו ולבכובו אשר חציף את מי ים סוף על פניהם ברדוף אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: 5 ואשר עשה לכם במדבר עד בכם עד המיקום הזה: 6 ואשר עשה לדתנן ולאבירם בני אליאב בן ראוון אשר פצתה הארץ את פיה ותבליהם ואת בתייהם ואת אהליים ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: 7 כי עיניכם הראת

נפש תזבח ואכלתبشر כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו צבוי וככайл: 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמיים: 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגnek ותירשך ויצחרך ובכורת בקרך וצאנך וכל נדרך אשר תדר ונרכבתך ותרומות יךך: 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקומות אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובבך ובתך ועבדך ואמתך ותלי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלוח יךך: 19 השמר לך פן תשׂוב את הלווי כל מיך על אדמתך: 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכללה בשור כי תואה נפשך לאכל בשור בכל אותן נפשך תאכל בשור: 21 כי ירחיך מפרק המוקם אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שם שמו שם וובחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אותן נפשך: 22 אך כאשר יאכל את הצעבי ואת האילין תאכלנו הטמא והטהור יתדרו תאכלנו: 23 רק חזק לבלווי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמיים: 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אשר יחריך כי תשׂהה היישר בעני יהוה: 26 רק קדשך אשר היו לך ונדריך תsha ובאות אל המוקם אשר יבחר יהוה: 27 ועשית על תוכך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפּך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תשׂהה הטוב והישר בעני יהוה אלהיך: 29 כי יכricht יהוה אלהיך את הגויים אשר אתה בא שמה לרשותם מפניך וירשת אתם וישבת בארכיהם: 30 השמר לך פן תגשך אחריהם לאמר איכה אחרי השמדם מפניך וכן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגויים האלה את אלהיהם ואעשה כן נם אני: 31 לא תשׂהה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי נם את בנייהם ואת בתיהם ישרפו באש לאלהיהם: 32 את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אותו שמרו לעשوت לא תסּע עלייו ולא תרער ממנה:

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אותן או מופת: 2 ובא אותן והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם

ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 29 והיה כי יビיאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה וננתה את הברכה על הנרוים ואת הקללה על הדר עיבל: 30 הלא מהם בעבר הירדן אחרי דרכם מבוא המשם בארץ הכנעני היושב בעברה מול הנלכל אללוני מורה: 31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשות את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירושתם אתה וישבתם בה: 32 ושמרתם לעשות את כל החוקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

12 אלה החוקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהיך אבותיך לך לרשותה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: 2 אך חבדון את כל המוקמות אשר עבדו שם הגויים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הנבעות והחתת כל עז רענן: 3 ונצחם את מזבחיהם ושבורתם את מזבחם ואשריהם השרפון באש ופסילי אלהיהם תנדרען ואבדתם את שמן מן המוקם ההוא: 4 לא תעשן כן ליהוה אלהיכם: 5 כי אם אל המוקם אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטים לשם את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: 6 והבאתם שמה על חתיכם וזבחיכם ואת מעשתיכם ואת תרומות ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכורת בקרכם וצאנכם: 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלוח ידכם אתם וחתיכם אשר ברך יהוה אלהיך: 8 לא תעשן ככל אשר אנחנו עושים בה היום איש כל הישראל בעינו: 9 כי לא באחים עד עתת אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 10 ושבורתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנהיל אתכם והנחיים לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: 11 וזה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכון שמו שם תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם על חתיכם וזבחיכם מעשרותיכם ותרומות ידכם וכל מבחן נדריכם אשר תדרשו ליהוה: 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלווי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: 13 השמר לך פן תעללה עליך בכל מקום אשר תראה: 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעללה עליך ושם תשׂהה כל אשר אנכי מצוך: 15 רק בכל אותן

ונעבורם: 3 לא תשמע אל דבריו הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת וצבי ויחמור ואקו ודיישן והוא זומר: 6 וכל בהמה מפרשת פרסה ושתעה שסע שטי פרסתה מעלה נרה בבהמה אתה האכלו: 7 אך אתה זה לא האכלו ממעלן הנרה ומפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארכבת ואת השפן כי מעלה נרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: 8 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא נרה טמא הוא לכם מבשרם לא האכלו ובנבלתם לא תגעו: 9 אתה זה האכלו מכל אשר במיום כל אשר לו סנפיר וקשחתה האכלו: 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשחת לא האכלו טמא הוא לכם: 11 וכל צפור טהרה האכלו: 12 וזה אשר לא לא האכלו ממה הנשד והפרס והעוגיה: 13 וזה ראה ואת האיה והדריה למינה: 14 ואת כל ערב למים: 15 ואת בת היינה ואת התהמס ואת השחף ואת הנץ למיניהם: 16 את הכסוס ואת הינשוף והתנשומת: 17 והקאת ואת הרתמה ואת השלך: 18 והחסידיה והאגפה למים והדרוכיפת והעתלף: 19 וכל שערן העוף טמא הוא לכם לא האכלו: 20 כל עוף טהור האכלו: 21 לא האכלו כל נבלת לנר אשר בשעריך תנתנה ואכלת או מכר לנכרי כי עם קדרש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלב אמו: 22 עשר תעשר את כל התבאות ורעד היוצא השדה שנה שנייה: 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגnek תירשך ויזחרך ובכורת בקרך וצאנך למן תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: 24 וכי ירבה מפרק הדריך כי לא תוכל שאתו כי ירחק מפרק המוקם אשר יבחר יהוה אלהיך לשם שם כי יברך יהוה אלהיך: 25 וננתה בכסף וצורת הכסף בידך והלכת אל המוקם אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 26 וננתה הכסף בכל אשר תאה נפשך בברך ובצאנך ובין ובשר ובכל אשר תשאלא נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחה אתה וביתך: 27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עטך: 28 מפרק שלוש שנים תוכזיא אתה כל מעשר התבאותך בשנה ההוא והנחת בשעריך: 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עטך והגנו והותום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למן יברך יהוה אלהיך בכל מעשה יידך אשר תעשה:

הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים: 5 איל וצבי ויחמור ואקו ודיישן והוא זומר: 6 וכל בהמה מפרשת פרסה ושתעה שסע שטי פרסתה מעלה נרה בבהמה אתה האכלו: 7 אך אתה זה לא האכלו ממעלן הנרה ומפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארכבת ואת השפן כי מעלה נרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: 8 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא נרה טמא הוא לכם מבשרם לא האכלו ובנבלתם לא תגעו: 9 אתה זה האכלו מכל אשר במיום כל אשר לו סנפיר וקשחתה האכלו: 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשחת לא האכלו טמא הוא לכם: 11 וכל צפור טהרה האכלו: 12 וזה אשר לא ידעת אתה ואבתיך: 7 מאלחי העמים אשר סביבתיכם הקרים אליך או הרחקים מפרק מקצת הארץ ועד קצה הארץ: 8 לא תאהבו לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עלייו ולא תחמל ולא תכסה עלייו: 9 כי הרג תחרגנו ירך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה: 10 וסקלתו באבנים ומota כי בקש להריך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 11 וכל ישראל ישמעו ויראוון ולא יוספו לעשו דבר הרע זהה בקרבך: 12 כי השמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבה שם לאמר: 13 יצאו אנשים בני בילען מקרבך והנה אמרת נכוון הדבר נעשה התועבה הזאת בקרבך: 14 ודרשת וחקרת ושאלת היטב הכה תהא את ישבי העיר הטעוא לפני חרב החрам אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפני חרב: 15 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא יושב יהוה מהחרון אפו ונתן לך רחמים וرحمך והרבע כאשר נשבע לאבתיך: 18 כי השמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אני מצוק היום לעשו הישר בעני יהוה אלהיך:

14 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תגדרו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: 2 כי עם קדרוש אתה להוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: 3 לא תאכל כל תועבה: 4 זאת

והטהור יהרו כצבי וכאל: 23 רק את דמו לא האכל על הארץ השפכו כמים:

16 שמור את חדש האביב ועשה פסח ליהוה אלהיך: כי בחודש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילא: 2 זוחבת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכון שמו שם: 3 לא האכל עלייו חמץ שבעת ימים האכל עלייו מצות לחם עני כי בחפazon יצאת מארץ מצרים למן תוכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיק: 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: 5 לא תוכל ליזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך נתן לך: 7 כי פתחת עתבנתנו ידי מחסרו אשר ייחסרו לך: 8 המשמר לך פן יהיה דבר עם לבך אשר יתנו לך תנתן תנתן לו וקרא עלייך אל יהוה עינך באחיך האביוון ולא תנתן לו וקרא עלייך אל יהוה והיה בך חטא: 10 נתנו לך רע לבך בתפקידך כי בוגלך הדבר הזה יברך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלחך ידר: 11 כי לא ייחדך אביוון מקרוב הארץ על כן אני מזכיר לך אמר פתח תפתח את ידר לאחיך לעניך ולאביך בארץך: 12 כי ימברך לך אהיך העברי או העברי ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמד: 13 וכי תשלחנו חפשי מעמד לא תשלחנו ריקם: 14 העניך תעניך לו מזאנך ומגנאנך ומיקבר אשר ברכך יהוה אלהיך נתן לו: 15 זורתה כי עבר היהת באך מצרים יופרך יהוה אלהיך על כן אני מזכיר את הדבר הזה היום: 16 וזהיה כי יאמר אליך לא אצא את המרצע נתחה באנו ובDSLת והיה לך עבר עולם עמוק כי אהברך ואת ביתך כי טוב לו עמד: 17 ולקחת את המרצע נתחה באנו ובDSLת והיה לך עבר עולם ואך לאמתך תעשה כן: 18 לא יקשה בעניך בשלהך את חפשי מעמד כי משנה שכר שכיר עברך שש שנים וברך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: 19 כל הבכור אשר יולד בברך ובצאנך הוכר תקדיש ליהוה אלהיך לא העבר בברך שורך ולא תנתן בכור צאנך: 20 לפני יהוה אלהיך האכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכי יהוה בו מום פסח או עוד כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך האכלנו הטמא יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקם: 20 צדק צדק

שנות כל בעל משה ידו אשר ישנה ברעהו לא ינש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: 2 אeat הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך תשפט ידר: 4 אף כי לא יהיה ברך אביוון כי יברך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה: 5 רק אם שמו תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המזווה הזאת אשר אני מזכיר היום: 6 כי יהוה אלהיך יברך כאשר דבר לך והעבנת גנים רבים אתה לא תעבט ומשלת בנויים לך באחיך שעריך בארץך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבך ולא תקפץ את ידר מאחיך האביוון: 8 כי פתחת עתבנתנו ידי מחסרו אשר ייחסרו לך פן יהיה דבר עם לבך תנתן תנתן לו וקרא עלייך אל יהוה עינך באחיך האביוון ולא תנתן לו וקרא עלייך אל יהוה והיה בך חטא: 10 נתנו לך רע לבך בתפקידך כי בוגלך הדבר הזה יברך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלחך ידר: 11 כי לא ייחדך אביוון מקרוב הארץ על כן אני מזכיר לך אמר פתח תפתח את ידר לאחיך לעניך ולאביך בארץך: 12 כי ימברך לך אהיך העברי או העברי ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמד: 13 וכי תשלחנו חפשי מעמד לא תשלחנו ריקם: 14 העניך תעניך לו מזאנך ומגנאנך ומיקבר אשר ברכך יהוה אלהיך נתן לו: 15 זורתה כי עבר היהת באך מצרים יופרך יהוה אלהיך על כן אני מזכיר את המרצע נתחה באנו ובDSLת והיה לך עבר עולם ואך לאמתך תעשה כן: 18 לא יקשה בעניך בשלהך את חפשי מעמד כי משנה שכר שכיר עברך שש שנים וברך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: 19 כל הבכור אשר יולד בברך ובצאנך הוכר תקדיש ליהוה אלהיך לא העבר בברך שורך ולא תנתן בכור צאנך: 20 לפני יהוה אלהיך האכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכי יהוה בו מום פסח או עוד כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך האכלנו הטמא

לו מادر : 18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכותב לו את משנה ההוראה הזאת על ספר מלפני הכהנים הללו : 19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למן ילמד ליראה את יהוה אליהו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשיהם : 20 לבalto רום לבבו מהחיו ולבתוי סור מן המזווה ימין ושמאל למן יאריך ימים על ממלכתו הואה ובנוו בקרב ירושאל :

18 לא יהיה לכהנים הללו כל שבט לו חלק ונחלה עם ישראל אשיה יהוה ונחלהו יאכלון : 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אליו יהוה הוא נחלהו כאשר דבר לו : 3 זהה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחו אם שור אם שה וננתן לכחן הורע והלחים והקבה : 4 ראשית דגnek תירשך וצחרך וראשיתנו צאנך תנתן לו : 5 כי בו בחור יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובנוו כל הימים : 6 וכי יבא הלי מאחר שערכך מכל ישראל אשר הוא נגר שם ובא בכל אותן נפשו אל המוקם אשר יבחר יהוה : 7 ושותה בשם יהוה אלהיך בכל אליו הימים העמדים שם לפני יהוה : 8 חלק בחלק יאכלו לבך ממכratio על האבות : 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם : 10 לא ימצא לך מעביר בנו ובתו באש כסם כסמים מעונן ומונחן ומכתש : 11 ותבחר חבר וshall אוב וידענו ודרש אל המתים : 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגנול הטעבת האלה יהוה אלהיך מורייש אותם מפניך : 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך : 14 כי הנזום האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל כסמים ישמעו אתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך : 15 נביא מקרבך מאחיך כמוני קיים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון : 16 ככל אשר שאלת עם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהיל לא אמר לך אסף לשמע את קול יהוה אלהיך ואת האש הנדרלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות : 17 וזה אמר יהוה אליו היטיבו אשר דברו : 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמנך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצנו : 19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשם אני אדרש מעמו : 20 אך הנביא אשר יזריך לדבר דבר בשם את אשר לא צויתו לדבר ואשר ידבר בשם אליהם אחריהם ומת הנביא ההוא : 21 וכי תאמור בלבךacha ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף זהב לא ירבה

תרדף למען תחיה וירשת הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : 21 לא תטע לך אשרה כל עז אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך : 22 ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך :

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא : 2 כי ימצא בקרבך באחד שערכך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעני יהוה אלהיך לעבר בריתו : 3 וילך ויעבר אליהם אחרים ווישתחו להם ולשמשו או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתו : 4 והגנך לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכוון הדבר נשתה התועבה הזאת בישראל : 5 וזה עצת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שערכך את האיש או את האשה וסקלתם באבניהם ומזהו : 6 על פי שנים עדים או שלשה עדדים יומת המות לא יומת על פי עד אחד : 7 ייד העדים תהיה בו בראשנה להmittתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך : 8 כי יפלא מפרק דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין גנע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמתה עלית אל המוקם אשר יבחר יהוה אלהיך בו : 9 ובאת אל הכהנים הללו ואל השפט אשר יהוה ביוםיהם הם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט : 10 וועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המוקם ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורך : 11 על פי התורה אשר יורך ועל המשפט אשר יאמרו לך תשעה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושםאל : 12 וזה איש אשר יעשה בזדון לבתו שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל : 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד : 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה ישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך מכל הנזום אשר סכיבתי : 15 שום תשים עלייך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אהיך תשים עלייך מלך לא תוכלחת עלייך איש נגיד אשר לא אהיך הוא : 16 רך לא ירבה לך סוסים ולא ישב את העם מצרים למן הרבות סוס יהוה אמר לכם לא תספונ לשוב בדרך הזה עוד : 17 ולא ירבה לך נשים ולא יסור לבבו וכסף זהב לא ירבה

יספו לעשות עוד דבר הרע זהה בקרבך : 21 ולא תהוס עינך נפש בנפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל ברגל :

20 כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב מנק לא תורא מכם כי יהוה אלהיך עניך המעלך מארץ מצרים : 2 ותיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם : 3 ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפו ואל תערצו מפנים : 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם : ודברו השטרים אל העם לאמר מוי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יתגננו : 6 ומוי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללו : 7 ומוי האיש אשר ראש אשה ולא לקחה ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה : 8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מוי האיש הרור ורך הלבב ילק וישב לבתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו : 9 והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופרקדו שרי צבאות בראש העם : 10 כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום : 11 והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדך : 12 ואם לא ישלים עמק ועתה עמק מלחמה וצורת עלייה : 13 וונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל מכוורתה לפיה דרב : 14 רק הנשים והטף והבבמה וכל אשר יהוה בעיר כל שללה תבכו לך ואכלתך את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך : 15 כן תעשה לכל הערים הרחתק מפרק מאך אשר לא מערבי הגוים האלהנה : 16 רק מערבי העמים האלהה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה : 17 כי תחרם תחריטם החתי והאמורי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי אשר צוק יהוה אלהיך : 18 למן אשר לא ילמודו אתכם לששות בכל תועבתם אשר עשו אלהיכם וחטאתם ליהוה אלהיך : 19 כי תצורך אל עיר ימים רבים להלחם עלייה לתפשה לא תשחית עטה לנחיה עלייו גורן כי ממן תאכל ואתו לא חקרה כי האדם עז השדה לא בא מפניך במצור : 20 רק עז אשר תדע כי ענה באחיו : 19 ועשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : 20 והנשאדים ישמעו ויראו ולא העיר אשר הוא עשה עזך מלחמה עז רדתה :

נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה : 22 אשר ידבר הנביה בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בordon דברו הנביה לא תנור ממנה :

19 כי כירית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירושם וישבת בעריהם ובכתייהם : 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה : 3 תכין לך הדריך ושלשת את נבול ארץ אשר ינחילך יהוה אלהיך והוא לнос שמה כל רצח : 4 וזה דבר הרצח אשר יнос שמה והוא אשר יכה את רעהו בבלדי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם : 5 ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים ונדחה ידו בגרון לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומית הוא יнос אל אחת הערים האלה והי : 6 פן ירדף נאל הדם אחורי הרצח כי יחטם לבבו והשינו כי ירבה הדריך והכחיו נשפטו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתחמל שלשם : 7 על כן אני מצוק לאמר שלש ערים תבדיל לך : 8 ואם יריחיב יהוה אלהיך את נבלך כאשר נשבע לאבתיך נתן לך את כל הארץ אשר דבר לחת לאבתיך : 9 כי תשمر את כל המצויה הזאת לעשתה אשר אני מצוק היום לא אהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלהה : 10 ולא ישפיך דם נקי בקרב ארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עלייך דמים : נוכוי יהוה איש שנא לדעתה וארב לו וקס עליו והכחיו נשפטו ומית נאל את הערים האל : 12 ושולחו זקניהם עירו ולקחו אותו שם ונתנו אותו ביד נאל הדם ומות : 13 לא תהוס עיניך עליו ובערת דם נקי מישראל וטוב לך : 14 לא תסיג נבול רעך אשר גבלו ראשנים בנהלתק אשר תנהל באין אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה : 15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטא באכל חטא אשר יחתא על פי שנו דמים או על פי שלשה דמים יקום דבר : 16 כי יקום עד חמש באיש לענות בו סרה : 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו ביוםיהם ההם : 18 ודרשו השפטים הوطב ותנה עד שקר העדר שקר ונבה באחיו : 19 ועשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : 20 והנשאדים ישמעו ויראו ולא

21 כי ימצא חלל באדרמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדודו אל הערים אשר סביכת החלל: 3 וזה עיר הקרבה אל החלל ולקחו זקניהם ענלה בקר אשר לא עבד בה אשר לא משבה בעל: 4 ווירדו זקניהם עיר הוה את הענלה אל נחל איתן אשר לא עבד בולא זירע וערפו שם את הענלה בנהל: 5 ומגנשו הכהנים בני לוי כי בס בחר יהוה אלהיך לשרתו ולבך בשם יהוה ועל פיהם יהוה כל ריב וכל נגע: 6 וככל זקניהם הוה הקרבים אל החלל ירחתו את ידיהם על הענלה הערופה בנהל: 7 וענו ואמרו ירדו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו: 8 כפר לעמך ישראל ואכפר להם יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל וגנבר להם בעני יהוה: 10 כי תצא למלחמה על איביך וננתנו יהוה אלהיך בידך ושביתת שביו: 11 וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: 12 והבאתה אל תוך ביתך ונולחה את ראהה ועתה את צפניה: 13 והסירה את שמלה שביה מעלה וושבה בבירותך ובכבה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: 14 וזהיא לא חפצת בה ושלחתה לנפשך ומכר לא תמכרנה בכסף לא תהעמר בה החת אשר עניתה: 15 כי תהיין לאיש שתוי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדיו לו בנימ האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשניאה: 16 וזהיא ביום הנחילו את בניו את אשר יהוה לו לא יוכל לבקר את בן השנואה יכיר לחת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אלו למשפט הבכורה: 17 כי את הבכור בן השנואה יכיר עירו ואל שער מקמו: 18 כי יהוה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקהל אביו ובקהל אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם: 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקנינו עירו ואל שער מקמו: 20 ואמרו אל זקנינו עירו זה סורר ומורה איננו שמע בקהלנו זולל וסבא: 21 ורגממו כל אנשי עירו באבני ומית ובערת הרע מקרבך וככל ישראל ישמעו ויראו: 22 וכי יהוה נער בתוליה מארשה לאיש והומת ותלית אותו על עץ: 23 לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום הוה כי קללה אליהם תליו ולא תטמא את אדרמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:

ישך : 20 לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברך יהוה אלהיך בכל משליחיך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה : 21 כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאהר לשלמו כי ידרשינו יהוה אלהיך עמוק והיה בך חטא : 22 וכי תחדר לנדר לא יהיה בך חטא : 23 כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים אשר דברת בפייך : 24 כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשה שביך ואל כליך לא תחן : 25 כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילות בידך והדרמש לא תניף על קמת רעך :

24 כי יקח איש אשה ובעליה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתה ונתן בידיה ושלחה מביתו : 2 וויצו מה ביתו והלכה והיתה לאיש אחר : 3 וושנאה האיש האחרון וכותב לה ספר כריתה ונתן בידיה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה : 4 לא יוכל בעל הראeson אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחריו אשר הטמאה כי מועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : 5 כי יקח איש חדש לא יצא בצבאו ולא יعبر עלייו לכל דבר נקי יהוה לביתו שנה אחת ושם את אשתו אשר לך : 6 לא יחביל רחיהם ורכב כי נפש הוא חבל : 7 כי ימצא איש נבב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכוו ומות הנגב ההוא ובערת הארץ מCKERיך : 8 השמר בנווע הזרע לשמר מאר ולעשות ככל אשר יזרו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם נשמרו לעשות : 9 זכור את אשר עשה יהוה אלהיך לмерים בדרך בצתכם מצרים : 10 כי תשא ברכך מושאת מואומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו : 11 בחוץ תעדם והאיש אשר אתה נשא בו יוציא אליך את העבות החוצה : 12 ואם איש עני הוא לא תשככ בעבטו : 13 החשב יכול תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : בשמלתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : 14 לא תעש שכיר עני ואכיבון מאחיך או מגיך אשר בארכך בשעריך : 15 ביום תתן שכרו ולא תבוא עלייו המשמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא : 16 לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטא יומתו : 17 לא תהה משפט גור יתום ולא תחבל בנד אלמנת : 18 וזכרת

אשר ענה את אשת רעה ובערת הארץ מCKERיך : 25 ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמו ומית האיש אשר שכב עמה לברדו : 26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה : 27 כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה : 28 כי מצא איש נער בתוליה אשר לא ארש ותפשה ושכב עמה ונמצאו : 29 ונathan האיש השכב עמה לאביו הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימייו : 30 לא יקח איש את אשת אביו ולא גילה בנוף אביו :

23 לא יבא פצע דכא וכורות שפכה בקהל יהוה : 2 לא יבא מזוז בקהל יהוה נם דור עשריו לא יבא לו בקהל יהוה : 3 לא יבא עמוני ומואב בקהל יהוה נם דור עשריו לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם : 4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצתכם ממצרים ואשר שכר עלייך את בלעם בן בעור מפטרור ארם נהרים לקללך : 5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפיך יהוה אלהיך לך את הקללה לרברכה כי אהבר יהוה אלהיך : 6 לא תדרש שלםם וטבתם כל ימיך לעולם : 7 לא תחטב אדרמי כי אחיך הוא לא תחטב מצרי כי גר הייתה בארץ : 8 בנימ אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה : 9 כי תצא ממנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע : 10 כי יהיה בך איש אשר לא היה תהו מקריה ליליה ויצא אל מחונה לא יבא אל תוך המחונה : 11 וזה לא תהי לבנות ערב ירחץ במים וככא המשמש יבא אל תוך המחונה : 12 ויד תהיה לך על אונך למחונה ויצאת שם חוץ : 13 וויתד תהיה לך על צאת צאתה והיה בשתקה חוץ וחופרתה בה ושבתה וכיסית את צאתך : 14 כי יהוה אלהיך מטהליך בקרוב מחנק לחציך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך : 15 לא תסניר עבר אל אדנו אשר נצל אליך מעם אדנוינו : 16 עמק ישב בקרוב במקום אשר יבחר באחד שעיריך בטוב לו לא תוננו : 17 לא תהיה קדרה מבנות ישראאל ולא יהיה קדרה מבני ישראל : 18 לא תביא אתנן זונה ומחריך כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם : 19 לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלת וירושה ושבת בה: 2 ולקחת מראשית כל פרי
האדמה אשר תביא מארץך אשר יהוה אלהיך נתן לך
ושמות בטנה והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכנן שמו: 3 ובאת אל הכהן אשר יהוה ביוםיהם ההם
ואמרת אליו הנדרתי היומם ליהוה אלהיך כי באתי אל
הארץ אשר נשבע יהוה לאבחןנו לחתת לנו: 4 ולקחת הכהן
הטנא מידך והניחו לפני פנוי מזבח יהוה אלהיך: 5 וענита
ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבר אבי וירד מצרים מה
וינגר שם במצרים מעט ויהיו שם לגוי גודול עצום ורב: 6
וירעו אנתנו המצריים ווינו ווינו עליינו עבדה קשה: 7
ונצעק אל יהוה אלהיך אבחןנו וישמע יהוה את קלנו וירא
את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: 8 וויצו לנו יהוה מצרים
ביד חזקה ובורע נטויה ובמרא גDEL ובאות ובמפתים:
ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
זבת הלב ורבעש: 10 ועתה הנה הבאתינו את ראשית פרי
האדמה אשר נתת לנו יהוה והנתנו לפני יהוה אלהיך
והשתווית לפני יהוה אלהיך: 11 ומשמחת בכל הטוב
אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והנר אשר
בקרכך: 12 כי תכללה לעשר את כל מעשר התבואהך
בשנה השלייש שנת המשער ונתת להלוי לנר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: 13 ואמרת לפני יהוה
אליהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללי ולנר
ליitos ולאלמנה ככל מצורך אשר צויתנו לא עברתי
מצותיך ולא שכחתי: 14 לא אכלתי בגין מזנו ולא
בערתי מזנו בטמא ולא נהתי מזנו למת שמעתו בקול
יהוה אלהיך עשיתי ככל אשר צויתנו: 15 השקיפה ממעון
קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
אשר נתת לנו כאשר נשבע לאבינו ארץ זבת הלב
ורבעש: 16 היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את
החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל
לבך ובכל נפשך: 17 את יהוה האמרת היום להיות לך
לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצוותיו ומשפטיו
ולשמע בקהלו: 18 ויהוה האמירך היום להות לך לעם
סגולה אשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: 19 ולתתך
על יון כל הנינים אשר עשה לתחלה ולשם ולחפראת
ולהייתך עם קדרש ליהוה אלהיך כאשר דברה:

כ) עבד היה כבמצרים ויפדר יהוה אלהיך שם על כן
אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: 19 כי תקצץ קצירך
בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לנר ליתום
ולאלמנה יהיה למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה
ך) כי תחבט וויתך לא תפאר אהיך לנר ליתום
ולאלמנה יהיה: 20 כי תבצץ כרמן לא תעול אהיך
לנر ליתום ולאלמנה יהיה: 22 וזכרת כי עבד היה
בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:
25 כי היה ריב בין אנשים ונגנו אל המשפט ושפטו
והצדיקו את הצדיק והרשינו את הרשע: 2 והיה אם בן
הគות הרשע והפלו השפט והכחו לפני כדי רשותו
במספר: 3 ארבעים יכנו לא יסיף פן יוסף להכתו על
אליה מכה רבה ונקלה אהיך לענייך: 4 לא תחסם שור
בדיוו: 5 כי ישבו אחיהם ייחדו ומאת אחיהם ובן אין
לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא
עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: 6 והיה הבכור אשר
תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל:
7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמו ועלתה יבמו
השערה אל הוקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם
בישראל לא אבה יבמי: 8 וקראו לו זקן עירו ודברו
אליו ועמדו ואמר לא חפטוי לחתת: 9 ונשנה יבמו
אליו ונולד ואמר לא חפטוי לחתת: 10 ונשנה יבמו
אליו לעני הוקנים וחלצנה נעל מעל רגלו וירקה בפנוי
ונתנה ואמרה כהה עשה לאיש אשר לא יבנה את בית
אהיו: 11 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: 11 כי
ינטו אנשים ייחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל
את אישת מיר מכהו ושלחה ידה ותחויקה במבשו: 12
וקצתה את כפה לא תחוס ענייך: 13 לא יהיה לך בכיסך
אבן ואבן גודלה וקטנה: 14 לא יהיה לך בכחך איפה
ואיפה גודלה וקטנה: 15 אבן שלמה וצדיק יהה לך איפה
שלמה וצדיק יהה לך למען יאריכו ימיך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך: 16 כי תועבת יהוה אלהיך
כל עשה אלה כל עשה עול: 17 זכור את אשר עשה לך
עמלך בדרכך בצתכם מצרים: 18 אשר קרך בדרכך
וינבך בך כל הנחשלים אהיך ואתה עיף ויגע ולא ירא
אליהם: 19 והיה בנהנית יהוה אלהיך לך מכל איביך
מסכיב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה
תמונה את זכר עמלך מתחת השמים לא תשכח:

28 ויהי אם שמו תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותו אשר אני מצוק היום ונתנו יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ: 2 ובאו עליך כל הברכות האלה והשינך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: 4 ברוך פרוי בטנק ופרוי אדמתך ופרוי בהמותך שנר אלפיק ועתירות צאנך: 5 ברוך מנאך ומשארתך: 6 ברוך אתה בבאך ובברוך אתה בצאתך: 7 יתן יהוה את איביך הקמים עלייך ונפים לפניו בךך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכיהם יונסו לפניך: 8 יצו יהוה ארך את הברכה באסמייך ובכל משלח ידך וברך הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: 9 קימך יהוה לו לעם קדושך כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: 10 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עלייך ויראו מך: 11 ויהו תריך יהוה לטובה בפרוי בטנק ובפרוי בהמותך ובפרוי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתחת לך: 12 יפתח יהוה לך את אוצריו הטוב את השמים לתחת מטה ארץך ויהו תריך לך את כל מעשה ידך והלויות נום רבים בעתו ולברך את כל תלה: 13 ונתנק יהוה לראש ולא לגבן והיתה רק למעלה ולא תהייה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אני מצוק היום לשמר ולעשות: 14 ולו אסור מכל הדברים אשר אני מצוה אתכם הימים ימינו ושמאול לכלת אחורי אלהים אחרים לעבדם: 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותו וחקתו אישך אלהים ואביך עלייך כל הקלות האלה והשינך: 16 אරור אתה בעיר ואדור את השדה: 17 ארור מנאך ומשארתך: 18 ארור פרוי בטנק ופרוי אדמתך שנר אלפיק ועתירות צאנך: 19 אරור אתה בבאך ואדור אתה בצאתך: 20 ישלח יהוה ברך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלחך ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אברך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתי: 21 ידבק יהוה ברך את הדבר עד כלתו ארך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשותה: 22 אמן: 23 ארור שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: 24 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: 25 ארור לך שח חד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: 26 ארור אשר לא יקיים את דברי התורה הזאת לעשות כל העם אמן:

27 ויצו משה זקנין ישראל את העם לאמר שמר את כל המצויה אשר אני מצוה אחים חיים: 2 ויהי ביום אשר העברנו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ותקmeta לך אבנים נדלות ושרת אתם בשיד: 3 כתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ורbesch כאשר דבר יהוה אלהיך אביתך לך: 4 והיה בעברכם את הירדן תקיםו את האבניים האלה אשר אני מצוה אחים חיים בהר עיבל ושרת אתם בשיד: 5 ובונית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אביהם לא תנוף עליהם ברול: 6 אבניים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: 7 וכתבת שלמים ואכלת שם ושמחת לפניו יהוה אלהיך: 8 וכתבת על האבניים את כל דברי התורה הזאת באדר היטב: 9 וירבר משה והכהנים הליים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמיע ישראל היום נהיות לעם ליהוה אלהיך: 10 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקי אשר אני מצוק היום: 11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: 12 אלה יעמדו לבך ארך העם על הר גרים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: 13 ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראוון נד ואשר וחולן דין ונפתלי: 14 וענו הליים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: 15 אדור האיש אשר יעשה פסל ופסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו Amen: 16 אדור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם Amen: 17 אדור מסג'יג ובול רעהו ואמר כל העם Amen: 18 אדור מונה עור בדרכך ואמר כל העם Amen: 19 אדור מטה משפט נר יתום ואלמנה ואמר כל העם Amen: 20 אדור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם Amen: 21 אדור שכב עם כל מהמה ואמר כל העם Amen: 22 אדור שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם Amen: 23 אדור שכב עם חתנו ואמר כל העם Amen: 24 אדור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם Amen: 25 אדור לך שח חד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם Amen: 26 אדור אשר לא יקיים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם Amen:

ויצוher שנגראלפיך ועתורת צאנך עד האבידו אתק' :
 וה策ר לך בכל שעריך עד רדת המותך הנבותה
 והבצורות אשר אתה בטח בהן בכל ארץ וה策ר לך
 בכל שעריך בכל ארץ אשר נתן לך יהוה אלהיך לך :
 ואכלת פרי בטנק בשר בניק ובמנזוק אשר יציק לך איביך :
 אלהיך במצרים ובמצרים אשר יציק לך איביך :
 הרך בר והענגן מארת רעה עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר
 בניו אשר יוציאר :
 מותה לאחד מהם מבשר בניו אשר
 יאכל מבלי השair לו כל במצרים ובמצרים אשר יציק לך
 איביך בכל שעריך :
 הרכה בר והענגה אשר לא נסנתה
 כף רגלה הנגן על הארץ מההענגן ומרכז תרע עינה באיש
 חיקה ובבנה ובבנה :
 ובסליטה הוצאה מבין רגליה
 ובבניה אשר תלד כי האכלם בחסר כל בסחר במצרים
 ובמצרים אשר יציק לך איביך בשעריך :
 אם לא תשמר
 לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה
 ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך :
 וחפה לא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות נדלות
 ונאמנות וחלים רעים ונאמנים :
 והשיב בר את כל
 מודעה מצידים אשר יגרת מפניהם ורבקו בר :
 גם כל
 חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם
 יהוה עליך עד השמדך :
 ונשארתם במו יעתה תחת
 אשר היוים ככוכבי השמיים לרבי לא שמעת בקול
 יהוה אלהיך :
 וזה יראה שש יהוה עליכם להיטיב
 אתכם ולחרבותה אתכם כניש יהוה עליכם להאיביד
 אתכם ולהשמדיכם אתכם ונסחטם מעל האדמנה אשר אתה
 בא שמה לרשותה :
 וההפיץ יהוה בכל העמים מקצתה
 הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר
 לא ידעת אתה ואבתיך עז ואבן :
 ובגנים ההם לא
 תרניע ולא יהיה מנוח לכהן רגליך ונתן יהוה לך שם
 לב רנו וכליון ענים ודאבען נשפ :
 והיו חיקך תלאים
 לך מנדר ופחרת ליליה ווים ולא תאמין בחיקיך :
 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמיר מי יתן בקר
 מפחד לביך אשר תפחד וממראה ענייך אשר תורה:
 יהיך יהוה מצרים באגיות בדרך אשר אמרתי לך
 לא תסיף עוד לראותה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים
 ולשפות ואין קנה :

תצא אליו ובשבעה הרכיים תנוס לפניו והייתה לזועה
 לכל ממלכות הארץ :
 והיודה נבלתק למאכל לכל
 עופ השמיים ולבהמות הארץ ואין מחריד :
 ייכחה יהוה בשגעון ובערון ובחרס אשר לא תוכל
 להרפה :
 והייתה ממש בצדדים כאשר ימש העור באפליה ולא
 תצליח את דרכיך והייתה לך עשוק ונוזל כל החיים ואין
 מושיע :
 אשה הארש ואיש אחר ישנלה בית תבונה ולא
 תשב בו כרם תעט ולא תחללנו :
 שורך טבח לענייך
 ולא תאכל ממנו המרך נול מלפניך ולא ישוב לך צאך
 נחנות לאיביך ואין לך מושיע :
 בניך ובנוחיך נתנים
 לעם אחר ועניך ראות וכלהות אליהם כל היום ואין
 לאיליך :
 פרוי אדמתך וכל ייעך יאכל עם אשר לא
 ידעת והייתה לך עשוק ורוצץ כל חיים :
 ייכחה יהוה בשחין רע על
 המראת ענייך אשר תורה :
 ייכחה יהוה אלהיך רע על
 הרכיים ועל השקים אשר לא תוכל להרפה מכף רגליך
 ועד קדריך :
 يولך יהוה אתק' ואת מלךך אשר תקים
 עלייך אל נוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם
 אליהם אחרים עז ואבן :
 והייתה לשמה למשל ולשניה
 בכל העמים אשר ינהנק יהוה שמה :
 זרע רב החזיא
 השדה ומטע האסף כי יהסלנו האדבה :
 כרמים תעט
 ועבדת ויין לא תשתה ולא הנאר כי תאכלנו התלעת :
 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושם לא תסוק כי ישל זיתך :
 בנים ובנותו תולדך ולא יהיו לך כי ילכו בשבי :
 עצך ופרוי אדמתך יירש הצלצל :
 הנר אשר בקרבך
 עליה עלייך מעלה מעלה אתה תרד מטה מה :
 והוא
 יולך ואתה לא תלונו הוא יהוה לראש ואתה תהיה לזוב :
 ובאו עלייך כל הקללות האלה ורדפק והשינוך עד
 השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מזוהיו
 וחקתו אשר צוק :
 והוא בר לאות ולמופת ובזורעך
 עד עולם :
 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
 בשמה ובבטוב לבב מרכך כל :
 ועבדת את איביך
 כל נתן על ברזול על צוארך עד השמדיך אתק' :
 יהוה עלייך נוי מרחוק מקצת הארץ כאשר ידאה הנשר
 נוי אשר לא השמעת לשנו :
 גנו עז פנים אשר לא ישא
 פנים לזון ונער לא יחן :
 ואכל פרוי בהמתך ופרוי
 אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש

והנכרי אשר יבא מארץ רחוכה וראו את מכות הארץ והוא ואת תחלאה אשר חלה יהוה בה: 23 גנפרית ומלה שרפפה כל ארצה לא תורע ולא תצמיח ולא יעליה בה כל עשב כמחפה סדם ועمرה אדרמה וצבים אשר הפק יהוה באפו ובחמתו: 24 ואמרו כל הנינים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הנגדל הזה: 25 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלה אבתם אשר כרת עם בהוציאו אתם מארץ מצרים: 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידועם ולא חלק להם: 27 ויהיר אף יהוה בארץ שהוא להביא עלייה את כל הקוללה הכתובה בספר הזה: 28 ויתשם יהוה מעל ארמם באפ' ובחמה ובקצף נדרול וישלכם אל ארץ אחרת כיים הזה: 29 התנתקת ליהוה אלהינו והנחלת לנו לבניינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

30 וזה כי יבוא עלייך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתנו לפני והשבת אל לבך בכל הנינים אשר הודיעך יהוה אלהיך שהוא: 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהל כל אשר אנכי מצוך הום אתה ובניך בכל לבך ובכל נפשך: 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורוחמך ושב ובקצך מכל העמים אשר הפיצו יהוה אלהיך שהוא: 4 אם יהוה נדוח בקצת השמים משם יקצץ יהוה אלהיך ומשם יקחך: 5 ובהביך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ידרשו אבותיך וירושתך והיטבר והרבך מאבותיך: 6 ומיל יהוה אלהיך את לבך ואת לבך ורעד לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך למען חירות: 7 ונתן יהוה אלהיך את כל האלוות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדוףך: 8 ואתה תשוב ושמעת בקהל יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך הום: 9 וחותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידרך בפרי בטנק ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי שוב יהוה לשוש עלייך לטוב כאשר שש על אבותיך: 10 כי תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחתתו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך: 11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך הום לא נפלהת הוא מך ולא רחקה הוא: 12 לא בשמים הוא לא אמר מי יעללה לנו השמיימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה: 13 ולא מעבר לים הוא לא אמר מי

אללה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרתם אתם בחרב: 2 ויקרא משה אל כל ישראל ואמר אלהים מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 3 המשות הנדרלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הנדרלים ההם: 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: 5 ואולך אתם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלוחתיכם מעלייכם ונעלך לא בלהה מעל רגליך: 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שיתתם למען תדרשו כי אני יהוה אלהיכם: 7 ותבואו אל המוקם הזה ויצא סיכון מלך חשבון וועג מלך הבשן לקראננו למלחה ונכם: 8 ונכח את הארץ נתנה לך להנלה לדואני ולנדי ולחציך שבת המנשי: 9 ושמורתם את דברי הברית הזאת ואת משען השכilio את כל אשר תעשון: 10 אתם נצבים הום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטייכם זקניכם ושתיריכם כל איש ישראל: 11 טפכם נשים וגדר אשר בקרב מתנייך מחתב עזיך עד שבב מימייך: 12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמד הום: 13 למען היקם אתך הום לו ולעומת הוא יהיה לך לאלהום כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ל יצחק וליעקב: 14 ולא אתם לבכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזה: 15 כי את אשר ישנו פה עמו עמד הום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמו הום: 16 כי אתם ידעתם את אשר ישבו בארץ מצרים ואת שערנו בקרב הגנים אשר עברתם: 17 ותראו את שקווציהם ואת גלליהם עז ואבן כסף וזהב אשר עמהם: 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבת אשר לבבו פנה פנה מעם יהוה אלהינו ללבך לעבר את אלה הום הום פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: 19 וזה בשמי את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרות לבי אלך למען ספורה הרוח את הצמאה: 20 לא יאהה יהוה סלח לו כי יעשה אף יהוה וקנאותו באיש ההוא ורבחה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומזה יהוה את שמו מתחת השמים: 21 ווחבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל בכל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: 22 ואמר הדור האחרון בנים אשר יקומו מאחריכם

והטהר ונתקדש אשר בשעריך למען יישמעו ולמען ילמדו
ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דבריו
התורה הזאת: **13** ובוניהם אשר לא ידעו יישמעו ולמדו
ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשותה:
14 ויאמר יהוה אל משה הנה קרכו ימיך למות קרא את
יהושע והתייצבו באهل מועד ואצנוו וילך משה ויהושע
ויהיצבו באهل מועד: **15** וירא יהוה באهل בעמוד ענן
ויעמוד עמוד הענן על פתח האهل: **16** ויאמר יהוה אל
משה הנה שככ עם אבתייך וكم העם הזה וינה אחרי
רבותות וצורות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי
את בריתך אשר כרתיך אתו: **17** וחרה אפי בו ביום ההוא
ועזבותים והסתתרתי פניהם והיה לאכל וממצהיהם רעות
רבותות וצורות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי
בקרכבי מצאיוני הרעות האלה: **18** ואנכי הסתר אסתיר פניהם
ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים
אחים: **19** ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה
את בני ישראל שימה בפיים למען תהיה לי השירה
זהות לעד בבני ישראל: **20** כי אבינו אל האדמה אשר
נסבעתי לאבתיו ובת חלב ודבש ואכל ושבע ודרשן ופנה
אל אלהים אחרים ועבדום ונאצינו והפר את בריתך: **21**
והיה כי תמצאן את רעות רבותות וצורות וענתה השירה
זהות לפניו לעד כי לא תשכח מפי רעשו כי ידעתה את
יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אבינו אל הארץ אשר
נסבעתי: **22** ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא
וילמדה את בני ישראל: **23** ויצו את יהושע בן נון ואמר
חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר
נסבעתי להם ואנכי אהיה עמך: **24** ויהיו ככלות משה
לכתח את דברי התורה הזאת על ספר עד תם: **25**
ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: **26**
לקח את ספר התורה הזאת ושמט אתו מצד ארון ברית
יהוה אלהיכם והיה שם בר לעד: **27** כי אנכי ידעת
את מרייך ואת עריך הקשה הנה בעודני חי עמכם היום
ממרמים היותם עם יהוה ואף כי אחדרי מותי: **28** הקהלו
אליך את כל זקניכם ושבטיכם ושתיריכם ואדרבה באזיניהם
את הדברים האלה וاعידתם בם את השמיים ואת הארץ:
29 כי ידעתו אחדרי מותי כי השחת תשחตอน וסורתם מן
הדרך אשר צויתו אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית

יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו ווישמענו אתה ונעשה:
14 כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבך לעשותו:
ראנה נתתי לפניו הימים את החיים ואת הטוב ואת המות
ואת הרע: 16 אשר אנכי מצוך הימים לאהבה את יהוה
אליהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחתתו ומשפטיו
וחיות ורביות ובריך יהוה אליהיך בארץ אשר אתה בא
שםה לרשתה: 17 ואם יפנה לבבך ולא תשמעו ונדחת
והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: 18 הנדרתי לכם
היום כי אבד האברון לא האריכין ימים על האדמה אשר
אתה עבר את הירדן לבא שם לרשתה: 19 העידתי
בכם הימים את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי
לפניך הברכה והקללה ובחרת בחים למען תחיה
אתה וזרעך: 20 לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בכלו
ולדברקה בו כי הוא חייך ואיך ימיך לשבע על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לחתה
להם:

31 נילד פשע וידבר אה ברבריהם האלה אל כל

ישראל: 2 ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה א נכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא והוא אמר אליו לא עבר את הירדן הנה: 3 יהוה אלהיך הוא עבר לפניך והוא ישמיד את הנויים האלה מ לפני וירשתם יחשע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיכון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד עתם: 5 ונתנו לך לפניכם ועשיתם להם ככל המצוות אשר צויתך אתם: 6 חזק ואמץ אל תירא ואל תערزو מפנייהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמוק לא ירף ולא יעזב: 7 וירקע משה ליהושע ויאמר אליו לעני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע לך לאבתם לחתם להם אתה תניחלה אתה: 8 ויהוה הוא ההלך לפניך והוא יהיה עמוק לא ירף ולא יעזב לא תירא ולא תחת: 9 וכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל קני ישראל: 10 ויצא משה הסכונות: 11 ובכוא כל ישראל לראות את בני יהוה אלהיך במקומות אשר יבחר תקרא את התורה הזאת ננד כל ישראל באזוניהם: 12 הקhal את העם האנשיים והנשיות

הימים כי תעשו את הדרע בעני יהוה לחייבו במעשה
ידיכם: 30 וידבר משה באוני כל קהל ישראל את דבריו
הshireה הזאת עד תם:

32 האזינו השמים ואדרבה ותשמע הארץ אמר פי: 2
יערף כמטר לקחי תול כטול אמרתי כשבירם עלי דשא
וכרביבים עלי עשב: 3 כי שם יהוה אקרא הבו גDEL
לאלהנו: 4 הצור תמים פעלנו כי כל דרכיו משפט אל
אמונה ואין על פדריך ושיר הוא: 5 שחת לו לא בני מומם
דור עקש ופתלת: 6 ה ליהוה תנמלו זאת עם נבל ולא
חכם הלא הוא אביך ק נך הוא עשה ויכנך: 7 זכר ימות
עולם בין שנות דור ודור שאל אביך וידיך זקניך ויאמרו
לך: 8 בהנהל עליון ננים בהפרידנו בני אדם יצב נבלת
חבל נחלה: 10 ימצאהו בארץ מדבר ובתחו ילב ישםן
יסבבונו יונגהו צרנווה כאישון עיו: 11 כנסר עיר קנו
על נזלו ירחק יפרש כנפיו יקחוה ישאהו על אברתו:
12 יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר: 13 ירכבבו על
במותי ארץ ויאכל תנובת שדי יונקו דבש מסלע ושםן
מחלמייש צור: 14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים
ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כלות חטה ודם ענב
תשחה חמץ: 15 ווישמן ישרון ויבצע שמנת עביה כשית
וישש אלה עשהו יונבל צור ישתו: 16 יקנאהו בורדים
בתוועת ייכשחו: 17 ייבחו לשדים לא אלה אלהים
לא ידועם חדשים מקרב באו לא שעורום אבטיחם: 18
צור ילך תשי ותשכח אל מחלך: 19 וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנותיו: 20 ויאמר אסתרה פני מהם אראה
מה אחריותם כי דור תהפקת המה בניים לא אמן בם: 21
הם קנוויל לא כל כעסוני בהבליהם ואני אקנאים כלא
עם בניו נבל אכעיסם: 22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד
שאל תחורת ותכל ארץ ויבלה ותלהת מוסדי הרים:
23 אספה עליינו רעות חצי אכללה בם: 24 מי
רעב ולחמי רשף וקטב מריריו ושן בהמות אשלה בם עם
חמות וחליל עפר: 25 מהווים תשכל חרב ומחרדים אימה נם
בחור נם בתוליה יונק עם איש שיבח: 26 אמרתי אפאים
אשביתה מהאנש וכרכם: 27 לולי כעס אויב אונור פן ינכוו
צדרמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל ואת: 28 כי
גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: 29 לו חכמו ישבילו

זאת יבינו לאחריותם: 30 איכה ירדף אחד אלף ושנים
ニיסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירים: 31 כי
לא צורנו צורם ואיבינו פליליים: 32 כי מגן סדם נפנום
ומשדרות עמלה ענבמו ענבי רוש אשכלת מרורתלו: 33
חמת תנינם יינם וראש פתנים אcor: 34 הלא הוא כמס
עמדית חם באוצרתי: 35 לי נקם ושלם לעת חמוט רגלה
כי קרוב יומם אידם וחש עתדה למו: 36 כי ידין יהוה
עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי איזות יד ואפס עצור
ועזוב: 37 ואמר אי אלהיהם צור חסיו בו: 38 אשר חלב
ובחומו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעורכם יהו עליכם
סתראה: 39 ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדת אני
אמיות ואחיה מהחתי ואני ארפא ואני מידי מציל: 40 כי
אשר אל שמים ידי ואמרתי כי א נכי לעלם: 41 אם שנותי
ברק חרבוי ותאחו במשפט ידי אישיב נקם לצרוי ולמשנאי
אשרם: 42 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם
חולל ושביה מראש פרעות איוב: 43 הרניינו נוים עמו כי
דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצרוי וכפער אדרמו עמו: 44
ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באני העם
הוא וחושע בן נון: 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים
האלה אל כל ישראל: 46 ויאמר אלהם שמו לבככם
לכל הדברים אשר א נכי מעד בכם היום אשר תצום
את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת:
47 כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חיים וברבר הזה
האריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שם להרשותה: 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר: 49 עליה אל הר העברים הזה הדר נבו אשר בארץ
מוואב אשר על פניהם ראה את הארץ כגען אשר אני
נתן לבני ישראל לאזהה: 50 ומטה בהר אשר אתה עליה
שםה והאפק אל עמייך כאשר מטה אהרן אדור בהר הדר
ויאסף אל עמייך: 51 על אשר מעלהם כי בתוכך בני ישראל אל
במי מריבית קדרש מדבר צן על אשר לא קדרתם אותו
בתוך בני ישראל: 52 כי מנדר תראה את הארץ ושםה לא
תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

33 וואת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני
ישראל לפני מותו: 2 ויאמר יהוה מסני בא וורה משער
למו הופיע מהר פארן ואתה מרבתה קדרש מימינו אש דת
למו: 3 אף חביב עמיים כל קדרשו בידך והם תכו לרגלך

ארץ יהודה עד הים الآخرון: 3 ואות הנגב ואת היכר בקעת ירדחו שיר התמירים עד צער: 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליזחק וליעקב לאמר לזרעך אתגננה הריאתיך בענייך ושםה לא תعبر: 5 רימת שם משה עבר יהוה בארץ מואב על פי יהוה: 6 ויקבר אותו בני הארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום זהה: 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה: 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכיכר המשפטיך לע יעקב ותורתך לישראל שמו קטורה באפק משה: 9 ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סנק משה את ידיו עלייו וישמעו אליו בני ישראל והוא יעשה כאשר צוה יהוה את משה: 10 ולא קם נביא עוד בישראל כמו משה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: 11 כל האותות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרטה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 12 וכלל היד החזקה וכלל המורא הנadol אשר עשה משה לעני כל ישראל:

ישא מדברתיך: 4 תורה צוה לנו משה מורה קהילת יעקב: 5 יהוי בישرون מלך בהתאסר ראש עם יהוד שבטי ישראל: 6 יהו ראובן ואל ימת יהוי מתיו מספר: 7 וזה להיהודים ואמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנוידי ריב לו ועור מצרי תהיה: 8 וללו אמר תמייך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבתו על מיריביה: 9 האמר לאביו ולאמו לא ראייתו ואת אחים לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמו אמרתך וביריך ינצרו: 10 ירו משפטיך לע יעקב ותורתך לישראל שמו קטורה באפק וככליל על מזבחך: 11 ברכ יהוה חילו ופעל דרכיו תרצה מהץ מתנים קמייו ומשנאיו מן יקומו: 12 לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטה עלייו חפה עליו כל היום ובין כתפיו שכן: 13 ולヨוסף אמר מברכת יהוה ארציו ממנד שמים מטול ומתהום רבתה תחת: 14 וממנד תבאות שם וממנד נריש ירחים: 15 ומראש הרדי קדם וממנד נבעות עולם: 16 וממנד ארץ ומלאה ורצון שכנו סנה תבואה לראש יוסף ולקדך ניר אחים: 17 בכור שורו הדר לו וקרני ראמ קרנייהם עמים ינחיו יהודו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: 18 ולזבולן אמר שמה צאתך וישכר באהלהך: 19 עמים הר יקראו שם זבולן זבחו צדק כי שבע ימים יינקו ושפוני טמוני חל: 20 ולגדר אמר ברוך מרחיב גדר כלביא שכן וטרף זרוע אף קדרך: 21 וירא ראשית לו כי שם חלקה מהק ספון ויתרא ראש עם צדקה יהוה עשה ומשפתו עם ישראל: 22 ולדרן אמר דן גור אריה יינק מן הבשן: 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: 24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחים וטבל בשמן רגלו: 25 ברזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך: 26 אין כל ישראל רכב שניים בעירך ובגאותך שחקרים: 27 מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם וינרש מפניך אויב ויאמר השמד: 28 וישכן ישראל בטח בדר עין יעקב אל ארץ דן ותירש אף שמיו יערפו טל: 29 אשדריך ישראל מי כנוך עם נשע ביהוה מן עוזך ואשר חרב נאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במו תמיו תדרך:

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסנה אשר על פניו ירדו יראה יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן: 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל

2 וישלח יהושע בן נון מן השטים שניים אנשים מרגלים

חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו
בית אשה זונה ושם רחוב וישכבו שם: 2 ויאמר מלך
יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל
לחפר את הארץ: 3 וישלח מלך יריחו אל רחוב לאמר
הוציאו האנשים הכאים אליך אשר באו לביקך כי לחפר
את כל הארץ באו: 4 ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו
ותאמר כן באו אליו האנשים ולא ידעת מי אין מה: 5
ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעת
אנה הלבכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגו: 6
ויהיא העלתם הנגה ותתמן בפשתו העז הערכות
לה על הגן: 7 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
על המעברות והשער סגורו אחריו כאשר יצאו הרדפים
אחריהם: 8 והמה טרם ישכbones והיא עלה עלייהם על
הגן: 9 ותאמר אל האנשים ידעת כי נתן יהוה לכם את
הארץ וכי נפללה אימתכם עליינו וכי נמננו כל ישביה הארץ
מן פניכם: 10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מים סוף
מן פניכם בצתהכם ממצרים ואשר עשوتם לשני מלכי
הארמי אשר עבר הירדן לסתין ולעוגו אשר החרמות
אותם: 11 ונשמעו ומס ללבבנו ולא קמה עוד רוח באיש
מן פניכם כי יהוה אליהם הוא אללים בשמי ממעל
על הארץ מתחת: 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי
עשיתו עמכם חסד ועשיתם נם אתם עם בית אבי חד
ונחתם לאות אמת: 13 והחitem את אבי ואת אמי ואת
אחיו ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו
ממות: 14 ויאמרו לה האנשים ונפשנו תחחיכם למות אם
לא תגינו את דברנו זה והיה בחתה יהוה לנו את הארץ
ושמענו עמק חסד ואמת: 15 ותורדם בחבל بعد החלוון
כי ביתה בקירות החומה ובחומה היא יושבת: 16 ותאמר
לهم ההרחה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחתחם שמה
שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרךכם: 17
ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך היה אשר
השבעתנו: 18 הנה אנחנו באים בארץ את תקوت חוט השני
זה תקשי בחלוון אשר הורדנו בו ואת אבייך ואת
אמך ואת אחיך ואת כל ביתך האספי אליך הביתה: 19
והיה כל אשר יצא ממדלו ביתך החוצה דמו בראש� אם
ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתק בבית דמו בראש� אם
יד תהיה בו: 20 ואם תנידי את דברנו זה והיינו נקים

1 ויהי אחריו מות משה عبد יהוה ויאמר יהוה אל יהושע
בן נון משרת משה לאמר: 2 משה عبد מות ועתה קום
 עבר את הירדן זהה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר
אנכי נתן להם לבני ישראל: 3 כל מקום אשר תדרך
כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה: 4
מהמודבר והלבנון הזה ועד הנהר הנדול מبدأ המשמש יהיה נבולכם:
ארץ החתים ועד הים הנדול מبدأ המשמש יהיה נבולכם:
5 לא תיתצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר היית עם
משה אהיה עמק לא ארכף ולא אעיך: 6 חזק ואמץ
כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי
לאביהם לחתיהם: 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשת
כל התורה אשר צורך משה عبد אליו תסור ממננו ימין
ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך: 8 לא ימוש ספר
התורה הזה מפרק והגינה בו יומם ולילה למען תשמר
לעשות ככל הכתוב בו כי או צליח את דרך ואל תחת
תשכיל: 9 הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת
כי עמק יהוה אלהיך בכל אשר תלך: 10 ויצו יהושע
את שטריך העם לאמר: 11 עברו בקרבת המנהה ובזו את
העם לאמר הכינו להם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם
עברים את הירדן הזה לבוא לראש את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם לושתת: 12 ולראובני ולנדי
ולחציו שבת המנשה אמר יהושע לאמר: 13 זכור את
הדבר אשר צוה אתכם משה عبد יהוה לאמר יהוה
אליהם מניה לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: 14 נשיכם
שפכים ונקיניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר
הירדן ואתם העברו חמשים לפניהם אחיכם כל גבורי
החיל עוזרתם אוחם: 15 עד אשר יניה יהוה לאחיכם
ככם וירשונם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
לهم ושבתם לארץ ירשותכם וירשתם אותה אשר נתן
לכם משה عبد יהוה בעבר הירדן מזורה המשם: 16
ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו עשה ואל כל
אשר תשלחנו נלק: 17 ככל אשר שמענו אל משה כן
נסמע אליך רק יהוה יהוה אלהיך עמק כאשר היה עם
משה: 18 כל איש אשר ירצה את פיך ולא ישמע את
דבריך לכל אשר תצינו יומת רק חזק ואמץ:

הרחק מואד באדם העיר אשר מצד צרתן והוירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו ננד יריחו: 17 ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרכבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרכבה עד אשר תמו כל הני עבר את הירדן:

4 ויהי כאשר תמו כל הני עבר את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 2 קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט: 3 וצוו אותם לאמר

שאו לכם מזה מטבח הירדן ממצב רגלי הכהנים הchein שרים עשרה אבני והעברתם אותם עמכם והנתתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה: 4 ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכן מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: 5 ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל: 6 למען תהיה זאת אות בקרבתם כי ישאלון ננים מחר לאמר מה האבניים האלה להם: 7 ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מימי הירדן והיו האבניים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: 8 ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע ושיאו שתי עשרה אבני מטבח הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עם אל המלון וינחום שם: 9 ושיטים עשרה אבני הקים יהושע בתוך הירדן תחת מטבח רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהו שם עד היום זהה: 10 והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע וימחרו העם אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימחרו העם ויעברו: 11 ויהי כאשר הם כל העם עברו ויעבר ארון יהוה והכהנים לפניו העם: 12 ויעברו בני ראובן ובני נד וחציו שבט המנשה חמשים לפניו בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: 13 כאשרם אלף חלוצי הצבא עברו לפניו יהוה למלחמה אל עבדות יריחו: 14 ביום ההוא נדל יהוה את יהושע בעניי כל ישראל ויראו אותו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: 15 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 16 צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן: 17 וצוה יהושע את הכהנים לאמר על מון הירדן: 18 ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מטבח קציר:

משבעתך אשר השבעתנו: 21 ותאמר דבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקותה השני בחילון: 22 וילכו ויבאו ההר וישבו שם שלשת ימים עד שבו הדרפים ויקשו הדרפים בכל הדרך ולא מצאו: 23 וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ ונמו כל ישבי הארץ מפנינו:

3 וישם יהושע בברק ויסעו מוחשיים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם עברו: 2 ויהי מזכה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרבת המנה: 3 ויצוו את העם לאמר כראותם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הללו נשיים אותו ואתם תסעו ממקוםכם ולהלכם אחריו: 4 אך רוחק יהוה ביןיכם ובינו לביןם אלהיכם מהה אל תקרבו אליו למען אשר תדרשו את הדרך אמרה תלבכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשים: 5 ויאמר יהושע על העם התקדש כי מחר ישא יהוה בקרבתם נפלאות: 6 ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ויעברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: 7 ויאמר יהוה אל יהושע היהום הוה אחיל נדליך בעניי כל ישראל אשר ידוען כי כאשר הייתו עם משה עמדך: 8 ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאים עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: 9 ויאמר יהושע על בני ישראל גשו הנה ושמו את דברי יהוה אלהיכם: 10 ויאמר יהושע בזאת תדרען כי אל חי בקרבתם והוירש יורייש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרוי ואת הנרנשי והאמרוי והובסי: 11 בגנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: 12 ועתה קחו לכם שני עשר איש שבטי ישראל איש אחד איש אחד לשפט: 13 והיה כנוה כבות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במאי הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: 14 ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: 15 וכבאו נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל נdotio כל ימי קציר: 16 ויעמדו המים הירדים מלמעלה כמו נד אחד

יהושע ביריחו וישא עינוי וירא והנה איש עמד לנדרו והרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלא אתה אם ל'צדרנו: ¹⁴ ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי וופל יהושע אל פניו ארצה ושתחו ויאמר לו מה אדרני מדבר אל עברו: ¹⁵ ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא וויש יהושע כן:

6 ויריחו סגירתו ונסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה וגורי החיל: ³ וסבתם את העיר כל אשיש המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ⁴ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היבלים לפני הארון וביום השביעי חסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: ⁵ והיה במשך בקרון היבול בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה נדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נדרו: ⁶ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אליהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני יהוה: ⁷ ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוין עבר לפני ארון יהוה: ⁸ ויהי כאמיר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון בירת יהוה הילך והמאסף הילך אחרי ארון הילך לפני הכהנים תקעו בשופרות אחריהם: ⁹ ותחלוין הילך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הילך אחרי ארון הילך ותקעו בשופרות וארון בירת יהוה הילך ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמר אליכם הריעו והריעותם: ¹⁰ וויסב ארון יהוה את העיר הקפ פעם אחת ויבאו המנחה וילינו במחנה: ¹¹ ווישם יהושע בבקר ושאו הכהנים את ארון יהוה: ¹² ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הילכים הילך ותקעו בשופרות והחלוין הילך לפני פניהם והמאסף הילך אחרי ארון יהוה הולך ותקעו בשופרות: ¹⁴ וויסבו את העיר ביום השני הולך ותקעו בשופרות: ¹⁵ וויסבו את העיר שבע פעמים: ¹⁶ ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן

הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבנה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כהמול שלשם על כל גנותיו: ¹⁹ והעם עלו מן הירדן בעשור לחדרה הראשון וייתנו בנגלי בקצת מורה יריחו: ²⁰ ואת שתים עשרה האבניים האלה אשר לקחו מן הירדן הרים יהושע באנגל: ²¹ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בנים מחר את אבותם לאמר מה האבניים האלה: ²² והודעתם את בנים לאמיר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה: ²³ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד ערכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לם סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: ²⁴ למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים:

5 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר עבר הירדןימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו ומס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל: ² בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרכות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: ³ ווישע לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל נבעת הערלות: ⁴ וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא מצרים הוכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצתהם מצרים: ⁵ כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצתהם מצרים לא מל: ⁶ כי אדרבים שנה הילכו בני ישראל במדבר עד חם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים מצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה לאבותם לחתם לנתנו ארץ זבת חלב ורכש: ⁷ ואות בניתם הרים תחתם במחנה עד חיותם: ⁹ וויהי כאמיר יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך: ⁸ ויהי כאמיר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם: ¹⁰ ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרתת מצרים מעלייכם ויקרא שם המקום ההוא נלנול עד היום הזה: ¹¹ וויתנו בני ישראל באנגל ויעשו את הפסה בארכעה עשר ים לחדר בערב בערכות יריחו: ¹² ויאכללו מעבור הארץ מחרת הפסה מצות וקלוי בעצם היום הזה: ¹³ ווישבת המן מחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואה הארץ כנען בשנה ההיא: ¹⁴ ויהי בהיות

זהה אדרני יהוה למה העברת העבר את העם הזה את הירדן לתחת אטנו ביד האמרי להאבירנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: 8 כי אדרני מה אמר אחרי אשר הפק ישראל ערך לפני איביו: 9 ווישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונשבו עליינו והכrichtו את שמננו מן הארץ ומה העשה לשחק הנדול: 10 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: 11 חטא ישראל ונם עברו את בריתך אשר צויתו אותם ונם לקחו מן החרם ונם נמכנו וכחשו ונם שמו בכליהם: 12 ולא יכלו בני ישראל לךם לפניו איביהם ערך יפנו לפניו איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: 13 קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אליה ישראל חרם בקרבך ישראל לא חוכל לךם לפניו איביך עד הסירכם החרם מקרבכם: 14 ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השbat אשר ילכדנו יהוה יקרב לשבטות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לשבטים והביה אשר ילכדנו יהוה יקרב לנברים: 15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתה ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: 16 ווישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבת יהודה: 17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הורחוי ויקרב את משפחת הורחוי לנברים וילכד זבדי: 18 ויקרב את ביתו לנברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה: 19 ויאמר יהושע אל עכן בני שם נא כבוד ליהו אלהי ישראל ותן לו תורדה והנדי נא לי מה עשית אל תחדר ממי: 20 וויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשית: 21 בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: 22 ווישלח יהושע אחד החמשים שקלים משקל' ואחמנדים כסף ולשון זהב אחד ארתת שגער אחת טובה ומאותים שקלים' ואחרם והנם טמונה בארץ בתוכה האהלי והכסף תחתיה: 22 ווישלח יהושע מלאכים וירצחו האהלה והננה טמונה באהלו והכסף תחתיה: 23 ויקחם מותוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: 24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרטה ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמורו ואת צאניו ואת אהלו ואת כל אשר לו וככל ישראל עמו ויעל איהם עמק עכור: 25 ויאמר יהושע מה עכרתנו יערך יהוה ביום זה וירגמו אותו כל ישראל אבן ווישרפו אותם באש יהוה לכל את העיר: 26 והויה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחוב והוניה תהייה היא וכל אשר אתה בביה כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו: 26 וורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמחתם את מנהנה ישראל לחרם ועכרתם אותו: 26 וככל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדרש הוא ליהוה אוצר יהוה יבו: 26 וירע העם ויתקעו בשפרות ויהי כשם העם את קול השופר ויריעו העם תרועה נדולה ותפל החומרה תחתיה ויעל העם העירה איש ננדו וילכדו את העיר: 26 ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: 26 ולשניהם האנשימים המרגנלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו ממש את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: 26 ויבאו הנערמים המרגנלים ויציאו את רחוב המשפחות הוציאו ווינוחם מחוץ למחנה ישראל: 26 ואת אביה ואת אמה ואת איה ואת כל אשר לה ואת כל והעיר שרפבו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: 26 ואת רחוב הזונה ואת אביה ואת כל אשר לה החיים יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החבאתה את המלאכים אשר שלח יהושע לרניל את יריחו: 26 וישבע יהושע בעת היהיא לאמר אדור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכשו ייסדנה ובצעיריו יציב דלתייה: 26 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ:

7 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: 2 ווישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר על רנילו את הארץ ויעלו האנשים וורנלו את העי: 3 ווישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם אלפיים איש או כשלשה אלפיים איש יעלו ויקו את העי אל חליעש שמה את כל העם כי מעת המה: 4 וויעלו מן העם שמה כשלשה אלפיים איש וינסו לפני אנשי העי: 5 ויקו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפו לפני השער עד השברים ויכום במורד וים לבב העם ויהי למים: 6 ויקרע יהושע שמלותו ויפול על פניו ארצתה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראמם: 7 ויאמר יהושע

כנותה ידו ויבאו העיר וילכדוה וימחרו ויצתו את העיר באש: ²⁰ ויפנו גנש העי אחיריהם ויראו והנה עלה ענן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוש הנה והעם הנס המדבר נתפרק אל הרודף: ²¹ ויהושע וככל ישראל ראו כי לכד הארץ את העיר וכוי עלה ענן העיר ויבשו ויכו את אנשי העי: ²² ואלה יצאו מן העיר לקראותם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השair לו שירד ופליט: ²³ ואת מלך העי תשפחו כי ויקרכו אותו אל יהושע: ²⁴ ויהיו ככלות ישראל להרגן את כל שבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפיה חרב עד חםם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפיה חרב: ²⁵ ויהיו כל הנפלים ביום ההוא איש ועד אשה שנים עשר אלף כל גנש העי: ²⁶ ויהושע לא חשב ידו אשר נתה בקידון עד אשר החרים את כל ישבי העי: ²⁷ רק הכהמה ושלל העיר היה בזוועה להם ישראל לדבר והוה אשר צוה את יהושע: ²⁸ וישראל יהושע את העי ישימה תח עלם שמה עד היום זהה: ²⁹ ואת מלך העי תלה על העין עד עת הערב וככוא השמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישלכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו נל אבני נдолע עד היום זהה: ³⁰ או יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: ³¹ כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל כתוב בספר תורה משה מזבח אבני שלמות אשר לא הנוף עליהן ברזל ויעלו עליו עלוות ליהוה ויזבחו שלמים: ³² וויכתב שם על האבני את משנה תורה משה אשר כתב לפני בני ישראל: ³³ וככל ישראל וקנינו ושתרים ושבטים עמדים משה ומזה לארון ננד הכהנים הליים נשאי ארון ברית יהוה כגד אורהח צאי אל מול הר גרים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשה: ³⁴ ואחריו כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל כתוב בספר התורה: ³⁵ לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע ננד כל קהל ישראל ותנשיהם והטהר והגנרג ההלך בקרובם:

9 ויהיו כשמע כל המלכים אשר עבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חורם הנדול אל מול הלבנון החתי ואמרי הכנעני הפלזוי החוי והיבוסי: ² ויתקbezיו יהדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד: ³ ווישבי נבען בידיו אל העיר: ⁴ והאורב קם מהריה ממוקמו וירוצו

ויסקל אתם באבניים: ²⁶ ויקימו עליו נל אבני נдолע עד היום זהה וישב יהוה מהחרון אף על כן קרא שם המוקם והוא עמק עכור עד היום זהה:

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תורא ואל חחת קח עמר את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו: ² ועשית לעי ולמלכה כאשר שים לך ארבע לעיר רק שללה ובמהמה תבזו לכם שים לך ארבע לעיר מאחריה: ³ ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש נבורי החיל ווישלחם לילה: ⁴ ויצו אתם לאמור ראו אתם ארבעים לעיר מארורי העיר אל תרחקו מן העיר מאר והייתם כלכם נכנים: ⁵ ואני וכל העם אשר אני נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראותנו כאשר בראשנה וננסנו לפניהם: ⁶ ויצאו אחרינו עד התיקינו אתם מן העיר כי יאמורו נסים לפניו כאשר בראשנה וננסנו לפניהם: ⁷ ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אליהם בידכם: ⁸ והיה כחפכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: ⁹ ווישלחם יהושע בבקר וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם: ¹⁰ ווישכם יהושע בלילה העי: ¹¹ וכל העם המלחמה הוא זקנינו ישראל אל לפני העם העי: ¹² וויהק כחמתה אלף איש ושם אתם אשר אותו על וינשוו יבוא ננד העיר וויהנו מצפון לעי והני בין ובין העי: ¹³ וויהק כראותם ארב בין בית אל ובין העי מים לעיר: ¹⁴ ווישמו העם את כל המהנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: ¹⁴ ויהי כראות מלך העי וימחרו ווישכמו ויצאו אנשי העיר לקראות ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארבע לו מאחרי העיר: ¹⁵ ווינגעו יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר: ¹⁶ וויזעקו כל העם אשר בעיר לרדרף אחריהם וירדפו אחריו יהושע ונתקו מן העיר: ¹⁷ וולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחריו ישראל ווישכו את העיר פותחה וירדפו אחריו ישראל: ¹⁸ ויאמר יהוה אל יהושע נתה בקידון אשר בידך אל העי כי בידך אתנה ווית יהושע בקידון אשר בידיו אל העיר: ¹⁹ והאורב קם מהריה ממוקמו וירוצו

עבדו תחת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל יישובי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: 25 ועתה הנה בידך כתוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: 26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: 27 ויתנמ יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושבאי מים לעדרה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלים כי لقد יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעיל ומלכה וכי השלים ישבינו את ישראל ויהיו בקרבם: 2 ויראו מאד כי עיר נדולה נבען כאחת ערי הממלכה וכי היא נדולה מן העי וכל אנטיה נברים: 3 וישלח אדני צדק מלך ירושלים אל הוות מלך חברון ואל פראמ מלך ירמות ואל יפייע מלך לכיש ואל דבר מלך עגנון לאמר: 4 עלו אליו ועוזרו ונכח את נבען כי השלים אותה יהושע ואת בני ישראל: 5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגנון הם וכל מנהיהם וחננו על נבען וילחמו עלייה: 6 וישלחו אנשי נבען אל יהושע מלכי האמרי ישביב החר: 7 ויעל יהושע מן הגליל הוא אל המנהה הגלילית לאמר אל תרכ ידיך מעבדיך עלה אליו מהריה והושעה לנו ועוזרנו כי נקבעו אליוינו כל מלכי האמרי ישביב החר: 8 ויאמר יהוה וכל המלחמה עמו וכל גבורי החריל: 9 ויאמר יהוה אל יהושע אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתחים לא יעד איש מהם בפניך: 10 ויבא אליהם יהושע פרחים כל הלילה עלה מן הגליל: 11 ויהם יהוה לפני ישראל ויכם מכה נדולה נבען וירדפם דרך מעלה בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקרה: 12 ויהי בנסם מפני ישראל הם במודד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבני הברד מאשר עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרנו בני ישראל בחרב: 13 או ידבר יהושע ליהוה ביום תחת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעני יהושע אל שמש נבען דום וירח בעמק אילון: 14 וירדם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הירש ויעמד השמש בחציו השמיים ולא אן לבוא ביום תמיים: 15 ולא היה ביום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקהל איש כי יהוה נלחם לישראל: 15

שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולען: 4 ויעשו נם המה בערמה ולכו ויצטו ויקחו שקים כלים לתמורותיהם ונארות יין בלבים ומקעים ומצדרים: 5 ונעלות בללה ומטלאות ברנליהם ושלמות בלות עליהם וכל להם צידם יבש היה נקדרים: 6 וילכו אל יהושע על המנהה הגליל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוכה באננו ועתה כרתו לנו ברית: 7 ויאמרו איש ישראל אל החוי أولי בקרבי אתה ישב ואיך אקרים לך ברית: 8 ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: 9 ויאמרו אליו מארץ רחוכה מאד בא עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו אתה כל אשר עשה במצדים: 10 ואות כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסתו ממלך חשבון ולעוג מלך חבש אשר בעשרות: 11 ויאמרו אליו זקינו וכל ישביב ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרכו ולכו לקראתם ואמרתם לחיים עבדיכם אנחנו זקינו וכלי ישביב ארצנו לחמננו חם הצידינו אותו מבתינו ביום צאתנו לרכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדרים: 12 ואלה נארות הין אשר מלאננו חדים והגה התבקו ואלה שלמותינו נעלינו כלו מרוב הדרך מאד: 14 ויקחו האנשים מצידם ואתה פי יהוה לא שאלו: 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחוויתם וישבעו להם נשיאי העדה: 16 ויהי מוקצה שלשת ימים אחרי איש כרתו להם ברית וישמעו כי קרביהם הם אליו ובקרבו הם ישבים: 17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל ערים ביום השלישי ועריהם נבען והכפירה ובארות וקריות יערם: 18 ואלה הרים בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשאים: 19 ויאמרו כל הנשאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: 20 זאת נשעה להם והחיה אותם ולא יהיה לנו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: 21 ויאמרו אליו הרים הנשאים יהו ויהיו חתבי עצים ושבאי מים לכל העדה כאשר דברו להם נשיאים: 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר מה רמיות אתנו לאמר רוחקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים: 23 ואמר רוחקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים: 24 ועתה אורותם אתם ולא יכתר מכם عبد וחתבי עצים ושבאי מים לבית אלהי: 24 ויענו את יהושע ויאמרו כי הנדר הנדר לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה

ישראל עמו מלכיש עגלנה ויהנו עליה וילחמו עליה: 35 וילכדה ביום ההוא יוכוה לפני חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה לה ללביש: 36 ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלנה חברונה וילחמו עליה: 37 וילכדה יוכוה לפני חרב ואת מלכה ואת כל עיריה ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד ככל אשר עשה לה עגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: 38 וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה: 39 וילכדה ואת מלכה ואת כל עיריה יוכום לפני חרב ויחרמו את כל נפש אשר בה לא השair שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה לבניה ולמלכה: 40 ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלת והאשדות ואת כל מלכיהם לא השair שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: 41 ויכם יהושע מקדש ברכע ועד עזה ואת כל ארץ נשן ועד גבעון: 42 ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכדר יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: 43 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המהנה הנגללה:

11 יהו כسمע יbin מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב נגרות ובספלת ובנופות דוד מים: 3 דיבנני ממותה ונימס והאמרי והחתי והפרדי והיבוסי בהר והחתי תחת חרמון בארץ המצפה: 4 ויצאו דוד מים ותלוי תלוים על העצים עד הערב: 5 ויעודו כל המלכים האלה לרוב וסוס ורכב רב מادر: 6 ויעודו כל המלכים האלה ויבאו ויהנו יחדו אל מי מרים להלחם עם ישראל: 6 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפנייהם כי מחר CUT הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם העקר ואת מרכבתיהם תשרף באש: 7 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עלייהם על מי מרים פחאם ויפלו בהם: 8 ויתגנס יהוה ביד ישראל ויכום וירדפם עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השair ליהם שריד: 9 ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרפ באש: 10 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפני הים היא ראש כל

וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המהנה הנגללה: 16 ונiso המהנת המלכים האלה ויהבאו במערה במקדה: 17 וינגד ליהושע לאמר נמצאו המהנת המלכים נחבים במערה במקדה: 18 ויאמר יהושע גלו אבנים נדלות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם: 19 ואתם אל תעמדו דרפו אחריו איביכם זונבתם אותם אל תתנו לבוא אל ערים כי תנם יהוה אלהיכם בידיכם: 20 ויהיו כלות יהושע ובני ישראל להכחות מכה נדולה מאר עד תמס והשדרים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר: 21 וישבו כל העם אל המהנה אל יהושע מקרה בשלום לא חוץ לבני ישראל לאיש את לשנו: 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה: 23 ויעשו כן ויציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלים את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון: 24 ויהיו כחוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה הhalbוא אותו קרבו שמו את רגליך על צוואר המלכים האלה ויקרבו וישמו את רגליך על צואריהם: 25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי כהה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אתם: 26 ויכם יהושע אחריו כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלוים על העצים עד הערב: 27 ויהי לעת בוא השמש צוח יהושע וירידום מעל העצים וישלם אל המערה אשר נחבא שם וישמו אבנים נדלות על פי כל הנפש אשר בה לא השair שריד ויעש למלך מקרה כאשר עשה למלך יריחו: 28 ואתה מקרה לכיד יהושע המערה עד עצם היום זהה: 29 ותיתן יהוה נם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפני חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השair בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: 30 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מוקדה לבנה וילחם עם לבנה: 31 ויתן יהוה נם כביש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפני חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה לבנה: 32 או עלה הרם מלך גור נזר לעזר את לביש ויכה לפני יהושע ואת עמו עד בלתי השair לו שריד: 33 ויעבר יהושע וכל

נובל סיכון מלך חשבון: 6 משה עבר יהוה ובני ישראל הרים ויתנה משה עבר יהוה וירשה לאובני ולנדי ולחצי שבת המנשה: 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל עבר הירדן ימה מבעל נד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעריה ויתנה יהושע לשבטי ישראל וירשה כמחלקות: 8 בהר ובשפלה ובמרכז ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנענו הפלדי החוי והיבוסי: 9 מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: 10 מלך ירושלים אחד מלך חברון אחד: 11 מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: 12 מלך גלון אחד מלך גור אחד: 13 מלך דבר אחד מלך גדר אחד: 14 מלך חרמיה אחד מלך ערד אחד: 15 מלך לבנה אחד מלך עדלים אחד: 16 מלך מקדה אחד מלך חצור אחד: 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: 18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: 19 מלך מדון אחד מלך חצורה אחד מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד: 21 מלך תנעך אחד מלך מנדו אחד: 22 מלך קדרש אחד מלך יקנעם לכרכמל אחד: 23 מלך דור לנפת דר אחד מלך נוים לגליל אחד: 24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד:

13 יהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הנשורי: 3 מן השיחור אשר על פני מצרים ועד נובל עקרון צפונה לכנען החשב חמשת סרני פלשתים העוזי והאשורי האשקלוני הגנוי והעקרוני והעוי: 4 מתימן כל ארץ הכנעני ומעיר אשר לצדינום עד אפקה עד נובל האמרי: 5 והארץ הגבלי וכל הלבנון מורה המשמש מבעל נד תחת הר חרמון עד לבוא חמת: 6 כל ישי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידינום אנכי אוריישם מפני בני ישראל רק הפללה לישראל בנחלה כאשר צויתך: 7 ועתה חלק את הארץ זאת בנחלה לתשעת השבטים אשר נתן להם משה עבר הירדן מורה כאשר נתן להם משה עבר יהוה: 8 עמו הרואני והגדי לקחו נחלה ארנון והעיר אשר בתוק הנחלה וכל המישר מידבא עד דיבון: 10 וכל ערי סיכון מלך האמרי אשר מלך בחשbon

הממלכות האלה: 11 ויכו את כל הנפש אשר בה לפני הרים החרים לא נותר כל נשמה ואת חזרה שרת באש: 12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכייהם لقد יהושע ויכם לפיקח החרים אותם כאשר צוה משה עבר יהוה: 13 רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חזרה לבדה שرف יהושע: 14 וכל שלל הערים האלה והבבמה בזויהם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפיקח עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה: 15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע את כל האדריכל אשר צוה יהוה את משה: 16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלה: 17 מן ההר החלק העולה שעריך ועד בעל נד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכייהם لقد ויכם וימיתם: 18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: 19 לא הייתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבי נבעון את הכל לפקחו מלחמה: 20 כי מאות יהוה היהה לחזק את כלם לקראת המלחמה את ישראל למען החרים לבלי היהות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: 21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענן ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם ערייהם החרים יהושע: 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת ובאשוד נשארו: 23 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקות לשבטים והארץ שקתה מלחמה:

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירוש את ארצם עבר הירדן מורה המשמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מורה: 2 סיכון מלך האמרי היושב בחשbon משיל מערופער אשר על שפת נחל ארנון ותוק הנחלה וחצי הגלעד ועד יבוק הנחלה נובל בני עמון: 3 והערבה עד ים כנורות מורה ותמיון תחת אשדות המלח מורה דרך בית הישמות ותמיון תחת אשדות הפסגה: 4 נובל עוג מלך הבשן מיתר הרפאים הושב בעתרות ובאדרעי: 5 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד נובל הנשורי והמעכתי וחצי הגלעד

לבני ישראל: 2 בגורל נלחם כאשר צוה יהוה ביד משה לחשעת המותות וחזי המטה: 3 כי נתן משה נחלת שני המותות וחזי המטה מעבר לירדן וללויים לאנתן נחלת שני בתוכם: 4 כי היו בני יוסף שני מותות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבה ומגשריהם למקניהם ולקניהם: 5 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ: 6 ונשוו בני יהודה אל יהושע בנגלו ויאמר אליו כלבן יפנה הקני את ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלים על אדרותיו ועל אדרותיך בקדש ברנע: 7 בן ארבעים שנה אנסי בשלח משה عبد יהוה אותו מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אותו דבר כאשר עם לבבי: 8 ואחיו אשר על עמי המשוי את לב העם ואנסי מלאותי אחריו יהוה אלהי: 9 וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגליך בה לך תהיה לנחלת ולבניך עד עולם כי מלאת אחריו יהוה אלהי: 10 ועתה הנה החיה יהוה אותו כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הילך ישראל במדבר ועתה הנה אנסי היום בן חמיש וחמש שנים שניה: 11 עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותו משה ככחיו אז וככחיו עתה למלחתה ולצאת ללבוא: 12 ועתה תנחי לי את ההדר יהוה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקיים שם וערים גודלות בצרות אויל יהוה אותו והורשתים כאשר דבר יהוה: 13 ויברכתו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלתה: 14 על בן דותה חברון לכלב בן יפנה הקני לנחלה עד היום יען אשר מלא אחריו יהוה אלהי ישראלי: 15 ושם חברון לפנים קריית ארבע האדים הנדול בענקיים הוא והארץ שקתה מלחתה:

15 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחותם אל נבול אדרום מדבר צן נגבה מקצת תימן: 2 ויהי להם נבול נגב מקצת ים המלח מן הלשון הפונה נגב: 3 ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדר שברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה: 4 ועבר עצמונהה ויצא נחל מצרים והויה תצאות הנבול ימה זה יהוה לכם נבול נגב: 5 ונבול קדרה ים המלח עד קצה הירדן ונבול לפאת צפונה מלשון הים מקצת הירדן: 6 ועלה הנבול בית חנלה ועבר מצפון לבית הערבה

עד נבול בני עמון: 7 והגלו עד גבול הנשורוי והמעכתי וכל הירדן ונכל הבשן עד סלה: 12 כל מלכותו עוג בבשן אשר מלך בעתרות ובادرעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם: 13 וולא הורישו בני ישראל את הנשורוי ואת המעתשי ושב נשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה: 14 רק לשפט הלווי לאנתן נחלת אש יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: 15 ויתן משה למטה בני ראובן למשפחותם: 16 ויהי להם הנבול מערודר אשר על שפט נחל ארנון והעיר אשר בתוכ נחל והמשיר על מירבא: 17 חשבו וכל עיריה אשר במשיר דיבון ובמאות בעל ובית בעל מעון: 18 ויהיצה וקדמת ומפעת: 19 וקריתם ושבמה וצרת השחר בהר העמק: 20 ובית פעור ואשדות הפסנה ובית היישנות: 21 וככל ערי המישר וכל מלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבו אשר הכה משה אותו ואת נשאי מדין את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רביע נסיכי סיחון ישבי הארץ: 22 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרנו בני ישראל בחרב אל חלליים: 23 ויהי נבול בני ראובן הירדן ונבול זאת נחלת בני ראובן למשפחותם הערים והצרידן: 24 ויתן משה למטה נדר לבני נדר למשפחותם: 25 ויהי להם הנבול יער וכל ערי הגלעד וחזי ארץ בני עמון עד ערודר אשר על פניהם רבה: 26 ומחשבו עד רמת המצפה ובطنיהם וממחנים עד גבול לדרב: 27 ובעמק בית הרם ובית נמרה וסוכות צפון יתר מלכות סיחון מלך חשבו הירדן ונובל עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה: 28 זאת נחלת בני נדר למשפחותם הערים והצרידן: 29 ויתן משה לחזי שבט מנשה ויהי לחזי משה בני מנשה למשפחותם: 30 ויהי נבולם מנהנים כל הבשן כל מלכותו עוג מלך דבשן וכל חות איר אשר בבשן ששים עיר: 31 וחזי הגלעד ועתירות ואדרעי ערי מלכותו עוג בבשן לבני מכר בן מנשה לחזי בני מכר למשפחותם: 32 אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריזחו מזרחה: 33 ולשפט הלווי לאנתן משה נחלת יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר להם:

14 אלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אוטם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המותות

ולחמס וכתליש: 41 וגדרות בית דגון ונומה ומקרה
ערדים שש עשרה וחצריהם: 42 לבנה וערת ועשן: 43
ויפחה ואשנה ונציב: 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים
תשע וחצריהם: 45 עקרון ובנתיה וחצריהם: 46 מעקרון
וימה כל אשר על יד אשדור וחצריהם: 47 אשדור בנותיה
וחצריהם עזה בנותיה וחצריהם עד נחל מצרים והים
ונבון גנובל: 48 ובחר שמיר ויתיר ושוכה: 49 ודן
וקרית סנה היא דבר: 50 וענבר ואשתמה וענים: 51 ונשן
וחלן ונלה ערים אהת עשרה וחצריהם: 52 ארבע ורומה
ואשען: 53 ווינס ובית הפתוח ואפקה: 54 וחמתה וקרית
ארבעה היא חברון וצער ערים תשע וחצריהם: 55 מעון
כרמל וויפ וויטה: 56 ויזורעאל ויקדעם ווונה: 57 התקין
גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהם: 58 החלול בית צור
ונדור: 59 ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהם:
60 קריית בעל היא קריית יערם והרבה ערים שתים
וחצריהם: 61 במדבר בית הערבה מדרין וסכמה: 62
והנבשן ועיר המלח ועין נדי ערים שש וחצריהם: 63 ואת
היבוסי יושבי ירושלים לא יוכלו בני יהודה להורשים
וישב היבוסי את בני יהודה בירושלים עד היום הזה:

16 ויצא הנורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו
מורחה המדבר עליה מיריחו בהר בית אל: 2 ויצא מבית
אל לוזה ועבר אל גבול הארץ עתרות: 3 וירד ממה אל
גבול הפליש עד גבול בית חורון החתן ועד נור והיו
חצאותו ימה: 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים: 5 ויהי
גבול בני אפרים למשפחותם ויהי גבול נחלתם מורה
עתירות אדר עד בית חורון עליין: 6 ויצא הנורל הדמה
המכמתת מצפון ונסב הגבול מורה העתרות ו עבר
אותו מזרחה יונה: 7 וירד מינוחה עתרות ונערתא
ופגע ביריחו ויצא הירדן: 8 מתחפה ילק' הגבול מה
נקל קנה והוא הצאותו הדמה זאת נחלת מטה בני אפרים
למשפחותם: 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוכה
נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהם: 10 ולא הורישו את
הכנען הושב בנור וישב הכנען בקרבת אפרים עד היום
זהה והוא למס עבר:

17 ויהי הנורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר
בכור מנשה אבי הנלעד כי הוא היה איש מלחמה והוא לו
הנלעד והבשן: 2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחותם
וחצריהם ויקתאל:

עליה הנבול ابن בהן בן דראון: 7 ועליה הנבול דברה
עמוק עכור וצפונה פנה אל הנלעל אשר נכח למעלה
אדמים אשר מנגב לנחל ו עבר הנבול אל מי עין שם
והיו תצאותו אל עין רגל: 8 ועליה הנבול ני בן הנם
אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלים ועליה הנבול אל
ראש החר אשר על פניו ני הנם ימה אשר בקצת עמק
רפאים צפנה: 9 ותאר הנבול מראש החר אל מל מעין מי
נפתח ויצא אל ערי הדר עפרון ותאר הנבול בעלה היא
קרית יערם: 10 ונסב הנבול מבעהימה אל הדר שער
ועבר אל כתף הדר יערם מצפונה היא כסלוון וירד ביה
שם ו עבר חמנה: 11 ויצא הנבול אל כתף עקרון צפונה
ו תאר הנבול שכרונה ו עבר הדר הבעלה ויצא בכנאל והוא
חצאות הנבול ימה: 12 ונבול ים הימה הנדול ונבול זה
נובל בני יהודה סבב למשפחותם: 13 ולכלב בן יפנה
נתן חלק בתוכה בני יהודה אל פי יהודה ליהושע את קריית
ארבע אבי הענק היא חברון: 14 וירש שם כלב את
שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי
הענק: 15 ויעיל משם אל ישבי דרב ושם דרכ לפנים קריית
ספר: 16 ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה
ונתנו לו את עכסה בתו לאשה: 17 וילכדה עתניאל בן
קנו אחיו כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 18 ויהי
בכואה ותסיתחו לשאול מאת אביה שדה ותצנץ מעל
החמור ויאמר לה כלב מה לך: 19 ותאמר תננה לי ברכה
כי ארץ הנגב נתני ונחתה לי גלת מים ויתן לה את גלת
עליות ואת גלת תחתיות: 20 זאת נחתת מטה בני יהודה
למשפחותם: 21 ויהיו הערים מקצת למטה בני יהודה
אל גבול אדום בנגב קבצאל ועדר וינור: 22 וקינה
ודרימונה ועדדרה: 23 וקדש וחצור ויתן: 24 זיף וטלים
ובעלות: 25 וחצור חדרתא וקריות חצראן היא חצורה: 26
אמם ושמע ומולדה: 27 וחצור נדה וחשמון ובית פלט: 28
וחצץ שועל ובאר שבע ובויתיה: 29 בעלה ועויים ועזם:
30 ואלתול וכסיל וחרמה: 31 וצקלג ומדמנה ונסנה:
32 ולבאות ושלחים ועין ורמן כל ערים עשרים ותשע
וחצריהם: 33 בפלחה אשთאול וצדרעה ואשנה: 34 ווונה
ועין ננים תפוח והענים: 35 ירמות ועדלים שוכה ועזקה:
36 ושערדים ועדיתים והנדרה ונדרתים ערים ארבע
עשרה וחצריהם: 37 צנן וחדרה ומגדל נד: 38 ודלאן
וחמצפה ויקתאל: 39 לכיש ובצקת ועגנון: 40 וככון

ויאמר יהושע אל בני ישראל עד أنها אתם מתרפים לבוא לרשא את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלה אבוחיכם: 4 הבו לכם שלשה אנשים לשפט ואשלאם ויקמו ויתהallocו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אל: 5 ויתהallocו אתה לשבעה חלקים יהודיה יעד על נבולו מנוב ויבית יוסף יעדו על נבולם מצפון: 6 ואתם כתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אליו הנה וירית לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: 7 כי אין חלך ללוים בקרבתם כי כהנת יהוה נחלתו גדור ואובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבר יהוה: 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לך ויתהallocו בארץ וכתבו אותה ושובו אליו ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבו לערבים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה: 10 וישליך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלך שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקותם: 11 ויעל גורל מטה בני נימן למשפחים ויצא נבול גורלים בין בני יהודה ובין בני יוסף: 12 ויהי להם הנבול לפאת צפונה מן הירדן ועליה הנבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און: 13 ועבר משם הנבול לוזה אל כתף לוזה נגבה היא בית אל וירד הנבול עתרות אדר על ההר אשר מנוב לבית חرون תחתון: 14 ותאדר הנבול ונסב לפאות ים נגבה מן ההר אשר עלפני בית חرون נגבה והיה תצאתיו אל קריית בעל היא קריית יערם עד בני יהודה זאת פאות: 15 ופאות נגבה מקצת קריית יערם ויצא הנבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח: 16 וירד הנבול אל כתף ההר אשר על פני ים בין חנום אשר בעמק רפאים צפונה וירד ים חנום אל כתף היבוסי נגבה וירד עין רגל: 17 ותאדר מצפון ויצא עין שם ויצא אל ניליות אשר נכח מעלה אדרמים וירד אבן בהן בן רואבן: 18 ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבה: 19 ועבר הנבול אל כתף בית חנלה צפונה והיה תצאתיו הנבול אל לשון ים המלח צפונה אל כתף הירדן נגבה זה נבול נגב: 20 והירדן נבל אותו לפאת קדרמה ואתה נחלה בני נימן ללבולתיה סביב למשפחים: 21 והוא הערים למטה בני נימן למשפחוtheirם יריחו ויבית חנלה ועמק קצין: 22 ובביה לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה מבנה בן יוסף הוכרים למשפחים: 23 וצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חנלה מלכה ותרצה: 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשאים לאמר יהוה צוה את משה להחיה לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה מלחמה ותרצה: 5 ויפלו חבלי מנשה עשרה לבב ארץ הנלעד והבשן אשר מעבר לירדן: 6 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוכה בניו וארץ הנלעד היהה לבני מנשה הנורדים: 7 וזה נבול מנשה אשר המכמתה אשר על פני שכם והלך הנבול אל הימין אל ישי עין תפהה: 8 למשה היה ארץ חפוחה ותפוח אל נבול מנשה לבני אפרים: 9 וירד הנבול נחל קנה נגבה לנחל ערבים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה ונבול מטה נחלה ויהי תצאתיו הימה: 10 נגבה לאפרים צפונה למשה ויהי הים נבולו ובאשר יפנען מצפון וביששכר מזרחה: 11 ויהי למשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנوتיה ויבלעם ובנوتיה ואת ישבי דאר ובנوتיה ישבי עין דר ובנوتיה ושבה תען ובנوتיה ושבה מנדו ובנوتיה שלשת הנפות: 12 ולא יכלו בני מנשה להורייש את הערים האלה וויאל הכנעני לשבה בארץ הזאת: 13 ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורייש: 14 וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מודיע נתהה לי נחלה גורל אחד וחביל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה: 15 ויאמר אלהים יהושע אם עם רב אתה עליה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אין לך הדר אפרים: 16 ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברול בכל הכנעני היישב בארץ העמק לאשר בכיתה שאן ובנوتיה ולאשר בעמק יזרעאל: 17 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: 18 כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תורייש את הכנעני כי רכב ברול לך כי חוק הוא:

18 ויקhalbו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: 2 ויויתרו בני ישראל אשר לא חלכו את נחלתם שבעה שבטים: 3

28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: 29 ושב הנמל הרמה ועד עיר מצרר צר ושב הנמל חסה והיו הצאתו הימה מחלל אכזיבה: 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצרהין: 31 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצרהין: 32 לבני נפתלי יצא הנורל השמי לבני נפתלי למשפחתם: 33 ויהי נבולם מחלף מאלון בצענים ואדרמי הנקב ובנאל עד לקום ויהי הצאתו הירדן: 34 ושב הנמל ימה אזנות תבור ויצא שם חוקקה ופגע בזבולון מנוב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מורה השם: 35 וערמי מצרר הרים צר וחמת רקט וכנרת: 36 ואדרמה והרמה וחצור: 37 וקדש ואדרעי עין חצור: 38 ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצרהין: 39 זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצרהין: 40 למטה בני דן למשפחתם יצא הנורל השביעי: 41 ויהי נבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: 42 ושלובין ואלון יוסלה: 43 ואילון ותמנתא ועקרון: 44 ואלהקה ובתונן ובعلת: 45 ויהד ובני ברק ונת רמנון: 46 ומeye הירקון והרkon עם הנמל מול יפו: 47 ויצא נבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפיר חרב וירשו אותה ישבו בה ויקראו לשלם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים האלה וחצרהין: 49 ויכלו לנחל את הארץ לנכולותה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם: 50 על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את חמנת סרחה בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה: 51 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטה בני ישראל בנורל בשלה לפני יהוה פתח אهل מועד ויכלו מחלק את הארץ:

50 וידבר יהוה אל יהושע לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר תננו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: 3 לנו שמה רוץ מה נפה בשגנה בבלדי דעת והיו לכם למקלט מוגן הדם: 4 וכן אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באני זקנינו העיר ההייא את דבריו ואספו אותו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עם: 5 וכי ירדף נאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלדי דעת הכה את רעהו ולא אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל:

23 והעוים והפרה ועפרה: 24 וכפר העמי והעפני ובכע ערים שתים עשרה וחצרהין: 25 נבעון והרמה ובארות: 26 והמצפה והכפורה והמצה: 27 ורכם וורפאל ותראלה: 28 וצלו האלף והיבוסי היא ירושלים נבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצרהין זאת נחלת בני בניין למשפחתם:

19 ויצא הנורל השמי לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוכה נחלת בני יהודה: 2 ויהי להם נחלתם באר שבע ושבע ומולדה: 3 ווחצ'ר שועל ובלחה ועצם: 4 ואלטולר ובחלול וחדרה: 5 וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה: 6 וביה לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה וחצרהין: 7 עין רמנון ועתר ועשן ערים ארבע וחצרהין: 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת בא ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם: 9 מחלל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חקל בני יהודה רב מה וינהלו בני שמעון בתוכה נחלתם: 10 ויעל הנורל השלישי לבני זבולון למשפחתם ויהי נבול נחלתם עד שדר: 11 ועלה נבול לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני קנים: 12 ושב משריד קדרמה מורה השם על נבול כסלת תבר ויצא אל הדרבת ועליה יפייע: 13 ומשם עבר קדרמה מורה נתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה: 14 ונסב אותו הנמל מצפון הנtan והיו הצאתו ניפתח אל: 15 וקמתה ונחלל ושמرون וידאליה ובית להם ערים שתים עשרה וחצרהין: 16 זאת נחלת בני זבולון למשפחתם הערים האלה וחצרהין: 17 ליששכר יצא הנורל הרבעי לבני יששכר למשפחתם: 18 ויהי נבולם יורעאל והכסלהות ושונם: 19 וחרפרים ושיאן ואנחרת: 20 והרכבת וקשיון ואבץ: 21 ורמת ועין ננים ועין חדה ובית פצץ: 22 ופגע הנמל בתבור ושהצומה ובית שמש והיו הצאות נבולם הירדן ערים שש עשרה וחצרהין: 23 זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצרהין: 24 ויצא הנורל החמיishi למטה בני אשר למשפחותם: 25 ויהי נבולם חלקת וחלי ובطن ואכשף: 26 ואלמלך ועמדר ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיהור לבנת: 27 ושב מורה השם בית דן ופגע בזבולון ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל:

השכטים האלה: 17 וממטה בnimן את נבעון ואת מנרשא את נבע ואת מנרשא: 18 את ענותות ואת מנרשא ואת עלמן ואת מנרשא ערים ארבע: 19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלוש עשרה ערים ווינרשהן: 20 ולמשפחות בני קהת הלוים הנוטרים מבני קהת וויהו גורלם ממטה אפרים: 21 וויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מנרשא בהר אפרים ואת נור ואת מנרשא: 22 ואת קבצים ואת מנרשא ואת בית חורן ואת מנרשא ערים ארבע: 23 וממטה דן את אלתקה ואת מנרשא את גבתון ואת מנרשא: 24 את אילון ואת מנרשא את רמנון ואת מנרשא ערים ארבע: 25 וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מנרשא ואת נור רמנון ואת מנרשא ערים שתיים: 26 כל ערים עשר ומגדרהן למשפחות בני קהת הנוטרים: 27 ולבני גרשון משפחחת הלוים מחצית מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מנרשא ואת בשחרה ואת מנרשא: 28 ואת ייששכר את קשישון ואת מנרשא את דברת ואת מגדשה: 29 את ירמות ואת מנרשא את עין ננים ואת מנרשא ערים ארבע: 30 וממטה אשר את מושאל ואת מנרשא את עיר עבדון ואת מנרשא: 31 את חלקת ואת מנרשא ואת רחוב ואת מנרשא ערים ארבע: 32 וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בnelly ואת מנרשא ואת חנות דאר ואת מנרשא ואת קרתן ואת מנרשא ערים שלש: 33 כל ערי הנרגשי למשפחות שלוש עשרה עיר ומגדרהן: 34 ולמשפחות בני מרדי הלוים הנוטרים מאת מטה יובלון את יקנעם ואת מנרשא את קרתה ואת מנרשא: 35 את דמנה ואת מנרשא את נהלה ואת מנרשא ערים ארבע: 36 וממטה רואבן את בצר ואת מנרשא ואת יצפה ואת מנרשא: 37 את קדרמות ואת מנרשא ואת מופעת ואת מנרשא ערים ארבע: 38 וממטה גד את עיר מקלט הרצח את חשבון ואת מנרשא ואת מנהים ואת מנרשא: 39 את רמת בnelly ואת מנרשא ואת יזרע ואת מנרשא כל ערים ארבע: 40 כל הערים לבני מרדי למשפחות הנוטרים ממשפחות הלוים וויהו גורלם ערים שתים עשרה: 41 כל ערי הלוים בתוכה אחות בני ישראל ערים ארבעים ושמנה ומגדרהן: 42 תהיינה הערים האלה עיר שיר ומגדרה סביבתיה כן לכל הערים האלה: 43 וויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לחת לאביהם וירושה

שנא הוא לו מתחמול שלשים: 6 ווישב בעיר היהיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הנגיד אשר היה בימים ההם או ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס שם: 7 וויקדרשו את קדש בnelly בהר נפתלי ואת שם בהר אפרים ואת קדש ארבעה היא חברון בהר יהודה: 8 ומ עבר לירדן וריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במשר ממטה רואבן ואת רמתה בnelly מטה גד ואת גלון בבשן מטה מנשה: 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הנר בתוכם לנו שמה כל מכח נשע בשונה ולא ימות ביד נאל הדם עד עמדו לפני העדה:

21 ווינשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המתו לבני ישראל: 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לחת לנו ערים לשבות ומגדרהן להבמתנו: 3 וויתנו בני ישראל לילום מנהלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מנרשא: 4 וויצא הנורל למשפחה הכהתי וויה לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בnelly ערים שלש עשרה: 5 ולבני קהת הנוטרים משפחחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בnelly ערים עשר: 6 ולבני גרשון משפחחות מטה ייששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בnelly ערים שלש עשרה: 7 לבני מרדי למשפחתם מטה רואבן ומטה גד ומטה יובלון ערים שתים עשרה: 8 וויתנו בני ישראל לילום את הערים האלה ואת מנרשאן כאשר צוה יהוה ביד משה בnelly: 9 וויתנו מטה בני יהודה ומטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתנן בשם: 10 וויה לבני אהרן משפחחות הכהתי מבני לו כי להם היה הנורל הראשנה: 11 וויתנו להם את קדש ארבע אבי הענק היא חברון בהר יהודה ואת מנרשא סביבתיה: 12 ולבני העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחיזתו: 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מנרשא ואת לבנה ואת מנרשא: 14 ואת יתר ואת מנרשא ואת אשתמש ואת מנרשא: 15 ואת חלן ואת מנרשא ואת יטה ואת דבר ואת מנרשא: 16 ואת עין ואת מנרשא ואת יטה ואת מנרשא את בית שמש ואת מנרשא ערים תשע מאות שני

כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלהם באלה יהי ישראל לשוב היום מהחרי יהוה בבורכם לכם מזבח למדרכם היום ביהוה: ¹⁷ המעת לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנה עד היום הזה ויהי הנף בעדרת יהוה: ¹⁸ ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: ¹⁹ ואך אם טמא ארץ אחזותכם עברו לכם אל ארץ אחות יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבורכם لكم מזבח מלעדי מזבח יהוה אלינו: ²⁰ הלא עכון בן זרח מעלה בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: ²¹ ויענו בני ראובן ובני נד ויחזיב שבת המנשה וידברו את ראשiei ישראל: ²² אל אליהם יהוה אל אלהים יהוה הוא ירעוי וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: ²³ לבנות לנו מזבח לשוב מאתרי יהוה ואם להעלota עליו עולה ומנחה ואם לעשota עליו זבח שלמים יהוה הוא יבקש: ²⁴ ואם לא מודאגה מדבר שעשינו את זאת לא אמר מחר יאמרו בנייכם לבניינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל: ²⁵ וגובול נתן יהוה ביןינו ובניכם בני ראובן ובני נד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשבתו בנייכם את בניינו לבתליו ורא את יהוה: ²⁶ ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: ²⁷ כי עד הוא ביןינו ובניכם ובין רודתינו אשרינו לעבד את עבדת יהוה לפני בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בנייכם מחר לבניינו אין לכם חלק ביהוה: ²⁸ ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבניות מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא ביןינו ובניכם: ²⁹ חלילה לנו ממנה למדר ביהוה ולשוב היום מהחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: ³⁰ רישמע פינחס הכהן ונשאי העדה וראשiei אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני נד ובני מנשה וויטב בעיניהם: ³¹ ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני נד ואל בני מנשה היום ירענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלהם ביהוה המעל הזה או הצלתם את בני ישראל מיד יהוה: ³² וישמע פינחס בן אלעזר הכהן ותנשאים מאת בני ראובן ומאת בני נד

וישבו בה: ⁴⁴ ווינח יהוה להם מסביב לכל אשר נשבע לאביהם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: ⁴⁵ לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא:

22 או יקראי יהושע לראובני ולנדי ולחזיו מטה מנשה: ² ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אחיםכם משה עבר יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתו אחיםכם: ³ לא עזבם את אחיםכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם: ⁴ ועתה הגנich יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאחיכם אל ארץ אחזותכם אשר נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן: ⁵ רק שמרו מאר לעשות את המזבח ואת התורה אשר צויתו אחיםכם משה עבר יהוה לאחיכם את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצוחזיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ⁶ וירבריכם יהושע וישראל וילכו אל אלהיהם: ⁷ ולחזיו שבת המנשה נתן משה בבשן ולחזיו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה ונם כי שלחם יהושע אל אלהיהם וירבריכם: ⁸ ויאמר אלהיהם לאמר בנכיסים רבים שוכנו אל אלהיכם ובמקנה הרבה מאר בכסף ובזבב ובנחתת ובברזול ובשלמות הרבה מאר חלקו שלל והזיו שבת המנשה מאת בני ישראל משלחה אשר בארץ כנען לлечת אל ארץ הנלעד אל ארץ אחזות אשר נאהו בה על פיו יהוה ביד משה: ¹⁰ ויבאו אל גלילות הירדן המנשה שם מזבח על הירדן מזבח נдол לмерאה: ¹¹ ושמעו בני יسرائيل לאמר הנה בני ראובן ובני נד וחזיו שבת המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל: ¹² וישמעו בני ישראל ויקחלו כל עדת בני ישראל שללה לעלה עליהם לצבא: ¹³ וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני נד ואל חזיו שבת המנשה אל ארץ הנלעד עד פינחס בן אלעזר הכהן: ¹⁴ וועשרה נשים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מوطה ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: ¹⁵ ויבאו אל בני ראובן ואל בני נד ואל חזיו שבת המנשה אל ארץ הנלעד וידברו אתם לאמר: ¹⁶

הרע עד השמיידו אוטכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים: ¹⁶ בעברכם איה ברית יהוה אלהים אשר צוה אוטכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם ותורה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם:

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא

לזקני ישראל ולראשו ולשפטיו ולשטריו ויתיצב לפני אלהים: ² ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרה אבי אברהם ואבי נחורה ויעבדו אלהים אחרים: ³ וואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולץ אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק: ⁴ ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הור שער לרשת אותו ויעקב ובנוו וירדו מצרים: ⁵ וואשלח את משה ואת אהרן ואנף את מצרים כאשר עשית בקרבו ואחר הווצאתך אתם: ⁶ ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחריו אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף: ⁷ ויצו עלי יהוה וישם מואפל ביןיכם ובין המצריים ויבא עליו את הים ויכסחו ותראינה עיניכם את אשר עשית במצרים ותשבו במדבר ימים רבים: ⁸ ואביהה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם אשנیدם מפניים: ⁹ ויקם בלק בן צפוד מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: ¹⁰ ולא אביה夷 לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם וריחו וילחמו בהם כבם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרני החווי והיבוטי ואתן אותם בידיכם: ¹¹ ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניים שני מלכי האמרי לא בחרכך ולא בקשתך: ¹² ואתן לכם ארץ אשר לא יגעת בה ועריהם אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמיים וויתרים אשר לא נטעתם אתם אכללים: ¹³ ועתה יראו את יהוה ועבדו אותו בתמים ובאמות והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: ¹⁴ ואמ רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדן אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר עבר הנהר ואם את אלהי האמרי

הארץ הנלעד אל הארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר: ¹⁵ וויטשב הדבר בעני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלה עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראוון ובני נד ישבים בה: ¹⁶ ויקראו בני ראוון ובני נד לモבה כי עד הוא בינוינו כי יהוה בני ראוון ובני נד אלהים:

23 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל

מכל אליהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: ² ויקרא יהושע לכל ישראל לזקנו ולראשו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהים אני זקנתי בatoi בימים: ³ ואותם רואתם את כל אשר עשה יהוה אלהים לכל הנויים האלה מפניים כי יהוה אלהים הוא הנלחם לכם: ⁴ רוא הפלתי לכם את הנויים הנשארים האלה בנחלה לשבטים מן הירדן וכל הנויים אשר הכרתו והם הנדול מבוא המשם: ⁵ ויהוה אלהים הוא ידחוף מפניים וחריש אתם מלפניים וירושם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהים לכם: ⁶ וחזקתם מאר לשמור ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה לבתי סור ממן ימין ושמאל: ⁷ לבתי בוא בנויים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהים לא תוציאו ולא תשבעו ולא תעבורם ולא תשתחוו להם: ⁸ כי אם ביהוה אלהים תדרקו כאשר עשיתם עד היום הזה: ⁹ ווירש יהוה מפניים נויים נדלים ועצומים ואהם לא עמדו איש בפניהם עד היום הזה: ¹⁰ איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהים הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: ¹¹ ונשמרתם מאר לפשתיכם לאלהבתה את יהוה אלהים ביהר הנויים האלה הנשארים האלה אתכם והתחננתם ביהר הנויים האלה מפניים מהר לפשתיכם בהם ובאתם בהם והם בכם: ¹² ידוע תדרשו כי לא יוסף יהוה אלהים להורש את הנויים האלה מ לפניים והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדכם ולצנונים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים: ¹³ והנה אנכי חולץ היום בדרכך כל הארץ ואהדר מכם הולך הולך הירח בדרכך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהים עליהם הכל בא לכם לא נפל ממן דבר אחר: ¹⁴ והיה כאשר בא עלייכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהים כי יביא יהוה עלייכם את כל הדבר

אשר אתם ישבים בארץם ואני וביתך נעבד את יהוה: 16 וויען העם ויאמר חליליה לנו מעזב את יהוה לעבד אליהם אחרים: 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הנדרות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הلقנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבתם: 18 ונירש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו נס אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: 19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחתאותיכם: 20 כי תזעבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר הוטיב לכם: 21 ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: 22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחירותם لكم את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: 23 ועתה חסירו את אלהי הנכר אשר בקרבתם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: 24 ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובכולו נשמע: 25 ויכרת יהושע ברית עם ביום ההוא וישם לו חוק ומשפט בשכם: 26 ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורה אלהים ויקח אבן נדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: 27 ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדרה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמו והיתה בכם לעדרה פן תכחחו באלהיכם: 28 וישלח יהושע את העם איש לנחלתו: 29 ויהיו אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: 30 ויקברו אותו בנוכל נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש: 31 ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הוקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל: 32 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלוקת השדה אשר קנה יעקב מabit בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלתו: 33 ואלעזר בן אהרן מטה ויקברו אותו בנכעת פינחס בן נון לו בהר אפרים:

לפנים לו: 24 ויראו השמרים איש יוציא מן העיר ויאמרו לו הראננו נא את מבוא העיר ויכו את העיר לפני הירב ואת האיש ואת מבוא העיר ויכו את העיר לפני הירב ואת האיש ואת כל משפחותו שלתו: 26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לו הוא שמה עד היום הזה: 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנوتיה ואת תענך ואת בנותיה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי בלבם ואת בנותיה ואת יושבי מנדו ואת בנותיה וויאל המכני לשכבה בארץ זו זאת: 28 ויהי כי חזק ישראל ושם את המכני למס והוריש לא הורישו: 29 ואפרים לא הוריש את המכני היושב בנור וושב המכני בקרבו בגזר: 30 זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלול וושב המכני הוריש את יושבי צידון ואת אחלב ואת אכוב ואת חלבת ואת אפיק ואת רחוב: 32 וושב האשורי בקרוב המכני ישב הארץ כי לא הורישו: 33 ונחליל לא הוריש את ישבו בית שם ואת ישבו בית ענת וושב בקרוב המכני ישב הארץ וושבי ישבו בית שמש ובית ענת והוא להם למס: 34 וילחצו האמרי את בני דן ההריה כי לא נתנו לרדת לעמק: 35 ויויאל האמרי לשכבה בהר חרס באילון ובשלבים ותיכבד יד בית יוסף ויהיו למס: 36 ונובל האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה:

2 ויעל מלך יהודה מן הגליל אל הרכבים ויאמר עליה אחכם ממצרים ואביכם אחכם אל הארץ אשר נשבעתי לאביכם ואמור לא אפר ברייתו אחכם לעולם: 2 ואתם לא חכרתו בירית לישבי הארץ זו זאת מזבחותיהם תחצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיהם: 3 וכן אמרתי לא אנרש אותם מפניכם והיו לכם לזרים ואלהיהם יהיו לכם למועד: 4 ויהי דבר מלך יהודה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: 5 ויקראו שם המקומן ההוא בכיכים ויזבחו שם ליהוה: 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשות הארץ: 7 ויעברו העם את יהודה כל ימי יהושע וכלי ימי הוקנים אשר הארכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: 8 רימת יהושע בן נון עבר יהודה בן מאה ועשר שנים: 9 ויקברו אותו בגבולם נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל המכני בתחלה להלחם בו: 2 ואמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ ברדו: 3 ואמר יהודת לשמעון אחיו עלה אליו בנוריל וナルמה המכני והלכתי נס אני אתך בנוריל וילך אתו שמעון: 4 ויעל יהודת ויתן יהוה את המכני והפרוי בירם ויכום בבוק עשרה אלפיים איש: 5 וימצא את אדרני בוק בוק וילחמו בו ויכו את המכני ואת הפרוי: 6 ווינס אדרני בוק וירדפו אחריו ויאחיו אותו ויקצטו את בנות ידיו ורגליהם ויאמר אדרני בוק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצחים היו מלקטים תחת שלוני כאשר עשתי כן שלם לי אליהם ויביאו ירושלים וימת שם: 8 וילחמו בני יהודת בירושלם וילכדו אותה ויכה לפני הירב ואת העיר שלחו באש: 9 ואחר ירדנו בני יהודת להלחים המכני יושב ההר והנגב והשפלת: 10 וילך יהודת אל המכני את קריית ספר ולכדה והנתקו לו את עכסה בזו לאשה: 11 וילכדה עתניאל בן קנו אחיו כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדרה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: 15 וזה אמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני ונתתה לי נلت מים ויתן לה כלב את נلت עלית ואת נלת תחתית: 16 ובני קני חתן משה עליו מעיר התמירים את בני יהודת מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: 17 וילך יהודת את שמעון אחיו ויכו את המכני יושב צפת ויהרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: 18 וילכדר יהודת את עזה ואת נבולה ואת אשקלון ואת נבולה ואת עקרון ואת נבולה: 19 ויהי יהוה את יהודת נבולה ואת עקרון ואת נבולה: 20 ויתנו ביהר את רכב ברזל להם: 21 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משם את שלשה בני הענק: 21 ואת היבוסי ישב ירושלם לא הורישו בני בנימין וישב היבוסי את בני בנימין בירושלם עד היום הזה: 22 ויעלו בית יוסף נס הם בית אל יהוה עםם: 23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר

מצפון להר געש: 10 ונם כל הדרור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא יידעו את יהוה את הבעלים ואת האשרות: 8 ויהר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשותם מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשותם שננה שנין: 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל וירושם ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויעבדו את עתניאל בן קני אחיו כלב הקטן ממננו: 10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשותם מלך ארם ותען ידו על כושן רשותם: 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קני: 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויהזק יהוה את עגנון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעני יהוה: 13 וויאסף אליו את בני עמו ועמלק וילך ויך את ישראל וירשו את עיר החתרים: 14 ויעבדו בני ישראל את עגנון מלך מואב שמנוה שרהה שנה: 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן נרא בן הימני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנהה לעגנון מלך מואב: 16 ויעש עשו כן: 17 וכי הקיים יהוה להם שפטים והוא יהוה שפט וירושם מיד איביהם כל ימי השופט כי יניהם מהר מן הדרך אשר החלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: 18 וכי הקיים יהוה להם שפטים והוא יהוה השופט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי יניהם יהוה מנתקתם מפני לחצים ודקיקיהם: 19 והוא יהוה במתה השופט ישבו והשחטו מאבותם לлечת אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפליל ממעליהם ומדריכם הקשה: 20 ויהר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הנוי הזה את בריתך אשר צויתו את אבותם לי אליך המלך ויאמר חס ויצאו מעלי כל העמדים לעליו: 21 ואהود בא אליו והוא ישב בቤת המקרא אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: 22 וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעיל ירך ימינו ויתקעה בכתנו: 22 ויבא נם הנצב אחר הלהב ויסגר הלהב بعد הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשנה: 23 ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: 24 והוא יצא ויעבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ואמרו אך מסיק הוא את רגליו בחדר המקרא: 25 ויהילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה ארניהם נפל ארצתה מת: 26 ואהוד נמלט עד התהממה והוא עבר את הפסלים וימלט השערתה: 27 ויהי בכואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניו: 28 ויאמר אליהם דרכו אחריו כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את הרע בעני יהוה וישכחו את יהוה אללה בבלתי הורישם מהר ולא נתנו ביד יהושע:

3 ואלה הנינים אשר הנית יהוה לנשותם בם את ישראל את כל אשר לא יידעו את כל מלחותם כנען: 2 רק למען דעת דורות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידועם: 3 חמישת סרני פלשתים וכל הכנען והצדיני והחוי ישב הרים הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: 4 והוא נשותם בם את ישראל לדעתה השמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: 5 ובני ישראל ישבו בקרבת הכנעני החתי והאמורי והפזרוי והחוי והיבוסי: 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבנייהם ויעבדו את אלהיהם: 7 ויעשו בני ישראל

כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני: ¹⁸ והצא יעל לקראת סיסרא והאמיר אל-יוסר סורה אדני סורה אל-יוסר אל תירא ויסר אל-יה האלהה ותכסחו בשמייה: ¹⁹ ויאמר אל-יה השקוני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשכךו ותכסחו: ²⁰ ויאמר אל-יה עמד פתח האהله והיה אם איש יבווא ושאלאך ואמר הייש פה איש ואمرתך אין: ²¹ ותקח יעל אשר חבר את יתד האהله ותשם את המקבצת בידיה ותבווא אל-יוסר בלאט ותתקע עת היד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: ²² והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראותו ותאמיר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אל-יה והנה סיסרא נפל מות וחיתוד ברקתו: ²³ ויכנע אל-יהם ביום ההוא אתה יבין מלך נגען לפניו בני ישראל: ²⁴ ותלךך בני ישראל הלויך וקשה על יבין מלך נגען עד אשר הכריתו אתה יבין מלך נגען:

5 ותש דבורה וברק בן אבנעם ביום ההוא לאמר: ² בפער פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: ³ שמעו מלכים האזינו רזנים אגבי ליהוה אגבי אישירה אומר ליהוה אלהי ישראל: ⁴ יהוה בצתרך משעריך בצדך משדרה אדרום ארץ רעשה נם שמיים נטפו נם עבים נטפו מים: ⁵ הרים נזלו מפני יהוה זה סני מפני יהוה אלהי ישראל: ⁶ בימי שמנור בן ענת בימי יעל חדריו אדרחות והלכי נתיבות ילכו אדרחות עקלקלות: ⁷ חדריו פרזון בישראל חדריו עד שקמות דבורה שקמות אם בישראל: ⁸ יבחר אלהים חדשים אז לחם שעירים מגן אם יראה ורמח בארכבים אל-בישראל: ⁹ לבי לחוקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה: ¹⁰ רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו: ¹¹ מקהל מלחצחים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקה פרזון בישראל או ירדדו לשערדים עם יהוה: ¹² עורי עורי דבורה עורי קישון: ¹³ ותאמיר סיסרא את כל רכבי עת נפל בצדך נטה קדש: ¹⁴ ויזעך סיסרא כי עליה ברק בן אבנעם הדר בצדך ואת כל העם אשר אותו מחרשת הננים אל נחל ברזול ואת כל העם אשר אותו מחרשת הננים אל נחל ברק מהר תבור ועתה אל-ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועתה אל-ברק קום כי זה היום אשר יהוה את סיסרא ואת כל הרכוב ואת כל המחנה לפני חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: ¹⁶ וברק רדף אחריו הרכוב ואחריו המחנה עד חרשת הננים ויפל כל מחנה סיסרא לפני חרב לא נשאר עד אחד בין המשפטים לשמע שركות עדרים לפלגות ראותן ¹⁷ וסיסרא נס ברגליו אל-ההיל יעל אשר חבר הקיני

את מעברות הירדן לモואב ולא נתנו איש לעבר: ²⁹ ויכו את מואב בעת ההיא בעשרה אלפיים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: ³⁰ ותחנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמנונים שנה: ³¹ ואחריו היה שמנור בן ענת וירק את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע נם הוא את ישראל:

4 ויספו בני ישראל לעשות הדר בעני יהוה ואחד מות: ² וימכרם יהוה ביד בין מלך נגען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הננים: ³ ויזעך בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזול לו והוא לה'ך את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: ⁴ ודברה אשנה נביה אשנת לפידות היא שפשה את ישראל ובין היהיא: ⁵ וזהיא יושבת תחת תמר דברה בין הרמה ובין בית אל בדר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ⁶ ותשלה ותקרא לבך בן אבנעם מקדש נפתלי ותאמיר אליו הלא צוה אלהי יהוה אלך ונסכת בהר תבור ולקחת עמד עשרה אלפים איש מבני נפתלי ו מבני זבולון: ⁷ ומושתאי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיו בידך: ⁸ ויאמר אלהי ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא לך: ⁹ ותאמיר הלא עמד אף כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשנה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: ¹⁰ ויזעך ברק את זבולון ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרה אלף איש ותעל עמו דבורה: ¹¹ ווחבר הקיני נפרד מקין מבני חכב חתן משה וית אהלו עד אלון בצדדים אשר את קדש: ¹² ווינדו לסיסרא כי עליה ברק בן אבנעם הדר תבור: ¹³ ויזעך סיסרא את כל רכבי עת מאות רכב ברזול ואת כל העם אשר אותו מחרשת הננים אל נחל ברק מהר תבור ועתה אל-ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועתה אל-ברק קום כי זה היום אשר יהוה את סיסרא ואת כל הרכוב ואת כל המחנה לפני חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: ¹⁶ וברק רדף אחריו הרכוב ואחריו המחנה עד חרשת הננים ויפל כל מחנה סיסרא לפני חרב לא נשאר עד אחד

אליהם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתה יושבים
בארצם ולא שמעתם בקולי: ¹¹ ויבא מלך יהוה וישב
תחת האלה אשר בעפרה אשר לויוש אביו העזורי ונדען
בנו החט חתים בנת להניש מפני מדין: ¹² וירא אליו
מלך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך נבר החיל: ¹³ ויאמר
אליו נדען כי אדני יש יהוה עמו ולמה מצאנו כל
זאת ואיה כל נפלאתינו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר
הלא ממצרים העלו יהוה ועתה נטשו יהוה ויתנו בכה
מדין: ¹⁴ וויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת
את ישראל מכם מדין הלא שלחתך: ¹⁵ ויאמר אליו כי
אדרני במת המש מזה עד בא אליך והצאתי את מנהתי
אל נא תמש מזה עד בא אליך והצאתי את מנהתי
והנחתוי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: ¹⁶ ונדען
בא וייש נדי עזים ואיפת קמה מצות הבשר שם בסל
והמרק שם בפרור וויצא אליו אל תחת האלה ויגש: ¹⁷
ויאמר אליו מלך האלים קח את הבשר ואת המצות
והנח אל הצלע הלו ואת המrk שפוך ויעש כן: ¹⁸ ווישלח
מלך יהוה את קציה המשענת אשר בידיו ויגע בבשר
ובמצות ומלך יהוה נון הצור ותאכל את הבשר ואת
המצות ומלך יהוה הילך מעינוי: ¹⁹ וירא ונדען כי
מלך יהוה הוא ויאמר ונדען אתה אדרני יהוה כי על כן
ראיתי מלך יהוה פנים אל פנים: ²⁰ ויאמר לו יהוה
שלום לך אל תירא לא תמות: ²¹ ויבן שם ונדען מזבח
ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרה
אבי העזורי: ²² ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח
את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת
את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו
תברך: ²³ ובנوت מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעו
זהה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה
בעצי האשרה אשר תברך: ²⁴ ויקח ונדען עשרה אנשים
מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא
את בית אביו ואת אנשי העיר מעשיות יומם ויעש לילה:
וישכנו אנשי העיר בפרק והנה נתן מזבח הבעל
והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על
המזבח הבנוי: ²⁵ ויאמרו איש על רעהו מעשה הדבר

נורולים חקרי לב: 17 גלעד בעבר הירדן שנן ודון למה ייגור אגיות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישבו: 18 זיבלון עם חרב נפשו למות ונפל על מרומי שדה: 19 באו מלכים נלחמו או נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מנדו בצע כסף לא לחקו: 20 מן שמים נלחמו הכוכבים ממஸותיהם נלחמו עם סיסרא: 21 נחל קישון נרדם נחל קדרומים נחל קישון תדרכי נפשי עז: 22 או הלו עקיבי סוס מדרגות דהרות אביריו: 23 אודו מרודו אמר מלך יהוה אודו אודו ישבה כי לא בא לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים: 24 תברך מנשים יעל אשת חבר הקינוי מנשים באهل תברך: 25 מים שאל חלב נתנה בספל אדרירים הקריבה חמאה: 26 ידה ליתד תשלהנה וימינה להלומות عملים והלמה סיסרא ממקה ראשו ומהצה וחלפה רקטו: 27 בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדור: 28 بعد החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא بعد האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו עמי מרכבותיו: 29 חכמוות שרותיה הענינה אף היא תשיב אמריה לה: 30 הלא ימצא יחולקו שלל רחם רחמתים לראש נבר שלל צבאים לטיסרא שלל צבאים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל: 31 כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהבו יצאת המשם בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:

ויעשו בני ישראל הרע בעני יהוה ויתגנם יהוה ביד

מדין שבע שנים: 2 ותעו יד מדין על ישראל מפני מדין
עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת
המערות ואת המצדות: 3 והיה אם זרע ישראל ועליה
מדין ועמלק ובני קדם ועלו עלייו: 4 ויחנו עליהם וישחוו
את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישארו מלחיה בישראל
ושור וחמור: 5 כי הם ומניהם יעלו ואלהיהם
יבאו כדי ארבה לרבותיהם ולגמלויהם אין מספר ויבאו
באץ לשחתה: 6 וידיל ישראל מאד מפני מדין ויעזקו
בני ישראל אל יהוה: 7 ויהי כי יעקו בני ישראל אל
יהוה על אדרות מדין: 8 ווישלח יהוה איש נביא אל בני
ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אני
העליתו אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים: 9
ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחיצים ואגרש אותם
מן פניכם ואתנה לכם את ארצם: 10 ואמורה לכם אני יהוה

בירך וכל העם ילכו איש למকמו: 8 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתויהם ואת כל איש ישראל שליח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזק וממנה מדין היה לו מתחת בעמק: 9 ויהי בלילו ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתי לך: 10 ואם יראה אתה לדרת רד אתה ופירה נערך אל המהנה: 11 וושמעת מה ידברו ואחר חזקונה יידך וירדת במחנה וירד ההוא ופירה נערך אל קצחה החמשים אשר במחנה: 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולמנליהם אין מספר כחול שעיל שפתם הם לרב: 13 ויבא נדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום תלמידי והנה צלול לחם שעדרים מתחפה במחנה מדין ויבא עד האهل ויכחו ויפל ויהפכו למעלה ונפל האهل: 14 וען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב נדעון בן יהושע איש ישראלי נתן האלהים בידך את מדין ואת כל המהנה: 15 ויהי כשמי נדעון את מספר החלום ואת שבריו ווישתו ישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את המהנה מדין: 16 ויהי זאת שלש מאות האיש שלשה ראשי ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדרים בתוך הכרדים: 17 ויאמר אליהם מנמי תראו וכון התשוע והנה אנכי בא בקצחה המהנה והיה כאשר עשה כן העשן: 18 ותקעתי בשופר אגמי וכל אשר אתי ותקעט בשופרות נם אתם סביבות כל המהנה ואמרתם ליהוה ולנדעון: 19 ויבא נדעון ומאה איש אשר אותו בקצחה המהנה ראש האשمرة התוכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכרדים אשר בידם: 20 ויתקעו שלוש הראשים בשופרות ושבררו הכרדים ויהזקו ביד שמואלים בלפדרים וביד מינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולנדעון: 21 ויעמדו איש תחתיו סביבה למחנה וירץ כל המהנה ויריעו ויניסו: 22 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המהנה וניס המהנה עד בית השטה צרחה עד שפת אבל מחוליה על טבת: 23 ויעצק אש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין: 24 ומלאכים שלח נדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את הימים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את הימים עד בית ברה ואת הירדן: 25 וילכדו שני שרי מדין את ערבות זאב ויהרגנו את ערבות בצד ערבות ואת זאב הרנו

זהה וידרשו ויבקשו ויאמרו נדעון בן יהושע העשה הדבר הזה: 30 ויאמרו אנשי העיר אל יהושע הוציא את בן נימת כינתן את מזבחה הבעל וכי כרת האשירה אשר עליו: 31 ויאמר יהושע לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעו אותו אשר ייריב לו ביום עת מזבחו: 32 ויקרא לו ביום אלהים הוא ירב לו כי נתץ את מזבחו: 33 ויקרא לו ביום ההוא ירב על אמר ירב בו הבעל כי נתץ את מזבחו: 34 וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יהדו ויעברו ויהנו בעמק יזרעאל: 35 ורוח יהוה לבשה את נדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעור אחריו: 36 ומלאכים שלח באשר ובזבנון מנשה ויזעק נם הוא אחורי ומלאכים שלח באשר ובזבנון ובנפתלי ויעלו לקראתם: 36 ויאמר נדעון אל האלהים אם שך מושיע בידי את ישראל כאשר דברת: 37 הנה אנכי מציג את נזת האצמר בידך נדעון אם טלי היה על הנזה לבירה ועל כל הארץ חרב וידעת כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת: 38 ויהי כון ושכם ממחתרת וויר את הנזה וימץ טל מן הנזה מלוא הספל מים: 39 ויאמר נדעון אל האלהים אל יחר אפק בי ואדרבה אך הפעם אנסה נא רק הפעם בנזה יהו נא חרב אל הנזה לבירה ועל כל הארץ היה טל: 40 ויעש אלהים כן בלילו ההוא ויהי חרב אל הנזה לבירה ועל כל הארץ היה טל:

7 7 וישכם ירבעל הוא נדעון וכל העם אשר אותו ויהנו על עין חרד ומhana מדין היה לו מצפן מגבעת המורה בעמק: 2 ויאמר יהוה אל נדעון רב העם אשר אך מטה את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי השועה לי: 3 ועתה קרא נא באוני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף וعشרת אלף נסארו: 4 ויאמר יהוה אל נדעון אף ועשרת אלף נסארו: 5 ויאמר יהוה אל נדעון עוד העם רב הורד אותו אל הרים ואצרכנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילק אך הוא ילק אך וכל אשר אמר אליך זה לא ילק עמק הוא לא ילק: 6 ווירד את העם אל הרים ויאמר יהוה אל נדעון כל אשר ילך בלשונו מן הימים כאשר ילך הצלב חצינו אותו בלבד וכל אשר ייכרע על ברכיו לשחות: 6 ויהי מספר המלכים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרע על ברכיהם לשחות מים: 7 ויאמר יהוה אל נדעון בשלש מאות האיש המלכים אושיע אתכם ונתתי את מדין

את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרים אשר בצוاري
נמליהם: 22 ויאמרו איש ישראל אל גدعון משל בנו גם
אתה גם בך נם בך כי הושענו מיד מدين: 23 ויאמר
אליהם גدعון לא אמשל אני בכם ולא ימשלبني בכם יהוה
ימשל בכם: 24 ויאמר אלהם גדעון אשהלה מכם שאלה
ותנו לי איש נום שללו כי נומי זהב להם כי ישמעלים
הם: 25 ויאמרו נתנו נתן ויפרשו את השמלה וישליך
שמה איש נום שללו: 26 ויהי משקל נומי הזהב אשר
שאל אלף ושבע מאות זהב בלבד מן השהרים והgentפות
ובגדרי הארגמן של מלכי מדין ולבד מן הענקה אשר
בצוארי נמליהם: 27 ויעש אותו גדעון לאפוד ויגן אותו
בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לנדעון
ולביחו למושק: 28 ויכנע מדין לפניו בני ישראל ולא
יספו לשאת ראש ותשקט הארץ ארכבים שנה בימי
גדעון: 29 וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו: 30 ולגדעון
היו שבעים בניים יצאי ירככו כי נשים רבות היו לו: 31
ופילנו אשר בשכם ילדה לו נם היא בן ויישם את שמו
אכימלך: 32 וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר
בקבר יואש אביו בעפרה אביו העורי: 33 ויהי כאשר
מת גדעון וישבו בני ישראל ויזנו אחריו הבעלים ויישמו
לهم בעל ברית לאלהם: 34 ולא זכרו בני ישראל את
יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב: 35
ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר
עשה עם ישראל:

9 וילך אכימלך בן ירבעל שכמה אל אхи אמו וידבר
אליהם ואל כל משפחות בית אביהם לאמר: 2 דברו נא
באוני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים
איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי
עצמכם ובשרכם אני: 3 וידברו אхи אמו עליו באוני
כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי
אכימלך כי אמרו אנחנו הוא: 4 ויתנו לו שבעם כספ
מבית בעל ברית וישכר בהם אכימלך אנשים ריקים
ופחומים וילכו אחרי: 5 ויבא בית אביהם עפרה והתרן את
אחיו בני ירבעל שבעם איש על אבן אחת וויתר יותם בן
ירבעל הקטן כי נחבא: 6 ויאספו כל בעלי שכם וככל
ביה מלווא וילכו וימליכו את אכימלך למלך עם אלון
מצב אשר בשכם: 7 וינדו ליוותם וילך ויעמד בראש הדר
קום אתה ופנע בנו כי איש נבורתו ויקם גדעון ויהרג

ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב זאב הביאו אל
גדעון מעבר לירדן:

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו
לבתי קראות לנו כי הילכת להלחם במדין ויריבון אתו
בחזקה: 2 ויאמר אליהם מה עשית עתה ככם הלווא טוב
עלות אפרים מנצח אביעזר: 3 בידכם נתן אלהים את
שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתו עשות ככם או
רפתח רוחם מעליו בדרבו הדבר הזה: 4 ויבא גדעון
הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר את עיפים
ורדרפים: 5 ויאמר לאנשי סכות תננו נא כקרות לחם לעם
אשר ברגלי כי עיפים הם ואני רדף אחרי זבח וצלמנע
מלך מדיין: 6 ויאמר שריו סכות הקפ זבח וצלמנע עתה
בידך כי נתן לצבאך לחם: 7 ויאמר גדעון לכן בתה
יהוה זבח ואת צלמנע בידיו ודרשתי את בשרכם את
קוצי המדבר ואת הברקנים: 8 ויעל מוש פנואל וידבר
אליהם כהוות ויענו אותו פנואל כאשר ענו אנשי
סכות: 9 ויאמר נם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום
אתץ את המנדל הזה: 10 זבח וצלמנע בקרקר ומוחנים
עם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מתנה בני
קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: 11 ויעל
גדעון דרך השכוני באלהלים מקדם לנכח ווינבה ויך את
המתנה והמחנה היה בטח: 12 וונסכו זבח וצלמנע וירדף
אחריהם וילך את שנו מלכי פנואל את זבח ואת צלמנע
וכל המתנה החריד: 13 וישב גדעון בן יואש מן המלחמה
מלמעלה החרס: 14 וילך נעד מאנשי סכות ווישאלתו
ויכתב אליו את שריו סכות ואת קנייה שבעם ושבעה
איש: 15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע
אשר חרפם אותו לאמר הקפ זבח וצלמנע עתה בידך
כינתן לאושך היעפים לחם: 16 ויקח את זקנין העיר ואת
קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות:
17 ואת מנדל פנואל נתץ וירחן את אנשי העיר: 18 ויאמר
אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרנטם בתבור
ויאמרו כמוך כמוך אחד כהאר בני המלך: 19 ויאמר
אחר בני אמי הם חיר יהוה לו הוחים אותם לא הרנטוי
ויאמר ליתר בכורו קום הרן אותו ולא שלף
הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: 21 ויאמר זבח וצלמנע
קום אתה ופנע בנו כי איש נבורתו ויקם גדעון ויהרג

צבאך וצאה: 30 ווישמע זבל שר העיר את דבריו געל בן עבד ויהר אפבו: 31 ווישלח מלכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והם צרים את העיר עליך: 32 ועתה קום ליליה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה: 33 וזהה בברק כורח המשמש תחכים ופשטה על העיר והנה הוא והעם אשר אותו יצאים אליך ועשה לו כאשר חמתא ידק: 34 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו ליליה ויארכו על שכם ארבעה ראשיים: 35 ויצא געל בן עבד ויומד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אותו מן המארב: 36 וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי החררים ויאמר אליו זבל את צל החררים אתה ראה אנשים: 37 ויסוף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורד מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים: 38 ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מסתחה בו צaan נא עתה והלחם בו: 39 ויצא געל לפניו בעלי שכם וילחם באבימלך: 40 וירדפו אבימלך וינס מפנוי וויפל חללים רבים עד פתח השער: 41 וישב אבימלך באرومיה וינרש זבל את געל ואת אחיו משbatch בשכם: 42 ויהי מחרת ויצא העם השדה וינדרו משבח: 43 ויקח את העם ויחצם לשלשה דאסים ויארכ בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם: 44 ואבימלך ורulers אשר עמו פשטו ויעדמו פתח שער העיר ושני הרים פשטו על כל אשר בשדה ויכום: 45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרגנו ווירעה מלח: 46 ווישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צירה בית אל ברית: 47 וינדר לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם: 48 ויעל אבימלך הדר צלמון הוא וכל העם אשר אותו ויקח אבימלך את הקדרמות בידיו ווירעה שוכת עצים ווישאה ווישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשותי מהרו עשו כמוני: 49 וירחו נם כל העם איש שוכה וילכו אחריו אבימלך ווישמו על הצירה ויצתו עליהם את הצירה באש ווימתו נם כל אנשי מגדל שכם כאלו איש ואשה: 50 וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה: 51 ומגדל עז היה בתוך העיר ווינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר וויסנו בעדים וועלן על גן המגדל: 52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו גרזים ווישא קולו ווירא ויאמר להם שמעו אליו בעלי שם ווישמע אליהם אליהם: 8 הלהוק הלהוק העצים למשה עליהם מלך ויאמר לו לוי מלוכה עליינו: 9 ויאמר להם הוית החרלתי את דשנו אשר בוי יכבדו אליהם ואנשיהם הולכתו לנווע על העצים: 10 ויאמר העצים לתאהנה לכוי את מלכי עליינו: 11 ותאמיר להם התאהנה החרלתי את מהתקי ואת תנובתי הטובה והולכתו לנווע על העצים: 12 ויאמר העצים לנווע לכוי את מלכי עליינו: 13 ותאמיר להם הנגען החרלתי את תירושי המשמח אליהם ואנשיהם הולכתו לנווע על העצים: 14 ויאמר כל העצים האטך לך מלך עליינו: 15 ויאמר האטך אל העצים אם באמת אתם מושחים אותו למלך עלייכם באו חסן בצל ואמ אין תצא אש מן האטך ותאכל את ארוי הלבנון: 16 ועתה אם באמת ובתמים עשיהם ותמליכו את אבימלך ואם טובח עשיהם עם ירכעל ועם ביתו ואם כנמולידי עשיהם לו: 17 אשר נלחם אבוי עלייכם וישליך את נפשו מנדר ויציל אתכם מיד מדין: 18 ואתם קמתם על בית אבוי היום ותחרנו את בניו שבעם איש כי אחיכם ותמליכו את אבימלך בן אמותו על בעלי שכם כי אחיכם הוא: 19 ואם באמת ובתמים עשיהם עם ירכעל ועם ביתו אין תצא אש מאבימלך ווישמה נם הוא בכם: 20 ואם היום הזה שמהו באבימלך ווישמה נם הוא בכם: 21 ווינס יותם וירח וילך באדרה ווישם שם מפנוי אבימלך אחיו: 22 ווישר אבימלך רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם וויבנדו בעלי שכם באבימלך: 23 ווישלח אליהם רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם וויבנדו בעלי שכם באבימלך: 24 לובאו חמס שבעם בני ירכעל ודרם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו: 25 ווישמו לו בעלי שכם מארבים על ראש הרים ויגנוו את כל אשר י עבר עליהם בדרך וינדר לאבימלך: 26 ויבא געל בן עבד ואחיו וויעברו בשכם וויבתו בו בעלי שכם: 27 וויצאו השדה וויבצרו את כרמיהם וויררכו וויעשו הלוילים וויבאו ביטה אלהיהם וויאכלו ווישטו וויקללו את אבימלך: 28 ויאמר געל בן עבד מי אבימלך וממי שכם כי נעבדנו הלא בן ירכעל זבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבוי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: 29 וממי יתן את העם הזה בידי ואסורה את אבימלך ויאמר לאבימלך הרבה

רעהו מוי האיש אשר יחל ללחם בבני עמוון יהיה לדאש
לכל ישי גלעד:

11 11 ויפתח הגלעדיה היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ווילד גלעד את יפתח: 2 ותחל אשת גלעד לו בנים וינדרו בני האשה ויונרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנהל בבית אבינו כי בן אשה אחרה אתה: 3 וירח יפתח מפני אחיו ישב בארץ טוב ותלקלטו אל יפתח אנשים ריקום ויצאו עמו: 4 ויהי מימים וילחמו בני עמוון עם ישראל: 5 ויהי כאשר נלחמו בני עמוון עם ישראל וילכו זקנין גלעד ללחחת את יפתח מארץ טוב: 6 ויאמרו ליפתח לכיה והייתה לנו לקצין ונלחמה בני עמוון: 7 ויאמר יפתח לזקנין גלעד הלא אתם שנאתם אותו ותגרשו מיבת אבי ומדוד באתם אליו עתה כאשר צר לכם: 8 ויאמרו זקנין גלעד אל יפתח שכן עתה שבנו אליך והלכת עמוון ונלחמת בני עמוון והייתה לנו לראש לכל ישי גלעד: 9 ויאמר יפתח אל זקנין גלעד אם מшибים אתם אותו ללחם בבני עמוון ונtan יהוה אותך לפני אנכי אהיה לך לראש: 10 ויאמרו זקנין גלעד אל יפתח יהוה יתנו שמע בינוינו אם לא כדברך כן נעשה: 11 וילך יפתח עם זקנין גלעד וישמו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה: 12 ווישלח יפתח מלכים אל מלך בני עמוון לאמר מה לי ולך כי באתי ללחם בארץ: 13 ויאמר מלך בני עמוון אל מלכי יפתח כי לך ישראל את ארציו בעלותו ממצרים מארכון ועד הירדן ועתה השיבה אתה בשлом: 14 וויסוף עוד יפתח וישלח מלכים אל מלך בני עמוון: 15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא לך ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמוון: 16 כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף יבאה קדשה: 17 ווישלח ישראל מלכים אל מלך אדום לאמר עברה נא בארץ ולא אבה ושיב ישראל בקדש: 18 וילך מלך מואב שלוח ולא אבה ויהנו בעבר ארנון ולא בא נגבול שמש לארץ מואב ויהנו בעבר ארנון ולא בא נגבול מואב כי ארנון נובל מואב: 19 ווישלח ישראל מלכים אל סיחון מלך הארץ מלך השבון ויאמר לו לישראל נערבה נא בארץ עד מקום: 20 ולא האמין סיחון את ישראל עבר נובל ויאסף סיחון את כל עמו ויהנו ביהצתה וילחם ישראל ויהנו במצפה: 21 ויאמר העם שרי נלעד איש אל

וינש עד פתח המגדל לשrepo באש: 22 ותשליך אשה אחת פלח רכב על הראש אבימלך ותrix את גלגולתו: 23 וויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותני פן יאמרו לי אשה הרגנתהו וידקrho נערו וימת: 24 ויראו איש ישראל כי מות אבימלך וילכו איש למקומו: 25 ווישב אליהם את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו: 26 ואת כל רעת אנשי שכם השיב אליהם בראשם ותבא אליהם קללות יותם בן ירבעל:

10 10 ויקם אחריו אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמר בהר אפרים: 2 ווישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמר: 3 ויקם אחריו יair הגלעד ויישפט את ישראל עשרים ושתיים שנה: 4 ויהי לו שלשים בני רכבים על שלשים עירם ושלשים עירם להם לחים יקרו חות יair עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: 5 וימת יair ויקבר בקמונה: 6 ויספו בני ישראל לשלשים בניהם הרע בעני יהוה ויעברו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארים ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמוון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדו: 7 וויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמוון: 8 וירעטו וירצזו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר עבר הירדן בארץ אמריו אשר בגעל: 9 וועברו בני עמוון את הירדן ללחם נם ביהודה ובבנימין ובכיתה אמריו ומן פלשתים: 10 וויעזקו בני ישראל אל יהוה לאמור חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבר את הבעלים: 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא מצרים ומן אמריו ומן בני עמוון ומן פלשתים: 12 וצדונים ועמלק ומפען לחזו אתכם ותצעקו אליו ואושיעת אתכם מידם: 13 ואתם עזתם אותו ותעברו אלהים אחרים לך לא אסfir להושיע אתכם: 14 לכו וזעקו אל אלהים אשר בחרתם בס המה וושיעו לכם בעת צרתכם: 15 והאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעניך אך הצלנו נא היום הזה: 16 ויסירו את אלהי הנכר מקרבים ויעברו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל: 17 וויעזקו בני עמו ויהנו בגעל ויאספו בני ישראל ויהנו במצפה: 18 ויאמר העם שרי נלעד איש אל

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו לפתח מודיע עברת להלחם בני עמו ולנו לא קראת ללבת עמק ביהך נשך עלייך באש: 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב היהתי אני ועמי ובני עמו מאר ואזעך אתכם ולא השעתם אותו מידם: 3 ואראה כי אין מושיע ואשמה נפשי בכפי ואעbara אל בני עמו ויתנס יהוה בידיו ולמה עליות אל הים הזה להלחם כי: 4 ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פלייטי אפרים אתם גלעד בחור אפרים בחור מנשה: 5 ויליכר גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פלייטי אפרים עברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לו: 6 ויאמר נא שבת ויאמר סבלת ולא יcinן לדבר כן ויאחוו אותו וישחתו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ויאבאים ושנים אלך: 7 יפתח את ישראל לשנים ארכבים ושנים אלך: 8 ווישפט את הנגיד ויקבר בעיר גלעד: 9 ווישפט את אחורי את ישראל אבצן מביתם: 10 ויהיו לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות היבא לבני מן החוץ ווישפט את ישראל שבע שנים: 11 ווימת אבצן ויקבר בבית לחם: 12 ווישפט את אחורי את אילון הובלני ווישפט את אילון עשר שנים: 13 ווישפט את אחורי את ישראל ויקבר באילון בארץ זבולון: 14 וויה לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים ערים ווישפט את ישראל שמנה שנים: 15 ווימת עבדון בן היל הפרדתו נו ויקבר בפרדתו בארץ אפרים בהר העמלקי:

13 ויספו בני ישראל לעשota הרע בעני יהוה ויתנס יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: 2 ויהי איש אחד מצרעה ממושחתה הדני ושמו מגוח ואשתו עקרה ולא לידה: 3 וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והריה וילדה בן: 4 ועתה השמרי נא ואל תשתיין ושכר ואל תאכלו כל טמא: 5 כי הנך הרה וילדה בן ומורה לא יעללה על ראשו כי נור אליהם יהוה הנער מן הבطن והויא יחל לחשיע את ישראל מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האללים באלי ומראהו כמראה מלאך האללים נורא מאר ולא שאלתו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי:

עם ישראל: 21 ויתן יהוה אלהי ישראל את סיכון ואת כל עמו ביד ישראל ייכום ווירש ישראל את כל הארץ האמרי יושב הארץ היה: 22 ווירש את כל גבול הארץ מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן: 23 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: 24 הלא את אשר ווירש כמוש אלהי אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נורש: 25 ועתה הטוב טוב אתה מלך בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם בכם: 26 בשבעת ישראל בחשbon ובבונתיה ובערעו ובבונתיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדווע לא הצלחם בעת ההיא: 27 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם כי ישבט יהוה השפט הום בין בני ישראל ובין בני עמו: 28 ולא שמע מלך בני עמו אל דבריו יפתח אשר שלח אליו: 29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את גלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמו: 30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתנו תתן את בני עמו בידי: 31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי بيתי לקרأتي בשובו בשלום מבני עמו והיה ליהוה והעליתחו עליה: 32 ויעבר יפתח אל בני עמו להלחם בכם ויתנס יהוה בידו: 33 ויכם מערודר ועד בואך מניה עשרים עיר ועד אבל כרים מכיה נורלה מאר ויכנעו בני עמו מפני בני ישראל: 34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראות בחפים ובמלחות ורक היא יחרה אין לו ממנה בן או בת: 35 ויהי כראותו אותה ויקרע את בנדיו ויאמר אלה בת הכרע הכרעתי ואת היה בערבי ואנכי פצתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב: 36 וatom אליו אבוי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך אחורי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמו: 37 וatom אל אביה עשה לי הדרב הזה הרפה מנני שנים חדשים ואלכה וירתדי על התהרים ואבכה על בתولي אני ורעתית: 38 ויאמר לכיכי וישלח אותה שני חדשים ותליך היא ורעתית ותבך על בחוליה על ההרים: 39 ויהי מוקע שנים חדשים ותשב אל אביה וויש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידע איש ותהי חק בישראל: 40 מימים ימימה תלנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הנגיד ארבעת ימים בשנה:

7 ויאמר לֵי הַנְּקָה הַרְהָה וַיָּלֹד בֵּן וַעֲתָה אֶל תְּשִׁתִּי יֵין
שְׁמַשּׁוֹן אֶל אָבִיו אֹתֶה קָחْ לִי כִּי הִיא יִשְׁרָה בְּעֵינִי: 4
וְאָבִיו וְאָמוֹן לֹא יִדְעַו כִּי מִיהָוָה הִיא כִּי תְּאַנְּהָה הוּא מַבְקָשׁ
מִפְּלִשְׁתִּים וְבָעַת הִיא פְּלִשְׁתִּים מִשְׁלִים בִּישְׁرָאֵל: 5
וַיַּרְדֵּ שְׁמַשּׁוֹן וְאָבִיו וְאָמוֹן תְּמִנְתָּה וַיָּבֹא עַד כֶּרֶם תְּמִנְתָּה
וְתָהָה כְּפִיר אֲרִוּת שָׁגַג לְקָרְאָתוֹ: 6 וַתִּצְלַח עַלְיוֹ רֹוח
יְהָוָה וַיָּשַׁעַדוּ כְּשֻׁעַג הַגְּדוּי וּמְאוֹמָה אַין בִּידּו וְלֹא הַגְּדוּי
לְאָבִיו וְלֹאָמוֹן אַתְּ אֲשֶׁר עָשָׂה: 7 וַיַּרְדֵּ וַיֹּדַבֵּר לְאַשָּׁה וְתָרֵץ
בְּעֵינִי שְׁמַשּׁוֹן: 8 וַיֵּשֶׁב מִימִים לְקַחְתָּה וַיָּסֶר לְרֹאֹת אֶת
מִפְּלָת הָאָרֶדֶת וְהָנָה עַדְתָּ דְבָרִים בְּגֻוִּתָּה הָאָרֶדֶת וְדָבָשׁ: 9
וַיַּרְדֵּהוּ אֶל כְּפִי וְוְלָךְ הַלְּוָךְ וְאֶכְלָל וְוְלָךְ אֶל אָבִיו וְאֶל
אָמוֹן וַיִּתְן לְהָם וַיַּאֲכְלָו וְלֹא הַגְּדוּי לְהָם כִּי מְגֻוִּתָּה הָאָרֶדֶת
רְדָה הָדָבָשׁ: 10 וַיַּרְדֵּ אֶבְיוֹה אֶל הַאַשָּׁה וַיַּעַשׂ שְׁמַשּׁוֹן
מִשְׁתָּה כִּי כֵן יִשְׁעַו הַכְּהֹרוֹתִים: 11 וַיַּהַי כְּרָאֹתָם אֶתְוָה
וַיַּקְרְבוּ שְׁלַשִּׁים מְרוּעִים וַיַּהַי אֲתָוֹ: 12 וַיֹּאמֶר לְהָם שְׁמַשּׁוֹן
אֶחָדָה נָא לְכָם חִידָה אֶם הַגְּדוּי אָוֹתָה לִי שְׁבָעַת יְמִי
הַמִּשְׁתָּה וּמְצָאָתָם וְנַתְּחִי לְכָם שְׁלַשִּׁים סְדִינִים וּשְׁלַשִּׁים
חֲלָפָת בְּנִידִים: 13 וְאֶם לֹא תָכְלִוּ לְהַגְּדוּי לִי וְנַתְּחִי אֶתְמָם
לִי שְׁלַשִּׁים סְדִינִים וּשְׁלַשִּׁים חֲלִיפּוֹת בְּנִידִים וַיֹּאמְרוּ לוּ
חֲדָרָה חִידָתְךָ וְנִשְׁמְעַנָּה: 14 וַיֹּאמֶר לְהָם מִזְחָאֵל יָצָא
מִאֶכֶל וּמַעַן יָצָא מִזְמָוקָל וְלֹא יָכֹלְוּ לְהַגְּדוּה חִידָה שְׁלַשָּׁת
וּכְבָדְנוֹךְ: 18 וַיֹּאמֶר לְמַלְאָךְ יְהָוָה מַיְשָׁמֵךְ כִּי יְבָא דְבָרִיךְ
וְהַוְאָ פָּלָא: 19 וַיַּקְרַח מַנְחָה אֶת נְדִי הַעֲזִים וְאֶת הַמְנָחָה
וַיַּעַל עַל הַלְּבָב הַמּוֹזִיבָה וּמְנוֹחָה וְאֶתְחָרֶת וְאֶתְחָרֶת רַאִים:
20 וַיַּהַי בְּעַלוֹת הַלְּבָב מַעַל הַמּוֹזִיבָה הַשְׁמִינִיה וַיַּעַל מַלְאָךְ
יְהָוָה בְּלַהְבָּב הַמּוֹזִיבָה וּמְנוֹחָה וְאֶתְחָרֶת וְאֶתְחָרֶת רַאִים
אֶרְצָה: 21 וְלֹא יִסְפַּר עוֹד מַלְאָךְ יְהָוָה לְהַרְאָה אֶל מַנְחָה
וְאֶל אֶתְחָרֶת אוֹ יִדְעַ מַנְחָה כִּי מַלְאָךְ יְהָוָה הוּא: 22 וַיֹּאמֶר
מַנְחָה אֶל אֶתְחָרֶת מַנְחָה כִּי אֲלֹהִים רָאִינוּ: 23 וַיֹּאמֶר
לְאֶתְחָרֶת לוּ חֲפֵץ יְהָוָה לְהַמִּתְנָנוּ לֹא לְקָח מִידָּנוּ עַלְהָה
וּמְנָחָה וְלֹא הָרְאָנוּ אֶת כָּל אֱלֹהָה וְכָתָה לֹא הַשְׁמִינִינוּ כִּיאָתָה:
24 וְתַלְדֵה הַשָּׁה בְּן וְתַקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁמַשּׁוֹן וְיִנְדַּל הַנְּעָר
וַיִּבְרְכֵהוּ יְהָוָה: 25 וְתַחַלְרֵ רֹוח יְהָוָה לְפָעָמוֹ בְּמַתְנָה דָן בֵּין
צָרָעָה וּבֵין אַשְׁתָּאָל:

14 וַיַּרְדֵּ שְׁמַשּׁוֹן תְּמִנְתָּה וַיָּרָא אֲשֶׁר בְּתְמִנְתָּה מִבְנָוֹת
פְּלִשְׁתִּים: 2 וַיַּעַל וַיַּגְּדֵל אָבִיו וְאָמוֹן וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר רָאִיתִי
בְּתְמִנְתָּה מִבְנָוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קָחָה אֹתֶה לִי אֲשֶׁר: 3
וַיֹּאמֶר לוּ אָבִיו וְאָמוֹן אֲבִין אַיִלְעָן בְּבָנוֹת אֲחִיךָ וּבְכָל עַמִּי אֲשֶׁר
כִּי אֲתָה הַוְלָךְ לְקַחְתָּה אֲשֶׁר מִפְּלִשְׁתִּים הָעָרְלִים וַיֹּאמֶר

אור הבקר והרגנהו: 3 ווישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ואחיו בדלתות שער העיר ובשתי המזוזות ויסעם עם הבריח ויישם על כהפיו ויעלם אל ראש הדר אשר על פני חברון: 4 ויהי אחריו כן ויאהב אשה בנחל שרכ ושם דלילה: 5 ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי بما כה גודל ובמה נוכל לו ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה בסוף: 6 ותאמר דלילה אל שמשון הנידה נא לי במה כחך גודל ובמה חאסר לענותך: 7 ויאמר אליה שמשון אם יאסרנו בשבועה יתרם לחם אשר לא חרבו וחליתו והיוינו כאחר האדים: 8 ויעלו לה סרני פלשתים בשבועה יתרם לחם אשר לא חרבו ותאסרנו בהם: 9 ותאраб שב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים عليك שמשון ונתק את היתרים אשר ינתק פתיל הנערת בהרתו ולא נודע כהו: 10 ותאמר דלילה אל שמשון הנה הلتת כי ותדבר אליו כובים עתה הנידה נא לי במה תאסר: 11 ויאמר אליה אם אסור יאסרנו בעבטים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתו והיוינו כאחר האדים: 12 ותחק דלילה בעבטים חדשים ותאסרנו בהם ותאמר אליו פלשתים عليك שמשון והאраб ישב בחדר וינתקם מעל זרעהו כהות: 13 ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה הلتת כי ותדבר אליו כובים הנידה לי במה תאסר ויאמר אליה אם תארני את שבע מחלפות ראשית עם המסתה: 14 ותתקע ביהר ותאמר אליו פלשתים عليك שמשון ויקץ משותו ויסע את הידר האבן ואת המסתה: 15 ותאמר אליו איך תאמר אהבתוך ולך אין אתי זה שלש פעמים הلتת כי ולא הניד לי במה כחך גודל: 16 ויהי כי הזיקה לו בדרכיה כל הימים ותאלצחו ותקצר נפשו למות: 17 ויניד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשיו כי ניר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי וסר מני כחיו וחליתו והיוינו ככל האדים: 18 ותרא דלילה כי הניד לה את כל לבו ותשלה ותקרה לסרני פלשתים לאמור עלו הפעם כי הניד לה את כל לבו ויעלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם: 19 ותישנהו על ברכיה ותקרה לאיש ותגלה את שבע מחלפות ראשית ותחל לענותו ויסר כחו מעליו: 20 ותאמר פלשתים عليك שמשון ויקץ משותו ויאמר אצא כבעם בפעם ואגע והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו: 21 ויאחזו פלשתים וינקרו שנאתה ואתנה למרעך הלא אחותה הקטנה טובה ממנה והוא נא לך מהתיה: 3 ויאמר להם שמשון נקוטי הפעם מפלשתים כי עשה אני עטם רעה: 4 וילך שמשון וילבד שלש מאות שועלים ויקח לפדרים וויפן זגב אל זגב ויישם לפיד אחד בין שני הונבות בתוך: 5 ויבער אש בפלדיים וישלח בקומות פלשתים וויבער מנדיש ועד קמה ועד כרם זית: 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ומאר שמשון חתן התמניו כי לכה את אשתו ויתנה למראעה ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש: 7 ויאמר להם שמשון אם תעשון כוותא כי אם נקמתי בכם ואחר אהדר: 8 וירק אותם שוק על יירק מכח גדולה וירד וישב בסעיף סלע אותם שוק על יירק מכח גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיתם: 9 ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וונטשו בלחי: 10 ויאמרו איש יהודה למה עליהם עליינו ויאמרו לאסור את שמשון עליינו לעשות לו כאשר עשה לנו: 11 וירדו שלשת אלפיים איש מיהודה אל סעיף סלע עיתם ויאמרו של אלפיים פלשתים עליינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: 12 וירדו שלשת אלפיים משלים בנו פלשתים ויאמרו לאסור עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם: 13 ויאמר לו לאסרך ירדנו לתחך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן חפנעון כי אתם: 14 ויאמרו לו לאמר לא כי אסרך נאסרך ונתוך בידם והמת לא נמית ויאסרנו בשנים עבטים חדשים ויעלהו מן הסלע: 15 הוא בא עד לחיו ופלשתים הריעו לקראותו ותצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבטים אשר על זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימטו אסוריו מעל ידיו: 16 וימצא לחוי חמור טריה וישלח ידו ויקחה וירק בה אלף איש: 17 ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמראים בלחי החמור היכתי אלף איש: 18 ויהי ככלתו לדבר וישליך הלחוי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחוי: 19 ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אלה נחת ביד עבדך את התשועה הנדרלה הזוא ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים: 20 ויבקע אלףים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנה מים ווישת ותשב רוחו ויהי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: 21 וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה:

16 וילך שמשון עזזה וירא שם אשה זונה ויבא אליה: 2 לעזותים לאמור בא שמשון הנה ויסבו ויארכו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמור עד

mbi'ta l'ham yihودה v'anavi ha'lek lenor ba'sher am'za: 10
v'aymar lo m'icha sheh umadi v'vihya li' la'ab v'lo'chein v'anavi
at'on l'k'ushraha c'saf le'mim v'uruk b'ndrim v'mahotik v'lik
ha'le'io: ve' yoi'el ha'le'io le'shet ha'at ha'ish v'vihya lo ha'ne'er
ba'achd m'benio: ve' yomla'a m'icha at' yid ha'le'io v'vihya lo ha'ne'er
lo'chein v'vihya be'bi'ta mi'cha: ve' yomar m'icha u'tha y'dut'i ci
y'tib' yihova li' ci' ha'ha li' ha'le'io lo'chein: 11

18 b'ymim ha'm ain mal'k bi'sher'el v'bi'mim ha'm
sh'bet ha'duni m'ba'ksh lo' na'halah le'shet ci' la'nefela' lo' ud
hi'om ha'ha'ot b'tok' sh'beti yis'her'el b'nachala: 2 v'yo'shal'ho b'ni
dn' m'mashpach'at ha'mash'ana n'sim m'katzot ha'ot n'sim b'ni ch'il
m'zra'ha v'mash'thal l'rgel at' ha'ar'z v'lo'ch'ra v'aymaro
al'hem l'ko' ha'k'ro' at' ha'ar'z v'ib'ao ha'r a'ferim ud b'bi't
mi'cha v'ili'nu sh'm: 3 ha'ma um' b'it mi'cha v'ha'ma ha'k'ro' at'
ko'l ha'ne'er ha'le'io v'soro' sh'm v'aymaro lo' mi' ha'be'ak' ha'lem
v'ma' at'ha u'sha' bo'za v'ma' l'k' p'ha: 4 v'aymar al'hem co'ha
v'co'ha u'sha' li' mi'cha v'yo'sher'ni v'ahoi lo' lo'chein: 5 v'aymaro
lo' sha'el na' ba'al'hom v'no'ra'ha ha'chaz'li'ha d'rek'nu asher an'ha'nu
ha'le'im u'la': 6 v'aymar le'hem lo'chein l'ko' le'shem v'vihya
d'rek'kam asher t'hal'co ba': 7 v'yo'le'co ha'mash'ana n'sim v'ib'ao
le'sha' v'ir'ao at' ha'm asher b'k'r'ba v'oshet la'b'tch m'mashpach
z'danim sh'ket v'be'pa'ha v'ain m'k'lim d'bar ba'ar'z v'ro'sh'at
v'ro'ch'kam ha'ma m'z'danim v'd'bar ain' lo'hem um' ad'm: 8 v'ib'ao
al'ahim z'mra'ha v'mash'thal v'aymaro l'hem a'ch'ihim ma' at'm:
9 v'aymaro k'v'oma v'ne'ula' u'li'hem ci' r'ainu at' ha'ar'z v'vihya
t'v'oh m'ad v'at'm mo'ch'sim al' ha'etz'lo l'le'ch' la'ba' l'resh'at
at' ha'ar'z: 10 cb'ak'm t'ba'ao al' um' be'tha v'ha'ar'z r'ch'bat
y'dim ci' ni'tana' al'ha'im b'd'rek' m'k'om asher ain' sh'm m'ha'sor
cl' d'bar asher ba'ar'z: 11 v'yo'shu' m'shem m'mashpach' ha'duni
m'mashpach'ha v'mash'thal sh'm'ato a'ish ha'ne'er cl' m'l'ch'ma: 12
v'ui'lu v'yo'ch'no b'k'rit' y'ir'um b'ih'ouda ul' c'n k'ra' o'la' m'k'om
ha'ho' ma'ch'na dn' ud ha'yo' ha'na' a'ch'ri k'rit' y'ir'um:
13 v'ui'br'ro sh'm ha'r a'ferim v'ib'ao ud b'it mi'cha: 14
v'ui'nu ha'mash'ana n'sim ha'le'im l'rgel at' ha'ar'z lis
v'aymaro al' a'ch'ihim ha'od'utim ci' y'sh b'batim ha'ala' a'po'd
v't'r'afim v'po'sel v'mos'cha v'ut'ha du'ot ha'tush': 15 v'yo'shu'ro
sh'ma v'ib'ao al' b'it ha'ne'er ha'le'io b'it mi'cha v'yo'shal'lo lo'

at' un'nu v'yo'rid'ro at' u'z'ha v'ay'sro'ho b'nach'tim v'vihya
sh'oh'n b'bi't ha'as'ir'im: 22 v'yo'hal sh'ur r'ash'o l'z'ma ca'sher
n'la': 23 v'ser'ni pl'shi'ym na'spo' l'z'ch' z'ch'ndol l'd'ng'no
al'ha'ihim v'lo'sha'ma v'ay'mar'nu n'tan al'ha'nu bi'd'nu at' sh'm'zon
a'ovi'nu: 24 v'ir'ao at' ha'm v'yo'hal'lo at' al'ha'ihim ci' am'ro
n'tan al'ha'nu bi'd'nu at' a'ovi'nu v'at' m'ch'rib' a'rz'nu v'asher
ha'rba' at' ha'ch'li'nu: 25 v'vihya ci' to'v l'hem v'ay'mar'nu k'ra'o
l'sh'm'zon v'yo'shal' lo'nu v'ik'ra'o l'sh'm'zon m'bi't ha'as'ir'im
v'yo'z'ch'k l'p'ni'ym v'uy'mid'ro at' u'ot' b'in' ha'um'od'im: 26 v'ay'mar
sh'm'zon al' ha'ne'er ha'mh'ok' bi'd'nu ha'ni'ha a'ot' v'hi'm'sh'ni
at' ha'um'od'im asher ha'bi'tu n'co'n u'li'hem v'ash'nu u'li'hem: 27
v'ha'bi'tu m'la' ha'ang'sim v'ha'ng'sim v'sh'ma cl' s'r'ni pl'shi'ym v'ul
ha'ng' c'sh'le'sh al'f'im a'ish v'ash'ha d'r'aim b'sh'ok' sh'm'zon: 28
v'ik'ra'o sh'm'zon al' y'ho' v'ay'mar a'd'ni y'ho' v'co'nu na' v'ho'k'ni
na' ak' ha'p'um ha'z'ha a'la'ha'im v'ank'ha' n'k'm a'ch'at m'shi
u'ni m'pl'shi'ym: 29 v'yo'le'p'at sh'm'zon at' sh'ni u'mo'di ha'tok'
asher ha'bi'tu n'co'n u'li'hem v'si'mr' u'li'hem a'ch'ad b'imi'nu v'ach'ad
b'sh'm'alo: 30 v'ay'mar sh'm'zon t'mot n'p'shi um' pl'shi'ym v'ot
b'ch'ch v'yo'pel ha'bi't u'l'sr'ni v'ul' cl' ha'm asher bo v'vihya
ha'mot'um asher ha'mi'ti b'mot'ru r'ibim m'ash'ha' ha'mi'ti b'chi'yu: 31
v'yo'rd' a'ho' v'ol' b'it a'ba'ho v'yo'shu' a'ho' v'ui'ul' v'yo'k'br' a'ho'
bi'z'ra'ha v'bi'z'ra' a'sha'tal b'k'br' m'no'ha a'bu v'ha' a'sha' p'at
i'sra'el u'sh'rim sh'na:

17 v'yo'hi a'ish m'ha'r a'ferim v'sh'mo mi'chi'yu: 2 v'ay'mar la'amo
al'p' v'no'ra'ha ha'etz'lo asher l'k'ch l'k' v'ati a'li'it v'no' m'ar'at
ba'z'oni ha'na' ha'etz'lo at' a'ni l'k'ha'v'ot v'ha'mar a'mo b'ro'k b'ni
li'ha'ot: 3 v'yo'shab at' al'p' v'no'ra'ha ha'etz'lo l'am' v'ha'mar a'mo
ha'k'dash' ha'k'dash' at' ha'etz'lo li'ha'ot mid' l'v'ni l'us'ot p'sel
v'mos'cha v'ut'ha a'shi'nu l'k': 4 v'yo'shab at' ha'etz'lo l'am' v't'k'ha
a'mo m'at'atim c'saf v'ha'etz'lo l'z'ch' v'yo'sher'ho p'sel v'mos'cha
v'yo'hi b'bi't mi'chi'yu: 5 v'oh'ash mi'cha lo' b'it a'ch'ihim v'yo'sh
a'po'd v't'r'afim v'yo'mla'a at' yid a'ch'ad r'ash' v'ut'ha a'ch'ha
bi'ymim ha'm ain mal'k bi'sher'el a'ish ha'is'her b'uni'yu v'ut'ha:
7 v'vihya ne'er m'bi't l'ch' ha'od'ut ha'mash'ana y'ho'ha v'ha'lo
v'ha'ne'er g'r sh'm: 8 v'yo'le'k ha'ish m'ha'ir m'bi't l'ch' ha'od'ut
l'ne'er ba'sher' m'za'a v'ba'a ha'r a'ferim ud b'it mi'cha l'us'ot
d'rek'nu: 9 v'ay'mar lo' mi'cha ma'ain t'ba'ao v'ay'mar al'oi' li' a'ni

ושב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 ויהי ביום הרביעי יישכמו בברך ויקם לכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תכלו: 6 וישבו ויאכלו שניהם יחדרו וישתו ויאמר אביה הנערה אל האיש הوال נא וילין ויטב לך: 7 ויקם האיש לכת ויפצר בו חתנו וישב וילין שם: 8 וישכם בברך ביום החמישי לכת ויאמר אביה הנערה סעד נא לבך והתמה מהו עד נתות הימים ויאכלו שניהם: 9 ויקם האיש לכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אביה הנערה הנה נא רפה היום לערב לילינו נא הנה חנות הימים לין פה וויטב לבך והשכמתם מהר לדריכם והלכת לאהלהך: 10 ולא אבה האיש לילון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמורים חכושים ופילגשו עמו: 11 הם עם יבוס נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני יישראל הנה ועברנו עד גבעה: 12 ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה: 13 וויעברו וילכו ותבא להם המשמש אצל הנערה אשר לבניינן: 14 ויסרו שם לבוא לילון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מסוף אותם הביתה לילון: 15 והנה איש יקן בא ממן מעשחו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא נר בגבעה ואנשי המקום בני ימני: 16 ווישא עיניו וירא את האיש האדרה ברחוב העיר ויאמר האיש הוזק אנה תלך ומאי תבוא: 17 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודיה עד ירכתי הר אפרים ממש אגci ואאלך עד בית לחם יהודיה ואת בית יהודיה אני הילך ואין איש מסוף אותה הביתה: 18 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו גומ לחם ווין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מוחסור כל דבר: 19 ויאמר האיש הוזק שלום לך רק כל מהסורך עלי רק ברחוב אל תלן: 20 ויביאו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליים ויאכלו וישתו: 21 מהה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתרדקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הוזק לאמר הוצאה את האיש אשר בא אל ביתך וננדענו: 22 ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחי אל חדרו נא אחריו אשר בא האיש הזה אל ביתו אל תעשו את הנבלת הזה: 23 הנה בת הבטולה ופילגשו אוציהה נא אותם וענו אותם לשלים: 16 ווש מאות איש חנורים כל מלחמתם נצבים פהה השער אשר מבני דן: 17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרנגל את הארץ באו שם ל��חו את הפסל ואת האפור ואת הטרפים ואת המסכה והכהן נצב פהה השער ומש מאות האיש החנור כל המלחמה: 18 ואלה בא בית מיכה ויקחו את פסל האפור ואת הטרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עושים: 19 ויאמרו לו החרש שום יידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולchanן הטוב היוטך כהן לבית איש אחד או היוטך כהן לשפט ולמשפחה בישראל: 20 ווישב לב הכהן ויקח את האפור ואת הטרפים ואת הפסל ויבא בקרוב העם: 21 ויפנו וילכו וישימו את הטרף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם: 22 מהה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בכתים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן: 23 ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למשה מה לך כי נזעקה: 24 ויאמר את אלהי אשר עשו לך חותם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה התאמרו אליו מה לך: 25 ויאמרו אליו בני דן אל השמע קולך עמנו פן פגנו בכם אנשים מרני נפש ואספה נפש ונפש ביתך: 26 וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזוק המה ממן ויפן וישב אל ביתו: 27 והמה ל��חו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפה חרב ואת העיר שרפפו באש: 28 ואין מצליח כי רחואה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והוא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: 29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לדשנה: 30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויונתן בן נדרשם מן נשחה הוא ובנו היו כהנים לשפט הדרי עד יום גלות הארץ: 31 ווישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל מי היה בית האלים בשלה:

19 והי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודיה: 2 וותונה עליו פילגשו ותלך מהו אל בית אביה אל בית לחם יהודיה ותהי שם ימים ארבעה חדשים: 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמורים ותביבאות בית אביה ויראהו אביה הנערה ווישמה לקראותו: 4 וויהזק בו חתנו אביה הנערה

למלחמה עם בני ישראל: ¹⁵ ויתפרקדו בני בניין ביהם הוה מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מושבי הנגבעה התפרקו שבע מאות איש בחר: ¹⁶ מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אחר ייד מינו כל והקלע באבן אל השערה ולא חטא: ¹⁷ ואיש ישראל חרב כל זה איש בלבד מבניין ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה: ¹⁸ ויקומו ויעלו ביה אל ויאלו אלהים ויאמרו בני ישראל מי עלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בניין ויאמר יהוה והודה בתחלה: ¹⁹ ויקומו בני ישראל בCKER ויחנו על הנגבעה: ²⁰ ויצא איש ישראל אל למלחמה עם בניין ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הנגבעה: ²¹ ויצאו בני בניין מן הנגבעה וישחו בו ישראל ביהם והוא שנים ועשרים אלף איש ארץ: ²² ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון: ²³ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב ויאלו ביהוה לאמר האוסף לנשtl למלחמה עם בני בניין אחיו ויאמר יהוה על אליו: ²⁴ וירבו בני ישראל אל בני בניין ביום השני: ²⁵ ויצא בניין לקראותם מן הנגבעה ביום השני וישחו בו בני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב: ²⁶ ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום הוה עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: ²⁷ ויאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלים ביום הים: ²⁸ ופינח בן אלעזר בן אהרן עמד לפני בניין ביום ההם לאמר האוסף עוד יצא למלחמה עם בני בניין אחיו אם אחדר ויאמר יהוה על כי מהר אתנו בידך: ²⁹ וישם ישראל ארבעים ויהוה סביר: ³⁰ ויעלו בני ישראל אל בני בניין אל הנגבעה סביר: ³¹ ויצאו ביום השלישי כפעם כפעם: ³² ויאו בניין לקראות העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חלילים כפעם בפעם בנסיבות אשר אחת עלה בית אל ואחת נגבעה בשדה כשלשים איש בישראל: ויאמרו בני בניין נגפים הם לפני כבראשנה ובני ישראל אמרו גנסה ונתקנהו מן העדר אל המסלות: ³³ וכלי איש ישראל כמו ממקומו ויערכו בבעל חמר וארב שדרל מניה ממקומו ממערה נגע: ³⁴ ויבאו מנד לנגבעה עשרת אלפיים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעה עליהם הרעה: ³⁵ ויגף יהוה את

ונבללה הזאת: ²⁵ ולא אבו האנש לשמע לו ויהזק האיש בפילגשו ויצא אליו החוין וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבוקר ותפל פחה בית האיש אשר אדרניה האשה לפנות הבקר ותפל פחה דלתות הבית ויצא לכלת לדרכו ותגה האשה פילגשו נפלת פחה הבית ויריה על הסף: ²⁶ ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקומו: ²⁷ ויבא אל ביתו ויקח את המאלכל ויחזק בפילגשו ונתחה לעצמיה לשנים עשר תנחים וישחה בכל גבול ישראל: ²⁸ והיה כל הראה ואמר לא נהותה ולא נראתה כזאת למים עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שמו לכם עליה עטו ודברו:

20 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הנלעד אל יהוה המצפה: ²⁹ וויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: ³ וישמעו בני בניין כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל אביה נחיתה הרעה הזאת: ⁴ ויען האיש הלווי איש האשה הנרצחה ויאמר הנגבעתה אשר לבניין באתי אני ופילגשי ללו: ⁵ ויקמו עלי בעלי הנגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: ⁶ ואחزو בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבללה בישראל: ⁷ הנה כלם בני ישראל הבו לכם דבר ועזה הלם: ⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאחלה ולא נסור איש לבתו: ⁹ ועתה זה הדבר אשר געשה לבכעה עלייה בגורל: ¹⁰ ולקחנו שרה אנשיהם למאה לכל שבטי ישראל ומה לא אלף ואלף לרביבה לקחת צדה לעם לשות לובאים ללבב בניין ככל הנבללה אשר עשה בישראל: ¹¹ וואסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים: ¹² וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בניין לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: ¹³ ועתה תנו את האנשיהם בני בלויל אשר נגבעה ונמיהם ונכערה הרעה מישראל ולא אבו בניין לשמע בקהל אחיהם בני ישראל: ¹⁴ ויאספו בני בניין מן הערים הנגבעתה לצאת

ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המהנה מיביש גלעד אל הכהל: ⁹ וו��פוך העם והנה אין שם איש מושבי יבש גלעד: ¹⁰ ווישלחו שם העדה שניים עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לך והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשימים והטף: ¹¹ וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וככל אשה ידעת משכוב זכר תחרימו: ¹² ווימצאו מושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המהנה שלה אשר בארץ כנען: ¹³ ווישלחו כל העדה וירבררו אל בני בנימן אשר בסלע רםון ויקראו להם שלום: ¹⁴ וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: ¹⁵ ווועם נחם לבנימן כי עשה יהוה פץ' בשבטי ישראל: ¹⁶ ויאמר זקן העדה מה נעשה לנורדים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה: ¹⁷ ויאמרו יירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל: ¹⁸ ואנחנו לא נוכל לחות להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אדור נtan אשה לבנימן: ¹⁹ ויאמרו הנה חן יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מורה החטש למסלה העלה מהבית אל שכמה וממנב לבונה: ²⁰ ויצא את בני בנימן לאמר לך וארבתם בכרמים: ²¹ וריאתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחילות ויצאתם מן הכרמים והטפחתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן: ²² והיה כי יבוא אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחה כי לא אתם נתתם להם כתעת תאשמו: ²³ ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גלו וילכו וישבו אל נחלתם וייבנו את הערים וישבו בהם: ²⁴ וויתהלו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחו ויצאו משם איש לנחלתו: ²⁵ ביום ההם אין מלך בישראל איש הייש בעינוי עשה:

בנימן לפניהם ישראל וויחיהו בני ישראל בבניין ביום ההוא עשרים וחמש אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב: ³⁶ וויראו בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטהו אל הארכ אשר שמו אל הנגבעה: ³⁷ והארכ החיו וויפשטו אל הנגבעה ווישך הארכ את כל העיר לפניהם וויחיהו כל העדר להעלותם משתה העשן מן העיר: ³⁸ עם הארכ היהו ווימצאו מושביו יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המהנה שלה אשר כנען ננוף ננוף הוא לבניו כמלחמה הראשונה: ⁴⁰ והמשחתה החלה עלות מן העיר עמוד עשן וויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמיימה: ⁴¹ ואיש ישראל הפק וויבח איש בנימן כי ראה כי נעה עליו הרעה: ⁴² וויפנו לפניהם איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדבקתחו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: ⁴³ כתרו את בנימן הרדייפה מנוחה הרדיכחו עד נכח הנגבעה מזרחה שם: ⁴⁴ וויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: ⁴⁵ וויפנו ווינו המדברה אל סלע הרמן וויעלחו במסילות חמשת אלפים איש וירביכו אחריו עד נדעם ויכו ממנה אלף איש: ⁴⁶ וויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמש אלף איש אלוף שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל: ⁴⁷ וויפנו ווינו המדברה אל סלע הרמן שש מאות איש ישבו בסלע רםון ארבעה חדרים: ⁴⁸ ואיש ישראל שבאל בני בנימן וויקום לפניהם הרבה מערת עד בהמה עד כל הנמצא נם כל הערים הנמצאות שלחו באש:

21 ואיש ישראל נשבע במצוה לאמר איש ממננו לא יtan בתו לבנימן לאשה: ² וויא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלים וישאו קולם ויבכו בכி נдол: ³ ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היה זהאת בישראל להפקת היום מישראל שבט אחד: ⁴ וויהי מחרתת וישכמו העם ויבנו שם מזבח וויעלו עלות ושלמים: ⁵ ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבואה הנדרולה היהת לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: ⁶ וויחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו ננדע היום שבט אחד מישראל: ⁷ מה נעשה להם לנורדים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבתוי תחתיהם מבנותינו לנשים: ⁸

אישה עשו הטוב בעניין שבי עד נמלך אותו אך יקס יהוה את דברו ותשב האשה והנין את בנה עד נמללה אותו : 24 ותעלחו עמה כאשר נמלטו בפריט שלשה ואיפה אותה קמה ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער : 25 וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי : 26 ותאמר כי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכם בזאת להתפלל אל יהוה : 27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו : 28 וכן אנכי השאלתחו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה וישתחו שם ליהוה :

2 ותתפלל חנה ותאמר עליך לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך : 2 אין קדוש כי יהוה כי אין בליך ואין צור כאלהינו : 3 אל תרכז תדברו נבבה נבבה יצא עתק מפיקים כי אל דעות יהוה ולא נחכנו עלילות : 4 קשת נברים חתים ונשלים אורו חיל : 5 שבעים בלחם נשכרו ורעותם חדרלו עד עקרה ילדה שבעה ורבות בנים אמללה : 6 יהוה ממיית ומיהה מודיר שאל ויעל : 7 יהוה מורייש ומעשר משפיל אף מרים : 8 מקום מעבר דל מאשפת ירים אביוון להושיב עם נדרבים וכסא כבוד יחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם חבל : 9 רגeli חסידיו ישמר ורשותם בחשך ידרמו כי לא בכח יגבר איש : 10 יהוה ייחדו מרבו על שמיים ידרם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם קרון משייחו : 11 וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן : 12 ובני בני ביליעל לא ידעו את יהוה : 13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשלה הבשר והמלון של השנאים בידיו : 14 והכהן בכיר או בדור או בקהלת או בפדור כל אשר יעללה יכח מפרק בשד מבשלי כי אם כי : 15 גם בטרם יקתרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תננה בשר לצלחת לכהן ולא קתר יקתרון ביום החלב וקח לך כאשר תאה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה : 16 ותהי חתאת הנערים נדולה מאד את פני יהוה כי נאזו האנשים את מנהת יהוה : 18 ושמואל משרת את פני יהוה נער

1 ויהי איש אחד מן הرمמים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהו בן חחו בן צוף אפרתי : 2 ولو שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה והי לפננה ילדים ולchnerה אין ילדים : 3 ועליה האיש ההוא מעיריו מימים ימימה להשתתות ולזבח להוה צבאות בשלחה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כחנים ליהוה : 4 ויהי הים ויזבח אלקנה וננתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות : 5 ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב יהוה סגר רחמה : 6 וכעשתה צרתה גם כעס בעבור הרעהה כי סגר יהוה بعد רחמה : 7 ובין יעשה שנה בשנה מורי עלהה בביה יהוה כן חכעננה ותבכה ולא האכל : 8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למא תבכי ולמה לא תאכלו ולמה ירע לבבך הלווא אגבי טוב לך מעשרה בניים : 9 ותקם חנה אהרי אכליה בשלחה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזות היכל יהוה : 10 והיא מרת נש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה : 11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרני ולא תשכח את אמתך ונתקה לא אמותך ורע אנשים ונתקו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעללה על דאשו : 12 וזה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה : 13 ולחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ווישבבה עלי לשכרה : 14 ויאמר אלה עלי עד מתי תשתכרין הסירוי את יינך מעליך : 15 ותען שתיתוי ואשפך את נפשי לפני יהוה : 16 אל תתן את אמתך לפני בבליעל כי מרבי שיחיו וכעסי דברתי עד הנה : 17 ויען עלי ויאמר לך לשלים ואלהו ישראל יתן את שליך אשר שאלת מעמו : 18 ותאמר תמצא שפחתך חן בענייך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניהם לא היו לה עוד : 19 ושכמו בCKER ותשתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביהם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה : 20 ויהיו לתקפות הימים ותהר חנה ותלך בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו : 21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדריו : 22 ולחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד גימל הנער והבאתיו ונראאת את פני יהוה וישב שם עד עולם : 23 ויאמר לה אלקנה

הנור אפור ב': ¹⁹ ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלהה את אישת לובח את זבח הימים: ²⁰ וברך על' את אלקנה ואת אשתו ואמר יesh יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלת אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: ²¹ כי פקד יהוה את חנה ותתר ותלד שלשה בנים ושתו בנותו וינדר הנדר שמואל עם יהוה: ²² ועליז זקן מאד ומשען את כל אשר יעשן בניו לכל ישראל ואת אשר ישכון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: ²³ ויאמר להם למה תעשן בדברים האלה אשר אגci שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: ²⁴ אל בני כי לא טובה השמעה אשר אגci שמע מעברים עם יהוה: ²⁵ אם יחתא איש לאיש ופללו אליהם וטוב נם עם יהוה ונם עם אנשים: ²⁶ ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו מי תפלל לו ולא ישמעו לכול אביהם ליהוה יחתא איש מי תפלל לו ולא ישמעו לכול אביהם כי חפץ יהוה להמיים: ²⁷ והנדר שמואל הילך ונדר וטוב נם עם יהוה ונם עם אנשים: ²⁸ ויבא איש אלהים אל אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: ²⁹ ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלוות על מובחו להקשרה קטרת לשאת אפור לפני ואנה לבית אביך את כל איש בני ישראל: ³⁰ למה תבעטו בזוחי ובמנחתי איש צויתו מעון ותכבד את בניך ממי להבראים מראשית כל מנהת ישראל לעמי: ³¹ לבן נאם יהוה אלהי ישראל אמר אמרי ביהך ובית אביך יתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חילילה לי כי מכבריו אכבר ובזוי יקלו: ³² הנה ימים באים ונדרעתו את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: ³³ והבטת צר מעון בכל אשר יטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים: ³⁴ ויאיש את נפשך וכל מורביה ביתך ימותו אנשים: ³⁵ וזה לך לא כראית לך עם מובחו לכללות את עיניך ולאדריב האות אשר יבא אל שמי בניך אל חפני ופינחס בום אחד ימותו שניהם: ³⁶ וזה קימותי לי כהן נאם כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובנותי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחו כל הימים: ³⁷ וזהו כל הנור בביתך לפניה יבוא להשתהות לו לאנורת כסף וככד לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם:

3 והנדר שמואל משרות את יהוה לפני עלי ודבר יהוה נקחה אלינו משלחה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ² ויהי ביום התוא

שמואל **א**

5 ופלשטים לקחו את ארון האלים ויבאו מאבן העוז אשדרה: 2 ויקחו פלשטים את ארון האלים ויבאו אותו בית דגון ויצנו אותו אצל דגון: 3 וישכמו אשדרים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארץ לפניהם והוה ויקחו את דגון וישבו אותו במקום: 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארץ לפניהם ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרותות אל המפטן רק דגון ונשאר עלייו: 5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפטן דגון באשדור עד היום הזה: 6 ותכבד יד יהוה אל האשדרים יישם ויד אתם בעפליים את אשדור ואת גבולה: 7 ויראו אנש אשדור כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמו כי קשתה ידו עליינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשטים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו את סבב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: 9 ויהי אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאדר וירא את אנשי העיר מקטן ועד גדולו וישתרו להם עפליים: 10 וישלחו את ארון האלים עקרון והי כבאו ארון האלים עקרון וויעקו העקרנים לאמר הסבו אליו את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי: 11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשטים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא מיתא אתי ואת עמי כי היהת מהומה מות בכל העיר כבדה מאדר יד האלים שם: 12 והางאים אשר לא מתו הכו בעפליים ותעל שועת העיר השמיים:

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשטים שבעה חדרים: 2 ויקראו פלשטים לכהנים ולקסמיים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו بما נשלחנו למקום: 3 ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו ריקם כי השב תшибו לוاسم או תרפא לנו לכם למה לא תסור ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשטים חמשה עפלוי והב חמישה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסננים: 5 ויעשיהם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשוחיתם את הארץ ונחתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעלייכם ומעל אליהיכם ומעל ארציכם: 6 ולמה חכבו את לבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לכם

וישענו מכך איבינו: 4 וישלח העם שלה וישאו שם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכהנים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלים חפניהם ופינחס: 5 ויהי כבאו ארון ברית יהוה אל המחנה וירען כל ישראל תרואה גדולה והם הארץ: 6 וישמעו פלשטים את קול התרואה ואמרו מה קול התרואה הנדרלה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה: 7 ויראו פלשטים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אווי לנו כי לא היה כזאת אתמול שלהם: 8 אווי לנו מי יצילנו מיד האלים האדרים האלה אלהם המיכים את מצרים בכל מכה במדבר: 9 התחזקו והיו לאנשים פלשטים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והיו לאנשים ונלחמתם: 10 וילחמו פלשטים וינקף ישראל וינסו איש לאלהיו ותהי המכה גדולה מארד ויפל מישראל שלשים אלף גנלי: 11 וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפניהם: 12 וירץ איש בינו ממהערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים וארמה על ראשו: 13 ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון האלים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר: 14 וישמע עלי את קול העזקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא יונד לעלי: 15 וועל בתקיעת שמנה שנה ועינוי קמה ולא יכול לראות: 16 ויאמר איש אל עלי אנכי הבא ממן המערה ואני מן המערה נסתי הימים ויאמר מה היה הדברبني: 17 וויען המבשרא ויאמר נס ישראל לפני פלשטים ונם מגפה גדולה היהת בעם ונם שני בנים מתו חפניהם ופינחס וארון האלים נלקח: 18 ויהי כהזכירו את ארון האלים ויפל מעל הכסא אחרניתה بعد יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי ז肯 האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה: 19 וכלהו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה: 20 וכעת מותה ותדרבנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה: 21 ותקרא לנער אי כבוד לאמר נלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלים ואל חמיה ואישה: 22 ותאמר נלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלים:

הלוֹא כאֲשֶׁר הַתְּעַלֵּל בָּהּ וַיְשַׁלְּחוּ וַיָּלְכוּ: 7 וְעַתָּה קְהוּ
וְעַגְלָה חֲדָשָׁה אֶחָת וְשִׁתִּי פְּרָוֹת עַלְוָת אֲשֶׁר לֹא עַלְהָ
עַלְיָהם עַלְיָהם אֶת הַפְּרוֹת בְּעַגְלָה וְהַשִּׁבְתָּם בְּנֵיהֶם
מְאֹהָרִים הַבִּיתָה: 8 וְלֹקְחָתָם אֶת אַרְון יְהוָה וְנַתְּחָתָם אָתוֹ
אֶל הַעֲגָלָה וְאֶת כָּל הַזָּהָב אֲשֶׁר הַשְׁבָּתָם לֹא אֶשְׁמַח תְּשִׁמָּוֹ
בְּאַרְנוֹ מִצְרָא וְשַׁלְּחוּתָם אָתוֹ וְהַלְּךָ: 9 וּרְאִיתָם אֶם דָּרָךְ
גּוֹבְּלוּ יְעַלְהָ בֵּית שִׁמְשָׁה הוּא עַשְׂה לְנוּ אֶת הַרְעָה הַגְּדוֹלָה
הַזָּהָת וְאֶם לֹא וַיַּדְעָנוּ כִּי לֹא יְדָוָנָה בְּנוּ מִקְרָה הוּא
הַיְהָ לְנוּ: 10 וַיַּעֲשָׂו הָאֲנָשִׁים כֵּן וַיַּקְהֵל שְׁתִי פְּרָוֹת עַלְוָת
וַיַּאֲסְרוּם בְּעַגְלָה וְאֶת בְּנֵיהם כָּל בֵּית: 11 וַיַּשְׁמַנוּ אֶת
אַרְון יְהוָה אֶל הַעֲגָלָה וְאֶת הַאֲרָנוֹ וְאֶת עַכְבָּרִי הַזָּהָב
וְאֶת צְלָמֵי טָהָרִים: 12 וַיַּשְׁרְנָה הַפְּרוֹת בְּדָרָךְ עַל
בֵּית שִׁמְשָׁה בְּמִסְלָה אֶחָת הַלְּכָוֹ הַלְּךָ וַגַּעַו וְלֹא סְרוּ יְמִין
וְשְׁמָאֹל וְסְרִנְיוּ פְּלִשְׁתִּים הַלְּכִים אַחֲרֵיכֶם עַד נְבוּל בֵּית
שִׁמְשָׁה: 13 וּבֵית שִׁמְשָׁ קַצְדִּים קַצְרִים חֲתִים בְּעַמְקָם וַיָּשָׁאַ
אֶת עַנְיוֹנָם וַיָּרָא אֶת אַרְנוֹ וַיַּשְׁמַחַו לְרֹאֹת: 14 וְהַעֲגָלָה
בָּאהּ אֶל שְׁדָה יְהוָשָׁע בֵּית הַשְּׁמִשִּׁי וְהַעֲמֵד שֵׁם וְשֵׁם אַבְנֵן
נְדוּלָה וַיַּבְקְעָו אֶת עַצְיִ הַעֲגָלָה וְאֶת הַפְּרוֹת הַעֲלָוָה
לְיהוָה: 15 וְהַלּוּמִים הַוְרִידוּ אֶת אַרְון יְהוָה וְאֶת הַאֲרָנוֹ
וְאֶנְשֵׁי בֵּית שִׁמְשָׁה עַלְוָת וַיַּזְבְּחוּ זְבּוּחָם בְּיּוֹם הַהָא
לְיהוָה: 16 וְחַמְשָׁה סְרִנְיוּ פְּלִשְׁתִּים רָאוּ וַיַּשְׁבּוּ עַקְרָון בְּיּוֹם
הַהָא: 17 וְאֶלָּה טָהָרִי הַזָּהָב אֲשֶׁר הַשִּׁבָּוּ פְּלִשְׁתִּים אַשְׁם
לְיהוָה לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לְעֵזה אֶחָד לְאַשְׁקָלוֹן אֶחָד לְנַתָּ
אֶחָד לְעַקְרָון אֶחָד: 18 וְעַכְבָּרִי הַזָּהָב מִבְצָר וְעַד כְּפַר הַפְּרִזִּ
פְּלִשְׁתִּים לְחַמְשַׁת הַסְּרוּנִים מִעַרְיָה מִבְצָר וְעַד כְּפַר הַפְּרִזִּ
וְעַד אֶבֶל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הַנִּיחָוּ עַלְיהָ אֶת אַרְון יְהוָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה בְּשְׁדָה יְהוָשָׁע בֵּית הַשְּׁמִשִּׁי: 19 וַיַּזְכֵּר
שְׁנִיאָשָׁר כִּי רָאָו אֶת אַרְון יְהוָה וַיַּדַּק בְּעַמְקָם אַיִשְׁחָשִׁים
אֶלָּפֶשֶׁת וַיַּתְּאַבֵּל הַעַם כִּי הָכָה יְהוָה בְּעַמְקָמָה גְּדוֹלָה:
20 וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁי בֵּית שִׁמְשָׁ מַיְכָלֵל לְעֵמֶד לְפָנֵי יְהוָה
הָאַלְהִים הַקְּדוּשִׁים הַזָּהָב וְאֶל מַיְכָלֵל מַעַלְלָנוּ: 21 וַיַּשְׁלַחְוּ
מְלָאכִים אֶל יֹשְׁבֵי קָרִית יְעָרִים וַיַּעַלְלָה אֶת אַרְון יְהוָה וַיָּבֹא
אֶת אַרְון הַרְדּוֹן הַעַלְלָו אֶת אֲלִיכֶם:
7 וַיַּבְאָו אֲנָשִׁי קָרִית יְעָרִים וַיַּעַלְלָה אֶת אַרְון יְהוָה וַיָּבֹא
אֶתוֹ אֶל בֵּית אַבְנִידָב בְּגַבְעָה וְאֶת אֶלְעֹזֶר בֶּן קָדְשָׁו
לְשִׁמְרָה אֶת אַרְון יְהוָה: 2 וַיְהִי מִיּוֹם שְׁבַת הַאֲרָנוֹ בְּקָרִית

שְׁמָאֹל אֶל

8 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקַן שְׁמָאֹל וַיִּשְׁמַע אֶת בְּנֵיו שְׁפָטִים לִיְשָׁרָאֵל:
2 וַיְהִי שֵׁם בְּנֵי הַבָּכֹר יְאֹל וְשֵׁם מְשֻׁנְהוּ אֶבְיָה שְׁפָטִים
בְּבָאָר שְׁבָע: 3 וְלֹא הַלְּכָוּ בְּנֵי בְּדָרְכֵיכֶם וְלֹא תַּעֲשֵׂה
וַיְקַחוְתָּה שְׁחָד וְטוּ מְשָׁפֶט: 4 וַיַּקְבְּצָוּ כָל זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְבוֹא
אֶל שְׁמָאֹל הַרְמָתָה: 5 וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹת הַנֶּה אַתָּה זָקֵנָתְנוּ וְבָנֵיךְ
לֹא הַלְּכָוּ בְּדָרְכֵיכֶם עַתָּה שִׁמְמָה לְנוּ מַלֵּךְ לְשִׁפְטָנוּ כַּכְלִ

אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אויל גינד לנו את דרכנו אשר הלבנו עלייה: 7 ויאמר שאל לנערו והנה נלך ומה נבאי לאיש כי הלחם אול מכלינו והשורה אין להביא לאיש האלים מהו אנתנו: 8 ויסוף הנער לענות את שאל ויאמר הנה נמצא בידיו רבע שקל כסף ונחתוי לאיש האלים והגינד לנו את דרכנו: 9 לפנים בישראל כה אמר האיש בלבתו לדרוש אליהם לכו ונלכה עד הראה כי לנבייא הימים יקרה לפנים הראה: 10 ויאמר שאל לנערו טוב דברך לך נלכה וילכו אל העיר אשר שם מאתו אליהם: 11 הנה העלים במעלה העיר והנה מצאו איש האלים: 12 ונדרות יצאות לשאב מים ויאמרו לחן הייש בזה הראה: ותענינה אותן ותאמרנה יש הנה לפניו מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח הימים לעם בבמה: 13 ככאמם העיר כן המזאון אותו בתרם יעלה הבמה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחריו כן יאכלו הקרים ועתה עלו כי אותו כהימים תמצאון אותו: 14 ויעלו העיר המה באים בתוכה העיר והנה שמואל יצא لكمאותם לעלות הבמה: 15 וזהו הנה את און שמואל יאכל איש מארץ בניין ומשחו לנצח על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיו את עמי כי בא צעקה אליו: 16 וושמואל ראה את שאל ויהוה ענדוה הנה האיש אשר אמרתו אליו זה יעוצר בעמי: 17 ויגש שאל את שמואל בתוכה השער ויאמר הנגידנה נלי אי זה בית הראה: 18 וויען שמואל את שאל ויאמר א נכי הראה עללה לפניה הבמה ואכלתם עמי הימים ושלחתייך בברך וכל אשר בלבך אגיד לך: 19 ולעתנות האברות לך הימים שלשת הימים אל תשים את לך להם כי נמצאו ולמי כל המהות ישראל הלוא לך ולכל בית אביך: 20 וויען שאל ויאמר הלוא בן ימוני מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בניין ולמה דברת אליו בדבר הזה: 21 ויקח שמואל את שאל ואת גערו ויבאים לשכחה וירון להם מקום בראש הקרים והנה כשלשים איש: 22 ויאמר שמואל לטבח תהנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתו אליו שים אתה עמך: וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפניו שאל ויאמר הנה הנשאר שם לפניו אכל כי למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאל עם שמואל ביום הזה: 25

הנויים: 6 וירע הדבר בעני שמואל כאשר אמרו תננה לנו מלך לשפטנו ויהפלו שמואל אל יהוה: 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקהל העם לכל אשר יאמר אליך כי לא אתה מאסוי כי אני מאסוי מלך עליהם: 8 בכל המעשים אשר עשו מיום העלותי אתם אחרים כון המה ועד היום זה ויעזבנו ויעבדו אליהם אחרים כון המה עשים נם לך: 9 ועתה שמע בקהל אך כי העד תעד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: 10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך: 11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליהם את בנים יקח ושם לו שרי אלפים ושורי חמשים לפניו מרכבתו: 12 ולשם לו שרי אלפים ושורי חמשים ולהרשותו ולקצר קצירות ולעתות כל מלחמותו וכלי רכבו: 13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: 14 ואת שודותיכם ואת כרמייכם וויתריכם הטובים יקח וננתן לעבדיו: 15 וזרעיכם וכרמייכם ישר ונתן לשדריסיו ולבדייו: 16 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחרוכיכם השובים ואת חמורייכם יקח ועשה למלאכתו: 17 צאנכם ישר ואתם תהיו לו לעבדים: 18 וזעקהם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם ולא עינה יהוה אתכם ביום ההוא: 19 וימאנו העם לשמע בקהל שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהוה עליינו: 20 והיינו נם אנחנו ככל הנויים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו: 21 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באוני יהוה: 22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקהל והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכובו איש לעירו:

9 ויהי איש מבן ימיון ושמו קיש בן אביאל בן צדרור בן בכורות בן אפיקה בן איש ימיון נבור חיל: 2 ולו היה ממו שאל בחר וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממו שמו ומעלה נבה מכל העם: 3 ותאבדנה האתנות לkish אב שאל ויאמר קיש אל שאל בנו קח נאיך את אחד מהנערדים וקום לך בקש את האתנה: 4 ויעבר בחר אפרדים ויעבר בארץ ימיון ולא מצאו ויעבר בארץ שעלים ואין יעבר בארץ ימיון ולא מצאו: 5 המה בא בארץ צור ושאל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן ייחד אב מן האתנות וראג לנו: 6 ויאמר לו הנה נא איש אליהם בעיר הזאת והאיש נכבד כל

יהוה המצחפה: 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העלוי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחציהם אתכם: 19 ואתם הרים מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עליינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיםם ולאלפייכם: 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: 21 ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחתו המטרי וילכד שאל בן קוש ויבקשו ולא נמצא: 22 ישאלו עוד ביהוה הבא עור הלם איש ואמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: 23 וירציו ויקחיו שם ויתיצב בתוך העם וינבנה מכל העם משכמו ומעלה: 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראים אשר בחר בו יהוה כי אין כמוה בכל העם וורענו כל העם ויאמרו יהו המלך: 25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה וicontב בספר יונח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לבתו: 26 ונם שאל הלק לבתו נבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אליהם כלבם: 27 ובני בעלע אמרו מה ישענו זה יבוזו ולא הביאו לו מנהה ויהיו כמהחריש:

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש נלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרתם בנקור לכם כל עין ימין ושמתייה חרבה על כל ישראל: 3 ויאמרו אליו זקנין יבש הרכף לנו שבעת ימים ונסלח מהלאיכים בכל ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: 4 ויבאו המלאיכים גבעת שאל וידברו הדרבים באוני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: 5 והנה שאל בא אחריו הבקר מן השדה ואמר שאל מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש: 6 ותצליח רוח אליהם על שאל בשמעו את הדרבים האלה ויחר אפו מאד: 7 ויקח צמד בקר ונתחחו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאיכים לאמר אשר איננו יצא אחריו שאל אחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד: 8 ויפקדם בבוק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: 9 ויאמרו למלאיכים הבאים כה אמרון לאייש יבש נלעד מהר תהוה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלאיכים וינגידו לאנשי יבש וישמחו: 10

וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאל על הגן: 26 וישכנו יהו בעליה השחר ויקרא שמואל אל שאל הוג לאמר קומה ואשליך ויקם שאל ויצאו שנייהם הוא ושמואל החוצה: 27 הנה יורדים בקצת העיר ושמואל אמר אל שאל אמר לנו ויעבר לפנינו ויעבר אתה עמד כוים ואשミニע את דבר אלהים:

10 ויקח שמואל את פר השמן ויצק על הראש וישקהו ויאמר הלווא כי משחך יהוה על נחלתו לניד: 2 בלבתך היום מעמידי ומצאתה שני אנשים עם קברת רחל בנימן בצלציח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הילכת לבקש והנה נטה אביך את דברי האתנות וראג לכם לאמור מה עשה לבני: 3 וחולפת ממש והלהה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עליים אל האלים בית אל אחד נשא שלשה נדיים ואחד נשא שלשת ככורות לחם ואחד נשא נבלין: 4 ושאלו לך לשולם ונתנו לך שני לחם ולקחת מידם: 5 אחר כן תבוא נבעת האלים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאק שם העיר ופגעת חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכונר והמה מתנbecאים: 6 וצלחה עלייך רוח יהוה והתנbecית עם נהbecת לאיש אחר: 7 וזה כי תבאהנה האותה האלה לך עשה לך אשר תמציא ידך כי האלים עמד: 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות ליבך זיבחו שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתך לך את אשר תעשה: 9 והיה כההפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האותה האלה ביום ההוא: 10 ויבאו שם הנבעתה והנה חבל נבאים לקראותו ותצלח עלייך רוח אלהים ויתנbecה בתוכם: 11 ויהי כל יודעו מאטמול שלשים ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הנם שאל בנבאים: 12 ווין איש משם ויאמר מי אביהם על כן היתה למשל הנם שאל בנבאים: 13 ויכל מהתנbecות ויבא הבמה: 14 ויאמר דוד שאל אליו ואל נערו אן הילכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל: 15 ויאמר דוד שאל הגדה נא לוי מה אמר לכם שמואל: 16 ויאמר שאל אל דודו הגד היניד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הניד לו אשר אמר שמואל: 17 וויצעק שמואל את העם אל

ולא תמרו את פִי יהוה והייתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: ¹⁵ ואם לא תשמעו בקהל יהוה ומריתם את פִי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובabhängigיכם: ¹⁶ גם עתה התיצבו וראו את הדבר הנדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: ¹⁷ הלא קציר חתיכם אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודרשו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: ¹⁸ ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלחת ומטר ביום ההוא וירא כל העם מאר את יהוה ואת שמו: ¹⁹ ויאמרו כל העם אל שמואל החפכל בעיד עבדך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאינו רעה לשאול לנו מלך: ²⁰ ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסרו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: ²¹ ולא תסרו כי אחורי התהו אשר לא יועיל ולא יצילו כי תחו המה: ²² כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הנדול כי הויאל יהוה לעשות אתכם לו לעם: ²³ גם א נכי חיללה לי מחתה ליהוה מחרל להתפלל בעדכם והורתי אתכם בדרכ הטעבה והישרה: ²⁴ אך יראו את יהוה ועבדתם אותו באמות בכל לבבכם כי ראו את אשר הנדל עיכם: ²⁵ ואם הרע תרעו גם אתם גם מליכם חספם:

13 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: ² וובהר לו שאול שלשת אלפיים מישראל ויהיו עם שאול אלפיים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בנעת בנימין ויתר העם שלח איש לאלהilio: ³ ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בנגע וישמעו פלשתים ושאלל תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים: ⁴ וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבаш ישראל בפלשתים ויצקו העם אחריו שאול הנגלי: ⁵ ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפיים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרבות יעליו ויחנו במכmesh קדמת בית און: ⁶ ואיש ישראל ראו כי צד לו כי גנש העם ויתחבא העם במערות ובחוות ובסלעים ובצרבים ובכברות: ⁷ ועברים עברו את הירדן ארץ גד ונלעדר ושאול עודנו בנגלי וכל העם חרדו אחרי: ⁸ וויהל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הנגלי ויפע העם מעליו: ⁹ ויאמר שאול הגשו אליו

ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטעב בעיניכם: ¹⁰ בו ויהי מנהרת ווישם שאל את העם שלשה ראשיים ויבאו בתוכה המהנה באשמרת הבקיר וכו' את עמו עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בם שניים יחד: ¹¹ ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאל מלך עלינו לנו האנשים וממיותם: ¹² ויאמר שאל לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה השועה בישראל: ¹³ ויאמר שמואל אל העם לכנו ונלכה הנגלי ונחדר שם המלוכה: ¹⁴ וילכו כל העם הנגלי וימלכו שם את שאל לבני יהוה בנגלי ויזבחו שם זבחים שלמים לבני יהוה וישמה שם שאל וכל אנשי ישראל עד מאר:

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי بكلכם לכל אשר אמרתם לי ואמלך עלייכם מלך: ² ועתה הנה המלך מטהלך לפניכם ואני קנטוי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התחלכתי לפניכם מונעריך עד היום הזה: ³ הנה ענו בני גנד יהוה וננד משיחו את שור מי לחתוי וחמור מי לחתוי ואת מי עשקתי את מי רצוי ומיד מי לחתוי כפר ואעלים עני בו ואшибם לכם: ⁴ ויאמרו לא עשקתו ולא רצוננו ולא לקחת מיד איש מאומה: ⁵ ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: ⁶ ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: ⁷ ועתה התיצבו ואשפחה אתכם לבני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: ⁸ כאשר בא יעקב מצרים ווועקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ווועקו את אבותיכם מצרים וושבום במקום הזה: ⁹ ווישבחו את יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: ¹⁰ ווועקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עובנו את יהוה ונעבד את הבעליהם ואת העשתרות ועתה הצלינו מיד איבינו ונעבדך: ¹¹ וישלח יהוה את ירכעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמו אל יצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח: ¹² ותראו כי נשח מלך בני עמו בא עלייכם ותאמרו לי לא כי מלך מלך עלינו יהוה אלהיכם מליככם: ¹³ ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עלייכם מלך: ¹⁴ אם תיראו את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקהל

ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבך נתה לך הנני עמק כלבך: 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגליינו אליהם: 9 אם כה אמרו אלינו דמו עד הינו לנו אליכם ועמדנו תחתינו ולא עלה אליהם: 10 ואם הינו לנו אליכם ועמדנו תחתינו ולא עלה יהוה לנו כה אמרו לנו עליינו ועלינו כי נתם יהוה בידנו וזה לנו האות: 11 ויגלו שニיהם אל מצב פלשתים ויאמר פלשתים הנה עברים יצאים מן החדרים אשר התחבאו שם: 12 ויאנו אנשי המזבח את יונtan ואת נשא כליו ויאמרו עליינו ונדיעה אתכם דבר ויאמר יונtan אל נשא כליו עליה אחריו כי נתם יהוה ביד ישראל: 13 ויעל יונtan על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפניו יונtan ונשא כליו ממותת אחריו: 14 ותהי המכה הראשתה אשר הכה יונtan ונשא כליו עשרים איש כבצוי מענה צמד שרה: 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המזבח והמשחית חרדו גם המה ותרנו הארץ ותהי לחרדה אליהם: 16 ויראו הצפים לשאול בנבעת בנימין והנה ההמון נמנ וילך והלם: 17 ויאמר שאול לעם אשר אתה פקדנו וארא מי הילך מעמננו ויפקדו והנה אין יונtan ונשא כליו: 18 ויאמר שאול לאחיה הגניש ארון האלים כי היה ארון האלים ביום ההוא ובני ישראל: 19 ויהי עד דבר שאול לא הכהו וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף ייך: 20 ויעזק שאול וכל העם אשר אותו ויבאו עד המלחמה והנה היה רב איש בערתו מוהמה גדולה ממד: 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשים אשר עלו עם במחנה סביב וגם המה לחיות עם ישראל אשר עם שאול יונtan: 22 וככל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: 23 ווישע יהוה ביום ההוא את ישראל וholmתמה עברה את בית און: 24 ואיש ישראל ננט ביום ההוא ויאל שאול ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם ללחם: 25 וככל הארץ באו בעיר ויהי דבש על פני השדה: 26 ויבא העם אל העיר והנה הילך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה: 27 ווישע לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצחה המטה אשר בידיו ויטבל אותה בירעת הדבש וישב ידו אל פיו ותרנה עיניו: 28 וויען איש מהעם ויאמר השבע השבע אביך את העם לאמור אדור האיש

העליה והשלמים ויעל העלה: 10 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאל לקראו לברכו: 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיتي כי נפי העם מעלי אתה לא בא את למועד הימים ופלשתים נאספים מכם: 12 ויאמר עתה וירדו פלשתים אל הגליל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעליה העלה: 13 ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוק כי עתה הchein יהוה את מלכتك אל ישראל עד עולם: 14 ועתה מלכتك לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצויה יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוק יהוה: 15 ויקם שמואל ויעל מן הגליל נבעת בניין ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשב מאות איש: 16 ושאלול וויתן בנו והעם הנמצאים עמו ישבים בנכע בניין ופלשתים חנו במכמש: 17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל: 18 והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הנגב הנשקף על גו הצבעים המדברה: 19 וחרש לא ימץא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: 20 וירדו כל ישראל הפלשתים למלוש איש את מהרשותו ואתה אתה ואת קרדמו ואת מהרשותו: 21 וויתה הפצירה פים למחשת קרדמו ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן: 22 והיה ביום מלחתה ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונtan ותמצא לשאול ולויתן בנו: 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכם:

14 ויהי היום ויאמר יונtan בן שאול אל הנער נשא כליו לכיה ונעbara אל מצב פלשתים אשר מעבר הילך ולא אביו לא הניד: 2 ושאלול יושב בקצת הנגעה החת הרמן אשר במנרון והעם אשר עמו כשב מאות איש: 3 וואחיה בן אחטוב אחוי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ירע כי הילך יונtan: 4 ובין המברות אשר בקש יונtan לעבר על מצב פלשתים שנ הסלע מה עבר מזה ושן הסלע מה עבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: 5 חשון האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנבג מול גבע: 6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכיה ונעbara אל מצב הערלים האלה אויל יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעוצר להושיע ברב או במעט: 7

מרב ושם הקטנה מיכל: 50 ושם אשת שאל אחינום בת אחותינו ושם שר צבאו אבניר בן נר דוד שאל: ווקיש אביו שאל ונר אבי אבניר בן אביאל: 52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל מי שאל וראה שאל כל איש נבר וכל בן חיל ויאספו אליו:

15 ויאמר שמואל אל שאלathi שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע למלך דברי יהוה: 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלהו מצרים: 3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאריש עד אשה מעלה ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור: 4 ווישמע שאלת העם יופקdem בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרה אלףים את איש יהודה: 5 ויבא שאל עד עיר עמלק וירב בנחל: 6 ויאמר שאל אל חזני לכו סרו רדו מותך עמלקי פן אסף עמו ואותה עשיתה חסר עם כל בני ישראל בעלהו מצרים ויסר קני מותך עמלק: 7 ויך שאל את עמלק מחוללה בואר שור אשר על פני מצרים: 8 ויתפש את אג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפיה חרבר: 9 ויחמאל שאל והעם על אג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרמים ועל כל הטוב ולא אבו החרים וככל המלאכה נמבהה ונמס אתה החרים: 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: 11 ננתמו כי המלכתי את שאל למלך כי שב מאחריו ואת דברי לא הקים ויחר לשמהו ויזעך אל יהוה כל הלילה: 12 ווישכם שמואל לקדמתה שאל בברק וינד לשמהו לאמר בא שאל הCRMלה ותנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: 13 ויבא שמהו אל שאל ויאמר לו שאל ברוך אתה ליהוה הקומיות את דבר יהוה: 14 ויאמר שמואל ומזה קול הצאן הזה באוני וקול הבקר אשר אני שמע: 15 ויאמר שאל מעמלו היבואם אשר חמל העם על מישב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החריםנו: 16 ויאמר שמהו אל שאל הרף ואנידה לך את אשר דבר יהוה אל הלילה ויאמרו לו דבר: 17 ויאמר שמהו אלהים אם קמן אתה בעניך ראש שבט ישראלי אתה ומשיך יהוה למלך על ישראל: 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם

אשר יאלל לחם היום וויעף העם: 29 ויאמר יונתן עכבר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עני כי טעמו מעת דברך זהה: 30 אף כי לוא אכל הים העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים: 31 וויכר ביום ההוא בפלשתים ממכם אילנה וויעף העם מאר: 32 ויעש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר ווישחטו ארכיה ויאכל העם על הדם: 33 ווינידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בנדתם נלו אליו היום אבן גדרולה: 34 ויאמר שאל פצוי בעם ואמרתם להם גנישו אליו איש שרו ואיש שיחו ווישחטם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ווינישו כל העם איש שרו בידו הלילה ווישחטו שם: 35 ובין שאל מזבח ליהוה אותו החל לבנות מזבח ליהוה: 36 ויאמר שאל נרדה אחורי פלשתים ליליה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל החטוב בעניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים: 37 ויאכל שאל באלהים הארץ אחורי פלשתים התחנמ ביד ישראל ולא ענהו ביום זהו: 38 ויאמר שאל נשו הלם כל פנות העם ורדו וראו بما היה החטא הזה היום: 39 כי חיו יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו בונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם: 40 ויאמר אל כל ישראל אל אתם תהיו לעבר אחד ואני יונתן בני נניה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאל הטוב בעניך עשה: 41 ויאמר שאל אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילבד יונתן ושאל והעם יצאו: 42 ויאמר שאל הפללו ביני ובין יונתן בני וילבד יונתן: 43 ויאמר שאל אל יונתן והנידה לי מה עשיתה וינדר לו יונתן ויאמר טעם טעם טעמי בקצתה המטה אשר בידך מעת דבר הנסי אמות: 44 ויאמר שאל כה עשה אליהם וככה יוסף כי מות תמות יונתן: 45 ויאמר העם אל שאל הוניון מות אשר עשה הישעה הנדרלה הזאת בישראל חליליה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצתה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מות: 46 ויעל שאל מאחריו פלשתים ופלשתים הלאכו למקומם: 47 ושאל לכדר המלוכה על ישראל וילחם סביב כל איביו במו庵 ובכני עמנון ובאדום ובמלך צובה וכפלשתים ובכל אשר יפנה ירשי: 48 ויעש חיל ויר את עמלק ויצל את ישראל מיד ששה: 49 ויהיו בני שאל יונתן וישו מלכי שוע ושם שני בנתיו שם הביברה

אתם: 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעת אל השלל והעש הרע בעני יהוה: 20 ויאמר שאל אל שמואל אשר שמעת בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביה ואת אגנ מלך עמלק ואת מלך החרמות: 21 ויהק העם מהשל צאן ובקר ראות החרם לובח ליהוה אלהיך בNELNL: 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות זובחים כשמי בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: 23 כי חטאת קסם מריו ואון ותרפים הפצר עין מסכת את דבר יהוה וימאסק מלך: 24 ויאמר שאל אל שמואל חטאתי כי עברתי את פיה יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: 25 ועתה שאנא את חטאתי ושוב עמי ואשתחו ליהוה: 26 ויאמר שמואל אל שאל לא אשוב עמק כי מסתאה את דבר יהוה וימאסק יהוה מהיות מלך על ישראל: 27 ויסב שמואל ללבת יהוה את מלכויות ישראל אל מעלהך הימים וננה לרדע הטוב מך: 28 ונם נצח ישראל לא ישקר ולא יניהם כי לא אדם הוא להנחים: 29 ויאמר חטאתי עתה כבדני נא עבידך לפניך יבקש איש ירע מנגן בכנור והיה בהיותך עלייך רוח רעה מאת יהוה: 30 ויאמרו עברי שאל אללו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתקך: 31 ויאמר נאך נא רוא נא ל' איש מיטיב לנגן והביאותם שאל אל עברי רוא נא ל' איש מיטיב לנגן והביאותם אל: 32 ויען אחד מהנערם ויאמר הנה ראייתך בן ליש בית הלחמי ירע מנגן נגבור חיל ואיש מלחמה נגבור דבר ואיש תאר ויהוה עמו: 33 וישלח שאל מלכים אל יש ויאמר שלחה אליו את דוד בך אשר בצאנך: 34 ויהק יש מהר לחם ונאנין גדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאל: 35 ולא יספ' שמואל לדראות את שאל עד יום מותו כי התחבל שמואל אל שאל ויהוה נהם כי המליך את שאל על ישראל:

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתחבל אל שאל ואני מסתחו מלך על ישראל מלך קרנך שמו ולך אשלהך אל יש בית הלחמי כי ראייתך בנוין למלך: 2 ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאל והרני באתיה: 3 וקראה יהוה ענלה בקר תקח בידך ואמרת לובח ליהוה תעשה ומהחת ל' את אשר אמר אליך: 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחדרו זקנין העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: 5 ויאמר שלום לובח ליהוה איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מנה נגהו שיש ויאספו פלשתים את מתחנים למלחמה ויאספו שכח אשר ליהודה ויחנו בין שוכחה ובין עזקה באפס דמים: 2 ושאל ואיש ישראל נאספו ויתנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים: 3 ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והניא בינויהם: 4 וויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מנה נגהו שיש

אמות וזרת: ⁵ וכובע נחשת על ראשו ושריוון קששים הוא לבוש ומשוקל השריוון חמשת אלפים שקלים נחשת: ⁶ ומצתת נחשת על נגלווי וכידון נחשת בין כתפיו: ⁷ והן חניתו כמנור ארנים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברול ונשא הצנה הילך לפניו: ⁸ ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר להם מה תצאו לערך מלחמה הילא אגדי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו לכם איש וירד אליו: ⁹ אם יוכל להלחם אתו והכני והינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכתיו והייהם לנו לעבדים ועבדתם אתנו: ¹⁰ ויאמר הפלשתי אני הרבי את מערכת ישראל היום זהה לנו לי איש ונלחמה יחד: ¹¹ ווישמע שאל וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאך: ¹² ודוד בן איש אפרתי זהה מבית לחם יהודה ושמו ישו ולו שמנה בניים והאיש בימי שאל זקן באאנשים: ¹³ וילכו שלשת בני ישי הנגדלים הילכו אחורי שאל למלחמה ושם שלשת בניו אשר הילכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלישי שמה: ¹⁴ ודוד הילך הקטן ושלשה הנגדלים הילכו אחורי שאל: ¹⁵ ודוד הילך מעל שאל לרעות את צאן אחיו בית לחם: ¹⁶ ווישן הפלשתי השם והערב ויתיצב ארבעים יום: ¹⁷ ויאמר יש לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליליה הזה ועשרה לחם זהה והרצן המהנה לאחיך: ¹⁸ ואת עשרה חרצין החלב האלה תביא לשך האלף ואת אחיך תפרק לשלים ואת ערבתם תחק: ¹⁹ ושאל והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים: ²⁰ ווישם דוד בברק ויטש את הצאן על שמר ויש ואילך כאשר צוחו ישיבא והמעגל והחיל היצא אל המערה והרעו במלחמה: ²¹ ותעריך ישראאל ופלשתים מערה לקראת מערה: ²² ויש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים יירץ המערה וייבא ויישאל לאחיו לשלים: ²³ והוא מדבר עם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת מערות פלשתים וידבר בדברים האלה ווישמע דוד: ²⁴ וכל איש ישראל בראותם את האיש ווינסו מפניו וויראו כי לחרף את ישראל עליה והיה האיש אשר יכנו יעשנו המלך עשר נדול ואת בתו יתן לו ואת בית אחיו יעשה חפשי בישראל: ²⁵ ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי היל

רעה אל שאל ויתנכה בתוך הבית ורוד מנגן בידו כוים ביום והחניתה ביד שאל: ¹¹ ויטל שאל את החניתה ויאמרacha בדור ובדור ייסב דוד מפניהם: ¹² וירא שאל מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאל סר: ¹³ ויסרדו שאל מעמו וישמחו לו שר אלף ריצא ויבא לפני העם: ¹⁴ ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו: ¹⁵ וירא שאל אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניהם: ¹⁶ וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם: ¹⁷ ויאמר שאל אל דוד הנה בת הגדולה מרוב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מליחמות יהוה ושאל אמר אל תה ידי בו ותהי בו יד פלשתים: ¹⁸ ויאמר דוד אל שאל מי אני ומי חמי משפחתי אבי בישראל כי אהיה חתן למלך: ¹⁹ וירדו בעת חת את מרכב ביה שאל לדוד והיא נתנה לערדיאל המחלתו לאשה: ²⁰ ותאבחן מיכל בת שאל את דוד וינדו לשאול וישר הדבר בעיניו: ²¹ ויאמר שאל אתנה לו ותהי לו לモקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאל אל דוד בשתי תחתון כי הום: ²² ויצא שאל את עברו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבו ועתה תחתון במלך: ²³ וידברו עבדיו שאל באוני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקרה בעיניכם תחתון במלך ואנכי אשרש ונקלה: ²⁴ וינדו עבדיו שאל לו לאמר בדברים האלה דבר דוד: ²⁵ ויאמר שאל כי התאמרו לדוד אין חפץ למלך ב מהר כי במאה ערלוות פלשתים להנקם באבי המלך ושאל חשב להפיל את דוד ביד פלשתים: ²⁶ וינדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעני דוד להחתון במלך ולא מלאו הימים: ²⁷ ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאותים איש ויבא דוד את ערלוותיהם וימלאם למלך להחתון במלך יתן לו שאל את מיכל בתו לאשה: ²⁸ וירא שאל וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאל אבהתו: ²⁹ ויאסף שאל לרא מפני דוד עוד ויהי שאל אבי את דוד כל הימים: ³⁰ ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדיו שאל וויקר שמו מאד:

19 וידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאל חפץ בדור מאד: ² וינד יהונתן לדוד לאמור מבקש שאל אבי להמיתך ועתה השמר

וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל: ⁴⁷ וידעו כל הקהלה היה כי לא בחרב ובתנית יהושע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתם בידנו: ⁴⁸ והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימחר דוד וירץ המערה לקראת הפלשתי: ⁴⁹ וישלח דוד את ידו אל הצלוי ויקם שם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה: ⁵⁰ ויזחק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתתו וחרב אין ביד דוד: ⁵¹ וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וmittahu ויכרת בה את ראשו וירא הפלשתים כי מות נבורם וינסו: ⁵² ויקמו אגשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואר ניא ועד שער עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרכ שערם ועד נה ועד עקרון: ⁵³ וישבו בני ישראל מדרך אחורי פלשתים וישסו את מלחיהם: ⁵⁴ ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאחו ירושלים ואת כליו שם באלהלו: ⁵⁵ וכראות שאל את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבניר שר הצבא בן מי זה הנער אבניר ויאמר אבניר חי נפשך המלך אם ידעתה: ⁵⁶ ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלים: ⁵⁷ וכשוב דוד מהכחות את הפלשתי ויקח אותו אבניר ויבאחו לפניו שאל וראש הפלשתי בידו: ⁵⁸ ויאמר אליו שאל בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישיבת הלחמי: **18** ויהי ככלהו לדבר אל שאל לנפש יהונתן נקשה בנפש דוד ויאבבו יהונתן לנפשו: ² ויקחחו שאל ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: ³ ויכרת יהונתן ודור ברית באביהו אותו כנפשו: ⁴ וויתפש יהונתן את המעל אשר עליו וויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: ⁵ ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאל ישכיל וושמחו שאל על אנשי המלחמה וויתב בעני כל העם ונם בעני עבדיו שאל: ⁶ ויהי בכוואם בשוב דוד מהכחות את הפלשתי וחצאנה הנשים מכל עיר ישראל לשור והמלחמות לקראת שאל המלך בחפפים בשמהה ובשלשים: ⁷ ותענינה הנשים המשחקות ותאמורן הכה שאל באלו ודרוד ברבבתו: ⁸ ויהר לשאל מאד ורעד בעני הדרור הזה ויאמר נתנו לדוד רביבות ולי נתנו אלפיים ועוד לו אך המלוכה: ⁹ ויהי שאל ען את דוד מהיום הוא והלאה: ¹⁰ ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים

הליך ויתנבא עד באו בניות ברמה: 24 ויפשט נם הוא בגדו ויתנבא נם הוא לפני שמואל ויפל ערום כל היום זה הוא ובלילתו על רבו יאמנו זה שואל גוראים:

20 ויברך דוד מנוית ברמה ובא ויאמר לבני יהונתן מה עשית מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי: 2 ויאמר לו חלילה לא תמותנה לו עשה אביך דבר נדול או דבר קטן ולא גילה את אוני ומדוע סתיר אביך ממי את הדבר הזה אין זאת: 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה ונפשך כי כפשע בינו ובין המות: 4 ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ועשה לך: 5 ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואני ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתי ניסתרתי בשדה עד הערב השלישית: 6 אם פקד יפקدني אביך ואמרת נshall נshall ממי דוד לרוץ בית לחם עירנו כי זבח החיים שם לכל המשפחה: 7 אם כה יאמר טוב שללים לעבדך ואם חרה יחרה לו רע כי כלתת הרעה מעמו: 8 ועשית חסר על עבדך כי בברית יהוה הבאת לממה זה תסבירני: 9 ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדרע כי כלתת הרעה מעם אביך לבוא עלייך ולא אתה אידך לך: 10 ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה עניך אביך קשה: 11 ויאמר יהונתן אל דוד לך ונצא ההשדה ויצאו שניהם השדה: 12 ויאמר יהונתן אל דוד ההשדה אלה ישראל כי אחרך את אביכי כעת מחר השלישית כה יעשה יהוה ליהונתן וכיה יסיף כי ייטב אל אביכי את הרעה עלייך ונלויו את אונך ושלחתיך והלכת לשולם יהוה עמק כאשר היה עם אביכי: 14 וולא אם עודני חי לא תעשה עמדיך חסר יהוה ולא אמות: 15 ולא תברת את חסיך עם ביתך עד עולם ולא בהכרת יהוה את איביך דוד איש מעל פני האדמה: 16 ויכרת יהונתן עם ביתך דוד ובקש יהוה מיד אביכי דוד: 17 ווישעך יהונתן להשביע את דוד באהבתו אותו כי אהבת נפשו אהבו: 18 ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקת כי יפק מושבך: 19 שלשת תרד מארך ובאת אל המקום אשר נסתתרת שם ביום המשעה וישבת אצל האבון האזול: 20 ואני שלשת

נא בברק וישבת בסתר ונחבתה: 3 וanoi אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר לך אל אבי וראיתי מוה והנדתי לך: 4 וידבר יהונתן ברוד טוב אל שואל אביו ויאמר אליו אל יחתה המלך בעבדו בדור כי לוא חטא לך וכי מעשינו טוב לך מthead: 5 ווישם את נפשו בכפו וירד את הפלשתי וייעש יהונתן נדולה לכל ישראל ראיית ותשמה ולמה תחטא בך נקי להמית את דוד חנן: 6 ווישמע שואל בקול יהונתן ווישבע שואל כי יהונה אם יומת: 7 ויקרא יהונתן לדוד וינגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שואל ויהי לפניו כאתמול שלשות: 8 וווטס המלחמה להווות ויצא דוד וילחם בפלשתים וירך בהם מכיה נדולה ויינסו מפניו: 9 ותהי רוח יהוה רעה אל שואל והוא בכיתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן בידו: 10 ויבקש שואל להבוח בוחנות בדור ובקיור ויפטר מפניו שואל וירך את החניתה בקיור ודוד נס וימלט בלילה הוא: 11 ווישלח שואל מלאכים אל בית דוד לשרמו ולהזכירו בברק ותגנד לדוד מיכל אשתו לאמר אם איןך ממלאת את דוד بعد הלילה מהך אתה מומת: 12 ותתקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת יומלאת: 13 ותקח העזים שמה מראשתו ותכס בגד: 14 ווישלח שואל מלאכים לקחת את דוד ותאמר הלה הוא: 15 ווישלח שואל את המלאכים לדראות את דוד לאמר העלו אותו במטה אליו להמותו: 16 ויבאו המלאכים והננה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתו: 17 וויאמר שואל אל מיכל למה כבה רמיוני ותשלוחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שואל הוא אמר אליו שלחני למה אמיתה: 18 ודוד ברוח וימלט ויבא אל שמואל הרמלה וינגד לו את כל אשר עשה לו שואל וילד הוא ושמואל ישבו בינוי: 19 וינגד לשואל לאמר הנה דוד בנוית ברמה: 20 ווישלח שואל מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת הנבאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שואל רוח אליהם ויתגנבו נם המה: 21 ווינגדו לשואל ווישלח מלאכים אחרים ויתגנבו נם המה ויסוף שואל ווישלח מלאכים שלשים ויתגנבו נם המה: 22 וילד נם הוא הרמלה ויבא עד בור הנגדל אשר בשכו ווישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנוית ברמה: 23 וילד שם אל נוית ברמה ותהי עליים הוא רוח אלהים וילד

שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה בינו ובינך ובין
דרשי ובין זרעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן בא העיר :

21 **ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך**
לקראת דוד ויאמר לו מודע אתה לברך ואיש אין אתה :
2 **ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוינו דבר ויאמר**
אל איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך
אשר צויתך ואת הנערם יודעת אל מקום פלני אלמוני :
3 **ועתה מה יש תחת ירך חמשה לחם תנה בידי או**
הנמצא : 4 **ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל**
תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערם אך
מאשה : 5 **ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה**
לנו כתמולו שלשם בצאיו והואו כל הנערם קדש והוא
דרך חל ואף כי היום יקדש בכליו : 6 **ויתן לו הכהן קדש**
כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים לפני
יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו : 7 **ושם איש מעברי**
שאל ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדרמי
אביר הרעים אשר לשאול : 8 **ויאמר דוד לאחימלך ואין**
ישפה תחת ירך חנית או חרב כי נם חרבינו גם כליל לא
לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוץ : 9 **ויאמר הכהן**
חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא
לומה בשמלת אחורי האפור אם אתה תקח לך כי אין
אחרת זולחה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי : 10 **ויקם**
דוד ויברחה ביום ההוא מפני שאול ובא אל אכיש מלך
בנה : 11 **ויאמרו עברי אכיש אליו הלווא זה דוד מלך הארץ**
הלווא לה ענו במחלות לאמर הכהן שאל באלו ודוד
ברכבותו : 12 **וישם דוד את הרכבים האלה לבבו וירא**
מאיד מפני אכיש מלך נטה : 13 **וישנו את טumo בעיניהם**
ויתהלו בידם ויתו על דלתות השער וירוד רירוד אל
קנו : 14 **ויאמר אכיש אל עברי הנה תראו איש משתגע**
למה תביאו אותו אליו : 15 **חסר משגעים אני כי הבאחים**
את זה להשתגע עלי זהה יבוא אל ביתך :

22 **וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלים וישמעו**
אהיו וככל בית אביו וירדו אליו שמה : 2 **ויתקצטו אליו**
כל איש מצוק וככל איש אשר לו נשא וככל איש מר נפש
והיה עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש : 3 **וילך**
דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבוי
ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אליהם : 4 **וינחם**

החצים צדה אורה לשלה ל' למטרה : 21 **והנה אשלה**
את הנער לך מצא את החצים אם אמר לנער הנה
החצים ממק ותנה קתנו ובאה כי שלום לך ואין דבר כי
יהוה : 22 **ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממק ולהלאה**
לך כי שלחך יהוה : 23 **והדבר אשר דברנו אנו אתה הנה**
יהוה בינו וביןך עד עולם : 24 **ויסתר דוד בשדה ויהו**
החדש ושב המלך על הלחם לאכול : 25 **וישב המלך**
על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן
וישב אבנור מצד שאל ויפקד מקום דוד : 26 **ולא דבר**
שאול מואה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור
הוא כי לא טהור : 27 **ויהיו ממחורת החדר השני ויפקד**
מקום דוד ויאמר שאל אל יהונתן בנו מודע לא בא בנו
ישי נס תמול נס היום אל הלחם : 28 **ויען יהונתן את שאל**
נשאל נשאל דוד מעמידו עד בית לחם : 29 **ויאמר שלחני**
נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אхи ועתה אם
מצאתו חן בעיניך אמלטה נא ואראתך את אхи על כן לא
בא אל שלחן המלך : 30 **ויהר אף שאל ביהונתן ויאמר**
לו בנעוט המרדות הלווא יעדתי כי בחר אתה לבן יש
לבשך ולבשת ערות אמר : 31 **כי כל הימים אשר בן יש**
חי על האדמה לא תכוון אתה ומלוותך ועתה שלח וכח
אתו אליו כי בן מות הוא : 32 **ויען יהונתן את שאל אביו**
ויאמר אליו למה יומת מה עשה : 33 **ויטל שאל את החנית**
עליו להכחו וידע יהונתן כי כל היא מעם אביו להמתה
את דוד : 34 **ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל**
ביום החדר השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו :
ויהי בAKER ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קפן
עמו : 35 **ויאמר לנער רץ מצא נא את החצים אשר אנכי**
מורחה הנער רץ והוא ירחה החציז להעברו : 36 **ויבא הנער**
עד מקום החציז אשר ירחה יהונתן ויקרא יהונתן אחריו
הנער ויאמר הלווא החציז ממק ולהלאה : 38 **ויקרא יהונתן**
אחריו הנער מהרה חושה אל תעמוד וילקט נער יהונתן
את החציז ויבא אל אדרינו : 39 **וְהַנֶּעֶר לֹא יַדַּע מְאֻמָּה אֶיךָ**
יהונתן ודוד ידעו את הדבר : 40 **ויתן יהונתן את כליו אל**
הנער אשר לו ואמר לו לך הביא העיר : 41 **הנער בא**
ודוד קם מ אצל הנגב ויפל לאפיי ארצה ווישתחו שלש
פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד
הגדיל : 42 **ויאמר יהונתן לדוד לך לשлом אשר נשבענו**

23 וינדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעה לה והמה שבים את הגנותו: **2** וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכוטי בפלשתים האלה והוא אמר יהוה אל דוד לך והכוט בפלשתים והושעת את קעילה: **3** ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואך כי נלך קעילה אל מערכות פלשתים: **4** וויסוף עוד דוד לשאל ביהוה ויענה יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך: **5** וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינחג את מקניהם וירק בהם מכח נדוליה ויעש דוד את ישבי קעילה: **6** ויהי בברח אבתר בן אחימלך אל דוד קעילה האפור ירד בידו: **7** וינגד לשאל כי בא דוד קעילה ויאמר שאל נכר אותו אלהם בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתיהם ובריח: **8** וישמע שאל את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו: **9** וידע דוד כי עליו שאל מחריש הרעה ויאמר אל אבתר הכהן הגישה האפור: **10** ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאל לבודא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי: **11** היסגרני בעלי קעילה ברדו הירד שאל כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הנד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד: **12** ויאמר דוד היסגרנו בעלי קעילה את ואת אנשי ביד שאל ויאמר יהוה יסירה: **13** ויקם דוד ואנשיו כשב מאות איש ויצאו מקעילה וויהלכו באשר יתהלך ולשאול הנד כי נמלט דוד מקעילה ויהדל לצתאת: **14** וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשו שאל כל הימים ולא נתנו אלהים בידך: **15** וירא דוד כי יצא שאל לבקש אח נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה: **16** ויקם יהונתן בן שואול וילך אל דוד חרשיה ויחזק את ידו באלהים: **17** ויאמר אלהי אל תירא כי לא תמצאך יד שאל אבי אתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה ונם שואול אבי ידע כן: **18** ויכרתו שנייהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה יהונתן הילך ליבתו: **19** ויעלו זפים אל שואול הנבעטה לאמר הלו דוד מסתתר עמו במצדות בחרשה בנבעטה החקילה אשר מomin הישמעון: **20** וועתה לכל אות נפשך המלך לרדה רד ולנו הסגירו ביד המלך: **21** ויאמר שואול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: **22** לכו נא היכנו עוד ורדו ורואת מקומו אשר תהיה רגלו מיראהו שם כי אמר אליו ערום יערם הוא: **23** וראו ורדו מכל

את פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היהות דוד במצודה: **5** ויאמר גד הنبي אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא עיר חרת: **6** וישמע שאל כי נודע דוד ואנשי אשר אותו ושאל יושב בנבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וככל עבדיו נצבים עליו: **7** ויאמר שאל לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני מני נם לכלכם יתן בן יש שדות וככרמים לכלכם ישים שרי אלףים ושרי מאות: **8** כי קשורתם לכלכם עליו ואין נלה את אconi בכרת בני עם בן יש ואין חלה מכם עליו ונלה את אconi כי הקים בני את עבדך עלי לאראב כוים זהה: **9** ויען דאג האדרמי והוא נצב על עבדך שאל ויאמר ראיותי את בן יש בא נבה אל אחימלך בן אחטוב: **10** וישאל לו ביהוה וצדקה נתן לו ואת חרב גלית הפלשטי נתן לו: **11** וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחוטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ובאו כלם אל המלך: **12** ויאמר שאל שמע נא בן אחיטוב ויאמר חני אדרני: **13** ויאמר אלו שאל למה קשורתם עלי אתה ובן יש בחתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים لكم אליו לאראב עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בכיתך: **14** ויען אחימלך את המלך ויאמר מי בכל עבדיך זאת דבר קטן או גדול: **15** ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וככל בית אביך: **16** ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמינו כהני יהוה כי נם ירדם עם דוד וכי ידעו כי ברה הוא ולא נלו את אconi ולא אבו עבדך המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה: **17** ויאמר המלך לדויניג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויניג האדרמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההורא שמנים וחמשה איש נשא אפור כד: **18** ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאריש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב: **19** וימלט בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו נשא אבתר ויבחר אחורי דוד: **20** וינגד אבתר לדוד כי הרג שואול את כהני יהוה: **21** ויאמר דוד לאבתר ידעת כי הרג ההורא כי שם דויניג האדרמי כי הנד יניד לשואול אנכי סבתי בכל נפש בית אביך: **22** שבה אני אל תירא כי איש יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי:

ב' : 13 כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשות וידי לא תהיה ב' : 14 אחרי מי יצא מלך ישראל אחריו מי אתה רדף אחריו כלב מת אחריו פרעוש אחד : 15 והיה יהוה לדין ומשפט בני ובינך וורה וירב את ריבוי ישפטני מירך : 16 ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאל ויאמר שאל הקלך זה בני דוד וישא שאל קלו ויבך : 17 ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה : 18 ואת הנגדה היום את אשר עשיתך את טובתך את שמי מבית אבי : 19 ויבשע ולא הרונתני : 20 וכי ימצא איש את איבבו ושלחו בדרך טובת יהוה ישלםך טובת תחת היום הזה אשר עשיתך לי : 21 ועתה הנה ידעתך כי מלך תמלך וקמה בידך ממלכת ישראל : 22 ועתה השבעה לי ביהוה אם תזכיר את זרועי אחריו ואם תשמד את שמי מבית אבי : 23 ויבשע דוד לשאל וילך שאל אל ביתו ודוד ואנשיו על עלו על המצדקה :

25 וימת שמו אל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברו בכיתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן : 2 ואיש במיעון ומעשיהם בכרמל והאיש נדול מאד ולן צאן שלשה אלפיים ואלף עזים והוא בנזע את צאנו בכרמל : 3 ושם האיש נבל ושם אשתו אבניל והאה טובת של ויפת תאר והאיש קשה ורע מעלהים והוא כלבו : 4 וישמע דוד במדבר כי נזע נבל את צאנו : 5 וישלח דוד שערה נערים ויאמר דוד לנערים עלו לכרמל ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום : 6 ואמרתם כה לחוי אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום : 7 ועתה שמעתי כי נזעים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנוא לא הצלמנום ולא נפקד להם מאמונה כל ימי היהם בכרמל : 8 שאל את נעריך ויגידו לך וימצא הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד : 9 ויבאו נעריך דוד וירבדו אל נבל הכרמים האלה בשם דוד וינו הנו : 10 ויען נבל את עבדיך דוד ויאמר מפני אדני : 11 ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזוי ונתקתי לאנשים אשר לא ידעתך אי מזה המה : 12 ויהפכו נעריך דוד לדרכם וישבו ויבאו וינדו לו ככל הדברים האלה : 13 ויאמר דוד לאנשיו ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה מפק וידי לא תהיה

המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אליו אל נכוון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אותו בכל אלף יהודה : 14 ויקומו וילכו זיפה לפני שאל ודור ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון : 15 וילך שאל ואנשיו לבקש וינדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאל וירדף אחריו דוד מדבר מעון : 16 וילך שאל מצד ההר מזה ודור ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפה לכת מפני שאל ושאל ואנשיו עטרים אל דוד ואנשיו לתפשים : 17 ומלאך בא אל שאל לאמר מהרה ולבת כי פשטו פלשתים על הארץ : 18 ווישב שאל מרדף אחריו דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות : 19 ויעל דוד שם וישב במצדות עין נדי :

24 ויהי כאשר שב שאל מאהרי פלשתים וינדו לו לאמור הנה דוד במדבר עין נדי : 2 ויקח שאל שלשה אלפיים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי הייעלים : 3 ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מעלה ויבא שאל להסך את רגלו ודור ואנשיו בירכת המעלה ישבים : 4 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשה לו כאשר ישב בעניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעל אשר לשאל בבלט : 5 ויהי אחריו כן ויד לב דוד אותו על אשר כרת את כנף אשר לשאל : 6 ויאמר לאנשיו חללה לי מיהוה אם עשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח יידי בו כי משיח יהוה הוא : 7 וושׁש דוד את אנשיו בדברים ולא נטמס لكم אל שאל ושאלם מהמעלה וילך בדרכ : 8 ויקם דוד אחריו כן ויצא מן המערה ויקרא אחריו שאל לאמר אדני המלך ויבט שאל אחריו ויקד דוד אפים ארצה ווישתחו : 9 ויאמר דוד לשאל למה השמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעהך : 10 הנה היום הזה ראו עניך את אשר נתן יהוה היום בידי במעלה ואמר להריך ותחס עלייך ואמיר לא אשלח יידי באדני כי משיח יהוה הוא : 11 וואביך ראה נס ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתוי את כנף מעילך ולא הרגניך דעת ראה כי אין בידיו רעה ופשע ולא חטאתי לך ועתה צדקה את נשוי לךתיה : 12 ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה מפק וידי לא תהיה

אשר שלחן היום זה לקראתו: ³³ ובזרוך טעםך וברוכך
את אשר כלתני היום זה מבוא בדמים והשע ידי ל-³⁴:
ואולם כי יהוה אלהי ישראל אשר מנענו מהרע אתך כי
לולי מהרת ותבאתך לקראתך כי אם נותר לנבל עד א/or
הבקר משתין בקריך: ³⁵ ויקח דוד מירה את אשר הביאה
לו ולה אמר עלי לשולם לביקך ראי שמעתי בקולך
ואשה פניך: ³⁶ ותבא אבניגל אל נבל והנה לו משתה
בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עלייו והוא שכר עד
מאך ולא הנירה לו דבר קטן ונודע עד א/or הבקר: ³⁷
והי בקר בזאת היין מנבל והנרג לו אשתו את הדברים
האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן: ³⁸ ויהי כעשרה
הימים ויגף יהוה את נבל וימת: ³⁹ וישמע דוד כי מות נבל
ויאמר בךך יהוה אשר רב את ריב הפטמי מיד נבל
ויאת עבדך חשך מרדעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו
וישלח דוד וידבר באבניגל לקחתה לו לאשה: ⁴⁰ ויבאו
עבדך דוד אל אבניגל הCRMלה וידברו אליו לאמר דוד
שלחנו אליך לקחתך לו לאשה: ⁴¹ ותקם ותשתחוו אףים
ארצח ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדך
אדני: ⁴² ותמהר ותקם אבניגל ותרכב על החמור ותמש
נעתריה ההקלות לרגלה ותלך אחר מלאייך דוד ותהי
לו לאשה: ⁴³ ואת אדונים לך דוד מיזרעאל ותהיין נס
שתיהן לו לנשים: ⁴⁴ ושאל נtan את מיכל בתו אשת דוד
לפלטי בן ליש אשר מגלים:

26 ויבאו הרים אל שאל הנבעה לאמר הלו דוד
מסתתר בנבעת החכילה על פני היישמן: ² ויקם שאל
וירד אל מדבר זוף ואותו שלשת אלפים איש בחורי
ישראל לבקש את דוד במדבר זוף: ³ ויהן שאל בנבעת
החכילה אשר על פני היישמן על הדרך ודוד ישב
במדבר וירא כי בא שאל אל נכוון: ⁴ וישלח
דוד מרגלים וידע כי בא שאל אל נכוון: ⁵ ויקם דוד ויבא
אל המוקם אשר חנה שם שאל וירא דוד את המוקם
אשר שכב שם שאל ואבנור בן נר שר צבאו ושאל
שכב במעגל והעם חנים סביבתו: ⁶ וויען דוד ויאמר אל
אוחמלך החתי ואל אבישי בן צריה אהי ויאב לאמר מי
ירד אתי אל שאל אל המהנה ויאמר אבישי אמי ארד
עמך: ⁷ ויבא דוד ואבישי אל העם ליליה והנה שאל שכב
ישן במעגל והנינו מועכה בארץ מרשותו ואבנור והעם
אמתק: ⁸ ויאמר דוד לאבניגל בךך יהוה אלהי ישראל

הגרו איש את חרבו ויחנרו איש את חרבו וייחנרו נס דוד
את חרבו ויעלו אחריו דוד כארבע מאות איש ומאות
ישבו על הכלים: ⁹ ולאבניגל אשת נבל הניד נער
אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאים מהמדבר
לבךך את אדונינו ויעט בהם: ¹⁰ והאנשים טבים לנו מאד
ולא הכלמן ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלךנו אתם
בחיותנו בשדה: ¹¹ חומה הוי עליינו נס לילה נס יומם כל
ימי היותנו עם רעים הצאן: ¹² ועתה דעוי וראי מה תעשי
כי כלחה הרעה אל אדונינו ועל כל ביתה והוא בן כליעל
מדבר אליו: ¹³ ותמהר אבניגל ותקח מאותיים לחם ושנים
נכלי יין ותמש צאן עשוות ותמש סאים קל' ומאה צמקים
ומאותיים דבלים ותשם על החמורים: ¹⁴ ותאמר לנעריה
עברו לפניו הני אחדים באה ולאיש נבל לא הנידה: ¹⁵
והוה היא רכבת על החמור וירדת בסתר התר ותנה
דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפנש אתם: ¹⁶ ודוד אמר
אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד
מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה: ¹⁷ כה
יעשה אלהים לאייך דוד וכבה ישיך אם אשair מכל אשר
לו עד הבקר משתין בקריך: ¹⁸ ותרא אבניגל את דוד
ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפיי דוד על פניה
ותשתחוו ארצך: ¹⁹ ותפל על רגלו ותאמר כי אני אדני
העון ותדבר נא אמתך באזינך ותשמע את דברך אמתך: ²⁰
אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבלתי הזה על
נכלי כי כשמו כה הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך
לא ראייתי את נעריו אדני אשר שלחת: ²¹ ועתה אדני חוי
יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים וחווע
ידך לך ועתה הברכה זו זאת אשר הביא שפחתך לאדני
רעעה: ²² ועתה הנתקלים ברגליך אדני: ²³ שא נא לפשע
ונתנה לענדים המתקלים ברגליך אדני: ²⁴ שא נא לפשע
אמתק כי עשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחותה
יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימיך: ²⁵ ויקם
אדם לרדרך ולבקש את נפשך וויהת נפש אדני צרורה
בצדרו החים את יהוה אלהיך ונתן נפש אביך יקלענה
בתוך כף הקלע: ²⁶ ויהיה כי יעשה יהוה לאדני ככל
אשר דבר את הטובה عليك וצורך לניד על ישראל: ²⁷
ואלה תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך
דם חנן ולהושע אדני לי והויטב יהוה לאדני וכורת את
אמתק: ²⁸ ויאמר דוד לאבניגל בךך יהוה אלהי ישראל

27 ויאמר דוד אל כלבו עתה אספה יום אחד ביד שאל אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממי שאל לבקשנו עוד בכל גבול ישראל ומלתתי מידך: 2 ויקם דוד ויעבר הוא וSSH מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוק מלך נת: 3 וישב דוד עם אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזורעאלית ואכיניל אשת נבל הרכמלית: 4 ויגד לשאול כי ברח דוד נת ולא יוסף עוד לבקשנו: 5 ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישUbך בעיר הממלכה עמק: 6 ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכאן היהת צקלג למלכי יהודה עד היום הזה: 7 ויהי מספר הימים אשר ישוב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: 8 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשור והגזרי והמלך כי הנה שבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים: 9 והכה דוד את הארץ ולא ייחיה איש ואשה ולחק צאן ובקר וחמורים ונמלים ובנדים וישב ויבא אל אכיש: 10 ויאמר אכיש אל פשתחם היום ויאמר דוד על נביה יהודה ועל נגב הירחמאלי ועל נגב הKENNI: 11 וואיש ואשה לא ייחיה דוד להביאנה לאמר פן יגדו עליינו לאמר כה עשה דוד וככה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים: 12 ויאמן אכיש בדור לאמר הבаш הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם:

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מהניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ירע תדע כי אתי יצא במחנה אתה ואנשיך: 2 ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראש אשםך כל הימים: 3 ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברתו ברמה ובעירו ושאלול הסיר האבות ואת הידיענים מהארץ: 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויהנו בשונם ויקבץ שאל את כל ישראל ויהנו בגביע: 5 וירא שאל את מחנה פלשתים וירא ויהרד לבו מאד: 6 וישאל שאל ביהוה ולא ענהו יהוה נם בחלומות נם באורים נם בנבאים: 7 ויאמר שאל לעבדך בקשוי לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדך אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור: 8 וויהחפש שאל וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושנו

שכבים סביבתו: 9 ויאמר אכיש אל דוד סגר אלהים הימים את אובייך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: 10 ויאמר דוד אל אכיש אל תשחיתתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה: 11 ויאמר דוד חיו יהוה יגנוו או ימו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: 12 חילילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מראותו ואת צפתה המים ונלכה לנו: 13 ויקח דוד את החנית ואת צפתה המים מראשתו שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקין כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלת עליהם: 14 ויקרא דוד אל העם ואל אבנור בן נר לאמור הלוּתָה אבנור ויען אבנור ויאמר מי אתה קראת אל המלך: 15 ויאמר דוד אל אבנור הלוּתָה איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדרני המלך כי בא אחר העם להשחית את המלך אדרני: 16 לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתה אשר לא שמרתם על אדרנים על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפתה המים אשר מראשתו: 17 ויכר שאל את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדרני המלך: 18 ויאמר למה זה אדרני דרכ אחריו עבדו כי מה עשית ומה בידי רעה: 19 ועתה ישמע נא אדרני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיטך כי יירה מנהה ואם בני האדם אరוריהם הם לפני יהוה כי גרשוני הימים מהסתפק בנחלה יהוה לאמר לך עבר אלהים אחרים: 20 ועתה אל פל דמי ארצה מננד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעוש אחד כאשר ירדך הקרא בהרים: 21 ויאמר שאל חטאתי שוב בני יהוה כי לא ארעל לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשנה הרבהה מאד: 22 ויען דוד ויאמר הנה חניתת המלך ויעבר אחד מהנעירים ויקחה: 23 ויהוה ישיב לאיש את צדקו ואת אמנתו אשר נתנק יהוה והנה כאשר ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה: 24 והנה כאשר נדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשך בעיני יהוה ויצלני מכל צרה: 25 ויאמר שאל אל דוד ברוך אתה בני דוד נם עשה תשעה ונם יכל תיכל וילך דוד לדרכו ושאלול שב למקומו:

3 ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוֹא זה דוד עבד שאל מלך ישראל אשר היה אתי והימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וושב אל מקומו אשר הפקרתו שם ולא ירד עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה וכמה יתרצה זה אל אדני הלוֹא בראשי האנשימים ההם: 5 הלוֹא זה דוד אשר יענו לו במלחמות לאמר הכה שאל באלו ודוד ברבכתו: 6 ויקרא אכיש אל דוד ויאמר ALSO כי ישר אתה וטוב בעיני צאתק ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה מיום באך אליו עד היום הזה וב уни הסרנים לא טוב אתה: 7 ועתה שוב לך בשלום ולא העשה רע בעיני סרני פלשתים: 8 ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשית ומה מצאת בעברך מיום אשר היה לך לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבוי אדני המלך: 9 ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלך ואלהם אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמו במלחמה: 10 ועתה השכם בבקיר ועברי אדניך אשר בא אתק והשכמתם בבקיר ואור لكم ולכון: 11 וישכם דוד הוא ואנשיו ללבת בבקיר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים על ירושה:

30 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי שפטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש: 2 וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המתו אש וינהנו וילכו לדרכם: 3 ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו: 4 וישא דוד והעם אשר אותו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כה לבכות: 5 ושותיו נשי דוד נשבו אחונעם היורעלית ואכינוי אשת נבל הכרמל: 6 ווחצר לדוד מאר כי אמרו העם לסקלו כי מורה נפש כל העם איש על בנו ועל בנותיו ויתחוך דוד ביהוה אלהו: 7 ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הינשה נא לֵי הדادر יונש אביחר את הדادر אל דוד: 8 וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחריו הנדור הזה האשננו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והציל תציל: 9 וילך דוד הוא ושת מאות איש אשר אותו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו: 10

גברים עמו ויבאו אל האשה לילדה ויאמר קסומי נא לֵי באוב והעליל לֵי את אשר אמר אליך: 9 ותאמיר האשה ALSO הנה אתה ידעת את אשר עשה שאל אשר הכרית את האבות ואת הירענין מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להזכירני: 10 וושבע לה שאל ביהוה לאמר דיו יהוה אם יקרך עון בדבר הזה: 11 ותאמיר האשה את מי עלה לך ויאמר את שמו אל העלי לֵי: 12 ותירא האשה את שמו אל ותזעך בקהל נדול ותאמיר האשה אל שאל לאמר למה רמייתני ואתה שאל: 13 ויאמר לה המלך אל תירא כי מה ראתה ותאמיר האשה אל שאל אליהם ראייתו עלים מן הארץ: 14 ויאמר לה מה תארו ותאמיר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאל כי שמו אל הוא ויקד אפס ארצתו ווישתחו: 15 ויאמר שמו אל שאל למה הרגנותני להעלות אתי ויאמר שאל צר לי מאר ופלשתים נלחמים כי ואליהם סר מעלי ולא עני עוד נם ביר הנכאים נם בחלמות ואקראה לך לחדידי עני מה עשה: 16 ויאמר שמו אל ולמה תהשלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך: 17 ויעש יהוה לך כאשר דבר בירדי ויקרע יהוה את הממלכה מידך וויתנה לרעך לדוד: 18 כאשר לא שמעת בקהל יהוה ולא עשית חרין אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה: 19 וויתן יהוה נם את ישראל עמד ביר פלשתים ומחר אתה ובניך עמי נם את מלחנה ישראליתן יהוה ביר פלשתים: 20 וימחר שאל לפלא קומו ארצתה וירא מאד מדרבי שמו אל נם כה לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה: 21 ותבוא האשה אל שאל ותרא כי נבהל מאד ותאמיר ALSO תהה שמעה שפחתק בקהל ואשים נשפי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אל: 22 ועתה שמע נם אתה בקהל שפחתק ואשמה לפניך פת לחם ואכל ויהו בך כח כי תלך בפרק: 23 וימאן ויאמר לא אכל וירציו בו עברי וنم האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה: 24 ואלה שג עגל מרכב בית ותמהר ותבכהו ותקח כמה ותלש ותפחו מצות: 25 ותגש לפנוי שאל ולפנוי עברי ואכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא:

29 ויקבצו פלשתים את כל מוחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר בירושה: 2 וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש:

בעתך: 31 וְלֹא-שֶׁר בְּחַבְרוֹן וְלֹכֶל הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר הַתְּהַלֵּךְ
שֵׁם דָּוד הָאָוֹן שָׁוֹן:

31 וּפְלִשְׁתִּים נְלָחִים בִּשְׂרָאֵל וַיַּגַּשׂ אָנָשִׁי יִשְׂרָאֵל מִפְנֵי
פְּלִשְׁתִּים וַיַּפְלִלּוּ חֲלִילִים בְּחַרְגַּלְבָּעַ: 2 וַיַּדְבְּקָוּ פְּלִשְׁתִּים
אֶת שָׁאָל וְאֶת בְּנָיו וַיַּכְּבִדּוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת יְהוָנָתָן וְאֶת אַבְינָדָב
וְאֶת מָלְכֵי שֹׁׁעַב בֶּן שָׁאָל: 3 וַיַּחֲבֹד הַמְּלָחָמָה אֶל שָׁאָל
וַיַּמְצָא הָמָרְדִּים אַנְשִׁים בְּקַשְׁתׁוֹ וַיַּחַל מָדָר מַהֲמָרוֹרִים:
4 וַיֹּאמֶר שָׁאָל לְנַשָּׁא כָּלְיוֹ שֶׁלֶף חֲרָבָךְ וַיַּדְבֵּר בְּחַרְגָּלְבָּעַ
יְבוֹא הַעֲרָלִים הָאָלָה וַיַּדְבֵּר וַיַּחֲבֹד אֶת הַחֲרָבָךְ וַיַּפְלִלּוּ עַל
נְשָׁא כָּלְיוֹ כִּי יְרָא מָדָר וַיַּחֲזַק שָׁאָל אֶת הַחֲרָבָךְ וַיַּפְלִלּוּ עַל
וַיַּרְא נַשָּׁא כָּלְיוֹ כִּי מָתָּה שָׁאָל וַיַּפְלִלּוּ גָּם הָוָא עַל חֲרָבָוֹ
וַיַּמְתַּעַמוּ: 6 וַיַּמְתַּעַם שָׁאָל וְשָׁלַשְׁתָּ בְּנָיו וַיַּמְתַּעַם כָּל
אָנָשִׁו בְּיּוֹם הַחֹא יְחִדוֹ: 7 וַיַּרְא אָנָשִׁי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעַבְרָ
הַעַמֵּק וְאֲשֶׁר בְּעַבְרָ הַיְּרָדֵן כִּי נָסַן אָנָשִׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי מָתוּ
שָׁאָל וּבְנָיו וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַעֲרָלִים וַיַּגַּשׂ וַיַּבְאָוּ פְּלִשְׁתִּים וַיַּשְׁבּוּ
בָּהָן: 8 וַיְהִי מְמֹחרָת וַיַּבְאָוּ פְּלִשְׁתִּים לְפֶשֶׁת אֶת הַחֲלִילִים
וַיַּמְצָא אֶת שָׁאָל וְאֶת שָׁלַשְׁתָּ בְּנָיו נְפָלִים בְּחַרְגָּלְבָּעַ:
9 וַיַּכְּרֹתוּ אֶת רָאשׁוֹ וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת כָּלְיוֹ וַיַּשְׁלַחוּ בָּאָרֶץ
פְּלִשְׁתִּים סְבִיבָם לְבָשָׂר בֵּית עַצְבָּהִים וְאֶת הָעָם: 10 וַיַּשְׁמֹנוּ
אֶת כָּלְיוֹ בֵּית עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת גִּנְיוֹתָהּ תָּקַעוּ בְּחֻוּמָתָ בֵּיתָ שָׁן:
11 וַיַּשְׁמֹעוּ אָלוֹן יְשִׁבָּי יְבִשָּׁה גַּלְעֵד אֲשֶׁר עָשָׂוּ פְּלִשְׁתִּים
לְשָׁאָל: 12 וַיַּקְרְמוּ כָל אִישׁ חִיל וַיַּלְכְּדוּ כָל הַלִּילָה וַיַּקְרְמוּ
אֶת גִּנְיוֹתָהּ שָׁאָל וְאֶת גִּנְיוֹתָהּ בְּנָיו מִחֻוּמָתָ בֵּיתָ שָׁן וַיַּבְאָוּ בְּשָׁהָ
וַיַּרְפְּאוּ אֶת הָעָם שָׁם: 13 וַיַּקְרְמוּ אֶת עַצְמֹתָהּ וַיַּקְרְבוּ תַּחַת
הַאֲשָׁל בְּכִבְשָׂה וַיַּצְמֹו שְׁבַע יָמִים:

וַיַּרְדֵּף דָּוד הָוָא וְאֶרֶבֶע מָאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמֹדוּ מָאוֹת אִישׁ
אֲשֶׁר פְּנָרוּ מַעֲבָר אֶת נֶהָרָה הַבָּשָׂר: 14 וַיַּמְצָא אִישׁ מִצְרָיִם
בְּשָׁדָה וַיַּקְרְחָו אֶת דָּוד וַיַּתְּנַלֵּחַ לְחַם וַיַּאֲכֵל וַיַּשְׁקַח
מִים: 15 וַיַּתְּהַנֵּן לוּ פְּלָחָה דְּבָלָה וְשִׁנִּי צַמְקִים וַיַּאֲכֵל וַיַּשְׁבַּח
רוּחוֹ אֶלְיוֹ כִּי לֹא אֲכֵל לְחַם וְלֹא שָׁתָה מִים שְׁלָשָׁה יָמִים
וְשָׁלָשָׁה לִילּוֹת: 16 וַיֹּאמֶר לוּ דָוד לְמַיִּה אַתָּה וְאַיִּה אַתָּה
וַיֹּאמֶר נָעַר מִצְרָיִם אֲנָכִי עֲבָד לְאִישׁ עַמְלָקִי וַיַּעֲבֹנִי אָדָנִי
כִּי חָלִיתִי הַיּוֹם שְׁלָשָׁה: 17 אֲנָהנוּ פְשַׁטְנוּ נֶבֶל הַכְּרָתִי וְעַל
אֲשֶׁר לִיהְוֹדָה וְעַל נֶבֶל כָּלְבָה וְאַתְּ צְקָלָנִי שְׁרָפָנוּ בָּאָשׁ: 18
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ דָוד הַתְּהַרְדִּין אֶל הַנְּדוּר הַזָּה וַיֹּאמֶר הַשְׁבָּעָה
לִי בְּאֶלְהִים אֶם חַמִּיתִי וְאֶת תְּסִגְנִי בֵּיד אָדָנִי וְאֶוְרְדִּךְ
אֶל הַגְּדוּד הַזָּה: 19 וַיַּרְדֵּה מִצְרָיִם וְהַנְּהָרָה וְעַד
אֲכָלִים וְשָׁתִים וְחַגְנִים בְּכָל הַשְּׁלָל הַגְּדוּל אֲשֶׁר לַקְרָא
מִצְרָיִם וְמִאָּרֶץ יְהֻדָּה: 20 וַיַּכְּלִיל דָוד אֶת
כָּל אֲשֶׁר לַקְרָא עַמְלָק וְאֶת שְׁתִי נְשִׁי הַצִּיל דָוד: 21 וְלֹא
נִעַדר לָהּ מִן הַקְּטָן וְעַד הַגְּדוּל וְעַד בְּנִים וּבְנָות וְמַשְׁלָל
וְעַד כָּל אֲשֶׁר לַקְרָא לָהּ הַכָּל הַשִּׁיבָדָוד: 22 וַיַּקְרַח דָוד
אֶת כָּל הַצָּאן וְהַבְּקָר הַגָּנוּ לְפָנֵי הַמִּקְדָּשׁ הַזָּה וְאִמְרָרָה
שְׁלָל דָוד: 23 וַיַּבְאָ דָוד אֶל מָאוֹת אִישׁ הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פְנָרוּ
מִלְכַּת אֲחָדִי דָוד וַיַּשְׁבְּם בְּנַחַל הַבָּשָׂר וַיַּצְאָ לְקָרְאָת
דָוד וְלַקְרָא הָעָם אֲשֶׁר אָרוּן וַיַּגְשֵׁר דָוד אֶת הָעָם וַיַּשְׁאַל
לָהּ לְשָׁלֹום: 24 וַיַּעֲזַב כָּל אִישׁ רַע וּבְלַעַל מָהָנָּנִים אֲשֶׁר
לִהְיוּ עָמָלָה וְלִהְיוּ מַעֲלָה וַיַּשְׁמַהּ לְחַק וַיַּמְשַׁפֵּט לִישָׂרָאֵל עַד
הַיּוֹם הַזָּה: 25 וַיַּבְאָ דָוד אֶל צְקָלָנִי וַיַּשְׁלַח מַהְשָׁלָל לְזָקִנִּי
יְהֻדָּה לְרַעַתָּה לְאָמַר תְּהַנֵּה לְכֶם בְּרִכָּה מַשְׁלָל אֲבִי הַיּוֹם:
26 לְאָשֶׁר בֵּית אֶל וְלֹא-שֶׁר בְּרִמְוֹת נֶבֶל וְלֹא-שֶׁר בְּאַשְׁתְּמִיעָה:
27 וְלֹא-שֶׁר בְּעַדְעָר וְלֹא-שֶׁר בְּשְׁפָמוֹת וְלֹא-שֶׁר בְּאַשְׁתְּמִיעָה:
28 וְלֹא-שֶׁר בְּרַכְלָה וְלֹא-שֶׁר בְּעַדְעָר הַיְּרָחָמָלִי וְלֹא-שֶׁר בְּעַרְיָה
הַקְּנִינִי: 29 וְלֹא-שֶׁר בְּחַרְמָה וְלֹא-שֶׁר בְּבּוֹרָעָן וְלֹא-שֶׁר

שמואל ב

על לבושך: 25 איך נפלו נברים בתקופת המלחמה יהונתן על במותיך חלל: 26 צר לי עליך איה יהונתן נעמת לי מארך נפלאתה האבתק לוי מהבת נשים: 27 איך נפלו נברים ויאבדו כל מלחמה:

2 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האعلاה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד הנה עלה ויאמר חברנה: 2 ויעל שם דוד ונם שתו נשוי אחיםינו היזרעלית ואביגל אשת נבל הכרמל: 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וbijתו וישבו בעיר חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאל: וישלח דוד מלכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם בריכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד זהה עם אנרכם עם שאל ותקברו אותו: 6 ועתה夷 שיתה עמקם חסド ואמת ונס אני עשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: 7 ועתה תזקננה ידיכם והו לבני חולכי מות אדרכם שאל ונס אני משהו בית יהודה למלך עליהם: 8 ואבנر בן נר שר צבא אשר לשאל לך את איש בשת בן שאל ויעברתו מהנים: 9 וימלכוו אל גלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כליה: 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאל במלךו על ישראל ושתים שנים מלך איך בית יהודה הו אחורי דוד: 11 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים ושהה חמשים: 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאל ממחנים נבעונה: 13 ויואב בן צרואה ועבדי דוד יצאו ויפנים על ברכת נבעון יחדו ושבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: 14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערם וישחקו לפניו ויאמר יואב יקומו: 15 ויקומו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאיש בשת בן שאל ושנים עשר מעבדי דוד: 16 ייחזק איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יהודו יקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בנכעון: 17 ותהי המלחמה קשה עד מארם ביום ההוא וינפל אבנر ואנשיו ישראל לפני עבדי דוד: 18 ויהיו שם שלשה בני צרואה יואב ואבישי ועshall ועהאל כל ברנלי אחד הצבים אשר בשדה: 19 וירדך עשהאל אחורי אבנר ולא נתה לשלכת על הימין ועל השמאול מאחורי אבנר: 20 ויפן

1 1 ויהי אחרי מות שאל ודוד שבמחכות את העמלך וישב דוד בצלג ימים שניים: 2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המתנה עם שאל ובנדיו קרעים ואדמה על הראש ויהי בבא אל דוד ויפל ארצה ווישתחו: 3 ויאמר לו דוד איך מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלתתי: 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הנדר נא לוי ואמר אשר נס העם מן המלחמה ונם הרבה נפל מן העם וימתו ונם שאל ויהונתן בנו מות: 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מות שאל ויהונתן בנו: 6 ויאמר הנער המגיד לו נקר נקritis בהר הגלבע והנה שאל נשען על חניתו והנה הרכב ובעל הפרשיהם הדבקה: 7 ויפן אחורי ויראני ויקרא אליו ויאמר הנני: 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אגבי: 9 ויאמר אליו עמד נא עלי ומתחני כי אחוני השבץ כי כל עוד נפש בך: 10 וואழם הנזר אשר על רגשו ואצעדת אשר על זרעו ואבאים אל אדני הנה: 11 ויהיוק דוד בבנדו ויקרעם ונם כל האנשים אשר אותו: 12 ויסփדו ויבכו ויזמכו עד הערב על שאל ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפל בחרב: 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך מזה אתה ויאמר בן איש גדר עמלקי אגבי: 14 ויאמר אליו דוד איך לא ייראת לשלח ידך לשחת את מישיח יהוה: 15 ויקרא דוד לאחד מהנערם ויאמר נש פגע בו ויכחו וימת: 16 ויאמר אליו דוד דמייך על ראשך כי פיך ענה ברך לא אמר אגבי מתחי את מישיח יהוה: 17 וויקנן דוד את הקינה הזאת על שאל ועל יהונתן בנו: 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כחובה על ספר הישר: 19 הצבוי ישראאל על במותיך חלל איך נפלו נברים: 20 אל הנידו בנת אל תבשרו בחוץ אשקלון פן תשמהנה בנות פלשתים פן תעלונה בנות הערלים: 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליים ושדי תרומות כי שם נגען מן נברים מן שאל כל מישיח בשםן: 22 מדים חללים ממלחב נברים קשת יהונתן לא נשוג אחר וחרב שאל לא חשוב ריקם: 23 שאל ויהונתן הנאהבים והנעימים בחיהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלוי מאריות נבריו: 24 בנות ישראל אל שאל בכינה המלבושים שני עם עדנים המעליה עדי זהב

אבנر אחורי ויאמר אתה זה עשה האל ויאמר אני: 9 כה יעשה אלהים דוד ותפקד עלי עון האשה היום: לאבנור וכיה יסוף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן עשה לו: 10 להעביר הממלכה מבית שאל ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדור ועד באדר שבע: 11 ולא יוכל עוד להשיב את אבנור דבר תחתו לאמר למי ארץ וישלח אבנור מלאכים אל דוד תחתו לאמור למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתה ותנה יدي עמק להסב אלקיך את כל ישראל: 12 ויאמר טוב אני אכרצה אתה בריתך בריתך דבר אחד אגנכי שאל מאתך לאמר לא תראה אתبني כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאל בבאך לראות את פני: 14 וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאל לאמר תנה את אשתו את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערבות פלשתים: 15 וישלח אש בשת ויקח מעם איש עםם פלטיאל בן ליש: 16 וילך אתה אישת הלק וככה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנור לך שוב וישב: 17 ודבר אבנור היה עם זקנין ישראל לך אמר נם תמול נם שלשם היותם מבקשים את דוד למלך עליהם: 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הוישע את עמי ישראל מיר פלשתים ומיר כל איביהם: 19 וידבר נם אבנור באוני בנימין וילך נם אבנור לדבר באוני דוד בחברון את כל אשר טוב בעין ישראל ובעין כל בית בנימין: 20 ויבא אבנור אל דוד בחברון ואטו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנור ולאנשים אשר אותו משתה: 21 ויאמר אבנור אל דוד אקומה ואלכה ואקצתה אל אدني המלך את כל ישראל ויכרתו אתה ברית וממלכת כל אשר תאהו נשך וישלח דוד את אבנור וילך בשлом: 22 והנה עבדי דוד ויואב בא מהנדור ושלל רב עם הביאו ואבנור איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשлом: 23 ויואב וכל הצבא אשר אותו בא ויגדו לียวאך לאמר בא אבנור בן נר אל המלך וישלחו וילך בשлом: 24 ויבא דוד אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנור אלקיך ומה זה שלחתו וילך הלק: 25 יידעת את אבנור בן נר כי לפתחך בא ולדעתה את מוצאך ואת מבואך ולדעתה את כל אשר אתה עשה: 26 ויצא ויואב מעם דוד וישלח מלאכים אחורי אבנור וישבו אותו מבור הסרה ודוד לא ידע: 27 וישב אבנור בחברון ויטחו ויואב אל תוך השער לדבר אותו בשלוי וכיהו שם החמש וימת בדם עשה אל אחיו: 28 וישמע דוד אחורי כן ויאמר נקי אני וממלכתך ביד כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: 24 וירדפו ויואב ואבישי אחורי אבנור והמשב באה והמה באו עד נבעת אמה אשר על פני ניחך דרכ מרבך נבעון: 25 ויתקbezו בני בנימין אחורי אבנור ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש הונצחה חאכל חרב הלו ידעתה כי מירה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמיר עם לשוב אחורי איהם: 27 ויאמר יואב חי האלים כי לו לא דברת כי או מהבקר נעלח העם איש אחורי אחיו: 28 ויתקע ויואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחורי ישראל ולא יספו עוד להלחים: 29 ואבנור ואנשיו הלו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הורדן וילכו כל הכתرون ויבאו מהנים: 30 ויאוב שב אחורי אבנור ויקוץ את כל העם ויפקדו מעברי דוד השעה עשר איש ועשהאל: 31 ועברי דוד הכו מבניימן ובאנשי אבנור שלש מאות וששים איש מות: 32 וישאו את עשהאל ויקברחו בקרב אביו אשר ביתם לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון:

3 ותהי המלחמה ארוכה בין בית שאל ובין בית דוד ודור הלק וחיק ובית שאל הילכים ודלים: 2 וילדו לדוד בנים בחברון ויהיו בכורו אמן לאהונעם היורעאלת: 3 ומשנהו כלאכ לאכינל אשת נבל הכרמלית והשלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור: 4 והרבכיעי אדרניה בן חנית והחמייש שפטיה בן אכיטל: 5 והחשוי יתרעם לעולה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון: 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאל ובין בית דוד ואבנור היה מתחזק בבית שאל: 7 ולשאול פלנש ושם רצפה בת איה ויאמר אל אבנור מודיע באחה אל פלנש אביו: 8 ויהיר לאבנור מادر על דבורי איש בשת ויאמר הראש כלב אני אש ליהודה היום עשה חסד עם בית שאל אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המזיתך ביד

רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבהיריו ויאמר להם כי יהוה אשר פדה את נפשו מכל צרה: ¹⁰ כי המגיד לוי אמר הנה מטה שאל והוא היה מבשר בעינוי ואזהה בו ואחרגנו בצלגנו אשר לחתוי לו בשרה: ¹¹ אף כי אנשים רשיים הרגנו את איש צדיק בכיתו על משכבי ועתה הלווא אבקש את דמו מידכם ובערתו אתכם מן הארץ: ¹² ויצו דוד את הנערם ויהרגנום ויקצטו את יידיהם ואת רגליים ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת ל��חו ויקברו בקרב אבנור בחברון:

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הנהו עצם וברך אנחנו: ² גם אתמול גם שלשות בהיות שאל מלך עליינו אתה היה מושcia וה缅ci את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנויד על ישראל: ³ ויבאו כל זקן ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד בירת חברון לפניו יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל: ⁴ בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: ⁵ בחברון מלך על יהודה שבע שנים ושהה חדים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה: ⁶ וילך המלך ואגשו ירושלים אל היבסיו יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא הובא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה: ⁷ וילך דוד את מצדחת ציון היא עיר דוד: ⁸ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכיה יבכי וינע בצלנו ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן אמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית: ⁹ וושב דוד בצדחה ויקרה לה עיר דוד ובין דוד סביב מן המלאה וביתה: ¹⁰ וילך דוד הלויך ונдол ויהוה אלהי צבאות עמו: ¹¹ וישלח חירם מלך צר מלכים אל דוד ועצי ארזים וחירוש עץ וחרשי אבן קויר ויבנו בית לדוד: ¹² וידע דוד כי הכנינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכתו בעבור עמו ישראל: ¹³ ויקח דוד עוד פלשתים ונשים מירושלים אחרי בא מחברון ווילדו עוד לדוד בנים ובנות: ¹⁴ ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמעו ושבוב נתן ושלמה: ¹⁵ ויבחר ואלישע ונג ויפיע: ¹⁶ ואלישע ואלידע ואלפלט: ¹⁷ וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמעו דוד וירד אל המצדודה: ¹⁸ ופלשתים באו וינטשו

עם יהוה עד עולם מדרמי אבנור בן נר: ²⁹ ייחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל כרת מבית יואב ומוצרע ומחזק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: ³⁰ ויאוב ואבישי אחיו הרנו לאבנור על אשר המות את עשה אל אחיהם ברגעון במלחה: ³¹ ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אותו קרענו בגדייכם ותנרו שקים וספדו לפני אבנור והמלך דוד הילך אחרי המתה: ³² ויקברו את אבנור בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנור ויבכו כל העם: ³³ ויקנן המלך אל אבנור ואמר הכנות נבל ימות אבנור: ³⁴ יידך לא אסורה ורגליך לא לנחותים הנשו כנפלו לפני בני עוללה נפלת ויספו כל העם לבכותה עליו: ³⁵ ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעוד היום וושבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכיה יסף כי אם לפני בוא המשם אטעם לחם או כל מאומה: ³⁶ וככל העם היכרו ויטיב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעני כל העם טוב: ³⁷ וידעו כל העם וככל ישראל ביום התוא כי לא הותה מהמלך להמית את אבנור בן נר: ³⁸ ויאמר המלך אל עבדיו הילא תדרעו כי שר ונдол נפל היום הזה בישראל: ³⁹ ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צדקה קשים ממוני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו:

4 וישמע בן שאל כי מטה אבנור בחברון וירפו ידיו וככל ישראל נבחלו: ² ושני אנשים שרי נדרודים היו בן שאל שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבהיריו מבני בנימן כי גם בארות חחוב על בנימן: ³ ויבrho הבהיריו נתימה ויהיו שם נרים עד היום הזה: ⁴ וליהונתן בן שאל בן נכה רגלים בן חמיש שנים היה בכא שמעת שאל והונתן מיזרעאל ותשאחו אמנתו ותנס ויהי בחפה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: ⁵ וילכו בני רמון הבהיריו רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הזרים: ⁶ ותנה בא עד תוך הבית לקחי חתים ויכחו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: ⁷ ויבאו הבית והוא שכב על מטהו בחדר משכוביו ויכחו וימתחו ויסרו את ראשיו ויכחו את ראשיו וילכו דרך הערבה כל הלילה: ⁸ ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאל איך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדרני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: ⁹ ויען דוד את

בעמק רפאים: 19 וישראל דוד ביהוה לאמור האعلا
אל פלשתים התחנים בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה
כני נתן את הפלשתים בידך: 20 ויבא דוד בבעל
פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני
כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים: 21
ויעזבו שם את עצbihם וישאם דוד ואנשיו: 22 ויספו עוד
פלשתים עלות וונטוו בעמק רפאים: 23 וישראל דוד
ביהוה ויאמר לא עטלהحسب אל אחידם ובאת להם
ממול בכאים: 24 ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי
הככאים או תחרץ כי או יצא יהוה לפניו להכות במחנה
פלשתים: 25 ויעש דוד כן כאשר צוחו יהוה ויך את
פלשתים מנבע עד באך נור:

6 ויסף עוד דוד את כל בחר בישראל שלשים אלף:
2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבני יהוד
לחעלות שם את ארון האלים אשר נקרא שם שם יהוה
צבאות ישב הכרבים עליו: 3 ורכבו את ארון האלים
אל ענלה חדשה וישאו מבית אבינדר אשר בנכעה ועזא
ואחיו בני אבינדר נתנים את הענלה חדשה: 4 ויאחיו
מבית אבינדר אשר בנכעה עם ארון האלים ואחיו
הליך לפניו הארון: 5 ודוד וכל בית ישראל משחיקם
לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענים ובצללים: 6 ויבאו עד נרן נכוון וישלח עזא
אל ארון האלים ויאחיו בו כי שמו הבקר: 7 ויחר
אף יהוה בעזה ויכחו שם האלים על השל וימת שם
עם ארון האלים: 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה
פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה:
9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוآل
ארון יהוה: 10 ולא אבה דוד להסיד אליו את ארון יהוה
על עיר דוד ויטחו דוד בית עבד אדם הגנוי: 11 וישב
ארון יהוה בית עבד אדם הגנוי שלשה חדשים ויברך
יהוה את עבד אדם ואת כל בתיו: 12 ווינגד למלך דוד
לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו
בעבור ארון האלים וילך דוד ויעל את ארון האלים
מבית עבד אדם עיר דוד בשמהה: 13 ויהי כי צעדו
נשי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: 14 ודוד
מכריך בכל עז לפניו יהוה ודוד תגור אפוד בר: 15 ודוד
וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול

שופר: 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאל
נסקפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומיכריך
לפני יהוה ותבו לו לבבה: 17 ויבאו את ארון יהוה וצנו
אתו במקומו בתוך האהאל אשר נתה לו דוד ויעל דוד
עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד מהעלות העולה
והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק
לכל העם לכל המן ישראל למאיש ועד אשה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם
איש לבתו: 20 וישב דוד לבך את ביתו ותצא מיכל בת
שאלול לקראת דוד ותאמר מה נCKER היום מלך ישראל
אשר גנלה היום לעני אמהות עבדיו כהנחות גנחות אחד
הרקים: 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר
בי מאביך ומכל ביתו לוצאות אתו נגיד על שם יהוה על
ישראל ושחתת לפניו יהוה: 22 ונקלתי עז מזאת והיה
שפלו בעני ועם האמהות אשר אמרת עמי אכבה: 23
ולמייכל בת שאלול לא היה לה ילד עד ים מותה:

7 ויהי כי ישב המלך בביתו יהוה הניה לו מסביב
מכל איביו: 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נאכני
ושוב בכיה אדרזים וארון האלים ישב בתוך היירעה:
3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבך לך עשה כי
יהוה עמק: 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן
לאמר: 5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה
אתה תבנה לי בית לשבתי: 6 כי לא ישובי בבית
למיום העלתי את בני ישראל ממצריהם ועד היום הזה
ואיהה מתחלך באهل ובmeshken: 7 בכל אשר התהלהכי
בכל בני ישראל הדבר דברת את אחד שבטי ישראל
אשר צויתו לרשות את עמי את ישראל לאמר למה לא
בניתם לי בית אדרזים: 8 וועתה כה התאמר לעבדי לדוד
כה אמר יהוה צבאות אני לחתוךך מן הנוה מאחר הצאן
להיות נגיד על עמי על ישראל: 9 ואיהה עמק בכל אשר
הлечת ואכרתת את כל איביך מפניך ועשתך לך שם
נדול בשם הנדרלים אשר בארץ: 10 ושמתו מקום לעמי
ליישראל וגונטעתו ושכון תחתיו ולא ירנו עוד ולא יסיפו
בניעלה לענותו כאשר בראשונה: 11 ולמן היום אשר
צווית שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך
והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: 12 כי ימלאו
ימיך ושכבה את אבותיך והקימתי את זריך אחריך אשר
וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול

הרכב ויוטר ממנעו מההרכב: 5 ותבא ארם דמשק לעוד להדרדר מלך צובה ויד דוד בארכם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דוד נצבים בארכם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושא מנהה וישע יהוה את דוד בכל אשר הילך: 7 ויקח דוד את שלטי הוזב אשר היו אלו עבדי הדרדר ויבאים ירושלים: 8 ומבטה וمبرתי ערי הדרדר ליה המלך דוד נחתה הרבה מאד: 9 ווישמע תען מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרדר: 10 ווישלח תען יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלים ולברכו על אשר נלחם בהדרדר ויכחו כי איש מלחמות תען היה הדרדר ובידו היו כל כסף וכלי זהב וכלי נחתה: 11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הנזום אשר כבש: 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשטים ומעמלק ומשל הדרדר בן רחוב מלך צובה: 13 וויש דוד שם בשבו מלחמות את ארם בנייא מלך שמונה עשר אלף: 14 ווישם בארכם נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד ווישע יהוה את דוד בכל אשר הילך: 15 ווימלך דוד על כל ישראל וייה דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: 16 וויאב בן צרואה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מוכיר: 17 וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביהר כהנים ושריה סופר: 18 ובניהם בן יהודע והכרתו והפלתו ובני דוד כהנים היו: 9 ויאמר דוד ה כי יש עד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבר יהונתן: 2 ולביה שואל עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו אתה ציבא ויאמר עבדך: 3 ויאמר המלך האפס עד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אליהם ויאמר ציבא אל המלך עוד בן להונתן נכה רגלים: 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: 5 ווישלח המלך דוד ויקחחו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שואל אל דוד ויפל על פניו ווישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך: 7 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה עמהך חסד בעבר יהונתן אביך והשכתי לך את כל שדה שואל אביך ותהי תאכל להם על שלחני תמיד: 8 ווישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני: 9 ויקרא המלך אל ציבא נער שואל ויאמר אליו כל אשר יצא מעיך והכינתי את מלכתיו: 13 והוא יבנה בית לשמי וככני את כסא מלכתיו עד עולם: 14 אני איה לך לאב והוא יהיה לך לבן אשר בהעתו והכחתיו בשבט אנשים ובנני בני אדם: 15 וחסדי לא יסור ממננו כאשר הסרתי מעם שואל אשר הסרתי מלפניך: 16 ונאמן ביהך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: 17 בכל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד: 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני אדני יהוה וממי ביתי כי הביאני עד הלים: 19 ותקנן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר נס אל בית עבדך למרחוק וויאת תורה האדם אדני יהוה: 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך וככלבך עשית זאת כל הגדולה הזאת בעבורך וככלבך עשית זאת כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך: 22 על כן נדلت אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולחך בכל אשר שמענו באזינו: 23 וכי עמק כישראל נוי אחד בארכן אשר הילכו אלהים ולפנות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארכך מפני עמך אשר פרידת לך ממצרים נוים ואלהיו: 24 ותחכונן לך את עמק ישראל לך לעם עד עולם וויאת יהוה הייתה להם לאלהים: 25 ועתה יהוה אלהים הדרב אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת: 26 ווינדל שמק עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלייתה את איז עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את החפלה הזאת: 28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת: 29 ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לשלים לפניך כי אתה אדני יהוה דברת וمبرכתך יברך בית עבדך לעולם:

אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדרוזר לפניהם: ¹⁷ וינויד לדוד ואספה את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: ¹⁸ ווינס ארם מפניהם ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכוב וארכובים אל-פרשים ואת שובך שר צבא הכה וימת שם: ¹⁹ ויראו כל המלכים עבדי הדרוזר כי נגפו לפניהם ישראל וישלמו את ישראל ויעבדו ויראו ארם להושיע עוד את בני עמו:

11. יהי להשובה השנה לעת צאת המלכים וישלח

דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישלחם את בני עמו ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלים: ² ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכובו ויתחלך על גן בית המלך וירא אשה רחצתה מעל הגן והאשה טובת מראה מאד: ³ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר להלו זאת בת שבע בת אליעם אשת אודיה החתי: ⁴ וישלח דוד מלכים ויקח ותבוא אליו וישכב עמה והוא מתקדשת מטמאת השם בתה אליה ותודה לה: ⁵ ותודה האשה ותשלח ותנד לדוד ותאמר הרה אני: ⁶ וישלח דוד אל יואב שלח אליו את אודיה החתי וישלח יואב את אודיה אל דוד: ⁷ ויבא אודיה אליו וישאל דוד לשולם יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: ⁸ ויאמר דוד לאודיה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אודיה מבית המלך ותצא אחורי משאת המלך: ⁹ וישכב אודיה פתח בית המלך את כל עבדי אדני ולא ירד אל ביתו: ¹⁰ ויגndo לדוד לאמר לא ירד אודיה אל ביתו ויאמר דוד אל אודיה הלו לא מדרך אתה בא מדורע לא ירדת אל ביתך: ¹¹ ויאמר אודיה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכota ואדני יואב ויעבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתו לאכל ולשתות ולשכוב עם אשתי חיך והי נפשך אם עשה את הדבר הזה: ¹² ויאמר דוד אל אודיה שב כה נס היום ומחר אשלהך וישב אודיה בירושלם ביום ההוא ומחרת: ¹³ ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרכו ויצא בערב לשכב במשכובו עם עבדי אדני ואל ביתו לא ירד: ¹⁴ ויהי בבקר וכחוב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אודיה: ¹⁵ ויכתב בספר לאמר הבו את אודיה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מחריו ועל בני עמו ויבא ירושלים: ¹⁶ ויראו ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד: ¹⁷ וישלח הדרוזר ויצא את ארם

יהיה לשאול ולכל ביתה נתתי לבן אדני: ¹⁸ ועבדה לו את האדרמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדני לחם ואכלו ומביבשת בן אדני יאל תלמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בניים ועשרים עבדים: ¹⁹ ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומביבשת אכל על שלחני אחד מבני המלך: ²⁰ ולמביבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למביבשת: ²¹ ומביבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שני רגלו:

10. יהי אחורי בן וימת מלך בני עמו ומלך חנון בנו תחתיו: ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנון בן נש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדיו דוד ארץ בני עמו: ³ ויאמרו שרי בני עמו אל חנון אדניהם המכבר דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מלחמים הלווא בעבר חדור את העיר וLERGELAH ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליו: ⁴ ויהי חנון את עבדיו עד שותיהם וישלחם מדריהם בחצי עד שותיהם וישלחם: ⁵ ויגndo לדוד וישלח לקראותם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח ז肯כם ושבתם: ⁶ ויראו בני עמו כי נאשו בדור וישלחו בני עמו וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אל' איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: ⁷ וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הנברים: ⁸ וויצאו בני עמו ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לברם בשדה: ⁹ וירא יואב כי היה אליו פני המלחמה מפניהם ומאהור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם: ¹⁰ ואות יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמו: ¹¹ ויאמר אם תחוק ארם ממניו והויה לישועה ואם בני עמו יחזק מך והלכתי להושיע לך: ¹² נזק ונתחוק بعد עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו: ¹³ ווינש יואב והעם אשר עמו למלחמה באדם וינסו מפניהם: ¹⁴ ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמו ויבא ירושלים: ¹⁵ ויראו ארם כי נגף לפני

החותי הכיתת בחרב ואת אשתו לחתת לך לאשה ואתו הרות בהרבת בני עמוון: ¹⁰ ועתה לא תסור הרב מביתך עד עולם עקב כי בותני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: ¹¹ כה אמר יהוה הנני מקים عليك רעה מביתך ולקחת את נשיך לענייך ונתתי לדריך ושכוב עם נשיך לעני השם השם זהות: ¹² כי אתה עשית בסתר ואני עשה את הדבר הזה הנדר כל ישראל וננד השם: ¹³ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד נס יהוה העביר חטאך לא תמות: ¹⁴ אף כי נאצחה את איבי יהוה ברכבר הזה נס הבן הילוד לך מות ימות: ¹⁵ וילך נתן אל ביתו יונף יהוה את הילוד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ואני: ¹⁶ ויבקש דוד את האלהים בעד הנער וצם דוד צום ובעא ולן ושכוב ארצתה: ¹⁷ ויקמו זקנינו ביתו עליון להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם: ¹⁸ ויהי ביום השביעי ימת הילוד ויראו עבדי דוד לתהnid לו כי מות הילוד כי אמרו הנה בהיות הילוד חי דיברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מות הילוד ושה רעה: ¹⁹ וירא דוד כי עבדיו מותחלשים ובין דוד כי מות הילוד ויאמר דוד אל עבדיו מות הילוד ויאמרו מות: ²⁰ ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלותו ויבא בית יהוה וישתחוו ויבא אל ביתו וישראל ושימו לו לחם ויאכל: ²¹ ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילוד חוי צמת ותברך וכאשר מות הילוד קמת ותאכל לחם: ²² ויאמר בעוד הילוד חי צמתו ואבכה כי אמרתי מי יודע ייחנני יהוה וחי הילוד: ²³ ועתה מות למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הילך אליו וחווא לא ישוב אליו: ²⁴ וונחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן וירא את שמו שלמה ויהוה אהבו: ²⁵ וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידריה בעבור יהוה: ²⁶ וילחם יואב ברכבת בני עמוון וילכד את עיר המלוכה: ²⁷ וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברכבה נס לכדרתי את עיר המים: ²⁸ ועתה אסף את יתר העם ותנה על העיר ולכדרה פן אלכדי אני את העיר ונקרוא שמי עלה: ²⁹ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה ווילחם בה וילכדרה: ³⁰ ויקח את עטרת מלכים מעל ראשו ומשכלה ככר זהב וacon וקירה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ³¹ ואת העם אשר בה הוציאו וישם במגירה ובחרציו הברזל

אל המוקם אשר ידע כי אנשי חיל שם: ³² ויצאו אנשי העיר ולחמו את יואב ויפל מן העם מעבר דוד וימת נס אוריה החתי: ³³ וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה: ³⁴ ויצו את המלך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: ³⁵ והיה אם תעלת חמת המלך ואמר לך מדוונשחטם אל העיר להלחת הלא ידעתם את אשר ירו מעל החומה: ³⁶ מי הכה את אבימלך בן ירכשת הלאה אשר השליכה עליו פלה רכב מעל החומה וימת בתבע למה ננשחטם אל החומה ואמרת נס עברך אוריה החתי מות: ³⁷ וילך המלך ויבא וונגד לדוד את כל אשר שלחו יואב: ³⁸ ויאמר המלך אל דוד כי גברו עליינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונחיה עליהם עד פתח השער: ³⁹ ויראו המוראים אל עברך מעל החומה וימתו מעבר המלך ונס עברך אוריה החתי מות: ⁴⁰ ויאמר דוד אל המלך כה תאמר אל יואב אל ירע בענייך את הדבר הזה כי כוה וכזה תאכל החרב החוק מלחתך אל העיר והרסה וחזקה: ⁴¹ ותשמע אשת אוריה כי מות אוריה אישת והספֶר על בעל: ⁴² ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעני יהוה:

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: ² לשער היה צאן ובקר הרבה הרבה מאד: ³ וולדש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה וויה ותגדר עמו ועם בני יחדרו מפתחו האכל ומיכסתו תשחה ובכךו תשכב ותהי לו כבנה: ⁴ ויבא הילך לאש העשיר ויחמלו לחתת מצאנו ומכקרו לעשות לארכ האבא לו ויקח את כבשת האיש הרראש ויעשה לאיש האבא אליו: ⁵ וויהר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת: ⁶ ואת הכבשה שלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: ⁷ ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אני משחתיך למלך על ישראל ואני הצלתיך מיד שאל: ⁸ ואתנה לך את בית אדריך ואת נשוי אדריך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואמ מעט ואספה לך כהנה וככנה: ⁹ מדוונשחטם את דבר יהוה לעשנות הרע עליינו את אוריה

ויאמר אלה אבשלום אהיה האמיןון אחיך היה עמק
ונטה אהותי החריש אחיך הוא אל תשוט את לבך
לדבר זהה ותשב תמר ושםמה בית אבשלום אהיה : 21
והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מادر :
22 ולא דבר אבשלום עם אמן למרע ועד טוב כי שנא
אבשלום את אמן על דבר אשר ענה את תמר אהתו : 23
ויהי לשנים ימים ויהיו נזום לאבשלום בבעל החזר
אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך : 24
ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא נזום לעבדך
לך נא המלך ועבדיו עם עבדך : 25 ויאמר המלך אל
אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד عليك ויפרץ
בו ולא אבה לכלת ויברכחו : 26 ויאמר אבשלום ולא
ילך נא אנתו אמן אחיך ויאמר לו המלך למה לך עמק :
27 ויפרץ בו אבשלום וישלח אהתו את אמן ואת כל בני
המלך : 28 ויציו אבשלום את נעריו לאמר דרא נא כתוב
לב אמן בינו ואמרתי אליכם הכו את אמן והם תם את
אל תיראו הלו כי אני צויתו אתכם חזקו והיו לבני
חיל : 29 ויעשו נערו אבשלום לאמן כאשר צוה אבשלום
ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו : 30 ויהי
המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום
את כל בני המלך ולא נתר מהם אחד : 31 וויקם המלך
וירעע את בנדיו וישכב ארצתה וככל עבדיו נצחים קרע夷
בנדים : 32 ויען יונדב בן שמעה אחיך דוד ויאמר אל יאמור
אדני את כל הנדרים בני המלך המיתו כי אמן לבדו
מה כי על פי אבשלום הייתה שימה מיום ענתו את תמר
אהתו : 33 וועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר
כל בני המלך מתו כי אם אמן לבדו מות : 34 ויברא
אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב
הלים מדרך אחורי מצד הדר : 35 ויאמר יונדב אל
המלך הנה בני המלך בא כדבר עבדך בן היה : 36 ויהי
ככלתו לדבר ותנה בני המלך בא וישאו קולם ויבכו
ונם המלך וככל עבדיו בכו בכני גדור מادر : 37 ואבשלום
ברח וילך אל תלמי בן עמייחור מלך גשור ויתאבל על
בנו כל הימים : 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם
שלש שנים : 39 ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי
נחם על אמן כי מות :

ובמנורת הברזיל והעביר אותו במלון וכן יעשה לכל
עיר בני עמו וישב דוד וכל העם ירושם :

13 ויהי אחרי בן ולאבשלום בן דוד אהות יפה ושםה
תמר ויאבה אמןון בן דוד : 2 ויציר לאמןון לתחלה
בעבור תמר אהתו כי בתולה היא ויפלא בעני אמןון
לעשה לה מאומה : 3 ולAMENT רע ושמו יונדב בן שמעה
אחיך דוד ויונדב איש חכם מادر : 4 ויאמר לו מודיע אתה
כהה דל במלך בברק בברק הלא תנד לי ויאמר לו
אמנון את תמר אהות אבשלום אחיך אני אהב : 5 ויאמר לו
יונדב שככ על משכבר והתחול ובא אביך לראותך
ואמרת אליו תבא נא תמר אהות ותברני לחם ועתה
לענין את הבריה למן אשר אראך ואכלתי מידה : 6
וישכב אמןון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמןון אל
המלך תבוא נא תמר אהות ותלבב לענין שתוי לבות
ואברה מידה : 7 ווישלח דוד אל המר הבירה לאמר לכיו
נא בית אמן אחיך ועשה לו הבריה : 8 ותכל המר ביה
אמנון אהיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב
לענינו ותבשל את הלביבות : 9 ותקח את המשרת ותצק
לפנוי וימאן לאכול ויאמר אמןון הוציאו כל איש מעלה
ויצאו כל איש מעלה : 10 ויאמר אמןון אל המר הבאי
הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלביבות
אשר עשה והבא לאמןון אהיה החדרה : 11 ותונש אליו
לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אהותי : 12
ותאמר לו אל אחיך אל חענוי כי לא יעשה כן בישראל אל
תעשה את הנבליה הזאת : 13 ואני ana אוליך את חרפתי
ואת תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל
המלך כי לא ימנعني ממק : 14 וולא אבה לשמע בקולה
ויהזק ממנה ויענה וישכב אתה : 15 וישנאה אמןון שנאה
נדולה מادر כי נדולה השנאה אשר שנהה מהאהבה אשר
אהבה ויאמר לה אמןון קומי לכיו : 16 ותאמר לו אל אורת
הרעה הנדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלהני
ולא אבה לשמע לה : 17 ויקרא את נערו משרותו ויאמר
שלחו נא את זאת מעל החוצה ונעל הדרת אהירה : 18
ועליה כתנה פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבהיר
מעליים וויצא אותה משרותו החוץ ונעל הדרת אהירה :
19 ותקח תמר אפר על ראהה וכנתת הפסים אשר עליה
קרעה ותשם ידה על ראהה ותלך הלוך וועקה : 20

לכבר סכט את פניו הדרבר עשה עברך יואב את הדרבר הזה ואדרני חכם כחכמת מלאך האללים לדעת את כל אשר בארץ: 21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדרבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום: 22 ויפל יואב אל פניו ארצחה וישתחוו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עברך כי מצאתי חן בעניך אדרני המלך אשר עשה המלך את דבר עברדו: 23 ויקם יואב וילך נשורה ויבא את אבשלום ירושלים: 24 ויאמר המלך מה לך ותאמר אבלasha אלמנה אני וימת איש: 25 ולבשחך שני בניים וניצטו בנייהם בשדרה ואין מציל ביניהם ויבו האחד את האחד וימת אותו: 26 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו לנו תני את מכח אחותו וממתה בנפש אחיו אשר הרג ונשמדיה נם את היורש וככובאת נחלתי אשר נשארה לבלתי שם לאייש שם ושאריות על פני האדמה: 28 ויאמר המלך אל האשה לכיכי לביתך ואני אצוה לך: 29 ותאמר האשה התקיעית אל המלך עלי אדרני המלך העון ועל בית אבי והמלך וככסאו נקי: 30 ויאמר המלך המדבר אלך והבאתו אליו ולא יסיף עוד לעתך: 31 ותאמר יזכור נא המלך את יהוה אלהיך מהרביה נאל הדם לשחת ולא ישמדיו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנק ארץך: 32 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדרני המלך דבר ויאמר דברי: 33 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים מהדבר המלך הדרבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו: 34 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצתה אשר לא יאשפו ולא ישא אלהים נפש והשכח חשבות לבלי יהה מננו נדח: 35 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדרני את הדרבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדרברה נא אל המלך אולי עשה המלך את דבר אמתו: 36 כי ישמע המלך להציל את אמתו מכך האיש להשמדת אתי ואת בני יחר מנהלת אלהים: 37 ותאמר שפחתך היה נא דבר אדרני המלך למנוחה כי כמלך האללים כן אדרני המלך לשמע החטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: 38 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחורי מונדי דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדרני המלך: 39 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת והען האשה ותאמר חי נפשך אדרני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדרני המלך כי עברך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה:

2 וישלח יואב תקעה ויקח שם אש חכמה ויאמר אליה התאבלתי נא ולבש נא בנדוי אבל ואל הסוכי שמן והיתה כasma זה ימים רבים מתחאלת על מות: 3 ובאת אל המלך ודרברת אליו ידרבר הוה וישם יואב את הדברים בפייה: 4 ותאמר האשה התקיעית אל המלך ותפל על אפייה ארצתה ותשתחוו ותאמר המלך: 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבלasha אלמנה אני וימת איש: 6 ולבשחך שני בניים וניצטו בנייהם בשדרה ואין מציל ביניהם ויבו האחד את האחד וימת אותו: 7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו לנו תני את מכח אחותו וממתה בנפש אחיו אשר הרג ונשמדיה נם את היורש וככובאת נחלתי אשר נשארה לבלתי שם לאייש שם ושאריות על פני האדמה: 8 ויאמר המלך אל האשה לכיכי לביתך ואני אצוה לך: 9 ותאמר האשה התקיעית אל המלך עלי אדרני המלך העון ועל בית אבי והמלך וככסאו נקי: 10 ויאמר המלך המדבר אלך והבאתו אליו ולא יסיף עוד לעתך: 11 ותאמר יזכור נא המלך את יהוה אלהיך מהרביה נאל הדם לשחת ולא ישמדיו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנק ארץך: 12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדרני המלך דבר ויאמר דברי: 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים מהדבר המלך הדרבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו: 14 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצתה אשר לא יאשפו ולא ישא אלהים נפש והשכח חשבות לבלי יהה מננו נדח: 15 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדרני את הדרבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדרברה נא אל המלך אולי עשה המלך את דבר אמתו: 16 כי ישמע המלך להציל את אמתו מכך האיש להשמדת אתי ואת בני יחר מנהלת אלהים: 17 ותאמר שפחתך היה נא דבר אדרני המלך למנוחה כי כמלך האללים כן אדרני המלך לשמע החטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחורי מונדי דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדרני המלך: 19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת והען האשה ותאמר חי נפשך אדרני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדרני המלך כי עברך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה:

אתו ואת נוהו: 26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני עשה לי כאשר טוב בעניינו: 27 ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימען בך ויהונתן בן אביהדר שני בניםכם אתכם: 28 ראו א נכי מתחמה מה בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם להניד לי: 29 וישב צדוק ואביהדר את ארון האללים ירושלים וישבו שם: 30 ודור עליה במעלה הזיות עליה ובוכה וראש לו חפי והוא הילך ייחוף וכל העם אשר אותו חפו איש ראשיו ועלו עליה ובכבה: 31 ודור הניד לאמר אוחזת בקשרים עם אבשלום בחברון: 32 ונא את עצת אוחזת הוה: 33 ויאמר דוד בא עד הראש אשר ישתחוו שם לאלהים ותנה לקראותו חושי הארכי קרווע כתנתו ואדמתה על ראשו: 34 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא: 35 ואמ העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאו ועתה ואני עבדך ואביהדר לי את עצת אוחזת: 36 והלווא עמך שם צדוק ואביהדר הכהנים והיה כל הדבר אשר נשמע מבית המלך תניד לצדוק ולאביהדר הכהנים: 37 הנה שם עם שני בנים אחימען לצדוק ויהונתן לאביהדר ושלחתם בידם אליו כל דבר אשר נשמעו: 38 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבא ירושלים:

16 ודור עבר מעט מזהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראותו וצמד חמריים חבשים ועליהם מאותים לחים ומאה צמוקים ומאה קיזן ונבלין: 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיזן לאכול הנערים והיין לשותה הייע במדבר: 3 ויאמר המלך והיה בן אנדריך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכתו אבי: 4 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחוותי אמצע חן בעניך אדני המלך: 5 ובא המלך דוד עד בחוריהם והנה שם איש יוצא משפחתי בית שאול ושמו שמעי בן נרא יצא יצוא ומכלל: 6 ויסקל באבניהם את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו ומשמאלו: 7 וככה אמר שמעי בקהל צא צא איש הדמים ואיש הבעל: 8 השיב עלייך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום

ידו והחזיק לו ונשך לו: 9 וייעש אבשלום לדבר זהה לכל ישראל אשר יבוא למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: 7 ויהיו מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדריו אשר נדרתי ליהוה בחברון: 8 כי נדר נדר עבדך בשתי בנסור בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלים ועבדתי את יהוה: 9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרם מלך אבשלום בחברון: 11 ואתחא אבשלום הילכו מאותים איש מירושלים קראים והלכים לתהם ולא ידעו כל דבר: 12 וישלח אבשלום את אוחזת הנילני יועץ דוד מעירו מנה בובחו את הזבחים ויהי הקשר אמרץ והעם הולך ורב את אבשלום: 13 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פלייטה מפני אבשלום ממהרו ללכת פן ימהר והשנו והריך עליינו את הרעה והכח הער לפי חרב: 14 ויאמר דוד לכל לב איש ישראל אחריו אבשלום: 15 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר נרשים פלנשם לשמר הבית: 16 ויצא המלך וכל העם ברגלו ויעמדו בית המרחק: 17 וכל עבדיו עברים על ידו וכל הऋתי וכל הפלתי וכל נתנים שש מאות איש אשר בא ברגלו מנת עברים על פni המלך: 18 ויאמר המלך אל אתו הנטוי למה תלך נם אתה אתנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגס נלה אתה למקומך: 19 תමול בואך והיומ אנו עז עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אוחז עמך חסד ואמות: 20 וויען אליו את המלך ויאמר חוי יהוה וזו אדני המלך כי אם במקומות אשר יהוה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך: 22 ויאמר דוד אל אתו לך ו עבר ויעבר אליו התני וכל אנשיו וכל הטע אשר אתה: 23 וכל הארץ במקומות קול גדול וכל העם עברים על פni דרך את המדבר: 24 והנה נם וכל העם עברים על פni דרך את המדבר: 25 ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האללים והלויים אתו נשאים את ארון ברית האללים ויצקו את ארון האללים ויעל אביהדר עד חם כל העם לעבור מן העיר: 26 ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האללים העיר אם אמצע חן בענינו יהוה והשבי והראני

אל אבשלום לא טובה העצה אשר יען אחותפל בפעם הזאת: 8 ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי נבראים המה ומריו נפש המה כרב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם: 9 הנה עתה הוא נחבא באחת הפתחים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחילה ושמע השם ואמר היה מפנה בעם אשר אחריו אבשלום: 10 והוא נם בן חיל אשר לבו כלב הארץ המס ממס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתה: 11 כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על הים לריב ובניר הלבכים בקרב: 12 ובאנו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על הארץ ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתה נם אחד: 13 ואם אל עיר יאסף והשiao כל ישראל אל העיר היה תבלים וסחנו אותו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם נם צדור: 14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצה חושי הארכי מעצת אחותפל ויהוה צוה להפער את עצה אחותפל הטובה אחותפל ויהוה צוה להפער את עצה אחותפל הטובה לבבhor הביא יהוה אל אבשלום את הרעה: 15 ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יען אחותפל את אבשלום ואת זקנין ישראל וכזאת וכזאת עצה אני: 16 ועתה שלחו מחרה ותגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה בערכות המדבר ונעם עברו תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתה: 17 ויהונתן ואחימען עםדים בעין רגל והלכה השפה והנירה להם והם ילכו והנירו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: 18 וירא אותם נער וינגד לאבשלום וילכו שניים מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם: 19 ותקח האשה ותפרש את המסק על פניהם הבאר ותשתח עליה הרחות ולא נודע דבר: 20 ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו אליה אחימען ויהונתן ותאמור להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושם: 21 ויהי אחריו לכתם ויעלו מהבאר וילכו ונידו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים כי כהה יען עליכם אחותפל: 22 ויקם דוד וכל העם אשר אתה ועיברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעד אשר לא עבר את הירדן: 23 ואחותפל ראה כי לא עשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויהנק וימת ויקבר בקר אביו: 24

בנק והנק ברעתק כי איש דמים אתה: 9 ויאמר אבישי בן צריה אל המלך לנה יקלל הכלב המת הזה את אדרני המלך עבירה נא ואסירה את ראשך: 10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומני אמר מדווע עשיתה כן: 11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימני הנהו לו ויקלל כי אמר לו יהוה: 12 אולי יראה יהוה בעוני והшиб יהוה לי טובה תחת קלתו הימים הזה: 13 וילך דוד ואנשיו בדרך ושמי הלק בצלע ההר לעמתו הלק ויקלל ויסקל באבניו לעמתו ועפר בעפר: 14 ויבא המלך וכל העם אשר אותו עיפים ווינפש שם: 15 ואבשלום וכל העם איש ישראל בא ירושם ואחותפל אתה: 16 ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום יתי המלך יתי המלך: 17 ויאמר אבשלום אל חושי זה חסך את רעך למה לא הלכת את רעך: 18 ויאמר חושי אל אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכאל איש ישראל לא אהיה ואטו אשב: 19 והשניה למי אני עבד הלו לא לפני בנו כאשר עברתו לפני אביך כן אהיה להפוך: 20 ויאמר אבשלום אל אבשלום בוא אל עצה מה נשעה: 21 ויאמר אחותפל אל אבשלום בוא אל פלנשyi אביך אשר הניח לשמר הבית ושמע כל ישראל כי נבאת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתה: 22 ויתו לאבשלום האה על הנג ויבא אבשלום אל פלנשyi אביו לעני כל ישראל: 23 ועצת אחותפל אשר יען בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלים כן כל עצת אחותפל נס לדוד נם לאבשלום:

17 ויאמר אחותפל אל אבשלום אבחורה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה: 2 ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידיים והחרדיyi אותו ונס כל העם אשר אתה והכיתוי את המלך לברכו: 3 ואשכבה כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום: 4 ווישר הדבר בעני אבשלום ובעני כל זקנין ישראל: 5 ויאמר אבשלום קרא נם לחושי הארכי ונשמעה מה בפי נם הוא: 6 ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אלו אמר כדבר הזה דבר אחותפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר: 7 ויאמר חושי

התיצב מנגד: 14 ויאמר יוֹאָב לֵאמֹן אֲחִילָה לְפָנֶיךָ וַיַּחַזֵּק
שלשה שבטים בכם וויתקעם בלב אבשלום עודנו חוי
בלב הארץ: 15 ויסבו עשרה נהרים נשאי כל' יוֹאָב וַיַּכְרֵב
את אבשלום וימותחו: 16 וויתקע יוֹאָב בשפר וישב העם
מרדף אחרי ישראלי כי חשק יוֹאָב את העם: 17 וויתקע את
אבשלום ווישליכו אותו בעיר אל הפתה הנדרול ויצבו עליו
כל אבונים נדרול מأد וככל ישראלי נסכו איש לאחלו: 18
ואבשלום לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך
כى אמר אין לי בן בעבור הzcיר שמי ויקרא למצבת על
שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: 19 ואחימען
בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו
יהוה מיד איביו: 20 ויאמר לו יוֹאָב לא איש בשרה אתה
היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא חברך כי
על בן המלך מת: 21 ויאמר יוֹאָב לכושי לך הנד למלך
אשר ראותה ווישתחו כושי ליוֹאָב וירץ: 22 ויסוף עוד
אחימען בן צדוק ויאמר אל יוֹאָב ויהי מה ארצתה נא נם
אני אחרי הcouשי ויאמר יוֹאָב למה זה אתה רץبني ולכה
אין בשורה מצאת: 23 ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ
אחימען דרך היכר ויעבר את הcouש: 24 ודוד יושב בין
שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה ויאש
את עינוי יירא והנה איש רץ לבדו: 25 ויקרא הצפה יונד
למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך
וקרב: 26 ויראה הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל
השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך נם זה
מבשר: 27 ויאמר הצפה אני ראה את מרוםת הראשון
במרצת אחימען בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה
ואל בשורה טובה יבוא: 28 ויקרא אחימען ויאמר אל
מלך שלום ווישתחו למלך לאפיו ארצתה ויאמר ברוך
יהוה אלהיך אשר סגנו את האנשים אשר נשאו את ידם
באדרני המלך: 29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום
ויאמר אחימען ראותו ההמון הנדרול לשלוח את עבד
המלך יוֹאָב ואת עבדך ולא ידעת מה: 30 ויאמר המלך
סב התיצב כה ויסב ויעמד: 31 והנה הcouשי בא ויאמר
הcouשי יתבשר אדרני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל
הקים עליך: 32 ויאמר המלך אל הcouשי השלום לנער
לאבשלום ויאמר הcouשי יהיו כנער איבי אדרני המלך
וכל אשר קמו עלייך לרעה: 33 וירנו המלך ויעל על

ודוד בא מהנימה ואבשלום עבר את הירדן הוא וכל איש
ישראל עמו: 25 ואת עמשא שם אבשלום תחת יוֹאָב על
הצבא ועמשא בן איש וושמו יתרה הירושלמי אשר בא אל
אבייגל בת נחש אהות צרואה אם יוֹאָב: 26 ויהון ישראל
ואבשלום ארץ הנגיד: 27 ויהי כבוא דוד מהנימה ושבו
בנחש מרבת בני עמן ומיכיר בן עמיאל מלך דבר
וברזלי הנגיד מרגלים: 28 משבב וספות וכלי ויצר
וחתמים ושרעים וקמוח וכלי ופול ועדשים וקלוי: 29 וodbש
וחמאה וצאן ושפות בקר הגינו לדור ולעם אשר אותו
לאכול כי אמרו העם רעב ועיף ונמא במדבר:

18 ויפקד דוד את העם אשר אותו וישם עליהם שריו
אלפים ושדר מאות: 2 וישלח דוד את העם השלשית ביד
יוֹאָב והשלשית ביד אבישי בן צרואה אחיו יוֹאָב והשלשת
ביד אתי הנטוי ויאמר המלך אל העם יצא אצא נם אני
עמכם: 3 ויאמר העם לא חצאו כי אם נס נס לא ישימו
אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה
כמנעו עשרה אלפיים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעיר:
4 ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם עשה ויעמד
המלך אל ייד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: 5
ויצו המלך את יוֹאָב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לאט
לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצotta המלך את כל
השרים על דבר אבשלום: 6 ויצא העם השדה לקראות
ישראל ותהי המלחמה בעיר אפרים: 7 ווינפנו שם עם
ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה נדוללה ביום
ההוא עשרים אלף: 8 ותהי שם המלחמה נפוצות על
פני הארץ וירב העיר לאכל בעם מאשר אכליה
החרב ביום ההוא: 9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד
ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שוכב הארץ
הנדוללה ויהוק ראשו באלה ויתן בין השמיים ובין הארץ
והפרד אשר תחתיו עבר: 10 וירא איש אחד יונד ליוֹאָב
ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה: 11 ויאמר
יוֹאָב לאיש המניד לו והנה ראות ומדוע לא הכיתו שם
ארצתה ועלי לחתך עשרה כסף וחננה אתה: 12 ויאמר
הראש אל יוֹאָב ולא אגci שקל על כפי אלף כסף לא
אשלה ידי אל בן המלך כי באניינו צוה המלךatak ואתה
אבייש ואת עתי לאמר שמרנו מוי בער באבשלום: 13 או
עשיתו בנפשו שקר וכל דבר לא יכחיד מן המלך ואתה

עלית השער ויבך וכיה אמר בלבכتو בני אבשלום בני בני
אבשלום מי יתן מותי אני תחתייך אבשלום בני בני:

19 וינדר ליאוב הנה המלך בכח ויחאבל על אבשלום:

2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע
העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו: 3 ויתנגב
בנוסם במלחמות: 4 והמלך לאט את פניו וייעק המלך
קול גדרול בני אבשלום אבשלום בני בני: 5 ויבא יואב
אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פניו כל עבדיך
המלךים את נפשך היום ואת נפשך בנים ובנותך נפש
נשיך ונפש פלגייך: 6 לאחבה את שניך ולשנא את
אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי
ידעתם היום כי לא אבשלום כי וככלנו היום מותים כי אוי
ישר בענייך: 7 ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי
ביהוה נשבעתי כי אינך ויצא אם ילין איש אתק הלילה
ורעה לך זאת מכל הרעה אשר בא לך מגעך
עד עתך: 8 ויקם המלך יושב בשער ובככל העם לפני המלך
לאמר הנה המלך יושב בשער ובככל העם לפני המלך
וישראל נס איש לאהלו: 9 ויהי כל העם נדון בכל שבת
ישראל לאמר המלך הצלינו מכף איבינו והוא מלטנו
מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום: 10
وابשלום אשר משחנו עלינו מלחמה ועתה להמה
אתם מהחרשים להסביר את המלך: 11 והמלך דוד שלח
אל צדוק ואל אביהדר הכהנים לאמר דברו אל זקנין
יהודה לאמר מה תהיו אחים להסביר את המלך אל
ביתו ורכבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: 12 אחות
אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרים להסביר את
המלך: 13 ולעמשה חמור הלו עצמי ובשרי אתה כה
ישלה לי אליהם וכיה יוסוף אם לא שר צבא תהיה לפני
כל הימים תחת יואב: 14 ויט את לבב כל איש יהודה
כאיש אחד וישלחו אל המלך שבב אתך וככל עבדיך:
15 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה
ללכט לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן:
16 ויוםחר שמעי בן נדרא בן הימני אשר מכחורים ירד
עם איש יהודה לקראת המלך דוד: 17 ואלף איש עמו
מנבינים וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרות
עבדיו אותו וצלוחו הירדן לפני המלך: 18 ועברה העברה

כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסללה השרה וישליך עליו בנד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד : 13 כאשר הנה מן המסללה עבר כל איש אחריו ויאב לדרף אחרי שבע בן בכרי : 14 ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלחו ויבאו אף אחריו : 15 ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המערה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחול וכל העם אשר את ייאב משמיהם להפיל החומה : 16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל ייאב קרב עד הנה ואדרבה אליך : 17 ויקרב אליה ותאמר האשה אתה ייאב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אמי : 18 ותאמר לאמר דבר ידברו בראשונה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו : 19 אגבי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה TABLE נחלת יהוה : 20 ויען ייאב ויאמר חיליה חיליה לי אם אובל ואם אשחתה : 21 לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרישמו נשא ידו במלך בדור תנו אותו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל ייאב הנה ראש משלך אליך بعد החומה : 22 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישכלו אל ייאב ותקע בשופר ייפצו מעל העיר איש לאלהיו ויאב שב ירושלים אל המלך : 23 ויאב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהודע על הכריו ועל הפלתו : 24 ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד המזיכר : 25 ושייא ספר וצדוק ואביתר כתנים : 26 וכן ירא היاري היה כהן לדוד :

21 ויהי רעב ביום דוד שלש שנים שנה אחריו שנה ויבש דוד את פni יהוה ויאמר יהוה אל שאל ואל בית הרים על אשר המית את הגבענים : 2 ויקרא המלך לנבענים ויאמר אלהם והגביענים לא מבני ישראל המה כי אם מותר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאל להכתם בקנותו לבני ישראל ויהודה : 3 ויאמר דוד אל הגבענים מה עשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה : 4 ויאמרו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם שאל עם ברכו ואני לנו אש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים עשה לכם : 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דרמה לנו נשמדנו מהתייצב בכל גבל ישראל : 6 ניתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענו ליהוה בנכעת

וכל אשר תבחר עלי' עשה לך : 39 ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזיל ויברכו וישב למקומו : 40 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעברו את המלך ויאמרו אל המלך והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו את המלך מרוש גבוק אישינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו : 42 ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אליו ולמה זהחרה לך על הדבר הזה האכול אלכלו מן המלך אם נשאת נשא לנו : 43 ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידרות לי במלך ונם בדור אני מפק ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להסביר את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל :

20 ושם נקרא איש בלילה ושמו שבע בן בכרי איש ימי ותקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדור ולא נחלה לנו בין יש לאלהיו ישראל : 2 ויעל כל איש ישראל מאחריו דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכים מן הירדן ועד ירושלים : 3 ויבא דוד אל ביתו ירושלים ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניתה לשמר הבית וויתם בית משמרת ויכללים ואליהם לא בא ותהיינה צדורות עד יום מתן אלמנות חיות : 4 ויאמר המלך אל עמשא הוזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואחתה מה עמד : 5 וילך עמשא להזעק את יהודה ויהיר מן המועד אשר יעדו : 6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדנייך ודרך אחריו פן מצא לו עדים בצדתו והציל עיננו : 7 ויצאו אחיו אנשי ייאב והכרתו והפלתו וכל הגברים ויצאו מירושלים לדרכ אחרי שבע בן בכרי : 8 הם עם האבן הגדולה אשר נקבעו ועמשא בא לפניויהם ויאב חנור מדו לבשו ועל חנור חרב מצמדת על מנהנו בתורה והוא יצא ותפל : 9 ויאמר ייאב לעמשא השלום אתה אחיו ותחו יד ימיין ויאב בזקן עמשא לנשך לו : 10 ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד ייאב ויכחו בה אל החמש וישפך מעיו ארץ ולא שנה לו וימת ויאב ואבישי אחיו דרכ אחרי שבע בן בכרי : 11 ויאב עמד עליו מנעריו ויאב ויאמר מי אשר חפץ ביאוב וממי אשר לדוד אחרי ייאב : 12 ועמשא מתגמל בדם בתוכ המסללה וירא האיש

יהוה סלע ומצדتي ומפלתי לי: 3 אלהי צורי אחסה בו מנגני וקרן ישע מנגבי ומנוסי משעי מלחם השען: 4 מהלך אקריהוה ומאבי אוושע: 5 כי אפנוי משבורי מות נחלי ביליעל יבעתני: 6 חבל שאל סבוני קדרמוני מקשי מות: 7 בצר לי אקריהוה ואל אלהי אקריה מושע מהיכלו קולי ושותע באזני: 8 ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירנו ויתגשנו כי הרה ל: 9 עליה עשן באפו ואש מפיו חאכל נחלים בערו ממן: 10 וית שמיים וירד וערפל תחת הרגליו: 11 וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח: 12 ווישת חשק סביבתו סכותחרשת מים עבי שחקים: 13 מנגה גנדו בערו נחלי אש: 14 ורעם מן שמיים יהוה ועליוון יתן קולו: 15 וישלח חצים ויפצם ברק ויהם: 16 ויראו אפקי ים יגול מוסדות חבל בנערת יהוה מנשנתה רוח אפו: 17 ישלח ממרומים יקחני ימשני מים רכבים: 18 יצילני מאבי עז משנאיכי אמצו ממי: 19 יקדמוני ביום אידי יהי יהוה משען לי: 20 ויצא למרחבי אתי יחלצני כי חפץ بي: 21 יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב ל: 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשותי מלאה: 23 כי כל משפטו לנדי וחקתו לא אסור ממנה: 24 ואיה תמים לו ואשתמרה מעוני: 25 וישיב יהוה לי צדקתו כבורי לננד עניינו: 26 עם חסיד התהסד עם גבורתמים תחמים: 27 עם נבר תחבר עם עקש תחפל: 28 ואת עם עני תושיע ועניך על רמי תשפל: 29 כי אתה ניריה יהוה ויהוה ניגיה חשביו: 30 כי בכח ארוין גדור באלהי אדגן שור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן הו לא לכל החסים בו: 32 כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: 33 האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו: 34 משורה רגליו כאילות ועל במותי יעמדני: 35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחשה זרעה: 36 ותנתן לי מэн ישעך ועניך תרבני: 37 תרחיב צעדי תחנני ולא מעדו קרסלי: 38 ארדפה איבי ואשמדים ולא אשוב עד כלותם: 39 ואכלם ואחזהם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: 40 ותזרני חיל למלחמה תכريع קמי תחתני: 41 ואיבי תהה לערף מושנאי ואצמאות: 42 ישעו ואין משיע על יהוה ולא ענם: 43 ואשחכם כעפר ארץ כתיט חוץות אדקם ארקעם: 44 ותפלטני מרבי עמי תשרני לראש נוים עם לא עדתי יעבدني: 45 בני נבר יתכחשו לי לשמו און ישמעו לי: 46 בני נבר יבלו ויתגנו ממסנגורותם: 47 חי שאל בחר יהוה ויאמר המלך אני אתן: 7 ויחמיל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינוthem בין דוד ובין יהונתן בן שאול: 8 ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזולי המחלתי: 9 ויתנים ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי קציד בראשנים תחלה קציר שערם: 10 ותקה רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלה קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא מתנה עורה השמים לנווח עליהם יומם ואת חיות השדה לילה: 11 ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלנש שאול: 12 וולד דוד ויקח את עצמות שאול ואח עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש נלעד אשר נבכו את מרחב בית שנ אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בNELUB: 13 ויעל משם את עצמות שאול ואח עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: 14 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחריו כן: 15 ותהי דוד מלכונה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעס דוד: 16 וישבו בנבא אבישי בן צוריה ויקח את הפלשת ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדש ויאמר להכות את דוד: 17 ויעזר לו אבישי בן צוריה ויקח את הפלשת וויתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לא לנצח עוד אנתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: 18 ויהי אחריו כן ותהי דוד המלחמה בגובם פלשתים או הכה סבכי החשטי את סף אשר בילדיה הרפה: 19 ותהי דוד המלחמה בגובם פלשתים ויך אלתנן בן יערני ארנים בית הלחמי את גלית הגנתי וען חניתו כמנור ארנים: 20 ותהי דוד מלכונה בנת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שיש עשרים וארבעה מספר ונם הוא ילד להרפה: 21 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחיו דוד: 22 את ארבעת אלה ילדו להרפה בנת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

22 וידבר דוד ליהוה את דבריו השירה הזאת ביום הצליל יהוה אתו מכך כל איביו ומכך שאול: 2 ויאמר

יהודה וברוך צורי וירם אלהו צור ישע: 48 האל הנתן נקמת ל' ומוריד עמים תחתנו: 49 ומוציא מאבי ומকמו תרוממו מאיש חמשים תצליני: 50 על כן ארוך יהוה בנים ולשנק אומר: 51 מנדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזענו עד עולם:

23 ואלה דבריו דוד האחננים נאם דוד בן ישי ונאם הנבר הקס על מישיה אלהו יעקב ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר כי ומלהו על לשוני: 3 אמר אלהו ישראל ל' דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלוהים: 4 וכאדור בקר יורה שם שמש בקר לא עבות מגנה ממטר דשא מארץ: 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערכוה בכל ושמרה כי כל ישע וככל חפץ כי לא יצמיה: 6 ובכליעל כקזון מנד כלם כי לא ביד יקחו: 7 וויש נגע בהם ימלא ברזול וען חניתה באש שורף ישרפו בשבת: 8 אלה שמות הנברם אשר לדוד ישב בשבת תחכמוני ראש השלישי העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחר: 9 ואחרו אלעוז בן דודו בן אחוי בשלשה נברים עם דוד בחרופם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 והוא קם ויך בפלשתים עד כי נגעה ידו ותדבק ידו אל החרב וייעש יהוה תשועה נדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשת: 11 ואחריו שניא בן אנא הדררי ואספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מנפי פלשתים: 12 וויתיצב בtower הצלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה נדולה: 13 וירדו שלשים מהלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלים וחית פלשתים חנה בעמק רפאים: 14 וויתאה דוד ויאמר מצב פלשתים או בית לחם: 15 וויתאה דוד וויבקעו מיישקנו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה שלשת הנברם במחנה פלשתים וישאו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשחותם ויסך אתם ליהוה: 16 וויאמר חילולה לי יהוה מעשתי ואת הרם האגנים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשחותם אלה עשו שלשת הנברם: 18 ואבישי אהוי יואב בן צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה: 19 מן השלשה הכי נכבד ויידי להם לשער ועד השלשה לא בא: 20 ובנינוו בן

24 ויסך אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: 2 וויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אותו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באדר שבע ופקדו את העם וידעו את מספר העם: 3 וויאמר יואב אל המלך ויסך יהוה אלהיך אל העם כהם וכחם מאה פעמים וענין אדרני המלך ראות ואדרני המלך למה חפץ בברבר זהה: 4 וויחזק דבר המלך אל יואב ועל שריו החיל ויצא יואב ושריו החיל לפני המלך לפקר את העם את ישראל: 5 וויעברו את הירדן יער: 6 וויבאו הנלעדה ואל ארץ החתמים חדש ויבאו דנה יען וסביב אל צידון: 7 וויבאו מבצר צר וככל ערי החוי והכנען ויצאו אל נגב יהודה באשר שבע: 8 ווישטו בכל הארץ ויבאו מקצת תשעה חדשים ועתרים יום ירושלם: 9 וויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמיש מאות אלף איש: 10 וויך לב דוד אותו אחריו כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר

יהוה וברוך צורי וירם אלהו צור ישע: 48 האל הנתן נקמת ל' ומוריד עמים תחתנו: 49 ומוציא מאבי ומקמו תרוממו מאיש חמשים תצליני: 50 על כן ארוך יהוה בנים ולשנק אומר: 51 מנדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזענו עד עולם:

23 ואלה דבריו דוד האחננים נאם דוד בן ישי ונאם הנבר הקס על מישיה אלהו יעקב ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר כי ומלהו על לשוני: 3 אמר אלהו ישראל ל' דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלוהים: 4 וכאדור בקר יורה שם שמש בקר לא עבות מגנה ממטר דשא מארץ: 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערכוה בכל ושמרה כי כל ישע וככל חפץ כי לא יצמיה: 6 ובכליעל כקזון מנד כלם כי לא ביד יקחו: 7 וויש נגע בהם ימלא ברזול וען חניתה באש שורף ישרפו בשבת: 8 אלה שמות הנברם אשר לדוד ישב בשבת תחכמוני ראש השלישי העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחר: 9 ואחרו אלעוז בן דודו בן אחוי בשלשה נברים עם דוד בחרופם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 והוא קם ויך בפלשתים עד כי נגעה ידו ותדבק ידו אל החרב וייעש יהוה תשועה נדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשת: 11 ואחריו שניא בן אנא הדררי ואספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מנפי פלשתים: 12 וויתיצב בtower הצלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה נדולה: 13 וירדו שלשים מהלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלים וחית פלשתים חנה בעמק רפאים: 14 וויתאה דוד וויבקעו מיישקנו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה שלשת הנברם במחנה פלשתים וישאו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשחותם ויסך אתם ליהוה: 16 וויאמר חילולה לי יהוה מעשתי ואת הרם האגנים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשחותם אלה עשו שלשת הנברם: 18 ואבישי אהוי יואב בן צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה: 19 מן השלשה הכי נכבד ויידי להם לשער ועד השלשה לא בא: 20 ובנינוו בן

עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבך כי נסכלתי
 מאד : ¹⁰ ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל נד הנביא
 זהה דור לאמר : ¹¹ הילך ודברת אל דור כה אמר יהוה
 שלש אנכי נוטל عليك בחר לך אחת מהם ואעשה לך :
¹² ויבא נד אל דור ויגר לו ויאמר לו התבוא לך שבע
 שנים רעב בארץ אם שלשה חדשים נסך לפני צריך
 והוא רדף ואם היהות שלשת ימים דבר בארץ עתה
 דע וראה מה אשיב שלחיך דבר : ¹³ ויאמר דור אל נד צריך
 לי נאד נפלחה נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם
 אל אפלה : ¹⁴ ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת
 מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף
 איש : ¹⁵ וישלח ידו המלאך ירושלים לשחתה וינחם יהוה
 אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף
 ירך ומלאך יהוה היה עם נרון הארונה היבשי : ¹⁶ ויאמר
 דור אל יהוה בראותו את המלאך חמה בעם ויאמר
 הנה אנכי חטאתי ואני העוית ואלה הצאן מה עשו תהו
 נא ירך בי ובבית אביו : ¹⁷ ויבא נד אל דור ביום ההוא
 ויאמר לו עליה הקם ליהוה מזבח בכרן ארנונה היבשי : ¹⁸
 ויעל דור דבר נד כאשר צוה יהוה : ¹⁹ וישקף ארנונה
 וירא את המלך ואת עבדיו עברים עלייו ויצא ארנונה
 וישתחו למלך אפיי ארצחה : ²⁰ ויאמר ארנונה מדוע בא
 אדני המלך אל עבדו ויאמר דור לknות מעמך את הנגן
 לבנות מזבח ליהוה ותעצר המוגפה מעל העם : ²¹ ויאמר
 ארנונה אל דור יקח ויעל אדני המלך הטוב בעינו ראה
 הבקר לעלה והמרגנים וכלי הבקר לעצים : ²² הכל
 נתן ארנונה המלך למלך ויאמר ארנונה לא כי קנו
 אלהיך ירכץ : ²³ ויאמר המלך אל ארנונה לא כי קנו
 אקנה מאותך במחירות ולא עללה ליהוה אלהי עלות חנים
 ויקין דור את הנגן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים : ²⁴
 ויבן שם דור מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר
 יהוה לארץ ותעצר המוגפה מעל ישראל :

נתן הנביה ויבא לפני המלך ושתחו למלך על אפיו ארצה: 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהם מלך אחריו והוא ישב על כסאי: 25 כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאבתר הכהן והנסיכים ואכלים ושתים לפניו ויאמרו כי המלך אדניהם: 26 ולי אני עבדך ולצדך הכהן ולבנייתו בן יהודע ולשלמה עבדך לא קרא: 27 אם מأت אדני המלך נהייה הדבר זהה ולא הודיעת את עבדיך מי שב על כסא אדני המלך אחריו: 28 ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לכת שבע וחטא לפני המלך ותעמדו לפני המלך: 29 וישבע המלך ויאמר כי יהוה אשר פודה את נשפי מכל צרה: 30 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלה ישראל לאמר כי שלמה בנה ימלך אחריו והוא ישב על כסאי תחתי כי כן עשה היום הזה: 31 ותקר בת שבע אפיקים ארץ ותשתחוו למלך ותאמר כי אדני המלך דוד לעלם: 32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביה ולבנייתו בן יהודע ויבאו לפני המלך: 33 ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדיכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי וחוරתם אותו אל נחון: 34 ומשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביה למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם כי המלך שלמה: 35 ועלויהם אחריו ובאו ישב על כסאו והוא ימלך תחתיו ואתו ציוויה להיות נגיד על ישראל ועל יהודה: 36 ויען בניהו בן יהודע את המלך ויאמר אמן כי יאמר יהוה אליו אדני המלך: 37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך בן יהו עם שלמה ויגדל את כסאו מכסה אדני המלך דוד: 38 וירד צדוק הכהן ונתן הנביה ובבניו בן יהודע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אותו על נחון: 39 ויקח צדוק הכהן את קרון השמן מן האهل וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם כי המלך שלמה: 40 ויעלו כל העם אחריו והוא ישב על כסאי: 41 וישמע אדניהם וכל הקרים אשר אותו והם כלו לאכל וישמעו יואב את קול השופר ויאמר מודיע כל הארץ בקולם: 42 עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהם בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: 43 ויען יונתן ויאמר לאדניהם אבל אדניהם המלך דוד המלך את שלמה: 44 וישלח אותו צדוק

1 והמלך דוד זkon בא ביום ויכסחו בבדים ולא יחם לו: 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועمرה לפני המלך ותהי לו סכתה ושבבה בחיקך וחם לאדני המלך: 3 ויבקשו נערה יפה בכל גובל ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אותה למלך: 4 ותנערה יפה עד מאר ותהי למלך סכתה ותשרתו והמלך לא ידע: 5 ואדניהם בן חניט מתנסה לאמר אני אמלך וויש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: 6 ולא עצבו אביו מימייו לאמר מדווע ככח עשית ונם הוא טוב האר מאד ואתו ילדה אהרי אבשלום: 7 ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחריו אדניהם: 8 וצדוק הכהן ובבניו בן יהודע ונתן הנביה ושמי ורשי והנבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהם: 9 וויבח אדניהם צאן ובקר ומריא עם אבן החולת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: 10 ואת נתן הנביה ובבניו ואת הנבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: 11 ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלו שמעת כי מלך אדניהם בן חניט ואדנינו דוד לא ידע: 12 ועתה לכוי איעצך נא עצה ומלאתי את נפשך ואת נפש בנק שלמה: 13 לכוי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהם: 14 הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוי אחריך ומלאתי את דבריך: 15 ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זkon מאך ואבישג השונמית משרה את המלך: 16 ותקר בת שבע ותשתחוו למלך ויאמר המלך מה לך: 17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי: 18 ועתה הנה אדניהם מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: 19 ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: 20 אתה אדני המלך עני כל ישראל עלייך להניד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: 21 והיה שכוב אדני המלך עם אבינו והיהו אני ובני שלמה חטאים: 22 והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביה בא: 23 וינידו למלך לאמר הנה

דוד עם אבתו ויקבר בעיר דוד: **וְוַיִּמְיָם אֶשֶּׁר מֶלֶךְ** דוד על ירושאל ארבעים שנה בהברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ותשש שנים: **וְוַיָּשֶׁם יְשָׁב עַל** כסא דוד אביו ותבן מלכתו מادر: **וְיָבָא אֶדְנִיָּהוּ בֶן** חנית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ואמר שלום: **וַיֹּאמֶר דָּבָר כִּי לִי יְהוָה הַמֶּלֶךְ** ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותשב המלוכה ותהי לאחוי כי מיהוה הייתה תלו: **וְעַתָּה שָׁאַלְתָּא אֶחָת אֲנִי שָׁאַל מָאַתָּךְ אֶל תַּשְׁבִּי אֵת** פני ותאמר אליו דבר: **וַיֹּאמֶר אָמָרִי נָא לְשָׁלְמָה הַמֶּלֶךְ** כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השוניות לאשה: **וְתַאֲמֵר בְּתַשְׁבַּע טֹב אֲנִי אֶדְרֶר עַלְיךָ אֶל הַמֶּלֶךְ** **וְתַאֲמֵר בְּתַשְׁבַּע עַל הַמֶּלֶךְ** שלמה לדבר לו על אדנינו ויקם המלך לקראותו ויתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימיינו: **וְתַאֲמֵר שָׁאַלְתָּא אֵת** קתנה אנכי שאלת מادر אל תשב את פני ויאמר לה המלך **שָׁאֵל אָמֵן כִּי לֹא אָשֵׁב אֶת פְּנֵיךְ**: **וְתַאֲמֵר יְתַן** את אבישג השוניות לאדנינו אחיך לאשה: **וְעַזְנֵן הַמֶּלֶךְ** שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השוניות לאדנינו ושאליל לו את המלוכה כי הוא אחו הנדרול ממוני ולabayter הכהן ולייאב בן צרייה: **וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ** בנפשו דבר אדנינו את הדבר הזה: **וְעַתָּה חִי יְהוָה** אשר הכנני וירושני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי הודיע ויפגע בו וימת: **וְלֹא בָּיְתָר** שלמה ביד בניהו בן הודיע ויפגע בו וימת: **וְלֹא בָּיְתָר** הכהן אמר המלך ענתת לך על שידך כי איש מות אתה ובים הזה לא אמריך כי נשאת את אדרון אדרני יהוה לבני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענית אבי: **וַיִּגְּרַשׁ** שלמה את אביתר מהווית כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשהה: **וְהַשְׁמָה בָּאָה** עד יואב כי יואב נתה אחריו אדרנה ואחריו אבשלום לא נתה וינס יואב אל אהיל יהוה ויחוק בקרנות המזבח: **וַיַּגְּד לְמֶלֶךְ** שלמה כי נס יואב אל אהיל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן הודיע לאמר לך פגע בו: **וַיָּבָא בְּנִי הָאָלֶה יְהוָה** ואמר אליו כה אמר המלך **צָא וַיֹּאמֶר לֹא כִּי פָה אָמֹת וַיָּשֶׁב בְּנִי הָאָלֶה** דבר לאמר כה דבר יואב וכח עני: **וַיֹּאמֶר לֹו הַמֶּלֶךְ**

הכהן ואת נתן הנביה ובנינו בן הודיע והכרתי והפלתי וירכבו אותו על פרדה המלך: **וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ צְדָקָה** הכהן וננתן הנביה למלך בנהון ויעלו משם שמהים ותהמ הקרה הוא הוקול אשר שמעתם: **וְגַם יָשַׁב שְׁלָמָה עַל** כסא המלוכה: **וְגַם בָּא עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ בָּרְךָ אֶת אֶדְנִיָּהוּ** המלך דוד לאמר ישב אלהיך את שם שלמה משマー **וְנִגְדַּל אֶת כְּסָאוֹ מִכְסָךְ** וישתחוו המלך על המשככ: **וְגַם כִּכְסָה אֶמְרָה הַמֶּלֶךְ בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל** אשר נתן היום ישיב על כסאי וענין ראות: **וְיִחְדְּרוּ וַיִּקְמוּ כָל** הקרים אשר לאדנינו וילכו איש לדרכו: **וְאֶדְנִיָּהוּ יַרְא מִפְנֵי שְׁלָמָה וַיִּקְם וַיַּלְךְ וַיַּחֲזֹק בְּקָרְנוֹת הַמּוֹזֵבָה**: **וְיִגְדַּל שְׁלָמָה לְאָמַר הַנְּהָא אֶדְנִיָּהוּ וַיַּרְא אֶת הַמֶּלֶךְ שְׁלָמָה** והנה אחו בקרנות המזבח לאמר ישב לוי כוים המלך **וְהַנְּהָא יְמִית אֶת עַבְדָּךְ בְּחָרֶב**: **וְוַיֹּאמֶר שְׁלָמָה אֶם** שלמה אם ימיהת את עבדך בחרב: **וְלֹא יְפַלֵּג מִשְׁעַרְתָּא אֶרְצָה** ואם רעה חמצא **וְהַיָּה לְבָנָיו חִיל לֹא יְפַלֵּג מִשְׁעַרְתָּא וְיִרְדְּהוּ מַעַל הַמּוֹזֵבָה** בו ומota: **וְוַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ** שלמה וירדחו מעל המזבח **וַיָּבָא וַיִּשְׁתַּחַוו לְמֶלֶךְ** שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך: **וַיָּקְרַב יְמִית דָוד לְמוֹת וַיַּצְא אֶת שְׁלָמָה בְּנוֹ לְאָמֵר**: **2 אָנִי הַלְךָ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ וְחִזְקָתָה וְהִיָּת לְאִישׁ**: **וְשִׁמְרָת אֶת מִשְׁמַרְתָּא יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְלַכְתָּא בְּדֶרֶיךְ לְשִׁמְרָת** חקתו ממצותו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה **לְמַעַן תַּשְׁכִּיל אֶת כָּל אֶתְרָתָה וְאֶת כָּל אֲשֶׁר תִּפְנַהּ שֶׁמֶה**: **4 לְמַעַן יִקְוָם יְהוָה אֶת דְּבָרָו אֲשֶׁר דָבַר עַלְיכָם** ישרמו בניך את דרכם לлечת לפניכי באמת בכל לבכם **וּבְכָל נְפָשָׁם לְאָמַר לֹא יִכְרַת לְךָ אִישׁ מַעַל כְּסָא יִשְׂרָאֵל**: **5 וְגַם אַתָּה יְדַעַת אֶת שְׁלָמָה לִי וַיָּאָבֵן צְרוּחָה** אשר עשה לי ויאב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנור בן נר ולעמשה בן יתר וישראל וישראל דמי מלחמה בשלמים ויתן דמי מלחמה בחנרתחו אשר במנתו ובנעלו אשר ברגליך: **וְעַשֵּׂית** **7 חִכְמָתָךְ וְלֹא תָּרַד שִׁבְתָּה בְּשָׁלֵם שָׁאֵל**: **(Sheol h7585)** **וְלֹבַנִּי בֶּרֶזְוִילִי הַגְּלָעִידִי** תעשה חסדר והיו באכלי שלתך כי כן קרכבו אליו בברחו מפני אבשלום אחיך: **וְהַנְּהָא עַמְּךָ** שמעי בן גרא בן הימני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת בימים לכתמי מלחנים והוא ירד לקראות הירדן **וְאָשַׁבָּלו בְּיְהוָה לְאָמַר אֶם אָמִית בְּחָרֶב**: **וְעַתָּה** **אֶל תַּנְקַהוּ כִּי אִישׁ חָכָם אֶתְּחָמָתָה** **וְהַוְרַדְתָּא שִׁבְתָּה בְּדֶם שָׁאֵל**: **(Sheol h7585)** **וְיִשְׁכַּב**

המזבח ההוא: 5 בנביעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הדריליה ויאמר אלהים שאל מה אתה לך: 6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדורל כאשר הדרך לפניו באהמת ובצדקה ובישרת לבב עמק ותשמר לו את החסד הנדרול הוה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה: 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדרע צאת ובא: 8 ועבדך בתקע עמק אשר בחורת עם רב אשר לא ימינה ולא יספר מרוב: 9 ונחת לעבדך לב שמע לשפט את עמק להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמק הכבד הזה: 10 וויתיב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: 11 ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך מים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט: 12 הנה עשיתי כדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניו ואחריך לא יקום כמוך: 13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך נט עשר נט כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך: 14 וואם תALK בדרכי לשמר חוקי ומצוותי כאשר הדרך רווייך והארכתי את ימיך: 15 ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלים ויעמוד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויושם שלמים ויעש משטה לכל עבדיו: 16 אז תבאנה שתים נשים גנות אל המלך ותעמדנה לפניו: 17 ותאמיר האשה האחת ביה אדרני אני והאשה הזאת ישבת בביתה אחד ואלד עמה בביתה: 18 ויהוד בימים השלישי לדרתי ותלד נט האשה הזאת ואנתנו יהדו אין זר אתנו בביתה זולתי שתים אנחנו בביתה: 19 וימת בן האשה הזאת ליליה אשר שכבה עליו: 20 ותקם בתוך הדריליה ותקח את בני מואצל ואמתך ישנה ותשכיבתו בחיקה ואתה בנה המת השכיבה בחיקי: 21 ואקם בברך להחיק את בני והנה מט וatabonן אליו בברך והנה לא היה בני אשר ילדרתי: 22 ותאמיר האשה האחתרת לא כי בני החי ובנק המת זותת אמרת לא כי בנק המת ובני החי ותדברני לפני המלך: 23 ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנק המת זותת אמרת לא כי בנק המת ובני החי: 24 ויאמר המלך קחו לי הרבה ויבאו החרב לפני המלך: 25 ויאמר המלך נרו את הילך החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת: 26 ותאמיר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמייה על בנה ותאמר

עשה כאשר דבר ופנע בו וקברתו והסירה דמי חנים אשר שפק יואב מעלי ומעל בית אביו: 32 והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פוע בשנו אונשים זרים וטבים ממנה ויהרגם בחרב ואביו דוד לא ידע את אבנבר בן נר שר צבא ישראל ואות עמשא בן יתר שר צבא יהודה: 33 ושבו רמיחים בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדור וילרעו ולבתו ולכסאו היה שלום עד עולם מעם יהוה: 34 ויעל בניהו בן יהודע ויפגע בו וימתו ויקבר בביתו במדבר: 35 ויתן המלך את בניהו בן יהודע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: 36 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנדה: 37 והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהוה בראשך: 38 ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים: 39 ויהי מקץ שלש שנים ויבירחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך נת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בנת: 40 ויקם שמעי ויהיבש את חמו וילך נטה אל אכיש לבקש את עבדיך וילך שמעי ויבא את עבדיו מנת: 41 וונד לשלהי כי הילך שמעי מירושלם נט וישב: 42 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלויא השבעתיך ביהוה ואעד לך לאמר ביום צאתך והלכת אננה ואנדה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אליו טוב הדבר שמעתי: 43 ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצווה אשר צוית עלי: 44 ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לך בא אשר עשית לדוד אביך והשיב יהוה את רעתק בראשך: 45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהוה נכוון לפני יהוה עד עולם: 46 ויציו המלך את בניהו בן יהודע וויאצא ויפגע בו וימת והמלך נקונה ביך שלמה:

3. ויתחנן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלוחו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלים סבב: 2 רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: 3 ויאחיב שלמה את יהוה לכלת בחוקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומתקיר: 4 וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הנורולה אלף עלות יعلלה שלמה על

מדן ועד באדר שבע כל ימי שלמה: 26 ויהיו לשלמה ארבעים אלף אරות סוסים למרכבו ושתים עשר אלף פרשים: 27 וככללו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדש לא יעדרו דבר: 28 והשערם והתבן לסתום ולרכש יבוא אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו: 29 ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורוחב לב כחול אשר על שפת הים: 30 ותרב חכמה שלמה מוחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: 31 ויחכם מכל האדם מאיין האורחות והימן וככלול ורדרע בני מחול ויהי שמו בכל הנינים סביר: 32 וידבר שלשת אלפיים משל ויהי שירו חמישה אלף: 33 וידבר על העצים מן הארץ אשר לבנון ועד האוב אשר יצא בקר וידבר על הכמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדנים: 34 ויבאו מכל העמים לשמע את חכמה שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמו את חכמתו:

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אותו משלח למלך תחת אביהו כי אהב היה הרים לדוד כל הימים: 2 וישלח שלמה אל חירם לאמר: 3 אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכול לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבביו עד תית יהוה אתם תחת כפות רגלו: 4 ועתה תני יהוה אליו למסביב אין שטן ואין פגע רע: 5 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהו כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: 6 ועתה צוה יחרתו לי אריזם מן הלבנון ועבדיו יהיו עם עבדיך ושבר עבדיך אתן לך לככל אשר אמר כי אתה ידעת כי אין בנ איש ידע לכרת עצים哉נים: 7 ויהי כשמע הרים את דברי שלמה וישמע מאור ויאמר ברוך יהוה הימים אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרבה זהה: 8 וישלח הרים אל שלמה לאמר שמעתו אתה שלחת אל אני עשה את כל חפצך בעצי אריזם ובעצץ ברושים: 9 עבדיך ידרדו מן הלבנון ימה ואני אשימים דברותם בים עד דמוקם אשר תשלחה אליו ונפצעים שם ואתה תשא ואתת העשה את חפציך לחתם לחם ביתך: 10 ויהי חירום נתן לשלמה עצי אריזם ועצץ ברושים כל חפצך: 11 ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לבתו ועשרים

בי ארני תננו לה את הילוד החי והמת אל תמייתהו וזה אמרת נם לי נם לך לא יהיה גזרו: 22 ווען המלך ויאמר תננו לה את הילוד החי והמת לא תמייתהו הוא אמרו: 23 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמה אלהים בקרבו לעשו משפט:

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: 2 ואלה השרים אשר לו עוזריו בן צדוק הכהן: 3 אליחרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזוכיר: 4 ובנינוו בן עוזריהו בן נתן על הנצבים זובוד בן נתן כהן רעה ועוזריהו בן נתן על הבית ואדרנירם בן עבדא על המלך: 6 ואחישר על הבית ואדרנירם בן עבדא על המלך ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וככללו את המלך ואת ביתו חרש חדש בונה יהוה על כלכלל: 8 ואלה שמותם בן חור בהדר אפרים: 9 בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן: 10 בן חסר בארכות לו שכח וככל ארץ חפר: 11 בן אבנידב כל נפת דאר טפת בת שלמה היהת לו לאשה: 12 בענא בן אחילוד תענק ומגנוו וככל בית שאן אשר אצל צרנתה מתחת לירעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: 13 בן נבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגולען לו חבל ארנגב אשר בבשין ששים ערים נדלות חומה ובריה נשחת: 14 אחינדרב בן עדא מהונמה: 15 אחים מעץ בנפתלי נם הוא לחק את בשתת בת שלמה לאשה: 16 בענא בן חושי באשר ובכעלות: 17 יהושפט בן פרוח ביששכר: 18 שמעי בן אלא בבנימן: 19 נבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיכון מלך האמרי וען מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: 20 יהודה וישראל רכבים כחול אשר על הים לרבי אכלים ושתים ושמחים: 21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנهر ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מוגשים מנוחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו: 22 ויהיו לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמה: 23 עשרה בקר בראשים ועשרות בקר רעוי ומאה צאן לבך מאיל וצבי ויחמור וברבבים אבוסים: 24 כי הוא רדה בכל עבר הנهر מתחפס ועד עזה בכל מלכי עבר הנهر ושלם היה לו מכל עברי מוסביב: 25 ישב יהודה וישראל לבטה איש תחת גבנו ותחת הארץ

קרקע הבית בצלעות ברושים: ¹⁶ ויבן את עשרים אמה מירכוזי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקורות ויבן לו מבית לדבריך לקדר הקדשים: ¹⁷ וארכבים באמה היה הבית הוא החיכל לפני: ¹⁸ וארכו אל הבית פנימה מוקלעת פקעים ופטורי צרים הכל ארזו אין אבן נראה: ¹⁹ ודבריך בתוך הבית מפנימה הכנין לתנתן שם את ארון ברית יהוה: ²⁰ ולפני הדבר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפחו זכוכ סנור ויצפחו ארזו: ²¹ ויצפ' שלמה את הבית מפנימה זהב סנור ויעבר בתרתוקות זהב לפני הדבר ויצפחו זהב: ²² ואת כל הבית צפה זהב עד חם כל הבית וכל המזבח אשר לדבריך צפה זהב: ²³ ויעש בדבריך שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: ²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת ועשרה אמות כנף הכרוב השניה עשר אמות מקומות כנפיו ועד קנות כנפיו: ²⁵ ושר באמנה הכרוב השני מדרה אחת וקצב אחד לשני הכרבים: ²⁶ קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: ²⁷ ויתן את הכרבים בתוך הבית הפנימי וירשו את כנפי הכרבים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיים אל תוך הבית נגעה כנף אל כנף: ²⁸ ויצפ' את הכרבים זהב: ²⁹ ואת כל קירות הבית מסבך קלע פתוחי מוקלעתם כרובים ותמרת ופטורי צרים מלפניהם ולהיצזון: ³⁰ ואת קרקע הבית צפה זהב לפניינה ולהיצזון: ³¹ ואת פתח הדבר עשה דלתות עצי שמן והלע עליהם מוקלעתם כרובים ושתי דלתות עצי שמן והלע על הדר עלי הכרבים ועל התמרות ופטורי צרים צפה זהב וירד על הכרבים ועל התמרות את זהב: ³² ויבן עשה לפתח החיכל מזוזות עצי שמן מאת רביעית: ³⁴ ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדרلت האחת גלילים ושני צלעים הדרلت השנייה גלילים: ³⁵ וקלע כרובים ותמרות ופטורי צרים צפה זהב מישר על המהקה: ³⁶ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גוויות וטור כורת ארזים: ³⁷ בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: ³⁸ ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמנינו כליה הבית לכל דבריו וכל משפטו ויבנהו שבע שנים:

7 את ביתו בנה שלמה שלוש עשרה שנה ויכל את כל ביתו: ² ויבן את בית יער הלבנון מה אמה ארכו

בר שמן כתית כה יון שלמה לחירם שנה בسنة: ¹² ויהוה נתן חכמה לשלה מה כאשר דבר לו ויהו שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניות: ¹³ ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש: ¹⁴ וישלחם לבנונה שרתת אלף בחדר חליפות חדש יהו לבנונו שנים חדשים בביתו ואדרנים על חם: ¹⁵ ויהי לבנונה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף צב בהר: ¹⁶ בלבד משרי הנצבים לשלה מה אשר על המלאכה שלשת אלפיים ושלש מאות הדרים בעם העשימים במלאה: ¹⁷ ויצו המלך ויעשו אבני נדרות אבניים קרות לסדר הבית אבני נזיות: ¹⁸ וויפסלו בני שלמה ובני חירם והגמלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה ל'את בני ישראל מארך מצרים בשנה הרביעית בחרש זו והוא החדר השני למלך שלמה על ישראל ובן הבית ליהוה: ² והביה אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: ³ ווהאולם על פניהם היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחוב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: ⁴ ויעש לבית חלוני שקים אטמים: ⁵ ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדבריך ויעש צלעות סביב: ⁶ היצוע התהנה המש באמה רחבה והתוכנה שיש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגדעות נתן לבית סביב חוצה לבתיוahu בקירות הבית: ⁷ והביה הבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרון כל כל בROL לא נשמע בבית הבנתו: ⁸ פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובולדים יעלו על התיכנה וכן התיכנה אל השלשים: ⁹ ויבן את הבית ייכל היצוע על כל הבית גבים וסדרת בארזים: ¹⁰ ויבן את היצוע על כל הבית חמיש אמות קומתו ויאחו את הבית בעצי ארזים: ¹¹ ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: ¹² הבית זהה אשר אתה בנה אם תליך בחקתי ואת משפטינו תעשה ושמרת את כל מזוחי ללבת בהם והקמתי את דברי אתק אשר דברתיא אל רוד אבן: ¹³ ושכנתוי בתוך בני ישראל ולא עזב את עמי ישראל: ¹⁴ ויבן שלמה את הבית ויכל היקורות הבית מכתה מכתה מצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עז מבית ויצפ' את

מלאת העמודים: 23 ויעש את הים מוצק עשר באמנה משפטו עד שפטו עגל סכיב וחותם באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אותו סכיב: 24 ופקעים מתחה לשפטו סכיב סכבים אותו עשר באמה מוקפים את הים סכיב שני טורים הפקעים יציקו: 25 עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגה ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 26 ועביו טפה ושפטו כמעשה שפט כס פך שושן אלףים בת יכיל: 27 ויעש את המכונת עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונת האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתו: 28 וזה מעשה המכונת מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: 29 ועל המסגרות אשר בין השלבים ארויות בקר וכרכבים ועל השלבים כן ממעל ומחת לארויות ולברק ליות מעשה מورد: 30 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסני נחשת וארכעה פעטתו כחפתה להם מתחת לכיר הכתפה יצוקות מעבר איש ליות: 31 ופיהו מבית לכתרת ומעלתה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה ונם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלוות: 32 וארבעת האופנים למחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומה האופן האחד אמה וחצי האמה: 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגיביהם וחשקייהם וחסריים הכל מוצק: 34 וארבע כחפות אל ארבע פנות המכונה האחת מן המכונה כחפה: 35 ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סכיב ועל ראש המכונה ידיתיה ומסגרתיה ממנה: 36 ופתח על הלחת ידיתיה ועל ומסגרתיה כרכבים ארויות ותמרת כמער איש וליות סכיב: 37 כזאת עשה את עשר המכונות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה: 38 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכירור האחד ארבע באמה הכירור האחד כיר אוור על המכונה האחת לעשר המכונות: 39 ויתן את המכונות חמיש על כתר הבית מימיון וחמש על כתר הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדרמה ממול נגב: 40 ויעש חירות את הכירות ואת היעים ואת המורוקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: 41 עמדים שניים ונולת הכתרת אשר על ראש העמדים שחים והשבות שתים לבסות את שתי נולת הכתרת אשר על ראש העמודים: 42 ואת הרמנים ארבע מאות לשתי

וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכברחות ארזים על העמודים: 3 ווסף בארו ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטרו: 4 ושקפים שלשה טורים רביעים שקר ומול מחוזה אל מחוזה שלש פעמים: 6 ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם: 7 ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספון בארו מתקרע עד הקרקע: 8 וביוו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה ובית יעשה לבת פרעה אשר ליה שלמה כאולם הזה: 9 כל אלה אבנים יקרת כמדת נזות מגררות במנרה מבית ומחוון וממסד עד הטעפות ומחוון עד החצר הנдолה: 10 ומים אבנים יקרות אבנים נדלות אבוי עשר אמות ואבוי שמנה אמות: 11 וממלعلا אבנים יקרות כמדות נזות וארו: 12 וחצר הנдолה סכיב שלשה טורים נזות וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפניית ולאולם הבית: 13 וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצרים: 14 בן אשה אלמנה הוא ממתה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את הוכחה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנהשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: 15 ויציר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומתו העמוד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני: 16 ושתי כתרת עשה לחת על ראש העמודים מצק נחשת חמיש אמות כתרת הכתרת האחת וחמש אמות כתרת הכתרת השניה: 17 שבכים מעשה שכבה גדרלים מעשה שרשות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השניה: 18 ויעש את העמודים ושני טורים סכיב על השכבה האחת לכוסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השניה: 19 וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: 20 וכתרת על שני העמודים נס ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שכבה והרמנונים מאתים טרים סכיב על הכתרת השניה: 21 ויקם את העמודים לאלים היכיל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: 22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותמן

כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכנן בערפל: 13 בנה בינוי בית זבל למלך לשבח עולם: 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובירדו מלא לאמר: 16 מן היום אשר הוציא את עמי את ישראל ממצרים לא בחזרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבהיר בדור להיות על עמי ישראל: 17 ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנק היצא מחלץיך הו א' יבנה הבית לשמי: 20 ויקם יהוה את דבריו אשר דבר ואמק תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 21 ואשם שם מקום לאaron אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אתם מארץ מצרים: 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה ננד כל קהל ישראל וופרש כפיו השמיים: 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אליהם בשמיים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לעבדך ובידך מלאת כיום זה: 25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בnick את דרכם לילכת לפני כאשר הלכת לפני: 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי יאמן כי האמנים ישב אליהם על הארץ הנה השמיים ושמי השמי לא יכללוך אף כי הבית הזה אשר בינוי: 28 ובנית אל חפלה עבדך ועל תחנות יהוה אלהי לשמע אל הרנה ועל החפלה אשר עבדך מתחפל לפני היום: 29 להיות עניך פתחות אל הבית הזה ליליה ויום אל המוקם אשר אמרת יהוה שמי שם לשמע אל החפלה אשר יתפלל עבדך אל המוקם הזה: 30 ושמעתה אל החננת עבדך ועמד ישראל אשר יתפלל אל המוקם הזה ואתה השמע על מוקם שבתק אל השמיים ושמעתה וסלחת: 31 את אשר יתמא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובאה אלה לפני מזבחך בבית הזה: 32 ועתה השמע השמיים

השבכות שני טורים רמנים לשכבה האחת לכסות את שני גלות הכתרת אשר על פני העמודים: 43 ואת המכוון עשר ואת הכתרת עשרה על המכוון: 44 ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים: 45 ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט: 46 בכך הירדן יקם המלך במעבה האדרמה בין סכות ובין צrather: 47 וינה שלמה את כל הכלים מרוב מאר לא נחקר משקל הנחשת: 48 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואת המנרות חמיש מימין וחמש משמאול לפניו הדריך זהב סנור והפרח והנרת והמלחים זהב: 50 והספות והמוזמות והמורקות והכפות והמחותות והב סנור והפתות לדלותה הבית הפנימי לקדרים לדלתי הבית להיכל זהב: 51 ותשלם כל המלאה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אבי את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית יהוה:

8 או יקהל שלמה את זקן ישראל את כל ראשי המתו נשייא האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 ויק halo אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החידש השבעי: 3 ויבאו כל זקן ישראל וישאו הכהנים את הארון: 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل ויעלו את הכהנים והלויים: 5 והמלך שלמה וככל עדת ישראל הנודדים עליו אותו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרבי: 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבריך הבית אל קדרים הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדבר ולא יראו החוצה והוא שם עד הימים הזה: 9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל באתם מארץ מצרים: 10 ויהיו בצתת הכהנים מן הקדש והען מלא את בית יהוה: 11 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הען

פשעו בך ונחתם לרחמים לפני שבייהם ורחמים: 51 כי עמק ונחלתו הם אשר הוציאת ממצרים מותך כו הברזול: 52 להיות עיניך פתחות אל תחנת עברך ואל תחנת עמק ישראל לשמע אליויהם בכל קראם אליך: 53 כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עברך בהוציאך את אבותינו ממצרים אדני יהוה: 54 ויהי יכולות שלמה להחפלו אל יהוה את כל תחנה והתחנה הזאת לכם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים: 55 ויעמד ויברך את כל קהיל ישראל קול נדול לאמר: 56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד יהוה אליהם עמו אשר היה עם אבותינו אל יעצנו ואל יטשנו: 58 להטוט לבבנו אליו לילכת בכל דרכיו ולשמר מצותינו וחקיי ומשפטינו אשר צוה את אבותינו: 59 ויהי דברי אלה אשר התחנתי לפני יהוה קרבנים אל יהוה אליהם יומם ולילה לעשות משבט עבדו ומושפט עמו יהוה אליהם אשר בימיו: 60 למען דעת כל הימים אשר עלי יהוה הוא האלים אין עוד: 61 והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו לילכת בחקיו ולשמר מצותיו כוום זהה: 62 והמלך וכל ישראל עמו ובחום זבח לפני יהוה: 63 יוציא יהוה את זבח השלמים אשר זבח בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל: 64 ביום ההוא קדרש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלביו השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכלי את העלה ואת המנחה ואת חלביו ווישע שלמה בעת ההייא את החג וכלי ישראל עמו קהיל גדול מלובוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אליהם שבעת ימים ושביעת ימים ארבעה עשר יום: 66 ביום השmini שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאלהיהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

9 ויהי יכולות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חק שלמה אשר חפץ לעשות: 2 וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בנבעון: 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את חפלתך ואת תחנתך אשר

בראשו ולהצדיק צדיק לחת לוצדקו: 33 בנהני עמק ישראל לפני איב אשר יחתאו לך ושבו אליך והוו את שמק והחפלו והתחננו אליך בבית הזה: 34 ואתה תשמעו השמים וסלחת לחטא עמק ישראל והשכמת אל האדמה אשר נתת לאבותם: 35 בהעוצר שמים ולא יהיה מטר כי יחתאו לך והחפלו אל המקום הזה והוו את שמק ומהחמתם ישבון כי תענם: 36 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטא עמק ישראל כי תורם את הדרכ הטעבה אשר ילכו בה ונחתה מטר על ארץ אשר נתה לעמק לנחלה: 37 רעב כי היה בארץ כי יצר לו איבו בארץ שדפון ירkon ארבה חסיל כי היה כי יצר לו איבו בארץ שערו כל גע כל מהלה: 38 כל תפלת כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמק ישראל אשר ידעו נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: 39 ואתה תשמע השמים מכון שבך וסלחת ועשית ונחת לאיש ככל דרכו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לברך את לבב כל בני האדם: 40 למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתה לאבותינו: 41 ונם אל הנכרי אשר לא מעמק ישראל הוא ובא מארץ רחוכה למען שמק: 42 כי ישמעין את שמק הנדול ואת ידך החזקה והרעד הנטואה ובא מארץ רחוכה או קרובה: 43 אתה תשמעו השמים מכון שבך ועשית ככל אשר יקרה אליך הנכרי למען ידעו נסיך למלחמה על איבו בדרכך אשר כעמך ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית הזה אשר בניתו: 44 כי יצא עמק למלחמה על איבו בדרכך אשר תשלחים והחפלו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבита אשר בניתו לשמק: 45 ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנותם ועשית משבטים: 46 כי יחתאו לך כי אין אדם אשר לא יחת ואנפתם בס ונתחם לפני איב ושבוטם שיביהם אל ארץ האיב רחוכה או קרובה: 47 והשיבו אלם בס ארץ האיב רחוכה או קרובה: 48 ושבו אליך שיביהם לאמור חטאו והעינו רשותנו: 49 ושבו אליך בכל לבכם ובכל נשיהם בארץ איביהם אשר שבו אתכם והחפלו אליך דרך ארצם אשר נתה לאבותם העיר אשר בחרת והביטה אשר בניתו לשמק: 50 ושמעת השמים מכון שבך את תפלתם ואת תחנותם ועשית משבטים: וסלחת לעמק אשר יחתאו לך ולכל פשיהם אשר

המלחמה ועבדיו ושריו ושלשו ושרי רכבו ופרשיו: 23 אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלהם החמש וחמש מאות הרדים בעם העשים במלוכה: 24 אך בת פרעה עלתה מעריך דוד אל ביתה אשר בנה לה או בנה את המלוא: 25 והעלתה שלמה שלוש פעמים בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקтир אותו אשר לפניו יהוה ושלם את הבית: 26 ואני עשה המלך שלמה בעציו נבר אשר את אלות על שפתם סוף בארץ אדום: 27 וישלח חירם אני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם עבדי שלמה: 28 ויבאו אופירה ויקחו מושם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה:

10 ומלכת שבא שמעת את שם שלמה לשם יהוה ותבא לנצח בחירות: 2 ותבא ירושמה בחיל כבד מאד גמלים נשים בשמי וזהב ורב מאדר ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה: 3 וינדר לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הניד לה: 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והביטה אשר בנה: 5 ומואכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקו וועלתו אשר עללה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח: 6 ותאמיר אל המלך אמתה היה הדבר אשר שמעתו בארץ על דבריך ועל חכמتك: 7 ולא האמنت לדברים עד אשר באתי ותראינה עני והנה לא הנדר לי החציז הוספה חכמה וטוב אל השמואה אשר שמעתי: 8 אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמידים לפניו תמיד השמעים את חכמتك: 9 והי יהוה אלתיך ברוך אשר חפץ בך לחתך על כסא ישראל באחבת יהוה את ישראל לעלם וישמך למלך לשנות משפט וצדקה: 10 ותנתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשימים הרבה מאדר ואבן יקרה לא בא כבשם והוא עוד לרבי אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: 11 וכן אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפירות עצי אלמנים הרבה מאדר ואבן יקרה: 12 וויעש המלך את עצי האלמנים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וככרות נבלים לשרים לא בא כן עצי אלמנים ולא נרא העד היום הזה: 13 ווהמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלת מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפונ ותלך לארצה היא ועבדיה: 14 וויהי משקל

התהננהה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנהה לשום שמי שם עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים: 4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלא דוד אביך בתם לבב ובישראל לעשות ככל אשר צויתיך حقיו ומשפטיו תשמר: 5 ותקממי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתיך על דוד אביך לא אמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: 6 אם שוב השבעון אחם ובניכם מאחריו ולא תשמדו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחווים להם: 7 ווהכרת את ישראל מעל פניו האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלה מעל פניו והוא ישראל למשל ולשוננה בכל העמים: 8 והביה זהה עליון כל עבר עליון ים וerrick ואמרו על מה עשה יהוה כהה לארץ הזה ולቤת הזה: 9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אחם מארץ מצרים ויחזקו באליהם אחרים וויתחו להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת: 10 וויהי מקצת עשרים שנה לזרם את כל הרעה הזאת: 11 וויהי מקצת עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: 12 וזה מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצים ברושים ובזובב לכל חפצו או יתן המלך שלמה לזרם עשרים עיר בארץ הגליל: 13 וויאצח חירם מצרים לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעינוי: 14 וויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחוי ויקרה להם ארץ כבול עד היום הזה: 15 וישלח חירם למלך מהה ועשרים ככר זהב: 16 וויהי דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושם ואת חצר ואת מגדו ואת נור: 17 פרעה מלך מצרים עלה וילכד את נור וישראל באש ואת הכנעני היישב בעיר הרן ווינגה שלחים לבתו אש שלמה: 18 וויבן שלמה את נור ואת בית חרן תחתון: 19 ואת בעלת ואת תmor במדבר בארץ: 20 ואת כל ערי המנסכות אשר היו לשלהם ואת ערי הרכב ואת ערי הזרים ואת חشك שלמה אשר חזק לבנות בירושלים ובבלבנון ובכל ארץ מושלתו: 21 כל העם הנותר מן האמרי החתי הפלזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה: 22 ובניהם אשר נתרו אחרים בארץ אשר לא יכולו בני ישראל להחריהם ויעלם שלמה למס עבר עד היום הזה: 23 ובבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי

זהה במלך בא לשלהמה בשנה אחת שש מאות ששים
ושש ככר זהב: 15 בלבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים
וככל מלכי הערב ופחות הארץ: 16 וויעש המלך שלמה
מאתים זנה זהב שחוות שש מאות זהב יعلا על הצענה
האחת: 17 ושלוש מאות מננים זהב שחוות שלשת מננים זהב
יעלה על המןן האחת ויתנמ המלך בית יער הלבנון:
ויעש המלך כסא שנ נדול ויצפחו זהב מופז: 18 שש
מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחריו יודת מזה ומזה
אל מקום השבת ושנים אדריות עמדים אצל הידות: 20
ושנים עשר אדרים עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה
לא נעשה כן לכל מלמכות: 21 וככל כל משקה המלך
שלמה זהב וככל כל כי בית יער הלבנון וזה סנור אין
כסף לא נחשב ביום שלמה למאומה: 22 כי אני תרשיש
למלך ביום עם אני תזרם אחת לשלהם שנים טובא אין
תרישיש נשאת זהב וככסף שנאהבים וקפים ותכפים: 23
וינדרל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה:
וככל הארץ מבקשים את בני שלמה לשמע את חכמו
אשר נתן אליהם בלבו: 25 והמה מבאים איש מנהחו כל
כסף וככל זהב ושלמות ונשך ובשנים סוסים ופרדדים
דבר שנה בשנה: 26 ויאסף שלמה רכב ופרשים יהיו לו
אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם
בערי הרכב ועם המלך בירושלם: 27 וויתן המלך את
הכסף בירושלםocabנים ואת הארץ נתן כשקים אשר
בשפלה לרב: 28 ומוצא הסוסים אשר לשלהם ממצדים
ומוקה סחריו המלך יקחו מוקה במחירות: 29 ותתעלת ותצא
מרכבה ממצדים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה
וכן לכל מלכי החתים ולמלך ארם בידם יצאו:

11

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואビות עמנואית אדרמית צדנית חתית: 2 מן הנשים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבוא בהם וهم לא יבואו בכם אכין יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דברך שלמה לאהבה: 3 ויהיו לו נשים שרות שבע מאות ופלגניות שלש מאות ויטנו נשיו את לבו: 4 ויהי לעת זקנה שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: 5 וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחריו מלכים שׁקע עמנים: 6 וויעש שלמה הרע בעני יהוה ולא מלא

עמדים את פניו שלמה אביו בהיותו חיל אמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר: ז' וידבר אליו לאמר אם היום תהייה עבר לעם הזה ועבדתם ונעניתם ודברת אליהם דברים טובים והוא לך עבדים כל הימים: 8 ויעוז את עצת הוקנים אשר יעצחו וווען את הדילדים אשר נדלו אותו אשר העמדים לפניו: 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיכ דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עליינו: 10 וידברו אליו הילדים אשר נדלו אותו לאמר מה תאמר לעם הזה אשר דברו אלייך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעליינו מה דברך אליהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אוסף עליכם אביכם סדר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: 12 ויבנו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שוכן אליו ביום השלישי: 13 ויען המלך את העם קשה ויעוב את עצת הוקנים אשר יעצחו: 14 וידבר אליהם עצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסף עליכם אבי סדר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם דבר יהוה ביד אהיה השילני אל ירבעם בן נבט: 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדור ולא נחלה בגין יש לאהלייך ישראל עתה ראה ביתך דור וילך ישראל לאהלייו: 17 ובוני ישראל היישבים בערי יהודה ומלך עליהם רחבעם: 18 וישראל המלך רחבעם את אדרם אשר על המם וירגנו כל ישראל בו אבן וימת והמלך עליהם התחמץ לעלות במרכבה לנו ירושלים: 19 ויפשטו ישראל בביתך דור עד הרים הזה: 20 ויהי שמע כל ישראל כי שב ירבעם וישראל ויראו אותו אל העדה וימליכו אותו על כל ישראל לא היה אחריו ביתך דור זלתי שב יהודה לבדו: 21 ויבאו רחבעם ירושלים ויקhal את כל בית יהודה ואת שבת בנימן מהה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחתם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: 22 ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלים אמר: 23 אמר אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלך הכביד אשר נתן לנוינו ונעבדך: 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אליו וילכו העם: 6 ויעוז המלך רחבעם התחמץ אשר היו יוסף: 29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלים וימצא אותו אהיה השילני הנכיבא בדרכו והוא מהכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: 30 ויתפשט אהיה בשלמה החדשה אשר עלו ויקרעה שניים עשר קרעים: 31 ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את המלוכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: 32 והשבט האחד יהיה לו למן עבדיו דוד ולמן ירושלים העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: 33 יען אשר עזובני וישתחו לעשתרת אלהי צדני לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בנו עמן ולא הלויכ בדרכו לעשותה היישר בעני וחתמי ומשפטיו כדוד אביו: 34 ולא אקח את כל המלוכה מיד כי נשיא אשטען כל מי חייו למן דוד עבדיו אשר בחרתי אותו אשר שמר מצותיו וחקתי: 35 ולקחו המלוכה מיד בנו ונתתי לך את עשרה השבטים: 36 ולבנו אתן שבט אחד למן היהוניר לדוד עבדיו כל החיים לפניו בירושלים העיר אשר בחרתי לי לשותשמי שם: 37 ואתך אקח מלכת כל אשר תואה נפשך והיות מלך על ישראל: 38 ויהיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכו ועתה היישר בעני לשמר חוקתי ומצותי כאשר עשה דוד עבדיו והיות עמך ובניתך לך בית נאמן כאשר בניתך לדוד ונתתי לך את ישראל: 39 ואענה את זרע דוד למן זאת אך לא כל החיים: 40 ויבקש שלמה להמתה את ירבעם ויקם ירבעם וירבע מצרים אל שיק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה: 41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמו הלאם כתבים על ספר דברי שלמה: 42 והחומר אשר מלך שלמה בירושלים על כל ישראל ארבעים שנה: 43 וישכב שלמה עם אבתו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחיזו:

12 וילך רחבעם שם כי שם בא כל ישראל להמלך אותו: 2 ויהי כשמיע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: 3 וישראל ויקרא לו ויבאו ירבעם וכל קהיל ישראל וידברו וישראל ויקרא לו ויבאו ירבעם וכל קהיל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה אל רחבעם לאמר: 5 אביך הקשה ומעלך הכביד אשר נתן לנוינו ונעבדך: 6 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אליו וילכו העם: 6 ויעוז המלך רחבעם התחמץ אשר היו

זהה: ⁹ כי כן צוהarti בדבר יהוה לאמר לא תأكل לחם ולא תשתח מים ולא תשוכ בדרכ אשר הלאה הילך בדרכ אחר ולא שב בדרכ אשר בא בה אל אל: ¹⁰ ובנביא אחד זקן ישב בכבוד אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האללים היום בכבוד אל את הדברים אשר דבר אל המלך וספרם לאביהם: ¹¹ וידבר אליהם אביהם איז זה הדרך הילך ויראו בנו את הדרך אשר הילך איש האללים אשר בא מיהודה: ¹² ויאמר אל בנו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור ¹³ ויאמר אל בנו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכ卜 עליו: ¹⁴ וילך אחורי איש האללים ומיצאו ישב תחת האלה ויאמר אליו אתה איש האללים אשר בא תחת האלה ויאמר אליו אתה איז האלה ישב לך תחת האלה ומיהודה ויאמר אני: ¹⁵ ויאמר אליו לך אתי הביטה ואכל לחם: ¹⁶ ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אותך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה: ¹⁷ כי דבר אליו יודה לא תأكل לחם ולא תשתח שם מים לא תשוב לילכת בדרכ אשר הילכת בה: ¹⁸ ויאמר לו נם אני נביא כמוך ומלאך דבר אליו בדבר יהוה לאמר השבחו אתך אל ביתך ויאכל לחם ווישת מים כחש לה: ¹⁹ וישב אתו ויאכל לחם בכבודו ווישת מים: ²⁰ ויהי הם ישבים אל השלחן והיה דבר יהוה האל הנביא אשר השיבו: ²¹ ויקרא אל איש האללים אשר בא מיהודה לאמר מה אמר יהוה עין כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוות אשר צוק יהוה אלהיך: ²² ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל קבר אבותיך: ²³ ויהי אחורי אכלו לחם ואחריו נבלתך אל קבר אבותיך: ²⁴ וילך שתותיו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו: ²⁵ וימצא יודה אריה בדרכ וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרכ והחמור עמד אצל אצלה והאריה עמד אצל גבולה: ²⁶ והנה אנשים עברים יודאו את הנבללה משלכת בדרכ ואת האריה עמד אצל גבולה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הוזקן ישב בה: ²⁷ וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האללים הו אשר מריה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברחו וימתחו בדבר יהוה אשר דבר לו: ²⁸ וידבר אל בנו לאמר חבשו לך את החמור ויחבשו: ²⁹ וילך ומצא את נבלתו משלכת בדרכ והחמור והאריה עמדים אצל הנבללה לא אכל האריה את הנבללה ולא שבר את החמור: ³⁰ וישא הנביא את נבלת איש האללים ווינהחו אל החמור ווישבבו ויבא אל עיר הנביא

ולא תלחמון עם אחיכם בני ישראל שבו איש לבתו כי מאיו נהיה בדבר הזה ווישמעו את דבר יהוה ושבו לילכת בדבר יהוה: ³¹ ויבן ירכבעם את שם בחר אפרים וישב בה ויצא שם ויבן את פנואל: ³² ויאמר ירכבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: ³³ אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בכבוד יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל ארניהם אל רחבעם מלך יהודה והרני ושבו אל רחבעם מלך יהודה: ³⁴ ויוועץ המלך ויעש שני ענלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך יישראל אשר העלו מארץ מצרים: ³⁵ ווישם את אחד בכבוד אל ואת אחד נתן בדן: ³⁶ ויהי הדבר הזה לחטא וילכו העם לפניו האחד עד דן: ³⁷ וויעש את בית במות ויעש כהנים מקומות העם אשר לא היו מבני לוי: ³⁸ ויעש ירכבעם חן בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדר כחן אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בכבוד אל לזבח לעגילים אשר עשה והעמיד בכבוד אל את כהני הבמות אשר עשה: ³⁹ ויעל על המזבח אשר עשה בכבוד אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחודש עשר ים לחדר מלבד ויעש חן לבני ישראל ויעל על המזבח להקטר: **13** והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירכבעם עמד על המזבח להקטר: ² ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיזו שמו זבח עלייך את כהני הבמות המקטרים עלייך ועצמות אדם ישרפו עלייך: ³ ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפרק הדרשן אשר עליו: ⁴ ויהי כשמי המלך את דבר איש האללים אשר קרא על המזבח בכבוד אל וישלח ירכבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשחו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכול להשובה אליו: ⁵ והמזבח נקרע ונשפרק הדרשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האללים בדבר יהוה: ⁶ ווועץ המלך ויאמר אל איש האללים חל נא את פניו יהוה אלהיך ותשבל בעדי ותשב ידי אליהם ויהל איש האללים את פני יהוה ותשב יד המלך אליהם ותהי כבראשנה: ⁷ וידבר המלך אל איש האללים באה את ביתה וסעדיה ואתנה לך מחתה: ⁸ ויאמר איש האללים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמק ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום

היום ומה נם עתה: 15 והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה בימים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וורם מעבר לנهر יען אשר עשו את אשריהם ממעיסים את יהוה: 16 ויתן את ישראל בandal חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטא את יהוה: 17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצחה היא באה בסוף הבית והנער מת: 18 ויקברו אותו ויספדו לו כל ישראל בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיו הנביא: 19 יותר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה וישכב עם אבתו וימלך נדב בנו תחתיו: 21 ורחבם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושב עשרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 22 וירוש יהודה הרע בעני יהוה וינקאו אותו מכל אשר עשו אביהם בחטאיהם אשר חטאו: 23 ויבנו נם המה להם במותם ממצבות ואשרים על כל נבעה נבאה ותחת כל עץ רענן: 24 וגם קדר היה בארץ עשו מכל החטעות הנאים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 25 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עליה שתק מלך מצרים על ירושלים: 26 ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לחק ויקח את כל מנין הזהב אשר עשה שלמה: 27 ויעש המלך רחבעם תח腾 מנין נחשת והפקיד על יד שריך הרצים השמרים פתח בית המלך: 28 ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישואם הרצים והשיבו אל תא הרצים: 29 יותר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא מה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 30 ומלחמה דיתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: 31 וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיד דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אביהם בנו תחתיו:

15 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביהם על יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישולם: 3 יולך מכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו לבב דוד אביו: 4 כי למן דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: 5 אשר

הוקן לספר ולקברו: 30 וינח את נבלתו בקבריו ויספדו עליו הווי אחיו: 31 וזהי אחרי קברו אותו ויאמר אל בנו לאמר במוותי וקברתם את בקר אשר איש האלים קבר בו אצל עצמותיו הנינו את עצמותי: 32 כי היה היה הדרבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתיה הכנות אשר בעיר שמרון: 33 אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקומות העם כהנו במות החפץ יملא את ידו ויהי כהני במות: 34 וזהי בדבר יהוה לחטא בית ירבעם ולהכחיד ולהשמד מעל פניו האדמה:

14 בעת היה חלה אביה בן ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשתי קומי נא והשנית ולא ידע כי אתי אשית ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבב דבש ובאת אליו הוא ייד לך מה יהוה לנער: 4 והעש כן אשית ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיה לא יכול לראות כי קמו עיניו מшибו: 5 וזהו אמר אל אחיה הנה אשית ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: 6 ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר בא אשית ירבעם למה זה את מתנכרה ואני שלח אליך קשה: 7 לכי אמרו לירבעם כי אמר יהוה אלהי ישראל עין אשר הרימזיך מזוק העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: 8 ואקרו עת הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היה כעבדי דוד אשר שמר מצותיו ואשר הילך אחריו בכל לבבו לשות רק הייש בעני: 9 ותרע לשות מכל אשר היו לפניו ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גך: 10 لكن הנני מביא עזר ועוזב בישראל ובערתאי לירבעם משתין בקירות עזר ועוזב בבית ירבעם ובערתאי אחריו בית ירבעם כאשר עבר הנילע עד תמו: 11 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עף השמים כי יהוה דבר: 12 ואת קומי לכוי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילך: 13 וספדו לו כל ישראל וקברו אותו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר עין נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: 14 והקם יהוה לו מלך על ישראל אשר יכritis את בית ירבעם זה

החתיא את ישראל: 27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר וכיהו בעשא בגנותו אשר לפלשתים נורב וככל ישראל צרים על גנותו: 28 וימתהו בעשא בשנה שלוש לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 29 ויהי מלכו הכה את כל בית ירבעם לא השair כל נשמה לירבעם עד השמדתו בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני: 30 על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטא את ישראל בкусו אשר הкусיס את יהוה אלהי ישראל: 31 ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: 32 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 33 בשנה שלוש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה שעדרים וארכבע שנה: 34 וויש הרע בעני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטא את ישראל:

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנוי על בעשא לאמר: 2 עין אשר הרימותיך מן העפר ואתנק ניר על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאיהם: 3 חנוי מבעיר אחרי בעשא ואחריו ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט: 4 המות לעשא בעיר אכלו הכלבים והמות לו בשדה יאכלו עופ השמיים: 5 יותר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: 6 וישכב בעשא עם אבתו ויקבר בתרצה ומלך אלה בנו תחתיו: 7 וגם ביד יהוא בן חנוי הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעני יהוה להכעיסו במעשה ידו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו: 8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בנו בעשא על ישראל בתרצה שנותים: 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר מהצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה: 10 ויבא זמרי זמרי ויכחו וימיתהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 11 ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השair לו משתון בקירות נאלו ורעהו: 12 ווישמד זמרי את כל בית בעשא בדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא: 13 אל כל חטאות בעשא וחתאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 14 יותר דברי אלה ומלך על שאל שנותים: 15 ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר

עשה דוד את היישר בעני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אורייה החתי: 6 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: 7 ויתר דברי אביהם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה ומלחמה היתה בין אביהם ובין רבעם: 8 וישכב אביהם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד ומלך אסא בנו תחתיו: 9 ובשנה עשרים לירבעם מלך ירבעם ושם אמרו מעכה בת אבישלום: 10 וארכבעים ואחת שנה ישראל מלך אסא מלך יהודה: 11 וארכבעים ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמרו מעכה בת אבישלום: 12 וויש עבר הקדשים אסא היישר בעני יהוה כדוד אביו: 13 וויש עבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הנגלים אשר עשו אבתו: 14 ונם את מעכה אמו ויסירה מנכירה אשר עשתה מפלצתה לאשרה וכרת אסא מפלצתה ושרף בנהל קדרון: 15 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: 16 ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף זהב וככלים: 16 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 17 וויש בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרימה לבלה תחת יציא ואבא לאסא באצירות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך וויתנים ביד עבדיו ווישלחם המלך אסא אל בדרכן בן טברמן בן חזון מלך ארם היישב בדמשק לאמר: 18 ברית בין ובינך בין אביו ובין אביך הנה שלחתך לך שחד כסף וויהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 19 ווישמע בן הדר אל המלך אסא ווישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עין ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל נגרות על כל ארץ נפתלי: 20 ויהי כשמי בעשא ויחדלו מבנות את הרימה וישב בתרצה: 21 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי ויישאו את אבני הרימה ואת עציה אשר בנה בעשא ובין בם המלך אסא את נבע בנימן ואת המצפה: 22 ויתר כל דברי אסא וכל נבורתו וכל אל אשר עשה והערים אשר בנה הלא מה כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה רק לעת זקתו חלה את רגליו: 23 ווישכב אסא עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו ומלך יהושפט בנו תחתיו: 24 ונדר בון ירבעם מלך על ישראל בשנה שתים לאסא מלך יהודה ומלך על ישראל שנותים: 25 ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר

17 ויאמר אלהי יהו התחשי מותשי נילעך אל אחאב כי יהוח אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה הימים האלה טל ומטר כי אם לפִי דבריו: **2** ויהי דבר יהוה אלהי לאמר: **3** לך מודה ופנית לך קדמוה ונסתרת בנחל כריית אשר על פִי הירדן: **4** והיה מהנהל תשתה ואת העربים צויתו לכלכלך שם: **5** וילך ויעש בדבר יהוה וילך וישב בנחל כריית אשר על פִי הירדן: **6** והעربים מבאים לו לחם ובשר בקר ולחם ובשר בערב ומון הנהל ישתה: **7** ויהי מקץ ימים ויבש הנהל כי לא היה נשם בארכן: **8** ויהי דבר יהוה אלהי לאמר: **9** קום לך צרפתה אשר לצדון וישבת שם הנה צויתו שם שאה אלמנה לכלכלך: **10** ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם שאה אלמנה מקשחת עצים ויקרא אליה ויאמר קח נא לי מעט מים בכלי ואשתה: **11** ותולך לקחת ויקרא אליה ויאמר לך נא לי פת לחם בידך: **12** ותאמר חי יהוה אלהיך בצפתה והנני מקשחת שניים עצים ובאתיו ועשיתיה לו ולبني ואכלנהו ומנתנו: **13** ויאמר אלהי יהו אל תראי בא עשי בדברך אך עשי לי מושע ענה קפנה בראשנה והזאתה לי ולך ולבנך תעשי באחרונה: **14** כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמך לאחנה וצפתה השמן לא חסר עד יום תתן יהוה נשם על פִי האדמה: **15** ותולך ותעשה דבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים: **16** כד הקמך לא כלהה וצפתה השמן לא חסר דבר יהוה אשר דבר ביד אלהיו: **17** ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשמה בעלת הבית יהוי חלי חזק מאר עד אשר לא נותרה בו נשמה: **18** ותאמר אל אלהיו מה לי ולך איש האלים באת אליו לוחcir את עני ולהמיט את בני: **19** ויאמר אלהי יהו תני לי את בך ויקחתו מוחיקה ויעלה אל העליה אשר הוא ישב שם ווישכבהו על מותתו: **20** ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הנם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: **21** ויתמךך על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי נשב נפש הילד הזה על קרבו: **22** ווישמע יהוה בקהל אליו ותשב נפש הילד על קרבו ויהי: **23** ויקח אלהי את הילד וירדתו מן העלה הבית ויתנהו לאמו ויאמר אלהי ראי חיו בך: **24** ותאמר האשמה אל אלהיו עתה זה ודעתי כי איש אליהם אתה ודבר יהוה בפיך אמת:

עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **15** ובשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי ים בתרצתה והעם חנים על נבתון אשר לפלשתים: **16** ווישמע העם התנים לאמר קשר זמרי ונם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שרב צבא על ישראל ביום ההוא במחנה: **17** ווועלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה: **18** ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמן בית המלך וישרף עליו את בית מלך באש וימת: **19** על חטאתי אשר חטא לעשות הרע בעני יהוה לכת בדרכך ורבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל: **20** ויתר דברי זמרי וקשוו אשר קשר הלאם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **21** או יחולק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי חכמי בן נינת להמליכו והחצי אחריו עמרי: **22** ויהזק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי בני בן נינת וימת חכמי וימלך עמרי: **23** ובשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים: **24** ויקן את ההר שמרון מאר שמר בכלכרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדרני ההר שמרון: **25** ווישעה עמרי הרע בעני יהוה וירע מכל אשר לפניו: **26** וילך בכל דרכך ירבעם בן נבט ובחטאתי אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: **27** ויתר דברי עמרי אשר עשה ונבורתו אשר עשה הלאם הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **28** וישכב עמרי עם אבתו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו: **29** ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושנים שנה: **30** ווישע אחאב בן עמרי הרע בעני יהוה מכל אשר לפניו: **31** ואחאב את בעל מלך צידנים וילך ויעבר את בעל יהוי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח האש את איזבל בת את בעל מלך צידנים וילך ויעבר את בעל יהוי ליפנו: **32** וויקם מזבח לבעל בית בעל אשר בנה בשמרון: **33** ווישע אחאב את האשרה וויסוף אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: **34** ובימייו בנה חיאל בית האלי את יריה באכרים בכרכו יסדה ובשגב צערו ציב דלהה דבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון:

מאות וחמשים איש: 23 ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפה האחד וננההו וישמו על העצים ואש לא ישמו ואני עשה את הפה האחד ונתי על העצים ואש לא אשים: 24 וקראתם בשם אלתיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלים אשר עינה באש הוא האלים ואש לא אשים: 25 ואמור אליו לנו כי האל הבעל העם ויאמרו טוב הדבר: 26 ואמור אליו לנו כי ראניה כי אתם הרבים בחרו לכם הפה האחד ועשו ראניה כי אתם הרבים וקראו בשם אלתיכם ואש לא תשימו: 27 ויקחו את הפה אשר נתן להם ויעשו וקראו בשם הבעל מהבקר ועד ה策רים לאמר הבעל ענוו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: 28 ויהיו ב策רים וויהת בהם אלתו ויאמר קראו בקהל גדול כי אלתים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אלי ישן הו ואיך: 29 ויקראו בקהל גדול ויתגדרו כמשפטם בחרכות וברוחמים עד שפך דם עליהם: 30 ויהיו עבר策רים וויתגאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: 31 ויאמר אלתו לכל העם גשו אליו ווישו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה הדרוס: 32 ויקח אלתו שתים עשרה אבני כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דרב יהוה אליו לאמר ישראל היה שמק: 33 ויעשה תעלת כביה סאתים ורעד סכיב למזבח: 34 ויעדר את העצים וינתח את הפה ווישם על העצים: 35 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שננו ווישנו ויאמר שלשו ווישלו: 36 וילכו המים סכיב למזבח גומם את התעללה מלא מים: 37 ויהיו בעלות המנחה וויש אלתו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובבדרכך עשית את כל הדברים האלה: 38 ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה אלהים ואת הפסבת את לבם אחרנית: 39 וירא כל העם ויפלו על פניהם אשר בתעללה לחכה: 40 ויאמר יהוה הוא האלים יהוה הוא האלים: 41 ויאמר אלהו לאחאב עליה אל ושותה כי קול המון הנש: 42 ויעלה אהאב לאכל ולשות ואלתו עליה אל ראש הכרמל ווינהר ארץיה ווישם פניו בין ברכו: 43 ויאמר השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה: 2 וילך אליו להראות אל אחאב והרבע חזק בשרון: 3 ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה יראה את יהוה מאר: 4 ויהי בהכרית איזבל את נבאי יהוה ויקח עבדיו מאה נבאים ויחבאים חמשים איש במערה וככלכלם לחם ומים: 5 ויאמר אחאב אל עבדיו לך בארץ אל כל מעני המים ואל כל הנחלים אויל נמצא חצר ונחיה סוס ופרד ולוא נכריות מהבהמה: 6 ויחללום להם את הארץ עבר בה אחאב הילך בדרך אחד לבדו ועבדיו הילך בדרך אחד לבדו: 7 ויהיו עבדיו בדרך והנה אלתו לקראותו ויכרתו וויפל על פניו ויאמר אתה זה אדני אלתו: 8 ויאמר לו אני לך אמר לאדני הנה אלתו: 9 ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: 10 כי יהוה אלהיך אם ישנו ווימלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשכיע את הממלכה ואת הגוי כי לא מצאך: 11 וועתה אתה אמר לך אמר לאדני הנה אלתו: 12 והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אחאב ירא את יהוה מנעריו: 13 הלא הגדר לאדני את עבדך ירא את יהוה מנעריו: 14 וועתה אתה אמר לך אמר לאדני הנה אלתו והרני: 15 ויאמר אלהו דריהו נבאי יהוה ואחאב מנבאי יהוה מהא איש חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: 16 וועתה אתה אמר לך אמר לאדני הנה עמדתי לפניו כי היום אראה אליו: 17 וילך עבדיו לקראת אהאב ווינד לו וילך אהאב לקראת אלהו: 18 ויהי כראות אהאב את אלהו ויאמר אהאב אלהי כי אם זה עך ישראל: 19 ויאמר לא עכרתני את ישראל כי אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחורי הכרמל ואת נבאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונבאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: 20 ווישלח אהאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנבאים אל הר הכרמל: 21 וינש אלהו אל כל העם ויאמר עד מותי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלים לכו אחורי ואם הבעל לכו אחורי ולא ענו העם אותו דבר: 22 ויאמר אלהו אל העם אני נותרת נבאי ליהוה לבדי ונבאי הבעל ארבע

המשח לנכיה תחתיק: 17 והיה הנמלט מחרב חזאל ימיה והוא והנמלט מחרב יהוא ימות אלישע: 18 והשארתי בישראל שבעת אלפיים כל הברכים אשר לא כרע לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו: 19 וילך משם וממצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליו ווישליך אדרתו אליו: 20 ויעוב את הבקר וירץ אחריו אליו ויאמר אשה נא לאבי ולامي ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשית לך: 21 וישב מאחריו ווקח את צמד הבקר ויזבחו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו יוקם וילך אחריו אליו ווישרתו:

20 ובן הדר מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב ויעל ויוצר על שמרון וילחם בה: 2 וישלח מלכים אל אחאב מלך ישראל העיריה: 3 ויאמר לו כי אלה אמר בן הדר כספק וזהבך לי והוא ונשיך ובניך הטובים לי הם: 4 ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי: 5 וישבו המלכים אדני המלך לך אני וכל אשר לי: 6 כי אם כעת מחר כספק וזהבך ונשיך ובניך לי תתן: 7 כי אם כעת מחר אשלה את עבדך אליך וחפשו את ביתך ואת בתך עבדיך והוא כל מהCMD ענייך ישימו בידם ולחקו: 8 ויקרא מלך ישראל לכל זקנינו הארץ ויאמר דעו נא ורדו כי רעה זה מבקש כי שלח אליו לנש ולבנו ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנה: 9 ויאמרו אליו כי הוקנים וכל העם אל המשמע ולוא תאהבה: 10 ויאמר למלךי בן הדר אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה עשה והדבר הזה לא אוכל לעשותו וילכו המלכים וישבשו דבר: 10 וישלח אליו בן הדר ויאמר כי יעשה לי אליהם וכח ויספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגנלי: 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלך הנר כמנפתה: 12 ויהי כשמיעת את הדבר הזה והוא שתה הוא ומלכים בסכונות יאמר אל עבדיו שמו וישמו על העיר: 13 והנה נביא אחד נש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כי אמר יהוה בידך היום וידעת כי אני יהוה: 14 ויאמר אחאב במני ויאמר כי אמר יהוה בנעדי שרי המדינות ויאמר את חזאל למלך על ארם: 15 ואות יהוא בן נמי תמשח מלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחוליה

אל נערו עליה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעומים: 14 ויהי בשביעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עליה מים ויאמר עליה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הנשים: 15 ויהי עד כה ועד כה והשימים התקדרו עבם ורוח ויהי נשים נדול וירכב אחאב וילך יורעאליה: 16 ויד יהוה היה אל אליו וושנס מתינו וירץ לפני אחאב עד באכה יורעאליה:

19 וניד אחאב לאייזבל את כל אשר עשה אליו והוא כל אשר הרנו את כל הנכאים בחרב: 2 ותשלח אייזבל מלך אל אליו לאמור כי יעשה אליהם וכח ויספן כי CUT מחר אשם את נפשך נפשך אחד מהם: 3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באර שבע אשר להודה ונינה את נערו שם: 4 ויהוא הלהך במדבר דרך ים ויבא וישב תחת רתם אחת ווישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאכתי: 5 וירושב ווישן תחת רתם אחד והנה זה מלך נגע בו ויאמר לו קום אcolon: 6 ויבט והנה מראשתיו ענת רצפים וצפתה מים ואכל ווישת ווישב ווישכב: 7 ווישב מלך הדרך: 8 ויקם ויאכל בו ויאמר קום אכל כי רב מפק הדרך: 9 ויבא שם אל המערהليلה עד הדר האלים חרב: 10 ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליו: 10 ויאמר קנאתי להוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרנו בחרב ואטור אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח נדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רعش לא ברעש יהוה: 12 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: 13 ויהי כשמי אליהם וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהם: 14 ויאמר קנאתי להוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרנו בחרב ואטור אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם: 16 ואות יהוא בן נמי תמשח מלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחוליה

הmericבה: 34 ויאמר אליו הערים אשר לך אב מאת אביך אשיב והוציאות תשים לך בדמשק כאשר שם אביכם שמרון ואני בברית אשלהך ויכרת לו ברית וישלהחו: 35 ואיש אחד מבני הנכאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכני נא וויאמן האיש להכתבו: 36 ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאטתי והך הארייה וילך מאצלו וימצא הדרה ואיכהו: 37 וימצא איש אחר ויאמר הכני נא ויכחו האיש הכה ופצע: 38 וילך הנכיא ויעמד למלך על הדרכך ותחפש באפר על עינויו: 39 ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עברך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אליו איש ויאמר שמר את האיש זהה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקל: 40 ויהי עברך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת: 41 ומהרי ויסר את האפר מעל עינויו ויכר אותו מלך ישראל כי מהנכאים הוא: 42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמרק תחת עמו: 43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וועף ויבא שמרונה:

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היורעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אהאב מלך שמרון: 2 וידבר אהאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך והוא לי לנין ידרק כי הוא קרוב אצל ביתו ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנה אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מהירות זה: 3 ויאמר נבות אל אהאב חליליה לי מודהה מתתי את נחלת אבתי לך: 4 ויבא אהאב אל ביתו סר וועף על הדבר אשר דבר אליו נבות היורעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותיו יישכב על מתחו ויסב את פניו ולא אכל לחם: 5 ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואני אכל לחם: 6 וידבר אליה כי אדרב אל נבות היורעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכספי או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי: 7 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה עשה מלווה על ישראל קום אכל לחם ויטב לך אני אתן לך את כרם נבות היורעאלי: 8 ותכתב ספרים בשם אהאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הוקנים ואל החרים אשר בעיר היישבים את נבות: 9 ותכתב

המדינות ויהיו מאותם שנים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפיים: 16 ויצאו בחרים ובן הדר שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עוז אתו: 17 ויצאו נעריו שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדר וינידו לו לאמר אנשין יצאו משמדון: 18 ויאמר אם לשולם יצאו תפשום חיים ואם למלחה יצאו חיים תפשום: 19 ואלה יצאו מן העיר נעריו שרי המדינות והחוליל אשר אחריהם: 20 ויכו איש אישו ונסו ארם וירדפו ישראל וימלט בן הדר מלך ארם על סוס ופרשם: 21 ויצא מלך ישראל ייך את הסוס ואת הרכב והכה בארכם מכח גודלה: 22 ויגש הנכיא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזוק ודעת וראה את אשר העשה כי לחשובת השנה מלך ארם עליה עלה עלה: 23 ועבדיו מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנה ואולם נלחם אתם במיشور אם לא נחוק מהם: 24 ואת הדר הוה עשה הסר המלכים איש מקומו ושים פחות תחתיהם: 25 ואתה תמנה לך חיל ביהיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אתם במיشور אם לא נחוק מהם וישמעו לךם ויעש כן: 26 ויהי לחשובת השנה ויפקר בן הדר את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: 27 ובני ישראל התקדרו וככללו וילכו לקראותם ויהנו בני ישראל ננדם כ שני חשי עזם וארכם מלאו את הארץ: 28 ויגש איש האלים ואמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא וידעתם כי אני יהוה: 29 את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה ויהנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השבעה ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מהא אלף רגלי ביום אחד: 30 וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדר נס ויבא אל העיר חדר בחדר: 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נסימה נא שקים במתניינו ווחבלם בראשנו ונצא אל מלך ישראל אליו יחיה את נשף: 32 וווחנו שקים במתנייהם ווחבלם בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו שקים במתנייהם בין הדר אמר תחי נפשיו ויאמר איש העדנו כי אהי הוא: 33 והאנשין ינחשו וימחרו ויחלשו הממן ויאמרו אחיך בין הדר ויאמר בא קחחו ויצא אליו בין הדר ויעלהו על

בספרים לאמור קראו צום והושיבו את נבות בראש העם:

10 והושבו שנים אנשים בני בלביל ננדו ויעדחו לאמר ברכת אליהם מלך והוציאו וסקלהו וימת: 11 ווישעו אנשי עירו הוקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13 ויבאו שני האנשים בני בלביל וושבו ננדו ויעדחו אןשי הבליעל את נבות ננד העם לאמר ברך נבות אליהם ומלך ויזאהו מוחין לעיר ויסקלחו באבנום וימת: 14 ווישעו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15 ווישעו איזבל כי סקל נבות וימת וחדר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היורעאלי אשר מאן לחת לך בכסף כי אין נבות חיו כי מות: 16 ווישעו כהען אחאב כי מות נבות ויקם אחאב לרדרת אל כרם נבות היורעאלי לרשתו: 17 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 18 קום רד ל夸ת אחאב מלך ישראל אשר בשרמן תננה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו: 19 ודרברת אליו לאמר כי אמר יהוה הרצחת וنم ירשת ודרברת אליו לאמר כי אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את רם נבות ילכו הכלבים את דמך נם אתה: 20 וויאמר אחאב אל אליהו המזאנני איבי ויאמר מצאתי עין החמברך לשות הרע בעני יהוה: 21 הנהני מביך אליך רעה ובערת אחיריך והכרתי לאחאב משתיין בקיר ועוצר ועוזב בישראל: 22 ונתיו את ביתך כבית ירבעם בן נבט וככית בעשה בן אחיה אל הкус אשר הкусת ותחטא את ישראל: 23 ונם לאיזבל דבר יהוה לאחאב בעיר יאכלו הכלבים בחיל ירושאל: 24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמיים: 25 רק לא היה כאחאב אשר החמבר לשות הרע בעני יהוה אשר הסתה אותו איזבל אשתו: 26 וויתעב מאד ללבכת אחורי הנגלים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27 ויהי כהען אחאב את הדברים האלה ויקרע בנדריו ווישם השק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: 28 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 29 הראות כי נגע אחאב מלפני עין כי נגע מפני לא אבוי הרעה ביוםיו בימי בנו:

אביא הרעה על ביתו:

20 ויאמר יהוה מי יפתח את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכח זה אמר בכח: 21 וויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהוה אליו במאלו:

לפניהם ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהוה אליו במאלו: 22

ברמת גלעד והוציאו וסקלהו וימת: 22 ווישעו אנשי עירו הוקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13 ויבאו שני האנשים בני בלביל וושבו ננדו ויעדחו אןשי הבליעל את נבות ננד העם לאמר ברך נבות אליהם ומלך ויזאהו מוחין לעיר ויסקלחו באבנום וימת: 14 ווישעו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15 ווישעו איזבל כי סקל נבות וימת וחדר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היורעאלי אשר מאן לחת לך בכסף כי אין נבות חיו כי מות: 16 ווישעו כהען אחאב כי מות נבות ויקם אחאב לרדרת אל כרם נבות היורעאלי לרשתו: 17 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 18 קום רד ל夸ת אחאב מלך ישראל אשר בשרמן תננה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו: 19 ודרברת אליו לאמר כי אמר יהוה הרצחת וنم ירשת ודרברת אליו לאמר כי אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את רם נבות ילכו הכלבים את דמך נם אתה: 20 וויאמר אחאב אל אליהו המזאנני איבי ויאמר מצאתי עין החמברך לשות הרע בעני יהוה: 21 הנהני מביך אליך רעה ובערת אחיריך והכרתי לאחאב משתיין בקיר ועוצר ועוזב בישראל: 22 ונתיו את ביתך כבית ירבעם בן נבט וככית בעשה בן אחיה אל הкус אשר הкусת ותחטא את ישראל: 23 ונם לאיזבל דבר יהוה לאחאב בעיר יאכלו הכלבים בחיל ירושאל: 24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמיים: 25 רק לא היה כאחאב אשר החמבר לשות הרע בעני יהוה אשר הסתה אותו איזבל אשתו: 26 וויתעב מאד ללבכת אחורי הנגלים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27 ויהי כהען אחאב את הדברים האלה ויקרע בנדריו ווישם השק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: 28 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 29 הראות כי נגע אחאב מלפני עין כי נגע מפני לא אבוי הרעה ביוםיו בימי בנו:

דברי יהושפט ונBORתו אשר עשה ואשר נלחם הלאם כחובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 46 ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא ابوו בעיר מן הארץ: 47 ומלך אין בארץ נצב מלך: 48 יהושפט עשר שנים תזרקיו במלכת אופירה ליהוב ולא הילך כי נשברה הארץ עציון גבר: 49 אז אמר אחיזיו בן אחאב אל יהושפט לכו עבדו עם עבדיך בנויות ולא אבה יהושפט: 50 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אחאיו ומלך יהודה הורם בנו תחתיו: 51 אחיזיו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה ומלך על ישראל שנתיים: 52 ויוש הרע בעני יהוה וילך בדרך אחאיו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 53 ויעבד את הבעל ישתחווה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו:

ואמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתח ונסתול צא ועשה כן: 23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עלייך רעה: 24 ונישן צדקהו בן נגענה ויכה את מיכיהו על הלחוי ויאמר איז זה עבר רוח יהוה מתי לדבר אותך: 25 ויאמר מיכיהו והנץ ראה ביום זה הוא אשר תבא חדר בחרדר להחבה: 26 ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיכחו אל Amen שר העיר ואל יוash בן המלך: 27 ואמרת כה אמר המלך שמו את בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד בא שלום: 28 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בו ויאמר שמעו עמי כלם: 29 ויעל מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה רמת גלעד: 30 ויאמר מלך ישראל ליל יהושפט החחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ותחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה: 31 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמור לא תלחמו את קطن ואת גנול כי אם את מלך ישראל לברדו: 32 ויהי קראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט: 33 ויהי קראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאהרו: 34 ואיש משך בקש לתמו ויכה את מלך ישראל בין הרכבים ובין השרים ויאמר לדרכו הפק ידק והוציאני מן המהנה כי החליטי: 35 ותעללה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב: 36 ויעבר הרנה במחנהocab המשל לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו: 37 וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון: 38 וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והונות רחציו לדבר יהוה אשר דבר: 39 ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השין אשר בנה וככל הערים אשר בנה הלוואם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 40 וישכב אחאב עם אחאיו ומלך אחיזיו בנו תחתיו: 41 ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: 42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלים שם אמו עזובה בת שלחוי: 43 וילך בכל דרך אסא ابوו לא סר ממננו לעשות הישר בעני יהוה אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקטרים בבמות: 44 וישראל יהושפט עם מלך ישראל: 45 ויתר

עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמותו: 17 וימת דבר
יהוה אשר דבר אליו ומלך יהודה התחוו בשנת שתים
לייהרום בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: 18
ויתר דבריו אחיויו אשר עשה הלוא המה כתובים על
ספר דברי הימים למלך ישראל:

2 ויהי בהעלות יהוה את אליו בסערה השמים וילך
אליהם ואלישע מן הגלל: 2 ויאמר אליו אל אלישע שב
נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע כי יהוה
וחי נפשך אם אעוזך וירדו בית אל: 3 ויצאו בני הנביאים
אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום
יהוה לך את אדריך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעת
חחו: 4 ויאמר לו אליו אלישע שב נא פה כי יהוה
שלחני וריחו ויאמר חי יהוה וחיו נפשך אם אעוזך ויבאו
יריחו: 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע
ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אדריך מעל
ראשך ויאמר גם אני ידעת חחו: 6 ויאמר לו אליו
שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחיו
נפשך אם אעוזך וילכו שניהם: 7 וחמשים איש מבני
הנביאים הלבו ויעמדו מנדר מרוחק ושניהם עמדו על
הירדן: 8 ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכח את המים
ויחציו הנה ותנה ויעברו שניהם בחרבה: 9 ויהי כעברים
אליהם אמר אל אלישעשאל מה עשה לך בטרם אלך
עמך ויאמר אלישע והוא נא פישים ברוחך אל: 10
ויאמר הקשית לשאול אם תראה את לך מאתך יהי
לך כן ואם אין לא יהיה: 11 ויהי המה הלבים הלוק
ודבר והנה רכבב אש וסוסי אש וויפדרו בין שניהם ויעל
אליהם בסערה השמים: 12 ואלישע ראה והוא מצעק אבי
אבי רכב ישראלי ופרשיו ולא ראה עוד ויחזק בבנדוי
ויקרעם לשנים קרעים: 13 וירם את אדרת אליהם אשר
נפלה מעלייו וישב ויימעד על שפת הירדן: 14 ויקח את
אדרת אליהם אשר נפלת מעליו ויכח את המים ויחציו
אהיה יהוה אלהי אלהי אף הוא ויכח את המים ויחציו
הנה ותנה ויעבר אלישע: 15 ויראהו בני הנביאים אשר
ביריחו מנדר ויאמרו נחה רוח אליהם על אלישע ויבאו
לקראתו וישתחוו לו ארצה: 16 ויאמרו אליו הנה נא יש
את עבדיך החמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את
אדרכך פן נשאו רוח יהוה וישלכטו באחד ההרים או

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: 2 ויפל
אהודה بعد השבכה בעליתו אשר בשרמון ויחל וישלח
מלכים ויאמר אלהם לכדו דרשו בבעל זובוב אלהי
עקרון אם אהיה מחלי זה: 3 ומלאך יהוה דבר אל
אליה התשבי קום עליה לקראת מלכי מלך שמרון
ודבר אליהם המבלי אין אליהם בישראל אתם הלבים
לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון: 4 ולכן כה אמר יהוה
המשה אשר עליית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך
אליה: 5 וישובו המלכים אליו ויאמר אלהם מה זה
שבתם: 6 ויאמרו אליו איש עליה לקראתנו ויאמר אלהי
לכדו שבו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו
כה אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח
לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון لكن המשה אשר עליית
שם לא תרד ממנה כי מות תמות: 7 וידבר אלהם מה
משפט האיש אשר עליה לקראתכם וידבר אליהם את
הדברים האלה: 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואзор
עור אзор במתנייו ויאמר אלהי התשבי הו: 9 וישלח
אליהם שר החמשים והמשו ויעל אליו והנה ישב על ראש
ההר וידבר אליו איש האלים המלך דבר דדה: 10
ויענה אלהי וידבר אל שר החמשים ואם איש האלים אני
תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת המשיך ותרד אש
מן השמים ותאכל אתו ואת המשיך: 11 וויען אלהי וידבר אליהם
כה אמר המלך מהרה דדה: 12 וויען אלהי וידבר אליהם
אם איש האלים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך
 ואת המשיך ותרד אש מן השמים מן השמים ותאכל אתו
 ואת המשיך: 13 ווישוב וישלח שר החמשים שלשים ו חמישיו
ויעל וויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לננד
אליהם ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלים תיקר נא
נפשו ונפש עבדיך אלה החמשים בעניך: 14 הנה ירדה
אשר מן השמים ותאכל את שני שריה החמשים הראשונים
ואת חמישיהם ועתה תיקר נשוי בעניך: 15 וידבר מלך
יהוה אל אלהי רד אותו אל תירא מפני ויקם וירד
אותו אל המלך: 16 וידבר אליו כה אמר יהוה ען אשר
שלחת מלכים לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון המבלי
אין אלהים בישראל לדרש בדברו لكن המשה אשר

אםך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לששת המלכים האלה לחת אותם ביד מואב: ¹⁴ ויאמר אלישע חזי יהוה צבאות אשר עמדתי לפני פניו כי לול' פניו יהושפט מלך יהורה אני נשא אם אביך אליך ואם ארך: ¹⁵ ועתה קחחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה: ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחלה היה נבאים: ¹⁷ כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו נפש והנהל ההוא יימלא מים ושתיהם אתם ומוקניכם ובמהתכם: ¹⁸ ונקל זאת בעני יהוה ונתן את מואב בידכם: ¹⁹ והכitem כל עיר מבצר וכל עיר מבחוור וכל עץ טוב תפילו וכל מעני מים הסתמו וכל החלקה הטובה חקאו באבונם: ²⁰ ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים: ²¹ וכל מואב שמעו כי עלו המלכים ללחם בהם ויצעקו מכל חצר גנאה ומעלה ווועמדו על הנבול: ²² וישכימו בבקר והמשמש אדרמיים כדם: ²³ על המים ויראו מואב מונדר את המים אדרמיים כדם: ²⁴ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו וועטה לשלהל מואב: ²⁵ ויבאו אל מhana ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו בה והכו את מואב: ²⁶ והערדים יהרסו וכל חלקה טובה ישליךו איש אבונו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב ייפלו עד ההשיר אבניה בקירות חרש ויסבו הקלעים ויכוחה: ²⁷ וירא מלך מואב כי חזק ממנה המלחמה ויהק אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא ייכלו: ²⁸ ויהק את בנו הבכור אשר מלך תחתיו ויעלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו ויסבו לא-ארץ:

וашה אחת מנשיך בני הנבאים צעהך אל אלישע 4
לאמר עברך איש מות ותת ידעת כי עברך היה ירא
את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: 2
ויאמר אלה אלישע מה עשה לך הנגיד לי מה יש לך
בבביה ותאמר אין לשפחתך כל בבביה כי אם אסוק שמן: 3
ויאמר לך שאליך לך כלים מן החוץ מאות כל שנכני
כלים רכים אל תמעיטי: 4 ובאות וסנרת הדרת בעדרך
ובעד בניך ויצתק על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: 5
ותלך מאתו ותסנרג הדרת בעדרה ובעד בניה הם מנשיך
אליה והיא מיצקת: 6 והוא כמלאת הכלים ותאמר אל

באהת הניאות ויאמר לא תשלחו: ¹⁷ וויפצרו בו עד בש
ויאמר שלחו וישלחו החמשים איש ויבקשו שלשה ימים
ולא מצאהו: ¹⁸ וישבו אליו והוא ישב בוריו ויאמר
אליהם הלו א אמרתי אליכם אל תלכו: ¹⁹ ויאמרו אנשי
העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדרני
ראה והמים רעים והארץ משכלה: ²⁰ ויאמר קחו ל'
צלחת חדשה ושימו שםמלח ויקחו אליו: ²¹ ויצא אל
מושא המים וישליך שםמלח ויאמר כה אמר יהוה רפאת
לימים האלה לא יהיה שם עוד מות ומשכלה: ²² וירפו
הימים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ²³ ויעל
שם בית אל והוא עלה בדרך נערם קטנים יצא מן
העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עליה קרה עליה קרה: ²⁴
ויפן אחריו ויראמ ויקלם בשם יהוה ותצאננה שתים
דברים מן העיר ותבקענה ממה ארבעים ושני ילדים: ²⁵

וילך שם אל הר הכרמל ושם שב שמרון: **3** ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרוון בshort
שנה עשרה ליהושפט מלך יהודה ומלך שיתים עשרה
שנה: 2 ויעשה הרע בעני יהוה רק לא כאבו וכאמו ויסר
את מצבת הבועל אשר עשה אביו: 3 רק בחטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה:
4 ומישע מלך מואב היה נקי והшиб למך ישראל
מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: 5 ויהי כמוות
אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל: 6 ויצא המלך
יהורם ביום ההוא שמרון ויפקד את כל ישראל: 7 וילך
וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע
בי התלך את מלך מלחמה ויאמר אלה כמוני
כמוני כעמי עמוק כסוטיך: 8 ויאמר זיה הדרך
געלה ויאמר דרך מדבר אדום: 9 וילך מלך ישראל
ומלך יהודה וממלך אדום ויסבו דרך שבעת נימים ולא
הייה מים למחנה ולבחמה אשר ברגליך: 10 ויאמר
מלך ישראל אלה כי קרא יהוה לששת המלכים האלה
לחחת אותם ביד מואב: 11 ויאמר יהושפט האין פה נבי
לי יהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך
ישראל ויאמר יהושפט באלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי
אליהו: 12 ויאמר יהושפט יש אתו דבר יהוה וירדו אליו
מלך ישראל ויהושפט מלך אדום: 13 ויאמר אלישע אל
מלך ישראל מה לו ולך לך אל נביי אביך ואל נביי

הנער חי יהוה וחוי נפשך אםஆזובך ויקם וילך אחריה:
 31 ונהחי עבר לפניהם וישם את המשענת על פניו הנער
 ואין קול ואין קש וישב לקראותו וניד לו לאמר לאקיין
 הנער: 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מות משכב על
 מטהו: 33 ויבא ויסר הדלת بعد שניים וויתפל אל
 יהוה: 34 ויעל וישכב על הילך וישם פיו על פיו ועינו
 על עינו וכפיו על כפו וינהר עליו וחם בשד הילך: 35
 וישב וילך בכיתא אחת הנה ואחת הנה ויעל וינהר עליו
 ויזור הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עינו: 36
 ויקרא אל נחחי ויאמר קרא אל השנימית הזאת ויקרא
 ותבאו אליו ויאמר שאי בנק: 37 ותבא ותפל על רגליו
 ותתחו ארצה ותsha את בנה ותצא: 38 ואליישע שב
 הגליל והרעב בארץ ובני הנכאים ישבים לפניו ויאמר
 לנערו שפת הסיר הנדולח ובשל נזיד לבני הנכאים:
 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא נפן שדה
 וילקט ממנו פקעת שדה מלא בנדוי ויבא ויפלח אל סיר
 הנזיד כי לא ידעו: 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם
 מהnid והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלים ולא
 יכול לאכל: 41 ויאמר וקחו כמה וישליך אל הסיר ויאמר
 צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: 42 ואיש בא
 מבעל שלשה ויבא לאיש האלים لهم בכוריהם עשרים
 לחם שערים וכרמל בצללו ויאמר תן לעם ויאכלו: 43
 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם
 ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והוור: 44 ויתן לפניהם
 ויאכלו וויתרנו בדבר יהוה:

5 ונעמן שד צבא מלך ארם היה איש נдол לפני אדני
 נשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה
 גיבור חיל מצרע: 2 וארם יצאו גודדים וישבו מארץ
 ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת עמן: 3 ותאמר אל
 נברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון או יאסף
 אתו מצרעתו: 4 ויבא וניד לאדני לאמור כזאת וכזאת
 דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך ארם
 לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידיו
 עשר ככר כי סוף ושתה אלפיים והב ועשר חליפות בגדים:
 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמור ועתה כבוא הספר
 זה אליך הנה שלחתך אליך את העמן עבדך ואספתו
 מצרעתו: 7 ויהי בקרא מלך ישראל את הספר ויקרע

בנה הגינה אלוי עוד כל' ויאמר אלה אין עוד כל' ויעד
 המשמן: 7 ותבא ותנד לאיש האלים ויאמר לך מכריה את
 המשמן ושלמי את נשיכי ואת ניכוי תחי בנותך: 8 ויהי
 היום ויעבר אלישע אל שומם ושם אשה נדולה ותחוק בו
 לאכל לחם ויהי מדי עברו סיר שמה לאכל לחם: 9
 ותאמר אל אישת הנה נא ידעת כי איש אלהים קדוש הוא
 עבר עלינו תמיד: 10 ונעשה נא עליית קויד קשנה ונשים לו
 שם מטה ושלחן וכסא ומונרה והיה בבא אלינו יסוד
 שמה: 11 ויהי היום ויבא שמה ויסוד אל העליה וישכב
 שמה: 12 ויאמר אל נחני נערו קרא לשונימית הזאת ויקרא
 לה ותעמד לפניו: 13 ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת
 אלינו את כל החרדת הזאת מה לעשות לךishi לדבר
 לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוכך עמי אני
 ישבת: 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר נחני אבל בן
 אין לה ואישה זקן: 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד
 בפתח: 16 ויאמר למועד זהה כתה היה אתי חבקת בן
 ותאמר אל אדני איש האלים אל החוב בשפחך: 17
 ותחר האשה ותלד בן למועד זהה כתה היה אשר דבר
 אליה אלישע: 18 וינידל הילד ויהי היום ויצא אל אביו
 אל הקצרים: 19 ויאמר אל אביו ראש ראי ויאמר אל
 הנער שאדו אל אמו: 20 וישאהו ויבאהו אל אמו וישב על
 בריכה עד הצהרים וימות: 21 ותעל ותשכבהו על מטה
 איש האלים ותסגר בעדו ותצא: 22 ותקרא אל אישת
 הארץ שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות
 וארכזה עד איש האלים ואשובה: 23 ויאמר מודע אתי
 הlected אליו היום לא חדר ולא שבת ותאמר שלום:
 24 ותחכש האתון ותאמר אל נערה נהג וילך אל תעכז
 לי לדרכ כי אם אמרתי לך: 25 ותלך ותבאו אל איש
 האלים אל הדר הכרמל ויהי בראות איש האלים אתה
 מננד ויאמר אל נחני נערו הנה השונימית הללו: 26 עתה
 רוץ נא לקראתה ואמור לה השלום לך השלום לאיש
 השלום לילד ותאמר שלום: 27 ותבא אל איש האלים
 אל ההר ותחוק ברגלו וינש נחני לחרפה ויאמר איש
 האלים הרפה לה כי נפשה מורה לה ויהוה העלים ממוני
 ולא הניד לך: 28 ותאמר השאלתו בן מאת אדני הלא
 אמרתי לך תשלחה אתי: 29 ויאמר לנחני חגר מתניך וכח
 משענתי בידך וילך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברך
 איש לא תענו ושם משענתי על פניו הנער: 30 ותאמר אם

לא הילך עבדך אנה ואנה: ²⁶ ויאמר אליו לא לבי הילך כאשר היפך איש מעל מרכבותו לקראך העת ללקחת את הכסף וללקחת בנדים וויתמים וכרמים וצאן ובקר ועבים ושפחות: ²⁷ וצערת נעמן תדבק בך ובורעך לעולם ויצא מלפנינו מצרע כשלג: .

6 **ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניו צר ממן:** ² נלכה נא עד הירדן ונקחה מה שמי ייש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבות שם ויאמר לנו: ³ **ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך:** ⁴ וילך אתם ויבאו הירדן וינורו העצים: ⁵ **ויהיו האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אנה אדרני והוא שאל:** ⁶ **ויאמר איש האלים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עין וישליך שם ויצף הברזל:** ⁷ **ויאמר הרם לך וישלח ידו ווקחתו:** ⁸ **ומלך ארם היה נלחם בישראל וייעז אל עבדיו לאמր אל מקום פלני אלמוני תחנתי:** ⁹ **וישלח איש האלים אל מלך ישראל לאמր השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחטים:** ¹⁰ **וישלח מלך ישראל אל המוקם אשר אמר לו איש האלים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתים:** ¹¹ **וישסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויראה אל עבדיו ויאמר אליהם הלויא תנידו לי מי משלנו אל מלך ירושלם:** ¹² **ויאמר אחד מעבדיו לוא אדרני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל גיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכוב:** ¹³ **ויאמר לכוראו איכה הוא ואשלח ואקחתו וינדר לו לאמור הנה בתרן:** ¹⁴ **וישלח שם סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר:** ¹⁵ **וישכם משתת איש האלים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר גערו אליו אנה אדרני איכה נעשה:** ¹⁶ **ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם:** ¹⁷ **ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פכח נא את עניינו ויראה ויפכח יהוה את עני הנער ויראה והנה התר מאלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע:** ¹⁸ **וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר לך נא את הגני הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע:** ¹⁹ **ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכון אחריו ואליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אתם שמרונה:** ²⁰ **ויהיו כבאים שמרון ויאמר אלישע יהוה פכח**

בנדייו ויאמר האלים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אליו לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מהאה הוא לאי: ²¹ **ויהי כשם עאלישע איש האלים כי קרע מלך ישראל את בנדייו וישלח אל המלך לאמր למה קרעת בנדייך יבא נא אליו וירע כי יש נביא בישראל:** ²² **ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע:** ²³ **וישלח אליו אלישע מלך לאמר לך וטהר:** ²⁴ **ויקצף נעמן בעמים בירדן וישב בשרכך לך וטהר:** ²⁵ **ויאמר יהוה אלהי והננה אמרתך אליו יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהי והנני ידו אל המוקם ואסף המצרע:** ²⁶ **הלא טוב אבנה ופרפר נהרות دمشق מכל מימי ישראל הלא ארוחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה:** ²⁷ **וינשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבוי דבר גודל הנביא דבר אליך הלויא תעשה ואפכ כי אמר אליך רחץ וטהר:** ²⁸ **וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר:** ²⁹ **וישב אל איש האלים הוא וכל מונחיו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא רעתיך כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך:** ³⁰ **ויאמר חוי יהוה אשר עמדתוי לפניו אם אכח ויפצץ בו ללקחת וימאן:** ³¹ **ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עליה וזכה לאלהים אחרים כי אם ליהוה:** ³² **לדבר הזה ייסלח יהוה לעבדך בבוא אדרני בית רמן להשתוחות שמה והוא נשען על ידי והשתחוותי בית רמן בהשתחוותי בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה:** ³³ **ויאמר לו לך לשללים וילך מאתו כברת ארץ:** ³⁴ **ויאמר גיהוז נער אלישע איש האלים הנה חשך אדרני את נעמן הארמי הזה מוקחת מידיו את אשר הביא אדרני כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאות מאמונה:** ³⁵ **חו יהוה כי אם רצתי אחריו ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלים:** ³⁶ **ויאמר שלם אדרני שלתני לאמור הנה עתה זה בא או אליו שני נערדים מהר אפרים מבני הנביאים תננה נא להם ככר כסף ושתוי חליפות בנדים:** ³⁷ **ויאמר נעמן הואל לך ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף בשני חרטמים ושתוי חליפות בנדים ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו:** ³⁸ **ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו:** ³⁹ **והוא בא ויעמד אל אדרני ויאמר אליך אלישע מאן חוו ויאמר**

קצת מהנה ארם והנה אין שם איש: 6 ואדרני השמיע את מהנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גודל ויאמרו איש אל אחים הנה שכר עליינו מלך ישראל את מלכי החטים ואת מלכי מצרים לבוא עליינו: 7 ויקומו וננסו בנסף ויעזבו את האלהיהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המהנה כאשר היא וננסו אל נפשם: 8 ויבאו המצריים האלה עד קצת המהנה ויבאו אל אלה אחד ואכלו וישטו ויבאו אל שם כסף וזהב ובגדים וילכו וויטנו וישבו ויבאו אל אלה אחר ויאשו שם וילכו וויטנו: 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עושים היום הזה יום בשירה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבוקר ומצאו עון ועתה לכו ונבאה ונגירה בית המלך: 10 ויבאו וירקרו אל שער העיר וינדו להם לאמר באנו אל מהנה ארם והנה אין שם איש וקהל אדם כי אם חסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה: 11 ויקרא השערם ונינדו בית המלך פנימה: 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אינידה נא לכם את אשר עשו לנו אנשים ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המהנה לחבבה בהשרא לאמר כי יצאו מן העיר ונחפשים חיים ואל העיר נבא: 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונרא: 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחריו מהנה ארם לאמר לכו וראו: 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בנדרים וכליים אשר השילכו ארם בהחפות וישבו המלכים ונינדו למלך: 16 ויצא העם ויבזו את מהנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאותם שעדרים בשקל כדבר יהוה: 17 והמלך הפקיד את השלישי אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלים אשר דבר ברדת המלך אליו: 18 ויהי דבר איש השלישי אשר סתתם שערם בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: 19 ויען השלישי את איש האלים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמיים היהיך דבר הזה ויאמר הנך ראה בעניך ומשם לא תأكل: 20 ויהי לו כן וירמסו אותו העם בשער וימת:

את עני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתקוק שמרון: 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע בראשו אותם האכה אכה כי: 22 ויאמר לא תהה האשר שבית בחרבך ובקשך אתה מכח שם לחם ומים לפניהם ואכלו וישטו וילכו אל ארניהם: 23 ויכרה להם כרה גודלה ויאכלו וישטו וישלחם וילכו אל ארניהם ולא יספו עוד גודלי ארם לבוא בארץ ישראל: 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדר מלך ארם את כל מהנהו ויעל ויצר על שמרון: 25 ויהי רעב גודל בשמרון והנה צרים עליה עד היות הראש חמוץ בשמנים כסף ורבע הקב חריונים חמוצה כסף: 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעה אליו לאמר הושיעה אדרני המלך: 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאי אושעך המן תגרן או מן דיקב: 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמיר האש האשה הזאת אמרה אליו תני את בך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: 29 ונכשל את בני נאכלתו ואליה ביום האחר תני את בך ונאכלנו ותחבא את בנה: 30 ויהי כשמע המלך את דברי האש ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: 31 ויאמר כי יעשה לי אלהים וכח יוסף אם יעמוד ראש אלישע בן שפט עליו היום: 32 ואלישע ישב בבתו וזקניהם ישבים אותו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלך אליו והוא אמר אל הזקנים הראתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשיו ראו כבא המלך סגרו הדלת ולחצחים אותו בדלת הלא קול רגלי אדרני אחריו: 33 עודנו מדבר עם והנה המלך ירד אליו ויאמר הנה זאת הדרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהו עוד:

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כי אמר יהוה כתעת מהחר סאה סלת בשקל וסאותם שעדרים בשקל בשער שמרון: 2 ויען השלישי אשר למלך נשען על ידו את איש האלים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמיים היהיך הדבר הזה ויאמר הנך ראה בעניך ומשם לא תأكل: 3 ורבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש כל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מותנו: 4 אם אמרנו נבוא העיר והרבע בעיר וממתנו שם ואם ישבנו פה וממתנו ועתה לכו ונפלת אל מהנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימیرנו וממותנו: 5 ויקומו וננס לבוא אל מהנה ארם ויבאו עד

לבניו כל הימים: 20 בימיו פשע אדרם מתחת יד יהודת וימלכו עליהם מלך: 21 ויעבר יורם צעריה וכל הרכב עמו והי הוא קם לילה וכיה את אדרם הסביב אליו ואת שרי הרכב יונס העם לאחליו: 22 ויפשע אדרם מתחת יד יהודת עד היום הזה או תפשע לבנה בעת היא: 23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלאם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 24 וישב יורם עם אבתו ויקבר עמו אבתו בעיר דוד ומלך אחזיו בנו תחתיו: 25 בשנת שתים עשרה שנה לירום בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיו בן יהורם מלך יהודה: 26 בן עשרים ושתיים שנה אחזיו במלך ו שנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעין יהוה בכית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: 28 וילך את ירום בן אחאב למלחמה עם חזאל מלך ארם ברמת גלעד ויקו ארמים את ירום: 29 וישב יורם המלך להתרפא בירושאל מן המכימים אשר יכחו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את ירום בן אחאב בירושאל כי חלה הוא: 9 ואישע הנכיא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתנייך וקח פר השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: 2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמי ובאת והקמו מזבח אדו והבאת את אותו חדר בחדר: 3 ולקחת פר השמן ויצק על ראש ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: 4 וילך הנער הנכער הנביא רמת גלעד: 5 זובא ותנה שרוי החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר: 6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשיו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל: 7 והכיתה את בית אחאב אנדיך ונקמתו דמי עברי הנביאים ודמי כל עברי יהוה מיד איזבל: 8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקירות עזז ועוזב בישראל: 9 ונתני את בית אחאב כביה וירבעם בן נבט וככיתה בעשא בן אחיה: 10 ואת איזבל יאכלו הצלבים בחילק יזרעאל ואון קבר ופתח הדלת וינס: 11 וזהו יצא אל עברי אדני ויאמר לו השלום מדווע בא המשגעה זה אליך ויאמר אליהם קומי ולכי אתי וביתך ונורי באשר תנורי כי קרא יהוה לדרעב וنم בא אל הארץ שבע שנים: 2 ותקם האשה ותעש בדבר איש האלים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: 3 ויהי מקצת שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים והצא לצעק אל המלך אל ביתה האשה אשר תפשע את כל הנדלות אשר עשה אלישע: 5 ואמר ספדה נא לי את כל הנדלות אשר עשה אלישע: 6 ויהי הוא מספר למלך את אשר היהת והנה האשה אשר תבנה צעקה אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר נחוי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר היהת אלישע: 6 וישאל המלך לאשא ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבאות השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: 7 ויבא אלישע דמשק ובן הדר מלך ארם חלה וניד לו לאמר בא איש האלים עד הנה: 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלים ודרשת את יהוה מאותו לאמור האחיה מהלי זה: 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וככל טוב דמשק משא ארבעים נמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בך בן הדר מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מהלי זה: 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא היה תהיה והראני יהוה כי מות ימות: 11 ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש האלים: 12 ויאמר חזאל מדווע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תחרג ועליהם תרטש והרתויהם תבקע: 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי עשה הדרבר הנדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתק מלך על ארם: 14 וילך מאת אלישע ויבא אל אדני ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי היה תהיה: 15 ויהי מחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימות וימלך חזאל תהיו: 16 ובשנת חמיש לירום בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודת מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודת: 17 ובן שלשים ושתיים שנה היה במלכו ושנה מלך בירושלם: 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היהת לו לאשא ויעש הרע בעין יהוה: 19 וולא אבה יהוה להשתית את יהודת למנע דוד עבדו כאשר אמר לו לחתת לו ניר

אהזיה על יהודה: ³⁰ ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפק ענינה ותיטב את ראהה ותשקר בעד החלון: ³¹ ויהוא בא בשער ותאמר השלום ומרי הרגן אדרנו: ³² רישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שניהם שלשה סדרים: ³³ ויאמר שמתהו וישטמהו וו מודמה היא: ³⁵ וילכו לקבירה ולא מצאו בה כי אם הנגללה והרגלים וכפות הידים: ³⁶ וישבו וונירדו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביר עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק יזרעאל אכלו המכבים אתبشر איזבל: ³⁷ והיה נבלת איזבל כדמן על פיו השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמר זאת איזבל:

10 ולאחאב שבעים בנים בשמرون ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שריו יזרעאל הוקנים ואל האמנים אחאב לאמר: ¹² ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדנים ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנסק: ³ וראיתם הטוב והישר מבני אדנים ושמות על כסא אביו והחלתו על בית אדנים: ⁴ ויראו מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אדנים: ⁵ וישלח אשר על הביה ואשר על העיר והוקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וככל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמלך איש הטוב בעניך עשה: ⁶ ויכתב אליהם ספר שניית לאמר אם לי אתם ולכליהם שמעים קחו את ראשינו בני אדנים ובאו אליו כתעת מהר יזרעאלה ובוני המלך שבעים איש את נדל' העיר מגדלים אותם: ⁷ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך ויחתטו שבעים איש וישמו את ראשיהם ברודים ווישלחו אליו יזרעאל: ⁸ ויבא המלך וינד לו לאמר הביאו הראש בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: ⁹ ויהי בברק ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם תהא אני קשתי על אדרני ואחרנגו ומי הכה את כל אלה: ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליו: ¹¹ ויך יהוא את כל הנשאים לבית אחאב ביזרעאל וכל נדליו ומידעיו וכחנוי עד בלתי השادر לו שריד: ¹² ויקם ויבא וילך שמרון הוא

אתם ידעתם את האיש ואת שיו: ¹³ ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כיאת וכיאת אמר אליו לאמר כי אמר בה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל: ¹³ וויההרו ויקחו איש בנו מלך ירושה: ¹⁴ וויקשר יהוא בן יהושפט בן נמי אל יורם מלך ארם: ¹⁵ וושב יהודם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכדים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם כל יצא פליט מן העיר לлечת לניד ביזרעאל: ¹⁶ וירכב יהוא וילך יזרעאל כי יורם שכשמה ואהזה מלך יהודה ורד לראות את יורם: ¹⁷ והצפה עמד על המנדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בכאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהודם

כח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: ¹⁸ וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כי אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחריו וינד הצפה לאמר בא המלך עד הם ולא שב: ¹⁹ וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כי אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחריו: ²⁰ וינד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנגה כמנגה יהוא בן נמי כי בשגעון יונגן: ²¹ ויאמר יהודם אסר ויאסר רכבו ויצא יהודם מלך יזרעאל ואהזה מלך יהודה איש ברכובו ויצאו לקראת יהוא וימצאו בחילקת נבות היזרעהלי: ²² ויהי כראות יהודם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפייה הרבהם: ²³ ויהפוך יהודם ידיו ונינס ויאמר אל אהזה מרמה אהזה: ²⁴ ויהוא מלא ידו בקשת וירק את יהודם בין זרעו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכובו: ²⁵ ויאמר אל בדרכו שלשה שא השלבתו בחילקת שדה נבות הדיזרעהלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחריי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא זהה: ²⁶ אם לא את דמי נבות ואת דמי בני ראיתי אםש נאם יהוה ושלמתי לך בחילקה זהה נאם יהוה ועתה שא השלבתו בחילקה בדבר יהוה: ²⁷ נאם יהוה ועתה שא השלבתו בחילקה בדבר יהוה וירדף ואהזה מלך יהודה ראה ונינס מנדו וימת שם: ²⁸ וירכובו אתנו אשר את יבלעם ונינס מנדו וימת שם: ²⁹ עבדיו ירושלמה ויקברו אותו בקברתו עם אחיו בעיר דוד: ²⁹ ובשנתה אחת עשרה שנה לירום בן אחאב מלך

בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: 33 מן הירדן מורה המשמש את כל ארץ הגלעד הנדרי והראובני והמנש מערער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן: 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל נברותיו הלוואם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 35 וישכב יהוא עם אבותיו ויקברו אותו בשמרון וימלך יהואחו בנו החתיו: 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל שעדרים ושמנה שנה בשמרון:

11 ועתליה אם אחיזתו וראתה כי מות בנה ותקם וחابر את כל זرع הממלכה: 2 ותתק יהושע בת המלך יורם אחיזות אחיזתו את יויאש בן אחיזה ותגנב אותו מתחך בני המלך הממותתים אותו ואת מינקתו בחדר המטאות ויסתרו אותו מפני עתליהו ולא הותה: 3 ויהי אתה בית יהוה מתחבא ש שנים ועתליה מלכת על הארץ: 4 ובשנה השביעית שלח יהודיע ויקח את שרי המאות לכררי ולרצים ויבא אותם אליו בבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך: 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר העשון השלשית מכם בא השבת ושמרי משמרת בית המלך: 6 והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: 7 ושתיה יהודות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך: 8 ויהקפתם על המלך סביב איש וכלייו בידו והבא אל השדרות ימות והוא אט המלך בצאתו ובבאו: 9 ויויעשו שרי המאות כל אשר צוה יהודיע הכהן ויקחו איש את אנשיו בא השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהודיע הכהן: 10 ויתן הכהן לשרי המאות את החנית ואת השליטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: 11 וויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית לモבח ולבית על המלך סביב: 12 ויויצא את בן המלך ויתן עליו את הנור ואת העדרות וימלכו אותו וימשחו ויכו כף ויאמרו יהו המלך: 13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה: 14 ותרא והנה המלך עומד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את בנדיה ותקרא ישראל: 15 ויצו יהודיע הכהן את שרי המאות פקדיו חיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת החטיא את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה לקצוץ

ביה עקד הרעים בדרך: 13 ויהוא מצא את אחיו אחיזתו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחוי אחיזתו אנחנו ונרד לשлом בני המלך ובני הגבירה: 14 ויאמר תפושים חיים ויתפושים חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השair איש מלה: 15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראותו ויברכחו ויאמר אליו היש את לבך ישך כאשר לבבי עם לבך ויאמר יהונדב יש וישנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה: 16 ויאמר לכיה אתו וראה בקנאותי ליהוה וירכבו אותו ברכבו: 17 ויבא שמרון וירק את כל הנשאים לאחאב בשמרון עד השמידו בדבר יהוה אשר דבר אל אליו: 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבר את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: 19 ועתה כל נביא הבעל כל עבדיו וכל כהנו קראו אליו איש אל יפקד כי זבח נדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יהוה יהוא עשה בעקבה למן האביר את עברדי הבעל: 20 ויאמר יהוא קדשו עצירה לבעל ויקראו: 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: 22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצאה לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: 23 ויבא יהוא יהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש מהם מעברי יהוה כי אם עברדי הבעל לבדים: 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות יהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידים נפשו תחת נפשו: 25 ויהי בכלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לדצים ולשלשים בא הכם איש אל יצא ויכום לפני חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכדו עד עיר בית הבעל: 26 ויצאו את מזבחות בית הבעל וישרפה: 27 וויתכו את מזבחה הבעל וויתכו את בית הבעל ווישרפה: 28 וויתכו את מחראות עד הים: 29 רק חטא ירבעם ישמד יהוא את הבעל מישראל: 30 ויאמר יהוה אל ענלי הזהב אשר בית אל ואשר ברן: 31 וויתכו את הכתובים בנו נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם יהוא יען אשר הטיבת לעשות היחס בעניין ככל אשר בלבבי עשית לבות אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: 32 ויהוא לא שמר ללבת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ורבעם אשר החטיא את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה לקצוץ

הכسف המובא בית יהוה: 14 כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקקו בו את בית יהוה: 15 ולא ייחסבו את האנשים אשר יתנו את הכسف על ידם לחת לעשי המלאכה כי באמנה הם עושים: 16 כسف אש וכסף חטא לא יוכא בית יהוה לכחנים יהו: 17 או יעללה חזאל מלך ארם וילחם על נת וילכדה ושם חזאל פניו לעלות על ירושלים: 18 ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדשו יהושפט ויהורם ואחיוו אבתו מלכי יהודה ואת קדשו ואת כל הזחוב הנמצא באוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלים: 19 יותר דבריו יואש וכל אשר עשה הלוואם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 20 ויקמו עבדיו ויקשו קשר ויקו את יואש ביה מלך יהודה סלא: 21 ויוובד בן שמעת ויהובד בן שמר עבדיו הכהנו יומת ויקברו אותו עם אחיוו בעיר דוד ומלך אמציה בנו תחתיו:

13 בשת עשרים ושלש שנה ליהואש בן אחיזיו מלך יהודה מלך יהואחו בן יהוא על ישראל בשמרון שבע שרה שנה: 2 ויעש הרע בעני יהוה וילך אחר חטא ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בן חזאל כל הימים: 4 ויהיל יהואחו את פני יהוה ושמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אtem מלך ארם: 5 ויתן יהוה לשראל מושיע וצאו מחתה יד ארם וישבו בני ישראל באלהיהם כהמול שלשים: 6 אך לא סרו מחותאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה הילך גם האשרה עמדה בשמרון: 7 כי לא השאיר יהואחו עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכוב ועשרה אלפיים רגלי כי אבדם מלך ארם וישם כעד לדש: 8 יותר דבריו יהואחו וכל אשר עשה נבורתו הלוואם כחובים על ספר דבריו הימים למלך ישראל: 9 וישכב יהואחו עם אחיו ויקבריו בבית יהוה ונילך יהואש בנו תחתיו: 10 בשת שלשים ושבע שנה ליהואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחו על ישראל בשמרון ששרה שנה: 11 ויעשה הרע בעני יהוה לא סר מכל חטא ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הילך: 12 יותר דבריו יואש וכל אשר עשה נבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלוואם כחובים על ספר דבריו

והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: 16 וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותמתה שם: 17 ובכתר יהודע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם: 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ותצתהו את צלמו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל מזבחתו והרנו לפניו המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה: 19 ויקח את שריה המאות ואת הכרוי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: 20 וישmach כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך: 21 בן שבע שנים יהואש במלך:

12 בשת שבע ליהוא מלך יהואש ורבעים שנה מלך בירושלם ושם אמר צביה מבאר שבע: 2 ויעש יהואש הישר בעני יהוה כל פניו אשר הורחו יהודע הבדן: 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקרים בבמות: 4 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כسف הקדשים אשר יובא בבית יהוה כسف עובר איש כسف נפשות ערכו כל כسف אשר יעללה על לב איש להביא בית יהוה: 5 יקחו להם הכהנים איש מאות מכרו והם יחוקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדך: 6 ויהי בשת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חוקן הכהנים את בדק הבית: 7 ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדורע אינכם מוחקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאות מכריכם כי לבודק הבית תחנה: 8 ויאתו הכהנים לבתקי קחת כסף מאות העם ולבתקי חוק את בדק הבית: 9 ויקח יהודע הכהן ארון אחד ויקב חרב בדלתו ויתן אותו אצל המזבח בימין בכווא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הسف את כל הכסף המובא בית יהוה: 10 ויהי קראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הנדרול ייצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה: 11 ונתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה וויצויהו להרשי העז ולבני העשיהם בית יהוה: 12 ולנדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: 13 אך לא יעשה בית יהוה ספota כסף מזמורות מזירות חצירות כל כל זהב וכלי כסף מן

9 ווישלח יהוא מלך יהודה לכה נתראה פנים: יהוא מלך ישראל אל אמץיוו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארץ אשר בלבנון לאמר תנעה בתך לבני לאשה ותעביר חיות השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: 10 הכה חכית את אדרום ונשאך לך חכבר ושב בביהיך ולמה תתנתק ברעה ונפלתת אתה יהודיה עמק: 11 ולא שמע אמץיוו ויעל יהוא מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמץיוו מלך יהודה בביה שמש אשך להודיה: 12 ווינגע יהודיה לפני ישראל וינטו איש לאהלו: 13 ואת אמץיוו מלך יהודה בן יהואש בן אחיזיהו תפש יהוא מלך ישראל בבית שמש ויבאו ירושלים ויפרץ בחומות ירושלים בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: 14 ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהודיה ובאוצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: 15 ויתר דברי יהואש אשר עשה נבורתו ואשר נלחם עם אמץיוו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 16 וישכב יהוא עם אבתו ויקבר בשמרוון עם מלכי ישראל וימלך יהודיה אחריו מות יהואש בן יהואש מלך יהודיה אחריו מות יהואש בן יהואש מלך ישראל חמיש עשרה שנה: 18 ויתר דברי אמץיוו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודיה: 19 ויקשרו עלייו קשר בירושלים וניס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתחו שם: 20 וישאו אותו על הסוסים ויקבר בירושלים עם אבתו בעיר דוד: 21 ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן ש שערה שנה ומלויכו אותו תחת אביו אמץיוו: 22 הוא בנה את אילת וישבה ליהודיה אחריו שכוב המלך עם אבתו: 23 בשנת חמיש עשרה שנה לאמץיוו בן יהוא מלך יהודה מלך ירבעם בן יהואש מלך ישראל בשמרוון ארבעים וחתה שנה: 24 וויש הרע בעני יהודיה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 25 הוא השיב את נבולי ישראל מלכוא חמת עד ים הערבה כדבר יהודיה אליהו ישראל אשר דבר ביד עבדיו יהודיה בן אמתי הנביא אשר מנת החפר: 26 כי ראה יהודיה את עני ישראל מורה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עז לישראל: 27 ולא דבר יהודיה למחות את שם ישראל מתחת השמים ווישים ביד ירבעם בן יהואש: 28 יותר דברי ירבעם וכל אשר עשה נבורתו אשר נלחם

הימים למלכי ישראל: 13 וישכב יהוֹאשׁ עם אַבְהָיו ווּרְכָבָם
ישב על כסאו ויקבר יהוֹאשׁ בשמرون עם מלכי ישראל: 14
ואלשׁחַלָּה אֲתָחַלְיוֹ אֲשֶׁר יָמוֹת בּוֹ ווַיַּרְדֵּ אַלְיוֹ יְהוֹאשׁ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל ווַיַּבְךְ עַל פָּנָיו ווַיֹּאמֶר אָבִי אָבִי רַכְבַּי יִשְׂרָאֵל
וּפְרָשָׁיו: 15 ווַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַרְכָּב יַדְךָ עַל
קַשְׁתְּ וּחַצְבָּים: 16 ווַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַרְכָּב יַדְךָ עַל
הַקַּשְׁתְּ וּרְכָבְךָ יְדָיו ווַיִּשְׁמַם אֶלְישָׁעַ וְיַדְיוֹ עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ: 17
וַיֹּאמֶר פָּתַח הַחִלּוֹן קַדְמָה וַיַּפְתַּח וַיֹּאמֶר אֶלְישָׁעַ יְרֵה וַיֹּורֶ
וַיֹּאמֶר חַצְבָּה תְּשׁׁוּחָה לִיהְוָה וְחַצְבָּה בָּאָרֶם וְחַכְתָּא תְּ
אָרֶם בְּאֶפְקָד כָּלָה: 18 ווַיֹּאמֶר קַח הַחַצְבָּים וַיַּקְרֵב ווַיֹּאמֶר
לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הִכְרֵצָה וְיַדְךָ שְׁלַשׁ פָּעָמִים וַיַּעֲמֹד: 19
וַיַּקְרֵב עַלְיוֹ אִישׁ הָאֱלֹהִים ווַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת חַמְשׁ אָוֶן
פָּעָמִים אֶזְרָחָת אָרֶם עַד כָּלָה וְעַתָּה שְׁלַשׁ פָּעָמִים
חַכָּה אֶת אָרֶם: 20 ווַיַּמְתַּח אֶלְישָׁע וַיַּקְבְּרָדוּ וַיַּגְדְּרוּ מִוּאָב
יָבָא בְּאָרֶץ בָּאָשָׁה: 21 ווַיְהִי הָם קָבְרִים אִישׁ וְתָנָה רָאָ
אֶת הַגְּדוּד וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִישׁ בְּקַבְרָאֶלְישָׁע וַיַּלְךְ וַיַּעֲנַ
הָאִישׁ בְּעִצּוֹת אֶלְישָׁע וְיַחַד וַיָּקַם עַל רֶגֶלְיוֹ: 22 וְחֹזֵאָל
מֶלֶךְ אָרֶם לְחַצְבָּה אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי יְהוָהּ: 23 וְיַחַן
יְהֹוָה אֶתְמָתְמָתָם וַיַּחֲמַם וַיִּפְנַּן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתָם
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְלֹא אָבֵה הַשְׁחִיחָתָם וְלֹא הַשְׁלִיכָם מַעַל פָּנָיו
עַד עַתָּה: 24 ווַיַּמְתַח חֹזֵאָל מֶלֶךְ אָרֶם וַיַּמְלֵךְ בְּן הַדָּר בְּנוֹ
תְּחִתְיָה: 25 וַיַּשְׁבַּת יְהוָהֶשׁ בְּנֵי יְהוָהּ וַיַּחֲקַת הַעֲרִים מִידָּ
בְּן הַדָּר בְּן חֹזֵאָל אֲשֶׁר לְקַח מִידָּה יְהוָהּ אָבִי בְּמַלְחָמָה
שְׁלַשׁ פָּעָמִים הַכּוֹן יְהוֹאשׁ וַיָּשִׁבְתָּ אֶת עָרֵי יִשְׂרָאֵל:

בשנת שתים ליוואש בן יואחו מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלים ושם אמר יהודים מן ירושלים: 3 זועש הישר בעני יהוה רק לא כדרוד אביו מכל אשר עשה יואש אביו עשה: 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 5 ויהי כאשר חזקה המלכה בידו וירק את עבדיו המכימים את המלך אביו: 6 ואות בני המכימים לא המית ככתוב בספר תורה משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בניים ובניהם לא יומתו על אבות כי אם איש בחטא ימות: 7 והוא הכה את אדום בניה המלח עשרה אלף ותפס את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקחאל עד היום הזה: 8 או שלח אמצעיה מלכים אל יתואש בו יהואחו בנו

לאיש אחד יושב מלך אשור ולא עמד שם בארץ: 21 ויתר דברי מנהם וככל אשר עשה הלוּא הם כחובים על ספר דברי הימים למלך ירושלים: 22 וושכב מנהם עם אבתיו ומלך פקחיה בנו תחתיו: 23 בשנת חמישים שנה לעזירה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנהם על ישראל בשמרון שנותים: 24 וויש הרע בעני יהוה לא סר מהטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 25 ויקשר עליו פקח בן רמלייחו שלישו ויכחו בשמרון בארכמון בית מלך את ארנוב ואת האריה ועמו חמישים איש מבני גלעדים ימייתחו ומלך תחתיו: 26 יותר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ירושלים: 27 בשנת חמישים ושתיים שנה לעזירה מלך יהודה מלך פקח בן רמלייחו עליו פקחיה וכל אשר עשה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ירושלים: 28 וויש הרע בעני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 29 בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדרש ואת חצור ואת הנלעד ואת הניליה כל ארץ נפתלי וילם אשורה: 30 ויקשר קשר הווע בן אלה על פקח בן רמלייחו ויכחו ימייתחו ומלך תחתיו בשנת שערים ליחסם בן עזיה: 31 ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ירושלים: 32 בשנת שיטים לפקח בן רמלייחו מלך ישראל מלך ירושם בן עזיהו מלך יהודה: 33 בן שערים וחמש שנה היה במלכו ושב עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו ירושא בת צדוק: 34 וויש הייש בעני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה: 35 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון: 36 יותר דברי יותם אשר עשה הלאם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 37 בימיים ההם החל יהוה להשליך ביהודה מלך רצין מלך ארם ואת פקח בן רמלייחו: 38 ווישכב יותם עם אבתיו ויקבר עמו אבתיו בעיר דוד אביו ומלך אחיו בנו תחתיו:

16 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמלייחו מלך אחיו בון יותם מלך יהודה: 2 בן שיטים שנה אחיו במלכו ושבעה שנה מלך בירושלים ולא עשה הייש בעני יהוה כל הרים בידיו את הממלכה בידיו: 20 ויצא מנהם את הכסף על ישראל על גל גבורי החיל להתמלך אשור חמישים שקלים כסף

ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלאם כחובים על ספר דברי הימים למלך ירושלים: 29 וישכב ירבעם עם אבתיו עמו מלכי ירושלים ומלך צדקה בנו תחתיו:

15 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ירושלים מלך עזירה בן אמץיה מלך יהודה: 2 בן שבעה שנה היה במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים ושם אמו יכליהו מירושלים: 3 וויש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה אמץיהו אביו: 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים בבמות: 5 ווינגע יהוה את המלך מצרע עד יום מותו וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: 6 יותר דברי עזירה מלך יהודה: 7 ווישכב עזירה את המלך ויקברו אותו כל אשר עשה הלאם כחובים על ספר דברי הימים ומלך יהודה: 8 בשתנה עם אבתיו בעיר דוד ומלך יותם בנו תחתיו: 9 ווישם ושנהה נשא לעזירה מלך יהודה מלך צדקה בון ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדשים: 10 ווישר הרים בון נבט אשר החטיא את ישראל: 11 ויקשר עליו שלום בון ויכחו קבל עם ומיותהו ומלך תחתיו: 12 יותר דברי פקחיה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 13 הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהודה לאמר בני ריבאים ישבו לך על כסא ישראל והוא כן למלך יהודה: 14 הוא יבש מלך בשנה שלשים ותשעה שנה לעזיה מלך יהודה ומלך ירח ימים בשמרון: 15 וויעל מנהם בנו גדי מתרצחה ויבא שמרון ויקח את שלום בון יבש בשמרון ומיותהו ומלך תחתיו: 16 יותר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה או יכה מנהם את תפסה ואת כל אשר בה ואת נבטה מתרצחה כי לא פחה ורק את כל החוריות בקע: 17 בשתנה שלשים ותשעה שנה לעזירה מלך יהודה מלך מנהם בנו גדי על ישראל עשר שנים בשמרון: 18 וויש הרע בעני יהוה לא סר מעלה חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו: 19 בא פול מלך ככר כסף להיות ידיו אותו להחזיק הממלכה בידיו: 20 ויצא מנהם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל להתמלך אשור חמישים שקלים כסף

17 בשתה שרים עשרה לאחיו מלך יהודה מלך השוען אללה לשמור על ישראל תשע שנים: 2 ויעש הרע בעני יהוה רך לא כמלך ישראלי אשר היה לפניו: 3 עליו עליה שלמנאסר מלך אשור והוא לו השוע עבר ושב לו מנהה: 4 וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנהה למלך אשר כשנה בשנה ויעצראחו מלך אשור ויאסרו בית כלא: 5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עלייה שלש שנים: 6 בשנת התשיעית להושע נמצא ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים: 8 וילכו בחקתו הננים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלך ישראל אשר עשו: 9 וויה פאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במותם בכל ערים ממנדל נזירים עד עיר מבצר: 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עין רענן: 11 וויקטרו שם בכל במות ננים אשר הגלה יהוה מפנים ויעשו דברם רעים להכיעים את יהוה: 12 וויעבדו הגולים יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל זהה לאמר שבו מדריכיכם הרעים ושמרו מצותי חקוקתי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחו אליכם ביד עבידי הנכאים: 13 ולא שמו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: 14 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחריו הננים אשר סביבתם אשר צוה יהוה להם לבלחיו עשות כהן: 15 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים ענלים ויעשו אשירה ווישתו לכל צבא השמיים ויעבדו את הבعل: 16 וויעבידו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וייחשו ויתמכרו לעשות הרע בעני יהוה להכיעו: 17 וויאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבת יהודה לבדו: 18 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו: 19 וימאס יהוה בכל צדע ישראל ויונם ויתמן ביד שרים עד אשר השליכם מפניו: 20 כי קרע ישראל

יהוה אתם מפני בני ישראל: 4 וויבח ויקטר בכמויות ועל הגבעות ותחת כל עין רענן: 5 אז עלה רצין מלך ארט ופקח בן רמיהו מלך שראלי ירושם למלחה ויצרו על אחיו ולא יכולו להלחם: 6 בעת ההיא השיב רצין מלך ארט את אילת לארט ווינשל את היהודים מאיליה וארמים באו אליהם וישבו שם עד היום הזה: 7 ווישלח אחיו מלכים אל תגולת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובך אני עליה ווושעני מכף מלך ארט ומכף מלך ישראל הקומיים עלי: 8 וויה אוחז הכסף ואת הזבב הנמצא בית יהוה ובאזורות בית המלך ווישלח למלך אשר שחר: 9 ווישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשר אל דמשק וויתפה ווילגה קירה ואת רצין המות: 10 ווילך המלך אוחז לקראת תגולת פלאס מלך אשור דומשק ווישלח המלך אחיו אל וירא את המזבח אשר בדמשק ווישלח המלך אחיו אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשו: 11 וויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחיו מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחיו מדמשק: 12 ויבא המלך מדמשק ווירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: 13 וויקטר את עלו ויקרב המלך על המזבח ואת נסכו וירק את דם השלמים אשר ואת מנהתו ויסך את נסכו ומבחן בית יהוה ויתן אותו על ירך המזבח צפונה: 14 וויזוחו המלך אחיו את אוריה הכהן לאמר על המזבח הנגול הקטר את עלה הבקר ואת מנהת הערב ואת עלה המלך ואת מנהתו ואת עלת כל עם הארץ ומנהת נסכו ומכחים וכל דם עליה וכל דם זבח עליו תורק ומזבח הנקחת יהיה לי לבקר: 15 ווירא אוריה הכהן כל אשר צוה המלך אחיו: 16 וויקצץ המלך אחיו את הנסכו הנקנות ויסך מעלייהם ואת הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנקחת אשר תחתיה ויתן אותו על מרצפת אבני: 17 וויאס הסק בבית יהוה בנו בביה ואת מבוא המלך החיצונה הסב ביהוה מפני מלך אשר: 18 וויתר דברי אחיו אשר עשה הלאם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 19 ווישכב אחיו עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד וימלך חוקיהו בנו תחתיו:

הראשון הם עשים: 4 ויהיו הימים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם והוא עבדים גם בנים ובני בנים כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה:

18 ויהי בשנת שלש להושע באליה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחיו מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלים ושם אמר אביו בת זכריה: 3 ויעש הישר בעני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: 4 הוא הסיר את הבמות ושבר את המזבחות וכרת את האשריה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים המה הוו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן: 5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמוה בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: 6 וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה: 7 ויהוה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכילו וימרד במלך אשר ולא עבדו: 8 הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבולה ממנדל נצרים עד עיר מבצר: 9 ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השבעית להושע בן אליה מלך ישראל עליה שלמנאסר מלך אשר על שמרון ויצר עלייה: 10 וילכדה מקצתה של שלשים שנים בשת שchezקיה היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון: 11 ויגל מלך אשר את ישראל אשרו ונחם בחלח ובחbor נחר גזון ועררי מדי: 12 על אשר לא שמעו בקהל יהוה אלהיהם וייברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: 13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עליה סנהרב מלך אשר על כל ערי יהודה הבצורות ויתפסם: 14 ווישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשר לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תן עלי איש והוא ישים מלך אשר על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב: 15 ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהודה ובאוצרות בית המלך: 16 בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה וויתם למלך אשר: 17 ווישלח מלך אשר את תרtan ואת רב סריס ואת רב שקה מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלים ויעלו ויבאו ירושלים ויעלו ויבאו ווימדו בטהילת הברכה העלויונה אשר במלצת שרה כובס: 18 ויקרא אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקייהו אשר על הביטה

על בית דוד וימליכו את ירכבעם בן נבט וידא ירכבעם את ישראל מאחורי יהוה והחטיאם חטאה גדרולה: 22 וילכו בני ישראל בכל חטאיהם ירכבעם אשר עשה לא סרו ממנה: 23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנבאים ויגל ישראל מעל אדרתו אשוורה עד היום הזה: 24 וויבא מלך אשר מבבל ומכוחה וממעוא ומחמת וספריהם וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה: 25 וידי בטהלה שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות והיהו הרגנים בהם: 26 וויאמרו למלך אשר לאמר הנים אשר הגלית ותשוב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את האריות והנים ממיותם אשר אין ידעם את משפט אלהי הארץ: 27 ויצו מלך אשר לאמר הלייכו שמה אחד מהכתנים אשר הגליתם שם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ: 28 וויבא אחד מהכתנים אשר הגלית שמרון וישב בביה אל יהוי מורה אתם איך ייראו את יהוה: 29 ויהיו עשים נוי נוי אלהי וינויחו בביה הבמות את נרגל ואנשי חמות עשו את אשמא: 31 ווהעימים עשו את נרגל ואנשי חמות שרבפים את בנייהם באש נבחו ואת תרתק והספרים שרפים את בנייהם באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרים: 32 ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצתם כהני במותו ויהיו עשים להם בביה הבמות: 33 את יהוה הוו יראים ואת אלהיהם הוועבדים כמשפט הנים אשר הגלו שם: 34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשונים אין יראים את יהוה ואינם עשים כחיקם וכמשפטם וכתורה וכמצואה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל: 35 ויכרת יהוה את ברית ויזום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: 36 כי אם את יהוה אשר העללה אתכם מארץ מצרים בכח נדול ובזורע נטיהו אתו תיראו ולא תשתחוו ולן תזבחו: 37 ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצואה אשר כתוב לכם תשמרון לשנות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: 38 והברית אשר כרתתם לא תשתחוו ולא תיראו אלהים אחרים כי אם את יהוה אלהיהם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם: 40 ולא שמעו כי אם כמשפטם

הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזcur אל חזקיהו
קרושי בגדים וינדו לו דברי רב שקה:

19 יהי כשמי המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס
בشك ויבא בית יהוה: 2 וישלח את אלקים אשר על
הבית ושבנה הספר ואת זקני הכהנים מותכים בשקים
אל ישעיהו הנביא בן אמוץ: 3 ויאמרו אליו כי אמר
חזקיהו יום צורה ותוכחה ונאצחה היום הזה כי באו בנים
עד משבר וכח אין לדלה: 4 אולי ישמע יהוה אלהיך
את כל דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשר אדני
לחרפ אלהים חי והוכחה בדברים אשר שמע יהוה
אליהיך ונשאת תפלה بعد השארית הנמצאה: 5 ויבאו
עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: 6 ויאמר להם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני
הדברים אשר שמעת אשר נדפו נעריו מלך אשר אתי:
וְגַנְנֵי נָתַן בְּרוּחָ וְשָׁמַע שְׁמוּעָ וְשָׁב לְאָרֶצָו וְהַבְּלִינוּ
בְּחַרְבָּ בְּאָרְצָו: 8 וירש רב שקה וימצא את מלך אשר
נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע אל
תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלhm אתקיד וישב
וישלח מלאכיהם אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרון אל
חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה
בטה בו לאמר לא תננו ירושלים ביד מלך אשר: 11
הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשר לכל הארץ
להחרים אתה הנצל: 12 ההצילו אתם אלהי הגוים
אשר שחתו אבותיהם נזון ואת חרון ורצף ובני עדן אשר
בתהאלשר: 13 או מלך חמת וממלך ארדפ וממלך לעיר
ספרויים הנע וועה: 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד
המלאכיהם ויקראם ויעל בית יהוה וופרשוו חזקיהו לפני
יהוה: 15 וויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי
ישראל ישב הכרבים אתה הוא אלהים לבך לכל
ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 16
הטה יהוה אונק ושמע פך יהוה ענייך וראה ושמע את
דברי סנהריב אשר שלחו לחרפ אלהים חי: 17 אממן
יהוה החרים מלכי אושר את הגוים ואת ארכם: 18 וננהו
את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי
אדם עז ואבן ויאבדום: 19 ועתה יהוה אלהינו הושעינו
נא מידך וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים
לבך: 20 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר

ושבנה הספר ויואח בן אסף המזcur: 21 ויאמר אלהים
רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הנדול
מלך אשר מה הבתון הזה אשר בטחת: 22 אמרתך אך
דבר שפטים עצה ונבורה למלחה עתה על מי בטחת
כי מורתך כי: 21 עתה הנה בטחת לך על משענתה הנקה
הרצוץ הזה על מצרים אשר יסנך איש עלייו ובא בכפו
ונקבה בן פרעה מלך מצרים לכל הבתחים עליו: 22 וכי
תאמרון אליו אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר
הסיר חזקיהו את במתינו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה
ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: 23
ועתה התערב נא את אדני את מלך אשר ואתנה לך
אלפים סוסים אם תוכל לחתך לך רכבים עליהם: 24 ואיך
תשיב את פני פחה אשר עברדי אדני הקנים ותבטה לך
על מצרים לרכב ולפרשים: 25 עתה חמלעדי יהוה
על ליתוי על המקום הזה להשחתו יהוה אמר אל עלה על
הארץ הזאת והשחתה: 26 ויאמר אלקים בן חלקיהו
ושבנה ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבריך ארמיה
כי שמיים אנחנו ואל תדבר עמנון יהודית באוני העם
אשר על החמונה: 27 ויאמר אליהם רב שקה העל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על
האנשים היישבים על החמונה לאכל את חרייהם ולשתות
את שניות עמכם: 28 ויעמד רב שקה ויקרא בקהל גדול
יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הנדול מלך
הארץ בידך כי לא תירא מלך חזקיהו כי לא
יכול להציל אתכם מידי: 30 ואל יבטח אתכם חזקיהו
אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר
הזאת ביד מלך אשר: 31 אל חשמעו אל חזקיהו כי כה
אמר מלך אשר עשו אתי ברכה וצאו אליו ואכלו איש
גפנו ואיש חאנון ושותו איש מי בורו: 32 עד בא ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דן ותירוש ארץ לחם
ורכמים ארץ זית יצחר ורבע וחיו ולא תמתו ואל תשמעו
אל חזקיהו כי סית אתכם לאמר יהוה יצילנו: 33 הצלל
הצילו אלהי הגוים איש את ארציו מיד מלך אשר: 34
אהיה אלהי חמת וארדפ איה אלהי ספרויים הנע וועה כי
הצילו את שמרון מידי: 35 מי בכל אלהי הארץ אשר
הצילו את ארכם מידי כי יציל יהוה את ירושלים מידי:
36 ווחרישו העם ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא
לאמר לא תענהו: 37 ויבא אלקים בן חלקיה אשר על

כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללה אליו אל סנהרב מלך אשר שמעתי: 5 זה הדבר אשר דבר יהוה עלי בזה לך לענה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הנעה בת ירושלם: 6 את מי חרפת גדרת ועל מי הרימות קול ותשא מרים ענייך על קדרוש ישראל: 7 ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליות מרים הרים ירכתי לבנון ואחרת קומת ארזיו מבהור ברשו ואבואה מלון קaza יער כרמל: 8 אני קרתי ושתיות מים זרים ואחרב בcpf פעמי כל יאריך מצור: 9 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתו למימי קדם וצורתה עתה הביאתיה ותהי להשות נלים נצים ערים בצדות: 10 וישbihן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות ושדרה לפני קמה: 11 ושבך וצאתך ובאך ידעתי ואתה התרגוץ אליו: 12 יען התרגוץ אליו ושאנך עלה באוני ושמתי חחי באפק ומתני בשפתיך והשבתייך בדרך אשר באת בה: 13 וזה לך האות אcolon השנה ספיח ובשנה השניה סחיש ובשנה השלישית זרענו וקצרוו ונטשוו כרמים ואכלו פרים: 14 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למללה: 15 כי מירושלים תצא שאրית ופליטה מורה ציון קנאת יהודה העשה זאת: 16 לבן כה אמר יהוה אל מלך אשר לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חז ולא יקדמנה מנן ולא ישפיך עלייה סללה: 17 בדרך אשר יבא בה ישב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: 18 ונונתו אל העיר הזאת להושעה למען ולמען דוד עבר: 19 וכי בלילה ההוא ויצא מלך יהוה ויך במחנה אשר מאה שמנים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגירים מותים: 20 ויסע וילך וישב סנהרב מלך אשר יושב בנוינה: 21 ויהי הוא משתחווה בית נסרך אלהי ואדרמלך ושראוצר הכהן בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו:

20 *בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לbijתך כי מות אתה ולא תחיה: 2 ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: 3安娜 יהוה זכר נא את אשר התהלהתי לפניך באמות ובלבב שלם והטוב בעניך עשיתי ויבך חזקיהו עם אבתו וימלך מנשה בנו תחתיו:*

21 *בן שיתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה: 2 ויעש הרע בעני יהוה כתועבת הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני חזקיהו בכינודול: 4 ויהי ישעיהו לא יצא העיר תחינה*

ישראל: 3 ווישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבعل וויש אשירה כאשר עשה אחאב מלך ישראל ווישתחו לכל צבא השמיים וויעבד אתם: 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: 5 וויבן מזבחות לכל צבא השמיים בשתי הצלות בית יהוה: 6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אובי וידיעים הרבה לשות הרע בעני יהוה להכיס: 7 ווישם את פסל האשירה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבט ישראל אל שמי לעולם: 8 ולא אסיף להניד רגל ישראל מן הארץ אשר נתתי לאביהם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתם ולכל התורה אשר צווה אתם עבדי משה: 9 ולא שמעו וויתם מנשה לעשות את הרע מן הנגום אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנבאים לאמור: 11 יען אשר עשה מנשה מלך יהודה הצלבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא נם את יהודה בנולויו: 12 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמיינו וונטify על ירושלם את קו שמרון תצלנה שתי אזינו: 13 וונטify על פניה: 14 ונתני את שארית את הצלחה מהה והפך על פניה: 15 ונתני את שארית נחלתי ונתיתם ביד איביהם והיו לבז ולמשחה לכל איביהם: 16 יען אשר עשו את הרע בעני ויהיו מכעסים ATI מון היום אשר יצאו אביהם מצרים ועד היום הזה: 17 ונם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה בלבד מהחטאו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעני יהוה: 18 ווישכב מנשה עם ספר דברי הימים למלכי יהודה: 19 ובכלי אשר עשה והחטאו אשר חטא הלאם כהובים על אבותיו ויקבר בבן ביתו בון עזא ווילך אמון בנו תחתיו: 20 בין עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם ושם אמו מושלמת בת חרוץ מון טבה: 21 ווישע הרע בעני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: 22 ווילך בכל הדרך אשר הילך אביו וויעבד את הנגלמים אשר עבר אביו ווישתחו להם: 23 וויעזב את יהוה אלהי אבותיו ולא הילך בדרך יהוה: 24 וויקשרו עבדיו אמון עלי וימתו את המלך בביתו: 25 וויך עם הארץ את כל הקשרים על

22 בן שמנה שנה יASHIHO במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו יידידה בת עדיה מבצקתו: 2 וויש הישר בעני יהוה ווילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמואל: 3 ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יASHIHO שלח המלך את שפן בן אצליחו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עליה אל חלקייו הכהן הנדול וויתם את הספר המובא בית יהוה אשר אספו שMRI הספר מאת העם: 5 וויתנה על יד עשי המלאה המפקדים בבית יהוה וויתנו אותו לעשי המלאה אשר בבון יהוה לחזק בדרכ הבית: 6 לחרים ולבניים ולנדרים ולקנות עזים ואבני מהצבר להזק את הבית: 7 אך לא ייחסב אתם הכהן הנתן על ידים כי באמונה הם עשים: 8 וויאמר חלקייו הכהן הנדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבון יהוה ויתן חלקייה את הספר אל שפן ויראהו: 9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר וואמר התיכו עבדיך את הספר הנמצא בבון יהוה על יד עשי המלאה המפקדים בית יהוה: 10 ווינגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקייה הכהן ויראהו שפן לפניו המלך: 11 וויהיו כשמע המלך את דברי ספר התורה וויקראת בנדיו: 12 וויצו המלך את חלקייה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבר בון מיכיה ואת שפן הספר ואת עשייה עבר המלך לאמר: 13 לכו דרשו את יהוה בעדי ובכיד העם ובכיד כל יהודה על דברי הספר הנמצא זהה כי נדולה חמת יהוה אשר היא נצחה בנו על אשר לא שמעו אבחינו על דברי הספר זהה לעשות ככל הכהן עליינו: 14 ווילך חלקייו הכהן ואחיקם ועכבר ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקווה בן חרחס שמר הבנדים והוא ישבת בירושלם במשנה ידרבו אליו: 15 ווთאמר אליהם מה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו: 16 מה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישבו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: 17 תחת אשר עזובני ויקטרו לאללים אחרים למען הצעני בכל מעשה

שרף באש: 12 ואת המזבחות אשר על הגן עליית אוח
אשר עשו מלכי יהודה ואთ המזבחות אשר עשה מנשה
בשתי חצרות בית יהוה נתן המלך וירץ שם והשליך
את עפרם אל נחל קדרון: 13 ואת הבמות אשר על פניהם
ירושלים אשר מימיין להר המשיחית אשר בנה שלמה
מלך ישראל לשחרת שקן צדיקים ולכמוש שקן מואב
ולמלך תועבת בני עמון טמא המלך: 14 ושבר את
המצבאות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות
אדם: 15 וכן את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה
יריבם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח
זה הוא ואת הבמה נזח וישרף את הבמה הרק לעפר ושרף
אשרה: 16 וויפן אישתו וירא את הקברים אשר שם בהר
וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח
ויטמאותו לדבר יהוה אשר קרא אש האלים אשר קרא
את הדברים האלה: 17 וויאמר מה הציוון הללו אשר אני
ראית ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלים אשר
בא מיהודה וירא את הדברים האלה אשר עשית על
המזבח בית אל: 18 וויאמר הניחו לו איש אל יגע עצמותיו
וימלטו עצמותיו את עצמות הנביה אשר בא משמרון:
19 וכן את כל בתיה הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו
מלך ישראל להכuis הסיר אישתו וויש להם ככל
המעשים אשר עשה בבית אל: 20 וויזבח את כל כהני
ההמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמותם אדים
עליהם וושב ירושלים: 21 וויצו המלך את כל העם לאמר
עשו פסח ליהוה אלהיכם כתוב על ספר הברית הזה:
כ כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו
את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלך יהודה: 23 כי
אם בשמנה עשרה שנה למלך אישתו נעשה הפסח הזה
לייהוה בירושלם: 24 וכן את האבות ואת הידענים ואת
התרפים ואת הנגלמים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ
יהודה ובירושלם בער אישתו למען הקים את דברי
התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקייו הכהן
בית יהוה: 25 וככמוה לא היה לפניו מלך אשר שב אל
יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מדתו בכל תורה משה
ואחריו לא קם כמוהו: 26 אך לא שב יהוה מחרון אף
הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכהעים אשר
הכיעיסו מנשה: 27 וויאמר יהוה נם את יהודה אסיר מעל
פניהם כאשר הסרתי את ישראל ומואסתי את העיר הזאת

ירידיהם ונצחה חמתו במקום הזה ולא הכבשה: ¹⁸ ואל מלך
יהודה השליח אחכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: ¹⁹ יען
רך לבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על
המקום הזה ועל ישביו להיות לשם ולקללה ותקרוע את
בנדיך ותבכה לפני נום אנכי שמעתי נאם יהוה: ²⁰ لكن
הנני אספך על אביך ונאספת אל קברתויך בשלום ולא
תראיינה ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום
הנום וושיבו את סטולך בברך:

23 וַיַּלְכֵל הַמֶּלֶךְ וַיַּאֲסַפֵּו אֶלָיו כָל זָקֵן יִהּוּדָה וַיְרֹשֵׁלָם:

2 ווילל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישביו
ירושלים אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד
גנול ויקרא באזוניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא
בבביה יהוה: 3 עמיד המלך על העמוד ויכרת את הברית
לפניהם יהוה לлечת אחר יהוה ולשמור מצויתו ואת עדותיו
ואת חקתו בכל לב ובכל נשפ' להקים את דברי הברית
הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמיד כל העם בברית: 4
ויציו המלך את חלקייו הכהן הגנול ואת כהני המשנה
ויאת שמרי הספר להציא מוחכלי יהוה את כל הכלים
העשויים לבבב ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם
מחוץ לירושלים בשדות קדרון ונשא את עפרם בית אל:
5 והשבית את הכהנים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר
בבמות בערי יהודה ומספרם ירושלים ואת המקטרים
לבבב לשמש ולירוח ולמולות ולכל צבא השמים: 6
ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלים אל נחל
קדרון ושירף אותה בנחל קדרון וידק לעפר וישל את
עפרה על קבר בני העם: 7 וויתץ את כת הקדשים אשר
בביה יהוה אשר הנשים ארוגות שם בתיים לאשרה: 8
ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות
אשר קטרו שמה הכהנים מנבע עד באר שבע ונתח את
במאות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על
שמאול איש בשער העיר: 9 אך לא יעל כתני הבמות אל
מושב יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם:
10 ויטמא את התפה אשר בני בני הנם לבתיהם להעביר
איש את בנו ואת בתו באש למלך: 11 ווישבת את הסוסים
אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת
מלך הסריס אשר בפרורים ואת מרכבות המשמש

ותבא העיר במצרים: ובויבא נבכדנאצ'ר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עלייה: ²² וויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלךו: ²³ וויצא מ שם את כל אצירות בית יהודה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כל הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: ²⁴ והגלה את כל ירושלים ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפיים גולחה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלהת עם הארץ: ²⁵ ויגל את הוויכין בבל והאת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הולך גולחה מירושלים בבליה: ²⁶ ואת כל אנשי החיל שבעת אלפיים והחרש והמסגר אלף הצל נבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולחה בבליה: ²⁷ וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקהיו: ²⁸ בן עשרים ואחת שנה צדקהיו במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם שם אמו חמיטל בת רמייהו מלבנה: ²⁹ ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה רמייקים: ³⁰ כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פנוי וימרד צדקהיו במלך בבל:

25 יהו בשנת החשיעית למלךו בחדר השעריו בעשור לחדר בא נבכדנאצ'ר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלים ויחן עלייה ויבנו עלייה ריק סיבוב: ² ותבא העיר במצרים עד עשתי עשרה שנה למלך צדקהיו: ³ בתשעה לחדר ויזוק הדרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ⁴ וותבקע העיר וכל אנשי המלחמה היליה דרך שער בין החמותים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סיבוב וילך דרך הערבה: ⁵ ווירדפו חיל כשדים אחר המלך וישנו אותו בערכות ירחו וככל חילו נפכו מעליו: ⁶ וויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלטה וידברו אותו משפט: ⁷ ווاث בני צדקהיו שחטו לעניין ואת עני צדקהיו עור ואסרו בו נחשתים ויבאחו בו: ⁸ ובחדש החמשי בשבעה לחדר היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצ'ר מלך בבל בא נבוזראן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם: ⁹ ווישרפ את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בת ירושלים ואת כל בית גודול מירושלם: ¹⁰ ואת חומות ירושלים סביב נחציו כל חיל כשדים אשר רב טבחים: ¹¹ ואת יתר העם הנשארים

אשר בחזרתי את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהיה שני שם: ²⁸ וויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²⁹ בימי עלה פרעה נכח מלך מצרים על מלך אשר על נהר פרת וילך המלך אשייהו לקראתו ווימתהו במנרו כראתו אותו: ³⁰ וירכבהו עבדיו מות מגנדו ויבאחו ירושלים ויקברדו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו וממשחו אותו וימליכו אותו תחת אביו: ³¹ בן עשרים ושלש שנה יהואחו במלךו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת רמייהו מלבנה: ³² ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבתו: ³³ וויאסרו פרעה נכח ברכלה בארץ חמאת במלך בירושלם וויתן ענש על הארץ מהה ככר כסף וככר זהב: ³⁴ ווילך פרעה נכח את אלקים בן יאשיהו תחת אישיותו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו לך ויבא מצרים וימת שם: ³⁵ ווחכש והזובב נתן יהויקים לפרקעה אך העיריך את הארץ לחתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזובב את עם הארץ לחתת לפרקעה נכח: ³⁶ בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבירה בת פריה מן רומה: ³⁷ ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבתו:

24 בימי עלה נבכדנאצ'ר מלך בבל ויהיו לו יהויקים עבר שלוש שנים ווישב וימרד בו: ² ווישלח יהוה בו את גדרוי כשדים ואת גדרוי אדים ואת גדרוי מואב ואת גדרוי בני עמון ווישלחם ביהודה להאבירו דבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנבאים: ³ אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאנת מנשה ככל אשר עשה: ⁴ ונם דם תנקו אשר שפק וימלא את ירושלים דם נקי ולא אבה יהוה לסלוח: ⁵ וויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ⁶ ווישכב יהויקים עם אבתו ווילך יהויכין בנו תחתיו: ⁷ ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארציו כי לקח מלך בבל מנהל מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים: ⁸ בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלךו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן חdots: ⁹ ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה אביו: ¹⁰ בעת היהא עלה עבדי נבכדנאצ'ר מלך בבל ירושלם

המלךים אשר אותו בכבול: ²⁹ ושנא את בנדי כל'או ואכל לחם תמייד לפניו כל ימי חייו: ³⁰ ואדרחתו אורהת תמייד נתנה לו מאות המלך דבר יום ביום כל ימי חייו:

בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלת נבוזראדן רב טבחים: ³¹ ומדלת הארץ השair רב טבחים לברמיים וליגבים: ³² ואת עמודי הנחשת אשר בבית יהוה ואת המבונות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שבריו כסדרים וישאו את נחשתם בבלה: ³³ ואת הסירה ואת הייעים ואת המזמרות ואת הכפות ³⁴ ואת כל כל'י הנחשת אשר ישרתו בם לקחו: ³⁵ ואת המחרחות ואת המזורךות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף ללח רב טבחים: ³⁶ העמודים שניים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: ³⁷ שמנה עשרה אמה קומה העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומה הכתרת שלש אמה ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הצל נחשת וכאלת עמודו השני על השבכה: ³⁸ ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהם כהן משנה ואת שלוש שמורי הסף: ³⁹ ומון העיר ללח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראוי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ ושים איש עם הארץ הנמצאים בעיר: ⁴⁰ וויקח אתם נבוזראדן רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלטה: ⁴¹ וירך אתם מלך בבל וימיהם בדבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדרמתו: ⁴² והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השair נבוכנאנצ'ר מלך בבל ויפקד עליהם את נדליהו בן אחיקם בן שפן: ⁴³ וישמעו כל שר החילים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את נדליהו ויבאו אל נדליהו המצפה ווישמעאל בן נתניה וויהנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתו ויאזנייה בן המעתבי המה ואנשיהם: ⁴⁴ וישבע להם נדליהו ואנשיהם ויאמר להם אל תיראו מיעברי ה�建ים שבו בארץ עבדו את מלך כל וויטב לכם: ⁴⁵ ויהו בחדר השבי עבאי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אותו ויבאו את נדליהו וימת ואת היהודים ואת ה�建ים אשר היו אותו במצפה: ⁴⁶ ויקמו כל העם מקטן ועד גדויל ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כסדרים: ⁴⁷ ויהו בשלשים ושבע שנה לנגולות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדר נשא אויל מרדך מלך בבל בשנות מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא: ⁴⁸ וידבר אותו טבות ויתן את כסאו מעל כסא

אחריו בן יקרא לך עיר הצדך קרייה נאמנה: 27 ציון במשפט הדרה ושביה בצדקה: 28 ושביר פשעים וחטאיהם יחודו ועובי יהוה יכלו: 29 כי בשו מאילים אשר חמדתם ותחרפו מהוננות אשר בחרתם: 30 כי תהו כאלה נבלת עליה וככנה אשר מום אין לה: 31 והיה החسن לנערת ופעלו לניצוח ובערו שניהם יחודו ואין מכביה:

2 הדבר אשר יהוה ישעיו בן אמוץ על יהודה וירושלם: 2 והיה באחרית הימים נכוון יהוה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונחרו אליו כל הגוים: 3 ויהלכו עמים רבים ואמרו לנו ונעלת אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכו ונלכה בארכתי כי מצין תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: 4 וושפט בין הגוים והוכחה לעמים רבים וכתחנו הרבותם לאותים ותניתותיהם למזרמות לא ישא נוי אל נוי חרב ולא ילמדרו עוד מלחה: 5 בית יעקב לבו ונלכה באור יהוה: 6 כי נשתחה עמק נכריהם ישפיקו: 7 ותملא ארציו כסף זהב ואין קצה לאוצרתו ותملא ארציו סוסים ואין קצה למרכיבתו: 8 ותملא ארציו אלילים למשעה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתו: 9 ווישח אדם וישפל איש ואל תשא להם: 10 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו: 11 עני נבחות אדם שפל ושה רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: 12 כי יום ליהוה צבאות על כל נאה ורומ ועל כל נשא ושפלה: 13 ועל כל ארוי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: 14 ועל כל ההרים הרמים ועל כל הנבעות הנשאות: 15 ועל כל מגדל נבה ועל כל חומה בצורה: 16 ועל כל נבות האדם ושפלו רום אנשים ונשגב יהוה לאבדו ביום ההוא: 18 והאלילים כליל יהלך: 19 ובאו במערות צרים ובמחילות עפר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לעץ הארץ: 20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחוות לחפר פרות ולעטפלים: 21 לובוא בנקרות החרים ובכעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לעץ הארץ: 22 חדרלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי ומה נחشب הוא:

1 חון ישעיו בן אמוץ אשר היה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותםacho יחזקיהו מלכי יהודה: 2 שמעו שמים והאוני ארץ כי יהוה דבר בנים גדרתי ורומיותיהם והם פשעו ביו: 3 ידע שוד קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא יידע עמי לא התבונן: 4 הו נוי חטא עם כבד עון זרע מערעים בנימ משחיתים עיבו את יהוה נאצנו את קדוש ישראל נרו אחריו: 5 על מה חכו עוד תסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דרי: 6 מכך רגל ועד ראש אין בו מותם פצע וחיבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רכבה במשן: 7 ארצכם שמנה עריכם שרפות אש אדמתכם לנדרכם זרים אכלים אתה ושם מה מהפהת זרים: 8 ונורתה בת ציון בסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה: 9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם הינו לעמלה דמיינו: 10 שמעו דבר יהוה קציני סדרם האזינו תורה אלהינו עם עמלה: 11 למה לי رب זבחיכם יאמר יהוה שבעת עלות אלים וחלב מריאים ודם פרים וככבים ועתודים לא חפצתי: 12 כי תבוא לדרות פני מי בקש ואת מידכם רמס הצדי: 13 לא תסיפו הביא מנהת שוא קטרת תועבה הדיא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועכירה: 14 חדשיכם ובפרשכם כפיקם أعلىים עני מכם נם כי תרבו תפלה ואני שמע ידיכם דמים מלאו: 16 רחציו הוכו הסירו רע מעליכם מנד עני חדרלו הרע: 17 לממדיו היטב דרשו משפט אשרו חמוון שפטו יתום ריבוי אלמנה: 18 לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשלהן ילבעינו אם ידרימו כתולע עצמר יהו: 19 אם חאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: 20 ואם תמאנו ומריהם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: 21 איך היה להזונה קרייה נאמנה מלאי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים: 22 כספק היה לסתנים סבאק מהול במים: 23 שרך סוררים וחבריו גנבים כלו אהב שחר ורדף שלמנים יתום לא ישבטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם: 24 لكن אם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוא אנחם מצרי ואנקמה מאובי: 25 ואשיבה יהו עלייך ואצראף כבר סיניך ואסירה כל בדיליך: 26 ואשיבה שפטיך כבראשנה וויציך כבתחלה

3 כי תהה האדין יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהורה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: 2 נבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם ווקן: 3 שר חמושים ונושא פנים ווועץ וחכם חרים ונבון לחש: 4 ונתני נערם שרים וועללים ימשלו בם: 5 ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירחהבו הנער בזקן והנקלה בנכבר: 6 כי יתפש איש באחו בית אביו שלמה לכח קצין תהה לננו והמכשלה הזאת תחת ידך: 7 ישא ביום ההוא לא אמר לא אהיה חבש ובכיתוי אין לחם ואין שללה לא חשימי קצין עם: 8 כי כשלח ירושלם יהודה נפל כי לשונם ומעליהם אל יהוה למרות עני כבודו: 9 הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא חדרו אויל נפשם כי נמלו להם רעה: 10 אמרו צדיק כי טוב כי פרוי מעלייהם יאכלו: 11 אויל לרשות רע כי גמול ידיו עשה לו: 12 עמי ארחותיך בלו: 13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים: 14 יהוה במשפט יבוא זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גולת העני בבחיכם: 15 מלכם הדרכו עמי ופניהם עניים תחננו נאם אדרני יהוה צבאות: 16 ויאמר יהוה יען כי גבשו בנות ציון ותלכנה נטוות נרונן ומשכירות עיניהם הלוך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה: 17 ושפח אדרני קדרך בנות ציון ויהוה פתחן ערחה: 18 ביום ההוא יסיר אדרני את תפארת העכים והשבים והשגרנים: 19 הנטפות והשרות והרעלות: 20 הפארדים והצדדות והקשרים ובכתי הנפש והחלחים: 21 הטעות ונזמי האף: 22 המחלצות והמעפות והמטפות והחרידים: 23 הגלנים והסדרנים והצניפות והרדידים: 24 והיה תחת שם מך יהיה ותחת חנורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיניל מחרנית שך כי תחת יפִי: 25 מתייך בחרב יפלו ונבורך במלחמה: 26 ואנו ואבלו בתהיה ונתקה לארץ תשב:

5 אשורה נא לידיידי שירות דודי לכרמו כרם היה לידיידי בקרון בן שמן: 2 ויעזקו ויסקלחו וויתעהו שرك ובין מגדל בתוכו וגו יקב החזב בו ויקו לעשותות ענבים ויעש באשים: 3 ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בני ובין כרמי: 4 מה לעשותות עוד לכרמי ולא עשי תי בו מדווע קויתו לעשותות ענבים ויעש באשים: 5 ועתה אודיענה נא אחכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למארם: 6 ואשיתחו בתה לא זומר ולא יעדר ועלה שמייר ושית ועל העבים אצוה מהטמיט עלייו מטר: 7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשוינו ויקו למשפט והנה משפה לצדקה והנה צקה: 8 הוין מניע בית בכית שדה בשירה קרייבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרוב הארץ: 9 באוני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשם יהו נדלים וטובים מאין ישב: 10 כי עשרה צמדי כרם יעשוו בת אחת וזרע חמר יעשה איפא: 11 הוין משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליכם: 12 והיה כנור גובל תפ וחליל ויין משתייהם ואת פעל יהוה לא יビיטו ומעשה ידיו לא ראו: 13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמנון צחה צמא: 14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבליחק וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה: 15 וישח אדם וישפל איש ועינוי נביהים נקדש בצדקה: 16 ורעו כבשים כדרבים וחרבות מהחים תשפלנה: 17 הוי משכוי העון בחבליו השוא וכעבות נרים יאכלו: 18 הוי משכוי העון בחבליו השוא וכעבות העגללה חטאה: 19 האמרים ימחר יהושה מעשוו למן רנאה ותקרב ותבואה עצה קדרוש ישראאל ונדרעה: 20 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתקום ומתקום למור: 21 הוי חכמים בעניהם וננד פניהם נבניהם: 22 הוי נבורים לשאות יין ואגשי חיל למסך שכר: 23 מצדיקו רשות עקב שחר וצדקה צדיקים יסרו ממן: 24 לכן כאכל קש לשון אש

4 והחיזקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לא אמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמק עליינו אסף חרפתנו: 2 ביום ההוא יהוה צמח יהוה לצבוי ולכבוד ופרוי הארץ לנאון ולתפארת לפליית ישראל: 3 והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתב לחיים בירושלם: 4 אם רחץ אדרני את צאת בנות

כנווע עצי יער מפני רוח: 3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לך ראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה העלת הברכה העליונה אל מسلط שדה כובס: 4 ואמרה אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני גבונת האורדים העשנים האלה בחורי אף רצין וארם ובן רמליהו: 5 יען כי עץ עלייך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר: 6 נעללה ביהודה ונקצנה ונבקענה אלינו ונמלך מלך בתוכה את בן טבאל: 7 כה אמר אדני יהוה לא תקם ולא תהיה: 8 כי ראש ארם دمشق וראש دمشق רצין ובעוד שנים וחמש שנה יחת אפרים מעם: 9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו: 10 וויסוף יהוה דבר אל אחז לאמר: 11 שאל לך אות מעם יהוה אליהיך העמק שאללה או הנבה למעלה: 12 ויאמר אחז לא שאל ולא אנסה את יהוה: 13 ויאמר שמעו נא בית דוד המעת מכם החלאות נשים כי תלאו נם את אליה: 14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל: 15 חמאה ורבש יאכל לדעתו מואס ברע ובחור בטוב: 16 כי בתרם ידע הנער מואס ברע ובחור בטוב התזוב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: 17 ויביא יהוה עילך ועל עמדך ועל בית אביך ימים אשר לא באו לימים סור אפרים ועל עיל יהודה את מלך אשר: 18 וזהו ביום ההוא ישרק יהוה לזובב אשר בקצתה יארו מצרים ולדברה אשר בארץ אשר: 19 ובאו ונחו כלם בנחל הפתוחות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצצים ובכל הנהלים: 20 ביום ההוא גלח אדני בתעד השכירה בעברי נהר במלך אשר את הראש ושער הרגלים וגם את הוקן תספה: 21 וזהו ביום ההוא יהוה איש עגלה בקר ושתן צאן: 22 וזהו מרבית עשות הלב יאכל חמאה כי חמאה ורבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: 23 וזהו ביום ההוא יהוה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמר ולשיט יהוה: 24 בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמר ושית תהיה כל הארץ: 25 וכל ההרים אשר בمعدר יעדرون לא תבוא שמה יראת שמר ושית יהוה לשלוח שור ולמרמס שה:

8 ויאמר יהוה אליו קח לך נלון גדויל וכותב עליו בחרט אнос ל Maher שלל חש בז: 2 ואuidה לי עדים נאמנים את אורה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו: 3 ואקרב

וחשש להבה ירפה שרשם כמיק יהוה ופרחם כאבק יעללה כי מאסו את תורה יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצוו: 25 על כן חרה אף יהוה בעמו וית ידו עליו ויכחו וירגנו ההרים ותהי נבלתם בסוחה בקרב חווות בכל זאת לא שב אפו וعود ידו נטויה: 26 ונשא נס לנווי מרחוק ושרך לו מקצה הארץ והנה מהריה כל יבוא: 27 אין עיר ואין כושל בו לא יום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרויך נעליו: 28 אשר חציו שנונים וכלקשתתיו דרכות פרסות סוסיו צער נחשבו ומגלוויו כסופה: 29 שאגה לה לבביא וושאג ככפרים וויהם ויאזו טרכ ופלט ואין מציל: 30 וינהם עליו ביום ההוא כנהמתם ים ונכט לא רץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפיה:

6 **בשנת מות המלך עזיהו** ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את היכל: 2 שרפם עמדים ממעל לו שיש כנפים שיש כנפים לאחד בשיזם יסח פניו ובשתים יסח רגלו ושתים יעופף: 3 וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: 4 וינווע אמות הפסים מוקול הקורא והביה ימלא עשן: 5 וואמר אויל כי נדמיתו כי איש טמא שפטים א נכי ובתוך עם טמא שפטים א נכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עני: 6 וויעף אליו אחד מן השרפים ובירו רצפה במלקחים ללח מעל המזבח: 7 ווונע על פיו ויאמר הנה נגע זה על שפטיך וסדר עונך וחטאיך תכבר: 8 ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח וממי ילך לנו ואמר הני שלחני: 9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו ואל תבינו וראו ואל תדרע: 10 השמן לב העם הזה ואזני הכבד ועינוי השע פן יראה בעניינו ובאוניו ישמע ולביבו יבנין ושב ורפא לו: 11 וואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שםמה: 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: 13 ו עוד בה עשרה ושבה והיתה לבער כלאה וכאלון אשר בשלכת מצבתם זרען קדרש מצבתה:

7 **ויהיו בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ירושלים למלחמה עליה ולא יוכל להלחם עליה: 2 ווינדר לבית דור לאמר נחה ארם על אפרים וינגע לבבו וללבב עמו**

אל הנבואה ותהר ותלך בן ויאמר יהוה אליו קרא שמו מהר שלל חשב זו: 4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמו ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשר: 5 ויסוף יהוה דבר אליו עוד לאמור: 6 יען כי מאס העם זהה את מי השלח הhalbנים לאט ומשוש את רצין ובן רמלה יהו: 7 ולכן הנה אדרני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבנים את מלך אשר ואת כל כבورو ועלה על כל אפיקיו והלך על כל נdotio: 8 ווחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יניע והיה מטאות כנפיו מלא רחוב ארץ עמנו אל: 9 רעו עמים וחתו והאוינו כל מרחק ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: 10 עזו עזה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: 11 כי כה אמר יהוה אליו בחזקת ירד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמור: 12 לא תאמرون קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו: 13 את יהוה צבאות אתו תקדריו והוא מורהכם והוא מערצכם: 14 והוא למקדש ולאבן נף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמושק לישוב ירושלים: 15 וכשלו בם ריבים ונפלו ונשברו ונוקש ונלכדו: 16 צור העודה חותם תורה בלmedi: 17 וחכיתו ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקוטו לו: 18 הנה אנחנו והילדים אשר נתן לי יהוה לאתת ולמושתים בישראל מעם יהוה צבאות השם בהר ציון: 19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצחפים והמהנים אף ועוד ידו נטויה:

10 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו: 2 להטוט מרדין דלים ולגיל משפט עני עמי להיות אלמנות שללים ואת יתומים יבו: 3ומה תעש ליום פקודה ולשואת ממרחיק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואני תעוזב כבודכם: 4 בלחתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפל בכל זאת לא שב אף ועוד ידו נטויה: 5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי: 6 בני חנק אשלהנו ועל עם עברתי אצנו לשלל שלל ילבו בזושמו מרים כחמור חוץות: 7 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשבי כי להשميد בלבבו ולהכרית גוים לא מעת: 8 כי יאמר הלא שרי ייחדו מלכים: 9 הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפוד חמת אם לא כדרמשק שמרון: 10 כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסלייהם מירושלים ומשמרון: 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולא ליליה כן אעשה לירושלים ולעכבה: 12

אל הנבואה ותהר ותלך בן ויאמר יהוה אליו קרא שמו מהר שלל חשב זו: 4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמו ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשר: 5 ויסוף יהוה דבר אליו עוד לאמור: 6 יען כי מאס העם זהה את מי השלח הhalbנים לאט ומשוש את רצין ובן רמלה יהו: 7 ולכן הנה אדרני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבנים את מלך אשר ואת כל כבورو ועלה על כל אפיקיו והלך על כל נdotio: 8 ווחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יניע והיה מטאות כנפיו מלא רחוב ארץ עמנו אל: 9 רעו עמים וחתו והאוינו כל מרחק ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: 10 עזו עזה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: 11 כי כה אמר יהוה אליו בחזקת ירד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמור: 12 לא תאמرون קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו: 13 את יהוה צבאות אתו תקדריו והוא מורהכם והוא מערצכם: 14 והוא למקדש ולאבן נף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמושק לישוב ירושלים: 15 וכשלו בם ריבים ונפלו ונשברו ונוקש ונלכדו: 16 צור העודה חותם תורה בלmedi: 17 וחכיתו ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקוטו לו: 18 הנה אנחנו והילדים אשר נתן לי יהוה לאתת ולמושתים בישראל מעם יהוה צבאות השם בהר ציון: 19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצחפים והמהנים והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפללה מנדה:

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כתעת הראשון הקל ארץ זבלון וארצה נפתלי והאזרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים: 2 העם הhalbנים בחשך ראו אור נдол ישבי בארץ צלמות אור נהג עליהם: 3 הרבית הגוים לא גונדלת השמחה שמהו לפניך כשמחת בקצר כאשר יגלו בחלקם שלל: 4 כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנש בוחחתת כוים מרדין: 5 כי כל סאון שאן ברוש ושמלה מגוללה בדיםם והיתה לשרפה מהכלת אש: 6 כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על

פיו ובrhoח שפטיו ימota רsha: 5 והיה צדק אוור מתנו
והאמונה אוור הלו: 6 ונור זאב עם כבש ונמר עם גדי
ירבץ וענאל וכפיר ומיריא ייחדו ונער קעטן נהג בם: 7 ופה
ודב תרעינה ייחדו ירבציו ילידין ואירה כבקר אכל
תבן: 8 ועשע יונק על חור פתן ועל מוארת צעפוני נמול
ירדו הדרה: 9 לא רדו ולא ישיחתו בכל הדר קדרשי כי מלאה
הארץ דעתה את יהוה כמים לם מכסים: 10 והיה ביום
ההוא שרש יש夷 אשר עמד לנשעים אליו גוים ידרשו
והיתה מנהתו כבוד: 11 והיה ביום ההוא יוסיף אדרני שנית
ירדו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים
ומפתחות ומכווש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: 12
ונשא נס לנויים ואסף נדחו ישראל ונפצחות יהודה יקbez
מארכע כנפות הארץ: 13 וסירה קנתא אפרים וצדרי
יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יציר
את אפרים: 14 ועפו בכתף פלשתיםימה ייחדו יבזו את
בני קדם אדום ומואב משלוח ידים ובנו עמן משמעתם:
15 והחרדים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר
בעים רוחו והחכו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: 16
והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היה
ליישרל ביום עלהו מארץ מצרים:

12 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפה כי ישב
אפק ותחנמי: 2 הנה אל ישועתי אבתח ולא אפחד כי עוי
ומורת יהוה ויהי לי לישועה: 3 ושבתם מים בששון
משמעות היושעה: 4 ואמרתם ביום ההוא הodo ליהוה
קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הוציאו כי נשבע
שםו: 5 זמרו יהוה כי נאות עשה מדעת ואת בכל הארץ:
6 צהלי רנו וישבת ציון כי נдол בקרבך קדוש ישראל:

13 משא בבל אשר חזיה ישעיהו בן אמוץ: 2 על הדר
נשפה שאו נס הרימו קיל להם הניפו יד ויבאו פתחו
נדיבים: 3 אני צויתי למקדשי נם קראתי גבורי לאפי
עליזו נאות: 4 קול המון בהרים דמותם עם רב קול שאון
מלוכות נוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה:
5 באים מארץ מרחק מקצת השמים יהוה וכלי זעמו
לחבל הארץ: 6 הייללו כי קרוב יום יהוה כshed
משדי יבוא: 7 על כן כל ידים תרפהינה וכל לבב אנווש
נס: 8 ונבהלו צירום וחלבים יאחזון כוילדה ייחילון
איש אל רעהו יתמהו פנו להרים פניהם: 9 הנה יום יהוה

והיה כי יבצע אדרני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם
אפק על פרו גDEL ללב מלך אשר ועל תפארת רום
עינוי: 13 כי אמר בה כיה ידי עשויתו ובחמותי כי נבנותי
ואסיר נבולות עמים ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר
יושבים: 14 ותומצאakan ידי לחיל העמים ואסף ביצים
עבות כל הארץ אני אספהו ולא היה נדר כנף ופזה פה
ומצפץ: 15 היזהPEAR הגרן על החatzב בו אם יתנדל
המשור על מניפו כהניף שבט את מדרמייו כהרים מטה
לא עז: 16 לכן ישלה האדון יהוה צבאות במשמני רוזן
וחחת כבבו יקד יקד כיקוד אש: 17 והיה אור ישראל
לאש וקדשו להבה ובערה ואכללה שיתו ושמיריו ביום
אחד: 18 וכבוד יערו וכרמליו מנפש ועד בשר יכללה והיה
כמסס נסס: 19 וואר עז יערו מספר יהוו ונער יכתם:
20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטה
בבית יעקב להשען על מכחו ונשען על יהוה קדוש ישראל
באמת: 21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל נבור: 22 כי אם
יהיה עמק ישראל כחול הים שאר ישוב בו כלין חרוץ
שופט צדקה: 23 כי כללה ונחרצה אדרני יהוה צבאות
בקרב כל הארץ: 24 לכן כי אמר אדרני יהוה צבאות
אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט ייכבה ומטהו ישא
עליך בדרכ מצרים: 25 כי עוד מעט מזעך וכלה זעם
ואפי על תבליהם: 26 ועודר עליו יהוה צבאות שוט
כמכת מדין בצוור ערוב ומטהו על הים ונשאו בדרכ
מצרים: 27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שבך ועל
מעל צואך וחבל על מפני שמן: 28 בא על עית עבר
במנגרון למכASH יפקוד כליו: 29 עברו מעברה נבע מלון
לנו חרדה הרמה נבעת שאל נסה: 30 צהלי קולך בת
גילם הקשבי לישה עניה ענותה: 31 נדרה מדמנה ישבי
הגבים העיוו: 32 עוד הרים בנב לערם ינפה ידו הדר ביה
ציון נבעת ירושלים: 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעך
פארה במערצה ורמי הקומה גדוועים והגבאים ישפלו:
34 ונוקף סבכי העיר בברזיל והלבנון באדריך יפל:

11 ויצא חטר מגוע ישי ונצר מרשיו יפרה: 2 ונחה
עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונכורה רוח
דעת ויראת יהוה: 3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה
עינוי ישפט ולא למשמע אזני יוכיה: 4 ושפט בצדק
دلים והוכחה במישור לעני הארץ והכה הארץ בשבט

לכוכבי אל ארמים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון: 14 עליה על במתו עב ארמה לעליון: 15 אך אל שאל תורך אל ירכתי בור (Sheol h7585) 16 ראיך אליך ישיחו אליך יתבוננו זהה האיש מרני הארץ מרעיש מלכויות: 17 שם תבל כמדרבר ועריו הרס אסורי לא פתח ביתה: 18 כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בכחו: 19 ואתה השלכת מקברך נצדר נחטב לבוש הרנים מטעני הרב יורדך אל אبني בור כפגר מובס: 20 לא תחדר אתם בקבורה כי ארץ שחט עמק הרנת לא יקרא לעולם רעד מרעיש: 21 הכנינו לבניינו מטבח בעון אבותם כל יקומו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים: 22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לכבול שם ושאר נני וכנד נאם יהוה צבאות 23 ושמה תה למורש קפד ואנמי מים וטאטאתיה במטאטה השמד נאם יהוה צבאות: 24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיותין כן היהת וכאשר יעצתי היא תקום: 25 לשבר אשר בארכץ ועל הריו אבוננו וסר מעלייהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: 26 זאת העצה היוצחה על כל הארץ ואת היד הנטויה על כל הנויים: 27 כי יהוה צבאות יעץ ומירפ וידיו הנטוויה ומוי ישיבנה: 28 בשנות מות המלך אחוז היה המשא הזה: 29 אל תשמי פלשת כלך כי נשבר שבט מך כי מישרש נחט יצא צפע פריוו שרכ מועופ: 30 ורעו בכוורי דלים ואבויום לבטה ורבעצו והמתו ברעב רשך ושאריתך יירג: 31 הילילי שער זעקי עיר נמנוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במוועדי: 32 ומה יענה מלacci גוי כי יהוה יסד ציון ובזה ייחסו עמו:

15 משא מוֹאָב כִּי בְּלִיל שְׁדָר עַר מוֹאָב נְדָמָה כִּי בְּלִיל שְׁדָר קוֹר מוֹאָב נְדָמָה: 2 עַלְהַבֵּית וְדִיבֵּן הַבּוּמָה לְכִי עַל נְבוּ וְעַל מִידָּבָא מוֹאָב יְלִיל בְּכָל רַאשֵּׁו קְרָחָה כָּל זְקוּן גְּרוּועָה: 3 בְּחוֹצְתֵּיו חָנָרוּ שָׁק עַל גְּנוּתָה וּבְרַחְבָּתָה כָּלה יְלִיל יְרֵד בְּבֵci: 4 וְחוֹזָק חַשְׁבָּוּן וְאַלְעָלָה עַד יְהָז נְשָׁמָע קוֹלָם עַל כָּן חַלְצֵי מוֹאָב יְרִיעָו נְפֵשָׁו יְרָעָה לו: 5 כִּי לְמוֹאָב יְזַעַק בְּרִיחָה עַד צָעֵר עַנְלָת שְׁלִשָּׁה כִּי מַעַלָּה הַלְוָחוּת בְּכִי יְעַלָּה בָּו כִּי דָרְךָ חֹרְנִים זַעֲקָת שְׁבָר יְעָרָו: 6 כִּי מַיְ נְמָרִים מִשְׁמָוֹת יְהָיו כִּי בָשׁ חַצִּיר כָּלה דָשָׁא יְרָק לֹא הִיא: 7 עַל כָּן יְתַהַ עֲשָׁה וּפְקָדָת עַל גּוֹיִם: 8 וְאַתָּה אָמָרָת בְּלַבְבָקְ הַשְׁמִים אַעֲלָה מַעַל

בָּא אֲכוֹרִי וּעֲבָרָה וְחַדְוָן אֲפָל שְׁוֹם הָאָרֶץ לְשָׁמָה וְחַטָּא הַשְׁמִיד מִמֶּנָּה: 10 כִּי כּוֹכֶבֶי הַשְׁמִים וּכְסִילֵיָהּ לֹא יְהָלֵל אָוּרָם חַשְׁךָ הַשְׁמִשׁ בְּצָאתָו וְוִיחָדָה לֹא גִּיהָ אָוּרוֹ: 11 וּפְקָדָת עַל תְּבֵל רָעָה וְעַל רְשָׁעִים עֲנוּם וְהַשְׁבָּתִי נָאוּ זְדִים וְגָנוֹת עֲרִיצִים אֲשֶׁר: 12 אָוּקָר אֲנוֹשׁ מִפּוֹז וְאָדָם מִכְתָּם אֲפָרִיר: 13 עַל כָּן שְׁמוֹים אֲרָנוֹי וְתְּרֻעָה הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָה בְּעַבְרָת יְהָוה צָבָאות וּבְיָמֵי חָרוֹן אֲפָו: 14 וְהִיא כָּצְבָּה וְכָצָא וְאַיִן מִקְבֵּץ אִישׁ אֶל עַמּוֹ יְפָנוּ וְאִישׁ אֶל אָרְצֵו יְנוּסּוּ: 15 כָּל הַנִּמְצָא יְדַקֵּר וְכָל הַנְּסָפה יְפֹל בְּחָרְבָּ: 16 וְעַל לִילֵיהם יְרַטְשׁוּ לְעַיְנֵיהם יְשַׁׁסּוּ בְּחַיֵּים וְנוֹשְׁהָם חַשְׁגָּלָה: 17 הַנְּנִי מַעַיר עַלְיָהָם אֲתָּה מִדִּי אֲשֶׁר כְּסָפָר לֹא יְחַשְׁבּוּ וְזַהֲבָל אֲתָּה יְחַפְצָו בָּו: 18 וּקְשָׁתּוֹת נְעָדרִים תְּרַטְשָׁה וּפְרִי בְּטָן לֹא יְרַחְמוּ עַל בְּנֵים לְתָחָס עַיִם: 19 וְהִיא בְּכָל צָבֵי מִמְּלֹכָה תְּפָאָרָת נָאוּן כְּשִׁדְים כְּמַהְפְּכָת אֲלֹהִים אֶת סְדָם וְאַתָּה עָמָרָה: 20 לֹא חַשְׁבָּל נְצָח וְלֹא חַשְׁכֵן עַד דָוָר וְדָוָר וְלֹא יְהָלֵל שֵׁם עֲרָבִי וְרוּעִים לֹא יְרַבְצָו שֵׁם: 21 וְרַבְצָו שֵׁם צִים וְמַלְאָוֹ בְּתֵיכֶם אֲחִים וְשָׁכְנוֹ שֵׁם בְּנוֹת יְעָנָה וְשְׁעִירִים יְרַקְדוּ שֵׁם: 22 וְעַנְהָ אִיִּים בְּאַלְמָנוֹתִו וְתָנִים בְּחִילִי עַגְן וְקָרּוּב לְבָוא עַתָּה וְיִמְיהָ לֹא יְמַשְׁכוּ:

14 כִּי יְרַחְם יְהָוה אֶת יְעָקָב וּבְחָרָעָד בִּיְשָׁרָאֵל וְהַנִּיחָם עַל אֲדָמָה וְגַלְוָה הַגָּר עַל לִילֵם וְנְסָפָחוּ עַל בֵּית יְעָקָב: 2 וְלִקְחוּם עִמָּיכֶם וְהַבְּיאוּם אֶל מִקְומָם וְהַתְּהַלֵּם בֵּית יְשָׁרָאֵל עַל אֲדָמָת יְהָוה לְעַבְדִים וְלִשְׁבָחוֹת וְהַזְבִּים לְשִׁבְיָהִם וְרַדְוּ בְּנְגַשְׁיָהִם: 3 וְהִיא בַּיּוֹם הַנִּיחָה לְקָדְשָׁה אֲשֶׁר עָבָד בָּךְ: 4 וְנִשְׁתַּחַת הַזָּהָה עַל מַלְכֵבְלִיל וְאָמְרָת אַיִלְכָה שְׁבַת נְנַשְּׁתָה מִדְהָבָה: 5 שְׁבָר יְהָוה מִתְּהַרְשָׁעָם שְׁבַט מְשָׁלִים: 6 מִכָּה עִמִּים בְּעַבְרָה מִכְתָּבָל תְּלִי סְרָה רְדָה אֶבֶן גּוֹיִם מַרְדָּך בְּלִי חַשְׁד: 7 נְחָתָה שְׁקָתָה כָּל הָאָרֶץ פְּצָחָה רְנָה: 8 נִמְבָּרְשִׁים שְׁמָחוּ לֹכֶד אָרְזִי לְבִנְוֹן מָאוֹשָׁה כְּבָבָתָה לֹא יְעַלָּה הַכְּרָת עַלְיָנוּ: 9 שָׁאָל מִתְּהַתָּה רְנָה לֹכֶד לְקָרָאת בָּוָאָךְ עֹורְךָ לֹכֶד רְפָאִים כָּל עַתְּדִי אֶרְצָה קִים מְכַסְּאָוָתָם כָּל מַלְכִי גּוֹיִם: 10 כָּלִים יְעָנוּ וְיָאמְרוּ אַלְיכָ נִמְתָּה חַלִּיתָ כָּמוֹנוֹ אֶלְעָנוֹ נְמַשְׁלָת: 11 וְהִורְדָּשָׁאָלְגָּד שָׁאָל נָוֹנָךְ הַמִּיתָּה נְבָלִיךְ תְּחַזְּקִיךְ יְצָעָר מִכְסִיךְ תְּולָעָה: 12 (Sheol h7585)

והיתה שמהה: 10 כי שכחת אלהי ישעך וצורך מעזך לא זכרת על כן התשע נטעי נעמנים וומרת זו הזרענו: 11 בו יום נתעך תשגנו ובבקר זרעך תפריחו נך קציר ביום נחלה וכאב אנו: 12 הו המן עמים רבים כהמותם מימים יהמינו ושואן לאמים כשואן עמים כבירים ישאן: 13 לאמים כשואן מים רבים ישאן וגער בו ונס מרחק ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגול לפני סופה: 14 לעת ערבה והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוטינו וגnewline לבזינו:

18 הו ארץ צלצל נפבים אשר מעבר לנחרי כוש: 2 השלח בים צרים ובכל נמוא על פנו מים לכוי מלאכים קלים אל נוי משך ומורט אל עם נורא מן הוא והלה נוי קו קו וمبוסה אשר בזוא נהרים ארצו: 3 כל ישבי תבל ושכני ארץ כנסא נס נהרים תרא וכתקע שופר התשעו: 4 כי כה אמר יהוה אליו אשקתו ואבשה במכוון חם צח עלי אור כעב טל בחם קציר: 5 כי לפני קציר כתם פרח ובסדר גמל היה נזה וכורת הוללים במזמורות ואת הניטחות הסיר התז: 6 ישבו ייחדו לעיט הרים ולבהמות הארץ וקץ עליו העיט וככל בהמת הארץ עליו תחרף: 7 בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם משך ומורט ועם נורא מן הוא והלה נוי קו קו וمبוסה אשר בזוא נהרים ארציו אל מקום שם יהוה צבאות הדר ציון:

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים גנו אליו לוי מצרים מפניו ולבב מצרים ים בקרבו: 2 וסכסhti מצרים במצרים ונתחו אל האלילים ואיש ברעהו עיר בעיר מלוכה במלוכה: 3 ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל האלילים ואל האטום ואל האבות ואל הדענים: 4 וסכרתי את מצרים ביד ארדים קשה ומילך עז ימשל בם נאם הארץ יהוה צבאות: 5 ונשטו מים מהם ונחר יחרב ויבש: 6 והאוניה נהרות דללו וחרבו יארו מצור קנה וסוף קמלו: 7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדע ואינו: 8 ואנו הדינים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרש מכמורת על פנוי מים אמללו: 9 וובשו עבדי שתים שרייקות וארכנים חורי: 10 והו שחתה מדכאים כל עשי שכר אממי נשפ: 11 אך אלים שרי צען חכמי עצי פרעה עצה נבערה איך האמרו אל פרעה בן חכמים אני בן

מוואב עד אנגלים יללהה ובאר אילים יללהה: 9 כי מי דימון מלאו דם כי אישת על דימון נספות לפליית מואב אריה ולשארית ארמה:

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הרכבת ציון: 2 והיה כעוף נודד קן משלח תהינה בנות מוואב מעברת לארנון: 3 היביאו עצה עשו פלילה שויו כלך בתוקן צהרים סתרי נדחים נודד אל תגל: 4 יגנו בך נדחו מוואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שדר תמו רמס מן הארץ: 5 והווכן בחסס כסא וישב עליו באמת באهل דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: 6 שמענו נאנו מוואב נא מאד גנותו ונאנו ועברתו לא כן בידיו: 7 וכן יילל מוואב כליה ייליל לאישיש קיר חורשת תחנו אך נכאים: 8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה עלי נום הלמו שרוקיה עד יעור ננווע מדרבר שלחויה נטהו עברו ים: 9 על כן אבכה בבכי יעור גפן שבמה אריך דמ夷 שרוח חשבון ואלעללה כי על קיצץ ועל קציך הידיד נפל: 10 ונאסף שמהה וניל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין בקבים לא ידריך הדריך הידיד השבתי: 11 על כן מעי למוואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש: 12 והיה כינראה כי נלאה מוואב על הבמה ובא אל מקדרו להחפכל ולא יוכל: 13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל מוואב מזא: 14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלת כבוד מוואב בכל ההמון והרב ושאר מעט מזעך לא כביר:

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפללה: 2 עותות ערי ערדע לעדרים תהינה ורבציו וגין מהדריד: 3 ונשבת מבצ'ר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל הוי נאם יהוה צבאות: 4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו יrhoה: 5 והיה כאסף קציר קמה וורען שבלים יקנור והיה מלקט שבלים בעמק רפאים: 6 ונשאר בו עוללה נקף זית שנים שלשה נרגדים בראש אמר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל: 7 ביום ההוא ישעה האדם על עשו ועינוי אל קדוש ישראל תדראינה: 8 ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתו לא ידראה ודארדים וחתמים: 9 ביום ההוא יהו ערי מעוז כעוזבת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל

מלאו מתני הלחלה ציריים אחזוני צירוי يولדה נועיתו המשמע נבהלו מראות: 4 תעה לבבי פלצות בעתני את נשף חשי שם לי לחדרה: 5 ערך השלחן צפה הצפיטה אcolon שתה קומו השרים משחו מנן: 6 כי כה אמר אלי אדרני לך העמד המצחפה אשר יראה יגיד: 7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב: 8 ויקרא אරיה על מצפה אדרני אגבי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אגבי נצב כל הליות: 9 והנה זה בא רכב איש צמד פרשים ווין ויאמר נפלת נפלת בבל וככל פסילי אלהיה שבר לאץ: 10 מדשתי ובן גרכו אשר שמעתו מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הנדתי לכם: 11 משא דומה אליו קרא משער שמר מה מלילה שמר מה מליל: 12 אמר שמר אתה בקר ונם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו: 13 משא בערב בעיר בערב תלינו ארכות דרכים: 14 לקראת צמא התינו מים ישבי ארץ הימא בלחמו קדרנו: 15 כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרכיה ומפני כבד מלחמה: 16 כי כה אמר אדרני אליו בעוד שנה כשי שיכיר וכלה כל כבוד קדר: 17 וושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר:

22 משא ניא חזון מה לך אפוא כי עלייה כלך לננות: 2 השאות מלאה עיר הומיה קרייה עלייה חלילך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה: 3 כל קציניך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על כן אמרתישעו מני אמרך בכבי אל תאיצו למחמי על שד בת עמי: 5 כי יום מהומו ומבוסה ומכובחה לאדרני יהוה צבאות בניא חזון מקריך קר ושות אל ההר: 6 וועלם נשא אשפפה ברכב אדרם פרשים וקידר עריה מנן: 7 יהי מבחר עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה: 8 וויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית העיר: 9 ואთ בקיעי עיר דוד ראיותם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה: 10 ואת בת ירושלם ספרתם ותצטו הbatisים לבצר החומרה: 11 ומקווה עשitem בין החמתים למי הברכה היושה ולא הבתים אל עשיה ויצרה מרוחוק לא ראיותם: 12 ויקרא אדרני יהוה צבאות ביום ההוא לבכוי ולמספּר ולקרחה ולהגנּר שך: 13 והנה שwon ושמחה הרג בקר ושות צאן אכל בשר ושות יין

מלך קדם: 12 אים אפוא חכמיך ויגידו נא לך וידעו מה עץ יהוה צבאות על מצרים: 13 נואלו שדי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבתייה: 14 יהוה מסך בקרבה רוח עועים והתעו את מצרים בכל מעשה כהעתה שכור בקיאו: 15 וולא יהוה למצרים מעשה אשר יעשה ראש זונב כפה ואגמון: 16 ביום ההוא יהוה מצרים כנשים וחדר ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מנוף עליו: 17 והויה אדרמת יהודה למצרים לחנא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצ יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו: 18 ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת ננען ונשבעות ליהוה צבאות אשר החרס יאמיר לאחת: 19 ביום ההוא יהוה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומזכה אצל נבללה ליהוה: 20 והיה לאות ולעד להוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלחם להם מושיע ורב והצילים: 21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו: 22 וננה יהוה את מצרים נnf ורפאו ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם: 23 ביום ההוא תהיה מסלחה מצרים אשרה ובא אשר במצרים ומזרים באשרו ועבדו מצרים את אשור: 24 ביום ההוא יהוה ישראל שלישיה למצרים ולאשר ברכה בקרב הארץ: 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל:

20 בשנת בא תרתין אשודורה בשלח אתו סרנון מלך אשור וילחם באשודו וילכדה: 2 בעת ההיא דיבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויישע כן הלוך ערום ויחף: 3 ויאמר יהוה כאשר הלוך עבדיו ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אותן ומופת על מצרים ועל כוש: 4 כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת נלחת כוש נערם ווקנים ערום ויחף וחשפי שת ערות מצרים: 5 והזה ובעשו מכויש מבטם ומן מצרים תפארתם: 6 ואמר ישב האזיה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעוזרה להגנץ מפני מלך אשור ואך נמלט אנחנו:

21 משא מדבר ים כסופות בנגב לחהף מדבר בא מארץ נוראה: 2 חזות קשה הנד לי הבודד בוגד והשודר שודר עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השบทי: 3 על כן

אכל ושותי כי מוחר נמותה: 14 ונגללה באוני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון אמר אדני יהוה צבאות: 15 כי אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסוכן הזה על שבנא אשר על הבית: 16 מה לך פה ומיו לך פה כי חצבת לך פה קבר חצבי מרים קבריו חקקי בסלע משכן לו: 17 הנה יהוה מטולטלך טלטלה גבר ועטך עטה: 18 צנוף יצנוף צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה תמוות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך: 19 והדפתיך ממצבר וממעדר יהרסך: 20 והיה ביום ההוא וקרأتي לעברך לאליקים בן חלקייו: 21 והלבשתיו בתנתק ואכנטך אחזקנו וממשלתק אתן בידיו והיה לאב ליוشب ירושם ולביטה יהודה: 22 ונתתיו מפתח בית דוד על שכמו ופחח ואין סנור וסנור אין פחח: 23 ותקעתיו יחד במקומות נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו: 24 ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצעדים והצפאות כל כלי הקטן מכל האננות ועד כל כלי הנבלים: 25 ביום התהוא נאם יהוה צבאות תמוש הידך התקועה במקומות נאמן וננדעה נפלת ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר:

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וועה פניה והפיז שבייה: 2 והיה כעם ככחן כעדן כדוריו כשבהה כנברתה כקונה כמושר כמלוחה כלוה כנשה כאשר נשא בו: 3 הבקוק תבוק הארץ והבזוב תבזו כי יהוה דבר את הדבר הזה: 4 אבללה נבללה הארץ אמללה נבללה תבל אמללו מרים עם הארץ: 5 והארץ חנפה תחת ישבייה כל שמייח לב: 8 שבת משוש תפים חדל שאון עליזים נשאר אנווש מזער: 7 אבל תירוש אמללה גפןナンחו שבת משוש כנור: 9 בשיר לא ישטו יין ימר שכר לשתו: 10 נשברה קדרית תהו סנור כל בית מבוא: 11 צוחה על היין בחוצות ערבה כל שמחה נלה משוש הארץ: 12 נשאר בעיר שמה ושאה יכת שער: 13 כי כה היה בקרוב הארץ בתוך העמיםenkף זית כעוללה אם כלה בצר: 14 הנה ישאו קולם ירנו בנאון יהוה צהלו מים: 15 על כן בארים כבדיו יהוה באין הים שם יהוה אלהי ישראל: 16 מכונף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אויל לי בגדים בגדו ובגד בוגדים בוגדו: 17 פחר ופתח ופתח עלייך יושב הארץ: 18 והיה הנס מקול הפחד יפל אל הפחד והעליה מהתקה הפחת ילכד בפה כי ארבות מרומים נפתחו וירעשו מוסדי הארץ: 19 רעה התרעעה הארץ פור התפרורה הארץ מות התמוטטה הארץ: 20 נוע תנוע הארץ כשבור והתנדורה כמלונה וככבר עליה פשעה ונפלחה ולא תסיף קום: 21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרים במרום ויעיל מלכי הארץ על הארץ: 22 ואספו אספה אסיד על בור וסנגורו על מסגר ומרב מים יפקדו: 23 וחפירה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד:

25 יהוה אלהו אתה ארומפק אורה שמרק כי עיטה פלא עצות מרוחק אמונה אמן: 2 כי שמת מעד לגל קרייה בצורה למפללה ארמן ורים מעד לעולם לא יבנה: 3

נשכח הויישבי נגן הרבי שיר למען תוכרי: 7 והיה מקץ שביעים שנה יפקד יהוה את צר ושבהה לאתנה וונתנה את כל מלכות הארץ על פני הארץ: 8 והיה סחרה ואתנה קדר ליהוה לא יאצער ולא ייחסן כי לישבים לפני יהוה יהוה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק:

23 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדר מבית מבוא מארץ כתהים גנלה למו: 2 דמו ישבו איז סחר צידון עבר ים מלאוק: 3 ובמים רביבים זרע שהר קציר יאור התבואה והיה סחר נוים: 4 בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא נדלתי בחורים רומיות בתולות: 5 כאשר שמע למצרדים ייחלו כשמע צר: 6 עברו תרשישה הילילו ישבו איז: 7 הזאת לכם עלייה מימי קדם קדרתמה יבליה רגליה מרחוק לגרו: 8 מי עין זאת על צר המערירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבריו ארץ: 9 יהוה צבאות יעצה להחל נאין כל צבי להקל כל נכבריו ארץ: 10 עבורי ארכץ כיiar בת תרשיש אין מזוז עור: 11 יידרו נטה על הים הרניי מלכות יהוה צוה אל כנען לshed מעזניה: 12 ויאמר לא תסify עוד לעלוז המשעקה בתולות בת צידון כתיים קומי עברי נס שם לא נינה לך: 13 חן ארץ כסדרים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקיימו בחינוי עדריו ארמנויות שמה למפללה: 14 היליל אניות תרשיש כי שדר מעזנן: 15 והיה ביום ההוא ונשכח צר שביעים שנה כימי מלך אחד מקץ שביעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה: 16 קחוי כנור סבי עיר זונה

על כן יכבדך עם עז קריית גנים עיראך : 4 כי
היות מעוז לדל מעוז לאבינו בצר לו מהסה מוזם צל
מחרב כי רוח עיריצים כורם קיר : 5 כחרב בציון שאון
זרים תכנייע חרב בצל עז זמיר עיריצים יענה : 6 ועשה
יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משחה שננים מטהה

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגroleה

והזקקה על לוייתן נשח ברוח וועל לוייתן נשח עקלתו
והרג את התנין אשר בים : 2 ביום ההוא כרם חמד ענו
לה : 3 אני יהוה נצורה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה
לילה ויום אצנה : 4 חמה אין לי מי יתנני שמייר שית
במלחמה אפשה בה אצינה יחד : 5 או יוחזק במעוי
יעשה שלום לי שלום יעשה לי : 6 הכאים ירש יעקב
יצין ופרח ישראל ומלוא פni תבל תנובה : 7 המכמת
מכהו הכהו אם כהרגן הרגנו הרג : 8 בסאסאה בשלחה
תריבנה הנגה ברוחו הקשה בים קדים : 9 لكن בזאת
יכבר עז יעקב וזה כל פרי הסדר חטאתו בשומו כל
אבי נזבח כאבני נר מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים :
10 כי עיר בצורה בדר נוה משלח ונעוז כמדבר שם
ירעה עגל ושלם ירבע וכלה סעפה : 11 ביבש קצירה
תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בנות הוא
על כן לא ירוחמו עשהו ויצרו לא יהחנו : 12 והיה בים
ההוא יחבט יהוה משבלה הנהר עד נחל מצרים ואתם
תלקתו לאחד אחד בני ישראל : 13 וזה בים ההוא
יתקע בשופר נדול ובאו האברים בארץ אשר והנדים
באرض מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדש בירושלם :

28 הוא עטרת נאות שכרי אפרים וצין נבל צבי

חפארתו אשר על ראש ניא שננים הלומיין : 2 הנה חזק
ואמן לאדני כורם ברד שער קטב כורם מים כבירים
שטעפים הניח לארץ ביד : 3 ברונלי תרמסנה עטרת
נאות שכורי אפרים : 4 והיתה ציצת נבל צבי חפארתו
אשר על ראש ניא שננים כבכורה בטרם קין אשר יראה
הראה אותה בעודה בכפו יבלענה : 5 ביום ההוא יהוה
יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירתה תפארה לשאר עמו :
6 ולרוח משפט לישוב על המשפט ולגנורה משבי
מלחמה שערה : 7 וגם אלה בין שני ובשער תעו כהן
ונביאו שנבו בשבר נבלעו מן הין תען השבר שנו בראה
פקו פליליה : 8 כי כל שלגנות מלאו קיא צאה בל
מקום : 9 את מי יורה דעתה ואת מי יבין שמוועה גמולו

היות מעוז לדל מעוז לאבינו בצר לו מהסה מוזם צל
מחרב כי רוח עיריצים כורם קיר : 5 כחרב בציון שאון
זרים תכנייע חרב בצל עז זמיר עיריצים יענה : 6 ועשה
יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משחה שננים מטהה
שמרים שננים מהם שמרים מזקקים : 7 ובלע בהר
זהה פni הלוות הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה
על כל הגוים : 8 בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה
דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי
יהוה דבר : 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו והקינו לו
וישענו זה יהוה קינו לו נגילה ונשמה בישועתו : 10
כי תנו יד יהוה בהר הזה ונדרש מואב תחתיו כהדוש
מתבן במדמנה : 11 בופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות והשפיל נאותו עם ארבות ידיו : 12 ומבצר
משבב חומתיך השה השפיל התנייע לאرض עד עפר :

26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז

לנו ישועה ישית חומות וחל : 2 פתחו שערם ויבא גני
צדיק שמר אמנים : 3 יצר סמוך חצר שלום שלום כי בך
בטוח : 4 בפתחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים :
5 כי השח ישבי מרים קרייה נשבה ישפילה ישפילה עד
ארץ יגעה עד עפר : 6 תרמסנה רגלה רגלי עני פעני
דלים : 7 ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלים :
8 אף ארחה משפטיך יהוה קיינוך לשמק ולזורך תאות
נפש : 9 נפשי איזיתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי
כאשר משפטיך לארץ צדק למדור ישבו תבל : 10 יהן
רשע כל מד צדק בארץ נכהות يول ובל ראה נאות
יהוה : 11 יהוה רמה ידק כל יהזון יחו ויבש קנתה עם
אף אש צדיק תأكلם : 12 יהוה תשפט שלום לנו כי נס
כל מעשינו פעלת לנו : 13 יהוה אלהינו בעליינו אדנים
זולץך לבדך נזיך שמק : 14 מותים כל יהיו רפאים
בל יקמו לנו פקדת ותשמידם ותאבד כל כור למו : 15
יספת לנו יהוה יספת לנו נכברת רחקה כל קצוי ארץ :
16 יהוה בצר פקדוך צקון לחש מוסךך למו : 17 כמו
הרה תקריב ללהת תחילה תועק בחבליה כן היו מפניך
יהוה : 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נשעה
ארץ ובל יפלו ישבו תבל : 19 יהיו מתייך נבלתי יקומו
הקייצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלק ואرض רפאים

מחלב עתיקי משרדים: 10 כי צו לצוו צו לצוו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם: 11 כי בלעדי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה: 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וואת המרגנעה ולא אבוא שמו: 13 והיה להם דבר יהוה צו לצוו צו לצוו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למן ילכו וכשלו אחר ונשברו ונוקשו ונלכדו: 14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משליו העם הזה אשר בירושלם: 15 כי אמרתם כרתונו ברית את מותם ועם שאל עשינו זהה שיט שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמו כוב מהשנו ובשקר נסתרכנו: 16 לבן (Sheol h7585) כי אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן בחן פנתה יקרת מוסד מוסד המאמין לא ייחיש: 17 ושמתי משפט לכו וצדקה למסקלת ויעה ברד מתחזה כוב וסתור מים ישטפו: 18 וכופר ביררכטם את מותם וחוותכם את שאל לא תקום שוט שוטף כי יעבר והיויתם לו למרם: (Sheol h7585)

19 מודיע עברו יקח אתכם כי בבר בבר בבר יعبر ביום ובבלילה והיה רק זעה הבין שמוועה: 20 כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתקנס: 21 כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בנבעון ירנו לעשוות מעשו זר מעשה ולעלבר עברתו נכריה עברתו: 22 ועתה אל תטלצטו פן יחזקו מוסריכם כי כללה ונחרצוה שמעתו מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ: 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: 24 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדר אדרמותו: 25 הלווא אם שוה פניה והפיין קצח וכמן יירק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמתה נבלתו: 26 ויסרו למשפט אלהו ירנו: 27 כי לא בחזרין יודש קצח ואופן ענלה על כמן יוסב כי במתה יחתט קצח וכמן ינתק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמתה נבלתו: 28 לחם יודק כי לא לנצץ אדרוש ידוושנו והם נלכל ענלה ופרשיו לא ידקנו: 29 גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הנדייל תושיה:

30 היו ננים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מנין ולנסך מסכה ולא רוחו למן ספota חטא על חטא: 2 הhallכיהם לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחותות בצל מצרים: 3 והיה לכם מעוז פרעה לבשת וחסותו בצל מצרים לכלמה: 4 כי היה בצען שרי ומלאכיו חנס יניעו: 5 כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת ונם לחרפה: 6

29 היו אדיאל אדיאל קרייה הנה דוד ספו שנה על שנה חנים ינקפו: 2 והציקותי לאדיאל והיתה האניה ואני והיתה לי כאדיאל: 3 וחניתוי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימותי עליך מצרת: 4 וshallת מארץ תדבריו ומUPER תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומUPER אמרתך צפצח: 5 והיה כאבק דק המון זרייך וכמץ עבר המון ערים ויהה לפחט פחט: 6 מעם יהוה צבאות

להנפה נים בנפה שוא ורסן מטה על לחי עמים : 29 השיר היה לכם כליל התקדש חוגשה לבב כהילך בחיליל לבוא בהר היה אל צור ישראל : 30 והשמי עז יהוה את הדר קולו ונחת זרעו יראה בזעף אף ולהב אש אכללה נפץ וורם ואבן ברד : 31 כי מוקל יהוה יחת אש שבדבש יכה : 32 והוא כל מעבר מטה מוסדה אשר יניהם בשפט יכה : 33 כי עורך מאטמול תפחה נם הוא למלך הוכן בה : 33 כי עורך מאטמול תפחה נם הוא למלך הוכן העמיק הרחיב מדרכה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנהל נפרית בערה בה :

31 הוי הירדים מצרים לעוזה על סוסים ישענו ויבטהו על רכב כרי רב ועל פרשים כי עצמו מאר ולא שעו על קדריש ישראל ואת יהוה לא דרשו : 2 ו גם הוא חכם יברא רע ואת דבריו לא הסיר וכם על בית מרעים ועל עוזרת פעלי און : 3 ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשרג ולא רוח יהוה ידו וכשל עוזר ונפל עוז ויחדו כלם יכלוון : 4 כי כה אמר יהוה אליו כאשר יהגה הארייה והכפיר על טרפו אשר יקרה עליון מלא רעים מוקלים לא יהת ומה מונם לא יענה בן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתא : 5 מצפרים עפות בן יהוה צבאות על ירושלים גנוון והציל פסח והמליט : 6 שובו לאשר העמיקו סריה בני ישראל : 7 כי ביום ההוא ימאסן איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידים חטא : 8 ונפל אשר בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחרוריו למס יהו : 9 וסלעו מנגור יערbor וחתו מנס שריון נאם יהוה אשר אור לו בציון וגור לו בירושלם :

32 הן לצדיק מלך מלך ולשרים למשפט ישרו : 2 והיה איש כמחבא רוח וסתור זרם כפלי מים בציון צכל סלע כבד בארץ עיפה : 3 ולא תשעינה עינוי ראים ואוני שמעים תקשנה : 4 וללבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים מהר לרדרר צחות : 5 לא יקרה עוד לנבל נדיב ולכלי לא יאמר שוע : 6 כי נבל נבליה ידבר ולכו יעשה און לעשות חנק ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא ייחסר : 7 וככל כי רעים הוא זמות יען לחבל עניהם באמרי שקר ובדבר אבון משפט : 8 ונדיב נדיבות יען והוא על נדיבות יקום : 9 נשים שאנוות קמנת שמענה קולי בנות בטחות האזנה אמרתי : 10 ימים על

משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כקה עיריהם חילם ועל דבשת נמלים אוצרתם על עם לא יויעלו : 7 ומצרים הבל ודריך יעזרו לנו קראתי לזאת רחובם שבת : 8 עתה באו כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה והתי לויים אחרון לעד עד עולם : 9 כי עם מרדי הוא בנם כחשים בנים לא אבו שמעוע תורה יהוה : 10 אשר אמרו לראים לא תראו ולחוים לא תחוו לנו נכחות דברו לנו חלקיות חזז מהתלה : 11 סורו מני דרך הטו מני ארח השבתו מפנינו את קדוש ישראל : 12 לכן כה אמר קדוש ישראל עין מסכם בדבר זהה ותבטחו בעשך ונלו ותשענו עליו : 13 לכן היה לכם חען הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשנה אשר פרחם לפצח יבוא שברה : 14 ושבהה שכבר נבל יוצרם כתות לא יחמל ולא ימצא במקחתו חרש לחות אש מיקוד ולחשוף מים מנכא : 15 כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בחשקט ובכטחה תהיה נבורתכם ולא אביתם : 16 ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנסונן ועל קל נרכב על כן יקלו רדיפיכם : 17 אלף אחד מפניהם נערת אחד מפניהם נערת חמשה תנסו עד אם נותרתם כתרען על ראש ההר וכנס על הגבעה : 18 ולכין יחכה יהוה להנכם ולכין ירום לרחמים כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו : 19 כי עם בזיזו ישב בירושלים בכו לא תבכה חנון יחנק ל��יל זעך כשמעתו ענק : 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחז ולא יכוף עוד מורייך והיו ענייך ראות את מורייך : 21 ואוניך תשמענה דבר מאחריך לא אמר זה הדריך לכוב כי תאמינו וכי תשmaiilo : 22 ותטמאם את ציפוי פסיל כספיך ואת אפרת מסכת והבק תורם כמו רוח צא האמר לו : 23 ונתן מטה ודריך אשר תזרע את האדמה ולחם תבאות האדמה והיה דשן וshan ירעה מקניך ביום ההוא בר נרחב : 24 והאלפים והערים עברי הארץ בלילה חמץ יאכלו אשר זורה ברחת ובמזרה : 25 והיה על כל הר נבה ועל כל נבעה נשאה פלנים יבלוי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים : 26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחייב מכתו ירפא : 27 הנה שם יהוה בא ממרחיק בער אף וכביד משה שפטו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת : 28 ורוחו כנהל שוטף עד צואר יחזה

אહל בל יצען בל יסע יתדרתיו לנצח וכל חבליו בל נתקו: 22 כי אם שם אדריך יהוה לנו מוקם נהרים יארים רחבי ידים כל תלבך בו אמי שיט וכי אדריך לא יעברנו: 22 כי יהוה שפטנו יהוה מהקנו יהוה מלכנו הוא יושענו: 23 נטשו חבליך כל ייחוקן כון תרנמ כל פרשו נס או חלק עד שלל מרבה פסחים בזוז בזוז: 24 וככל יאמר שכן חליתינו העם היישב בה נשא עזון:

34 קרכו גוים לשמע ולא מום הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאה: 2 כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרים נתם לטבח: 3 וחולליותם שלכו ופניריהם עליה באשם גנומו הרים מדמים: 4 ונמקו כל צבא השמיים ונגלו כספר השמיים וכל צבאים יובל נגבלה עליה מגפן וכנבלת מתנה: 5 כי רותה בשמי חרביה הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט: 6 חרבי ליהוה מלאה רם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כלות אילים כי זבח ליהוה בבצורה וטבח גדויל בארץ אדום: 7 וירדו ראמים עם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב יידש: 8 כי יום נקם ליהוה שנה שלומים לריב ציון: 9 ונחפכו נחליה לופת ועפרה לנפרית והויה ארצתה לופת בערה: 10 ללה יומם לא תכבה לעולם עיליה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: 11 וירשוה קאת וקפוד ויושוף וערב ישבנו בה ונטה עליה קו תהו ואבוי בה: 12 חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: 13 וועלתה ארמנתיה סרים קמוש וחווח במבצריה והויה נהנה תנים חציר לבנותה יעה: 14 ופנסו ציים את אים ושער על רעהו יקרא אך שם הרניעה לילית ומצתה לה מנוח: 15 שמה קננה קפוי ותמלט ובקעה ודרגרה בצללה אך שם נקצאו דיות אשה רעהה: 16 דרשו מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרא אשה רעהה לא פקדו כי פי הוא צוחה ורוחו הוא קבצן: 17 וזהו הפליל להן גורל וירדו חלקתה להם בקען עד עולם יירשות לדור ודור ישכנו בה:

35 ישום מדבר ציה ותגל ערבה ותפרח כחכצלה: 2 פרח תפרח ותגל אף נילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראן כבוד יהוה הדר אלהינו: 3 חזוקן ידים רופות וברכים כשלות אמץ: 4

שנה תרנונה בטחות כי כליה בצריך אסף בל' יבוא: 5 חרדו שאגנות רגזה בטחות פשחה וערה וחגורה על חלציהם: 12 על שדים ספדים על שדי חמד על נפן פריה: 13 על ארמת עמי קוין שמיר תעלה כי על כל בתיהם משוש קרייה עליה: 14 כי ארמן נטש המון עיר עזב עפל ובchan היהה بعد מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים: 15 עד ערה עליינו רוחה מרומים והיה מדבר הכרמל וכרמל לעריך יחשב: 16 ושכנן במדבר משפט וצדקה הכרמל תשב: 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטה עד עולם: 18 וישב עמי בונה שלום ובמשכנות מטבחים ובמנוחת שאגנות: 19 ובברד ברדת הירוד ובשפלה השפל העיר: 20 אשרכם ורעד על כל מים משלחי רגל השור והחמור:

33 הוי שודד ואתה לא שדור ובונד ולא בנדו בו כהטמך שודד תושד נגלה לבנד' בנד' בך: 2 יהוה חננו לך קונו היה ורעם לבקרים אוף ישועתו בעת צרה: 3 מקהל המון נדרדו עמים מרוממתך נפצו גוים: 4 ואסף שליכם אסף החסיל כמשק נבכים שוקק בו: 5 נשגב יהוה כי שכן מדורם מלא ציון משפט וצדקה: 6 והיה אמונה עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרך: 7 חן אראלם צעקן חצה מלאכי שלום מר יכין: 8 נשמו מסלות שבת עבר אראח הפר בריתו מס עדים לא חשב אונש: 9 אבל אללה ארץ החפир לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל: 10 עתה אקום יאמר יהוה עתה אדומים עתה אנשא: 11 תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש חאכלם: 12 ויהו עמים משרפוש שיר קזים כסוחים באש יצחו: 13 שמעו רוחקים אשר עשיתו ודרעו קרוביים גברתי: 14 פחדו בציון חטאים אזהה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: 15 חלך צדקות ודבר מישרים מס בבצע מעשיות נער כפיו מתפרק בשחדר אטם אגנו משמע דמים ועצם עינוי מראות ברע: 16 הוא מרומים ישכנן מצדות סלעים משגנו לחמו נתן מימי נאמנים: 17 מלך ביפוי תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקיהם: 18 לבק' יהגה אימה אלה ספר איה שקל איה ספר את המנדים: 19 את עם נועז לא תראה עם עמקו שפה משמע נלען לשון אין בינה: 20 חזזה ציון קריית מועדרנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן

ויקרא בקול גדויל יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הנדרול מלך אשרו : ¹⁴ כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציג אתכם : ¹⁵ ואל יבטח אתם חזקיהו אל יהוה לאמר הארץ צלינו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשרו : ¹⁶ אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשרו עשו את ברכה וצאו אליו ואכלו איש גבנו ואיש התאנטו ושתו איש מי בורו : ¹⁷ עד באילוקחתם הארץ כארצכם ארץ דן ותירוש ארץ لكم תמצאים אל ארץ כארצכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו וכרכמים : ¹⁸ פן יסית אתם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו והציגו אלי הנוים איש את הארץ ביד מלך אשרו : ¹⁹ והציגו אלי הנוים איש את הארץ ביד מלך אשרו : ²⁰ אה אליה חמת ואפרד אה אליה ספדיים וכי הצילו את שמרון מידי : ²¹ מי בכל אליה הארץות האלה אשר הצילו את הארץ מידי כי יציל יהוה את ירושלים מידי : ²² ויחרשו ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענחו : ²³ ויבא אליקים בן חלקייהו אשר על הבית ושבנה הסופר וויאח בן אסף המזוכר אל חזקיהו קרוועי בגדים ווינדו לו את דבריו רב שקה :

37 יהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשקوابא בית יהוה : ² ווישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנה הסופר ואת זקנינו הכהנים מתחכמים בשקים אל ישעיהו בן אמון הנביא : ³ ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צהה ותוכחה ונאצחה היום כי באו בנים עד משבר וכח אין ללהה : ⁴ אול ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשר אדרנו להרף אליהם חוי וחווכיה בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפללה بعد השארית הנמצאה : ⁵ וויאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו : ⁶ ויאמר אליהם ישעיהו כה אמרוון אל אנרכם כה אמר יהוה אל תידא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו נערוי מלך אשרו אותיו : ⁷ והני נתן בך רוח ושמי שמועה ושב אל הארץ והפלתו בחרב בארכו : ⁸ ווישוב רב שקה וימצא את מלך אשרו נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש : ⁹ ווישמע על תרתקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמעו וישלח מלכים אל חזקיהו לאמר : ¹⁰ כה אמרוון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלים ביד מלך אשרו : ¹¹ הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשר לכל הארץות להחרים

יאמרו לנו מהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבו נמול אלהים הוא יבו וישעיכם : ⁵ או תפקנה עני וורדים ואוני חרים תפתנה : ⁶ או יידלן כאיל פסח ותרון לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה : ⁷ והיה השרב לאם וצמאן למובע מים בונה תנאים רכבה חציר לבנה ונמא : ⁸ והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יערנו טמא והוא למו הלאך דרך ואוילם לא יתעו : ⁹ ולא יהיה שם אריה ופרץ חיות בל עלנה לא תמצא שם וחלכו גואלים : ¹⁰ ופדרויה יהוה ישובן ובאו ציון ברנה ושמחה עולם על ראשם שwon ושמחה ישינו ונסנו יונן ואנהה :

36 יהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה שנחריב מלך אשר על כל ערי יהודה הבצורות יותפשם : ² ווישלח מלך אשר ארת רב שקה מלכיש וירושלמה אל המלך חזקיהו בחזיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העלונה במסלה שדה כובס : ³ וויאו אליקים בן חלקייהו אשר על הבית ושבנה הספר וויאח בן אסף המזוכר : ⁴ ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הנדרול מלך אשר עשו מה הבטחון זהה אשר בטהה : ⁵ אמרתיך אך דבר שפתים עצה ונבורה למלחמה עתה על מי בטהה כי מרדת כי : ⁶ הנה בטהה על משענתה הקנה הרץ הזה על מצרים אשר יסנך מצרים לכל הבטחים עליו : ⁷ וכוי תאמר אליו אל יהוה אלהינו בטהנו הלא הוא אשר בכפו ונכח בכם פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו : ⁸ והסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחו : ⁹ וועתה התערב נא את אדרני המלך אשר ואתנה לך אל לפים סוסים אם תוכל לחתך רכבים עליהם : ¹⁰ ואיך תшиб את פוי פחת אחד עברדי אדרני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכבים ולפרשים : ¹¹ וועתה המבלעדי יהוה עליות על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אליו עלה אל הארץ הזאת והשחיתה : ¹² ויאמר אליקים ושבנה וויאח אל רב שקה דבר נא על עבדיך ארמיות כי שמיים אנחנו ואל דבר אלינו יהודית באני העם אשר על החומה : ¹³ ויאמר רב שקה האל אדריך ואליך שלחני אדרני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראים ולשחות את שניהם עמכם : ¹⁴ וויעמד רב שקה

וננותו על העיר הזאת להושעה למען ולמען דור עברי: 36 ריצא מלך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמינית וחמשה אלף וישכמו בבקר והנה כלם פנרים מותים: 37 ויעש וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בינוי: 38 ויהי הוא משתחווה בית נסיך אל יהו ואדרמלך ושראצער בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט ומלך אסר חדן בנו תחתיו:

38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביה ויאמר אליו כי אמר יהוה צו לביתך כי מות אתה ולא תחיה: 2 ויסכח חזקיהו פניו אל הקיור ויתפלל אל יהוה: 3 ויאמר אלה יהוה זכר נא את אשר התהלך לפני באמת ובבלב שלם והותם בעניך עשייתו ויבך חזקיהו בכינור: 4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: 5 הלוך ואמרת אל חזקיהו כי אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את הפלתך ראיית את דמתקה הנני יוסף על מיך חמיש עשרה שנה: 6 ומכך מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וננותו על העיר הזאת: 7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה אתה הדבר הזה אשר דבר: 8 הנה מшиб את צל המעלות אשר ירדת במעלותו אחו בשמש אחנית עשר מעלות וחשב המשמש עשר מעלות במעלות אשר ירדת: 9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלווה ויהי מהלוי: 10 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשער שאל פקדתי יתר שנותיו: 11 אמרתי לא אראה יהה בה ארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חיל: 12 דורי נסע ונמלח מני כאחל רע Kapferot כארן חי מדרלה יבצעני מום עד לילה תשלמני: 13 שווית עד בקר כארוי כן ישבר כל עצמותי מום עד לילה תשלמני: 14 כסוס ענור כן אצפצח אהנה כיונה דלו עני למורום אדרני עשקה לי ערבי: 15 מה אדרבר ואמר לי והוא עשה אדרה כל שנותי על מר נפשי: 16 אדרני עליהם ייחו וכל בבחן חי רוחי ותחלימני והחני: 17 הנה לשולם מר לי מר אתה השקת נפשי משחת בלוי כי השלכת אחרי גוך כל חטא: 18 כי לא שאל תודך מות יהלך לא ישברו יורדי בור אל אמרתך: 19 דחי דחי הוא יודך כמוני דיים אב לבנים יודיע אל אמרתך: 20 יהוה להושעני וננותי נננו כל ימי חיינו על בית יהוה: 21 ויאמר ישעיהו ישאו דבלת

אתה תנצל: 22 הרצילו אותם אלהי הגנים אשר השחיתו אבותינו את גזון ואת חורן ורצף ובני עדן אשר בתלתה: 23 איה מלך חמת וממלך אפרפ ומלך לער ספרים הנע וועה: 24 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלכים וקראהתו ויעל בית יהוה וופרשחו חזקיהו לפני יהוה: 25 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: 26 יהוה צבאות אלהי ישראל שב הכרבים אתה הוא האלhim לביך לכל מלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 27 הטה יהוה אנטך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחך אליהם כי: 28 אמן יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארץות ואת ארצם: 29 ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים הנה כי אם מעשה ידי אדם עז ואבן ויאבדום: 30 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידיו וידעו כל מלכות הארץ כי אתה יהוה לביך: 31 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כי אמר יהוה אלהי ישראל אשר הפלתך אליו אל סנחריב מלך אשר: 32 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון אהדריך ראש הנעה בת ירושלים: 33 את מי חרפת ונדרפת ועל מי הרימות קול והשא מרים עיניך אל קדוש ישראל: 34 ביד עבדיך חרפת אדרני והאמר ברב רכבי עיי עלייתו מרים הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארצו מבחן בראשיו ואבוא מרים קזו יער כרמלו: 35 אני קרתי ותתיו מים ואחרב בכף פעמי כל יארוי מצור: 36 הלווא שמעת לмерחוק אותה עשייתו מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי לפני קמה: 37 ושבתק וצאתך ובוך ידעתו ואת התרנוך אליו: 38 יען התרנוך אליו ושאנך עליה באזני ושמנויך חדי באפק ומותני בשפטיך והשיבתיך בדרכך אשר באת בה: 39 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השליישית ורעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים: 40 וויספה פלשת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למלחה: 41 כי מירושלם יצא שאירתה ופליטה מהדר ציון קנתה יהוה צבאות תעשה זאת: 42 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חז ולא יקדרנה מני ולא ישפך עליה סללה: 43 בדרכך אשר בא בה ישבוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה: 44

משפט וילמדו דעת ודרך תבונות יודיענו: 15 הן גוים כמך מDAL' וכשהק מאזינים נחשבו הן אים דרך יטול: 16 ולבנון אין די בער וחיתו אין דיללה: 17 כל הנינים אין גדרו מפאס ותחו נחשבו לו: 18 ואל מי תדרמיין אל ומה דמותה תערכו לו: 19 הפסל נסך חרש וצרכ' בזחוב וירקענו ורתקות כסף צורף: 20 המסקן תרומה עץ לא יركב בחרח חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט: 21 הלוא תדרשו הלוא תשמעו הלוא הנדר מראשם לכם הלוא הבנות מוסדות הארץ: 22 הישב על חוג הארץ וישביה בחגבים הנטהה דרך שמים וימתחם כאלה לשבת: 23 הנוטן רזונות לאין שפט ארץ כהתו עשה: 24 אף בל נתעו אף בל ורעו אף בל שרש בארץ געם ונשף בהם ויבשו וסערה כקש החאים: 25 ואל מי תדרמיין ואשה אמר קדוש: 26 שאו מדורם ענייכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאים לכלם בשם יקרא מרבי אונים ואמץ' כח איש לא נדר: 27 למה תאמיר יעקב ותדבר ישראל נסתהה דרכי מיהוה ומאלחי מושפטי עבר: 28 הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצחות הארץ לא יעף ולא יגע אין חקר לתבונתו: 29 נתן לעיפ' כח ול אין אונים עצמה ירבה: 30 ויעפו נערם ונגע ובחרום כשל יכשל: 31 וקיו יהוה יחליפו כח יעלן אבר כנשרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא יעפו:

41 החירשו אליו אים ולאימים יחליפו כח ינשו או ירבו ייחדו למשפט נקרבה: 2 מי העיר ממורה צדק קראהו לרגלו יתן לפניו גוים וממלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדע קשתו: 3 ירדפס יעבר שלום ארחה ברגלו לא יבוא: 4 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה הראשון ואת אחרים אני הוא: 5 ראו אים וייראו קצחות הארץ יחרדו קרבו ויאתווון: 6 איש את רעה יעוזו ולא אחיו יאמר חזק: 7 ויהזק חרש את צרכ' מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויהזק במסמרים לא ימוט: 8 אתה ישראל עבדי יעקב אשר בתרתיך זרע אברהם אהבי: 9 אשר החזקית מקצחות הארץ ומאייליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מסתיך: 10 אל תירא כי עמק אני אל תשתע כי אני אליך אמרתיך אף עזתיך אף תמכתיך בימין צדקיך: 11 הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהו אין ואבדו עצתו יודיענו: 14 את מי נועץ ויבנחו וילמדו בארא

תנאים וימרחו על השהין וייחי: 22 ויאמר חזקיהו מה אות כי עללה בית יהוה:

39 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בכל ספרים ומונחה אל חזקיהו ושמע' כי חלה ויהזק: 2 וש mach עליהם חזקיהו ויראמ את בית נכתה את הכסף ואת הזוחב ואת הבשימים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באצדרתו לא היה דבר אשר לא הראמ חזקיהו ובכל מושלו: 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה וממאי יבוא אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוכה באו אליו מבבל: 4 ויאמר מה ראו ביביך ויאמר חזקיהו את כל אשר ביבתו ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באוצרתי: 5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: 6 הנה ימים באים ונשא כל אשר ביביך ואשר אצרו אבזח עד היום הזה בבל לא יותר דבר אמר יהוה: 7 ומניבך אשר יצאו מך אשר תולד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי:

40 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: 2 דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לkerja מיד יהוה כפלים בכל חטאתייה: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: 4 כל ניא ונשא וכל הדר ונבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: 5 גונלה כבוד יהוה וראו כל בשער יהדו כי פי יהוה דבר: 6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו ציון השדה: 7 ייש חציר נבל ציון כי רוח יהוה נשבה בו אבן חציר העם: 8 ייש חציר נבל ציון ודבר אלהינו יקום לעולם: 9 על הרכב הרים נבל ציון הרימי בכח קולך מבשחת ירושלים עלי לך מבשחת ציון הרימי בכח קולך מבשחת הרים והרמי אל תוראי אמרו לעיר יהודה הנה אלהיכם: 10 הנה אדרני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלחה לו הנה שכרו אתו ופעלו לפניו: 11 כרעה עדרכו ירעה בורעו יקבץ תלאים ובחיקו ישא עלויות יהל: 12 מי מدد בשעלוי מים ושמים בזרת תקן וכל בשלש עפר הארץ וshall בפלס הרים ונבעות במאזנים: 13 מי תקן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 14 את מי נועץ ויבנחו וילמדו בארא

ויהלתו לפסלים: 9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מجيد בטרם תצמונת אשמעי אתם: 10 שרו ליהו שיר חדש תהלו מוקצה הארץ יורדי הים ומלאו אים וישביהם: 11 ישאו מדבר ועריו חצרים תשקב רון ושבי סלע מראש הרים יצוחו: 12 ישמו ליהו כבוד ותחלתו באים נגידו: 13 יהוה כנבר יבא כאיש מלחות ועיר קנאיה ירעד אָפַרְתִּיחָע עַל אַיְבָּו יתנבר: 14 החשתי מעולם אחריד שתחפה כיוולדה אפה אשם ואשף ייחד: 15 אחריב הרים ונבעות וכל עשבם אובייש ושמתי נהרות לאים ואגמים אובייש: 16 והולכת עורות בדרכ לאי רדו בנובות לא ידעו אדריכם אשים מהשך לפניהם לאור ומעקשים למשור אלה הדברים עשיהם ולא עזובים: 17 נסנו אחריו יבשו בשת הבטחים בפסל האמרם למסכה אתם אלהינו: 18 החזרים שמעו והודרים הביטו לדראות: 19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלacci אשלה מי עור כמשלים ועור כעבד יהוה: 20 ראות רבות ולא תשמר פקו אונים ולא ישמע: 21 יהוה חפץ למן צדקו ינדיל תורה ויאידר: 22 והוא בעבו וושא הפה בחורם כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבו ואין מציל משחה ואין אמר השב: 23 מי בכם יאוזן זאת יקשב וישמע לאחורה: 24 מי נתן למשחה יעקב וישראל לבזום הלויה זו התנו לו ולא אבו בדרכיו הלויך ולא שמעו בתורתו: 25 וישפוך עליו חמה אפו ועוזו מלחתה ותלהתחו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב:

43 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי נאליך קראתי בשמי לי אתה: 2 כי עבר בימים אתך אני ובנהרות לא ישטוףך כי תליך במו אש לא תכו ולחבה לא תבער ברך: 3 כי אני יהוה אליהך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרק מבדים כוש וסבא החתיך: 4 מאשר יקרת בעני ונכדחת ואני אהבתך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך: 5 אל תירא כי אתך אני מזורח אביה ורעד וממערב אקבץ: 6 אמר לצפונן אף עשיתינו: 7 הוציא עם עור וענינים יש וחרשים ואונים למו: 8 כל הגוים נקבצו יהדו ויאספו לאמים מי בהם ניד זאת וראשות ישבינו יתנו עדיהם ויצרך וישמעו

אנשי ריבך: 12 תבקש ולא תמצאים אנשי מצתק יהו Cain וכאפס אנשי מלחתך: 13 כי אני יהוה אלהיך מהזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עוזרתך: 14 אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני עוזרתיך נאם יהוה ונאלך קדוש ישראל: 15 הנה שמתיך למורן הרוץ חדש בעל פיפות חדש הרים ותדק ונבעות כמו תשים: 16 תזרם ורוח תشاء וסערה תפיין אותם אתה תניל ביהוה בקדוש ישראל תחתל: 17 הענים והאבונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אעט אלהי ישראל לא ענכם: 18 אפתח על שפינם נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאם מים וארץ ציה למווצאים מים: 19 אתן במדבר ארוי שטה והדס וען שמן אשים בערבה ברוש תדרה ותאשור כי יד יהוה עשתה זאת יראו יודע וישמו וישכלי יהדו: 20 למען קדוש ישראל בראה: 21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הניש עצמותיכם אמר מלך יעקב: 22 יגינו וינגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה הנגידו ונשימה לבנו ונדרעה אחריתון או הבאות השמיינו: 23 הנגידו האתות לאחורה ונדרעה כי אליהם אתם אף היטיבו ותרעו ונשעה ונרא יהדו: 24 חן אתם מאיין ופעלכם מאפע הוועבה יבחר בכם: 25 הערירוטי מצפון ויאת ממורח שמש יקרה בשמי ויבא סננים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט: 26 מי הנגיד מראש ונדרעה ומולפנים ונאמר צדיק אף אין מجيد אף אין משמעו אף אין שמע אמריכם: 27 דראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן: 28 וארא ואין איש ומאהה ואין יועץ ואשלאם וישבו דבר: 29 חן כלם און אפס מעשיהם רוח ותחו נסכים:

42 חן עבדי אתמך בו בחורי רצחה נפשי נתתי רוחיו עליו משפט לנויו יוציא: 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו: 3 קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כחה לא יכבה לאמתו יוציא משפט: 4 לא יכה ולא ירוין עד ישים בארץ משפט ולתורתו אים ייחילו: 5 כה אמר האל יהוה בורא השמים וגוטיהם רקע הארץ וצאניה נתן נשמה לעם עליה רוחה להלכים בה: 6 אני יהוה קראתיך בצדך ואחזק בידך ואצרך וגאנך לבירית עם לאור נויים: 7 לפפק עינים עורות להוציא מאסיר מבית כלא ישבו חיך: 8 אני יהוה הוא שמי וכבודיו לאחר לא אתן

ישר אל ופסל נסך לבליו הועל: **כ** הן כל חבריו יבשו וחרשים המה מادرם יתקבזו כלם יעמדו יפהרו יבשו יחד: **כ** 12 חרש ברזיל מעזב ופעל בפחם ובמקבות יצראה ויפעלחו בזורוע כחונם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף: **כ** 13 חרש עצים נתה קו יתרארדו בשרד ירעשו במקצועות ובמחוגה יתרארדו ויעשוו כתבנית איש כתפארת אדם לשbeta בית: **כ** 14 לכרת לו ארויום ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן ונשם ינדל: **כ** 15 והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל ווישתחו עשוו פסל ויסנד למו: **כ** 16 חציו שרכ במו אש על החציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמומי ראייטי אור: **כ** 17 ושאריתו לאל עשה לפסליו יסנוד לו ווישתחו ויחפלל אליו ויאמר היצלנו כי אל אתה: **כ** 18 לא ידעו ולא יבינו כי מה מראות עיניהם מהשכיל לכתם: **כ** 19 ולא ישב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר החציו ש רפואי במו אש ואף אפייתו על נחליו לחם אצלה בשאר ואכל ויתרו למוועבה עשה לבול עז אסנו: **כ** 20 רעה לא העברתיך במנחה ולא הונתיך לבבונה: **כ** 21 לא קנית לי בכסף קנה וחלב וזכה לא הרוינו אך העברתני ישראל: **כ** 22 לא הביאת לי שה עתיך ובחיך לא כבדתני לא העברתיך הונתני בעונתיך: **כ** 23 א נכי הוא מהה שקר בימיינ: **כ** 24 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך עבר לי אתה ישראל לא תנשנ: **כ** 22 מהו כי כעב פשעיך וכען חטאיך שובה אליו כי נאלחיך: **כ** 23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתית הארץ פצחו הרים רנה יער וככל עז בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: **כ** 24 כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן א נכי יהוה עשה כל נתה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי: **כ** 25 מפר אתה בדים וקסמים יהולל משיב הרים אחורה ודעתם ישבל: **כ** 26 מקום דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלים תושב ולעריו יהודה תבנינה וחרבותה אקומות: **כ** 27 האמר לצולחה חרבני ונחרתיך אובייש: **כ** 28 האמר לכווש רעוי וככל חפצי ישלים ולא אמר לירושלים תבונה והיכל תוסד:

45 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החוקתי בימיינו לרד לפניו נוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתיהם ושעריהם לא יסנרו: **כ** 2 אני לפניך אלך והדורים אושר דלתות נחשה אשבר וברייחי ברזיל אנדע: **כ** 3 ונתני לך אוצרות חזק ומطمני מסתרים למן תדע כי אני יהוה הקורא בשמק אליה ישראל: **כ** 4 למן עבד יעקב וישראל בחורי ואקרא לך בשמק אנק ולא ידעתי: **כ** 5 אני יהוה יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל ידע למן יבשו: **כ** 10 מי

ויאמרו אמות: **כ** 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען הדעו והאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה: **כ** 11 א נכי א נכי יהוה ואין מלבדי מושיע: **כ** 12 א נכי הנדתי והושעתו והשמעתו ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל: **כ** 13 נם מים אני הוא ואני מידי מציל א פעול ומוי ישינה: **כ** 14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למונכם שלחתי בבלה והורדי בירחים כלם וכשרים באניות רנתם: **כ** 15 אני יהוה קדושיםם בורא ישראל מלכם: **כ** 16 כה אמר יהוה הנוטן בים דרך ובמים עזים נחיבת: **כ** 17 המוציא רכוב וסוס חיל ועוזו יהדו ישכבו כל יקומו דעכו כפשתה כבו: **כ** 18 אל תזכרו ראשונה וקדמניות אל תתבננו: **כ** 19 הני עשה חדשה עתה תצמה הלוא תדועה אף אשם במדברך דרך בישמן נחרות: **כ** 20 תכבדו חיות השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נחרות בישמן להשכות עמי בחורי: **כ** 21 עם זו יצרתוי לי תחתלי יספרו: **כ** 22 ולא תאו קראת יעקב כי יגעת בי ישראל: **כ** 23 לא הביאת לי שה עתיך ובחיך לא כבדתני לא העברתיך במנחה ולא הונתיך לבבונה: **כ** 24 לא קנית לי בכסף קנה וחלב וזכה לא הרוינו אך העברתני בחטאותיך הונתני בעונתיך: **כ** 25 א נכי הוא מהה פשעיך למעני וחתאתיך לא אכר: **כ** 26 הזכרני נשפהה יחד ספר אתה למן תצדך: **כ** 27 א ביך הראושן חטא ומלייציך פשעו כי: **כ** 28 ואחלל שרי קדר ואותה להרם יעקב וישראל לנדרפים:

44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: **כ** 2 כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעורך אל חירא עבדי יעקב וישראל בחרתי בו: **כ** 3 כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתך על צאניך: **כ** 4 וצמחי בין חציר עדרכם על יבלי מים: **כ** 5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: **כ** 6 כה אמר יהוה מלך ישראל ונאל יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלhim: **כ** 7 ומי כמוני יקרא וינירה ויערכה לי משומי עם עולם ואתות ואשר תבאה יגידו למו: **כ** 8 אל תפחרו ואל תרדו הלא מא השמעות והנדתי ואתם עדי הייש אלהו מלבדי ואין צור בילדעתך: **כ** 9 יצרי פסל כלם תחו וחמודיהם כל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל ידע למן יבשו: **כ** 10 מי

מני רחם: 4 וуд זקנה אני הוּא ועד שיבת אני אסכל אני
עשתוּ ואני אשא ואני אסכל אמלט: 5 למי הדמיון ותשׁוּ
וחתשמי נורמה: 6 הולם זהב מוכיס וכסף בקנה ישקלו
ישכרו צורף ווישחו אל יסndo אָף יְשַׁתְּחֹו: 7 ישאדו על
כתף יסבלתו וויניחו תחתיו ווימד ממקומו לא ימיש
אָף יְצַעַק אַלְיוֹ וְלֹא יָעַנְהַ מְצָרָתוֹ לְאָיוֹשְׁעָנוּ: 8 זכרו
זאת והתאשו השיבו פושעים על לב: 9 זכרו ראשנות
מעולם כי אגci אל ואין עוד אללהם ואפס כמוני: 10 מניד
מראשית אהדרית ומקדם אשר לא נעשה אמר עצתי תקום
וכל חפצי עשה: 11 קרא מזורה עית מארץ מתק איש
עצתו אָף דְּבָרָתוֹ אָף אַבְּיָנָה יְצַרְתִּי אָף אָעַשָּׂה: 12 שמו^ו
אלֵי אָבִיו לְבָבָ הַרְחָקִים מְצָדָקָה: 13 קרבתי זדקתי לא
תרחק ותשועתי לא תאהר ונתני בציון תשועה לישראל
תפארתי:

47 רדי ושבי על עפר בחולות בת בבל שבוי לארץ אין
כסא בת כדים כי לא תוספי יקראו לך רכה ונגנה: 2
קחי רחמים וטחני קמה גלי צמתק חשי של גלי שוק
עברי נחרות: 3 תנל עrotchך נם תראה חרפתק נקם
אךח ולא אפנע אדים: 4 נאלנו יהוה צבאות שמוי קדוש
ישראל: 5 שב דיומם ובאי בחשך בת כדים כי לא
תוספי יקראו לך נברת מלכות: 6 קצפתו על עמי
חללי נחלתי ואתגס בידך לא שמת להם רחמים על
זקן הכבdet ערך מאר: 7 ותאמורי לעולם אהיה נברת
עד לא שמת אלה על לך לא זכרת אחריתה: 8 ועתה
שמע זאת עדינה היושבת לבטה האמרה בלבבה אני
ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדרע שכול: 9 ותבאנא
לך שתי אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כהמס באו
עליך ברב כשביך עצמת חבריך מאר: 10 ותבטה
ברעתק אמות אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך
ותאמורי בלבך אני ואפסי עוד: 11 ובא עלייך רעה לא
תדרש שחרה ותפל עלייך הוּא לא מוכלי כפירה ותבא
עליך פתאום שואה לא תדרע: 12 עמדני נא בחבריך ורב
כשביך באשר יגעת מנעריך אוֹלי חוכלי הוועיל אוֹלי
חרוצי: 13 גנלאית ברב עצתק יעדמו נא ווישיך הברוי
שמות החזום בכוכבים מודיעם לחדים מאר יבאו
עליך: 14 הנה הוּא קש אש שרפתם לא יצילו את נפשם
מיד להבה אין נחלת לחם אור לשבת גנדו: 15 כן

ואין עוד זולתי אין אללהם אゾיך ולא ידעתני: 6 למן
ידעו מזורה שמש וממערבה כי אפס בלבני אני יהוה
ואין עוד: 7 יציר אוֹר ובורא חַשְׁךָ עַשְׁה שְׁלָום ובורא רע
אני יהוה עשה כל אלה: 8 הרעיבו שמיים ממעל ושהקם
יזל צדק תפתח ארץ ויפרו ישׁע וצדקה הצמיה יחד אני
יהוה בראותיו: 9 هوּא רב את יציר וחרש את חרש אדרמה
היאמר חמד ליצרו מה העשה ופעליך אין ידים לו: 10
הוּא אמר לאב מה תולד ולאשה מה תחלין: 11 כה אמר
יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלנו על בני ועל
פעליך צצוני: 12 אָנֹכִי עֲשַׂתִּי אֶרְץ וְאָדָם עַלְיָה בְּרָאָתִי
אני ידי נטו שמיים וכל צבאים צוותי: 13 אָנֹכִי הַעֲרָתָה
בצדך וכל דרכיו איש הוּא יבנה עיריו ונלוות ישלח לא
במחור ולא בשחד אמר יהוה צבאות: 14 כה אמר מיר יהוה
יניע מצרים וסחר כוש וסבאים אגשי מדה עלייך עברו
ולך יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישחחו אליך
יתפללו אךך אל ואין עוד אפס אללהם: 15 אָנֹכִי אַתָּה
אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: 16 בושו ונם נכלמו
כלם יהרו הילכו בכלמה חרש צירם: 17 ישראל נושא
עד: 18 כי אמר יהוה בורא השמיים הוּא האלהים
יצר הארץ ועשה הוא כבינה לא תחו בראה לשבת יצרה
אני יהוה ואין עוד: 19 לא בסתר דברתו במקום ארץ
חישך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר
צדק מניד מישרים: 20 הקבצוו ובאו התגנשו יהרו פלייש
הגויים לא ידעו הנשאים את עז פסלים ומתחפליים אל אל
לא יושיע: 21 הגידו והגינו אָפָּךְ יוּצַא צִדְקָה
זאת מקדם מאי הגידה הילא אני יהוה ואין עוד אללהם
מבילדך אל צדיק ומושיע אין זולתי: 22 פנו אליו והושע
כל אפסי הארץ כי אני אל ואין עוד: 23 בְּנֵי נְשַׁבְּעֵתִי יָצָא
מפני צדקה דבר ולא ישוב כי ל' תכרע כל ברך תשבע
כל לשון: 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועו עדריו יבוא
ויבשו כל הנחרים בו: 25 ביהוה יצדקו ויתהלו כל זרע
ישראל:

46 כרע כל קרס נבו הוּא עצביהם לחיה ולבחמה
נשאיהם עמוסות משה לעיפה: 2 קרסו כרעו יחרדו לא
יכלו מלט משא ונפשם בשבי הילכה: 3 שמעו אליו בית
יעקב וכל שארית בית ישראל העםיסים מני בطن הנשאים

הו לך אשר יגעת סחריך מנעריך איש לעברו תען אין מושיעך:

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהודה ובאליהו ישראלי זכריו לא באמת ולא בצדקה: 2 כי מעיר הדרש נקרוא ועל אלהי ישראל נסמכו יהודה צבאות שמו: 3 הראשנות מאו הגדתי ומפני יצאו ואשמיים פהאמ עשתי ותבאה: 4 מדעת כי קשה אתה וניד ברול ערף ומצחך נחשוה: 5 ואניד לך מאו בטרם תבוא השמעתי פן תאמר עצבי עשם ופסלי נסכי צום: 6 שמעת חזה כללה ואתם הלא תנידו השמעתי חדרשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: 7 עתה נבראו ולא מאו ולפניהם ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתין: 8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאו לא פתחה אונך כי ידעתני בוגוד הבוגוד ופשע מבטן קרא לך: 9 למעןשמי אאריך אפ ותהלך אוחטם לך לבתי החרותך: 10 הנה צרפתיך ולא בכסף בחורתיך בכור ראשון אף אני אחרון: 13 אף יידי יסדה ארץ וימני טפהה שמים קרא אני אליהם יעדמו יהדו: 14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הנגיד את אלה יהודה אהבו יעשה חפצון בבבל וורעו כshedim: 15 אני אני דברתך אף קראתינו הביאתיך והצלה דרכו: 16 קרבו אליו שמעו זאת לא מראש בסתר דברתך מעת הוויה שם אני ועתה אדרני יהוה שלחני ורוחו: 17 כי אמר יהודה נאלך קדרש ישראל אני יהודה אלהיך מלמדך להועל מדריך בדרכך תלך: 18 לא הקשחת למצוותיו ויהי כנהר שלומך וצדקהך נגלי הים: 19 ויהי כחול זרעך וצצאי מעיך כמעתו לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני: 20 צאו מכבלי ברחו מכבדים בקהל רנה הנידו השמיעו זאת הוציאה עד קצה הארץ אמרו גאל יהודה עבדו יעקב: 21 ולא צמא בחרבות הוליכם מים מצור הויל למו ויבקע צור ויזבו מים: 22 אין שלום אמר יהודה לרשעים:

49 שמעו אים אליו ותקשיבו לאמים מרוחיק יהודה מבטן קראני ממעי אמי הזכר שמי: 2 וישם פיכחרא בדרכך בצל ידו החביאני וישמעני לחץ בזרור באשפותו הסתורני: 3 ואמר לי עבדי אתה ישראל אשר בר אטאפר: 4 ואני

ישובון ובאו ציון ברנה ושםחת עולם על ראש שנון ושםחה ישגון נסוי ינון ואנהה: 12 אנסי אנסי הוּא מנהמכם מי את ותיראי מאנש מוות וymbן אדם חציר ינתן: 13 ותשכח יהוה עשה נטה שמיים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת הארץ כאשר כונן להשחית ואיה חמת הארץ: 14 מחר צעה להפתחה ולא ימות לשחת ולא יחרר ללחמו: 15 ואנסי יהוה אליהיך רגע הום ויהמו נליו יהוה צבאות שמו: 16 ואשים דברי בפייך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמיים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמותו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית: 18 אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה: 19 שיתים הנה קראתיך מי נור לך השד והשבר והרעב והחרב מי אתהך: 20 בניך עלפו שכבו בראש כל חומות כהוא מכמר המלאים חמת יהוה נערת אליהיך: 21 لكن שמעי נא זאת עניה ו奢רת ולא מני: 22 כה אמר אדריך יהוה ואליהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמותי לא תוספי לשחותה עוד: 23 ושמתייה ביד מוניך אשר אמרו לנפשך שי ונעbara ותשמי הארץ נור וכחן לעברים:

52 עורי עורי לבשי עוז ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד עREL וטמא: 2 התגעררי מעפר קומי שבוי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון: 3 כי כה אמר יהוה חنم נמכרתם ולא בכסף תנאלו: 4 כי כה אמר אדריך יהוה מצדדים ירד עמי בראשנה לנור שם ואשור באפס עשו: 5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לך עמי חنم משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היוםשמי מנין: 6 لكن ידע עמישמי לכאן ביום ההוא כי אני הוּא המדבר הני: 7 מה נאו על החררים רגלי מבשר משמייש שלום מבשר טוב משמייש ישועה אמר לציון מלך אליהיך: 8 קול צפיך נשוא קול יהדו ירנו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: 9 פצחו רנו יהדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו נאל ירושלם: 10 חשב יהוה את זרוע קדרו לעני כל הגויים וראו כל אפסי ארץ איט ישעת אליהינו: 11 סרוו סרוו צאו משם טמא אל תנעו צאו מותכה הברו נשאי כל יהוה: 12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הילך לפניכם

שלחויה או מי מנשיך אשר מכרתי אתכם לו הון בעוניכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אתכם: 2 מודע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצירה ידי מפודות ואם אין כי כה להציל הון בגערטה אחריך ים אשים נחרות מדבר תבש דנותם מאי מים ותמתה בצמא: 3 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: 4 אדרני יהוה נתן לי לשון למודדים לדעת לעות את יעף דבר יער בברק בברק יער לי און לשמעם כלמודים: 5 אדרני יהוה פתח לי און ואנסי לא מריחוי אחר לאנסונתי: 6 גוי נתתי למיכים ולחיי למורדים פני לא הסתרתי מכמלות וריך: 7 ואדרני יהוה יער לי על כן לא נכלמתי על כן שמתו פני כחלמייש ואדריך לא אבוש: 8 קרוב מצדיק מי יריב ATI נעדמה ייחד מי בעל משפטינו יגש אליו: 9 הן אדרני יהוה יער לי מי הוא ירשעני הון כלם כבנד יבלו עישיאלם: 10 מי ירא יהוה שמע בקול עברו אשר הילך חשבים ואון נהה לו יבצח בשם יהוה וישען באלהיו: 11 הון כלם קדריו אש מאזרי זיקות לכוכב באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היהה זאת לכם למעצה השכבות:

51 שמעו אליו רדרי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: 2 הביטו אל אברם אביכם ואל שרה תחולתכם כי אחד קראתינו ואברכהו ואדרבחו: 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרביה וישם מדברה כעדן וערבתה כנין יהוה שנון ושםחה ימצעה בה תודה וקול זמרה: 4 הקשיבו אליו עמי ולאומי אל הצעינו כי תורה מأتي תצא ומשפטו לאור עמים ארניעי: 5 קרוב צדקי יצא ישע זרעה עמים ישפטו אליו איהם יקו ואל רדי ייחלון: 6 שאו לשמיים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמיים כעשן נמלחו והארץ כבנד תבללה ושביה כמו כן ימותון וישועתו לעולם תהיה וצדקה לא תהה: 7 שמעו אל ידע צדק עם תורתי בלבם אל הירא חרפת אנות ומנגדתם אל תחתו: 8 כי כבנד יאלם עש וכצמר יאלם סס וצדקה לעולם תהיה וישועתו לדור דורות: 9 עורי עורי לבשי עוז ורווע יהוה עורי כימי קדם תנין: 10 הלווא את היא המחרבת ים מי תחום רכה השמה מעמקי ים דרך לעבר נאולים: 11 וופדי יהוה

בן נשבעתי מוקצף עלייך ונמנער לך : 10 כי ההרים ימושו והגביעות המוטנה והסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמור מרחמנך יתוה : 11 עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיק בספרים : 12 ושתיו כרך שמשתיך ושריך לאבניך אקרח וכל נבולך לאבניך חפץ : 13 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך : 14 בצדקה תכונני רחיקי מעשך כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליויך : 15 הנה גור יגור אפס מאותי מי נר אתך עלייך יפל : 16 הנה אנכי בראתך הרש נפה באש פחם ומוציא כל מעשך ואנכי בראתך משות חבל : 17 כל kali יוצר עלייך לא יצלה וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיע ואת נחלת עבדך יהוה וצדקהם מאתך נאם יהוה :

55 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכמו שברו : ואכלו ולכו שברו בלווא כסף ובלווא מחריר יין וחלב : 2 למה תשקלו כסף בלווא לחם ונייעכם בלווא לשבעה שמעו שמווע אליו וaccelו טוב ותתענג בדשן נפשכם : 3 התו אזנכם ולכו אליו שמעו ותהי נפשכם ואכורתה לכם ברית עולם חסידי דור הנאמנים : 4 הנה עד לאומים נתתיו נגיד ומזכה לאמים : 5 הנה גוי לא תרע תקרא גוי לא ידעך אליך ירוצו למען יהוה אליהיך ולקודש ישראל כי פארך : 6 דרישו יהוה בהמצאו קראתו בהיותו קרוב : 7 יעוז דשע דרכו ואיש און מחשבתו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לשלות : 8 כי לא מחשבותי מוחשוביכם ולא דרכיכם דרכיכ נאם יהוה : 9 כי גבחו שמיים הארץ כן גבחו דרכי מדריכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם : 10 כי כאשר ירד הנשם והשלג מן השמיים ושםה לא ישוב כי אם הרוח את הארץ והולדת והצמיה נתן ורע לזרע ולחם לאכל : 11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אליו ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצלהיך אשר שלחתנו : 12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגביעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ינחאו כף : 13 תחת הנעוץ עלה ברוש תחת הסרף יעללה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא כרת :

56 כה אמר יהוה שמרנו משפט ועשנו צדקה כי קרויכ שועתי לבוא וצדקתי להגלוות : 2 אשדי אנוש עשה זאת ובן אדם יחויק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות

יהוה ומאספכם אלהי ישראל : 13 תהנה ישכיל עבדך ירום ונשא ונגהה מאד : 14 כאשר שנמו עלייך רביבם בן משחת מאריש מראהו ותארו מבני אדים : 15 בן זיה גוים רביבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו :

53 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי גנלהה : 2 ויעיל כוינק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראחו ולא מראה ונחמדחו : 3 נבזה וחדל אישים איש מכבות וידוע חלי וכמסחר פנים ממננו נבזה ולא חשבנהו : 4 אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נועז מכה אליהם ומענה : 5 והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עלייו ובחברתו רפה לנו : 6 כלנו צאן חעינו איש לדרכו פניו ויוהה הפיע בזו את עון כלנו : 7 נש והוא נעה ולא יפתח פיו כשהה לטבח יובל וכרכח לפני נזיה נאלמה ולא יפתח פיו : 8 מעצר חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה ורעד יאריך ימים וחפץ יהוה בידיו יצלח : 9 מגען נפשו יראה ישבע בדעתו יצדקיך עבדך לרביבים ועונתם הוא יסבל : 10 לכן א חלק לו בربים ואת עצומם ייחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמה והוא חטא רביב נשא ולפשעים יפניע :

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה כי רביבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה : 2 הרחיביו מקום אהליך וויריעות משבנותיך יטו אל תחשבי הארץ מיתריך יותרתיך חזקי : 3 כי ימין ושמאל תפרצי ורעד נום יירש וערירים נשמות יושיבו : 4 אל תיראי כי לא תבושו ואל תכלמי כי לא חהפרי כי בשת עלומיך תשכחו וחרפת אלמנותיך לא תזכריו עוד : 5 כי בעליך עשי יהוה צבאות שמו ונאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא : 6 כי כאשר עזובה ועזובת רוח קראך יהוה ואשת נוערים כי תמאס אמר אלהיך : 7 ברגע קטן עזבתייך וברחמים נדלים אקצתך : 8 בשצוף קצף הסתרתי פני רגע מך ובחד עולם רחמתיך אמר נאלך יהוה : 9 כי מי זה זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עור על הארץ

עמוי: 15 כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושלוח להחיות רוח שלדים וללחיות לב נדכאים: 16 כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעתוף ונשומות אני עשית: 17 בעונ בצעו קצפתו ואכהו הסתר ואקצוף וילך שוכב בדרכו לבו: 18 דרכיו ראיתי ואדרפאהו ואנחחו ואשלם נחמים לו ולאבליו: 19 בורוא נוב שפתים שלום לדחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: 20 והרשעים כים ננרש כי השקט לא יכול וינגרשו מימי רפש וטיט: 21 אין שלום אמר אלהי לרשעים:

58 קרא בגרון אל תהחש כשובר הרם קולך והנד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: 2 ואותי יום יומ ודרשון ודעתרכי יחפצון כנו אשר צדקה עשה ומשפט אליהו לא עזב ישאלני משפטיו צדק קרבת אליהם יחפזון: 3 למה צמנו ולא ראיית עניינו נפשנו ולא תדע זה ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תגנו: 4 זה לריב ומצה תצומו ולהחות באנרכ רשות לא תצומו כיום להשמע במרום קולכם: 5 הכויה היה צום אבחדרהו יום ענות אדרם נפשו הלקפ'aganman ראשו ושק ואפר יציע הלויה תקרה צום יום רצון ליהוה: 6 הלויה זה צום אבחדרהו פתח חרצבות רשות התר אגדות מותה ושלחה רצוצים חפשים וכל מותה תנתקו: 7 הלווא פרס לדרע לחמק וענויות מרוודים תביא בית כי תראה ערם וכטיחו ובשערך לא תעטלם: 8 או יבקע כשחר אורך וארכתק מהירה תצמוה והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאסף: 9 או תקרה ויהוה ענה תשוע ויאמר הנסי אם תסיר מותוך מותה שלח אצבע ודבר און: 10 ותפק לרעב נפשך ונפש עננה תשבייע וורה בחחש בצחצחות נפשך ועצמתיך: 11 ונחך יהוה תמייד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתיך: 12 ויהיו תחילין והיהת כנן רוח וכמנוצא מים אשר לא יוכבו מימי: 13 ובנו מנקחרות עולמי מוסדי דור ודור תקומות וקרא רגליך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת עגנו לקדוש יהוה מכבד וככבודו מעשות דרכיך ממנצוא חפציך ודבר דבר: 14 או תחענן על יהוה והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתו נחלה יעקב אביך כי פ' יהוה דבר:

כל רע: 3 ואל אמר בן הנכר הנגלה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עז יבש: 4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתו ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתך: 5 ונתי להם בכתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומגנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: 6 ובוני הנכר הנגלים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתך: 7 והכיאותים אל הר קדשי ושמחותם בכית חפלתי עולתיהם וזכהיהם לרצון על מובחוי כי ביתי בית חפלת יקרה לכל העמים: 8 נאם אדרני יהוה מקבץ נדחי ישראל על אקbez עליון לנכציו: 9 כל חיתו שדי אחיו לאכל כל חיתו בעיר: 10 צפו עורם כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנכח הום שכבים אהבי לנו: 11 והכלבים עזינו נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו כלם לדרכם פנו אויש לבצעו מקצחו: 12 אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כוה יום מחר נдол יתר מאר:

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: 2 יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלק' נכחו: 3 ואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאנך ותוננה: 4 על מי תתעננו על מי תרחיבו פה האריכו לשון הלווא אתם ילדי פשע זרע שקר: 5 והנהם באלים תהתק כל עץ רענן שחמי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: 6 בחלקי נחל חלקם הם גורלך נם להם שפכת נסך העליית מנהה העל אלה אגחים: 7 על הור נבה ונשא שמת משכבר נם שם עליית לובח זבח: 8 ואחר הדרת והמווזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלוי הרחבה משכבר ותכרת לך מהם אהבת משכבים ייד חווית: 9 ותשרי למלך בשמן ותרבי רקייך ותשליך ציריך עד מרחק ותשפלי עדר שאול: (Sheol h7585) 10 ברבך דרכך יגעה לא אמרת נואש היה ירך מצאת על כן לא חלית: 11 ואת מי דאנת ותוראי כי תוכובי ואותיו לא זכרת לא שמת על לך הלא אני מהשא ומעלם ואותי לא תוראי: 12 אני אניך צדקתק ואת מעשיך ולא יועיליך: 13 בזעך יצילד קבוץיך ואת כלם ישא רוח יקח הכל והחוסה כי ניהול ארץ וירוש הרים: 14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדריך

זורה: 4 שאי סביב ענייך וראי כלם נקבעו באו לך בניך
מרחוק יבוא וبنזיך על צד האמנה: 5 אז תראי ונחרת
ופחד ורחרח לבך כי יהפוך לך ימון ים חיל ניים
יבאו לך: 6 שפעת נמלים חכסך בכרי מדרין ועיפה כלם
משבא יבוא והבונה ישאו ותחלת יהוה יברשו: 7 כל
צאן קדר יקבעו לך אילני נביות ישרתונך יעלו על רצון
מושביך וביתה תפארתי אפאר: 8 מי אלה כעב תעופינה
וכוונים אל ארבתיהם: 9 כי ל' אים יקוו ואניות תרשיש
בראשנה להכיא בניך מרחוק כספם ווהבם אתם לשם
יהוה אלהיך ולקרוש ישראאל כי אפאר: 10 ובנו בני נכר
חמתיך ומכליהם ישרתונך כי בקצפי היכיתיך וברצוני
רחתמיך: 11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו
להכיא אליך חיל ניים ומכליהם נהנים: 12 כי הנו
וחמלהך אשר לא יעבוך יאבדו והנוים חרב יחרבו:
13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדרח ותאשר יהדו
לפאר מקום מקדשי ומוקם רגנלי אכבר: 14 וההלך אליך
שחוות בני מעניך והשתחוות על כפות רגנליך כל מנאציך
וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראאל: 15 תחת היוטך
עוזבה ושנואה ואין עובר ושמתייך לנוון עולם משוש דור
ודור: 16 וינתק חלב ניים וshed מלכים תינקי וידעת כי אני
יהוה מושיעך ונאלך אביך יעקב: 17 תחת הנחשת אביכא
זהב ותחת הברזל אביכא כסף ותחת העצים נחשת ותחת
האבניים ברזל ושמתו פקרתך שלום ונגשיך צדקה: 18
לא ישמע עוד חמס בארץ שד ושבך בנבוליך וקראת
ישועה חומתיך ושעריך תחללה: 19 לא יהיה לך עוד
השמש לאור יומם ולננה הירח לא יאיר לך והיה לך
יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: 20 לא יבוא עוד
שמש וירחך לא יאסק כי יהוה יהוה לך לאור עולם
ושלמו ימי אבלך: 21 ועטך כלם צדיקים לעולם ידרשו
ארץ נצץ מטעו מעשה ידי להתפאר: 22 הקטן יהיה
אלף והצעיר לנוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

61 רוח אדני יהוה עלי יען מושח יהוה אתי לבשר
ענויים שלחני לחייב לנשבר לי לב לקרא לשבעות דרור
ולאstorim פכח קוח: 2 לקרא שעת רצון לדחווה ויום
נקם לאלהינו לנחם כל אבלים: 3 לשום לאבלי ציון
لتחתיהם פאר תחת אפר שמן שון תחת אבל מעטה
תחללה תחת רוח כהה וקרא להם אילן הצדך מטע
ובכבודו עלייך יראה: 3 וההלך ניים לאורך וממלכים לננה

הן לא קצירה יד יהוה מהஹיע ולא כבירה אונו
משמעות: 2 כי אם עונתיכם היו מבדלים בינם לבין
אליהיכם וחתאותיכם הסתירו פנים מכם משמעו: 3 כי
כפיכם נאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפותחותם דברו
שקר לשונכם עולה תהגה: 4 אין קרא בצדך ואין נשפט
באמונה בטעו על תחוה ודבר שיא הרו عمل והוליד
און: 5 בימי צפוני בקעו וקורוי עכבייש יארנו האכל
מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה: 6 קוריהם לא יהו
לבדר ולא יתכסו במשיעיהם מעשיהם מעשי און ופעל
חמס בכפיהם: 7 רגליהם לרע ירצו וימחרו לשפרם
נקי מחשבותיהם מהשבות און שד ושר במלולותם: 8
דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם
עקשו להם כל דרך בה לא ידעת שלום: 9 על כן רחק
משפט ממוני ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשק
לננהות באפלות נהלהך: 10 נששה כערום קיר וכאיין
עינים נששה כשלנו בצדדים נשף באשימים כמתים: 11
המה כדים כלנו וכוונים הנה נגה נקוה למשפט ואין
ליישועה רחקה ממנה: 12 כי רבו פשעינו גנדך וחתאותינו
עננה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידוענו: 13 פשע וכח
ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר שック וסורה הרו והנו
מלב דברי שקר: 14 והסג אחרך משפט וצדקה מרחוק
תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכח לא תוכל לבוא:
15 והתי האמת נעדרת וסר מרע משחוטל וורא יהוה
וירע בענינו כי אין משפט: 16 וירא כי אין איש ווישותם
כי אין פגניע והושע לו זרו וצדקה היא סמכתחו: 17
וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בدني
נקם תלבשת וויעט כמעיל קגאה: 18 כעל נמלות כעל
ישלים חמה לצריו גמול לאייבו לאים נמול ישלים: 19
ויראו מערב את שם יהוה ומזרחה שמש את כבורי כי
יבוא כנחר צר רוח יהוה נסחה בו: 20 ובא לציון נואל
ולשבו פשע ביעקב נאם יהוה: 21 ואני זאת בריתני אתם
אמר יהוה רוחיו אשר עלייך ודברי אשר שמי בפרק לא
ימשו מפרק ומפרק זרע ומפרק זרע אמר יהוה מעתה
עד עולם:

60 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עלייך זרה: 2 כי
הנה החשך יסאה ארץ וערפל לאמים ועליך זורה יהוה
וכבודו עלייך יראה: 3 וההלך ניים לאורך וממלכים לננה

לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארכמסם בחמותיו וזה נזהם על בנו וכל מלבושו אנגלי: 4 כי יום נקם בלבבי ושהנה נאול' באה: 5 ואביט ואין עזרא אשתונם ואין סומך ותוועש לי ודע וחותמי היא סמכתני: 6 ואבוס עימים באפי ואשכרם בחמותי ואורייד לארץ נזהם: 7 חסדי יהוה אזכיר הלה יהוה כעל כל אשר נמלנו יהוה רוכב טוב לבות ישראל אשר גמלם כרחהמי וכרכב חסדייו: 8 ויאמר אך עמי המה הבנים לא ישקרו ויהיו להם למושיע: 9 בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבותו ובחלתו הוא נאלם ווינטלים ווינשאם כל ימי עולם: 10 והמה מרנו ועכבר את רוח קדרשו ויהפוך להם לאויב הוא נלחם בהם: 11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעינו צאנו איה הדש בקרבו את רוח קדרשו: 12 מוליך לימיון משה זרוע חפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: 13 מוליכם בכתעה תרד רוח יהוה תניתנו לא יכשלו: 14 כבכמה בכתעה תרד רוח יהוה תניתנו כן נהוג עמק לעשות לך שם חפארת: 15 הבט משימים וראה מובל קדרש ותפארתך איה קנאך ונברותך המון מעיך ורחמיך אליו החאפקו: 16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו נאלנו מעלים שמק: 17 למה תטען יהוה מדריך תקשייך לבנו מיראך שוב למן עבדיך שבתי נחלתך: 18 למן עצער ירשו עם קדרך צרינו בוססו מוקדרך: 19 היינו מעולים לא משלת בהם לא נקרא שמק עליהם:

64 לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נולו: 2 כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמק לצדיק מפניך נוים ירנוו: 3 בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נולו: 4 ומועלם לא שמעו לא אוזנו עין לא ראתה אליהם זולתק יעשה למבהכה לו: 5 פגעת את שׁ ועשה צדק בדריך יזכרוך הן אתה קצפת ונחתה בהם עולם וועש: 6 והיה כטמא כלנו וכובע עדים כל צדקהינו ונבל עללה כלנו וענוו כרוח ישאנו: 7 ואין קורא בשמק מתעורר לתחזיקך כי הסתרת פניך ממנה ותמננו ביד עוננו: 8 ועתה יהוה אבינו אתה אנתנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ירך כלנו: 9 אל תקצף יהוה עד מאר ואל לעדר תוכר עין hon הונ עמק כלנו: 10 ערי קדרך היה מדבר צעה ברב כחיו אני מדבר בצדקה רב להושיע: 2 ביתו מודיע אדם ללבושך ובנדייך כרך בנת: 3 פורה דרכתי

יהוה להתפאר: 4 ובנו חרבות עולם שממות ראננים יקומו וחרשו ערי הרב שממות דור ודור: 5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכרים וכרכימים: 6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גנים תאכלו ובכבודם חתירמו: 7 תחת בשתכם משנה וכלה ירנו חלכם לכן בארכэм משנה יירשו שמהת עולם תהיה להם: 8 כי אני יהוה אתה מבשפט שנא גול בעלה ונתתי פעולתם באמת וברית עולם אכרות להם: 9 ונודע בנוים ורעם וצצאיםם בתוכם העמים כל ראייהם ייכרום כי הם זרע ברך יהוה: 10 שוש אשיש ביהוה תנל נפשי באלהי כי הלבשנו בנדוי ישע מעיל צדקה יעתנו כחנן יכהן פאר וככלה תעודה כליה: 11 כי הארץ צמיה צדקה ותלה ונדר כל הגנים:

62 למען ציון לא אחש ולמען ירושלם לא אשקט עד יצא כננה צדקה ויושעתה כלפיד יבר: 2 וראו נוים צדך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקנו: 3 והוית עטרת חפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכם אלהיך: 4 לא יאמר לך עוד עזבה ולא רצך לא יאמר עוד שמנה כי לך יקרא חפצי בה ולא רצך בעולה כי חפץ יהוה בר וארכץ תבעל: 5 כי יבעל בחור בתולה יבעלך בניך ומשוש חתן על כללה ישיש עליך אלהיך: 6 על חומתיך ירושלם הפקדרת שמריהם כל הימים וכל הלילת תמיד לא ייחשו המזקרים את יהוה אל דמי לכם: 7 ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישם את ירושלם תhalbת הארץ: 8 נשבע יהוה בימינו ובזורע עוז אם אתן את דגnek עוד מاقل לאיביך ואם ישטו בני נכר תירושך אשר געת בו: 9 כי מספז אכלחו והללו את יהוה ומקבציו ישתחוו בחזרות קדשי: 10 עברו עברו בשעריהם פנו דרך העם סלו המסלה סקל מאנן הרימנו נס על העמים: 11 הנה יהוה השמייע אל קצעה הארץ אמרו לכת ציון תנגה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלוו לפניו: 12 וקוראו להם עם הקדש נאול' יהוה ולך יקרא דרואה עיר לא נושא:

63 מי זה בא מארום חמוץ בנדים מבצרה זה הדר בלבושו צעה ברב כחיו אני מדבר בצדקה רב להושיע: 2 מודיע אדם ללבושך ובנדייך כרך בנת: 3 פורה דרכתי

וישבו ונטו כרמים ואכלו פרום: 22 לא יבנו ואחר ישב
לא יטטו ואחר יאכל כי כינוי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם
יבלו בחיריו: 23 לא ייגעו לירק ולא ילדו לבהלה כי זרע
ברוכי יהוה המה וצצאים אתם: 24 והיה טרם יקראו
ואני ענה עוד הם מדברים ואני אשמי: 25 זאב וטלה
ירעו כאחד ואירה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא
ירעו ולא ישחטו בכל הארץ אמר יהוה:

66 כה אמר יהוה השמיים בסאי והארץ הדם רגלי אי
זה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי: 2 ואות כל
אללה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה האביט
אל עני ונכח רוח וחרד על דבריו: 3 שוחט השור מכח
איש זוכה השה ערך כלב מעלה מנוחה דם חזיר מזוכר
לבנה מברך און נם המה בחרו בדריכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה: 4 נם אני אבחור בתעליהם ומגורותם אביה
לهم יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע
בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: 5 שמעו דבר יהוה
החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאים מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבש: 6 קול
שaanן מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו:
7 בטרם תחילה ילדה בתרם יבוא חבל לה והמליטה
זכר: 8 מי שמע צואת מי ראה אלה היזחן ארץ ביום
אחד אם יולד נוי פעם אחת כי חלה נם ילדה ציון את
בניה: 9 האני אשביר ולא אולד יאמר יהוה אם אני
המולד ועצרתי אמר אלהיך: 10 שמהו את ירושלים
וילו בה כל אהבה שישו אתה משוש כל המותבלים
עליה: 11 למען תינקו ושבעתם מושך מהחמייה למען תמצאו
וחתעננתם מזוי כבודה: 12 כי אמר יהוה הנני נתה
אליה כנהר שלום וכנהל שופך כבוד נוים וינקח על
צד תנשוא ועל ברכיהם תשעשו: 13 כי איש אשר אמו
תנחנונו כן אני אנחמכם ובירושלים תנחמו: 14 ווראיTEM
ושל לבכם וצמותיכם כדרש תפרחנה ונודעה יד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו: 15 כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלבה
אש: 16 כי באש יהוה נשפט ובחורבו את כל בשׂר ורבו
חללי יהוה: 17 המתקדשים והמשהרים אל הנגנות אחר
אחד בתוך אכלי בשׂר החזיר והשׂקץ והעכבר יחדרו
יספו נאם יהוה: 18 ואנכי מעשיהם ומוחשבתיהם באה

קדשו ותפארתנו אשר הלווק אבותינו היה לשרפת אש
וכל מהמדינו היה להרבה: 12 העל אלה המאפק יהוה
תחשה ותענו עד מאר:

65 נדרשתי ללא שאלה נמצאה ללא בקשנו אמרתי
הנני הנני אל נוי לא קרא בשמי: 2 פרשתי ידי כל היום
אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מוחשבתיהם:
3 העם המכעיסים אותי על פני תמיד זבחים בננות
ומקטרים על הלבנים: 4 היישבים בקבירים ובנכורים
ילינו האכלים בשׂר החזיר ופרק פגלים כליהם: 5
האמרים קרב אליך אל נשבי כי קדשיך אלה עשן
באפי אש קדחת כל היום: 6 הנה כתוכה לפני לאacha
כי אם שלמתי ושלמתי על חיים: 7 עונתיכם ועונת
אבותיכם יחדרו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל
הגבועות חרפוני ומדמי פעליהם ראשונה על חיים: 8
כה אמר יהוה כאשר ימצא התיירש באשכול ואמר אל
תשוחתו כי ברכה בו כן עשה למען עברי לבלתי
השחיתות הכל: 9 וחוצתי מיעקב וזרע ומיהודה יורש הריו
ירישה בחורי ועברי ישכנו שם: 10 והיה השرون לנוה
צאן ועמק עכור לרבע בקר לעמי אשר דרשוני: 11 וואתם
עובי יהוה השכים את הר קדשי הערכים לנוד שלחן
והמלאים למני ממסך: 12 ומণתי אתכם להרב וככלם
לטבח תכרעו עין קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם
ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרם: 13 לבן
כה אמר אדרני יהוה הנה עברי ישמו ואתם תרשבו הנה
עברי ישטו ואתם תצמאו הנה עברי ישמו ואתם תבשו:
14 הנה עברי ירנו מטופ לב ואתם תצעקו מכאב לב
ומשבר רוח תילילו: 15 ותנהתם שמכם לשבועה לבחורי
הмотברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ
ישבע באלהי אמן כי נשכחו הזרות הראשונות וכי נסתרו
מעני: 16 כי הנני בורא תעלינה על לב: 18 כי אם שיוו
תוכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב: 18 כי אם שיוו
ונילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלים
נילה ועמה משוש: 19 ונלתי בירושלם ושותי בעמי ולא
ישמע בה עוד קול בכוי וקול זעה: 20 לא יהוה שם עוד
על ימים וזקן אשר לא ימלא את ימי כי הנער בן מאה
שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל: 21 ובנו בתרם

לקבץ את כל הנינים והלשנות ובאו וראו את כבודיו:¹⁹ ושמתי בהם אותן ושלחתי מהם פלייטים אל הנינים הראשונים פול ולוד משכוי קשת תבל ווון האיים הרחיקים אשר לא שמעו את שמי ולא ראו את כבודיו והנידו את כבודיו בניים:²⁰ והכיאו את כל אחיכם מכל הנינים מנהה ליהוה בסוסים וברכבות ובכובדים ובפרדיים ובכרכרות על הר קדשי ירושלים אמר יהוה כאשר יכיאו בני ישראל את המנהה בכל טהור בית יהוה:²¹ וכן מהם אקה לכהנים ללוים אמר יהוה:²² כי כאשר השמים החדשניים והארץ החרדשה אשר אני עשה עמדים לבני נאם יהוה כן יעדן זרעים ושמכם:²³ והיה מורי חדש בחדרשו ומורי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר יהוה:²⁴ ויצאו וראו בפנרי האנשים הפשעים כי כי תולעתם לא תמות ואשם לא חכבה והוא דראון לכל בשר:

יעקב וכל משפחות בית ישראל: 5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם כי עול כי רחקו מעלי וילכו אחריו הhabל ויהבלו: 6 ולא אמרו איה יהוה המעלת אתנו מארץ מצרים המולך אתנו במדבר הארץ ערבה ושותה הארץ ציה וצלהות הארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם: 7 ובאיו אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבוא ותתמאו את ארציך ונחלתו שמתם ל佗בה: 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרים פשעו כי והנביאים נבוא בכעל ואחריו לא יועלו הלו: 9 לבן עד אריב אתכם נאם יהוה ואתם בני נוכם אריב: 10 כי עברו אמי כתים ורא וקדר שלחו והתבוננו מאר וראו הן היהת כוות: 11 ההימר נוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המר בכבודו בלוא עויל: 12 שמו שמי על זאת ושררו חרבו מאר נאם יהוה: 13 כי שיתים רעות עשה עמי את עזבו מוקור מים חיים לחצב להם בארות הארץ נשברים אשר לא יכלו חמי: 14 העבר ישראל אם ילד בית הוא מודיע היה לבן: 15 עליו ישאו כפרים נתנו קולם וירושתו הארץ לשם עדריו נצחה מבלי ישב: 16 גם בני נף ותחפנס ירעוך קדרך: 17 הלווא זאת תעשה לך עובך את יהוה אלהיך בעת מוליךך בךך: 18 ועתה מה לך לדרכ מצרים לשתחת מי שחור ומה לך לדרכ אשר לשתחות מי נהר: 19 תיסרך רעתק ומשבותיך תוכחך ודעי וראו כי רע ומור עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדת אליך נאם אדני יהוה צבאות: 20 כי מעולם שברתי לך נתקתי מוסתריך ותאמורי לא אעבר כי על כל נבעה נבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זהה: 21 וואנכי נתעתי שرك כלזה זרע אמרת ואיך נהפטת לי סורי הגפן נכריה: 22 כי אם תכpsi בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה: 23 איך תאמורי לא נטמאתי אחריו הבעלים לא הלבתי ראי דרכך בניא דע מה עשית בכירה קלה משרכתך דרכיה: 24 פרה למד מדבר באות נפשו שאפה רוח התantha מי ישיבנה כל מבקשה לא יעפו בחדרה ימצאננה: 25 מנעי רגליך מוחף ונורנק מצמאה ותאמורי נואש לא כי אהבתך זרים ואחריהם אלך: 26 כבשת נגב כי נמצא בין הבישו בית ישראל המה מלכיהם שרים וכחניהם ונביאיהם: 27 אמרם לעז אבי אתה ולאבן את ילהני כי פנו אליו ערך ולא פנים ובעת רעתם יאמרם קומה והושענו: 28 ואיה אלהיך אשר

1 דברי ירמיהו בן חלקייו מן הכתנים אשר בענותה בארץ בנימן: 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יASHIHO בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: 3 ויהיו בימי יהוקים בן יASHIHO מלך יהודה עד חמש עשרה שנה לздравיו בן יASHIHO מלך יהודה עד גלות ירושלים בחדר החמישי: 4 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר: 5 בתרם אוצרך בבטן ירעתק ובתרם תצא מרחם הקדשיך נביא לנים נתיך: 6 ואמר איה יהוה הנה לא ירעתי דבר כי נער אנכי: 7 ויאמר יהוה אליו אל התامر נער אנכי כי על אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר: 8 אל תירא מפניהם כי אתה אני להצלך נאם יהוה: 9 וישלח יהוה את ידו ווינגע על פי ויאמר יהוה אליו הנה נתתי דברי בפי: 10 ראה הפקתיך היום הזה על הגנים ועל הממלכות לנחש ולנטוץ ולהאביר ולהרוס לבנות ולנטוע: 11 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: 12 ויאמר יהוה אליו היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו: 13 ויהיו דבר יהוה אליו שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ובפניו מפניהם צפונה: 14 ויאמר יהוה אליו מצפון תפתח הרעה על כל ישבבי הארץ: 15 כי הני קרא לכל משפחות מלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שער ירושלים ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה: 16 ודברתיך משפטו אוthem על כל רעתם אשר עובנו ויקטרו לאלהים אחרים וויתחו למשיעי ידים: 17 ואתה תאזור מתניך וקמota ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אחותך לפניהם: 18 ואני הנה נתיך היום לעיר מבצר ולעמד ברזול וללחמות נחשת על כל הארץ למלי יהודה לשירה לכחניה ולעם הארץ: 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אני נאם יהוה להשילך:

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 הלהך וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעריך אהבת כלולתייך לכתך אחריו במדבר הארץ לא זרעה: 3 קדרש ישראל ליהוה ראשית התבואה כל אכלו יASHIHO דעה התבא אליהם נאם יהוה: 4 שמעו דבר יהוה בית

ביהוה אלהיך פשעת ותפורי את דרכיך לזרים תחת כל עז רענן ובכולי לא שמעתם נאם יהוה: 14 שבו בנים שובבים נאם יהוה כי אני בעלייכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושניהם משפחה והבאתו אתכם ציון: 15 ונחת לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל: 16 והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים התהמה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא עלה על לב ולא יזכרנו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: 17 בעת ההיא יקראו לירושלים כסא יהוה ונ��ו אליה כל הגויים לשם יהוה לירושלים ולא ילכו עוד אחריו שרותם לכם הרע: 18 בימים ההם ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתו את אבותיהם: 19 ואנכי אמרתי לך אשתך בנים ואתך לך ארץ חמדת נחלת צבי צבאות נוים ואמר אבי תקראו לי ומאתרי לא תשובו: 20 אכן בנדאה אשמה מרעה כן בנדתם כי בית ישראל נאם יהוה: 21 קול על שפתיים נשמע בכיו תחנוני בני ישראל כי העו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם: 22 שבו בנים שובבים ארפה משובטים הנהו אנתו לך כי אתה יהוה אלהינו: 23 אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל: 24 והבשת אלה את גיש אבותינו מנערינו את פאמם ואת בקרם את בניתם ואת בנותיהם: 25 נשכבה בבשנותו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנערינו ועד הימים הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:

4 אם תשיב ישראל נאם יהוה אליו תשוב ואם תסיר שקויציך מפני ולא תנו: 2 ונשבעת חי יהוה באמות במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהלו: 3 כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלים פן יצא כאש חמתי לבבכם איש יהודה וישבי ירושלים פן יצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפי רע מעליכם: 5 הנידנו ביהודה ונוראה אל קוצים: 4 המלו ליהוה והסרו ערלות ואל תורשו אל קוצים: 6 שאנו נס מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר: 7 שיבר צוינה העיזו אל תעדמו כי רעה אני מכפון ושבך נוראל: 8 עליה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקומו לשום ארץ לשמה ערך תצינה מאיין יושב: 9 על זאת אני נאם יהוה לא אטoor לעולם: 10 אך דעינו כי חגרו שקים ספדו והיללו כי לא שב חרון אף יהוה

עשית לך יקומו אם יושיעך בעת רעך כי מספר ערך هو אלהיך והודה: 29 למה תיריבו אליו כלכם פשעם כי נאם יהוה: 30 לשוא הכתי את בנים מוסר לא לך אכלת חרבכם נביאיכם כאריה משחית: 31 הדור אתה ראו דבר יהוה המדבר התיו לישראל אם ארץ מאפלה מודיע אמרו עמי רדנו לא נבוא עוד אליך: 32 התשכה בתולה עדיה כליה קשירה ועמי שכחוני ימים אין מספר: 33 מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לך נם את הרעות למדתך את דרכיך: 34 נם בקנפייך נמצאו דם נפשות אבינוים נקויים לא במחתרת מצאותם כי על כל אלה: 35 וה אמר כי נקיותך אך שב אפו ממנני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי: 36 מה תזול מארך לשנות את דרכך נם ממצדים תוכשי כאשר בשת מאשר: 37 נם מאתה זה תצא יידיך על ראשך כי מסס יהוה מבטחיך ולא תצלחיו להם:

3 לאמר הן ישלה איש את אשתו והלכה מארתו והיתה לאיש אחד היושב אליה עוד הלווא חנוך תחנוף הארץ ההייא ואת נית רעים דבבים ושוב אליו נאם יהוה: 2 שאין ענייך על שפתיים וראוי איפה לא שנתה על דרכיהם ישבת להם כערבי במדבר ותחנפייך בזונתיך ובברעתך: 3 וימנעו רבבים ומולקש לא היה ומצח אשזה זונה היה לך מאנת הכלם: 4 הלווא מעתה קראתי לך אבי אלוף נעריך אתה: 5 הונשר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברת והשי הרעות והותכל: 6 ויאמר יהוה אליו בימי יאשרו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלהה היא על כל הדר נבבה ואל תחת כל עז רענן ותוני שם: 7 ואמר אחרי עשותה את כל אלה אליו תשוב ולא שבה ותראה בוגודה אתה יהודה: 8 וארא כי על כל אדרות אשר נפה משבה ישראל שלחתיה ונתן את ספר כריתתיה אליה ולא יראה בנדאה יהודה אהותה ותלך ותונ נם היא: 9 והיה מקל נזווה ותחנוף את הארץ ותגאף את האבן ואת העץ: 10 ונם בכל זאת לא שבה אליו בוגודה אהותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה: 11 ויאמר יהוה אליו צדקה נפשה משבה ישראל מבנדאה יהודה: 12 הילך וקראת את הרברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם יהוה לא אפילו פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטoor לעולם: 13 אך דעינו כי

ממנו: 9 והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבר לְבַת הַמֶּלֶךְ וְלַב
השרים ונסמו הכהנים והנביאים יתמהו: 10 ואמר אלה
אדני יהוה אבן השאת לעם הזה וליירושלים לאמר
שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפש: 11 בעת החיה
יאמר לעם הזה וליירושלים רוח צח שפירים במדבר דרך
בת עמי לא לזרות ולא להבר: 12 רוח מלא אלה יבו
לי עתה נם אני אדבר משפטים אותם: 13 הנה כענינים
עללה וכסופה מרכבותיו קל מנהרים סוסיו אויל לנו כי
שדרנו: 14 כביס מרעה לבך ירושלים למען תושעי עד
מתי תלון בקרבך מהשבות אונך: 15 כי קול מינד מדן
ומשמי עון מהר אפרים: 16 הזכירו לנוי הנה השמייעו
על ירושלים נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי
יהודה קולם: 17 כשמורי שדי היו עליה מסביב כי אתי
מרתה נאם יהוה: 18 דרךך ומעליך עשו אלה לך ואת
רעתק כי מר כי נגע עד לך: 19 מעי מי אחולה קירות
לביה מה ליבוי לאחריש כי קול שופר שמעתי נפשי
תרועת מלחמה: 20 שבר על שבר נקרא כי שדרה כל
הארץ פתא מסדרו אליו רגע ריעתי: 21 עד מתי אראה
נס אשמה קול שופר: 22 כי אויל עמי אותי לא ידעו
בנימ סכלים הנה ולא נבונים הנה חכמים הנה להרע
ולהיטיב לא ידוע: 23 ראייתי הארץ וונגה תהו ובהו
ואל השמיים ואין אורום: 24 ראייתי החרטים והנה רעשיהם
וכל הנבעות התקלקלו: 25 ראייתי והנה אין האדם וכל
עוף השמיים נדרדו: 26 ראייתי והנה הכרמל המדבר וכל
אתת תאבל הארץ וקדרו השמיים ממעל על כי דברתוי
ומתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה: 27 מקול פרש ורמה
קשת ברחת כל העיר באו בעבים ובכפים על כל העיר
עוזבה ואין ישב בהן איש: 28 ואתי שדור מה תעשה: 28 על
תלבשי שני כי תעדרי עdry זהב כי תקרע בפוך עיניך
לשוא תחפי מסוכך ענבים נפץ יבקש: 31 כי קול
כהולה שמעתי צרה מבכירה קול בת ציון תחיפה
תרפרש כפיה אווי נא לוי כי עיפה נפשי להרגנים:

5 שוטטו בחוץ ירושלים וראו נא ורדו ובקשו
ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש
אמונה ואסלח לה: 2 ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר
נמצאו בעמי רשעים ישור כשק יקושים הצביעו משהחית

יערנו: 24 ולא אמרו לבכם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן נשם
וירה ומולקש בעתו שבעות חקוק קציר ישרם לנו: 25
ענווותיכם הטעו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם: 26 כי
ישובו: 3 יהוה עיניך הלא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו:
כליהם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב:
4 ואני אמרתך אך דלים הם נואלו כי לא ידע דרך יהוה
משפט אליהם: 5 אלה לאל הנדרלים ואדברה אתם
כי מה ידעך דרך יהוה משפט אלהים אך מה יחדו
שברו על נתקו מוסרות: 6 על כן הכם אריה מיער זאב
ערבות יישדם נמר שקד על עדריהם כל היוצא מהנה
ישרף כי רבו פשיעיהם עצמו משוביתיהם: 7 אי לזו את
אסלוח לך בניך עזובנו וישבעו ללא אלהים ואשבע
איהם וינו אפו ובית זונה יהנדדו: 8 סוסים מיזנים משכים
היו איש אל אשת רעהו יצחלו: 9 הצל אלה לא אפקד
נאם יהוה ואם בניו אשר כוה לא תנתנקם נפשי: 10 עלנו
בשרותה ושהתו וכלה אל תשועו הסירו נטישותה כי
לא להזזה מהה: 11 כי בנויד בנדו כי בית ישראל ובית
יהודה נאם יהוה: 12 כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא
תבוא עליינו רעה וחרב ורعب לא נוראה: 13 ותנביאים
יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם: 14 לכן כה
אמר יהוה אלה צבאות עין דברכם את הדבר הזה הני
נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם: 15 הני
מביא עלייכם נוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה נוי איתן
הוא נוי מעולם הוא נוי לא תדע לשנו ולא תשמע מה
ידבר: 16 אשפטו כקרב פתוח כלם נבורים: 17 ואכל
קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך
אכל גפן ותאנך ירשות ערי מבצירך אשר אתה בוטח
בנהנה בחרב: 18 ונעם בימים ההמה נאם יהוה לא עשה
אתכם כליה: 19 והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה
אלתינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם
אותי ותעבדו אלהי נבר הארץם כן תעבדו זרים בארץ
לא לכם: 20 הגנידו ואת בביה יעקב והשמיעה ביהודה
לאמר: 21 שמעו נא ואת עם סכל ואין לך עינים להם ולא
יראו אזנים להם ולא ישמעו: 22 האותי לא תיראו נאם
יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמותי חול גובל לים חק
עולם ולא יעבדנהו ויתגנשו ולא יוכלו והמו גלו ולא
יעברנהו: 23 ולועם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו:

וימאסו בה: 20 למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלהיהם לא לרצון וובהיכם לא ערבו לי: 21 לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכהלים וכשלו גם אבותם ובנים יחדרו שכן ורעו יאבדו: 22 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי נדול יעדן מירכתי ארץ: 23 קשת וכידון יחויקו אכורי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסיהם ירכבו ערדן כאיש למלחמה עליך בת ציון: 24 שמענו את שמו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כוילדה: 25 אל תצאי השדה ובדרך אל חלבי כי חרב לאיב מנוור מסביב: 26 בת עמי חנרי שק והחפלי באהר אבל חיד עשי לך מספד חמוריים כי פתאם יבא השדר עליינו: 27 בחון נתחיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם: 28 כלם סדי סורדים הלאי רכלי נחשת וברזול כלם משחיתום המה: 29 נחר מפה מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו: 30 כספ' נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם:

7 דבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחוות ליהוה: 3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקומות הזה: 4 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: 5 כי אם היטיב夷ו את דרכיכם ואת מעליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו: 6 גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקומות הזה ואחריו אלהים אחרים לא תלבו לרעיכם: 7 ושבתי אתכם במקומות הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם מן עולם ועד עולם: 8 הנה אתם בטעים לכם על דברי השקר לבתו והועל: 9 הנגב רצח ונאף והשבע לשקר וקתר לבבعل והליך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 10 ובאתם ועמדתם לפני בית הזה אשר נקרא שמי עליי בעיניכם נאם אני תהה ראיות נאם יהוה: 11 נקרא שמי עליי בעיניכם נאם אני תהה ראיות נאם יהוה: 12 כי לכו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתה שמי שם בראשונה וראו את אשר עשותי לך מפני רעת עמי ישראל: 13 ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה

27 אנשיים ילכדו: 27 ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מורה על כן גדרו ווישרו: 28 שנמו עשו נס עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום וצילהו ומשפט אבויים לא שפטו: 29 העל אלה לא אפק נאם יהוה אם בני אשר כזה לא תחנק נפשי: 30 שמה ושרורה נהיתה בארץ: 31 הנכאים נבאו בשקר והכתנים ירדו על ידיהם ועמי אבבו כן ומה העשו לאחריה:

6 העזו בני בנימין מקרוב ירושלים ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר נדול: 2 הגונה והמענה דמיות בת ציון: 3 אלהי יאו רעים ודרידיהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: 4 קדרו עליה מלחמה קומו ונעה בצהרים אוילנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערבי: 5 קומו ונעה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: 6 כי אמר יהוה צבאות כרתו עזה ושבכו על ירושלים סללה היא העיר הפקד כליה עסק בקרבה: 7 כהקיד בור מימה כן הקרה רעתה חמס וشد ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: 8 הוסרי ירושלים פן תקע נפשי מנק פן אשימך שמה ארך לא נושבה: 9 כה אמר יהוה צבאות עולל יעללו כנפנ שארית ישראל ירך כבוצר על סלסלות: 10 על מי אדרבה ואעדיה וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם להרפה לא יחפזו בו: 11 ואת חמת יהוה מלאתי נלאתי היכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחו כי נם איש עם אשה ילכדו זון עם מלא מים: 12 ונשבו בתיהם לאחרים שרות ונשים יחו כי אתה ידי על יישבי הארץ נאם יהוה: 13 כי מקטנים ועד נדולים כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: 14 וירפאו את שבר עמי על בנפלים בעת פקרתיהם ישללו אמר יהוה: 15 כה אמר יהוה עמדו על דרכיכם וראו ושאלו לנתחות עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשם ויאמרו לא נכל: 16 והקמתו עליכם צפם הקשיבו לקל שופר ויאמרו לא נשכיב: 17 לכן שמו הגנים ודרוי עדת הארץ אשר בם: 18 שמי הארץ הנה אני מביא רעה אל העם זהה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקייבו ותורת

34 והשบทי מערי יהודה וממחוזות ירושלים קול שנון וקול
שמעה קול חתון וקול כללה כי להרבה תדרה הארץ:

8 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו את עצמות מלכי יהודה
ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקרים: 2
ושתחום לשמש ולירוח ולכל צבא השמים אשר אהובם
אשר עברם ואשר הלו יאספו ולא יקברו לדמן על פניה האדמה
השתחו ליהם לא יאספו ולא יקברו אין אדרש ואשר דרשו ואשר
יהיו: 3 ונבחר מות מהיים לכל השארית הנשאים מן
המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשאים אשר
הדרתיהם שם נאם יהוה צבאות: 4 ואמרת אליהם מה
אמר יהוה היבלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב: 5 מודיע
שובבה העם הזה ירושלים משבה נחת החזיקו בתרמיה
מאנו לשוב: 6 הקשתי ואשמע לאן ידברו אין איש
נחים על רעהו לאמר מה עשו כללה שב במרחותם כסוס
שוטף במלחה: 7 גם חסידה בשמי ידעה מועדרה ותר
וסוס וענור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט
יהוה: 8 איך תאמרו הנה בדבר יהוה מאסו והכמתה מה להם:
אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: 9 הבישו חכמים
חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו והכמתה מה להם:
10 לכן את נשיהם לאחרים שרותיהם לירשים כי
מקטן ועד גודל כללה בעצ מנביא ועד כהן כללה
עשה שקר: 11 וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום: 12 הבשו כי תועבה עשו נם
בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו נפליים בעת
פקדתם ייכלו אמר יהוה: 13 אסף אסיפם נאם יהוה אין
ענבים בנפן ואין חאנים בהאנה והעליה נבל ואtan להם
יעברים: 14 על מה אנחנו ישבים האספו ונכוא אל ערי
המצבר ונדרמה שם כי יהוה אלהינו הדרנו וישקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה: 15 קוה לשלים ואין טוב לעת
מרפה והנה בעתה: 16 מרדן נשמע נחרת סוטו מוקל
מצחלוות אביריו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ
ומלאה עיר וישבי בה: 17 כי הני משלח בכם נחשים
צפעים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה:
18 מבליגות עלי יגון עלי לבי רוי: 19 הנה קול שועת
בתח עמי מארץ מרחקם היהוה אין בציון אם מלכה
אין בה מרווע הצעוני בפסלייהם בהבליל נכר: 20 עבר

נאם יהוה ואדבר אליכם השם ודבר ולא שמעתם
וAKEROTם ולא ענייהם: 14 וועשיתו לבית אשר נקרא
שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם
ולאבותיכם כאשר עשיתו לשלו: 15 והשלכתי אתכם
מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע
אפרים: 16 ואותה אל חתפלו بعد העם הזה ואל תsha
בעדר רנה ותפללה ואל חפנע כי איני שמע אתה:
17 האינך ראה מה מהם עשים בערי יהודה ובಚזות
ירושלים: 18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את
האש והנשימים לשוט בעז לעשות כוונים למלכת השמים
והסך נסכים לאלהים אחרים למען הצעוני: 19 האתי
הם ממעסים נאם יהוה הלו אתם למען בשת פניהם: 20
לכן כה אמר אדרני יהוה הנה אפי וחוותי נתקת אל המקום
זה על האדם ועל הבהמה ועל עז השדה ועל פרוי
האדמה ובערה ולא תכבה: 21 כה אמר יהוה צבאות
אליהו ישראל עלותיכם ספו על זחיכם ואכלו בשר:
22 כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא
אתם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח: 23 כי אם
אתם מארץ צויתי אתכם לאמר שמעו בקולי והיתו
לכם לאליהם ואתם תחיו לי לעם והלכתם בכל הדרך
אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: 24 ולא שמעו ולא
הטו את אוזם וילכו במעוצות בשירותם לבם הרע ויהיו
לאחר ולא לפנים: 25 למען היום אשר יצאו אבותיכם
מארץ מצרים עד היום הזה ואshall אליכם את כל עברי
הנביאים יום השם ושלח: 26 ולא שמעו אליו ולא הטו
אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא יענכה: 28 ואמרת אליהם זה הני אשר לוא
שמעו בקולי יהוה אלדיי ולא לךו מוסר אברה האמונה
ונכרצה מפיהם: 29 גוי נזרך והשליכי ושאי על שפם
קינה כי מס יהוה וייטש את דור עברתו: 30 כי עשו
בני יהודה הרע בעני נאום יהוה שמו שקוצחים בבית
אשר נקרא שמי עליו לטמאו: 31 ובנו במוות התחפת אשר
בניין הגם לשורף את בנייהם ואת בנותיהם באש אשר
לא צויתו ולא עלתה על לבי: 32 לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וויאן הנם כי אם ניא
ההרנה וקברו בתפת מאין מקום: 33 והיתה נבלת העם
זה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד:

בדמן על פני השרה וכעמיר מאהורי הקצר ואין מאסף: 23 כה אמר יהוה אל יתהלך חכם בחכמו ואל יתהלך הגבור בגבורהתו אל יתהלך שער בעשרו: 24 כי אם בזאת יתהלך המתהלך השכל וידע אותו כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה: 25 הנה ימים בהם נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: 26 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מוואב ועל כל קצוצי פאה היישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי ללב:

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליהם בית ישראל: 2 כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמודו ומאותות השמיים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה: 3 כי חקות העמים הבלתי הוא כי עז מיער כרתו מעשה ידיי חרש במעדך: 4 בקסף ובזהב יiphיו במסמרות ובמקבות יחווקם ולוא יפיק: 5 כתהמר מקשת המה ולא ידברו נשוא ונושא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו מהם היטיב אין אותם: 6 מאיין כמוך יהוה גדור אתה ונдол שמק בנבורה: 7 מי לא ידרך מלך הגוים כי לך אתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלוכותם מאיין כmodo: 8 ובאהת בערו ויכסלו מוסר הבלים עז הוא: 9 כסף מركע מתרשייש יובא וזהב מאופיו מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לברושים מעשה חכמים כלם: 10 כי יהוה אלהים אמרת הוא אלהים חיים ומכל עולם מקצפו תרעש הארץ ולא ייכלו נזום ועמו: 11 כדרנה תאמرون להום אלהיא דרי שמייא ואדרקא לא עברו יאבדו מארעא ומן תחות שמייא אלה: 12 עשה הארץ בכתו מכך תבל בחכמו ובתבונתו נטה שמיים: 13 ליקול תחו המון מים בשמיים ווועלה נשאים מקצפה הארץ ברקיהם למתה עשה ויוציא רוח מואצרתו: 14 נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוחם: 15 הכל מה מעשה תעטעים בעת פקדתם יאבדו: 16 לא אלה חילק יעקב כי יוצר הכל הוא ויישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמנו: 17 אספי הארץ נגעך ישבתי במצרים: 18 כי כה אמר יהוה הנני מארץ יושבי הארץ בפעם הזאת והצדורי להם למען קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצדורי להם למען ימצאו: 19 אויל לי על שברי נחלה מכתיב ואני אמרתי לך זה חלי ואשאנו: 20 אהלי שדר וככל מיתרי נתקו בני יצאי ואינם אין נטה עוד אהלי ומוקם יריעותי: 21 כי

קציר כליה קיז ואנחנו לא נושענו: 21 על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החוקתני: 22 ה策רי אין בוגעד אם רפה אין שם כי מדרוע לא עלתה ארכת בת עמי: 9 מי יתן ראי מים ועינוי מקור דמעה ואבכה ומים ולילה את חללי בת עמי: 2 מי יתני במדבר מלון ארחים ואעוזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאים עצרת בנדים: 3 זיידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאםונה נברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה: 4 איש מרעה השמרו ועל כל אה אל חבטחו כי כל אה יעקב וכל רע רכילה יהלה: 5 ואיש ברעהו יתהלך ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העווה נלאו: 6 שבתק בתקור מרמה במרמה מאנו דעתו נאם יהוה: 7 لكن כי אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובתנאים כי איך עשה מפני בת עמי: 8 חז שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישם ארבו: 9 הצל אללה לא אפק בם נאם יהוה אם בניו אשר כזה לא תנתקם נפשי: 10 על ההריםasha בכוי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצטו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמיים ועד בהמה נדרדו הלכו: 11 וננתה את ירושלים לגלים מעון תנאים ואת ערי יהודה אתן שמה מבלי יושב: 12 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו וינגדה על מה אברה הארץ נצחה כמדבר מבלי עבר: 13 ויאמר יהוה על עזם את תורתו אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: 14 וילכו אחרי שרותם לכם ואחרי הבעלם אם למדום אבותם: 15 לכן כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מיאלים את העם הזה לענה והשקיותים מי ראש: 16 והפכו את בניים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתו אחריהם את החרב עד כלותיהם: 17 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקונותם ותבונינה ואל החכמתו שלחו ותבונגה: 18 ותמהרנה ותשנה עליינו נדי ותרדנה עניינו דמעה ועפפינו ילו מים: 19 כי קול נהי נשמע מצוין איך שדרנו בשנו מארך כי עזבנו ארץ כי השליכו משכונתינו: 20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעהה קינה: 21 כי עליה מות בחלוניינו בא בארמנוטינו להכricht עולל מהוז בחורים מרחבות: 22 דבר כי נאם יהוה ונפלת נבלת האדם

המושמה הרבים ובשר קדר יש עברו מעלה כי רעתכי או תعلוי: 16 זית רענן יפה פרי הארץ קרא יהוה שמק ל��ול המוללה גדרלה החיטה אש עליה ורעו דלוותו: 17 ויהוה צבאות הנוטע אותו דבר עליך רעה בנהל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסי לקטר לבעל: 18 ויהוה הוריעני ואדעה אז הריאתני מעלייהם: 19 ואני ככbesch אלף יוכבל לטבוח ולא ידעת כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה עז בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא זכר עוד: 20 ויהוה צבאות שפט צדק בחן כלות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גלותי את ריבוי: 21 לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא תגנא בשם יהוה ולא תמות בידינו: 22 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבוחרים מתו בחרב בניםם ובנותיהם ימותו ברעב: 23 ושארית לא תהיה להם כי אביה רעה אל אנשי ענתות שתת פקדתם:

12 צדק אתה יהוה כי אريب אליך אך משפטים אדרב אותך מרווע דרך רשותים צלהה שלו כל בגדי בנד: 2 נטעתם נם שרשיו ילכו נם שעשו פרי קרוב אתה בפיהם ורוחוק מכליותיהם: 3 ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבבי אתך התקם צאן לטבחה והקדשם ליום הרנה: 4 עד מתי תאבל הארץ ועשה כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספחה בהמות ועופר כי אמרו לא יראה את אהירינתו: 5 כי את נגלים רצחה וילאיך ואיך מתהרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בנאון היידן: 6 כי נם אחיך ובית אביך נם המה בנדך בך נם המה קראו אחריך מלא אל תאמין בם כי ידברו אליך טבות: 7 עזבתי את ביתוי נטחתי את נחלתי נתתי את ידרות נפשי בכספי איביה: 8 היהת לי נחלתי כאריה בעיר נתנה עלי בקהלת על בן שנאתיה: 9 העיט צבוע נחלתי לי העיט סכיב עליה לכוכו אספו כל חיית השדה החיו לאכלה: 10 רעים רכבים שחחו כרמי בססו את חלקי נטו את חלקת חממתי למדבר שטמה: 11 שמה לשטמה אבלה עלי שטמה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: 12 על כל שפים במדבר בא שדרים כי חרב ליהוה אכליה מקצתה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר: 13 צרו חיטים וקצים קצרו נחלו לא יעללו ובשו מתחבאותיהם מחרון קראמ אליך بعد רעתם: 14 כה אמר יהוה על כל שכני הרים הנעים אף יהוה: 15 מה לירידי בביות עשותה

ובערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכilio וכל מודיעתם נפוצה: 22 קול שמוועה הנה באה ורעה נдолן מארץ צפון לשום את ערי יהודה שטמה מעון תנימ: 23 ידעת יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הילך והכין את צעדו: 24 יסני יהוה אך במשפט אל באפק פון תמעוני: 25 שפק חמתך על הגנים אשר לא ידועך ועל משפחות אשר בשטך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלו ויכלחו ואת נודה השמו:

11 הדבר אשר היה אל ירמיהו מיאת יהוה לאמר: 2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי ירושלים: 3 ואמרת אליהם כי אמר יהוה אלה ישראל אדרור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: 4 אשר צויתו את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזיל לאמר שמעו בקהל ועשיהם אותם כל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואני אהיה לכם לאלהים: 5 ולמען הקום את השבעה אשר נשבעתי לאבותיכם לחתה להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה: 6 ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים האלה בעיר יהודה ובಚות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיהם אותם: 7 כי העד העדרתי באבותיכם ביום העלוותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השם והעד לאמר שמעו בקהל: 8 ולא שמעו ולא המו את אונם וילכו איש בשירותם הרע ואביה עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתו לעשות ולא עשו: 9 ויאמר יהוה אליו נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלים: 10 שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאננו לשמעו את דברי והמה הילכו אחריהם אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתיהם אשר כרתיהם את אבותיהם: 11 לכן כי אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה ועקבו אל ולא אשמעו אליהם: 12 והלכו ערי יהודה ושבי ירושלים וזעקו אל האלים רעה אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם: 13 כי מספר עדריך היו אלהיך יהודה ומספר החוץ ירושלים שטמה מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: 14 ואותה אל התפלל بعد העם הזה ואל תsha בעדם רנה ותפלח כי איןנו שמע בעת קראמ אליך بعد רעתם: 15 מה לירידי בביות עשותה

בנהלה אשר הנהלתו את עמו את יישראל הנסי נתשם מעל אדרמתם ואות בית יהודה האשוש מתחכם: 19 ערי הנגב סגנו ואין פחה הנגלת יהודיה כליה הנגלת שללמיים: 20 שא עיניכם וראי הבאים מצפונן איה העדר נתן לך צאן הפארתק: 21 מה תאמר כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלףים לראש הלווא חבלים יאחווק כמו אשת לדה: 22 וכי תאמר בלבבך מודע קראני אלה ברכ עונך גנלו שולך נחמסו עקיבך: 23 היפך כושי ערוו: ונמר החרברתו נם אטם תוכלו להויטיב למדי הרע: 24 ואפיכם כקש עובר לרוח מדבר: 25 זה גורלך מנת מדיך מאי נס יהוה אשר שכחת אותו ותבטחו בשקר: 26 וגם אני השפטו שולך על פניך ונראה קלונך: 27 נאפיק ומצחלוותך זמת זונתק על נבעות בשדה ראיית שקוציך אויל לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד:

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דבריו היבזרות:

2 אבל יהודה ושעריה אמללו קדרו לאין וצוהות ירושלם עלתה: 3 ואדריהם שלחו צעריהם למים באו בא רצון לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: 4 בעבור האדרמה חתה כי לא היה נשם בא רצון בשו אקרים חפו ראשם: 5 כי גם אילת בשדה יהודה ועוזב כי לא היה דשא: 6 ופראים עמדו על שפם שאפו רוח כתנים כלו ענייהם כי אין עשב: 7 אם עניינו ענו בנו יהוה עשה למען שך כי רבו מושבתינו לך חטאנו: 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהייה כנור בארץ וכארח נתה ללוון: 9 למה תהיה כאיש נדחים כנbor לא יכול להוציאו אתה בקרבנו יהוה ושمرك עליינו נקרא אל חנתנו: 10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשבו יהודה לא רצם עתה זיכר עונם ויפקד חטאיהם: 11 ויאמר יהוה אליו אל תחפכל بعد העם הזה לטובה: 12 כי יצמו איני שמע אל רנתם וכי יעלו עליה ומנחה איני רצם כי בחרב וברעב ובדבר א נכי מכה אותם: 13 ואמר אה אדרני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמתו אתן לכם במקומות הזה: 14 ויאמר יהוה אליו שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחחים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חווון שקר וקסם ואלול ותרמותם לבם מהה מוגבאים לכם: 15 לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחחים ומהם אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזהת נשבה עדר יהוה: 16 אמר למלך ולגנירה השפילו שביו

בנהלה אשר הנהלתו את עמו את יישראל הנסי נתשם מעל נתשי אושׁוּ ורְחַמּוּתָם ווְשְׁבָתִים אִישׁ לְמַחְלוֹתָו וְאֶשׁ לְאֶרְצָו: 16 יהוה אם למד ילמודו את דרכיו עמי להשבע בשמי חוי יהוה כאשר למד את עמי להשבע בבעל ונבנו בחק עמי: 17 ואם לא ישמעו ונתשתה את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה: 18

13

כה אמר יהוה אליו הלוּךְ וקְנִיתָ לְךָ אֶזְרָאֵל פְּשָׁתִים ושmeno על מתנייך ובמיים לא תבאחו: 2 ואקנה את האוזר כדבר יהוה ואשם על מתני: 3 ויהי דבר יהוה אליו שניתה לאמר: 4 קח את האוזר אשר קנית שמן מתנייך וקום לך פרתת ותמנוחה שם בנקיק הסלע: 5 ואלך ואטמנוחה בפרתת כאשר צוה יהוה אוטי: 6 ויהי מקץ ימים רבים ואמר יהוה אליו קום לך פרתת וקח משם את האוזר אשר צויתיך לטמננו שם: 7 ואלך פרתת ואחפר ואקח את האוזר מן המקום אשר טמננו שם והנה נשחת האוזר לא יצליח כלל: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 9 כה אמר יהוה ככה אשחית את נאן יהודה ואת נאן ירושלם הרב: 10 העם הזה הרע המאנים לשמווע את דבריו ההלכים בשירותם לכם וילכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאוזר הזה אשר לא יצליח כלל: 11 כי כאשר ידבק האוזר אל מתני איש בן הרכקיי אליו את כל בית ישראל ואת כל בית יהודיה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתלה ולהתפרק ולא שמווע: 12 ואמרת אלהים את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל מלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין: 13 ואמרות אלהים כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישי הארץ זויאת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנבאים ואת כל ישבוי ירושלם שכرون: 14 ונפצחים איש אל אחיו והאבות והבנים ייחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אחס ולא אדרם מהשחיתם: 15 שמווע והזינו אל תנבהו כי יהודה דבר: 16 תננו ליהוה אלהים כבוד בטרכ יחש ובטרם יונגפו רגלים על חרי נשף וקויום לאור ושם צלמות ישית לערפל: 17 ואם לא תא תשמעה במסתרים תבכה נשפי מפני גזה ודרמע תדרמע ותרד עני דמעה כי נשבה עדר יהוה: 18 אמר למלך ולגנירה השפילו שביו

ובכל גבולייך: 14 והעברית את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדרה באפי עלייכם תוקר: 15 אתה ידעת יהוה זכרני ופקدني והנכם לי מרדפי אל לאך אך תקחני דע שאתה עלייך חרפה: 16 נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לשון ולשמה לבבי כי נקרא שマー עלי יהוה אלהי צבאות: 17 לא ישבי בسود משחקרים ואعلاו מפני ייך בך ישבתי כי זעם מלאתני: 18 למה היה כאבי נצח ומכתה אגושה מאגה הרפא היה תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו: 19 לבן כי אמר יהוה אם תשוב ואшибך לבני העמד ואם תוציא יקר מזולל בכפי תהיה שבו המה אליך ואתה לא השוב אליהם: 20 ונתקיך לעם זהה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אנו להושעך ולהצילך נאם יהוה: 21 והצלהיך מיד רעים ופדרתיך מכך עריצים:

16 יהי דבר יהוה אליו לאמר: לא תחק לך אשה

ולא יהיה לך בנים ובנות במקומות הזה: 3 כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות היולדרים במקומות הזה ועל אמותם היולדות אותן ועל אבותותם המולדרים אותן בארץ הזה: 4 ממותו תחלאים ימותו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב ייכל והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבחמת הארץ: 5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מגורות ואל תלך לספר ואל תנเด להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים: 6 ומתו גדים וקטנים בארץ הזה לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגרד ולא יקרח להם: 7 ולא יפרנסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותן כוס תנחומים על אביו ועל אמו: 8 ובית משתה לא תבוא לשבת אותן לאכל ולשתות: 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני משכית מן המקום הזה לעיניכם ובימייכם קול שwon וקול שמחה קול חתן וקול כליה: 10 וזה כי תגידי לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עליינו את כל הרעה הנדרלה הזה ומה עוננו ומה חטאינו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדו ווישתחו להם ואתם עשו ואת תורתי לא שמרו: 12 ואתם הרעתם לעשota מאבותיכם והנכם היליכם איש אחריו שרדות

בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה: 16 והעם אשר המה נבאים להם יהו משליכים בחוץ וירושלם מפני הרעב והחרב ואין מCKER להמה נשיהם ובניהם ובניהם ושפכתי עלייהם את רעתם: 17 ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדנה עני דמעה לילה ויום ואל תרדינה כי שבר נדול נשברה בתולות בת עמי מכה נחלה מא: 18 אם יצאת השרה והנה חלי חרב ואם באתי העיר והנה תחלאי רעב כי נם נביא נם כהן שחר או אל ארץ ולא ידע: 19 המאס מסת את יהודה אם בציון נעלעה נפשך מדור היכינו ואין לנו מרפא קוה לשלים ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: 20 יידענו יהוה רשותנו עון אבותינו כי חטאנו לך: 21 אל תנאץ למען שマー אל תנבל כסא כבודך וכדר אל חפר בritchך אנתנו: 22 היש בהכלי הגנים מנשימים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונוקה לך כי אתה עשית את כל אלה:

15 ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמו אל לפני

אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פנוי ויצאו: 2 והיה כי יאמרו לך אני נצא ואמרת אליהם כי אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: 3 וופקרתי עלייהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרגן ואת הכלבים לשבב ואת עופ השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית: 4 ונתמים ליוועה לכל מלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיה מלך יהודה על אשר עשה בירושלם: 5 כי מי יחמל את נשתת אתי נאם יהוה אחורי תלבכי ואת אתי ידי עלייך ואשחיתך נלאותי הנחם: 6 ואזרם במזרה בשער הארץ שכלי אבדתי את עמי מדריכיהם לוא שבו: 8 עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדר בצהרים הפלתי עליה פחאמ עיר וכלהות: 9 אמללהilderת השבעה נפה נפה באה שמשה بعد יומם בושה וחפירה ושאריהם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה: 10 אוילאי מי כי לדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשתיו ולא נשנו כי כליה מקללוני: 11 אמר יהוה אם לא שרווק לטוב אם לוא הפנعني בך בעת רעה ובעת צראה את הארץ: 12 הירע ברזול ברזול מצפון ונחשת: 13 חילך ואוצרותיך לבו אתן לא במחיר ובכל חטאotic

לבו הרע לבליך שמע אליו: 13 והטלתי אחכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אותם ואבותיהם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה: 14 ולכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אם כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארץ אשר הידיחם שמה והשכיתם על אדמתם אשר נתתי לאביהם: 16 והנני שלח לדוניים רבים נאם יהוה ודינום ואחריו כן אשלח לרביבים צידים וצדום מעל כל היר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים: 17 כי עינו על כל דרכיהם לא נסתהו מ לפני ולא נצפן עונם מנדר עני: 18 ושלמהו ראשונה משנה עונם וחטאיהם על חללים את ארציכי בנבלת שקוציותם ותוועחותם מלא את נחלתו: 19 יהוה עוז ומעוז ומונסיו ביום צהה אליך נוים יבוא מארציך ויאמר לך שקר נחלתו אבותינו הבלתי ואין בהם מועיל: 20 היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים: 21 וכן הנני מודיעם בפעם הזאת את אודיעם את ידי ואת נברותיו וידעו כישמי יהוה:

17 חטאת יהודת כחולה בעט ברזל בצרפת שמיר הרושה על לוח לכם ולקרנות מזבחותיכם: 2 כזכור בנייהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הנבחנות: 3 הדרי בשדה חילך כל אוצרותיך לבי אתן במלחך בחטאת בכל גובליך: 4 ושמטה והבנאה מנהלך אשר נתתי לך והעברתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדרתם באפי עד עולם תוקד: 5 כי אמר יהוה ארו הגר אשר יבצח באמד ושם בשר זרע ומני יהוה יסור לבו: 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חדרים במדבר ארץ מלחה ולא חשב: 7 ברוך הגבר אשר יבצח ביהוה והיה יהוה מבטחו: 8 והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשו ולא ירא כי יבא חם והיה עלתו רענן ובשנת בצרת לאידא ולא ימש מעשות פרוי: 9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לך בחן כליות ולחת לאיש כדרכו כפרי מעללו: 11 קרא דגד ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחציו ימו יעזבנו ובאחרתו יהיה נבל: 12 כסא כבוד מדורם מראשון מקום מקדשנו: 13 מקוה ישראל יהוה כל עזיך יבשו יסורי בארץ יכחו כי עזבו

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קום וירדת בית היוצר ושם אשמעיך את דבריו: 3 וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים: 4 ונשחת הכללי אשר הוא עשה בחומר ביד היוצר ושב ויעשה כל אחד כאשר ישר בעני היוצר לשעות: 5 יהוי דבר יהוה אליו לאמר: 6 הכיווץ הוה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה תננה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל: 7 רגע אדרב על גוי ועל ממלכה לנחות ולנטוץ ולהאביד: 8 ושב הגוי ההוא מרעתו אשר

דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא עלה על לביו: 7 וכך היה ימים באים נאם ניא החרנה: 7 ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתיהם בחרב לפני איביהם וביר מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמיים ולבהמות הארץ: 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרכה כל עלייה ישם וישרך על כל מכתה: 9 והאכלתיהם אתبشر בניםיהם ואתبشر בנהיתם ואיש בשער רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומקשי נפשם: 10 ושבירת הבקבק לעיני האשים ההלכים אותך: 11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות כהה אשר בר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כל היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובחתה יקברו מאיין מקום לקבור: 12 כן עשה למקום הזה האם יהוה ולויישבו ולתת את העיר הזאת כתפת: 13 והיו בתו ירושלים ובתי מלכי יהודה כמקומות התפת הטעמים לכל הבהים אשר קטרו על גנתיהם לכל צבא השמיים והסך נסכים לאלהים אחרים: 14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: 15 כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל הנני מביא אל העיר הזאת ועל כל עיריה את כל הרעה אשר דברתי עלייה כי הקשו את ערפם לבלבתי שמווע את דברי:

20 וישמע פשchor בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: 2 וויה פשchor את ירמיהו הנביא ויתן אותו על המהפקת אשר בשער בנימין העליון אשר בבית יהוה: 3 ויהיו ממהורת וצאת פשchor את ירמיהו מן המהפקת ויאמר אליו ירמיהו לא פשchor קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב: 4 כי כה אמר יהוה הנני נתן לך מגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלים בבליה והכם בחרב: 5 ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יונעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזום ולקחם והבאים בבליה: 6 ואתה פשchor וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובלת הבוא ושם תמושת ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבא להם בשקר: 7 פתוינו יהוה ואפת חזקנינו ותוכל היהתי לשחוק כל היום כלת לענלי: 8

דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 9 ורגען אדרב על נוי ועל מלוכה לבנה ולנטע: 10 ועשה הרעה בעני לבתו שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותך: 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליים רעה והשכbicם מהשכבה שוכנו איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעליכם: 12 ואמרנו נואש כי אחורי מהשכבותינו נלק ואיש שדרות לבו הרע נעשה: 13 שכן כה אמר יהוה שאלו נא בנים מי שמע כללה שערת העטה מادر בחולות ישראל: 14 היעוב מצור שדי שלג לבנון אם ינתחו מים זרים קרים נזולים: 15 כי שכני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שביל עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה: 16 לשום ארצם לשמה שורק עולם כל עובר עלה ישם וייניד בראשו: 17 כרוח קרים אפיקים לפני איב ערכ ויכנום אראם ביום אידם: 18 ויאמרו לבו ונחשה על ירמיהו מהשכבות כי לא תאבך תורה מכחן ועזה מוחכם ודרב מגביא לבו ונכחו בלשון ואל נקשכה אל כל דבריו: 19 הקשבה יהוה אליו ושמעו לקול יריביו: 20 הישלם תחת טוביה רעה כי כרו שואה לנפשי זכר עמד לפניך לדבר עליהם טוביה להשב את חמתק מיהם: 21 שכן תן את בניםם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלוות ואלמנות ואנשיהם יהו הרני מות בחוריהם מכיו חרב במלחמות: 22 התשמע עזקה מבתויהם כי תביא עליהם נדור פהאמ כי כרו שיחה לכלכני ופחים טנוו לרגל: 23 ואתה יהוה ירעת את כל עצם עלי למות אל תכפר על עונם וחטאיהם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך בעת אפק עשה בהם:

19 כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבק יוצר חרש ומוקני העם ומוקני הכהנים: 2 וויצאת אל ניא בן הים אשר פתח שער החرسות וקראת שם את הדברים אשר אדרב אליך: 3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אוניו: 4 יען אשר עזבנו ויינקרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידיעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקדים: 5 וובנו את במות הבעל לשרפ את בניםם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא

כי שמי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תננו ושרפה באש: ²⁰ נולביה מלך יהודה שמעו דבר יהוה: ²¹ בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו נזול מיד עשוק פן תצאakash חמתו ובעירה ואין מכבה מפני רע מעלייהם: ²² הנני אליך ישבת העמק צור חמישר נאם יהוה האמירים מי יחת עליינו ומוי בכו במעוניותינו: ²³ ופקדתי עלייכם כפרי מעלייכם נאם יהוה והצתי אש בעירך ואכלת כל סביבה:

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה: ² ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמד הבאים בשעריהם האלה: ³ כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו נזול מיד עשוק ונור יתום ואלמנה אל תננו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה: ⁴ כי אם עשו תשעו את הדבר הזה ובאו בשעריו הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוו ועבדו ועמו: ⁵ ואם לא תשמעו את הדברים האלה כי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה: ⁶ כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיטך מדבר ערים לא נשבה: ⁷ וקדשתי עליך משתחים איש וכליו וכרתו מבחר ארץיך והפילו על האש: ⁸ ועברו נוים רכבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר יהוה הנדולה הזאת: ⁹ ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אליהם וישתחוו לאליהם אחרים ויעבדו: ¹⁰ אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: ¹¹ כי כה אמר יהוה אל שלם בן אישיהו מלך יהודה המלך תחת אישיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד: ¹² כי במקום אשר היגלו אותו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד: ¹³ והי בונה ביתו ולא צדק ועלותיו בלא משפט ברעהו יעבד חنم ופעל לו לא יתן לו: ¹⁴ האמיר אבנה לוי בית מדות וועלויות מרותיהם וקרע לו חלוני וספרון בארו ומשוח בששר: ¹⁵ החטמן כי אתה מתחירה בארו אביך הלוא אכל ושותה ועשה משפט וצדקה או טוב לו: ¹⁶ דן דין עני ואביו או טוב הלוא היא הדרעת אתי נאם יהוה: ¹⁷ כי אין עיניך ולבר כי אם על בצעך ועל דם חנקו לשפוך ועל העשך ועל ה�建ים הצרים עליכם יהוה והויה לו נפשו לשלל: ¹⁸

כי מדי אדרבר אזעך חמס וشد אקרא כי היה דבר יהוה לחרפה ולקלס כל היום: ¹⁹ ואמרתי לא אוכרנו ולא אדרבר עוד בשמו והיה בלבבי כאשר עצר בעצמוני ונלאית כי כלכל ולא אוכל: ²⁰ כי שמעתי דברם מגור מסביב הנידנו ונידנו כל אנוש שלומי שMRI צלע אי אויל יפתח ונוכלה לו ונכחנה נקמתנו ממנה: ²¹ וזהוهة אותו כנבר ערץ על כן רדרפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השיכלו כלמת עולם לא תשכח: ²² וזהוזה צבאות בחן צדיק ראה כלויות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתה את ריבי: ²³ שירו להוה היללו את יהוה כי הצל את נפש אביו מיד מרים: ²⁴ אדרור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי אמי אל יחי ברוך: ²⁵ אדרור האיש אשר בשאר אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחה: ²⁶ והיה האיש הזה כערם אשר הפק יהוה ולא נחם ושמעה עזקה בבקר ותרועה בעת צהרים: ²⁷ אשר לא מותתני מرحم ותהי לי אמי קבריו ורחמה הרת עולם: ²⁸ למה זה מرحم יצאתו לראות עמל וונון ויכלו בבשת ימי:

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלה אליו המלך צדקיהו את פשchor בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: ² דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עליינו أولי יעשה יהוה אותנו כל נפלאתינו ויעלה מעליינו: ³ ויאמר ירמיהו אליהם כה האמורן אל צדקיהו: ⁴ כה אמר יהוה אלהי ישראל הני מסב את כל המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בהם את מלך בבל ואת ה�建ים הצרים עליהם מחוץ לחומה ואספה אותם אל תוך העיר הזאת: ⁵ ונהלחמתי אני אתכם ביד נתניה ובורוע חזקה ובאף ובמלחמה ובכזף נדול: ⁶ והחיכתי את יושבי העיר הזאת ואת האדים ואת הבהמה בדבר נדול ימתו: ⁷ ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב וממן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפוי חרב לא יהוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: ⁸ ואל העם הזה תאמיד כה אמר יהוה הני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המוות: ⁹ חישב בעיר הזאת ימות בחרב ובכער ובבדבר והויצא ונפל על ה�建ים הצרים עליכם יהוה והויה לו נפשו לשלל: ¹⁰

לנכאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי התיו כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו :¹⁰ כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ ישבו נאות מדבר ותהי מרכזתם רעה ונגורותם לא כן :¹¹ כי גם נכיא נם כהן חנפו נם בבבוי מצאתי רעהתם נאם יהוה :¹² לכן יהוה דרכם להם כחלקלקות באפליה ידחו ונפלו בה כי אביא עלייהם רעה שנות פקדתם נאם יהוה :¹³ ובנביי שמרון ראייתי תפלת הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל :¹⁴ ובנביי ירושלם ראייתי שעורורה אסוף והלך בשקר וחזקיו יידי מרים לבלהו שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדים וושביה כעمرה :¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות על הנכאים הנני מאכיל אותם לענה והשתחטם מידי ראש כי מאת נבאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ :¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל השמעו על דברי הנכאים הנכאים לכל מהכלים מה אתה חווין לבם ידברו לא מפי יהוה :¹⁷ אמרוים אמר למן צאי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשירותך לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה :¹⁸ כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דבריו מי הקשיב דבריו וישמע :¹⁹ הנה שערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים חול :²⁰ לא ישוב אף יהוה עד עשו ועד הקומו מזומות לבו באחרית הימים תחבנוו בה בינה :²¹ לא שלחתי את הנכאים והם רציו לא דברתי אליהם והם נבאו :²² ואם עמדו בסודיו וישמעו דברי את עמי וישובם מודרכם הרע ומרע מעלהיהם :²³ האלקי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרכזק :²⁴ אם יסתור איש במשתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלווא את השמים ואת הארץ הנכאים נאם יהוה :²⁵ שמעיתו את אשר אמרו הנכאים הנכאים בשמי שקר לאמר חלמות הלהתו :²⁶ עד מותיו הייש בלב הנכאים נבאי השקר ונבאי תרמת לבם :²⁷ החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל :²⁸ הנבאי אשר אותו חלום יספר חלום ואשר דבריו אותו ידבר דברי אמתה מה לתבן את הכהן נאם יהוה :²⁹ הלווא כה דברי כאשר נאם יהוה וכפטיש יפצע סלע :³⁰ לכן הנני על הנכאים נאם יהוה מנביי דברי איש מאת רעהו :³¹ הנני על הנכאים נאם יהוה הלהקחים לשונם וינאמו נאם :³² הנני על נבאי חלומות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם המורצתה לעשותה :³³ לכן כה אמר יהוה אל יהוקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספרו לו הוי אדו והוי אהות לא יספרו לו הוי אדרון והוי הדרה :³⁴ קבורת חמור יקרבר שחוב והשלך מהלאה לשעריו ירושלם :³⁵ עלי הלבנון וצעקי ובכשן תניא קולך וצעקי מיעברים כי נשברו כל מההבריך :³⁶ דברתי אליך בשלוותך אמרת לא אשמע זה דרכך מנוערכיך כי לא שמעת בקולי :³⁷ כל רעיך תרעה רוח ומאהביך בשבי יילכו כי או תבשי ונכלמת מלך רעיך :³⁸ ישבתי לבנון מקנתי באזרזים מה נתנת בא לך חבלים חיל כילדתך :³⁹ או אני נאם יהוה כי אם היה כנינו בן יהוקים מלך יהודה חותם על יד ימינו כי משםataknek :⁴⁰ ונתקיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה ינור מפניהם וביד נבכדרא策 מלך בבל וביד הcessionים :⁴¹ והחטתי אתך ואת אמך אשר ילחתך על הארץ אחרית אשר לא ילחתם שם ושם תמותו :⁴² ועל ישובו :⁴³ העצב נבזה נפוץ האיש כנינו אם כליאין חפץ בו מודע והטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ לא ידעו :⁴⁴ ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה :⁴⁵ כה אמר יהוה כתבעו את האיש הזה עריריו נבר לא יצלה בימייו כי לא יצלה מודעאו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה :

23 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה :¹ לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרים הרעים את עמי אתם הפצחים את צאני ותדחים ולא פקדתם את הנני פקד עליכם את רע מעלהיכם נאם יהוה :² ואני אקbez את שארית צאני מכל הארץ אשר הדרתית אתם שם והשכתי אתהן על נוחן ופרו ורבו :³ והקמחי עליהם רעים ורעים ולא ייראו עוד ולא יחתנו ולא יפקדו נאם יהוה :⁴ הנה ימים באים נאם יהוה והקמחי לדור צמח צדיק וממלך מלך מרד ושהה משפט וצדקה בארץ :⁵ ביוםיו תושע יהודה וישראל ישכנם לבטה וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו :⁶ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים :⁷ כי אם כי יהוה אשר העלה ואשר הביא את רע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארץ אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם :⁸

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה
בשנה הרביעית ליהויקים בן אישו מלך יהודה היא
השנה הראשית לנכדראצר מלך בבל: 2 אשר דבר
ירמיהו הנביא על כל עם יהודה וכל כל ישביו ירושלים
לאמר: 3 מן שלוש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך
יהודה ועד היום זהה שלוש עשרים שנה היה דבר
יהודה אליו ואדבר אליכם אשים אשים ודבר ולא שמעת: 4
ושליח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השם ושליח
ולא שמעתם ולא הטיתם את אונכם לשמע: 5 לאמר שבו
נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלייכם ושבו על הארץ
אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם:
6 ואל תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתוחות
לهم ולא תכעיסו אותו במעשה ידים ולא ארע לכם:
7 ולא שמעתם אליו נאם יהוה למען הטעוני במעשה
ידיכם לרע לכם: 8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר
לא שמעתם את דברי: 9 הנהו שליח ולקחתי את כל
משפחות צפון נאם יהוה ואל נכדראצר מלך בבל את
עבדיו והבאים על הארץ הזאת ועל ישיבתך ועל כל
הנויים האלה סביב והחרמותים ושמותם לשמה ולשרקה
ולחרבות עולם: 10 והאברתי מהם קול שון וקול שמה
קול חתן וקול כללה קול רחמים ואור נור: 11 והויה כל
הארץ הזאת להרבה לשמה ועבדו הנויים האלה את מלך
בבל שבעים שנה: 12 והויה מלאות שבעים שנה אפקד
על מלך בבל ועל הנוי ההוא נאם יהוה את עולם ועל
ארץ כשדים ושמייתו לשם עולם: 13 והבאיות על
הארץ היה את כל דבריו אשר דברתי עליה את כל
הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הנוי: 14 כי
עבדו בם נם המה נויים רבים ומיליכים גודלים ושלמות
לهم כפעלים וכמעשה ידיהם: 15 כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל אליו קח את כוס חין החמה הזאת מידי והשקייה
אתו את כל הנוי אשר א נכי שליח אותך אלהים: 16
ושתו והתגעשו והתחללו מפני החרב אשר א נכי שלח
ביניהם: 17 ואקח את הocus מיד יהוה ואשקה את כל
הנוי אשר שלתני יהוה אלהים: 18 את ירושלים ואת ערי
יהודה ואת מלכיה את שרייה לחתת אתם להרבה לשמה
לשrankה ולקיללה ביום הזה: 19 את פרעה מלך מצרים
את עבדיו ואת שרו ואת כל עמו: 20 ואת כל הערב ואת
כל מלכי ארץ העזין ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת

ובפחוותם ואנכי לא שלחתיים ולא צויתים והוועל לא
ויעילו עם זהה נאם יהוה: 33 וכי ישאלך העם הזה או
הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את
מה משא ונשתוי אתכם נאם יהוה: 34 והנביא והכהן
והעם אשר יאמר משא יהוה ופרקתי על האיש הזה ועל
ביתו: 35 כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה
ענה יהוה ומה דבר יהוה: 36 ומשא יהוה לא חוכרו עוד
כוי המשא יהוה לאיש דברו והפכתם את דבריו אלהים
חיים יהוה צבאות אלהינו: 37 כה תאמר אל הנביא מה
עניך יהוה ומה דבר יהוה: 38 ואם משא יהוה תאמרו לנו
כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה
ואשלח אליכם לאמר לא תאמר לא תאמר משא יהוה: 39 لكن תני
ונשתי אתכם נושא ונשתוי אתכם ואת העיר אשר נתנו
לכם ולאבותיכם מעל פניהם: 40 ונתנו עליכם חרבת עולם
וכלמות עולם אשר לא השכח:

24 הרני יהוה והנה שני דודאי תאים מודדים לפני
היכל יהוה אחריו הנגולות נכדראצר מלך בבל את
יכנחו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת
החרש ואת המסגר מירושלים ויבאים בבל: 2 הדור אחד
תאים טובות מאד כתאני הכברות והדור אחד תאים
רעות מאד אשר לא תأكلנה מרע: 3 ויאמר יהוה אל
מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאים התשובות טובות
מאד ורעות רעות מאד אשר לא תأكلנה מרע: 4 ויהי
דבר יהוה אליו לאמיר: 5 כי אמר יהוה אלהי ישראל
כתאים הطيبות האלה כן אכיר את גנות יהודה אשר
שלחת מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה: 6 ושמי
ענינו עליהם לטובה והשבותם על הארץ הזאת ובוניהם
ולא אהדים ונעטחים ולא אתווש: 7 ונתתי להם לב לדעת
אתו כי אני יהוה והוא לי לעם ואנכי אהוה להם לאלהים
כי ישבו אליו בכל לבם: 8 וכתאים הרעות אשר לא
חאכלונה מרע כי כה אמר יהוה כן אן את צדקהו מלך
יהודה ואת שרו ואת שרירת ירושלים הנשארים בארץ
הוזאת והישבים בארץ מצרים: 9 ונתתיהם לזועה לרעה
לכל מלכות הארץ להרבה ולמשל לשנינה ולקיללה
בכל המקומות אשר אדריהם שם: 10 ושלחת בם את
החרב את הרעב ואת הדבר עד תם מעל הארץ אשר
נתתי להם ולאבותיהם:

אמר יהוה אם לא השמעו אליו ללבת ב תורה איש נתני לפניכם: 5 ולשמע על דברי עברי הנבאים אשר אנכי שליח אליכם והשכם ושלוח ולא שמעתם: 6 ונתתי את הבית הזה כשלח ואת העיר הזאת אתן לך ללה כל הארץ: 7 וישמעו הכהנים והנביאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה: 8 ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אותו הכהנים והנביאים וכל העם לאמר מות תמות: 9 מודיע נביות בשם יהוה לאמר כשלו יהוה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאיין יושב ויקח כל העם אל ירמיהו בבית יהוה: 10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש: 11 ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת ואל העיר הזאת את כל הדברים ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם: 13 ועתה הייבו דרכיכם ומעליכם ושמעו בקהל יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עלייכם: 14 ואני הנסי בידכם עשו לי כטוב וכייש בעיניכם: 15 אך ידע תדרשו כי אם ממתים אתםathy כי לדם נכו אתם נתנים עלייכם ואל העיר הזאת ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה עלייכם לדבר באזיניכם את כל הדברים האלה: 16 ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלנו: 17 ויקמו אנשים מוקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: 18 מיכיה המורשת הוה נבאה כי מי חוקיתו מלך יהודת ויאמר אל כל עם יהודת לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער: 19 ההמת המתה חוקיתו מלך יהודת וכל יהודת הלא יראה את יהוה ויחל אתبني יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עלייהם ואחננו עשים רעה נדוליה על נפשותינו: 20 וגם איש דוד מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקריות הערים ובנא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: 21 וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המתו וישמע אוריהו וירא ויברא ויבא מצרים: 22 וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את

אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד : 21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון : 22 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר עבר הים : 23 ואת כל דודן ואת תימא ואת בזו ואת כל קצוצי פאה : 24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר : 25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי : 26 ואת כל מלכי הצפון הקרים והרחקים איש אל אחים ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני הארץ וממלך שך ישנה אחריהם : 27 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלה יישרל שתו ושכרו וקו ונפלול ולא תקומו מפני החרב אשר אני שלח בניםיכם : 28 והיה כי ימאנו לך חת הocus מידך לשנות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשטו : 29 כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחה לדחן ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישבי הארץ נאם יהוה צבאות : 30 ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרומים ישאג וממעון קדרו יתון קולו שאג ישאג על נוהו הירדן כדרכים יענה אל כל ישבי הארץ : 31 בא שאן עד קצה הארץ יריב ליהוה בנים נשפט הוא לכלبشر הרשעים נתנים לחרב נאם יהוה : 32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגנו אל גני וסער נדול עדר מירכתי הארץ : 33 והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני הארץ יהו : 34 הוללו הרים וזעקו והחפלו אדרוי הארץ כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה : 35 ואבד מנוס מן הרים ופליטה מادرוי הארץ : 36 קול עצקה הרים ווללה אדרוי הארץ כי שרד יהוה את מרעתיהם : 37 ונדרמו נאות השלים מפני חרון אף יהוה : 38 עזוב ככפיר סכו כי היה ארצם לשם מפני חרון היזונה ומפני חרון אף :

26 בראשית ממלכות יהוקים בן אישיה מלך יהודה היה הדור הוה מאת יהוה לאמר : 2 כי אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תגרע דבר : 3 אولي ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אני חשב לעשות להם מפני רע מעלהיהם : 4 ואמרת אליהם כה

26

העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נבאים הנבואים לכם לאמר הנה כל בית יהוה מושבם מbabel עתה מהרה כי שקר מה נבואים לכם: 17 אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה היהת העיר הזאת: 18 ואם נבואים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפנו נא ביהוה צבאות לבתיהם בא הרים הנוחרים בביה יהוה ובית מלך יהודת ובירושלם בבל: 19 כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות ועל יתד הרים הנוחרים בעיר הזאת: 20 אשר לא لكم נבוכדנאצ'ר מלך בבל בגולתו את כוניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם בבל ואת כל חרי יהודת וירושלם: 21 כי כה אמר יהוה צבאות אלה שאל על הרים הנוחרים בית יהוה ובית מלך יהודת וירושלם: 22 בבל יהובאו ושם יהיו עד יום פקדי אתם אמר יהוה והעליתים והשיבותים אל המקום הזה:

28 יהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקה מלך יהודה בשנת הרביעית בחודש החמישי אמר אליו חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בביה יהוה לעני הכהנים וכל העם לאמר: 2 כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמר שברתי את מלך בבל: 3 בעוד שנותים ימים אני מшиб אל המקום הזה את כל כל בית יהוה אשר לך נבוכדנאצ'ר מלך בבל מן המקום הזה ויבאים בבל: 4 ואת כוניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה והבאים בבל אהני מшиб אל המקום הזה נאם יהוה כי אשרב את מלך בבל: 5 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעני הכהנים ולעני כל העם העמדים בביה יהוה: 6 ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה כי יהוה את דבריך אשר נבאת להשיכ כל בית יהוה וכל הנולה מבבל אל המקום הזה: 7 אך שמע נא הדבר הזה אשר אני דבר באזיך ובאוני כל העם: 8 הנבאים אשר היו לפניו ולפניך מן העולם וונבואו אל ארצות רבות ועל מלכות נדלות למלחמה ולדרעה ולדבר: 9 הנביא אשר ינבא לשולם בכא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמות: 10 ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברחו: 11 ויאמר חנניה לעני כל העם לאמר כה אמר יהוה כהacha אשר על נבוכדנאצ'ר מלך בבל בעוד שנותים ימים מעל צואר כל הנזירים וילך אתם והנבאים הנבאים לכם: 16 ואל הכהנים ואל כל

אלתן בן עכבר ואנשי אותו אל מצרים: 23 וויצו יהו את אוריון ממצרים ויבאהו אל המלך יהויקים ויכחו בחרב וישלח את נבלתו אל קבריהם בני העם: 24 אך יד אחיקם בן שפן היהת את ירמיהו לבתיהם נת אתו ביד העם להמיתו:

27 בראשית ממלכת יהויקים בן יושיה מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר: 2 כי אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומטעות ונחתם על צוארך: 3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלכים הכאים ירושלים אל צדקה מלך יהודה: 4 וצוויתם אתם אל אניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל כה תאמרו אל אניכם: 5 אנכי עשיתו את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכתו הנדול ובכורי עטיה ונתתיה לאשר ישך בעינו: 6 ועתה אני נתתי את כל הארץ אלה ביד נבוכדנאצ'ר מלך בבל עבדיו וגו את חייו השדרה נתתי לו לעבדו: 7 ועבדו את כל הנזירים ואת בןנו ואת בן נבו עד בא עת הארץ נם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלאים נדלים: 8 ויהיה הנזיר והמלכה אשר לא יעבדו את נבוכדנאצ'ר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפק על הנזיר הזה נאם יהוה עד תמי אתם בידיו: 9 ואותם אל תשמעו אל נבאיםם ואל קסמים ואל חלמנים ואל עננים ואל כשפים אשר הם אמרים אליהם לאמר לא תעבדו את מלך בבל: 10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרחוק אתחם מעל אדמתכם וחרתתי אתכם ואבדתם: 11 והנזיר אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנתתי על אדמתנו נאם יהוה ועבדה יושב בה: 12 ואל צדקה מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צואריםם בעל מלך בבל ועבדו אותו עמו והוא: 13 למה תמותו אתה עםך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הנזיר ועבדה יושב בה: 14 ואל תשמעו אל דבר הנבאים הנבאים אשר מדברים לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: 15 כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשם שקר למען הדיחו אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם: 16 ואל הכהנים ואל כל

אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה והשכתי אתכם אל המוקם אשר הנגידו אתכם משם : 15 כי אמרתם הרים לנו יהוה נבאים בבליה : 16 כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ועל כל העם הושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגוללה : 17 כה אמר יהוה צבאות הנני משליחכם את החרב את הרעב ואת הדבר נתני אתכם כתנאים השעריהם אשר לא תאלכלנה מרע : 18 ורדרפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתנים לזועה לכל מלכות הארץ לאלה ולשםו ולשרקה ולחרפה בכל הנינים אשר הדחיתם שם : 19 תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השם ושלוח ולא שמעתם נאם יהוה : 20 ואחם שמעו דבר יהוה כל הנולאה אשר שלחתי מירושלם בבליה : 21 כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקהו בן מעשה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצ'ר מלך בבל והכם לעינייכם : 22 ולקח מכם קללה לכל גלות יהודה אשר בבל לאמר שמי יהוה בצדקהו וכחאב אשר קלם מלך בבל באש : 23 עין אשר עשו נבליה בישראל וינאפו את נשיכ' רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי הודיע עד נאם יהוה : 24 ואל שמעיתו הנחלי מאמר לאמר : 25 כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמך ספריהם אל כל הכהנים לאמר : 26 אל צפניה בן מעשה הכהן ואל כל הכהנים לאמר : 27 יהוה נתנק כהן תחת יהודיע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנמא ונתחה אותו אל המהפקת ואל החזינוק : 28 וועתה למא גערת בירמיהו הענתי המתנמא לכם : 29 כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונשטו גנות ואכלו את פריהן : 30 ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא : 31 ויהיו דבר יהוה אל ירמיהו לאמר : 32 שלח על כל הנולאה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטה אתכם על שקר : 33 לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלי ועל זרעו לא יהוה לו איש יושב בתוכו העם הזה ולא יראה בטוב אשר עיי עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה :

ירמיה הנביא לדרכו : 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחריו שבר חנניה הנביא את המותה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר : 13 הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מותת עז שברת ועשית תחתיהן מותות ברזול : 14 כי כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל על ברזול נתני על צואר כל הנינים האלה לעבד את נבוכדראצ'ר מלך בבל ועבדהו גם את חית השדה נתני לו : 15 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר : 16 לבן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל בני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה : 17 וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחודש השביעי :

29 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקי הנולאה ואל הכהנים ואל הנבאים ואל כל העם אשר הנולאה נבוכדראצ'ר מירושלם בבליה : 2 אשר צאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהורה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם : 3 ביד אלעשה בן שפן וגמירה בן חלקייה אשר שלח צדקה מלך יהורה אל נבוכדראצ'ר מלך בבל בבליה אשר הנולאה שמי יהוה מירושלם בבליה : 5 בנו בתים ושבו ונשטו גנות ואכלו את פרין : 6 קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבנייכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תעמוטו : 7 ודרשו את שלום העיר אשר הנגלויה אתכם שמה והתפללו בעדת אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום : 8 כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל אל ישייאו לכם נבאייכם אשר בקרבתם וקסמייכם ואל תשמעו אל חלמאותיכם אשר מוחלמים : 9 כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחיתם נאם יהוה : 10 כי כה אמר יהוה כי לפמי מלאת לבבל שביעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דבורי הטוב להשיב אתכם אל המוקם הזה : 11 כי אנכי ידעת את המהשכת אשר אנכי חשב עלייכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לדرعا לחת לכם אחריתותקווה : 12 וקראותם אתי והלכתם והתפללתם אליו ושמעתיא אליהם : 13 ובקשתם אתי ומצחאתם כי תדרשני בכל לבבכם : 14 ונמצעתי לכם נאם יהוה ושבתי את שביותיכם וקבצתי אתכם מכל הנינים ומכל המומות

30 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: **31** בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיה לי לעם: 2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שירדי חרב הלווק להרניעו ישראל: 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתייך חסד: 4 עוד אבן וنبנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיק ויצאת במחול משחקים: 5 עוד חטוי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: 6 כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעללה ציון אל יהוה אלהינו: 7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וחללו בראש הגנים השמיים הלו ואמרו השוע יהוה את עמד את שארית ישראל: 8 הנה מביאו אותם מארץ צפון ובצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יהודו קהן גדול ישובו הנה: 9 בבכרי באו ובתחנונים אובלים אוליכם אל נחלי מים בדרכך ישר לא יכשלו בה כי התיו לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: 10 שמעו דבר יהוה ננים והנידו באים ממתק ואמרו מורה ישראל יקbezנו ושמרו כרצה עדרו: 11 כי פדה יהוה את יעקב ונגלו מיד חזק ממן: 12 ובאו ורנו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דן ועל תירש ועל צהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כנן רוח ולא יוסיפו לדאהה עוד: 13 אז תשמח בתולת במחול ובחרים ווקנים יהודו והפכתי אבלים לשנון ונחמתיהם ושמחתים מיגונם: 14 ודרויתני נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה: 15 כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכ תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחים על בניה כי איינו: 16 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועינוי מדרמה כי יש שבר לפעלהך נאם יהוה ושבו מארץ אובי: 17 וויש תקווה לאחריך נאם יהוה ושבו בנים לנבולם: 18 שמו שמעתי אפרים מתנודד יסחני ואסור כעגל לא למד השבני ואשבה כי אהיה יהוה אלהי: 19 כי אחריו שובי נחמתי ואחריו הודיע ספקתי על ירך בשתי וنم נכלמתי כי נשאתי חרפת נורי: 20 הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מורי דבריו בו זכר אוכרנו עוד על כן המו מיע לו רחם ארחמננו נאם יהוה: 21 חצבי לך צינום שמי לך תמרורים שתין לבך למסלה דרך הלבתי שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה: 22 עד מתי התהמקון הבה השובבה כי ברא מתגורר על ראש רשעים יחול: 23 כי אמר יהוה יהוה עד עשתו وعد הקימו מזומות לבו באחרית הימים ת התבוננו בה:

העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: 4 וצדיקיו מלך יהודה ובעירו בשובי את שבותם יברך יהוה נוה צדק הר הקדש: 24 וישבו בה יהודה וכל עיריו ויהרו אקרים ונסעו בעדר: 25 כי הדרו תני נפש עיפה וכל נפש דאהה מלאתי: 26 על זאת הקיצתי ואראת בית ישראל ואת הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית יהודא ואת בית יהודה זרע אדם זרע בהמה: 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנחש ולנתוץ ולהרטס ולהאביד ולהרען אשקד עליים לבנות ולנטוע נאם יהוה: 29 בימים ההם לא יאמרו עוד אבותא אכלו בסר ושנו בנים תקיהנה: 30 כי אם איש בענו ימות כל האדם האכל הבסר תקיהנה שניו: 31 הנה ימים באים נאם יהוה וכרתוי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 32 לא ככנית אשר כרתוי את אבותם ביום החזקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתו ואני בעליך גם נאם יהוה: 33 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחריו הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתינו בקרבם ועל כלם אכתבה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 34 ולא לימדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותו למקטנם ועד גודלם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאיהם לא אזכיר עוד: 35 כי אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גלו יהוה צבאות שמו: 36 אם ימוש החקים האלה לפני נאם יהוה נם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: 37 כי אמר יהוה אם ימדו שמיים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה נם אני אמאס בכל צרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה: 38 הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה מגנול חנאנל שער הפנה: 39 ויצא עוד קוה המודה גנדו על גבעת נרב ונסב נעהה: 40 וכל העמק הפנויים וההרים וכל השמרות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוטים מזרחה קדרש ליהוה לא ניתש ולא הרס עוד לעולם:

32 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרה לצדיקיו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנובכדראצר: 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים ורמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטריה אשר בית מלך יהודה: 3 אשר כלאו צדיקיו מלך יהודה לאמר מדווע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה גנני נתן את

24 והננה הסללות באו העיר ללבודה והעיר נתנה ביד
הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר
ואשר דברת היה והנך ראה : 25 ואתה אמרת אליו אדרני
יהוה קנה לך השדה בכסף והעדר עדרים והעיר נתנה
ביד הכהדים : 26 ויהיו דבר יהוה אל ירמיהו לאמר :

27 הנה אני יהוה אלהי כל בשער הממוני ופלא כל דבר :
28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד
הכשדים וביד נבוכדראצ'ר מלך בבל ולבדה : 29 ובאו
הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר
הזאת באש ושרפה והתבטים אשר קתרו על גנותיהם
לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הкусני :
30 כי היו בני ישראל ובני יהודה אף עשים הרע בעני
מנערתיהם כי בני ישראל אף ממעסים אתי במעשה
ידיהם נאם יהוה : 31 כי על אף ועל חמתו היהת ליה
הזאת למנן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה
מעל פניהם : 32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר
עשו להכענני המה מלכיהם שרים כהניהם ונביאיהם
ואיש יהודה וישבי ירושלים : 33 ויפנו אליו ערך ולא פנים
ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לחתת מוסר :
34 וישמעו שקוציהם בבית אשר בניהן הנם להעביר את
ויבנו את במוות הבעל אשר בניהן הנם להעביר את
בנייהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתם ולא עלה
על לבם לעשות התועבה הזאת למען החתי את יהודה :
35 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת
אשר אתם אמרם נתנה ביד מלך אשר בכל בחרב וברעב
ובדבר : 36 הנה מוקצם מכל הארץ אשר הדחתים
שם באפי ובחמתו ובקצף גדוול והשבותים אל המקום
זה והשבותים לבתח : 38 והוא לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים : 39 וננתן להם לב אחד ודרך אחד ליראה
אותם כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם : 40 וכרכתי
לهم ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיב
אותם ואת יראתי און בלבבם לבליטי סור מעלי : 41
ושתוי עלייהם להטיב אותם ונטעמים בארץ הזאת באמת
בכל לב ובכל נשוי : 42 כי אמר יהוה כאשר הבאתי
אל העם הזה את כל הרעה הנדולה הזאת כן אנכי מביא
עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עלייהם : 43 וונקנה
השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרם שמהה היא מאי
אדם וכמה נתנה ביד הכהדים : 44 שרות בכסף יקנו

33 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עוצר
בחצר המטרה לאמר : 2 כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר
אותה להכינה יהוה שמך : 3 קרא אליו ואענך ואנידה
לק גדלות ובצורות לא ידעתם : 4 כי כה אמר יהוה
אליהו ישראל על בתו העיר הזאת ועל בתו מלכי יהודה
הנתצים אל הסללות ואל החרב : 5 בaims להלחם את
הכשדים ולמלאמ את פניו האדם אשר הזכיר באפי
ובחמתו ואשר הסתרתי פניו מהעיר הזאת על כל רעתם :
6 הנה מעלה לה ארוכה ומרפאה ורפאים ונתלו להם
עתרת שלום ואמת : 7 והשבתי את שבות יהודה ואת
שבות ישראל ובנותיהם כבראשנה : 8 וטהרתים מכל
עنم אשר חטא לישׁולחן לכול עונותיהם אשר חטא
לי ואשר פשעו ביה : 9 והיתה לי לשם שwon לתחלה
ולתפארת לכל גווי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה
אשר אנכי עשה אתם ופחדרו ורנו על כל הטובה ועל
כל השלים אשר אנכי עשה לה : 10 כי אמר יהוה עוד
ישמעו במקומו הזה אשר אתם אמרם הרבה הוא מאיין אדם
ומאיין בהמה בערי יהודה ובಚות ירושלים הנשומות
ומאיין אדם ומאיין יושב ומאיין בהמה : 11 קול שwon וקול
שמחה קול חתן וקול כליה קול אמרים הדורו את יהוה
צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית
יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה :
12 כי אמר יהוה צבאות עוד יהוה במקומו הזה החרב
ומאיין אדם ועד בהמה ובכל ערי נוה רעים מרביצים
צאן : 13 בערי החרב בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ
בנימן ובסבכבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה הצאן
על ידי מונה אמר יהוה : 14 הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדרבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל
ועל בית יהודה : 15 בימים ההם ובעת החיה אצמיה
לדור צמה צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ : 16 בימים
ההם תושע יהודה וירושלם השכון לבטה והאשר יקרא
לה יהוה צדקה : 17 כי אמר יהוה לא יכרת לדוד
איש ישב על כסא בית ישראל : 18 ולכהנים הלוים לא
יכרת איש מ לפני מעלה עולה ומקטיר מנהה ועשה זבח

ולשפות: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלהו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחו איש חופשי עמוק ולא שמו אבותיכם אליו ולא הטו את אונם: 15 ותשבו אתם הום ותעשו את הישר עבנוי לקרא דרום איש לרעהו ותכרתו בריתו לפני בביה אשר נקרא שמי עליו: 16 ותשבו ותחליל את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפהחטו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכחשו אתם להוות לכם לעבדים ולשפות: 17 לכן כה אמר יהוה אתכם לא שמעתם אליו לקרא דרום איש לאחיו ואיש לרעחו הני קרא לכם דרום נאם יהוה אל החרב אל הדרב ואל הרעב ונתחי אתכם לועה לכל מלכות הארץ: 18 ונתחי את האנשים העברים את ברתו אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העnel אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתרו: 19 שרי יהודה ושורי ירושלים הסדרים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העnel: 20 ונתחי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבחמות הארץ: 21 ואת צדיקיהם מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בכל הרים מעלייכם: 22 הני מצוה נאם יהוה והשכתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדהו ושרפה באש ואת ערי יהודה את שמה מאין ישב:

35 הדרב אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ביום יהויקום בן אישיהו מלך יהודה לאמר: 2 הליך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקיית אותם יין: 3 ואכח את איזונה בן ירמיהו בן חכזניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים: 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יונדיליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל לשכת משיחיו בן שלם שמר הסף: 5 ואtan לפני בני בית הרכבים נבאים מלאים יין וכוסות ואמר אליהם שתו יין: 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדר בון רכב אבינו צוה עליינו לומר לא תשתו יין אין אתם ובנים עד עולם: 7 ובית לא הבנו וורע לא תורע וכורם לא

כל הימים: 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתו הום ואת בריתו הלהלה ולבתיה היהו יום ולילה בעתם: 21 גם בריתו תפר את דוד עבדי מהוות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרותי: 22 אשר לא יספר צבא השמיים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלוים משרותי את: 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 24 הלא ראתה מה העם הזה דברו לאמר שני המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי נאנזון מהוות עוד נוי לפניהם: 25 כה אמר יהוה אם לא בריתו יומם ולילה חקוק שמיים וארץ לא שמתי: 26 גם זרע יעקב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם יצחק ויוסף כי אשוב את שבותם ורחתם:

34 הדרב אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונובכדראצר מלך בכל חילו ובכל מלכות ארצו ממשלה ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל עירה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הליך ואמרת אל צדיקיהם מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בכל ושרפה באש: 3 ואותה לא תמלט מידיו כי תפש התפש ובירדו נתן ועיניך את עני מילך בכל תראניה ופיהו את פיך ידרב ובככל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדיקיהם מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא חמות בחרב: 5 בשלום המות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והו אדון יספדו לך כי דבר אני דברתני נאם יהוה: 6 וידבר ירמיהו תגביא אל צדיקיהם מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם: 7 וחיל מלך בכל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו עברי יהודה ערי מבצר: 8 הדרב אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחורי כרת המלך צדיקיהם בירית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרום: 9 לשלה איש עבדיו ואיש את שפהחטו העברי וההבריה חפשים לבתיהם עברם בם ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר בא בברית לשלה איש את עבדיו ואיש את שפהחטו חפשים לבתיהם עברם בם ערד וישמעו וישלחו: 11 וישובו אחורי כן וישבו את העבדים ואת השפות אשר שלחטו חפשים ויכבישום לעבדים

ברוך מפי ירמיהו את כל דבריו יהוה אשר דבר אליו על מגלה ספר: 5 ויצויה ירמיהו את ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: 6 ובאתה אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דבריו יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום גם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראמ: 7 ואיל תפל תחנותם לפני יהוה ושבו איש מדרך הרעה כי נדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה: 8 ויעש ברוך בן נריה בכל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרה בספר דבריו יהוה בית יהוה: 9 ויהי בשנה החמישית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה בחזרה התשיעי קרא צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מעריו יהודה בירושלם: 10 ויקרא ברוך בספר את דבריו ירמיהו בן נמריוו בן נמריהו בן נמריה בלבשת נמריהו בן שפנ הספר בחזרה העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם: 11 וישמע מכיוו בן נמריהו בן נמריהו בן שפנ את כל דבריו יהוה מעל הספר: 12 ווירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים אליו שמע הספר ודילחו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבר וגמריו בן שפנ וצדקהו בן חנניהו וככל השרים: 13 ויגד להם מכיוו את כל הדברים אשר שמע בקרה ברוך בספר באזני העם: 14 וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידך ויבא אליהם: 15 ויאמרו אליו שב נא וקראה באזניינו ויקרא ברוך באזניהם: 16 ויהי כשמעם את כל הדברים פחרדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד מלך את כל הדברים האלה: 17 ואת ברוך שאלו לאמר הדג נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפי: 18 ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אליו את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו: 19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: 20 ויבאו אל המלך צהרה ואת המגלה הפקדו בלבשת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: 21 וישלח המלך את יהודי לחתת את המגלה ויקח מלשכת אלישמע הספר וקראה יהודי באזני המלך ובازני כל השרים העמידים מעל המלך: 22 והמלך ישב בית החרף בחזרה התשיעי ואת האח לפניו מבערת: 23 וכי קראו יהודי שלש דלותות וארבעה יקרעה בהתר

תפעו ולא יהיה לכם כי באלהם תשבו כל ימיכם למען תהיו ימיכם על פני הארץ אשר אתם גרים שם: 8 ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבתוי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו: 9 ולבתוי בנות בתים לשבתנו וכרכם ושהה ורעד לא היה לנו: 10 ונשב באלהים ונשמע ונעש כל אשר צונו יונדב אבינו: 11 ויהי בעלות נובכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הcessדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אמר: 13 כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל הילך ואמרת לאיש יהודה ולושבי ירושלם הילא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: 14 הוקם את דבריו יהונדב בן רכב צוה את בנו לבתוי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואני דברתי אליכם השם ודבר ולא שמעתם אליו: 15 ואשלח אליכם אה כל עבדי הנבאים השדים ושלח לאמר שבנו איש מדרך הרעה והיטיבו מעליכם ואל תלכו אחריו אלהים אחרים לعبادם ושבו אל הארץ אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא התיTEM בון נמי נס ולא שמעתם אליו: 16 כי הקומוبني יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אליו: 17 ולכון מה אמר יהוה אלהי צבאות אלהו ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: 18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: 19 ולכון מה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליהונדב בן רכב עמד לפני כל הימים:

36 ויהי בשנה הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מטה יהוה לאמר: 2 קח לך מגלה ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי לך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגויים מיום דברתי לך מימי אישיהו ועד היום הזה: 3 ואלי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אני חשב לעשות להם למען ישבו איש מדרך הרעה וטלחות לעונם ולחטאיהם: 4 ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב

העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: 9 כה אמר יהוה אל השוא נפשיהם לאמור הילך ילכו מעלני הכהדים כי לא ילכו: 10 כי אם הכהדים כל חיל כהדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מודקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: 11 וזהה בהעלות חיל הכהדים מעל ירושלים מפני חיל פרעה: 12 וויצו ירמיהו מירושלים לлечת ארץ בנימין לחלק שם בתרוק העם: 13 וזה הוא בשער בנימין שם בעל פקודה ושם וראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביה לאמור אל הכהדים אתה נפל: 14 וויאמר ירמיהו שקר איננו נפל על הכהדים ולא שמע אליו וויחפש וראייה בירמיהו ויבאדו אל השרדים: 15 וויקצפו השרדים על ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אותו עשו בבית הכלא: 16 כי בא ירמיהו אל בית החבור ואל החנויות וישב שם ירמיהו ימים רבים: 17 ווישלח המלך צדקיהו ויקחחו וישאלחו המלך בביתו בסתר ויאמר הייש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ואמר ביד מלך בבל תנן: 18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדריך ולעטם הזה כי נתתם אותו אל בית הכלא: 19 ואינו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמור לא יבא מלך בכל עלייכם ועל הארץ הזאת: 20 ועתה שמע נא אדרני המלך חפל נא חנתני לפניו ואל השבוי בית יהונתן הספר ולא אמותו שם: 21 וויזכה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מוחץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

38 וישמע שפטיה בן ממן ונגידיוו בן פשחו וויכל בן שלמיהו ופשור בון מלוכה את הדרבים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמור: 2 כה אמר יהוה הייש בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובבדר והזיא אל הכהדים יהוה והיתה לו נפשו לשלו וחי: 3 כה אמר יהוה הנתן נתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: 4 ויאמרו השרדים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם בדברים הללו כי האיש הזה איננו דרש לשлом לעם הזה כי אם לרעה: 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך ויכל אתכם דבר: 6 וויקחו את ירמיהו ווישלכו אותו אל

הספר והשלך אל האח עד תם כל המגלה על האח אשר על האח: 24 ולא פחדו ולא קרעו את בנדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה: 25 וכן אלנתן ודרליהו ונמריהו הפנוו במלך לבתוי שרכ את המגלה ולא שמע אליהם: 26 וויצו המלך את ירחמאן בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לחתת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביה ויסתרם יהוה: 27 וויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחריו שרכ המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתוב ברוך מפני ירמיהו לאמור: 28 שוב קח לך מגלה אחרת וכותב עליה את כל הדברים הראשיים אשר היו על המגלה הראנסה אשר שרכ יהוקים מלך יהודה: 29 ועל יהוקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרכ את המגלה הזאת לאמור מודיע כתבת עליה לאמור בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשכית ממנה אדים ובבמה: 30 ולכן אמר יהוה על יהוקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלטו תהיה מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלטו תהיה משלכת לחרב ביום ולקראת בליל: 31 ופקתני עליי ועל זרועו ועל עבדיו את עונם והבאת עלייהם ועל ישבי ירושלים ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו: 32 וירמיהו לקח מגלה אהרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפני ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרכ יהוקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה:

37 וימליך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כנינוו בן יהוקים אשר המלך נבוכדראצר מלך בכל הארץ יהודה: 2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דבריו יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביה: 3 ווישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיהו ואת צפניהו בן מעשה הכהן אל ירמיהו הנביה לאמר החטפל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: 4 וירמיהו בא וויצא בתרוק העם ולא נתנו אותו בית הכליא: 5 ווחיל פרעה יצא מצרים וויעלו מעל הכהדים הצרים על ירושלים את שמעם וויעלו מעל ירושלים: 6 וויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביה לאמור: 7 כה אמר יהוה אלהי ישראל כה אמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אליו לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארציו מצרים: 8 ושבו הכהדים ונלחמו על

ביר מילך בבל תחפש ואת העיר הזאת תשרף באש: 24
ויאמר צדקויהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה
ולא תמות: 25 וכוי ישמעו השרים כי דברתי לך ובעאו
אליך ואמרו אליך הגירה נא לנו מה דברת אל המלך
אל תחכד ממננו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך: 26
ואמורת אליהם מפי לאי תחנתי לפני המלך לבלתי
השיבני בית יהונתן למוות שם: 27 ויבאו כל השרים אל
ירמיהו ווישאלו אותו ווינדר להם כל הדברים האלה אשר
צוה המלך וויחרשו ממננו כי לא נשמעה הדבר: 28 ווישב
ירמיהו בחצר המטהה עד יום אשר נלכדה ירושלים
והיה כאשר נלכדה ירושלים:

39 בسنة התשיעית לצדקהו מלך יהודה בחודש העשרי בא נוכדראצ'ר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה: 2 בעשתי עשרה שנה לצדקהו בחודש הרביעי בתשעה לחודש הבקעה העיר: 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער החק נרגל שר אצ'ר סמונר נבו שר סכימ' רב סריס נרגל שר אצ'ר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל: 4 ויהי כאשר ראמ'צדקהו מלך יהודה ויכל אושי המלחמה ווירחו ויצאו ליליה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמימות ויצא דרך הערבה: 5 וירדפו חיל כשרים אחריהם וישנו את הצדקהו בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלהו אל נוכדראצ'ר מלך בבל רבלחה הארץ חמת וידבר אותו משפטים: 6 וישחת מלך בבל את בני הצדקהו ברבלחה לעינוי ואת כל Hari יהודה שחת מלך בבל: 7 ואת עני הצדקהו עור ויאסרו בנהשטים לביא אותו בבלח: 8 ואת בית המלך ואת בית העם שראו הכהדים באש ואת חומות ירושלים נהצטו: 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עלייו ואת יתר העם הנשארים הגליה נבזיר אדן רב טבחים בבל: 10 ומין רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים וניבים ביום ההוא: 11 ויצו נוכדראצ'ר מלך בבל על ירמיהו ביד נבזיר אדן אשר אין להם מזונה השair נבזיר אדן ואל העש לו מזונה רע כי אם כאשר ידבר אלך כן עשה עמו: 13 וישלח נבזיר אדן רב טבחים ונבזובן רב סריס נרגל שר אצ'ר רב מג וכל רביו מלך בבל: 14 וישלחו ויקחו את ירמיהו מהצר המתרה ויתנו אותו

הbor מלכיו בן המלך אשר בחצר המטירה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט: 7וישמע عبد מלך הכהן איש סריס והוא בביה המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בניין: 8ויצא عبد מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר: 9 אדרני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: 10 ויצו המלך את عبد מלך הכהן לאמר קח בידך מזו שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בתרם ימות: 11ויקח عبد מלך את האנשים בידו ויבא ביתה המלך אל תחת האוצר ויקח מושם בלוי הסחבות ובלוי מלחום וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים: 12 ויאמר عبد מלך הכהן אל ירמיהו שם נא בלויא הסחבות והמלחום תחת אצלה יידך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן: 13וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אותו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטירה: 14 ווישלח המלך צדקהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בכבוד יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתקדך דבר אל תחדר ממוני דבר: 15ויאמר ירמיהו אל צדקהו כי אגיד לך הלוא המת תמיוני וכי איעצך לא השמע אליו: 16וישבע המלך צדקהו אל ירמיהו בסתר לאמר חוי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמריך ואם אתנק ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך: 17ויאמר ירמיהו אל צדקהו כה אמר יהוה אלה צבאות אלה י'ישראל אם יצא אל שרי מלך כל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך: 18ואם לא יצא אל שרי מלך בכל ונתנה העיר הזאת ביד הכהדים ושרפה באש אתה לא תמלט מידם: 19ויאמר המלך צדקהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכהדים פן יתנו אני בידם והעתללו بي: 20ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקהל יהוה לאשר אני דבר אליך וויטב לך ותהי נפשך: 21 ואם מן אתה ל'צאת זה הדרב אשר הראנ' יהוה: 22 והנה כל הגנים אשר נשארו בכבוד מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בכל ונתנה אמרות הסווות ויכלך לך אנשי שלמלך הטענו בבצ' רגנץ' נסנו אחר: 23ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכהדים ואת לא תמלט מידם כי

בכל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדריהם בן אחיקם בן שפן: **12** ווישבו כל היהודים מכל המקומות אשר נדרחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדריהם המצפתה ויאספו יין וקץ הרבה מאד: **13** וויחנן בן קרח וכל שרי החילום אשר בשירה באו אל גדריהם המצפתה: **14** ויאמרו אלו ידיעתך כי בעלים מלך בני עמו שלח את ישמעאל בן נתניה להכתר נפש ולא האמין להם גדריהם בן אחיקם: **15** וויחנן בן קרח אמר אל גדריהם בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה ייכה נפש ונפצו כל יהודה הנכזבים אליך ואבדה שארית יהודה: **16** ויאמר גדריהם בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תשא את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל:

41 ויהי בחדר השבעי בא ישמעאל בן נתניה בן אל-שמעון מושע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אותו אל גדריהם בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם ייחדו במצפה: **2** ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרה האנשים אשר היו אותו ויבו את גדריהם בן נתניה במצפה ואת הכהדים אשר היו אותו את גדריהם במצפה ואת הכהדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: **4** ויהי ביום השני להmittה את גדריהם ואיש לא ידע: **5** ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שנמנם איש מגלו זקן וקדושים ונדרים ומתנדדים ומנהה ולבונה בידם להביא בית יהוה: **6** וויצא ישמעאל בן נתניה לקראותם מן המצפה הילך הילך ובכה ויהי כפניהם הכה יושמעאל בא אל גדריהם בן אחיקם: **7** ויהי כבאים אל תוך העיר ויחטפו ישמעאל בן נתניה אל תוך הבודה והוא והאנשים אשר אחוי: **8** ועשרה אנשים נמצאו בהם ויאמרו אל ישמעאל אל תחנתנו כי יש לנו מטמננים בשירה חטים ושורדים ושמן ורבעת ויחדר ולא המיתם בתוך אחיהם: **9** והbor אשר השליך שם ישמעאל את כל פנרי האנשים אשר הכה ביד גדריהם הוא אשר עשה המלך אסא מפניהם בעשא מלך שדראל אותו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים: **10** ווישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבورو-אדן רב טבחים את גדריהם בן אחיקם ויישבם

אל גדריהם בן שפן להוציאו אל הבית וישב בהruk העם: **11** ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיותו עזoor בחצר המטירה לאמר: **16** הילך ואמרת לעבד מלך הכווי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל תני מביא את דבריו אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא: **17** והצטתקיך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם: **18** כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והויה לך נפשך לשכל כי בחתה כי נאם יהוה:

40 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אותו נבورو-אדן רב טבחים מן הרמה בקחתו אותו והוא אסור באזקים בתוך כל נלא יהודים ויהודה המנלים בבליה: **2** ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אלו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המוקום הזה: **3** ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאיהם ליהוה ולא שמעתם בקהלו והיה לכם דבר הזה: **4** ועתה הנה פתחתיך הים מן האזקים אשר על ידך אם טוב בענייך לובוא אליו בבל ואשים את עני עלייך ואם רע בענייך לובוא אליו בבל חදל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל היישר בענייך לילכת שמה לך: **5** ועוזנו לא ישב ושבה אל גדריהם בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל עיר יהודה ושב אותו בתוך העם או אל כל היישר בענייך לילכת לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשתה וישלהה: **6** ויבא ירמיהו אל גדריהם בן אחיקם המצפתה וישב אותו בתוך העם הנשארים בארץ: **7** ווישמעו כל שרי ה칠ים אשר בשירה מהה ואשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדריהם בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אותו אנשים ונשים גדריהם בן אחיקם נדרליהו בנאת גדריהם וויתן בני קרח ושרה בן תנחותם ובני עופי הנטהתי ויוניהו בן המעצמי המה ואשיהם: **9** ווישבע להם גדריהם בן אחיקם בין שפן ולאנשיםיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכהדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וויתב לכם: **10** ואני הנני ישב במצפה לעמוד לפני הכהדים אשר ייבא אלינו אתם אספו יין וקץ ושמן ושמן ובכליכם ושבו בערכיכם אשר תפשתם: **11** ווגם כל היהודים אשר במוab ובבניהם עמון ובאדום ואשר בכל הארץ שמעו כי נתן מלך

ישמעאל בן נתניה וילך עבר אל בני עמון: ²² ווישמע
יוandan בן קרח וכל שרי החילום אשר אותו כל הרעה
אשר עשה ישמעאל בן נתניה: ²³ ויקחו את כל האנשים
וליכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וממצאו אותו אל מים
רבים אשר בגבעון: ²⁴ ויהיו כראות כל העם אשר את
ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילום אשר
אתו ווישמעו: ²⁵ ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן
המצפה וישבו וליכו אל יוחנן בן קרח: ²⁶ ווישמעאל בן
נתניה נמלט בשמנה נשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון:
ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילום אשר אותו את
כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן
המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם נבראים אנשי
המלחמה ונשים וטף וסדרים אשר השיב מגבון: ²⁷
ויליכו וישבו בגורות כמושם אשר אצל בית לחם ללחט
לבוא מצרים: ²⁸ מפני הכהדים כי יראו מפניהם כי הכה
ישמעאל בן נתניה את גדליה בן אחיקם אשר הפקיד
מלך בבל בארץ:

42 ²⁹ ויגשו כל שרי החילום ויהונן בן קרח ויוניה בן
הושעה וכל העם מקטן ועד גדול: ³⁰ ויאמרו אל ירמיהו
הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה
אליהיך بعد כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה
כאשר עיניך ראות אתנו: ³¹ ויגד לנו יהוה אליהיך את
הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה: ³² ויאמר
אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתחפל אל יהוה
אליהיכם בדבריכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה
אתכם אנד לכם לאמנע מכם דבר: ³³ והמה אמרו אל
ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא כל הדבר
אשר ישלחך יהוה אליהיך אלנו כן נעשה: ³⁴ אם טוב ואם
רע בקהל יהוה אליהינו אשר אנו שלחיהם אתה אתק לאלו נשמע
למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקהל יהוה אליהינו: ³⁵ ויהי
מזמן עשרה ימים ויהי הדבר יהוה אל ירמיהו: ³⁶ ויקרא אל
יהונן בן קרח ואל כל שרי החילום אשר אותו וכל העם
למקטן ועד גדול: ³⁷ ויאמר אליהם מה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר שלחתם את אליו להפל תחנתכם לפניו:
אם שוב תשבו בארץ הזאת ובינוי אתכם ולא אהרס
ונטעתו אתכם ולא אחות כי נחמתי אל הרעה אשר עשית
לכם: ³⁸ אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים

מןינו אל תיראו ממנה נאם יהוה כי אתם אני להושיע
אתכם ולהציל אתכם מידיו: ³⁹ ואtan לכם רחמים ורחם
אתכם והשיב אתכם אל אדרמתכם: ⁴⁰ ואם אמרם אתם
לא נשב בארץ זאת לבתיו שמע בקהל יהוה אליהם:
אל אמר לא כי ארץ מצרים נבואה אשר לנרא מלחמתה
וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב: ⁴¹
ועתה לנו שמעו דבר יהוה שארית יהודה כי אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניהם לבא
מצרים ובאתם לנור שם: ⁴² והויה החרב אשר אתם
יראים ממנה שם חשין אתם בארץ מצרים ושם תמתו:
אתם דגנים ממנה שם ידק אחרים מצרים ושם תמתו:
ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים
לנור שם ימותו בחרב ברעב ובבדר ולא יהיה להם
שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: ⁴³
כי כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתק אפי
וחמתי על ישי וירושלם כן תתק חמתי עליהם בבאים
מצרים והייתה לאלה ולשמה ולקללה ולהרפה ולא
תראו עוד את המקום הזה: ⁴⁴ דבר יהוה עלייכם שארית
יהודה אל תבוא מצרים ירע תדעו כי העידותיכם
היום: ⁴⁵ כי התחטים בנפשותיכם כי אתם שלחתם אליו
אל יהוה אלהיכם לאמר החפל בעבון אל יהוה אלהינו
וככל אשר יאמיר יהוה אלהינו כן הנג לנו ועשינו: ⁴⁶
ואגד لكم היום ולא שמעתם בקהל יהוה אלהיכם ולכל
אשר שלחני אליכם: ⁴⁷ ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב
ובבדר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לנור שם:

43 ⁴⁸ ויהי ככלהות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל
דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה: ⁴⁹ ויאמר עזירה בן הושעה
ירוחן בן קרח וכל האנשים הזרים אמרים אל ירמיהו
שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא
תבוא מצרים לנור שם: ⁵⁰ כי ברוך בן נריה מסית אתך
בננו למען תחת אנתנו ביד הכהדים להמתת אנתנו וללהגנות
אתנו בבל: ⁵¹ ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילום
וכל העם בקהל יהוה לשbeta בארץ יהודה: ⁵² ויקח יוחנן
בן קרח וכל שרי החילום את כל שארית יהודה אשר
שבו מכל הרים אשר נדחו שם לנור בארץ יהודה: ⁵³ את
הנבראים ואת הנשים ואת הטע ואת בנות המלך ואת כל

ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפנֵי אבותיכם: ²² וכן אמר יהוה צבאות אלה ישראל הנני שם פבי בכם לרעיה ולהכricht את כל יהודה: ²³ ולקחת את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוד אריון מצרים כל בא רץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מתקן ועד נדול בחרב וברעב ימותו והוא לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: ²⁴ ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים בחרב ברעב ובבדר: ²⁵ ולא היה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לנורם שם בארץ מצרים ולשוב אריון יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבח שם כי לא ישובו כי אם פלטמים: ²⁶ וווענו את ירמיהו כל האנשימים היודעים כי מקטרות נשייהם לאלהים אשר וכל הנשים העמדות קחל נדול וכל העם היושבים בארץ מצרים בפרטוס לאמר: ²⁷ הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: ²⁸ כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפיו לקטר למלכת השמיים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושכנו בערי יהודה ובಚזות ירושלים ונשבע לחם ונניה טובים ורעה לא ראיינו: ²⁹ ומון או חדלנו לקטר למלכת השמיים והסיך לה נסכים חסרונו כל בחרב וברעב תמן: ³⁰ וכי אנתנו מקטרים למלכת השמיים ולהסיך לה נסכים המבלעדי אنسינו עשינו לה כוונים להעצבה והסיך לה הנשים ועל כל העם הענים אותו דבר לאמר: ³¹ הלווא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובבחזות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ זכר יהוה ותעלת עלה על לבו: ³² ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלייכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארכצם להרבה ולשנה ולקללה מאין יושב כהום הזה: ³³ מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקהל יהוה ובתרתו ובחקתו ובעדותיו לא הילכתם על כן קראת אתם הרעה הזאת כיום הזה: ³⁴ ויאמר ירמיהו אל כל העם ועל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בא רץ מצרים: ³⁵ כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמור אתם ונשיכם ותדרנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמור עשה את נסכים הקים תקינה את נדריכם ועשה תעשה את נדריכם: ³⁶ וכן שמעו דבר

הנפש אשר הינה נבוארהן רב טבחים את נדליה בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריה: ³⁷ ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקהל יהוה ויבאו עד תחפנש: ³⁸ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנש לאמר: ³⁹ קח בידך אבני נדלות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחפנש לעיני אנשים יהודים: ⁴⁰ ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הנני שלח ולקחת את נבוכדראצר מלך בכל עברי ושתיו כסאו ממעל לאבני האללה אשר טמנתי ונתה את שפרו רעו עליים: ⁴¹ ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: ⁴² והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועתה את ארץ מצרים אשר יעתה הרעה את בndo וויצו ממש בשלום: ⁴³ ושבר את מצבות בית שמש אשר בא רץ מצרים ואת בתו אלהי מצרים ישרף באש:

44 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים היישבים בארץ מצרים היישבים במגדר ובתחפנש ובנפ' ובארץ פרטוס לאמר: ² כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אתם ריאתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלים ועל כל ערי יהודה והנמ' חרבה היום הזה ואני בהם יושב: ³ מפני רעתם אשר עשו להכעסני לילכתם לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידועם המה אתם ואבותיכם: ⁴ ואשלח אליכם את כל עברי הנביאים השכימים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: ⁵ ולא שמעו ולא הטו את אונם לשוב מערעתם לבתי קטר לאלהים אחרים: ⁶ ותתקח חמותי ואפי ותבער בערי יהודה ובבחזות ירושלים ותהיינה להרבה לשמה כויום הזה: ⁷ ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה נדולה אל נפשכם להכרה לכם אים איש ואשה עולל ווונק מותך יהודה לבתו הותיר לכם שארית: ⁸ להכעסוי במשיע יידיכם לקטר לאלהים אחרים בא רץ מצרים אשר אתם באים לנורם שם למען הכרית لكم ולמען היוחכם לקללה ולחרפה בכל נוי הארץ: ⁹ והשכחם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשי' ואת רעותם ואת רעת נשים אשר עשו בא רץ יהודה ובבחזות ירושלים: ¹⁰ לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלוו בתרותי

צבאות יום נקמה להנכם מצריו ואכלה חרב ושבעה
ורוחה מדמים כי יכח לאני יהוה צבאות הארץ צפון אל
נהר פרת: 20 עלי נלעד וקח צרי בתולת בת מצרים
לשוא הרבותי רפאות תעלה און לך: 21 שמעו נום
קלונק וצוחק מלאה הארץ כי נבור כשלו יתדרו
נפלו שנייהם: 22 הדבר אשר דבר יהוה אל רמייהו
הنبيיא לבוא נבוכדראצ'ר מלך בבל להכotta את הארץ
מצרים: 23 הנגידו למצרים והשמיעו במנדול והשמיעו
בנוף ובתחפנחס אמרו החיצב והכן לך כי אכלה חרב
סביביך: 24 מדרוע נסחף אכבריך לא עמד כי יהוה הדפו:
25 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה
ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: 26
קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: 27
חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים
וככרמל ביום יבו: 28 כל גולה עשי לך וושבת בת
מצרים כי נפ' לשמה תהיה ונצחה מאין יושב: 29 עגלה
יפה פיה מצרים קרע מצפון בא בא: 30 נם שכירה
בקרבה עצג'ן מרכק כי נם המה הפנו נסו יהדי לא
עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: 31 קוללה
נכחש לך כי בחול ילכו ובקרדמות באו לה בחטבי
עצים: 32 כרתתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי דבו
מארכבה ואין להם מס'ר: 33 הבישה בת מצרים נתנה
ביד עם צפון: 34 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני
פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה
ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבתחים בו: 35 ונתחים ביד
מבקשי נפשם וביד נבוכדראצ'ר מלך בבל וביד עבדיו
ואחריו כן תשכן כי מי קדם נאם יהוה: 36 אתה אל תירא
עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הני מושעך מרדוק ואת
ודרך מארץ שבים ושב יעקב וasket וישגן ואין מהריך:
37 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתה אני כי
עשה כליה בכל הנויים אשר הדחתי שמה ואתך לא
עשה כליה ויסריך למשפט ונקה לא אנך:

47 אשר היה דבר יהוה אל רמייהו النبيיא אל פלשתים
בטרם יכה פרעה את עזה: 2 כה אמר יהוה הנה מים
עלים מצפון והוא למחל שופך וישטוף ארץ ומולאה עיר
וישבי בה וועקו האדם והילל כל יושב הארץ: 3 מוקל
שעת פרסות אבירותיו מרعش לרכבו המון גלגוליו לא

יהוה כל יהודיה היישבים בארץ מצרים הני נשבעתי
בשמי הנadol אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי
כל איש יהודיה אמר כי אדרני יהוה בכל ארץ מצרים:
27 הני שקד עליהם לרעיה ולא לטובה ותמו כל איש
יהודיה אשר בארץ מצרים בחרב ובכראע עד כלותם:
28 ופליטיו חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודיה מתי
מספר וידעו כל שאירית יהודיה הבאים לארץ מצרים
לנור שם דבר מי יקיים מהם: 29 וזהת לכם האות
נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום זהה למען תדרשו
כי קום יקומו דברי עלייכם לרעה: 30 כי אמר יהוה
הני נתן את פרעה חפראע מלך מצרים ביד איביו וביד
מקשי נפשו כאשר נתתי את צדקהו מלך יהודיה ביד
نبוכדראצ'ר מלך בבל איביו ומבקש נפשו:

45 הדבר אשר דבר רמייהו النبيיא אל ברוך בן נריה
בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי רמייהו בשנה
הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודיה לאמר: 2 כה
אמר יהוה אלהי ישראל עלייך ברוך: 3 אמרת אוי נא ל-
כי יוסף יהוה יגון על מכabi יגערו באנחותי ומונחה לא
מצאתה: 4 כה תאמר אליו כי אמר יהוה הנה אשר בנויות
אני הרס ואת אשר נטעתי אני נש ואות כל הארץ היא: 5
ואתה תבקש לך נדלות אל תבקש כי הני מביא רעה על
כלبشر נאם יהוה ונתחי לך את נפשך לשילל על כל
המקומות אשר תלך שם:

46 אשר היה דבר יהוה אל רמייהו النبيיא על הנויים:
2 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על
נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצ'ר מלך בבל
בשנת הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודיה: 3 ערכו
מנן ונגשו למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים
והתיצבו בכובעים מרכקו הרמחים לבשו הסרפת: 5
מדוע רואיתו מהה חתמים נסנים אחר וגבורייהם יכחו
ומנוס נסו ולא הפנו מסביב נאם יהוה: 6 אל ינוס
הקל ולא ימלט הנBOR צפונה על יד נהר פרת כשלו
ונפלל: 7 מי זה כיар יעללה כנחרות יתגעשו מימי: 8
מצרים כיар יעלה ומנהרות יתגעשו מים ואמר אלה
אכסה ארץ אבידה עיר וושבי בה: 9 עללו הסוסים
והתהלו הרכוב ויצאו הנBORים כוש ופוט תפשי מן
ולודים תפשי דרכיו קשת: 10 והוים ההוא לאדרני יהוה

בצורה ועל כל ערי ארץ מואב הרחבות והקרבות: 25 נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: 26 הדשכירהו כי על יהוה הנגיד וספק מואב בקיוא והוא לשלח נם הוא: 27 ואם לוא השחק היה לך ישראל אם בנבנים נמצאה כי מדי דבריך בו התנorder: 28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישבו מואב והוא כיוна תקנן בעברי פי פחת: 29 שמענו גאון מואב הנה מאד גבבו וגאונו גאותו ורם לבו: 30 אני ידעת נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו: 31 על כן על מואב אילייל ולמואב כליה אוזעך אל אני קור הרש יהגה: 32 מבכיו יעוז אבכה לך הנפנ' שבמה נטישותיך עבورو ים עד ים יערנו גנוו על קיזיך ועל בצירך שדר נפל: 33 ונאספה שמחה וניל מכרמל ומארץ מואב יוין מיקבים השבוח לא ידרך הדרך לא היד: 34 מועתק חשבון עד אלעלת עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים ענלת שלשיה כי נם מי נמרם למשמות יהו: 35 והשבתו למוֹאָב נאם יהוה מעלה במה ומתקיר לאלהיו: 36 על כן לבי למוֹאָב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כלילים יהמה על כן יתרת עשה אברדו: 37 כי כל ראש קרחה וככל זקן נרעעה על כל ידים נדרת ועל מתנים שק: 38 על כל גנות מואב וברחבותה כליה מסped כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאם יהוה: 39 איך תהה הילילו איך הפנה ערך מואב בש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו: 40 כי כה אמר יהוה הנה כנש ידאה ופרש כנפיו אל מואב: 41 נלכדה הקריות והמצודות נחפה והיה לב נבורי מואב ביום ההוא כלב אשא מצרה: 42 ונשמד מואב מעם כי על יהוה הנדריל: 43 פרח ופח ופח עלייך יושב מואב נאם יהוה: 44 הניס מפני הפחד יפל אל הפחota והעללה מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה: 45 בצל חשבון עמדו מכח ניסים כי אש יצא מהשכון ולהבה מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקרדק בני שאון: 46 אווי לך מואב אבד עם כמוש כי לקוו בניך בשבי ובנתקיך בשביה: 47 ושבתי שבות מואב באחריות הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב:

49 לבני עמוון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדווע ירש מלכם את נד ועמו בעריו ישב: 2 וכן ננה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני

הפנו אבוח אל בנים מרפיוון ידים: 4 על הימים הבא לשודוד את כל פלשדים להכרית לזר ולצדון כל שדריך עז כי שדר יהוה את פלשדים שארית כי כפתור: 5 באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמק עד מותי תונדרדי: 6 היו הרבה ליהוה עד ana לא תשקי האספי אל תערך הרגשי ודמי: 7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה:

48 למוֹאָב כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הוי אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קרייטים הבישה המשגב וחתה: 2 אין עוד תחלת מואב בחשbon עלייה רעה לכוב וכונריתה מגו נם מדרמן תדרמי אחריך תלך הרב: 3 קול צעק מהרוניים שד ושרבר נדול: 4 נשבר מואב השמייעו זעה צעורה: 5 כי מעלה הלחות בבכי יעהלה בכבי כי במודר חורניים צרי צעקת שבר שמעו: 6 נכו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: 7 כי עין בטחך במעשיך ובאוצורתיך נם את תלכדי ויצא כמייש בנולה כהנוו ושריו יחד: 8 וויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המשיר אשר אמר יהוה: 9 תנו צין למוֹאָב כי נזא תצא ועריה לשמה תהיהנה מאין יושב בהן: 10 אדרור עשה מלאתה יהוה רמיה ואדרור מגע חרבו מדם: 11 שאנן מואב מנערו ושקט הוא אל שMRIו ולא הורק מכליל אל כלוי ובנולה לא החל על כן עמד טעמו בו וריהו לא נמר: 12 لكن הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכלייו ויריקו ונבליהם ינפכו: 13 ובש מואב מכמוש כאשר בשו ביה ישראלי מביה אל מבטחים: 14 איך תאמרו נבורים אנחנו ואשי חיל למלחה: 15 שדר מואב ועריה עלה ומבחר בחוריין ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו: 16 קרוב איד מואב לבודא ורעהו מהרה מאד: 17 נדו לו כל סביביו וככל ידעי שמו אמרו איך נשבר מטה עז מקל תפארה: 18 רדי מכבוד ישביב בצמא ישבת בת דיבון כי שדר מואב עלה בר שחת מבצריך: 19 אל דרך עמדרי וצפי יושבת ערודר שאלי נס גמלטה אמרו מה נהייתה: 20 הביש מואב כי תהה הילילי זועקי הנגידו בארכון כי שדר מואב: 21 ומשפט בא אל ארץ המשיר אל חלון ואל היצה ועל מופעת: 22 ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלזים: 23 ועל קרייטים ועל בית גמול ועל בית מעון: 24 ועל קרייטים ועל

תהללה קריית משושי: 26 וכן יפלו בחוריה ברחובותיה וככל אנשי המלחמה יידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: 27 והחצית אש בחומת דמשק ואכלה ארמנוטון בן הדר: 28 לקדר ולמלמלות חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו על אל קדר ושדרו את בני קדרם: 29 אהיליהם וצאנם יקחו ריעותיהם וכל כליהם ונמליהם ישאו להם וקדרו עליהם מגור מסביב: 30 עלייך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביבך ונדרתם איש לפניו ואין מקבץ לנדר: 31 ואחריו כן אшиб את שבות בני עמו נאם יהוה: 7 לא אדם כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסחיה חכמתם: 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דרין כי איד עשו הבאתו עליו עת פקדתו: 9 אם בצדדים באו לך לא ישארו עלילותם נכבים בלילה החתוותם: 10 כי אני חשבתי את עשו נולתי את מסתורי ונכח לא יכול שדר זרע ואחיו ושכניו ואינו: 11 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמניך עלי חבטתו: 12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשותות הocus שתו ישתו אתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: 13 כי בזשבעת נאם יהוה כי לשמה להרפה להרב ולקללה תהיה בצרה וכל עדריה תהינה להרבות עולם: 14 שמעה שמעתי מאת יהוה וציר ננים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחה: 15 כי הנה נתר נתקד בנוים בזוי באדם: 16 תפלצתר השיא אתך זדון לבך שני בחנוי הסלע הפש מרום נבעה כי תגביה לשמה כל עבר עליה ישם ווישוק על כל מכותה: 18 כמחפת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 19 הנה כאריה יעללה מנואן הירדן אל נהו איתין כי ארגנעה ארגזנו מעלה ומוי בחור אלה אפקד כי מוי כמנוני ומוי יעדני ומוי זה רעה אשר יעדם לבני: 20 לכן שמעו עצה יהוה אשר עין אל אדם ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבים נעריו הצאנם אם לא ישים עליהם נוהם: 21 מוקול נפלם רעשה הארץ צעה ביום סוף נשמע קוללה: 22 הנה נתר דעה וידאה וויפרש כנפיו על בצרה והיה לב נבורי עלה וידאה וויפרש כנפיו על בצרה ובושה אדום ביום ההוא כלב אשמה מצראה: 23 לדמשק בושה צאנם ואפרד כי שמעה רעה שמעו נמננו ביום דאגה השקט לא וכל: 24 רפתחה דמשק הפנה לנוס ורטט החזקה צרה וחבלים אחותה ציולדה: 25 איך לא עזבה עיר

עמון תרועת מלחה והיתה לתל שמה ובנויות באש הצתה וירש וישראל את ירשיו אמר יהוה: 3 היליל' השבון כי שדרה עי צעקה בנות רבה חגרנה שקים ספדרנה והתשוטטנה בנדקות כי מלכם בנולה לך כהניו מה התהלה באנדרה עי מילך נזקך הבת השובבה הבטהה באוצרתיה מי יבוא אליו: 5 תני מביא עלייך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביבך ונדרתם איש לפניו ואין מקבץ לנדר: 6 ואחריו כן אшиб את שבות בני עמו נאם יהוה: 7 לא אדם כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסחיה חכמתם: 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דרין כי איד עשו הבאתו עליו עת פקדתו: 9 אם בצדדים באו לך לא ישארו עלילותם נכבים בלילה החתוותם: 10 כי אני חשבתי את עשו נולתי את מסתורי ונכח לא יכול שדר זרע ואחיו ושכניו ואינו: 11 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמניך עלי חבטתו: 12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשותות הocus שתו ישתו אתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: 13 כי בזשבעת נאם יהוה כי לשמה להרפה להרב ולקללה תהיה בצרה וכל עדריה תהינה להרבות עולם: 14 שמעה שמעתי מאת יהוה וציר ננים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחה: 15 כי הנה נתר נתקד בנוים בזוי באדם: 16 תפלצתר השיא אתך זדון לבך שני בחנוי הסלע הפש מרום נבעה כי תגביה לשמה כל עבר עליה ישם ווישוק על כל מכותה: 18 כמחפת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 19 הנה כאריה יעללה מנואן הירדן אל נהו איתין כי ארגנעה ארגזנו מעלה ומוי בחור אלה אפקד כי מוי כמנוני ומוי יעדני ומוי זה רעה אשר יעדם לבני: 20 לכן שמעו עצה יהוה אשר עין אל אדם ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבים נעריו הצאנם אם לא ישים עליהם נוהם: 21 מוקול נפלם רעשה הארץ צעה ביום סוף נשמע קוללה: 22 הנה נתר דעה וידאה וויפרש כנפיו על בצרה ובושה אדום ביום ההוא כלב אשמה מצראה: 23 לדמשק בושה צאנם ואפרד כי שמעה רעה שמעו נמננו ביום דאגה השקט לא וכל: 24 רפתחה דמשק הפנה לנוס ורטט החזקה צרה וחבלים אחותה ציולדה: 25 איך לא עזבה עיר

יהוה: ³¹ הנני אליך זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך: ³² וכשל זדון ונפל ואין לו מקום והצטי איש בעריו ואכליה כל סביחתו: ³³ כה אמר יהוה צבאות שעשוקים בני ישראל ובני יהודה יחוּדוּ וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחים: ³⁴ נאלים חזק יהוה צבאות שמו ריב וריב את ריבם למען הרניעת הארץ והרני לישבי בבל: ³⁵ חרב על כבדים נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה ואל חכמיה: ³⁶ חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבורה וחתו: ³⁷ חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הארץ אשר בחוכה והיו לנשימים חרב אל אוצרתיה ובכוו: ענה ולא חשב עוד לניצח ולא תשכנע עד דור ודור: ⁴⁰ כמחפת אל להים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא ינור בה בן אדים: ⁴¹ הנה עם בא מצפון ונוי נדול ומכלים רבים יערו מירכתי ארץ: ⁴² קשת וכידון יחוּדוּ אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים והמה ועל טוסים ירכבו ערוּךְ כאיש למלחה עלייך בת בבל: ⁴³ שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צראה החזקתה חול כיולדה: ⁴⁴ הנה קאריה יעללה מנאיין הירדן אל נוה איתן כי ארנעה ארוצם מעלה ומוי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומוי יעדני ומוי זה רעה אשר יעמוד לפני: ⁴⁵ لكن שמעו עצת יהוה אשר יען בבל ומחשובתו אשר חשב אל ארץ כבדים אם לא יחסבם צעריו הצאן אם לא ישים עליהם נוה: ⁴⁶ מוקל נתפשה בכל רעה הארץ ועקה בנים נשמע:

51 כה אמר יהוה הנני מעד על בבל ואל ישבי לב קמי רוח משחית: ² ושלחתו לבל זרים וורה ויבקקו את ארצה כי הוי עלייה מסביבם בום רעה: ³ אל ידרך ידרך הדרך קשו ואל יתעל בסרני ואל תחמלו אל בחരיה החרימו כל צבאה: ⁴ ונפלו חללים בארץ כבדים ומדקרים בחוץותיה: ⁵ כי לא אלמן ישראל ויהודה מלאהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: ⁶ נסנו מתחוק בבל ומלטו אש נפשו אל תדרמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: ⁷ כוס זחה בבל ביד יהוה משכורת כל הארץ מיניה שתו נוים על כן יתחללו נוים: ⁸ פתאם נפלת בבל

ומקווה אבותיהם יהוה: ⁸ נדו מתחוק בבל ומארץ כבדים יצא והוא כעתודים לפני צאן: ⁹ כי הנה אני מעד ומעלת על בבל קהיל נוים נדרלים מארץ צפון וערכו לה שם תלבד חזיו כנבר משביל לא ישוב ריקם: ¹⁰ והויה כבדים לשלהל כל שלילה ישבעו נאם יהוה: ¹¹ כי תשמחי כי תעלז שמי נחלתי כי הפשוי כעמלת דשה ותזהלי כאברים: ¹² בושה אמכם מאד חפרא يولחתם הנה אהרנית נוים מדבר ציה וערבה: ¹³ מקצף יהוה לא תשב והויה שמהה כליה כל עבר על בבל ישם וישרך על כל מכותיה: ¹⁴ ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חן כי ליהוה חטא: ¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשותיה נחרטו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה: ¹⁶ כרתו וזרע מבבל ותפש מגן בעת קציר מפני חרב הינויה איש אל עמו יפנו ואיש לארציו ינסו: ¹⁷ שה פורה ישראל ארויות הדיחיו הראשון אכלו מלך אשר ווה האחרון עצמו נובכדראצץ מלך בבל: ¹⁸ لكن כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל אל מלך בבל ואל ארציו כאשר פקדתו אל מלך אשר: ¹⁹ ושבתו את ישראל אל נזה ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגנעד השבע נפשו: ²⁰ ביוםיהם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואינו ואת חטא יהודה ולא תמצאה כי אסלח לאשר אשר אשיר: ²¹ על הארץ מרותם עליה עלה ונאל יושבי פקוד חרב והחרם אהריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתך: ²² קול מלחמה בארץ ושבר גדול: ²³ איך גנדע וישבר פטיש כל הארץ איך היה לה שמה בכל בנים: ²⁴ יקשתי לך וنم נלבחת בבל ואת לא ידעתה נמצאת וنم נתפשת כי ביהוה התגרית: ²⁵ פתח יהוה את אוצרו ויזא את כל עמו כי מלאה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כבדים: ²⁶ באו לה מקץ פתחו מאביסיה סלהה כמו ערמים והחרימות אל תהו לה שאירית: ²⁷ חרבו כל פריה יירדו לטבח הוי עלייהם כי בא יומם עת פקדתם: ²⁸ קול נסים ופליטים מארץ בבל להניד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו: ²⁹ המשמעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהו פליטה שלמו לה כפעלה בכל אל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל: ³⁰ لكن יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחתה ידמו ביום ההוא נאם

בаш ובני הפלישה נבנהו: 33 כי כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל בת בבל בגין עת הדרכיה עוד מעט ובאה עת הקציד לה: 34 אכלנו הממן נובודראצר מלך בבל הצענו כל ריק בלבן כתני מלא בראשו מעדרני הדרינו: 35 חמסו ושאריו על בבל אמר ישבת ציון ודרמי אל שבי כבדים תאמר ירושלים: 36 لكن כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונכממי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה: 37 והויתה בבל לנלים מעון תנאים שמה ושרקה מה אין יושב: 38 ייחדו ככפרים ישאו נערו כנורי ארויות: 39 בחם אשית את מטהיהם והשכרים נלען יעלעו וישנו שנה עולם ולא יקיצו נאם יהוה: 40 אודידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים: 41 אין נלכדה שך ותחפש תחלה כל הארץ אין הויה לשם בבל בנים: 42 עליה על בבל הים בחמון גלו נכסתה: 43 הנהו עדריה לשם הארץ ציה וערבה הארץ לא ישב בהן כל איש ולא עבר בהן בן אדם: 44 ופקדתי על בבל בבל והצאיו את בלו מפיו ולא ינhero אליו עוד נוים נם חומת בבל נפלה: 45 צאו מתוכה עמי ומלו איש את נפשו מחרון אף יהוה: 46 ופָנָּרְךָ לְבָבְכֶם וְתִרְאָו בשנואה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמואה ואחריו בשנה השמואה והמס בארץ ומשל על משל: 47 لكن הנה ימים באים ופקדתי על פסיל בבל וכל ארצתה תבוש ובתולה: 23 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך בחור וצמדנו ונפצתי בך פחות וסננים: 24 ושלמות לבל ולכל ישבו כבדים את כל רעטם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: 25 הנה אליך הך המשיחת נאם יהוה המשיחת את כל הארץ ונתיית את ידי עלייך וגולגולתיך מן הסלעים נתתייך להדר שרפה: 26 ולא יקחו מך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שמות עולם תהיה נאם יהוה: 27 שאו נס בארץ תקעו שופר בנים קדרו עליה גנים השמייעו עליה מלכויות ארדט מנוי ואשכנו פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר: 28 קדרו עליה גנים את מלכי מדי את פחותה ואת כל סנינה ואת כל ארץ ממשלתו: 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מוחשבות יהוה לשום את הארץ בבל לשמה מאין יושב: 30 חדרלו גבורי בבל להלחם ישבו בצדות נשנה גבורהם היו לנשים הצעתו משכניתה נשברו ביריה: 31 רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי גלו נסירה המלך יהוה צבאות שמו: 32 כה אמר יהוה צבאות חמות עיריו מקצתה: 33 והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו והשער היללו עליה קחו צרי למכואה אול תרפא: 9 רפאננו את בבל ולא נרפא עבורה ונלך איש לארצו כי נגע אל השמיים משפטה ונשא עד שחקים: 10 הוציא יהוה את צדקתו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלחינו: 11 הברו החצים מלא השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזומתו להשוויה כי נקמת יהוה היא נקמת היללו: 12 אל חומה בבל שאו נס החזק המשר הקיימו שמרים הכנו הארכבים כי נס זם יהוה נס עשה אשר דבר אל ישבי בבל: 13 שכני על מים רבים רבת אוצרת בא קץ אמת בעיד: 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאותיך אדים כילק וענו עלייך הידך: 15 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו מקצתה ארץ ברקים למטר עשה והוא צא רוח מצחתיו: 17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צרכך מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: 18 הבל מה מעשה תעטים בעת פקדתם יאברו: 19 לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו: 20 מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גנים והשחתיך בך מלכויות: 21 ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו: 22 ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה: 23 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדנו ונפצתי בך פחות וסננים: 24 ושלמות לבל ולכל יושב כבדים את כל רעטם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: 25 הנה אליך הך המשיחת נאם יהוה המשיחת את כל הארץ ונתיית את ידי עלייך וגולגולתיך מן הסלעים נתתייך להדר שרפה: 26 ולא יקחו מך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שמות עולם תהיה נאם יהוה: 27 שאו נס בארץ תקעו שופר בנים קדרו עליה גנים השמייעו עליה מלכויות ארדט מנוי ואשכנו פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר: 28 קדרו עליה גנים את מלכי מדי את פחותה ואת כל סנינה ואת כל ארץ ממשלתו: 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מוחשבות יהוה לשום את הארץ בבל לשמה מאין יושב: 30 חדרלו גבורי בבל להלחם ישבו בצדות נשנה גבורהם היו לנשים הצעתו משכניתה נשברו ביריה: 31 רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי גלו נסירה המלך יהוה צבאות שמו: 32 כה אמר יהוה צבאות חמות עיריו

בית הנדול שرف באש: 14 ואת כל חמות ירושלים סביבו נתנו כל חיל כבדים אשר את רבי טבחים: 15 ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבזיראדן רבי טבחים: 16 ומדלות הארץ השair נבזיראדן רבי טבחים לכרכרים ולינגים: 17 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה והיכלה ואת המבנות ואיתם הנחשת אשר בבית יהוה שברו כבדים וישאו את כל נחשתם בבלה: 18 ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזוקת ואת הכפות ואת כל הכלים הנחשת אשר ישרתו בהם לחקו: 19 ואת הספרים ואת המחות ואת המזוקות ואת הסירות ואת המנות ואת לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה: 20 והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוזת שתים עשרה אמה יסכנו ועבו ארכבע אכבעות נבו: 22 וכתרת עלייו נחשת וקומת הכתרת האחת חמיש אמות ושבכה ורמנונים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאללה לעמוד השני ורמנונים: 23 ויהיו הרמנונים תשעים וששה רוחה כל הרמנונים מאה על השבכה סביב: 24 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שMRI הסוף: 25 ומן העיר ללח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראוי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש עם הארץ הנמצאים בתוך העיר: 26 ויקח אותם נבזיראדן רבי טבחים וילך אותם אל מלך בבל רבלטה: 27 ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלטה בארץ חמת ויגל יהודה מעלה אדמתו: 28 זה העם אשר הגלה נבוכדראצ'ר בשנת שבע יהודים שלשת אלפיים ועשרים ושלשה: 29 בשנת שמנה עשרה לנבוכדראצ'ר מירושלים נפש שמנה מאות שלשים ושים: 30 בשנת שלוש ועשרים לנבוכדראצ'ר הגלה נבזיראדן רבי טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפיים ושש מאות: 31 ויהיו בשלשים ושבע שנה לנגולות יהודים מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדרש נושא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהודים מלך יהודה ויצא אותו מבית הצללא: 32 וירבר

בכל הרחבה ערדת התהערר ושעריה הנכבים באש
יצתו ויגעו עמים בדיו ריק ולא מים בדי אש וויעפו: 59
הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן
מחסיה בלבתו את צדיקיו מלך יהודה בבל בשנת
הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: 60 ויכתב ירמיהו
את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את כל
הדברים האלה הכתבים אל בבל: 61 ויאמר ירמיהו
אל שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל הדברים
הלאה: 62 ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה
להכריתו לבלתי להיות בו יושב למאדם ועד בהמה כי
שמות עולם תהיה: 63 וזהו ככלתו לקרא את הספר
זהה תקשר עלייו אבן והשלכתו אל תוך פרת: 64 ואמרת
ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא
עליה וויעפו עד הנה דברי ירמיהו:

52 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם בשם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: 2 ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: 3 כי על אף יהוה היה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: 4 ויהי בשנה התשעתה למלך בחדש העשורי בעשור לחדר בא נבוכדראצ'ר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיקסיב: 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 6 בחדר הרביעי בתשעה לחדר ויהזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעירليلת דרך שער בין החומות אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה: 8 וירדפו חיל כבדים אחורי המלך וישינו את צדקיהו בערבה ירחו וכל חילו נפצו מעליו: 9 ויהתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלתיה בארץ חמת וידבר אותו משבטים: 10 וישחת מלך בבל את בני צדקיהו לעניינו ונם את כל שריו יהודה שחת ברבלתיה: 11 ואת עני צדקיהו עור ויאסרו בנהרותיו ויבאהו מלך בבל רבלתיה ויתנהו בבית הפקחת עד יום מותו: 12 ובחדר החמישי בעשור לחדר היה שנת השעשרה שנה למלך נבוכדראצ'ר מלך בבל בא נבווראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם: 13 וירושף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלים ואת כל

אתו טבוח ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אותו
בבבל :³³ ושבה את בגדיו כלאו ואכל לחם לפניו תמייד
כל ימי חייו :³⁴ וארחתו ארחתת תמייד נתנה לו מאות מלך
בכל דבר יום ביוומו עד יום מותו כל ימי חייו :

24 ואשמע את קול נפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלבכם קול המלה כקול מהנה בעמדם תרפינה נפיהן: 25 ויהי קול מעל לדרקיע אשר על רأسם בעמדם תרפינה נפיהן: 26 וממעל לדרקיע אשר על רأسם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עלייו מלמעלה: 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב מראה מתני ולבעה ומראה מתני ולמטה ראייתם כמראה אש וננה לו סביב: 28 כמראה הקשת אשר היה בגען ביום הנשם כן מראה הננה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה וארא ואפל על פניהם ואשמע קול מדבר:

2 **ויאמר אליו** בן אדם עמד על רגליך ואדרבר אתך: 2 ותבא כי רוח כאשר דבר אליו ותעמדני על רגליך ואשמע את מדברך אליו: 3 **ויאמר אליו** בן אדם שליח אני אותך אל בני ישראל אל נוים המורדים אשר מרדו ביה המה ואביהם פשעו כי עד עצם היום הזה: 4 והבנינים קשי פנים וחוקי לך אני שליח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: 5 והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מורי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: 6 **ואתה** בן אדם אל תידא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלנים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפנייהם אל תחת כי בית מורי המה: 7 **ודברת** את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מורי המה: 8 **ואתה** בן אדם שמע את אשר אני מדבר לך אל תהיMRI כי בית המרי פצת פיך ואכל את אשר אני נתן לך: 9 **ווארה** והנה יד שלוחה אליו והנה בו מגלה ספר: 10 **ויפרש** אותה לפני והוא כתובה פנים ואחור וכותב אליה קנים והנה והי:

3 **ויאמר אליו** בן אדם את אשר תמצא אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: 2 **ו�폟חה** את פי ויאכלני את המגלה הזאת: 3 **ויאמר אליו** בן אדם בטן האכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן לך אליך ואכלת והתי בפי כדבש למתק: 4 **ויאמר אליו** בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדרבי אליהם: 5 כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל: 6 לא אל עםם רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתך המה

1 **ויהי** בשלשים שנה ברבי עי בחמשה לחדר ואני בתוך הנולה על נהר כבר נפתחו השמיים ואראה מראות אליהם: 2 בחמשה לחדר היה השמי החמשית לנולות המלך יוכין: 3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוי הכהן בארץ כשרים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה: 4 **ווארה** והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתחכה כעין החשמל מותק האש: 5 ומתחכה דמות ארבע חיות וזה מראיתן דמות אדם להנה: 6 **וארבעה** פנים לאחת וארבעה כנפים לאחת מהם: 7 **וארבעה** רגלי ישרה וכף רגליים כף רגלי ענל ונ齊ים כעין נחשת קלל: 8 ידיו אדם מתחנה נפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לאربعותם: 9 **חברת** אשה אל אחותה נפיהם לא ישבו בלבתן איש אל עבר פניו יילכו: 10 **ודמות** פניהם פניו אדם ופניהם אריה אל הימין לאربعותם ופניהם שור מהشمאל לארבעותם ופניהם נשר לאربعותם: 11 **ופניהם** וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתיים מסכות את נויתיהן: 12 **ואיש** שתים חברות איש ושתיים מסכות את נויתיהן: 13 **ואיש** עבר פניו יילכו אל אשר היה שמה הרוח ללבת ילבכו לא ישבו בלבתן: 14 **ודמות** החזיות מראיהם בנהל אש בערות כמראה הפלדים היא מתחלכת בין החיים וננה לאש ומן האש י יצא ברק: 14 **ווחיות** רצוא ושוב כמראה הבזק: 15 **ווארה** החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לאربعת פניו: 16 **מראה האופנים** ומעשיהם כעין הראש ודמות אחד לאربعותן ומראותיהם ומעשיהם כאשר היה האופן בתוך האופן: 17 **על ארבעת רביעיהם** בלבכם ילבכו לא ישבו בלבתן: 18 **ונביהן** ונביה להם ויראה להם ונביהם מלא עיניהם סבב לאربعותן: 19 **ובכלת** החיים ילבכו האופנים אצלם ובנהשא החיים מעל הארץ ונשאו האופנים: 20 **על** אשר היה שם הרוח ללבת ילבכו שמה הרוח ללבת והאופנים ינשאו לעמם כי רוח החיים באופנים: 21 **בלבכם** ילבכו ובעמדם יעמדו ובנהשא מעל הארץ ינשאו האופנים לעמם כי רוח החיים באופנים: 22 **ודמות** על ראשיה רקיע כעין הקרה הנורא נתוי על ראשיהם מלמעלה: 23 **ותחת** הרקיע **כנפיהם** ישרות אש אל אחותה לאיש שתים מסכות להנה ולאיש שתים מסכות להנה את נויתיהם:

ישמעו אליך: 6 ובבית ישראאל לא יאכו לשמע אליך כי אינם אבאים לשמע אליו כי כל בית ישראאל חזקி מצח וקשי לב המה: 8 הנה נתתי את פניך חזקים לעמota פניהם ואת מצחך חזק לעמota מצחם: 9 כשמיר חזק מצח נתתי מצחך לא תירא אותך ולא תחת מפניהם כי בית מריה המה: 10 ויאמר אליו בן אדם את כל דבריו איש אשר אדרבר אליך קח בלבך ובאזוריך שם: 11 וולך בא אל הנולא אל בני עמק ודברת אליהם ואמרת אליהם כי אמר אדרני יהוה אם ישמעו ואם ייחדרו: 12 ותשאני רוח ואשמע אחריו קול רעש נדול בך כבוד יהוה ממקומו: 13 ווקול כנפי החיות משיקות אשה אל אהותה וקול האופנים מראותם וקול רעש נדול: 14 ורוח נשאתיו ותקחני ואלך מר בחמת רוח יוד יהוה עלי חזקה: 15 ואבוא אל הנולא תל אביב היישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים ממשימים בתוכם: 16 ויהי מקצתה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 17 בן אדם צפה נתתיק לבית ישראאל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממנין: 18 באמרי לרשע מות המות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעינו ימות ורמו מידך אבך: 19 ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעינו ימות אתה את נפשך הצלת: 20 ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול נתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תוכרן צדקתו אשר עשה ורמו מידך אבך: 21 ואתה כי הזהרתו צדיק לבטתי חטא צדיק והוא לא חטא היו ייחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת: 22 ותתהי עלי אל-בָּנָר ויתעמדני על רגלי וידבר אליו ויאמר אל-בָּנָר בא הסגר בתוך בтирך: 25 ואתה בן הנה נתנו עלייך עבותים ואסרויך בהם ולא תצא בתוכם: 26 ולשונך אדרביך אל חך ונאלמת ולא תהייה להם לאיש מוכיח כי בית מריה המה: 27 ובדברי ואותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כי אמר אדרני יהוה השמע ישמע והחדרל ייחדליך כי בית מריה המה:

4 אתה בן אדם קח לך לבנה ונחתה אותה לפניך וחותם עליה עיר את ירושלם: 2 ונחתה עליה מצור ובניתה עליה דיק וצפתה עליה סללה ונחתה עליה מהנות ושים עליה קרמים סביב: 3 ואתה קח לך מחבת ברזל ונחתה אותה קיר ברזל ביןך ובין העיר והכינהה את פניך אלה והיתה במצור וצורתה עליה אותה היא לבית ישראל: 4 ואתה שככ עלייך השם ואלך ושםת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר השככ עלייך תשא את עון: 5 ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל: 6 וככלית את אלה ושככת עלייך צדך חסופה ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתי לך: 7 ואלך מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חסופה ונכatta עלייה: 8 והנה נתתי לך עבותים ולא תהפק מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך: 9 ואתה קח לך חתין ושרירם ופול ועדשים ורוחן וכסמים ונחתה אותם בכליה אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלוש מאות ותשעים יום האכלנו: 10 ומאכלך אשר תאכלנו במשקל עשרים שקל ליום מעת עד עת האכלנו: 11 ומימים במסורת התשחה ששית ההין מעת עד עת תשחה: 12 וענת שערים תאכלנה והיא בנגלי צאת האדם תעננה לעיניהם: 13 ויאמר יהוה כהה יאכלו בני ישראל את לחם טמא בנים אשר אדריהם שם: 14 ואמר אהה אדרני יהוה הנה נפשי לא מטמא ונבללה וטרפה לא אכלתו מנערדי ועד עתה ולא בא בפי בשך פנויל: 15 ויאמר אליו ראה נתתי לך את צפושי הבקר התה גללי האדם ועשית את לחםך עלייהם: 16 ויאמר אליו בן אדם הנה שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובdagנה ומים במסורת ובשםמון ישת: 17 למען יחרשו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמכו בעונם:

5 אתה בן אדם קח לך חרב חרדה תער הנלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זוקך ולקחת לך מאוני משקל וחקלתם: 2 שלשית באור תבעור בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סכיבותיה והשלשות חורה לרוח וחרב אריק אחרים: 3 ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בככיפה: 4 וממהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אותם באש ממנה

וּונפְלָחָלְלָבָתָהוּכְכָמָמְוִידָעָתָם כִּי אֲנִי יְהוָה: 8 וְהַוּתְרָתִי
בְּהִוּתְכֶם פְּלִיטִיכֶם אָתְּהַ בְּגָנִים בְּהִזְרוֹתְיכֶם בְּאֶרְצֹתֶךָ: 9
וְכָרְנוּ פְּלִיטִיכֶם אָתְּהַ בְּגָנִים אֲשֶׁר נִשְׁבָּתוּ שֶׁאָשֶׁר נִשְׁבָּרְתִּי
אֲתָּה לְבָם הַזְּנוֹה אֲשֶׁר סָר מֵעַלִי וְאֲתָּה עַנִּיהם הַזְּנוֹה אֲחֶרְיִי
לְלִילִיהם וְנִקְטוּ בְּפִנְיָהֶם אֶל הַרְעוֹתָה אֲשֶׁר עָשָׂו לְכָל
חוּבְתִּיחָם: 10 וַיַּדְעֻוּ כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא אֶל חַנְם דְּבָרַתִּי
לְעָשָׂות לְהָם הַרְעָה הַזֹּאת: 11 כִּי כָּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה הַכָּה
בְּכֶפֶךְ וּרְקָע בְּרִגְלָךְ וְאָמַר אֲחָת אֶל כָּל הַוּבָהָה דְּרוּתָה
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחַרְבָּה בְּרַעַב וּבְדָבָר יִפְלֹו: 12 הַרְחֹק
בְּדָבָר יִמּוֹת וּבְקָרְבָּה בְּחַרְבָּה יִפְלֹל וּבְנִשְׁאָר וּבְגַזְוָר בְּרַעַב
יִמּוֹת וּכְלִילָה חַמְתִּי בָּם: 13 וַיַּדְעֻתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּהִוּתְכֶם
חַלְלִיהם בְּתֹוךְ גַּלְוִילִיהם סְבִיבוֹתָם מִזְבְּחוֹתָהֶם אֶל כָּל
גְּבָעָה רַמָּה בְּכָל רַאשֵּׁי הַהָרִים וְתַחַת כָּל עַזְרָעָן וְתַחַת
כָּל אַלְהָה עַבְתָּה מָקוֹם אֲשֶׁר נָתַנוּ שֵׁם רִיחָנִיחָה לְכָל
גַּלְוִילִיהם: 14 וְנִתְחַזֵּי אֶת יְדֵי עַלְיָהֶם וְנִתְחַזֵּי אֶת הָאָרֶץ
שְׁמָהָה וּשְׁמָהָמָה מִמְּדָבָר דְּבָלָתָה בְּכָל מִזְבְּחוֹתָהֶם וַיַּדְעֻוּ
כִּי אֲנִי יְהוָה:

7 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֲלֵי לְאָמֵר: 2 וְאַתָּה בֶן אָדָם כִּי אָמַר
אֲדָנִי יְהוָה לְאֶדֶם יִשְׂרָאֵל קֹצֵן בָּא הַקֹּצֵן עַל אֶרְבָּעָתָן כְּנֹפֹת
הָאָרֶץ: 3 עַתָּה הַקֹּצֵן עַלְיךָ וְשַׁלְחָתִי אֲפִי בְּךָ וְשִׁפְטָתִיךָ
כְּדָרְכִיךָ וְנִתְחַזֵּי עַלְיךָ אֶת כָּל הַוּבָהָה: 4 וְלֹא תַחַס
עַנִּי עַלְיךָ וְלֹא אַחֲמֹלְךָ כִּי דָרְכִיךָ עַלְיךָ עַתָּן וְתוּבָהָתִיךָ
בְּחִזְקָה תְּהִין וַיַּדְעֻתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה: 5 כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה
רַעָה אֶחָת רַעָה הַנָּהָה בָּהָה: 6 קֹצֵן בָּא הַקֹּצֵן עַלְיךָ אֲלֵיךָ
הַנָּהָה בָּהָה: 7 בָּא הַצְפִּירָה אֲלֵיךָ יִשְׁבֵּת הָאָרֶץ בָּא הַעֲתָה
קָרוּב הַוָּם מִזְבְּחוֹתָה וְלֹא הָדָרָה: 8 עַתָּה מִקְרָוב אַשְׁפָּךְ
חַמְתִּי עַלְיךָ וְכְלִילָה אֲפִי בְּךָ וְשִׁפְטָתִיךָ כְּדָרְכִיךָ וְנִתְחַזֵּי
עַלְיךָ אֶת כָּל הַוּבָהָה: 9 וְלֹא תַחַס עַנִּי וְלֹא אַחֲמֹלְךָ
כְּדָרְכִיךָ עַלְיךָ אֶתָּן וְתוּבָהָתִיךָ בְּחִזְקָה תְּהִין וַיַּדְעֻתָּם כִּי
אֲנִי יְהוָה מִכָּה: 10 הַנָּהָה הַוָּם הַנָּהָה בָּהָה יִצְאָה הַצְפִּירָה
צִנְחַמְתָה פָּרָה הַזְדָּן: 11 הַתְּמַס קַם לְמַטָּה רְשָׁעָה לְאָ
מָהָם וְלֹא מָהָמָונָם וְלֹא מָהָמָהָם וְלֹא נָהָה בָּהָם: 12 בָּא
הַעַת הַגְּנוּעָה הַזְוּם הַקּוֹנָה אֶל יִשְׁמָח וְהַמּוֹכָר אֶל יַחַבְלָ
כִּי חַרְוֹן אֶל כָּל הַמּוֹנוֹה: 13 כִּי הַמּוֹכָר אֶל הַמּוֹכָר לְאָ
שָׁבוּ וְעָד בְּחִוּם חִוּם כִּי חִזּוֹן אֶל כָּל הַמּוֹנוֹה לְאָיְשָׁב
וְאִישׁ בְּעָנוֹת חִיוּתוֹ לְאָיְתָחוֹקוֹ: 14 תַּקְעוּ בְתַקְעָה וְחִכְינָה הַכָּל
וְאִין הַלְּךָ לְמַלְחָמָה כִּי תַּרְוִニָּה אֶל כָּל הַמּוֹנוֹה: 15 הַחֲרָבָה

תַּצְאָא אֲשֶׁר אֶל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: 5 כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה וְאָתָה
יַרְוְשָׁלָם בְּהַזְקָה הַגּוֹיִם שְׁמַתְיָה וּסְבִיבָתָה אֶרְצָתֶךָ: 6 וְתַהְמֵּר
אֶת מִשְׁפְּטֵי לְרֹשַׁעַה מִן הַגּוֹיִם וְאֶת חֻקֹּתִי מִן הָאֶרְצָתֶךָ
אֲשֶׁר סְבִיבָתָה כִּי בְמִשְׁפְּטֵי מַאֲסָוָה וְחֻקֹּתִי לֹא הַלְכָה
עֲשִׂיתָם וּבְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבָתָיכֶם לֹא עָשִׂיתָם: 8
לְכָن כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה הַנָּנוּ עַלְיךָ נָם אֲנִי וְעַשְׂתִּי בְּתוֹךְ
מִשְׁפְּטִים לְעַנִּי הַגּוֹיִם: 9 וְעַשְׂתִּי בְּךָ אֲתָּה אֲשֶׁר לֹא עָשִׂיתִי
וְאֲתָּה אֲשֶׁר לֹא עָשָׂה כִּמְהוּ וְעַד יִעַן כָּל הַוּבָהָה: 10 לְכָנָן
אֲבֹתָי יִאָכְלָוּ בְּנִים בְּתוֹךְ וּבְנִים יִאָכְלָוּ אֶבֶוֹתָם וְעַשְׂתִּי
בְּךָ שִׁפְטִים וְזֹרְתִּי אֶת כָּל שָׁאָרִיךְ לְכָל רֹוח: 11 לְכָנָן חַי
אֲנִי נָסַם יְהוָה אָסֵם לֹא יִעַן אֶת מִקְדְּשֵׁי טָמַאת בְּכָל
שְׁקוֹצֵיךְ וּבְכָל הַוּבָהָךְ וּנֶם אֲנִי אַגְּרָע וְלֹא תָחַס עַנִּי וְנֶם
אֲנִי לְאַחֲמּוֹל: 12 שְׁלַשְׁתִּיךְ בְּרַעַב יִמּוֹתוּ וּבְרַעַב יִכְלָל
בְּתוֹךְ וּבְשִׁלְשָׁלִית בְּרַעַב יִפְלֹלוּ סְבִיבָתִיךְ וְהַשְּׁלִשִּׁית
לְכָל רֹוח אַזְרָה וְחַרְבָּה אַרְיקָה אַחֲרִיכֶם: 13 וְכָלָה אֲפִי
וְהַנִּחְמָתִיךְ בְּסֶם וְהַנִּחְמָתִיךְ וַיַּדְעַו כִּי אֲנִי יְהוָה דְּבָרַתִּי
בְּקַנְאָתִי בְּכָלּוֹתִיךְ מִכָּה: 14 וְאַתָּא נָגַן לְחַרְבָּה וְלְחַרְפָּה
בְּנִים אֲשֶׁר סְבִיבָתִיךְ לְעַנִּי כָּל עַוְבָּר: 15 וְהַוְתָּהָה חַרְפָּה
וְגַרְוָה מִסְרָר וּמִשְׁמָה לְנוֹיָם אֲשֶׁר סְבִיבָתִיךְ בְּעַשְׂתִּי בְּךָ
שִׁפְטִים אֲפִי וּבְחִמָּה וּבְתַחַזְקָה חַמְתִּה אֲנִי יְהוָה דְּבָרַתִּי: 16
בְּשַׁלְחוֹ אֶת חַצִּי הַרְעָב הַרְעָים בְּהָם אֲשֶׁר הַיּוֹ לְמַשְׁחִית
אֲשֶׁר אַשְׁלָחָ אֶתָּם לְשַׁחַתְכֶם וּבְרַעַב אַסְפָּע עַלְיכֶם וּשְׁבָרָתִי
לְכָם מַטָּה לְחַמְתָה: 17 וְשַׁלְחוֹתִי עַלְיכֶם רַעַב וְחַרְבָּה אַבְיאָעַלְיךָ אֲנִי יְהוָה
וּשְׁכָלָךְ וְדָבָר וְדָם יַעֲבֵר בְּךָ וְחַרְבָּה אַבְיאָעַלְיךָ אֲנִי יְהוָה
דְּבָרַתִּי:

6 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֲלֵי לְאָמֵר: 2 בֶן אָדָם שֵׁם פְּנֵיךְ
אֶל הָרֵי יִשְׂרָאֵל וְהַנְּבָא אֲלֵיכֶם: 3 וְאַמְرָתָה הָרֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁמַעוּ דָבָר אֲדָנִי יְהוָה כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה לְהָרִים
וּלְגַבְעֹת לְאַפִּיקִים וּלְגַנְגָּתִים הַנִּי אֲנִי מַבְיאָעַלְיכֶם
וְאַכְדָּתִי בְּמוֹתִיכֶם: 4 וְגַנְשָׁמוּ מִזְבְּחוֹתִיכֶם וּנְשָׁבְרוּ חַמְנִיכֶם
וְהַפְּלִתִי בְּמוֹתִיכֶם לְפָנֵי גְּלוּלִיכֶם: 5 וְנִתְחַזֵּי אֶת פְּנֵרִי בְּנִי
יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי גְּלוּלִיכֶם וְזֹרְתִּי אֶת עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבָתִיךְ
יִשְׂרָאֵל: 6 בְּכָל מִזְבְּחוֹתֵיכֶם הַעֲרֵדים תַּחֲרֵבָה
וְהַבּוֹתָה תִּשְׁמַנָּה לְמַעַן יִחְרָבוּ וַיַּאֲשִׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם
וּנְשָׁבְרוּ וּנְשָׁבְתוּ גְּלוּלִיכֶם וְגַנְדָּעוּ חַמְנִיכֶם וּנְמַחוּ מַעֲשִׁיכֶם:

פה: 10 ואבואה ואראה והנה כל הבניות רמש ובהמה שקץ וככל גלולי בית ישראל מוקהה על הקרקע סבב סביב: 11 ושביעים איש מוקני בית ישראל ויאוניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתה ענן הקתרת עליה: 12 ויאמר אליו הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדריו משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אותנו עזוב יהוה את הארץ: 13 ויאמר אליו עוד חשוב תראה תועבות נדלות אשר המה עשים: 14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישובות מוכבות את התמונה: 15 ויאמר אליו הראית בן אדם עוד חשוב תראה תועבות נדלות מלאה: 16 ויבא אתי אל ה策ר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האלים ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ובפנים קדרמה והמה משתחויהם קדרמה לשמש: 17 ויאמר אל הראית בן אדם הנקל לבית יהודת מעשיות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והם שלחים את הזמורה אל אפס: 18 וכן אני עשה בחמה לא תחוס עני ולא אחמל וקרוא באוני קול נדרול ולא אשמע אותו:

9 ויקרא באוני קול נדרול לאמר קרכבו פקדות העיר ואיש כל' משחתו בידיו: 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליאן אשר מפנה צפונה ואיש כל' מפצו בידיו ואיש אחד בחוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו יבוא ויעמד אצל מזבח הנחשת: 3 וכבוד אלהי ישראל נעללה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מופתן הבית ויקרא אל האיש הלبس הבדים אשר קסת הספר במתניו: 4 ויאמר יהוה אל' עבר בתקע העיר בתקע ירושלים והתויהתו תוע בעלות האנשים anaheim ותאנקם על כל התועבות הנעשות בתוכה: 5 וללאה אמר באוני עברו בעיר אהרו והכו על חסם עיניכם ועל תחמלו: 6 זקן בחור ובתוליה טף ונשים תחרנו למשחית וועל כל איש אשר עליו התו אל גנשו ומתקדי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפניו הביטה: 7 ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר: 8 ויהי כהcoutם ונשאר אני ואפלה על פני ואזעך ואמר אהה אהני יהוה המשחית אתה את כל שרarity ישראל בשפק את חמתך על ירושלים: 9 ויאמר אליו עון בית ישראל אשר הם עשים

בחוץ והדבר והרعب מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: 16 ופלטו פלטיהם והיו אל ההרים כינוי הנאות כלם המות אש בענו: 17 כל הידים תרפינה וכל ברכיהם תלכנה מים: 18 וחנרו שקים וכסתה אותן פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה: 19 כספם בחוץ ישילכו וזהם לנדה היהה כספם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה: 20 וצבי עדרו לנאן שמהו וצליי תועבתם שקווציהם עשו בו על כן נתנו להם לנדה: 21 ונחתיו ביד הרים לבו ולראשי הארץ לשכל וחללה: 22 והסבוטי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללה: 23 עשה הרחוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: 24 ותבאתוי רע' גוים וירשו את בתיהם והשכתי נאן עזים ונהלו מקדשיהם: 25 קפדה בא ובקשו שלום ואין: 26 היה על הוה תבוא ושםעה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מוקנים: 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדריכם עשה אותם ובמשפטיהם אשפטם ידעו כי אני יהוה:

8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדר אני ישב בכיתו וקנו יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדרני יהוה: 2 ואראה והנה דמותו כמראה אש ממראה מהתנו ולמטה אש וממתנו ולמעלה כמראה זהר כעין החשלה: 3 וישלח תבנית יד ויקני בציית ראשית ירושלים את רוח בן הארץ ובין השמים ותבא אתי ירושלים במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפהונה צפונה אשר שם מושב סמל הנקאה המקנה: 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל אשר ראייתי בבקעה: 5 ויאמר אליו בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשע עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הנקאה הזה באבא: 6 ויאמר אליו בן אדם הראיה אתה מהם עושים תועבות נדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחהקה מעל מוקדי ועוד חשוב תראה תועבות נדלות: 7 ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר: 8 ויאמר אליו בן אדם חתר נא בקיר ואחרת בקיר והנה פתח אחד: 9 ויאמר אליו באוראה את התועבות הרעות אשר הם עשים

הקדמוני וכבוד אלוהי ישראלי עליהם מלמעלה: 20 היא הحياة אשר רציתו תחת אלוהי ישראלי בנהר כבר ואדי כי כרובים מה: 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארכבע כנפים לאחד ודמויות ידי אדם תחת כנפיהם: 22 ודמויות פניהם מה הפנים אשר רציתו על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו:

11 ותשא את רוח ותבא את אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזינה בן עוז ואת פלטינו בן בנויה שרי העם: 2 ויאמר אליו בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצה רע בעיר הזאת: 3 האמורים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר: 4 لكن הנבא עליהם הנבא בן אדם: 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אליו אמר כה אמר יהוה בן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתה: 6 הרבהם תלמידים בעיר הזאת ומלאתם חוצותיה: 7 لكن כה אמר אדרני יהוה תלמידם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מותכה: 8 הרבה יראתם וחרב אביה עליים נאם אדרני יהוה: 9 והוציאתי אתכם מותכה ונתתי אתכם ביד ורים ועשהיכם בכם שפטים: 10 בחרב תפלו על נבול ישראל אשפט אתכם יידעתם כי אני יהוה: 11 היא לא תהיה לכם לטרור ואתם תהיו בתוכה לבר אל נבול ישראל אשפט אתכם: 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקו לא הלחכם ומשפטו לא עשיהם וכמשפטו הגנים אשר סביבותיכם עשיהם: 13 ויהיו כהנבי ופלטינו בן בניה מה ואפל על פני ואעוק קול נדול ואמר אלה אדרני יהוה כליה עשה את שארית ישראל: 14 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר: 15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כליה אשר אמרו להם ישבו ירושלים רקחו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ לモרשא: 16 لكن אמר כה אמר אדרני יהוה כי הרתקתים בונים וכי הפיצותם בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם: 17 لكن אמר כה אמר אדרני יהוה וקצתו אתכם מן העמים ואספתו אתכם מן הארץ אשר נפצחותם בהם ונתחי לכם את אדרמת ישראל: 18 ובאו שמה והסירו את כל שקווצה ואת כל תועבתיה ממנה: 19 וננתן להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן

במאר מאר ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואני יהוה ראה: 10 ונם אני לא תחוס עני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי: 11 והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתנוו מшиб דבר לאמר עשיתי כאשר צוותני:

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הcredבים CABN ספיד כמוראה דמותה כסא נראת עליהם: 2 ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינוות לנגלן אל תחת לכרוב ומלא חפניך נחלי אש מבינות לכרכבים וזרק על העיר ויבא לעני: 3 והcredבים עמדים מימיין לביתו באו האיש והען מלא את החצר הפנימית: 4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפטון הבית וימלא הבית את הען והחצר מלאה את גגה כבוד יהוה: 5 ואמר כבוד יהוה מעל הכרוב על מפטון הבית וימלא כנפי הcredבים נשמע עד החצר החיצונה כkol אל שדי בדברו: 6 ויהי בצתו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לנגלן מבינות לכרכבים ויבא ויעמד אצל האפן: 7 וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרכבים אל האש אשר בינוות הcredבים וישא ויתן אל חפנוי לבש הבדים ויקח ויצא: 8 וירא לכרכבים תבנית יד אדם תחת כנפיהם: 9 ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הcredibs אופן אחד אצל הcredib אחד ואופן אחד אצל הcredib אחד ומראה האופנים כעין אבן בראש: 10 ומראהיהם דמותם אחד לארכבעם כאשר יהוה האפן בתוך האפן: 11 בלביהם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלביהם: 12 ובשרם גנבים וידיהם וכנפיהם לא יסבו בלביהם: 13 ובלבם סיבוב לארכבעם אופנים: 14 וארכבע פנים לאופנים להם קורא הנגלן באוני: 15 וארכבע פנים לפני אחד פניו האחד לפני הcredib ופני השניפני אחד והשלישי לפני אריה והרביעי לפני נשר: 16 וירמו הcredibs היא היהיא אשר רציתו בנהר כבר: 17 ובבלכת הcredibs ילכו האופנים אצלם ובשתת הcredibs את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מ אצלם: 18 בעמדם יעמדו וברוםם ירומו אותם כי רוח החיה בהם: 19 ויבא כבוד יהוה מעל מפטון הבית ויעמד על הcredibs וירושאו הcredibs את כנפיהם וירומו מן הארץ לעני בצתם והאופנים לעמם ויעמד פתח שער בית יהוה

תשתה: 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה לושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחם בראשה ואכלו ומימיהם בשממון ישתו למן השם אדמתה ממלאה מהmons כל היישבים בה: 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שמה תהיה וירעדתם כי אני יהוה: 21 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון: 23 لكن אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אותו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון: 24 כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: 25 כי אני יהוה אמרת את אשר דבר דבר ועשה לא תמשך עוד כי ביוםיכם בית המרי אמר דבר ועשיתו נאם אדני יהוה: 26 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 27 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החוזן אשר הוא חזוה לימים רבים ולעתים רוחקות הוא נבא: 28 لكن אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אמר דבר דבר ועשה נאם אדני יהוה:

13 ויהי דבר יהוה אליו לאמր: 2 בן הנבא אל נבאי ישראל הנבאים ואמרת לנבאי מלכם שמעו דבר יהוה: 3 כה אמר אדני יהוה הוי על הנבאים הנבלים אשר הלכיהם אחר רוחם ולבתי ראו: 4 כשלים בחברות נבאייך ישראל הוו: 5 לא עלייתם בפרצאות והגדרו נדר על בית ישראל לעמד במלחה ביום יהוה: 6 חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה והוא לה לא שלחם ויחלו לךם דבר: 7 הלו מחזוה שוא וחיזתם כזב לבן כזב אמרתם ואמרם נאם יהוה ואני לא דברתי: 8 لكن מהני אליהם נאם אדני יהוה: 9 והיתה ידי אל הנבאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבואו וירעדתם כי אני אדני יהוה: 10 יען ובין הטעו את עמי לא אמר שלום ואני שלום והוא בנה חיזן והם טחים אותו תפל: 11 אמר אל לחן תפל ויפל היה נשם שוטף ואתנה אبني אלגניש תפלנה ורוח שערות תבקע: 12 והנה נפל הקיר הלו יאמר אליכם איה החיה אשר טחתם: 13 لكن מה אמר אדני יהוה ובקעתו רוח שערות בחמתו ונשש שטף 14 באפי יהוה ואبني אלגניש בחמה לכללה: 15 והרסתי

מבשרם ונתתי להם לב בשר: 20 למען בחקתי ילכו ואת משפטך ישמרו ועשה אתם והיו לך עם ואני אהיה להם לאלהים: 21 ואל לך שקוציהם ותועבותיהם לכם הלאך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: 22 וישאו הכרובים את כנפיים והאופניהם לעמכם וכבוד אל יהו ישראל עליהם מלמעלה: 23 ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ועמד על ההר אשר מקדש לעיר: 24 ורוח נשאתי ותבנני כshedoma אל הנוליה במראה ברוח אליהם ויעל מעלי המראת אשר ראיתי: 25 ואדבר אל הנוליה את כל דברי יהוה אשר הראי:

12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עיניהם להם לדראות ולא רוא אונים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: 3 ואתה בן אדם עשה לך נוליה גוליה יומם לעיניהם ונולית ממוקם אל מקום אחר לעיניהם אולי רוא כי בית מרי מהה: 4 והוזאתה כליך כל נוליה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמושאי גוליה: 5 לעיניהם חתר לך בקירות והוזאתה בו: 6 לעיניהם על כתף תsha בעלתה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתחיך לבייתך: 7 ועשן בן כאשר צויתך כל הוזאתה כליכי גוליה יומם ובערב חתורתי לך בקירות בעלתה הוזאתה כי בקירות בעלתה הוזאתה והזרע נטה אתך: 8 ויהי דבר יהוה אליו בפרק על כתף נשאתי לעיניהם: 9 בן הלא אמרו אליו כבבך ביתך: 10 בן אדם אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיה המשאה זהה בירושלים וכל בית ישראל אשר המה בתוכם: 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתך כי עשה להם בנוליה בשבי ילכו: 12 והנשיה אשר בחוכם אל כתף ישא בעלתה ויצא בקירות יתחטו להזאתה כבבנו יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ: 13 וופרשת את רשותי עליו ונתפש במצוותי והבאתו אותו בבליה הארץ כshedim ואותה לא יראה ושם מות: 14 וכל אשר סביבתו עוזה וכל אנפיו אורה לכל רוח וחרב אריך אחריהם: 15 וידעו כי אני יהוה בהפיצו אותם בנויים וזריתו אותם בארכיות: 16 והוורתני מהם אנשי מספר מהרב מערב ודבר למן יספרו את כל תועבותיהם בנויים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה: 17 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 18 בן אדם לחמק בראש חאכל ומימיך ברגינה ובגדאגה

ההוא ונטתי את ידי עליו והשמדתו מותק עמי ישראל: 10 ונשאו ענם כעון הדרש כעון הנביא יהוה: 11 ולמען לא יתעו עוד בيت ישראל מאחריו ולא יטמא עוד בכל פשיעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: 12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 13 בן אדם ארץ כני החטא לי למעל מעל ונטתי ידי עלייה ושברתי לה מטה לחם והשלחתה בה רעב והכרתי ממנה אדם ובכמה: 14 והוא שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאן ואויב המה בצדוקם נצלו נפשם נאם אדני יהוה: 15 לו היה רעה אעביך בארץ ושכלהה והיתה שמה מביל עובר מפני היה: 16 שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם נצלו והארץ היה שמה: 17 או חרב אביא על הארץ היה ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובכמה: 18 ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם נצלו: 19 או דבר אשלח אל הארץ היה ושפכתי חמות עלייה בדם להכרית ממנה אדם ובכמה: 20 ונח דנאן ואויב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן בת יצילו המה בצדוקם יצילו נפשם: 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטיו הרעים חרב ורעב והיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה אדם ובכמה: 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליהם וראיתם את דרכם ואת עליותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתו על ירושלם את כל אשר הבאת עלייה: 23 ונחמו אתם כי תראו את דרכם ואת עליותם וידעתם כי לא חنم עשית את כל אשר עשית בה נאם אדני יהוה:

15 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם מה יהיה עז הנפן מכל עז הזמורה אשר היה בעצי העיר: 3 והיקח ממנו עז לעשוות למלאה אם יקחו ממנו יתר לתלות עלייו כל kali: 4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצתו/acella/a כלה האש ותכו נחר הדיצלה למלאכה: 5 הנה בהיותו חמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלהתו ויחר ונעשה עוד למלאכה: 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עז הנפן בעץ העיר אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את ישבי ירושלם: 7 ונתתי את פיו בהם מה אש יצאו והאש תأكلם

את הקיר אשר תחטם תפל והגעתיו אל הארץ וננלה יסדו ונפלת וככליהם בחוכה וידעתם כי אני יהוה: 15 וכלייתו את חמתו בדור ובתחים אתו חפל ואמר לכם אין הקייר ואין התחים אתו: 16 נבניאו ישראל הנבאים אל ירושלם והחחים לה חווון שלם ואון שלם נאם אדני יהוה: 17 ואתה בן אדם שם פניך אל בנות עמק המתנבות מלבחן והנבא עלייהן: 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות המשפחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצדורה לעמי ונפשות לבנה תחיה: 19 ותחללנה אתו אל עמי בשעל שערים ובפתחותי לחם להמות נפשות אשר לא תמותנה ולהיות נפשות אשר לא תחיה בכווכם לעמי שמעי כוב: 20 לכן כה אמר אדני יהוה הני אל כסחותיכנה אשר אתה מצדדות שם את הנפשות לפרשנות וקרעתי אתם מעל זרועיכם ושלחתה את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשם לפרשנות: 21 וקרעתי את מספתיכם והצלתי את עמי מידיכן ולא יהיו עוד בידיכן למצודה וידעתן כי אני יהוה: 22 יען הכהות ללב צדיק שקר ואני לא הכאבתי ולחזק ידי רשות לבלו שוב מדרכו הרע להחיתו: 23 לכן שוא לא תחיה ונקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידיכן וידעתן כי אני יהוה:

14 יבוא אליו אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 בן אדם האנשים האלה הלו גלויהם על לבם וממושל עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: 4 לכן דבר אתם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל נכח פניו ובא אל את נלוויי אל לבו וממושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נגעתי לו בה ברב גלוילו: 5 ולמען חפש את בית ישראל בכלם אשר נרו מועל בגוליהם כלם: 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שבו והשיבו מועל גלויכם ומועל כל חועבתיכם השיבו פניכם: 7 כי איש איש מבית ישראל וועל נלוויי אל לבו ומושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי אני יהוה ענה לו כי: 8 ונתתי פני באיש ההוא והשمتיתו לאות ולמשלים והכרתו מותק עמי וידעתם כי אני יהוה: 9 והנביא כי יפתח ודבר דבר אני יהוה פתותי את הנביא

וידעתם כי אני יהוה בשומו את פני בהם : 8 ונתתי את הארץ שמה יען מעלה מעלה נאם אדני יהוה :

16 ויהי דבר יהוה אלֵי לאמר : 2 בן אדם הורע את ירושלים מכרתיך ומולדתיך מארץ הכנען אביך יהוה לירושלים מכרתיך ומולדתיך ביום הולדה אתך לא האמרי ואמך חתית : 4 ומולדותיך ביום הולדה אתך לא ברת שך ובמים לא רחצת למשיח והמלח לא המלחת והחחל לא חתלה : 5 לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מלאה לחמלתך עלייך ותשלי אל פניהם השדה בעל נפש ביום הולדתך אתך : 6 ואעבר עלייך ואראך מתחבוסת בדמיך ואמר לך בדמיך חי ואמר לך בדמיך חי : 7 ריבבה צמיחה השדה נתתך ותרבי ותגדליך ותבא כי עדים שדים נכנו ושערך צמח ואתם ערים ועריה : 8 ואעבר עלייך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עלייך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בבריותך נאם אדני יהוה ותהי לי : 9 ואראחץ בימים ואשטע דמיך מעלייך ואסך בשמן : 10 ואלבישך רקמה ואנעלך החש ואחבש בשש ואסך nisi : 11 ואעדך עדרי ואתנה צמידים על ידיך ורבייד על נרונך : 12 ואתנן נום על אל אפק וענילים על אוניך ועתרת תפארתך בראשך : 13 ותעדידי והב וכסף ומלבושך שני ומשי ורקמה סלה ורbesch ושמן אכלתי ואתפי במאד מאד ותצלחי למולכה : 14 ויצא לך שם בוגים כיביך כי כליל הוא בהדרי אשר שמעתי עלך נאם אדני יהוה : 15 ותבטחיו ביפיך ותזוני על שמק ותשפכיו את חונתיך על כל עובר לו יהי : 16 ותקחיו מבנדיך ותחש לך במות טלאות ותזוני עליהם לא באות ולא יהיה : 17 ותקחיו כל תפארתך מזוהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעש לך צלמי וכר ותזוני בהם : 18 ותקחיו את בנדי רקמתק ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם : 19 ולחמי אשר נתתי לך סלה ושמן ורbesch האכלתייך ונתתיו לפניהם לריח ניחח וחוי נאם אדני יהוה : 20 ותקחיו את המעת מתונתך : 21 ותשחתי את בני ותתניים בהעיראותם להם : 22 ותאכל הצעביך ותונתיך לא זכרתי את ימי נעריך בהיוותך ערים ועריה מתחבוסת בדמיך היהת : 23 ויהי אחריו כל רעתק אווי לך נאם אדני יהוה : 24 ותبني לך נב ותעש לך רמה בכל רחוב : 25 אל כל ראש

דרך בנית רשותך ותתעבי את יפיק ותפשמי את רגליך לכל עobar ותרבי את חונתך : 26 ותזוני אל בני מצרים שכיניך גדרלי בשר ותרבי את חונתך להכעיסנו : 27 והנה נטתי ידי עלייך ואנרגע חךך ואתנק בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכליות מדריך זמה : 28 ותזוני אל בני אשור מבליתי שבעתק ותזוני גם לא שבעתה : 29 ותרבי את חונתך אל ארץ כנען כשרימה וגס בזאת לא שבעתה : 30 מה אמלה ללבתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטה : 31 בבחנויך נברך בראש כלך דרך ורמתק עשיתו בכל רחוב ולא היית כזונה לקלס אתנן : 32 האשה המנאפת תחת אישת תקח את זרים : 33 לכל זנות יתנו נדה ואתה נתת את נדניך לכל מאחביך ותשחריר אותם לבוא אליך מסביב בחונתיך : 34 ותיזויך הפק מן הנשים בחונתיך ואחריך לא זונה ובתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפק : 35 لكن זונה שמשיע דבר יהוה : 36 כה אמר אדני יהוה יען השפק נחשך ותגלה ערותך בחונתיך על מאחביך ועל כל גלולי הועבותיך וכדרמי בניך נתת להם : 37 لكن הני מקbez את כל מאחביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת קבצתי אתם עלייך מסביב גוליתו ערותך אליהם וראו את כל ערותך : 38 ושפתייך משפטני נאפוות ושפכת דם נתתיך דם חמה וקנאה : 39 ונתתי אותך בידם והרסו גבר ונתציו רמותיך והפשטו אותך בנדיך ולקחו כל חפארתך ותניחויך עירם ועריה : 40 והעל עלייך קהיל ורגמו אותך באבן ובתקוק בחרבותם : 41 ושרפו בתיך באש ועשו לך שפטים לעני נשים רבות והשבתיך מזונה וنم אתנן לא תחני עוד : 42 ונהנתתי חמתי לך וסורה קנאתי ממק ושקתני ולא אכעס עוד : 43 יען אשר לך וכדרמי את ימי נעריך ותרני לי בכל אלה וגם אני הاء דרךך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשתי את הזומה על כל הועבותיך : 44 הנה כל המשל עלייך יمثال לאמור אמרה בהה : 45 בת אמרת את געלת אישת ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשihan ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרתי : 46 ואחותך הנדרלה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאולך ואחותך הקטנה ממרק היושבת מימינך סdem ובנותיה : 47 ולא בדריכיהן הילכת ובחותובותיהן עשייתו כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך : 48 חי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סdem אחותך היא ובנותיה כאשר

ולשאת פרי להוות לנפנן אדרת: 9 אמר כה אמר אדרני והוה תצלה הלווא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמהה תיבש ולא בורע נדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה: 10 והנה שתוליה התצלה הלווא כנעת בה רוח הקדרים תיבש יבש על ערנת צמהה תיבש: וויהדי דבר יהוה אל' לאמר: 12 אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויהק את מלוכה ואת שריה ויבא אותך אליו בבליה: 13 ויהק מזוע המלוכה וכברת את ברית ויבא אותך באלה ואת אליל הארץ לך: 14 להוות מלוכה שפלה לבלתי התנשא לשמור את בריתו לעמדה: 15 וימרד בו לשלה מלאכיו מזרים לחת לוסים ועם רב היtsלה הימלט העשה אלה והפר בריתו ונמלט: 16 זו אני נאם אדרני יהוה אם לא במקום המלך הממלך אותו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו אותו בתוק בבל ימות: 17 וולא בחל נדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפק סלהה ובבנوت דיק להכricht נפשות רבים: 18 ובהה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט: 19 לכן כה אמר אדרני יהוה כי אני אם לא אלתי אשר בזה ובריתך אשר הפיר ונחתו בראשו: 20 ופרשתי עלי רשות ותפש במצורתי והבאותו בבליה ונטשתי אותו שם מעלה אשר מעלה בו: 21 ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והשנאים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברת: 22 כה אמר אדרני יהוה ולקחתי אני מצמרא הארץ הרמה ונחתו מראש ינוקתו רך אקוף ושתלתי אני על הור גבה ותלול: 23 בהר מרים ישראאל אשתלנו ונשא עף ועשה פרי והיה לארו אדריר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכח: 24 וירדו כל עצי השדה כי אני יהוה הדשפלתו עץ גבה הגבהתו עץ של חובשתי עץ לה וחרחתי עץ ייבש אני יהוה דברת ועשתי:

18 יהוי דבר יהוה אל' לאמר: 2 מה לכם אם משלים את המשל הזה על אדרמת ישראאל לאמר אבוח יאכלו בסר שני הבנים תק hone: 3 חי אני נאם אדרני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: 4 הן כל הנפשות לי הנה נשפה האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאתי היא תמות: 5 איש כי היה צדיק ועשה משפט וצדקה: 6 אל ההרים לא אכל ועינוי לא נשא אל גלולי

עשית את ובנותיך: 49 הנה זה היה עון סדם אחותך נאון שבעתם ללחם ושלות השקט היה לה ובנותיה ויר עני ואבון לא החזקה: 50 ותגבינה והתשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיות: 51 ושמרין כחץ חטאתך לא חטא והרבי את תועבותיך מהנה וצדקי את אהותך בכל חועביך אשר עשית: 52 גם אתה שאי כלמתק אשר פלلت לאחותך בחטאיך אשר התעבת מהן תצדקה מנק ונס את בושי ושאי כלמתק בצדקהך אהוותך: 53 ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית שביתיך בתוכנה: 54 למען תשאי כלמתק ונכלמת מכל אשר עשית בנחמק אתן: 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבען לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבען לקדמתן ואת ובנותיך השבינה לקדמתן: 56 ולוא היהת סדם אהותך לשמעה בפיך ביום נאוני: 57 בטרם תנלה רעך כמו עת חרפת בנות אדים וככל סכיבותיה בנות פלשתים השאותו אותך מסביב: 58 את ימתק ואת חועביך את נשאותים נאם יהוה: 59 כי כה אמר אדרני יהוה ועשתי אותך כאשר עשית אשר בזאת אלה להפר ברית: 60 וכברתני אני את בריתך אותך בימי נוערך והקמומי לך בריית עולם: 61 וכברת את דרכיך ונכלמת בקחך את אהותיך הנדרת מנק אל הקטנות מנק ונחתה אתהן לך לבנות ולא מבירתך: 62 והקמומי אני את בריתך וידעת כי אני יהוה: 63 למען תזכיר ובשת ולא יהיה לך עד פתחון פה מפני כלמתק בכפריו לך כלל אשר עשית נאם אדרני יהוה:

17 יהוי דבר יהוה אל' לאמר: 2 בן אדם חוד חירה ומשל משל אל בית ישראל: 3 ואמרתה כה אמר אדרני יהוה הנשר הנדר נדול הכנפים ארך האבר מלא הנזה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויהק את צמרת הארץ: 4 את ראש ינוקתו קטף ויביאו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו: 5 ויהק מזוע הארץ ויתנהו בשדה ורעה על מים רבים צפפה שמו: 6 ויצמח יהוי לנפנן סרחת שפלה קומה לנפנות דליותיו אליו ושרשו תחתיו יהיו ותהי לנפנן ותעש בדים ותשלח פאות: 7 ויהי נשר אחד נדול נדול כנפים ורב נזהה והנה הנפנן הזאת כפנה רשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשכותו אורה מערנות מטהעה: 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתוליה לעשות עף

אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שבו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: א ז חשליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: ב ז כי לא אחפץ במוות המת נאם אדני יהוה והשיבו והוא:

19 ואתה שא קינה אל נשיי ישראל: ז ואמרת מה אמך לביא בין ארויות רבתה בתוכך כפרם רבתה גוריה: ז ותעל אחד מגריה כפир היה וילמד לטרף טרפף אדם אבל: י ווישמעו אליו נשים בשחתם נפש ויבאחו בחחיהם אל ארץ מצרים: י ותרא כי נוחלה אבדה תקווה ותקח אחד מגריה כפир שמתהו: י ויתהלהך בתוכך ארויות כפир היה וילמד לטרף טרפף אדם אבל: י וידע אלמנתו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מוקול שאגנתו: י ויתנו עליו נוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשותם בשחתם נחפש: י וויתנו בסוגר בחחיהם ויבאחו אל מלך כל יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: י אמך כנפנך ברמך על מים שתוליה פריה וענפה היהת ממים רבים: י ויהיו לה מותות עז אל שבטי מישלים ותגבה קומתו על בין עבותים וירא בנבחו ברב דלitoו: י ותתש בחמה לאארץ השלה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתחו: י ועתה שתוליה במדבר הארץ ציה וצמא: י ותצא אаш מטה בריה פריה אכליה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה:

20 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדרש באו אנשים מוקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני: ז ויהי דבר יהוה אליו לאמר: ז בן אדם דבר את זקנינו ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הldrש אתי אתם באים כי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: י החשפטם אתם התשפטו בן אדם את תועבת אבותם הוריהם: י ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום כהרי בישראל ואשה ידי לזרע בית יעקב ואודע להם הארץ מצרדים ואשה ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: י ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרדים אל הארץ אשר תרתיהם להם זبت חלב ורבעצ' צבי היה לכל הארץות: י ואמר אליהם איש שקוצ' עניין חשליכו ובגלויל מצרדים אל הטעמו אני יהוה אלהיכם: י וימרו בו ולא אבו לשמע ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: י ז לנן איש כדריכי

ביה ישראל ואת אשך רעהו לא טמא ואל אשנה נדה לא יקרב: ז ואיש לא יונה חבלתו חוב ישב נולחה לא יגול לחמו לרעב יתן וערדים יכסה בנד: י ז נשך לא יתן ותרכבת לא יקח מעול ישב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: י ז בחקותי יהלך ומשפטיו שמר לעשות אמת צדיק הוא היה נאם אדני יהוה: י ז והוליד בן פרץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה: י ז והוא את כל אלה לא עשה כי נם אל ההרים אכל ואת אשך רעהו טמא: י ז עני ואבינו הונה נולות נול חבל לא ישב ואל הנולות נשא עניינו תועבה עשה: י ז נשך נתן ותרכבת לחק וחו לא ייחיה את כל החשובות האלה עשה מות יומת דמיו בו היה: י ז והנה הוליד בן וירא את כל חטא אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן: י ז על ההרים לא אכל וענינו לא נשא אל גלויל בית ישראל את אשך רעהו לא טמא: י ז ואיש לא הונה חבל לא חבל נולחה לא נול לחמו לרעב נתן וערדים כסה בנד: י ז מעני השיב ידו נשך ותרכבת לא לחק משפטו עשה בחקותי הילך הוא לא ימות בעון אביו היה: י ז אביו כי עשך שק נול Ach ואשר לא טוב עשה בתוכך עמי ונה מות בעון: י ז ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל החקותי שמר ויעשה אתם היה יהוה: י ז הנפש החטא היא תמותה בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקה הצדיק עליו תהיה ורשות רשות עליון תהיה: י ז והרשע כי ישוב מכל חטאו אשר עשה ושמר את כל החקותי ועשה משפט וצדקה היה יהוה לא ימות: י ז כל פשעיו אשר עשה לא יזכר לו בצדתו אשר עשה יהוה: י ז החפץ אחפץ מות רשות נאם אדני יהוה הילא בשובו מדריכיו ויהה: י ז ובשוב צדיק מצדקתו ועשה על כל החשובות אשר עשה הרשע עישה וחוי כל צדקו אשר עשה לא תזכורנה במעל אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בסם ימות: י ז ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמענו נא בית ישראל הדריכי לא יתכן הילא דרכיכם לא יתכן: י ז בשוב צדיק מצדקתו ועשה על ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות: י ז ובשוב רשות מושעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יהוה: י ז ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה היה יהוה לא ימות: י ז ואמרתו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדריכי לא יתכן בית ישראל הילא דרכיכם לא יתכן: י ז לנן איש כדריכי

כעס קרבנים ווישמו שם ריח ניחוחיהם וויסכו שם את נסכךיהם: ²⁹ ואמר אלהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ווירקאר שמה במטה עד היום הזה: ³⁰ וכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדרני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נתמאים ואחרדי שקוציהם אתם זנים: ³¹ ובשאת מתנתיכם בהעביר בניםכם באש אתם נתמאים לכל גוליכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל חיו אני נאם אדרני יהוה אם אדרש לכם: ³² והעה על רוחכם היו לא תחיה אשר אתם אמרים נהיה כנוים כמשפחות הארץ לשרת עז ואבן: ³³ חיו אני נאם אדרני יהוה אם לא ביד חזקה ובורוע נטויה ובכמה שפוכה אמלוך עליכם: ³⁴ והווצאיו אתם מן העמים וקבצויו אתם מן הארץ אשר נפוצתם בם פנים: ³⁵ כאשר נשפטו אתם אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפטו אתם נאם אדרני יהוה: ³⁶ ותעבירתי אתכם תחת השבט והבאותו אתם בஸטרת הארץ: ³⁷ אבותיכם אל מדבר העמים ונשפטו אתם שם פנים אל ביד חזקה ובזרוע נטויה ובכמה שפוכה: ³⁸ פנים: ³⁹ כאשר נשפטו אתם אבותיכם במדבר ארץ מצרים עני עליים משחחים ולא עשיתי אותם כלל הארץ: ⁴⁰ יען במשפטם מסכו ואת חקוטי לא הלאו בהם ואת שבותוי חללו כי אחורי גוליהם לם הילך: ⁴¹ ותחט עני עליים משחחים ולא עשיתי אותם כללה במדבר: ⁴² ואמר אל בניים במדבר בחוקו אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל השמרו ובגולםם אל תטמא: ⁴³ אני יהוה אלהיכם בחקוטי לך ואת משפטם שמרו ועשאו אותם: ⁴⁴ ואת שבותוי קדרשו והיו לאות בני ובניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: ⁴⁵ כי ירדו בהר מרום ישראל נאם אדרני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כללה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדרשים: ⁴⁶ בריח ניחח ארץכם בחוציאו אתם מן העמים וקבצויו אתם מן הארץ אשר נפוצתם בם ונקדשתי בכם לעני הנוגים: ⁴⁷ וידעתם כי אני יהוה בעשויתם אל אדנות ישראל אל הארץ אשר נשאותו את יידי לחתotta אחת לאבותיכם: ⁴⁸ יען שפטם לא עשו וחקוטי מסכו ואת שבותוי חללו ואחרי גולוי אבותם היו ענייהם: ⁴⁹ וכן ירדו בהם ואת שפטם לא טובים ומשפטים לא יחו בהם והשבתי את יידי ואעש מען שמי לבלוו הילל לעני הנוגים אשר הווצאיו אותם לענייהם: ⁵⁰ גם אני נשאותי את יידי להם במדבר להפין אותם בנוים ולזרות אותם את יידי להם במדבר להפין אותם בנוים ולזרות אותם בתארצאות: ⁵¹ יען שפטם לא עשו וחקוטי מסכו ואת שבותוי חללו ואחרי גולוי אבותם היו ענייהם: ⁵² וכן ירדו בהם ואנחתו להם חיקם לא טובים ומשפטים לא יחו בהם ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פער רחם מען אשם למן אשר ידעו אשר אני יהוה: ⁵³ וכן דבר אל בית ישראל בן אדם שם פניך דרך תימנה והטהר אל דרום והנבה אל יער השדה נגב: ⁵⁴ ואמרת לער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדרני יהוה הננו מצית בך אש ואכללה בך כל עז לח וכל עז יבש לא תכבה להבת נבעה רמה וככל עז עבת וויבחו שם את זבחיהם ווירנו שם אל איש שקוציהם ענייהם לא השליכו ואת גולוי מצרים לא עזבו ואמר לשבד חמותי עליהם כללות אף בהם בתוך ארץ מצרים: ⁵⁵ וואעש מען שמי לבלוו הילל לעני הנוגים אשר הטעתי אליהם לענייהם להוציאים מארץ מצרים: ⁵⁶ ואוציאים מארץ מצרים ואבאים אל המדבר: ⁵⁷ ובאותם לחת ה אדם וחיה בהם: ⁵⁸ וכן את שבתו נתי להם להוות לאות ביןינום ובינויהם לדעת כי אני יהוה מקדש: ⁵⁹ ווירדו כי בית ישראל במדבר בחקוטי לא הלאו ואת משפטם מסכו אשר יעשה אותם האדם וחיה בהם ואת שבותוי חללו מאד ואמר לשבד חמותי עליהם במדבר לכלותם: ⁶⁰ וואעשה מען שמי לבלוו הילל לעני גוים אשר הווצאים לענייהם: ⁶¹ וגם אני נשאותי יידי להם במדבר לבלוו היבוא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארץ: ⁶² יען במשפטם מסכו ואת חקוטי לא הלאו בהם ואת שבותוי חללו כי אחורי גוליהם לם הילך: ⁶³ ותחט עני עליים משחחים ולא עשיתי אותם כללה במדבר: ⁶⁴ ואמר אל בניים במדבר בחוקו אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל השמרו ובגולםם אל תטמא: ⁶⁵ אני יהוה אלהיכם בחקוטי לך ואת משפטם שמרו ועשאו אותם: ⁶⁶ ואת שבותוי קדרשו והיו לאות בני ובניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: ⁶⁷ כי ירדו בהם ואת שפטם לא טובים ומשפטים לא יחו בהם והשבתי את יידי ואעש מען שמי לבלוו הילל לעני הנוגים אשר הווצאיו אותם לענייהם: ⁶⁸ וגם אני נשאותי את יידי להם במדבר להפין אותם בנוים ולזרות אותם את יידי להם במדבר להפין אותם בנוים ולזרות אותם בתארצאות: ⁶⁹ יען שפטם לא עשו וחקוטי מסכו ואת שבותוי חללו ואחרי גולוי אבותם היו ענייהם: ⁷⁰ וכן ירדו בהם ואנחתו להם חיקם לא טובים ומשפטים לא יחו בהם ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פער רחם מען אשם למן אשר ידעו אשר אני יהוה: ⁷¹ וכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדרני יהוה עוד זאת נרפו אותו אבותיכם במעלים כי מעל: ⁷² ובאיים אל הארץ אשר נשאותו את יידי לחת אותה להם ויראו כל נבעה רמה וככל עז עבת וויבחו שם את זבחיהם ווירנו שם

קסום שוא בעיניהם שבעי שבועות להם והוא מוכיר עון להתרפש: 24 לכן כה אמר אדני יהוה יען הוכרכם עונכם בהגנות פשעיכם להראות חטאיכם בכל עליותיכם יען הוכרכם בכספי תתרפשו: 25 ואתה חלל רשות נשיא ישראל אשר בא יומו בעון קץ: 26 כה אמר אדני יהוה הסיר המנצח והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הנבגה והנגבנה השפילה: 27 עזה עזה אשימנה נס זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונחתיו: 28 ואתה בן אדם הנבאה ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמוון ואל חרפם ואמרת חרבי חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק: 29 בחוזות לך שוא בקסם לך כוב לתה את אותך אל צוארי חללי רשותים אשר בא יומם בעון קץ: 30 השב אל חערה במקום אשר נבראת בארץ מCKERותיך אשפט אתך: 31 ושפכתי عليك זעמי באש עברתי אפיק עלק ונתירך ביד נשים בערים הראשי משהות: 32 לאש תהיה לאכלה דמך יהוה בתוך הארץ לא תזכיר כי אני יהוה דברתוי:

22 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 ואתה בן אדם התתרפש התתרפש את עיר הדרמים והודעתה את כל תועבותיה: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לובא עתה ועתה גלולים עליה לטעמה: 4 בדמך אשר שפכת אשמת ובגנוליך אשר עשת טמאות ותקריביו ימיך ותבוא עד שנותיך על כן נתיריך הרפה לניום וקלסה לכל הארץות: 5 הקרובות והחרחות מפק יתקלסו בר טמאת השם רבתה המהומה: 6 הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בר למען שפך דם: 7 אב ואם הקלו בר לנור עשו בעסק בחוק יתום ואלמנה הומו בר: 8 קדרשי בית ואת שבתאי חללה: 9 אגשי רכלי היו בר למען שפך דם ואל ההרים אכלו בר ומה עשו בתוכך: 10 ערות אב ונלה בר טמאת הנדה ענו בר: 11 ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזומה ואיש את אהתו בת אביו ענה בר: 12 שחר לקחו בר למען שפך דם נשך ותרכית לקחתה ותבצעי רעיך בעסק ואתי שכחת נס אמר אדני יהוה: 13 והנה הכיתוי כפי אל בצעך אשר עשת ועל דמך אשר היו בתוכך: 14 היעמד לך אם החזקונה יידיך למים אשר אני עשה אוترك אני יהוה דברתוי ועתהו: 15 והפיצוו אוترك בנוים וויריתיך בארצות וחתמו טמאתק מפק: 16

שלחת ונצרכו בה כל פנים מנגב צפונה: 18 וראו כל בשר כי אני יהוה בערתו לא הכבבה: 19 ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממש משלים הוא:

21 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והנגב אל אדמת ישראל: 3 ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרב מטהורה והכתרתי מפק צדיק ורשע לכן תצא חרב מטהורה אשר הכרתי מפק צדיק ורשע לכן תצא חרב מטהורה אל כל בשר מנגב צפון: 5 וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרב מטהורה לא תשוב עוד: 6 ואתה בן אדם האגה בשברון מתנים ובמדרונות ana להעיניהם: 7 והיה כי יאמרו אליך על מה אתה ana ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידיים וכחתה כל רוח וככל ברכים תלכנה מים הנה באה ונחיתה נאם אדני יהוה: 8 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 9 בן אדם הנבאה ואמרת כה אמר אדני אמר חרב הוחודה ונס מרוטה: 10 למען טבח טבח הוחודה למען היה לה ברק מרטה או נישש שבט בני מאסת כל עז: 11 ויתן אתה מרטה לתפש בכף היא הוחודה חרבי והוא מרטה לסתו אותה ביד הורג: 12 זעק והילל בן אדם כי היא היהת בעמי היא בכל נשאי ישראל מגורי אל חרבי היו את עמי לבן ספק אל ירכ: 13 כי בחרן ומוה אם נס שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה: 14 ואתה בן אדם הנבאה ותקרף כף אל כף ותכפל חרבי שלישתה חרבי חללים היא חרבי חלל הנדול החדרת להם: 15 למען למון לב והרבה המכשלים על כל שעיריהם נתתי אבחת חרבי אה שעווה לבך מטהה לטבח: 16 התאחד היימני השמי השמייל ana פניך מעדות: 17 וכן אני איכה כפי אל כפי והנחותי חמוטי אני יהוה דברתוי: 18 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 19 ואתה בן אדם שם לך שנים דרכים לבוא חרבי מלך בבל מארץ אחד יצאו שניים וירד בראש דרך עיר בראש: 20 דרך תשים לבוא חרבי את רבתה בני עמוון ואת יהודה בירושלם בצדקה: 21 כי עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קלקל בחזים של תחרפים ראה בכבד: 22 בימייו היה הקסם ירושלם לשום כדים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כדים על שעירם לשפך סללה לבנות דיק: 23 והיה להם

שם לנשים ושפוטים עשו בה: ובו תרוא אהותה אהיליבת והשחת עגבה ממנה ואת תונותיה מזונני אהותה: ¹² אל בני אישר עגבה פחota וסננים קרבים לבש מכלול פרשים רכבי סוטים בחורי חמד כלם: ¹³ וארא כי נטמא דרך אחד לשתייה: ¹⁴ ותוסף אל תונותה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כshediyim חקקים בשער: ¹⁵ הנורי אוור במחניהם סרווחי טבולים בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בני בבל כshediyim ארץ מולדתם: ¹⁶ ותענוג עלייהם לмерאה עיניה ותשלה מלאיכים אליהם כshediyah: ¹⁷ ויבאו אליה בני בבל למשכב דרים ויטמאו אותה בתונותם וחתמאו בס ותקע נפשם מהם: ¹⁸ ותגלו נקעה נפש מעל אהותה: ¹⁹ ותרבה את תונותה לזכור את ימי נערויה אשר זונת הארץ מצרים: ²⁰ ותענוגה על פלנשיהם אשר בשם חמוריהם בשרם וזרמת סוטים ורמותם: ²¹ ותפקידי את זמת נעוריך בעשות מצרים דרייך למן שדי נעוריך: ²² لكن אהיליבת כה אמר אהני יהוה הני מעיר את מהאביך עלייך את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עלייך מסביב: ²³ בני בבל וכל כshedים פקוד וושוע וקווע כל בני אישר אוותם בחורי חמד פחות וסננים כלם שלשים וקרואים רכבי סוטים כלם: ²⁴ ובאו עלייך הצין רכב גונלן ובקהל עמים צנה וממן וקובע ישיימו עלייך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפוטך במשפטיהם: ²⁵ ונתתי קנאתי לך ועשו אוותך בחמה אפק ואוניך יסרו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש: ²⁶ והഫיטוך את בניך ולקחו כל תפארתך: ²⁷ והשבתי זמתך ממק ואת זונתך מארץ מצרים ולא תשי ענייך אליהם ומצרים לא תוכרי עוד: ²⁸ כי כה אמר אהני יהוה הני נתנק ביד אשר שנתה ביד אשר נקעה נפשך מהם: ²⁹ ועשו אוותך בשנהה ולקחו כל ינייך ויעזבך עירם ועריה ונגלה ערות זוניך זומתך ותונותיך: ³⁰ עשה אלה לך בזונתך אחרי נוים על אשר נטמאת גנוליהם: ³¹ בדריך אהותך הלבת ונתתי כוסה בידך: ³² כה אמר אהני יהוה כוס אהותך תשתי הענוקה ותרחבה תהיה לצחק וללען מרבה להכיל: ³³ שכרון יונון תמלאי כוס שמה ושםמה כוס אהותך שמרון: ³⁴ ושתיות אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדיך הגתקי כי אני דברתני נאם אהני יהוה: ³⁵ لكن כה אמר אהני יהוה

ונחלה בך לעני נוים וידעת כי אני יהוה: ¹⁷ ויהיו דבר יהוה אליל אמר: ¹⁸ בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל ובזרול ועופרת בתוך כור סנים כסף היו: ¹⁹ לבן כה אמר אהני יהוה יען היהות כלכם לסנים לבן הנני קבוץ אתכם אל תוך כור בצת כסף ונחשת וברזול ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עלייך אש להנתקיך כן אקבץ באפי ובכמתי והנתתי והתתקתי אתכם: ²¹ וכנסתי אתכם ונפחת עלייכם באש עברתי ונתקתם בתוכה: ²² כהתווך כסף בתוך כור כן תתקו בתוכה וידעתם כי אנו יהוה שפכתי חמתינו עליכם: ²³ ויהיו דבר יהוה אליו אמר: ²⁴ בן אדם אמר לה את הארץ לא מטהריה היא לא נשמה ביום זעם: ²⁵ קשר נבאייה בתוכה אrai שואג טרכ טרכ נפש אללו חסן ויקיר ייחזו אלמנותיה הרבו בתוכה: ²⁶ כהנעה חמס תורתי ויחללו קדרי בין קדר שלח לא הבדילו ובין הטעמא לטההור לא הודיעו ומשבתויה העלימו עיניהם ואחל בתוכם: ²⁷ שריה בקרבה כזאים טרכ טרכ לשפק דם לאבד נפשות למן בצע: ²⁸ ונבאייה טחו להם תפול חיים שוא וקסמים להם כוב אמרים כי אמר אהני יהוה ויהוה לא דבר: ²⁹ עם הארץ עשקו עשך זנו גול עני ואכינו הנו ואות הנגר עשקו בלא משפט: ³⁰ ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעיד הארץ לבלו שחתה ולא מצאת: ³¹ ואשפק עליהם זעמי באש עברתי כליתם דרכם בראשם נתתי נאם אהני יהוה:

23 ויהיו דבר יהוה אליו אמר: ² בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו: ³ ותונינה במצרים בנערויה זנו שמה מעכו שדייהן ושם עשו דדי בתוליהן: ⁴ וושמוון אהלה הנדרלה ואהיליבת אהותה ותהיינה לי ותלדה בנים ובנות ושםוון שמרון אהלה וירושלם אהיליבת: ⁵ ותונן אהלה תחתיה ותענוג על מהאהביה אל אישור קרובים: ⁶ לבש תכלת פחות וסננים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוטים: ⁷ ותנתן תונותה עליהם מבחר בני אישור כלם ובכל אשר ענבה בכל גנוליהם נטמאה: ⁸ ואת תונותה מצרים לא עזבה כי אותה שכנו בנערויה ומה עשו דרי בתוליה וישפכו תונותם עלייה: ⁹ לבן נתתיה ביד מהאהביה ביד בני אישר אשר ענבה עליהם: ¹⁰ הימה גול ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרנו ותהי

סלע לבלתי הכסות: 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוֹי עַד
הדרמים נס אני אגדייל המדורה: 10 הרבה העצים הדרק
האש התם הבשר והרכח המרתקחה והעצמות יחרו:
נו והעמידה על נחליה רקה למען תחם וחורה נחשתה
ונחכה בתוכה טמאתה תחת חלאתה: 12 תאים הלאתך
ולא יצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: 13 בטמאתך
זימה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא טהרתי עוד
עד הניחו את חמתיך: 14 אני יהוה דברתי באה ועשתי
לא אפרע ולא אchos ולא אנחנו כדרכיך וככליותיך
שפטוך נאם אדני יהוה: 15 ויהי דבר יהוה אליו אמר:
16 בן אדם הגני לך מך את מהמוד ענייך במנפה ולא
חסped ולא תבכה ולוא תבוא דמעתך: 17 האנק דם מותים
אבל לא תעשה פארך חכוש עלייך ונעליך חשים ברגליך
ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל: 18 ואדבר
אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר
צויתי: 19 ויאמרו אליו העם הלא תניד לנו מה אלה לנו כי
אתה עשה: 20 ואמר אליהם דבר יהוה היה אליו אמר:
21 אמר לבית ישראל כי אמר אדני יהוה הגני מוחלט את
מקדשי נאון עזם מהמוד ענייכם ומוחמל נפשכם ובניכם
ובנותיכם אשר עזbatchם בחרב יפלו: 22 ועשיהם כאשר
עשיתי על שפם לא עטטו ולחם אנשים לא תאכלו: 23
ופארכם על ראשיכם ונעליכם ברגליך לא תספדו
ולא תבכו ונמקם בעונתיכם ונמהמתם איש אל אחים: 24
והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בכאה
וירדעתם כי אני אדני יהוה: 25 ואתה בן אדם הלא ביום
קחתי מכם את מעוז משוש תפארתם את מהמוד ענייהם
ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם: 26 ביום ההוא יבוא
הפליט אליך לשמשות אונים: 27 ביום ההוא יפתח פיך
את הפליט ותדבר ולא תalarm עוד והיות להם למופת
וירדעו כי אני יהוה:

25 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך
אל בני עמוון והנבא עלייהם: 3 ואמרת לבני עמוון שמעו
דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל
מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית
יהודה כי הילכו בנולה: 4 לכן הנני נתנק לבני קדם
למורשה וישבו טירותיהם בך וננתנו בך משכיניהם המה
יאכלו פריך ומה ישתו חלבך: 5 ונחתה את רביה לנוה
להעלות חמה לנעם נקט נתי את דמה על צחיה

יען שכחת אותה ותשלי כי אותו אחריו גוך וגם את שאי
זמרך ואת תזונתיך: 36 ויאמר יהוה אליו בן אדם התשפט
את אלה ותאלה ותנד להן את תועבותתיה: 37 כי נאפו ודם בידיהם ואת גלוליהם נאפו וגם את בניהם
אשר ילדו ליה העבירו להם לאכללה: 38 עוד ואת שעשו
לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתוות חללו:
39 ובשחטם את בנייהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי
בימים ההוא לחללו ותנה כה עשו בתוך ביתך: 40 ואף
כיו תשלחנה לאנשים באים ממרחך אשר מלך שלוח
אליהם ותנה בא לאשר רחצת כלחת ענייך וערית עדי:
41 וישבת על מטה כבודה ושלוחן ערוך לפניה וקטרתי
ושמנינו שמת עלייה: 42 וקול המון שלו בה ואל אנשים מרבי
אדם מוכאים סבאים ממדבר וורתנו צמירים אל ידרון
ועטרת תפארת על ראשיהם: 43 ויבוא אליה כבואה אל אשה
עת זינה תזונתיה והיא: 44 ויבוא אליה כבואה אל אשה
זונה בן באו אל אהלה ואל אהלה באה את הזומה: 45
וأنשים צדיקם מהה ישפטו אותם משפט נאפה ומשפט
שפכותם דם כי נאפת הנה ודם בידיהם: 46 כי כי כה אמר
אדני יהוה העלה עליהם קהיל ונתן אתן ליעודה ולבזו:
47 ורגמו עלייהן אבן קהיל ובירה אותה בחרכותם בניהם
ובנותיהם יהרנו ובתיזון באש שרפו: 48 וחשבי זמה מן
הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: 49 ונתנו
זמתכנה עלייכן וחטא גלוליכן תשאייה וידעתם כי אני
אדני יהוה:

24 ויהי דבר יהוה אליו בשנה התשיעית בחודש העשורי
בעשור לחדר לאמר: 2 בן אדם כתוב לך את שם היום
את עצם היום זה סמך מלך בבל אל ירושלים עצם
היום זהה: 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה שפט הסיר שפט וגם יצק בו מים:
4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכחף מבחן
עצמם מלא: 5 מבחן הצען לקוח וגם דור העצמים
תחתיה רחח רתיחה נס בשלו עצמיה בתוכה: 6 לכן
כה אמר אדני יהוה אוֹי עיר הדרמים סיר אשר חלאתה
בה וחלתה לא יצאה ממנה לנתחה לנתחה החזיה
לא נפל עלייה גורל: 7 כי דמה בתוכה היה על צחיה
סלע שמתחו לא שפכו על הארץ לכוסות עליו עפר:
8 להעלות חמה לנעם נקט נתי את דמה על צחיה

נמלים ואת בני עמן למרכζ צאן וידעתם כי אני יהוה: 6 כי כה אמר אדני יהוה יען מהאך יד וركע ברגל ותשמה בכל שאטך בנשך אל אדמת ישראל: 7 וכן הני נתני את ידי עליך ונתתיך לבן לנויים והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן הארץ אשמייך וידעת כי אני יהוה: 8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושער הנה כל הגנים בית יהודה: 9 וכן הני פחה את כתף מואב מהערדים מערדי מקצחו צבי ארץ בית היישמת בעל מעון וקריתמה: 10 לבני קדם על בני עמן ונתתיה למורשה למען לא תזכיר בני עמן בנוים: 11 וbamoaב עשה שפטים וידעו כי אני יהוה: 12 כה אמר אדני יהוה עין עשות אדם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: 13 וכן כה אמר אדני יהוה ונתתי ידי על אדום והכרתיה ממנה אדם ובחמה ונתתיה חרבת מתימן ודרנה בחרב יפלו: 14 ונתתי את נקמתי באדם ביד עמי ישראל ועשו באדרום כאפי ו חמת | וידעו את נקמתי נאם אדרני יהוה: 15 כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נאם בשאט בנטש למשחית איבת עולם: 16 וכן כה אמר אדני יהוה הני נטה ידי על פלשתים והכרתיה את כרתים והאבדתיה את שארית הופ הים: 17 ועשתיו בס נקמות נדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי בם:

27 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 אתה בן אדם שא

על צר קינה: 3 ואמרת לזר הושבתי על מבאות ים רכלת העמים אל איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי: 4 בלב ימים נבוליך בNEY כללו יפיק: 5 ברושים משניר בנו לך את כל לחיטים ארז מלבנון لكمו לעשות תרע עליך: 6 אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שנ בת אשרים Maiyi כתים: 7 שיש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגמן Maiyi אלישיה מכסך: 8 ישבי צידון וארוד והוא שיטים לך חכמיך צור והוא בך המה תבליך: 9 זקנינו גבל וחכמיה היו בך מחויקו בך כל אניות הים ומלהייהם היו בך לערב מערבק: 10 פרס ולוד ופוט והוא בחילך אנשי מלחתך מן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך: 11 בני ארוד וחילך על חומותיך סביב גומדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה כללו יפיק: 12 תרשיש סחרתך מרב כל הון בכיסך

26 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדר תיה דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה אליו אללה החרביה: 3 וכן כה אמר אדני יהוה הני עלייך צר והעליתו עלייך גנים רבים כהעלות הום לנלו: 4 ושותה חמות צר והרסו מגדריה וסחתי עפלה ממנה ונתתי אותה לצחיח סלע: 5 משטח חרים היה בתוכו הום כי אני דברתיה נאם אדני יהוה והיותה לבו לנויים: 6 ובניויה אשר בשדה בחרב תהרננה וידעו כי אני יהוה: 7 כי כה אמר אדני יהוה הני מביא אל צר נבוכדראצ'ר מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכוב ובפרשים וקהל עם רב: 8 בינויו בשדה בחרב יהרנ ונתן עלייך דיק ושפר עלייך סללה והקם עלייך צנה: 9 ומוח קבלו יתן בחמותיך ומגדלותיך יתץ בחרבותיו: 10 משפעת סוסיו יכסך אבקם מוקול פרש גנגיל ורכב תרעשה חומותיך

ברול בדיל וועפרת נתנו עזובניך : 13 יון תבל ומשך מהה רכליך בנפש אדים וכלי נחשת נתנו מערברך : 14 מבית תונרמה סוסים ופרשים ופראדים נתנו עזובניך : 15 בני דדן רכליך איזים רביבים סחרתך ייך קרנותין שין והובנים השיבו אשכרכ : 16 אדים סחרתך מרוב מעישך בנפק ארגמן ורקמה ובזע וראמת וצדך נתנו בעזובניך : 17 יהודה וארכץ ישראאל מהה רכליך בחשי מניה ופניך ורבש ושמן וצרי נתנו מערברך : 18 דמשק סחרתך ברב מעישך מרוב כל הון בין חלבון וצמר צחר : 19 ודין ווין מאוזל בעזובניך נתנו ברול עשות קדרה וקנה במערברך היה : 20 דדן רכלתך בבדני חפש לרכבה : 21 ערב וכל נשייא קדר מהה סחרי ייך בכדרים ואילים ועתודים בסחריך : 22 רכללי שבא ורעהה מהה רכליך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזובניך : 23 חרן וכנה מיכללים גנלוויי תכלת ורקמה ובגנוו ברמנים בחבלים חבשים ואיזום במרכלתך : 25 אגיות תריש שרותיך מערכיך ותמלאי ותכבד מאר בלב ימים : 26 במים רביבים הביאוך השטחים אתך רוח הקדרים שברך בלב ימים : 27 הון ועזובניך מערכך מליחיך ותבליך מהזקיי בדרכך וערבי מערכך וכל אנשי מלחתיך אשרך ובכל קהלה אשר בתוכך יפללו בלב ימים ביום מפלתך : 28 ל��ול זעקה חבליך ירעשו מגרשות : 29 וירדו מאנויותיהם כל תפשי מושות מליחים כל חבלוי הום אל הארץ יעדמו : 30 והשמינו עלייך בקולם וויעקו מרה ויעלו עפר על ראשיהם באפר תפלשו : 31 והקריחו אליך קדרה וחגנו שקים ובככו אליך במר נפש מספדר מר : 32 וונשאו אליך בנייהם קינה וקוננו עלייך מי צצור כדרמה בתוכה הים : 33 בצאת עזובניך מוניים השבעת עמים רביבים ברב הוניך ומערביך העשרה מלכי הארץ : 34 עת נשברת מוניים במענקי מים מערכך וכל קהלה בתוכך נפלו : 35 כל ישבוי הארים שמננו עלייך ומיליכיהם שערו שער רעמו פנים : 36 סחרים בעימים שרכו עלייך בלהות היה ואינך עד עולם :

28 ויהי דבר יהוה אליו לאמר : 2 בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יען נגה לך ותאמך אל אני מושב אליהם ישבותי בלב ימים אתה אדם ולא ותתן

אצמיה קרן לבית ישראל ולב אתן פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה:

30 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם הנכח ואמרת
כה אמר אדני יהוה היללו הה לילם: 3 כי קרוב יום
וקרוב יום ליהוה יום ענן עת נויים יהיה: 4 ובאה חרב
במצרים והיתה חלחלה בכווש בנפל חל במצרים
ולקחו המונה ונחרשו טורתייה: 5 כosh ופושט ולוד וכל
הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפללו: 6 כה
אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד נאון עזה מנגדל
סונה בחרב יפללו בה נאם אדני יהוה: 7 ונשמו בטור
ארצאות נשמות ועריו בטור ערים נחרבות תהינה: 8
וידעו כי אני יהוה בתמי אש במצרים ונשברו כל עורייה:
9 ביום ההוא יצאו מלאכים מ לפני ברים להחריד את
כוש בטה ויהיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה
באה: 10 כה אמר אדני יהוה והשבר את המון מצרים
ביד נבוכדראצ'ר מלך בבל: 11 הוא ועמו אותו ערי צי
נוים מוכאים לשחת הארץ ותריקו חרבותם על מצרים
ומלאו את הארץ חלל: 12 ונתמי ארים חרבנה ומכתבי
את הארץ ביד רעים והשמדתי ארץ ומלאה ביד זרים
אני יהוה דברת: 13 כה אמר אדני יהוה והאבדתי
כללים והשברתי אלילים מנפ' ונשא מארץ מצרים לא
יהיה עוד ונתמי יראה בארץ מצרים: 14 והשמדתי את
תהרים ונתמי אש בעזען ועתיה שפטים בנא: 15 ושבתי
חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא: 16
ונתמי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע
בשבוי תלכנה: 18 ובתחפננס חישק היום בשברי שם
את מותה מצרים ונשבת בה נאון עזה היא ענן יסנה
ובכונתי בשבי תלכנה: 19 ועשתי שפטים למצרים וידעו כי
אני יהוה: 20 ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה
לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר: 21 בן אדם את זרוע
פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לחת רפאות
לשומ חתול לחבשה לחזקה לחתש בחרב: 22 ולכן כה
אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושבתי
את זרעתיו את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב
מידו: 23 והפצתי את מצרים בנויים ווריתם בארכות:
24 וחזקתי את זרעת מלך בבל ונתמי את חרב בידיו

בשנה העשרית בעשרי שנים עשר לחדר היה
דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם שם פזיך על פרעה
מלך מצרים והנבא עלייו ועל מצרים כליה: 3 דבר
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עלייך פרעה מלך מצרים
והגנים הגדול הרכז בתוך יארו אשר אמר לי יארו
ואני עשתי: 4 ונתמי חיים בלחיך והדבקתי דנטה
יאריך בקששתך והעליתיך מותך יאריך ואת כל דנטה
יאריך בקששתיך תדקך: 5 ונשתחיך המדобраה אותך
ואת כל דנטה יאריך על פני השדה תפלול לא תאסף ולא
תקבץ לחיות הארץ ולעוף השמים נתזיך לאכלה: 6
וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת
קנה לבית ישראל: 7 בתפשמך בך בכפק תרוץ ובקעת
לهم כל כתף ובחשען עליך תשרב והעמדת להם
כל מתנים: 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עלייך
חרב והכתרתי ממך אדם ובמה: 9 והיתה ארץ מצרים
לשמה והרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לוי
ואני עשתי: 10 לכן הנני אליך ואל יאריך ונתמי את
ארץ מצרים לחרבות חרב שמנה מנגדל סונה ועד
גובל כוש: 11 לא עבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא
ת עבר בה ולא תשב ארבעים שנה: 12 ונתמי את הארץ
מצרים שמנה בטור ארצאות נשמות ועריה בטור ערים
מחרבות תהין שמנה ארבעים שנה והפצתי את מצרים
בנויים ווריתם בארכות: 13 כי כה אמר אדני יהוה מקץ
ארבעים שנה אקבע את מצרים מן העמים אשר נפכו
שמה: 14 ושבתי את שבות מצרים והשברתי אתם ארץ
תחروس על ארץ מכוורתם והיו שם מלוכה שלפה: 15
מן הממלכות היה שפה ולא חתנסה עוד על הגנים
ומהעתהם לבלו רדות בנויים: 16 ולא יהוה עוד לבית
ישראל למבטה מוציא עון בפנותם אחריהם וידעו כי
אני אדני יהוה: 17 ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון
באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר: 18 בן אדם
נבווכדראצ'ר מלך בבל העביר את חילו עברה נדלה
אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרותה ושבר לא היה
לו ולחליו מצר על העבדה אשר עבד עליה: 19 לכן כה
אמר אדני יהוה הנני נתן לנבווכדראצ'ר מלך בבל את
ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובז' בוה והיתה
שבר לחילו: 20 פעלתו אשר עבר בה נתמי לו את הארץ
מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: 21 ביום ההוא

דמויות כאלה בכבוד ובגדר בעשי עדן והוורחת את עשי
עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי חרב
הוּא ברעש וכל המונע נאם ארני יהוה:

32 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחדרה היה דבר יהוה אליו לאמור: 2 בן אדם שאקינה על פרעה מלך מצרים ואمرת אליו כפור נוים נדמית ואותה כתנים ביום ותגש בנהרותיך ותדרח מים ברגניך ותורפס נהרותם: 3 כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשותי בקהל עמים והעליך בחרמי: 4 ונמשתיך בארץ על פני השדה אשילך והשכנתו עליך כל עוף הארץ והשבעתו ממך חיה כל הארץ: 5 ונתתי את השמים ווכשיותם ומלאותיהם רמותך: 6 והשכתי בשרך על ההרים ומלאותיהם רמותך: 7 וכשיותם כבבוחך שמים והקדרתם את ככוביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורה: 8 כל מאורי אורה בשמי אקדרים עליך ונתתי חשך על ארץך נאם אדני יהוה: 9 והכחשתך לב עמיים רבים בהביאו שברך בעניהם על ארצאות אשר לא ידעתם: 10 והשומות עליך שער בעופפי הרבי עלי פניהם ומכליהם ישערו עליך שער בעופפי הרבי עלי כה וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך: 11 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך: 12 בחרבות גבורים אפיל המונך עירץ נוים כלם וshedro את גאון מצרים ונשמד כל המונה: 13 וזה אבדתי את כל בחמתה מעל מים רבים ולא תדרחן רגל אדם עוד ופרשות בהמה לא תדרחן: 14 אז אשקיע מימיהם וננהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה: 15 בחתתי את ארץ מצרים שטמה ונשמה ארץ מלאה בהבותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה: 16 קינה היא וקוננו בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה: 17 ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדרה היה דבר יהוה אליו לאמור: 18 בן אדם נהה על המון מצרים והורדתו אותה ובנות נוים אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי בור: 19 ממו נעמת רדה והשכבה את ערלים: 20 בתוך חללי חרב יפלו חרב נתגה משכו אותה וכל המונה: 21 ידברו לו אלי גבורים מותך שאול את עזריו ירדנו שכבו הערלים חללי חרב: 22 (Sheol h7585)

ושברתי את זרועות פרעה ונאק נאות חלל לפניו: 25
והזקתי את זרועות מלך בבל וזרועות פרעה תפלנה
וידעו כי אני יהוה בתהו הרביה ביד מלך בבל וגנבה אותה
אל ארץ מצרים: 26 והפיצו את מצרים בנים וזרית
אותם בארכות וידעו כי אני יהוה:

31 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם אמר אל פרעיה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמיות בגדליך: 3 הנה אשר ארו בלבנון יפה ענף וחרש מצל ונבה קומה ובין עתים היהת היות צמרתו: 4 מים נדלווה תחום רמתהו את נהריה הילך סביבות מטהה ואת תעליה שלחה אל כל עצי השדה: 5 על כן נבאה קמתו מכל עצי השדה ותרכינה סערפהתו והארוכה פארתו ממים רכבים בשלהו: 6 בסעפתיו קנוו כל עופ השמים ותחת פארתו ילדו כל חיות השדה ובצלו ישבו כל גוים רכבים: 7 וויף בנדלו בארכ דלויותיו כי היה שרשו אל מים רכבים: 8 ארזים לא עממוו בנן אליהם ברושים לא דמו אל סערפהתו וערמנים לא היו כפארתו כל עץ בנן אליהם לא דמהו אליו ביפוי: 9 ופה עשויתו ברוב דלויותיו ויקנאוו כל עצי עדן אשר בנן האלים: 10 لكن כה אמר אדרני יהוה יען אשר נבאת בקומה ויתן צמרתתו אל בין עבותים ורם לבבו בנבחו: 11 ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתו: 12 ויכרתו זרים עריצי נוים ויטשחו אל הרים ובכל נאות נפלו דלויותו ותשברנה פארתו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשחו: 13 על מפלתו ישכנו כל עופ השמים ואל פארתו היה כל חייה השדה: 14 למען אשר לא יגבהו בקומות כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל בין עבותים ולא יעמדו אליהם בנביהם כל שני מים כי כלם נתנו למות אל הארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדיו בור: 15 כה אמר אדרני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את תחום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רכבים ואקרדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה: (Sheol h7585) 16 מוקול מפלתו הרעתהו גוים בהורדיו אותו שאולה את יורדיו בור וינחמו הארץ תחתית כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון כל שני מים: (Sheol h7585) 17 גם הם יורדו שאלה אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך נויים: (Sheol h7585) 18 אל מי

בעונו ימות ואותה נפשך הצלת: 10 ואתה בן אדם אמר אל בית יישראל בן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאינו עליינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה: 11 אמר אלהם חי אני נאם אדרני יהוה אם אחפץ במוות הרשות כי אם בשוב רשות מדריכיכם הרעים ולמה תמוות בית ישראל: 12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמק צדקה הצדיק לא חצילו ביום פשעו ורשות הרשות לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל להזות בה ביום חטאיהם: 13 ובאמרי לצדיק היה ייחיה והוא בטח על צדקו ועשה על כל צדקו לא תזכירנה ובבעל אשר עשה בו ימות: 14 ובאמרי לרשע מות תמוות ושב מחתאתו בחקות החי הילך לבתיו עשות על חיו יהוה לא ימות: 15 כל חטאינו אשר חטא לא תזכירנה לו משפט וצדקה עשה חיו יהוה: 16 ואמרו בני עמק לא יתכן דרך אדרני והמה דרכם לא יתכן: 17 בשוב צדיק מצדקו ועשה עול ומota בהם: 18 ובשוב רשות מרשעתו ועשה משפט עול ומota בהם: 19 ואמרתם לא יתכן דרך וצדקה עליהם הילך הילך הוא ייחיה: 20 ואמרתם לא יתכן דרך אדרני איש כדריכיו אשפט אתכם בית ישראל: 21 ויהי היתה בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדר לגולתו בא לאי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר: 22 ויהי יהוה היתה אליו עלי עבר לפניהם הפליט ופתח את פי עד בוא אליו בקר ופתח פיו ולא נאלמו עוד: 23 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 24 בן אדם ישב החרבות האלה על אדמת ישראל אמרתם לאמר אחד היה אברם ויירש את הארץ ואנחנו ריבים לנו נתנה הארץ לモرشה: 25 לנו אמר אליהם כה אמר אדרני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גלוליכם ודם תשפכו והארץ תירשו: 26 עמדתם על הרכבים שעשיתן תועבה ואיש את אש רעודה טמאת הארץ תירשו: 27 כה תאמיר אליהם כה אמר אדרני יהוה כי אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה ליהיה נתתיו לאכלו ואשר במצדות ובמערות בדרכם ימוות: 28 ונתתי את הארץ שטמה ונשמה ונשבת און עזה ושםנו הרי ישראל מאי עוכב: 29 וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ שטמה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו: 30 ואתה בן בני עמק הנדריכים בך אצל הקורות ובפחה הכתים ודבר חרד את אחד איש אתה או לאמיר באו נא ושםנו מה הדבר היוצא מאת יהוה: 31 הנפלים בחרב: 23 אשר נתנו קברותיה בירכתי בור וידו קהלה סביבות קברותה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית הארץ חיים: 24 שם עילם וכל המונה סביבות קברותה כלם חללים נפלים בחרב אשר ירדו על רלים אל הארץ תחתית אשר נתנו חתיתם בארץ חיים ושאו כלמתם את יורדי בור: 25 בתוך חללים נתנו שכוב לה בכל המונה סביבות קברותה כלם ערלים חללי הרב כי נתן חתיתם בארץ חיים ויישו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן: 26 שם משך תבל וכל המונה סביבות קברותה כלם ערלים מחללי הרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים: 27 ולא ישכבו את נבורים נפלים מעരלים אשר ירדו שאל בכל מלחמות ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם כי חתית נבורים בארץ חיים: 28 (Sheol h7585) ואתה בתוך ערלים תשב ותשכוב את חללי הרב: 29 שמה אדם מלכיה וכל נשיאה אשר נתנו חתיתם את חללי הרב המה את ערלים ישכבו ואת יורדי בור: 30 שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורתם בושים ויישכבו ערלים את חללי הרב ויישו כל המונה חללי הרב פרעה וכל חיל נאם אדרני יהוה: 32 כי נתה את חתיתו בארץ חיים והשכוב בתוך ערלים את חללי הרב פרעה וכל המונה נאם אדרני יהוה:

33 ויהי דבר יהוה אליו לאמיר: 2 בן אדם דבר אל בני עמק ואמרת אליהם ארץ כי אביה עליה הרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אותו להם לצפה: 3 וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם: 4 ומשמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחחו דמו בראשו יהיה: 5 את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נשׁוּם: 6 והצפה כי ראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נשׁה הוא בענו נלקח ודמו מיד הצפה אדריש: 7 ואתה בן אדם צפה נתזיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרתם אתם ממנה: 8 באמריו לרשע מות תמוות ולא דברת להזהיר רשות מדריכו הוא רשות בענו ימות ודמו מזיך אבקש: 9 ואתה כי הזהרת רשות מדריכו לשוב ממנה ולא שב מדריכו הוא

ובצאי מרים רגילים תרעה ומרפesh רגילים תשניה: 20 לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה: 21 יען בצד ובכתרת תחדרפו ובקרניכם תנחטו כל הנחלות עד אשר הפיצוות אונתא אל החוצה: 22 והושעתו לצאנו ולא תהינה עוד לבו ושפטתי בין שה לשזה: 23 והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדיך דודיך הוא ירעעה אתם והוא יהוה להן לרעה: 24 ואני יהוה אהיה להם אלהים ועבדיך דוד נושא בתוכם אני יהוה דברתיכי: 25 וכרכתי להם ברית שלום והשבתי היה רעה מן הארץ ישבו במדבר לבטה וישנו בערים: 26 ונתתי אותם וסכנות גבוחו ברכה והורדתי הנשム בעתו נשמי ברכה יהוו: 27 ונתן עז השדה את פריו והארץ תנתן יבוליה והוא על ארמם לבטה יידעו כי אני יהוה בשבורי את מותות עולם והצלתים מיד העברים בהם: 28 ולא יהיו עוד בו לנוים וחית הארץ לא תأكلם ישבו לבטה ואני מחריך: 29 והקמתי להם מטבח לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הנזום: 30 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: 31 ואתן צאי צאן מרעיטי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה:

35 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: 2 בן אדם שם פניך על הר שער והנבא עליו: 3 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שער ונשיטיך ידי עליך ונתתיק שמה ומשמה: 4 עיריך חרבאה אשים ואתה שמה תהיה וידעת כי אני יהוה: 5 יען היה לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת עזן קץ: 6 לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנתה ודם ירדפך: 7 ונתתי את הר שער לשמה ושם מה והכרתי ממנה עבר ושב: 8 ומלאתי את הרים חלליו בגבעותיך וניאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם: 9 שמות עולם אתן לך ועריך לא לתשנה יידעתם כי אני יהוה: 10 יען אמרך את שני הגנים ואת שני הארץ לתי תהinya וירושנה ויהוה שם היה: 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה ועשיתו כאפק וכקנאתק אשר עשתה משנאתק בם ונדעתה בם כאשר אשפטך: 12 וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצוטיך אשר אמרת על הרים ישראל לאמר שמה לנו נתנו לאכלתך: 13 ותגדילו עלי בפיקם

וביבאו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואוחם לא יעשו כי ענבים בפיהם המה עשים אחריו בצעם לכם הלאך: 32 והנה לך כשייר ענבים יפה קול ומטב נון ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם: 33 ובכאה הנה בא והודיעו כי נביה היה בתוכם:

34 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: 2 בן הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רועי ישראל אשר הוי רעים אותם הלאו הצאן ירעו הרעים: 3 את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריה תזבחו הצאן לא תרעו: 4 את הנחלות לא חזקתם ואת החוללה לא רפאתם ולנסברת לא חשבתם ואת הנדרחת לא השבתם ואת האברת לא בקשתם ובחזקת רדיותם אתם ובפרק: 5 ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכללה לכל חיות השדה ותפוצינה: 6 ישנו צאיו בכל הרים ועל כל נבעה רמה ועל כל פנוי הארץ נפיצו צאיו ואין דורש ואין מבקש: 7 לכן רעים שמעו את דבר יהוה: 8 חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היה צאיו לבו ותהיינה צאיו לאכללה לכל חיות השדה מאיין רעה ולא דרש רועי את צאיו וירעו הרעים אותם ואת צאיו לא רעו: 9 לכן הרעים שמעו דבר יהוה: 10 כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאי מירם והשבותים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלת צאי מפיהם ולא תהיין להם לאכללה: 11 כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאיו ובקרתיהם: 12 כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוכם נפרשות כן אבקר את צאיו והצלתו אתהם מכל המיקומת אשר נפצו שם ביום ענן וערפל: 13 ותוואצאים מן העמים וקבצחים מן הארץות והביאתים אל אדמתם ורעתיהם אל הרים ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: 14 במרעה טוב ארעה אתם ובהר מרים ישראל יהיה נוהם שם תרכזנה בנווה טוב ומרעה שמן תרעה אל הרי ישראל: 15 אני ארעה צאיו ואני ארבעים נאם אדני יהוה: 16 את האברת אבקש ואת הנדרחת אשיב ולנסברת ארענה במשפט: 17 ואתנה צאיו כה אמר אדני יהוה הני יהוה: 18 המעת מכם שפט בין שה לשזה לאילים ולעתודים: 18 המעת מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מדריעיכם תרמסו ברגלים ומشكע מים תשטו ואת הנותרים ברגלים תרפסו: 19

ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטותים: 20 ויבוא אל הננים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארציו צאו: 21 ואחמל על שם קדשי אשר חללו בו בית ישראל בניים אשר באו שם: 22 לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה ביהו ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללו בנוים אשר באתם שם: 23 וקדשתי את שמי הנודל המחלל בנוים אשר חללו בהם וידעו הננים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בהם לענייהם: 24 ולקחתו אתכם מן הננים וקבצתי אתכם מכל הארץות והבאותו אתכם אל ארמתחם: 25 וזרקתו עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטחד אתכם: 26 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבתכם וחסרטו את לב האבן מבריכם ונתתי לכם לב בשר: 27 ואת רוחית אתן בקרבתכם ועשיתו את אשר בחקוי תלכו ומשפטו תשמרו ושיתם: 28 וישבחתם הארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי עם ואכבי אהיה לכם לאלהים: 29 והושעתו אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדין והרביחי אתו ולא אתן עלייכם רעב: 30 והרביחי את פרי הארץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בנוים: 31 וזכרתם את דרכיכם הרים ומעליכם אשר לא טובים ונקטים בפניכם על עונתיכם ועל חותבתיכם: 32 לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדריכיכם בית ישראל: 33 כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונתיכם והושבתי את הרים ונבנו החרכות: 34 והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היהת שמה לעני כל עובר: 35 ואמרו הארץ הלו הלו נשמה היהת לנו עדן והרים החרכות והנשימות והנהרות בצדות ישבו: 36 וידעו הננים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניינו הנהרות נשתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשתי: 37 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם צאן אדם: 38 כצאן קדרים כצאן ירושלים במוועדריה כן תהיינה הרים החרכות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה:

37 היה עלי יד יהוה וויצו אני ברוח יהוה ווינחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות: 2 והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות

והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי: 14 כה אמר אדני יהוה כשמכח כל הארץ שמנה עשה לך: 15 כשמכחך למחלת בית ישראל על אשר שמנה כן עשה לך שמנה תהיה הר שער וכל אדורם כליה וידעו כי אני יהוה:

36 ואהה בן הנבא אל הרו ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה: 2 כה אמר אדני יהוה ענן אמר האויב עליכם האח ובמותו עולם למורשה היהת לנו: 3 لكن הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה ענן ביען שמות ושאף אתכם מסביב להוויכם מורשה לשארית הננים ותעלו על שפט לשון ורבת עם: 4 לכן הרו ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות ולהרבות השמות ולערבים הנזבות אשר היו לבו וללעג לשארית הננים אשר מסביב: 5 לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הננים ועל אדם כלא אשר נתנו את ארציהם להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפשelman מגנסה לבו: 6 לכן הנבא על ארמתה ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות כה אמר אדני יהוה הנה בקנאתי ובחמתה דברתי ענן במלת ננים נשאות: 7 לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאות את ידי אם לא הננים אשר מסביב הנה כלמתם נפשה לבב בשאט נפשelman ענפכם תחנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרכבו לבוא: 8 ואתם הרו ישראל כי קרכבו לבוא: 9 כי הנהו אליכם ופנויי אליכם ונעבדתם ונורעתם: 10 והרביחי עלייכם אדם כל בית ישראל כליה ונשבו הרים והחרבות תבנינה: 11 והרביחי עליכם אדם ובאהמה ורכבו ופדרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתו מראתיכם וידעתם כי אני יהוה: 12 והולכת עלייכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם: 13 כה אמר אדני יהוה ענן אמרים לכם אכלת אדם אתו ומשלחת נויך היה: 14 לכן אדם לא תأكل עוד ונויך לא תכשיל עוד נאם אדני יהוה: 15 ולא אשמע אליך עוד כמלת הננים וחרפת עמים לא תשאי עוד ונויך לא תכשיל עוד נאם אדני יהוה: 16 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 17 בן אדם בית ישראל ישבים על אדרמתם ויטמאו אתה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היהת דרכם לפני: 18 ואשפך חמותי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובנוליהם טמאה: 19 ואפין אתם בנוים

מכל מושביהם אשר חטאו בהם וטהרתו אותם והיו לי עם ואני אהיה להם לאלהים: 24 ועבדי דוד מלך עליהם ורואה אחד היה לכלם ובמשפטו ילכו וחקתי שמרו ועשו אותם: 25 וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי לעיקר אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם לבנייהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: 26 וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהה אותם ונחתים והרביצו אותם ונחתיהם את מקדשי בחותם לעולם: 27 והיה משכני עליהם והיה להם לאלהים והמה יהו לי לעם: 28 וידעו הגנים כי אני יהוה מקדש את ישראל להיות מקדשי בחותם לעולם:

38 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך אל גן הארץ המנוג נושא ראש משך ותבל והנבא עליו: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גן נושא ראש משך ותבל: 4 ושובתוך נתתי חיות בלחיזיך והזאתך אותך ואת כל חילך סוסים ופרשיהם לבשי מכלל כלם קהיל רב צנה ומגנן תפשי חרבות כלם: 5 פרס כוש ופוט אתם כלם מנון וכובע: 6 גמר וככל אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמים ריבים אתך: 7 הכנ והקן לך אתה וככל קהילך הנkehלים עלייך והיה להם למשמר: 8 מימים רבים תפקד באחרית הימים תבוא אל הארץ משוכבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והוא מעמים הוזאה ישבו לבטה כולם: 9 ועלית כשהה תבוא כען לכסות הארץ תהיה אתה וככל אגפיך ועמים ריבים אתך: 10 כה אמר אדני יהוה והיה ביום החטא יעלו דברים על לבך וחשבת משכבה רעה: 11 ואמרת עלה על הארץ פרוזות אבاؤ השקטים ישבו לבטה כלם ישבים באין חומה ובריח ודלים אין להם: 12 לשלל שלל ולבו בו להшиб ירך על חרבות נושבת ועל עם מסך מנויים עשה מקנה וקנין ישבו על טבור הארץ: 13 שבא ורדן וסחרי תרשיש וכל כפריה יאמרו לך הילשلل שלל אתה בא הלבו בו החקלה קהילך לשאת כסף ווחב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל נדול: 14 لكن הנבא בן אדם ואמרת לנו גן הארץ אשר חטא לשלל נדול לך קחת מקנה והבאתם אל אדמתם: 22 ועשיתם אתם לני אחד בארץ בהרי ישראל מלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גנים ולא יחציו עוד לשתי ממלכות עיר: 23 ולא יטמאו עוד בגוליהם ובשקו ציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם

מאד: 3 ויאמר אליו בן אדם התהווינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: 4 ויאמר אליו הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה לעצמות הארץ אני מביא בכם רוח וחיהם: 6 ונחתי עליכם נדים רוח וחיהם עליכם בשד וקרמי עלייכם עור ונחתי בכם רוח וחיהם וידעתם כי אני יהוה: 7 ונbatchי כאשר צויתו וייה קול מהנבא והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו: 8 וראיתי והנה עליהם נדים ובשר עליה ויקרם עליהם עור מלעללה ורוח אין בהם: 9 ויאמר אליו הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות בא הרוח ופחוי בהרגונים האלה ויהו: 10 והנbatchי כאשר צוינו ותבוא בהם הרוח ויהו ויעמודו על רגליהם חיל נדול מאד מאד: 11 ויאמר אליו בן אדם העצמות הארץ כל בית ישראל הנה אמרים יבשו עצמותינו ואברדא תקוטנו נגזרנו לנו: 12 لكن הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעלתי אתכם מקריםותיכם עמי וhabati אתכם אל ארמתה ישראל: 13 וידעתם כי אני יהוה בפתחו את קברותיכם ובהעלתי אתכם מקריםותיכם עמי: 14 נתתי רוחך בכם וחיהם ונחתתי אתכם על אדמתכם ידעתם כי אני יהוה דברותי ועשיתני נאם יהוה: 15 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 16 אתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו לירוסע עץ אפרים וכל בית ישראל אחד וכתוב עליו לירוסע עץ אפרים וכל בית ישראל אחד וקרבב אתם אחד אל אחד לך לעצך אחיך ולבך עץ אחד ירשה לך תני מה אלה לך: 19 דבר אליהם כה אמר אחד יהוה הנה אני לך את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבתי ישראל אחיך ואחרך לך לעצך אחיך ולבך עץ אחד והיו אחד בידך: 18 וכאשר יאמרו לך עטך אמר הלויא תניד לנו מה אלה לך: 20 דבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לך את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבתי ישראל אחיך ונחתת אותם עליו אתה עץ יהודה ועתים לעצך אחיך והיו אחד בידך: 20 והיו העצים אשר כתוב עליהם בידך לעתיניהם: 21 ודבר אליהם מבין הגנים אדני יהוה הנה אני לך את בני ישראל מבין הגנים ונחתת אותם קבצתי אתה משביב והבאתי אותם אל אדמתם: 22 ועשיתם אתם לני אחד בארץ בהרי ישראל מלך ולא יהיה עוד לשני גנים ולא יחציו עוד מלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גנים ולא יטמאו עוד בגוליהם ובשקו ציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם

כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדרני יהודה: 14 ואנשי תමיד יבדילו עברים בארץ מקרים את העברים את הנothersים על פני הארץ לטהרה מקצת שבעה חדשים יחקרו: 15 ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלן ציון עד קברנו אותו המקרים אל ניא המון נונג: 16 וכן שם עיר המונה וטהרו הארץ: 17 ואתה בן אדם כה אמר אדרני יהוה אמר ל'צפור כל כנף ולכל חית השדרה הקבצוו ובאו האספו מסביב על זבחו אשר אני זבח לכם זבח נדול על הרי ישראל ואכלתם בשער ושתיחם דם: 18 בשער גבורים תאללו ודם נשאי הארץ תשטו אילם כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם: 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיחם דם לשכדרון מזבחו אשר זבחתי לכם: 20 ושבעתם על שלוחני סוס ורכב נבור וככל איש מלכחה נאם אדרני יהוה: 21 ונתתי את כבודי בנים וראו כל הנויים את משפטיו אשר עשייתי ואת ידי אשר שמו בהם: 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהים מן היום ההוא והלאה: 23 וידעו הנויים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתגנום ביד צדוקים ויפלו בחרב כלם: 24 כטמאתם וכפשיהם עשיתי אתכם ואסתר פני מהם: 25 לכן כי אמר אדרני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחלמי כל בית ישראל וקנאי לשם קדשי: 26 ונשואת כל מלחמת ואת כל מעלם אשר מעלו בי בשבעתם על אדרמתם לבטה ואין מחריד: 27 בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אותם מארצאות איביהם ונקדשתי בהם לעני הנויים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהים בגהנומי אתם אל הנויים וכנסתים על אדרמתם ולא אותיר עוד מהם שם: 29 ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדרני יהוה:

40 בעשרים וחמש שנה לגולתנו בראש השנה בעשור לחדר באربع עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר עצם היום היה היה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה: 2 במראות אליהם הביאני אל ארץ ישראל וויהני אל הר נבה מאר ועליו מבנה עיר מנגב: 3 ויביא אותו שמה והנה איש מראותו כמוראה נחשת ופטול פשתים בירדו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4 וידבר אליו האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזורך שמע ושים לבך לכל אשר אני

וחיל רב: 16 ועלית על עמי ישראל כען לכסות הארץ באחריות דמים תהיה ותבאותיך על ארצי למען דעת הנויים אתי בהקדשי ברק לענייהם נונג: 17 כה אמר אדרני יהוה האטה הוא אשר דברתי בימים קדמוניים ביד עברי נביי ישראל הנבאים ביום ההוא ביום בו נוג על אדרמתם עליהם: 18 והיה ביום ההוא ביום בו נוג על אדרמת ישראל נאם אדרני יהוה תעה מהתי באפי: 19 ובקנאי ישראלי אשר דברתי בברית אם לא ביום ההוא יהיה רعش נדול על אדרמת ישראל: 20 ורעש מפני דנו היום ועוף השמים וחית השדרה וכל הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונחרטו הרים ונפלו המדרנות וכל חומה לארץ תפול: 21 וקרatoi עליו לכל הרי הארץ נאם אדרני יהוה חרב איש באחו תהיה: 22 ונשפטתו אותו בדבר ובכם ונשוא שופט ואבוי אלגבייש אש וגפרית אמיטר עליו ועל אנפיו ועל עמי ריבים אשר אתו: 23 והתנדلت ותתקדשתי ונודעתו לעני נויים רבים וידעו כי אני יהוה:

39 ואתה בן אדם הנבא על נונג ואמרת כה אמר אדרני יהוה הנני אליך נוג נשיא ראש משך ותבל: 2 ושבתייך ושאתיך והעליתיך מירכתך צפון והבאותך על הרי ישראל: 3 והכיתוי קשתך מיד שמואלך ותחיך מיד ימינך אפי: 4 על הרי ישראל תפול כי כל אגיך ועמוס אשר אתק לעיט צפור כל כנף וחית השדרה נתוך לאכלה: 5 על פני השדרה תפול כי אני דברתי נאם אדרני יהוה: 6 ושלחתך אש במגנו ובכיסבי האים לבטה וידעו כי אני יהוה: 7 ואת שם קדשי אודיע בתוכך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הנויים כי אני יהוה קדוש בישראל: 8 הנה בא ונחיתה נאם אדרני יהוה הוא היום אשר דברתי: 9 ויצאו ישבי ערי ישראל ובвро והשיקו בנשך ומגנו וננה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמה ובכערו בהם אש שבע שנים: 10 ולא ישאו עצים מן השדרה ולא יחתבו מן הערים כי בנשך יבערו אש ושללו את שליהם ובזוזו את בזוזם נאם אדרני יהוה: 11 והיה ביום ההוא אתן לנוג מקום שם קבר בישראל ני העברים קדמתם הים וחסמתה היא את העברים וקברו שם את נונג ואת כל המונה וקראו ניא המון נונג: 12 וקברם בית ישראל למן טהר את הארץ שבעה חדשים: 13 וקברו

ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות: ²⁸ ויביאנו אל החצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה: ²⁹ ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות: ³⁰ ואלמות סביב סביב ארך חמיש עשרים ותשעים אמות: ³¹ ואלמו אל החצר החיצונה אמה ורחב חמיש אמות: ³² ויביאנו אל תמרים אל אילו ומעלות שמונה מעלו: ³³ ואלמו אל החצר הפנימי דרך הדרום וימד את השער כמדות האלה: ³⁴ ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמיש עשרים אמה: ³⁵ ואלמו ומפו ושמנה מעלה: ³⁶ ויביאנו אל שער הצפון ומדרך כמדות האלה: ³⁷ תאו אל ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמיש עשרים אמה: ³⁸ ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלה: ³⁹ ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידרחו את העלה: ⁴⁰ ובאלם השער שניים שלחנות מפו ונשים שלחנות מפה לשוחות אליהם העלה והחטא והאש: ⁴¹ ואל הכתף מוחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף האחרית אשר לאלים השער שנים שלחנות: ⁴² ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לשער שמונה שלחנות אליהם ישחטו: ⁴³ וארבעה שלחנות לעולה אבני גזות ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגובה אמה אחת אליהם וינויהו את הכלים אשר ישחטו את העולה בס ו_hzבוח: ⁴⁴ והשפטים טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל שלחנות בשער הקרבן: ⁴⁵ ומוחיצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי אשר אל כתק שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתק שער הדרום פנוי דרך הצפון: ⁴⁶ וידבר אליו זה הילשכה אשר פניה דרך הדרום לכתנים שמרי משמרת הבית: ⁴⁷ והילשכה אשר פניה דרך הצפון לכתנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הכהנים מבני לוי אל יהוה לשרטו: ⁴⁸ וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה מרכבת וーム בחצר לפני הבית: ⁴⁹ ויביאנו אל אלם הבית וימד אל אלם חמיש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפה ושלש אמות מפו:

מראאה אוטך כי למען הראותה הבאתה הנה הנדר את כל אשר אתה ראה לבית ישראל: 5 והנה חומה מוחץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחוב הבניון קנה אחד וקומה קנה אחד: 6 וויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלתו וימד את סף השער קנה אחד רחוב ואת סף אחד קנה אחד רחוב: 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמיש אמות וסף השער מאנצל אלום השער מהבית קנה אחד: 8 וימד את אלום השער מהבית קנה אחד: 9 וימד את אלום השער שמנא אמות ואילו שתים אמות ואלום השער מהבית: 10 ותאי השער דרך הקדים לתא אילים מפה ומפה: 11 וימד את רחוב פתח השער אחד אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: 12 ונובל לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גובל מפה וחתא ששת אמות מפה וששת אמות מפה: 13 וימד את השער מגן התא לנגו רחוב עשרים וחמש אמות פתח ננד פתח: 14 ויעש את אילים שים אמה ואל איל החצר השער סביב סביב: 15 וועלפני השער הריאון על לפני השער הפנימי חמיש אמה: 16 וחלונות אטמות אל התאים ואל אילימה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלומות וחלונות סביב סביב לפנימה ואל איל המרים: 17 וויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשו לחצר סביב שלשים לשכות אל הרצפה: 18 והרצפה אל כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה: 19 וימד רחוב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מוחץ מהא אמה הקדים והצפון: 20 והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדריך ארכו ורחבו: 21 ותא שולשה מפה ושלשה מפה ואילו ואלמו היה כמדת השער הראשון חמיש אמה ארכו ורחוב חמיש ועשרים כאה: 22 וחלונו ואלמו ותמרו כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעלו בו ואילמו לפניהם: 23 ושער לחצר הפנימי ננד השער לצפון ולקדים וימד משער אל שער מהא אמה: 24 ווילכני דרך הדром והנה שער דרך הדром ומדד אילו ואלמו כמדות האלה: 25 וחלונים לו ולאילמו סביב סביב כחחלנות האלה חמישים אמה ארך ורחוב חמיש ועשרים כאה: 26 ומעלות שבעה עלות ולאילמו לפניהם ותמרים לו אחד מפה ואחד מפה אל אילו:

מוות רבעה ופני הקדש המראה כמורה: 22 המובה עז שלוש אמות נבה וארכו שתיים אמות ומקצתו עז וארכו: וקירותיו עז וידבר אל זה השלחן אשר לפני יהוה: 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש: 24 ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: 25 ועשוייה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמירים כאשר שעשים לקירות ועב עז אל פניהם מהחוץ: 26 וחלונות אטמות ותמירים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים:

42 27 ויוצאי אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאנו אל הלשכה אשר נגד הנורה ואשר נגד הבניין אל הצפון: 2 אל פניהם ארך אמות המאהفتح הצפון והרחב חמשים אמות: 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגר רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פניהם ונגד הדרק אחד ותוחיתם לצפון: 4 והלשכות העליונות קצורות כי יוכלו אתיקים מהתהנתנות ומהתכונות בנים: 5 וכי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מההתהנתנות ומהתכונות מהארץ: 6 ונגר אשר לחוץ לעממת הלשכות דרך החצר החיצונה אל פניהם הלשכות ארכו חמשים אמה: 7 וכי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פניהם החיל מאה אמה: 8 ומתחטה לשכות האלה המבוא סביב סביב: 9 והבנייה אשר אל פניהם הנורה באתה דרך הצפון ופתח אחד לדורות ורחב מקום המנחה חמשים אמות אשר לצלע אל החוץ חמשים אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לביה: 10 ובין הלשכות רחוב עשרים אמה סביב לביה סביב סביב: 11 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד מהגינה ורחב מקומ המנחה חמשים אמות סביב סביב: 12 והבנייה אשר אל פניהם הנורה באתה דרך סביב שבעים אמה וקירות הבניין חמשים אמות רחוב סביב יומם רחוב שבעים אמה וקירות הבניין חמשים אמות רחוב סביב וארכו תשעים אמה: 13 ומגדד את הבית ארך מאה אמה והגינה והבניה וקירותה ארך מאה אמה: 14 ורחוב פניהם הביה והגינה לקדמים מאה אמה: 15 ומגדד ארך הבניין אל פניהם הנורה אשר על אחרה ואתקויה מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: 16 הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשלהם נגד הסף שחיף עז סביב סביב וארץ עד החלנות והחלנות מכסות: 17 על מעלה הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדרות: 18 ועשוי כרובים ותמירים ותמירה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: 19 ופניהם כדרים אשר ישרתו בהן כי קרש הנה ילבשו בגדים אחרים וקורבו אל אשר לעם: 20 וככלה את מדרות הבית הפנימי והחדרים עשויים וקירות ההיכל: 21 וכל היכל

אמה ורחוב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו: ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:

41 22 ויבאנו אל ההיכל וימד את האילים שיש אמות רחוב מפו וSSH אמות רחוב מפו רחוב האהله: 2 ורחוב הפתח עשר אמות וכחפות הפתח חמיש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחוב עשרים אמה: 3 ויבא לפניהם וימד איל הפתח שתים אמות והפתח שיש אמות ורחוב הפתח שבע אמות: 4 וימד את ארכו עשרים אמה ורחוב עשרים אמה אל לפני ההיכל ויאמר אליו זה קדרה קדרים: 5 וימד קיר הבית שיש אמות ורחוב הצלע ארבע אמות סביב סביב לביה סביב: 6 ווהצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר לביה לצלעות בקיר הבית: 7 ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות בקיר הבית למעלה סביב סביב לביה על כן כי מוסב הבית למעלה וכן התחזונה עלה על העליונה רחוב לביה למעלה וכן התחזונה עלה על העליונה לתוכונה: 8 וראיתי לביה נגה סביב סביב מיסdots הצלעות מלו הקנה שיש אמות אצילה: 9 רחוב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמשים אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לביה: 10 ובין הלשכות רחוב עשרים אמה סביב לביה סביב סביב: 11 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדורות ורחב מקום המנחה חמשים אמות סביב סביב: 12 והבנייה אשר אל פניהם הנורה באתה דרך סביב שבעים אמה וקירות הבניין חמשים אמות רחוב סביב יומם רחוב שבעים אמה וקירות הבניין חמשים אמות רחוב סביב וארכו תשעים אמה: 13 ומגדד את הבית ארך מאה אמה והגינה והבניה וקירותה ארך מאה אמה: 14 ורחוב פניהם הביה והגינה לקדמים מאה אמה: 15 ומגדד ארך הבניין אל פניהם הנורה אשר על אחרה ואתקויה מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: 16 הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשלהם נגד הסף שחיף עז סביב סביב וארץ עד החלנות והחלנות מכסות: 17 על מעלה הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדרות: 18 ועשוי כרובים ותמירים ותמירה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: 19 ופניהם כדרים אשר ישרתו בהן כי קרש הנה ילבשו בגדים אחרים אל כל הבית סביב סביב: 20 מהארץ עד מעלה הפתח הכרובים והחדרים עשויים וקירות ההיכל: 21 ההיכל

ארך באربع עשרה רחבה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלהו פנות קרים: 18 ויאמר אליו בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקוקות המזבח ביום העשותו להעלות עלי עולה ולזרק עליו דם: 19 ונמתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע צדוק הכהנים אליהם אמר אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחתאת: 20 ולקחת מדרמו וננתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העוזרה ואל הגבול סביב וחטא אותו וכפרתתו: 21 ולקחת את הפר החתאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקום: 22 וביום השני תקריב שער עזים תמים לחטאota וחטאota את המזבח כאשר חטאota בפר: 23 בכלוחך מהטה תקריב פר בן בקר תמים ואיל מנחאן תמים: 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלך והעלו אותם עליה ליהוה: 25 שבעת ימים העשה שער חטאota ליום ופר בן בקר ואיל מנחאן תמים יעשו: 26 שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידו: 27 ויכללו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורצאותיהם אתכם נאם אדני יהוה:

44 וישב אליו דרך שער המקדש החיצון הפנה קרים והוא סגור: 2 ויאמר אליו יהוה השער הזה סגור יהה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלה ישראל בא בו ויהה סגור: 3 את הנשיא נושא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא: 4 ויבאני דרך שער הצפון אל פנוי הבית וארה והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פנוי: 5 ויאמר אליו כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פנוי: 6 והוא ראל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב ואמרת אל מריא נבון כבבם נבון נבר לכם מכל חועבותיכם בית ישראל: 7 בהבאים נבר ערלי לב וערליبشر ליהוות במקדשי להללו את ביתם בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתו אל כל חועבותיכם: 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשמוןם לשמרי משמרתי במקדשי לכם: 9 כי אמר אדני יהוה כל בן נבר ערל לב וערלبشر לא יבוא אל מקדשי לכל בן נבר אשר בתוכך בני ישראל: 10 כי אם הלוים

ומדרדו סביב סביב: 16 מדרד רוח הקדים בקנה המדה חמש מאות קנים בקנה המדה סביב: 17 מדרד רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב: 18 את רוח הדרום מדרד חמץ מאות קנים בקנה המדה: 19 סבב אל רוח הים מדרד חמץ מאות קנים בקנה המדה: 20 לאربع רוחות מדרדו חומה לו סביב סביב ארך חמץ מאות ורחב חמץ מאות להבדיל בין הקדש לחל:

43 43 וילכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקו לו כולם מים והארץ האירה מכבודו: 3 וכמראה המוראה אשר ראיינו כמראה אשר ראיינו בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיינו אל נהר כבר ואפל אל פנוי: 4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פנוי דרך הקדים: 5 ותשאני רוח ותביעני אל החצר הפנימית והנה מלא כבוד יהוה הבית: 6 ואשמע מדבר אליו מהבירה ואיש היה עמד אצל: 7 ויאמר אליו בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכנ שם בתוכך בני ישראל לעולם ולא יטמא עוד בית ישראל שם קדשי הנה ומולכיהם בזוניהם ובפניהם מלכיהם במותם: 8 בתהם ספם את ספי ומזוזיהם אצל מזוזותיהם וביקיר בני ובניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכלתם באפי: 9 עתה ירחקו את זנותם ופנרי מלכיהם ממוני ושבנתי בתוכם לעולם: 10 אתה בן הנדר את בית ישראל את הבית ויכללו מעוניותיהם ומדרדו את חכניתה: 11 וואם נכללו מכל אשר עשו צורת הבית ותוכנותיו ומוצאיו וmobאיו וכל צורתו ואת כל חתתו וכל צורתו וכל תורה הודע אהום וכותב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חתתו ועשו אותם: 12 זאת תורה הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורה הבית: 13 ואלה מדרות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחוב ונבולה אל שפתה סביב זורת האחד וזה נב המזבח: 14 ומחיק הארץ עד העוזרה התתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעוזרה הקשנה עד העוזרה הנדולה ארבע אמות ורחב אמה: 15 וההראל ארבע אמות ומהאראל ולמעלה הקרןotta ארבע: 16 וההראל שיטים עשרה ארך בשתיים עשרה רחוב רכיב אל ארבעת רביעיו: 17 והעוזרה ארבע עשרה

לכון להניח ברכה אל ביתך: ³¹ כל נבלת וטרפה מן העופף ומון הבהמה לא יאכלו הכהנים:

45 ובהפילcum את הארץ בנהלה תרימו תרומה ליהוה קדרש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדרש הוא בכל נבולה סביב: 2 וזה מזה אל קדרש חמיש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמרה מגרש לו סביב: 3 ומין המדרה הזאת תמודד ארך חמיש ועשרים אלף סביבות אלפים ובו יהוה המקדש קדרש קדרשים: 4 קדרש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהוה הקרבנים לשרת את יהוה והיה להם מקום לכתים ומקדש למקדש: 5 וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרים אלףים רחוב היה להלום משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת: 6 ואחזה העיר תננו חמיש אלפים רחוב וארכ חמשה ועשרים אלף לעמת תרומות הקדרש לכל בית ישראל יהוה: 7 ולנסיא מזה ומזה לתרומות הקדרש ואלהות העיר אל פנוי תרומות הקדרש ואל פנוי אחזה העיר מפאתם ים ימה ומפאת קדרמה קדרמה וארכ לעמות אחד החלקים מגובל ים אל גבול קדרימה: 8 לארכ יהוה לו לאחזה בישראל ולא ינו עוד נשאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשכתייהם: 9 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשאי ישראל חמס ושד הסרו ומשפט וצדקה עשו הרימו נורשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: 10 מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהו לכם: 11 האיפה והבת תכנן אחד יהוה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהוה מהচננו: 12 והשקל עשרים נרה עשרים שקליםים חמיש ועשרים שקליםים עשרה וחמשה שקל המנה יהוה לכם: 13 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מהחמר החטים וששיות האיפה מהחמר העשרים: 14 וחק השמן הבת השמן מעשר הבית מן הכרען העשרה הבטים חמר כי עשרה הבתים חמר: 15 ושה אחת מן הצאן מן המאטים מושקה ישראל למנחה ולעללה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: 16 כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל: 17 ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך ביהנים ובחדרים ובשבות בכל מועד בית ישראל אל הוא יעשה את החטא את המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר بعد בית ישראל: 18 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדר

אשר רחקו מעלי בהתועת ישראל אשר התעו מעלי אחריו גוליליהם ונשאו עונם: ¹¹ ווהיו במקדרי משרטים פקדות אל שעריו הבוית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העלה ואת הובח לעם והמה יעדמו לפניהם לשרתם: ¹² עין אשר ישרתו אותם לפניהם גוליליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאטו די עלייהם נאם אדרני יהוה ונשאו עונם: ¹³ ולא יגשו אליו לכהן לי ולנשא על כל קדרי אל קדרי הקדשים ונשאו כלמתם ותוובותם אשר עשו: ¹⁴ וננתנו יוטם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו: ¹⁵ והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתועת בני ישראל מעלי המה יקרבו אליו לשרתני ועמדו לפנוי להקריב לי חלב ודם נאם אדרני יהוה: ¹⁶ הנה יבוא אל מקדשי והמה יקרבו אל שלתני לשרני ושמרו את משמרתי: ¹⁷ ויהיה בבואם אל שעריו החצר הפנימית בנדפי פשטים ילבש ולא יעלת עליהם צמר בשרתם בשעריו החצר הפנימית וביתה: ¹⁸ פארוי פשטים יחו על ראשם ומוכנסו פשטים יחו על מתניהם לא יתנו ביעז: ¹⁹ ובכזאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשו את בגדיהם אשר המשרתם בהם והניחו אותם בלבשת הקדר ולבשו בגדים אחרים ולא יקרבו את העם בגדיהם: ²⁰ וראשם לא יחולו ופרע לא ישלהו בסום ייכסמו את ראשיהם: ²¹ ווין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית: ²² ואלמנת נגרושה לא יקחו להם לנשיהם כי אם בתולת מזער בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנת מכחן יקחו: ²³ ועת עמי יורו בין קדר לחול ובין טמא לטהור יודעם: ²⁴ ועל ריב הנה יעדמו לשבט במשפטיו ושפתו ואת תורתי ואת חקתי בכל מועדיו שמרו ואת שבתו יקרדו: ²⁵ ואל מת אדם לא יבוא לטמא כי אם לאב ולאמ ולבן ולבת לאח ולאהות אשר לא היהת לאיש יטמאו: ²⁶ ואחריו טהרתו שבעת ימים יספרו לו: ²⁷ ובכום באו אל הקדר אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאנו נאם אדרני יהוה: ²⁸ והויה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תחנו להם בישראל אני אחוזם: ²⁹ המנחה והחטא והאשם הנה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה: ³⁰ וראשת כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכוהנים יהיה וראשת ערכותיכם תחנו

את הסלת מנהה ליהוה חקוקות עולם תמיד: 15 ועשה את הכהן מודם החטא ונמנן אל מוזות הבית ואל ארבע פנות העזרה לモבה ועל מוזות שער החצר הפנימית: 16 וכן אמר אדרני יהוה כי יתן הנשיה מנהה לאיש מבני נחלתו היא לבניו תהיה אחותם היא בנחלתו: 17 וכן יתן מנהה מנהלתו לאחד מעבדיו והויה לו עד שנת הדורו ושבת לנשיה אך נחלתו בניו להם תהיה: 18 ולא יקח הנשיה מנהלת העם להונתם מאהזתו מנהל את בניו למן אשר לא יפיצו עמי איש מאהזתו: 19 ויביאני מבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדרש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכיהם ימה: 20 ויאמר אליו וזה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטא אשר יאפו את המנהה לבתו הוציא אל החצר החיצונה ויעברני אל ארבעת מקוצעי החצר והנה החצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: 22 באربعות מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחוב מדרה אחת לאربعות ומברשות עשו מתחת הטירות בהם סכיב לאربعות ומברשות עשו מתחת הטירות סכיב: 24 ויאמר אליו אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם:

47 וישבנו אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתח הבית קדרימה כי פנוי הבית קדרים והמים ירדדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למשובח: 2 וויצוiani דרך שער צפונה ויסבמי דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפענה קדרים והנה מים מפלים מן הכתף הימנית: 3 בצתה האיש קדרים וקו בידיו ומד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים: 4 וימד אלף ויעברני במים מרים ברכלים וימד אלף ויעברני מי מותנים: 5 וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי נאו המים מי שחו נחל אשר לא עבר: 6 ויאמר אליו הראית בן אדם ווילכני וישבני שפת הנחל: 7 בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאר מזה ומזה: 8 ויאמר אליו המים האלה יוצאים אל הגליל הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפא המים: 9 והיה כל נפש היה אשר ישץ אל כל אשר יבוא שם נחלים כי היה והיה הדנה רבה מאר כי באו שם מהמים האלה יורפאו וחיו כל אשר יבוא שם הנחל: 10 והיה יעמוד עליו דוגים מעין גדי ועד עין גנלים משתוח

תקח פר בן בקר תמים וחטא את המקדש: 19 ולקח הכהן מודם החטא ונמנן אל מוזות הבית ואל ארבע פנות העזרה לモבה ועל מוזות שער החצר הפנימית: 20 וכן עשה בשבעה בחדר מחדש שנה ומפתוי וכפרתם את הבית: 21 בראשון בארכבה עשר יום לחדר יהה לכם הפסח חנ שבועות מים מצות יאל: 22 ועשה הנשיה ביום ההורא בעדר ובכע כל עם הארץ פר חטא: 23 ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעה שבעת פרים ושבעת אילם תמים ליום שבעת הימים וחטא שער עזים ליום: 24 ומנהה איפה לperf ואיפה לאיל יעשה ושם הין לאיפה: 25 בשבעה חמישה עשר יום לחדר בחג יעשה כאללה שבעת הימים כחטא עוללה וכמנחה וכשןן:

46 כה אמר אדרני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדרים יהוה סגור ששת ימי המעשה ובוים השבת יפתח ובוים החדרש יפתח: 2 ובא הנשיה דרך אלם השער מחוץ ועמד על מוזות השער ועשוו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחו על מפתח השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב: 3 והשתחו עם הארץ פתח השער ההו בא שבתוות ובחדשים לפני יהוה: 4 והעלה אשר יקרב הנשיה ליהוה איפה לאיל ולכבשים מנהה מתחת ידו ומשמן הין לאיפה: 6 ובוים החדרש פר בן בקר תמים ושתת כבש ואיל תמים יהו: 7 ואיפה לperf ואיפה לאיל יעשה מנהה ולכבשים כאשר תשין ידו ושם הין לאיפה: 8 ובבוא הנשיה דרך אלם השער יבוא ובדרכו יצא: 9 ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחו יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו: 10 והנשיה בתוכם בכוואם יבוא ובצאתם יצאו: 11 ובוחנים ובמועדים תחיה המנהה איפה לperf ואיפה לאיל ולכבשים מתחת ידו ושם הין לאיפה: 12 וכן יעשה הנשיה נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדרים ועשה את עולתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת יוציא וסגור את השער אחריו צאתו: 13 וככש בן שנתיו מימים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אותו: 14 ומנהה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושםן שלישיות ההין לרס

ועשרים אלף ורחב עשרה אלף: 10 ולאלה תהיה תרומות הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף ומאה רחוב עשרה אלף וקדימה רחוב עשרה אלף ומאה ארך חמשה ועשרים אלף והוא מקדש יהוה בתוכו: 11 כל הכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי אשר לא תעו בתהות בני ישראל כאשר תעוז הרים: 12 והוא תרומות הארץ קדש קדשים אל נבול הרים: 13 והרים לעמota נבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך רחוב עשרה אלף כל ארך חמשה ועשרים אלף ימכו ממן ולא ימר ולא עבר ראות הארץ כי קדש ליהוה: 15 וחמשת אלף הרים הנוטר ברחוב על פנוי חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב ולמנזר והוא תרומה בתוכה: 16 ולא מדרותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלף ומאות נגב חמש חמיש מאות וארבעת אלף ומאות קדמים חמיש מאות וארבעת אלף ומאות ימיה חמיש מאות וארבעת אלף: 17 והוא מגרש לעיר צפונה חמישים ומאות ימיה ונגב חמישים ומאותים וקדימה חמישים ומאותים ונגב חמישים ומאותים: 18 והנותר באורך לעמota תרומות הקדש חמישים ומאותים וקדימה ימיה והוא לעמota עשרה אלף קדימה ועשרה אלף קדימה על פנוי יהוה לערבי העיר: תרומות הקדש והוא תרומה בתוכו ללחם לערבי העיר: 19 והעיר לעיר יעבדו מכל שבטי ישראל: 20 כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומות הקדש אל אחוזת העיר: 21 והנותר לנשיא מוה ומזה לתרומות הקדש ולאחוזת העיר אל פנוי חמשה ועשרים אלף תרומה עד נבול קדימה ימיה על פנוי ימיה לעמota חלקיים לנשיא והוא תרומה קדש ומקדש הבית בתוכו: 22 ומאותות הרים ומאותות העיר ברוח אשר לנשיא יהוה בין נבול יהודה ובין נבול בנימין לנשיא יהוה: 23 יותר השבטים מפאת קדימה עד פאת ימיה בנימין אחד: 24 ועל נבול בנימין מפאת קדימה עד פאת ימיה שמעון אחד: 25 ועל נבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימיה יששכר אחד: 26 ועל נבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימיה זבולון אחד: 27 ועל נבול זבולון מפאת קדימה עד פאת ימיה נד אחד: 28 ועל נבול נד אל פאת נגב תימנה והוא נגב מתרם מיריבת קדש נחלה על הים הנדול: 29 זאת הארץ אשר תפילו מנהלה לשבטי ישראל ולאלה

לחדרמים יהיו ל민ה תהיה דגנתם כרגנת הים הנדול רבה מאר: 11 ובצאתו ונבואו ולא ירפא למלאח נהנו: 12 ועל הנחל יעלת על שפטו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יוביל עלתו ולא יתם פריו לחדריו יבכר כי מימי מון המקדש הנהו יוצאים והוא פריו למאכל ועלתו לתרופה: 13 כה אמר אדני יהוה הנה נבול אשר תנהלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים: 14 ונחלתם אמתה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לחתה לאבותיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנהלה: 15 וזה נבול הארץ לפאת צפונה מן הים הנדול הדרך חתלו לבוא צדקה: 16 חמת ברוחה סברים אשר בין נבול דמשק ובין נבול חמת חצר התיכון אשר אל נבול חורון: 17 והוא נבול מן הים חצר עיןון נבול דמשק וצפון צפונה ונבול חמת ואת פאת צפון: 18 ופאת קדמים מבין חורון ומבין דמשק ובין הנגיד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על הים הדרומי תמרו ואת פאת קדימה: 19 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הנדול ואת פאת תימנה נגב: 20 ופאת ים הנדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים: 21 וחלקתם את הארץ הזאת לשבטי ישראל: 22 והוא תפלו אותה בנהלה לכם ולהנרים הנרים בתוככם אשר הולדו בנים בתוכם והיו לכם כאורה בבני ישראל אתכם יפלו בנהלה בתוכם שבטי ישראל: 23 והוא בשבט אשר גר הגר אותו שם תנתנו נחלתו נאם אדני יהוה:

48 ולאה שמות השבטים מקצת צפונה אל יד דרך חתלו לבוא חמת חצר עיןון נבול דמשק צפונה אל יד חמת והוא לו פאת קדמים ים דן אחד: 2 ועל נבול דן מפאת קדמים עד פאת ימיה נפתלי אחד: 3 ועל נבול אשר מפאת קדימה עד פאת ימיה מנשה אחד: 5 ועל נבולה מפאת קדימה עד פאת ימיה אפרים אחד: 6 נבול מנשה מפאת קדימה עד פאת ימיה אפרים אחד: 7 ועל נבול אפרים מפאת קדמים עד פאת ימיה ראובן אחד: 8 ועל נבול ראובן מפאת קדמים עד פאת ימיה יהודה אחד: 9 ועל נבול יהודה מפאת קדמים עד פאת ימיה תחיה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחוב וארכ אחד החלקים מפאת קדימה עד פאת ימיה והוא המקדש בתוכו: 9 התרומה אשר תפילו מנהלה לשבטי ישראל ולאלה

מחלקתם נאם אדרני יהוה: 30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמיש מאות וארבעה אלף מדה: 31 ושער העיר על שמות שבטי ישראל שעדרים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד: 32 ואל פאת קדרימה חמיש מאות וארבעה אלף ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד: 33 ופאת נגה חמיש מאות וארבעה אלף מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולון אחד: 34 פאת ימה חמיש מאות וארבעה אלף שעדריהם שלשה שער נד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: 35 סכיב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה:

מועדה: 12 והשפטו גנבה ותאנתה אשר אמרה אתנה מההלי אשר נתנו לנו מהאהבי ושותיהם ליעיר ואכלתם חות השדה: 13 ופקתורי עלייה את ימי הבעלים אשר תקтир להם ותעד נומה וחליתה ותלך אחריו מהאהבה ואתי שכחה נאם יהוה: 14 לכן הנה אנכי מפתחה והלכתיה המדבר ודברתי על להה: 15 ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקווה וענתה שמה כימי נעריה וכיוום עלהה מארץ מצרדים: 16 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישׁ ולא תקראי לי עוד בעלי: 17 והשרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יכו עדר בשם: 18 וכורתה להם ברית ביום ההוא עם חות השדה ועם עופ השמיים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחהה אשbor מן הארץ והשכבותים לבטה: 19 ואראשיך לי לעלם ואראשיך לי בצדך ובמשפט ובחסד וברחמים: 20 ואראשיך לי באהונה וידעת את יהוה: 21 והיה ביום ההוא ענה נאם יהוה ענה את הדרן ואת התירוש ואת היזחר והם ענו את ירושאל: 22 ורעתיה לי בארץ ורחתמי את לא רחמה ואמרתי לא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי:

3 ויאמר יהוה אליו עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת אהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אישׁ עניים: 2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שעדרים ולתק שערם: 3 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תוני ולא תהי לאישׁ ונם אני אליך: 4 כי מימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצחה ואין אפוד ותרפים: 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טבו באחרית הימים:

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמרת ואני חסד ואני דעת אלהים בארץ: 2 אלה וכחש ורצח ונגב ונאף פרצוי ודרמים בדרמים נגענו: 3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יוושב בה בחית השדה ובעופ השמיים וגמ דני הים יאספו: 4 אך אישׁ אלירב ואל יוכח אישׁ ועמק כמרי כי כהן: 5 וכשלה הים וכשל נם נביא עמק ליליה ודרמיית אמרך: 6 נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מסת ואמאסך מכחן לית השכח תורה מידך: 7 והשכתי כל משושה חנה חדשה ושבתה וכל אלהיך אשכח ב尼克 נם אני: 7 כרbum כן חטא לי כבודם

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי ביום עזיה יותם אחיו יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יושע מלך ישראל: 2 תחלה דבר יהוה בהושע ואמר יהוה אל הושע לך זאת זונים וילד זונים כי זנה תונה הארץ מאחריו יהוה: 3 וילך ויקח את גמר בת דבלים ותחר ותלד לו בן: 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקתורי את דמי יזרעאל על בית יהוא והשכתי מלוכות בית ישראל: 5 והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל: 6 ותחר עוד עוד ארחים את בית ישראל כי נשא אשא להם: 7 ואת בית יהודה ארחים והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: 8 ותגמל את לא רחמה ותחר ותלד בן: 9 ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואני לא אהיה לכם: 10 והיה מספר בני ישראל כלול היום לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 11 ונקבעו בני יהודה ובני ישראל ייחדו ושמו להם ראש אחד ועלן מן הארץ כי נדול יום יזרעאל:

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: 2 ריבו באמכם ריבבו כי היא לא אשתי ואני לא אישׁ ותסר זוניה מפניה ונאופיה מבין שדריה: 3 פן אפשרנה ערמה והצנונית כיום הולדה ושמתייה כמדבר ושתה הארץ ציה ותמתיה בצמא: 4 ואת בניה לא ארחים כי בני זוניות הנה: 5 כי זנחה אמת הבישה הורותם כי אמרה אלה אלכה אחריו מהאהבי נתני לחמי ומיimi צמרי ופשת שמי ושקוי: 6 לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה נתיבותיה לא תמצא: 7 ורדפה את מהאהבה ולא תשי אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישׁ הראשון כי טוב לי או מעתה: 8 והיה לא ידעה כי אני נתתי לה הדרן והтирוש והיזחר וכסף הרבبيיה לה זהב עשו לבעל: 9 לכן אשוב ולקחתי דני בעתו ותירוש במוועדו והצלהי צמרי ופשתו לבסות את ערותה: 10 ועתה אגלה את נבלתה לעני מהאהבה ואישׁ לא יצילה מידך: 11 והשכתי כל משושה חנה חדשה ושבתה וכל

6 לכלו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך
ויחבשנו: 2 יהינו מיטים ביום השלישי יקמננו ונחיה לפניו:
3 ונדרעה נרדפה לדעת את יהוה כ熟知 נכון מצאו ויבוא
כנשנו לנו כמלך יורה ארץ: 4 מה עשה לך אפרים
מה עשה לך יהודה והסדרם כען בקר וכטול משכים
הליך: 5 על כן חצבתי בנכאים הרגנים באמורי פי
ומשפטיך אור יצא: 6 כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת
אליהם מעלהות: 7 והמה כארם עברו בריתם שם בנדוד
ביה: 8 נלעד קריית פעלין און עקבה מודם: 9 וכחci איש
נדודים חבר כהנים דרכך ירצחו שכמה כי זמה עשו: 10
בבית ישראל ראייתו שעריריה שם ונوت לאפרים נטמא
ישראל: 11 נם יהודה שתקציר לך בשובי שבות עמי:
7 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי
פעלו שקר ונגב יבו פשט נדור בחוץ: 2 ובול יאמרו
ללבם כל רעטם זכרתי עתה סבבם מעליהם ננד
פני ה'ו: 3 ברעתם ישבחו מלך ובכחיהם שרים: 4
כלם מנאים כמו תנוור בעריה מפאיה ישבות מעיר מלוש
בצק עד חמץתו: 5 יום מלכנו החלו שרים חמת מין
משך ידו את ל'צים: 6 כי קרבו כתנוור لكم בארכם כל
הלילה ישן אפהם בקר הוא עבר כאש להבה: 7 כלם
וחמו כתנוור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין
קרא בהם אל: 8 אפרים בעמיהם הוא יתבולל אפרים
היה ענה בלי הפויה: 9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע נם
шибה ורקה בו והוא לא יידע: 10 וענה נאן ירושאל בפנוי
ולא שבו אל יהודה אלהיהם ולא בקשנו בכל זאת: 11 ויהי
אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלו: 12
כאשר ילכו אפרוש עליהם רשות כעוף השמים אורידם
איסרים כשמי לעדרם: 13 אויהם כי נדרדו ממנין שד
לهم כי פשעו בי ואני אפרם והמה דברו עלי כובים:
14 ולא עקן אליו בלבם כי ייללו על משכבותם על דן
ותירוש ותונרו יטورو בו: 15 ואני יסחתי חיקתי ורעותם
ואלי יחשבו רע: 16 ישבו לא על הוי כקשת רמיה יפלטו
בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעם בארץ מצריהם:

8 אל חך שפר כנשך על בית יהוה יען עברו ברית
ועל תורתו פשעו: 2 לי יזעקו אליו ידענוך ישראל: 3
ונח ישראל טוב אויב ירדפו: 4 חם המליכו ולא ממנין
השירו ולא ידעת כי סוף זהבם עשו להם עצבים למן

בקלון אמר: 8 חטא עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: 9
והיה כעם כהן ופרקתו עליו דרכיו ומעללו אשיב לו:
10 ואכלו ולא ישבעו הוננו ולא יפרצוי כי את יהוה עזבו
לשמר: 11 זנות ויין ותירוש יקח לך: 12 עמי בעציו ישאל
על ראשיהם יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת
אלון ולבנה אלה כי טוב צלה על כן תזינה בנותיכם
וכלהותיכם תנאפנה: 14 לא אפקוד על בנותיכם כי תזינה
ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הוננו יפרדו ועם
הקדשות יזבחו ועם לא יבין בלב: 15 אם גנה אתה
ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגול ואל תעל
בית און ואל השבעו חי יהוה: 16 כי כפירה סורה סדר
ישראל עתה ירעם יהוה ככש במרחב: 17 חבור עזבים
אפרים הנה לו: 18 סר סבאמ הוננו אנהבו הכו קלון
מנניה: 19 צדר רוח אותה בכנפיו ויבש מזבחותם:

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך
האזורנו כי לכם המשפט כי פח היהם למצופה ורשות
פרושה על תבור: 2 ושהת השטים העמיקו ואני מוסר
לכלם: 3 אני ידעת אפרים וישראל לא נכח ממני כי
עתה הוננו אפרים נתמא ישראל: 4 לא יתנו מעליהם
לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונם בקרבם ואת יהוה לא
ידעו: 5 וענה נאן ירושאל בפנוי וישראל ואפרים יכשלו
בעונם של נם יהודה עם: 6 בזאנם ובכקם ילכו
לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם: 7 ביהוה בנדוד כי
בנום זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקייהם: 8 תקעו
שופר בנבעה חצירה ברמה הריעו בית און אחריך
בנימין: 9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי
ישראל הודיע נאמנה: 10 הוי שרי יהודה כסינו נבול
עליהם אשפוך כמים עברתי: 11 עשוק אפרים רצוץ
משפט כי הויאל הליך אחריך צו: 12 ואני כעש לאפרים
וכרכב לבית יהודה: 13 וירא אפרים את חילו יהודה
את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב
והוא לא יכול לרפא לכם ולא יגנה מכם מזoor: 14 כי
אני כshall לאפרים וככפир לבית יהודה אני אוי אטרף
ואלך אשא ואין מציל: 15 אלך אשובה אל מקומי עד
אשר יאשנו ובקשו פני בצר להם ישחרני:

מחמודי בטנים: 7 וימאסם אלה כי לא שמעו לו וייהו נדרדים בנים:

10 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפניו הרבהה למצוות כטוב לארצו הوطיבו מצבאות: 2 חלקם עתה יאשמו הוא יערף מזבחות ישדר מצבאות: 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו: 4 דבריו דבריהם אלות שא כרת ברית ופרח בראש מפט על תלמי שדי: 5 לעגנות בית און יגנוו שבן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו גינוו על כבודו כי גלה ממנה: 6 גם אותו לאשור יובל מנהה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעתחו: 7 נדמה שמרון מלכה כקף על פני מים: 8 ונשמדו במות און חטא ישראל קין ודרדרי יעלה על מזבחות ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עליינו: 9 מימי הנבעה החטא של ישראל שם עמדו לא השגים בגבעה מלחמה על בני עלה: 10 באותיו ואסרים ואספו עליהם עמים באסרים לשתי עיניהם: 11 ואפרים עגלה מלמדה אהבתו לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודת שדר לוי יעקב: 12 וזרעו לכם לצדקה קצרו לפיה חסד נירו לכם ניר ועת לדודש את יהוה עד יבוא וירח צדק لكم: 13 חרשתם רשות עולתה קצחרם אכלתם פרי בחש כי בטהרת בדרכך ברב גבוריך: 14 וקאם שאון בעמק וכל מציריך יושד כשר שלמן בבית ארבל ביום מלחמה אם על בניהם רטשה: 15 ככה עשה לכם בית אל מפני רעתכם בשדר נדמה נדמה מלך ישראל:

11 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: 2 קראו להם כן הלו כבוניהם לבעלים יובחו ולפסלים קטרון: 3 ואני תרגתי לאפרים קחם על זרעהתו ולא ידעו כי רפאים: 4 בחבליהם אדים אמשכם בעבותה אהבה ואהיה להם כמרומי עלי על לחיים ואת אלו אוכיל: 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשרו הוא מאכלו כי מאנו לשוב: 6 וחללה חרב בעריו וככלה בדיו ואכללה ממעצחותיהם: 7 ועמי תלאים למשובתי ועל עלי קראחו יחד לא ירומים: 8 איך אנתך אפרים אמנך ישראל איך אנתך כארמה אשימך צבאים נהפק עלי לבני יהוד ככמרו נחומי: 9 לא עשה חרון אף לא אשוב לשחת אפרים כי אל אני ולא איש בקרבך קדוש ולא אבא

יכרת: 5 זונה עגלה שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכל נקון: 6 כי מישראל והוא חרש עשה ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה עגלה שמרון: 7 כי רוח זורעו וסופה יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמה אולי יעשה זרים יבלעהו: 8 נבלע ישראל עתה הוא בנויים כליל אין חפי בו: 9 כי מה עלי אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: 10 גם כי יתנו בנויים עתה אקבצם ויחלו מעת משא מלך שרים: 11 כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא: 12 אכתוב לו רבו תורה כמו זו נחשו: 13 זובי הבהיר זיכון בשר ואכלו יהוה לא רצם עתה זיכר עnom ופקד חטאות המה מצדים ישבו: 14 וישכח ישראל את עשו ובין היכלות יהודת הרבה עדים בצדות ושלוחיו אש בעריו ואכללה ארמניה:

9 אל השם ישראל אל ניל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גדרות דגון: 2 גדרן ויקב לא ירעם ותיריש ייכחש בה: 3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשר טמא יאכלו: 4 לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמא כי ללחם לנפשם לא יבוא בית יהוה: 5 מה תעשו ליום מועד תקברם מהן לכספם קמוש יירשם חוח באלהיהם: 6 כי הנה הלו מושך משלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה: 7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל צפה אפרים עם אלהי נביא פח קוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהי: 8 העמיקו שהתו כימי הנבעה זיכר עnom יפקוד חטאיהם: 10 כענבים במדבר מצאי ישראל ככורה בטהנה בראשיתה ראיינו אבותיהם המה באו בעל פעור ונירנו לבשת ויהיו שוקצים כאחים: 11 אפרים כעוף יתעופף ככודם מלדה ומבטן ומהרין: 12 כי אם יידלו את בניהם ושבילם מארם כי נס אויל להם בשורי מהם: 13 אפרים כאשר ראיינו לזר שטולה בונה ואפרים להוציא אל חורן בנוי: 14 תנ להם יהוה מה תנתן להם רחם משכיל וshedim צמקים: 15 כל רעתם ביגללי כי שם שנאים על רע מעלהיהם מביתו ארגשים לא אוסף אהבתם כל שרים סרדים: 16 הכה אפרים שרים יבש פרי בלי יעשין גם כי ילידון והמותי

בניהם : 14 מיד שאל אפרים ממות אגאלם אהי דבריך
 מות אהי קטבר שאל נחם יסתה מעניין : 15 (Sheol h7585)
 כי הוא בין אחיהם יפריא יבוא קדרים רוח יהוה ממדבר
 עלה וובוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כל
 חמלה : 16 תאשם שמרון כי מרתה באלהוה בחרב יפלו
 עליהם ירטשו ותרויטו יבקעו :

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעניך : 2
 קח עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל התשא
 עון וכח טוב ונשלמה פרים שפטינו : 3 אשר לא יושענו
 על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אל הינו למשעה ידינו
 אשר בריך ירחים יתום : 4 ארפא מושבם אחים נדבה
 כי שב אפי ממננו : 5 אהיה כטול לישראל יפרח כושונה
 ויק שרשיו לבנון : 6 ילכו ינקוטו ויהי כוית הדרו וריה
 לו לבנון : 7 ישבו ישבו בצלו ייחיו דן ויפרחו כנפן
 יכחו בין לבנון : 8 אפרדים מה לי עוד לעצבים אמי ענדי
 ואשרנו אני כברוש רענן מנני פריך נמצא : 9 מי חכם
 יiben אלה נבון וידעם כי ישראלים דרכי יהוה וצדיקים ילכו
 גם ופשעים יכשלו גם :

בעיר : 10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג
 ויחרדו בנים מים : 11 יהרדו צפוף ממצרים וכיונה
 מארץ אשור והושתתים על בתיהם נאם יהוה : 12 סבבנוי
 בכח אפרדים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם
 אל עם קדושים נאמן :

12 אפרדים רעה רוח ורדף קדמים כל היום כוב וشد
 ריבח וברית עם אשור יכרתו ומשמן למצרים וובל :
 2 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכו
 כמעלייו ישיב לו : 3 בבטן יעקב את אחים ובאנו שרה
 את אלהים : 4 יושר אל מלך ויכל בכח ויתחנן לו בית
 אל מצאנו שם ידבר עמו : 5 יהוה אלהי הצבאות יהוה
 זכרו : 6 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשבט שמר וקוה אל
 אלהיך תמיד : 7 כנען בידו מאוני מרמה לעשך אהב : 8
 ויאמר אפרדים אך עשרתי מצאתו און לי כל ינייע לא
 ימצאו לי עון אשר חטא : 9 ואנכי יהוה אלהיך מארץ
 מצרים עד אושיבך באלהים כימי מועד : 10 ודברתוי על
 הנבאים ואנכי חזון הרביתי וביר הנבאים אדרמה : 11 אם
 נלוד און אך שוא היו בנגלי שורדים זבחו גם מובחוטם
 גנלים על תלמי שדי : 12 ויבריך יעקב שדה ארם ויעבר
 ישראל באשה ובאה שמר : 13 ובנביא העלה יהוה
 את ישראל למצרים ובנביא נשמר : 14 הצעיס אפרדים
 תמרורדים ודמיו עליך יטוש וחרפהו ישיב לו אדרנו :

13 כדבר אפרדים רחת נשא הוא בישראל ויאשם
 בבעל וימות : 2 ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
 מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשם כליה להם הם
 אמרים זבחי אדם עגילים ישקון : 3 لكن יהו כען בקר
 וכתל משיכים הילך כנץ יסער מנגן וכען מארבבה :
 4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואחים זולתי לא
 תדע ומושיע אין בלתי : 5 אני ירעתי במדבר הארץ
 תלאות : 6 כמרעתים וישבעו שבעו וירם לבם על כן
 שכחוני : 7 ואהי להם כמו שחיל כנמר על דרך אשור : 8
 אפניהם כרב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא
 חית השדה תבקעם : 9 שחתק ישראל כי כי בעירך :
 10 אהי מלך אפוא ויושעך בכל עיריך ושפטיך אשר
 אמרת תהני לי מלך ושרים : 11 אתן לך מלך באפי ואכח
 בעברתך : 12 צדרור עון אפרדים צפנה חטאיהם : 13 חבל
 يولדה יבוא לך בן לא חכם כי עת לא יעד במשבר

קש כעם עצום ערוך מלחמה: 6 מפניו ייחלו עמים כל פנים קבצו פארור: 7 כנבודרים ירדוון כאנשי מלחמה: 8 יעלו חומה ואיש בדרכו ילכו ולא יעבטן ארחותם: 9 ואיש אחיו לא ידחקון נבר במלתו ילכו ובعد השלה פלו לא יבצעו: 9 בעיר שקו בחומה ירצון בכתים יعلו بعد החלונים יבוא כנגב: 10 לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שם וירוח קדרו וכוכבים אספו נהמ: 11 ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מתחנו כי עצום עשה דברו כי נדול יום יהוה ונורא מאדומיילנו: 12 ונם עתה נאם הוה שבו עdry בכל לבכם ובצום ובבכי ובספד: 13 וקרעו לבבכם ואל בנדיכם ושבו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארץ אפים ורב חסן ונחם על הרעה: 14 מי יודע ישוב ונחם והשair אחריו ברכה מנהה ונסך ליהוה אלהיכם: 15 תקשו שופר בציון קדרשו צום קראו עצרה: 16 אספו עם קדרשו קהיל קבצוזנים אספו עלולים ינקו שדים יצא חתן מחררו וכלה מהפתה: 17 בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ואל תתן נחלהך להרעה למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: 18 ויקנא יהוה לארצו וייחמל על עמו: 19 וויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדן והтирוש והיצחר ושבעתם אתו ולאאת אתכם עוד חרפה בנוים: 20 ואת הצפוני ארכיק מעלייכם והדרתינו אל ארץ ציה ושםמה את פניו אל הים הקיידני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: 21 אל תיראי אדמיה נيلي ושםחי כי הגדיל יהוה לעשות: 22 אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עז נשא פראי תאנח וגפן נתנו חילם: 23 ובבני ציון נילו ושםחו ביהוה אלהיכם כי נתן لكم את המורה לצדקה וירד لكم נשם מורה ומלוקש בראשון: 24 ומלאו הנגרות בר והשיקו היקבים תירוש ויצחר: 25 ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והנום חיל הגדול אשר שלחתי בכם: 26 ואכלתם אכול ושבוע והלחתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: 28 והיה אחריו כן אשפוך את רוחך על כלبشر ונבאו בニיכם ובנוהיכם וקניכם חלומות חלמון בחוריכם חווונות יראו: 29 ונם על העבדים

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתאל: 2 שמעו ואת הוקנים והאוינו כל יושבי הארץ ההויה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: 3 עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: 4 יתר הנום אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: 5 הקייצו שכורדים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם: 6 כי נוי עליה על ארציו עצום ואין מספר שניי שני אריה ומתרעות לביאו לו: 7 שם נפני לשמה ותאנתי לבצפה חשפה והשליך הלבינו שרינה: 8 אליו כבזולה חנרת שך על בעל נעריה: 9 החרת מנהה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה: 10 שדר שדה אבללה אדמיה כי שדר דגן הוביש תירוש אמלל יצחר: 11 הבישו אקרים היללו כרמים על חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה: 12 הרגע הוביש והתאנה אמללה רמן נס תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש שwon מון בני אדם: 13 חגורו וספדו הכהנים היללו משרתי מזבח באו לנו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנהה ונסך: 14 קדרשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל ישבו הארץ בית יהוה אלהיכם ועכן אל יהוה: 15 אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכshed משדי יבוא: 16 הלווא ננד עניינו אל נכרת מבות אל הדינו שמהה וניל: 17 עבשו פרדות תחת מנופתיהם נשמו אוצרות נהרסו ממנורת כי הביש דן: 18 מהナンחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרדעה להם נם עדרי הצען נאשנו: 19 אלך יהוה אקרה כי אש אכלת נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה: 20 נם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלת נאות המדבר:

2 תקשו שופר בציון והריעו בהר קדרש ירנו כל ישבו הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב: 2 يوم חשד ואפללה יום ענן וערפל כשר פרש על ההרים עם רב ועזום כמהו לא נהייה מן הרים ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו אכלת אש ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ 3 כמראה סוסים מראהו וכפרושים בן ירוצון: 4 כקול מרכבות על ראש הרים ירדוון כקהל להב אש אכלת

ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור: 21 ונקיותי דם לא נקוטי ויהוה שכן בציון: 22 מופתים בשמות ובארץ דם ואש ותימרות עשן: 23 המשמש היפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הנדרול והנורא: 24 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשידדים אשר יהוה קרא:

3 כי הנה בימים ההם ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם: 2 וקצתתי את כל הגוים והורדים אל עמק ירושפט ונשפטתי עם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בנויים ואת ארץ חלקו: 3 ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילד מכרו בין וישתו: 4 ונם מה אתם לי צר וצידון וככל גלויות פלשת הנמל שכם משלמים עלי ואם גמלים אתם על כל מהרה אשיב נמלים בראשכם: 5 אשר כספי וזהבי ללחטם ומהמדוי חטבים הבאתם להיכליים: 6 ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: 7 והני מעירים מן המוקם אשר מכרתם אתם שמה והשבתי נמלים בראשכם: 8 ומכרתית את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומיכרתו לשכאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר: 9 קרא זאת בנויים קדרו מלכמת העירו הגוברים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: 10 כתו אתיכם לחרבותה ובאו כל הגוים מסביב ונתקצטו שנאה הנחת יהוה נבוריך: 11 יערו ויעלו הגוים אל עמק ירושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב: 12 שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם: 13 המונים המונים בעמק החרויז כי קרוב יום יהוה בעמק החרויז: 14 שם שמש וירח קדרו וכוכבים אספו ננהם: 15 יהוה מצין ישאג ומירושלים יתן קולו ורעשו שמיים וארץ ויהוה מחהסה לעמו ומעוז לבני ישראל: 16 ווידעתם כי או יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיותה ירושלם קדר וורדים לא יעברו בה עוד: 17 והיה ביום ההוא יטפו החרדים עסיס והגביעות תלינה חלב וכל אפיקוי יהודה ילכו מים ומיין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השיטים: 18 מצרים לשמה תהוה ואדום למדבר שמה תהיה מלחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקי בארכם: 19

ארבעה לא אשיבו על מכרם בכסף צדיק ואכינו בעבור נעלים: 8 והשאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענויים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי: 9 ועל בנדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישות בית אל יהודם: 10 ואנכי השמדתי את האמרי מפנייהם אשר כנבה ארזים נבחו וחסן הוא כאלונים ואשميد פריו ממועל ושרשו מתחה: 11 ואנכי העלייתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי: 12 ואקים מבנים נכאים ובחוריכם לנירים האף אין זאת בני ירושאל נאם יהוה: 13 ותשקו את הנורים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא חזו ונבור לא ימלט נפשו: 14 ותפש קשת לא יעד וקל ברגלו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: 15 ואמיין לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה:

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ירושאל על כל המשפה אשר העלייתי מארץ מצרים לאמר: 2 רק אתם ידעתו מכל משפחות האדרמה על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם: 3 הילכו שיטים יהדו בלבוי אם נועדו: 4 חישגנו אריה בעיר וטרף אין לו היזן כפיר קולו ממעתו בלבוי אם לכד: 5 התפל צפור על פה הארץ ומוקש אין לה היילה פח מן האדרמה ולכוד לא ללבוד: 6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: 7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם נלה סודו אל עבריו תגביאים: 8 אריה שאמי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבה: 9 המשיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמריו האספו על הר שמרון וראו מהומות ריבות בחותה ועשהים בקרבה: 10 ולא ידעו עשות נכח נאם יהוה האוצרים חמס וشد בארמנותיהם: 11 וכן לכן כה אמר אדני יהוה צר וסיבב הארץ והורד מנק עזק ונבזו ארמנותיך: 12 כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפני הארי שתי כרעם או בDAL און בן נצלו בני ישראל להשכימים בשמרון בفاتת מטה ובדמשק ערש: 13 שמעו והיעדו בבבון יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות: 14 כי ביום פקדתי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדו קרנות המזבח

1 דברי עמוס אשר היה בתקופה מתקוע אשר חזה על ירושאל בימי עזה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ירושאל שנותם לפני הרעש: 2 ויאמר יהוה מצין ישג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרים ויבש ראש הכרמל: 3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבו על דושם בחזרות הברזל את הנלעד: 4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדר: 5 ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת יהוה: 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבו על הנלודם גלות שלמה להסניר לאורים: 7 ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנותיה: 8 והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבת מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשׂתים אמר אדני יהוה: 9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבו על הסנרים גלות שלמה לאדם ולא יקרו ברית אחיהם: 10 ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנותיהם: 11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבו על דרפו בהרב אחזו ושותת רחמייו ויטרכ לעד אפו ועברתו שמרה נצח: 12 ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה: 13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמן ועל ארבעה לא אשיבו על בקעם הרות הנלעד למען הרחוב את נבולם: 14 והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלכממה בסער ביום סופה: 15 וહלך מלכם בגולה הוא ושריו יהדו אמר יהוה:

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד: 2 ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקרים ומטה בשואן מואב בתרועה בקול שופר: 3 והכרתי שופט מקרבה וככל שריה הארגן עמו אמר יהוה: 4 כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבו על מאסם את תורת יהודה והקו לא שמרו ויתעום כוביהם אשר הלכו אבותיהם אחריהם: 5 ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם: 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל

הניבו: 8 עשה כימה וכסיל והפק לבקר צלמות ווים ליליה החשיך הקורא למי חיים וישפכם על פני הארץ: יהוה שמך: 9 המבליג שד על עז וshed על מבצר יבאו: 10 שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו: 11 לכן יען בושכם על דל ומשאת בר תקחו מנמו בתני גנות בנותם ולא תשבו בם כרמי חמד נשעתם ולא תשטו את יניהם: 12 כי ידעת רכבים פשעיכם ועצמים הטהריכם צרכי צדיק לקחי כפר ואבינוים בשער הטו: 13 לכן המשכיל בעת היא ידים כי עת רעה היא: 14 דרכו טוב ואל רע למען החיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתם כאשר אמרתם: 15 שנאו רע ואהבו טוב והצינו בשער משפט אولي יהנן יהוה אלהי צבאות שאירית יוסף: 16 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אני בכל רחבות מספד ובכל חוצות אמרדו tuo וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהיה: 17 ובכל כרמיים מספד כי עבר בקרבך אמר יהוה: 18 היו המתואים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור: 19 כאשר ינוס איש מפני הארי ופנעו הדר ובא הבית וסძק ידו על הקייר ונשכו הונח: 20 הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו: 21 שנאות מסתוי הנים ולא אריה בעצרכיהם: 22 כי אם תعلוי על עולות מנהחיכם לא ארצתה ושלם מריאכם לא אביכם: 23 חסר מעלי המון שיריך וומרת נבלך לא אשמע: 24 ויגל כמיים משפט וצדקה כנהל איתן: 25 הזובחים ומנהה התגשותם לי במדבר ארבעים שנה בבית ישראל: 26 ונשאותם את סכות מליככם ואת כיוון צלמייכם כוכב אלהיכם אשר עשיותם לכם: 27 והגלויה אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמך:

6 היו השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל: 2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו נת פלשתים הטובים מין הממלכות האלה אם רב נבולם מגבלכם: 3 המנדים ליום רע ותגישון שבת חמס: 4 השכבים על מותות שנ וסדריהם על ערשות ואכלים כרים מצאן ועגלים מותך מרבק: 5 החרטם על פה הנבל כדיר חשבו להם כלוי שיר: 6 התהרים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף: 7 לכן עתה גלו בראש גלים וסר מרוזח סרווחים: 8 נשבע אדרני יהוה בנפשו נאם יהוה

ונפל לארץ: 15 והכיתוי בית החרפ על בית הקץ ואבדו בית השן וסבו בתום ריבים נאם יהוה:

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצאות אבינוים האמורת לארכיהם הביאה ונשתה: 2 נשבע אדרני יהוה בקרשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצדות ואחריתכם בסירות דונה: 3 ופנץים הצאנא אשנה גנדה והשלכתנה החרמונה נאם יהוה: 4 באו בית אל ופשעו הגליל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לששלא ימים מעשריכם: 5 וקטר מהמן תודה וקראו נדבות המשמעו כי כו אהבתם בני ישראל נאם אדרני יהוה: 6 וגם אני נתתי לכם נקון שנים בכל ערכיכם וחסר لكم בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 7 וגם אני מונעתי מכם את הנשам בעוד שלשה הדרשים לקציד והמתהרי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמרתי חילקה אחת תטמר והילקה אשר לא תטמיך עליה תיבש: 8 וננוו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשותה מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה: 9 הכיתוי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיים ותאנים וזיהיכם יאל הגום ולא שבתם עדי נאם יהוה: 10 שלחתיכי בכם דבר בדרכך מצרים הרנתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מהניכם ובארכיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 11 הפכתיכי בכם כמהפכת אליהם את סדם ואת עמלה ותהייו כאוד מצל משרפאה ולא שבתם עדי נאם יהוה: 12 לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכוון לקראת אלהיך ישראל: 13 כי הנה יוצר הרים ובברא רוח ומגנו לאדם מה שחו עשה شهر עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמך:

5 שמעו את הדבר הזה אשר אני נשא עליכם קינה בית ישראל: 2 נפלת לא תוסיף קום בחולות ישראל נטשה על אדרמה אין מקימה: 3 כי כה אמר אדרני יהוה העיר היצאת אלף השair מאה והיווצאת מאה תשair עשרה לבית ישראל: 4 כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני והיו: 5 ואל תדרשו בית אל והנגלל לא תבא ואבר שבע לא תעברו כי הגליל נלה גילה ובית אל יהוה לאון: 6 דרשו את יהוה וחיו פן יצלחakash בית יוסף ואכליה ואין מכבה לבית אל: 7 ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ

בחבל תחلك ואתה על אדרמה טמאת תמותה וישראל גלה
גלה מעל אדרמתו:

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיז: 2 ויאמר מה
אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיז ויאמר יהוה אלי בא
הקץ אל עמי ישראל לא אסיף עוד עבר לו: 3 ויהללו
שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפך בכל
מקום השילך חס: 4 שמעו זאת השפכים אביוון ולשבית
ענוי ארץ: 5 לאמר מתי יعبر החדר ונשברה שבר
והשבר ונפתחה בר להקthin איפה ולהגדיל שקל ולעוט
מאוני מרמה: 6 לknות בכסף דלים ואביוון עברו נעלים
ומפל בר נשביר: 7 נשבע יהוה בנאון יעקב אם אשכח
לנצח כל מעשיהם: 8 העל זאת לא תרגנו הארץ ואבל
כל יושב בה ועלתה כד כלנה ונגרשה ונשקה כיאור
מצרים: 9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי
השמש בצדדים והחכתי לארץ ביום אור: 10 והפכתי
חניכם לאבל וכל שוריכם לקינה והעליתו על כל מתרניהם
שק ועל כל ראש קרחה ושמתייה כאבל יהיד ואחריתה
כיום מר: 11 והנה ימים באים אדני יהוה והשליחי
רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם
לשמע את דברי יהוה: 12 וננו מים עד ים ומצפון ועד
מזרחה ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו: 13 ביום
ההוא תתעלפנה הכתולות היופות והבחורות בצמא: 14
ונשבעם באשמת שמרון ואמרו כי אלהיך דן והי דרכך
באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

9 ראיית את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הפתור
וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריהם בחרב
אהרגן לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט: 2 אם
וחתרו בשאול משם דיו תקחם ואם יעלו השמיים משם
אורידם: 3 (Sheol h7585) ואם יחבא בראש הכרמל משם
אחפש ולקחתים ואם יסתורו מנדר עני בקרקע הים משם
אצווה את הנחש ונשכם: 4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם
משם אצווה את החרב והרגתם ושמתי עני עליהם לרעה
ולא לטובה: 5 ואדני יהוה הצבאות הנגע בארץ ותמונה
ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כליה ושקעה כיאר
מצרים: 6 הבונה בשמיים מעלהו וגדרתו על ארץ יסדה
הקרא למי חיים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: 7
הלווא לבני כשים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלווא

אלדי צבאות מתחaab אנכי את נאון יעקב ואדמתנו שנאנו
והסנרט שיר ומלה: 9 והיה אם יוודה עשרה אנשים
ובביה אחד ומלה: 10 ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים
מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמק ואמר
אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה: 10 כי הנה
יהוה מצה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן
בקעים: 12 הירצון בסלע סוסים אם יזרוש בקרים כי
הפקתם לראש משפט ופרי צדקה לענה: 13 השמחים
ללא דבר האמרם הלווא בחוקנו לקחנו לנו קרנים:
14 כי הנוי מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי
הצבאות נוי ולהצוו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה:
7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתקלה עלה
הלקש והנה לקש אחר נוי המלך: 2 והיה אם כליה לאכול
את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקם יעקב
כי קתן הוא: 3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה: 4
כה הראני אדני יהוה והנה קרא לדב באש אדני יהוה
ותאכל את תחום רבה ואכלת את החלק: 5 ואמר אדני
יהוה חדל נא מי יקם יעקב כי קתן הוא: 6 נחם יהוה
על זאת נם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: 7 כה הראני
ונחנה אדני נצב על חותמת אנך ובידך אנך: 8 ויאמר יהוה
אל מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הני
שם אנך בקרב עמי ישראל לא אסיף עוד עבר לו: 9
ונשמו במוות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על
בית ירכעם בחרב: 10 ושלח אמץיה כהן בית אל אל
ירכעם מלך ישראל לאמר קשר עלייך עמוס בקרב בית
ישראל לא תחול הארץ להכיל את כל דבריו: 11 כי כה
אמר עמוס בחרב ימותה ירכעם וישראל גלה גלה מעל
אדמתו: 12 ויאמר אמץיה אל עמוס חזה לך ברכ לך
אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבה: 13 ובית אל
לא תוסיף עוד לתנבה כי מקדש מלך הוא ובית מלוכה
הוא: 14 ווען עמוס ויאמר אל אמץיה לא נביא אנכי ולא
בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים: 15 ויקחני
יהוה מאהורי הצאן ויאמר אליו יהוה לך לתנבה אל עמי
ישראל: 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבה על
ישראל ולא תמייך על בית ישחק: 17 לכן כה אמר יהוה
אשרך בעיר תונה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך

את ישראל העליות מארץ מצרים ופלשתים מכפתור
וארים מקרים : 8 הנה עני אדני יהוה במלכה החטא
והשמדתי אתה מעל פניו האדמה אפס כי לא השמיד
ASHMID את בית יעקב נאם יהוה : 9 כי הנה ארכי מצוה
והנעוט בכל הנויים את בית ישראל כאשר נוע בכברה
ולא יפול צורור ארץ : 10 בחרב ימותו כל חטא עמי
האמרים לא תניש ותקדים בעדינו הרעה : 11 ביום ההוא
אקים את סכת דוד הפלת ונדרתי את פרציהן והרISTRY
אקים ובניתה כימי עולם : 12 למען יירשו את שארית
אדום וכל הנויים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה
זאת : 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר
ודרך ענבים במשך הזורע והטיפו ההרים עסיס וכל
הגבועות חמןוננה : 14 ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו
ערדים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יין ועשו גנות
ואכלו את פריהם : 15 ונטהותם על אדמתם ולא יתחשו
עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך :

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדרום שמוועה
שמענו מאה יהוה וציר בגווע שלח קומו ונקומה עליה
למלחמה : 2 דנה קטן נתתיק בנויים בזוי אתה מאד : 3
וזוון לבך השיאך שכני בחנווי סלע מרום שבתו אמר
בלבו מי יורדני ארין : 4 אם תנביה כנשא ואמ בינו כוכבים
שים קנד משם אורייך נאם יהוה : 5 אם ננבים באו
לך אם שודדי ליליה איך נדמיתה הלויא יונבו דים אם
בצרים באו לך הלויא ישארו עללוות : 6 אריך נחפשו
עשנו נבעו מצפינו : 7 עד הנבול שלוחך כל אנשי בריתך
השיאוך יכול לך אנשי שלמך לחמיך ישימו מזור תחיתך
אין תבונה בו : 8 הלויא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי
חכמים מאדרום ותבונה מהר עשו : 9 וחנות גבריך תימן
למען יכרת איש מהר עשו מקטל : 10 מחמס אחיך יעקב
תכסך בושה ונכרצה לעולם : 11 ביום עמדך מננד ביום
שבות זרים חילו ונכרים באו שעדרו ועל ירושלם ידו
נורל נאם אתה כאחד מהם : 12 ואל תרא ביום אחיך ביום
נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תנדל פיך
בימים צרה : 13 אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא
נס אתה ברעשו ביום אידו ואל חשלחנה בחילו ביום
אידו : 14 ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל
תסגר שרידיו ביום צרה : 15 כי קרוב יום יהוה על כל
הנויים כאשר עשית יעשה לך נמלך ישוב בראשך : 16 כי
כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הנויים תמיד ושתו
ולעו והיו כלוא היו : 17 ובחר ציון תהיה פליטה והיה
קדש וירשו בית יעקב את מורשייהם : 18 והיה בית יעקב
אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום
ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר : 19 וירשו הנגב
את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים
ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד : 20 ונגלת החל הזה
לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת ונגלת ירושלם אשר
בספרד ירשו את ערי הנגב : 21 וועלו מושעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והייתה ליהוה המלוכה :

היכל קדרש : 5 אפנוי מום עד נפש תחום יסכני סוף
חבות לראשו : 6 לנצח הרים ירדו תחן הארץ ברכיה
בעדי לעולם ותעל משחת חי יהוה אלהי : 7 בהעתף
על נפשי את יהוה וכרתי ותבוא אלך תפלתי אל היכל
קדשך : 8 משרים הבלתי שא חסם יעוזו : 9 ואני בקול
תודה אובחה לך אשר נדרת אשלה משועחה ליהוה:
10 ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה :

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר : 2 קום לך
אל נינהה העיר הנדולה וקרא אלה את הקריה אשר
אנכי דבר אלך : 3 ויקם יונה וילך אל נינהה כדבר יהוה
ונינה היהת עיר נדולה לאלהים מהלך שלשת ימים : 4
ויהי יהוה לבוא בעיר מהלך יום אחד וקרא ויאמר עוד
ויחל יהוה לבוא בעיר מהלך יום אחד וקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ונינהה נחפה : 5 ויאמינו אנשי נינהה באלהים
ויראו צום וילבשו שקים מגדלים ועד קטנים : 6 ויגע
הדבר אל מלך נינהה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו
ויכס שק וישב על האפר : 7 וויעק ויאמר בנינהה מטעם
המלך גונדייו לאמר האדם והבהמה הבקר והזאנן אל
יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישטו : 8 וויתכס שקים
האדם והבהמה ויראו אל אלהים בחזקה וישבו איש
מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם : 9 מי יודע
שב ונחם האלים ושב מחרון אף ולא נאבד : 10 וירא
האלים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה ונחם
האלים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה :

4 וירע אל יונה רעה נדולה ויחר לו : 2 וויתפלל אל
יהוה ויאמר אנה יהוה הלאה זה דבריך עד היותך על
אדמתי על כן קדמתי לברך תרישה כי יידעתי כי אתה
אל חנון ורוחם ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה : 3
ונטה יהוה קח נא את נפשי ממנה כי טוב מותנו מהי : 4
ויאמר יהוה קח נא את היחסך הרה לך : 5 ויצא יהוה מן העיר וישב
מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד
אשר יראה מה יהיה בעיר : 6 ווימן יהוה אלהים קיקוין
ויעל מעל לjonah להיות צל על ראשו להצליל לו מרעתו
וישמח יונה על הקיקוין שמחה נדולה : 7 ווימן אלהים
חולעת בעלות השחר למחרת ותק את הקיקוין וויבש:
8 ויהי כורח המשמש ומן אלהים רוח קדים חרישות
ותק המשמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות
ויאמר טוב מותי מהי : 9 ויאמר אלהים אל יונה ההיטב

1 10 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתה לאמר : 2 קום לך
אל נינהה העיר הנדולה וקרא עליה כי עלה רעתם
לפניהם : 3 ווקם יונה לברך תרישה מ לפני יהוה וירד
יפו וימצא אוניה באהה תרישית ויתן שכחה וירד בה לבוא
עםם תרישה מ לפני יהוה : 4 ויהוה הטיל רוח נדולה
אליהם ויהי סער נדול בים והאניה חשבה להשבר : 5
ויראו המלחים וויעקו איש אל אלהי ויטלו את הכלים
אשר באニア אליהם להקל מעליהם יונה ויהה ירד אל ירכתי
הספינה וישכב וירדם : 6 וויקרב אליו רב החבל ויאמר
לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אויל יתעתש
האלים לנו ולא נאבד : 7 ויאמר איש אל רעהו לכט
ונפילה נורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו
נורלות ויפל הנורל על יונה : 8 ויאמרו אליו הניתה נא
לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלacaktır ומאיין
תבוא מה ארץ ואוי מזה עם אתה : 9 ויאמר אליהם עברו
אנכי ואות יהוה אלהי השמים אני ורא אשר עשה את הים
ואת היבשה : 10 וויראו האנשים יראה נדולה ויאמרו
אליהם מה זה ואיזה עשתה כי ידעו האנשים כי מ לפני יהוה הוא
ברח כי הניד להם : 11 ויאמרו אליו מה נשעה לך וישתק
הימים מעלינו כי הים הולך וסער : 12 ויאמר אליהם שאוני
והתלני אל הים ווישתק הים מעליכם כי יודע אני כי
בשל הער הנדול הזה עלייכם : 13 וויתחרטו האנשים
להшиб אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם:
14 וויראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש
האיש הזה ואל תחן עליינו דם נקי כי אתה יהוה כאשר
חפצת עשית : 15 ווישאו את יונה ויטלהו אל הים ווימד
הימים מזעבם : 16 וויראו האנשים יראה נדולה את יהוה
ויבחו זבח ליהוה וירדרו נדרים : 17 ווימן יהוה דן נדול
לבלו את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ומים ושלשה
לילות :

2 18 וויתפלל יונה אל יהוה אלהי ממעי הדגה : 2 ויאמר
קראו מצדה לי אל יהוה וויענני מבטן שאל שונתי
שמעת קוולי : 3 ותשליךני מצולחה בלבב
ימים ונחר יסכני כל משבריך ונליך עלי עברו : 4
ואני אמרת נגרשתי מננד עיניך אך אוסף להביט אל

חרה לך על הקיקוון ויאמר היטב חרה לך עד מות:¹⁰ ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקוון אשר לא עמלת בו ולא גדרת שבן לילה היה ובן לילה אבד: וו ו אני לא אחוס על נינווה העיר הנגדולה אשר יש בה הרבה מושטים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

ממול שלמה אדר תשפטן מערבים בטה שובי מלחהה:
נשי עמי הגרשון מבית תענוה מעלה עלייה תקחו הדרי
לעלום: 10 קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה
חחבל וחבל נמרץ: 11 לו איש הלק רוח וspark כוב אטף
לק לין ולשקר והיה מטיף העם זהה: 12 אסף אסף
יעקב כל קבץ אקbez שאירית ישראל יחד אשינמו כצאן
בצראה כעדת בתוכך הדבריו תהוננה אדם: 13 עללה
הפרץ לפנייהם פרציו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם
לפניהם והיה בראשם:

3 ואמר שמעו נא ראש יעקב וקצינו בית ישראל הלו
לכם לדעת את המשפט: 2 שני טוב ואהבי רעה גולי
עורם מעלייהם ושארם מעלה עצמותם: 3 ואשר אכלו
שר עמי ועורם מעלייהם הפשיטו ואת עצמותיהם פצחו
ופרשו כאשר בסיר וככבר בתוכך קלחת: 4 אז יעקו
אל יהוה ולא יענה אותו וסתור פניו מדם בעת ההיא
כאשר הרעו מעלייהם: 5 כה אמר יהוה על הגבאים
המתהים את עמי הנשכימים בשנייהם וקראו שלום ואשר
לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחהה: 6 لكن לילה לכם
מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה המשמש על הגבאים
וקדר עליהם הימים: 7 ובבשו החזום וחפרו הקסמים ועטו
על שפם כי אין מענה אליהם: 8 ואולם אני מלאת
כח רוח יהוה ומשפט וגבורה להניד לעקב פשעו
ולישראל חטאיהם: 9 שמעו נא ואת ראש בית יעקב וקצינו
בית ישראל המתעבטים משפט ואת כל הושרה יעקו: 10
בנה ציון בדמים וירושלים בעולה: 11 דרישה בשחד
שפט וכהניה במחירות יורו ונביהה בכסף יקסמו ועל
יהוה ישענו לאמר הלו יהוה בקרבו לא תבא עליינו
רעיה: 12 لكن בנלכם ציון שדה תחרש וירושלים עיין
תהייה והר הבית לבלות עיר:

4 והיה באחרית הימים יהיה הור בית יהוה נכון בראש
ההרים ונשא הוא מגבעות ונחרטו עליו עמים: 2 ווהלכו
נוים רבים ואמרו לכט ונעלת אל הדר יהוה ואל בית
אליה יעקב ווורנו מדרכו ונלכה בארכתו כי מצינו
צאת תורה ודבר יהוה מירושלים: 3 ושפט בין עמים
רבים והוכיח לנוים עצמים עד רוחק וכחטו חרבתייהם
לאתים ותונתיהם למומרות לא ישאנו גוי אל נוי חרב
ולא ילמדון עוד מלחהה: 4 וישבו איש תחת גנוו ותחת

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרטוי בימי יותם
אחו יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון וירושלים:
2 שמעו עמים כלם הקשבי ארץ ומלאה והוא אדני
יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדריו: 3 כי הנה יהוה יצא
מקומו וירד ודרך על במותי ארץ: 4 ונמסו ההרים
תחותו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים
במורד: 5 בפצע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי
פשע יעקב הלו שמרון ומיי במותי יהודה הלו ירושלם:
6 ושםתו שמרון לעז השדה למטעי כרם והגנתו לני
אבניה וסדייה אנלה: 7 וכל פסיליה יכתו וככל אתנניה
ישרפו באש וכל עצבה אשים שמנה כי מאגן זונה
קבצתה ועד אתנן זונה ישבו: 8 על זאת אספהה ואילילה
אליכה שילל וערום עשה מסped כתנים ואבל כבנות
יענה: 9 כי אונשה מכותיה כי באה עד יהודה גנע עד
שער עמי עד ירושלם: 10 בנת אל תנידו בכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר התפלשתי: 11 עברו לכם יושבת
שפיר עיריה בשת לא יצאה יושבת צאן מסped בית
האצל ייח מכם עמדתו: 12 כי חלה לטוב יושבת מרות
כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם: 13 רוחם המרכבה
לרכש יושבת לכיש ראשית חטאה היא לבת ציון כי בך
נמצאו פשעי ישראל: 14 لكن תני שלוחים על מורשת נת
בתו אכזב לאכזב למלי כי ישראלי: 15 עד הירש אביך
יושבת מרשה עד עדלים יבוא כבוד ישראל: 16 קרחו
ונוי על בני הענויג הרחבי קרחות כנשך כי נלו מך:

2 היו חשיי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר
יעשו כי יש לאיל ידים: 2 וחמדיו שרות ונלו ובתים ונשא
ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלהו: 3 لكن כי אמר יהוה
הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו משם
צוארכיהם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: 4 ביום
ההוא ישא עליכם משל ונזהה נהייה אמר שדור נשדרנו
חלה עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו יהלך: 5 لكن
לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה: 6 אל
חטפו יטפון לא יטפו לאלה לא יסן כלמות: 7 האמור
בית יעקב הקצר רוח יהוה אם אלה מעלייו הלו דברי
ישיבו עם הישר הולך: 8 ואתמול עמי לאויב יקומים

ונחתתי אשיריך מקריך והשמדתי עיריך : 15 ועשיתו
באיך ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו :

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הנכונות קולך : 2 שמעו הרים את ריב יהוה
והאגנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל
ויזוכח : 3 עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיק ענה כי : 4 כי
העלתיק מארץ מצרים ו מבית עבדים פרדייך ואשלחה
לפניך את משה אהרן ו מרים : 5 עמי זכר נא מה יען בלק
מלך מואב ומה ענה אותו בלבם בן בעור מן השטחים עד
הגולל למן דעת צדוקת יהוה : 6 במאה אקדם יהוה אוף
לאלהי מרים האקדמנון בעולות בעגלוים בני שנה : 7
היריצה יהוה באלפי אילים ברכבות נחלי, שמן האtan
בכורי פשע פרי בטני חטאנת נפשי : 8 הנגיד לך אדם מה
טוב ומה יהוה דורש מנך כי אם עשות משפט ואהבת
חסד והצנע לכת עם אלהיך : 9 קול יהוה לעיר יקרא
ותושיה יראה שמן שמעו מטה ומוי יעדיה : 10 עוד האש
ביה רשות אצרות רשות ואיפת רזון זעומה : 11 האזוכה
במאוני רשות ובכיס אבני מרמה : 12 אשר עשרה מלאו
חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפייהם : 13 וכן
אני החליטי הכוחך השם על חטאנתך : 14 אתה תאלל
ולא תשבע ושחק בקרברך ותסן ולא תפליט ואשר תפלט
לחרב אתך : 15 אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית
ולא תסוך שמן ותירוש ולא חשתה יין : 16 ותשמר חקוקת
עמרי וכל מעשה בית אהאב ותלכו במעצותם למען תחי
אתך לשמה וישביה לשקרה וחרפת עמי תשאו :

7 אללי לי כי היתי כאספי קיז' בעללה בצדיר אין
אשכול לאכול בכורה אותה נפשי : 2 אבד חסיד מן
הארץ וישראל באדם אין כלם לדמיים יארבו איש את
אהיה יצדו חרם : 3 על הרע כפים להיטוב השר של
והשפט בשלים והנדול דבר הות נפשו הוא ויעבותה : 4
טובם בחדק ישר מסוכחה יום מצפיך פקרתק באה עטה
היה מוכחות : 5 אל האמינו ברע אל תבטחו באלוף
משכבות חיקך שמר פתחי פיך : 6 כי בן מנבל אב בת
קמה באמה כליה בחמתה איבוי איש אנשי ביתו : 7 וואני
ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישע ישמעו אלהי : 8 אל
תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה
אור לי : 9 עזף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב

תאנטו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר : 5 כי כל
העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה
אללהנו ליעולם ועד : 6 ביום ההוא נאם יהוה אספה
הצלעה והנרדחה אקbatchה ואשר הרעתי : 7 ושמתי את
הצלעה לשארית והנהלה לנו עצום ומך יהוה עליהם
בהר ציון מעתה ועד עולם : 8 ואתה מנדל עדר עפל
בת ציון עידיך התאה ובאה הממלחה הראשנה מלכת
לבת ירושלים : 9 עתה למנה תריעי רע המלך אין לך
אם יועץ אבד כי החזירך חיל קוילדה : 10 חולוי ונדי
בת ציון קוילדה כי עתה תצא מקריה ושבנה בשדה
וכאת עד בכל שם הנצלי שם ניאלך יהוה מכה איביך :
� ועתה נאספו עלייך גוים רבים האמרדים תחנה ותחו
בצין עינינו : 12 והמה לא ידעו משבות יהוה ולא הבינו
עצחו כי קבצם כעמר גרנה : 13 קומי ודרשו בת ציון כי
קרך אשים ברזול ופרסתיך אשים נחושה ותדקות עמים
רבים והחרמתה ליהוה בצעם וחילם לאדרון כל הארץ :

5 עתה תתגדרי בת נדור מצור שם עליינו בשבט יכו
על הלהי את שפט ישראל : 2 ואתה בית לחים אפרהה
צעיר להוות באלפי יהודה מך לי יצא להוות מושל
בישראל ומוצאייו מקדם מימי עולם : 3 לכן יתנים עד
עת يولדה יולדת ויתר אחים ישבון על בני ישראל : 4
ומעד ורעה בעז יהוה בנאון שם יהוה אלהי וישבו כי
עתה יגדל עד אפסי ארץ : 5 והיה זה שלום אשר כיו
יבוא בארכנו וכי ידרך בארכנתינו והקמננו עליו שבעה
רים ושמנה נסיכי אדים : 6 ורדו את ארץ אשר בחרב
ואת ארץ נמרד בפתחה והציל מאשר כי ייבוא בארכנו
וכי ידרך נגבולנו : 7 והיה שאירית יעקב בקרב עמים
רבים כטול מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה
לאיש ולא יהיל לבני אדים : 8 והיה שאירית יעקב בנוים
בקרב עמים רבים כאריה בבחמות יער ככפיר בעדריו
צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואן מציל : 9 תרים ידרך
על צרייך וכל איביך יכרתו : 10 והיה ביום ההוא נאם
יהוה והכתרתי סוסיך מקרברך והאבדתי מרכבתיך : 11
והחרתו עדי ארץ וחרסתו כל מבצריך : 12 וזה כרדו
כשפים מידך ומעוננים לא יהו לך : 13 והכתרתי פסיליך
ומצובותיך מקרברך ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך : 14

ריבוי ועשה משפטיו יוציאני לאור אראה בצדקהו: ¹⁰ ותרא איבתו ותכסה בושה האמרה אליו או יהוה אלהיך עני תראינה בה עתה תהיה למרם כתיטת חוצות: ¹¹ יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק: ¹² יום הוא ועדיך יבוא לנו אשור וערן מצור ולמנין מצור ועד נהר יום מים ותר החר: ¹³ והיתה הארץ לשמה על ישביה מפדי מעלייהם: ¹⁴ רעה עמק בשבטך צאן נחלתך שניי בלבד יער בתוכך כרמל ירעו בשן ונולד כימי עולם: ¹⁵ כימי צאתך מארץ מצרים אראננו נפלוות: ¹⁶ יראו גויים ויבשו מכל נבוריהם ישימו יד על פה אזוניהם תחרשנה: ¹⁷ ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירנו ממסגרתיהם אל יהוה אלהינו יפחורו ויראו ממד: ¹⁸ מי אל כמוך נשא עון עבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אף כי חפץ חסר הוא: ¹⁹ ישב ורחמננו יכש עונתינו ותשליך במצליות ים כל חטאותם: ²⁰ תתן אמת ליעקב חסר לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

טרף בדי גרותיו ומבחן ללבatoi וימלא טרפ חרי
ומענותו טרפה: 13 הנסי אליך תנאמ יהוה צבאות והכערתי
בעשן רכבה וככפיך תאכל חרב והכՐת הארץ טרפ
ולא ישמע עוד קול מלאככה:

3 חוי עיר דמים כליה כח שפרק מלאה לא ימוש טרפ: 2
קול שוט וקול רעש אופן וסוס דחר ומרכבה מוקדחת: 3
פרש מעלה ולחב חרב וברק הנית ורב חלל וככד פגר
אין קצה לנינה יכשלו בנויות: 4 מרוב נזני זונה טובת חן
בעלח כשבים המכתר נוים בזוניה ומשפחות בכספיה:
5 הנסי אליך תנאמ יהוה צבאות ונגליות שוליך על פניך
וחראיתי גוים מערך וממלכות קלונך: 6 והשלכתו עליך
שקצים וגבלהיך ושמתיך קראי: 7 וויה כל ראייך יודו
ממק ואמר שדרה נינה מוי ינוד לה מאין אבקש מנהמים
לך: 8 התיטיבי מנא אמון הישה ביארים מים סביב לה
אשר חיל ים מים חומרה: 9 כוש עצמה ומצרים ואין
קצת פוט ולובים היו בעורתק: 10 הנם היא לגללה הלכה
שבוי נם עליליה ירטשו בראש כל חוצאות ועל נכבריה
ירדו גורל וככל גודליה רתקו בזוקים: 11 נם את תשכרי
תהי נעלמה נם את תבקשי מעוז מאובי: 12 כל מבדיך
האנים עם בכוריהם אם ינעו ונפלו על פי אוכל: 13 הנסה
עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שעריך ארץך
אכליה אש בריחיך: 14 מי מצור שאבי לך חזק מבדיך
באי בטיש ורמש בחמר החזוקי מלבן: 15 שם תאכלך
אש תכrichtך חרב תאכלך כילך התכבד כילך התכבד
כארבה: 16 הרביה רכלייך מוככבי השמיים ילק פשת
ויעוף: 17 מנזריך כארבה וטפסריך כנוב נבי החנונים
בגדרות בזום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מוקומו
אימ: 18 נמו רעיך מלך אשורי ישכנו אדריך נפשו עמק
על ההרים ואין מקבץ: 19 אין כהה לשברך נחלה מכתך
כל שמי שמעך תקעו כף عليك כי על מי לא עברה
רעתק חמיר:

1 משא נינה ספר חזון נחום האלקשי: 2 אל קנו ונكم
יהוה נקם יהוה ובבעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא
לאיבו: 3 יהוה אריך אפים ונדרול כח ונקה לא נקה
יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגלו: 4 גוער
בים ויבשיהם וכל הנתרות החירב אמלל בשן וכרמל
ופרח לבנון אמלל: 5 חרים רעש ממנה והגבועה החטמננו
ותשא הארץ מפנוי ותבל וכל ישבי בה: 6 לפניו זומו מי
יעמוד ומוי יקום בחורן אפו חמותו נחכה כאש והצרים
נחטו ממנה: 7 טוב יהוה למעו בזם צראה וידע חסיו בו: 8
ובשפט עבר כליה יעשה מוקמה ואיבוי ירדף חשך: 9 מה
תחשבון אל יהוה כליה הוא עשה לא תקום פעםם צראה:
10 כי עד סרים סבכים וככבים סבאים אכלו כקש יבש
מלא: 11 מנק יצא חשב על יהוה רעה רעה יען בlijעל:
כה אמר יהוה אם שלמים וכון רבים וכון גנו ועבר וענתך
לא ענק עוד: 13 ועתה אשר מטהו מעלייך ומוסתרתיך
אנתק: 14 וצוה عليك יהוה לא יזרע משמעך עוד מבית
אליהיך אכricht פסל ומסכה אשים קברך כי קלות: 15
הנה על ההרים רגלי מבשך משמעו שלום חני יהודה
הנץ שלמו נדריך כי לא יוסיף עוד לעבורך בlijעל
כליה נכרת:

2 עליה מפץ על פניך נצור מצה צפה דרך חוק
מהתנים אמץ כה מאדר: 2 כי שב יהוה את נאון יעקב
כנאון ישראל כי בקוקום בקוקום וומריהם שחתו: 3 מן
גביריהם מادرם אנשי חיל מותלים באש פלורות הרכב
בזום הכנינו והברשים הרעל: 4 בחוצאות יתרהולו הרכב
ישתתקון ברכבות מראהין כלפידם ככרקים ירוצצו:
5 זוכר אדריאו יכשלו בהלכותם ימהרו והרדו חומרה וההן
גלות העלהה ואמתהיה מנהגות כקוקיל יונים מתחפת על
לבביהן: 8 וניינה כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה: 9 ביזו כסף בזוז והאב אין קצה לתוכנה
כבב מכל כליה חמדה: 10 בזקה ומבוקה ומלקה ולב
נמס ופק ברכיהם וחללה בכל מותנים ופני כלם קבצנו
פארור: 11 איה מעון ארויות ומרעה הוא לכפרים אשר
הלק אריה לביא שם גור אריה ואין מהריך: 12 אריה

כבה: 9 هوּא בצע רע לביתו לשום במרום קנו להנצל
מקף רע: 10 יעצה בשת לביתך קצות עמים רבים וחושא
ונפשך: 11 נ כי אבן מקיר תזעך וככיס מעץ עננה: 12 הוּא
בנה עיר בדרמים וכונן קרייה בעולה: 13 החלוא הנה מאה
דודה צבאות ווינגו עמים כדי אש ולאמים כדי ריק יעפו:
14 כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על
רים: 15 הוּא משקה רעהו מספה חמתקך אף שכר למען
הביבט על מעוריהם: 16 שבעת קלון מכבוד שתה נם אתה
וההערל החסוב עלייך כוס ימיין יהוה וקיקלון על כבודך:
17 כי חמס לבנון יכסך וشد בהמות ייחיתן מדרמי אדם
וחחמס ארץ קרייה וכיל ישבי בה: 18 מה הועיל פסל כי
פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כי בטח יציר יצרו עליו
לעשות אלילים אלמים: 19 הוּא אמר לעצם הקיצה עורי
לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וככסף וככל רוח
אין בחרבו: 20 ויוהה בהיכל קדרשו הס מפניו כל הארץ:

3 תפללה לחבקוק הנכיה על שנינות: 2 יהוה שמעתי
שמעך יראתי יהוה פועלך בקרב שנים חייו בקרב שנים
תודעך ברגעיו רחם תזוכר: 3 אלוה מתימן יבו ואקרדוש
מהדר פארן סלה כסיה שמיים הדרו ותהלך מלאה הארץ: 5
ונגה כאור תהיה קרנים מידי לו ושם חביב� עזה: 4
לפנינו ילק דבר ויצא רשות לרוגלו: 6 עמד וימדד ארץ
דראה ויתר גוים ויתפצעו הררי עיר שעוז גבעות עולם
ההלוות עולם לו: 7 תחת און ראייה אהלי כושן ירנוון
דרויות הארץ מדין: 8 הבנארים חרה יהוה אם בנארים
אפק אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכבתיך
שבעה: 9 עדריה העור קשתק שבעות מנות אמר סלה
נחרות תבקע הארץ: 10 ראות ייחלו הרים זום מים עבר
נתן תחום קולו רום ידיהו נשא: 11 שם שירח עמד זבלת
לאור חזיך יהלכו לנגה ברק חניתך: 12 בזעם הצעד
ארץ באף תדורש גוים: 13 יצאת לישע עמק לישע את
משיחך מחצית ראש מבית רשות יסוד עד צוואר
סללה: 14 נקבת במתיו ראש פרזו יסעו להפיזני על יצתם
כמו לאכל עני במסתר: 15 דרכבת בים סוסיך חמר מים
דרבים: 16 שמעתי והרגנו בטנו לכול צללו שפטו יבו
דרקב בעצמי ותחתוי ארנו אשר אגוח ליום צרה לעלות
עלם יונדו: 17 כי תאהה לא הפרחה ואין יבול בנפנום
ככח מעשה זות ושדות לא עשה האכל נור ממכללה צאן

1 **המשא אשר זהה חבקוק הגביא:** 2 עד أنها יהוה שועתי ולא השמע איזעך אליך חמס ולא תושיע: 3 למה תראני און ועמל תביט וشد וחמס לנדרוי והי ריב ומדון ישא: 4 על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשות מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל: 5 דראו בנוים והבישו והחגמו גמזהו כי פועל בימייכם לא תאמינו כי יספר: 6 כי הנה מקרים את הכהדים הגוי המר וההנחרה החולך למרחבי ארץ לדרשת משכנות לאלו: 7 אים ונורא הוא ממןנו משפטו ושאותו יצא: 8 וullen מנגדים סוסיו וחורו מזאבי ערב ופשו פרשו ופרשו מרווח יבאו יעפו כנסר חשל לאכול: 9 כליה לחמס יבו מא מנמת פניהם קדרימה ויאסף כחול שני: 10 והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצער ישחק ויצבר עפר וילכדה: 11 אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו: 12 הלווא אתה מקדם יהוה אלהי קדרשי לא נמות יהוה למשפט שמותו וצור להוכיה יסדרתו: 13 תהוור עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל ומה תביט בגדדים תחריש בבלע רשות צדיק ממנה: 14 ותעשה אדם כדני הים קרמש לא משל בו: 15 כליה בחכמה העלה יגרחו בחרמו ויאספו במכמרתו על כן ישמח ווינול: 16 על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה: 17 גהעל בו יריך חרמו ותמיד להרג נגום לא ייחמול:

2 על משמרתי לעמודה ואתצבה על מצור ואצפה
לראות מה ידבר כי ומה אשיב על תוכחת: 2 וענני
יהוה ויאמר כהוב חזון ובאר על הלחות למען ידוין
קורא בו: 3 כי עוד חזון למועד ויפה לך נזון ולא יוכב אם
יתהממה חכה לו כי בא יבא לא אחר: 4 תהנה עפלה לא
ישראל נפשו בו וצדיק באמנותו ייחיה: 5 ואף כי הין בונד
גבר היה ולא ינוה אשר הרחיב כשאל נפשו והוא כמות
ולא ישבע ויאסר אל לו כל הנזום ויקבץ אליו כל העמים:
6 חלווא אלה כלם עליו משל ישאו ומלייצחה
חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו עד מתי ומכבריד
עליו עבטייט: 7 הלווא פחע יקומו נשכיך וקמו מזועזיך
והיית למשסות למו: 8 כי אתה שלות נזום רבים ישLOCK
כל יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קרייה וכל ישבוי

ואין בקר ברפטים: 18 ואני ביהוה אעלזה אגילה באלהי
ישעיה: 19 יהוה אדני חיליו יושם רגלו כאילות ועל במותי
ידרכני לנצח בנגינותי:

לשמה אshedוד בצחרים יגרשו ועקרון תעקר: 5 והי
שבו חבל הום גוי כרתים דבר יהוה עליכם נגען ארץ
פלשתים והאבדתיך מאן יושב: 6 והיתה חבל בית
נות כרת רעים וגדרות צאן: 7 וזה חבל לשאריות בית
יהודה עליהם ירעון בכתבי אשקלון בערב ירכזון כי
יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם: 8 שמעתי חרפתי
מוואב וגדרפי בני עמו אשר חרפם את עמי יונדרילו על
נובלם: 9 ולכן אין אמן יהוה צבאות אליה ישראל
כי מוואב כסדם תהיה ובני עמו כעمرה משקח חרול
ומכרצה מלחה ושםה עד עולם שארית עמי יבזם ויתר
נווי ניחלום: 10 זאת להם תהת וגונם כי חרפם יונדרילו על
עם יהוה צבאות: 11 ונורא יהוה עליהם כי רזה את כל
אליה הארץ וישתחוו לו איש מקומו כל אי הרים: 12
נס אתם כושים חללי הרביה המה: 13 ווית ידו על צפון
ויאבד את אשור וישם את נינוה לשמה ציה כמדבר:
14 ורבעצו בתוכה עדרים כל חיתו נוי נם קאנטם קפדר
בכפרתיה יליינו קול ישורר בחילון חרב בסוף כי ארזה
ערה: 15 זאת העיר העיליה היושבת לבטח האמරה
בלבבה אני ואפסי עוד איך היה להשמה מרבען לחייה
כל עובר עליה ישרך יניע ידו:

3 הוי מראה וננאללה העיר הионаה: 1 לא שמעה בקoil
לא ללקחה מוסר ביהוה לא בטהה אל אלהיה לא קרבבה:
3 שרייה בקרבה ארויות שאוים שפיטה זאבי ערב לא
גרמו לבקר: 4 נבאייה פחוים אנשי בננות כהנוה חללו
קדש חמסו תורה: 5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בברק משפטו יtan לאור לא נעדר ולא יודע על
בשת: 6 החרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי
עובד נצדדו עדריהם מבלי איש מאין יושב: 7 אמרתי
אך תיראי אותו תקחיו מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר
פקדתי עליה אבן השכימו השחיתו כל עליותם: 8 ולכן
חכו לי נאם יהוה ליום קומו לעד כי משפטם לאסף נום
לקבצוי ממלכות לשפט עליהם זעמי כל חרון אף כי
באש קנאתי האכל כל הארץ: 9 כי אוי אהפק אל עמי
שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שם אחד:
10 מעבר לנחררי כוש עתרי בת פוצץ יובלון מנהתי: 11
ביום ההוא לא תבושי מכל עלייתך אשר פשעת כי
כי או אסיר מקרבך עלייזי גאותך ולא תוספי לנבהה

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן נדריה בן
אמരיה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: 2 אסף
2 אסף כל מעל פנוי הארץ נאם יהוה: 3 אסף
אדם ובתמה אסף עוף השמיים ודווי הים והמכשלות את
הרשעים והכרתי את האדם מעל הארץ נאם יהוה:
4 ונחתיו יידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלים והכרתי
מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הcamרים עם
הכהנים: 5 ואת המשתחים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכים:
ואת המשתחים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכים: 6
ואת הנסונים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא
דרשו: 7 חס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי היכין
יהוה זבח הקדיש קראיו: 8 והיה ביום זבח יהוה ופקדריו
על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש
נכרי: 9 ופקדריו על כל הדרולן על המפטן ביום ההוא
המלךים בית אדרניהם חמס ומרמה: 10 והיה ביום ההוא
נאם יהוה קול עצקה משער הדרנים ויללה מן המשנה
ושבר גדור מגבעות: 11 חילילו ישבי המכתש כי נדמה
כל עם נגען נכרתו כל נטילוי כסף: 12 והיה בעת ההיא
אהפש את ירושלים בנוראות ופקדריו על האנשים הקפאים
על שמריהם האמורים בלבבם לא יטיב יהוה ולא ירע:
13 והיה חילם למשה ובתיהם לשמה ובני בתים ולא
ישבו ונטטו כרמים ולא ישטו את ינים: 14 קרוב יום יהוה מרכח שם
הגדול קרוב ומחר מאד קול יום יהוה מרכח שם
שאה ומשואה יום חזק ואפללה יום ענן וערפל: 15 יום
שופר ותרועה על הערים הבצורות ועל הפנות הנבאות:
16 והצrichtי לאדם והלכו כעורים כי להוה חטא ו舍פֶךָ
דמים כעperf ולחםם כנலלים: 18 נם כספם נם זהבם לא
יוכל להצילים ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תחאל כל
הארץ כי כליה אן נבילה ישאה את כל ישבי הארץ:

2 התקוששו וקושו הני לא נכסף: 2 בטרם לדת חוק כמי
 עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם
לא יבוא עליכם יום אסף יהוה: 3 בקשו את יהוה כל עני
הארץ אשר משפטו פועלם בקש צדק בקש עונה أولי
תשתרו ביום אף יהוה: 4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון

עוד בהר קדשי : 12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו
בשם יהוה : 13 שאירית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו
cov ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי המה ירעו ורבעו
ואין מחריד : 14 רני בת ציון הריעו ישראל שמהיו ועליו
בכל לב בת ירושלים : 15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך
מלך ישראל לירושלים אל תיראי ציון אל רפו ידיך : 16 ביום
ההוא יאמר לירושלים אל תיראי ציון אל רפו ידיך : 17
יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עלייך בשמחה
יחריש באחבותך גניל עלייך ברנה : 18 גנווי ממועד אספתי
מןקי היו משאת עלייה חרפה : 19 הננו עשה את כל מעניך
בעת ההיא והושעתו את הצלעה והנרכה אקבץ ושמתיים
لتהלה ולשם בכל הארץ בשתים : 20 בעת ההיא אביא
אתכם ובעת קבצוי אתכם כי אתן אתכם לשם ולטהלה
בכל עמי הארץ בשובי את שבוחיכם לענייכם אמר

יהוה :

הדבר אשר כרתי אתכם בצדכם ממצרים ורוחי עמדת בחוככם אל תיראו: 6 כי כה אמר יהוה צבאות עד אחד מעת היא ואני מודיעש את השמיים ואת הארץ ואת הים ואת הארץ: 7 והרעתשי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: 8 לי הכסף ולוי הזהב נאם יהוה צבאות: 9 גודל יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: 10 בעשרים וארבעה לחשיעי בשנת שתים לדריווש היה דבר יהוה אל חני הנביא לאמר: 11 כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר: 12 הן ישא איש בשך קדש בכנע בנדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיר ואל הין ואל שמן ואל כל מאכל הקודש ויענו הכהנים ויאמרו לא: 13 ויאמר חני אם יגע טמא נפש בכל אלה הוטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: 14 ויען חני ויאמר כן העם הזה וכן חני הזה לפניו נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: 15 ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלתה מתרם שם אבן בהיכל יהוה: 16 מה יהיה בא אל ערכות עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשוף חמשים פורה והיתה עשרה: 17 הזכיר אתכם שדרפנן ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם וכן אתכם אל נא יהוה: 18 שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלתה מיום עשרים וארבעה לחשיעי למן היום אשר יסוד היכל יהוה שימו לבבכם: 19 העד הזרע במגורה ועד הנפן והתאגה והרמן וען הזית לא נשא מן היום הזה אברך: 20 ויהי דבר יהוה שנית אל חני בעשרים וארבעה לחשיש לאמר: 21 אמר אל זרבבל פחת יהודת לאמר אני מודיעש את השמיים ואת הארץ: 22 והפכתי כסא מלכות ורכבייה וירדו סוסים ורכבייהם איש בחרב אחיו: 23 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקח זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתייך כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות:

1 בשנת שתים לדריווש המלך בחדש החשי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד חני הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודת ואל יהושע בן יהוזדק הכהן הנדול לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות: 3 זיוויו דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר: 4 העת לכם לשבט בכתיכם ספרנים והבית הזה חרב: 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שמו לבבכם על דרכיכם: 6 עזרתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכירה לבוש ואין לחם לו והמשכבר משתכר אל צדרו נקוב: 7 כה אמר יהוה צבאות שמו לבבכם על דרכיכם: 8 עללו החר והבאתם עץ ובנו הבית וארכזה בו ואכבר אמר יהוה: 9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתו אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: 10 על כן עלייכם כלאו שמיים מטל והארץ כלאה יבולה: 11 ואקררא חרב על הארץ ועל הרים ועל הרים ועל התיירוש ועל היזחර ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבבנה ועל כל גני יען כפifs: 12 ווישמע זרבבל בן שאליתיאל יהושע בן יהוזדק הכהן הנדול וכל שאלית העם בקהל יהוה אלהיהם ועל דברי חני הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה: 13 ויאמר חני מלך יהוה במלכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה: 14 וויער יהוה את רוח זרבבל בן שאליתיאל פחת יהודת ואת רוח יהושע בן יהוזדק הכהן הנדול ואת רוח כל שאלית העם ויבאו ויעשו מלאה בבית יהוה צבאות אלהיהם: 15 ביום עשרים וארבעה לחשיש בשני שנות שתים לדריווש המלך:

2 בשבעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר: 2 אמר נא אל זרבבל בן שאליתיאל פחת יהודת ואל יהושע בן יהוזדק הכהן הנדול ואל שאלית העם לאמר: 3 מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבבדו הראשון ומה אתם ראים אותו עתה הלוא כמהו כאן בעניכם: 4 ועתה חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוזדק הכהן הנדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשה כי אני אתכם נאם יהוה צבאות: 5 את

אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אותם לזרות את קרנות הגנים הנשאים קרכן אל ארץ יהודה לזרותה:

2 ואsha עני וארא והנה איש ובידו חבל מרה: 2 ואמר הנה אתה הילך ויאמר אליו למד את ירושלם לדראות כמה רחבה וכמה ארוכה: 3 והנה המלך הדבר כי יצא ומלך אחר יצא לקראותו: 4 ויאמר אליו רץ דבר אל הנער הללו לאמר פרוזות תשיב ירושלם מרוב אדים ובכמה בתוכה: 5 ואני אהיה לך נאם יהוה חומת אש סכיב ולכבוד אהיה בחוכחה: 6 היו היו ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי ארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה: 7 היו ציון המלטוי יושבת בת בבל: 8 כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שני של בני אל הגנים השללים אתכם כי הנגע בהם נגע בבבנת עינו: 9 כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבריהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני: 10 רני ושמתי בטה ציון כי הנני בא ושכני בטהך נאם יהוה: 11 ונלו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכני בטהך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליו: 12 ונחיל יהוה את יהודה חלקו על ארמות המקדש ובחור עוד בירושלם: 13 חס כל בשור מפני יהוה כי נעור מעונן קדרשו:

3 ויראנו את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלך יהוה והשtan עמד על ימינו לשטנו: 2 ויאמר יהוה אל השtan גער יהוה בר השtan ויגער יהוה בר הבהיר בירושלם הלווא זה אוד מצל מאש: 3 ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלך: 4 וויען ויאמר אל העמדים לפני לאמר הסירו הבגדים הצעים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליק עונך והלבש אתך מחלצות: 5 ואמר יישמו צניף טהור על ראשו וישמו הצניף הטהור על ראשו וילבשו בגדים ומלך יהוה עמד: 6 ויעד מלך יהוה ביהושע לאמר: 7 כה אמר יהוה צבאות אם בדרבי תילך ואם את משמרתי תשמר ונם אתה תדין את ביתך ונסתר שומר את חצרך ונתני לך מהלכים בין העמדים האלה: 8 שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעד היישבים לפניך כי אושׂר מופת מהה כי הנני מביא את עברי צמח: 9 כי הנה האבן אשר נתני לפני יהושע על אבן אחת שבעה עיניים הנני מפתח פתחה נאם יהוה

1 בחדר השמייני בשנת שתים לדריש יהוה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר: 2 קצף יהוה על אבותיהם קצף: 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שבו אליו נאם יהוה צבאות ואשׂוב אליהם אמר יהוה צבאות: 4 אל תהיו כאבתיכם אשר קראו אליהם הנבאים הראשים לאמר כה אמר יהוה צבאות שבו נא מדריכיכם הרעים ומעליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אליו נאם יהוה: 5 אבותיכם איה הם והנבאים הראים הלווא השינו אבותיכם וישבו וכמעלلين כי זם יהוה צבאות לעשות לנו כדריכינו וכמעלلين כי עשה אנחנו: 6 ביום שעדרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שתים לדריש יהוה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר: 8 ראיינו הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין הדרסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדרמים טרכים ולבנים: 9 ואמר מה אלה אדני ויאמר אליו המלך העמד בין כי אני אראך מה המה אלה: 10 וויען האיש העמד בין הדרסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: 11 וויענו את מלך יהוה העמד בין הדרסים ויאמר התהלך בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקחת: 12 וויען מלך יהוה ואמר יהוה צבאות עד متى אתה לא תرحم את ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: 13 וויען יהוה את המלך הדבר כי דברים טובים דברים נחמים: 14 ויאמר אליו המלך הדבר כי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציוון קנא נדולה: 15 ווקצף נדול אני קצף על הגנים השאננים אשר אני קצתי מעט ומה עזרו לרעה: 16 לבן כה אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים ביתוי בינה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה על ירושלם: 17 עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד הפוצינה ערי מטבח ונחם יהוה עוד את ציון ובחור עוד בירושלם: 18 ואשא את עני וארא והנה ארבע קרנות: 19 ואמר אל המלך הדבר כי מה אלה ויאמר אליו אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם: 20 ויראנו יהוה ארבעה חורשים: 21 ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות

יזכאות ורוח בכנפיים ולהנה כנפים ככנפי החסידה
ותשנה את האיפה בין הארץ ובין השמיים : 10 ואמר
אל המלך הדבר כי אגה המה ממלכתה את האיפה : 11
ויאמר אליו לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והניחה
שם על מכתה :

6 ואشب ואשה עני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות
מ בין שני החרים והחרים הרי נחשת : 2 במרכבה
הראשונה סוסים אדרומים ובמרכבה השניה סוסים שחדים :
3 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית
סוסים ברדים אמצעים : 4 ואען ואמר אל המלך הדבר
בי מה אלה אדני : 5 ויען המלך ואמר אליו אלה ארבע
רחות השמיים יצאות מהתחיב על ארון כל הארץ : 6
אשר בה הסוסים השחרדים יצאים אל ארץ צפון והלבנים
יצאו אל אחדריהם והברדים יצאו אל ארץ הרים : 7
והאמצעים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר
לכו התהלך בארץ ותתהלך בארץ : 8 ויעזק אתי
VIDER אל לאמר ראה היוזאים אל ארץ צפון הניחו את
ירוחי בארץ צפון : 9 ויהי דבר יהוה אליו לאמר : 10 לך
מאת הנולחה מחלדי ומאת טובייה ומאת ידיעיה ובאת אתה
ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר בא מכבב :
11 ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושםת בראש יהושע
בן יהצדיק הכהן הגדול : 12 ואמרת אליו לאמר כה
אמר יהוה צבאות לאמור הנה איש צמח שמו ומתחתיו
צמח וبنנה את היכל יהוה : 13 ויהו יבנה את היכל יהוה
והוא ישא הור וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו
ועצת שלום תהיה בין שנייהם : 14 והעטרת תהיה לחלם
ולטובייה ולידיעיה ולחן בן צפניה לזרון בהיכל יהוה :
15 ורוחקים יבואו ויבנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה
צבאות שלחני אליכם והיה אם שמו תשמעון בקול יהוה
אליכם :

7 ויהי בשנת ארבע לדריש המלך היה דבר יהוה אל
זכריה בארכעה לחדר החשוי בכסלו : 2 וישלח בית אל
שר אצד ורנס מלך ואנשיו לחולות את פנו יהוה : 3 ואמר
אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר
האבהה בחדר החמשי הנור כאשר עשית זה כמה שנים :
4 ויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמר : 5 אמר אל כל
עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמח וספר בחמשי
העפרת אל פיה : 6 ואשה עני וארא והנה שרים נשים

צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד : 10 ביום
ההוא נאם יהוה צבאות תקראו אש לרעשו אל תחת נפנ
ואל תחת ana :

4 וישב המלך הדבר כי ויעירני כאיש אשר יעור
משתו : 2 ויאמר אליו מה אתה ראה ויאמר ראייתו והנה
מנורת זהב כליה גוללה על ראשיה ונרתיה עליה
שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשיה : 3 וושנים
זיהום עליה אחד מימיון גוללה ואחד על שמאליה : 4 ואען
ואמר אל המלך הדבר כי לאמר מה אלה אדני : 5
ויען המלך הדבר כי ויאמר אליו הלויא ידעת מה המה
אליה ואמר לא אדני : 6 ויען ויאמר אליו לאמר זה הדבר
יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוח
אמור יהוה צבאות : 7 מי אתה הר הנגדל לפני זרבבל
למיישר והוציא את האבן הראשית תשאות חן לה : 8
VIDER דבר יהוה אליו לאמר : 9 ייד זרבבל יסדו הבית
זהה וידיו תבצענה וירעת כי יהוה צבאות שלחני אליכם :
10 כי מי בו ליום קטנות ושמו וראו את האבן הבדיל
ביד זרבבל שבעה אלה עני יהוה המה מושותים בכל
הארץ : 11 ואען ויאמר אליו מה שני היותם האלה על ימין
המנורה ועל שמאליה : 12 ואען שנית ויאמר אליו מה שתו
שבלי היותם אשר ביד שני צנורות הזהב המוריקים
מעליהם הזהב : 13 ויאמר אליו לאמר הלויא ירעת מה
אליה ואמר לא אדני : 14 ויאמר אלה שני בני היכר
העמדים על ארון כל הארץ :

5 ואشب ואשה עני וארא והנה מולחה עפה : 2 ויאמר
אליה מה אתה ראה ויאמר אני ראה מולחה עפה ארכה
עשרים באמה ורחבה עשר באמה : 3 ויאמר אליו זאת
האליה היזאת על פני כל הארץ כי כל הנבז מזה כמוש
נקה וככל התשבע מזה כמוש נקה : 4 הוציאתו נאם יהוה
צבאות ובאה אל בית תנבז ואל בית הנשבע בשמי לשקר
ולנה בתוך ביתו וכלהתו ואת עציו ואת אבניו : 5 ויצא
המלך הדבר כי ויאמר אליו שא נא ענייך וראה מה
היזאת הואת : 6 ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה
היזאת ויאמר זאת ענים בכל הארץ : 7 והנה ככר עפרת
נשאת וזאת אשא אחת יושבת בתוך האיפה : 8 ויאמר
אתה חרשעת וישלח אתה אל תוך האיפה ווישך את אבן
העפרת אל פיה : 9 ואשה עני וארא והנה שרים נשים

והייתה ברכה אל תיראו תחוקנה ידיכם: 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר נמנוח להרע לכם בהקציף אביכם אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: 15 כן שבתי זממתי בימים האלה לחייטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו: 16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: 17 ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבככם ושבעת שקר אל אהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: 18 ויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמר: 19 כה אמר יהוה צבאות צום הרכبي וצום החמייש וצום השכיביע וצום העשורי יהוה לבית יהודה לשון ולשםחה ולمعدים טובים והאמת והשלום אהבו: 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר באו עמים וישבי ערים רכבות: 21 והולכו ישבו אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה נם אני: 22 ובאו עמים רבים ונויים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה: 23 כה אמר יהוה צבאות ביום ההמה אשר יחויק עשרה אנשים מכל לשנות הנויים והחויק בכנע איש יהודى לאמר נלכה עמכם כי שמענו אליהם עמכם:

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודרשך מנהתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: 2 ונם חמת תנבל בה צר וצידון כי חכמה מادر: 3 ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כתיש חומות: 4 גננה אדרני ודרשה והכה בים חיליה והדיא באשタル: 5 תרא אشكلון ותירא ועזה ותחיל מادر ועקרון כי הביש מבטה ואבר מלך מעזה ואשקלון לא תשב: 6 וישב ממדו באשדור והכרתי נאון פלשתים: 7 והסרתי דמיו מפיו וشكציו מבין שניינו ונשאר נם הוא לאלהינו והיה כאלו ביהודה ועקרון כיבוסי: 8 ותניתו לבתו מזבח מעבר ומשב ולא עבר עליהם עוד נשכ כי עתהראי עני: 9 נגיל מادر בת ציון הרישע בת ירושלם נהג מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכבב על חמור ועל עיר בן אנתנו: 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתת קשת מלחמה ודבר שלום לנויים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 11 נם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: 12 שוכנו לבצורך אסורי התקווה נם הום מוגד משנה אשיב לך: 13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי

ובשביעי וזה שביעים שנה הצום צמתני אני: 16 וכי תאבל וכי תשטו הלווא אתם האכלים ואתם השתים: 7 הלווא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנבאים הראשונים בהיות ירושלם ישבה ושלוחה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב: 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד וرحمות עשו איש את אחיו: 10 ואלמנה ויתום נור וענו אל תעסוקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבכם: 11 ווימאנו להקשיב ויתנו כתף סדרת ואזניהם הכבידו משמעו: 12 ולבכם שמו שמר משמעו את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות בrhoתו ביד הנבאים הראשונים והוא קאף נдол מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: 14 ואסערם על כל הנויים אשר לא ידועם והארץ נשמה אחרייהם מעבר ושב וישמו ארץ חמדה לשמה:

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה נדולה וחמה נדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכני בתוכך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש: 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישב זקניהם וקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרבי מים: 5 ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדי משחיקים ברכבתה: 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעני שארית העם הזה ביוםיהם ההם נם בעני יפלא נאם יהוה צבאות: 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מורה ומארץ מבוא המשם: 8 והבאתי אתם ושכנו בתוכך ירושלם והוא לו לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: 9 כה אמר יהוה צבאות תחוקנה ידיכם השמעים ביוםיהם האלה את הדברים האלה מפי הנבאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות היכיל להבנות: 10 כי לפניו הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה ולי יצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברכחו: 11 ועתה לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: 12 כי זרע השלים הנפנ חתן פריה והארץ תתן את יבולה והשימים יתנו טלים והנהלתו את שרירות העם הזה את כל אלה: 13 וזה כאשר היותם קלהה בנויים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם

מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעעה את הצאן: 8 ואחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקדר נפשי בהם ונם נשם בחלה כי: 9 ואמר לא ארעעה אתכם המטה תנמות והנכחדרת תכחדר והנשארות תأكلנהasha אתبشر רעותה: 10 ואקח את מקלי את נעם ואנדע אתו להפירות את בריתוי אשר כרתי את כל העמים: 11 ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרם אני כי דבר יהוה הוא: 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניים הבו שכרי ואם לא חדרו וישקלו את שכרי שלשים כסף: 13 ויאמר יהוה אל השליכו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליים וakah שלשים הכסף ואשליך אותו בית יהוה אל היוצר: 14 ואנדע את מקלי השני את החבלים להפירות את האחווה בין יהודה ובין ישראל: 15 ויאמר יהוה אליו עוד קח לך כל רעה אליו: 16 כי הנה אני מקים רעה בארץ הנכחות לא יפרק הנער לא יבקש והנשברת לא רפאה הנצבה לא יכלכל ובשר הבראה יאכל ופרסהין פרק: 17 חוי רעי האל עזבי הצאן הרבה על זרועו ועל עין ימינו זרועו יבוש תיבש ועין ימינו כחה תכחה:

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נתה שמי ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו: 2 הנה אני שם את ירושלים סף רעל לכל העמים סביב ונם על יהודה יהיה במצרים על ירושלים: 3 וזהו ביום ההוא אשים את ירושלים אבן מעמסה לכל העמים כל עמסה שרוט שרטו ונאספו עלייה כל נוי הארץ: 4 ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתהמון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עניי וכל סוס העמים אכה בעורון: 5 ואמרו אלפי יהודה בלבם אמזה לי ישבו ירושלים ביהוה צבאות אליהם: 6 ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככיוור אש בעצים וככלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאל את כל העמים סביב וישבה ירושלים עוד תחתיה בירושלם: 7 והושיע יהוה את האלי יהודה בראשנה למען לא תנגדל תפארת בית דוד ותפארת ישיב ירושלים על יהודה: 8 ביום ההוא יין יהוה בעד יושב ירושלים והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד רודולם וכמלך יהוה לפניו: 9 והיה ביום ההוא אבקש להשמד את כל הגוים הבאים על ירושלים: 10 ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלים רוח חן ותחנונים והביטו

ונברים וועורתיו בניך ציון על בניך יין ושמתייך כחרב בשופר יתקע והלך בסערות תימן: 15 יהוה צבאות יין עליהם ואכלו וככשו אبني קלע ושטו המו כמו יין ומלאו כמורק כזיות מזבח: 16 והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא צאן עמו כי אبني נור מהונססת על אדמות: 17 כי מה טבו ומה יפיו דן בחורים ותירוש יונכט בתלות:

10 שליל מיהוה מטר בעת מלkos יהוה עשה חזיות ומטר נשם יתן להם לאיש עשב בשדה: 2 כי הטרפים דברו און והקסמים חזו שקר וחלמות השוא ידרבו הבל ייחמון על כן נסעו כמו צאן ענו כי אין רעה: 3 על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: 4 ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יהדו: 5 והיו נגברים בסיסים במשיט החזות במלחמה ונלחמו כי יהוה עם והביסו רכבי סוסים: 6 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנוחים כי אני יהוה אלהיהם ואעטם: 7 והיו נבנור אפרים ושמחה להם כמו יין ובניהם יראו ושמחו גל להם ביהוה: 8 אשרהם להם ואקצתם כי פרתיים ורבו כמו רבו: 9 ואזערם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושבו: 10 והשיבוותם מארץ מצרים ומאשור אקצתם ואל ארץ גלעד ולבנון אבאים ולא ימצא להם: 11 ועבר בים צרה והכח בים נלטם והבישו כל מצולות יאר והורד נאון אשר ושבט מצרים יסוד: 12 וגברתים ביהוה ושבמו יההלו נאם יהוה:

11 פחה לבנון דלזיך ותאכל אש באדרזיך: 2 הילל ברוש כי נפל ארו אשר אדרים שדרו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור: 3 קול יללה הרעים כי שדרה אדרתם קול שאגה כפירים כי שדר נאון הירדן: 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרנה: 5 אשר קניין יהרנן ולא יאשמו ומכריהן אמר ברוך יהוה ואעשר רועיהם לא יחמל עליהן: 6 כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אני ממציא את האדם איש ביד רעהו ובירד מלכו וכתחתו את הארץ ולא אziel מידם: 7 וארעעה את צאן ההרנה לבן עניי הצאן ואקח לי שני

יהיה אor: 8 והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים החזים אל הים הקרים וחותים אל הים האחרון בקייז ובחרף היה: 9 והיה יתוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יתוה אחד ושמו אחד: 10 יסוב כל הארץ ערבבה מגבע לרמון נגב ירושלים ורامة ושבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: 11 ווישבו בה והרם לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטה: 12 וatat היהת המגפה אשר ינפ' היהת את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עמד על רגלו ועיניו תמקנה בהריהן ולשונו תמק בפיהם: 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזקון איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: 14 וכן יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרבי מאד: 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הנמל והחמור וכל הבהמה אשר היה במחנות ההמה מגפה חזאת: 16 והיה כל הנורא מכל הגוים הבאים על ירושלים ועלו מידי שנה בשנה להשתחוות למלך יהוה צבאות ולחן את חן הסוכות: 17 והיה אשר לא עלה מאה משפחות הארץ אל ירושלים להשתחוות למלך יהוה צבאות ולא עליהם היה הגשם: 18 ואם משפחת מצרים לא תעללה ולא עלה בא ולא עליהם תהיה המגפה אשר ינפ' היהת את הגוים אשר לא עלה לחן את חן הסוכות: 19 זאת תהיה חטא מצרים וחטא כל הגוים אשר לא עלו לחן את חן הסוכות: 20 ביום ההוא יהיה על מצלחות הסוס קדרש ליהוה והיה הסירות בבירות יתוהו כمزוקים לפני המזבח: 21 והיה כל סיר בירושלים וביהודה קדרש ליהוה צבאות ובאו כל הובחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא היהו כנען עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא:

אל' את אשר דקרו וספרו עליו כמספר על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור: 22 ביום ההוא גנדל המספר בירושלים כמספר הדר רמוון בבקעת מנדון: 23 וספרה הארץ משפחות משפחות בלבד משבחת בית דוד בלבד לבך ונשיהם בלבד משבחת בית לוי בלבד ונשיהם בלבד משפחתי השמייש משפחתי בית לוי בלבד ונשיהם בלבד משבחת הנשאות משפחתי בלבד ונשיהם בלבד: 14 כל המשפחות הנשאות משפחתי בלבד ונשיהם בלבד:

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולשבוי ירושלים לחשתאות ולנדיה: 2 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכזרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכיר עוד נום את הנבאים ואת רוח הטעמה עבירות מן הארץ: 3 והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תהיה כי שקר דברת בשם יהוה ודרקרתו אביהם ואמו ילדיו בהנבא: 4 והיה ביום ההוא יבשו הנבאים איש מזונו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למן כח: 5 ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדרמה אנכי כי אדם הקני מונעורי: 6 ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיןיך ואמר אשר הכווי בית מאתבי: 7 חרב עורי על רעוי ועל גבר עמיית נאם יהוה צבאות הך את הרעה ותופצין הצען והשבתי ידי על הצערים: 8 והיה בכל הארץ נאם יהוה פין נום בה יכרתו יגעו והשלישי יותר בה: 9 והבאתי את השלשית באש וצראפתים כצרא את הכספי ובחנותים כבחן את הזוחב הוא יקרא בשמי ואני עננה אותו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי:

14 הנה יום בא ליהוה וחלק שלך בקרברך: 2 ואספה את כל הגוים אל ירושלים למלחמה ונכלהה העיר ונשׁו הבתים והנשים תשננה וויאחציז העיר בוגלה ויתר העם לא יכירת מן העיר: 3 וויאחציז יהוה ונלחם בנויים ההם יום הלחמו ביום קרבך: 4 ועמדו רגלו ביום ההוא על הר הוויתים אשר על פנוי ירושלים מקדם ונבקע הר הוויתים מהציו מזרחה וימה ניא גודלה מאד ומשחציז החר צפונה וחציו ננבה: 5 ונסתם ניא הרי כי גינע נוי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש ביום עוזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדרשים עמק: 6 והיה ביום ההוא לא יהוה אוד יקרות יקפאוון: 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערבית

נחת הוּא: 6 תורה אמת היהת בפיו ועולה לא נמצא במשפטו בשלום ובמושור הָלֵך אֶתְיו ורביהם השיב מעון: 7 כי שפטו כהן שמרו דעת ותורה יקשו מפיו כי מלאך יהוה צבאות הוּא: 8 ואתם סרתם מן הדרך הכהלתם רבים בתורה שחחתם ברית הלוּי אמר יהוה צבאות: 9 וכן אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר איןכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה: 10 הלוּא אַב אחד לכלנו הלוּא אל אחד בראנו מדוּע נבנְד איש באחיו לחולל ברית אבותינו: 11 בגנְד יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אַב וכבעל בת אל נכר: 12 יכרת יהוה לְאִיש אשר יעשה עַר ושית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכִי ואנְך מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם: 13 ואמרתם על מה על כי יהוה העיד ביןך ובין אשת נעריך אשר אתה בנדתת בה והיא חברתך ואשת בריתך: 15 ולא אח עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעריך אל' בנד: 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבשו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבנדו: 17 והונעתם יהוה בדבוריים ואמרתם במה הונענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה וביהם הוא חפץ או אינה אלהי המשפט:

3 הני שליח מלאכי ופנה דרך לפניו ופתאם יבוא אל היכל הארון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: 2 ומיכל את יומם בואו ומי העמד בהראותיו כי הוא כאש מצפה וכברית מכבסים: 3 וישב מצפה ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזוהב וככסף והוא ליהוה מנישן מנהה בצדקה: 4 וערבה ליהוה מנהת יהודה וירושלם כמו עולם וכשנים קדמונות: 5 וקרבתו אליכם למשפט והייתה עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעסקיו שבר שכיר אלמנה ויתום ומתייר נר ולא יראני אמר יהוה צבאות: 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני עקב לא כליהם: 7 למיimi אבותיכם סרתם מהקי ולא שמרתם שוכן אלוי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: 8 היקבע אדם אלהים כי אתם

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: 2 אהבתו אתם אמר יהוה ואhabת את יעקב: 3 ואת עשו שנאתי ליעקב נאם יהוה ואhabת את נחלה ליהנות מדבר: 4 כי ואשים את הריו שמה ואת נחלה ליהנות מדבר אמר אדורם רשותנו ונשב ונקנה תרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהראוס וקראו להם נבול רשותה והעם אשר זעם יהוה עד עולם: 5 ועיניכם תראייה ואתם אמרו ינדי יהוה מעל לבול ישראל: 6 בן יכבר אב שעבד אדרני ואם אב איה כבודי ואם אדרונים אני איה מורה אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בווי שמי ואמרתם מהה בזינו את שמי: 7 מגנישם על מזבחו להם מנאל ואמרתם במה נאלנו בamarcum שלחן יהוה נבזה הוא: 8 וכי תנשון עור לזבח אין רע וכי תנישו פסח וחללה אין יהוה צבאות: 9 ועתה חלו נא פנֵי אל ויהנמו מידכם היהת ואת היוש מאcum פנים אמר יהוה צבאות: 10 מי נם בכם ויסנֵר דלתיים ולא תאירו מזבחו חנֵן לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנהה לא ארצתה מידכם: 11 כי מזבח שמש ועד מבואו גדול שמי בינוים ובכל מקום מקרר מגש לשמי ומנהה טהורה כי גדול שמי בינוים אמר יהוה צבאות: 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדרני מנאל הוא וניבנו נבזה אכלו: 13 ואמרתם הנה מתלה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החוללה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה: 14 ואדרור נוכל ויש בעדררו וכבר ונדר וזבח משחת לאדרני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בינוים:

2 ועתה אליכם המוצה הזאת הכהנים: 2 אם לא תשמעו ואם לא תשמעו על לב תחת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המאהר וארווי את ברכותיכם וגם ארותיה כי איןיכם שמיים על לב: 3 הני גער لكم את הזרע וזריתו פרש על פניכם פרש חניכם ונשא אתכם אליו: 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המוצה הזאת להיות בריתוי את לוי אמר יהוה צבאות: 5 בריתוי היהת אתו החיים והשלום ואתם לו מורה וייראני ומפני שמי

קביעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה:
9 במאלה אתם נדרים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: 10
הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרפ' בביות
ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והדרקתי לכם ברכה עד בליך די: 11
ונערתו לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הנפן בשדה אמר יהוה צבאות: 12 ואשררו
אתכם כל הניום כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה
צבאות: 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה
נדברנו עליך: 14 אמרתם שוא עבר אליהם ומה בצע כי
שמרנו משמרתו וכי הולכנו קדרנית מפני יהוה צבאות:
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים נם נבנו עשי רשות נם בחנו
אליהם וימלטו: 16 אז נדברו יראי יהוה אש את רעהו
ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו לראי יהוה
ולחשי שמו: 17 וזהו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר
אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על
בנו העבר אותו: 18 ושבתם וריאתם בין צדיק לרשע בין
עבד אליהם לאשר לא עבדו:

4 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה
רשעה קש ולחט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר
לא יעוז להם שרש וענף: 2 וזרחה לכם יראישמי שמש
צדקה ומרפא בכנפייה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבך: 3
ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפוה רגולכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: 4 זכרו תורה משה
עבדו אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקיקם
ומשפטיהם: 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
בואי יהוה הנדול והנורא: 6 ווהשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם פן אבוא והזכיר את הארץ חרם:

תְּהִלִּים

בלבי מעת דגנום ותירוזם רבו: 8 בשלום ייחדו אשכבה
ואישן כי אתה יהוה לברך לבטה החשבי:

5 למנצח אל הנחילה מזמור לדוד אמריו האזינה
יהוה בינה הנגנית: 2 הקשבה לכול שווי מלכי ואלהי כי
אליך אתפְלֵל: 3 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך
ואצפה: 4 כי לא אל חפץ רשות אתה לא גירך רע: 5 לא
ויתיצבו הוללים לנגר ענייך שנות כל פועלך און: 6 תחابر
דברי כוב איש דמים ומרמה יתעב יהוה: 7 ואני ברב
חדרך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדש ביראתך: 8
יהוה נחני בצדקהך למען שורדי הושר לפני דרכך: 9
כי אין בפיו וכונה קרבם הות קבר פתוח גורונם לשונם
וחיליקון: 10 האשימים אלהים יפלו ממעצותיהם ברב
פשיעיהם הריחמו כי מרוי לך: 11 ווישמחו כל חוסי לך
עלולים ריננו ותסך עליינו ויעלצו לך אהבי שマーך: 12 כי
אתה תברך צדיק יהוה בצתה רצון תעטנו:

6 למנצח בינויו על השמיות מזמור לדוד יהוה אל
באפק תוכחני ואל בחמתך תיסרנו: 2 חנני יהוה כי
אם אל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: 3 ונפשי נבהלה
מאד ואת יהוה עד מתי: 4 שובה יהוה חלזה נפשי
וושענו למען חדרך: 5 כי אין במוות זכרך בשאל מי
יודה לך: 6 יגעתו באנחתו אשחה בכל לילה
מתמי בדמתו ערשי אספה: 7 עשה מכעס עני עתקה
בכל צורדי: 8 סורו ממוני כל פועלך און כי שמע יהוה קול
בכי: 9 שמע יהוה התהנתוי יהוה תפלתי יקח: 10 יבשו
ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

7 שנון לדוד אשר שר ליהוה על דבריו כוש בן ימני
יהוה אלהי לך חסותו הושענו מכל רדי והצילו: 2 פן
ישרף כאריה נשפי פרך ואין מציל: 3 יהוה אלהי אם
עשיתו ואת אם יש על בכפי: 4 אם גמלתי שלומי רע
ואחלזה צורדי ריקם: 5 יידרף אויב נפש וישג וירמס
בארץ חוי וכבודי לעפר ישבן סלה: 6 קומה יהוה באפק
הנשא בעברות צורדי ועורה אליו מישפט צוית: 7 ועדת
לאמים חסבך ועליה למרום שובה: 8 יהוה ירידן עמים
שפטע יהוהצדקי וכחמי עלי: 9 יגמר נא רע רשות
וחוכמן צדיק ובחן לבות וכליות אליהם צדיק: 10 מני
על אלהים מושיע ישרי לב: 11 אלהים שופט צדיק ואל

1 אשרי איש אשר לא חלק בעצת רשותם ובדרך
חפאים לא עמד ובמושב צחים לא ישב: 2 כי אם בתורת
יהוה חפציו ובתורתו יהנה יומם ולילה: 3 וזהה בעץ
שтол על פלני מים אשר פריו יתן בעתו ועלתו לא יוביל
וכל אשר יעשה יצליה: 4 לא כן הרשעים כי אם כמו
אשר תדרנו רוח: 5 על כן לא יקמו רשותם במשפט
וחפאים בעדת צדיקים: 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשותם תאבד:

2 מה נשנו גוים ולא מים יהנו ריק: 2 יתיצבו מלכי
ארץ ורונינים נסדו יחד על יהוה ועל מישיחו: 3 מנטקה
את מוסרתו ונוסליה ממנה עבטים: 4 יושב בשמי
ישחק אדרוי ילען למו: 5 או ידבר אליהם באפו ובחדרנו
יבהלו: 6 ואני נסכת מלכי על ציון קדשי: 7 אספра
אל חק יהוה אמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך: 8
שאל ממן ואתנה גוים נחלתך ואחזהך אפסי ארץ: 9
תרעם בשבט ברזיל כליל יוצר הנפצים: 10 ועתה מלכים
השכilio הוסרו שפטיך ארץ: 11 עבדו את יהוה ביראה
ונילו ברעדה: 12 נשקו בר פן יאנפ ותאברדו דרך כי
יבער כמעט אף אש כי כל חוסי בו:

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו
צרי ריבים קמים עלי: 2 ריבים אמרים לנפשי אין ישועה
לו באלהם סלה: 3 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים
ראשי: 4 קולי אל יהוה אקריא וענני מהר קדשו סלה: 5
אני שכתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסכני: 6 לא אירא
מרובבות עם אשר סביב שתו עלי: 7 קומה יהוה הושענו
אלדי כי היכית את כל איבי לחו שני רשותם שברת: 8
לייהוה הישועה על עמק ברכתך סלה:

4 למנצח בינויו מזמור לדוד בקראי עני אלהי צדקי
בצער הרחבות לי חנני ושמע תפלתי: 2 בני איש עד מה
כבודי לכלה מה תהבון ריק תבקש כוב סלה: 3 ודעו כי
הפליה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אלוי: 4 רגנו
ואל תחתאו אמרו בלבבכם על משככם ודרמו סלה:
5 זבחו זבח צדך ובטהו אל יהוה: 6 ריבים אמרים מי
יראנו טוב נסה עליינו אור פניך יהוה: 7 נתהה שמה

10 למה יהוה העמד ברחוק העלים לעתות בצרה:
2 בנאות רשות ידליך עני יתפשו במוות וו חשבו: 3 כי
הלו רשות על התאות נפשו ובצען ברך נאץ יהוה: 4 רשות
כנבה אפו בלב ידרש אין אלהים כל מומתו: 5 חילו
דרכו בכל עת מרים משפטיך מנגדו כל צורריו יפה
בهم: 6 אמר בלבו בלבו אל מות לדר ודר אשר לא ברע: 7
אליה פיהו מלא ומרמות ותקח תחת לשונו עמל ואון: 8
ישב במארכ חצרים במוסתרים יהרג נקי עינוי ללחכה
צפנו: 9 יארב בMASTER בMASTER אראב לחוטף עני
חוטף עני במשכו בראשו: 10 ורוכה ישח ונפל בעצמוני
חלכים: 11 אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בלב ראה
לנצח: 12 קומה יהוה אל נשא יידך אל תשכח עניים: 13
על מה נאץ רשות אלהים אמר בלבו לא תדרש: 14 דראתה
כי אתה עמל וכעס תביט לחת בידך עלייך יעוז חלכה
יתום אתה היהת עוזר: 15 שבר זרוע רשות ורע תדרוש
רשעו בלב תמצא: 16 יהוה מלך עולם ועד אברנו נוים
מארכו: 17 תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשב
אונך: 18 לשפט יתום ודק בלבו יוסוף עד לעזר אונש מן
הארץ:

11 למנצח לדוד ביהוה חסיטי איך תאמרו לנפשי נndo
הרכם צפור: 2 כי הנה הרשעים ידרכו קשת כוננו חצם
על יתר לירות במושׁא פאל לישרי לב: 3 כי השותה תירסן
צדיק מה פועל: 4 יהוה בחיל קדשו יהוה בשמיים כסאו
עינוי יהזו עפפני יבחן בני אדם: 5 יהוה צדיק יבחן
ורשות ואהבת חמס שנאה נפשו: 6 ימתר על רשותם פחים
ash גנפרית ורוח ולעפה מנתן כוסם: 7 כי צדיק יהוה
צדקות אהב ישר יהזו פניו:

12 למנצח על השמיות מזמור לדוד הוועידה יהוה כי
גמר חסיד כי פסו אמוניים מבני אדם: 2 שוא ידרבו איש
את רעהו שפט חלוקות בלב ולב ידרבו: 3 יכרצה יהוה
כל שפט חלוקות לשון מדברת גדלות: 4 אשר אמרו
לleshnu נגביר שפטינו אנחנו מי אדון לנו: 5 מshed עניים
מאנקת אבויים עתה אקים אמר יהוה אשית בישע יפה
לו: 6 אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צורף בעיל
לא-ארץ מזוק שבעתים: 7 אתה יהוה תשמרת הצרנו מן
הדור זו לעולם: 8 סבב רשותם ותהלכו כרם זלות
לבני אדם:

עם כל ימים: 12 אם לא ישוב חרבו ילטוש קשו דרכ
ויכוננה: 13 ולו הכנין כל מות חציו לדלקם יפעל:
14 הנה יחביל און והירה עמל וילד שקר: 15 בור כרה
ויחפרהו יופל בשחת יפעל: 16 ישוב עמלו בראשו ועל
קרדרו חמסו ירד: 17 אודה יהוה כצדקו ואומרה שם
יהוה עליון:

8 למנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדניינו מה
אדיר שמק בכל הארץ אשר תנה הורך על השמים: 2
מפני עולמים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבי
אויב ומונקם: 3 כי אראה שםיך מעשי אצבעתיך ירה
וכוכבים אשר כוננתה: 4 מה אונש כי חוכרנו ובן אדם
כי תפקרנו: 5 ותחרהו מעשי יידיך כל שתה תחת רגליים:
6 תמשלחו במעשי יידיך כל שתה תחת רגליים:
7 צנה ואלפים כלם ונם בחמות שדי: 8 צפור שמיים ורני
הים עבר ארכות ימים: 9 יהוה אדניינו מה אדיר שמק
בכל הארץ:

9 למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל
לב אספירה כל נפלאותך: 2 אשמהה ואלצתך בך
אומרה שמק עליון: 3 בשוב אויבי אחר יכשלו ויאבדו
מןין: 4 כי עשת משפטך וידיינו ישבח לכסא שופט צדק:
5 גנערת גוים אבדת רשותם מהוות לעולם ועד: 6
האויב תמו חרבות לנצח וערם נתשת אבד זכרם המה:
7 יהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: 8 והוא ישפט
תבל בצדך ידין לאמים במישרים: 9 ויהי יהוה משגב
לך משגב לעתות בצרה: 10 ויבתחו בך יודע שמק כי
לא עזבת דרשייך יהוה: 11 זמרו ליהוה ישב ציון הגנו
בעימים עליותיו: 12 כי דרש דמים אותך וכך לא שכח
צעקת עניים: 13 חנני יהוה ראה עני מושנא מרדמומי
משעריו מות: 14 למען אספירה כל תהלהיך בשעריך בת
ציון אניליה בישועתך: 15 טבעו נוים בשחת עשו בראשות זו
טמננו נכלדה רגלה: 16 נודע יהוה משפט עשה בפועל
כפיו נוקש רשות הגנו סלה: 17 ישובו רשותם לשאולה
כל נוים שכח אלהים (Sheol h7585) 18 כי לא לנצח ישכח
אביוון תקות ענוים חאבך לעד: 19 קומה יהוה אל יעו
אנוש ישבטו נוים על פניך: 20 שיתה יהוה מורה להם
ידעו נוים אונש המה סלה:

13 צרפתני כל תמצא זמותי כל עבר פי: 4 לפועלות אדם בדבר שפטיך אני שמרתי אדרחות פריעץ: 5 תמן אשרי במוגולותיך כל נמוטו פעמי: 6 אני קראתיך כי תענני אל הַט אונך לי שמע אמרתי: 7 הפללה חסריך מושיע חסום מתקוממים בימינך: 8 שמרני כאישון בת עין בצל כנפי חסתרני: 9 מפני רשעים זו שדרני איבי בנפש קיopo על: 10 חלבמו סגרו פימו דברו בנות: 11 אשרינו עתה סבבוני עיניהם ישיתו לננות בארץ: 12 דמיינו באדריה יסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים: 13 קוממה והוה קדמה פניו הדרעהו פלטה נשיש מרשע הרך: 14 ממתים ידך יהוה ממתים מחלד הלקם בחיים וצפינך חמלא בטנם ישבעו בנים והניהם יתדרם לעוליהם: 15 אני בצדך אחזה פניך אשבעה בהקץ תמנתך:

18 למונצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הצליל יהוה אותו מפק כל איביו ומיד שאל ויאמר ארחנן יהוה חזקי: 2 יהוה סלעי ומצדורי ומפלטי אל צורי אחסה בו מנני וקרן ישע משגבי: 3 מהלך אקרה יהוה ומן איבי אוושע: 4 אפנוני חבל מות ונחלי בליעל יבעתוני: 5 חבל שאל סבבוני קדרמוני מוקשי מות: 6 בצר לי אקרה יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולו ושותה לפניו הבוא באזני: 7 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרם ירנו ויתגנשו כי חרה לו: 8 עלה עשן באפו ואש מפי האכל בחלים בערו ממן: 9 רויט שמים וורד וערפל תחת רגליו: 10 וירכב על כרוב וייעף וידא על כנפי רוח: 11 ישת חזק סחרו סביבותיו סכתו השכת מים עבי שחקים: 12 מננה גנדו עביו עברו ברד ונחלי אש: 13 וירעם בשמים יהוה ועלין יtan קלו ברד ונחלי אש: 14 ושלה חזיו ויפיצם ובקרים רב ויהם: 15 ויראו אפיקו מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשחת רוח אפק: 16 ישלה ממרים קחני ימשני ממים רבים: 17 יצילנו מאיבי עז ומושנאי כי אמכו מני: 18 יקדמוני ביום אידי יהוה למשען לי: 19 וויצו אני למרחיב חילצני כי חפץ כי: 20 יגמלני יהוהצדקי כבר ידי ישיב לי: 21 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשותי מלאתי: 22 כי כל מושפטיו לנדי וחתתו לא אסיר מני: 23 ואהדי תמים עמו ואשתמר מעוני: 24 יושב יהוה ליצדקי כבר ידי לננד עינוי: 25 עם חסיד

למנצח מזמור לדוד עד أنها יהוה תשכתי נצח עד أنها חסתי ראת פניך ממן: 2 עד أنها אשית עצות בנפשי ינון לבכבי יומם עד أنها ירום איבי עלי: 3 הבטה עני יהוה אלהי האירה עני פן אישן המות: 4 פן יאמר איבי יכלתו צרי גינלו כי אמוות: 5 ואני בחסדר בטחתי נילabi בישועך: 6 אשירה ליהוה כי נמל עלי:

14 למונצח לדוד אמר נבל לבבו אין אליהם השחיתו התעיבו עליליה אין עשה טוב: 2 יהוה משימים השקוף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אליהם: 3 הצל סר ייחדו נאלחו אין עשה טוב אין נם אחר: 4 הלא ידעו כל פעלי און אכלוי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: 5 שם פחדו פחד כי אלדים בדור צדיק: 6 עצה עני תבישו כי יהוה מהחסחו: 7 מי יtan מציוں ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו גיל יעקב ישם ישראל:

15 מזמור לדוד יהוה מי יגור באהיל מי ישכן בהר קדש: 2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת לבבו: 3 לא רגל על לשנו לא עשה לדעה רעה וחרפה לא נשא על קרבו: 4 נבזה בעינוי נמאס ואת ראי יהוה יכבר נשבע להרע וללא ימר: 5 כספו לא נתן בנשך ושחר על נקי לא לחק עשה אלה לא ימות לעולם:

16 מכחם לדוד שמרני אל כי חסתי לך: 2 אמרת ליהוה אדרני אתה טובי ביל עלי: 3 לקודשים אשר בארץ המה ואדרידי כל חפצי כם: 4 ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיך נסיכיהם מדם ובאלasha את שמותם על שפתו: 5 יהוה מנת חלקי וכוסוי אתה תומיך גורלי: 6 חבלים נפלו לי בنعمים אפ' נחלת ספרה עלי: 7 אברך את יהוה אשר יעננו אפ' לילות יסרוני כליוו: 8 שווית יהוה לנדרי תמיד כי מימיינו בל אלמוות: 9 לכון שמה לבוי וניל כבודאי אפ' בשורי ישכן לבטה: 10 כי לא חזק נפש לשאול לא תחן חסידך לראות שחת: 11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

17 הפללה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפטוי מורה: 2 מלפניך משפטין יצא עיניך תחזינה מישרים: 3 בחתנת לבי פקרת לילה

בְּאֹזֶתֶם וְנִקְיּוֹ מִפְשָׁע רֶב: 14 יְהוָה לְרַצּוֹן אָמְרִי פִי
וְהַגּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צָרוֹר וְגָאָל:

20 לְמַנְצָחָ מִזְמָרָ לְדוֹד יְעַנֵּךְ יְהוָה בַּיּוֹם צָרָה יִשְׁגַּבְךָ
שֶׁם אֱלֹהִי יַעֲקֹב: 2 יִשְׁלַח עַזְרָךְ מִקְדָּשׁ וּמִצְוָה יִסְעַדְךָ: 3
יַכְרֵב כָּל מִנְחָתֶךָ וּעֲולָתֶךָ יִדְשָׁה סֶלֶה: 4 יִתְן לְךָ כְּלֵבֶבָךָ
וְכָל עַצְתֶּךָ יִמְלָא: 5 נִרְנְנָה בִּשְׁעוֹתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְנָלֶנֶה
יְמָלָא יְהוָה כָּל מִשְׁאָלוֹתֶךָ: 6 עַתָּה יַדְעַתִּי כִּי הַשׁׁוּעָה יְהוָה
מִשְׁיחָו יְעַנְהוּ מִשְׁמֵי קְדוּשָׁו בְּגַנְבָּרוֹת יְשַׁעַׁ יְמִינָו: 7 אֱלֹהִ
בָּרְכָב וְאֱלֹהִ בָּסָסִים וְאַנְחָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִכְרָרִים: 8
הַמָּה כָּרְבָּו וְנִפְלָא וְאַנְחָנוּ קְמָנוּ וְנִתְעוֹדר: 9 יְהוָה הַשׁׁוּעָה
הַמֶּלֶךְ יְעַנְנוּ בַּיּוֹם קְרָאוּנוּ:

21 לְמַנְצָחָ מִזְמָרָ לְדוֹד יְהוָה בַּעֲזָק יִשְׁמָה מֶלֶךְ
וּבִשְׁעוֹתֶךָ מָה וְגַיְלָ מָאָד: 2 חָאֹתָ לְבָוּ נִתְהַתָּ לוּ וְאַרְשָׁתָ
שְׁפָתָיו כָּל מִנְעָתָ סֶלֶה: 3 כִּי תִּקְרְמָנוּ בְּרָכּוֹת טָבָתְשָׁוֹת
לְרָאשָׁו עַטְרָתְפָז: 4 חַיִם שָׁאָל מִמְּךָ נִתְהַתָּ לוּ אַרְךָ יִמְיָם
עוֹלָם וְעַד: 5 גַּדְולָ כְּבָדָו בִּשְׁעוֹתֶךָ הָוָדָה וְהַדָּרָתְשָׁוֹת
עַלְיוֹן: 6 כִּי תִּשְׁתְּחַתָּהוּ בְּרָכּוֹת לְעַד תִּחְדְּהָו בְּשָׁמָחָה אֲתָ
פְּנַיָּךְ: 7 כִּי הַמֶּלֶךְ בְּטָח בִּיהוָה וּבְחַסְד עַלְיוֹן בְּלִי מִוּתָה: 8
תִּמְצָא יַדְךָ לְכָל אַיְבָיךְ יִמְינָךְ תִּמְצָא שְׁנָאָיךְ: 9 תִּשְׁתְּמָנוּ
כְּתָנָר אֲשָׁלָת פְּנַיךְ יְהוָה בְּאָפָו יְבָלָעָם וְתַאֲכָלָם אֲשָׁא:
10 פְּרִימָו מָאָרֶץ תָּאָבָר וּוּרְעָם מְבָנָי אָדָם: 11 כִּי נִטְוָ
עַלְיךָ רָעָה חַשְׁבָו מִזְמָה בְּלִי וּכְלָו: 12 כִּי תִּשְׁתְּמָנוּ שְׁכָם
בְּמִתְרִיךְ תְּכֹונֵן עַל פְּנֵיהם: 13 רֹמָה יְהוָה בְּעַזְקָ נִשְׁרָה
נוֹזְמָה נִבְוֹתָה:

22 לְמַנְצָחָ עַל אַיִלָת הַשְׁחָר מִזְמָרָ לְדוֹד אַלְיָ אַלְיָ לְמָה
עַזְבָּתָנִי רַחֲקָ מִוְשָׁעָתִי דְּבָרֵי שָׁאָנָטִי: 2 אֱלֹהִי אַקְרָא יְוָמָם
וְלֹא תָעָנָה וְלֹילָה וְלֹא דּוֹמָה לִי: 3 וְאַתָּה קְדוּשׁ וְשָׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: 4 בְּךָ בְּטָחָו אַבְתָּנוּ בְּטָחָו וְתַפְלָטָמוּ: 5
אַלְיָ זַעַקָו וְגַמְלָטוּ בְּךָ בְּטָחָו וְלֹא בּוֹשָׁו: 6 וְאַנְכִי תְּולָעָת
וְלֹא אִישׁ הַרְבָּת אָדָם וּבּוֹעָם: 7 כָּל רָאֵי לִילָעָנוּ לִי יְפָטוֹרָו
בְּשֶׁפָה יִנְעוּ רָאֵשׁ: 8 גָּלָל יְהוָה יְפָלָתָהוּ יִצְחִילָהוּ כִּי חַפְץ
בּוּ: 9 כִּי אַתָּה גָּחִי מִבְטָחָו מִבְטָחָו עַל שְׁדֵי אָמִי: 10 עַלְיךָ
הַשְּׁלָכָתִי מִרְחָם מִבְטָחָו אָמִי אַלְיָ אַתָּה: 11 וְאַל תַּרְחַק מִמְנִי
כִּי צָרָה קְרוּבָה כִּי אַיְן עֹזָר: 12 סַבְבָּנוּ פְּרִים רְבִים
אֲבָרוּ בְּשֵׁן כְּתָרְנוּ: 13 פָּצַז עַל פִּיהָם אֲרִיה טְרֵף וְשָׁאָגָן:
14 כְּמִים נְשַׁפְכָתִי וְהַתְּפִרְדוּ כָל עַצְמוֹתִי הִיָּה לְבִי כְּדָונָגָן

תִּתְחַסֵּד עַמְגָב תְּבִרְרָ וְעַמְקָשָׁה הַתְּמִםָם: 15 עַמְגָב תְּבִרְרָ וְעַמְקָשָׁה
וְעַקְשָׁה הַהְפְּתָלָל: 16 כִּי אַתָּה עַמְגָב תְּבִרְרָ וְעַמְקָשָׁה אֱלֹהִי גִּנְיהָ חַשְׁכִּי:
17 כִּי בָּקָר אַרְצָ נְדָרָ וְבָאֱלֹהִי אַדְלָגָ שָׁוָר: 18 הַאֲלָל תְּמִים
דְּרָכָו אָמָרָתָה יְהוָה צָרָופָה מִןָה הוּא לְכָל הַחֲסִים בָוּ: 19 הַאֲלָל תְּמִים
כִּי מַיְאָלָה מִבְלָעָדִי יְהוָה וּמַיְצָר זָוָלָה אֱלֹהֵינוּ: 20 הַאֲלָל
כָּאֵילָות וְעַל בְּמַתִּי יְעִמְדָנִי: 21 מַלְמָד יִדְיָו לְמִלְחָמָה
וְנִתְחַתָּ קְשָׁתָה נִחְשָׁה וְרוּעָתִי: 22 תְּרֵחָבָ צָעָדִי תְּחִתִּי וְלֹא
מַעֲדָנוּ וְעַנוֹתָךְ תְּרָבָנוּ: 23 אַרְדָרָפָ אַיְבָיךְ וְאַשְׁגָן וְלֹא אַשְׁוֹב
עַד כְּלָוָתָם: 24 אַמְחָצָם וְלֹא יִכְלָוָ קָום יִפְלָלוּ תְּחַת גְּנָלִי:
25 וְחַזְדָרִי חַזְדָרִי תְּחַת גְּנָלִי: 26 וְאַיְבָיךְ נִתְחַתָּ לְבָבָי
חַיל לְמִלְחָמָה תְּכִרְיעָ קְמִי תְּחַתָּ: 27 וְאַיְבָיךְ נִתְחַתָּ לְ
עַרְפָ וְמַשְׁנָאִי אַצְמִיתָם: 28 יִשְׁוֹעָו וְאַיְן מַשְׁעָעָל יְהוָה
וְלֹא עַנְמָ: 29 אַשְׁחָקָם כַּעֲפָר עַל פְּנֵי רֹוח כְּטִיט הַצּוֹתָ
אַרְיקָם: 30 חַפְלָטָנִי מִרְבִּיבִי עַם תִּשְׁמַנְיִי לְרָאָנוּיִם עַם
לְאַיְדָעִי יְעַבְדָנוּ: 31 לְשָׁמָעָזָן יִשְׁמַעְוָ לְבַנְיָנִכְרָ
יִכְשָׁוָ לִי: 32 בְּנֵי נִכְרָ בְּיַלְוָ וְיִחְרָגָ מִמְסְנָרוֹתָהָם:
33 חַיִי יְהוָה וְבָרוֹקָ צָרוֹר וְיִרְוָם אֱלֹהִי יְשַׁעָה:
34 הַאֲלָל הַנּוֹתָן
קְמָמוֹת לִי וְיִדְבֵר עַמִּים תְּחַתָּ: 35 מַפְלָטִי מַאֲבִיכָ אַפָּמָן
קְמִי תְּרוּמָמִי מַאֲשָׁח הַמִּצְלָיִנִי: 36 עַל כֵּן אַוְדָק בְּנוּיִם
יְהוָה וְלַשְׁמָךְ אָזְמָרָה: 37 מַגְדָל יִשְׁוּעָתָ מִלְכָוּ וְעַשָּׁה חָסָר
לְמִשְׁיחָו לְדוֹד וְלַזְרָעָו עַד עַולְמָ:

19 לְמַנְצָחָ מִזְמָרָ לְדוֹד הַשְּׁמִים מִסְפָּרִים כְּבָוד אַל
וְמַעְשָׁה יַדְיוֹ מִנִּידָה רְקִיעָ: 2 יּוֹם לְיּוֹם יִבְעַמְרָ וְלִילָה
לְלִילָה יְהוָה דָעַת: 3 אַיְן אָמָר וְאַיְן דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע
קְוּלָם: 4 בְּכָל הָאָרֶץ יִצְאָ קָום וּבְקָצָה תְּבָל מְלִיחָם לְשִׁמְשָׁ
שֶׁם אַהֲל בָהָם: 5 וְהָוָא כְּחַתֵּן יִצְאָ מְחַפְתָּו יִשְׁשָׁ כְּגֻבָּ
לְרוֹזִין אַרְחָ: 6 מִקְצָה הַשְּׁמִים מָוֹצָא וְתַקְפָּתָו עַל קְצָוָתָ
וְאַנְסָתָר מִחְמָתוֹ: 7 תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מִשְׁבִּתָנָפָשָׁ
עַדְרוֹת יְהוָה נָאמְנָה מִחְכִּימָתָהָזָה: 8 פְּקוֹדִי יְהוָה יִשְׁרָיִם
מִשְׁמָחוֹ לְבִכְמָזָה תְּרִמְתָּהָעִינִים: 9 יִרְאָתִי יְהוָה
תְּהִרְוָה עַמְדָתָל עַד מִשְׁפְטִי יְהוָה אֶמְתָּחָדָו: 10
הַנְּחַמְדִים מִזְהָב וּמִפְזָרָה וְרָבָ וּמִתְהַזְקִים מִדְבָשָׁר וְנִפְתָּחָ צְפָפִים:
11 וְנִמְעַדְךָ נִזְהָר בָהָם בְשִׁמְרָמָ עַקְבָּרָבָ: 12 שְׁנִיאָתָמָי
יִבְנָי מִנְסָתְרוֹתָנָקָנִי: 13 גָּמָס מִזְדָּחָר אַל יִמְשָׁלָל

יבשו הבוגדים ריקם: 4 דרכיך יהוה הודיעני אรหותיך
למְהֻנָּי: 5 הדריכני באמתק ולמְהֻנָּי כי אתה אלְךָ ישי
אותך קויות כל היום: 6 זכר רחמייך יהוה וחסידיך כי
מעולם המה: 7 חטאות נעריך ופשעי אל תזכר כחסדך
זכר לי אתה למען טובך יהוה: 8 טוב וישר יהוה על כן
ויראה חטאיך בדרכך: 9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים
דרכו: 10 כל אรหותיך חסד ואמת לנצרי בrichtו
ועתהייו: 11 למען שמק יהוה וסלחת לענו כי רב הוא:
12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרכך יבחר: 13 נפשו
בטוב תלון וערעו יירש ארץ: 14 סוד יהוה ליראו ובריתו
להודיעם: 15 עני תמיד אל יהוה כי הוא יוציאה מרצה
רגלי: 16 פנה אליו ותחני כי ייחיד ועני אני: 17 צדות לבבי
הרחיבו ממצוקותיו הוציאני: 18 ראה עני כי רבו ושנתה חמס שנאוני:
כל חטאותיו: 19 ראה אובי כי רבו ושנתה חמס שנאוני:
20 שמרה נפשו והצילני אל אבוש כי חסתיך: 21 חם
וישר יצרוני כי קויותיך: 22 פרה אלהים את ישראל מכל
צורתו:

26 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלבתי וביהוה
בתחתי לא אمعد: 2 בחנני יהוה ונשני צרופה בליך
ולבי: 3 כי חסדך לננד עני ותתהלך באמתק: 4 לא
ישבתי עם מותי שוא ועם נעלמים לא אבוא: 5 שנأتي
קהל מרים ועם רשעים לא אשכ: 6 ארחן בנקון כפי
אסבבה את מזבחיך יהוה: 7 לשמע בקול תורה ולספר
כל נפלאותיך: 8 יהוה אהבתני מעון ביך ומקום משכנך
כבודך: 9 אל תאסף עם חטאיהם נפשי ועם אנשי דמי
חי: 10 אשר בידיהם זמה וימנים מלאה שחך: 11 ואני
בתמי אלך פדני והנני: 12 רגלי עמדה במישור במקהלים
אברך יהוה:

27 לדוד יהוה אורי וישע ממי אירא יהוה מעוז חי
מי אפחר: 2 בקרב עלי מרים לאכל את בשדי צרי
ואיבי לי המה כשלו ונפלו: 3 אם תחנה עלי מותנה לא
ירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בותח: 4 אחת
שאלתי מأت יהוה אתה אבקש שבתי בבית יהוה כל
ימי חי לחוות בنعم יהוה ולבקר בהיכלו: 5 כי יצפנני
בסכה ביום רעה יסתתרני בסתר אללו בצור ירומני:
6 ועתה ירומ ראי עלי איבי סכיבוט ואובחה באלהלו
זבחו תרועה אשירה ואומרה ליהוה: 7 שמע יהוה קולי

נמס בתחום מי: 15 יבש כחרש כחיו ולשוני מדק מלקווי
ולעפר מות השפטני: 16 כי סבבוני כלבים עדת מרים
הקיופני כארדי ידי ורגלי: 17 אספר כל עצמותי המה
יביטו יראו כי: 18 ייחלקו בגדייהם ועל לבושי יפלו
גורל: 19 אתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה:
20 הצללה מהרב נפשי מיד כלב יהודתי: 21 הוושעני
מפני אריה ומקרני רמים ענתיני: 22 אספחה שמק לאחוי
בתחוק קהל אהלך: 23 ירא יהוה הלהלה כל זרע יעקב
כברדחו וגورو ממנה כל זרע ישראל: 24 כי לא בזה ולא
שקע ענות עני ולא הסתיר פניו ממנה ובשועו אלו שמע:
25 מatak חהלו בקהל רב נדרי אשלם ננד יראי: 26
יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה כל אפסי ארץ ווישתחוו
לעדר: 27 יזקרו וישבעו אל יהוה כל צרפי ארץ ווישתחוו
לפניך כל משפחות נויים: 28 כי ליהוה המלוכה ומשל
בנויים: 29 יאכלו ווישתחוו כל דשנו ארץ לפניו יכרעו כל
יורדי עפר ונפשו לא חייה: 30 זרע יעבדנו יספר לאדרני
לדור: 31 יבאו וינידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2 בנאות דשא
ירביצני על מי מנהות ינהלני: 3 נפשי ישבב ינחני
במנעלני צדק למען שמו: 4 נם כי אלך בני צלמות לא
אירה רע כי אתה עמדי שבתק ומושענך המה ינחמני: 5
תערך לפני שלחן ננד צררי דשנת בשמן ראש כי סוסי
רויה: 6 אך טוב וחסד ירדפוני כל מני חי ישבותי בביית
יהוה לאך ימים:

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי
בה: 2 כי הוא על ימים יסדה ועל נתרות יכוננה: 3 מי
עליה בחר יהוה וממי קום במקום קדשו: 4 נקי כפים ובר
לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למראה: 5 ישא
ברכה מאת יהוה וצדקה מלאה יshaw: 6 זה דור דרשו
מבקשי פניך יעקב סלה: 7 שאו שערם ראשיכם והנשאו
פתחו עולם ויבוא מלך הכהבוד: 8 מי זה מלך הכהבוד
יהוה עוזו ונכבר יהוה נכבר מלכמתה: 9 שאו שערם
ראשיכם שאו פתח עולם ויבא מלך הכהבוד: 10 מי הוא
זה מלך הכהבוד יהוה צבאות הוא מלך הכהבוד סלה:

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: 2 אלהי בך בתחתי
אל אבושה אל יעלצנו איבי לי: 3 נם כל קויד לא יבשו

יהוה ברכונך העמדתה לחרדי עז הסתרת פניך הייתה
נבהל: 8 אליך יהוה אקרוא ואל אדני אתנן: 9 מה בצע
ברמי ברדרתי אל שחת היודך עפר הנגיד אמריך: 10
שמע יהוה והנני יהוה היה עוז לוי: 11 הפקת מספדי
למחול לוי פתחת שקי ותאזרני שמהה: 12 למען יזכיר
כבוד ולא ידם יהוה אלקי לעולם אודך:

31 למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסוי אל אבושה
לעולם בצדקה פלטני: 2 הטה אליו אונך מהרה הצלני
היה לי לצורך מעוז לבית מצודות להושעני: 3 כי סלעי
ומצדתי אתה ולמען שמק תנחני ותגהלני: 4 תוציאני
מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: 5 בידך אפקיד רוחי
פריתה אותה יהוה אל אמתה: 6 שנאתי השמרם הבלתי
שוא ואני אל יהוה בטהתו: 7 אניתה ואשמהה בחסדך
אשר ראתה את עני נידעת בצרות נפשי: 8 ולא הסנחתני
ביד איבך העמדת במרחוב רגלי: 9 חנני יהוה כי צר
לי עשה בכעס עני נפשי ובטני: 10 כי כלו ביגון חמי
ושנותי באנחתה כשל בעוני כחיו ועצמי עשו: 11 מכל
צרכי הייתה הרפה ולשכני מード ופחד למידעי ראי
בחוץ נדדו מני: 12 נשכחותי כמה מלך היה כי ככלי
אבר: 13 כי שמעתי דברם מגור מסביב בהוסדים
יחד עלי לקחת נפשי זומו: 14 ואני עלייך בטהתו יהוה
אמרתי אלקי אתה: 15 בידך עתמי הצלני מיר איבבי
ומרדפי: 16 האורה פניך על עבדך הושעני בחסךך: 17
יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשותים ידמו לשאול:
18 תאלמנה שפטו שקר הדרבות על צדיק
(Sheol h7585) עתק בנאוה ובזע: 19 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלה להסים בך ננד בני אדם: 20 תסתירם בסתר פניך
מרכזאי איש צפנום בסכה מריב לשנות: 21 ברוך יהוה
כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: 22 ואני אמרתי בחיפוי
נגרזותי מננד ענייך אכן שמעת קול תחנוןינו בשועי אליך:
23 אהבו את יהוה כל חסידיו אמון נציר יהוה ומשלם
על יתר עשה נאוה: 24 חזקו ויאמץ לבבכם כל חמיחלים
ליהוה:

32 לדוד משכיאל אשרו נשוי פשע כסוי חטאה: 2 אשרי
אדם לא ייחסב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: 3 כי
החרשותי בלו עצמי בשאותי כל הום: 4 כי יומם ולילה
תכבד עלייך נחפה לשדי בחרבני קיז סלה: 5 חטאתי

אקרוא והנני וענני: 8 לך אמר לבני בקשו פניך
יהוה אבקש: 9 אל הסתר פניך ממנני אל הטע באף עבדך
ערתתי היה אל תטהני ואל תשבני אלקי ישע: 10 כי
אבי ואמוי עזבוני ויהוה יאספני: 11 הורני יהוה דרכך
ונחני בארכח מישור למען שוררי: 12 אל תנתני בנפש
צרי כי כמו כי עדי שקר וויפח חמס: 13 לו לא האמנתי
לראות בטוב יודה בארכח חיים: 14 קווה אל יהוה חזק
ויאמץ לבך וקווה אל יהוה:

28 לדוד אליך יהוה אקרוא צורי אל תחרש ממנני פן
תחשה ממנני ונמשלתי עם יורדי בור: 2 שמע קול תחנוןינו
בשועי אליך בנשי ידי אל דבריך קדש: 3 אל תמשכני
עם רשעים ועם פעליהם וכרכע מעלהיהם כמעשה
בלבכם: 4 תן להם השב גמולם להם: 5 כי לא יבינו אל
יריהם תנן להם השב גמולם להם: 6 ברוך
פעלה יהוה ואל מעשה ידיו יחרסם ולא יבנום: 6 ברוך
יהוה כי שמע קול תחנוןינו: 7 יהוה עז ומננו בו בטה לבוי
ונזורתו ויעלז לבי ומשיריה אהודנו: 8 יהוה עז למו ומעו
ישועות מישחו הו: 9 הושיעת את עמק וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד העולם:

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
כבוד ועוז: 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בחרדתה קדש: 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים: 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר:
5 קול יהוה שבר ארזים ושביר יהוה את ארזי הלבנון: 6
וירקדים כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים: 7 קול
יהוה הצב להבות אש: 8 קול יהוה ייחיל מדבר ייחיל
יהוה מדבר קדש: 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף
יערות ובהיילו כלו אמר כבוד: 10 יהוה למבול ישב
וישב יהוה מלך לעולם: 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה ברכך
את עמו בשלום:

30 מזמור שיר הנכת הבית לדוד אדורמך יהוה כי
דליתני ולא שמחת איבי לי: 2 יהוה אלקי שועתי אליך

ותרפאני: 3 יהוה העלית מין שאל נפשי חירתי מירדי
בור: 4 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר
קדשו: 5 כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכיכ
ולבקר רנה: 6 ואני אמרתי בשלי באל אמות לעולם: 7

לא יחסרו כל טוב: **ט** כלבו בנים שמעו ליראת יהוה אלמדכם: **ט** מי האיש החפץ חיים אהב נימום לדראות טוב: **ט** נוצר לשונך מרע ושותיך מדבר מרמה: **ט** סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: **ט** עיני יהוה אל צדוקים ואוני אל שותם: **ט** פניו יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: **ט** צעקו ויהוה שמע ומכל צורותם הצללים: **ט** קרוב יהוה לשברי לב ואת דכא רוח יושיע: **ט** רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: **ט** שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: **ט** תמותת רשות רעה ושנאי צדיק יאשמו: **ט** פורה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסמים בו:

35 לדוד ריבבה יהוה את יריבי לחם את לחמי: **ט** החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי: **ט** והرك חנית וסנור לקראת רדפי אמר לנפשי ישעך אני: **ט** יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסנו אחריו ויחפרו חשב רעתה: **ט** יהדו כמץ לבני רוח ומלאך יהוה דוחה: **ט** יהדי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדוף: **ט** כי חنم טמןו לי שחת רשותם חنم חפרו לנפשי: **ט** תבואה שואה לא לדע ורשותו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה: **ט** ונפשי תניל ביהוה תשיש בישועתו: **ט** כל עצמותי תאמRNA יהוה מי מכוק מציל עני מחזק ממנו וענוי ואבינו מגולו: **ט** יקומו עדי חמס אשר לא ידעת ישאלני: **ט** ישלמוני רעה תחת טובך שכול לנפשי: **ט** ואני בחלותם לבושי شك עניית בצום נפש ותפלתי על חיקוי תשוב: **ט** כרע כאח לי התחלכתי כאבל אם קדר שתוות: **ט** ובצלע שמהו ונאספו נספו עלי נים ולא ידעת קרעו ולא דמו: **ט** בחנפי לעני מעונן حرק עלי שניינו: **ט** אדרני כמה תראת השיבה נפשי משאיהם מכפרים יהירתי: **ט** אורך בקהל רב בעם עצום אהלך: **ט** אל יسمחו לי איבי שקר שנאי חنم יקרציו עין: **ט** כי לא שלום ידרבו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יהשבעון: **ט** וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עניינו: **ט** ראתה יהוה אל תחרש אדרני אל תרחק ממי: **ט** העירה והקיצה למשפטתי אליו ואדרני לריבי: **ט** שפטני צדך יהוה אלהו ואל יسمחו לי: **ט** אל יאמרו בכלם האח נפשנו אל יאמרו בלענוו: **ט** יבשו ויחפרו יחדו שמחיו רעתו ילبسו בשת וכלהה המגדלים על:

אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אורה עלי פשע ליהוה ואהה נשעת עון חטא סלה: **ט** על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצאך רק לשטף מים ריבים אליו לא נינוו: **ט** אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט הסובבני סלה: **ט** אשכילך ואורך בדרכך זו תלק איזעה עליך עני: **ט** אל תהיו כוסס כפראד אין ה宾 במתן ורסן עדיו לבלים כל קרב אליך: **ט** ריבים מכובדים לרשות והבוחה ביהוה חסד יסובבנו: **ט** ט מהו ביהוה ונולו צדיקים והרנוו כל ישרי לב:

33 רנוו צדיקים ביהוה לישרים נואה תחליה: **ט** הדרו להוה בכנור בנבל שעור זמרו לו: **ט** שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתהרעעה: **ט** כי ישר דבר יהוה וככל מעשיהם באמונה: **ט** אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: **ט** בדבר יהוה שמים נעשנו וברוח פיו כל צבאים: **ט** כנס ננד מי הים נתן באוצרות ההומות: **ט** ייראו מיהוה כל הארץ ממנה גנוו כל ישבי תבל: **ט** כי הוא אמר יהדי הוא צוה ויעמד: **ט** יהוה הפיר עצת גוים הニア מהשבות עמים: **ט** עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודרכך: **ט** אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחור לנחליה לו: **ט** ממשמים הבית יהוה ראה את כל בני האדם: **ט** ממכוון שבתו השניה אל כל ישבי הארץ: **ט** היציר ייחד לכם המבון אל כל מעשיהם: **ט** אין המלך נושא ברב חיל נבור לא ימלט: **ט** הנה עין יהוה אל לחשעה וברב חילו לא ימלט: **ט** להציל ממות נפשם ולהחיות יראייו למייחלים לחסדו: **ט** ברכות נפשם ולהחיות ברעב: **ט** נפשנו כי בשם קדרו בטחנו: **ט** יהי חסידך יהוה עליינו כאשר יחלנו לך:

34 לדוד בשנותו את טumo לפני אבימלך ויגרשו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תחלתו בפי: **ט** ביהוה תחלל נפשי ישמעו ענווים וישמחו: **ט** גדרלו ליהוה אתי ונורוממה שמו ייחדו: **ט** דרשתו את יהוה וענוי ומכל מגורותיו הצלני: **ט** הביטו אליו ונחרו ופניהם אל יחפרו: **ט** זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צדרכיו הושיעו: **ט** מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: **ט** טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הנבר יחסה בו: **ט** יראו את יהוה קדרשו כי אין מחסור ליראיו: **ט** כפירים רשו ורעו ודרשי יהוה

ירנו וישמחו חפצי צדקיו ויאמרו תמיד יndl יהוה החפץ
שלום עבדו: 28 וילשוני תהנה צדקה כל היום תהלתך:

36 למגנץ לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשות בקרב
לבי אין פחד אליהם לניד עניינו: 2 כי החלק אליו בעניינו
למציא ענו לשנאנא: 3 דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל
להויטיב: 4 און ייחשב על משכובו יתיצב על דרך לא
טוב רעל לא ימאס: 5 יהוה בהשימים חסך אמוניך עד
שחיקים: 6 צדקהך כהרי אל משפטך תחום רבה אדים
ובהמה תושיע יהוה: 7 מה יקר חסך אלהים ובני אדים
בצל כנפיך יחסין: 8 ירין מדשן ביריך ונחל עדניך
תשקם: 9 כי ענק מקור חיים באורך נרא האור: 10 משך
חסך לידעך וצדקהך לישר לי: 11 אל תבואי נגלה
נאוה וירד רשותים אל תנדי: 12 שם נפלו פעלין און דחו
ולא יכולו:

38 מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצף תוכחני
ובחמתך תיסרני: 2 כי חציך נחטו כי ותנתת עלייך:
3 אין מותם בבשרי מפני עמק אין שלום בעצמי מפני
חטאיך: 4 כי עונתי עברו ראיי כמשא כבד יכבד ממי: 5
הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: 6 געוויתו שחתיך עד
מאך כל היום קדר הלכתי: 7 כי כסלי מלאו נקללה ואין
מתם בבשריו: 8 נפוגותיו נידכתי עד מאך שאנטה מנהמות
לבבי: 9 אדרני ננדך כל האותי ואנחתוי ממק לא נסתה: 10
לבבי סחרחך עזבוני כהוי ואור עני נם הם אין אני: 11
אהבי ורדי מנדך גנני יעמדו וקרובי מרחק עמדו: 12
וינקשו מבקשי נשפי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל
היום יהנו: 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו:
14 ואהו כאש אשר לא שמע ואין בפי תוכחות: 15 כי לך
יהוה הוחלתי אתה הענה אדרני אלהי: 16 כי אמרת פן
שמחו לי במוות רגלי עלי הגדילו: 17 כי אני לצלע נכוון
ומכך ננדמי תמייד: 18 כי עוני אנד אדרן מהחטאיך:
19 ואיבי חיים עצמו ורדו שנאי שקר: 20 ומשלמי רעה
תחת טובה ישענו תחת רדופי טוב: 21 אל תעובי יהוה
אליהו אל תרחק ממי: 22 חושה לעורתי אדרני תשועתי:
23 למגנץ ליריתון מזמור לדוד אמרתי אשמרה
דרכי מהחטא באשוני אשמרה לפני מהסום بعد רשות
לנדי: 2 נאלמתתי דומה החשתי מטופ וכאבי נעכבר: 3
חם לבי בקרבי בהניינו תבער אש דברתי בלשוני: 4
הודיעני יהוה קצוי ומדת ימי מה היא אדרעה מה חדל אני:
26 כל היום חונן ומלה וזרעו לברכה: 27 סור מרע

37 לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה: 2
כי כחציך מהריה ימלו וכירק דשא יבולון: 3 בטה ביהוה
ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: 4 וחתען על יהוה
ויתן לך מושאלת לך: 5 גול על יהוה דרך ובטה עליו
והוא עשה: 6 וזהציא כאור צדקה ומשפט כצחורים:
7 דום ליהוה והתחליל לו אל תתחר במצליה דרכו
באיש עשה מזמות: 8 הרף מאף ועיב חמה אל תתחר אך
להרע: 9 כי מרעים יכתרון וקיי יהוה המה יירשו ארץ:
10 ועוד מעט ואין רשות והתבענו על רב שלום: 11 זום רשות
וענויים יירשו ארץ והתבענו על מוקומו ואיננו: 12
לצדיק וחרק עליו שנוי: 13 אדרני ישחק לו כי ראה כי
יבא יומו: 14 חרב פתחו רשותים ודרכו קשטים להפיל
ענוי ואיביו לטבחו ישרי דרך: 15 חרבם תבאו בלבכם
וקשחותם תשברנה: 16 טוב מעט לצדיק מהמוון רשותים
רבים: 17 כי זרועות רשותים תשברנה וסומך צדיקים
יהוה: 18 יודע יהוה ימי תמיימים ונחלתם לעולם תהייה:
19 לא יבשו בעת רעה ובכמי רעבון ישבעו: 20 כי רשותים
יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כל' בעשן כל': 21 לוה
רשע ולא ישלם הצדיק חונן ונathan: 22 כי מברכיו יירשו
ארץ ומכללו יכתרו: 23 מיהוה מצudy נבר כוננו ודרכו
יחסץ: 24 כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: 25 נער
היהינו נס קנטוי ולא ראייתך צדיק נזוב ורעה מבקש להם:
26 כל היום חונן ומלה וזרעו לברכה:

ואבד שמו: 6 ואם בא לדרות שא ידרבר לבו יקbez און לו יצא להוציא ידרבר: 7 יחד עלי ותלהשו כל שני עלי יחשבו רעה לי: 8 דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסוף לקום: 9 נם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הנדריל עלי עקב: 10 ואתה יתוהה חנני והקומי ואשלמה שלהם: 11 בזאת ידעת כי חפצת بي כי לא יריע איבי עלי: 12 ואנו בתמי תמכת בי ותציוני לפניו לעולם: 13 ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

42 למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערן על אפיקו מים כן נפשי תערן אליך אליהם: 2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבא ואראה פני אליהם: 3 היהת לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אליל כל היום איה אללהך: 4 אלה אוכרה ואשפכה עלי נפשי כי עבר בסך אדם עד בית אליהם בקהל רנה ותודה המון חונגן: 5 מה תשתחוח נפש ותחמי עלי הוחילו לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: 6 אלהי עלי נפשי תשתחוח על כל בן אוכרך מארץ ירדן וחרמוניים מהר מצער: 7 תחום אל תחום קורא לקהל צנוריך כל משבריך גנלייך עלי עברו: 8 יומם יצווה יהוה חסדו ובليلה שירה עמי חפלה לאל חי: 9 אומרתה להאל סלעי למה שחתני למה קדר אלך בלחץ אייב: 10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אליל כל היום איה אלהיך: 11 מה תשתחוח נפש ומה תחמי עלי הוחילו לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהוי:

43 שפטני אלהים וריבבה ריבוי מני לא חסיד מאייש מרמה וועלת הפלתני: 2 כי אתה אלהי מעווי למה גזהני למה קדר אתה לך בלחץ אייב: 3 שלח אורך ואמתך מה ינחוני יביאוני אל הר קדרך ואל משכנותיך: 4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת נילו ואודך בכנור אלהים אלהוי: 5 מה תשתחוח נפש ומה תחמי עלי הוחילו לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהוי:

44 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: 2 אתה ידך גנים הורשת ותשעם תרע לאמים ותשלהם: 3 כי לא בחרכם ירשו ארץ זורעם לא הושעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם: 4 אתה הו מאלכי אלהים צוה ישועות יעקב: 5 בך צרינו ננכח בשמק נבוס נפשי כי חטאתך: 5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות

5 הנה טפחות נתהה ימי וחלדי כאין נדרך אך כל הבעל כל אדם נצב סלה: 6 אך בצלם יתהלך איש אך הבעל ימיון יצבר ולא ידע מי אספם: 7 ועתה מה קוייטי אדרני תוחלתי לך היא: 8 מכל פשעי הצלני חרפה נבל אל תשmini: 9 נאלמתי לא אפתח פבי כי אתה עשית: 10 הסר מעלי נגע מתגרתך ידק אני כלתי: 11 בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמדתו אך הבעל כל אדם סלה: 12 שמעה הפלז יהוה ושותעי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי נר אנקו עמק וושוב בכל אבותך: 13 השע מני ואבלינה בטרם אלך ואני:

40 למנצח לדוד מזמור קוה קוייטי יהוה ויט אלוי וישמע שועתי: 2 ויעלני מבר שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כוון אשרי: 3 זיתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה: 4 אשרי הנבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רחבים וששי כוב: 5 רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו אין ערך אליך אנדיה ואדרבה עצמו מספר: 6 זובח ומנהה לא חפצת איזים כריתה לי עולח וחטאה לא שאלת: 7 אז אמרתני הנה באתי במלת ספר כתוב עלי: 8 לעשות רצונך אלהי חפצתי וטורתך בתוק מעי: 9 בשורתך בקהל רב הנה שפט לי לא אכלא יהוה אתה ידעת: 10 צדקהך לא כסתי בתוק לי אמןונך ותשועך אמרתני לא כחדזיו חסך ואמתק לקהל רב: 11 אתה יהוה לא תכלא רחמייך ממעני חסך ואמרתך תמיד יצרוני: 12 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השינוי עונתי ולא יכולתי לראות עצמו משערות ראש ולב עזני: 13 רצחה יהוה להצלני יהוה לשורתי חושה: 14 ייבשו ויחפרו יהוד מבקשי נפשי לסתותה יסנו אחריו ויכלמו חפצי רעתך: 15 יישמו על עקב בשתם האמרם לי האח האח: 16 ישישו וישמחו ברך כל מבקשייך יאמרו תמיד ינידל יהוה אהבי תשועך: 17 ואני עני ואבון אני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאהר:

41 למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטו יהוה: 2 יהוה ישמרתו ויהיו יאשר באرض ואל תחנהו בנפש אייביו: 3 יהוה יסעדנו על ערש דיו כל משככו הפקת בחליו: 4 אני אמרתני יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: 5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות

46 למנצח לבני קרח על עלמות שיר אלהים לנו מהשנה ועו' עורה בצרות נמצא מאר' : 2 על כן לא נירה בהמיר ארץ ובמאות הרים בלב ימים : 3 יהמו יחמו מיטיו ירעשו הרים בנאותו סלה : 4 נהר פלני יشمחו עיר אליהם קדר משכני עליון : 5 אלהים בקרבה בתמוט עזרה אלהים לפנות בקר' : 6 המוגדים מטו מלכויות נתן בקהל תמנג ארץ : 7 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : 8 לכלו חז'ו מפעלות יהוה אשר שם שמות הארץ : 9 משבית מלכחות עד קצה הארץ קשת ישבר וכחן חנית גמלות ישרפ' באש : 10 הרפו ורדו כי אנסי אלהים ארים בנים ארים בארץ' : 11 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :

47 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקהל רנה' : 2 כי יהוה עליון נורא מלך גודול על כל הארץ' : 3 ידבר עמים החתינו ולאמים תחת רגלו' : 4 יבחר לנו את נחלהנו את נאנו יעקב אשר אהב סלה' : 5 על'ה אלהים בחרועה יהוה בקהל שופר : 6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו : 7 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל' : 8 מלך אלהים על נויים אלהים ישב על כסא קדרו' : 9 נדיב' עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מני ארץ מאר' נעל'ה :

48 שיר מזמור לבני קרח גודול יהוה ומלהל מאר' בעיר אלהינו היר קדרו' : 2 יפה נוף משוש כל הארץ הרים ציון ירכתי צפון קריית מלך רב' : 3 אלהים בארכמנותיה נודע למשג'ב' : 4 כי הנה המלכים נועדו עברו יהדו' : 5 המה ראו כן תמהו נגהלו' נגהפו' : 6 רעהה אהוזם שם חיל כוילדה' : 7 ברוח קדמים תשבר אניות תרשיש' : 8 כאשר שמענו כן ראיינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים כווננה עד עולם סלה' : 9 דמיינו אלהים חסך בקרב היכל' : 10 כשםך אלהים כן תחלחך על קציו ארץ צדק מלאה ימינך' : 11 ישmach הדר ציון תגלה בנות יהודה למען משפטיך' : 12 סבו ציון והקיפה ספרו מנדליה' : 13 שיתו לבכם לחילה פסנו ארמנותיה למען ספרו לדור אחרון' : 14 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהנו על מות' :

קמינו' : 6 כי לא בקשתי אבטח וחרבתי לא תושענו' : 7 כי הושענו מצדינו ומשנאינו היבשות' : 8 באלהים הילנו' כל היום ושםך לעולם נודה סלה' : 9 אף גזה ותכל' מנו' ולא יצא בצבאותינו' : 10 תשיבנו אחר מני צד' ומשנאינו' שסו' לו' : 11 חתנו' צאן מאכל ובוניהם זריתנו' : 12 תמכר עמק بلا הון ולא רביות במחירותם' : 13 תשימנו חרפ' לשכינו' לעג' ווקל' לשביבותינו' : 14 תשימנו משל בנים' מונדר ראש כל אמים' : 15 כל היום כלתני נדי וכבשת פני כסתני' : 16 מוקל מחרף ומונך מפנ' אויב ומתקם' : 17 כל זאת באתנו ולא שבחנו ולא שקרנו בבריתך' : 18 לא נסוג אחר לבנו וחתם אשרינו מני ארך' : 19 כי דיכיתנו' במקום תנים ותכס' עליינו בצלמות' : 20 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לא' זר' : 21 הלא אלהים יחק' ואת כי הוא' ידע תעלמות לב' : 22 כי עלייך הרינו' כל היום נחשנו' צאן טבחה' : 23 עורה למה תישן אדרני הקיצה אלazon' לנצח' : 24 למה פניך חסתיר תשכח עניינו' ולחצנו' : 25 כי שח'ה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטענו' : 26 קומה עורתה לנו ופדרנו' למן' חסך' :

45 למנצח על שניים לבני קרח משכיל' שיר ידית רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר' : 2 ייפיטה מבני אדם הוזק חן בשפטותיך על כן ברכך אלהים לעולם' : 3 חגורך חרבך על' ירך נבור הורך והדרך' : 4 והדרך צלח רכב על דבר אמת ועונה צדק ותורך נוראות ימינך' : 5 חץך' שנונים עמים תחתייך יפלו' בלב אובי המלך' : 6 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך' : 7 אהבת צדק ותשנא רשות' על כן משחך אלהים אלהיך' שמן' מני' שמחוך' : 8 מר' ואהלו' קציעות כל בנדתיך מן היכלי' שנ' מני' שמחוך' : 9 בנות מלכים בקרחותיך נצבה שנ' לימיינך בכתם אופיר' : 10 שמעי' ביה וראי' והתי' אינך' ושכח' עמק' ובית אביך' : 11 ויתאו המלך יפיק' כי הוא אנדיך' והשתחוי' לו' : 12 ובות צר' במנחה פניך' יהלו' עשרי' עם' : 13 כל כבודה בת מלך פנימה מושבצות' זהב' לבושה' : 14 לרקמות תובל' למלך בתולות' אחריה רעהה מובאות לך' : 15 טובלנה בשחתת' וגיל' התבאינה בהיכל מלך' : 16 תחת אבטיך יהו' בנויך' וגיל' התבאינה בהיכל מלך' : 17 אוכירה' שמק' בכל' דר' ודר' על' כן עמים יהודך' לעלם' ועד' :

אללה עשית והחרשתי דמיות היהת אהיה כמוך אוכייך
ואערכה לענייך : 22 בינו נא זאת שכח אללה פון אטראַפ
ואין מציל : 23 זבח תודה יכבדני ושם דרך אראמו בישע
אליהם :

51 למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר
בא אל בת שבע חנני אליהם כחסוך כרב רחמייך מוחה
פשע : 2 הרבה כבשני מעוני ומחטאתי טהרני : 3 כי פשע
אני אדרע וחטאתי גנדי תמיד : 4 לך לברך חטאתי והרע
בעיניך עשיתי למען תצדך בדרכך תוכה בשפטך : 5 חן
בעזון חולתי ובחטא ייחטני אמריו : 6 הן אמות חפצת
בתחות ובסתם חכמה תודיעני : 7 החטאתי באזוב ואטהר
הכבשני ומשלגן אלבין : 8 תשמעני שwon ושמחה תגננה
עצמות דכית : 9 הסתדר פניך מהחטא וכל עונתי מהה : 10
לב תחוור ברא לי אליהם ורוח נכוון חדש בקרבי : 11 אל
השליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני : 12 והשיבה
לי שwon ישעך ורוח נדיבת הטעמני : 13 אל למדת פשעים
דרכיך וחטאיהם אליך ישובו : 14 הצלני מדים אליהם
אליהם תשועתי תרנן לשוני צדקתך : 15 אדרני שפטוי תפתח
ופי יניד תחלתק : 16 כי לא תחפץ ובוח ואתנה עלה לא
תרצתה : 17 זבחתי אליהם רוח נשברה לב נשבר ונרכחה
אליהם לא תבזה : 18 הייטה ברצונך את ציון תבנה
חומות ירושלים : 19 או תחפץ זבח צדק עלה וככליל לא
על על מזבחך פרים :

52 למנצח משכיל לדוד בבוא דואג האדמוני ינד
לשאלות ויאמר לו בא דוד אל בית אחים מלך מה מתהיל
ברעה הנבוד חסד אל כל היום : 2 הווות תחשב לשונך
כתעד מלטש עשה רמיה : 3 אהבת רע מטופ שקר מדבר
צדך סלה : 4 אהבת כל דבריו בלב לשון מרמה : 5 נס
אל יתצהך לנצח יחתך ויסחך מהאל ושרשך מארץ חיים
סלה : 6 ויראו צדיקים וויראו ועליו ישחקו : 7 הנה הנבוד
לא ישים אליהם מעוזו ויבטה ברב עשרו יעו בהחותו :
8 ואני כוית רענן בביה אליהם בטחתי בחסד אליהם
עולם ועד : 9 אודך לעולם כי עשו ואקווה שנק כי טוב
גנד חסידיך :

53 למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל בלבו אין
אליהם השחיתו והתעיבו על אין עשה טוב : 2 אליהם

למנצח לבני קרח מזמור שנgeo זאת כל העמים
האזורנו כל ישבו חלד : 2 נם בני אדם נם בני איש יחיד
עשיר ואבינו : 3 פי יידבר חכמוות והגנות לבני התבונות : 4
אתה למשל אוני אפתח בכנור חידתי : 5 למהaira בימי
רע עון עקיבי יוסבוני : 6 הבתחים על חילם וברב שרים
יתהלו : 7 אח לא פרדה יפרדה איש לא יתן לאלהים
כפרו : 8 ויקר פרדו נפשם וחדר ללוּם : 9 ויחי עוד
לנצח לא יראה השחתה : 10 כי יראה חכמים ימותו יחד
כטיל ובער יאבדו ויעזבו לאחרים חילם : 11 קרבם
בתינו לעולם משכנתם לדריך ודר קראו בשמותם על
אדמות : 12 ואדם ביקר בלילין נמשל כבמאות נדמו :
13 זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה : 14
יכאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בס ישרים לבקר
ויצרים לבנות שואל מובל לו : (Sheol h7585) 15 אך אליהם
יפרדה נפשי מיד שואל כי יקחני סלה : 16 אל
תירא כי עשר איש כי ירבה כבוד ביתו : 17 כי לא במו
יקח הכל לא ירד אחריו כבודו : 18 כי נפשו בחיו יברך
וירוד כי תוטיב לך : 19 תבוא עד דור אבותו עד נצח לא
יראו אוור : 20 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבמאות נדמו :
50 מזמור לאסף אל אליהם יהוה דבר ויקרא ארץ
מمزוח שמש עד מבאו : 2 מצינו מכלל יפי אליהם
הופיע : 3 יבא אל הינו ואל יחרש אש לפניו תאלס וסבכיו
נשערה מאד : 4 יקרא אל השם מעל ואל הארץ לדין
עמו : 5 אספו לי חסידי כרתי ברתי עלי זבח : 6 ויגידו
שימים צדקו כי אליהם שפט הוא סלה : 7 שמעה עמי
ואדרבה ישראל ואערידה ברך אליהם אליהיך א נכי : 8
לא על זבחך אוכיהך וועלתויך לנגיד תמיד : 9 לא אקה
מביתך פר ממלאתיך עתודים : 10 כי ליל חיתו יער
בהתוות בהררי אלף : 11 ידעת כי כל עופ הרים וויז שדי
עמדיו : 12 אם ארעב לא אמר לך כי ליל תבל ומלאה :
13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשחה : 14 זבח
צראה אחלץ ותכבדני : 15 ולרשע אמר אליהם מה לך
לספר حق ותשא ברתי עלי פך : 17 אתה שנאת מוסר
ותשליך דברי אחריך : 18 אם ראת נגב ותרץ עמו ועם
מנאפים חלקך : 19 פך שלחת ברעה ולשונך הצמיד
מרמה : 20 תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי : 21

ושםם השקר על בני אדם לראות היוש משביל דרש את אלהים : 3 כלו סג' יהודו נאלחו אין עשה טוב אין נם אהד :

ואני אבטה בך :

56 למנצח על יונת אלם רחיקם לדוד מכתם באחו אתו פלשתים בנת חני אליהם כי שאפני אנוש כל היום לחם יהצני : 2 שאפו שורדי כל היום כי רבים לחמים לי מרים : 3 יום אירא אני אליך אבטה : 4 באלהים אהלך דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשהبشر לי : 5 כל היום רברוי יעכוב עלי כל מוחשבתם לרע : 6 גיגרו צפינו מה עקי ישמרו כאשר קוו נפשי : 7 על און פלט למו באף עמים הורד אליהם : 8 נדי ספרטה אתה שימה דמעתי בנאך הלא בספרך : 9 או ישובו אויבי אחריו ביום אקרא זה ידעתני כי אליהם לי : 10 באלהים אהלך דבר ביהוה אהלך דבר : 11 באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי : 12 עליל אליהם נדריך אשלים תודת לך : 13 כי הצלת נשפי ממות הלא רגלי מדרחו לההלה לפניו אליהם באור החיים :

57 למנצח אל השחת לדוד מכתם בברחו מפני שאל במערה חני אליהם חני כי בר חסיה נשפי ובצל נפיך אחסה עד יعبر הוו : 2 אקרא לאלהים עליון לאל נמר עלי : 3 ישלה מושמים יוישענין חרף שאפי סלה ישלה אליהם חדרו ואמותו : 4 נשפי בתרך לבאמ אשכבה להטמים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חרדה : 5 רומה על השמים אליהם על כל הארץ כבודך : 6 רשות הכננו לפעמי כפף נשפי כרו לפנישיה נפלו בתוכה סלה : 7 נכוון לבי אליהם נכוון לבי אשירה ואומרה : 8 עורה כבודי עורה הנבל וכבוד אעירה שחר : 9 אודך בעמים אדרני אומךך בל אמיים : 10 כי גדל עד שמים חסך ועד שחקים אמתך : 11 רומה על שמיים אליהם על כל הארץ כבודך :

58 למנצח אל השחת לדוד מכתם האמנם אלם צדק תדברו מישרים תשפטו בני אדם : 2 אף בלב עולת הפעלון בארץ חמס ידיכם הפלסן : 3 זרו רשותם מרחם תענו מבטן דברי כוב : 4 חמת למו כדרמות חמות נחש כמו פתן חרש יאטם אזנו : 5 אשר לא ישמע לכול מלחשים חובר חברים מוחכם : 6 אליהם הרס שנינו בפיימו מלחמות כפירים נתץ יהוה : 7 ימאסו כמו מים

משמים השקר על בני אדם לראות היוש משביל דרש את אלהים : 3 כלו סג' יהודו נאלחו אין עשה טוב אין נם אהד : 4 הלא ידעו פעלין און אכלי עמי אכלו לחם אלהים פוז קראו : 5 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אליהם פוז עצמות חנק הבשחה כי אליהם מסם : 6 מי יתן מצוין ישנות ישראל בשוב אלהים שבות עמו גל יעקב ישמה ישראל :

54 למנצח בנגנית משביל לדוד בכוא הוויפם ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמו אלהים בשם הושענין ובגבורתך תדרני : 2 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרוי פי : 3 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נשפי לא שמו אליהם לנדרם סלה : 4 הנה אלהים עוז לי אדרני בסמכיו נשפי : 5 ישוב הרע לשורדי באמות הצימות : 6 בנדבה אובחה לך אורדה שマー יהוה כי טוב : 7 כי מכל צרה הצלינו ובאיבי ראתה עני :

55 למנצח בנגנית משביל לדוד האזינה אלהים תפלתי ואל תעלם מתחנתו : 2 הקשيبة לי וענני ארייד בשיחו ואהיהםה : 3 מוקול אויב מפני עתק רשות כי ימיוטו עלי און ובאייטמוני : 4 לבוי יהול בקרבי ואומות מות נפלו עלי : 5 ריראה ורעד בא כי ותסנו פלצותה : 6 ואמר מי יתן לי אבר כוונה אועפה ואשכנה : 7 הנה אדרחיק נדר אלין במדבר סלה : 8 אהיisha מפלט לי מרוחה שעה מסעך : 9 בלע אדרני פלן לשונם כי ראיית חמס וריב בעיר : 10 יונם וליליה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה : 11 הות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה : 12 כי לא אויב יחרפנו ואשא לא משנאי עלי הנגיד ואסתר ממןנו : 13 ואתא אנוש כערבי אלופי ומידע : 14 אשר יהדו נמתיק סוד בבית אלהים נהילך ברונש : 15 ישימות על ימיו ירדנו שואול חיים כי רעות במנורם בקרbam : 16 Sheol h7585 אני אל אלהים אקרא יהוה יושענין : 17 ערב ובקר וצחרים אשיח ואהמה וישמע קולי : 18 פדה בשלום נשפי מקרב לי כי ברבים הוי עמדוי : 19 ישמע אל ווענש ווישב קדם סלה אשר אין חילופות למו ולא יראו אלהים : 20 שלחה ידו בשלמיו חלל ביריתו : 21 חילקו מחמתה פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן והמה פתחות : 22 השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מות לצדיק :

23

� והבה לנו עוזרת מצר ושווא תשועת אדם: ¹² באלhim
נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

61 **למנצח על נגנית לדוד שמעה אלhim רנטוי הקשיבה**
חפלתי: ² מקצת הארץ אליך אקרא בעטר לבו בצור
ירום ממני תנחני: ³ כי היה ממחסה לי מנדל עז מפני
אויב: ⁴ אגורה באלהל עולמים אחשסה בסתר כניפך
סללה: ⁵ כי אתה אלhim שמעת לנדרינו נתה ירשת יראי
שםך: ⁶ ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר:
ישב עולם לפני אלhim חסד ואמת מין נצרכו: ⁸ כן
אומרה שמרק לעד לשלמי נדרי יום יום:

62 **למנצח על יdoton מזמור לדוד אך אל אלhim**
דומיה נפשי ממן ישועתי: ² אך הוא צורי ויושעתי משבבי
לא אמות רבה: ³ עד如今 תהותתו על איש תרacho כלכם
CKER נטו נדר הדוחיה: ⁴ אך משאותו יעוץ להדיח ירצה
זכ בפיו יברכו וברכם יקללו סלה: ⁵ אך לאלהים
דומי נפשי כי ממן תקוטוי: ⁶ אך הוא צורי ויושעתי
משבבי לא אמות: ⁷ על אלהים ישע וכבודיו צור עז
מחשי באלהים: ⁸ בטהו בו בכל עת עם שפכו לפני
לבכם אלהים ממחסה לנו סלה: ⁹ אך הבל בני אדם כוב
בני איש במאזנים לעלות הנה מהבל יחד: ¹⁰ אל בטחו
בעשך ובגול אל התבלו חיל כי יוב אל תשיתו לב: ¹¹
אחד דבר אלהים שתום זו שמעתי כי עז לאלהים: ¹²
ולך אדרני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשה:

63 **מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה אלהים אליו**
אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ
ציה ועיף בלי מים: ² כן בקדש חוויתך לראות עזך
וכבודך: ³ כי טוב חסך מוחים שפטו ישבחונך: ⁴ כן
אברך בחורי בשמך אשה כפי: ⁵ כמו חלב ודשן תשבע
נפשו ושפטו רגנוט יהלל פי: ⁶ אם זכרתיך על יצועי
בашמרות אהנה בר: ⁷ כי היה עוזרה לי ובצל כניפך
ארנן: ⁸ דבקה נפשי אחדריך כי תמכה ימינך: ⁹ ווהמה
לשואה יבקש נפשי יבוא בתקתיות הארץ: ¹⁰ גירחו על
ידי חרב מנה שעלים יהיו: ¹¹ וזה מלך ישmach באלהים
יתהיל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר:

64 **למנצח מזמור לדוד שמע אלהים קולי בשדי**
מpherd אויב תצר חyi: ² הסתירני מסור מרים מרגשת

יתהילכו למו ידרך חזו כמו יתמללו: ⁸ כמו שבול תמס
ילך נבל אשת בל חזו שם: ⁹ בתרם יבינו סירחיכם
אפר כמו חיו כמו חרין ישרנו: ¹⁰ ישmach צדיק כי זהה
נקם פעמי ורחץ בדם הרשע: ¹¹ ויאמר אדם אך פרוי
לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ:

59 **למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלוח שאל וישמרו**
את הבית להמיתו הצלני מאבי אלהי ממתוקמוני
תשנבי: ² הצלני מפעלי און ומאנשי דמום הושעני:
3 כי הנה ארבו לנפשי יגרו עלי עזום לא פשעי ולא
חטאתי יהוה: ⁴ בלי עון ירצוון יוכנוו עורה לקראתו
וראה: ⁵ ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה
לפקד כל הגוים אל החן כל בנורי און סלה: ⁶ ישבו
לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ⁷ הנה יביעון בפיהם
חרבות בשפותיהם כי מי שמע: ⁸ ואתה יהוה תשחק
למו תלעג לכל גוים: ⁹ עז אך אשמרה כי אלהים
משנבי: ¹⁰ אלהי חסדו יקמנני אלהים יראני בשורי:
ונ אל תחרנים פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו
מננו אדרני: ¹² חמאת פימו דבר שפטומו וילכדו בנאות
ומאללה ומכחיש יספרו: ¹³ כללה בחמה כללה ואינמו וידעו
כי אלהים משל ביעקב לאפס הארץ סלה: ¹⁴ ישבו
לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ¹⁵ הנה ינווען לאכל
אם לא ישבעו וילינו: ¹⁶ ואני אשיר עזך וארנן לבקר
חסוך כי היה משבב לוי ומונס בזום צר ל: ¹⁷ עז אליך
אומרה כי אלהים משנבי אלהי חסדי:

60 **למנצח על שושן עדות מכתם לדוד למד בהצוו**
את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את אדרום
בניא מלך שני עשר אלף אלהים זנחטו פרצטנו אנטפת
תשבב לנו: ² הרעתה הארץ עצמה רפה שבריה כי
מטה: ³ הראיתה עמר קשה השקיינו יין תרעלה: ⁴
נתה ליראיך נס להתנוסס מפנוי קשת סלה: ⁵ למן
יחלצון ידריך הושעה ימינך ועננו: ⁶ אלהים דבר
בקדרשו אעלזה אחלקה שם ועמק סכות אמדר: ⁷ לי
געלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראייה יהודה מחקקי:
8 מואב סיר רחציו על אדרום אשליך נעל, עלי פלשת
התרעעי: ⁹ מי יבלני עיר מצור מי נחני עד אדרום: ¹⁰
הלא אתה אלהים זנחטו ולא חטא אלהים בצבאותינו:

אשר עשה לנפשי: ¹⁷ אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני:
¹⁸ און אם ראייתי בלביו לא ישמע אדני: ¹⁹ אכן שמע
אליהם הקשיב בקהל הפלתי: ²⁰ ברוך אליהם אשר לא
הסיר הפלתי וחסדו מأتي:

67 למנצח בנגינה מזמור שיר אליהם יהנו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה: ² לדעת הארץ דרך כלל נוים
ישעתך: ³ יודוך עמים אליהם יודוך עמים כלם: ⁴
ישמו וירננו לאמים כי השפט עמים מישור ולאמים
בארץ תחמס סלה: ⁵ יודוך עמים אליהם יודוך עמים
כלם: ⁶ ארץ נתנה יבולה יברכנו אליהם אלהינו: ⁷
יברכנו אליהם ויראו אותו כל אפסי ארץ:

68 למנצח לדוד מזמור שיר יקום אליהם יפוצו אויבינו
וינוסו משנאו מפניו: ² כהנרכ עשן תנדף כהמס דונג
מן פני אש יאבדו רשותם מפני אליהם: ³ וצדיקים ישמרו
עלציו לפני אליהם ויששו בשמה: ⁴ שירו לאלים
זמרו שמו סלו לרכב בערובות ביה שמו ועלזו לפני:
⁵ אבוי יתומים וידין אלמנות אליהם במעון קדשו: ⁶
אליהם מושיב יהודים ביהה מוציא אסירים בכוורות
אך סוררים שכנו צחיחה: ⁷ אליהם בצאתך לפני עמק
בצעדך בשימון סלה: ⁸ ארץ רעשה אף שמי נטהו
מן פני אליהם זה סינו מפנוי אליהם אלהוי ישראל: ⁹ נושם
נדבות תנף אליהם נחלתק ונלאה אתה כונתת: ¹⁰

חיתך ישבו בה תכין בטובתך לעני אלהים: ¹¹ אדני
יתן אמר המברשות צבא רב: ¹² מלכי צבאות ירדון
וירדון ונוט בית החלק שלל: ¹³ אם תשכובן בין שפתיים
כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקך חרוץ: ¹⁴
בפרש שדי מלכים בה חשלג בצלמונה: ¹⁵ הר אליהם
הר בשן הר גבננים הר בשן: ¹⁶ למה תרצהון הרים
גבננים ההר חמד אליהם לשבעתו אף יהוה ישכן לנצח:
¹⁷ רכב אליהם רבתהים אלף ישנאן אדרני בס סינו בקדש:
¹⁸ עליית למרום שבית שני לחתת מתרונות באדם ואף
סוררים לשכן יה אלהים: ¹⁹ ברוך אדרני יום יומם
לנו האל ישענו סלה: ²⁰ הائل לנו למושעות וליהוה
אדני למות תוצאות: ²¹ אך אלהים ימחץ ראש איביו
קדך שער מתחלה באשמו: ²² אמר אדרני מבשן אישיב
אישיב ממצלחות ים: ²³ למטען תמחץ רגלה בדם לשון
כלביך מאיבים מנהו: ²⁴ ראו הליכותיך אליהם הליכות
עתודים סלה:

ועל: ³ אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר
מור: ⁴ לירחות במתהרים הם פתמים ירדו ולא ייראו: ⁵
יזקוקו למם דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמר מו יראה
למו: ⁶ ייחפשו עלות תמן חפש מהפש וקרב איש ולב
עמך: ⁷ וורם אליהם חוץ פתאמם הוי מוכחות: ⁸ ויכישלו
עלמו לשונם ותנדדו כל ראה בם: ⁹ ויראו כל אדם
וינרו פעל אליהם ומעשה השכילו: ¹⁰ ישמה צדיק
ביהוה וחסה בו וויהללו כל ישרי לב:

65 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה אליהם
בציוון ולק ישלם נדר: ² שמע תפללה עדיך כל בשר
יבאו: ³ דברי עונת נברנו מני פשעינו אתה תכפרם: ⁴
אשרי תבהיר ותקרב ישכנן חזריך נשבעה בטוב ביתך
קדש היכלך: ⁵ נוראות בצדך תעננו אלה ישבנו מבטח
כל קצוי ארץ וים רחקים: ⁶ מכין הרים בכחו נואר
בכבודה: ⁷ משכיב שאון ימים שאון גליהם והםון לאמים:
ויראו ישב קצוץ מאותיך מוצאי בקר וערב תרנין:
⁸ פקרת הארץ ותשקקה רבת תשרונה פלג אלהים
מלא מים תכין דגנים כי כן תכינה: ¹⁰ תלמיה רוח נחת
נדודיה ברביבים תמנגה צמהה תברך: ¹¹ עטרת שנת
טובתך ומעליך ירעוף דשן: ¹² ירעוף נאות מדרבר וניל
גבועות תחרננה: ¹³ לבשו כרים הצאן ועמוקים יעתפו בר
יתרונו אף ישרו:

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלים כל הארץ: ²
זמרו כבוד שמו שמו כבוד תהלהו: ³ אמרו לאלים
מה נורא מעשיך ברב עז ייחשו לך איביך: ⁴ כל
הארץ ישתחו לך ויזמרו לך זומרו שמק סלה: ⁵ לכו
וראו מפעלות אלהים נורא עלייה על בני אדם: ⁶ הפק
ים ללבשה בנהדר יעברו ברגל שם נשמהה בו: ⁷ משל
בכבודתו עולם עניינו בוגדים תכפינה הסוררים אל ירימו
למו סלה: ⁸ ברכו עמיים אלהינו והשמיעו קול תהלהו: ⁹
השם נשנו בחים ולא נתן למוט רגלו: ¹⁰ כי בחנותנו
אליהם צרפתנו צרף כסף: ¹¹ הבאנו במצוודה שמתה
מוועקה במתנינו: ¹² הרכבתה אנטש לראננו באנו באש
ובמים ותוציאנו לדריה: ¹³ אבוא ביתך בעולות אשלים
לק נדרי: ¹⁴ אשר פצו שפטוי ודבר פי בצד לי: ¹⁵
עלות מהם עלה לך עם קטרת אלים עשה בקר עם
עתודים סלה: ¹⁶ לכו שמעו ואספרא כל יראי אלהים

יזהו ישב: 26 כי אתה אשר הכית רדרפו ואל מכואוב חלליך
יספרו: 27 תננה עון על עונם ואל יבוא בצדקהך: 28
ימחו מספר חיים ועם צדיקום אל יכחבו: 29 וαι עני
וכואוב ישועתך אלהים תשגבני: 30 אלהלה שם אלהים
בבשר ואנדלנו בתודה: 31 ותיטב להוה משור פר מקרין
מפריס: 32 ראו ענויים ישמוו דרשי אלהים ויזו לבככם:
33 כי שמע אל אבינוים יהוה ואת אסיריו לא בזה: 34
יהיללווה שמיים וארץ ימים וכל רמש בם: 35 כי אלהים
יוושיע ציון ויבנה ערי יהודה ויבנו שם וירשוה: 36 וזרע
עבדיו יינחלוה ואהבו שמו ישבנו בה:

70 למנצח לדוד להזכיר אליהם להזכיר יהוה
לעזרתי חושה: 2 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אחר
ויכלמו חפצי רעתי: 3 ישבו על עקב בשתם האמרדים
האה האח: 4 ישישו וישמחו בר כל מבקשיך ויאמרו
תמיד ינדל אלהים אהבי ישועתך: 5 ואני עני ובאיון
אליהם חושה לי עזריו ומפלטי אתה יהוה אל האחר:

71 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעלום: 2 בצדקהך
הצילני ותפללני מהה אלי אונך והושעני: 3 היה לי
לצורך מעון לבוא תמיד צוית להושעני כי סלעי ומצודתי
אתה: 4 אלהו פלטני מיד רשות מכך מעול וחומץ: 5 כי
אתה תקוחי אדני יהוה מבטה מי מגנו רוי: 6 עליך נסמכתי
מבטן ממעי אמר אתה גוזי בך תחלתי תמיד: 7 כמופת
החיות לרביכם אתה מחשיכע: 8 ימלא פי תחלתק כל
היום תפארתך: 9 אל חשלכני לעת זקנה בכלהות כחוי אל
העזבוני: 10 כי אמרו אויבי לי ושמורי נפשי נועציו יחדו:
11 לא אמר אלהים עזבו רדפו ותפשחו כי אין מצליל: 12
אליהם אל תרחק ממי אלהו לעזרתי חישה: 13 יבשו
יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וככלמה מבקשי רעתי: 14
ואני תמיד איחול והוספתי על כל תחלתק: 15 פי יספר
צדקהך כל היום תשענך כי לא ידעתינו ספרות: 16 אבוא
בגבורות אדני יהוה אזכיר צדקהך לברך: 17 אלהים
למודתני מגנו רוי وعد הנה אניד נפלאותיך: 18 ונום עד
זקנה ושכבה אלהים אל העזבוני עד אניד זרועך לדור
לכל יבוא נבורתך: 19 וצדקהך אלהים עד מרים אשר
עשית נדלות אלהים מי כמוך: 20 אשר הראיתנו צרות
רבות ורעות תשוב תחינו ומחמות הארץ תשוב העלי:
21 הרבה גבורתי והסביר הנחמנני: 22 נס אני אונדר בכלי נבל

אלְלֹא מֶלֶךְ בְּקָרְדֵשׁ: 25 קָרְדֵמוֹ שָׁרִים אַחֲרֵנֶנֶם בְּתֹוךְ
עַלְמֹתָה וּפְגָפָה: 26 בְּמִקְהָלוֹת בְּרַכּוֹ אֱלֹהִים יְהוָה מֶמְקוֹר
יִשְׂרָאֵל: 27 שֵׁם בְּנֵימָן צָעִיר רַדְם שְׁרֵי יְהוָה רְגָנָתָם
שְׁרֵי זְבָלוֹן שְׁרֵי נְפָתָלִי: 28 צָוָה אֱלֹהִיךְ עֹז עֲזֹה אֱלֹהִים
זֹו פָעַלְתָה לְנוּ: 29 מְהִיכָלֵךְ עַל יְרוּשָׁלָם לְךָ יוּבִילֵוּ מַלְכִים
שֵׁי: 30 גַּנְעָר חִוָּת קָנָה עֲדַת אֲכִירִים בְּעַגְלִי עַמִּים מַהְרָפֵס
בְּרָצֵי כָּסֶף בּוֹרֵעֵם קְרָבּוֹת יְחִיפָצָו: 31 יְאִתְיוּ חַשְׁמָנִים
מִנְיָן מַצְדִּים כּוֹשׁ תְּרִיזָן יְהִוָּה לְאֱלֹהִים: 32 מִמְלְכֹות הָאָרֶץ
שִׁירָו לְאֱלֹהִים זָמְרוּ אֲדֹנֵי סָלה: 33 לְרַכְבָּב בְּשָׁמֵי שְׁמֵי
קָרְדֵם הַנִּתְן בְּקָלוּ קָול עַז: 34 תָנוּ עֹז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל
גְּאוֹתָו וּעֹז בְּשָׁחָקִים: 35 נְוֹרָא אֱלֹהִים מִמְקָדְשֵׁיךְ אֶל
יִשְׂרָאֵל הוּא נָתַן עֹז וְעַצְמָמוֹת לְעֵם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי בא
מים עד נפש: 2 טבעתי ביוון מצולחה ואין מעמד באתי
בממעקי מים ושבלת שתפתי: 3 געת בקרא נהר נהרוני
כלו עני מיחל לאלהי: 4 רבו משערות ראשי שנאי חنم
עצמו מצמיותי איבי שקר אשר לא גולתי או אשיב: 5
אליהם אתה ידעת לאולתי ואשמותי מתק לא נכחדו:
6 אל יבשו כי קויך אדני יהוה צבאות אל יכלמו כי
מבקשיך אלהי ישראל: 7 כי עליך נשאתי חרפה כסתה
כלמה פני: 8 מוזר היהתי לאחיך ונכרי לבני אמי: 9 כי
קננת בתקך אכלתני וחרפה חורףך נפלך עלי: 10
ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: 11 ואתגה לבוש
שך ואהיה להם למשל: 12 ישחו כי ישבי שער ונגינות
שותי שכר: 13 ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אליהם
ברב חסך ענני באמות ישך: 14 הצלני מיטיט ואל
אטבעה אנטלה משנאי וממעקי מים: 15 אל שתפתי
שבלת מים ואל תבלעני מצולחה ואל האטר עלי בא
פיה: 16 עני יהוה כי טוב חסך כרב רחמייך פנה אליו:
17 ואל תסתה פניך מעברך כי צר לי מהר ענני: 18
קרבה אל נפשי נאלה למן איבי פניו: 19 אתה ידעת
חרפהו ובשתי וכלהתו גנדך כל צוררי: 20 חרפה שברה
לבוי ואנושה ואקווה לנוד ואין ולמנחים ולא מצאתαι: 21
ויתנו בדורותך ראש ולצמאי ישקוני חמן: 22 יהי שלחן
לפניהם לפח ולשלומים למושק: 23 תחשכה ענייהם
מראות ומתניות תמיד המעד: 24 שפך עליהם זעםך
וזהרן אפק ישנים: 25 תהי טורתם נשמה באלהלים אל

ספו תמו מן בלחות: 20 כחלום מוחקץ אדרני בעיר צלום
הביה: 21 כי יתחמצ לבבי וכליות אשונן: 22 ואני בער
ולא עד בהמות התיית עמק: 23 ואני תמיד עמק אחות
ביד ימינו: 24 בעצך תנחני ואחר כבוד תקחני: 25 מי
לי בשמי ועמק לא חצתי הארץ: 26 כליה שאריו וללבבי
צור לבבי וחלקי אלהים לעולם: 27 כי הנה רחיק
אבדו הצמתה כל זונה ממק: 28 ואני קרבת אלהים לי
טוב שתי באדרני יהוה מהשי לספר כל מלאכותיך:

74 משכיל לאסף למה אלהים זנתה לנצח יعشן אף
בצאן מרעיתך: 2 זכר עדתך קנית קדם נאלת שבת
נחלתך הר ציון זה שכנת בו: 3 הרימה פעםיך למשאות
נצח כל הרע אויב בקדש: 4 שאנו צדריך בקרב מועדך
שמו אותן אתם אחותם: 5 יודע כמבייא למעלה בסבך עז
קדמות: 6 עוזת פתוחה ייחד בכשיל וכילפת יהלמון: 7
שלחו באש מקרדש לארץ חללו משבן שמק: 8 אמרו
בלכם נים ייחד שרפו כל מועדך אל בארץ: 9 אותן
לא ראיינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה: 10 עד
מתי אלהים יחרף צד ינאץ אויב שמק לנצח: 11 למה
תשיב ייך וימינך מקרב חוקך כליה: 12 ואלהם מלכי
מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: 13 אתה פוררת בעז
ים שברת ראש תנינים על הימים: 14 אתה רצצת ראשי
לויתן תנתנו מאכל לעם לצים: 15 אתה בקעת מעין ונחל
אתה הובשת נהרות איתן: 16 לך יום אף לך לילאה אתה
הכנות מאור ומשם: 17 אתה הצבת כל גבולות ארץ קץ
וחרף אתה יצתרם: 18 זכר זאת אויב חרב יהוה ועם
כל נאזו שמק: 19 אל תחת לחיות נפש תורך חיה ענייך
אל תשכח לנצח: 20 הבט לברית כי מלאו מחשבי ארץ
נאות חמס: 21 אל ישב דך נכלם ענו ואביוין יהלו שמק:
22 קומה אלהים ריבבה ריבך וכרכפתך מני נבל כל
היום: 23 אל תשכח קול צדריך שאון קמיך עלה תמיד:

75 למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר הדרינו לך
אליהם הדרינו וקרוב שמק ספרו נפלאותיך: 2 כי אכח
מועד אני מישרים אשפט: 3 נמנים ארץ וכל ישביה
אני חכתי עמודיה סלה: 4 אמרתו להוללים אל תהלו
ולרשעים אל תרימו קרון: 5 אל תרימו למרום קרכנים
תדברו בצייר עתק: 6 כי לא ממושא וממערב ולא
מדבר הרם: 7 כי אלהים שפט זה ישפלו זה ירים: 8

אמתק אלהי אומרה לך בכנור קדוש ישראל: 23 תרנה
שפטו כי אומרה לך ונפשי אשר פרית: 24 גם לשוני כל
היום תנהנה צדקהך כי בשו כי חפרו מבקשי רעה:
72 לשמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקהך לבן
מלך: 2 יידין עמק בצדק ונעיניך במשפט: 3 ישאו הרם
שלום לעם ונכבות בצדקה: 4 ישפט עני עם יושיע לבני
אביוון וידיכא עושק: 5 ייראך עם שם ולבני ירח דוד
דורים: 6 ירד כמטר על גן כרביכים זריזף ארץ: 7
יפרח בימי צדיק ורב שלום עד בליך ירח: 8 וירד מים
עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו
עפר ליהליך: 10 מלכי תרשיש ואוים מנהה ישיבו מלכי
שבא ובסבא אשר יקריביו: 11 ווישתחוו לו כל מלכים
כל נוים יעבדו: 12 כי יציל אביוון משוע וענין ואין עוז
לו: 13 ייחס על דל ואביוון ונפשות אביוונים יושיע: 14
מוחך ומחמס ינאל נפשם ויקר דם בעינוי: 15 וויהו ויתן
לו מזוהב שבאו ותחלל בעדתו תמיד כל היום יברכנו: 16
יהי פשת בר הארץ בראש הרם ירעש כל בון פריו
ויציצו מעיר כשב הארץ: 17 יהיו שמו לעולם לפניו שם
ניין שמו וויתברכו בו כל נוים יאשרו: 18 ברוך יהוה
אליהם אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: 20
כלו תפלות דוד בן ישע:

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לבבו
לבב: 2 ואני כמעט נטו רגלי Cain שפכה אשורי: 3 כי
קנאי בחוללים שלום רשותם אראה: 4 כי אין חרבבות
למוחות ובירא אולם: 5 בעמל אונש איננו ועם אדם
לא יגנו: 6 לכן ענקתמו גואה יעטף שית חמס לו: 7
יצא מהלך עינמו עברו משבאות לבב: 8 ימוקו ידרבו
ברע שック ממורים ידברו: 9 שתו בשמים פיהם ולשונם
תהלך בארץ: 10 לכן ישיב עמו הלים ומילא ימכו
למו: 11 ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון: 12 הנה
אללה רשותים ושלוי עולם השנו חיל: 13 אך ריק זכית
לבבי ואחרן בנקון כב: 14 ואני נוצע כל היום ותוכחות
לבקרים: 15 אם אמרתוי אספרה כמו הנה דור בניך
בנדתי: 16 ואחשה לדעת זאת עמל היא בעני: 17 עד
אבוא אל מקרדי אל אבינה לאחריתם: 18 אך בחקות
תשית למו הפלתם למשאות: 19 איך היה לשמה כרגע

קדם: 3 אשר שמענו ונדרעם ואבותינו ספרו לנו: 4 לא בכח מבניהם לדור אחרון מספרים תהלה יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: 5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם: 6 למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם: 7 וישימו באלהים כסלים ולא ישכח מעלי אל וממצוותיו נצרו: 8 ולוֹא יהוּ כאבותם דור סורר ומרה דור לא הchein לבו ולא נאמנה את אל רוחו: 9 בני אפרים נושא רומי קשת הפסכו ביום קרב: 10 לא שמרו ברית אלהים ובתורתנו מאנו ללבת: 11 וישכח עליותינו ונפלאותינו אשר הראמ: 12 ננד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: 13 בקע ים ויעברים ויצב מים כמו נד: 14 וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש: 15 יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רכה: 16 ויזא נזולים מסלע ווירד כנהרות מים: 17 וויסיפו עוד לחטא לו למדרות עליון בציה: 18 וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם: 19 וירברו באלהים אמרו היוכל אל לערך לשlon במדבר: 20 הן הכה צור ויובו מים ונחלים ישתטו הנם לחם יכול תה אם יכין שאר לעמו: 21 לבן שמע יהוה ויתעבר ואשנשה כייעקב ונם אף עליה בישראל: 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישעתו: 23 ויזו שחוקם ממעל ודلت שמים פתח: 24 וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן לנו: 25 לחם אבירים אכל איש צירה שלח להם לשבע: 26 יסע קדים בשמים ויונגן בעוז תימן: 27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עופר כנף: 28 ויפל בקרב מהנהו סביב למשכנותיו: 29 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: 30 לא זרו מטהותם עוד אכלם בפיהם: 31 ואף אלהים עליה בהם ויהרגו במשגניהם ובחוורי ישראל הכריע: 32 בכל זאת חטא עוד ולא האמינו בנפלאותיו: 33 ויכל בהצלב ימיהם וشنותם בבהלה: 34 אם הרגס ודרשו הוו ושבו ושהרו אל: 35 ויזכרו כי אלהים צורם ועל עליון נאלם: 36 וויתרתו בפיהם ובלשונם ייכבו לו: 37 וילבם לא נכוון עמו ולא נאמנו בבריתו: 38 והוּא רוחם יכפר עון ולא ישחת וחרבה להשיב אפוא עיר כל חמתו: 39 ויזכר כי בשדר המה רוח הולך ולא ישוב: 40 כמה ימדרו בו במדבר יעכיבו בו בישימון: 41 וישבו וינסו אל וקדוש ישראל החוו: 42 לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר: 43 אשר שם במצרים אחותינו ומופתינו בשדה צען:

כ"ס ביד יהוה ויין חמץ מלא מסך וינר מזה אך שמרה ימצאו ישותו כל רשי ארצ: 9 ואני אגיד לעלם אומרה לאלהי יעקב: 10 וכל קרני רשיים אנדע תרוממנה קרנות צדיק:

76 למנצח בנגנית מזמור לאסף שיר נורע ביהודה אלהים בישראל נדול שמ: 2 ויהי בשלם סכו ומענתו בציון: 3 שמה שבר רשי קשת ממן וחרב ומלחמה סלה: 4 נאור אתה אדריר מהחררי טרכ: 5 אשתוללו אבירי לב נמו שניהם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם: 6 מגערתך אלהי יעקב נדרם ורכב וסוס: 7 אתה נורא אתה ומי יעד לפניך מאו אפק: 8 מושמים השמעת דין ארץ יראה ושקתה: 9 בקום למשפט אלהים להושיע כל עני ארץ סלה: 10 כי חמת אדם תודך שאירית חמתת תחגר: 11 נדרו ושלמו ליהוה אלהים כל סביביו יובילו שי למורא: 12 בצד רוח נגידים נורא למלאי ארץ:

77 למנצח על ידיתון לאסף מזמור קולי אל אלהים ואצקה קולי אל אלהים והאוזן אל: 2 ביום צחתי אדני דרשתי יידי לילה נגנה ולא תפוג מאנה הנחמת נשפי: 3 אזכרה אלהים ואהמיה אשיהה ותתעטף רוחוי סלה: 4 אחות שמדות עני נפערתי ולא אדרב: 5 חשבתי מים מקדם שנות עולמים: 6 אזכרה נגניתי בלילה עם לבבי אשיהה ויחפש רוחוי: 7 החלולמים יונח אדני ולא יסיף לרצות עוד: 8 האפס לנצח חסדו גמר לדר ודדר: 9 השכח תנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: 10 ואמר חלוי הייא שנות ימין עליון: 11 אזכור מעלייה כי אזכרה מקדם פלאך: 12 והגהי בכל פעול ובעלילותיך אזכיר אלהים בקדש דרכך מי אל נדול באלהים: 13 אשיהה: 14 אתה האל עשה פלא הורעת בעמים עז: 15 גאלת בזורע עמר בני יעקב וויסוף סלה: 16 ראוך מים אלהים ראוך מים ייחלו אף ירנוו תהמות: 17 זרמו מים עבות קול נתנו שחוקים אף חציך יתהלך: 18 קול רעמק בנהלן האירו ברקיהם תבל רגזה ותרעש הארץ: 19 בים דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: 20 נחית כצאן עמק ביד משה ואהרן:

78 משכיל לאסף האזינה עמי תורה הטע אונכם לאמרי פי: 2 אפתחה במשל פי אביעה חירות מני

44 ויהפַּךְ לְדָם יָאִרְיָהֶם וְנוֹלִיָּהֶם בְּלִישְׁתִּוֹּן: 45 יְשַׁלֵּחַ בְּהַמִּרְבָּעָה וַיַּאֲכִלָּם וַיַּפְרֹדַע וַיַּשְׁחַוּתָם: 46 וַיַּוְנֵן לְחַסִּיל יְבוּלָם וְגִוְעָם לְאַרְבָּה: 47 יְהִרְגֵּן בְּבָרְדָן נְפָנָם וְשִׁקְמוֹתָם בְּחַנְמֵל: 48 וַיַּסְגֵּר לְבָרְדָן בָּעִירָם וְמִקְנִיהם לְרַשְׁפִּים: 49 יְשַׁלֵּחַ בְּסִבְתָּם חֲרוֹן אֶפְוֹעֶרֶת וּזְמָרָה מִשְׁלָחָת מְלָאכִי רְעִים: 50 יְפָלֵס נְתִיבָה לְאָפָו לְאַחֲרֵי מִמּוֹתָנָם נְפָשָׁם וְחוֹתָם לְדָבָר הַסִּגְנִיר: 51 וַיַּזְקֵדֵם כָּל בְּכָור בְּמַצְדִּים רְאִשְׁתָּא אָנוֹנִים בְּאַהֲלֵי חָם: 52 וַיַּסְעֵן כְּצָאן עָמוֹ וַיַּהַגֵּם כַּעֲדָר בְּמַדְבָּר: 53 וַיַּחֲמֵם לְבַטְחָה וְלֹא פָחָדוּ וְאַתְּ אַיִבְיָהֶם כְּסָה הַיּוֹם: 54 וַיַּבְאִים אֶל גּוֹלְקָרְשׁוּ הָר זֶה קָנְתָה יְמִינָו: 55 וַיַּגְשֵׁשׁ מִפְנִיהם נְוִים וַיַּפְלִם בְּחַבְלָנְחָלָה וְשָׁכַן בְּאַהֲלֵי הַמִּשְׁרָאֵל: 56 וַיַּגְשֵׁשׁ וַיַּמְרֹא אֶת אֱלֹהִים עַלְיוֹן וְעַדְתוֹן לְאַהֲלֵי שְׁמָרוֹ: 57 וַיַּסְגֵּד וַיַּבְאִדוּ כָּאַכְוּם וַיַּהַפְּכוּ כַּקְשָׁתְּ רְמִיה: 58 וַיַּכְעִיסֵּוּהוּ בְּבָמּוֹתָם וּבְפְסִילָהָם יְקִנְאָוָהוּ: 59 שָׁמֵעַ אֱלֹהִים וַיַּתְעַבֵּר וַיָּמַס מָאָר בְּיִשְׂרָאֵל: 60 וַיַּטְשֵׁשׁ מַשְׁקָּן שְׁלֹא אֲהָלֵי שְׁכָן בְּאַדְמָה: 61 וַיַּוְתַּן לְשָׁבֵי עַזּוֹ וְתַחְפָּרְתּוּ בֵּידְכָר: 62 וַיַּסְגֵּר לְחַרְבָּעָמוֹ וּבְנַחַלְתוֹ הַתְּהֻבָּר: 63 בְּחַרְבָּיו אַכְלָה אֲשֶׁר תַּולְתִּיו לְאַהֲלָלָו: 64 כְּהַנֵּיו בְּחַרְבָּנְפָלוֹ וְאַלְמַנְתוֹ לֹא תַּבְכִּנָה: 65 וַיַּקְצֵן כִּישָׁן אַדְנִי כְּנַבְור מַתְרָנוֹן מִינֵן: 66 וַיַּקְרֵב אַחֲרֵי הַרְחָפָת עַולְםָנְתָן לְמוֹ: 67 וַיָּמַס בְּאַהֲלֵי יְסֻף וּבְשְׁבַט אֲפָרִים לֹא בָהָר: 68 וַיַּבְחַר אֶת שְׁבַט יְהוּדָה אֶת הַר צִוְּן אֲשֶׁר אָהָב: 69 וַיַּבְנֵן כָּמֹרְמִים מַקְדְּשׁוֹ אֶרְץ יְסֻדָה לְעַולְםָן: 70 וַיַּבְחַר בְּדָרוֹד עַבְדוֹ וַיַּקְהַלֵּת צָאן: 71 מִאַחֲרֵי עַלוֹת הַבְּיָאָו לְרַעֲוֹת בַּיּוֹקָב עָמוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נַחַלְתוֹ: 72 וַיַּרְעֵם כַּתָּם לְבָבָו וּבְתִבְוֹנוֹתָם כְּפִי נִיחָם:

80 לְמַנְצָחָאָל שְׁנִים עֲדוֹת לְאָסְפָה מְזֻמָּר דָּרָה יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁבָּל שְׁכָנִינוּ שְׁבָעִים אֶל חַיְקָם הַרְפָּתָם אֲשֶׁר חַרְפָּק אָדָנִי: 13 וְאַנְחָנוּ עַמְּךָ וְצָאן מְרֻעִיתָךְ נֹרֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדָרָר וְדָרָ נְסָפָר תְּהַלְתָךְ:

81 לְמַנְצָחָאָל הַנִּתְיָת לְאָסְפָה הַרְגִּינוּ לְאָלָהִים עֲזֹנוּ הַרְיָעוּ לְאָלָהִי יְעָקָב: 2 שָׁאוּ זְמָרָה וְתַנְנוּ תְּף כְּנָור נְעִים עַם נְבָל: 3 תַּקְעִוּ בְּחַדְשׁ שַׁוְפֵר בְּכָסָה לַיּוֹם חָנָנוּ: 4 כִּי חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָט לְאָלָהִי יְעָקָב: 5 עֲדוֹת בִּיהוּסָפָחָם בְּצָאתָוּ עַל אָרֶץ מִצְדִּים שְׁפָת לְאַיְדָעִי אָשְׁמָעָ: 6 הַסִּירּוֹתִי מְסֻבָּל שְׁכָמוּ כְּפִי מְדוֹר תְּעַבְּרָנָה: 7 בְּצָרָה קָרָאָת וְאַחֲלָצָךְ עַנְּךָ עַדְנָךְ בְּסִתְרָרָעָמָךְ אֶבְחָנָךְ עַל מִי מְרַבָּה סָלָה: 8 שְׁמַע עַמִּי וְאַעֲדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אָם תְּשִׁמְעָלִי: 9 לְאָהָה בְּךָ אַל זֶד וְלֹא תְּשַׁתְּחַווּה לְאָלָנָכָר: 10 אַגְּנִי יְהוָה יְהִי בְּךָ בְּרָאָת וְאַתְּ תְּשַׁתְּחַווּה לְאָלָנָכָר: 11 אַלְהִיךְ הַמְּעַלְךְ מְאָרֶץ מִצְרָיִם הַרְחָבָב פִּיךְ וְאַמְלָאָהוּ: 12 וְלֹא שְׁמַע עַמִּי לְקֹלְיִוְיִשְׂרָאֵל לְאַבְּחָה לִי: 13 וְאַשְׁלַחְחָוּ בְּשִׁירְיוֹת לְבָם יְלַכּוּ בְּמוֹעָצָותָם: 14 כְּמַעַט אַיִבְיָהֶם אַכְנִיעַ וְעַל יִשְׂרָאֵל בְּדָרְכֵי יְהָלָכּוּ: 15 מְשַׁנְאִי יְהָה וְיַחַשׁוּ לֹו וְיַהְוּ עַתְּ צְדִירָם אֲשֶׁב יְדִי: 16 וְיַאֲכִילָהוּ מְחַלֵּב חַטָּה וְמַזְוֵּר דְּבָשׁ אֲשֶׁבֶיךְ לְעוֹלָם:

- 82** מזמור לאסף אלהים נצב בעדרת אל בקרב אליהם ישפט: 2 עד מתי השפטו על פני רשעים תשוא סלה: 3 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: 4 פלטו דל ואבינו מיד רשיעים הצללו: 5 לא ידרשו ולא יבינו בחשכה יתחלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: 6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: 7 אכן כadam תמוتون וכאחד השרים תפלו: 8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הנויים:
- 83** שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: 2 כי הנה אויביך יהמינו ומשנארך נשאו ראש: 3 על עמק יערימו סוד ויתיעטו על צפוןך: 4 אמרו לך וכוחדים מגנו ולא יוצר שם ישראאל עוד: 5 כי נועצנו לב יהדו עליך בrichtה כARTHו: 6 אלהי אדם וישמעאלם מואב והנרים: 7 נבל ועמן ועמלק פלשת עם ישבי צור: 8 גם אשור נלווה עם היזרו לבני לוט סלה: 9 עשה להם כמדין כסירא כיבין בנחל קישון: 10 נשמדו בעין דאר היזו לדמן לאדרמה: 11 שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: 12 אשר אמרנו נירשה לנו את נאות אלהים: 13 אלהי שוחטו גנגלן כקש לפני רוח: 14 כאשר תבער יער וכלהבה תלהת הרים: 15 כן תרדוף בסערך ובסופתך תבהלם: 16 מלך בניהם קلون ויבקשו שמק יהוה: 17 יבשו ויבחלו עד ויחפרו ויאבדו: 18 ידעו כי אתה שמק יהוה לבדך עליון על כל הארץ:
- 84** למנצח על הנחות לבני קרח מזמור מה יידירות משכניתיך יהוה צבאות: 2 נספה ונם כלת נשפי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי: 3 גם צפוף מצאה בית ודרור קו לה אשר שתה אפרחה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: 4 אשורי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה: 5 אשורי אדם עוז לו בר מסלה בלבכם: 6 עברי בעמק הבקא מעין ישיתוחו נם ברכות יעתה מורה: 7 ילכו מהיל אל חיל ירא אל אלהים בציון: 8 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אל הי עיקב סלה: 9 מגנו ראה אלהים והבט פנו משיחך: 10 כי טוב יום בחציריך מלאך בהרתו הסתופך בבית אל הי מדור באהלי רוש: 11 כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים: 12 יהוה צבאות אשורי אדם בטחך:
- 85** למנצח לבני קרח מזמור רצית יהוה ארץ שבת שבות יעקב: 2 נשאת עון עמוק כסית כל חטאיהם סלה: 3 אספה כל עברתך השבות מהרין אף: 4 שובני אלהי ישענו והפר בעסך עמנו: 5 הלוועם תאנק בנו תמשך אף לדר ודר: 6 הלא אתה תשוב תחינו ועמק ישמהו בך: 7 הראנו יהוה חסיך וישעך תנתן לנו: 8 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום על עמו ואל חסידיו ואל ישבו לכסללה: 9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכנן כבוד בארץנו: 10 חסיך ואמת נפנשו צדק ושלום נשקו: 11 אמת הארץ הצמה וצדק ממשים נשקף: 12 גם יהוה יתן הטוב וארכנו תנתן יבולה: 13 צדק לפניו יהלך וישם לדרכך בעמיו:
- 86** תפללה לדוד הטה יהוה אונך עני כי עני ואבינו אינו: 2 שמרה נפשי כי חסיך אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: 3 חנני אדני כי אליך אקררא כל הימים: 4 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נשוי אשא: 5 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: 6 האזינה יהוה תפלתי והקשבה בקול התהנוות: 7 ביום צratio אקררא כי תענני: 8 אין כמוך באלהים אדני ואין כממשיך: 9 כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: 10 כי נדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבךך: 11 הזרני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: 12 אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבהה תחתיה: 13 כי חסיך נדול עלי והצלת נפש משאול שמק לעולם: 14 אלהים זדים קמו עלי ועדת תחתיה: (Sheol h7585) רוחם וחנוןך ארך אפים ורב חסד ואמות: 15 פנה אליו וחנני רחום וחנוןך ארך אפים ורב חסד ואמות: 16 פנה אליו וחנני תנה עזק לעבדך והושעה לבן אמותך: 17 עשה עמי אות לטובה ויראו שניי ויבשו כי אתה יהוה עוזתני ונחמתני:
- 87** לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש: 2 אהב יהוה שער ציון מכל משכנותך יעקב: 3 נכבדות מדבר בך עיר האלים סלה: 4 אוכיר רחוב ובבל לידעו הנה פלשת וצורך עם כוש זה ילך שם: 5 ולצין יאמר איש ואיש ילך בה והוא יכוננה עליון: 6 יהוה יספר בכתב עמים זה ילך שם סלה: 7 ושרים כחללים כל מעני בך:

מעם: 20 מצאתי רוד עברי בשמן קדרי משחתיו: 21 אשר ידי הובן עמו אף זרועו האמנונו: 22 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענו: 23 וכחותי מפנוי צרוו ומשנאו: 24 ואמונהתי וחסדי עמו ובשמי תרומ קרנו: 25 ושנותי בים ידו ובנהרות ימינו: 26 והוא יקרני אבִי אהה אליו וצורך ישועתי: 27 אף אני בכור אנתנו עליון למלכי ארץ: 28 לעולם אשם לוי חסדי וברית נאמנת לו: 29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמיים: 30 אם יעצבו בניו הורתי ובמשפטו לא ילכון: 31 אם חקתי יחללו ומצוחתי לא ישמרו: 32 ופקדתי בשפט בשעים ובגנעים ענים: 33 וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתו: 34 לא אהיל ברייתו ומוצא שפטו לא אשנה: 35 אהת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: 36 זרעו לעולם יהוה וכסאו כשמש נדי: 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 38 ואתה נחת ותמאס התהברת עם משיחך: 39 נארתת ברית עבדך חילת לארץ נורו: 40 פרצת כל נדרתיו שמת מברציו מחתה: 41 שסחו כל עברי דרך היה חרפה לשכנו: 42 הרימות ימין צריו השמחת כל אובייו: 43 אף תשב צור חרבו ולא הקימו במלחמה: 44 השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתת: 45 הקצרת ימי עולמיו העיטה עליון בושה סלה: 46 עד מה יהוה הסתר לנצח תבער כמו אש חמתק: 47 זכר אני מה חלד על מה שוא בראש כל בני אדם: 48 מיר גבר ייחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאלול סלה: (Sheol h7585) 49 איה חסידך הראשונים אדני נשבעת לדוד באמונתך: 50 זכר אדני חרפת עבדך שאתי בחוקי כל ריבים עמים: 51 אשר חרפו אובייך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: 52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

90 הפליה למשה איש האלים אדני מעון אתה היהת לנו בדר ודר: 2 בתרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל מעולם עד עולם אתה אל: 3 תשב אונש עד דכא ותאמר שוכנו בני אדם: 4 כי אלף שנים בענין כיום אתמול כי עבר ואשמורה בלילה: 5 זרמתם שנה יהיו בבל כחציר יהלף: 6 בבלק ייצץ וחלף ליערב ימולל ויבש: 7 כי כלינו באפק ובחמתך נבהלו: 8 שת עונתינו לנדרך עלמןנו למאור פניק: 9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו דנה: 10 ימי שנוחינו בהם שבעים שנה ואם

88 שיר מזמור לבני קרח למגילה על מחלת לעונת משכילה להימן האורחיו יהוה אלהי ישועתי ושם צעקי בלילה נך: 2 תבוא לפניך תפלתי הטה אנק לרנתה: 3 כי שבעה ברעות נפשי וחוי לשאל הניעו: 4 (Sheol h7585) נשבתי עם יורדי בור התיו נגבך אין איל: 5 במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגורו: 6 שנית בדור החתיות במחשכים במצולות: 7 עלי סמבה חמתק וככל משבריך ענית סלה: 8 הרחקה מיריעי ממי שתני תועבות למו כלא ולא אצא: 9 עני דאהה מני עני קראתיך יהוה בכל יום שתחתי אליך כי: 10 הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה: 11 היספר בקר חסידך אמוןתך באבון: 12 היודע בחשך פלאך וצדקהך בארץ נשיה: 13 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: 14 למה יהוה תונח נפשי תסתיר פניק ממי: 15 עני אני ונגע מנער נשאתי אמייך אפונה: 16 עלי עברו חרונייך בעותיך צמותוני: 17 סבוני כמים כל היום הקיפו עלייך: 18 הרחקה ממי אhab ורעד מידי ע: מוחשך:

89 משכילה לאותן האורחיו חסדי יהוה עולם אשרה לדר ודר אודיע אמוןתך בפי: 2 כי אמרת עולם חסר יבנה שמיים תכן אמוןתך בהם: 3 כרתי ברית לבחורי נשבעתי לדוד עבדך: 4 עד עולם אכין זרעך ובנייתו לדר ודרו כסאך סלה: 5 ווירדו שמיים פלאך יהוה אף אמוןתך בקהל קדשים: 6 כי מי בשחק יערך להוה ידמה ליהוה בני אלים: 7 אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביכיו: 8 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמוןתך סביבותיך: 9 אתה מושל בנות הים בשוא גלי אתה תשחם: 10 אתה דכתא חהיל רהב בירוע עז פורת אובייך: 11 לך שמיים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסודות: 12 צפון וימין אתה בראשת תבור וחרמון בשמייך ירנו: 13 לך זרוע עם גבורה חען ירדך תרומ ימינך: 14 צדק ומשפט מכון כסאך חסך ואמתה יקדרמו פניק: 15 אשרי העם יודעי תרואה יהוה באור פניק יהלכון: 16 בשמק נילון כל הימים ובצדקהך ירומו: 17 כי תפארת עזמו אתה וברציך תרים קרנו: 18 כי להוה מננו ולקדוש ישראל מלכנו: 19 או דברת בחזון להסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימות בחר

93 יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עז התאזור אף
תחכון תבל בל המוט: 2 נכוון כסאך מאז מעולם אתה: 3
נסחאו נחרות יהוה נושא נחרות קולם ישאו נחרות דרכיהם:
4 מקלות מים רביים אדרירים משברויים אדריר במרום
יהוה: 5 עדתיך נאמנו מארך לביתך נאות קדרש יהוה
לאארך ימים:

94 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 הנשא שפט הארץ השב גמול על נאים: 3 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יعلו: 4 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און: 5 עמד יהוה ידכאו ונחלתך יגענו: 6 אלמנה וגניר יהרגנו ויתומים ירצחו: 7 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: 8 בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכilio: 9 הנטע און הלא ישמע אם יצדר עין הלא יביט: 10 היסר גנים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: 11 יהוה ידע מהשבות אדם כי הימה הבל: 12 אשר הנבר אשר תיסרנו יה ונתורתך תלמדנו: 13 להשkeit לו מימי רע עד יקרה לרשותה שחת: 14 כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: 15 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישריו לב: 16 מי קום לי עם מרדעים מי יתיצב לי עם פעלי און: 17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה ונפשי: 18 אם אמרתני מטה רגלי חסך יהוה יסעדני: 19 ברב שרעפי בקרבי הנחומייך ישעשנו ונפשי: 20 היחברך כסא הווים יצדר עמל עלי חק: 21 יגנו על נפש צדיק ודם נקי ירשעו: 22 ויהי יהוה לי למושב ואליה לנצח מוחשי: 23 וישב עליהם את אונם וברעתם יאמיתם יאמיתם יהוה אלהינו:

לכו ונרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: 3 כי אל גדוֹל יהוה ומלך גדוֹל על כל אלהים: 4 אשר בידיו מחקרי ארץ ותועפות הארץ לו: 5 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: 6 בא נשותחו ונכערעה נברכה לפניו יהוה עשנו: 7 כי הוא אלהינו ואגהנו עם מרעיתו וצאן ידו הרים אם בקהלו תשמעו: 8 אל תקשו לבעיכם כמריבת כיים מסה במדבר: 9 אשר נסנו אבותיכם בחרנו נם רואו פעלי: 10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבבם והם לא ידיבאו דבריכי: 11 אשר נשבעתי באפי אם יבאנו אל מנוחתי:

בגבורות שמנונים שנה וריהבם עמל ואון כי נו חייש ונעפה:
11 מו יודע עז אפק וכיראתק עברתק: 12 למנות ימיןנו כן
הודע ונבא לבב חכמה: 13 שובה יהוה עד מות וגהנם
על עבדיך: 14 שבענו בברך חסדך ונורנה ונשמהה בכל
ימינו: 15 שמחנו כימות עניתנו שנות ראיינו רעה: 16 יראה
אל עבדיך פעלך והדרך על בניםם: 17 ויהיنعم אדרני
אללהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו
בונגה:

91 ישב בסתר עליוון בצל שדי יתלונן: 2 אמר ליהוה מהחשי ומצודתי אלהי אבטה בו: 3 כי הוא יצילך מפחד ייקוש מדבר הוות: 4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צננה וסחרה אמתו: 5 לא תירא מפחד ליליה מחשׁ יעופר יומם: 6 מדבר באפלילך מקטב ישוד צהרים: 7 ייפל מצדך אלף ורבעה מימיניך אליך לא יגש: 8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: 9 כי אתה יהוה מהחשי עליוון שמת מעונך: 10 לא תאהנה אליך רעה ונגע לא יקרב באחליך: 11 כי מלאכיו יצוח לך לשמרך בכל דרכיך: 12 על כפים ישאונך פן תנפ באהבך גנך: 13 על שלול ופטן תדריך תרמס כפירות ותנין: 14 כי ביחסך ואפלתחו אשנבהו כי ידעשמי: 15 יקראנוי ואענדחו עמו אני בצרה אחלצ'הו ואכברדו: 16 ארך ימים אשכיבעהו ואראהנו בוישוחני:

92 מזמור שר ליום השבת טוב להדרות ליהוה ולזמר
לשםך עליון: 2 להניר בבקר חסוך ואמנונך בלילהות:
3 עלי עשור ועלי נבל עלי הניון בכנור: 4 כי שמחתני
יהוה בפועל במעשי ידיך ארנן: 5 מה נדלן מעשיך
יהוה מארע מוקו מוחשתיך: 6 איש עבר לא ידע וכטיל
לא יבין את זאת: 7 בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל
פעלי און להשמדם עדיו עד: 8 אתה מרום לעלם יהוה:
9 כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו יתפרק כל
פעלי און: 10 ותרם כראים קרני בלחוי בשמן רענן: 11
ותבת עני בשרוי בקמים עלי מרים תשמענה אוני: 12
צדיק כתמר יפרח כאריו לבנון ישגה: 13 שתולים בבית
יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: 14 עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהיו: 15 להניר כי יש יהוה צורי ולא
עלתה בון:

נדול ונורא קדוש הוא: 4 ועוז מלך משפט אהב אתה כוננת
מושרים משפט וזכקה ביעקב אתה עשית: 5 רוממו יהוה
אל הינו והשתחו לחרם רגלו קדוש הוא: 6 משה ואהרן
בכהנו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יעננו:
7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתינו וחק נתן לנו: 8
יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היהת להם ונתקע על
עלילותם: 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחו לחרם קדשו כי
קדוש יהוה אלהינו:

100 מזמור לתודעה הריעו ליהוה כל הארץ: 2 עבדו
את יהוה בשמחה באו לפני ברנהה: 3 דעו כי יהוה הוא
אליהם הוא עשו ולא אנחנו עמו וצאנן מרעינו: 4 באו
שעריו בתודעה חזרתו בתקלה הורדו לו ברכו שמו: 5 כי
טוב יהוה לעולם חסדו ועד דרך אמונהו:

101 לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה
אומרה: 2 אשכילה בדרך תמים מותי תבוא אליו אתה לך
בחם לבבי בקרב ביתך: 3 לא אשית לננד עני דבר
בליעל עשה ספים שנאת לא ידליך כי: 4 לבב עקש יסור
מנני רע לא אדע: 5 מלושני בסתר רעהו אותו אצמיה
ונבה עניות ורחב לבב אותו לא אוכל: 6 עני בנאמני ארץ
לשבח עמודי לך בדרך חמים הוא ישתרני: 7 לא שב
בקרב ביתך עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לננד עני:
8 לבקרים אצמיה כל רשי ארץ להכרית מעיר יהוה
כל פעלי און:

102 הפליה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו
יהוה שמעה תפלתי ושותעי אליך תבוא: 2 אל הסתר
פניך מנגנו ביום צר לי התחה אליו אונך ביום אקרא מהר
עננו: 3 כי כל בעשן ימי ועצמותי כמו קד נחרו: 4 הוכחה
בעש ובש לבבי כי שכחתי מאכל לחמי: 5 מוקול אנחתי
דבקה עצמי לבשריו: 6 דמיות לקאת מדבר היהתו כocos
חרבות: 7 שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: 8 כל
היום חרפוני אויבי מהוללי כי נשבעו: 9 כי אפר כלחם
אכלתי וشكוי בבכי מסתמי: 10 מפוני עמוק וקצפתי כי
נשאתי ותשלי כי: 11 ימי מצל נטוי ואני כעשב אייבש:
12 אתה יהוה לעולם תשב ווקרך לדר ודר: 13 אתה
תקים תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד: 14 כי רצוי
עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: 15 וויראו גוים את

שירו ליהוה שיר חדש שיריו ליהוה כל הארץ: 2
שרו ליהוה ברכו שמו בשרו מום ליום ישועה: 3 ספרו
בנויים כבورو בכל העמים נפלאותיו: 4 כי נדול יהוה
ומה להל מאר נורא הוא על כל אליהם: 5 כי כל אלה
העמים אליליים ויהוה שמים עשה: 6 הור והדר לפניו עז
ותפארת במקומו: 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו
לייהוה כבוד ועוז: 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנהה
ובאו לחצרותיו: 9 השתחוו ליהוה בחדרת קדש חילו
מןינו כל הארץ: 10 אמרו בנויים יהוה מלך אף תכון
תבל בלם תומת ידין עמים במישרים: 11 ישמו השם
ותגלו הארץ ירעם הים ומלאו: 12 יעלז שדי וכאל אשר בו
או ירננו כל עצי יער: 13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט
הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמנותו:

יהוה מלך תנל הארץ ישמו אים רבים: 2 ענן
וערפל סביכיו צדק ומשפט מכון בסאו: 3 אש לפני
תלך ותלהת סביב צדrio: 4 האירו ברקיו תבל ראתה
ותחל הארץ: 5 הרים כדורנו נמסו לפני יהוה מלפני
אדון כל הארץ: 6 הנגידו השמים צדקו וראו כל העמים
כבודו: 7 יבשו כל עבדיו פסל המתחללים באלים
השתחו לו כל אליהם: 8 שמעה ותשמה ציון ותגלה
בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי אתה יהוה עליון
על כל הארץ מאר נעלית על כל אליהם: 10 אהבי יהוה
שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיר רשותים יצילם: 11 או
ודע לצדיק ולישרוי לב שמחה: 12 שמו צדיקים ביהוה
והודו למכר קדרו:

מזמור שרדו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה
הושעה לו ימינו וזרוע קדשו: 2 הודיע יהוה ישועתו
לי עני הנויים גלה צדקו: 3 זכר חסדו ואמונהו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישעת אלהינו: 4 הרים
לייהוה כל הארץ פצחו ורנו וומרו: 5 זמרו ליהוה בכנור
בכנור וקול זמרה: 6 בחצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יהוה: 7 ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה: 8
נהרות ימואו כף ייחד הרים ירננו: 9 לפני יהוה כי בא
למשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

יהוה מלך ירנו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: 2
יהוה בציון נדול ורם הוא על כל העמים: 3 יודו שמק

כלבוֹשׁ כְּסִיתוֹ עַל הַרִּים יַעֲמֹדוּ מִם: 7 מִן גַּעַרְתָּךְ נִסּוּן
 מִן קָוֵל רַעֲמֵךְ יַחֲפֹזֵן: 8 יַעֲלֵוּ הַרִּים יַרְדְּוּ בְּקֻוֹתָאָל
 מִקְוֵם זֶה יִסְדַּת לְהָם: 9 נִבּוֹל שְׁמַת בְּלִעְבּוֹן בְּלִשְׁבוֹן
 לְכָסֹתָה הָאָרֶץ: 10 הַמְשָׁלָח מְעֻנִּים בְּנָחָלִים בֵּין הַרִּים
 וְהַלְּכוֹן: 11 יִשְׁקֹוּ כָּל חִוּתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוֹ פְּרָאִים צְמָאָם:
 12 עַלְיָהָם עֹזֶף הַשָּׁמֹים יִשְׁכֹּן מִבּוֹן עֲפָאִים יִתְנוּ קָוֵל: 13
 14 מַשְׁקָה הַרִּים מִמְּעָלָיו מִפְּרִי מַשְׁקָה הָאָרֶץ:
 מַצְמָה חִצְרָה לְבָהָמָה וְעַשְׁבָּה לְעַבְדָּת הָאָדָם לְהַזְּכִיא לִחְם
 מִן הָאָרֶץ: 15 וַיַּיְנֵן יִשְׁמָחַ לְבָבָ אָנוֹשׁ לְהַצְּהִיל פְּנֵים מִשְׁמָן
 וְלִחְם לְבָבָ אָנוֹשׁ יִסְעֵד: 16 יִשְׁבְּעוּ עַזְיֵי יְהוָה אָרוֹזִי לְבָנָנוּ
 אֲשֶׁר נָטָע: 17 אֲשֶׁר שֵׁם צְפָרִים יִקְנְנוּ חִסִּידָה בְּרוֹשִׁים
 בְּוֹיתָה: 18 הַרִּים הַגְּבָהִים לְיַעַלִים סְלָעִים מַחְסָה לְשָׁפְנִים:
 19 עֲשָׂה יְרֵחַ לְמַעֲדִים שָׁמֶשׁ יְדָעָ מִבּוֹאָו: 20 תַּחַת חַשְׁקָה
 וַיַּיְהֵ לִילָה בּוֹ תַּרְמֵשׁ כָּל חִוּתוֹ יִעַר: 21 הַכְּפִירִים שָׁאָגִים
 לְתָרָף וּלְבָקֵשׁ מְאָלָא אֲכָלִים: 22 תָּזְרָחַ הַשְׁמָשׁ יִאָסְפֵן וְאָל
 מְעוֹנְתָּם יִרְבְּצֹן: 23 יִצְאֵ אָדָם לְפָעָלוֹ וּלְעַבְדָתוֹ עַדִּי
 עַדְבָּבָ: 24 מִהָּ רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךְ יְהוָה כָּלָם בְּחַכְמָה עֲשֵׂית מְלָאָה
 הָאָרֶץ קְנִיךְ: 25 זֶה הַיָּם נְדָרְלָוּ וּרְחָבִיבִים שֵׁם רַמְשׁ וְאַיִן
 מִסְפָּר חִוּות קְמָנוֹת עַם נְדָלוֹת: 26 שֵׁם אֲנִי וְיַהְלָכוּ לְוַיָּוֹת
 וְהַיְצָרָת לְשָׁחָק בּוֹ: 27 כָּלָם אַלְיָךְ יִשְׁבְּרוּ לְתַחַת אֲכָלִם
 בְּעַתָּה: 28 תַּחַת לְהָם יַלְקְטֵנִי תְּפַתָּח יַדְךָ יִשְׁבְּעוֹן טֻבָּה:
 29 תְּסִתֵּר פְּנֵיךְ יִבְהָלוּן תְּסִפְתָּר רַחֲםָנָן וְאָל עַפְרָם
 יִשְׁוּבָן: 30 תְּשִׁלְחָ רָוחֵךְ יִבְרָאֹן וְתְּחִדְשָׁ פְּנֵי אֲדָמָה:
 31 יִתְּכֹרֵד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: 32 הַמְבִיט
 לְאָרֶץ וְתַרְדֵּד יָגָע בְּהָרִים וַיַּעַשְׂנֵו: 33 אֲשֶׁרֶת לְיִהְוָה בְּחִי
 אָזְמָרָה לְאָלָהִי בְּעָדוֹר: 34 יִעַרְבֵּן עַלְיוֹ שִׁיחָוֹ אֲנִי אַשְׁמָה
 בְּיִהְוָה: 35 יִתְמֹנוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עַד אַיִם
 בְּרָכֵי נְפָשִׁי אֲתִי יְהָוָה הַלְּלוֹיָה:

105 הַוְדוֹ לְיִהְוָה קָרָא בְשָׁמוֹ הַוְדוּעַ בְּעִמִּים
 עַלְילָתוֹ: 2 שִׁירְוּ לוֹ וּמְרוּ לוֹ שִׁיחָוֹ בְכָל נְפָלָאָתוֹ: 3
 הַתְּהַלֵּלוּ בְשָׁם קְרָשׁוּ יִשְׁמָחַ לְבִמְבָקְשִׁי יְהָוָה: 4 דְרָשָׁוּ
 יְהָוָה וְעוֹזְבָּו בְּקָשׁוּ פְנֵיו תָמִיד: 5 זְכָרוּ נְפָלָאָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 מְפִתְיוֹ וּמְשִׁפטִיו פִיו: 6 זְדַע אַבְרָהָם עַבְדוּ בְנֵי יִעְקָב
 בְּחִירָיו: 7 הָאָ יְהָוָה אֶלְהֵינוּ בְכָל הָאָרֶץ מְשִׁפטִיו: 8
 זְכָר לְעוֹלָם בְּרִיתָהוּ דְבָרָ צֹהָ לְאָלָף דָוָר: 9 אֲשֶׁר כְּרָת
 אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבָעָתוֹ לְיִשְׁחָק: 10 וַיַּעֲמִידָה לִיְעָקָב לְחַק
 לִיְשָׁרָאֵל בְּרִיתָה עַולָם: 11 לְאָמֵר לְךָ אֶת אָרֶץ כְּנֻעָן

שֵׁם יְהָוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבָודְךָ: 12 כִּי בְּנֵי יְהָוָה
 צִוְּיוֹנָה בְּכָכְבוֹדוֹ: 13 פְנֵה אֶל הַפְּלַת הַעֲרָרָר וְלֹא בָזָה
 אֶת תְּפִלְתָּם: 14 תְּכַתֵּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרָוּ וְעַם נְבָרָא הַלְּלָה
 יְהָ: 15 כִּי הַשְׁקִיף מִמְרָום קְדָשׁו יְהָוָה מְשָׁמִים אֶל אָרֶץ
 הַבִּיט: 16 לְשָׁמַע אֲנַקְתָּ אָסִיר לְפִתְחָה בְּנֵי תְּמֹתָה: 17
 לְסִפְרָ בְּצִוְּיוֹנָה שֵׁם יְהָוָה וְתַהֲלָתוֹ בְּיְרוֹשָׁלָם: 18 עַנְהָ בְּדַרְךָ כְּחָוָה
 עַמִּים יְהָדוֹ וּמַלְכּוֹת לְעַבְדָּ אֲתִי יְהָוָה: 19 עַנְהָ בְּדַרְךָ כְּחָוָה
 קָצָר יְמִי: 20 אָמֵר אַלְיָךְ אַל תַּעֲלֵנִי בְּחָצֵי יְמִי בְּדַרְךָ דָוִרִים
 שְׁנוֹתִיךְ: 21 לְפָנֵים הָאָרֶץ יִסְדַּת וּמַעֲשָׂה יִדְקֵ שְׁמָים:
 22 בְּהַקְבִּץ
 הַמָּה יִאָבְדוּ וְאַתָּה תִּעֲמֹד וְכָלָם כְּבָנֵד יִבְלֹא כְּלָבְשָׁ
 תְּחִלְפָם וַיַּהֲלִפוּ: 23 וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתֵיךְ לְאַיִתָמוֹ: 24 בְּנֵי
 עַבְדִּיךְ יִשְׁכְּנוּ וּזְרֻעָם לְפִנֵּיךְ יִכּוֹן:

103 לְדוֹר בְּרָכֵי נְפָשִׁי אֲתִי יְהָוָה וְכָל קָרְבֵּי אֲתִי שֵׁם
 קְדָשָׁו: 2 בְּרָכֵי נְפָשִׁי אֲתִי יְהָוָה וְאַל תַּשְׁחַחֵי כָּל נְמֹלְיוֹ:
 3 הַסְּלָה לְכָל עֲנֵנִי הַרְפָּא לְכָל תְּחָלָאֵיכִי: 4 הַגְּנוֹל
 מִשְׁחַת חִיִּי הַמְעָטְרֵכִי חַסְדָּ וּרְחָמִים: 5 הַמְשִׁבְעַ בְּטוּבָה
 עֲדֵיךְ תַּחֲדֵשׁ כְּנֶשֶׁר נְעֹרִיכִי: 6 עָשָׂה צְדָקָתָ יְהָוָה
 וּמְשִׁפְטִים לְכָל עֲשָׂוקִים: 7 יִוּדֵעַ דְּרָכָיו לְמַשָּׁה לְבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל עַלְילָתוֹ: 8 רְחוּם וְתַהֲנוּ יְהָוָה אָרָךְ אָפִים וּרְבָּ
 חַסְדָּ: 9 לְאָלָנֵצָחָר וּרְיבָּ וּלְעוֹלָם יְתָוָר: 10 לְאָלָחְתָּאָנוּ
 עָשָׂה לְנוּ וְלֹא כְעָונְתָנוּ גָמָל עַלְיָנוּ: 11 כִּי כְנַכְהָ שָׁמִים
 עַל הָאָרֶץ גָּבֵר חָסְדוֹ עַל יְדָיו: 12 כְּרָחָם אָבָּ עַל בְּנֵים רְחָם
 הַרְחִיקָמָנוֹת אֶת פְּשָׁעֵינוֹ: 13 כְּרָחָם אָבָּ עַל בְּנֵים
 יְהָוָה עַל יְדָיו: 14 כִּי הָאָ יִדְעַ יִצְרָנוּ זֹכֶר כִּי עָפָר אָנָהָנוּ:
 15 אֲנָוֹשׁ כְּחַצְרִי יְמִי כִּי צִיִּזְיָן: 16 כִּי רָוחָ
 עַבְרָה בּוֹ וְאַיִנָּנוּ וְלֹא כִּירְנוּ עוֹד מָקוֹמוֹ: 17 וְחַסְדָּ יְהָוָה
 מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְדָיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵים: 18
 לְשָׁמְרֵי בְּרִיתָהוּ וְלְזֹכְרֵי פְּקָדָיו לְעַשׂוֹתָם: 19 יְהָוָה בְּשָׁמִים
 הַכִּינָן כָּסָאוּ וּמַלְכּוֹת בְּכָל מְשָׁלָה: 20 בְּרָכֵי יְהָוָה מַלְאָכִי
 נְבָרֵי כָּחֵשֵׁד עַשְׂרֵה דְבָרָו לְשָׁמַע בְּכָל דָבָרוֹ: 21 בְּרָכֵי יְהָוָה
 כָּל צָבָאוֹ מִשְׁרָתוֹ עַשְׂרֵה דְצָוָנוֹ: 22 בְּרָכֵי יְהָוָה כָּל מְעַשָּׁיו
 בְּכָל מִקְמוֹת מִשְׁלָחוֹ בְּרָכֵי נְפָשִׁי אֲתִי יְהָוָה:

104 בְּרָכֵי נְפָשִׁי אֲתִי יְהָוָה יְהָוָה אֶלְהֵינוּ נְדָלָת מָאָר הָוָד
 וְהָדָר לְבִשְׁתָה: 2 עַמָּה אָוֹר כְּשָׁלָמָה נְוַתָּה שָׁמִים כִּירְיעָה:
 3 הַמְקָרָה בְּמִים עַלְיָתוֹ הַשְׁמָעָה עַבְדִים רְכֹבָו הַמְהַלֵּךְ עַל
 כְּנַפְיָ רָוחָה מִלְאָכִי דְרָוָתָו: 4 עָשָׂה מַלְאָכִי דְרָוָתָו מִשְׁרָתוֹ אֲשֶׁר לְחַטָּאת
 5 יִסְדָּ אָרֶץ עַל מִכּוֹנִיהָ בְּלִתְמֹוט עוֹלָם וְעַד: 6 תְּהָוָם

חובל נחלהכם: 12 בהיותם מתי מספר כמעט ונרים בה: צרייהם אחד מהם לא נותר: 12 ויאמינו בדבורי ישירו הלהלו: 13 מהרשו שכחו מעשיו לא חכו לעצחו: 14 וויהאו תאוה במדבר וינסו אל בישימון: 15 וויתן להם שלאתם וישלח רזון בנפשם: 16 ויקנאו למשה במחנה לאחרן קדוש יהוה: 17 חפתח הארץ ותבלע דתון ותכס על עדת אבירם: 18 ותבער אש בעדרתם להבה תלהת רשעים: 19 יעשו עגל בחרב וויתחו למסכה: 20 ומיירו את כבודם בתקבינה שור אכל עשב: 21 שכחו אל מושיעם עשה נדלות במצרים: 22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: 23 ויאמר להשמידם לילי משה בחירעו עמד בפרק לפניו להшиб חמתו מהשחיתות: 24 ומאסו בארץ חמדה לא האמינו לדבריו: 25 וירגנו באלהיהם לא שמעו בקהל יהוה: 26 וישא ידו להם להפיל אוחם במדבר: 27 ולהפיל ורעם בנוים ולוורותם בארכות: 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו ובחיו מותם: 29 ויכיעסו במעליהם ותפרץ במגפה: 30 ויעמד פינחס וויפל לוחט המגפה: 31 ותחשב לו לזכקה לרדר ודר עד עולם: 32 ויקציפו על מי מורייה וירע למשה בעבורם: 33 כי המרו את רוחו ויבטה בשפטו: 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: 35 ויתערכו בנוים וילמדו מעשיהם: 36 ויעבדו את עצביהם וייהו להם לモסק: 37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: 38 ווישפכו דם נקי דם בנים ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדים: 39 ויטמאו במעשיהם וינו במעליהם: 40 ויתחר בעונם: 44 וירא בצדיהם בצדיהם בשם שמעו את רנתם: 45 ויזכר להם בריווח ויניחם כרב חסדו: 46 וויתן אונם לדהמי לפניהם כל שוביהם: 47 והישענו יהוה אלהינו ובקבצנו מן הגנים להדרות לשם קדרך להשתבח בתהלהך: 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הלו יה:

107 הדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמרו נאול יהוה אשר נאלם מיד צר: 3 ומארכות קבצם ממזוח ומערבה מצפון ומים: 4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: 5 רעבים נם צמאים נפשם

13 וויהללו מני אל גוי ממלכה אל עם אחד: 14 לא הניח אדם לשחק וויכח עליהם מלכים: 15 אל תנעו במשיחיו ולנביائي אל תרעו: 16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: 17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: 18 ענו בכבל גנליו ברול באנה נשפו: 19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: 20 שלח מלך וויתרתו משל עמים ופתחהו: 21 שמו אדון לבתו ומשל בכל קניינו: 22 לאסר שריון בנפשו וקנו יחכם: 23 וויבא ישראל מצרים ויעקב נר בארץ חם: 24 וויפר את עמו מאר ויעצמו מצריו: 25 הפק لكم לשנא עמו להתנצל בעבדיו: 26 שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: 27 שמו בס דבריו אהתו ופתחים בארץ חם: 28 שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו: 29 הפק את מימיהם לדם וימת את דנתם: 30 שרגן ארצם צפראדים בחדריו מלכים: 31 אמר ויבא ערב כנים בכל נבולם: 32 נתן נשמיים ברד אש להבות בארץ: 33 ויך גשם ותאנתם וישבר עץ נבולם: 34 אמר ויבא ארבה וילק אין מספר: 35 וויאכל כל שעב בארץ ויאכל פרוי אדרתם: 36 ויך כל בכור בארץ ראשית כל אונם: 37 וויצוים בכסוף ווהב ואין בשבטי כושל: 38 שמה מצרים בצדיהם כי נפל פחdem עליהם: 39 פרש ענן למסך ואש להאר לילה: 40 שאול ויבא שלו ולחם שניים ישביעם: 41 פתח צור וויזבו מים הלו כביזות נהר: 42 כי זכר את דבר קדרשו את אברהם עבדו: 43 וויצא עמו בשושן ברנה את בחריו: 44 וויתן להם ארצאות נוים ועמל לאמים יירשו: 45 בעבר ישרמו חוקו ותורתיו נצרו הלו יה:

106 הלויה הוו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 מי ימלל נברות יהוה ישמע כל תהלו: 3 אשריו שמרי משפט עשה זדקה בכל עת: 4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישעך: 5 לראות בטובות בחריך לשמה בשמחת גויך להתחלל עם נחלהך: 6 חטאנו עם אבותינו העוני הרשענו: 7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסידיך ימרו על ים סוף: 8 ווישעים למן להודיע את נברותך: 9 וונגר בים סוף ויחרב וויליכם בתהמות כמדבר: 10 ווישעים מיד שונא ויגאלם מיד אויב: 11 וויכסו מים

הושיעה ימינך וענני: 7 אלהים דבר בקדשו עלולה
אחלקה שכם ועמוק סכota אמדד: 8 לי גלעד לי מנשה
ואפרים מעוז ראייה יהודיה מהקקי: 9 מואב סיר רחצוי
על אדום אשלי נעל עלי פלשת אתרועע: 10 מי יבלני
עיר מצרד מי נחני עד אדורם: 11 הלא אלהים נחנתנו ולא
חטא אלהים בצבאותינו: 12 הבה לנו עוזרת מצרד ושוא
חשות אדרם: 13abalhem נשעה חיל והוא יבוס צרינו:

109 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלי אל תחרש: 2
כי פירשׁ ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר: 3
ודבריו נשאה סבוני וילחמוני חנים: 4 תחת אהבתיו
שטנוני ואני חפלה: 5 יושימו עלי רעה תחת טובה ושנאה
חתה אהבתיו: 6 הפקד עלו רשות ושטן יעד על ימינו: 7
בחשפותו יצא רשות ותפלתו תהיה לחטאה: 8 יהיו ימיו
מעטים פקדתו יקח אחר: 9 יהיו בניו יתומים ואשתו
אלמנה: 10 ונעו ננווע בניו ושאללו דודשו מהרבותיהם:
11 ינקש נשאה לכל אשר לו ויבזו זרים יגינו: 12 אל יהיו
לו משך חסד ואל יהיו חונן ליתומינו: 13 יהיו אחריתו
להכרית בדור אחר יmach שם: 14 יזכיר עון אהבתיו אל
הזה וחטא אמו אל תמה: 15 יהיו ננד יהוה תמיד ויכרת
ארץ זכרם: 16 יען אשר לא זכר עשות חסד וירחף איש
ענו ואביו נונאה לבב למותה: 17 ויאח קללה ותובאיהם
ולא חפץ בברכה ותרחק ממנה: 18 וילבש קללה כמדוע
ותבא כמים בקרבו וכשמן עצמותיו: 19 תהיו לו כבנד
עטה ולמוח תמיד יחנרה: 20 זאת פעלה שטנו מאת
יהוה והדברים רע על נשפי: 21 ואתה יהוה אדרי עשה
אתו למן שטך כי טוב חסך הצלוי: 22 כי עני ואביו
אגבי ולבוי חיל בקרבי: 23 כצל ננטחו נהלו נערתי
ארכבה: 24 ברכyi כשלו מצומ וברדי כחש מושמן: 25 ואני
הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם: 26 עזוני יהוה
אלהי הושעני כחסך: 27 וידענו כי ירדך זאת אתה יהוה
עשיתה: 28 יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך
ישמה: 29 ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם: 30
אודיה יהוה מאר בפי ובתוך ריבים אהלהנו: 31 כי יעד
לימין אביו לחשיע משפטו נשפו:

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאדרני שב לימיינ עד
אשוח איביך הדם לרנלי: 2 מטה עזק ישלה יהוה מצינו
רדה בקרב איביך: 3 עמק נדבת ביום חילך בהדריך

בهم תחתטף: 6 ויצועקו אל יהוה בצר להם ממזקותיהם
יצילם: 7 וידידיכם בדרכ ישירה לכלת אל עיר מושב: 8
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כי השבע
נפש שקקה ונפש רעה מלא טוב: 10 ישבי חשק וצלמות
אסיריו עני וברול: 11 כי המרו אמרו אל ועצת עליון
נאצוו: 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוז: 13 ויצועקו
אל יהוה בצר להם ממזקותיהם יושיעם: 14 ויצויאם
מחש וצלמות ומוסרותיהם ינתק: 15 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם: 16 כי שבר דלותות נחשת ובריחיו
ברזול נרע: 17 אולמים מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו: 18
כל אכל תחטב נפשם וינוינו עד שער מוות: 19 ויצועקו
אל יהוה בצר להם ממזקותיהם יושיעם: 20 ישלה
דברו וירפאים ומילט משליחותם: 21 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם: 22 ויזבחו ובחו תודה ויספרו
מעשו ברנה: 23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים
רביכם: 24 הנה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולחה:
25 ויאמר ווימדר רוח סערה ותורמוס גליו: 26 יעלו
שמות ירדו תהומות נפשם ברעה תחתמן: 27 יהוננו וינוינו
שכבר וכל חכמתם תחביל: 28 ויצועקו אל יהוה בצר
ליהם ומזקתייהם ויצויאם: 29 יקם סערה לדממה ויחשו
ליהם: 30 ויזמחו כי ישתקו וינחם אל מחו חפצם: 31
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 32 וירממו
בקהלה עם ובמושב זקנים יהללווה: 33 שם נחרות
למדבר ומצאי מים לצמאון: 34 ארץ פרי למלה מרגעת
ישבי בה: 35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי
מים: 36 וירושב שם רעבים יוכנו עיר מושב: 37 ויזרעו
שדרות וישטו כרמים ויעשו פרי תבואה: 38 ויברכם וירבו
מאד ובהמתם לא ימעיט: 39 ומעטו וישחו מעצר רעה
וינון: 40 שפק בו על נדיבים ויהעם בתהו לא דרך: 41
וישגב אביו מעוני וישם עצאן משפחות: 42 ייראו ישראלים
וישמחו וכל עולה קפיצה פיה: 43 מי חכם וישמר אלה
ויתבוננו חסדי יהוה:

108 שיר מזמור לדוד נכוון לבי אלהים אשירה
ואומרה אפ כבודיו: 2 עורה הנבל וככורה עיריה شهر: 3
אורך בעמים יהוה ואומרך כל אמים: 4 כי גודול מעל
שמים חסך ועד שחיקים אמתך: 5 רומה על שמים
אליהם ועל כל הארץ כבודך: 6 למען יחלצון ידידיך

ההרים תר��דו כאילים גבעות כבני צאן: 7 מלפני ארון חיל ארך מלפני אלהו יעקב: 8 ההיפci הוצר אנס מים חלמייש למעינו מים:

115 לא לנו יהוה לא לנו כי לשם תן כבוד על חסך על אמרתך: 2 למה יאמרו הנזים איה נא אליהם: 3 ואלהוננו בשמיים כל אשר חפש עשה: 4 עצביים כסף זהב מעשה יידי אדם: 5 פה להם ולא ידברו עניים להם ולא יראו: 6 אונים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחו: 7 יריהם ולא ימישון רגיהם ולא יהלכו לא יהנו בוגרונם: 8 כמויהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: 9 ישראל בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא: 10 בית אהרן בטחו ביהוה בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא: 11 יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: 12 יברך יראי יהוה הקטנים עם הנדלים: 13 יסף יהוה עליכם עלייכם ועל בניםיכם: 14 ברוכים אתם ליהוה עשה שמיים וארץ: 15 השמיים שמיים ליהוה והארץ נתן לבני אדם: 16 לא המתים יהללו יה ולא כל יידי רומה: 17 ואנתנו נברך יה מעתה ועד עולם ההללו יה:

116 אהבתו כי ישמע יהוה את קולי תחנוני: 2 כי התה איזנו לו ובמי אקרא: 3 אפפוני חבל מות ומצרים שאלל מצאנו צרה וינון אמצעא: (Sheol h7585) 4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נשפי: 5 חנון יהוה וצדיק ואלהינו מرحם: 6 שמר פתאים יהוה דלוותיו ולי יהושיע: 7 שובי נשפי למנוחיכי כי יהוה נמל עלייכי: 8 כי חלצת נשפי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדח: 9 ואתהלך לפני יהוה בארץות החיים: 10 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד: 11 אני אמרתי בחפי כל האדם כוב: 12 מה אשיב ליהוה כל תמנולותיו עלי: 13 כוס ישות אשא ובשם יהוה אקרא: 14 נדריו ליהוה אשלם נדרה נא לכל עמו: 15 יקר בעני יהוה המותה לחסידיו: 16 אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמרתך פתחת למוסרי: 17 לך אובח זבח תורה ובשם יהוה אקרא: 18 נדרי ליהוה אשלם נדרה נא לכל עמו: 19 בחזרות בית יהוה בחוכמי ירושלים ההללו יה:

117 ההללו את יהוה כל נזים שבחוותם כל האמים: 2 כי גבר עליינו חסדו ואמת יהוה לעולם ההללו יה:

חדש מרוחם משחר לך טל ילדהיך: 4 נשבע יהוה ולא ינחים אתה כהן לעולם על דבריהם מלכי צדק: 5 אדני על מינך מבחן ביום אפו מלכים: 6 ידין בניים מלא נזיות מחץ ראש על ארץ רבה: 7 מנהל בדרכך ישתה על כן רים ראש:

111 הלו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדת: 2 נדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: 3 הווד והדר פועלו וצדקתו עמדת לעד: 4 זכר עשה לנפלאתיו חנון ורחום יהוה: 5 טרף נתן לראיו יוכר לעולם בריתתו: 6 כח מעשיו הניד לעמו לתה להם נחלת נזים: 7 מעשי יידי אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: 8 סמכים לעדר לעולם שעשים באמת וישראל: 9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתתו קדוש ונורא שמו: 10 ראשית חכמה יראת יהוה שלב טוב לכל עשיהם תחולתו עמדת לעד:

112 הלו יה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפש מאד: 2 גיבור הארץ יהיה זרועו דור ישראל יברך: 3 הון ועשר בכיותו וצדקתו עמדת לעד: 4 זרחה בחשך אור לישראל חנון ורחום וצדיק: 5 טוב איש חנון ומלה ככלל דבריו במשפט: 6 כי לעולם לא ימוט ליכר עולם יהוה צדיק: 7 משמעה רעה לא יירא נכון לבי בטח יהוה: 8 סמוך לבי לא יירא עד אשר יראה בצריו: 9 פור נתן לאבינוים צדקתו עמדת לעד קדשו תרומ בכבוד: 10 רשות יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשיים תאבר:

113 הלו יה הלו עברי יהוה הלו את שם יהוה: 2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: 3 ממזרה שמש עד מבואו מהלל שם יהוה: 4 רם על כל נזים יהוה על השמיים בכבודו: 5 מי כיהוה אלהינו המגביה לשבתה: 6 המשפלי לראות בשמיים ובארץ: 7 מקימי מעבר דל מאשת יתרים אבון: 8 להושבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: 9 מושבי עקרת הבית אם הבנים שמה הלו יה:

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: 2 היהת יהודיה לקרשו ישראל ממשלותיו: 3 הים ראה ייס הירדן יסב לאחר: 4 חחרים רתקדו כאילים נבאות בני צאן: 5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחר: 6

השנים ממצתותיך : 22 נל מעלי חרפה ובו כי עדתיך נצרתי : 23 נם שבו שרים כי נדברו עבדך ישיח בחקוך : 24 נם עדתיך שעשי אנשי עצתי : 25 דבקה לעperf נפשי חני כדברך : 26 דרכיו ספרתי ותענני למדני חוקיך : 27 דרך פקדיך הבנייני ואשיה בנפלאותיך : 28 דלפה נפשי מתונה קימני כדברך : 29 דרך שקר הסר ממוני ותורתך חני : 30 דרך אמונה בהחרתי משפטיך שוויתך : 31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני : 32 דרך מצותיך אروع כי תרחיב לבci : 33 הורני יהוה דרך חוקיך ואצRNAה עקב : 34 הבנייני ואצRNAה תורתך ואשمرנה בכל לב : 35 הדריכנו בנותיך מצותיך כי בו חפצתי : 36 הט לב אל עדותיך ואל אל בצע : 37 העבר עני מראות שוא בדרכך חני : 38 חקס לעבדך אמרתך אשר ליראתק : 39 העבר חרפתיך אשר יגרתי כי משפטיך טובים : 40 הנה האבתי לפקדיך בצדקהך חני : 41 ויבני חסך יהוה תשועתך אמרתך : 42 ואענה תרפי דבר כי בטחתי בדרכך : 43 ואל חצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יהלתי : 44 ואשمرة תורה תמיד לעולם ועד : 45 ואתחלכה ברחבה כי פקדיך דרישתי : 46 ואדרבה בעדתיך ננד מלכים ולא אכוש : 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתך : 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתך ואשחה בחקוך : 49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני : 50 זאת נחמותי בעני כי אמרתך חיתני : 51 זדים הליינצי עד מאד מותרתך לא נתיו : 52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנתחם : 53 זלעפה אהזוני מרשעים עזבי תורה : 54 זמרות היו לי חוקיך בבית מנורי : 55 זכרתי בלילה שמק יהוה ואשمرة תורה : 56 זאת היהת לי כי פקדיך נצרתי : 57 חלקי יהוה אמרתוי לשמר דברך : 58 חליתי פניך בכל לב חני כי אמרתך : 59 חשבתי דרכיך ואшибה רגני אל עדתיך : 60 חשתוי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך : 61 חבלני רשעים עודני תורה לך שאכחות : 62 חצotta לילה אקום להודות לך על משפטיך צדקה : 63 חבר אני לכל אשר יראوك ולשמרי פקדיך : 64 חסך יהוה מלאה הארץ חוקיך למדני : 65 טוב עשית עם עבדך יהוה בדברך : 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתיך : 67 טרם עננה אני שנג ועתה אמרתך שמרתך : 68 טוב אתה ומטיב למדני חוקיך : 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצד פקדיך : 70 טפש כחלהם לכם אני תורה

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : 2 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו : 3 יאמרו נא ביה אהרן כי לעולם חסדו : 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו : 5 מן המצרי קראתי יהה ענני במרחוב יהה : 6 יהוה לי לא אריא מה יעשה לי אדם : 7 יהוה לי בעזורי ואני אראה בשנאי : 8 טוב להסota ביהוה מבטח באדם : 9 טוב להסota ביהוה מבטח בנדרים : 10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמיים : 11 אמיים : 11 סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמיים : 12 סבוני כדברים רעכוakash קוצחים בשם יהוה כי אמיים : 13 דחחה דחחני לנפל ויהוה עזרני : 14 עז זומרת יהה ויהי לי לישועה : 15 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל : 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל : 17 לא אמות כי אהיה ואספר מעשי יהה : 18 יסר ירני יהה ולמota לא נתני : 19 פתחו לי שער צדיקים יבא בו : 21 בם אודיה יהה : 20 זה השער ליהוה צדיקים יבא בו : 21 אודך כי ענייני ותהי לי לישועה : 22 אבן מסוכ הבונים היהת לראש פנה : 23 מאת יהוה היהת ואת הייא נפלאת בעינינו : 24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמה בז : 25 אנה יהוה הושיעה נא אנה יהוה הצלילה נא : 26 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה : 27 אל יהוה ויאר לנו אסרו חן בעבטים עד קדנות המזבח : 28 אל אתה ואודך אלהי אرومך : 29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :

אשר תמיימי דרך ההלכים בתורת יהוה : 2 אשר נצרי עדתיו בכל לב ידרשווה : 3 אף לא פעלעו עליה בדרכיו הלויכו : 4 אתה צויתה פקדיך לשמר מאד : 5 אחלי יכנו דרכו לשמר חוקיך : 6 אז לא אכוש בהבכי אל כל מצותיך : 7 אודך בישר לבב למדמי משפטיך צדקה : 8 את חוקיך אשמר אל תעזבי עד מאד : 9 בימה יוכה נער את ארחו לשמר כדברך : 10 בכל לבי דרישיך אל התשני מצותיך : 11 בלבבי צפנתוי אמרתך למען לא אהפא לך : 12 ברוך אתה יהוה למדני חוקיך : 13 בשפטוי ספרתי כל משפטיך פיך : 14 בדרכך עדותיך שתשי כעל כל הון : 15 בפקדיך אשיה ואכיתה ארכתייך : 16 בחקיך אשעתש לא אשכח דברך : 17 גמל על עבדך אהיה ואשمرة דברך : 18 גל עני ואכיתה נפלאות מותרתך : 19 גר אכני בארכץ אל הסתר ממוני מצותיך : 20 גרסה נשפי להאהבה אל משפטיך בכל עת : 21 גערת זדים אرومם תהילים

119 סנים השבת כל רשיי ארץ לנו אהבתו עדתיך;
 120 סנור מפחרך בשרי ומושפטיך יראתי;
 121 עשרתי
 משפט וצדק כל תנייני לעשקי;
 122 ערב עברך לטוב
 אל יעשה זדים;
 123 עני כלו לישעך ולאמרה צדך;
 124 עשה עם עבדך כחסדר וחזקך למדני;
 125 עברך
 אני הבניינו ואדרעה עדתיך;
 126 עת לעשות ליהוה הפרו
 תורהך;
 127 על כן אהבתו מצוחיך מזחוב ומפז;
 128 על
 כן כל פקודי כל שרתוי כל ארוח שקר שנאת;
 129 פלאות
 עדותיך על כן נצרכם נפש;
 130 פתח דבריך יאיר מבין
 התיים;
 131 פי בערתתי ואשאפה כי למצוחיך יאבחן;
 132 פנה אליו וחננו כמשפט לאחבי שמק;
 133 פעמי הכן
 באמרתך ואל תשלט بي כל און;
 134 פדרני מעשך אדם
 ואשمرة פקודיך;
 135 פניך האר בעבדך ולמדני את
 חוק;
 136 פלני מים ירדו עני על לא שמרו תורהך;
 137 צוית צדק עדתיך
 צדיק אתה יהוה וישראל משפטיך;
 138 צוית צדק עדתיך
 ואמונה מאר;
 139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי;
 140 צרופה אמרתך מאר ועבדך אהבה;
 141 צער אנסי
 ונבזה פקידך לא שכחתי;
 142 צדקתך צדק לעולם
 ותורתך אמת;
 143 צר ומוצוק מצאונו למצוחיך שעשי;
 144 צדק עדותיך לעולם הבניינו ואהיה;
 145 קראתיך הוועני
 בכל לב עני יהוה חקיך אצרא;
 146 קראתיך הוועני
 ואשمرة עדתיך;
 147 קדמתי בנשך ואשועה לדבריך
 יהלתו;
 148 קדמו עני אשמרות לשיח באמרתך;
 149 קדשו;
 150 קרבו רדי
 קולי שמעה כחסך יהוה כמשפט חני;
 151 קרוב אתה יהוה וכל מצוחיך
 זמה מהתורתך רחקו;
 152 קדום ידעתני מדתיך כי לעולם יסדרם;
 153 אמת;
 154 ריביה ריבי
 ראה עני וחלצני כי תורהך לא שכחתי;
 155 רחוק מרשעים ישעה כי
 ונאלני לאמרתך חני;
 156 רחמייך רבים יהוה כמשפט חני;
 157 ריבים רדי וצדרי מדותיך לא נטיר;
 158 ראיתי
 בגדים ואתקותטה אשר אמרתך לא שמר;
 159 ראש דברך
 כי פקודיך אהבתו יהוה כחסך חני;
 160 ראש דברך
 אמרתך ולעולם כל משפט צדך;
 161 שרים רדפני חنم
 ומדבריך פחד לב;
 162 שש אנסי על אמרתך כמצויא
 שלל רב;
 163 שקר שנאת ואתעה תורהך אהבת;
 164 שבע ביום הלתיך על משפטיך צדך;
 165 שלום רב
 לאחבי תורהך ואני למו מכשול;
 166 שברתי לישעך
 יהוה למצוחיך שעשי;
 167 שמרה נפש עדתיך ואהבם
 תמיד;
 168 סלילת כל שוגים מהקיך כי שקר תרמיהם;

117 טוב לי כי ענייה למן אלמד חוקיך;
 118 ליהורה פיך נאלפי והב וכסף;
 119 ידיך עשוני יוכננו
 הבניינו ואלמהה מצוחיך;
 120 יראיך יראני יושמהו כי
 לדבריך יהלתי;
 121 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה
 עניינו;
 122 יהי נא חסדר לנחמני כאמרתך לעבדך;
 123 יבשו
 זדים כי שקר עותוני אני אשיה בפקודיך;
 124 ישובו לי
 יראיך וודעו עדתיך;
 125 יהיו לבוי תמים בחקיך למן
 לא אבוש;
 126 כלתת להתשועך נשוי לדבריך יהלתי;
 127 כלו עני לאמרתך לאמר מתי תחמנני;
 128 כי היהי
 נאדר בקיטור חקיך לא שכחתי;
 129 כמה ימי עברך מתי
 תעשה ברדפי משפט;
 130 כרו לי זדים שיחות אשר לא
 כהורתך;
 131 כל מצוחיך אמונה שקר רדפני עדרני;
 132 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך;
 133 כהן
 העשה ברדפי עדות פיך;
 134 לעולם יהוה דברך נצב
 חני ואשمرة עדות פיך;
 135 לדך ודר אמונהת כוננת ארץ והעם;
 136 למשפטיך עמדו הימים כי הכל עבריך;
 137 ללווי תורהך
 שעשי או אבדתי בעני;
 138 לעולם לא אשכח פקודיך
 בשם;
 139 לך אני הוועני כי פקודיך דרשת;
 140 לך רשותים לאבדני עדתיך אtabnon;
 141 לכל תכללה
 ראיתי קין רחבה מצוק מאר;
 142 מה אהבתו תורהך כל
 הימים היא שיתה;
 143 מהאיי תחכמוני מצוחיך כי לעולם
 היא לי;
 144 מכל מלמדיו השכלי כי עדותיך שחה לי;
 145 מזקינים אתבון כי פקודיך נצרכו;
 146 מכל ארחה
 רע כלאות רגלי למן אשר דברך;
 147 מכל מפטיך לא
 סרתי כי אתה הורותני;
 148 מכל מפטיך נצרכו על כן שנאתי כל ארחה
 מדברש לפוי;
 149 מפקודיך אתבון על כן שנאתי כל ארחה
 רע כלאות רגלי למן אשר דברך;
 150 נשבעת
 שקר;
 151 נר לרגלי דברך ואור לנחתיב;
 152 מה נמלכו לחכמי אמרתך
 ואקומה לשמר משפטיך צדך;
 153 גנוניות עד מאר יהוה
 חני כדבריך;
 154 גנבות פי רצחה נא יהוה ומשפטיך
 למדני;
 155 גנושי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי;
 156 גנושי
 נתנו רשותים פח לוי ומפקודיך לא תעתי;
 157 גנחות
 עדותיך לעולם כי ששון לבני המה;
 158 גנטויה לבני לעשות
 חקיך לעולם עקב;
 159 סעפים שנאתי ותורתך אהבת;
 160 סתרי ומונני אתה לדבריך יהלתי;
 161 סורו ממוני
 מדעים ואצרא מצות אליה;
 162 סמכני כאמרתך ואהיה
 ואל התבשוי משבר;
 163 סעודי ואושעה ואשעה בחקיך
 תמיד;
 164 סלילת כל שוגים מהקיך כי שקר תרמיהם;

נארד: 168 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו אמר
 נא ישראל: 2 לולי יהוה שהיה לנו בקם לנו אדים: 3 איזי
 חיים בלבינו בחורת אפס בנו: 4 איזי המים שטפונו נחלה
 עבר על נפשנו: 5 איזי עבר על נפשנו המים הויידנים: 6
 ברוך יהוה שלא נתנו שרפף לשינויים: 7 נפשנו כצפור
 נמלטה מופח יוקשים הפה נשבר ואנחנו נמלטנו: 8 עזרנו
 בשם יהוה עשה שמי וארץ: 9

124 שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא
 מוט לעולם ישב: 2 ירושלם הרים סביב לה ויהוה
 סביב לעמו מעה ועד עולם: 3 כי לא ינוח שבת הרשע
 על נורל הצדיקים למן לא ישלהו הצדיקים בעולתה
 וידיהם: 4 היחסבה יהוה לטובים ולשרים כלביהם: 5
 והמתים עקלקלותם يولיכם יהוה את פعلى האון שלום
 על ישראל: 6

125 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו
 כחלמים: 2 או ימלא שחוק פינו ולשונו רנה או יאמרו
 בניים הנגידיל יהוה לעשות עם אלה: 3 הנגידיל יהוה
 לעשות עמו היינו שמחים: 4 שובה יהוה את שבותנו
 כאפיקים בנגב: 5 הורעים בדמעה ברנה יקצרו: 6 הולך
 ייך ובכה נשא משך הורע בא יבוא ברנה נשא אלמתו:

126 שיר המעלות לשלהם אם יהוה לא יבנה בית
 שהוא בוניו בו אם יהוה לא ישמיר עיר שא שקד
 שומר: 2 שוא לכם משכימי קום מאהרי שבת אכלי לחם
 העצבים כן יtan לידי רדו שנא: 3 הנה נחלה יהוה בנים
 שכר פרי הבטן: 4 כחצים ביד נבור בן בני הנערומים:
 5 אשרי הנגיד אשר מלא את אשפטו מהם לא יבשו כי
 ודברו את אויבים בשער:

127 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו:
 2 גיע כפיך כי תאכל אשריך ותוב לך: 3 אשתק כנפנ
 פריה בירכתך ביתך במרק כשתלי זיתים סביב לשלחןך:
 4 הנה כי כן יברך נבר ירא יהוה: 5 יברך יהוה מצינו
 וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך: 6 וראה בנים לבניין
 שלום על ישראל:

128 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו:
 2 רבת צררוני מנעורי נם לא יכולו לי: 3 על
 ישראל:

נארד: 168 שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי ננדך:
 169 תקרב רגנו לפניך יהוה כדרך הבניין: 170 תבוא
 תחנתי לפניך אמרתך הצלני: 171 תבענה שפתיה תלהלה
 כי תלמידני חקיך: 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
 צדק: 173 תהי ייך לעזרני כי פקודיך בחרתי: 174
 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשוי: 175 תחוי נפשי
 ותહלך ומשפטך יעורני: 176 תעתי כי נשא אבד בקש
 עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

120 שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני:
 2 יהוה הצללה נשפי משפט שקר מלשון רמייה: 3 מה יתן
 לך ומה יסיף לך לשון רמייה: 4 חזי נבור שנונים עם
 נחלי רתמים: 5 אויה לי כי נרתי משך שננטית עם אהלי
 קדר: 6 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: 7 אני שלום
 וכי אדרבר המה למלחמה:

121 שיר למעלות אשא עני אל ההרים מאין יבא
 עורי: 2 עורי מעם יהוה עשה שמיים וארכץ: 3 אל יtan
 למוט רנקל אל ינום שמרך: 4 דנה לא ינום ולא יישן
 שומר ישראל: 5 יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך: 6
 יומם המשמש לא ייכח וירח בלילה: 7 יהוה ישמור מכל
 רע ישמר את נפשך: 8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה
 ועד עולם:

122 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית
 יהוה נלך: 2 עמדות הוי רנליינו בשעריך ירושלים: 3
 ירושלם הבנוה כעיר שחכברה לה ייחדו: 4 שם על
 שבטים שבטי יה עדות לישראל להדרות לשם יהוה: 5 כי
 שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דיר: 6 שאלנו
 שלום ירושלים ישליו אהיבך: 7 יהו שלום בחילך שלוה
 בארמנותיך: 8 למען אחי ורעי אדרברה נא שלום בך: 9
 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

123 שיר המעלות אליך נשאתי את עני היישבי
 בשמיים: 2 הנה כעוני עבדים אל יד אדרוניהם כעוני שפהה
 אל יד נברתה בן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחנו:
 3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בו: 4 רבת שבעה לה
 נפשנו הלוען השאננים הבו לנויאנים:

על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העילם:

134 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדיו יהוה העמדים בבית יהוה בלילה: 2 שאו ידכם קדר וכברכו את יהוה: 3 יברך יהוה מציון עשה שמיים וארץ:

135 הלו יהה הלו את שם יהוה הלו עבדיו יהוה: 2 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אליהו: 3 הלו יהה כי טוב יהוה ומרו לשם כי נעים: 4 כי יעקב בחר לו יהה ישראל לסלולו: 5 כי אנו ידעתינו כי גודל יהוה ואדניינו מכל אליהם: 6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשםיהם ובארץ בימים וכל תחומות: 7 מעלה נשאים מקצת הארץ בركים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: 8 שחאה בכורי מצרים מארם עד בהמה: 9 שלח אותן ומפתים בחוכמי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: 10 שהחיה נוים רבים והרגן מלכים עזומים: 11 לסתיכון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל מלכות כנען: 12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: 13 יהוה שמך לעוזם יהוה זכרך לדוד ודר: 14 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנהם: 15 עצבי הגוים כסוף זהוב מעשה יידי אדם: 16 פה להם ולא ידברו עיניהם להם ולא יראו: 17 אזנים להם ולא יאוזנו אף אין יש רוח בפייהם: 18 כמושתם יהיו עשיהם כל אשר בטה בהם: 19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: 20 בית הלו ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה: 21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הלו יהה:

136 הodo ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 הodo לאלהי האלים כי לעולם חסדו: 3 הodo לאדני האדנים כי לעולם חסדו: 4 לעשה נפלאות גדלות לברכו כי לעולם חסדו: 5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: 6 לركע הארץ על המים כי לעולם חסדו: 7 לעשה אורדים גדלים כי לעולם חסדו: 8 את השמש לממשלה ביום כי לעולם חסדו: 9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: 10 למכה מצרים בבכורותם כי לעולם חסדו: 11 וויצו ישראל מתחום כי לעולם חסדו: 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: 13 לנזר ים סוף לנוראים כי לעולם חסדו: 14 והעביר

גביה חרשו חרים האריכו למענוthem: 4 יהוה צדיק קצץ עבותה דרשיהם: 5 יבשו ויסנו אחר כל שנאי ציון: 6 יהו כחציר גנות שקדמת שלף ייבש: 7 שלא מלא כפו קווצר וחצנו מעמר: 8 ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליהם ברכנו אתכם בשם יהוה:

130 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: 2 אדני שמעה בקהל תהינה אוניך קשבותו לקהל תחנוןיו: 3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעד: 4 כי עמק הסליחה למען תורה: 5 קייתי יהוה קורתה נפשי ולרבבו הוחלתי: 6 נפשי לאדני שמרם לבקר שמרם לבקר: 7 ייחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פרות: 8 והוא יפה את ישראל מכל עונתיו:

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא נבה לבי ולא רמו עני ולא הлечתי בנדנות ובנפלוות ממנוי: 2 אם לא שוויתי ודומתי נפשי כנמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: 3 ייחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

132 שיר המעלות זכר יהוה לדוד את כל עונתו: 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביך יעקב: 3 אם אבא באח בותי אם עלה על ערש יצוע: 4 אם אתן שנתה לעני לעפער תנומה: 5 עד אמצע מקום ליהוה משכנותה לאביך יעקב: 6 התה שמעונה באפרטה מצאנוה בשדי יער: 7 נבואה למשכנותיו נשתחווה להדרם רגלו: 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך: 9 כהניך ילבשו צדך וחסידיך ירנו: 10 בעבור דוד עבדך אל תשכ פני משיחך: 11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנק אשית לכטא לך: 12 אם ישמרו בניך ברכתי ועדתי זו אלמדם נם בנויהם עדי עד ישבו לכטא לך: 13 כי בחר יהוה בציון אווה למושב לך: 14 זאת מנוחתי עדי עד פה אשכ כי אותה: 15 צירעה ברך אברך אכינוי אשכיע לחתם: 16 וכחינה אלביש שע וחסידיה רנן ירנו: 17 שם אצמיה קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: 18 אויביו אלביש בשות ועליו יצץ נזרו:

133 שיר המעלות לדוד התה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם נם ייחד: 2 כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו: 3 כטול חרמן שירד

אשכונה באחרית ים: 10 גם שם ירד תנחני ותחוני ימינו:
וז ואמר אך חשב ישפוני ולילה אויר בעדני: 12 גם חשב
לא יחשיך מפק ולילה ביום יאיר בחשיכה כאורה: 13
כ כי אתה קנית כליתי הסכני בבטן אמי: 14 אוירך על כי
נוראות נפלתיו נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: 15 לא
ובכחך עצמי מפק אשר עשיתי בסתר רקמו בתחתיות
ארץ: 16 גלמי ראו ענייך ועל ספרך כלם יכתבו ימים
צדרו ולא אחד בהם: 17 וולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו
ראשיהם: 18 אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמק:
19 אם תקTEL אלה רשע ואנש דמים סורו מני: 20 אשר

אמירך לモמה נשא עריך: 21 הלווא משנאייך יהוה
אשנא ובתקוממייך אתקוטט: 22 חכלית שנאה שנאות
לאיביכים היו לי: 23 חקרני אל ורדע ללבבי בחנני וידע
שרשבפי: 24 וראם אם דרך שאב בינהן ברדך צולם:

למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מادرם רע
מאוש חמסים תנצני: 2 אשר חשבו רעות בלב כל יום
גנוו מלחות: 3 שננו לשונם כמו נחש החמת עכשוב תחת
שפתיהם סלה: 4 שמנני יהוה מידי רשות מאיש חמסים
תנצני אשר חשבו לדחות עמי: 5 טמןנו נאים פח לוי
וחבלים פרשו רשות ליד מענל מקשים שתו לי סלה:
6 אמרתי ליהוה אלְי אתה הארץ יהוה קול תחנוני: 7
זהו אדני עז ישועתי סכחה לראשי ביום נשך: 8 אל
צתן יהוה מאוי רשות זומו אל תפך ירומו סלה: 9 ראש
מסבי عمل שפתיהם יסכו: 10 ימינו עלהם נחלים באש
פفلם ב מה מרות כל יקומו: 11 איש לשון כל יכון הארץ
איש חמס רע יצודנו למדחפת: 12 ידעת כי עשה יהוה
דין עני משפט אבינים: 13 אך צדיקים יודו לשマーך ישבו
שרים את פינך:

141 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה
בקולי בקראי לך: 2 תכון תפלה קטרת לפניו משאת
כפי מנהת ערב: 3 שיתה יהוה שמורה לפני נזרה על
דרל שפתך: 4 אל תחת לבך לדבר רע להתחולל עלילות
ברכשעת את אישים פעלין און ובכל אלחם במנעמייהם: 5
זהלמני נדרק חסד וויכחני שמן ראנ אל יני ראי כי
עוד ותפלתי ברעותיהם: 6 נשמטו בידיו סלע שפטיהם
שמעו אמרוי כי נעמו: 7 כמו פלח ובקע בארץ נפזרו
עכטמינו לפפי שאול: (Sheol h7585) 8 כי אליך יהוה אדני עיני

שאל בתוכו כי לעולם חסדו: 15 ונער פרעה וחילו
ביס סוף כי לעולם חסדו: 16 למליך עמו במדבר כי
לעולם חסדו: 17 למכה מלכים נדלים כי לעולם חסדו:
18 ויירג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: 19 לסיכון
מלך האמור כי לעולם חסדו: 20 ולעוג מלך הבשן כי
לעולם חסדו: 21 ונחן הארץ לנחלה כי לעולם חסדו:
22 נחלה לישראל לעבדו כי לעולם חסדו: 23 שבשפלנו
כר לנו כי לעולם חסדו: 24 ווירקנו מצרינו כי לעולם
חסדו: 25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: 26 והודו
בלאל השמים כי לעולם חסדו:

137

137 על נהרות בכל שם ישבנו נם בכינו בזוכנו
את ציון: 2 על ערבים בתוכה תליינו כנורותינו: 3 כי
שם שאלנו שובינו דבריו שיר ותולינו שמחה שרו
לנו משיר ציון: 4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת
הארך: 5 אם אשכח ירושלים תשכח ימיני: 6 תדבק לשוני
לחכי אם לא אוכרכי אם לא אעללה את ירושלים על
ראש שמחתי: 7 זכר יהוה לבני אדום את ים ירושלים
האמורים ערו עד הייסוד בה: 8 בת בבל השדורה
אשרי שישלם לך את גמולך שנמלת לנו: 9 אשרי שיאהו
נפץ את עלילך אל הצלע:

138 לדוד אודך בכל לבי ננד אלהים אומרך :
אשתחווה אל היכל קדרך ואודה את שמך על חסיך ועל
אמונך כי הגדלת על כל שמק אמרתך : 3 ביום קראתי
תהענני תרחהبني בנפשי עז : 4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ
כוי שמעו אמרוי פיך : 5 ווישירו בדרכיו יהוה כי נדול כבוד
זהו : 6 כי רם יהוה ושפלו יראה ונבה ממרחיק יידך :
7 אם אלך בקרב צרה תחני על אף איבי תשלח יידך
חוישענני ימינך : 8 יהוה יגמר בערדי יהוה חסיך לעולם
הஆশ්වි යිද්‍ය අල පර්බ :

139. **למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע :** 2
 אתה ידעת שבתי וקומי בנטה לדען מרוחק : 3 אරחו
 רביעי זרית וכל דרכיו הסכנתה : 4 כי אין מלה בלשוני
 הן יהוה ידעת כללה : 5 אחריך וקדם צרתני ותשת עלי
 בכפה : 6 פלאיה דעת ממנינו נשגה לא אוכל לה : 7安娜
 אלך מרוחק ואני מפניך אברחה : 8 אם אסק שמיים שם
 אתה ואצעה שאלול הנך : 9 אישא כנפי שחדר

בננו נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימן שקר : 12 אשר הבניו ננטעים מוגלים בענוריהם בנותינו כוויות מהתבות הבנית היכל : 13 מזווינו מלאים מפיקים מון אלן צאנונו מאליפות מרכבות בחוץינו : 14 אלופינו מסבלם אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברכבתינו : 15 אשרי העם שכחה לו אשרי העם שיחוה אלהיו :

145 תהלה לדוד אדוממך אלהי המלך ואברכה שמן לעולם ועד : 2 בכל יום אברך ואהלה שמן לעולם ועד : 3 גדול יהוה ומהלל מאר ולגדרתו אין חקר : 4 דור לדור ישבח מעשיך ונברותיך ינדו : 5 הדר כבוד הורך ודברי נפלאותך אשיהה : 6 ועוזו נוראיך יאמרו וגדרותיך אספרנה : 7 זכר רב טובך יביעו וצדקהך ירננו : 8 חננו ורחום יהוה ארך אפים וגדר חסר : 9 טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשו : 10 יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברוכותה : 11 להודיע לבני האדם גברתו אמרו ונברותך ידברו : 12 מכבוד מלכותך כל עליים וכבוד הדר מלכותו : 13 מלכותך מלכות כל הנפלים ומשלחתך בכל דור ודור : 14 סומך יהוה לכל הנפלים רצון : 15 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשו : 16 עני כל אליך ישברו אתה נתן וזקוף לכל הכספיים : 17 פותח את ידך ומשביע לכל חייהם את אכלם בעתו : 18 מ慷慨 את ידך ונשאלה עת רדי רצון : 19 קרוב יהוה לכל קראו לכל אשר יקראהו באמתו : 20 שומר רצון וראי עיטה ואת שועתם ישמוע ווישיעם : 21 תhalbת יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : 22 תהלה יהוה ידבר פי ויברך כלبشر שם קדשו לעולם ועד :

146 הלו יה הלי נשפי את יהוה : 2 אהלה יהוה בחיה אומרה לאלהי בעודי : 3 אל תבטחו בדברים בגין אדם שאין לו תשועה : 4 יצא רוחו ישב לאדרמו בים ההוא אבדו שענתנו : 5 אשרי שאל יעקב בעוזו שבריו על יהוה אלהיו : 6 עשה שמיים וארץ את הים ואת כל אשר בס השמר אמת ליעולם : 7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים : 8 יהוה פכח עורם יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקום : 9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעדד ודרך רשעים יעתה : 10 ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הלו יה :

בכה חסיתו אל תעד נפשי : 9 שמרני מידי מה יקשו לי ומוקשות פעלי און : 10 יפלו במכמירו רשעים יחד אני עד עברו :

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלת קולי אל יהוה אזעך קולי אל יהוה אהנן : 2 אשפיך לפני שיחיו צרתי לפני אגיד : 3 בהתעטף עלי רוחי אתה ידעת נתיבתי באראח וואהליך טמנו פח לי : 4 הבית ימן ורא ואין לי מכיר אבד מנוס ממוני אין דורש לנפשי : 5 זעקיי אליך יהוה אמרתיך אתה מהשי חלקי בארכן החיים : 6 הקשيبة אל רנתו כי דלוותי מאד הצלני מרדפי כי אמינו מני : 7 הוציאה מסנגר נפשי להודות את שמן כי ית纠正 צדיקים כי תنمל על :

143 מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמנתך ענני בצדקהך : 2 ואל תבו בא משפט את עברך כי לא יצדך לפני כל חי : 3 כי רדף אויב נפשך לארכן חייתי והשכני במחשיים כמת עולם : 4 והתעטף עלי ורדו בחוכמי שנותם לי : 5 וכורת זיימס מקדם הגנוי בכל פעלך במעשה ירייך אשוחה : 6 פרשתי ידי אליך נפשי הארץ עיפה לך סלה : 7 מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתה פניך ממוני ונמשתת עט ירדי בור : 8 השמייני בברך חסיך כי בר בטהתי הודעני דרכך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי : 9 הצלני מאיבי יהוה אליך כסתי : 10 למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טוביה תנחני בארץ מישור : 11 למגן שמן יהוה תחני בצדקהך הוציא מצרה נפשי : 12 ובחסך תצמיה איבי והאברת כל צרדי נפשי כי אני עבדך :

144 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמות : 2 חסדי ומצדתו משגבי ומפלטי לי מנני ובו חסיתו הרודד עמי תחתיו : 3 יהוה מה ארם ותדרעהו בן אונש ותחשבהו : 4 אדם להבל דמה ימיו צצל עופר : 5 יהוה הש שמן ותרד גע בהרים ויעשנו : 6 ברוך ברק ותפיצם שלח חץיך ותהמס : 7 שלח ידיך ממרום פצני והצלני ממים ריבים מיר בני נכר : 8 אשר פיהם דבר שוא וימינים ימן שקר : 9 אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אומרה לך : 10 הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב דעה : 11 פצני והצלני מיד

בידם: 7 לעשות נקמה בגיןם תוכחת כל אמים: 8 לאסר מלכיהם בזקים וככבריהם בכבלי ברזל: 9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הווא לכל חסידיו הלויה:

150 הלויה הלויה אל בקרשו הלהו ברכיע עוז: 2 הלהו בגבורתו הלהו כרב נדל: 3 הלהו בתקע שופר הלהו בנבל וכנור: 4 הלהו בתף ומחול הלהו בגיןם ועוגב: 5 הלהו בצלצלי שמע הלהו בצלצלי תרואה: 6 כל הנשמה תהליל היה הלויה:

הלהו: 2 בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס: 3 הרפה לשברוי לב ומוחבש בעצבותם: 4 מונה מספר לכוכבים לכלים שמות יקרא: 5 גודול אדונינו ורב כח לתובנות אין מספר: 6 מעוד ענויים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: 7 ענו ליהוה בתורה ומרו לאלהינו בכנור: 8 המכסה שמיים בעבים המכין לא רץ מתר המזמיה הרים חציר: 9 נתן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: 10 לא בנבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: 11 רוצח יהוה את יראיו את המיחלים לחסרו: 12 שבתי ירושלים את יהוה הלאי אלהיך ציון: 13 כי חזק בריחו שעריך ברך בניך בקרבך: 14 השם גובלך שלום חלב חטים ישביך: 15 השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוין דברו: 16 הנתן שלג צמר כפור כאפר יפור: 17 משליך קrho כפתים לבני קrhoתוי מי יעמד: 18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים: 19 מניד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לשראל: 20 לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בכל ידועם הלויה:

הלויה הלוואת יהוה מן השמיים הלהו במרומים: 2 הלהו כל מלאכיו הלהו כל צבאו: 3 הלהו שם וירח הלהו כל כוכבי אור: 4 הלהו את שמי השמיים והמים אשר מעל השמיים: 5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: 6 ועמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: 7 הלוואת יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות: 8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: 9 החרים וכל נבעות עין פרי וכל ארים: 10 החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: 11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטיו ארץ: 12 בחורים וגס בתולות זקנים עם נעריהם: 13 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לברו והרו על ארץ ושמי: 14 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל על קרבו הלהו:

הלויה שירו ליהוה שיר חדש תהלה בקהל חסידים: 2 יسمח ישראל בעשו בני ציון יגילו במלכם: 3 יהללו שמו במחול בתף וכנור יימרו לו: 4 כי רוצח יהוה בעמו יפאר ענויים בישועה: 5 יעלו חסידים בכבוד ירנו על משכבותם: 6 רוממות אל בגרונות וחרב פפיות

לקח יהו שם יהוה מברך : 22 בכל זאת לא חטא איוב
ולא נתן תפללה לאלהדים :

2 ויהי היום ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה
ויבואו נם השטן בחכם להתנצח על יהוה : 2 ויאמר יהוה
אל השטן איז מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משת
באرض ומתחהך בה : 3 ויאמר יהוה אל השטן השמות
לברך אל עברי איוב כי אין כמוה בארץ איש חם וישר
ירא אלהים וסדר מעדרנו מוחזק בתמתו ותס廷ги בו
לבלו חנים : 4 ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעדר עור
וכל אשר לאיש יtan بعد נפשו : 5 ואולם שלח נא ירך ונע
אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברך : 6 ויאמר
יהוה אל השטן הנה בירך אך את נפשו שמר : 7 ויצא
השטן מטה פנוי יהוה ויך את איוב בשחון רע מכף רגלו
עד קדרקו : 8 ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך
האפר : 9 ותאמר לו אשתו עדך מוחזק בהתוגך ברך
אליהם ומות : 10 ויאמר אליה כדבר אחד הנבלות דברי
נס את הטוב נקבל מאת האלים ונא הרע לא נקבל
בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו : 11 וישמעו שלשת רעים
איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש מקומו
אל פיו החימני ובладד השוחח וצופר הענמתי ויעדר יהדו
לכוא לנוד לו ולנהומו : 12 וישאו את עיניהם מרוחוק ולא
הכירו וישאו קולם ובככו וקרעו איש מעלו וזרקו עפר
על ראשיהם השמיימה : 13 וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי דרא כי גנדל הכאב
מאיד :

3 אחרי כן פתח איוב את פיו ויקלל את יומו : 2 ויען
איוב ויאמר : 3 יאבד יום אויל בזה ויהיללה אמר הרה
גבר : 4 הרים הוה יהו חשה אל ידרשו אלה ממעל
ואל תופע עלייו נהרה : 5 יגאלו אלה חשה וצלמות תשכן
עליו עננה יכעתהו כמרורי יום : 6 הלילה הוה יקחחו
אפל אל ייחד בימי שנה במספר ירחים אל ייא : 7 הנה
הלילה הוה יי הילדה יהי נלמוד אל תבא רננה בו : 8 יקבהו
אדרי יום העתידים עדר לויתן : 9 יחשכו כוכבי נשפו יקו
לאור ואין ואל ראה בעפבי שחר : 10 כי לא סנד דלתי
בטני ויסתר עמל מעוני : 11 ולמה לא מרחרם אמות מבטן
יצאת ואנווע : 12 מדרוע קדרמוני ברכים ומה שדים כי
איןך : 13 כי עתה שכבות ואשקבות ישנתו אז ינוח לי : 14 עם

1 איש היה בארץ עז איוב שמו והוא האיש ההוא הם
וישר ו/or אליהם וסדר מרע : 2 ווילדו לו שבעה בנים
ושלוש בנות : 3 ויהי מקנדתו שבעת אלף צאן ושלשת
אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתנות
ובערדה רכה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדרם :
4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו
לששלא אחותיהם לאכל ולשתות עמם : 5 ויהי כי
הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדרם והשכימים בברך
העללה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאנו בני
וברכו אלהים בכלכם כהה יעשה איוב כל הימים : 6
יהיו היום ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה ויבאו נם
השטן בתוכם : 7 ויאמר יהוה אל השטן מאיון תבא ויען
השטן את יהוה ויאמר משות בארץ ומתחהך בה : 8
ויאמר יהוה אל השטן השמת לברך על עברי איוב כי
אין כמוה בארץ איש חם וישר ירא אלהים וסדר מרע :
9 ויען השטן את יהוה ויאמר החנום ירא איוב אלהים :
10 הלא את שכת בעדרו ובعد ביתו ובعد כל אשר לו
מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנndo פרץ בארץ : 11 ואולם
שלח נא ירך ונע בכל אשר לו אם לא על פניך יברך :
12 ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בירך רק אליו
אל תשלח ירך ויצא השטן מעם פנוי יהוה : 13 ויהי היום
ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בבית אחותיהם הבכור : 14
ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות
רעות על ידיהם : 15 ותפלל שבא ותקחם ואת הנערם הכו
לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 16 עוד זה
מדבר זהה בא ויאמר אש אלהים נפלת מון השמיים ותבער
בצאן ובנערם ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להניד
 לך : 17 עוד זה מדבר זהה בא ויאמר כשרדים שמו שלשה
ראשים וויפשטו על הנמלים ויקחום ואת הנערם הכו
לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 18 עוד זה
מדבר זהה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין
בבית אחותיהם הבכור : 19 והנה רוח גודלה באה מעבר
המדבר ויגע בארכבע בנות הבית ויפל על הנערם וימתו
ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 20 ויקם איוב ויקרע
את מעלו וינו את ראשו ויפל לארציה וירשתהו : 21 ויאמר
ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהו

מטר על פניו ארץ ושלוח מים על פניו חוצות: **בְּלֹשֶׁם** שפלים למרום וקדרים שנבו ישב: 12 מperf מהשבות ערומיים ולא התשינה ירידם תושיה: 13 **לְכָרְחָמִים** בערמים ועצת נפתלים נמהרה: 14 יומם יפנשו חזק וככלילה ימשו בצחරים: 15 וישע מחרב מפיהם ומיר חזק אבינו: 16 ותהי לדל תקווה ועתה קפיצה פיה: 17 הנה אשרי אגוש יוכחנו אלה ומוסר שדי אל התאש: 18 כי הוא יכאי ויחבש ימץ וידו תרפינה: 19 בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע לך: 20 ברעב פרך ממות ובמלחמה מידי הרב: 21 בשוט לשון התבא ולא תורא משדר כי יבו: 22 לשר ולכפן תשחק ומהות הארץ אל תירא: 23 כי עם אبني השדה ביריך והית השדה השלמה לך: 24 וידעת כי שלום אהליך ופקחת נוך ולא תחטא: 25 וידעת כי ربך זרעך וצציך כשב הארץ: 26 תבוא בכלח אל קבר כעולות נדייש בעתו: 27 הנה את חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך:

6 **וַיָּעַן** איוב ויאמר: 2 לו שוקל שקל כushi והית במאונים ישאו יהוד: 3 כי עתה מהול ימים יכבד על כן דברי לעו: 4 כי חציו שדי עמדי אשר חמם שהה רוחיו בעות אלוה יערכונו: 5 הינהק פרא עלי דשא אם יגעה שור על בללו: 6 היאכל חפל מלכלי מלח אם יש טעם בריר חלומות: 7 מאנה לנגווע נפשי המה כדוי לחמי: 8 מי יתן תבוא שאלהי ותקוטי יתן אלה: 9 ויאל אלוה יידכני יתר ידו ויבצעני: 10 ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחלול כי לא חדתי אמר קדוש: 11 מה כה כי איהל ומה קצי כי אדריך נשפי: 12 אם כה אבניהם קרח עליימו יתעלם שלג: 13 בעת יזרבו נצמותו בחמו נדכוו ממקומם: 14 ילפטו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאברדו: 15 הביטו ארחות תמא הליכת שבא קוו למו: 20 בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו: 21 כי עתה היהת לא תדא חחת וזראו: 22 היכי אמרותי הבו לי ומבהכם שחרדו בעדי: 23 וממלטוני מיד צר ומיד עריצים תפדרוני: 24 הורוני ואני אחריש ומה שנותי הבינו לי: 25 מה נמרצו אמריו ישר ומה יוכיה הוכחה מכם: 26 הלהוכח מלים

מלכים וייעצי ארץ הבנים חרבות למו: 15 או עם שרדים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: 16 או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אוור: 17 שם רשותים חדרלו רנו ושם ינחו יגעי כה: 18 יחד אסירים שאנו לא שמו קול נש: 19 קטן ונודל שם הוא ועובד חפשי מאדינו: 20 למה יתן לעמל אור וחיים למרי נש: 21 המחכים למות ואינו ויחפרחו ממטמוניים: 22 החשימים אל ניל יששו כי ימצאו קבר: 23 לנבר אשר דרכו נסתה רוסך אלה בעדו: 24 כי לפני לחמי אהתי תבא ויתכו כמים שאתה: 25 כי פחד פחדתי ויאתני ואשר יגרתי יבא לי: 26 לא שלוחו ולא שקמתי ולא נהתי ויבא רנו:

4 **וַיָּעַן** אלבזו התימני ויאמר: 2 הגסה דבר אליך תלאה וצער במלין מי יוכל: 3 הנה יסרת רבים וידים רפות תחוק: 4 כושל יקומו מליך וברכים כרעות האמי: 5 כי עתה תבוא אליך ותלא התגע עדיך ותבהל: 6 הלא יראך כסלטך תקוטך ותם דרכיך: 7 זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: 8 כאשר ראיותי חרשיו און וזרע עמל יקצחו: 9 מנשמת אלוה יאברדו ומרוח אפו יכלו: 10 שאגנת אדריה וקול שלח ושנו כפירים נתעו: 11 ליש אבד מבל טרפ ובני לביא יתפרדו: 12 ואלי דבר יגנב ותקח אוני שמי מנהו: 13 בשעפים מהזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים: 14 פחד קראני ורעדה ורב עצמות הפחד: 15 ורוח על בני ייחלף חסמר שערת בשרי: 16 יעדם ולא אכיר מראהו תמונה לננד עני דממה וקול אשמע: 17 האנוש מלאוה יצדק אם מעשחו יטהר נבר: 18 חן בעבדיו לא יאמן ובמלאכו ישים תhalb: 19 אף שכני בתו חמר אשר בעפר יסודם ידכאים לפניו עש: 20 מבקיע רעדב יכתו מבל מישם לנצח יאבדו: 21 הלא נסע יתרם בס ימותו ולא בחכמה:

5 קרא נא הייש עונך ואל מי מקדשים חפנה: 2 כי לאויל יחרג כעש ופתחת תמיות קגאה: 3 אני ראיותי אויל משריש ואקוב נודהו פתאמ: 4 ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: 5 אשר קצירו רעב יאל ואל מצניהם יקחחו ושאף צמים חילם: 6 כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמיח עמל: 7 כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגיבחו עוף: 8 אולם אני אדרש אל אל אל אלהים אשום דברתי: 9 עשה נדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: 10 הנתן

תחשבו ולודוח אמרדי נאש: 27 אף על יתום חפילו ותכרו על רעיכם: 28 ועתה הוויאלו פנו בי ועל פניכם אם אכזב: 29 שבו נא אל תה עולחה ושבו עוד צרכי בה: 30 היש בלשוני עולה אם חכוי לא יבין הווות:

9 ויען איוב ויאמר: 2 אמן ידעת כי כן ומה יצדך אונוש עם אל: 3 אם ייחפש לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף: 4 חכם לבב ואמיין כה מי הקשה אליו וישלם: 5 המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפקם באפו: 6 המרניין ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון: 7 האמר להרים ולא יירח ובعد כוכבים ייחם: 8 נתה שמים לבדו ודורך על במתיהם: 9 עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן: 10 עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: 11 הנה עבר עלי ולא אראה ויהלף ולא אבין לו: 12 הנה יתקוף מי שבוננו מי יאמר אליו מה העשה: 13 אלה לא ישיב אפו תחתו שחחו עורי רחוב: 14 אף כי אנכי עננו אבחרה דבריו עמו: 15 אשר אם צדקתי לא עננה למשפטי אתחנן: 16 אם קראתי ויענני לא אאמין כי יאזין קולי: 17 אשר בשערה יושפנוי והרבבה פצעי חنم: 18 לא יתנני השב רוחני כי ישבעני ממרמים: 19 אם לכך אמיין הנה ואם למשפט מי יועידני: 20 אם אצדק פי יירושני הם אני ויעקשמי: 21 הם אני לא אדע נפשי אמאס חוי: 22 אהת הוא על כן אמרתי להם וודשח הוא מכללה: 23 אם שוט ימיה פהאמ למסת נקדים ילעג: 24 ארץ נתנה ביד רשות פנוי שפטה יכסה אם לא אפוא מי הוא: 25 וימרי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה: 26 חלפו עם אניות אבה כנשד יטוש עלי אל: 27 אם אמריי אשכחתי שיחי אעבה פני ואבלינה: 28 ינרתוי כל עצבתי ידעת כי לא תנקני: 29 אנכי ראש עלה והבל אינע: 30 אם התרחצתי במו שלג והזוכותי בבר כבפי: 31 או בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי: 32 כי לא איש כמוני עננו נבואה יהדו במשפט: 33 לא יש בינו מוכיח ישת ידו על שנינו: 34 יסר מעלי שבטו ואמותו אל תבעתני: 35 אדרבה ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדוי:

10 נקתה נפשי בחיה אעובה עלי ישיחי אדרבה במר נפשי: 2 אמר אל אלה אל תרשעני והודיעני על מה תריבוני: 3 חטוב לך כי תעשך כי חמאס יניע כפיך ועל עצת רשותם הופעתה: 4 העניبشر לך אם כראות אונוש

7 הלא צבא לאגוש על ארץ וכי מי שכיר ימי: 2 כעבד ישאף צל וכשיכיר יקוה פועל: 3 כן הנחהתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי: 4 אם שכחתי ואמרתי מהי מקום ומדר עבר ובשבועתנו נדרדים עדי נשף: 5 לבש בשורי רמה וניש עפר עורי רגע וימאס: 6 ימי קלו מני ארוג ויכלו באפס תקווה: 7 זכר כי רוח חי לא תשוב עני לראות טוב: 8 לא חשורני עין ראי עיניך בי ואנני: 9 כליה ענן וילך כי יורד שאלול לא יעללה (Sheol h7585) 10 לא יושב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו: 11 גם אני לא אחשך פי אדרבה בצר רוחוי אשיהה במר נפשי: 12 הים אני אם תניין כי תשים עלי מושמר: 13 כי אמרתי תנהני עדרשי ישא בשיחוי משבבי: 14 וחתני בחלומות ומחוונות תבעתני: 15 ותבחר מהנק נפשי מות מעצמותי: 16 מסתי לא לעלםacha היה חדרל ממוני כי הכל ימי: 17 מה אונוש כי תנדלנו וכי תשיות אליו לך: 18 ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחנו: 19 כמה לא תשעה ממוני לא תרפני עד בלע רקי: 20 חטאתי מה אפעל לך נצץ האדים למה שמתני למנע לך ואהוה עלי למשא: 21 ומה לא תשא פשע ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכוב ושהרתני ואני:

8 ויען בילדך השוח הייאמר: 2 עד אין תמלל אלה ורוח כביר אמריי פיך: 3 האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק: 4 אם בניך חטאנו לו וישלחם ביד פשעם: 5 אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תחתן: 6 אם זך ושיר אתה כי עתה עיר עילך ושלם נות צדקך: 7 וזהיה ראשיתך מצער ואחריתך ישנה מאד: 8 כי שאל נא לדדר ראשון וכונן לחקר אבותם: 9 כי תמולא אנחנו ולא ננדע כי צל ימינו עלי ארץ: 10 הלא הם יירודך יאמרו לך ומלבם יוצאו מליהם: 11 הינאה גמא בלא בצתה ישנה אוחז בלי מים: 12 עדנו באבו לא יקטף ולפנוי כל חציר ייבש: 13 כן ארחות כל שכחו אל ותוקות תנף תאבר: 14 אשר יקוט כסלו וbeit עכבייש מבטחו: 15 יישען על ביתו ולא יעמד יחויק בו ולא יקום: 16 רטב הוא לפני שמש ועל גנתו

נכון למועד רגל: 6 ישלו אהלים לשדרים ובתחות
למרניו אל לאשר הביא אלה בידו: 7 ואולם שלא נא
בהתנות ותך ועוף השמים יונד לך: 8 או שיח לא רץ
ותך ויספרו לך דני הים: 9 מי לא ידע בכל אלה כי
יד יהוה עשתה זאת: 10 אשר בידיו נש כל חי ורוח כל
בשר איש: 11 הלא און מלון תבחן וחך אכל יטעם לו:
12 בישים חכמה וארכ' ימים תבונה: 13 עמו חכמה
ונבורה לו עצה ותבונה: 14 הן יהروس ולא יבנה יסנו
על איש ולא יפתח: 15 הן יעצר במים ויבשו וישלחם
ויהפכו ארצו: 16 עמו עוז והושיה לו שנוג ומנסה: 17 מוליך
ויעצים שלל ושפטים יהולל: 18 מוסר מלכים פחה
ויאסר אוצר במנתיהם: 19 מוליך כהנים שלל ואתנים
יסוף: 20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקדים קח: 21 שופך
בזו על נדיבים ומויח אפיקים רפה: 22 מגלה עמקות מני
חוך ויצא לאור צלמות: 23 משניא לנוי ויאבדם שטה
לנוים וויהם: 24 מסיר לב ראש עם הארץ ויתהע בתהו
לא דרך: 25 ימשו חוך ולא אור ויתהע שכור:

13 הן כל ראתה עני שמעה אוני ותבן לה: 2 כדרעתם
וידעתי נם אני לא נפל אנסי מכם: 3 אולם אני אל שדי
אדבר והוכח אל אל אחפץ: 4 ואולם אתם טפלי שקר
רפא אל כלכם: 5 מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם
לחכמה: 6 שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: 7
הלאל תבררו עולה ולו תבררו רמייה: 8 הפניו תשאון
אם לאל תריבון: 9 הטוב כי יחקר אתכם אם כה תל
באנווש תחתלו בו: 10 הוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים
תשאון: 11 הלא שאותו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם:
12 זכרניכם משל' אפר לנבי חמר נביבם: 13 החרישו
מנני ואדרבה אני ויעבר על מה: 14 על מה אשא בשדי
בשני ונפשי אישים בכפי: 15 הן יקטני לא איחל אך
דרכי אל פניו אוכיה: 16 נם הו לא לישועה כי לא לפניו
חנק יבוא: 17 שמעו שמעו מלתי ואחותי באניכם: 18 הנה
נא ערכתי משפט ידעתו כי אני אצדך: 19 מי הו ידריב
עמדוי כי עתה אחריש ואנווע: 20 אך שיתים אל תש עמדוי
או מפניך לא אסתה: 21 כפיך מעלי הרחק ואמתך אל
תבעתני: 22 וקרא ואני ענה או אדרבר והשיבו: 23
כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני: 24 למה
פניך תסתיר ותחשבי לאויב לך: 25 העליה נדף תערוץ

תראה: 5 היכימי אנווע ימיך אם שנותיך כימי נבר: 6
כי תבקש לעונו ולהחטאתי תדרוש: 7 על דעתך כי לא
ארשׁ ואין מירך מציל: 8 ידיך עצבוני ויעשוני יחד
סביב ותבלענוי: 9 זכר נא כי כחמד עשתני ואל עפר
תשיבני: 10 הלא כhalb תחיכנו וככננה תקפאי: 11
עור ובשר תלבישנו ובצמונות גוידים תסכני: 12 חיים
וחסד עשית עמדוי ופקדך שמרה רוחה: 13 ואלה צפנת
בלבך ידעתו כי זאת עמק: 14 אם חטאתי ושמרתני
ומעוני לא הנקי: 15 אם רשותי אללי לי וצדקה לי לא
אשא ראש שבע קלון וראה עני: 16 יונאה כshall הצורני
וחשב תחפלא כי: 17 תחדר עדריך גנדי ותרב כעשרות
עמדוי חליפות וצבא עמי: 18 ולמה מריחם הצאנני אנווע
ועין לא תראי: 19 כאשר לא הייתי אהיה מבטן לך
אובל: 20 הלא מעת ימי ייחל ישית מני ואבלינה מעת:
21 בתרם אלך ולא אשוכ אל ארץ חוך וצלמות: 22 ארץ
עפחה כמו אפל צלמות ולא סדרים ותבע כמו אפל:

11 ויען צפר הנעמתו ויאמר: 2 הרוב דברים לא יענה
ואם איש שפטים יצדך: 3 בדיק מתים יתרישו ותלעג ואין
מכלם: 4 ותאמיר לך ל��וי ובר היינו בענייך: 5 ואולם מי
יתן אלה דבר ויפתח שפטיו עמק: 6 וונגד לך תעלומות
חכמה כי כפלים לחשוה ודע כי יש לך אלה מה מעונך:
7 החקר אלה המצא אם עד תכליתו שדי תמצא: 8 נבחי
שמות מה הפעל עמeka משאול מה תדע: 9 (Sheol h7585)
ארכה מארץ מדה ורחהבה מני ים: 10 אם חילך ויסניר
ויקhil ומי ישיבנו: 11 כי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא
יתבונן: 12 ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד: 13 אם
אתה היכנות לך ופרשת אליו כפיך: 14 אם און בידך
הרחקיתך ואל תשכן באחליך עולה: 15 כי או תשא פניך
ממומ והיית מצק ולא תירא: 16 כי אתה עמל תשכח
כמים עברו תוכר: 17 ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר
תהייה: 18 וובתחת כי יש תקווה וחפרת לבתח תשככ:
ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים: 20 וענין רשות
תכלינה ומגנוס אבד מנהם ותקותם מפה נפש:

12 ויען אוב ויאמר: 2 אמנים כי אתם עם ועמכם תמות
חכמה: 3 נם לי לבב כמוכם לא נפל אנסי מכם ואת
מי אין כמו אלה: 4 שחק לרעהו אהיה קרא לא אלה
ויענהו שחוק צדיק תמים: 5 לפיד בו לעשרות שאנן

ואספירה: 18 אשר חכמים יינדו ולא כחדרו מאבותם: 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם: 20 כל מי רשות הוא מתחולל ומספר שנים נצפו לעירין: 21 קול פחרדים באזינו בשלום שודד יבואנו: 22 לא יאמין שוב מני חשק וצפו הוא אליו חרב: 23 נדר הוא ללחם איה ידע כי נכוון בידיו יחשך: 24 יבעתחו צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור: 25 כי נתה אל אל ידו ואל שדי יתגבור: 26 ירוץ אליו בצוואר בעבי נבי מנגינו: 27 כי כספה פניו בחלבו ויעש פימה עליי כסל: 28 וישכון ערומים נכחודה בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לגלים: 29 לא ישרר ולא יקום חילו ולא יטה הארץ ממלם: 30 לא יסוד מני חשק ינקתו תיבש שלחתת ויסור ברוח פיו: 31 אל יאמן בשנו נתעה כי שוא היהת המורחות: 32 שלא יומו תמלא וככפתו לא רעננה: 33 יחמס כנפנ' בסרו וישליך כוית נצחו: 34 כי עדת חנף גלמוד ואש אכלת אהלי שחר: 35 הרה عمل וילד און ובטנם תכין מרמה:

16 ויען איוב ויאמר: 2 שמעתי כאלה רבות מנהמי عمل כלכם: 3 החקן לדבורי רוח או מה ימרץך כי תענה: 4 נם אונci ככם אדרבה לו יש נשכם תחת נשפי אחכירה עליכם במילים ואניעה עלייכם במ' ראשי: 5 אמאצכם במ' פ' וnid שפתוי יחשך: 6 אם אדרבה לא יחשך כאבי ואחרדלה מהי יהלך: 7 אך עתה הלאני השמות כל עדתי: 8 ותוקטנו לעד היה ויקם כי כחשבי בפני יענה: 9 אףו טרכ' וישטמני חרכ' עלי' בשינוי צרי ילטוש עינוי לי: 10 פערו עלי' בפיהם בחרפה הכו לחוי ייחד עלי' רתמאן: 11 יסנידני אל אל עויל ועל ידי רשותם ידטני: 12 שלו הווית וויפרפרני ואחו בערפי וויפצפנ' ויקמנ' לו למטרה: 13 יסבו עלי' רביו יפלח כלוותי ולא יחמול שפך הארץ מורתה: 14 יפרצנ' פרץ עלי' פנ' פרץ ירץ עלי' כנבוד: 15 שק תפרתני עלי' גלדי וועלתי בעפר קרני: 16 פנ' חמרמרה מני בכוי וועל עפער צלמות: 17 על לא חמס בכפי ותפלתי זכה: 18 ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזקתי: 19 נם עתה הנה בשמיים עדי ושחרדי במרומיים: 20 מליצ'י רשי אל אלה דלפה עני: 21 ויוכח לנבר עם אלה ובן אדם לדעהו: 22 כי שנות מספר יאתו וארח לא אשוב אהליך:

ואת קש יבש תדרך: 26 כי חכתב עלי' מררות ותורייני עונות נגערוי: 27 והשם בסד רגלי ותשמר כל ארחותיו על שרשי רגלי תתקחה: 28 והוא כרכב יבל'ה כבנד אכלו עש:

14 אדם ילוד אשה קצ'ר ימים ושבע רנו: 2 כצ'ץ יצא וימל ויבראח צאל ולא יעמוד: 3 אף על זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמק: 4 מי יתן מהר מטמא לא אחד: 5 אם חרצוים ימי'ו מספר חדשו אתך חוק עשית ולא יעבר: 6 שעה מעליו ויחדר עד ירצה שכיר יומו: 7 כי יש לעצ'ת תקוה אם יכרת וועד יהליף וינקתו לא תחרדל: 8 אם יזקון בארץ שרצו ובעפר ימות גזעוו: 9 מריח מים יפרח ועשה קצ'יר כמו' נטע: 10 ונבר ימות ויחלש וינגע אדם ואיו: 11 אוזלו מים מני'ים ונחר יחרב ויבש: 12 ואיש שכ' ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו מושנחים: 13 מי יתן בשאלת צפנני הסטורני עד שוב אפק תשיות לי' חוק ותוצרני: 14 אם ימונות נבר היהת כל ימי צבא' איחל' עד בוא חל'פת'י: 15 תקרא' ואגבי עאנך למשעה יידיך תכסף: 16 כי עתה צער' תספור לא תשמר על חטאתי: 17 חתם בצרור פשע' ותתפלל על עוני: 18 ואולם ה'ר נופל' ב'ול' וצור' יעתק ממקמו: 19 אבניים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ ותקות אנטש האבדת: 20 תתקפהו לנצה' וויהלך' משנה פנו ותשלחהו: 21 יכברדו בנוי ולא ידע וצערו ולא יבין' למ'ו: 22 אך בשרו עלי'ו יcab' ונפשו על'ו תאבל:

15 ויען אל'פי התיומי ויאמר: 2 החכם יענה דעת רוח וימלא קדרים בטנו: 3 הוכח בדבר לא יסכו'ן ומלים לא' יועל'ם: 4 אף אתה תחריראה ותגרע שיחה לפני אל': 5 כי יאלף ענק פיך ותבחן לשון ערומים: 6 ירשעך פיך ולא אני ושותיך יענו ברך: 7 הראישון אדם תולד ולפנ' נבעות חוללה: 8 הבסוד אלה תשמע' ותגרע אלך חכמה: 9 מה ידרעת ולא נדע תבין ולא עמנ' הו': 10 נם שב נם ישיש בנו כביר מאביך ימים: 11 המעת ממק' רזמון עיניך: 13 כי תшиб אל' רוחך והצאת מפיך מלין: 14 מה אנטש כי זוכה וכי יצדק ילוד אשה: 15 הה' בקחש לא יאמין ושמי'ם לא זכו בעניין: 16 אך כי נתעב ונאלח איש שתה כמים עולה: 17 אחוך שמע' לי' זהותי

סביב ואלך ויסע בעז תקוטי: נו ויהדר עלי אפו יוחשבי לו צדריו: זז ייחד יבוא גדריו ויסלול עלי דרכם ויהנו סביב לאהלי: זז אחד מעלה הרחיק וידעך אך זור ממנין: זז חדרלו קרובוי ומודעוי שכחוני: זז גורי ביתוי ואמהתי לזר תחשבני נכרי היהתי בעיניהם: זז לעבדי קראתי ולא עינה במו פי אתהן לו: זז רוחוי זורה לאשתי וחתני לבני בטנו: זז עווילם מאסוי אקומה וידברו כי: זז העבוני כל מתי סודוי זהה אהבתוי נהפכו כי: זז בעורי ובכשרוי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני: זז חנני חנני אתם רעוי כי יד אלה גנעה כי: זז למה תרדפנוי כמו אל מبشرוי לא תשבעו: זז מי יתן אפו וויכתבן ملي מי יתן בספר ויחקו: זז בעט ברזול ועפרת לעדר בצור יחצבון: זז ואני דעתני גנלי חי ואחרון על עפר יקום: זז ואחר עורי נקפו זאת וմبشرוי אהזה אלה: זז אשר אנו אהזה לי וענין ראו ולא זר כלו כליתי בחקי: זז כי חתמו מה נרדף לו ושרש דבר נמצא כי: זז גורו لكم מפנוי חרב כי חמה עונות חרב למען תדרען שדין:

20 ויען צפר הנעטתי ויאמר: זז לכן שעפי ישובני ובעbor חושי כי: זז מוסר כלמתי אשמע ורוח מבניתו ענני: זז הזאת ידעת מני עד מני שם אדם עלי ארץ: זז כי רנתת רשותים מקרוב ושמחת חנף עdry רגע: זז אם עלה לשמיים שיאו וראשו לעב יגיע: זז כנלו לנצח אבד ראיו יאמרו איזו: זז כהלים יעך ולא ימצאהו וידך בחזון ליליה: זז עין שופתו ולא תוסיף ולא עוד תשרונו מקומו: זז בניו ורצו דלים וידיו תשבנה אונו: זז עצמותיו מלואו על לומו ועמו על עפר תשככ: זז אם תמתיק בפי רעה יכהידנה תחת לשונו: זז יחמל עליה ולא יעובה יונענה בתקח חכו: זז ללחמו במעיו נהפק מרווחת פתנים בקרבו: זז חיל בלע ווקאנו מבטנו יורשנו אל: זז ראש פתנים יינק תחרגנו לשון אפעה: זז אל ירא בפלנות נהרני נחלי דבש וחמאה: זז משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס: זז כי רצין עזב דלים בית גול ולא יבנהו: זז כי לא ירע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: זז אין שריד לאכלו על כן לא ייחיל טובו: זז במלאות שפקו יציר לו כל יד עמל תבאונו: זז יהו למלא בטנו ישלח בו חרין אפו יומתך עליימו בלחותו: זז יברך מנשך ברזול תחלפו קשת נחושה: זז שלף ויצא מנוה וברק ממורתו

17 רוחי חבלהימי נעצכו קברים לי: זז אם לא התלים עמודי ובחמרותם תלן עני: זז שימה נא ערבי עמק מי הוא לדי יתקע: זז כי לבם צפנת משלל על כן לא תרמס: זז לחיל יינד רעים וענין בניו חכלנה: זז והצנני למשל עמים וחתפת לפנים איה: זז ותכה מכשע עני ויצרי ציל כלם: זז ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתער: זז ויאחו צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמן: זז ואולם כלם תשבו ובאנו ולא נמצא בכם חכם: זז ימי עברו זמתה נתקו מורשי לבבי: זז ליליה ליום ישמו אור קרוב מפנוי חזק: זז אם אקוה שאל ביתו בחשך רפהתי יצועי: (Sheol h7585) זז לשחת קראות אבוי אטה אמי ואחותי לרמה: זז ואיה אפו תקוטי ותקוטי מי יושרנה: זז בdry (Sheol h7585) שאל תרדנה אם ייחד על עפר נחות: זז

ויען בלבד השחי ויאמר: זז עד אנה תשימון קנזי למלין תבינו ואחר נדבר: זז מודע נחשבו כבבמה נטמיינו בעיניכם: זז טרכ נפשו באפו הלמענך תעוז ארץ ויעתק צור ממוקמו: זז אוד רשותים יעדך ולא ייה שביב אשו: זז אוד חזק באחלו ונרו עליו יישעך: זז יצרו צערו אונו ותשיליכו עצהו: זז כי שלח בראשת ברגלו וועל שכחה יתהלך: זז יאזו בעקב פח ויחזק עליו צמים: זז טמן בארץ חבלו ומילכדו עליו נתיב: זז סביב בעתחו בלהות והפייצהו לרנלו: זז יהו רעב אנו ואיד נכון לצלע: זז יאלל בdry ערו יאלל בdry בкор מות: זז ינתק מהאלו מכתחו ותצעדחו למלך בלהות: זז תשכון באחלו מבלי לו יורה על נוהו נפרית: זז מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו: זז זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חזון: זז יהדרפהו מאור אל חזק ומתבל נדרהו: זז לא נין לו ולא נבד בעמו אין שריד במגוריו: זז על יומו נשמו אחרים וקדמנים אחים שעיר: זז אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל:

ויען איוב ויאמר: זז עד אנה תונון נפשי ותדרכו אוני במלים: זז זה עשר פעמים תכלמוני לא תבש תחכרו לי: זז ואף אמם שנותי אתי תלין משונתי: זז אם אמן עלי תנדרילו ותוכיכו עלי חורפת: זז דעו אפו כי אלה עותני ומצדדו עלי הקייף: זז חן אצעק חמס ולא עננה אשוע ואין משפט: זז ארחני נדר ולא עבור ועל נתיבותי חזק ישם: זז כבודי מעלי הפשיט ויסר עתרת ראש: זז יתצנני

חנם ובנדי ערומים תשפיט: 7 לא מים עיר תשקה ומרעב המנע להם: 8 ואיש גורע לארץ ונשוא פנים ישב בה: 9 אלמנתו שלחת ריקם וזרעות יתומים ידכא: 10 על כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד בהתאם: 11 או חשק לא תראה ושבעת מים תכסך: 12 הלא אלוה נבה שמי וראה ראש כוכבים כי רמו: 13 ואמרת מה ידע אל הבعد ערפל ישפט: 14 עבטים סתר לו ולא יראה והו שמי יתהלך: 15 הארח עולם תשמר אשר דרכו מתי און: 16 אשר קמנטו ולא עת נהר יוצק יסודם: 17 האמרם לאל סור ממן ומה יפעל שדי למו: 18 והוא מלא בתהום טוב ועצת רשעים רחקה מני: 19 יראו צדיקים יושמו ונקי לעוג למו: 20 אם לא נכח קימנו ויתרם אכליה אש: 21 הסכן נא עמו ושלם בהם תבואהך טובה: 22 קח נא מפי תורה ושים אמריו בלבך: 23 אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולח מההלך: 24 ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר: 25 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: 26 כי או על שדי תחענן וחטא אל אלוה פניך: 27 תעתיר אליו יושמעך ונדריך תשלם: 28 ותנזר אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: 29 כי השפלו ותאמר גנה ושה עינים יושע: 30 ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיך:

23 ויען איוב ויאמר: 2 גם היום מרוי שדי כי בדיה על אנחתה: 3 מי יתן ידעת ואמצאהו אבוא עד תקונתו: 4 עארכה לבניו משפט ופי אלמלא תוכחות: 5 אדרעה מלימ ענייני ואבינה מה יאמר לי: 6 הבהיר כה יריב עmedi לא אך הוא ישם כי: 7 שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משפטיו: 8 חן קדם אהליך ואנינו ואחרור ולא אבין לו: 9 שמאול בעשהו ולא אחזו עטף ימין ולא אראה: 10 כי ידעך עmedi בחנוי כזחא אצא: 11 באשרו אחותה רגלי דרכו שמרתי ולא אט: 12 מצות שפתיו ולא אמייש מהקי צפנתי אמריו פיו: 13 והוא באחר ומוי ישיבנו ונפשו אותה ויעש: 14 כי ישלים חקי וכנהה רבות עמו: 15 על כן מפניו אbehל אתבונן ואפקח ממןנו: 16 ואל הרך לבו ושדי הבהילני: 17 כי לא נצמי מפני חשק ומפני כסח אפל:

24 מודיע משדי לא נצפו עתים וידעו לא חזו ימו: 2 גבלות ישינו עד רגלו וירעו: 3 חמור יתומים יהנו בחבלו שור אלמנה: 4 יתו אבויונים מדרך יחר חבא עני ארץ: 5 חן פראים במדבר יצאו בפעלים משחריו לטרף

יהלך עליו אמים: 6 כל חשק טמון לצפוני תאכללו אש לא נפח ירע שריד באלהו: 7 גילו שמי ענו וארץ מתקוממה לו: 8 גיל יבול ביהו נגרות בום אפו: 9 זה חלק אדם רשע מלאחים ונחלת אמרו מאל:

21 ויען איוב ויאמר: 2 שמעו שמו מלתי ותהי זו את הנחותיכם: 3 שאוני ואנכי אדרב ואחר דברי תלעיג: 4 האנכי לאדם שיחיו ואם מדוע לא תקצר רוחה: 5 פנו אליו והשמו ושמו יד על פה: 6 ואם זכרתי ונבהלהו ואחו בשדי פלצות: 7 מודיע רשעים יחו עתקו נם נברו חיל: 8 זורם נכוון לפניהם עם וצצאיםיהם לעיניהם: 9 בתיהם שלום מפחד ולא שבת אלוה עליהם: 10 שורו עבר ולא געל חפלט פרתו ולא תשכל: 11 ישלהו צאן עויליהם וילדייהם ירקדון: 12 ישאו כתף וכנוו וברגע שאול יחתו: 13 יבלו בתוב ימיים וברגע שאול יחתו: 14 יאמרו לאל סור ממן וודעת דרכיך לא (Sheol h7585) 15 מה שדי כי נعبدנו ומה נועל כי נפנע בו: 16 הנה לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני: 17 כמה נר רשעים ידעך ויבא עליימו אידם חבלים ייחלך באפו: 18 יהיו כתבן לפני רוח וכמץ ננתנו סופה: 19 אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו יודיע: 20 יראו עינו כידיו ומחמתה שדי ישתה: 21 כי מה חפזו בכוחו אחריו ומספר חדשיו החצטו: 22 הלאיל ילמד דעתו והוא רמים ישפט: 23 זה ימותו בעצם חמו כלו שלאגן ושלו: 24 עטינוו מלוא הלב ומה עצמותיו ישקה: 25 וזה ימותו בנפש מרה ולא אכל בטובה: 26 יחד על עפר ישכבו ורמאח תכסה עליהם: 27 הן ידעתו מהשבותיכם ומזמותו עלי תחמס: 28 כי אמרו איה בית נדיב ואיה אהל משבנות רשעים: 29 הלא שאלתם עכברי דרך ואחתם לא חנכו: 30 כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובל: 31 מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו: 32 והוא לקבורות יובל ועל גדריש ישקוד: 33 מתקו לו רוגבי נחל ואחריו כל אדם ימשוק ולפניו אין מספר: 34 ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל:

22 ויען אלפו התמני ויאמר: 2 הלאיל יסכן גבר כי יסכן עליימו משכיל: 3 החפש לשדי כי תצדך ואם בצע כי תחתם דרכיך: 4 חמיראתק ימיך יבוא עמק במשפט: 5 הלא רעתך רבה ואין קץ לעונתיך: 6 כי תחבל אחיך

27 וַיֹּסֶף אַיּוֹב שָׁתָּא מִשְׁלָו וַיֹּאמֶר: 2 חִי אֶל הַסִּיר
מִשְׁפְּטוּ וְשַׁדִּי הַמֶּרֶב נֶפֶשִׁי: 3 כִּי כֵל עֹוד נְשָׁמָתִי בַּי וְרוֹחָ
אֱלֹהָ בַּאֲפִי: 4 אָם תְּדַבֵּרְנָה שְׁפָטִי עֹלָה וְלֹשָׁנוֹ אֶם יְהִנָּה
רְמִיה: 5 חָלִילָה לֵי אֶם אַצְדִּיק אַתֶּם עַד אָנוּעַ לֹא אָסִיר
תְּמִתִּי מִמִּי: 6 בְּצִדְקָתִי הַחֲזָקָתִי וְלֹא אָרְפָּה לֹא יְחַרְפָּ
לְבַבִּי מִמִּי: 7 יְהִי כְּרֻשָּׁע אַבִּי וּמִתְּקוּמָנוֹ כְּעֹלָל: 8 כִּי
מֵה תְּקֻותָּתָה נָפָךְ כִּי בְּצָעָד כִּי יִשְׁלַׁא אֱלֹהָ נֶפֶשִׁוֹ: 9 הַצָּעָקָתָ
שָׁמְעָא לְכִי תְּבָא עַלְיוֹן צָרָה: 10 אָם עַל שְׁדִי יְתַעַנְגֵן יִקְרָא
אֱלֹהָ בְּכָל עַת: 11 וְאָרָה אַתֶּם בִּיד אֶל אָשָׁר עַמְּשָׁד יְקִחְוּ
אֶחָד: 12 הָן אַתֶּם כָּלָכָם חַיּוֹת וְלֹמַה זֶה הַבָּלְתָּלָל: 13
זֶה הַחַלְקָה רְשָׁעָם עַל וְנַחַת עַרְצִים מִשְׁרִיכָה יְקִחְוּ:
14 אָם יַרְכּוּ בְּנֵי לְמִזְרָחָם וְאַלְמָנָתוֹ לְאַתְּבָנָה: 15 אָם יִצְבְּרָ
שְׁרִידָוּ בְּמִזְרָחָם יִקְבְּרוּ וְאַלְמָנָתוֹ לְאַתְּבָנָה: 16 אָם יִצְבְּרָ
כַּעֲפָר כָּסֶף וְכַחֲמָר יִכְיַן מִלְבָשׁ: 17 יִכְיַן וְצִדְקָה יַלְבָשׁ
וְכַסְף נְקִי יִחְלָק: 18 בְּנָה כַּעַש בִּיתָו וְכַסְפָּה עַשָּׂה נְצָר:
19 עַשְׂיר יִשְׁכַּב וְלֹא יִאֲסֵף עַנְיָנוֹ פֶּקַח וְאַינְנוֹ: 20 תְּשִׁינָהוּ
כְּמִים בְּלָחוֹת לִילָּה נְגַבָּתוֹ סְוָפה: 21 יִשְׁאָהוּ קְדִים וְלֹךְ
וַיְשַׁעַרְדוּ מִזְמְכוֹנוֹ: 22 וַיִּשְׁלַׁךְ עַלְיוֹן וְלֹא יִחְמַל מִזְרָחָ בְּרוֹחָ
בְּרָה: 23 יִשְׁפַּק עַלְיוֹן כְּפִימֹו יִשְׁרָק עַלְיוֹן מִזְמְכוֹנוֹ:

28 כִּי יִשׁ לְכִסְף מִזְמָא וְמָקוֹם לְזָהָב יְזָקָו: 2 בְּרוֹזָל
מַעֲפָר יְקָח וְאַבְנֵן יְצָקָו נְחֹשָׁה: 3 קְצָע שֶׁמֶן לְחַשְׁךְ וְלְכָל
תְּכִלִּית הָאָחָזָק אַבְנֵן אַפְּלָה וְצְלָמוֹת: 4 פְּרַצְנָה נְחֹלָם
נֶר הַנְּשָׁכָהִים מַנְיָה דְּגָל דְּלָוּ מַאֲנָשָׁה נָעָו: 5 אַרְצָן מִמְנָה
יֵצָא לְחָם וְתַחַתָּה נְהַפְּקָה כְּמוֹ אָש: 6 מִקְוָם סְפִיר אַבְנָה
וַעֲפָרָת זָהָב לָל: 7 נְתִיב לֹא יַדְעַו עַיט וְלֹא שׁוֹפְתָו עַיִן
אַיָּה: 8 לֹא הַדְּרִיכָה בְּנֵי שָׁחַן לֹא עַדְה עַלְיוֹן שָׁחָל: 9
בְּחַלְמִישׁ שְׁלָח יְדוֹ הַפְּקָד מִשְׁרָשָׁה רְדִים: 10 בְּצָרוֹתָה יְאָרִים
בְּקָע וְכַל יְקָר רְאָתָה עַיִן: 11 מַבְכִּי נְהֹרָה תְּבָשׁ וְתַעַלְמָה
יֵצָא אָור: 12 וְהַחֲכָמָה מָאִין תְּמִצָּא וְאֵי זֶה מִקְוָם בְּנִיה: 13
לֹא יַדְעַ אָנוֹשׁ עַרְכָה וְלֹא תְּמִצָּא בְּאָרֶץ הַחַיִם: 14 תְּהֹם
אָמַר לֹא בְּ הַיָּא וְיָם אָמַר אַיִן עַמְדִי: 15 לֹא יַתְּן סְנוּר
תְּחִתָּה וְלֹא יַשְׁקֵל כְּסֶף מִזְמָרָה: 16 לֹא תְּסִלָּה בְּכַתָּם
אָוֹפִיר בְּשָׁהָם יִקְרָר וְסְפִיר: 17 לֹא יַעֲרְכָה זָהָב וּזְכָוָה
וְתַמְרָתָה כְּלִי פּוֹ: 18 רְאָמָות וְנְבִישׁ לֹא יִכְרָר וּמִשְׁךְ חַכָּמָה
מִפְנִינִים: 19 לֹא יַעֲרְכָה פְּטָדָה כּוֹשׁ בְּכַתָּם טָהָר לֹא
תְּסִלָּה: 20 וְהַחֲכָמָה מָאִין תְּבָא וְאֵי זֶה מִקְוָם בְּנִיה: 21
וְנַעֲלָמָה מַעֲנִי כָּל חִי וּמַעֲוָף הַשְׁמִים נְסִתָּה: 22 אַבְדּוֹן

עֲרָבָה לֹו לְחָם לְנֶעֶרֶם: 6 בְּשָׁדָה בְּלִילָו יִקְצִירָו וְכָרָם
רְשָׁע וְלִקְשָׁו: 7 עֲרוּם יַלְגָּנוּ מַבְלִי לְבֹשׁ וְאַיִן כְּסָות בְּקָרָה:
8 מִזְרָם הַרִּים יִרְתְּבוּ וּמַבְלִי מִזְחָה חַבְקָן צָר: 9 גִּזְלוֹ
מִשְׁדָּי תּוֹם וְעַל עַנְיָה חַבְלָו: 10 עֲרוּם הַלְּכָו בְּלִי לְבֹשׁ
וּרְעִיבָּם נְשָׁאָו עָמָר: 11 בְּין שְׁוֹרָתָם יִזְהָרוּ וְנַפְשָׁ חַלְלִים דְּרָכוֹ
וְצִמְאָו: 12 מַעֲיר מַתִּים יִזְהָרוּ וְנַפְשָׁ חַלְלִים тְּשֻׁוָּה וְאֱלֹהָ
לֹא יִשְׁים תְּפָלָה: 13 הַמָּה הִי בְּמַרְדִּי אָוֹר לֹא הַכְּרִי
דְּרָכוֹ וְלֹא יִשְׁבּוּ בְּנִתְבָּחָתוֹ: 14 לֹא אוֹר יִקְומָ רֹצֶחֶק תְּקַטֵּל
עַנְיָ וְאַבְיָוָן וּבְלִילָה יְהִי כְּנָבָ: 15 וְעַנְיָ נָאָפָ שְׁמָרָה נְשָׁפָ
לְאָמָר לֹא תְּשֻׁרְנֵי עַיִן וְסִתְרָנֵי פְּנִים: 16 חַתְּר בְּחַשְׁךְ
בְּתִים יוֹמָם תָּהִמוּ לְמוֹ לֹא יַדְעַו אָוֹר: 17 כִּי יִחְדְּוּ בְּקָר
לְמוֹ צְלָמוֹת כִּי יִכְרֵר בְּלָחוֹת צְלָמוֹת: 18 קָל הַוָּא עַל פְּנֵי
מִים תָּקַל חַלְקָתָם בָּאָרֶץ לֹא יִפְנֵה דָּרְכֵם: 19
צִיה נִמְזָלְוָיִמְיָי שְׁלָג שָׁוֹל חַטָּאָו: 20 (Sheol h7585)

25 וְעַן בְּלִדְדַּת הַשְׁוֹי וַיֹּאמֶר: 2 הַמְּשִׁל וְפְחַד עַמוּ עַשָּׂה
שְׁלָמָם בְּמַרְדָּמוֹי: 3 הַיְשָׁמֵר לְגַדְדָּו וְעַל מִי לֹא יִקְומָ
אוֹרָהוּ: 4 וְמַהְמַה יִצְדָּק אָנוֹשׁ עַמְּל וְמַהְמַה יִלְוָד אַשָּׁה: 5
הַן עַד יִרְחָה וְלֹא יִאֲהִיל וּכְכָבִים לֹא זָכָו בְּעַיְנוֹ: 6 אָפָ כִּי
אָנוֹשׁ רְמָה וּבָן אָדָם חֹלְעָה:

26 וְעַן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 מַהְמַה עַזְתָּ לֹא כָּחַוְשָׁת וְרוּעָ
לֹא עַז: 3 מַהְמַעְתָּ לֹא כְּחַמְהָה וְתוֹשִׁיה לְרַב הַוּדָעָת:
4 אַתְּ מִי הַגְּדָתָ מַלְיָן וְנַשְּׁמָתָ מִי יִצְאָה מַנְדָּק: 5 דְּהָרָפָאִים
יַחְולְלוּ מַתָּחָת מִים וְשְׁכִינָהָם: 6 עֲרוּם שָׁוֹל נְגָדוֹ וְאַיִן
כְּסָות לְאַבְדּוֹן: 7 נְתָה צָפָן עַל תְּהָוָתָה אָרֶץ
עַל בְּלִי מִה: 8 צָרָר מִים בְּעַבְיוֹ וְלֹא נְבָקָע עַנְנָתָה אַתָּה: 9
מַאֲחֹזָה פְּנֵי כְּסָה פְּרַשְׁׂזָעָלְיוֹ עַנְנוֹ: 10 חַק חַג עַל פְּנֵי מִים עַד
תְּכִלָּת אָוֹר עַם חַשְׁךְ: 11 עַמְדָה שְׁמִים יַרְפְּפָו וּתְמָהָה
מְגֻעָתָה אָוֹר עַם חַשְׁךְ: 12 בְּכָהוּ רְגַע הַוָּם וּבְתוּבָנָה מְחִץָה רְבָבָ: 13
בְּרוֹחוֹ שְׁמִים שְׁפָרָה חַלְלָה יְדוֹ נָחָשָׁ בְּרִיחָה: 14 הַן אַלְהָ
קָצָות דְּרָכוֹ וְמַהְמַעְמַז דְּבָר נְשָׁמָע בּוֹ וּדְעָם נְבוֹרָהוּ מַיִ
תְּבִונָה:

על ארכות אידם: 13 נטסו נתיבתי להותי עילו לא עוז
למו: 14 כפרץ רחוב יאתיו חחת שאה התגללו: 15 ההפך
על כלחות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי:
16 ועתה עלי תשתקף נפשיiahזוני ימי עני: 17 לילה
עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכון: 18 ברב כח יתחשפֶש
לבוש כי כתמי יאזורני: 19 הרני לחמר ואתמשל כעפר
ואפר: 20 אשוע עלך ולא תעוני עמדתי ותתבן כי: 21
ההפך לאCORD לי בעצם ייך תשטטני: 22 תשאני אל רוח
הריכבוני ותמנני תשוה: 23 כי ידעת מות השיבוני ובית
מועד לכל חי: 24 אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן
שוע: 25 אם לא בכחתי לקשה יום עגונה נפשי לאבון: 26
כי טוב קוויטי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: 27 מעי
רתחו ולא דמו קדמוני ימי עני: 28 קדר הלחתי בלא חמה
קמתי בקהל אשוע: 29 אח הייתי לתנים ורע לבנות עננה:
30 עורי שחר מעלי ועצמי חרחה מני חרב: 31 ויהי לאבל
כנורי ונגבי לקל בכם:

31 ברית כרתוי לעני ומה אתבונן על בתולה: 2 ומה
חלק אלהו ממעל ונחלת שדי ממרמים: 3 הלא איד לעול
ונכר לפועל און: 4 הלא הוא יראה דרכיו וכל צעדי
סיפור: 5 אם הלחתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי: 6
שקלני במאי צדק וידע אלהו תחמי: 7 אם תחטה אשרי
מי הדרך ואחר עני חלך לבי ובכפי דבק מאים: 8
אורעה ואחר יאל צצאי ירששו: 9 אם נפתחת לבי על
אשה ועל פחה רעי ארבת: 10 תתןן לאחר אשתי ועליה
יכרען אחרין: 11 כי הווא ומה והיא עון פלילים: 12 כי
ash היא עד אבדון תאכל ובכל חבאותי תרש: 13 אם
אםאס משפט עברי ואמוני ברכם עמו: 14 ומה עשה
כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו: 15 הלא בכתן עשי
עשחו ויכנענו ברחם אחד: 16 אם אמנע מופצע דלים וענין
אלמנה אכלה: 17 ואכל פתו לברוי ולא אכל יתום ממנה:
18 כי מנעוריו גדרני כאב ומבען אמי אנהנה: 19 אם אראה
אובד מבלי לבוש ואין כסות לאבון: 20 אם לא ברכוני
חלצו ומגנו כבשי יתחמס: 21 אם הניפוחי על יתום ידי
כי אראה בשער עורדי: 22 כחפי משכמתה תפול ואודע
מקנה תשבר: 23 כי פחד אליך איד אל ומשאותו לא אוכל:
24 אם שמותי זהב כסלי ולכמתם אמרתי מבטח: 25 אם
אשכח כי רב חיליך וכי כביר מצאה ידי: 26 אם אראה

ומות אמרו באזינו שמעה: 23 אליהם היבין דרכה
והוא ידע את מקומה: 24 כי הוא לקצות הארץ ויבית תהה
כל השמים יראה: 25 לשות לרוח משקל ומים תכן
במדה: 26 בעשתו למטר חוק ודרך לחזוי קלות: 27 או
ראיה וספרה הכינה ונם חקרה: 28 ויאמר לאדם הן
יראת אדני היא חכמה וسور מרע בינה:

29 ויסוף איוב שתה משלו ויאמר: 2 מי יתני כירחו
קדם כימי אלה ישמרני: 3 בHALO נרו עלי ראשיו לארו
אלך חשק: 4 כאשר הייתי בימי חרפבי בסוד אלה עלי
אהלי: 5 ב עוד שדי עמדוי סביבותי נערוי: 6 בברחן הלייכי
בחמה וצורך יזוק עמדוי פלני שמן: 7 בצאיו שער עלי
קרת ברחווב אכין מושבי: 8 ראנוי נערדים ונחבא ווישים
כמו עמדו: 9 שרים עצרו במלים וכף ישמו לפיהם: 10
קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה: 11 כי און שמעה
ויאשרני ועין ראתה ותיעדרני: 12 כי אמלט עני משוע
ויתום ולא עזר לו: 13 ברכת אבד עלי TABA ולב אלמנה
ארנן: 14 צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניך משפטיו:
15 עינים הייתי לעור ורנגלים לפסה אני: 16 אב אנקו
לאבון ורב לא ידעתו אחקרתו: 17 ואשברה מתלוות
על ומשינו אשליך טרכ: 18 ואמר עם קני אנוע וכחול
ארבה ימים: 19 שרש פתוח אליו מים וטלילין בקציריו:
20 כבודי חדש עמדוי וקשותי בירדי תחלף: 21 לי שמעו
ויחלו וידמו למו עצתי: 22 אחריו דבריו לא ישנו ועלינו
תטף מלחתי: 23 ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלךוש: 24
אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפלון: 25 אבחדר
درכם ואשב רב ראש ואשכון כמלך בנדוד כאשר אבלים
ינחם:

30 ועתה שחקו עלי צערדים ממנ ליומי אשר מסתו
אבותם לשית עם כלבי צאי: 2 גם כה ידיהם למה לי
עלימו אבד כלח: 3 בחסר ובכפין גלמוד הערקים ציה
אםש שואה ומשאה: 4 התקטפים מלוח עלי שיח ושרש
רתמים לחםם: 5 מן גו יירשו יריעו עלימו גנגב: 6 בערוץ
נהלים לשכן חרי עפר וכפין: 7 בין שיחים ינקו תחת
חרול יספחו: 8 בני נבל גם בני בליך שם נcano מן הארץ:
9 ועתה נגניתם הייתי ואהי להם למלחה: 10 תעבוני רתקו
מנוי ומפני לא חשבו רק: 11 כי ותרו פחה ויענני ורסן
מנפי שלחו: 12 על ימיין פרח יקומו רגלי שלחו ויסלו

ודעת שפטו ברור מלוי: 4 רוח אל עשתני ונשמה שדי החני: 5 אם תוכל השיבני ערכה לפני התצבה: 6 והנ' אני כפיק לאל מוחמר קרצתי נס אני: 7 הנה אמרתי לא בתעתך ואכפי עלייך לא יכבד: 8 אך אמרת באוני וקול מלין אשמע: 9 אך אני בלב פשע חף אגנוי ולא עון לי: 10 הן תנואות עלי ימצע יחשבי לאויב לו: 11 ישם בסדר גנלי ישרם כל ארחתך: 12 הן זאת לא צדקה עניך כי ירבה אלה מאנוש: 13 מודוע אליו ריבות כי כל דבריו לא עינה: 14 כי באחת ידבר אל ובשותם לא ישורה: 15 בחלום חווון לילה בńפל הדרמה על אנשים בתנותם עלי משכוב: 16 אז ינלה און אנשים ובמסדרם יחתם: 17 להסיר אדם מעשה ונגה מגבר יכסה: 18 יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח: 19 והוחכ במכאוב על משכבו וירכ עצמיו אתן: 20 וזה מהו חיתו לחם ונפשו מאכל האוה: 21 יכל בשרו מרαι ושפי עצמותיו לא ראו: 22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו למתהים: 23 אם יש עליו מלאך מלץיך אחד מני אלך להניד לאדם ישרו: 24 וויחננו יאמר פרדעהו מרדת שחת מצאיי כבר: 25 רטפס בשרו מנער ישוב לימי עולםיו: 26 יעדר אל אלה וירצחו וירא פניו בתרוועה וישב לאנוש צדקתו: 27 ישר על אנשים יאמר התאטי ישר העיתוי ולא שוה לי: 28 פרה נפשי מעבר בשחת וחיתו באור תרא: 29 הן כל אלה יפעל אל פעומים שלוש עם נבר: 30 להשיך נפשו מני שחת לאור אוד החיים: 31 הקשబ איבוב שמע לעי החרש ואנכי אדרבר: 32 אם יש מלין השיבני דבר כי חפטוי צדקך: 33 אם אין אתה שמע לעי החרש ואלפק חכמה:

34 ווין אליהוא ויאמר: 2 שמעו חכמים מלוי וידעים האונו לי: 3 כי און מלין תבחן וחך יטעם לאכל: 4 משפט נבחרה לנו נדעה בינוינו מה טוב: 5 כי אמר איבוב צדקתי ואל הסיר משפט: 6 על משפטו אכזב אונש חצי בלי פשע: 7 מי נבר כאיבוב ישתה לעג כמים: 8 וארא לחברה עם פעלין און ולכלכת עם אנשי רשות: 9 כי אמר לא יסכן נבר ברכצתו עם אליהם: 10 لكن אגשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: 11 כי פעל אדם שלם לו וכארח איש ימצאנו: 12 אף אמרנו לא יריש ושדי לא יועות משפט: 13 מי פקר עליו ארצתה ומוי שם תבל כליה: 14 אם ישים אליו לבו רוחו ונשמהו אליו

אור כי יהל וירח יקר הילך: 27 וויפת בסתר לבוי ותשך ידי לפיו: 28 גם הוא עון פלילי כי כחשתו לאל ממעל: 29 אם אשמה בפיך מושא והתערתו כי מצאו רע: 30 ולא נתתי לחטא חכמי לשאל באלה נשפו: 31 אם לא אמרו מותי אהלי מותן מבשרו לא נשבע: 32 בחוץ לא לינו נר דלתי לא רוח אפתח: 33 אם כסתי כדום פשעי לטמון בחבי עוני: 34 כי אערוז המון רבה ובו משפחות יהתני ואדם לא יצא פתח: 35 מי יתן לי שם לעי הון חוי יענני וספר כתב איש ריבוי: 36 אם לא על שכמי אשנו ענדנו עטרות לי: 37 מספר צערדי איגדנו כמו נגיד אקרברנו: 38 אם עלי אדמוני תזעך ויחד תלמיה יבכיעון: 39 אם כחה אכלתו בלי כסף ונפש בעליה הפתחי: 40 תחת חטה יצא חוח וחתה שערה באשה חמו דבריו איוב:

32 וישבתו שלשת האנשים האלה מעונת את איוב כי הוא צדיק בעינויו: 2 ויהדר אף אליהוא בן ברכאל הבווי משפחחת רם באיבוב חרחה אפו על צדקו נשוח מלאחים: 3 ובשלשת רעיו חרחה אפו על אשר לא מצאו מענה וירשינו את איוב: 4 ואליהם חכה את איוב בדברים כי זקנים מהה ממננו לימיים: 5 ווירא אליהוא כי אין מענה הבווי ואמר צער או לימיום ואתם יששים על כן זהלתי ואירא מהות דעתך אתכם: 6 ווין אליהוא בן ברכאל בפי שלשת האנשים ויחר אפו: 7 אמרתוי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה: 8 אכן רוח היא באונש ונשמה שדי הבנים: 9 לא רביהם יחכמו וזקנים יבינו משפט: 10 לבן אמרתוי שמעה לי אחותה דעך אף אני: 11 הן זה הוחלתי לדבריכם איזן עד תבונתיכם עד תחקרון מלין: 12 וудרכם אהבונן והנה אין לאיבוב מוכיה עונה אמריו מכם: 13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש: 14 ולא ערך אליו מלין ובאמריכם לא אשיבנו: 15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים: 16 והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד: 17 עננה אף אני חלקו אחותה דעך אף אני: 18 כי מלתי מלים היציקני רוח במנוי: 19 הנה בטנו כין לא יפתח כאבות חדשים יבקע: 20 אדרברה וירוח לי אפתח שפט ואננה: 21 אל נא אשה פני איש ואל אדם לא אכנה: 22 כי לא ידעת כי אכנה כמעט ישאני עשי:

33 ואולם שמע נא איבוב מלוי וכל דבריו דאיינה: 2 הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכמי: 3 ישר לבוי אמרו

ולא ימאס כביר כח לב: 6 לא יחיה רשות ומושפט עניים בזאת: 7 לא יגרע מצדיק עניינו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו: 8 ואם אסורים בזוקים ילכדון בחבלי עני: 9 ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו: 10 ויגל אזם למוסר ויאמר כי ישבון מאון: 11 אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בעניהם: 12 ואם לא ישמעו בשלח עברו וינגוו בבלדי דעת: 13 והנפי לב ישימו אף לא ישווע כי אסרים: 14 תמתה בנער נפשם וחיתם בקדושים: 15 ייחלץ עני בעני ויגל בלחץ אזם: 16 ואף הסיטך מפי צר רחוב לא מוצק החתיה ונחת שלחןך מלא דשן: 17 ודין רשות מלאת דין ומשפט יתמכו: 18 כי חמה פן יסיתך בספק ורבכ כפר אל יטך: 19 היעדר שועך לא בזב וככל מאמצי כח: 20 אל תשאף הילילה לעלות עמיות תחתם: 21 השמר אל הפן אל און כי על זה בחרת מענו: 22 הן אל ישניב בכחו מי מכחו מורה: 23 מי פקר עליו דרכו ומוי אמר פעלת עולה: 24 זכר כי התשניא פעליו אשר שררו אנסים: 25 כל אדם חזו בו אונש יביט מרוחק: 26 הן אל שניא ולא נדע מספר שני ולא חקר: 27 כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו: 28 אשר יזלו שחיקום ירעפו עלי אדם רב: 29 אף אם יבין מפרש עב השאות סכתו: 30 הן פרש עליו אודו ושרשי חיים בסה: 31 כי בס דין עמים יתן אצל למכביר: 32 על כפים כסה אור ויצע עלייה במפניו: 33 יגיד עליו רעו מקנה אף על עולה:

37 אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקוםו: 2 שמעו שמווע ברנו קלו ותגה מפיו יצא: 3 תחת כל השמיים ישרחו ואורו על כנופת הארץ: 4 אחריו ישאג קולו ירעם בקהל גאננו ולא יעקבם כי ישמע קולו: 5 ירעם אל בקהל נפלאות שעשה גדלות ולא נדע: 6 כי לשיג אמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עוז: 7 ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשה: 8 ותבא חיה במו ארבע ובכעונתיה תשכן: 9 מן החדר התבוא סופה וממוירים קרה: 10 מנשנות אל יtan קרחה ורחב מים במוחץ: 11 אף ברי טריה עב יפין ענן אורו: 12 וההוא מסבות מתחבך בתהבולתו לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארץ: 13 אם לשפט אם לארציו אם לחסד ימצאהו: 14 הארץ זאת אויוב עמד והתבונן נפלאות אל: 15 התדע בשום אלה עליהם והופיע אור ענוו: 16 התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים: 17

יאסף: 15 יגוע כלبشر יחד ואדם על עפר ישוב: 16 ואם בינה שמעה זאת הארץ לקהל מלוי: 17 האך שנא משפט יחbos ואמ צדיק כביר תרשיע: 18 האמר למלך בלילה רשות אל נדיבים: 19 אשר לא נשא פנישרים ולא נכר שוע לפניו דל כי מעשה ידיו כלם: 20 רגע ימתו וחצota לילה יגעוו עם ויעברו ויסרו אביר לא ביד: 21 כי עניינו על דרכו איש וכל צדורי יראה: 22 אין חשק ואין צלמות להסתה שם פועליא און: 23 כי לא על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט: 24 ירע כבירים לא חקר ויעמד אחריהם תחתם: 25 لكن יכיר מעבדיהם והפרק להלה יודכאו: 26 תחת הרשעים ספקם במקום ראים: 27 אשר על כן סדו מהחריו וכל דרכיו לא השכilio: 28 להביא עליו צעקה דל וצעקה עניים ישמע: 29 והוא ישקט ומוי ירע ויסחר חוף מקשי עם: 30 כי אל אל האמר נשאטו לא אחבל: 31 בלב עדי אוחזה הרני אם על פועלתי לא אסיף: 32 המעניך ישלמנה כי מססת כי אתה תבחור ולא אני ומה ידעת דבר: 33 איש לבב יאמר לו ונבר חכם שמע לי: 34 איש לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל: 35 איבוי עד נצח על תשבת באנש און: 36 כי יסיף על חטאונו פשע בינוינו יספיק וירב אמרי לו לאל:

35 ויען אלהו ויאמר: 2 הואת החשבת למשפט אמרת צדקי מאל: 3 כי האמר מה יסכן לך מה עיל מהטהטי: 4 אני אשיך מלין ואת רעיך עמק: 5 הבהיר שמים וראה ושור שחיקום נבחו ממק: 6 אם חטאאת מה תפעל בו ורבו פשיעך מה תעשה לו: 7 אם צדקה מה תנתן לו או מה מידך יקח: 8 לאיש כמוני ישועו מזרע ריבים: 10 ולא אמר מרוב עשוקים ייעקו ישועו מזרע ריבים: 11 מלפני מבהמות איה אלה עשי נתן זמורות בלילה: 12 מלפני מבהמות ארץ ומושף השמיים יחכמוני: 13 שם יצעקו ולא יעה מפני נאנו רעים: 14 אך שוא לא ישמע אל שדי לא ישורנה: 15 ועתה אף כי תאמר לא תשרנו דין לפניו ותחול לו: 16 ואויב הבל יפיצה פיהו בבלדי דעת מלין יכבר:

36 ויסף אלהו ויאמר: 2 כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלהה מלים: 3 אשא דעת למרחוק ולפעליא און צדק: 4 כי אמם לא שקר מלוי תמים דעתה עמק: 5 הן אל כביר

שימים מי ישכיב: 38 בזקתו עפר למוץך ורנבים ידבקו:
39 התצדד ללביא טרף וחות כפירים המלא: 40 כי ישחו
במענות ישבו בסכה למו ארב: 41 מי יכין לערב צידו
כי ילדו אל ישועו יתעו לבלי אכל:

39 הידעת עת לדת עלי סלע חלול אילות תשמר: 2
הספר ירחים תמלאנגה וידעת עת לדתנה: 3 תכרענה
ילדיין תפלתנה חבליהם תשלתנה: 4 יהלמו בניהם
ירבו בבר יצאו ולא שבו למו: 5 מי שלח פרא חפש
ומסרות ערדוד מי פתח: 6 אשר שמו ערבה ביתו
ומשכנותתו מלחה: 7 ישחק להמון קריה תשאות נונג לא
ישמע: 8 יתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש: 9
היABAה רים עברך אם ילין על אבוך: 10 התקשר רים
בתלים עבתו אם ישדר עמקים אחריך: 11 התבטה בו כי
רב כחו ותועז אליו יגיןך: 12 התאמין בו כי ישוב ורעד
ונרנד יאסק: 13 כנף רנים נעלסה אם אברה חסודה
ונצח: 14 כי תשב לארץ בציה ועל עפר תחומים: 15
ותשכח כי רגל תזרחה וחות השדה תדושה: 16 הקשיה
בניה לאלה לדrik נגעה בלי פחד: 17 כי נשאה אלה
חכמה ולא חלק לה בבניה: 18 כעת במרום תמריא
השחק לסתום ולרכבו: 19 התנתן לסתום נבורה התלביש
צוארו רעמה: 20 המתרעשנו כאברה הור נהדרו אימה: 21
יחפרו בעמק וישיש בכה יצא לקראת נשך: 22 ישחק
לפחד ולא יחת ולא ישוב מפנוי הרב: 23 עליו תרנה
אשפה להב חנית וcidון: 24 ברעש ורדנו ינמא ארץ ולא
אמין כי קול שופר: 25 בdry שפר יאמר האח ומרחוק
יריח מלחה רעם שרים ותרועה: 26 המבונך יאבר נץ
יפרש כנפו לתימון: 27 אם על פיך יגבה נשר וכי רדים
קנו: 28 סלע ישבן ויתלנן על שנ סלע ומזודה: 29 שם
חפר אכל למרחוק עניינו יביטו: 30 ואפרחו יעלעו דם
ובאשר חללים שם הוא:

40 ווין יהוה את איוב ויאמר: 2 הרכב עם שדי יסוד
מכוחה אלה יגענה: 3 ווין איוב את יהוה ויאמר: 4 הן
קלתי מה אשיבך ידי שמתו למו פי: 5 אחת דברתיו ולא
עננה ושתים ולא אוסף: 6 ווין יהוה את איוב מן סערה
ויאמר: 7 אור נא כנבר חלץ אשאלך והודיעני: 8 האך
חפר משפטיו תרשענו למען צדק: 9 ואם זרוע כל לך
ובכול כמהו תרעם: 10 עדיה נא נאנן ונבה והוד ותדר

אשר בנדיך חמים בהשקט ארץ מדROOM: 18 תרקייע עמו
לשחקים הוקים כראוי מוצק: 19 הודיענו מה נאמר לו לא
נעך מפני חשך: 20 היספר לו כי אדרבר אם אמר איש
כי בילע: 21 ועתה לא ראו אוור בהיר הוא בשחקים ורוח
הוד: 23 שדי לא מצאנחו שניא כח ומשפט ורב צדקה לא
יענה: 24 לבן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:

38 ווין יהוה את איוב מן הסערה ויאמר: 2 מי זה
מחשיך עצה במלין בלי דעת: 3 אור נא כנבר חלץ
ואשאלך והודיעני: 4 איפה הייתה ביסדי ארץ הנדר אם
ידעת בינה: 5 מי שם ממדיה כי תדע או מונטה עליה
קו: 6 על מה אדרניה הטבעו או מי רדה אבן פנתה: 7 ברן
יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אליהם: 8 וויסך בדلتים
ים בינויו מרוחם יצא: 9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלותו:
10 ואשבר עליו חוקי ואשים בריח וدلתים: 11 ואמר עד
פה תבוא ולא חסיף ופא ישית בנאון גליק: 12 המימיך
צוית בקר ידעתה שחר מקמו: 13 לאחزو בכנענות הארץ
ונינרו רשיעים ממנה: 14 התהפק בחמר חותם ויתיצבו
כמו לבוש: 15 ווינגע מרשיעים אורם וזרוע רמה השבר:
16 הבאת עד נבכי ים ובחקר תחום התהלהכת: 17 הנגלו
לך שעריו מות ושעריו צלמות תראה: 18 ההבנתה עד
רחבבי ארץ הנדר אם ידעת כללה: 19 אי זה הדרך ישבן
אור וחשך אי זה מקמו: 20 כי תקחנו אל נבלו וכי תבין
תטיבות ביתו: 21 ידעת כי או תולד ומספר ימיך רבים:
22 הבאת אל אצורות שלג ואצורות ברד תראה: 23 אשר
חשתתי לעת צר ליום קרב ומלחה: 24 אי זה הדרך
יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ: 25 מי פלג לשפט תעללה
ודרך לחזיז קלות: 26 להמתיר על הארץ לא איש מדבר
לא אדם בו: 27 להשביע שאה ומושאה ולהצמיח מצא
דשא: 28 היה למתיר אב או מי הוליד אנגלי טל: 29 מבטן
מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו: 30 כאבן מים יתחאו
ופני תחום יתלכדו: 31 התקשר מערנות כימה או משבות
כסליל תפתח: 32 התציא מזרות בעתו ויעש על בניה
גנחים: 33 הדיעת חקוקת שמים אם תשים משטוו בארץ:
34 התרים לעב קולך ושפעת מים חכסך: 35 התשלח
ברקדים וילכו ויאמרו לך הננו: 36 מי שת בטעות חכמה
או מי נתן לשכוי בינה: 37 מי יספר שחקים בחכמה ונבל

משלו העשו לבלי חת: 34 את כל גביה יראה הוא מלך על כל בני שחין:

42 ויען איוב את יהוה ויאמר: 2 ידעת כי כל תוכל ולא בצער מנק מצמה: 3 מי זה מעלים ענזה בעלי דעתך לכן הנדרתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע: 4 שמע נא ואנכי אדרבר אשאלאך והודעני: 5 לשמע איזן שמעתיך ועתה עני רatak: 6 על כן אמאס נהמומי על עperf ואפר: 7 ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אלף התיימי חרה אפי בך ובשני רעד כי לא דברתם אליו נכונה כעבדיו איוב: 8 וועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדרכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלי עשות עמכם נבליה כי לא דברתם אליו נכונה כעבדיו איוב: 9 וילכו אלף התיימי ובילד השוחה צפר הנעמו ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: 10 ויהוה שב את שבית איוב בתפללו بعد רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: 11 ויבאו אליו כל אחיםו וככל אחיתיו וככל ידעו לפניים ויאכלו עמו לחם בביתיו וינדרו לו וונחמו אותו על כל הרעה אשר הביא יהוה עלייו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נום זהב אחד: 12 ויהוה ברך את אחריות איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן ושמשת אלףים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתנותו: 13 ויהי לו שבעה בנים ושלוש בנות: 14 ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרין הפוך: 15 ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אכיהם נחלה בתוך אחיהם: 16 ויהי איוב אחריו זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות: 17 וימת איוב זון ושבע ימים:

תלבש: כה הפץ עברות אפק וראה כל גאה והשפילה: 12 וראה כל גאה הכניעו והדרך רשיים תחתם: 13 טמנים בעperf יחד פניהם חבש בטמון: 14 ונום אנו אווך כי תושע לך ימינך: 15 הנה נא כחו במתניינו ואנו בשורי בטנו: כבקר יאל: 16 הנה נא כחו במתניינו ואנו בשורי בטנו: 17 יחפץ זנבו כמו ארו נידי פחדו ישרנו: 18 עצמוני אפיקו נחושה גרמיין כטמיל ברזול: 19 הוא ראשית דרכי אל העשו ונש חרבו: 20 כי בול הרים ישאו לו וככל חית השדה ישחקו שם: 21 תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצח: 22 יסכהו צאלם צללו יסבוחו ערבי נחל: 23 הן יעשק נחר לא יחפוץ יבטה כי יונח ירדן אל פיהו: 24 בעינוי יקחנו במווקשים ינקב אפק:

41 תמשך ליויתן בחכמה ובכחול השקיע לשנו: 2 החטים אגמוני באפו ובוחות תקבוב לחיו: 3 הירבה אלך תחנונים אם ידבר אליך רכוות: 4 היכרת ברית עמד תקחנו לעבד עולם: 5 החשך בו כציפור ותקשרנו לנערותיך: 6 ייכרו עליו חכרים ייחזו בין כנענים: 7 התמלא בשכות ערו ובצלצל דגים ראשו: 8 שם עליו כפק זכר מלחמה אל תוסף: 9 הן תחלתו נכובה הنم אל מראו יטול: 10 לא אכזר כי יעורנו ומוי הוא לפני יתיצב: 11 מי הקידימני ואשלם תחת כל השמיים לי הוא: 12 לא אחדריש בדינו ודרבר נברות וחון ערכו: 13 מוי גלה פני לבושו בכפף רסנו מי יבוא: 14 דלתי פניו מי פתח סביבותו שניו אימה: 15 נואה אפיקי מגנין סנור חותם צר: 16 אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביןיהם: 17 איש באחיו ידבקו יתלבדו ולא יתפדרו: 18 עטישתו תחל אור עניין כעperf שחר: 19 מפיו לפידים יהלכו כידורי אש יתמלטו: 20 מנהיריו יצא עשן כדרוד נפהוח ואגמן: 21 נפשו נחלים תלהת ולhab מפיו יצא: 22 בצווארו ילין עז ולפניו תדרוץ דאבא: 23 מפלי בשרו דבקו יצוק עליו ביל ימוות: 24 לבו יצוק כמו אבן וצוק כפלח תחתית: 25 משות גנרו אלים משברים יתחטאו: 26 משגנו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: 27 יחשך לתבן ברזול לעץ רקבון נחושה: 28 לא יברידנו בן קשת לחשנה הפהכו לו אבני קלע: 29 כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון: 30 תחתיו חדרדי חרש ירעד חרוץ עלי טיט: 31 ירתיח כסיר מצולחה ים ישים כמרקחה: 32 אחריו יאר נתיב יחשב תחום לשיבה: 33 אין על עperf

חסידו ישרמו: 9 אז תבין צדק ומשפט ומשרדים כל מענלו טוב: 10 כי תבוא חכמה לביך וודעת לנפשך נעם: 11 מזומה תשמר עליך תבונה תצרכאה: 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהफכות: 13 העזובים ארות ישר ללבך בדרכיו חישך: 14 השמהים לעשה רע גינו בתהיפותך רע: 15 אשר ארכתיים עקשים ונלוים במענוונותם: 16 להצילך מאשה זורה מנכrichtה אמריה החלקה: 17 כי העזובת אללו נעריה ואת ברית אליהה שכחה: 18 כי שחה אל מותה ביתה ואל רפאים מעלהיה: 19 כל באיה לא ישובון ולא ישינו ארות חיים: 20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: 21 כי ישרים ישכנו ארץ ותמיינים יותרו בה: 22 ורשותם מארץ יכרתו ובוגדים סחו ממנה:

3 בני תורה אל תשכח ומצוות יצר לך: 2 כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: 3 חסד ואמתה אל יעקב קרש על גננותיך כתוב על זהך: 4 ומצא חן ושביל טוב בעני אליהם ואדם: 5 בטח אל יהוה בכל לך ואל בינתך אל תשען: 6 בכל דרכיך דעהו והוא ישר ארכתייך: 7 אל תחוי חכם בעניך ירא את יהוה וסור מרע: 8 רפאות תהי לשך וشكוי לעצמותיך: 9 כבד את יהוה מהונך ומראותך כל תבאותך: 10 וימלאו אסמייך שבע ותירוש יקברך יפרצו: 11 מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה: 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק התבונה: 14 כי טוב סחרה מסחר כסף ומהרוץ התבאותה: 15 יקרה היא מאפניהם וכל חפציך לא ישו בה: 16 ארך ימים בימינה בשמואלה עשר וכבוד: 17 דרכיה דרכיו נעם וכל נחיכותיה שלום: 18 עץ חיים היא למחזוקים בה ותמכיה מאשר: 19 יהוה בחכמה יסד ארץ כון שמיים בתבונה: 20 בדעתו תהומות נבקעו ושהקם ירעפו טל: 21 בני אל ילזו מעניך נצטרשיה ומזומה: 22 ויהיו חיים לנפשך וחן לנרגניתך: 23 אז תלך לבטה דרכך ונגלך לא תנוף: 24 אם תשכב לא תחחד ושכבה וערבה שנתך: 25 אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשותם כי תבא: 26 כי יהוה ייה בכסלך ושמור רגליך מלך: 27 אל תמנע טוב מבעליו ביהיות לאל ידיך לעשות: 28 אל תאמר לרעיך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: 29 אל תחרש על רעך ותשיה מן להלכי חם: 8 לנצץ ארות משפט ודרך

1 משלו שלמה בן דוד מלך ישראל: 2 לדעת חכמה ומוסר להבini אמריו בינה: 3 לחתת מוסר השכל צדק ומוסר: 5 ישמע חכם וויסוף לך ונבון תחכחות יקנה: 6 להבini משל ומליצה דברי חכמים וחידות: 7 יראת יהוה הראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בו: 8 שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורה אמרך: 9 כי לויית חן הם לראשיך וננקים לנרגניתך: 10 בני אם יפתח חטאיכם אל תבא: 11 אם יאמרו לך אנתנו נארבה לדם נצפנה לנ��וי חנים: 12 נבלעם שאל חים ותמיינים כיוודי בור (Sheol) #7585 13 כל חן יקר נמצא נמלא בתינו שלל: 14 גורליך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: 15 בני אל תלך בדרך אתם מנע רגליך מנתיבותם: 16 כי רגליךם לרע כל בעל כנף: 17 כי חנן מורה הרשת בעניינו ירוצו וימחרו לשפק דם: 18 והם לדם יארבו יצפנו לנפשתם: 19 כן ארות כל בצע נפש את בעלו יקח: 20 חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה: 21 בראש המיות תקרה בפתחו שערים בעיר אמריה תאמיר: 22 עד מות פתים אהבבו בז' ולצים לצונן חמדתו להם וכיסילים ישנאו דעתם: 23 השובו לתוכתי הנה אביהה לכלם רוחו אודעה דבריהם אתכם: 24 יען קראתי ותוכחתי לא אביהם: 25 נם אני ותפרעו כל עצמי ותוכחתי לא אביהם: 26 בבא כשואה באידכם אשחק אלען בבא פחדכם: 27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה יאהה בבא עליכם צרה וצוקה: 28 אז יקר אני ולא ענה ישחרני ולא ימצאני: 29 תחת כי שנאו דעתו ויראת יהוה לא בחרו: 30 לא אבו לעצמי נאצוו כל תוכחת: 31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתייהם ישבעו: 32 כי משובת פתים החרגנו ושלות כיסילים תאבדים: 33 ושמעו לי ישכן בטח ושאגן מפחד רעה:

2 בני אם תקח אמריו ומצוות תצפן אתך: 2 להקשיב לחכמה אונך תהה לך לתבונה: 3 כי אם לבינה תקרה לתבונה תתן קולך: 4 אם תבקשתה כסף וככטמוניים תחפשנה: 5 אז תבין יראת יהוה ודעת אליהם תמצא: 6 כי יהוה יתן חכמה מפי דעת ותבונה: 7 וצפן לשדים תושיה מן להלכי חם: 8 לנצץ ארות משפט ודרך

ועצביך בכיתה נכרי: **נוונמהות באחריתך בכלות בשרך**
ושארך: **22 ואמרתיך איך שנאותי מוסר והוכחת נזען לבי:**
23 ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדך לא הטהיר אזני:
24 כמעט היהתי בכל רע בתוך קהיל ועדת: 25 שתה
מים מבורך ונולמים מתוך באךך: 26 יופצו מעיניתך
חוצה ברחבות פלנו מים: 27 יהיו לך לבדך ואין לזרום
אתך: 28 יהי מקורך ברוך ושם מהשתנו לך: 29 אילת
אהבים ויעלה חן דודיה ירוך בכל עת באבחחה השנה
המיד: 20 ולמה השנה בני בזורה ותחבק חק נכירה: 21
כי נכח עני יהוה דרכיו איש וככל מעונתו מפלס: 22
עונתו ילבנו את הרשות ובଘליך הטהתו יתמקך: 23
הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישנה:

6 **בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיק: 2 נוקשת**
באמרי פיק נלכדת באמרי פיק: 3 עשה זאת אפוא בני
והנצל כי באת בכי רעך לך התרופס ורחב רעיך: 4 אל
תתן שנה לענייך ותנומה לעפעריך: 5 הנצל כצבי מיד
וכצפור מיד יקוש: 6 לך אל נמלחה עצל ראה דרכיה
וחכם: 7 אשר אין לה קצין שטר ומשל: 8 הכין בקץ
לחמה אגרה בקציר מאכללה: 9 עד מתי עצל תשכוב מתי
הוקם משנתך: 10 מעט שנות מעת התנומות מעת חבק ידים
לשכוב: 11 ובא כמהלך ראש ומחרך כאיש מנן: 12
אדם בליעל איש און הוליך עקשות פה: 13 קרע בעינו
מלל בהגלו מרה באצבעתו: 14 תההיפות בלבו חרש רע
בכל עת מדיניות שלח: 15 על כן פתאמ יבוא אידך פטע
ישבר ואין מרפא: 16 שיש הנה שאן יהוה ושבע תועבות
נפשו: 17 עניים רמות לשון שקר וידים שפכות דם נקי:
18 לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לדוציא לרעה:
19 יפיה כובים עד שקר ומשליח מדיניות בין אחים: 20
נצר בני מצות אביך ואל תחש תורה אמך: 21 קשרם
על לך תמיד ענדם על נרגנרכך: 22 בהתהלך תנחה
אתך בשכובך תשמר עליך והקיזות דיא תשיחך: 23
כינר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: 24
לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכירה: 25 אל תחמד
פיה בלבך ואל תחקק בעפערפה: 26 כי بعد אשה זונה
עד ככר לחם ואשת איש נשפ יקרה תצדוד: 27 היהתה
איש אש בחיקו ובנדוי לא תשפננה: 28 אם יהלך איש על
הנחלים ורגלו לא תכוינה: 29 כן הבא אל אשת רעהו

רעעה והוא יושב לבטה אתך: **30 אל תרוכב עם אדרם חنم**
אם לא נמלך רעה: 31 אל תקנא באיש חמס ואל תבחור
בכל דרכיו: 32 כי תועבת יהוה נלוז ואית ישרים סודו:
33 מארת יהוה בביה רשות ונונה צדיקים יברך: 34 אם
ללאים הוא ילין ולענאים יתון חן: 35 כבוד חכמים ינהלו
וכסילים מרימים קלוון:

4 **משמעותם בימים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: 2 כי לך**
טוב נתתי לכם תורתו אל התעבו: 3 כי בן התיו לאביך
ךך ויחיד לפני אמי: 4 וירני ויאמר לי יתמדך דברי לך
שמר מצוות וחייה: 5 קונה חכמה קונה בינה אל תשכח ואל
תש מאמרי פי: 6 אל תזבחה ותשמרך אהבה ותצרך:
7 בראשית חכמה קונה חכמה ובכל קניין קונה בינה: 8
סלסלה ותורומך תכברך כי תחבקנה: 9 תחן לרראשך
לויתן עטרת תפארת תמנך: 10 שמע בני וחק אמרי
וירבו לך שנות חיים: 11 בדרך חכמה הדרתיך הדרתיך
במנעלני ישך: 12 בלבתך לא יצדר צערך ואם תרצו לא
תכשל: 13 החזק במוסר אל תרכך נצחה כי היא חייך:
14 בארכ רשותם אל תבא ואל חאש ברוך רעים: 15
פרעהו אל ת עבר בו שטה מעליו ועבור: 16 כי לא ישנו
אם לא ירשו ונגולה שנთם אם לא ימושלו: 17 כי לחמו
ללחם רשות ווין חמסים ישתו: 18 וארכ צדיקים כאור נגה
הולך ואור עד נכוון הרים: 19 דרך רשותם כאבלה לא
ידעו בנה וכשל: 20 בני לדבורי הקשיבה לאמרי הט
אונך: 21 אל יליזו מענייך שמרם בתוך לבך: 22 כי
חיים הם למצאיםם ולכל בשרו מרפא: 23 מכל משמר
נצח לך כי ממוני תוצאות חיים: 24 הסר ממד עקשות
פה ולזות שפטים הרחק מך: 25 ענייך לנכח ביבתו
ועפעריך יישרו ננדך: 26 פלס מענגל רגליך וככל דרכיך
יכנו: 27 אל תחת ימיון ושמאול הסדר רגליך מרע:

5 **בני לחכמי הקשיבה להבונתי הט אונך: 2 לשמר**
מצוות ודעת שפתיך נצרו: 3 כינפת הטענה שפתוי ורזה
וחלק משמן חכה: 4 ואחריתה מודה כלענה חודה כחרב
פיות: 5 רגליה ירדות מות שאל צעדייה יתמכו (Sheol)
6 ארוח חיים פן הפלס נעו מעונלה לא תדרע: 7
ועתה בניים שמעו לי ואל חסרו מאמרי פי: 8 הרחק
מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: 9 פן תנתן
לאחרים הורך ושנתקך לאכזרי: 10 פן ישבעו זרים כחך

למצאי דעת: 10 קחו מוסרי ואל כסף ודעת מהרוץ נבחר: 11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישו בה: 12 אני חכמה שכונתי ערמה ודעota מזומות אמרצת: 13 יראת יהוה שנות רע נאה ונאנון ודרך רע ופי תהफכות שנותאי: 14 ליל עצה ותושיה אני בינה ליגנורה: 15 כי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: 16 כי שרים ישרו ונדיבים כל שפטו צדק: 17 אני אהבה אהב ומשרדי מצאני: 18 עשר וכבוד אני הון עתק וצדקה: 19 טוב פרוי מהרוץ ומפו ותבאותי מכסף נבחר: 20 באראח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: 21 להנihil האבי יש ואוצרתיהם אמלא: 22 יהוה קני ראשית דרכו קדם מפעליו מזא: 23 מעולם נסתיי מראש מקדמי ארין: 24 בטרם אותן תהומות חוללותי באין מעינות נכבד מים: 25 בטרם הרים הטבעו לפני נבעות חוללותי: 26 עד לא עשה ארץ וחוץות וראש עפרות הפל: 27 בהכינו שמיים שם אני בחוקו חוג על פני תהום: 28 באמצעות שחוקים ממעל בעוז עניות תהום: 29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארין: 30 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשיהם יום יום משחקת לפני נבי כבל עת: 31 משחקת בתבל ארציו ושעשוי את בני אדם: 32 ועתה בניים שמעו לי ואשרי דרכיו ישמרו: 33 שמעו מוסר וחוכו ואל תפרעו: 34 אשרי אדם שמע לי לשקר על דלתיו יום יום לשמר מזות פתחו: 35 כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה: 36 וחטא חמס נפשו כל משנאי אהבו מות:

9 חכמוות בנתה ביתה חכבה עמודיה שבעה: 2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: 3 שלחה נעדרתיה תקרא על נפי מרמי קרת: 4 מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: 5 לכו לחמו בלחמי ושותו בין מסכתיה: 6 עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרכך בינה: 7 יסר לך לך לו קלון ומוכיה לרשע מומו: 8 אל תוכח לך פן ישנאך הוכח לחכם ויאחיך: 9 תן לחכם ויחכם עוד הורע לצדיק יוסוף לך: 10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעota קדשים בינה: 11 כי ירכבו ימיך יוסיפו לך שנות חיים: 12 אם חכמת חכמת לך ולצאת לבדך חטא: 13 אשכ סכילות המיה פתיות ובבל ידעה מה: 14 ווישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת: 15 לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם: 16 מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו: 17

לא ינקה כל הנגע בה: 30 לא יבווזו לנגב כי יגנוב למלא נשפו כי ריעב: 31 וונמצעיא ישלם שבעתום את כל הון ביתו יתן: 32 נאףasher חסר לב משחיתת נשפו הוא יعشנה: 33 הנגע וקלון ימצא וחורפתו לא תמהה: 34 כי קנא חמתה גבר ולא יחול ביום נקם: 35 לא ישא פניו כל כפר ולא יאה כי תרבה שחר:

7 בני שמר אמריו ומוצותי הצפן אתק: 2 שמר מוצותי ויהה ותורת כי אישון עיניך: 3 קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לך: 4 אמר לחכמה אהתי את ומדעת לביבה תקרא: 5 לשמרך מואה וורה מנכירה אמרהה חילקה: 6 כי בחולון ביתוי بعد אשנבי נשקפתו: 7 וארא בפתאים אבינה בבניהם נער חסר לך: 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: 9 בנשך בערב יום באישון לילה ואפללה: 10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לך: 11 חמייה דיא וסדרת ברכותה לא ישבנו רגליה: 12 פעם בחוץ פעם ברכותות ואצל כל פנה תארב: 13 והחויקה בו ונשקה לו העזה פניה והתאמר לו: 14 זבחי שלמים עלי פניך ואמצאך: 15 מרבדים רבדותי ערשי חטבות אטונ מצרם: 17 נפתה משבבי מר האלים וקמנון: 18 לכה נרואה דודים עד הבקר נתעלסה באהבים: 19 כי אין איש בכיבו הילך בדרכך מרוחק: 20 צרור הכסף לך בידיו ליום הכסא יבא ביתו: 21 חטתו ברב לחה בחלק שפתיה תדריחנו: 22 הולך אחריה פחאים כשור אל טבה יבוא וכעכס אל מוסר אייל: 23 עד יפלח חץ כבדו כמהדר צפ/or אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: 24 ועתה בניהם שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: 25 אל יישט אל דרכיה לך אל תתע בתנובותיה: 26 כי רבים חללים הפליה ועצמים כל הרגינה: 27 דרכיו שאל ביתה ירדות אל

חרדי מות: (Sheol h7585)

8 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קוליה: 2 בראש מדורמים עלי דרך בית נחיכות נצבה: 3 ליד שערם לפוי קרת מובא פתחים תרנה: 4 אליכם אישים אקריא וקולי אל בני אדם: 5 הבינו פתחים ערמה וכיסילים הביבו לך: 6 שמעו כי נגידים אדרבר ומפתח שפטוי מישרים: 7 כי אמרת יהנה חci ותועבת שפטוי רשות: 8 בצדך כל אמרוי פי אין בהם נפהל ועקש: 9 כלם נחים למבין וישראל

10

רעהו וברדעת צדיקים יחלצו: 10 בטוב צדיקים תעלץ
קריה ובאבר רשעים רנה: 11 בברכת ישרים תרום
קרת ובכפי רשעים תהרס: 12 בו לרעתו חסר לב ואיש
tabnootot yachris: 13 הולך רכילה מגלה סוד ונאמן רוח
מכסה דבר: 14 באין החבלות יפל עם ותשועה ברב
יעוז: 15 רע ירווע כי עבר זר ושנא תקעים בוטח: 16
אשר חן תחמק כבוד ועריצים יתמכו עשר: 17 גמל נפשו
איש חסד ועכר שארו אכורי: 18 רשות עשה فعلת שקר
וזרע צדקה שכר אמרת: 19 כן צדקה לחיים ומרדף רעה
למותו: 20 חוויבת יהוה עקש ללב ורצונו חמימי דרך: 21
יד ליד לא ניקה רע וזרע צדיקים נמלט: 22 נום זהב
באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: 23 חאות צדיקים אך
טוב תקות רשעים עברה: 24 יש מפוזר ונוסף עוד וחושך
מיישר אך למחסור: 25 נש ברכה תדרשן ומרוה נם הוא
וירא: 26 מנע בר יק簿ו לאום וברכה לראש משביר:
27 שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבאונו: 28 בוטח
בעשרו הוא יפל וכעליה צדיקים יפרחו: 29 עוכר ביתו
 nichal roch uved avil lo hacham leb: 30 פרוי צדיק עץ חיים
ולקח נפשות חכם: 31 חן צדיק בארץ ישם אף כי רשות
וחוטא:

12

אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: 2 טוב
יפיק רצון מיהוה ואיש מזומות ידרשי: 3 לא יכון אדם
ברשות ורש צדיקים כל ימות: 4 אשת חיל עתרת בעלה
וכרכב בעצמותיו מבישה: 5 מחשבות צדיקים משפט
ח Abelot Rishim Marma: 6 דבריו רשעים ארבעם ופי
שרים יצלים: 7 הפק רשעים ואים ובית צדיקים יעדם:
8 לפי שכלו יהלל איש ונעה לב יהוה לבו: 9 טוב
נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר להם: 10 יודע צדיק נפש
בהתמות ורחמי רשעים אכורי: 11 עבר אדמתו ישבע
לחם ומרדף ריקם חסר לב: 12 חמץ רשות מצד רעים
ושרש צדיקים יtan: 13 בפשע שפטים מוקש רע ויצא
מצירה צדיק: 14 מפרי פי איש ישבע טוב ונמול ידי אדם
ישוב לו: 15 דרך אויל ישר בעינוי ושמוע לעצה חכם: 16
אויל בימים יודע כעס וכסה קלון ערום: 17 יפה אמונה
יגיד צדיק ועד שקרים מרמה: 18 יש בותה כמדקרות
חרב ולשון חכמים מרפא: 19 שפת אמת תכוון לעדר ועד
ארגיעה לשון שקר: 20 מרמה בלב חרשי רע וליעצץ

בחסר לב ימותו: 22 בברכת יהוה היא העשיר ולא יוסף
עצוב עמה: 23 כשחוק לכיסיל עשות זמה וחכמה לאיש
tabnootot: 24 מגורת רשות היא תבאונו ואתאות צדיקים יtan:
25 עבר סופה ואין רשות וצדיק יסוד עולם: 26 כחמצז
לשנים וכעשן לעננים כן העצל לשלהו: 27 יראת יהוה
תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה: 28 תוחלת צדיקים
שמחה ותקות רשעים תאבד: 29 מעוז לחתם דרך יהוה
ומחתה לפعلي און: 30 צדיק לעולם כל ימות ורשעים
לא ישכנו ארץ: 31 פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהफכות
תכרת: 32 שפטי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:
33 מאוני מרמה תוכחת יהוה ואבן שלמה רצונו: 2 בא
וזון ויבא קלון ואת גנועים חכמה: 3 תמת ישרים תנחם
וסלף בגונדים וshedim: 4 לא ויעיל הון ביום עברה וברשעתו יפל
תצליל ממות: 5 צדקה תמים תישר דרכו וברשעתו יפל
רשע: 6 צדקה ישרים יצלים וכבהות גונדים ילכדו: 7
במות אדם רשות תאבד תקופה ותוחלת אונים אבדה: 8
צדיק מצירה נחלץ ויבא רשות תחתיו: 9 בפה חנף ישחת

ישרים יפריח: 12 יש דרך ישר לפניו איש ואחריתה דרכיו מות: 13 גם בשחוק יכاب לב ואחריותה שמהה תונגה: 14 מדריכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: 15 פתר אמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: 16 חכם ירא וסדר מרע וכסיל מטהבר ובוטח: 17 קצר אפיקים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא: 18 נחלו פתאים אולת וערומים יתחרו דעת: 19 שחו רעים לפניו טובים ורשעים על שעריו צדיק: 20 נם לרגעיו ישנא רש ואהבי עשר רבים: 21 בז לדעהו חוטא ומוחון ענים אשדרו: 22 הלו יתעו חרש רע וחסדר אמתה חרש טוב: 23 בכל עצב היהיה מותח ודבר שפתים אך למחסור: 24 עתרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: 25 מציל נפשות עד אמת ויפה כובים מרמה: 26 ביראת יהוה מבטה עז ולבניו יהוה מחה: 27 ריראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות: 28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון: 29 ארך אפיקים רכ תבונה וקצר רוח מרים אולת: 30 חיبشرם לב מרפא ורקב עצמות קנא: 31 עשך דל חרפ עשו ומכבדו חנן אבינו: 32 ברעטו יודה רשות וחתסה במותיו צדיק: 33 בלב נבון תנוה חכמה ובקרב כסילים תודע: 34 צדקה תרומות נוי וחסד לאמים חטא: 35 רצון מלך לעבר משכיל עברתו היהת מביבש:

15 מענה דרך ישיב חמה ודבר עצב יעללה אף: 2 לשון הרים יטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: 3 בכל מקום עני יהוה צפות רעים וטובים: 4 מרפא לשון עז חיים וסלפ' בה שבר ברוח: 5 אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: 6 בית צדיק חסן רב ובתבואה רשות ונכרת: 7 שפטיו חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן: 8 זבח רעים תועבת יהוה והתפלת ישרים רצונו: 9 תועבת יהוה דרך רשות ומרדרף צדקהiah: 10 מוסר רע לעזוב ארוח שונא תוכחת ימות: 11 שואל ואבדון גנד יהוה אף כי לבות בני אדם: 12 לא יאהב לך לי הוכה לך אל חכמים לא לך: 13 לב שמה יטב פנים ובכעצתה לב רוח נכא: 14 לב נבון יבקש דעת ופנוי כסילים ירעה אולת: 15 כל ימי עני רעים וטוב לב מותחה תמייד: 16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: 17 טוב ארחתה ירך ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו: 18 איש חמה נירה מדון וארכ אפיקים ישkeit ריב: 19 דרך עצל כמשכת חדק

שלום שמחה: 21 לא יאהה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע: 22 היעבת יהוה שפטו שקר ועמי אמונה רצונו: 23 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: 24 דאנא בלב איש חרוץים תמשל ורמיה תהיה למס: 25 יתר מרעהו צדיק ודרך ישנה ודבר טוב ישמחנה: 26 לא יתרכ רמיה צידו והון אדם יקר רשיים תחתם: 27 לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ: 28 בארכ צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות:

13 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה: 2 מפרו פי איש יאכל טוב ונפש בנדים חמס: 3 נצרא פיו שמר נפש פשך שפטיו מחתה לו: 4 מטאוה ואין נפשו עצל נפש חריצים תדרשן: 5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאиш ויחפר: 6 צדקה תזר תם דרך ורשעה תסלף חטאאת: 7 יש מטהשר ואין כל מתרושש והון רב: 8 כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה: 9 אויר צדיקים ישמה ונור רשיים ידעך: 10 רך בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה: 11 הון מהבל ימעט וקbez על ייד ורבה: 12 תוחלת משכה מהלה לב ועז חיים תואה באה: 13 בז לדבר נור רשיים ידעך: 14 תורת חכם מדור לוחל לו וירא מצה הוא ישלם: 15 שלל טוב יתן חן ודרכם חיים לסור ממקשי מות: 16 כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש בנדים איתן: 17 מלך רשות יפל ברע וציר אמונים מרפא: 18 אויל וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: 19 תואה נהיה תערב לנפש ותועבתה כסילים סור מרע: 20 הולך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירווע: 21 חטאאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלים טוב: 22 טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא: 23 רב אכל ניר ראשם יוש נספה בלא משפט: 24 חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר: 25 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשיים תחרס:

14 חכמת נשים בנתה ביתה ואולת בידיה חהרסנו: 2 הולך בישרו ירא יהוה ונלו דרכיו בזוזו: 3 בפי אויל חptr נאה ושפטיו חכמים השמורים: 4 באין אלפים אבוס בר ורב תוכאות בכח שור: 5 עד אמונים לא יכוב ויפיח כובים עד שקר: 6 בקש לך חכמה ואין ודעת לנבון נקל: 7 לך מננד לאיש כסיל ובבל ידעת שפטו דעת: 8 חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: 9 אוילם יליין אשם ובין ישרים רצון: 10 לב יודע מרת נפשו ובש machto לא יתערב זר: 11 בית רשיים ישמיד ואהله

אלוף: 29 איש חמס יפתח רעהו והוליכו בדרך לא טוב: 30 עצה עניינו לחשב מה הפטות קרי שפטו כל רעה: 31 עטרת תפארת שיבת בדרכך צדקה תמצא: 32 טוב ארך אפים מנבור ומשל ברוחו מלבד עיר: 33 בחיק ייטל את הנורל ומהויה כל משפטו:

17 טוב פת חרבנה ושלוחה בה מבית מלא זבחו ריב: 2 עבד משכיל ימשל בגין מביש ובתוכו אחים יחלק נחלה: 3 מצרכ לכסף וכור לזהב ובחון לבות יהוה: 4 מרע מקישיב על שפט און שקר מזון על לשון הות: 5 לעג לרשותך עשהו שמה לאיד לא ניקה: 6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בניים אבותם: 7 לא נאה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפט שקר: 8 אבן חן השחד בעינוי בעלייל אל כל אשר יפנה ישכיל: 9 מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפדר אלוף: 10 תחת גערה בגין מהכות כסיל מהאה: 11 אך מרוי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו: 12 פנוש דבר שכול באיש ואל כסיל באולתו: 13 משיב רעה תחת טובה לא תמייש רעה מביתו: 14 פוטר מים ראשית מדון ולפנינו התנלו הריב נטווש: 15 מצדיק רשות ומרשיע מצדיק תועבת יהוה נם שניהם: 16 למא זה מהיר ביד כסיל ל Kunot חכמה ולב אין: 17 בכל עת אהב הרעה ואח לצרעה יולד: 18 אדם חסר לב חוקע כף ערבות ערבה לפניהם רעהו: 19 אהב פשע אהב מצח מגביה פתחו מבקשisher שבך: 20 עקש לב לא ימצא טוב ונחפרק בלשונו יפול ברעה: 21 ילד כסיל לתהונה לו ולא ישמה אבי נבל: 22 לב שמח ייטב נהה ורוח נכאה תיבש נרדם: 23 שחר מחיק רשות יקח להטאות אדרחות משפט: 24 את פני מבין חכמה וענין כסיל בקצתה ארץ: 25 כעס לאביון בן כסיל וממר לויולדתו: 26 נם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדים על ישר: 27 חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה: 28 נם אויל מחריש חכם יחשב אطم שפטיו נבול:

18 לתאה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלו: 2 לא יחפץ כסיל בחבונה כי אם בהתגלוות לבו: 3 בכווא רשע בא נם בו ועם קלון חרפה: 4 מים עמקים דבריו פי איש נחל נבע מקור חכמה: 5 שאות פני רשע לא טוב להטאות צדיק במשפט: 6 שפטו כסיל מוחתה לו ושפטיו מוקש נפשו: 8 דבריו קרא: 7 פי כסיל מוחתה לו ושפטיו מוקש נפשו: 9 נם מתרפה נרגן כמתלהמים והם ירדו חדריו בתן:

וארח ישרים סללה: 20 בן חכם יسمח אב וכסיל אדם בזזה אמו: 21 אולת שמהה לחסר לב ואיש הבונה יישרlect: 22 הפר מוחשיות באין סוד וברב יועצים תקום: 23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב: 24 אראח חיים למלعلا להמשכיל למען سور משאול מטה:

16 בית נאים יסח יהוה ויצב גובל אלמנה: 25 תועבת יהוה מוחשיות רע וטהרים אמריו נעם: 27 עכר ביתה בוצע בצע וושונא מותנת יהיה: 28 לב צדיק יהנה לענות ופי רשותים יביע רשות: 29 רחוק יהוה מדרשימים ותפלת צדיקים ישמע: 30 מאור עינים ישם לב שמוועה טוביה תדרשן עצם: 31 און שמעת תוכחת חיים בקרוב חכמים תלן: 32 פורע מוסר מואס נפשו ושותע תוכחת קונה לב: 33 ירידת יהוה מוסר חכמה ולפניהם כבוד ענוה:

לאדם מערבי לב ומיהוה מענה לשון: 2 כל דרכיו איש זך בעינויו ותבן רחות יהוה: 3 גל אל יהוה מעשיך ויכנו מוחשתיים: 4 כל פעול יהוה למגענו ונם רשות ליום רעה: 5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ניקה: 6 בחסד ואמות יכפר עון וביראת יהוה سور מרע: 7 ברצות יהוה דרכיו איש נם אויביו ישלם אותו: 8 טוב מעת בצדקה מרוב תבאות בלא משפט: 9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: 10 כסם על שפטו מלך במשפט לא נועל פיו: 11 פלטס ומאזני משפט ליהוה מעשחו כל אבוני כס: 12 חועבת מלכים עשות רשות בצדקה וכוון כסא: 13 רצון מלכים שפטו צדק ודבר ישרים יאהב: 14 חמתת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: 15 באור פניו מלך חיים ורצונו כעב מלקיוש: 16 קונה חכמה מה טוב מהרוין וקנות בינה נבחר מכם: 17 מסלחת ישרים סור מרע שמר נפשו נזר דרכו: 18 לפניהם נאון ולפניהם שלון נבה רוח: 19 טוב של פל רוח אה עניהם מוחלק שלל את נאים: 20 משכיל על דבר ימצא טוב וכותח ביהולה אשריו: 21 לחכם לב יקרנא נבון ומתק שפטים יסיף לך: 22 מקור חיים שלב בעליו ומוסר אולים אולת: 23 לב חכם ישבכילד פיהו ועל שפטיו יסיף לך: 24 צוף דבש אמריו נעם מוחק לנפש ומרפאה לעצם: 25 יש דרך ישר לפניו איש ואחריתה דרכיו מות: 26 נפש עמל עמללה לו כי אוף עלייו פיהו: 27 איש בליעל כרעה ועל שפטיו כאש צרבת: 28 איש תהפטות ישלח מדון ונרגן מפדר

הרשעים יבלע און: 29 נכונו לצלים שפטים ומהלמות לנו כסילים:

20 לץ הין המה שכר וכל שנה בו לא ייחכם: 2 נהם ככיפור אימת מלך מתחברו חוטא נפשו: 3 כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלו: 4 מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציד ואין: 5 מים עמקים עטה בלב איש ואיש הבונה ידרלה: 6 רב אדם יקרה איש חסדו ואיש אמוניות מי ימצא: 7 מתחלך בתמו צדיק אשדי בני אחריו: 8 מלך יושב על כסא דין מורה בעינו כל רע: 9 מי יאמר זכתי לבי טהרתי מוחטאתי: 10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה נם שניהם: 11 נם במעלייו יתגניר נער אם נם שניהם: 13 אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע להם: 14 רע רע יאמר הקונה ואזל לו או יתחלל: 15 יש זהב ורב פנינים וכל יקר שפטו דעת: 16 לך בנדנו כי ערב זר ובعد נקרים חבלתו: 17 ערב לאיש לחם שקר ואחר י מלא פיהו חץ: 18 מחשבות בעזה תוכן ובתחבלות עשה מלחמה: 19 גוללה סוד הולך רכילה ולפתחה שפטיו לא התערב: 20 מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חך: 21 נחלה מבהלות בראשנה ואחריתה לא תברך: 22 אל תאמיר אשלמה רעה קוה ליהוה וישע לך: 23 תועבת יהוה אבן ומאזני מדרמה לא טוב: 24 מיהוה מצערני גבר ואדם מה יבין ררכיו: 25 מוקש אדם לע קדר ואחר נדרים לבקר: 26 מורה רשעים מלך חכם ושב עליהם אופן: 27 נר יהוה נשמה אדם חפש כל חדרי בתן: 28 חסיד ואמת יטרו מלך וסעד בחסד כסאו: 29 תפארת בחורים כחם והדר זקונים שיבה: 30 חברותות יצע חמיריך ברע ומכות חדרי בתן:

21 פלני מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ טנו: 2 כל דרך איש ישר בעינו ותכן לבות יהוה: 3 עשה זדרקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: 4 רום עיניהם ונדר מבקשי מות: 7 שד רשעים יגונם כי מאנו לעשות משפט: 8 הפקפק דרך איש זור ווק ישר פעלו: 9 טוב לשבת על פנת נג מأشת מרדונים ובית חבר: 10 נפש רשע אותה רע לא יחן בעינו רעהו: 11 בענש לץ ייחכם פטי

במלאתו אח הוא לבעל משחית: 10 מגדל עז שם יהוה בו ירוין צדיק ונשגב: 11 הון עשר קריית עז וכחומה נשגבה במשחיתו: 12 לפני שבר גיבה לב איש ולפני כבוד עונה: 13 מшиб דבר בטרם ישמעו אולת היא לו וכלהה: 14 רוח איש יכלכל מחלתו ורוח נכה מה ישאה: 15 לב נבון יקנה דעת ואון חכמים תבקש דעת: 16 מתן אדם ירחיב לו ולפני נדרלים ינהנו: 17 צדיק הראשון בריבוי יבא רעהו וחקרו: 18 מדיניות ישבה הנורל ובין עצומים יפריד: 19 אח נשמע מקרית עז ומדיניות כבירה ארמון: 20 מפרי פי איש השבע בטנו תבאות שפטיו ישבע: 21 מות וחיים ביד לשון ואהבה יאל פריה: 22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה: 23 תחנונים ידבר רשות ושריר עינה עוזה: 24 אש רעים להחרע ויש אהב דבק מהח:

19 טוב רוש הולך בתרמו מעקש שפטיו והוא כסיל: 2 נם بلا דעת נשל לא טוב ואין ברגלים חוטא: 3 אוילות אדם חסף דרכו ועל יהוה יעף לבו: 4 הון יסיף רעים רבים ודל מרעחו יפריד: 5 עד שקרים לא ניקה וויפח כובים לא ימלט: 6 רביבים יחולו פני נדריב וכל הרע לאיש מתן: 7 כל אחי רשותו אף כי מרעחו רחקו ממנה מרדף אמרום לא המה: 8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: 9 עד שקרים לא ניקה וויפח כובים יאבד: 10 לא נאה לכיסיל תענגן אף כי לעבד משלبشرים: 11 שלל אדם האריד אפו והפערחו עבר על פשע: 12 נהם ככיפור זעף מלך וכטול על עשב רצונו: 13 הות לאבוי בן כסיל ודרף טרד מדינו אשה: 14 בית והון נחלת אבות ומיוה אשה משכלה: 15 עצלה חפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: 16 שמר מצוה שמר נפשו בזוזה דרכיו יומת: 17 מלואה יהוה חונן דל גומלו ישלם לו: 18 יסר בנק כי יש תקוה ואל המתו אל השנא נשך: 19 גREL חמה נשא ענש כי אם חציל וודח תוסף: 20 שמע עזה וקובל מוסר למן תחכם באחריתך: 21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: 22 תאota אדם חסדו וטוב רשות מאיש כוב: 23 יראת יהוה לחיים ושבע ילין כל יפרק לע: 24 טמן עצל ידו בצלחת נם אל פיהו לא ישבנה: 25 לץ תכה ופתוי ירעם והוכיח לנבון יבין דעת: 26 משדר אב יבריח אם בן מביש ומחפיר: 27 חדל בני לשמע מוסר לשנות מאמרי דעת: 28 עד בליעל ילין משפט ופי

ענין בשער: 23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קביעיהם נפש: 24 אל תחרע את בעל אפי ואת איש חמות לא תבוא: 25 פן תאלף ארכחו ולקחת מוקש לנפשך: 26 אל תה תתקע כף בערכבים מושאות: 27 אם אין לך לשלם למה קח משכבר מותחנן: 28 אל חסן נבול עולם אשר עשו אבותיך: 29 חזית איש מהיר במלאתך לפני מלכים יתיצב ביל תיצב לפני חסכים:

23 כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך: 2 ושםת שכין בלבך אם בעל נפש אתה: 3 אל תחאו למטעמותיו והוא לחם כובים: 4 אל תינגע להעшир מביניך חדר: 5 התעוור עיניך בו ואיננו כי עשה עשה לו נגפים נשדר ועיף השמיים: 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תחאו למטעמותיו: 7 כי כמו שער בನפשו בן הוא אכל ושתה יאמר לך ולובו כל עמק: 8 פתק אכלת תקיאנה ושותה דבריך הנעימים: 9 באזני כסיל אל דבר כי יבו לשלל מליך: 10 אל חסן נבול עולם ובשדי יתומות אל תבא: 11 כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך: 12 הביאה למוסר לך ואונך לאמר דעת:

13 אל תמנע מוגר מוסר כי חכוו בשבט לא ימות: 14 אתה בשבט חכוו ונפשו משאול תציל: (Sheol h7585) 15 בני אם חכם לך ישמה לבני גם אני: 16 ותעלונה כלויתך בדבר שפטיך מישראל: 17 אל קנא לך בחחאים כי אם ביראת יהוה כל היום: 18 כי אם יש אחריתות ותקורת לא תכרת: 19 שמע אתה בני ווחכם ואשר בדרכך לך: 20 אל תהי בסבאיין בזולוי בשר למו: 21 כי סבא ווליל יורש וקרעים תלביש נומה: 22 שמע לאביך זה ילך ואלה תבוי כי זקנה אמרך: 23 אמת קנה ואל תמכר חכמיה ומוסר ובינה: 24 גולן יגול אבי צדיק יולד חכם וישמך בו: 25 ישmach אביך ואמך ותגנול יולדתך: 26 תנזה בני לך לי ועיניך דרכיך תרצה: 27 כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה: 28 אף היא כחתקת הארץ ובוגדים באמון Tosaf: 29 למי אווי אבי למי מדרונים למי שיח למי פצעים חنم למי חכללות עינים: 30 למאחרים על היין לבאים לחקק ממסך: 31 אל תדר אין כי יתאדים כי יונן ביכיס עינו יתהלך במישרים: 32 אחריתו כנחש ישך וצפנני יפרש: 33 עיניך יראו זורות לך ידר בתר הפסכות: 34

ובהשכיל ללחם יכח דעת: 12 משכיל צדיק לבית רשות מסלף רשותים לרע: 13 אם אונו מזעקה דל נם הוא יקרא ולא יענה: 14 מתנן בסתר יכפה אפי ושהדר בחק חמות עזה: 15 שמחה לצדיק עשות משפט ומהתה לפועל און: 16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח: 17 איש מהסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יישור: 18 כפר לצדיק רשות ותחת ישרים בונד: 19 טוב שבת בארץ מדבר מاست מודנים וכעס: 20 אוצר נחמד ושמן בונה חכם וכסיל אדם יבלענו: 21 רדף צדקה וחסד מצח חיים צדקה וכבוד: 22 עיר נברים עללה חכם וירד עז מבטחה: 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: 24 זוד יהיר לעז שמו עושה בעברת זדון: 25 תאות עצל תמיינו כי מאנו ידיו לעשות: 26 כל היום התאה תהאה וצדיק יון ולא ייחסך: 27 זבח רשותים תועבה אף כי בזמה יביאנו: 28 עד כובים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: 29 הצע איש רשות בפניו וישר הוא יכין דרכיו: 30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לננד יהוה: 31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה:

22 נבהיר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב: 2 עשר ורש נפנשו עשה כלם יהוה: 3 ערום ראה רעה ויסתר ופתיהם עברו ונפנשו: 4 עקב עונה יראת יהוה ירחק וכבוד והים: 5 צנינ פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: 6 חנק לנער על פי דרכו נם כי זיקין לא יסור ממנה: 7 עשיר ברושים ימושל ועבד לוה לאיש מלחה: 8 זורע עליה יקצור און ושבט עברתו יכללה: 9 טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל: 10 גרש לעז ויצא מדורו וישבת דין וקלון: 11 אהב טהור לב חן שפטיו רעהו מלך: 12 עני יהוה נצרו דעת ויסוף דבריו בנד: 13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארץך: 14 שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול שם: 15 אולות קשורה בלב נער שבט מוסר יריזקנה ממנה: 16 עשך דל להרכות לו נתן לעשר אך למחסור: 17 חט איןך ושמע דברי חכמים ולברך תשית לדעתו: 18 כי נעים כי תשרם בכתניך יכנו יהרו על שפטיך: 19 להיות ביהוה מבטחך הודעתיך הימים אף אתה: 20 הלא כתבתי לך שלשים במוועצות ודרעת: 21 להודיעך קשת אמרוי אמת להשיב אמרים אמת לשלחיך: 22 אל תנזל דל כי דל הוא ואל תדרא

לפni מלך ויוכן בצדך כסאו: 6 אל תתחרר לפni מלך ובמנקים גודלים אל חמד: 7 כי טוב אמר לך עללה הנה מהשפילך לפני נני ריבב אשר ראו ענייך: 8 אל תצא לרב מהר פן מה תעשה באחריותה בהכללים אתך רעך: 9 ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תנל: 10 פן יחסך שמע ודברתך לא תשוב: 11 תפוחוי זהב במנשכיות כסף דבר דבר על אפנוי: 12 נום זהב וחלי כתם מוכיה חכם על און שמעת: 13 כצנה שלג: ביום קציד ציד נאמן לשלהיו ונפש אנדנו ישב: 14 נשייאים ורוח וגשם אין איש מההיל במתה שקר: 15 בארך אפים יפתח קצין ולשון רכה תשבר גרם: 16 דבש מצאת אלך דיך פן תשבענו והקאותו: 17 החק רגאל מבית רעך פן ישבעך ושנאך: 18 מפץ וחרב וחץ שנון איש ענה בברחו עד שקר: 19 שנ רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה: 20 מעדת בנד ביום קירה חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע: 21 אם רעב שנאך האכלחו לחם ואם צמא השקהו מים: 22 כי נחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלים לך: 23 רוח צפון חולול שם ופנים נזעים לשון טר: 24 טוב שבת על פנת נג מנאשת מודונים ובית חבר: 25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: 26 מעין נרפש ומקור משות צדיק מט לפני רשות: 27 אלך דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד: 28 עיר פרוצזה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

26 כשלג בקיין וכמטר בקציד כן לא נואה לכסיל כבוד: 2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללה חنم לא תבא: 3 שוט לסתות מתג לחמור ושבט לנו כסילים: 4 אל תען כסיל כאולתו פן תשווה לו נם אתה: 5 ענה כסיל כאולתו פן יהוה חכם בעניינו: 6 מקצתה רגאל חמס שתה שלח דברים ביד כסיל: 7 דלייו שיקם מפסח ומשל בפי כסילים: 8 צדרור אבן במרגנימה כן נתון לכסיל כבוד: 9 חוח עלה ביד שכור ומנשל בפי כסילים: 10 רב מהולל כל ושכר כסיל ושכר עבריט: 11 ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו: 12 ראתה איש חכם בעניינו תקווה לכסיל ממנה: 13 אמר עצל שלח בדרך ארי בין הרחבות: 14 הדלה חסוב על צירעה ועצל על מטהו: 15 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו: 16 חכם עצל בעניינו משבעה משבוי טעם: 17 מחזק באוני כלב

והיתה כשבב בלב ים וכשבב בראש חבל: 35 הכווי בלב הליתי הלהמוני ביל ידעת מהי אקיין אסיף אבקשו עוד: **24** אל תקנא באגשי רעה ואל תחאו להוות אתם: 2 כי שד יתגה לבם ועמל שפתיהם תדרנה: 3 בחכמה יבנה בית ותבונה יתכוון: 4 ובדרעת חדרים יملאו כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח: 6 כי בתחבלות תשעה לך מלחמה ותשעה ברב יועץ: 7 ראמות לאויל חכמתה בשער לא יפתח פיה: 8 מוחשב להרע לו בעל מזומות יקראו: 9 זמת אלות חטא ותועבה לאדם לין: 10 התרפיה ביום צרה צר חחה: 11 הצל ל��חים למות ומותים להרג אם תהשוך: 12 כי תאמיר הן לא ידענו זה הלא תכנן לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והшиб לאדם כפVELO: 13 אלכ בני דבש כי טוב ונפה מותוק על חך: 14 כון דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקווך לא תכרת: 15 אל הארב רשות לנזה צדיק אל תshed רבעצו: 16 כי שבע יפלו צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה: 17 בנפל אויביך אל תש mach ובסכלו אל ניל לבך: 18 פן יראה יהוה ורעד בעניינו והшиб מעלי ואפו: 19 אל תתחרר במרעים אל תקנא בראשים: 20 כי לא תהיה אהירית לרע נר רשותים ירעך: 21 יראה את יהוה בני ומילך עם שוניים אל תהערב: 22 כי פתאמ יקום אידם ופיד שניהם מי יודע: 23 גם אלה לחכמים הכר פוים במשפט כל טוב: 24 אמר לרשע צדיק אתה יקבר עמים זעמווה לאמים: 25 ולמכוחים יنعم ועליהם תבוא ברכתה טוב: 26 שפתיהם ישק משיב דברים נכהים: 27 הכו בחוץ מלאתך ועתה בשדה לך אחר ובנית ביתך: 28 אל תהי עד חنم ברעך וחתות בשפטיך: 29 אל אמר כאשר עשה לי כן עשה לאייש כפVELO: 30 על שדה איש עצל עברתיי ועל כרם אדם חסר לב: 31 והנה עלה כלו קמנשים כסו פני חקלם ונדר אבני נחרסה: 32 ואזה אגci אשית לבי ראיותי ללחתי מוסר: 33 מעט שנות מעט הנומות מעט חבק ידים לשכב: 34 ובא מותהילך רישך ומחסיך כאיש מן:

25 גם אלה משלו שלמה אשר העתיקו אנשי חזקה מלך יהודה: 2 כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר: 3 שמיים לדום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר: 4 הגנו סיגים מכסף ויצא לזרף כלי: 5 הגנו רשות

ועשך דלים מטר סחף ואין לחם: 4 עזבי תורה יהללו רשות ושמרי תורה יתגנו בם: 5 אנשי רע לא יבינו משפט ומקשי יהוה יבינו כל: 6 טוב רשות הולך בתומו מעקב דרכיהם והוא עשר: 7 נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכולם אביו: 8 מרבה הנו בנסך ובתרביה לחון דלים קיבצנו: 9 מסיר אזונו משמע תורה גם תפלותו הוועבה: 10 משגה ישרים בדרך רע בשחוות הוא יפול ותמיימים נחלו טוב: 11 חכם בעניינו איש עשר ודל מבין יחרנו: 12 בעלץ צדיקים רבה תפארת ובוקום רשיים יחפש אדים: 13 מכסה פשעיו לא יצליה ומודה ועוזירחים: 14 אשרי אדם מפחד תמים ומקשה לבו יפול ברעיה: 15 ארי נחם ודב שוקק משל רשות על עם דל: 16 גניד חסר תבונתו ורב משקאות שניי בצע איריך ימים: 17 אדם עשך ברם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו: 18 הילך תמים יושע ונעקש דרכיהם יפול באחת: 19 עבר אדמתו שבע לחם ומרדף רקים ישבע ריש: 20 איש אמוןות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה: 21 הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע נבר: 22 נבלה להוון רעה עין ולא ידע כי חסר יבאו: 23 מוכיח אדם אחריו חן ימצא ממחליק לשון: 24 גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הו לאיש משחית: 25 רחוב נפש יגירה מדון ובוחח על יהוה ידשן: 26 בוחח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: 27 נוthen לרשות אין מהصور ומעלים עינוי רב מארות: 28 בקום רשיים יסתה אדם ובאים ירבו צדיקים:

29 איש תוכחות מקשה ערך פתע ישר ואין מרפא: 2 ברבות צדיקים יsmouth העם ובמשל רשות יאנח עם: 3 איש אהב חכמה ישמה אביו ורעה זונות יאבד הון: 4 מלך במשפט יעדיר ארץ ואיש תרומות יהרסנה: 5 נבר מחליק על רעהו רשות פורש על פעמיו: 6 בפשע איש רע יבין דעת: 8 אושי לzion יפיקו קירה ותוכמים ישבו אפ: 9 איש חכם נשפט את איש אויל ורנו ושותק ואין נהנת: 10 אנשי דמים ישנוו תם וישראלים יבקשו נפשו: 11 כל רוחו יוציא כסיל ווחכם באחרור ישבחנה: 12 משל מקשב על דבר שקר כל משרותיו רשותם: 13 רשות ואיש תוכחים נפשו מאר עני שנייהם יהוה: 14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון: 15 שבט ותוכחות יתנו חכמה ונער משלח מביש

עבר מתחבר על ריב לא לו: 18 כמתלהלה הירוה זיקם חצים וממות: 19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני: 20 באפס עצים חכבה אש ובאיון נרנן ישתק מדון: 21 פחים לנחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחරחר ריב: 22 דברי נרנן כמתלהמים והם יירדו חדריו בטן: 23 כספינו מצפה על חרש שפטים דלקים ולב רע: 24 בשפטו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה: 25 כי יתנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבבו: 26 תכסה שנה במשאון גנלה רעתו בקהל: 27 כרה שחת בה יפל גולל אבן אלוי תשוב: 28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדרחה: **27** אל תתחלל ביום מחר כי לא תרע מה ילד יום: 2 יהלך זר ולא פיך נכרו ואל שפתיך: 3 כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משנייהם: 4 אכזריות חמה ושטף אף ומוי יעמד לפני קנהה: 5 טובה תוכחת מנגלה מהאהבה מסתרת: 6 נאמנים פצעי אהוב ונטהרות נשיקות שונא: 7 נפש שבעה תבוס נפה ונפש רעבה כל מיר מתוק: 8 צפפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממוקומו: 9 שמן וקטרת ישמה לב ומתק רעהו מעתצת נפש: 10 רעך ורעה אביך אל תעוז ובוית אחיך אל תבאו ביום איריך טוב שכן קרוב מה רחוק: 11 חכם בני ושמח לבו ואשיה חרפי דבר: 12 ערום ראה רעה נסתה פתאים עברו ננענו: 13 קח גנדו כי ערוב זר ובعد נכריה חבלחו: 14 מברך רעהו בקהל נדול בברק השככים קללה תהשש לו: 15 דלף טורד ביום סנרייר ואשת מדונים נשתוה: 16 צפניה צפן רוח ושםן ימינו יקרא: 17 ברזול בברזול ייחד ואיש ייחד פני רעהו: 18 נ cedar תאה יאלל פריה ושמר אדרני יכבר: 19 כמים הפנים לפניהם כן לב האדם לא תשבענה: 20 שואל ואבדה לא תשבענה וענין האדם לא תשבענה: 21 מצראפ לכסף וכור להאב ואיש לפי מהללו: (Sheol h7585) 22 אם תוכחש את האיל במכחשת בתוכך הריפות בעל לא תסור מעלו Altoch: 23 ידע תדע פני צאנק שית לבך לעדרים: 24 כי לא לעולם חסן ואם נור לדור דור: 25 נלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים: 26 כבשים ללבושך ומחריר שדה עתודים: 27 ודי חלב עזם ללחמך ללחם ביהך וחיים לנערותיך:

28 נסואין רדף רעה וצדיקים ככפיר יבתח: 2 בפשע ארץ רבים שרים ובאים מבין ידע כן איריך: 3 נבר רשות

בקוין לחםם: 26 שפניהם עם לא עצום ווישמו בסלע ביהם:
27 מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו: 28 שמימות בידים
תתפש והיא בהיכלי מלך: 29 שלשה המה מיטיבי צעד
ו ארבעה מיטיבי לכת: 30 ליש נבור בבחמה ולא ישוב
מן פנוי כל: 31 וזריר מנתנים או מלך אל כלום עמו: 32
אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה: 33 כי מיז חלב
ו יציא חמהה ומיז אפ יוציא דם ומיז אפים יוציא ריב:

31 דברי לМОאל מלך משא אשר יסרו אמו: 2 מה
ברוי ומה בר בטני ומה בר נדרי: 3 אל תתן לנשים
חילך ודרכך למחות מלכין: 4 אל למלכים לМОאל אל
למלכים שתויין ולחוונים או שבר: 5 פן ישתה וישכח
מחקק וישנה דין כל בני עני: 6 תננו שבר לאובד ויין
לMRI נפש: 7 ישתה ווישכח רישו ועמללו לא זיכר עוד:
8 פתח פיך לאלים אל דין כל בני חלוף: 9 פתח פיך
שפט צדק ודרין עני ואבון: 10 אשת חיל מי מצא ורחק
מןינים מכרה: 11 בטה בה לב בעלה ושלל לא יחסר:
12 גמלתחו טוב ולא רע כל ימי חייה: 13 דרשה צמר
ופשטים ותעש בחפות כפיה: 14 הירתה אגניות סוחר
ممارח תביא לחמה: 15 ותקם בעוד לילה ותען טרפ
לכיתה וחק לנדחתיה: 16 זממה שדה ותקחתו מפרי
כפיה נטע כדרם: 17 חנרגה בעו מתריה ותאמץ זרעהיה:
18 טעמה כי טוב סחרה לא ייכבה בליל נרה: 19 ידיה
שלחה בכישור וככיפה תמכו פלך: 20 כפה פרשה לעני
ויריה שלחה לאבון: 21 לא תירא לביתה משלבי כי כל
ביתה לבש שניים: 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן
לבושה: 23 נודע בשערם בעלה בשבתו עם זקי ארץ:
24 סדרין עשתה ותמכר וחגור נתנה לנכני: 25 עז והדר
לבושה ותשחק לים אחרון: 26 פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה: 27 צופיה היליות ביתה ולחם
עצלות לא האכל: 28 קומו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה:
29 רבות בנות עשו חיל ואת עלייה על כלנה: 30 שקר
החן והבל הייפוי אשה יראת יהוה היא תתהלל: 31 תננו
לה מפרי יריה ויהללה בשערם מעשה:

אמו: 16 בربות רשעים ירבה פשע וצדיקים במלותם
יראו: 17 יסר בנד וייחד ויתן מעדרים לנפשך: 18 באין
חוון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: 19 בדברים לא יסר
עבר כי יבין ואין מענה: 20 חזית איש אץ בדבורי תקוה
לכיסל מנו: 21 מפקד מוגר עברדו ואחריתו יהה מנון:
22 איש אף יגירה מדוון ובעל חמה רב פשע: 23 גנות אדם
תשפילנו ושפלו רוח יתמק כבוד: 24 חולק עם גנב שונא
נפשו אלה ישמע ולא יגיד: 25 חרדת אדם יtan מוקש
ובוטח ביהוה ישגב: 26 הרבה מבקשים פני מושל ומיהוה
משפט איש: 27 הועבה צדיקים איש עול ותועבת רשות
ישר דרך:

30 דברי אגורה בן יקה המשא נאם הנבר לאויתיאל
לאויתיאל ואכל: 2 כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם
לי: 3 וולא למדתי חכמה ודעת קדרשים אדע: 4 מי עלה
שמות וירד מי אסף רוח בחפנוי מי צור מים בשמלחה מו
הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע: 5 כל
אמרת אלה צרופה מנגן הוא להסיט בו: 6 אל תוסף על
דבריו פן יוכיח בך ונכוות: 7 שתים שאלתי מatak אל
תמנע מני בטרם אמות: 8 שוא ודבר כוב הרחיק מני
ראש ושר אל תתן לי הטריפני לחם חקי: 9 פן אשבע
וכחתי ואמרתי מי יהוה פן אורש ונבנתי ותפשתי שם
אלחי: 10 אל תלשן עבר אל אדנו פן יקללך ואשמתה: 11
דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך: 12 דור תהוור בעינוי
ומצאתו לא רחץ: 13 דור מה רמו עינוי ועפעריו ונשאו:
14 דור הרבבות שניים ומאלות מתלהתו לאכל עניהם
מאץ ואבוניהם מארם: 15 לעולקה שתי בנות הב הב
שלש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון: 16 שאל
עוצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון:
17 עין תלעג לאב ותבוזו ליקחת אם יקרוה
ערבי נחל ויאכלוה בני נשר: 18 שלשה המה נפלאו ממי
וארכבע לא ירעתים: 19 דרך הנשר בשמיים דרך נחש עלי
צור דרך אניה בלבם ודרך נבר בעלמה: 20 כון דרך
אשה מנアナפת אכליה ומחתה פיה ואמרה לא עטלתי און:
21 תחת שלוש רנזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאט: 22
תחת עבר כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם: 23 תחת שנואה
כי תבעל ושפחה כי תירש נברחתה: 24 ארבעה הם קטני
ארץ והמה הרים מוחכמים: 25 הנמלים עם לא עז ויכינו

2 ולנעמי מידע לאישה איש נבור חיל ממשפחה אל מלך ושמו בעז: 2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשלבים אחר אשר נמצא בזענו ותאמר לה לכי בתו: 3 ותתלב ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבזע אשר ממשפחה אל מלך: 4 וধנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמר לו יברך יהוה: 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת: 6 ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי מושדה מואב: 7 ותאמר אלקתה נא ואספה בעמרדים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמור מזען הבקר ועד עתה זה שבתת הבית מעת: 8 ויאמר בעז אל רות הלו שמעת בתاي אל תלב כי לcket בשדה אחר ונם לא תעבור מזעה וכיה תדבקין עם נערתך: 9 ענייך בשדה אשר יקצرون והלכת אחריהן הלו צויתך את הנערדים לבתני גנעד וצמות והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישא奔 הנערדים: 10 ותפל על פניה ותשתחוו ארצה ותאמר אליו מודיע מצאי חן בענייך להכירני ואנכי נכריה: 11 ויען בעז ויאמר לה הנדר לי כל אשר עשית את חמוטך אחרי מות אישך ותעובי אביך ואמך ואדץ מולדך ותלבו אל עם אשר לא ידעת חמול שלשים: 12 ישלם יהוה פעולך ותהי משברכך שלמה עם יהוה אלהי ישראל אשר באחת לחסוט תחת כנפיו: 13 ותאמר מצאי חן בענייך אדרני כי נחמנני וכי דברת על לב שפתחך ואנכי לא אהיה כאחת שפתחיך: 14 ויאמר לה בעז לעת האכל נשיהם ואכלת מן הלחם וטבלת פרך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבת לה קלוי ותאכל ותשבע ותדר: 15 ותקים לcket ויזע בעז את נעריו לאמור נם בין העמרדים תלcket ולא תלכלה: 16 ונם של תללו לה מן הצבטים ועוזבתם ולקטה ולא תגערו בה: 17 ותלקט בשדה עד הערב ותחכט את אשר לקטה יהו וכי שערם: 18 ותsha ותבוא העיר ותרא חמוטה את אשר לקטה ותוציא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: 19 ותאמר לה חמוטה איפא לך קחת הום ana העשית יהו מכירך ברוך ותגנד לחמוטה את אשר עשית עמו ותאמר שם האיש אשר עשית עמו הום בעז: 20 ותאמור נעמי לכלתך ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו

1 1 ויהי ביום שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: 2 ושם איש אל מלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהו שם: 3 וימת אל מלך איש נעמי ותשרח היא ושני בנייה: 4 וישאו להם נשים מאבוites שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם בעשר שנים: 5 וימתוו נם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדה ומאישה: 6 ותקם היא וכלהיה ותשב מshediy מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לחתם להם לחים: 7 ותחציא מן המקום אשר היהת שמה ושתבי כליה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: 8 ותאמר נעמי לשתי כליה לבנה לבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסר כאשר עשיהם עם המתים ועמדוי: 9 יתן יהוה לכם ומיצאן מנוחה אשה בית אישתך ותשך להן ותשאננה קולן ותבכינה: 10 ותאמנה לה כי אתך נשב לעמך: 11 ותאמור נעמי שבנה בנתוי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: 12 שבנה בנתוי לבן כי זקנוי מהיות לאיש כי אמרת כי יש לי תקוה גם היזתי הלילה לאיש ונם ילדה בנים: 13 הלהן תשרנה עד אשר יגדלו הלהן תעננה לבתני היהות לאיש אל בנתוי כי מר לי מאר מכם כי יצאה כי יד יהוה: 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשך ערפה לחמותה ורות דבכה בה: 15 ותאמר הנה שבנה יבמתך אל עמה ואל אליה שובי אחריו יבמתך: 16 ותאמר רות אל תפנוי כי לעובך לשוב מהחריך כי אל אשר תלבוי אליך ובאשר תלני אלון עמק נעמי ואלהיך אלהי: 17 באשר חמוטה אמות ושם אCKER בה עשה יהוה לי וכיה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך: 18 ותרא כי מתאצת היא לכלתך ותחדל לדבר אליה: 19 ותלכנה שתהיהם עד באגה בית לחם ויהו כבאגה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמנה זאת נעמי: 20 ותאמר אליהן אל תקראנא לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאר: 21 אני מלאה הלהכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנא לי נעמי ויהוה ענה כי ושדי הרע לי: 22 ותשב נעמי ורות המואביה כליה עמה השבה מshediy מואב והמה בא בית לחם בתקלה קצר שערם:

3 ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלמלך מכרה ונעמי השבה מושדה מואב : 4 ואני אמרתי אנלה אונך לאמר קנה גנד הישבים וננד זקנינו עמי אם תנאל נאל ואם לא ינאל הגנידה לי ואדע כי אין זולתך לנאל ואגci אחדריך ויאמר אגci אנאל : 5 ויאמר בעז ביהם קנותך השדה מיד עמי ומאת רות המואביה אשת המת אונך לאמר לך פן אשוחית את נחלותי נאל לך אתה את אוכל לנאל לי פן אשוחית את נחלותי נאל לך אתה את אונלי כי לא אוכל לנאל : 6 וזהת לפנים בישראל על הנאהולה ועל החמורה לקים כל דבר שלח איש נעלו וננתן לרעהו וזהת החטעודה בישראל : 8 ויאמר הנאל לבעו קנה לך וישלח נעלו : 9 ויאמר בעז לזקנים וככל העם עדים אתם הווים כי קנותך את כל אשר לאלמלך ואתה כל אשר לכלוין ומהלוון מיד עמי : 10 ומאת רות המואביה אשוחת מחלוון קנותך לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם הווים : 11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלהה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרטה וקרא שם בביתם ללחם : 12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר להודרה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן תנערה הזאת : 13 ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריוון ותולד בן : 14 ותאמנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השביטה לך נאל היום ויקרא שמו בישראל : 15 ויהוה לך למשיב נפש ולכלכל את שבתך כי כלתך אשר אהבתך יולדתו אשר היא טובת לך משבעה בניים : 16 ותקח נעמי את הילד ותשתחוו בחיקת והתי לו לאמנת : 17 ותקראנת לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנת שמו עובד הוא אבי יש אביד דוד : 18 ואלה תולדות פרץ הוליד את חזロン : 19 וחזロン הוליד את רם ורם הוליד את עמנדב : 20 ועמנדב הוליד את נחשות ונחשות הוליד את שלמה : 21 ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עופד : 22 ועופד הוליד את ישו וישו הוליד את דוד :

האיש מאנלנו הוא : 21 ותאמר רות המואביה נם כי אמר אליו עם הנערדים אשר לי הדקון עד אם כלו את כל הקציר אשר לי : 22 ותאמר נעמי אל רות כלתת טוב בתו כי תצא עם נערותיו ולא יפנעו בר בשדה אחר : 23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערם וקציר החטים ותשב את חמותה :

3 ותאמר לה נעמי חמותה בתו הלא אבקש לך מניה אשר יויבך לך : 2 ועתה הלא בעז מעדתנו אשר הייתה את נערותיו הנה הוא זורה את נרין השערם הלילה : 3 ורחצת וסכת ושות שמלתך עלייך וירדתי הנרין אל תודע לי איש עד כלתו לאכל ולשתות : 4 ויהי בשכבי יידעת את הנוקם אשר ישכב שם ובאת גளית מרגנליה ושכתי והוא יגיד לך את אשר תעשין : 5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי עשה : 6 ותרד הנרין ותשככ ככל אשר צותה חמותה : 7 ויאכל בעז וישת ווישב לו ויבא לשככ בקצת הערמה ותבא בלט ותגלו מרגנליה ותשככ : 8 ויהי בחצי הלילה ויחדר האיש וילפת והנה אשה שככת מרגנליהו : 9 ויאמר מי את ותאמר אגci רות אמתך ופרשת כנפק על אמריך כי נאל אתה : 10 ויאמר ברוכיה את להוה בת היטבת חסדק האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחורי הבחורים אם דל ואם עשיר : 11 וועתה בתו אל תיראי כל אשר תאמרי עשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשחת חילאת : 12 וועתה כי אמנים כי אם נאל אגci יונק אל קרוב ממוני : 13 לני הלילה והיה בבקר אם ינאל טוב ינאל ואם לא יחפץ לנאל ונאלתיך אגci יהוה שכביכ עד הבקר : 14 ותשככ מרגנליה עד הבקר ותקם בטרום יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הנרין : 15 ויאמר הבוי המטפח אשדר עלייך ואחוי בה ותאחו בה ווינד שיש שערם ווישת עלייה ויבא העיר : 16 ותבאו אל חמותה ותאמר מי את בתו ותנד לה את כל אשר עשה לה האיש : 17 ותאמר שיש השערם האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמוטך : 18 ותאמר שבי בתו עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האשה כי אם כלת הדבר הווים :

4 ובעו עלה השער וישב שם והנה הנאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פלני אלמוני ויסר וישב : 2 ויקח עשרה אנשים מזקנין העיר ויאמר שבו פה ווישבו :

שיר השירים

לנו שועלים שועלים קטנים מוחבלים כרמים וכרמינו
סמדר : 16 דודו לי ואני לו הרעה בשושנים : 17 עד שיפוח
היום ונסו הצללים סב דמה לך דודו לצבי או לעפר
האלים על הררי בתה :

3 על משבבי בלילות בקשתי את אהבה נפשי
בקשתי ולא מצאתו : 2 אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות אבקשה את אהבה נפש בקשתי ולא
מצאתו : 3 מצאנו השמורים הסובבים בעיר את אהבה
נפשי ראיים : 4 כמעט שעררתי מהם עד שמצאתו אל בית
אהבה נפשי אחזתו ולא ארפנו עד שהbijatio אל
امي ואל חדר הורתי : 5 השבעתו אתכם בנות ירושלים
מציאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעררו את
אהבה עד שתחפץ : 6 מיו ואתה עלה מן המדבר כתימרות
עמוק מקרתת מор ולבונה מכל אבקת רוכל : 7 הנה מטהו
שלשלמה ששם גברים סביבה לה מגברי ישראל : 8 כלם
אחוי חרב מלמד מלחהמה איש חרבו על ירכו מפחד
בלילות : 9 אפרינו עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון :
10 עמדו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארgeomן תוכו
רצוף אהבה מבנות ירושלים : 11 צאניה וראינה בנות ציון
מלך שלמה בעתרה שעתה לו אמו ביום חתנותם ובו
שמחה לבו :

4 הנה יפה רעייתך הנה יפה ענייך יונים מבعد לצמותך
שערך עד הר העזים שגלו מהר גלעד : 2 שנייך עדך
הקדובות שעליהם מן הרחצה שכם מותאיות ושללה
אין בהם : 3 כחוט השני שפתחך ומודבריך נאה כפלח
הרמן רתקך מבعد לצמותך : 4 כמנגד דודיך צוארך
בנוי לתלפיות אל הפמן תלי עליו כל שלטי הגבורים :
5 שני שדייך בשני עפרים האומי צביה הרועים בשושנים :
6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לך אל הר המור
ואל נבעת הלבונה : 7 כלך יפה רעייתך ומום אין לך : 8
את מי לבנון כליה את מי לבנון תבואי תשרוי מראש אמנה
מראש שניר וחרמן ממענות ארויות מהדרי נמרדים : 9
לבכתי אחתי כליה לבכתי נרוא באחד מענייך באחד ענק
מצורניך : 10 מה יפו דודיך אחתי כליה מה טבו דודיך מיין
ויריח שמניך מכל בשמיים : 11 נפה תפשנה שפתותיך כליה
דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתקיך כריה לבנון : 12
גַּן נועל אחתי כליה גַּן נועל מעין חתום : 13 שלוחיך פרדס

1 שיר השירים אשר לשלמה : 2 ישקי מנסיקות
פיה כי טובים דרך מיין : 3 לריה שמניך טובים שמן
תורך שمرך על כןعلمות אהבך : 4 משבני אחיך
נורזה הביאני המלך חדריו נילה ונשמהה בך נוכירה
דרך מיין מישרים אהבוק : 5 שחרורה אני ונואה בנות
ירושלם כאחלי קדר כירעות שלמה : 6 אל תרANO
שאני שחרורת שופתני המשם בניامي נהרו כי שמנוי
נטרה את הכרמים כרמי שליל לאנטרתי : 7 הגידה לי
אהבה נפשי איך תרעה איך תרבץ בצדדים שלמה
אהיה כעתה על עדרי חבריך : 8 אם לא תדרעי לך
היפה בנותים צאי לך בעקביו הצאן ודע את גניתיך על
משכונות הרעים : 9 לסתותי ברכבי פרעה דמייך רעתי :
10 נאו לחייך בתרים צוארך בחרויזים : 11 תורי זהב
נעשה לך עם נקדות הכסף : 12 עד שהמלך במסבו נרדוי
נתן ריחו : 13 צרור המר דוד לי בין שדי ילין : 14 אשכל
הכפר דוד לי בכרמי עין גדי : 15 הנה יפה רעייתך הנך
יפה ענייך יונים : 16 הנה יפה דודיך אף געים אף ערשו
רענה : 17 קרחות בתינו ארזים רחיטנו ברותים :

2 אני חכצתה השרון שושנת העמקים : 2 כשותה בין
החווחים כו רעתי בין הבנות : 3 כתפוח בעצי העיר
כו דודיך בין הבנים בצלו המדרתי ויישתי ופריו מותוק
לחכבי : 4 הביאני אל בית היין והגלו עלי אהבה : 5
סמכוני באשיות רפדוינו בתפוחים כי חולת אהבה אני :
6 שמאלו תחת לראשי ומיינו תחבקנו : 7 החשבתי אתכם
בנות ירושלים בצדאותו או באילות השדה אם תעירו ואם
תעררו את אהבה עד שתחפץ : 8 קול דודיך הנה זה
בא מדרגן על ההרים מקפץ על הנבעות : 9 דומה דודו
לצבי או לעפר האלים הנה זה עמוד אחר כתלנו משניה
מן החלנות מץין מן החרכים : 10 ענה דודיך ואמר לך
קומי לך רעייתך יפתח ולכי לך : 11 כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף ההלך לו : 12 ההצנים נראו בארץ עת הזמיר
הגיע וקול התור נשמע בארץנו : 13 החהאה חנתה פניה
והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעייתך יפתח ולכי לך :
14 יונתי בחני הסלע בסתר המדרגה הראני את מראיך
השמי ענייך את קולך כי קולך ערְבָּם ומראיך נואה : 15 אהוו

תמתי את היא לאמה ברכה היא לילדה ראה בנות
ויאשרה מלכות ופלנסים ויהללה: 10 מי זאת הנש��פה
כמו שחר יפה לבנה ברכה חכמה אימה כנדגולות: 11 אל
נתן אנו ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הנפן
הנצח הרמן: 12 לא ידעתני נפש שמתנו מרכבות עמי
נדיב: 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונזהה בר' מה
זהו בשולמית כמחלת המהנים:

7 מה יפו עמוק בנעלים בת נדיב חמויק ירכיך כמו
חלאים מעשה ידי אמן: 2 שרדך אנן הסחר אל יחר
המוג בטנק ערמות חטים סונה בשוננים: 3 שני שידך
כשני עפרים תאמוי צביה: 4 צוארך כמנדל השן ענייך
ברוכות בחובן על שער בת רכבים אפק כמנדל הלבנון
צופה פני דמשק: 5 ראשך עלייך ככרמל ודלת ראשך
ארגמן מלך אסור ברהיטים: 6 מה יפיה ומה נעמת
אהבה בתענוגים: 7 זאת קומתק דמתה להמר ושידך
לאשכלות: 8 אמרתו עלה בתמר אהזה בסנסינו ויהיו
נא שידך כאשכלות הנפן וריח אפק כתפוחים: 9 ותחק
כין הטוב הולך לדודו למשרים דובב שפתו ישנים: 10
אני לדודי ועלי תשוקתו: 11 לך דודוי נצא השדה נלינה
בכפרים: 12 נשכימה לכרמים נרא אם פרחה הנפן
פתח הסמדר הנצז הרמוניים שם אתן את דדי לך: 13
הדוראים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדלים חדשים נם
שנים דודי צפנתי לך:

8 מי יתנק כאה לי יונק שדי אמי אמצעך בחוץ אשך נם
לא יבשוו לי: 2 ana nq אביך אל בית אמי תלמידי אשך
מיין הרקח מעסיס רמנין: 3 שמאלו תחת ראשיו יומינו
תחבקני: 4 השבעתי אתכם בנות ירושלים מה עיררו
ונמה תעררו את אהבה עד שתתחפז: 5 מי זאת עלה מן
המברב מתרפקת על דודה תחת התהפה עוררתיך שמה
חבלתק אמך שמה חבללה יולדתך: 6 שימני כחותם על
לבך כחותם על ורועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל
קנאה רשותה רשי אש שלחתה: (Sheol h7585) 7 מים
רבים לא יוכל למכות את אהבה ונחרות לא ישפופה
אם יtan איש את כל הון ביחס אהבה בו יבשו לו: 8
אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נשעה לאחנתנו ביהם
הרמן רקתק מבעד לצמתך: 8 ששים מה מה מלכות
ושמנים פילנסים וועלמות אין מסך: 9 אחות היא יונת

רמוניים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: 14 גרד וכרכם
קנה וקננו עם כל עצי לבונה ממר ואלהות עם כל הראש
בשים: 15 מעין ננים בא רם חיים ונולים מן לבנון: 16
עוררי צפון ובואי תימן הפיחו נני זילו בשמי יבא דורי
לנו ויאכל פרי מגדיו:

5 באתי לנו אחתי כליה אריתו מורי עם בשמי אכלתי
עיר עם דבש שתתי יינו עם חלבוי אכלו רעים שתו
ושכרו דודים: 2 אני ישנה ולבי עד קול דודי דפק פתחו
לי אחתי דעתית יונתי תמתה שראשי נמלא טל קוצותי
רישוי ליליה: 3 פשטי את כתני איככה אלבשנה
רחצתי את רגלי איככה אטנפם: 4 דודי שלח ידו מן
החר ומעי המעו עלי: 5 קמתי אני לפתח לדורי וידני ונפנו
מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעל: 6 פחחתי אני
לדודי ודודי חמק עבר נפשו יצאה בדרכו בקשתיו
ולא מצאתיתו קראתיו ולא עני: 7 מצאנו השמרים
הסכבים בעיר הconi פצעונו נשאו את רדיי מעלי שמרי
חחות: 8 השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו
את דודי מה תנידו לו שחולות אהבה אני: 9 מה דודך
מדור היפה בנשים מה דודך מדור שכחה השבענו: 10
דוריך זח ואדם דגול מרבבה: 11 ראשו כתם פו קוצותיו
תלתלים שחרות כעורב: 12 עניינו כיוונים על אפיקי מים
רחצות בחלב ישבות על מלאת: 13 לחיו כערוגת הבש
מנגדלות מרקחים שפתותינו שושנים נטפות מור עבר: 14
ידיו גלילי זהב מלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלה
ספרים: 15 שוקיו עמודי שמשיסים על אדרני פו מראותו
כלבונו בחור כארזים: 16 חכו ממתקים וככלו מחרדים
זה דורי וזה רעיב בנות ירושלים:

6 אגה הילך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשו
עמק: 2 דודוי ירד לנו לערונות הבש לערות בננים
וללקת שוננים: 3 אני לדודי ודורי לי הרעה בשוננים:
4 יפה את רעתי כתרצה נואה כירושלם אימה כנדגולות:
5 הסביר ענייך מנדורי שהם הרהיבני שערכ כעדר העזים
שגלשו מן הגלעד: 6 שניך כעדר הרחלים שעלו מן
הרחצה שכלים מתחאומות ושכללה אין בהם: 7 כפלח
הרמן רקתק מבעד לצמתך: 8 ששים מה מה מלכות
ושמנים פילנסים וועלמות אין מסך: 9 אחות היא יונת

כמנדרלות או הייתה בעיניו כmozatת שלום: 11 כרם היה
לשלה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא
בפרי אלף כסף: 12 כרמו שלי לפני האלף לך שלמה
ומאותים לנטרים את פרי: 13 היושבת בננים חברים
מקשכבים לקלק השמיוני: 14 ברח דורי ודמה לך
לצבי או לעפר האילים על הרוי בשמות:

שרים ושרות ותענוגת בני האדם שדה ושרות: 9 ונדרתי והוספתי מכל שהיא לפני בירושלם אֲפִחְכָמָתִי עַמְדָה לי: 10 וכל אשר אלה עני לא אצלה מהם לא מנעה את לבי מכל שמהה כי לבי שמה מכל עמלוי וזה היה חלקי מכל עמל: 11 ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובعمال שעמלתי לעשות והנה הכל הבעל ורעות רוח ואין יתרון תחת המשם: 12 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחריו המלך את אשר כבר עשו: 13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כי תרונן האור מן החשך: 14 החכם עניינו בראשו והכטיל בחשך הולך וידעתו נם אני שמקורה אחד יקרה את כלם: 15 ואמרתי אני בלבוי מקריה הכספי נם אני יקרני ולמה חכמו אני או יותר ודברתו בלב שם זה הבעל: 16 כי אין זכרון לחכם עם הכספי לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכספי: 17 ושנאתו את החיים כי רע עלי המשעה שנעשה תחת המשם כי הכל הבעל ורעות רוח: 18 ושנאתו אני את כל עמלני אני על תחת המשם שנאנחנו לאדם שיהיה אחריו: 19 וממי יודע החכם יהיה או סכל וישلط בכל עמל שעמלי ושהחכמתו תחת המשם נם זה הבעל: 20 וסבירות אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת המשם: 21 כי יש אדם שעמל בבחכמה ובבudent ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו נם זה הבעל ורעה רבה: 22 כי מה הווה לאדם בכל עמלו וברעינו לבו שהוא עמל תחת המשם: 23 כי כל ימיו מכבים וכעס עניינו נם בלילה לא שכב לבו נם זה הבעל הוא: 24 אין טוב באדם שיאל ושתה וחראה את נפשו טוב בעמלו נם זה ראייתו אני כי מיד האלים היא: 25 כי מי יאלל וממי יחשח חוץ ממי: 26 כי לאדם שטוב לפני נתן חכמה ודעת ושםה ולחוטא נתן ענן לאסוף ולכנוס לחת לטוב לפני האלים נם זה הבעל ורעות רוח:

3 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת המשם: 2 עת לילדת עת למות עת לטעת ועת לעקור נטו: 3 עת להרוג ועת לרפוא עת לפרק ועת לבנות: 4 עת לבכות ועת לשחוק עת ספר ועת רקו: 5 עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבק ועת לרחק מהבק: 6 עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: 7 עת לקרווע ועת לי נם כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשייה לי

1 דברי קהילת בן דוד מלך בירושלם: 2 הכל הכלים אמר קהילת הכל הכלים הכל הכל: 3 מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת המשם: 4 דור הולך ודור בא והארץ לעולם עמדת: 5 וורה המשם ובא המשם ואל מקומו שואף זורח הוא שם: 6 הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח ועל סובבתו שב הרוח: 7 כל הנחלים הלבנים אל הים והים איןנו מלא אל מקום שתנהלים הלבנים שם הם שבים ללבת: 8 כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אין ממשע: 9 מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת המשם: 10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמיים אשר היה מלפננו: 11 אין זכרון לראשים וגם לאחרנים שיהיו לא היה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: 12 אני קהילת הינו מלך על ישראל בירושלם: 13 ונתתי את לבי לדרוש ולהTOR בחכמה על כל אשר עשה תחת המשם הוא ענן רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 14 ראייתו את כל המעשין שנעשה תחת המשם והנה הכל הבעל ורעות רוח: 15 מועות לא יוכל לתקן וחרון לא יוכל להמנות: 16 דברתני אני עם לבי לאמר אני הנה הנדרתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני עלי ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: 17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודרעת הוללות וascalות ידעתו שם וזה רעיון רוח: 18 כי ברב חכמה רב כעס וויסוף דעת יוסיף מכאב:

2 אמרתי אני בלבוי להכה נא אנסכה בשמהה וראה בטוב והנה נם הוא הבעל: 2 לשחוק אמרתי מה הולל ולשםה מה זה עשה: 3 תרתוי בלבוי למשוך בין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחיו בסכלות עד אשר אראה איזה טוב לבני האדם אשר יעשה תחת המשם מספר ימי היהם: 4 הנדרתי מעשי בניתי לי בתיים נטעתי לי כרמים: 5 עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרדי: 6 עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: 7 קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי נם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהוא לפני לבני בירושלם: 8 כנסתי לי נם כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשייה לי

לهم שכר טוב בעמלם: 10 כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקומו: 11 גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איריך יחם: 12 ואם יתקפו האחד השניים יעמדו נגדו והחותם המשלשל לא במחarra נתק: 13 טוב לילד מסכן וחכם מלך זון וכיסיל אשר לא ירע להזוהר עוד: 14 כי מבית הסורדים יצא למך כי גם במלכותו נולד רש: 15 ראייתי את כל החיים המהלים תחת השמש עם הילד השני אשר יעדת תחתיו: 16 אין קץ לכל העם לכל אשר היה לנפיהם נם האחרונים לא שמהבו כי גם זה הבל ורעיון רוח:

5 שמר רגליך כאשר תלך אל בית האלים וקרוב לשמע מחת הכסילים זבח כי אין יודעים לעשות רע: 2 אל תבהל על פיך ולבך אל ימחר להוציא דבר לפני האלים כי האלים בשמים אתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעתים: 3 כי בא החלום ברב עניין וכול סטייל ברב דברים: 4 כאשר תדר נדר לאלים אל תארח לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם: 5 טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: 6 אל תח את פיך לחטיא אתبشرך ואל תאמר לפני המלאך כי שננה היא למה יקצף האלים על קולך וחייב את מעשה ידיך: 7 כי ברב חלומות והבלים ודברים הרבה תראה האלים ירא: 8 אם עשך רשות גול משפט וצדק תראה במדינה אל תחתה על חפץ כי נגה מעלה נגה שמו ונבחים עליהם: 9 ויתרונו ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד: 10 אהב כסף לא ישבע כסף ומוי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל: 11 ברכות הטובה רבו אוכליה וממה כשרון לבעליה כי אם ראיית עניין: 12 מותקה שנת העבד אם מעת ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניה לו לישון: 13 יש רעה חוליה ראיות תחת השמש עשר שמור לבבליו לרעהו: 14 ואבד העשר ההוא בעניין רע והוליד בן און בידיו מאומה: 15 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישב לכת כשבא ומאותה לא ישא בעמל שילך בידיו: 16 וגם זה רעה חוליה כל עמת שבא כן יילך ומה יתדרן לו שיעמל לרעה: 17 גם כל ימי בחשך יאכל וכעס הרבה וחלייו וקצף: 18 הנה אשר ראייתני אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמל שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלים כי

لتפור עת לחשות ועת לדבר: 8 עת לאחוב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: 9 מה יתרון העשו באשר הוא עמל: 10 ראייתי את העניין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 11 את הכל עשה יפה בעתו נם את העלם נתן בכלם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלים מראש ועד סוף: 12 ידעתי כי אין טוב בם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מחת אלהים היא: 14 ידעתי כי כל אשר יעשה אלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לרע והאלהים עשה שיראו מלפניו: 15 מה שהוא כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף: 16 ועוד ראייתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומוקם הצדק שמה הרשות: 17 אמרתי אני בלבוי את הצדיק ואת הרשות ישפט האלים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם: 18 אמרתי אני בלבוי על דברת בני האדם לברם האלים ולראותיהם שם בחמה מה להם: 19 כי מקרה בני האדם ומקרה הבהיר ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותה האדם מן הבהיר אין כי הכל הבל: 20 הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר: 21 מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה רוחה והבהיר הירדה היא למטה לא-ארץ: 22 ראייתי כי אין טוב מאשר ישמה האדם במעשהיו כי הוא החלקו כי מי יビיאנו לראות במתה שהיא אחראי:

4 ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנהם ומיד עשקייהם כח ואין להם מנהם: 2 ושבתי אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה: 3 וטוב משניות את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: 4 וראייתי אני אה כל עמל ואח כל כשרון המעשה כי היא קנאה איש מעלה נם וזה הבל וראות רוח: 5 הכספי תבק אה ידיו ואכל את בשרו: 6 טוב מלא כף נחת מלא חפנים עמל וראות רוח: 7 ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש: 8 יש אחד ושני נם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו נם עניין לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את נשפי מטובה נם זה הבל וענין רע הוא: 9 טובים השנים מן האחד אשר יש

זה עשה האלים על דברת שלא ימצא האדם אחורי מואינה: 15 את הכל רואיתו בניו הבלוי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשות מריך בראתו: 16 אל תה צדיק הרבה ואל תחכם יותר למה השומים: 17 אל תרשע הרבה ואל תהו סכל למה תמות בלא עתק: 18 טוב אשר תחוץ בזה וגם מזה אל תנח את ירך כי ירא אלהים יצא את כלם: 19 החכמה תעוז בחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: 20 כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחתה: 21 גם לכל הדברים אשר ידברו אל תחן לבך אשר לא השמע את עברך מקלך: 22 כי גם פעמים רבות ידע לך אשר גם את קללות אחרים: 23 כל זה נסיתך בחכמה אמרתי אחכמה והוא רוחקה ממוני: 24 רוחק מה טהרה ועמק עמק מי ימצאנו: 25 סבוחו אני ולבי לדעת ולחות ובקש חכמה וחכמון ולדעת רשות סכל והסלנות הוללות: 26 ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים להבה אסורים ידריה טוב לפני האלים מלט ממנה וחוטא ילךך בה: 27 ראה זה מצאתי אמרה קhalbת אחת לאחת למציא השבעון: 28 אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: 29 לבך ראה זה מצאתי אשר עשה האלים את האדם ישר ומה בקש השבונות רביים:

8 מי כחכם ומיו יודע פשר דבר חכמה אדם תאייר פניו ושו פניו ישנא: 2 אני פוי מלך שמור ועל דברת שבועות אלדים: 3 אל תבהל מפני תליך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: 4 באשר דבר מלך שלשן ומי אמר לו מה תעשה: 5 שומר מצואה לא ידע דבר רעה ומשפט ידע לב חכם: 6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: 7 כי איננו ידע מה שיריה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: 8 אין אדם שלט ברוח לכלו את הרוח ואינו שלtron ביום המוות ואינו משלחת במלתמו ולא אמלט רשות את בעליו: 9 את כל זה רואיתו ונתן את לבו לכל מעשה אשר נעשה תחת המשם עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: 10 ובכן ראייתו רשותים קברדים ובאו ומקום קדוש יהלכו וישתבחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל: 11 אשר אין נעשה פתגס מעשה הרעה מהרעה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: 12 אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר

הוא חלקו: 13 גם כל האדם אשר נתן לו האלים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממן ולשאת את חלקו ולשם בעמלו זה מות אליהם היא: 14 כי לא הרבה יזכיר את ימי חייו כי האלים מענה בשמהת לבו:

6 יש רעה אשר ראייתו תחת המשם ורבה היא על האדים: 2 איש אשר יתן לו האלים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לפניו מכל אשר יראה ולא ישלטנו האלים לאכל ממן כי איש נכרי יאלנו זה הבעל וחלי רע הוא: 3 אם יולד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שהיו ימי שני ונפשו לא תשבע מן הטובה ונם קבורה לא היהת לו אמרתי טוב ממן הנפל: 4 כי בהבל בא ובחשך ילך נפשו של שמו ייכסה: 5 גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לה מהו: 6 ואלו היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך: 7 כל עמל האדם לפניו ונם הנפש לא המלא: 8 כי מה יותר לחכם מן הבלתי מה לעני יודיע להלך נגר החים: 9 טוב מראה עיניהם מהלך נפש נם זה הבעל ורעות רוח: 10 מה שהיה כבר נקרא שמו בז כי יש דברים הרבה הרבה הבעל מה יתר לאדם: 11 כי מי יודיע מה טוב לאדם בחים מספר ימי חי הבעל ויעשם צל אשר מי יגיד לאדם מה היה אחורי תחת המשם:

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: 2 טוב לילכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדים והחי יתנו אל לבו: 3 טובicus משחק כי ברע פנים ייטב לב: 4 לב חכמים בביית אבל ולב כסילים בביית שמחה: 5 טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: 6 כי קול הסורים תחת הסיר כן שחק הכספי נום זה הבעל: 7 כי העשך יהולח חכם ויאבד את לב מותנה: 8 טוב אחורי דבר מראשו טוב ארך רוח מגבה רוח: 9 אל תבהל ברוחך לכעס כי כעס בחיק כסילים יגוח: 10 אל תאמיר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מלאה כי לא מחייבת שאלת על זה: 11 טובח חכמה עם נחלה יותר לראי המשם: 12 כי בצל החכמה בצל הכספי ויתרונו דעת החכמה תחיה בעליה: 13 ראה את מעשה האלים כי מי יכול לתקן את אשר עותה: 14 ביום טוב היה בטוב ובוים רעה ראה גם את זה לעמתה

יקירה את כלם: **12** כי גם לא ידע האדם את עתו כדברים שנאחים במצורדה רעה וככפרדים האוזות בפה כהם ויקשים בני האדם לעת רעה כשתפלו עליהם פתאם: **13** גם זה ראייתי חכמה תחת השם השם ונודלה היא אליו: **14** עיר קטנה ונאגנים בה מעט ובא אליה מלך נדול וסבב אותה ובנה עלייה מצדדים נדלים: **15** ומצא בה איש מסכן חכם ומולט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: **16** ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמתה המסכן בזיהה ודבריו אינם נשמעים: **17** דבריו חכמים בנחת נשמעים מיעתק מושל בכסילים: **18** טובה חכמה מכל קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:

10 זובבי מות יבאיש ביביע שמן רוקח יקר מהחכמה מכבוד סכלות מעט: **2** לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: **3** גומג בדרך כשחסכל הילך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: **4** אם רוח המושל העלה עלייך מוקמך אל תנה כי מרפא יניה חטאיהם נדולים: **5** יש רעה ראייתי תחת השם השם כשננה שיצא מ לפני השולט: **6** נתן הסכל במרומים רבים ועיירים בשפל שבבו: **7** ראייתי עבדים על סוסים ושרים הילכים עבדים על הארץ: **8** חפר גומץ בו יפול ופרק נדר ישכנו נחש: **9** מסיע עבניהם יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם: **10** אם קהה הברזול והוא לא פנים קלקל וחילים יגבור ותרון הכביש חכמה: **11** אם ישך הנחש בלווא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: **12** דבריו פי חכם חן ושפותה כסיל תבלענו: **13** תחולת דבריו פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: **14** והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יזהה מאחריו מי יגיד לו: **15** עמל הכסילים הינענו אשר לא ידע ללחכה אל עיר: **16** اي לך ארץ שליך נער ושיריך בבקיר יאכלו: **17** אשריך ארץ שליך בין חורמים ושיריך בעת יאכלו בנכורה ולא בשתי: **18** בעצלתים ימך המקרה ובשפלוות ידים ידיל הבית: **19** לשוחק עשים לחם ויין ישמח חיים וחכוף יענה את הכלל: **20** גם במדעדך מלך אל תקלל ובחרדי משכברך אל תקלל עשר כי עופ השמיים يولיך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:

11 שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו: **2** חן חלק לשבעה ונום לשמונה כי לא תדע מה היה רעה על הארץ: **3** אם י滿לא העבים נשם על הארץ ידרקו

יהיה טוב לראי האלים אשר ייראו מ לפניו: **13** וטוב לא יהיה לרשע ולא אריך ימים כצל אשר איננו ירא לפני אליהם: **14** יש הבל אשר נשעה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מניעו אליהם במעשה הרשעים ויש רשעים שמניעו אליהם במעשה הצדיקים אמרתי שום זה הכלל: **15** ושבחתי אני את השמהה אשר אין טוב לאדם תחת השם כי אם לא יכול ולשחות ולשוחה והוא ילנו בעמל ימי חיו אשר נתן לו האלים תחת השם: **16** כאשר נתתי את הבינה תחת השם תחת השם: **17** כאשר נתתי לבי לדעת חכמה ולראות את העניין אשר נשעה על הארץ כי אם ביום ובלילה שנה בעינוי איננו ראה: **18** וראייתו את כל מעשה האלים כי לא יכול האדם למצוא את המעשה אשר נשעה תחת השם בשל אשר החכם לדעת לא יכול למצוא:

9 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלים נם אהבה נם שנאה אין יודע האדם הכלל לפניהם: **2** הכל כל אשר לכל מקרה אחד לזריך ולרשע לטוב ולטהר ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כתוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: **3** זה רע בכל אשר נשעה תחת השם כי מקרה אחד לכל נום לב בני האדם מלא רע והוללות כלבכם בחיהם ואחריו אל המתים: **4** כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלביו הוא טוב מן הארץ המתים: **5** כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: **6** נם אהבתם נם שנאתם נם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר טוב יינק כי כבר רצחה האלים את לחםך ושתה בלב טוב יינק כי רצחה האלים את מעשיך: **8** בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסך: **9** ראה חיים עם אתה אהבת כל ימי חייו הכלך אשר נתן לך תחת השם כל ימי הכלך כי הוא חלק בחיהם ובעולם אשר אתה عمل תחת השם: **10** כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשוב ורעת וחכמה בשאל לך אל אשר אתה הכלך שמה:

11 שׁבְתִי וְרָאָה תַּחַת הַשְּׁמֵשׁ כִּי לֹא לְקָלִים הַמְרַזֵּץ וְלֹא לְגַבּוּרִים הַמְלָחָמָה וְנֹם לֹא לְחַכְמִים לְחַם וְנֹם לֹא לְנַבְנִים עַשֵּׂר וְנֹם לֹא לִידְעִים חַן כִּי עַת וְפָגַע

ואם יפול עץ בדרכם ואם בצדפון מקום שיפול העץ שם יהוא: 4 שומר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: 5 כאשר איןך יודע מה דרכך הרוח עצמים בכתן המלאה ככה לא תדע את מעשה האללים אשר עשה את הכלל: 6 בבקר זורע את זרעך ולערב אל תמן ידך כי איןך יודע איז זה יכרז זהה או זה ואם שנייהם כאחד טובים: 7 ומתקן האור וטוב לעיניהם לראות את המשמש: 8 כי אם שנים הרבה יהיה האדם בכלם ישם ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הכלל: 9 שמה בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרכיכי לבך ובמראי ענייך ודע כי על כל אלה יביאך האללים במשפט: 10 והסר כעס מלכיך והعبر רעה מבשרך כי היולדות והשחרות הכלל:

12 זכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבוא ימי הרעה והגינו שנים אשר האמר אין לי בהם חפין: 2 עד אשר לא תחשך השימוש והאור והירוח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: 3 ביום שייזעו שMRI הבית והטעתו אנשי החיל ובטלו התחנות כי מעטו וחסכו הראות בארכות: 4 וסגורו דלתיהם בשוק בשפל קול התחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: 5 גם מגבה יראי וחתחותם בדרכך וינאץ השקר ויסתבל החניב ותפר האבינה כי הלה adam אל בית עולמו וסבבו בשוק הספרדים: 6 עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ נלה הזוב ותשבר כד על המבווע ונזרן הגנול אל הבור: 7 יושב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האללים אשר נתנה: 8 הבלתי כלים אמר הקולת הכלל הכלל: 9 וויתר שהיה קהלה חכם עוד למד דעת את העם ואין וחקר תקן משלים הרבה: 10 בקש קהלה למצא דברי חפץ וכחוב ישר דברי אמת: 11 דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: 12 וויתר מהמה בני הזור עשות ספרדים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעתبشر: 13 סוף דבר הכל נשמע את האללים ירא ואת מצוחיו שמור כי זה כל האדים: 14 כי את כל מעשה האללים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

מריטוי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: 21 שמעו כי נאנחה אני אין מנהם לי כל איבוי שמעו רעתי ששו כי אהה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמווני: 22 תבא כל רעתם לפניך וועלל למו כאשר עוללה לי על כל פשעך כי רבות אנתה ולבוי דוי:

2 איכה ייעיב באפו אדרני את ביה ציון השליך משם מארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם הנגלי ביום אפו: 2 בלע אדרני לא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בית יהודת הניע לארץ חלל מלוכה ושרידה: 3 נרע בחורי אף כל קדרן ישראל השיב אחר ימינו מפני איביך ויבעד ביעקבakash להבה אכללה סביב: 4 דרך קשתו כאובי נציב ימינו כצר ויהרג כל מהמודיע עין באهل בית ציון שפקakash חמתו: 5 היה אדרני כאובי בלע ישראל בלע כל אדמנותיה שחת מבצריו וירב בבית יהודת אניה ואינה: 6 ויחמס כנן שכו שחת מועדו שכח יהודת בציון מועד ושבת ויאן בזעם אפו מלך וכחן: 7 זכה אדרני מזבחו נאר מקדשו הסניר ביד אובי חומת אדמנותיה קול נתנו בבית יהודת כיים מועד: 8 חשב יהודת להשחת חומות בית ציון נתה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יהודו אמללו: 9 טבעו בארץ שעירה אבד ושבר ברייה מלכה ושרידה בנים אין תורה נם נביאיה לא מצאו חוץ מיהודה: 10 ישבו לארץ ידרמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשון בתולית ירושלים: 11 כל בדמעות עני חמרמרו מעי נשפק לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קרייה: 12 לאמתם יאמרו איה דגן ווין בתהעטפם חחל ברחבות עיר בהשתפק נפשם אל חיק אמתם: 13 מה אעודך מה אדרמה לך הבת ירושלים מה אשוה לך ואנחמד בתולות בית ציון כי גודל כים שברך מי ירפא לך: 14 נביאיך חוו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להшиб שבייך ויחחו לך משאות שוא ומדוחים: 15 ספקו عليك כפים כל עברי דרך שركו ויונעו ראשם על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: 16 פציו عليك פותם כל אובייך שركו ויחרקו שנ אמרו בלענו אך זה היום שקוינחו מצאנו ראיינו: 17 עשה יהודת אשר זעם בצע אמרתו אשר צוח מימי קדם הרס ולא חמל וישמח عليك אובייך הרם קרען צרייך: 18 צעק לכם אל אדרני

1 איכה ישכה בדר העיר רבתה עם היהת calamna רבתה בינוי שרתוי במדינות היהת להם: 2 בכו תבהה בלילה ורמעחה על להחה אין לה מנהם מכל אהבה כל רעה בנדו בה הי לה לאיבים: 3 גלה יהודת מען מרב עבדה היא ישכה בינוי לא מצאה מנוח כל דרפה השינה בין המצרים: 4 דרכיו ציון אבלות מבלאי בא מועד כל שעירה שוממין כהנאה נאנחים בתוליתו ננות והיא מר לה: 5 הוז צריה לראש איביה של כי יהודת הונה על רב פשעה עוללה הלאו שבי לפניו צר: 6 ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שירה כאלים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפניו רודף: 7 זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה כל מהמודיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראה צרים שחקו על משבתה: 8 חטא צחה ירושלים על כן לנירה היהת כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה נם היה נאנחה ותשב אחר: 9 טמאתת בשוליה לא זכרה אחראית ותרד פלאים אין מנהם לה ראה יהודת עני כי הגדיל אובי: 10 ידו פרש צר על כל מהמודיה כי דאתה גנים באו מקדשה אשר צויה לא יבוא בקהל לך: 11 כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מהמודיהם באכל להшиб נפש ראה יהודת והביטה כי הייתי זוללה: 12 לוא אליהם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב מכאובי אשר עולל לך אשר הוניה יהודת ביום חרון אפו: 13 ממרום שלח אש עצמות וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחר נתני שמהה כל היום דוה: 14 נשקר על פשעי בידיו ישתרנו על עלי צוארי הכספי כחי נתנני אדרני בידי לא אוכל קום: 15 שלחה כל אוביידי אדרני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נתך אדרני לבתולת בת יהודת: 16 על אלה אני בוכיה עני עני ירדה מים כי רחק ממוני מנהם משב נפשי הוי בני שוממים כי גבר אובי: 17 פרשה ציון בידיה אין מנהם לה צוה יהודת ליעקב סביביו צרייך היהת ירושלים לנדה בינויהם: 18 צדיק הוא יהודת כי פיהו מריטוי שמעו נא כל עמים וראו מכאובי בתולית ובחורי הלאו בשבי: 19 קראתי למאחבי המה רמוני כהני זקני בעיר גנוו כי בקשו אבל למו וישבו את נפשם: 20 ראה יהודת כי צר לי מעי חמרמרו נהפק לבי בקרבי כי מרנו

פשענו ומרינו אתה לא סלחת: 43 סכתה באף ותרדפנו הרנות לא חמלת: 44 סכתה בענן לך מעבורת הפללה: 45 שחי ומאוס תשמננו בקרב העמים: 46 פזו עליינו פיהם כל איבינו: 47 פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: 48 פלני ימים תרד עני על שבר בת עמי: 49 עני ננרכה ולא תדרמה מאין הפנות: 50 עד ישקו וירא יהוה ממשמים: 51 עני עוללה לפשי מכל בנות עיריו: 52 צוד צドני צפוף איבי חنم: 53 צמתו בבור חי וידו אבן بي: 54 צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי: 55 קראתי שמק יהוה מבור תחתונות: 56 קולי שמעת אל תלם אונק לרווחתי לשועתי: 57 קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא: 58 רבת אדני ריבי נפשי נאלת חי: 59 ראייה יהוה עותתי שפתחה משפט: 60 ראייה כל נקמתם כל מוחשכם לי: 61 שמעת חרפתם יהוה כל מוחשכם עלי: 62 שפתי קמי והנונים עלי כל היום: 63 שבתם וקיטם הביטה אני מניניהם עלי כל היום: 64 תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם: 65 תתן להם מננת לב תאלתך להם: 66 תרדף באף ותשמידם מתחתשמי יהוה:

4 **איכה** יוזם זהב ישנא הכתם הטוב תשחפכה אبني קדרש בראש כל חוצות: 2 בני ציון היקרים המסלאים בפזו איכה נחשבו לנבלוי חרש מעשה ידי יוצר: 3 נם תניין חלצו שד היניקו נוריהן בת עמי לאкор כיו עניים במדבר: 4 דרבך לשון יונק אל חכו בצמא עולמים שאלו לחם פרש אין להם: 5 האכלים לمعدנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע תבקו אשפותו: 6 וינדל ענן בת עמי מהחטא סדם ההפלכה כמו רגע ולא חלו בה ידיים: 7 יכו נזיריה משלג צחו מחלב אדרמו עצם מפנינים ספר נורחות: 8 חשק משחזר תארם לא נכרו בחוצות צפדי עורם על עצמים יבש היה כען: 9 טובים היו חללי הרב מחללי רעב שהם יזובו מודקרים מותנובת שדי: 10 ידי נשים רחמניות בשלו ילידיהן היו לבירות למו בשבר בת עמי: 11 כליה יהוה את חמותו שפק חירון אףו ויצת אש בציוון והאכל יסודתיה: 12 לא האמין מלכי ארץ וכל ישבי חבל כי יבא צד ואויב בשעריו ירושלים: 13 מהחטא נביאיה עונות כהנינה השפכים בקרבה דם צדיקים: 14 גנוו עורים בחוצות נגאל בדם בלבד יוכלו גנוו בלבשיהם: 15 סורו טמא קראו למם סורו סורו אל

חומרה בת ציון הורידי כנהל דמעה יומם וليلת אל התני פונת לך אל הדם בת עינך: 19 קומי רני בלילה בראש אשמרות שפכלי כמים לבך נכח פני אדרני שאילו כפיק על נפש עוליך העטופים ברעב בראש כל חוצות: 20 ראה יהוה והביטה למי עוללה כה אם תאכלנה נשים פרדים עלי טפחים אם יחרוג במקדש אדרני כהן ונביא: 21 שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרנות ביום אפק טבחת לא חמלת: 22 תקרא כיום מועד מוגרי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביותי איבי כלם:

3 אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: 2 אותי נהג וילך חשק ולא אור: 3 אך ביי ישב יהפך ידו כל היום: 4 בלהה בשרו ועורי שבר עצמותי: 5 בנה עלי ויקף ראש ותלאה: 6 במחשכים הושיבני כמותי עולם: 7 גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשת: 8 נם כי אעך ואשוע שם חפלתי: 9 גדר דרכי בנויות נתיבתי עוה: 10 דב ארב הוא לא אדריה במסתרים: 11 דרכיכי סורר וויפשחני שמי שמי: 12 דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ: 13 הביא בכליותיبني אשפטו: 14 היהתו שחק לכל עמי נגינתם כל היום: 15 השיבני במרורים הרוני לענה: 16 ויגרש בחצץ שני הcpfישני באפר: 17 ותונגה משלום נפשי נשיתו טוביה: 18 ואמר אבר נצחי ותוחלתי מיהוה: 19 זכר עניי ומרודיו לענה וראש: 20 וכדור תוכור ותשיח עלי נפשי: 21 זאת אשיב אל לביו על בן אוחיל: 22 חסדי יהוה כי לא תמןנו כי לא כלו רחמייו: 23 חדשים לבקרים רבה אמונהך: 24 חלקיק יהוה אמרה נפשי על בן אוחיל לו: 25 טוב יהוה לקוו לנפש תדרשו: 26 טוב ויחיל ודומם לחשעת יהוה: 27 טוב לבגר כי ישא על בנעוריו: 28 יש בגד וידם כי נטול עליו: 29 יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: 30 יתן למכהו לחוי ישבע בחדרפה: 31 כי לא יזנה עלולים אדרני: 32 כי אם הונגה ורחם כרב חסדו: 33 כי לא ענה מלבו ונינה בני איש: 34 לדכאת תחת רגליו כל אסורי ארץ: 35 להטות משפט גבר גדר פני עליון: 36 לעות אדם ברכיבו אדרני לא ראה: 37 מי זה אמר ותהי אדרני לא צוה: 38 מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: 39 מה יתאונן אדם חי גבר על חטאנו: 40 נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה: 41 גושא לבבנו אל כפים אל אל בשמות: 42 נחנו

תגעו כי נטו גם אמרו בנים לא יוסיפו לנו : 16 פניו יהוה חלכם לא יוסיף להבitem פנו כהנים לא נשאו זקנים לא חננו : 17 ועדינה תכלינה עיניינו אל עזרתנו הבעל בצפירתנו צפינו אל נוי לא יושע : 18 צdro צעדינו מלכת ברחובינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו : 19 קליטם היו רדפינו מנשרי שמיים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו : 20 רוח אפיינו מישיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלוי נחיה בנים : 21 שיישי ושמי בת אדרום ישבתי בארץ עזין נם עליך עבר כוס תשכרי ותתעררי : 22 חם עונך בת ציון לא יוסיף להגלוותך פך עונך בת אדרום גלה על חמתאתך :

5 זכר יהוה מה היה לנו הבית וראתה את חרפתנו : 2 נחלתנו נהפכה לזרים בחתינו לנכרים : 3 יתומאים היינו אין אב אמותינו כאלמנות : 4 מיטמיינו בסוף שתינו עצינו במחירות יבואו : 5 על צוארנו נרדפינו יגענו לא הונח לנו : 6 מצרים נתנו יד אשור לשבע להם : 7 אהתינו חטאנו איןנו אנחנו עונתיהם סבלנו : 8 עבדים משלו בנו פרק אין מידם : 9 בנהפינו נבאי לחמנו מפני הרבה המדבר : 10 עורנו כתנו נכמרנו מפני ולופות רעב : 11 נשים בציון ענו בתלה בערי יהודה : 12 שרים בידם נתלו פנו זקנים לא נחדרו : 13 בחורים טהון נשאו ונערו בעז כשלו : 14 זקנים משער שבתו בחורים מגנינות : 15 שבת מושש לבנו נחפק לאבל מחלנו : 16 נפללה עטרת ראשנו אווי נא לנו כי חטאנו : 17 על זה היה דוח לבנו על אלה החשו עיניינו : 18 על הדר ציון ששם שועלים הלכו בו : 19 אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודור : 20 למה לנכח תשחחנו תזובנו לאך ימים : 21 חשבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו קודם :

מאד :

ויכתב בחרתי פרס ומדוי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתו לפני המלך אהשורי ומלכוה יתנו המלך לרעהה הטובה ממנה: ²⁰ ונשמעו פתנים המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהם למגנול ועד קטן: ²¹ וויתיב הדרבר בעניי המלך והשרים וויש המלך דבר ממכן: ²² וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה כתבה ואל עם עם כלשנו להיות כל איש שרר בכיותו ומדבר כלשון עמו:

2 אחר הדברים האלה כשק חמות המלך אהשורי זכר את ושתו ואת אשר עשתה ואת אשר נזיר עליה: ² ויאמרו נערי המלך משרתו יבקשו למך נערות בתולות טובות מראה: ³ ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולות טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגאנס סריס המלך שמר הנשים ונזיר תמרוקיהן: ⁴ ווונשאה אשר תיטב בעניי המלך תמלך תחת ושתו וויתיב הדרבר בעניי המלך ווישן כן: ⁵ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימייני: ⁶ אשר הגללה מירושלים עם הגללה אשר הגללה עם יכניה מלך יהודה אשר הגללה נובוכנצר מלך בבל: ⁷ ויהיו אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפה תאר וטובה מראה ובמותה אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ⁸ ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו ובהקצת נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הני ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגו שמר הנשים: ⁹ וויתיב הנערה בעניינו ותשא חסד לפניו ויבח אל תמרוקיה ואת מנotta לתה לה ואת שבע הנערות הראיות לתה לה מבית המלך רישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: ¹⁰ לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתיה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תניד: ¹¹ ובכל יום ויום מרדכי מתחלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: ¹² ובתנויש תר נערה ונערה לבוא אל המלך אהשורי שמקץ היה לה כדת הנשים שניהם עשר חדש כי כן ימלאו מי מרוקיהן ששה חדשם בשםן חמר ושהה חדשים בבשימים ובתמרוקי הנשים: ¹³ ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמיר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: ¹⁴ בערב היא באה ובבקיר היא

1 ויהי ביום אהשורי שמלך מטהו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ² ביום הים כשבת המלך אהשורי על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ³ בשתה שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדוי הפתמים ושרוי המדינות לפניו: ⁴ בחראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת נדולתו ימים רבים שמנונים ומתא יום: ⁵ ובמלואת הימים האללה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגנול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר נתת ביתן המלך: ⁶ חור כרפס ותכלת אהזו בחבליו בוץ וארנמן על גללי כסף ועמורדי שיש מנות זהב וככסף על רצפת החת ושם ודר וסחרת: ⁷ והשקות בכללי זהב וככלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: ⁸ ווונשאה כדת אין אנס כי כן יסיד המלך על כל ביתו לעשות כרצון איש ואיש: ⁹ נם ושתו המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אהשורי: ¹⁰ ביום השבעי כתוב לב המלך בינו אמר למחומן בזאת חרבונא בנתא ואבנתוא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרותים את בני המלך אהשורי: ¹¹ להביא את ושתו המלכה לפני המלך בכתה מלכות להראות העמים והשרים את יפהה כי טובת מראה היא: ¹² ותמאן המלכה ושתו לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מארח וחתמו בערה בו: ¹³ וויאמר המלך לחכמים ידע העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידיע דת ודין: ¹⁴ והקרב אליו כרשנא שתר אדרמתא תרשיש מרסנא ממוכן שבעת שרוי פרס ומדוי ראי פנו המלך היושבים ראשנה במלכות: ¹⁵ כדת מה לעשות במלכה ושתו על אשר לא עשתה את מאמר המלך אהשורי ביד הסריסים: ¹⁶ וויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתו המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אהשורי: ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהם באמור המלך אהשורי אמר להביא את ושתוי המלכה לפניו ולא באה: ¹⁸ וההוום זהה אמרנה שרות פרס ומדוי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרוי המלך ו כדי בזון וקצף: ¹⁹ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפני

העמים בכל מדינות מלכויות ודרתיים שנות ממל'ם עם ואת דת המלך אונם עשים ולמלך און שוה להניהם: ⁹ אם על המלך טוב יכתוב לאברם ועשרה אלףים ככר כסף אשכול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנוו המלך: ¹⁰ ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בז המדרתא האני צרר היהודים: ¹¹ ויאמר המלך להמן הכסף נתנו לך והעם לעשות בו כותב בענייך: ¹² ויקראו ספרי המלך בחדש הראישון בשלושה עשר יום בו יכתוב ככל אשר צוהו המן אל אחדרפנוי המלך ואל הפתוח אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה כתבה ועם עם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתבות וחם בטבעת המלך: ¹³ ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה היהודים מנג'ר ועד זקן טף ונשים ביום אחד ושלשים לבו: ¹⁴ עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללים לבו: פתשנין הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה ולוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה: ¹⁵ הרצים יצאו דוחופים ברכב המלך והדרת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתו והעיר שונן נבוכה:

4 ומרדיי ידע את כל אשר נעשה וירקע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויוצא בתחום העיר ויזעק עקה נדלה ומרה: ² ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ³ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודרתו מניע אבל נדול ליהודים וצום ובכי ומסדר שק ואפר יצע לרבים: ⁴ ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגנוו לה ותחלחל המלכה מادر ותחלח בגדים להלביש את מרדכי ולהטיסר שקו מעליו ולא קבל: ⁵ ותקרא אסתר להתק מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוחו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ⁶ וויצא התק אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפניו שער המלך: ⁷ ווינד לו מרדכי את כל אשר קרוו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשכול על גנוו המלך ביהודים לאבדים: ⁸ ואთ פתשנין כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצאות עלייה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: ⁹ וויבוא התק ווינד לאסתר את דברי מרדכי: ¹⁰ ותאמיר אסתר להתק ותצוחו אל מרדכי: ¹¹

שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשו סריס המלך שמר הפלשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפי בה המלך ונקראה בשם: ¹⁵ ובנהיע תר אסתר בת אביהיל דר מרדכי אשר לך ליבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר אמר הגי סריס המלך שמר הנשים והדי אסתר נשאת חן בעני כל ראייה: ¹⁶ ותלקח אסתר אל המלך אחשורש אל בית מלכוות בחדר העשורי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכוות: ¹⁷ וויאחוב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבהירות וישם כתר מלכות בראשה ומילכה תחת ושתה: ¹⁸ ויעש המלך משתה נдол לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנהה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: ¹⁹ וובתקבץ בתולות שנות ומרדיי ישב בשער המלך: ²⁰ אין אסתר מנדת מולדתה ואתה עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת אמר מרדכי אסתר עשה כאשר היהת באמנה אותו:

²¹ ביוםיהם ה הם ומרדיי ישב בשער המלך קאץ בנתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורש: ²² ווירודע הדבר למרדיי ויד לאסתר המלכה ותאמיר אסתר למלך בשם מרדכי: ²³ ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויקח בספר דבריו הרים לפני המלך:

3 אחר הדברים האלה נdal המלך אחשורש את המן בז המדרתא האני יונשאחו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו: ² וכל עבידי המלך אשר בשער המלך קרעים ומשתוחים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדיי לא יכרע ולא ישתחוו: ³ ויאמרו עבידי המלך אשר בשער המלך למרדיי מודיע אתה עובר את מצות המלך: ⁴ והוא באמרם אליו יום ווילם ולא שמע אליהם ויגנוו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הnid להם אשר הוא יהודי: ⁵ ווירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתוחה לו וימלא חמה: ⁶ ויבז בעניינו לשלח יד במרדיי לבדו כי הnid לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמוד את כל היהודים אשר בכל מלכוות אחשורש עם מרדכי: ⁷ בחדש הראישון הוא חדש ניסן בשנת שתרם עשרה למלך אחשורש הפל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: ⁸ ויאמר המן למלך אחשורש ישנו עם אחד מפזר ומفرد בין

כל עבדי המלך ועם מדיניות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אותה להmitt ללב מasher לו ישיט לו המלך את שרביט הזהב והיה ואני לא נקרatoi לבוא אל המלך זה שלושים יום: 12 ויגירו למדרכי את דברי אסתר: 13 ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדרמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: 14 כי אם החרש תחרישי בעת זאת רוח והצלחה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת בית אביך תאבדו ומוי יודע אם לעת זאת הנעת למלוות: 15 וואמר אסתר להשיב אל מרדכי: 16 לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו על אל האכלו ועל החתו שלשת ימים לילה ויום נם אני ונערתי אצום וכן בכאן אבוא אל המלך אשר לא כדת ואשר אבדתי אבדתי: 17 ויעבר מרדכי ויעש הכל אשר צוחה עליו אסתר:

6 בלילה ההוא נרדת שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים וייהו נקראים לפני המלך: 2 וימצא כתוב אשר הניגן מרדכי על בנתנא ותרש שני סרטי המלך משמורי הספר אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש: 3 ויאמר המלך מה נעשה קיר וגדרולה למרדכי עליו והוא אמרו נעריו המלך משרותיו לא נעשה עמו דבר: 4 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לחתולות את מרדכי על העז אשר הכנין לו: 5 ויאמרו נעריו המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבאו: 6 ויבואו המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: 7 ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: 8 ויבאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: 9 נתן הלבוש והסוס על ד' איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבוו והמן הים אל המשתה אשר עשו לו: 10 ויאמר המלך להמן מהר קח אשר המלך חפץ ביקרו: 11 ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למדרכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: 12 וויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבוו ברחוב העיר ויקרא לפני כהה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: 13 ווישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחיפוי ראש: 14 ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרכחו ויאמרו לו חכמי וזרש אשתו אם מודע היהודים מרדכי אשר החולות לנפל לפני לא תוכל לו כי נפל תפלול לפני: 15 עודם מדברים עמו וסרתי המלך הניעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:

5 ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בבית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: 2 ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעינו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: 3 ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשך עד חצי המלכות ונתן לך: 4 ויאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: 6 ויאמר המלך לאסתר במשתה היזין מה שאלתך ונתן לך ומה בקשך עד חצי המלכות והתש: 7 ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: 8 אם מצאתה חן בעינו המלך ואם על המלך טוב לחתה את שאלתי ולעשות את בקשיי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשה להם ומהר עשה כדבר המלך: 9 ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא קם ועמן וימלא המן על מרדכי חמה: 10 וירתקם המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: 11 ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר נדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: 12 ויאמר המן אף לא הביא

7 ביהודים: 8 ואתם כתבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך והתמו בטבעת המלך כי כתבת אשר נכתבת בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להшиб: 9 ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדר השלישי הוא חדש סיון בשלושה עשרים בו כתבת בכל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחדרפנום והפחות ושרי המדיניות אשר מהרו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה כתבתה ועם עם כלשנו ועל היהודים כתבתם וככלשונם: 10 וכתבת בשם המלך אחשורש ויחתום בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחדרנים בני הרכמים: 11 אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעمر על נפשם להשמד ולחרג ולאבד את כל חילם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללים לבו: 12 ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורש בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר: 13 פתשנין הכתוב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלויל כל העמים ולהיות היהודים עתודרים ליום הזה להנקם מאייביהם: 14 הרצים רכבי הרכש האחדרנים יצאו מבהלים ורוחפים בדבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה: 15 ומרדי כי מא לפניהם המלך לבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גודלה ותכיד בז' וארגמן והעיר שושן צהלה ושמהה: 16 ליהודים היהת אורה ושםהה ושונן ויקר: 17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודרתו מניע שמהה ושונן ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיידרים כי נפל פחד היהודים עליהם:

9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יומם אשר הגיע דבר המלך ודרתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוות בהם ונהפוך הוא אשר ישלוו היהודים מהה בשנאייהם: 2 נקללו היהודים בעריםם בכל מדינות המלך אחשורש לשלה יד במקשי רעם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: 3 וכל שרי המדיניות והאחדרפנום והפחות ועמי המלאה אשר כתוב למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: 4 כי נדול מרדכי בבית המלך ושמו הולך בכל המדיניות כי איש מרדכי הולך ונדול: 5 ויקו היהודים בכל איביהם מכת חרב וחרג ואבדן וייעשו

מלך לאסתר נס ביום השני במשתה היין מה שלא תאר אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות והעש: 3 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב נתן לי נפשי בשאלתו ועמי בבקשתו: 4 כי נמכרנו אני ועמי להשמד להרגו ולאבד ולאלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בזוק המלך: 5 ויאמר המלך אחשורש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: 6 ותאמר אסתר איש צד ואויב המן הרע נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתא היה והרעה מאת המלך: 8 והמלך שב מננת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עלה והוא אמר המלך הנם לבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: 9 ויאמר הרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך נס הנה העז אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן נגה חמשים אמה ויאמר המלך תלחו עליו: 10 ויתלו את המן על העז אשר הכנין למרדכי וחמת המלך שככה:

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורש לאסתר המלכה את בית המן צדר היהודים ומרדי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: 2 ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: 3 ותוסוף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבק ותת่าน לו להעביר את רעת המן האגני ואת מהשנתו אשר חשב על היהודים: 4 ווישט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: 5 ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לננייו וכשה הדבר לפני המלך וטובה אני בעניינו יכתב להшиб את הספרים מהשנתה המן בן המדריא האגני אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: 6 כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: 7 ויאמר המלך אהשורש לאסתר המלכה ולמרדי היהודי הנה ביה המן נתתי לאסתר ואתה תלו על העז על אשר שלח ידו

האללה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האנרגיה
הזאת ומה ראו על ככה ומה הניע אליהם: 27 קומו וקבל
היהודים עליהם ועל זרים ועל כל הנלויים עליהם ולא
יעבור להיות עושים את שני הימים האלה ככתבם וכוונתם
בכל שנה וננה: 28 והחמים האלה נוכרים ונעשה בכל
דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה עיר ועיר
וימי הפורים האלה לא יעברו מתקף היהודים וזכרם
לא יסוף מזדעם: 29 ותכתב אסתר המלכה בת אביהיל
ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אנרגת הפורים
הזאת השניה: 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל
שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום
ואמתה: 31 לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר
קם עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו
על נפשם ועל זרים דברי הצמות ועקבם: 32 ומאמור
אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר:

10 וישם המלך אחשורש מס על הארץ ואיי הים: 2
וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלות מרדכי אשר
נדלו המלך הלום הם כתובים על ספר דברי הימים
למלך מדי ופרס: 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך
אחשורוש ונadol ליהודים ורצוי לרוב אחים דריש טוב
לעמו ודבר שלום לכל ורעו:

בשניהם כרצונם: 6 ובשושן הבירה הרנו היהודים
ואבד חמש מאות איש: 7 ואת פרשנדה ואת דלפון
ואת אספטא: 8 ואת פורטת ואת אדריא ואת אריידתא:
9 ואת פרמשטה ואת אריסי ואת ארדוי ואת ויזטה: 10
עשרה בני המן בן המגדת צדר היהודים הרנו ובכזה
לא שלחו את ידם: 11 בביום ההוא בא מספר ההרונים
בשושן הבירה לפני המלך: 12 ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרנו היהודים ואבד חמש מאות
איש ואת עשרה בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו
ומה שאליך ויתן לך ומה בקשך עז ותעש: 13 ותאמר
אסתר אם על המלך טוב ינתן נס מהר ליהודים אשר
בשושן לעשות כהה היום ואת עשרה בני המן יתלו על
העץ: 14 ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואתה
עשרה בני המן תלו: 15 ויקחלו היהודים אשר בשושן נס
ביום ארבעה עשר לחדר אדר ויירנו בשושן שלש מאות
איש ובכזה לא שלחו את ידם: 16 ושאר היהודים אשר

במדינות המלך נקחלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם
והרגו בשניהם חמשה ושבעים אלף ובכזה לא שלחו את
ידם: 17 ביום שלשה עשר לחדר אדר ונוח באربعה
עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: 18 וזה היהודים
אשר בשושן נקחלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו
ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: 19
על כן היהודים הזרים היישבים בעיר הפרסות עשים
את יום ארבעה עשר לחדר אדר שמחה ומשתה ויום טוב
ומשלוח מנות איש לרעהו: 20 ויכתב מרדכי את הדברים
האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות
המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: 21 לקים עליהם
להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדר אדר ואת
יום חמשה עשר בו בכל שנה וננה: 22 כימים אשר
נחו בהם היהודים מאיביהם והחדר אשר נהפק להם
מינון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה
ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומנות לאביניהם: 23
וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתוב
מרדי אליהם: 24 כי המן בן המגדת האגני צדר כל
היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא
הנורל להם ולאבדם: 25 ובכאה לפני המלך אמר עם
הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על
ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: 26 על כן קראו לימים

וימצא עשר ידות על כל החרטומים האשפיים אשר בכל מלכוּתו: ²¹ ויהיו דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

2 ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלומות ותהפעם רוחו ושנתו נהייה עליו: ² ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפיים ולמכשפים ולכשדים להניד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: ³ ויאמר להם המלך חלום חלמותיו ותהפעם רוחו לדעת את החלום: ⁴ וירבררו הכהדים למלך ארמונות מלכא לעלמיין חוי אמר חלמא לעבדיך ופשרה נחוא: ⁵ ענה מלכא ואמר לכשדים מלטה מניא אודא חן לא תהודעני חלמא ופשרה הדרמן תעבירון ובתיכון גולי יתשמון: ⁶ והן חלמא ופשרה תחחון מתרן ונבזבזה וירק שנייא תקבלון מן קדרמי להן חלמא ופשרה החוני: ⁷ ענו תנינוט ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוה: ⁸ ענה מלכא ואמרמן מן יציב ידע אהנה די עדנא אמרן זבין כל קבל די חיויתון די אודא מניא מלטה: ⁹ די חן חלמא לא תהודעני חודה היא דתכון ומלה כרבה ושחויטה הזמנתון למאמר קדרמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תחחוני: ¹⁰ ענו כשדים קדם מלכא ואמרין לא איטו אנש על יבשחא די מלטה מלכא יוכל להחויה כל קבל די כל מלך רב ושלט מלה כרנה לא שאל לכל חרטם ואשפ' וכשדי: ¹¹ ומלהא די מלכא שאל יקירה ואחרן לא איטי די יהונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עט בשרא לא איטותה: ¹² כל קבל דנה מלכא בסנס וקצף שוניא ואמר להובדה לכל חכמי בבל: ¹³ ודרחא נפקת וחכמיא מתקשלן ובעו דניאל וחברותו להתקטלה: ¹⁴ באדין דניאל התיב עט וטעם לאיריך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכמי בבל: ¹⁵ ענה ואמר לאיריך שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדרין מלטה הורוד איריך לדניאל: ¹⁶ ודרניאל על ובעה מן מלכא די זמן נתן לה ופשרה להחויה למלך: ¹⁷ אדין דניאל לביתה איז ולחנניה מישאל ועוזרה הברוחיה מלטה הורוד: ¹⁸ ורוחמן למביא מן קדם אלה שמייא על רזה דנה די לא יתבידן דניאל וחברותו עט שאר חכמי בבל: ¹⁹ אדין לדניאל בחזוּה די ליליא רזה גלי אדין דניאל ברך לאלה שמייא: ²⁰ ענה דניאל ואמר לדחוא שמה די אללה מברך מן

1 בשנת שלוש למלכות יהוקים מלך יהודה בא נבכדנצר מלך בבל ירושלם ויצר עלייה: ² ויתן אדרני בידיו את יהוקים מלך יהודה ומקצת כל בית האלדים ויבאים אדרן שנער בית אלהי ואת הכלים הביאו אוצר אלהי: ³ ויאמר המלך לאשפנו רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומון הפרתמים: ⁴ ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידיעי דעת ומבני מודע אשר כה בהם לעמד בהיכל המלך ולמלדים ספר ולשון כshedim: ⁵ וימן להם המלך דבר יום בוינו מפת בן המלך ומפני משתיו ולנדלים שניים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ⁶ ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועוזרה: ⁷ וישם להם שר ה서비스ים שמות וישם לדניאל בטלשאצ'ר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעוזרה עבר ננו: ⁸ וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתחן המלך ובין משתיו ויבקש מושר ה서비스ים אשר לא יתגאל: ⁹ ויתן האלדים את דניאל לחסד ולרוחמים לפני שר ה서비스ים: ¹⁰ ויאמר שר ה서비스ים לדניאל ירא אני את אדרני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למשה יראה את פניכם ועפifs מן הילדים אשר נגילכם וחיבתם את ראש מלך: ¹¹ ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר ה서비스ים על דניאל חנניה מישאל ועוזרה: ¹² נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ואכללה ומים ונשתה: ¹³ ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתחן המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: ¹⁴ וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: ¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראת מראיהם טוב ובריא בשיר מן כל הילדים האכלים את פתחן המלך: ¹⁶ ויהי המלצר נשא את פתבונים ויין משתיהם ונתן להם זרעים: ¹⁷ והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלדים מודע והשכל בכל ספר וחכמה ודרניאל הביבן בכל חזון וחלומות: ¹⁸ ולמקצת הימים אשר אמר המלך להבאים ויבאים שר ה서비스ים לפניו נבכדנצר: ¹⁹ וידבר אתם המלך ולא נמצאו מכם לדניאל חנניה מישאל ועוזרה ויעמדו לפני המלך: ²⁰ וכל דבר חכמתה בינה אשר בקש מהם המלך

כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מריעע כל אלין תדק ותרע: 41 ודי חוויתה גנלייא ואצבעתא מנהון חספ די פחר ומנהון פרזול מלכו פלינה תהוות ומון נצבתא די פרזלא להו בא כל קבל די חוויתה פרזול מערב בחספ טנא: 42 ואצבעת רנלייא מנהון פרזול ומנהון חספ מן קצת מלכותא תהוות תקיפה ומנה תהוות תבירה: 43 די חוויתה פרזול מערב בחספ טנא מחרבעין להוון בזורע אנשא ולא להוון דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזול לא מתערב עם חספא: 44 ובוימיהון די מלכיא אונן יקים אלה שמייא מלכו די לעלמיין לא תחבל ומלכotta לעם אחרון לא תשתקן תדק וטסיף כל אלין מלכותא והוא תקום לעלמיין: 45 כל קבל די חווית די מטורה אטנורח אבן די לא בירין ותדק פרזול נחטא חספא כספא ודרבא אלה חדוע למילכיא מה די להו אחרי דנה ויציב חלמא ומיהימן פשרה: 46 באדין מלכיא נבוכדנצר נפל על אנפוהו ולדנייאל סנד ומונחה ניחחין אמר לנסהה לה: 47 ענה מלכיא לדנייאל ואמר מן קשט די אלהון הו אלהין ומרא מלכין גולה ריזין די ייכלה למגלא רזה דנה: 48 אדין מלכיא לדנייאל רבבי ומגנן רברבנן שניאן יהיב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סנניין על כל חכמי בבל: 49 ודנייאל בעא מן מלכיא ומניין על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד ננו ודנייאל בתרע מלכיא:

3 נבוכדנצר מלכיא עבד צלם די דהוב רומה אמיין שתין פתיה אמיין שת אקיימה בבקעת דורא במדינת בבל: 2 ונבוכדנצר מלכיא שלח למכנש לאחדרפניא סנניא ופחוטא אדרנורייא נדרבריא דתבריא חפתיא וכל שלטני מדרינה לאחדרפניא סנניא ופחוטא אדרנורייא 3 באדין מתכשין לאחדרפניא סנניא ופחוטא אדרנורייא נדרבריא דתבריא חפתיא וכל שלטני מדרינה להנכת צלמא די היקום נבוכדנצר מלכיא וקאמין לקבל צלמא די היקום נבוכדנצר: 4 וכרויזא קרא בחיל לכון אמרין עממייא אמייא ולשניא: 5 בעדנא די תשמעון קל קרנא משורקota קיטרס סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זمرا תפלון ותסנDON לצלם דהבא די היקום נבוכדנצר מלכיא: 6 ומון די יפל ויסנד בה שעתה ותרמא לנו אתון נורא יקרתא: 7 כל קבל דנה בה ומנא כדי שמעין

עלמא ועד עלמא די חכמתא ונבורתא די לה היא: 21 והוא מהשנא עדニア ומוניא מהעה מלכין ומתקים מלכין ייב החכמתא להכימין ומנדע לירדי בינה: 22 הו נלא עמייתה ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהייא עמה שרא: 23 לך אלה אבהתי מהוודא ומשבח אנה די חכמתא ונבורתא היבת לי וכען הודעתי די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא: 24 כל קבל דנה דנייאל על על אריך די מני מלכיא להובדה לחכימי בבל אול וכון אמר לה לחכימי בבל אל החובד העלני קדם מלכיא ופשרה למילכיא אוחז: 25 אדין אריך בהתבהלה הנעל לדנייאל קדם מלכיא וכון אמר לה די השחתת נבר מן בני גלותא די יהוד פשרא למילכיא יהודע: 26 ענה מלכיא ואמר לדנייאל די שמה בלטשאצדר האיתיך כהה להודעתני חלמא די חווית ופשרה: 27 ענה דנייאל קדם מלכיא ואמר רזה די מלכיא שאל לא חכימי אשפין חרטמן גורין אילין להחוויה למילכיא: 28 ברם איתי אלה בשמייא נלא רזין והודע למילכיא נבוכדנצר מה די להו באחריתו יומייא חלמך והזוויל ראניך על משכברך דנה הוא: 29 אתה מלכיא רעיניך על משכברך סלקו מה די להו אחרי דנה ומילכיא דנייאל רזיא דנה גלי לי להן על דברת די איתי כי מן כל הייא רזיא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למילכיא יהודען ורעניין לבבך תנדע: 31 אתה מלכיא זהה הווית ואלו צלם חד שנייא צלמא דקן רב זיווה יתר קאם לקלבלך ורזה דחיל: 32 הו צלמא ראהה די דהוב טב חדוחיו ודרעותו די כספ מעוזה וירכטה די נחשת: 33 שקווי די פרזול רגלווה מנהון די פרזול ומנהון די חספ: 34 חזה הוית עד די התגנורת אבן די לא בירין וממותה לצלמא על רגלווה די פרזול וחספא והדקת דמוון: 35 באדין דקנו כההה פרזול חספא נחשה כספא ודרבא והוא כעור מן אדררי קיט ונשא המון רוחא וכל אחר לא השתכח להוון ואבנא די ממותה לצלמא הוות לטור רב ומלה כל אדרעא: 36 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכיא: 37 אתה מלכיא מלך מלכיא די אלה שמייא מלכותה חסנא ותקפא ויקרא יhab לך: 38 ובככל די אדין בני אנשא חווית ברא ועופ שמייא יhab בידך והשלט בכל הון אתה הוא ראש די דהבא: 39 ובתך תקום מלכו אחרי ארעה מנך ומילכו תליתיא אחרי די נחשה די תשלט בכל אדרעא: 40 ומילכו רביעה תהוא תקיפה

רמיינא לנוֹא נורא מכפתין עניין ואמרין למלא ציבא
מלכא : 25 ענה ואמר הד אנה חזה נברון ארבעה שרים
מהלכין בנוֹא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רבייעיא
דמה לבר אלהון : 26 באידין קרב נבוכדנצר לתרע אthon
נורא יקדרתא ענה ואמר שדרק מישך ועבד ננו עבדות
די אללה עלייא פקו ואתו באידין נפקין שדרק מישך
ועבד ננו מון גנו נורא : 27 ומתקנשין אחשדרפניא סנניא
ופחותה והדברי מלכא חזין לנבריא אלך די לא שלט
נורא בנשמהון ושער ראהון לא התחרך וסרבליהון
לא שנו וריה נור לא עדת בהון : 28 ענה נבוכדנצר ואמר
בריך אלהון די שדרק מישך ועבד ננו די שלח מלאה
ושיזוב לעבדותיו די שדרק מישך ועבד ננו מלכא שניו
ויהבו נשימוחון די לא יפלחון ולא יסנדון לכל אלה להן
לא אלהון : 29 ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די
אמר שלחה על אלהון די שדרק מישך ועבד ננו הדמיין
ויתעדר וביתה נולי ישתחוו כל קבל די לא איתא אלה
אחרון די יכל להצלה כרנה : 30 באידין מלכא הצלחה
לשדרק מישך ועבד ננו במדינתה בבל :

4 נבוכדנצר מלכא לכל עמייא אמייא ולשניא די באידין
בכל ארעה שלמכוּן ישנא : 2 אתייא ותמהיא די עבר עמי
אללה עלייא שפר קדרמי להחוויה : 3 אתהו כמה רברביין
וותמהויה כמה תקיפין מלכotta מלכות עלם ושלטנה
עם דר ודר : 4 אנה נבוכדנצר שלה הוויה בביתי ורענן
ביהיכל : 5 חלם חזות וידחלני והרחרין על משכבי
וחזווי ראשינו יבهلני : 6 ומני שים טעם להנעלחה קדרמי
לכל חכמי בבל די פשר חלמא יהודענין : 7 באידין
עלילן די שמה בלטשאצ'ר כשם אשדיא וגנוריא וחלמא אמר אנה
קדמייון ופשרה לא מהודעין לי : 8 עוד אחרין על קדרמי
דניאל די שמה בלטשאצ'ר כשם אלהי ודי רוח אלהון
קדישין בה וחלמא קדרמויה אמרתא : 9 בלטשאצ'ר רב
חרטמא די אנה ידעת די רוח אלהון קדרישין בך וככל
רו לא אנס לך חזוי חלמי די חזות ופשרה אמר : 10
וחזווי ראשינו על משכבי חזות הוויה ואילן אילן בנוֹא ארעה
ורומה שניא : 11 הרבה אילנא ותקף ורומה ימطا לשמייא
וחזותה לסוף כל ארעה : 12 עפיה שפיר ואנבה שניא
ומזון לכלא בה תחתהויה תטלל חיות ברא ובענפוחוי
ירון צפרי שמייא ומנה יתוין כל בשרא : 13 חזות הוויה

כל עממיא קל קרנא משורקיותא קויתרס שכא פסנתרין
וכל זוי זמרא נפלין כל עממיא אמייא ולשניא סנדיין
לצלם דהבא די הרים נבוכדנצר מלכא : 8 כל קבל
דנה בה זמאן קרבו נברון כshedאין ואכלו קרציהון די
יהודיא : 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמיין
זוי זמרא יפל ויסנד לצלם דהבא : 10 איתי נברין
ויסנד יתרמא לנוֹא אהון על עבידת מדינתה בבל שדרק
יהודאיין די מניה יתהון על עבידת מדינתה בבל שדרק
מישך ועבד ננו נבריא אלך לא שמו עלייך מלכא טעם
לאלהיך לא פלחיין ולצלם דהבא די הקימת לא סנדיין :
13 באידין נבוכדנצר ברנו ותחמה אמר להויה לשדרק
מישך ועבד ננו באידין נבריא אלך היהו קדרם מלכא : 14
ענה נבוכדנצר ואמר להון הצרא שדרק מישך ועבד ננו
לאלהיך לא איתיכון פלחיין ולצלם דהבא די הקימת לא
סנדיין : 15 כען חן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון
קל קרנא משורקיותא קויתרס שכא פסנתרין וסומפניה
וכל זוי זמרא חפלין ותסנדון לצלמא די עבדת והן לא
תסנדון בה שעתה תתרמונן לנוֹא אהון נורא קדרתא ומון
הוא אללה די ישייבנכוּן מון ידי : 16 ענו שדרק מישך ועבד
נוֹא ואמרין למלכא נבוכדנצר לא החשין אנהנה על דנה
תגמג להתבוחך : 17 חן איתי אלהנא די אנהנה פלחיין יכל
לשיזובתגנא מון אהון נורא קדרתא ומון ייך מלכא ישייב :
18 והן לא ידריע להוא לך מלכא די לאלהיך לא אירטנא
פלחיין ולצלם דהבא די הקימת לא סנד : 19 באידין
نبוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהו אשתו על שדרק
מישך ועבד ננו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה
על די חזה למזואה : 20 ולגנברין גברי חיל די בחילה
אמר לכפתה לשדרק מישך ועבד ננו למרא לאתונ
נורא יקדרתא : 21 באידין נבריא אלך כפתו בסרבלייהון
פשישון וכרבלהון ולבשיהון ורמיו לנוֹא אהון נורא
יקדרתא : 22 כל קבל דנה מון די מלחת מלכא מהצפה
ואתונא זהה יתירא נבריא אלך די הסקו לשדרק מישך
ועבד ננו קטל המון שביבא די נורא : 23 ונבריא אלך
תלהון שדרק מישך ועבד ננו נפלו לנוֹא אהון נורא
יקדרתא מכפתין : 24 אידין נבוכדנצר מלכא מלה תוה וקם
בהתבאללה ענה ואמר להדרבוּה הלא נברין תלהה

אמרין נבוכדנצר מלכא מלכתה עדת מנך: 32 ומן אنسא לך טרדין ועם חיות ברא מהדרך עשבא כתוריין לך יטעמן ושבעה עדניין יהלפון עלייך עד די תנדעדי שליט עלייא במלכות אנסא ולמן די יצבא יתמנה: 33 בה שעה מלחה ספת על נבוכדנצר ומן אנסא טריד ושבא כתוריין יאכל ומטל שמייא נשמה יצטבע עד די שערה נשרין רבה וטפרוחה צפראין: 34 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עני לשמייא נטלה ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחוי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם מלכותה עם דריך: 35 וככל דארוי אראע כליה השיבין וכמצביה עבד בחיל שמייא ודארוי אראע ולא איתוי די ימיה בידיה ויאמר לה מה עברת: 36 בה זמנה מנדעי יתוב עלי ולקר מלכתי הדרוי וויאתוב עלי ולוי הדברו ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספה ל': 37 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומחדר למלך שמייא די כל מעבודוחי קשת וארכחה דין ודי מהלכין בוגה יכל להשלפה:

5 בלשאצ'ר מלכא עבד לחם רב לרברבנויי אלף ולקבל אלף חمراשתה: 2 בלשאצ'ר אמר בטעם חمراף להיותה למאנוי הדרבא וכספה די הנפק אבויי מן היכלא די בירושלם וישtron בהונן מלכא ורברבנויי שליטה ולחנתה: 3 באדרין היטיו מאני הדרבא די הנפקו מן היכלא די בית אללה די בירושלם ואשתו בהונן מלכא ורברבנויי שליטה ולחנתה: 4 אשתיו חمراף ושבחו לאלהי דהבא וכספה נחשה פרולא עאא ואבנא: 5 בה שעה נפקו אצבען די יד אש וכחובן לקביל נברשתא על נורא די כתל היכלא די מלכא ומילכא חזוה פס יודה די כתבה: 6 אדרין מלכא זיווה שנויה ורענייה יביהלונה וקטרוי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן: 7 קרא מלכא בחיל להעללה לאשפיא כshedיא ונוריא ענה מלכא ואמר לחכמיי בבל די כל אש די יקירה כתבה דנה ופשרה וחווני ארגונא ילשׁ והמנוכא די דהבא על צוארה ותלווי במלכותא ישלט: 8 אדרין עלין כל חכמיי מלכא ולא כתלון כחבא למקרא ופשרה להודעה למילכא: 9 אדרין מלכא בלשאצ'ר שנייא מתבחל וויהו שניין עלויו ורברבנויי משבשין: 10 מלכתא לקביל ملي מלכא ורברבנויי לבית משתיא עללה ענה מלכתא

בחזוי הראש עיל משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא נחת: 14 קרא בחיל ובון אמר נדו אילנא וקצטו ענפוהו אמרו עפיה וברדו אונבה תנדר חיותה מן תחתהו וצפראין מן ענפוהו: 15 ברם עקר שרשוי באראע שבקו ובאסור די פרול ונח בדחתא די ברא ובטל שמייא יצטבע ועם חיותה חלקה בעשב אראע: 16 לביבה מן אונושא ישנון ולביב חיותה יתיחב לה ושבעה עדניין יהלפון עלוי: 17 בזורת עירין פתמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדען חיא די שליט עלייא במלכות אונושא ולמן די יצבא יתמנה ושפלו אונשים יקם עלייה: 18 דנה חלמא חיותה אנה מלכא נבוכדנצר ואנכח בלטשאצ'ר פשרא אמר כל קבל די כל חכמיי מלכתיו לא יכלין פשרא להודעתני ואנכח כה לד די רוח אלהין קדישין בר: 19 אדרין דניאל די שמה בלטשאצ'ר אשותומם כשעה חרה ורענייה יביהלנה ענה מלכא ואמר מראי חלמא ופשרא אל יביהלך ענה בלטשאצ'ר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך: 20 אילנא די חיות די רבה ותקף ורומה ימطا לשמייא והזורה לכל אראע: 21 ועפיה שפיר ואונבה שניא ומוזון לכלא בה תחתהו תדור חיות ברא ובענפוהו ישכנן צפרי שמייא: 22 אונתה הווא מלכא די רבית ותקפה ורבותך רבת ומטה לשמייא ושלטך לסתך אראע: 23 וורי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמייא ואמר נדו אילנא וחבלוויי ברם עקר שרשוי באראע שבקו ובאסור די פרול ונח בדחתא די ברא ובטל שמייא יצטבע ועם חיותה ברא חלקה עד די שבעה עדניין יהלפון עלוי: 24 דנה פשרא מלכא ומילכא ונזרת עלייא הווא די מטה על מראי מלכא: 25 וולד טרידין מן אונשא ועם חיות ברא להוה מדרכך ושבה כתוריין לך יטעמן ומטל שמייא לך מצעין ושבעה עדניין יהלפון עלייך עד די יתמנה: די שליט עלייא במלכות אונשא ולמן די יצבא יתמנה: 26 וידי אמרו למשבק עקר שרשוי די אילנא מלכתיך לך קימה מן די תנדע די שלטן שמייא: 27 להן מלכא מלכיי ישפר עלייך וחתוך בצדקה פרך וועיתך במוחן עניין חן תהוא ארוכה לשווותך: 28 כלא מטה על נבוכדנצר מלכא: 29 לקצת ירהיין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מלחק הוה: 30 ענה מלכא ואמר הלא דא הויא בבל רבתא די אונכח בוניה לבית מלכו בתקף חסני ולייקר הדרי: 31 עוד מלטה בפם מלכא כל מן שמייא נפל לך

מלכותך והשלמה: 27 תקל תקילתה במאוניא והשתכח חסיר: 28 בראשית מלכותך יוזיבת למרי ופרס: 29 באדין אמר בלאצ'ר והלבישו לדניאל ארונגא והמנונא די דהבא על צוארה והכרזו עלהו די להוא שליט תלהא במלכותא: 30 בה בליליא קטיל בלאצ'ר מלכא כשיריא: 31 ודריויש מדיא קיבל מלכותא כבר שני שין ותרתין:

6 שפר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא: 2 וועלא מנהון סרכין תלאה די דניאל חד מנהון די להון אחדרפניא אלין ייבין להון טמא ומלא לא להוא נוק: 3 אדין דניאל דנה הוא מותנצה על סרכיא ואחדרפניא כל קבל די רוח יתירה בה ומלא עשית להקמותה על כל מלכותא: 4 אדין סרכיא ואחדרפניא הו בעין עליה להשכח לדניאל מעד מלכותא וכל עלה ושותה לא יכלין להשכח כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושותה לא השכחת עלהו: 5 אדין גבריא אלך אמרין די לא נשכח לדניאל דנה כל עלה להון השכחנה עלהו בדת אלה: 6 אדין סרכיא ואחדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חי: 7 אצערטו כל סרכי מלכותא סניא ואחדרפניא הדבריא ופחוותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די בעה בעו מון כל אלה ואנש עד יומין תלtiny להן מנק מלכא יתרמא לבג אריותא: 8 כען מלכא קים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כרת מדי ופרס די לא תעדא: 9 כל קבל דנה מה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא: 10 ודניאל כדוי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה ננד ירושלים זומני תלהה ביוםא הו אברך על ברכווי ומצעלא ומודא קדם אלה כל קבל די הוא עבד מעד קדמת דנה: 11 אדין גבריא אלך הרגש והשכח לו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלה: 12 באדין קרייבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשותה די כל אנש די יבעה מן כל אלה ואנש עד זומני תלהן להן מנק מלכא כרת מדי ופרס די לא תעדא: 13 באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן בני גלהא די יהוד לא שם עלייך מלכא טעם ועל אסרא די

ואמרתא מלכא לעלמין חי אל יבהלויך רעיניך זויך אל ישנו: 14 איתי נבר במלכותך די רוח אלהון קידישין בה ובויומי אבוק נהירו ושבתנו וחכמה כחכמת אלהון השכחת בה ומלא נבכדנץ אבוק רב חרטמיין אשפין כשראין נירין הקימה אבוק מלכא: 15 כל קבל די רוח יתרה ומנדע ושכלתנו מפsher חלמין ואחות איחידן ומשרא קטרין השכחת בה ברדניאל די מלכא שם שמה בלאצ'ר כען דניאל יתקרי ופשרה יהוה: 16 באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אתה הוא דניאל די מן בני גלווא די יהוד די היה מלכא אבוי מן יהוד: 17 ושמעת עלייך די רוח אלהון בר נהירו ושבתנו וחכמה יתרה השכחת בר: 18 וכען העלו קדרמי חכמיא אשפיא די כתבה דנה יקIRON ופשרה להודעתני ולא כהליין פשר מלחה להחויה: 19 ואנה שמעת עלייך די חוכל פשרין למפsher וקטרין למשרא כען זה חוכל כתבא למקרה ופשרה להודעתני ארונגא תלבש והמנונא די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא חשלט: 20 באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מהנטך לך להוין נגבויתיך לאחרן הב ברם כתבא עלייא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבכדנץ אבוק: 21 ומון רבתוא די יהב לה כל עממייא אמייא ולשניא הו זעין ורחלין מן קדרמי יהוד זהה צבא הוא קטל ודי הו צבא הויה מוחא ודי הו צבא הויה מרים ודי הו צבא הויה משפיל: 22 וככדי רם לבבה ורוחה תקפת להודה הנקה מן כרסא מלכותה ויקרא העדי מנה: 23 ומון בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שי ועם ערדייא מדורה שעבא כתוירין טעמונה ומוטל שמיא נשמה יצטבע עד די ידע שליט אלה עלייא במלכות אושא ולמן די יצבה יהקם עלייה: 24 ואנתה ברה בלשאצ'ר לא השפלת לביך כל קבל די כל דנה ידעת: 25 ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה והתיו קדרמייך ואנתה ורברבניך שנלתק ולחנטך חמורא שתין בהון ולאלהו כספא ודהבא נחשה פרזולא אעה ואבנה די לא חווין ולא שמעין ולא ידען שבחת ולאלהה די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא הדרת: 26 באדין מן קדרמי יהוד שלייח פסא די ידא וכתחבא דנה רשים: 27 ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין: 28 דנה פשר מלחה מנא מנה אלה

כאריה וגפין די נשר לה חזזה היהית עד די מורייטו נפיה נטילתך מן ארעה ועל רגליך אנת הקימת ולכבר אנש היהיב לה: 5 ואחריו חזזה אחורי תנינה דמייה לדרכ וולשטר חד הקמת ותלת עליין בפמה בין שנייה וכן אמרין לה קומי אכל'ו בשר שנייא: 6 באתר דנה חזזה היהית וארו אחורי כנמר ולה נפין ארבען די עופ עיל גביה וארבעה ראשין לחיזותא ושלטן ייחיב לה: 7 באתר דנה חזזה היהית בחזוי לילא וארו חזזה ריביעיה דחילה ואימתיו ותקיפא יתירא ושנינו די פרזול לה רברבן אכליה ומדקה ושארא ברגניה רפסה והיא משניה מן כל חזותא די קדרמיה וקרניין עשר לה: 8 משתכל היהת בקרנייא ואלו קראן אחורי זעירה סלכת בינויהן ותלתמן קרנייא קדרמיה אתעקרו מן קדרמיה ואלו עניין כענין אנשא בקרנא דאס ועס ממלל רברבן: 9 חזזה היהית עד די קרסן רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלון חור ושער ראהה כעמר נקא קרסיה שביבין די נור גלגולינו נור דלק: 10 מהר די נור ננד ונפק מן קדרמיה אלף אלף יישמשונה ורבו רבון קדרמיה יקומוין דינא יתב וספרין פתיחו: 11 חזזה היהית באדרין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממלה חזזה היהית עד די קטילת החיזותה והובר נשמה ויהיבת ליקרת אשה: 12 ושאר החיזותה העדריו שלטנהן וארכחה בחיזין יהיבת להונ עד זמן ועדען: 13 חזזה היהית בחזוי לילא וארו עט עניין שמייא כבר אנש אתה היה ועד עתיק יומאי מטה וקדמיה הקרבוחה: 14 וולא יהיב שלטן ויקר ומילכו וככל עמייא אמריא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומילכotta די לא תתחבל: 15 אתחכית רוחוי אנה דניאל בנווא גדרנה וחזוי ראשין יביהלני: 16 קרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבבאמנה על כל דנה ואמר לי ופsher מליא יהודענין: 17 אלין חזותא רברבתא די אגין ארבע ארכבה מלכין יקומוין מן ארעה: 18 ויקבלון מלכotta קדרישי עליוןין ויחסנון מלכotta עד עלמא ועד עלם עלימא: 19 אדרין צביה ליצבא על חזותא רבייעיתא די היהת שנייה מן כלחון דחילה יתורה שנייה די פרזול וטפריה די נחש אכליה מדקה ושארא ברגניה רפסה: 20 ועל קרנייא עשר די בראשה ואחריו די סלכת ונפלו מן קדרמיה תלת וקרנא דכנן וענין לה ועס ממיל רברבן וחזותה רב מן חברתא: 21 חזזה היהית וקרנא דכנן עבדה קרב עם קדרישין וככליה להונ: 22 עד די

רשמת זומנין תלה בזומא בעותה: 14 אדרין מלכא כדי מלחה שמע שנייא באש על הווע ועל דניאל שם כל לשיזובותה ועד מעלי' שמשא הוא משתדר להצלותה: 15 באדרין נברא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא מלכא די דת למדוי ופרס די כל אסר וקיטים די מלכא היקום לא להשניה: 16 באדרין מלכא אמר והויתו לדניאל אללהך ורמו לנבא די איריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אללהך די אנתה פלח לה בתדריא הוא ישיזונך: 17 והויתו אבן חדה ושות על פס נבא וחתמה מלכא בעזקה ובזקמת רברבנוי די לא תשנא צבו בדניאל: 18 באדרין אול מלכא להיכלה ובת טות וודחון לא הנעל קדרמווי ושנחתה נחתה עלהוי: 19 באדרין מלכא בשפרפרא יקום בננהה וכבותה לה נבא די איריותא אלול: 20 וכמקרכבה לנבא לדניאל בכל עצייב עזק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אללהח היא אללהך די אנתה פלח לה בתדריא היכל לשיזובותך מן איריותא: 21 באדרין דניאל עם מלכא מלכלא לעלמיין חי: 22 אלהו שלח מלאה וסניר פס ארויותא ולא חבלוני כל קבל חבוליה לא עבדת: 23 באדרין לי ואף קדרמיך מלכא חבוליה לא עבדת: 24 אלמר מלכא שנייא טאב עלהוי ולדניאל אמר להנסקה מן נבא מלכא דניאל מן נבא וככל חבל לא השתכח בה די הימן והסק דניאל מן נבא וככל חבל לא השתכח בה די הימן באלהה: 25 ואמר מלכא עבורה נברא אלך די אכלו קדרזיה די דניאל ולגב איריותא רמו אונן בניהון ונשיהון ולא מטו לארעיה נבא עד די שלטו בהונ איריותא וככל גרמייהון הדרון: 26 באדרין דריוש מלכא כתוב לככל עמייא אמייא ולשניא די דארין בכל ארעה שלמכון ישנא: 27 מן קדרמי שים טעם די בכל שלטן מלכוטוי לדון זעין ורחליין מן קדר אללה די דניאל די אללהח היא אללהח ואוקים לעלמיין מלכotta די לא תתחבל ושלטנה עד סופה: 28 מшиб ומצל ועבד אתין ותמהין בשמייא ובארעא די שיזוב לדניאל מן יד איריותא: 29 ודניאל דנה הצלחה במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא:

7 בשנת חדה לבלאצער מלך בכל דניאל חלם חזזה וחזוי ראהה על משכבה באדרין תלמא כתוב ראש מאליין אמר: 2 ענה דניאל ואמר חזזה היהית בחזוי עם לילא וארו ארבע רוחוי שמייא מגיחן לימה רבא: 3 וארבע חזין רברבן סלקן מון ימא שנין דאן מן דא: 4 קדרמיה

מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי הוזען החמיד והפשע שכם חת וקדש וצבא מרמס : 14 ויאמר אליו עד ערב בקר אלף ושלש מאות וניצדק קדרש : 15 ויהי בראתי אני דניאל את הוזען ואבקשה בינה והנה עמד לנדי כמראה נבר : 16 ואשמע קול אדם בין אולוי ויקרא ויאמר נבריאל הבן להלו את המראה : 17 ויבא אצל עמדרי ובבאו נבעתי ואפללה על פניו ויאמר אליו הבן בן אדם כי לעת קץ הוזען : 18 ובדברו עמי נרדמתי על פניו ארצתה ויגע בוי ועמידני על עמדרי : 19 ויאמר הנני מודיעך את אשר היה באחרית הזעם כי למועד קץ : 20 האיל אשר ראות בעל הקרים מלכי מדוי ופרש : 21 והצפיר השער מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון : 22 והונברת ותעמדנה אשר ארבע תחתיה ארבע מלכויות מניין עמדנה ולא בכחו : 23 ובאחרית מלכותם כהתרם הפשעים יעד מלך עז פנים ומ בין חידות : 24 ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצלה ועשה והשחית עצומים ועם קדרשים : 25 ועל שכלו והצלה מרמה בידיו ובלבבו ינידיל ובשלוחה ישחית רבים ועל שר שררים יעד ובאפס יד ישבר : 26 ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם הוזען כי לימים רבים : 27 ואני דניאל נהירתי ומחלתי ימים ואוקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין :

9 בשת אחת לדריוש בן אחשוריוש מזורע מדוי אשר המלך על מלכות כשרים : 2 בשת אחת למלך אני דניאל בינו ספרי מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל רימהה הנביא למלאות להרבות ירושלים שבעים שנה : 3 ואותה את פני אל אדרני האללים לבקש חפלה ותחנונים בצום וشك ואפר : 4 ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואומרהanca אדרני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהבי ולשמי מזוזתו : 5 חטאנו ועינו והרשענו ומרנו וסור מצוחך ומשפתק : 6 ולא שמענו אל עבדיך הנבאים אשר דברו בשמק אל מלכינו שרינו ואבתינו וכל כל עם הארץ : 7 לך אדרני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום זה לאיש יהודה ולושבי ירושלים ולכל ישראל הקربים והרחיקם בכל הארץ אשר אמת הארץ ועשתה והצילהה : 8 ואשמעה אחד קדוש הדחתם שם במעלם אשר מעלו בר : 9 יהוה לנו בשת

אתה עתיק יומיא ודינה יהב לקדישי עליוןין וממנה מטה מלכotta החסנו קדרישין : 23 כן אמר חוויא ורביעתא מלכו רביעיא תחוא באראעדי תשנא מן כל מלכotta ותאכל כל ארעה ותדרשנה ותדקנה : 24 וקורニア עשרמנה מלכotta עשרה מלכין יקמונ ואחרון יקום אחריתון והוא ישנא מן קדרמייא ותלהה מלכין יחשפל : 25 ומילין לצד עלייא ימלל ולקדישי עליוןין יבלא ויסבר להשניה זמנין ורת ותיהבון ביריה עד עדן וערניון ופלג עדן : 26 ודינה יתב ושלטנה היעדון להשמדה ולהובדה עד סופה : 27 מלכotta ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמייא היבית לעם קדישי עליוןין מלכotta מלכות עלם וכל שלטニア לה יפלחון ווישטמען : 28 עד כה סופה די מלטה ana דניאל שעינוי ריעוני יבלנו זיוו ישגנו עלי ומלה לבני נתרת :

8 בשנת שלוש למלכotta בלאשיך המלך חזון נראה אליו אני דניאל אחרי הנראה אליו בתקלה : 2 ואראה בחזון ויהי בראתי ואני הייתי על אובל אויל : 3 ואשא המדרינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אלו : 4 ואשא עני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרים נבותה והאתה נבבה מן השנית והגבבה עלה באחרנה : 4 ראיינו את האיל מננה ימה וצפונה ונגבנה וכל חיות לא יעדנו לפניו ואני מציל מידי ועשה כרצנו והגדייל : 5 ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואני נגע בארץ והצפיר קרו חזות בין עינויו : 6 ויבא עד האיל בחתמת כחו : 7 ראיינו עד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו : 8 וצפיר מניע אצל האיל ויתהרמר אליו ורך את האיל וישבר את שת קרנייו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליךו ארצתה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידי : 8 וצפיר העזים הגדייל עד מארך וכעכמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לאربع רוחות השמיים : 9 ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצערה ותגדייל יתר אל הנגב ואל המזרחה ואל הצביה : 10 ותגדייל עד צבא השמיים ותפל הארץ מן הצבא ומון הכוכבים ותרמסם : 11 ועדי שר הצבא הגדייל וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקשו : 12 וצבא נתן על החתميد בפשע ותשליך אמת הארץ ועשתה והצילהה : 13 ואשמעה אחד קדוש

והקדש ישוחית עם נגיד הכא וקציו בשטף ועד קץ מלכוניה נחרצת שמנות: 27 והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישובית זבח ומונחה ועל כף שקוצים ממשם ועד כליה ונחרצתה תתק על שם:

10 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר גנלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטשאצ'ר ואמת הדבר וצבא נדול ובין את הדבר ובינה לו במרהא: 2 בימים ההם אני דניאל הייתה מהאבל שלשה שבועים ימים: 3 לחם חמימות לא אכלתו ובשר וין לא בא אל פי וסוק לא סכתו עד מלאת שלוש שבועים ימים: 4 ובוים עשרים וארבעה לחודש הראשון ואני הייתה עלי יד הנהר הנדרול הוא חדרל: 5 ואsha את עני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומנתנו חנרים בכתם אופז: 6 וגינויו כתריש ופנוי כמראה ברק ועינוי כלפי אש וזרעתו ומרגנלותו כעין נשחת קל וקול דבריו בקהל המון: 7 ווראותי אני דניאל לדברי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה נדלה נפלה עליהם ויבחרו בהחבא: 8 ואני נשארתי לדברי וארא את המראה הנדלה הזאת ולא הייתה נרדם על פני ופנוי ארצתה: 10 והנה יד נגעה بي ותני עלי ברכיו וכפotta ידי: 11 ויאמר אליו דניאל איש חמימות הבן בדברים אשר אנקו דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדתי מרדע: 12 ויאמר אליו אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לך להבון ולהתענוות לפני אליה נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך: 13 ושר מלכות פרס עמד לנגיד עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשונים בא לעזרני ואני מותרתי שם אצל מלכי פרס: 14 ובאתו להביך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון למים: 15 ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצתה ונאלמתי: 16 והנה עמי כדברים האלה נתתי פני ארצתה ונאלמתי: 16 והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדרבה ואמרה אל העמד לנגיד אני במראה נחפכו צירוי עלי ולא עצרתי כה: 17 והיך יכול עבד אני זה לדבר עם אמי זה ואני מעתה לא יעמוד כי כח ונשמה לא נשארה כי: 18 ויסוף וגע בי כמוראה אדם ויחוקני: 19 ויאמר אל תירא

הפנים למלכינו לשרינו ולאבתיינו אשר חטאנו לך: 9 לאדרני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: 10 ולא שמענו בקהל יהוה אלהינו לлечת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנכאים: 11 וככל ישראל עברו את תורתך וסור לבתי שמו בקהל ותתק עליינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבר האלים כי חטאנו לנו: 12 ויקם את דבריו אשר דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עליינו רעה גדרה אשר לא נשתה החת כל השמים כאשר עשתה בירושלם: 13 כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עליינו ולא חלינו את פנו יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: 14 וישקד יהוה על כל מעשיו אשר עשה עליינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקהל: 15 ועתה אדרני אלהינו אשר הוצאת אבתינו ירושלם ועמד להחרפה לכל סכיבתינו: 16 ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ועל תחנוןיו והאר פניך על מקרך השם למען אדרני: 18 התה אלהי אונך ושמע פקחה עיניך וראה שמתהינו והעיר אשר נקרא שמק עליה כי לא על צדקהינו אנחנו מפלים תחנוןינו לפניך כי על רחמיך הربים: 19 אדרני שמעה אדרני סלהה אדרני הקשيبة ועשה אל תאהר למענך אלהי כי שמק נקרא על עירך ועל עמדך: 20 ועוד אני מדבר ומתחפל ומתורה החטאתי והחתאת עמי ישראל ומפל תחנותי לפני יהוה אלהי על הר קדרש אלהי: 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר דאיyi בחזון בתקלה מעף ביעף נגע אליו כתעת מנהת ערב: 22 ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאת להשכילך בינה: 23 בתקלה תחנוןיך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמימות אתה ובין בדבר והבן במרהא: 24 שבעים שבעים נחתק על עמדך ועל עיר קדרש לכלא הפשע ולחמת חמאות ולכפר עון ולהביא צדקה עלמים ולחמת חזון ונביא ולמשח קדש קדשים: 25 ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיכ ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושביעים שנים ושנים חשוב ונבנתה הרוח וחרוץ ובצוק העתים: 26 ואחריו השבעים שנים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר

ישבר ולא באפים ולא במלחמה: 21 ועמד על כנו נבואה ולא נהנו עלי הור מלכות ובא בשלוחה והחזיק מלכות בחילקלוקות: 22 וורעות השטף שטפו מלפניו וישברו ונומ נגיד ברית: 23 וכן התהברות אליו יעשה מרומה ועלה ועדים במעט נוי: 24 בשלוחה ובמשמעו מדינה יבו ואעשה אשר לא עשו אבותיו אבותיו בזה ושלל ורכוש להם יבזר וועל ממצרים יחשב מהשבתו ועד עת: 25 ויער כחו ולכבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלהק הנגב ותגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאר ולא יעמד כי יחשבו עליו מהשבות: 26 ואכל פת בנו ישברוו וחוילו ישטוף ונפלו חללים רכבים: 27 ושניהם המלכים לבכם למרע וועל שלחן אחד כוב ידברו ולא תלחח כי עוד קץ למועד: 28 וישב ארציו ברכוש נדול ולכבו על ברית קדש ועשהشب לארצו: 29 למועד ישוב ובא נגב ולא תהיה קראשנה וכאהרנה: 30 ובאו בזים כתים ונכח ושב ועם על ברית קודש ועשהشب ויבן על עזבי ברית קדר: 31 וזרעים ממניו יעדמו וחללו המקדש המעווי והסירו התמיד וננתנו השקוון מושומים: 32 ומרשייע ברית יחניף בחילוקות עם ידע אלהו יחזקו ועשוי: 33 ומשכילי עם יכינו לרכבים ונכשלו בחרב ובלחהה בשבי ובזיה ימים: 34 ובכחשלם יעוזו עד מעט ונלו עליהם רכבים בחילקלוקות: 35 ומן המשיכלים יכשלו לצרוף בהם ולבדר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד: 36 ועשה קרצינו המלך ויתרומים ויתנדל על כל אל וועל אל אלים ידרבר נפלאות והצליח עד כללה זעם כי נחרצתה נשתה: 37 וועל אלהו אבותיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלה לא יבין כי על כל יתנדל: 38 וללאה מעזים על ננו יכבד וללאה אשר לא ידעתו אבותיו יכבד בזוב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות: 39 ועשה למגצרים מעזים עד מהה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשלים ברכבים עם אלה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשלים ברכבים ואדרמה יחולק במחירות: 40 ובעת קץ יתננה עמו מלך הנגב ויתהער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רכבות ובא באניות ושתף ועבר: 41 ובא הארץ הצבי ורכבות יכשלו ואלה ימלטו מיזדו אדום ומואב וראשית בני עמו: 42 וישלח ידו באניות וארץ מצרים לא תהיה לפלייה: 43 ומשל במכמני הזוב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: 44 ושמעות יבהלהו ממזורה ומצפון ויצא בחמא נדלה להשמד וללהרים

איש חמדות שלום לך חוק וחוק וכדברו עמי התהוקתי ואמרה ידבר אדרני כי חזקתי: 20 ויאמר הידעת למה באתי לך ועתה אשוב להלכם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא: 21 אכל אגיד לך את הרשות בכתב אמתה ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם:

11 ואני בשנת אחת לדריש המדי עמד למחזיק ולמעו לו: 2 ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו עיר הכל את מלכות יון: 3 ועמד מלך נבור ושל ממש רב ועשה כרצונו: 4 וכעמדו תשר מלכוות ותחץ לאربع רוחות השמיים ולא לאחריתו ולא כמשל אשר משל כי תנש מלכוות ואחרים מלבד אלה: 5 ויהזק מלך הנגב ומן שריו ויהזק עליו ומשל ממש רב ממשתו: 6 ולקץ שניים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא חצץ כוח הורע ולא יעד וזרעו ותנתן היא ומביאה והילדת מהזקה בעתים: 7 ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעו מלך הצפון ועשה בהם והחזק: 8 וגם אלהים עם נסכים עם כל' חמדות כסף ווחב בשבי יבא מצרים והוא שניים יעמד מלך הצפון: 9 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדרמו: 10 ובנו יתגנוו ואספו המון חילם רכבים ובא בוא ושתף ועבר ווישב ויתגנוו עד מעזה: 11 ויתמד מר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידיו: 12 ונשא ההמון ירום לבבו והפל רכבות ולא יעו: 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: 14 ובעתים ההם רכבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי עמק נישאו להעמיד חזון ונכשלו: 15 ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכדר עיר ממצירות וזרעות הנגב לא יעדום ועם מבחריו ואין כה לעמד: 16 ווישע הבא אליו כרצינו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידיו: 17 ווישם פניו לבוא בתקף כל מלכוות וישראלים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשוויה ולא תעמד ולא לו תהיה: 18 וישב פניו לבוא ולכדר רכבים והשכית קצין חרפטו לו בלתי חרפטו ישב לו: 19 וישב פניו למעוזי ארציו ונכשל גנול ולא ימצא: 20 ועמד על כנו מעביר נונש הדר מלכות ובאים אחדים

רבים: 45 וויטע אהלי אפרדו בין ימים להר צבי קדרש ובא עד קצו ואין עוזר לו:

12 ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הנдол העמד על בני ענק והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט ענק כל הנמצא כתוב בספר: 2 ורבים מישן אדרמת עפר יקיצו אלה לחי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: 3 ווהמשכלים יהרו כוחר הרקיע ומצדיקו הרבים ככוכבים לעולם ועד: 4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתום הספר עד עת קץ ישטו רבים ותרבה הדעת: 5 וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפט היאר ואחד הנה לשפט היאר: 6 וויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מותי קץ הפלאות: 7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמיים וישבע בחו העולם כי למועד מועדיהם והצוי וככלות נפי' יד עם קדש תכלינה כל אלה: 8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדרני מה אחרית אלה: 9 וואמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ: 10 יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשינו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכלים יבינו: 11 ווימת הוסר התמיד ולתת שקוין שם ימים אלף מאות ותשעים: 12 אשרי המהכה ונגע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: 13 ואתה לך לקץ והגנה ותעמד לרלך לקץ הימים:

13 בני אדרניקם שיש מאות ששים ושהה: 14 בני בניי אלפים חמשים ושהה: 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארכבעה: 16 בני אטר ליזקיה תשעים ושמנה: 17 בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה: 18 בני יורה מאה ושנים עשר: 19 בני חם מאותים עשרים ושלשה: 20 בני נבר התשעים וחמשה: 21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה: 22 אנשי נטפה חמשים ושהה: 23 אנשי ענתה מאה עשרים ושמנה: 24 בני עזמות ארבעים ושנים: 25 בני קריית ערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: 26 בני הרמה ונבע שיש מאות עשרים ואחר: 27 אנשי מכם מאה עשרים אשר ברישולם: 28 אנשי בית אל והען מאהים עשרים ושלשה: 29 בני נבו חמשים ושנים: 30 בני מגביש מאה חמשים ושהה: 31 בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארכבעה: 32 בני חרם שלש מאות ועשרים: 33 בני לדר חדיד ואנו שבע מאות עשרים וחמשה: 34 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 35 בני סנהה שלשת אלפיים ושמאות שלשים: 36 הכהנים בני ידועה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 37 בני אמר אלף חמשים ושנים: 38 בני פשchor אלף מאתים ארבעים ושבעה: 39 בני חרם אלף ושבעה עשר: 40 הלוים בני ישען וקדמייא לבני הדרויה שבעים וארכבעה: 41 המשרדים בני אסף מאה עשרים ושמנה: 42 בני השערדים בני שלום בני אטר בני תלמון בני יעקב בני חטיאה בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: 43 הנתינאים בני ציהא בני חושאפא בני טבעות: 44 בני קרס בני סיעה בני פרון: 45 בני לבנה בני חנבה בני עקוב: 46 בני חגב בני שלמי בני חנן: 47 בני גדר בני נחר בני ראייה: 48 בני רצין בני נקודה בני גוז: 49 בני עזא בני פסח בני בסי: 50 בני אסנה בני מעונים בני נפיסים: 51 בני בקבוד בני חוקפה בני הרחוור: 52 בני בצלות בני מוחודא בני חרשא: 53 בני ברקוש בני סיסרא בני תמה: 54 בני נציה בני חטיא: 55 בני עבדי שלמה בני סטי בקבודה בני פרודא: 56 בני יעה בני דרכון בני גדר: 57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבאים בני אמי: 58 כל הנתינאים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 59 ואלה העליים ממלח תל חרשא כרוב אדע אמר ולא יכולו להגידי בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: 60 בני דליה בני טוביה בני נקודה שיש מאות חמשים ושנים: 61 ומבני הכהנים בני חביה

1 ובסנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וום במקتب לאמר: 2 כה אמר כרש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השם והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה: 3 מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא אלהים אשר ברישולם: 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא נר שם נשאחו אנשי מקמו בכסף ובזבוב וברכוש ובכמנה עם הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם: 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם: 6 וכל סביבתיהם חזוק בירידיהם בכל כסף בזבוב וביבמה ובמנדרות לבך על כל התנדב: 7 והמלך כורש הוציא את כל בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירישלם ויתנם בבית אלהיו: 8 ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לשਬצר הנשי ליהודה: 9 ואלה מספרם אנרטלי והב שלשים אנרטלי כספר אלף מחלפים תשעה ועשרים: 10 כפורי זהב שלשים כפורי כספר משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: 11 כל כלים זהב ולכסף חמשת אלפיים וארבע מאות הכל הعلاה שבצער עם הعلاה הנוללה מבבל לירושלם:

2 ואלה בני המדינה העלים משבי הנוללה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל לבבל וישבו לירושלם ויהודה איש לעיר: 2 אשר בא עם זרבבל ישוע נחמיה שרים רעליה מרדכי בלשון מספר בניו רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 3 בני פרעוש אלפיים מאה שבעים ושנים: 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 5 בני אדרח שבע מאות חמשה ושבעים: 6 בני פחת מזאוב לבני ישוע ואלפיים שמנה מאות ותשעים: 7 בני עילם אלף מאות חמשים וארכבעה: 8 בני זטא תשע מאות וארכבעים וחמשה: 9 בני צו שבע מאות ותשעים: 10 בני בני ששה מאות ארבעים ושנים: 11 בני בכיר שיש מאות עשרים ושלשה: 12 בני עזנד אלף מאות עשרים ושנים:

הכהנים מלבשים בחצצרות וחלוים בני אסף במצתותם להלל את יהוה על ידי דוד מלך ישראל: ²² בויענו בהלן ובחרות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה נדולה בהלל ליהוה על היסוד בית יהוה: ²³ ורוכבים מהכהנים והלוים וראשי האבות והקנאים אשר ראו את הבית הראשון בסיסו זה הבית בעניהם בזמנים בקהל נדול ורוכבים בתרועה בשם מה להרים קול: ²⁴ ואין העם מכיריהם קול תרועה השמה להרים וכי העם מריעים תרועה נדולה והקהל נשמע עד למרחוק:

4 ²⁵ וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הנולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל: ²⁶ וינשו אל זרבבל ואל ראש האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרשו לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעללה אתינו פה: ²⁷ ויאמר להם זרבבל וישע ושאר ראש האבות לשראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס: ²⁸ ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומכליהם אותם לבנות: ²⁹ ווסכרים עליהם ויעצם להפר עצמתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריש מלך פרס: ³⁰ ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלים: ³¹ ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכותב הנשtron כתוב ארמיית ומתרגמו ארמיית: ³² רחום בעל טעם ושמי ספרא כתובו אגרה חדה בעל ירושלים לארתחששתא מלכא נכנא: ³³ אדרין רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שונכיא דהוא עלמייא: ³⁴ ושאר אמייא די הנלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה וכעננת: ³⁵ דנה פרשנן אגרטה די שלחו עלהו על ארתחששתא מלכא עבדיך איש עבר נהרה וכעננת: ³⁶ ידייע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עליינא אותו לירושלים קרייתא מרדרתא ובאשתא בנין ושורי אשכלהו ואשיה יחוינו: ³⁷ כען ידייע להוא למלכא די הון קרייתא דך תחבנא ושוריית ישתכלין מנדח כלו והלך לא ינתנו ואפחים מלכים חנוק: ³⁸ כען כל קבל די מלך היכלא

בני הקוז בני ברזולי אשר לך מבנות ברזולי הנלעדי אשר ויקרא על שמו: ³⁹ אלה בקשו כתובם המתויחים ולא נמצאו וניגלו מן הכהנה: ⁴⁰ ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים: ⁴¹ כל הקהל כאחד ארבע רבעא אלף שלש מאות ששים: ⁴² מלבד עבדיהם ואמהותם אלה שבעת אלף שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים משרדות מאות מאות: ⁴³ סוסיהם שבע מאות שלשים ושהה פרדייהם מאותם ארבעים וחמשה: ⁴⁴ נמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמריהם שתת אלף שבע מאות ושערם: ⁴⁵ ומראשי האבות בכוואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלוהים להעמידו על מכנו: ⁴⁶ כחחים נתנו לאוצר המלאה זהב דרכמנום שרבאות ואלף וכסף מנינן חמשת אלפיים וכחנתה כהנים מאה: ⁴⁷ וישבו הכהנים והלוים ומון העם והמשדרים והשוערים והנתנים בעיריהם וכל ישראל בעריהם:

3 ⁴⁸ וונע החדש השבעי ובנו ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם: ⁴⁹ ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שלוחיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עלייו עלות ככתוב בתורת משה איש האלוהים: ⁵⁰ ויכינו המזבח על מכונתו כי באימה עליהם מעמי הארץ ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: ⁵¹ ויעשו את חן הסוכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביום: ⁵² ואחריכן עלת חמיר ולחדרים ולכל מועדיו יהוה המקדשים ולכל מהרב נרבה ליהוה: ⁵³ מיום אחד לחדש השבעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: ⁵⁴ ויתנו כסף לחצבים ולהחרשים ומאלך ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אלים יפוא כראשון כורש מלך פרס עליהם: ⁵⁵ ובשנה השניה לבואם אל בית האלוהים לירושלים בחדרש השני החלו זרבבל בן שלוחיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחים הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבוי ירושלם ויעמידו את הלויים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלכת בית יהוה: ⁵⁶ ויעמד ישוע בניו ואחיו קדרמייאל ובנינו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאה בבית האלוהים בני חנד בניםיהם ואחיהם הלוים: ⁵⁷ ויסדו הבנים את היכל יהוה ויימרו

אבן גלול וاع מותשム בכתלייא ועבידתא דך אספראן מהעברדא וממצלה בידיהם: 9 אידין שאלנא לשבייא אלך כנמא אמרנא להם מון שם לכם טעם ביתה דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: 10 ואף שמהתעם שאלנא להם להודוועך דרי נכתב שם נבריא דרי בראיים: בו וכנמא הטעמא התיבונא לממר אנתנא המו עבדוהי דרי אללה שמייא וארעא ובנין בייחא דרי הוא בנה מקדמת דנה שניין שניין ומילך לישראל רב בנהו ושכללה: 11 להן מון דרי הרנוו אbehתנא לאלה שמייא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדייא ובויה דנה סתרה ועמה הנלי לבבל: 12 ברם בשנת חורה לכורש מלכא דרי בבל כורש מלכא שם טעם בית אללה דנה לבנה: 13 ואף מאניא דרי בית אללה דרי דהבה וכספא דרי נבוכדנצר הנפק מן היכלא דרי בירושלם והוביל המו להיכלא דרי בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא דרי בבל ויהיבו לשਬצער שמה דרי פחה שמה: 14 ואמר ליה אלה מאניא שא אול אחת המו בהיכלא דרי בירושלם ובית אלה יתבנה עד אתרה: 15 אידין שבחצרא דך אטה יהב אישא דרי בית אלה דרי בירושלם ומון אידין ועד כען מהתבנה ולא שלם: 16 וכען חן על מלכא טב יתפרק ביתה נגויא דרי מלכא תהמה דרי בבל הן איתי דרי מון כורש מלכא שם טעם למבנא בית אלה דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עליינא: מלך פרס:

6 באידין דריוש מלכא שם טעם וכקרו בבית ספריא דרי גנויא מהחtiny תהמה בבל: 1 והשתכח באחמתא בכירתא דרי במדרי מדינה מגלה חדה וכן כתיב בונה דרכונה: 2 בשנת חורה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלה בירושלם ביתה יתבנה אתר דרי דבחין דבחין ואשוחיו מסוכבלן רומה אמיין שחין פתיה אמיין שחין: 3 נדבכין דרי אבן גלול חלה ונדרך דרי אע חדת ונפקתא מן בית מלכא תהיח: 4 ואף מאני בית דרכון על דנה: 5 כנמא אמרנא להם מון אונון שמתה נבריא דרי דנה בניתא: 6 ועין אלהם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש ייך ואידין יתבון נשתונה על דנה: 7 פהשנן אגרתא דרי שלח חtiny פחה עבר נהרה ושטר בזוי וכנותה אפרסcia דרי עבר נהרה על דריוש מלכא: 8 פהנמא שלחו עלווה וכדרנה כתיב בונה לדריוש מלכא שלמא כלא: 9 ידיע להוא למילכא אולנא ליהוד מדינה לבית אלה דרא ותוא מהתבنا

ספר מוהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כדי יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: ויעלו מבני ישראל וממן הכהנים והלוים והמשרדים והשעריטים והנתינאים אל ירושלים בשנה שבע לארתחשסתא המלך: 8 ויבא ירושלים בחדר החמייש יהיא שנות השבעית שנות: ויבא ירושלים בחדר החמייש יהיא שנות השבעית למלך: 9 כי באחר לחדר הראשון הוא יסיד המעללה מבבל ובאחד לחדר החמייש בא אל ירושלים כדי אלהיו הטובה עליו: 10 כי עוזרא הכהן לבבו לדרוש את תורה יהוה ולעתה וללמוד בישראל חק ומפט: 11 וזה פרשנין הנשtron אשר נתן המלך ארתחחשסתא לעוזרא הכהן הספר דבריו מכות יהוה וחקיו על ישראל: 12 ארתחחשסתא מלך מלכיא לעוזרא כהנא ספר דתא די אלה שמייא נמיר וכענין: 13 מני שים טעם דרי כל מחרדב במלכויות עמו ישראל וכנהנוו ולוייא למחק לירושלים עמק יתק: 14 כל קבל די מון קדם מלכיא ושבעת יעתהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בירך: 15 ולહיללה כסף ורחב די מלכיא ויעתווי הגדבו לאלה ישראל די בירושלם משבנה: 16 וככל כסף ורחב די תהשח בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וככהניא מתנדבין לבית אליהם די בירושלם: 17 כל קבל דנה אספראן תקנא בספאה דנה תורין דכריין אמרין ומנהתהון ונסכיהון ותקרב המן על מדברה די בית אליהם די בירושלם: 18 ומה די עלייך ועל אחיך ייטב בשאר כספה ורחבבה למועד כרעות אליהם תעבדו: 19 וממייא די מותהביבן לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלים: 20 ושאר חשות בית אלהך די יפלך לך למנתן נתן מן בית גנו מלכיא: 21 וממייא אלה ארתחחשסתא מלכיא שים טעם לכל נורבראי די עבר נורה דרי כל די ישאלנכון ערוא כהנא ספר דתא די אלה שמייא אספראן יתעבד: 22 עד כסף ככריין מאה ועד חנשין כריין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלהך די לא כתוב: 23 כל די מון טעם אלה שמייא יתעבד אדרוזא לבית אלה שמייא די למה יהוא קצף על מלכויות מלכיא ובנווי: 24 ולכם מהודעין די כל כהניא ולוייא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלה דנה מדחה בלוי והליך לא שליט למרמא עלייהם: 25 ואנת ערוא כחכמת אלהך די בירך מני שפטין ודיןין די להונן דאנין כל עמה די עבר נורה לכל ידע דתוי אלהך ודי לא ידע תהורען: 26

אלך למבנה בית אלהא דך ומנכסי מלכיא די מודה עבר נהדר אספראן נפקחא תהוא מהתהבא לנבריא אלך די לא לבטלא: 9 ומזה חשון ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמייא חנשין מלח חמר ומשה כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתיהב להם יום בוים די לא שלוי: 10 די להונן מהקדרבין ניחוחין לאלה שמייא ומצלין לחמי מלכיא ובנווי: 11 וממי שים טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח עז מן ביתה ווקף יתמהא עלייך וביתה נולו יתעבר על דנה: 12 ואלה די שכן שמה חמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמתה טעם אספראן יתעבד: 13 אדין חתני פחה עבר נהרה שת בונו וכנותהון לקלבל די שלח דריוש מלכיא כנמא אספראן עבדו: 14 ושביבי יהודיא בנין ומצלחין בנכואת חני נבייה וככירה בר ערוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריווש וארתחחשסתא מלך פרס: 15 וושיציא ביתה דנה עד יום תלתה לרוח אדר די היא שנת שת למלכויות דריוש מלכיא: 16 ועבדו בני ישראל כהניא ולוייא ושאר בני גלותא חנכת בית אלה דנה בחודה: 17 ותקרכבו לחנכת בית אלה דנה תורין מאה דכריין מאהון אמרין ארבע מאה ואפידי עזין להטיא על כל ישראל תרי עשר למניין שבתי ישראל: 18 ותקימו כהניא בפלהתהון ולוייא במחלקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתוב ספר משה: 19 וייעשו בני גנולה את הפסח באדבעה עשר לחדר הראשון: 20 כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם טהורים וייחשו הפסח לכל בני גנולה ולאחיהם הכהנים ולחם: 21 ויأكلו בני ישראל השבים מהגנולה וככל הנבל מטמא נוי הארץ אליהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: 22 וייעשו חן מזות שבעת ימים בשמהה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשר עלייהם לחוק ידיהם במלאתה בית האלים אלהי ישראל:

7 ואחר הדברים האלה במלכויות ארתחחשסתא מלך פרס עוזרא בן שריה בן עוזיה בן חלקיה: 2 בן שלם בן צדוק בן אחיטוב: 3 בן אמריה בן עוזיה בן מרים: 4 בן זרחה בן עוי בן בכוי: 5 בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש: 6 הוא עוזרא עלה מבבל והוא

כ"י בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים לעזרנו מאובי בדרכ כ"י אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשו לטובה ועו"ז ואפו על כל עזוביו: 23 ונזומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו: 24 ואבדילה משרי הכהנים 25 שניהם עשר לשרכיה חשביה ועםם מאוחיהם עשרה: 26 ואשקללה להם את הכסף ואת הזהוב ואת הכלים תרומות ואשקללה להם את הכסף ואת הזהוב ואת הכלים תרומות בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים: 26 ואשקללה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מה לכרים והב מה ככר: 27 וכפרי זהב עשרים לארכנים אלף וכלי נחת מצחב טובה שניים חממות כזהב: 28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהוב נרכבה ליהוה אלהי אבותיכם: 29 שקדו ושמרו עד תשליל לפני שדי הכהנים והלויים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה: 30 וקבעו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהוב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו: 31 ונשעה מנהר והוא ב שניים עשר לחדר הראשון לכת ירושלם ויד אלהינו היהת עליינו ויצילנו מכך יאוב יאורב על הדרך: 32 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה: 33 ובוים הרביעי נשקל הכסף והזהוב והכלים בכית אלהינו על יד מרמותה בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועםם יו"בך בן ישע ונונדריה בן בנוי הליים: 34 במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת היהיא: 35 הbabim מהשבוי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שניים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חתאת שנים עשר הכל עולה ליהוה: 36 ויתנו את דתוי המלך לאחדרפני המלך ופחות עבר הנهر ונשאו את העם ואת בית האלים:

9 וככלות אלה נשאו אליו השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלויים מעמי הארץות כתועבתיהם לכנען החתי הברי היבוסי העמני המאי המצרי והאמריו: 2 כי נשאו מבנותיהם להם ובניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארץות ויד השרים והסננים הייתה במעלה הזזה ראשונה: 3 וכמושיע את הדבר הזזה קערת את בנדי ומעלוי ואמרתה משער ראשיו זוקני ואשבה מושום: 4 ואלי יאספו כל חרד בדבריו אלהי ישראל על מעלה הגולה ואני ישב משומם עד למנהל הארץ: 5 ובמנחת

וכל די לא להוא עבר דתא די אלהיך ודרתא די מלכא אספראנה דינה להוא מתעביר מנהה הון למותה הון לשratio הון לענש נכסין ולאסודין: 27 ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם: 28 ועלי הטה חסד לפניו המלך ויעציו ולכל שריה המלך הנברים ואני התזקתי כי יהוה אלהי עלי ואקבצתה מישראל ראים לעלות עמי:

8 ואלה ראשי אבותיהם והתייחסם העלים עמי במלכות ארתחשתא המלך מבבל: 2 מבני פינחס נרשם מבני איתמר דניאל מבני דודיך חטוש: 3 מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחס לזכרים מהה ומשם: 4 מבני פתח מואב אליהו עין זרחה ועמו מאות הזכרים: 5 מבני שכניה בן יהואל ועמו שלש מאות הזכרים: 6 ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים: 7 ומבני עילם ישעה בן עתלה ועמו שבעים הזכרים: 8 ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שבעים הזכרים: 9 מבני יו"ב עבדיה בן יהואל ועמו מאותם ושמנה עשר הזכרים: 10 ומבני שלומית בן יוספה ועמו מאה וששים הזכרים: 11 ומבני בכיר זכירה בן בכיר ועמו עשרים ושמנה הזכרים: 12 ומבני עוזד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ושורה הזכרים: 13 ומבני אדרנים אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעיאל ושמעה ועמהם ששים הזכרים: 14 ומבני בני עותי זבוד ועמו שבעים הזכרים: 15 ואקבצתם אל הנهر הבא אל אלהו ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ו מבני לו לא מצאי שם: 16 ואשלחה לאלייזור לאדריאל לשמשה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכירה ולמשלום ראשים וליויריב ולאלנתן מבנים: 17 ואוצאה אותם על אדרו הראש בכספיא המקום

ואשינה בפיהם דברים לדבר אל אדרו אליו הנחונים בכספיא המקום להביא לנו משרותם לבית אלהינו: 18 ויביאו לנו כי אליהנו הטובה עליינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובנינו ואהיו שמנה עשר: 19 ואת חשביה ואתו ישעה מבני מררי אחים ובניהם עשרים: 20 ומן הנחונים שניין דודיך ודודים לעבדת הלויים נתנים מאותם ועשרים כלם נקבעו בשםות: 21 ואקרו שם צום על הנهر אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנה דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכשנו: 22

וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעלה הנוללה: 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הנוללה להקבץ ירושלים: 8 וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכשו והוא יברד מוקהה הנוללה: 9 ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחידש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מריעדים על הדבר ומהגשים: 10 ויקם עוזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמה רצונו והברלו עמי הארץ ומן הנשים הנכריות: 11 ויענו ישראל: 12 ועתה תננו תודה ליהוה אלהי אביכם ועשו כל הקהיל ויאמרו קול נורול כן דבריך עליינו לעשות: 13 אבל העם רב והעת נשים ואין כה לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הוה: 14 יעמדו נא שרינו לכל הקהיל וכל אשר עברינו החשיב נשים נכריות יבא לעתים מזומנים ועםם זקני עיר ועיר ושפתייה עד להшиб חרון אף אלהינו ממננו עד לדבר הוה: 15 אך יונתן בן עשהאל ויחודה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלו עזרים: 16 ויעשו כן בני הנוללה ויברלו עוזרא הכהן ראש האבות לבית אביהם וככלם בשמות ישבו ביום אחד לחידש העשוי לדרישת הדבר: 17 ויכללו בכל נשים החшибו נשים נכריות עד יום אחד לחידש הראשון: 18 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישע בן יוצדק ואחיו מעשה ואלייעזר ויריב ונדרליה: 19 ויתגנו ידים להוציא נשיםיהם ואשימים איל צאן על אשומות: 20 ומבני אמר חנני זובדריה: 21 ומבני חרם מעשיה ואליה ומשעיה ויחיאל ועיזא: 22 ומבני פשחור אליעני מעשיה שמעיאל נתnal יזובד ואלעשה: 23 ומן הלויים יזובד ושמי וקליה הוא קליטה פתחיה יהודה ואליעזר: 24 ומן המשרדים אלישיב וממן השערדים שלם וטלם ואורי: 25 ומישראל מבני פרעש רמיה וויה ומלכיה ומינון ואלעזר וממלכיה ובניה: 26 ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל מתניה וירמות זובד ועיזא: 27 ומבני בבי יהונן חנניה זבי עתלי: 28 ומבני בני משלם מלך ועדיה ישב ושאל רמות: 29 ומבני פחת מואב עדנא וככל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנסה: 30 ובני חרם אליעזר ישיב

הערב קמתי מעתני ובקרעי בגדי ומעילוי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי: 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבוי למעלה ראש ואשמתנו נדלה עד לשמיים: 7 מימי אבותינו אנהנו באשמה נדלה עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו מלכנו כהנינו ביד מלכי הארץ בחרב בשבי ובכזה ובבשת פנים כהיום הזה: 8 ועתה כמעט רגע היהת תחנה מאת יהוה אלהינו להשair לנו פליטה וلتת לנו יתד במקום קדשו להאריך עינינו אלהינו ולמתנו מחייה מעט בעבדתנו: 9 כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עבנו אלהינו ויט עליינו חסד לפני מלכי פרס לחחת לנו מחייה לורום את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתו ולתת לנו נדר ביהודה ובירושלם: 10 ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עבנו מצותיך: 11 אשר צוית ביד עבדיך הנבאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארץ בתועתיהם אשר מלאה מפה אלפה בטעתם: 12 ועתה בנותיכם אל תנתנו לבניהם ובנותיהם אל תshaw לבניכם ולא תדרשו שלם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: 13 ואחרי כל הבא עליינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הנדרלה כי אתה אלהינו חשבת למטה מעוננו ונתחה לנו פליטה כזאת: 14 והנסוב להפר מצותיך ולהתחנן בעמי התעבות האלה הלא תאנך בנו עד כללה לאין שארית ופלטה: 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהום הזה הננו לפניו באשמתינו כי אין לעמוד לפניו על זאת:

10 וכחטפל עוזרא וכחטפו בכה ומונפל לפני בית האלים נקבצו אליו מישראל קהיל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכço העם הרבה בכה: 2 ווין שכניה בין חייאל מבני עולם ויאמר לעוזרא אנחנו מעלו באלהינו ונשב נשים נכריות עמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: 3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והתולד מהם בעצת אדרני והחרדים במצבם אלהינו וכחורה יעשה: 4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חוק ועשה: 5 ויקם עוזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות דברך הוה וישבעו: 6 ויקם עוזרא מלפני בית האלים וילך אל לשכת יהונן בן אלישיב

מלכיה שמעיה שמעון: 32 בנימן מלוך שמריה: 33 מבני
השם מהני מחתה זבר אליפלט ורמי מנסה שמעי: 34
מבני בני מעדן עמרם ואואל: 35 בניה בדיה כלוחי: 36
וניה מרמותה אלישיב: 37 מהניה מהני וייעשו: 38 ובבני ובבני
שמעי: 39 ושלמיה נתן ועדיה: 40 מכנדבי שיש שרוי: 41
עזראל ושלמיתו שמריה: 42 שלום אמריה יוסף: 43 מבני
נבו יעיאל מחתיה זבר ובינה ידו ויואל בניה: 44 כל אלה
נשי נשים נכריות ויש מהם נשים ויישמו בנים:

לו זמן: 7 ואומר למלך אם על המלך טוב אנגורות יתנו
לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבורי ני עד אשר אבוא
אל יהודיה: 8 ואנרגת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך
אשר יתן לי עצים לקורות את שער הבירה אשר לבית
ולחומרת העיר ולכיתה אשר אבוא אליו יותן לי המלך
כיד אלהי הטובה עלי: 9 ואבוא אל פחוות עבר הנהר
ואתנה להם את אנגורות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל
ופדרשים: 10 וישמע סנבלת החרני וטוביה העבר העמני
וירע להם רעה גדרה אשר בא אדם לבקש טובה לבני
ישראל: 11 ואבוא אל ירושלים והוא שם ימים שלשה:
12 ואקום ליליה אני ואנשיים מעט עמי ולא הגדרתי לאדם
מה אלהי נתן אל לביו לעשות לירושלים ובכמה אין עמי
כى אם הכהמה אשר רכב בה: 13 ואצאה בשער
הניא ליליה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואהוי
שבר בחומרת ירושלים אשר הם פרוצים ושעריה אכלו
בаш: 14 ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין
מקום להכמה לעבר תחתיו: 15 ואהוי עליה בנחל ליליה
אהוי שבר בחומרה ואושב ואבוא בשער הניא ואשוב: 16
והסננים לא ידעו أنها הילכתי ומה אני עשה וליהודים
ולילכתיים ולחרדים ולנסנים וליתר עשה המלאכה עד כן
לא הגדרתי: 17 ואומר אליהם אתם ראים הרעה אשר אנתנו
באה אשר ירושלים הרבה ושעריה נצחו באש לכלו ונבנה
את חומרת ירושלים ולא נהייה עוד חרפה: 18 ואנגיד להם
את יד אלהי אשר הדיא טוביה עלי ואף דברי המלך אשר
אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויזקזקו יידיהם לטובה: 19

וישמע סנבלת החרני ושעריה העבר העמני ונשם העברי
וילענו לנו ויבזו עלנו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם
עשים העל המלך אתם מרדדים: 20 ואшиб אתם דבר
ואומר להם אלהי השם הוא יצילח לנו ואנחנו עבדיו
נקום ובנינו ולכם אין חלק יצדקה ווכרון בירושלם:

3 ווקם אל לישיב הכהן הגדול ואהוי הכהנים ויבנו את
שער הצאן מה קדרשו ווימודו דלתתיו ועד מנדל
המאה קדרשו עד מנדל החנאל: 2 וועל ידו בנו אנשי
ירחו וועל ידו בנה זכור בן אמריו: 3 ואת שער הדנים
בנו בני הסנאה מה קדרשו ווימודו דלתתיו מנעוליו
ובריהיו: 4 וועל ידם החזוק מרמות בן אוריה בן הקוץ
ומהילך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה
ועל ידם החזוק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם

1 דברי נחמייה בן חכליה ויהו בחדש כסלו שנה עשרים
ואני היהי בשושן הבירה: 2 ויבא חננו אחד מהו הוא
וأنשים מיהודה ויאسلم על היהודים הפליטה אשר
נסארו מן השבי ועל ירושלים: 3 ויאמר לו לתשאדים
אשר נשארו מן השבי שם מדינה ברעה גדרה ובחרפה
וחומרת ירושלים מפרצת ושעריה נצחו באש: 4 ויהי
כשמי את הדברים האלה ישבתי ואכבה ואתאבלה
ימים ואהוי צם ומחפכל לפני אלהי השם: 5 ואמר أنا
יהוה אלהי השם האל הנדרול והנורא שמר הברית
וחסדר לאחביו ולשמרי מצותיו: 6 תהיה נא אינך קשבת
ועניך פתוחות לשמע אל חפלת עבדך אשר אני
מוחפכל לפני הימים יומם וליליה על בני ישראל עבדך
ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית
אבי חטאנו: 7 חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצוות
ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך: 8
זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם
תמעלו אני אפיין אתכם בעמיהם: 9 ושבתם אליו ושמרתם
מצוותי ועשיותם אתם אם יהיה נדיחכם בקצתה השם
משם אקbezם והבוואים אל המוקם אשר בחרתו לשכנן
את שמי שם: 10 והם עבדיך ועמדך אשר פרדית בכח
הגדול ובידך החזקה: 11 אני אדרני תהיה נא אינך קשבת
אל חפלת עבדך ואל חפלת עבדך החפצים לריהה את
שםך והצליליה נא לעבדך הימים ותנחו לרחמים לפני
האיש הזה ואני היהי משקה למלך:

2 ויהי בחדש ניסן שנה עשרים לארתחשסתא המלך יין
לפנוי ואשא את היין ואתנה למלך ולא היינו רע לפני:
2 ויאמר לי המלך מדורע פניך רעים אתה אין חוליה
אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד: 3 ויאמר למלך
המלך לעולם יהיה מדורע לא ירענו פני אשר העיר בית
כבדות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: 4 ויאמר לי
המלך על מה זה אתה מבקש ואחפכל אל אלהי השם:
5 ויאמר למלך אם על המלך טוב ואם יטב עבדך לפני
אשר חשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבנה:
6 ויאמר לי המלך והשנגל יושבת אכלו עד מתי יהיה
מהילך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה

מדה שנית מנגד המגדל הנדרל היוצא ועד חומת העפל:
 28 מעל שער הסוטם החזיקו הכהנים איש לנדר בירתו:
 29 אחורי החזיק צדוק בן אמר נדר בירתו ואחריו החזיק
 שמעיה בן שכניה שמר שער המזרחה: 30 אחורי החזיק
 חנניה בן שלמיה ותנון בן צלף החשי מדה שני אחורי
 החזיק משלם בן ברכיה נדר נשכחו: 31 אחורי החזיק
 מלכיה בן הצרפיה עד בית הנתינום והרכלים נדר שער
 המפקד ועד עליית הפנה: 32 ובין עליית הפנה לשער
 הצאן החזיקו הצרפים והרכלים:

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה
 ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים: 2 ויאמר לפני
 אחיו ויחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים
 הייעזו להם היובחו הייכלו ביום היחיו את האבניים
 מערמות העפל והמה שרופות: 3 וטוביה העמוני אצלו
 ויאמר גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומה
 אבניהם: 4 שמע אלהינו כי הינו בוהה והשבר הרכפתם אל
 ראשם ותנס לבזה בארץ שביה: 5 ואל חקס על עונם
 וחטאיהם מלפניך אל תמהה כי הכיסו לנו נדר הבונים: 6
 ובנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב
 לעם לעשות: 7 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים
 והעמנים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלים
 כי החלו הפרצחים להסתם ויחר להם מאד: 8 ויקשרו
 כלם יחד לובא ללחם בירושלם ולעשות לו זהעה: 9
 ונחפלו אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יום ולילה
 מפניהם: 10 ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפל הרבה
 ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: 11 ויאמרו צרינו לא ירעו
 ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנים והשבתו את
 המלאכה: 12 ויהי כאשר באו היהודים היישבים אצלם
 ויאמרו לנו עשר בעמם מכל המקומות אשר תשבו
 علينا: 13 ואעמיד מתחזיותו למקום מארחיו לחומה
 בצחחים ואעמיד את העם למשפחות עם חרבתויהם
 רמיהיהם וקשתיהם: 14 וארא ואקים ואמר אל החרים
 ואל הסנים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם את אדרני
 הנגיד והנורא זכרו והלחמו על אחיהם בנים ובנותיהם
 נשיכם ובתיכם: 15 ויהי כאשר שמעו אוביינו כי נודע לנו
 ויפר האלים את עצם ונשוב כלנו אל החומה איש
 אל מלאכתו: 16 ויהי מין היום ההוא חצי נער עשים

החזק צדוק בן בענא: 5 ועל ידו החזיקו התקועים
 ואידיריהם לא הביאו צורם בעברת אדרני: 6 ואת
 שער ישנה החזיקו יירון בן פסח ומשלם בן בסודיה
 המה קרווה ויעמידו דלתתינו ומגעליו ובריחיו: 7 ועל
 ידם החזיק מלטיה הנבעני וירון המרנני אנשי גבעון
 והמצפה לכסא פחה עבר הנהר: 8 על ידו החזיק עזיאל
 בן חריה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים
 ויעבו ירושלים עד החומה הרחבה: 9 ועל ידם החזיק
 רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלים: 10 ועל ידם החזיק
 ידיה בן חרומך ונדר ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן
 השבניה: 11 מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן
 פחה מואב ואת מנדל התנורים: 12 ועל ידו החזיק שלום
 בן הלויח שר חצי פלך ירושלים הוא ובנותיו: 13 את
 שער הניא החזיק חנון ושבוי נזוח מהה בנוהו ויעמידו
 דלתתינו מגעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער
 השפות: 14 ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב
 שר פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתינו מגעליו
 ובריחיו: 15 ואת שער העין החזיק שלון בן כל חזה
 שר פלך המצפה הוא יבננו ויטלנו ויעמיד דלתתינו
 מגעליו ובריחיו ואת חומות ברכת השלח לנן המלך ועד
 המעלות הורדות מעיר דוד: 16 אחורי החזיק נחמיה
 בון עזובוק שר חצי פלך בית צור עד נדר קבר דוד ועד
 הברכה העשויה ועד בית הגברים: 17 אחורי החזיק
 הלויים רחום בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך
 קעילה לפלאו: 18 אחורי החזיק אוחחים בוי בן חנדר
 שר חצי פלך קעילה: 19 ויהזק על ידו עזור בן ישוע שר
 המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשך המקצע: 20 אחורי
 החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצע עד
 פחה בית אל-שיב הכהן הנגיד: 21 אחורי החזיק מרכות
 בון אורייה בן הקרן מדה שנית מפתח בית אל-שיב ועד
 תכלית בית אל-שיב: 22 ואחריו החזיק הכהנים אנשי
 הכהר: 23 אחורי החזיק בנימן וחשוב נדר בירם אחורי
 החזיק עזורהה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו: 24 אחורי
 החזיק בניו בן חנדר מדה שנית מבית עזורהה עד המקצע
 ועד הפנה: 25 פלל בן אוזי מנגד המקצע והמנדרל היוצא
 מבית המלך העלון אשר לחצר המטרה אחורי פריה
 בן פריעש: 26 והנתינום היישבים בעפל עד נדר שער
 המים לモרחה והמנדרל היוצא: 27 אחורי החזיק התקועים

כל הקהלאמין ויהללו את יהוה ויעש העם בדבר זהה: 14 גם מיום אשר צוה אתי לחיות彷ם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ותשים לארתחשתא המלך שנים שתים עשרה אני ואתי לחם הפחה לא אכלתי: 15 והפחות הראשנים אשר לפני הכהנו על העם ויקחו מהם בלחם וינו אחר כסף שקלים ארבעים נס נעריהם שלטו על העם ואני לא עשתי כן מפני יראת אליהם: 16 וגם במלאת החומה הזאת החזקי ושרה לא קניינו וכל עדרי קבוצים שם על המלאה: 17 וזה יהודים והסננים מהזקנים ברמהים מעלה השחר עד צאת הכוכבים: 18 גם בעת היה אمرתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלים והיו לנו הלילה משמר והיום מלאה: 19 ואין אני ואתי ונערי ואנשי המשמר אשר אחריו אין אנחנו העברה על העם זהה: 19 זכרה לי אלה לטובה כל העברת על העם הזה:

אשר עשתי על העם הזה:

6 ויהי כאשר נשמע לسنבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבינו כי בניתה את החומה ולא נותר בה פרען גם עד העת ההיא דלחות לאל העמדתי בשעריהם: 2 וישלח סנבלט ונשם אליו לאמר לך ונועדה ייחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשה לי רעה: 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאה נדולה אני עשה ולא אוכל לדחת למה תשבת המלאה כאשר ארפה וירדתי אליהם: 4 וישלחו אליו סנבלט לדבר הזה פעם אותם לדבר הזה: 5 וישלח אליו סנבלט לדבר הזה פעם חמישית את נערו ואנרת פותחה בידו: 6 כתוב בה בנוים נשמע ונשמע אמר אתה והיהודים החשבים למורוד על בן אתה בונה החומה ואתה הויה להם למלך לדברים האלה: 7 וגם נבאים העמדת לקרא עליך בירושלים לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע מלך לדברים האלה ועתה לך וועצה ייחדו: 8 ואשלחה אליו לאמר לא נהייה לדברים האלה אשר אתה אומר כי מלך אתה בודאם: כי כלם מיראים אותך לאמר ירפו יידיהם מן המלאה ולא תעשה ועתה חזק את ידי: 10 ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור ואמר ועוד אל בית האללים אל תוך החיל ונסגרה דלתות החיל כי באים להרנק ולילה באים להרנק: 11 ואומרה הדיאש כמו יברחומי כמו יבוא אל החיל וחוי לא אבוא: 12

במלאה וחיצים מהזקנים והרמאות המננים והקשות והשרינים והשרים אחריו כל בית יהודה: 12 הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאה ואחת מחזקת השלח: 13 והבונים איש חרבו אסורים על מתנו ובנייה והתוקע בשופר אצל: 14 ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם המלאה איש מהיו: 20 במקום אשר תשמעו את קול השופר שהוא תקבציו אלינו אלהינו יליהם לנו: 21 ואנחנו עשים במלאה וחיצים מחזקים ברמהים מעלה השחר עד צאת הכוכבים: 22 גם בעת היה אمرתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלים והיו לנו הלילה משמר והיום מלאה: 23 ואין אני ואתי ונערי ואנשי המשמר אשר אחריו אין אנחנו ששתים בונינו איש שלחו המים:

5 ותהי צעקת העם נשיהם נדולה אל אחיהם היהודים: 2 ויש אשר אמרים בנוינו ובניתו אנחנו אנחנו רבים ונכח דן ונאכלת ונחיה: 3 ויש אשר אמרים שדרתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונכח דן ברעב: 4 ויש אשר אמרים לנו כסף למדת המלך שדרתינו וכרמינו: 5 ועתה כבשך אנחנו בשרנו בכניות בנוינו והנה אנחנו כבשים את בנוינו ואת בניתנו לעבדים ויש מבנותינו נכבשות ואין לאו ידרנו ושדרתינו וכרמינו לאחים: 6 ויחיר לי מאר כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה: 7 וימלך לבי עלי ואריבת את החרים ואת הסננים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה נדולה: 8 ואמרה להם אנחנו קניינו את אנחנו היהודים הנכרים לנוים כדי בנו ונעם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרשו ולא מצאו דבר: 9 ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הללו ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגנים אתם עשים אמי אני אחוי ונערוי נשים בהם כסף ודגן נועבה אויבינו: 10 וגם נבאים תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו נא את המשא הזה: 11 והשיבו נא להם כהום שדרתיהם כרמייהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדרן התירוש והיצחר אשר אתם נשים בהם: 12 ויאמרו נשיב ומם לא נבקש כו עשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשכבים לעשות דבר זהה: 13 גם חצני נערתי ואמרה ככח ינער האללים את כל האיש אשר לא יקיים את הדבר הזה מביתו ומגינו וככח יהוה נער וرك ואמרו

בנוי אלפיים ששים ושבעה: 20 בני עדין שיש מאות חמשים וחמשה: 21 בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה: 22 בני חם שלש מאות עשרים ושמנה: 23 בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה: 24 בני חריף מאה שנים עשר: 25 בני נבען תשעים וחמשה: 26 אנשי בית לחם ונטפה מאה שנים ושמנה: 27 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: 28 אנשי בית עומות ארכבים ושנים: 29 אנשי קריית יערם כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: 30 אנשי הרמה ונבע ששה מאות עשרים ואחד: 31 אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים: 32 אנשי בית אל והע מאה עשרים ושלשה: 33 אנשי נבו אחר חמשים ושנים: 34 בני עילם אחר אלף מאות חמשים וארכעה: 35 בני חרם שלש מאות ועשרים: 36 בני ירחו שלש מאות ארכבים ו חמשה: 37 בני לד חדיד ואנו שבע מאות ועשרים ואחד: 38 בני סנהה שלשת אלפיים תשע מאות ושלשים: 39 הכהנים בני דודעה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 40 בני אמר אלף חמשים ושנים: 41 בני פשchor אלף מאות ארבעים ושבעה: 42 בני חרם אלף שבעה עשר: 43 החלום בני ישוע לקדמיאל לבני להודוה שבעים וארכעה: 44 המשדרים בני אסף מאה ארבעים ושמנה: 45 השערים בני שלום בני אטר בני שלמן בני יעקב בני חטיא בני שב מאה שלשים ושמנה: 46 הגתינים בני צחא בני חשפא בני טבעות: 47 בני קירס בני סייעא בני פרון: 48 בני לבנה בני חנבה בני שלמי: 49 בני חנן בני גדר בני גדר: 50 בני ראהה בני רצין בני נקודא: 51 בני נום בני עזא בני פסח: 52 בני כסי בני מעוים בני נפושים: 53 בני בקבוק בני חוקופה בני חרחוור: 54 בני בצלית בני מהידא בני חרשה: 55 בני ברוקס בני סיסרא בני תמה: 56 בני נציה בני חטיפא: 57 בני עבדי שלמה בני סותי בני סופרת בני פרידא: 58 בני יעלא בני דרכון בני גדר: 59 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבים בני אמון: 60 כל הנtinyים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 61 אלה העולמים מטל מלך תל חרשה כרוב אדרון ואמר ולא ייכלו להניד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: 62 בני דליה בני טוביה בני נקודא שיש מאות ארבעים ושנים: 63 ומון הכהנים בני חביבה בני הקוון בני ברולי אשר לך מבנות ברזולי הגלעדי אשיה ויקרא על שמם: 64 אלה בקשו כתbam המתיחשים ולא נמצאו וינאלו ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה ונסבלת שכרו: 13 למן שבור הוא למן אירה ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למן וחרפוני: 14 זכרה אלהי לטוביה ולנסבלת כמעשו אלה וגם לנועדרה הנבואה וליתר הנבאים אשר היו מיראים אוטוי: 15 יום: 16 ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאר בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נשחה המלאכה הזאת: 17 נס בימים ההם מרביכם חרוי יהודה אנדריהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באota אליהם: 18 כי רכבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארחה ויהו חנן בן ללח את בת משלם בן ברכיה: 19 גם טבתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוצאים לו אגרות שלח טוביה ליראי:

7 7. ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדרלהות ויפקדו השוערים והמשדרים והலויים: 2 ואצוה את תנניachi ואת חנניה שר הבירה על ירושלים כי הוא כאיש אמת וירא את האלים מרביכם: 3 ויאמר להם לא יתחכו שעריו ירושלים עד חם השמש ועד חם עמדים יגיפו הדרלהות ואחו והעמיד משמרות ישבי ירושלים איש במשמרו ואיש נגד ביתו: 4 והעיר רחבה ידים ונдолה והעם מעת בתוכה ואין בתים בנויים: 5 ויתן אלהי אל לבי ואקצתה את החרים ואת הסנים ואת העם להתייחס ואמצע ספר היחס העולמים בראשונה ואמצע כתוב בו: 6 אלה בני המדרינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם ולהיודה איש לעיר: 7 הבהים עם זרבבל ישוע נחמייה עורייה רעמה נחמני מרדכי בלבן מספרת בני נחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 8 בני פרעש אלפיים מאה ושבעים ושנים: 9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 10 בני ארחה שיש מאות חמשים ושנים: 11 בני פחת מואב לבני ישוע וויאב אלפיים ושמנה מאות שמנה עשר: 12 בני עילם אלף מאות חמשים וארכעה: 13 בני זטוא שמנה מאות ארבעים ו חמשה: 14 בני צבי שבע מאות וששים: 15 בני בניו שיש מאות ארבעים ושמנה: 16 בני בבי שיש מאות עשרים ושנים: 17 בני עזגד אלפיים שלש מאות שבעים ושנים: 18 בני אדרנים שיש מאות ששים ושבעה: 19 בני נחמייה

כ"י בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: ¹⁰ ויאמר להם לכו אכלו משמניהם ושתו ממתוקים ושלחו מנות לאין נכוון לו כי קדוש היום לאדרנו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזם: ¹¹ ווהלוים מוחשים לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו: ¹² וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה נדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: ¹³ ובכום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עוזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה: ¹⁴ ומיצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסוכות בגן חדש השבעי: ¹⁵ ואשר ישבו וייעברו קול בכל עיריהם ובכירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עז מן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עז עבת לעשת סכת כתוב: ¹⁶ ויצאו העם ויביאו וייעשו להם סכות איש על גנו ובחרתיהם ובחרות בית האללים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: ¹⁷ ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסוכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון בן בני ישראל עד היום החוא ותדי שמחה נדולה מאר: ¹⁸ ויקרא בספר תורה האללים יום ביום מן הימים הראשון עד היום האחרון וייעשו חן שבעת ימים ובכום השמני עצרת כמשפט:

9 וביום עשרים וארבעה לחדר השוה נאספו בני ישראל בצום ובשקיים ואדמה עליהם: ² ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתורו על חטאיהם וענותם אביהם: ³ ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורה יהוה אליהם רביעית היום ורבעית מתודים ומשתחים ליהוה אליהם: ⁴ ויקם על מעלה הלוים ישוע ובני קדרmiaל שבניה בני שריביה בני כנני ויוצקו בקהל גדול אל יהוה אליהם: ⁵ ויאמרו הלוים ישוע וקדmiaל בני חשבניה שריביה הדריה שבניה פתיחה קומו ברכו את יהוה אליהם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותלה: ⁶ אתה הוה לברך את עשות את השמיים שמי השמיים וכל צבאם הארץ וכל אשר עלייה המיים וכל אשר בהם אתה מהיה את כלם וצבא השמיים לך משתחים: ⁷ אתה הוה יהוה האללים אשר בחרת באברם והוציאו מאור כבדים ושםתו שמו אברם: ⁸ ומצאת את לבבו נאמן לפניך

מן הכהנה: ⁶⁵ ויאמר התרשתה להם אשר לא יאכלו מקדש הקדושים עד עמד הכהן לאורים וחמורים: ⁶⁶ כל הקהל כאחד ארבע רבו אלף שלש מאות וששים: ⁶⁷ מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלף שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים ומשררו מאות וארבעים וחמשה: ⁶⁸ סוסיהם שבע מאות שלשים ושבה ארבעים וחמשה וארבעים וחמשה: ⁶⁹ גמלים ארבע מאות פרדיםם מאות ארבעים וחמשה: שלשים וחמשה חמורים שת אלפים שבע מאות ועשרים: ⁷⁰ ומיקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשתה נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזוקות חמשים כהנות כהנים שלשים וחמש מאות: ⁷¹ ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמנים שתי רכבות וכסף מנים אלף רכובות וכטנת כהנים שים ושבעה: ⁷² רכוא וכסף מנים אלף וכטנת כהנים שים ושבעה וישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשדרים ומין העם והנתינום וכל ישראל בעריהם וויגע החדרש השבעי ובני ישראל בעריהם:

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעוזרא הספר להביא את ספר תורה משה אשר צוה יהוה את ישראל: ² ויביא עוזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמעם ביום אחד לחדר השבעי: ³ ויקרא בו לפני הרחוב אשר לבני שער המים מן האור עד ממחזית היום נגד האנשים והנשים והם בנים ואני כל העם אל ספר התורה: ⁴ ויעמד עוזרא הספר על מגדל עז אשר עשו לדבר ויעמד אצל מותתיה ושמוע ונעה ואוריה וחלקה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פריה ומישאל מלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: ⁵ וופחח עוזרא הספר לעני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם: ⁶ ויברך עוזרא את יהוה האללים הנדול ויענו כל העם אמן אמן עוזרא את יהוה האללים הנדול ויברכו את יהוה אמן אמן עוזרא ויקדו ווישתו להוה אפים ארצה: ⁷ ווישע במעל דיהם ויקדו ווישתו להוה אפים ארצה ובני ושריביה ימין יעקב שבתי הדריה מעשה קליטה עוזרא וויבר חן פלאיה והלוים מבנים את העם לתורה והעם על עמדם: ⁸ ויקרא בספר בחרת האללים מפרש ושם של ויבנו במקרא: ⁹ ויאמר נחמייה הוא התרשתה ועוזרא הכהן הספר והלוים המבינים את העם לכל העם

היעדו גם להשיכם אליך וייעשו נאצונות גדרות: 27 ותתנים ביד צדוקים ויצרו להם ובעת צדקה יצעקו אליך ואת משהים תשמע וכרכמייך הרבים תנתן להם מושיעים ויושיעום מיד צדוקים: 28 וככונו להם ישובו לעשות רע לפניך ותעוכם ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויעזוקו: ואתה משמיים תשמע ותצלם כרכמייך רבות עתים: 29 ותעד בהם להשיכם אל תורתך ומה היזרו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בסם אשר יעשה אדם וחיה בהם ותגנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו: 30 ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בסם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנו ביד עמי הארץ: 31 ובברחמייך הרבים לא עשיהם כליה ולא עובתם כי אל חנון ורחום אתה: 32 ועתה אלהינו אל הנadol הנביך והנורא שומר הכרית והחסד אל ימעט לפניך את כל התחלה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכחינו ולנביינו ולאבתינו וכל עמק מימי מלכי אשור עד הימים הוה: 33 ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: 34 ואית מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: 35 והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתה להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתה לפניהם לא עבדך ולא שבו ממעלייהם הרעים: 36 הנה אנחנו ייומם עבדים והארץ אשר נתה לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עלייה: 37 ותבואתך מרבה למלכיהם אשר נתה עליינו בחטאינו ועל גוינו משלים ובבהתנו כרצונם ובצורה גדרולה אנחנו: 38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמונה וכתבים ועל החותם שרינו לויינו כהנינו:

10 ועל החותמים נחמייה התרשתא בן חכליה וצדקה: 2 שדריה עזריה ירמיה: 3 פשchor אמריה מלכיה: 4 חטוש שבניה מלוך: 5 חרם מרמות עבדיה: 6 דנייאל נתון ברוך: 7 משלם אביה מימן: 8 מעוזה בלני שמעיה אלה הכהנים: 9 וחלוים וישוע בן איזניה בניו מבני חנדר קדרמייאל: 10 ואחיהם שבניה הדריה קליטה פלאיה תנן: 11 מיכא רחוב חסביה: 12 זכור שדריה שבניה: 13 הדריה בני בניינו: 14 ראשיהם פרעש פחת מואב עילם ותוא בני: 15 בני עזגד בכבי: 16 אדרניה בניו עדין: 17 אטר חזקה עוזר: 18 הדריה חשם בצי: 19 חריף ענתות

וכרוות עמו הברית לחתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והובילו והגנשוי לחתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: 9 ותרא את עני אבותינו במצרים ואת עוקם שמעת על ים סוף: 10 ותתן אתה ומפתחים בפרעה ובכל עבורי ובכל עם ארציו כי רעת כי היזרו עליהם ותעש לך שם כהוים הזה: 11 והווים בקעת לפניהם ויעברו בתוךם ביבשה ואת רדפיהם השלכה במצולחת כמו אבן במים עזים: 12 ובכעמור ענן הנחיתם יומם ובכעמור אש ליליה להאייר להם את הדרך אשר ילכו בה: 13 ועל הר סיני רידת ודבר עמהם ממשים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חוקים ומצוות טובים: 14 ואת שבת קדש הדרעתם להם ומצוות חוקים ותורה צויתם להם ביד משה עבדך: 15 ולחם ממשים נתה להם לרעבם ומים מסלע הוציאת להם ל Zamams ותאמר להם לבוא לרשות את הארץ אשר נשאת את ידך לחתת להם: 16 והם ואבותינו היזרו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך: 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעברתם במרים ואתה אלה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב וחסר ולא עזבם: 18 אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אליך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצונות גדרות: 19 ואתה ברחמייך הרבים לא עזבם במדבר את עמוד הענן לא סר מעלייהם ביום לנהחתם בהדרך ואתה עמוד האש בלילה להאייר להם ואת הדרך אשר ילכו בה: 20 ורוחך הטובה נתה לשכילים ומנק לא מנעה מפיהם ומימים נתה להם ל Zamams: 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמותם לא בלוז ורנגליהם לא בצקו: 22 ותתן להם מלכות ועמים ותחלקם לפאה וירשו את ארץ סיכון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: 23 ובניהם הרכבת כככבי השמים ותבאים אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשות: 24 ויבאו הבנים הכנעניים ותתנו בידם את מלכיהם ואת ישבי הארץ הכנעניים ותתנו בתים מלאים כל טוב ברות בצדקה ואדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב ברות הצדוקים כרמים וויתרים ועץ מאכל לרוב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדרנו בטובך הנדול: 26 וימרנו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחריו גnom ואת נביאיך הרנו אשר

נובי: 20 מנפיעש משלם חזיר: 21 מושובאל צדוק ידוע: 22 פלטיה חנן עניה: 23 הווען חנניה החשוב: 24 הלהוחש פלחא שובק: 25 רחום השבנה מעשיה: 26 ואחיה חנן ענן: 27 מלך חרם בענה: 28 ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשררים הנתנים וכל הגבדל מעמי הארץ אל תורה האלדים נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע מבין: 29 מוחזקים על אחיהם אדריריהם ובאים באלה ובשבועה לлечת בחורת האלדים אשר נתנה ביד משה עבר האלדים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדניינו ומשפטיו וחקיו: 30 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבניינו: 31 ועמי הארץ המבאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשחת ובכום קדר ונטש את השנה השבעית ומשא כל יד: 32 והעמדנו עליינו מצות לחתת עליינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו: 33 ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעלות התמיד השבות החדרים למועדים ולקרדים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאת בית אלהינו: 34 והנורלוות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזומנים שנגה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: 35 ולהביא את בכורי אדרמן ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: 36 ואת בכורות בניינו ובחמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשררים בבית אלהינו: 37 ואת ראשית עיריסטינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצחר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדרמן ללוים והם הלוים המעררים בכל ערי עבדתנו: 38 והיה הכהן בן אחרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המשער לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: 39 כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלווי את תרומת הדן התירוש והיצחר ושם כל המקדש והכהנים המשררים והשוערים והמשררים ולא נזוב את בית אלהינו:

11 ישבו שדי העם בירושלים ושאר העם הפליל נורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלים עיר הקדר ותשע הידות בערים: 2 ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים: 3 ואלה ראשי המדינה

את שדי יהודיה מעל לחומה ואummerה שתי תודת גדרות
וthonה לימי מעל לחומה לשער האשפות: 32 וילך
אחריהם הושעה והציף שדי יהודיה: 33 ועוזריה עזרא
ומשלם: 34 יהודיה ובנימן ושמעה וירמיה: 35 ומבני
הכהנים בחצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה

בן מיכיה בן זכריה בן אסף: 36 ואחו שמעיה ועזראל
מליל נלי מעי נתnal ויהודיה הני בכל שיר דוד איש
האלחים ועזרא הסופר לפניהם: 37 ועל שער העין וננדם
על על מעלות עיר דוד במעלה לחומה מעל לבית
דוד ועד שער המים מורה: 38 והתורה השנית הולכת
למואל ואני אחריה והציף העם מעל לחומה מעל
למנדל התנוריהם ועד החומה הרחבה: 39 ומעל לשער
אפרדים ועל שער הושנה ועל שער הדנים ומנדל חנאל
ומנדל המאה ועד שער הצען ועמדו בשער המטרה: 40
וחתמדנה שתי התודות בבית האלחים ואני והציף הסננים
עמי: 41 והכהנים אליקים מעשה מניימי מיכה אליעני
זכריה חנניה בחצרות: 42 ומעשיה ושמעה ואלעזר ועזי
ויהוחנן ומלאיה ועילים ועזר וישמעו המשדרים וירוחיה
הפקיד: 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים נדולים וישמחו
כי האלחים שמחם שמחה נדוליה ונם הנשים והילדים
שמחו ותשמע שמחת ירושלים מרחוק: 44 ויפקדו ביום
ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות להתרומות לראשית
ולמעשרות לכנות בהם לשדי העדרים מנאות התורה
לכהנים וללויים כי שמחת יהודיה על הכהנים ועל הלויים
העמדים: 45 וישמרו משמרות אלהים ומשמרות הטהרה
והמשדרים והשערים כמצות דוד שלמה בנו: 46 כי
בימי דוד ואסף מקדם ראש המשדרים ושיר תהלה
והדרות לאלהים: 47 וכל ישראל בימי זרכבל ובימי
נחניה נתנים מנויות המשדרים והשערים דבר יום ביוומו
ומקדשים ללוים והלויים מקדשים לבני אהרן:

13 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא
חתוב בו אשר לא יבוא עמי ומאבוי בקהל האלחים
עד עולם: 2 כי לא קדרו את בני ישראל בלחם ובמים
וישבר עליו את בלעם לקללו ויהפוך אלהינו הקלה
לברכה: 3 ויהי כשםעם את התורה ויבדרלו כל ערב
מיישראל: 4 ולבני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית
המשדרים סכיבות ירושלים: 5 וויש לשבה גדרולה ושם הוא
אליהינו קרוב לטוביה: 6 וויש לו לשכה גדרולה ושם הוא
וישרתו עזקה ובניתה ויחנו מבאר שבע עד ניא הנם: 31
ובני בנינו מוגבע מכם ועה ובית אל ובנתו: 32 ענתות
nb ענניה: 33 חצור רמה נתם: 34 חידיד צבעים נבלט:
35 לדר ואוננו ני החרשים: 36 ומן הלויים מחלקות יהודיה
לבנינו:

ושדרתיה עזקה ובניתה ויחנו מבאר שבע עד ניא הנם: 31
ובני בנינו מוגבע מכם ועה ובית אל ובנתו: 32 ענתות
nb ענניה: 33 חצור רמה נתם: 34 חידיד צבעים נבלט:
35 לדר ואוננו ני החרשים: 36 ומן הלויים מחלקות יהודיה
לבנינו:

12 ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרכבל בן
שאלתיאל וישוע שרייה ירמיה עורה: 2 אמריה מלוך
חטווש: 3 שכניה רחם מרמתה: 4 עדוא נתוי אביה: 5
מיימין מדיה בלהנה: 6 שמעיה ווירוביד עדיה: 7 סלו
עמוק חקליה ידועה אלה ראשי הכהנים ואחים בימי
ישוע: 8 וחלוים ישוע בני קדריאל שרביב יהודיה מתניה
על הידות הוא ואחים: 9 ובקבוקה וענו אחיהם לננדם
למשמרות: 10 וישוע הוליד את יוקים וויקים הוליד
את אלישיב ואלישיב את יודע: 11 ווירודע הוליד את
יונתן הוליד את ידוע: 12 ובימי יוקים היו כהנים
ראשי האבות לשירה מריה לרמיה תנניה: 13 לעזרא
ראשי האבות לשירה מריה לרמיה תנניה: 14 למלוכי יונתן לשכינה יוסף:
15 ולחרים עדנא למוריות חליך: 16 לעדריא זכריה לננתון
משלם: 17 לאביה זכריו למניימי למועדיה פלטי: 18
בלגה שמעו לשמעיה יהונתן: 19 ולוירוביד מהג ליידעה
עזי: 20 לסלוי קלוי לעמוק עבר: 21 לחקליה חשביה
ליידעה נתnal: 22 החלוים בימי אלישיב ווירודע ווינחן
וירודע כתובים ראשיה האבות והכהנים על מלכות דריש
הפרסי: 23 בני לוי ראשיה האבות כתובים על ספר דבריו
הימים ועד ימי יהונתן בן אלישיב: 24 וראשי הלוים חשביה
שריביה וישוע בן קדריאל ואחים לננדם להלל להדרות
במצות דוד איש האלחים משמר לעמת משמר: 25
מתניה ובקבקיה עבדיה משלם תלמון עקוב שמרם
שוערים משמר באספי השערים: 26 אלה בימי יוקים
בן ישוע בן יוצרק ובימי נחניה הפהה ועוזרא הכהן
הסופר: 27 ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלוים
מכל מקומות להבאים לירושלים לעשת חנכה ושמחה
ובתורות ובשר מצלהים נבלים ובכננות: 28 ויאספו בני
המשדרים ומן הכהר סכיבות ירושלים ומן חזריו נטפתי:
29 ומכויות הנלול ומשדרות נבע ועומות כי חצרים בנו להם
המשדרים סכיבות ירושלים: 30 ווישררו הכהנים והלוים
וישחררו את העם ואת השערים ואת החומה: 31 ואעללה

מכירים לדבר יהודית וככלשון עם ועם: 25 ואנרכט עם אקללום ואכה מהם אנשים ואמרתם ואשביהם באלהם אם תנתנו בנותיכם לבנייהם ואם תשאו מבנותיהם לבנייהם ולכם: 26 הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובנויים הרבים לא היה מלך כמוהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל נם אותו החטיאו הנשים הנכריות: 27 ולכם הנשמע לעשה את כל הרעה הנדרולה זאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות: 28 ובני יודע בן אלישיב הכהן הנדרול חתן לسنבלת החרני ואבריחחו מעלי: 29 זכרה להם אלה עלי גנאי הכהנה וברית הכהנה והלויים: 30 וטהרותם מכל נכר ואעמידה לשמורות לכהנים וללוים איש במלאתחו: 31 ולקרין העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה ל' אלהי לטובה:

לפניהם נתנים את המנהה הלבונה והכללים ומუשר הדן התירוש והיזכר מוצאות הלוים והמשדרים והשערים ותרומות הכהנים: 6 ובכל זה לא הייתה בירושלם כי בשנת שלשים ושתיים לארתחשתא מלך בכל באתי אל המלך ולקץ מים נשאלה מין המלך: 7 ואבוא לירושלים ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשה לו נשכה בחצרי בית האלהים: 8 וירע ל' מאד ואשליכה את כל כל בית טוביה החוץ מן הלשכה: 9 ואמרה ויתהרו הלשכות ואשיבה שם כל בית האלהים את המנהה והלבונה: 10 ואדעה כי מניות הלוים לאנתנה ויברחו איש לשדרהו הלוים והמשדרים עשי המלacula: 11 ואריבה את הסננים ואמרה מדוע נזוב בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם: 12 וככל יהודה הביאו מושר הדן והתיירש והיזכר לאוצרות: 13 ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הספר ופדייה מן הלוים ועל ידם חנן בן וכורן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחلك לאחיהם: 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמה חסדי אשר עשית בבית אלהי ובמשמריו: 15 בימים ההמה ראייתי ביהודה דרכיהם נתות בשבת ומכבאים הערמות ועמסים על החמורים ואף יין ענבים ותאנים וכל משא ומכבאים ירושלים ביום השבת ואעד ביום מכרם ציד: 16 ואצרים ישבו בה מבאים דאג וככל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: 17 ואריבה את חרדי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע זהה אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת: 18 הלוא כה עשו אבתיכם ויבא אלהינו עליינו את כל הרעה זאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ירושאל לחלל את השבת: 19 ויהי כאשר צללו שעריו ירושלים לפני השבת ואמרה ויסנרו הדלחות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומונערי העמדתי על השערים לא יבוא משא ביום השבת: 20 וילנו הרכלים ומכריו כל ממכר מהווים לירושלם פעם ושתיים: 21 ואידיה בהם ואמרה אלהים מדווע אתם לנדר החומה אם תשנו יד אשלה בכם מן העת ההיא לא באו בשבת: 22 ואמרה ללוים אשר יהיו מטהריהם ובאים שמריהם השערים ל�建 את יום השבת נם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסך: 23 נם בימים ההם ראייתי את היהודים השיבו נשים אשדרודיות עמוניות מואביות: 24 ובניהם חצי מדבר אשדרודית ואינן

1

המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלו בעור ושם עירו דנhabה: 44 וימת בלע ומלך תחתיו יוכב בן וריה מבצרה: 45 וימת יוכב ומלך תחתיו חישם מארץ החימני: 46 וימת חושם ומלך תחתיו הדר בן בדר המכאה את מדרין בשדרה מואב ושם עירו עיות: 47 וימת הדר ומלך תחתיו שללה מושדקה: 48 וימת שללה ומלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: 49 וימת שאול ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבר: 50 וימת בעל חנן ומלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו מהטיבאל בת מטרד בת מי זהב: 51 וימת הדר ויהיו אלופי אדום אלף תמנע אלף עליה אלף יתת: 52 אלף אלילימה אלף אלה אלף פין: 53 אלף קנו אלף תימן אלף מבצר: 54 אלף מגדיאל אלף עירם אלה אלף ארחות:

2 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר
זובבלון: 2 דן יוסף ובנימין נפתלי נד ואשר: 3 בני יהודה
ער ואונן ושלחה שלשה נולד לו מבת שועה בכנענות ויהי
ער בכור יהודה רע בעני יהוה וימיתחו: 4 ותתרם כלתו
ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה חמשה: 5 בני
פרץ חזרון וחותול: 6 ובני זרח זמרי ואיתן והימן וככלכל
ודרע כלם חמשה: 7 ובני כרמי עכבר עוכר ישראל אשר
מעל בחרום: 8 ובני איתן עזיריה: 9 ובני חזרון אשר נולד
לו את ירחמאלו ואת רם ואת כלובי: 10 ורם הוליד את
עמנידרב ועמנידרב הוליד את נחשות נסיא בני יהודה: 11
ונחשות הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז: 12 ובעז
הוליד את עובד ועובד הוליד את ישע: 13 ואישו הוליד
את בכרכו את אל-אב ואבנידרב השני ושמעא השלישי:
14 נתנהאל הרכבעי רדי החמיש: 15 אצם הששי דוד
השביעי: 16 ואחיתיהם צרוויה ואבגיניל ובני צרוויה אבשי
ירואב ועשה אל שלשה: 17 ואבגיניל ילדה את עמשא ואבי
עמשא יתר הישמעאלי: 18 וככלב בן חזרון הוליד את
עוזבה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון:
19 ותתמה עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותולד לו את
חוור: 20 וחוור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל:
21 ואחר בא חזרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה
וזה הוא בן ששים שנה ותולד לו את שנוב: 22 ושנוב דודו
את יair ויהי לו שערם ושלוש ערים בארץ הנגיד:

1 אדם שתה אנוֹשׁ: 2 קַיּוֹן מַהְלָלָל יַרְדֵּן: 3 חָנוֹךְ מִתְשָׁלָח
לִמְךָ: 4 נָחָ שֵׁם חָם וַיַּפְתֵּח: 5 בְּנֵי יִתְּהָרָ נָמָר וְמִדְרָיוֹן
וְתַבְלָ וְמִשְׁׁךְ וְתִירְסָ: 6 וּבְנֵי גָּמָר אַשְׁכָּנָז וְדִירְפָּת וְתָונְרוֹמָה:
7 וּבְנֵי יוֹן אַלְיָהָה וְתַרְשִׁישָׁה כְּתִים וְרוֹדְנוֹם: 8 בְּנֵי חָם
כּוֹשׁ וּמְצָרִים פּוֹטָ וְכְנָעָן: 9 וּבְנֵי כּוֹשׁ סָבָא וְחוּיָה וְסָבָתָא
וְרוּמָא וְסָבָתָכָא וּבְנֵי רַעֲמָא וְדָרְדָן: 10 וּכְנֹשׁ יַלְדָ אֶת
נְמֹרְדָה הוּא הַחָל לְהִיּוֹת גָּבָור בָּאָרֶץ: 11 וּמְצָרִים יַלְדָ
אֶת לְוּדִים וְאֶת עֲנָמִים וְאֶת לְהִבִּים וְאֶת נְפָתִים: 12
וְאֶת פְּתָרִים וְאֶת כְּסָלִיחִים אֲשֶׁר יֵצְאָו מִשֵּׁם פְּלֶשְׁתִּים
וְאֶת כְּפָתָרִים: 13 וּכְנָעָן יַלְדָ אֶת צִידָן בְּכָרוֹ וְאֶת חָתָה:
14 וְאֶת דִּיבָּסָי וְאֶת הַמְּרָדִי וְאֶת הַגְּרָנְשִׁי: 15 וְאֶת הַחָוִי
וְאֶת הַעֲרָקִי וְאֶת הַסְּנִי: 16 וְאֶת הַאֲרוֹדִי וְאֶת הַצְּמָרִי
וְאֶת הַחַמְתִּי: 17 בְּנֵי שִׁילָם וְאֶשְׁוֹר וְאֶרְפָּכֶשׁ וְלֹוד
וְאֶרְם וְעַזְזָן וְחַוָּל וְנָתָר וְמִשְׁׁךְ: 18 וְאֶרְפָּכֶשׁ יַלְדָ אֶת שְׁלָחָ
וְשְׁלָחָ יַלְדָ אֶת עַבְרָ: 19 וְלֹעֲבָר יַלְדָ שְׁנִי בְּנֵי שְׁמָחָד
פְּלָגָן כִּי בִּימֵי נְפָלָגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אֲחִיו יִקְתַּן: 20 וַיַּקְתַּן
יַלְדָ אֶת אַלְמֹודָד וְאֶת שְׁלָף וְאֶת חַצְרָמוֹת וְאֶת יְרָחָ: 21
וְאֶת הַדְּרוֹם וְאֶת אֹזֶל וְאֶת דְּקָלָה: 22 וְאֶת עִיבָּל וְאֶת
אַבְּיָמָאֵל וְאֶת שָׁבָא: 23 וְאֶת אָוֹפֵר וְאֶת חַוִּילָה וְאֶת יוּבָב
כָּל אֱלָה בְּנֵי יִקְתַּן: 24 שֵׁם אֶרְפָּכֶשׁ שְׁלָחָ: 25 עַבְרָ פְּלָגָן
רָעָוָן: 26 שְׁרוֹגָן נְחוֹר תְּרָחָ: 27 אַבְרָהָם הָוָא אַבְרָהָם: 28
בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיְשָׁמְעָאל: 29 אֱלָה תְּלִדוֹתָם בְּכָרָ
יְשָׁמְעָאל נְבִוּתָקְדָּשָׁה וְקָדְרָ וְאַדְבָּאֵל וְמוֹבָשָׁם: 30 מְשֻׁמָּעָד וְדָרְמוֹתָ
מְשָׁא חֲדָד וְתוּמָא: 31 יִתְּוֹר נְפִישׁ וְקַדְמָה אֱלָה הַם בְּנֵי
יְשָׁמְעָאל: 32 וּבְנֵי קְטוֹרָה פְּלִגְנָש אַבְרָהָם יַלְדָה אֶת זִמְרָן
וַיִּקְשַׁן וְמִדְןָן וְמִדְּיָן וַיִּשְׁבַּק וְשָׁוֹחֵן וּבְנֵי יִקְשַׁן שְׁבָא וְדָרְדָן:
33 וּבְנֵי מִדְּרָן עִיפָּה וַעֲפָר וְחוֹנָק וְאַבְּיָדָע וְאַלְלָה כָּל
אֱלָה בְּנֵי קְטוֹרָה: 34 וַיּוֹלֶד אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק
עָשָׂו וַיְשָׁרָאֵל: 35 בְּנֵי עָשָׂו אַלְפָזָ רְעוֹאֵל וַיְעֹשֵׂה וְעַלְמָ
וְקָרָה: 36 בְּנֵי אַלְפָזָ תִּימָן וְאָוֹמֶר צָפֵן גַּעֲתָם קָנוֹ וְתַמְנָעָ
וְעַמְלָק: 37 בְּנֵי רְעוֹאֵל נְחָתָ וְרָחָ שְׁמָה וְמוֹזָה: 38 וּבְנֵי שְׁעָר
לֹוטָן וְשְׁוּבָל וְצְבָעָן וְעַנְהָה וְדִישָׁן וְאַצְרָ וְדִישָׁן: 39 וּבְנֵי
לֹוטָן חָרִי וְהָוָם וְאַתְּוָתָ לֹוטָן תִּמְנָעָ: 40 בְּנֵי שְׁוּבָל עַלְיָן
וּמְנַחָת וְעַיְבָל שְׁפִי וְאָוָן וּבְנֵי צְבָעָן אִיהָ וְעַנְהָה: 41 בְּנֵי
עַנְהָה דִּישָׁן וּבְנֵי דִּישָׁן חָמְרָן וְאַשְׁבָּן וְיִתְּרָן וְכָרְדָן: 42 בְּנֵי
אַצְרָ רְלָהָן וְעַנְהָה יְשָׁבָן רְוִי דִּישָׁן עַזְזָ וְאַרְנוֹ: 43 וְאַלְהָ

3 ואלה היו בני דוד אשר נולד לו בחברון הבכור אמן לאחיהם היורעאלית שני דניאל לאבניל הכרמלית: **2** השלישי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור הרביעי אדרניה בן חנית: **3** החמישי שפטיה לאביטל השישי יתרעם לעגללה אשתו: **4** ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים ושהה חדשים ושלשים ושלוש שנים מלך בירושלם: **5** ואלה נולדו לו בירושלם שמעא ושוכב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל: **6** ויבחר ואלישמע ואליפלט: **7** גונגה ונונגוייף: **8** ואלישמע אלידע ואליפלט תשעה: **9** כל בני דוד מלבד בני פילגשים ותומר אחותם: **10** ובן שלמה רחבם אביה בנו אסא בנו יודופט בנו: **11** יורם בנו אחותיו בנו יואש בנו: **12** אמץיהו בנו עזירה בנו יותם בנו: **13** אחו בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: **14** אמון בנו יאשיהו בנו: **15** ובני יאשיהו הבכור יהונתן השני והוקים השלישי צדקהו הרבעי שלום: **16** ובני יהוקים יכניה בנו צדקה בנו: **17** ובני כנניה אסר שלתיאל בנו: **18** ומלכירים ופדייה ושנאנדר קמיה הושמע ונדריה: **19** ובנו פריה זרבבל שמעיע ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמיות אחותם: **20** וחשבה ואהלה וברכיה וחסידיה יושב הסדר חמץ: **21** ובן חנניה פלטיה וישעה בני רפיה בנו אנן בני עבדיה בני שכניה: **22** ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש יונאל ובריה ונעריה ושפט ששה: **23** ובן נעריה אליעני חזקיה ועוזרים שלשה: **24** ובני אליעני הודיוהו ואלישיב ופליה ועקבו ויונן ודליה וענני שבעה:

4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחוור ושובל: **2** וראיה בן שובל הוליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להד אלה משפחות הצרעתי: **3** ואלה אביו עיתם יודעאל וישמא ידרבש ושם אחותם הצלפוני: **4** ופנואל אביו נדר ועור אביו חושה אלה בני חור בכור אפרטה אביו בית לחם: **5** ולאשדור אביו תקוע דיו שתי נשים חלהה ונערה: **6** ותולד לו נערה את אחום ואת חפר ואת תימני ואת האשתורי אלה בני נערה: **7** ובני חלהה צרת יצחרא ואנתן: **8** וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפוחות אחרחל בן הרום: **9** ויהי יעבץ נCKER מאחוי ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדי תעצב: **10** ויקרא יעבץ לאלה שראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את נבולי והיתה

23 ויהי נשור ואדם את חות יאיר מאהם את קנת ואת בנהה ששים עיר כל אלה בני מכיר אביו גלעד: **24** ואחד מות חצרון בכלב אפרטה ואשת חצרון אביה ותולד לו את אשדור אביו תקוע: **25** ויהיו בני ירHAMAL בכור חצרון הבכור רם ובונה ואREN ואצם אחיה: **26** ותהי אשה אחרת לירHAMAL ושםה עטרה היא אם אונם: **27** ויהיו בני בני רם בכור ירHAMAL מעץ ומיון ועקר: **28** ושם אשת אונם שמי יודע ובני שמי נדב ואבישור: **29** ושם אשת אבישור אביהיל ותולד לו את אחבן ואת מולדיר: **30** ובני נרב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: **31** ובנו אפם ישע ובני ישע שנ ובנו שנ אחלי: **32** ובני יודע אחוי שמי יתר ווינטן וימת יתר לא בנים: **33** ובנו ווינטן פלה וזוא אלה היו בני ירHAMAL: **34** ולא היה לשון בנים כי אם בנות ולשון עבר מצרי ושםו ירחע: **35** ויתן שנ את בתו לירחע עבדו לאשה ותולד לו את עתי: **36** ועתה הליד את נתן ונתן הוליד את זבד: **37** וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עופר: **38** ועופר הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזירה: **39** ועוזירה הליד את חלץ וחלץ הליד את אלעשה: **40** ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד את שלום: **41** ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע: **42** ובני כלב אחוי ירHAMAL מישע בכור הוא אביו זיף ובני מרשאה אבי חברון: **43** ובני חברון קרחה ותפה ורעם ושמע: **44** ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורעם הוליד את שמי: **45** ובן שמי מעון וממעון אבי בית צור: **46** ועיפה פילגש כלב לילדת את חרן ואת מוצא ואת נזח וחרן הליד את נזח: **47** ובני יהדי רנס ויותם ונישן ופלט ועיפה ושעף: **48** פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחהנה: **49** ותולד שעף אבי מדמנה את שוא אביו מכבנה ואביו גבעא ובת כלב עכסה: **50** אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרטה שובל אבי קריית יערם: **51** שלמא אביו בית לחם חרף אבי בית גדר: **52** ויהיו בנים לשובל אבי קריית יערם הראיה חצי המנהות: **53** וממשפחות קריית יערם היתרי והפטוי והשמתי והמשרע מלאה יצאו הצרעתי והאשתאל: **54** בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנהתי הצרעתי: **55** וממשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעותם שמעתים שכחיהם מהם הקנים הבאים מהמת אבוי בית רכב:

את אהלייהם ואת המעניינים אשר נמצאו שם ויחררמים עד היום הזה וושבו תחתייהם כי מרעה לצאנם שם : 42 ומهم מן בני שמעון הלו יהר שער אנשי חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפהיה ועוזיאל בני ישעি בראשם : 43 ויכו את שארית הפלטה לערלקי וישבו שם עד היום הזה :

5 ובני רואובן בכור ישראל כי הוא הבכור וכחליו צועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתייחס לבכורה : 2 כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנה והכורה ליעוסף : 3 בני רואובן בכור ישראל חנוך ופלוא חזרון וכרמי : 4 בני יואל שמעיה בנו גנו שמעי בנו : 5 מיכה בנו ראהה בנו בעל בנו : 6 באברה בנו אשר הגללה חלנת פלננסר מלך אשר הוא נשיא לרואובני : 7 ואחיו למשפחתיו בהתייחס לתחדשות הראש ייעיאל וכריהו : 8 ובבעל בן עוז בן שמע בן יואל הוא יושב בעדרען ועד נבו ובעל מעון : 9 ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למן הנתר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד : 10 ובכמי שאל שעשו מלחמה עם הגנראים ויפלו בידם וישבו באלהלים על כל פניו מזרחה לגלעד : 11 ובני נד לנדרם ישבו בארץ הבשן עד סלכה : 12 יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן : 13 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלים ושבע וירדי ויעכן וזיע ועבר שבעה : 14 אלה בני אביהיל בן חורי בן ירוחם בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בזוי : 15 אהו בן עבדיאל בן גנו ראש לבית אבותם : 16 וישבו בגלעד בבשן ובכניתה ובכל מגרשי שرون על תוצאותם : 17 כלם התיחסו ביום יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל : 18 בני רואובן וגדי וחציו שבט מנשה מן בני חיל אגשים נשאי מגן וחרב ודרכיו קשת ולמודרי מלכממה ארכבעים וארכבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא : 19 ויעשו מלחמה עם הגנראים יותר ונפיש ונודב : 20 ויעזרו עליהם וינטו בידם הגנראים וכל שעמם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתרו להם כי בטחו בו : 21 וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאות וחמשים אלף וחמורים אלףים ונפש אדם מה אלף : 22 כי חללים רכבים נפלוי כי מהאלים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגללה : 23 ובני חציו שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר והר חרמן הנה רבו : 24 ואלה הראש בית אבותם ועפר ווישע ואליאל ועוזיאל

ידך עמי וعشית מרעה לבלתו עצבי וייבא אלהים את אשר שאל : 25 וככלוב אחו שואה הוליד את מוחיר הוא אבי אשthon : 26 ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסה ואת תחנה אבי עיר נחשת אלה אנשי רכה : 27 ובני קנו עתניאל ושרה ובני עתניאל חתת : 28 וממעוני הוליד את עפרה ושרה הוליד את יואב אבי ניא הרים כי הרים היו : 29 ובני כלב בן יפהה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנו : 30 ובני יהלאל זיר וויפה תיריא ואשראל : 31 ובן יהודה יתר ומרד ועפר וילון ותהדר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשחמע : 32 ואשתו היהודיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקוטיאל אבי גנוח ואלה בני כתיה בת פרעה אשר לחק מרד : 33 ובני אשת הוריה אחות נחם אבי קעילה הנרמי ואשתמע המעצתי : 20 ובני שמעון אמןון ורינה בן חנן ותולון ובני ישע זוחת ובן זוחת : 21 בני שלחה בן יהודה עיר אבי לכיה ולעדיה אבי מרים ומשפחות בית עבדת הבן לבית אשבע : 22 ויקים ואגשי כובא וויאש ושרף אשר בעל למוаб וישבי נטעים לחם והדרבים עתיקים : 23 המה היוצרים וישבי נטעים ונדרה עם המלך במלאתו ישבו שם : 24 בני שמעון משמע בנו : 25 ובני משמע המואל בנו זכר בנו שמעי נמואל וימין יריב זוחה שאול : 26 שלם בנו מכם בנו בנו : 27 ולשלמיי בניהם ששה עשר ובנות ששה ולאחים אין בנים רכבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה : 28 וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל : 29 ובבללה ובעצם ובתולד : 30 ובבצחואל ובצחראה ובציקלן : 31 ובבירות מרכבות ובצחאר סוסים ובכנית בראי ובשערם אלה עריהם עד מלך רoid : 32 וחצריםם עיטם ועין רמן ותכן וען ערים חמיש : 33 וכל חצריםם אשר סביבות הערים האלה עד בעל ואת מושבתם והזוחשים להם : 34 ומושבב וימליך ווישה בן אמץיה : 35 וויאל ויהוא בן יושבה בן שריה בן עשייל : 36 ואלוועני ויוקבה וישוחה ועשרה ועדיאל וישמעאל ובנניה : 37 וויזיאן בן שפעי בן אלון בן דידה בן שמרי בן שמעיה : 38 אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובבית אבותיהם פרצו לרוב : 39 וילכו למבוא גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם : 40 ומיצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחצת ידים ושקטת ושלחה כי מן חם היישבים שם לפניהם : 41 ויבאו אלה הכתובים בשמותם ביום יחזקיהו מלך יהודה ויבו

המושדר בן יואל בן שמואל: ³⁴ בן אלקנה בן ירחים בן אלאל בן תחיה: ³⁵ בן צירף בן אלקנה בן מחת בן עמשי: ³⁶ בן אלקנה בן יואל בן עריה בן צפניה: ³⁷ בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח: ³⁸ בן יצחר בן קחת בן לוי בן ישראל: ³⁹ ואחיו אסף העמד על ימיינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: ⁴⁰ בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: ⁴¹ בן אחני בן זרח בן עדיה: ⁴² בן איתון בן זמה בן שמעי: ⁴³ בן יחת בן גרשם בן לוי: ⁴⁴ ובני מררי אחיהם על השמאול איתון בן קישי בן עברי בן מלך: ⁴⁵ בן חשביה בן אמץיהה בן חלקה: ⁴⁶ בן אמץיה בן בני בן שמר: ⁴⁷ בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי: ⁴⁸ ואחיהם הלוים נתנים לכל עבודה משכנן בית האללים: ⁴⁹ ואחרן ובני מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטורת לכל מלאת קדרת הקדרים ולכפר על ישראל כל אשר צוה משה עבר האללים: ⁵⁰ ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: ⁵¹ בקי בנו עוי בנו זרחיה בנו: ⁵² מרימות בנו אמריה בנו אחותם בנו: ⁵³ צדוק בנו אחימעץ בנו: ⁵⁴ ואלה מושבותם לטרותם בגבולם לבני אהרן את חברון בארץ יהודה ואת מנרגישה סביבתייה: ⁵⁵ ואאת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה: ⁵⁶ ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מנרגישה ואת יתר ואת אשתמע ואת מנרגישה: ⁵⁷ ואאת חיל' ואת מנרגישה את דביר ואת מנרגישה: ⁵⁸ ואאת עשן ואת מנרגישה את בית שם ואת מנרגישה: ⁵⁹ וממטה ואת מנרגישה ואת בית שמש ואת מנרגישה: ⁶⁰ וממטה בנימין את נבע ואת מנרגישה ואת עלמת ואת מנרגישה במשפחוtheir: ⁶¹ ולבני קחת הנורדים משפחחת המטה במשפחוtheir: ⁶² ולבני אלקנה בנו גנורל ערים עשר: ⁶³ ולבני ממחזיות מטה חציו מנשה בנו גנורל ערים עשר: ⁶⁴ ולבני נרשום למשפחחות ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: ⁶⁵ ולבני מררי למשפחחות ממטה דראובן וממטה נד וממטה זבולון בגנורל ערים שתים עשרה: ⁶⁶ ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מנרגישים: ⁶⁷ ויתנו גנורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימין את הערים אלה אשר יקראו להם בשמות: ⁶⁸ וממשפחחות בני קחת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים: ⁶⁹ ויתנו להם את ערי המקלט את שם ואת מנרגישה בהר אפרים ואת

ירמיה והודואה ויחדיאל אנשים נברוי חיל אנשי שמות ראים לבית אבותם: ²⁵ ווימעל באלדי אבותיהם וינו אחרי אלה עמי הארץ אשר השמיר אליהם מפניהם: ²⁶ ויעיר אלה יישראל את רוח פול מלך אשר וארה רוח תלות פלנסר מלך אשר ויגלם לרעובי ולגדי ולחציו שבט מנשה ויבאים לחהלה וחבור והרא ונחר גזע עד היום הזה:

6 בני לוי גרשון קחת ומרדי: ² ובני קחת עמרם יצחר וחברון ועזיאל: ³ ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהו אלעזר ואיתמר: ⁴ אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע: ⁵ ואבישוע הוליד את בקי ובקו הוליד את עז: ⁶ ועוזי הוליד את זרחיה וזרחה הוליד את מריות: ⁷ מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחותם: ⁸ ואחותם הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יוחנן: ⁹ ואחיהם הוליד את עזריה הוא אשר הוליד את יוחנן: ¹⁰ וויחנן הוליד את עזריה הוא כהן בכית אשר בנה שלמה בירושלים: ¹¹ ווילד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחותם: ¹² ואחותם הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום: ¹³ ושלום הוליד את חלקה וחולקה הוליד את עזריה: ¹⁴ ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוה ואחותם הוליד את נבדנאצ'ר: ¹⁵ ג' ואלה שמות בני גרשום בני לוי גרשון קחת ומרדי: ¹⁶ לבני שמעי: ¹⁷ ובני קחת עמרם יצחר וחברון ועזיאל: ¹⁸ בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלויל לאבותיהם: ¹⁹ לבני גרשום לבני בנו זמה בנו: ²⁰ יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו: ²¹ בני קחת עמנדר בנו גנורל בנו אסיר בנו: ²² אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו: ²³ אלקנה בנו גנורל ערים עשר: ²⁴ ובני אלקנה תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושותל בנו: ²⁵ ובני אלקנה עמשי ואחים מות: ²⁶ אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו עזה בנו: ²⁷ אליאל בנו ירחים בנו אלקנה בנו: ²⁸ ובני שמואל הבכר ושני אביה: ²⁹ בני מררי מחלי לבני בני שמעי בנו שמעא בנו כהנה בנו עזיה בנו: ³⁰ ואלה אשר העמיד דוד על ידי שור בית יהוד ממנוחה הארון: ³¹ ויהיו משרותם לפני משכן אלה מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלים ויעמדו כמשפטם על עבורהם: ³² ואלה העמדים ובניהם מבני הקחת הימן

למלחמה: 12 וشفם וחפם בני עיר חם בני אחר: 13 בני נפתלי יהציאל גוני ויצר ושלום בני בלחה: 14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את רמוון ואת מנרשיה: 15 ומיכיר לךacha להחפם ולשפם מכיר אביכנעלע: 16 ומכיר לךacha להחפם ולשפם ובנות: 17 ותולד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובני אולם ורकם: 17 ובני אולם בדן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה: 18 ואחתו המלכה לדרה את אישhood ואת אביעזר ואת מחלה: 19 ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחו ואניעם: 20 ובני אפרים שותלה וברד בנו ותחת בנו ואלעדת בנו ותחת בנו: 21 וזבד בנו ושותלה בנו ועוז ואלעד והרגום אנשי נת הנולדים בארץ כי ירדו לתקחת את מקיניהם: 22 ויחבל אפרים אביהם ימים רכבים ויבאו אחיו לנחמו: 23 ויבא אל אשתו ותחר ותולד בן ויקרא את שמו ברעה כי ברעה הותה בביתה: 24 ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת און שארה: 25 ורפה בנו ורשב ותלח בנו ותחן בנו: 26 לעדן בנו עמייחוד בנו אלשמע בנו: 27 נון בנו יהושע בנו: 28 ואחוזם ומושבותם בית אל ובניתה ולמורח נערן ולמערב נזר ובניתה ושכם ובניתה עד עיה ובניתה: 29 ועל ידי בני מנשה בית שאן ובניתה תענד ובניתה מנדו ובניתה דור ובניתה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל: 30 בני אשר ימנה וישוה וירושי וברעה ושרה אחותם: 31 ובני ברעה חבר ומיליכאל הוא אבי ברותם: וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם: 33 ובני יפלט פסך ובמלה ושות אללה בני יפלט: 34 ובני שמר אחיו ורודהנה יהבה וארם: 35 ובן הלם אחיו צופח וימגע ושלש ועמל: 36 בני צופח סוח וחנפר ושעל ובריה ווירה: 37 בצר והוד שמא ושלשה ויתרנן ובארא: 38 ובני יתר יפנה ופספה וארא: 39 ובני על ארא והניאול ורציא: 40 כל אלה בני אשר ראי ש בית האבות ברורם נבורי חילם ראשיו הנשיים והתויחם בצבא במלחמה מספרם אנסים עשרים וששה אלף:

8 ובימין הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרה השלייש: 2 נוחה הרבייע ורפא החמשי: 3 ויהיו בני לבלע אדר ונרא ואביהוד: 4 ואבישוע ונעמן ואחוח: 5 וגרא ושפונן וחורם: 6 ואלה בני אחר אלה הם ראשיו האבות נבורי חילם שבעה עשר אלף ומאותם יצאי צבא

נור ואת מנרשיה: 68 ואת יקמעם ואת מנרשיה ואת בית חורון ואת מנרשיה: 69 ואת אילון ואת מנרשיה ואת נת רמוון ואת מנרשיה: 70 וממחצית מטה מנשה את ענף ואת מנרשיה ואת בלום ואת מנרשיה למשפחת לבני קחת הנותרים: 71 לבני נרשות משפחת חצי מטה מנשה את נולן בבשן ואת מנרשיה ואת עתירותו ואת מנרשיה: 72 וממחצית ישכר את קדר ואת מנרשיה את דברת ואת מנרשיה: 73 ואת ראמות ואת מנרשיה ואת ענם ואת מנרשיה: 74 וממחצית אשר את משל ואת מנרשיה ואת עבדון ואת מנרשיה: 75 ואת חוקק ואת מנרשיה ואת רחוב ואת מנרשיה: 76 וממחצית נפתלי את קדר בגוליל ואת מנרשיה ואת חמוון ואת מנרשיה ואת קרייתם ואת מרגשיה: 77 לבני מרדיו הנותרים מטה זבולון את רמוון ואת מנרשיה את תבור ואת מנרשיה: 78 ומי עבר לירדן ריחו למורה הירדן מטה רואבן את בצר במדבר ואת מנרשיה ואת יהצה ואת מנרשיה: 79 ואת קדרות ואת מנרשיה ואת מיפעת ואת מנרשיה: 80 וממחצית נד את ראמות בבלעד ואת מנרשיה ואת מונדים ואת מנרשיה: 81 ואת חשבון ואת מנרשיה ואת יעוז ואת מנרשיה:

7 ולבני ישכר תולע ופואה ישיב ושמרוון ארבעה: 2 ובני תולע עז ורפה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל דאים לבית אבותם לחולע גבורי חיל לתולדותם מספרם ביום דוד עשרים ושנים אלף ושמאות: 3 ובני עז יorrhיה ובני יorrhיה מכאל ועבדיה וויאלי ישיה חמשה ראשים כלם: 4 ועליהם להלחותם לבית אבותם נドורי צבא מלוחמה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים: 5 ואחיהם לכל משפחות ישכר גבורי חילם שמונים ושבעה אלף התייחסם לכל: 6 בנימן בלו ובר וידיעאל שלשה: 7 ובני בלו אצבן ועוזיאל וירימות וערוי חמשה הראשי בית אבות גבורי חילם והתייחסם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה: 8 ובני בכר זמירה ווועש ואליעזר ואליענין ועמרוי ורמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר: 9 והתייחסם לתולדותם הראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאיתים: 10 ובני ידייעאל בלחן ובני בלחן יعيش ובנימן ואהור וכנענה וויתן ותרשיש ואחישר: 11 וכל אלה בני ידייעאל לראש האבות גבורי חילם שבעה עשר אלף ומאותם יצאי צבא

אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה: 5 וממן השילוני עשה הבכור ובנו: 6 וממן בני זרחה יעוזאל ואחיהם שש מאות ותשעים: 7 וממן בני בנימן סלוא בן משלם בן הדריה בן הסנאה: 8 וויבניה בן ירחהם ואלה בן עזיבן מכריו ומשלם בן שפטיה בן רעוזאל בן יבניה: 9 ואחיהם ראשי אבות תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבותיהם: 10 וממן הכהנים ידעה ויהויריב וכיון: 11 וויזריה בן חלקייה בן משלם בן צדוק בן מריוות בן אחיטוב נגיד בית האלילים: 12 וудהיה בן ירחהם בן השחרור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יזרעהה בן משלם בן משלימות בן אמר: 13 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים נכורי חיל מלאכת עבדות בית האלילים: 14 וממן הלויים שמעיה בן חשבוב בחצריו חשיביה מן בני מרדי: 15 ובבקיר חרש ונגל ומנתיה בן מיכא בן זכריה בן אסף: 16 ועובדיה בן שמעיה בן גלל בן יdotton וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצריו נטופתי: 17 והשעריים שלם ועקב וטמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: 18 ועד הנה בשער המלך מזרחה המה השעריים למחנות בני לוי: 19 ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספדים לאهل ואבותיהם על מהנה יהוה שמרי המבו: 20 ופינחס בן אלעזר נגיד היה עלייהם לפנים יהוה עמו: 21 זכריה בן משלמיה שער פתח לאهل מועד: 22 כלם הבורורים לשעריהם בספדים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התייחסם המה יסוד דוד ושמואל הראה באמונותם: 23 והם ובנותם על השערים לבית יהוה לבית האهل למשמרות: 24 לאربע רוחות יהיו השערים מזרחהימה צפונה ונגב: 25 ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הדמים מעת אל עת עם אלה: 26 כי באמונה הנה ארבעת גברי השערים הם הלויים והיו על הלשכות ועל האצרות בית האלילים: 27 וסבבות בית האלילים ילינו כי עליהם משמרות והם על המפתח ולבקר לבקר: 28 וממהם על כל הפעודה כי במספר יבאים ובספר יוצאים: 29 ומם ממניהם על הכלים ועל כל כל קדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשימים: 30 וממן בני הכהנים רקחי המركחת לבשימים: 31 וממתה ממן הלויים הוא הבכור לשלם הקרחוי באמונה על מעשה החתומים: 32 וממן בני הכהני ממן אחיהם על כלם המערכת להכין שבת ובני נאים מה וחמשים כל אלה מבני בניים:

אבות ליושי נבע ויגלום אל מנהת: 7 ונעמן ואחיה ונרא הוא הגלם והוליד את עזאת אהיה: 8 ושהרים הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם חושים ואתה בעראנשוי: 9 ויליד מן חדש אשתו את יובב ואת צביה ואת מישא ואת מלכים: 10 ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בני ראשי אבות: 11 ומוחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל: 12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמרד הוא בנה את אומו ואת לד ובנתיה: 13 וברעה ושמע המה ראשי האבות ליושי אלון המה הבריחו את יושבי נטה: 14 ואחיו שק וירמות: 15 זובדיה וערד וערד: 16 ומיכאל וישפה וויה ואבניהם: 17 זובדיה ומשלם וחזקי וחבר: 18 וישמרי ויזליה וויבב בני אלפעל: 19 ויקים וזכריו זובדי: 20 ואליענו וצלהו ואליאל: 21 וערדה ובראה ושמרת בני שמעי: 22 וישפן ו עבר ואליאל: 23 ועבדון וזכריו ותנן: 24 וחנניה ועילם וענתיה: 25 ויפריה ופניאל בני שק: 26 ושמורי ושרה ועתליה: 27 ועירשה ואלה וזכריו בני ירחים: 28 אלה ראשי אבות לתולדותם ראים אלה ישבו בירושלם: 29 ובנבון ישבו אביה נבעון ושם אשטו מעכה: 30 ובנו הכבוכר עבדון וצור וקיש ובעל ונדב: 31 ונדרו ואחיו זכר: 32 ומכלולו הוליד את שמאה ואף המה ננד ואחיהם ישבו בירושלם עם אהיהם: 33 ונדר הוליד את קיש וקיש הוליד את שול ושאל הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: 34 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה: 35 ובני מיכה פיתון ומלך ותארע ואחו: 36 ואחיו הוליד את יהודה ויהודה הוליד את עלמה ואת עזמות ואת זמרי וזרמי הוליד את מזא: 37 ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצטל בנו: 38 ולאצטל שהה בנים ואלה שמות עוריים בכרכו וישמעאל ושעריה ועובדיה ותנן כל אלה בני אצטל: 39 ובני עשך אחיו אוילם בכרכו יושש השני ואליפלט השלישי: 40 ויהיו בני אוילם אנשים נברוי חיל דרכיו קשת ומרבים 9 וכל ישראל התייחסו והنم כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הנלו לבבל במלעם: 2 והיוישבים הראשונים אשר באחזהם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינאים: 3 ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בניים ומן בני אפרים ומנסה: 4 עותי בן עמיהוֹד בן עמרי בן

לא שמר נום לשאול באוב לדרווש: ¹⁴ ולא דרש ביהוה
וימיתהו ויסב את המלוכה לדודיד בן ישי:

11 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר הנה
עצמך ובשך אנחנו: ² גם המול נם שלשים נם בהיות
שאל מלך אתה המוציא וה מביא את ישראל ויאמר יהוה
אליך לך את תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה
נגיד על עמי ישראל: ³ זובאו כל זקני ישראל אל המלך
חברונה ויכרת להם דודיך בברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דודיך למלך על ישראל כדבר יהוה ביד
שמואל: ⁴ וילך דודיך וכל ישראל ירושלים היא יבוס
שם היבוסי ישבי הארץ: ⁵ ויאמרו ישבי יבוס לדודיך לא
taboa הנה וילך דודיך את מצחת ציון היא עיר דודיך: ⁶
ויאמר דודיך כל מכיה יבוסי בראשונה יהיה לדראש ולשלך
ויעל בראשונה יואב בן צריה וייה לדראש: ⁷ וישוב דודיך
במצד עליון קראו לו עיר דודיך: ⁸ ויבן העיר מסביב מן
הملוא ועד הסביב ויואב יהוה את שאר העיר: ⁹ וילך
דודיך הלווק ונגדל ויוה צבאות עמו: ¹⁰ ואלה ראש
הנברים אשר לדודיך המתחזקים עמו במלכותו עם כל
ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל: ¹¹ ואלה מספר
הנברים אשר לדודיך ישבעם בן חכמוני ראש השלושים
הוא עורר את חניתו על שלוש מאות חיל בפעם אחת: ¹²
ואחריו אלעוז בן דודו האחוח הוא בשלושה הנברים:
הוא היה עם דודיך בפס דמים והפלשתים נאספו שם
למלחמה ותהי חילכת השדה מלאה שערדים והעם נסו
מן פניהם פלשתים: ¹³ וויתיצבו בתוך החילקה ויצילוה ויכו
את פלשתים ווועש יהוה תשועה נדוליה: ¹⁴ וירידן שלושה
מן השלושים ראשן חנה בעמק רפאים: ¹⁵ ודודיך או במצודה
ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים: ¹⁶ ויתאו דודיך ויאמר
ונציב פלשתים או בבית לחם: ¹⁷ ויתאו דודיך ויאמר
מי ישקנו מים מבור בית לחם אשר בשער: ¹⁸ ויבקשו
השלשה במחנה פלשתים וישאכו מים מבור בית לחם
אשר בשער וישאכו או אל דודיך ולא אבה דודיך לשותם
וינסך אתם ליהוה: ¹⁹ ויאמר חיללה לי מלאה מעשות
את הרם האנשים האלה אשטה בנטשותם כי בנטשותם
הכיאום ולא אבה לשותם אלה עשו שלושת הנברים:
ואבשי אוחז יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר
את חניתו על שלוש מאות חיל ולא שם בשלושה: ²¹ מן

שבת: ²³ ואלה המשרדים ראש אבות ללוים בלשכת
פניהם כי יומם ולילה עליהם במלאה: ²⁴ אלה הראש
האבות ללוים לתולדותם ראשי אלה ישבו בירושלם:
ובנבעון ישבו אבי נבעון יעוז ושם אשתו מעכה: ²⁵
ובנו הבהיר עבדון וצור וקיש ובעל נור ונדר: ²⁷ וגדר
ואחיו זכריה ומקלות: ²⁸ ומקלות הוליד את שמאם ואף
הם ננד אהיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ²⁹ ונור הוליד
את קיש וקיש הוליד את שאול ושאל הוליד את יהונתן
ואת מלכי שוע ואת אבינדר ואת אשבעל: ³⁰ ובן יהונתן
מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: ³¹ ובנו מיכה
פיהון ומלך ותחרע: ³² ואחיו הוליד את יערה וווערה
הוליד את עלמת ואת עצמות ואת זמרי זומרה הוליד את
מווץ: ³³ ומומצא הוליד את בנעא ורפהה בנו אל לעשה בנו
אצל בנו: ³⁴ ולאצל ששה בנים ואלה שמורות עזריקם
בכרו וישמעאל ושריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל:

10 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: ² וידבקו פלשתים
אחרי שאול ואחריו בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת
אבינדר ואת מלכי שוע בני שאול: ³ ותכבדר המלחמה
על שאול וימצאהו המורים בקשתי ויחיל מן היורדים: ⁴
ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודרקני בה פן
יבאו הערלים האלה והתעללו بي ולא אבה נשא כליו כי
ירא מאדר ויקח שאול את החרב ויפל עלייה: ⁵ וירא נשא
כליו כי מה שאול ויפל נם הוא על החרב ווימת: ⁶ ווימת
שאול ושלשת בניו וככל ביתו יחו מות: ⁷ ויראו כל איש
ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מותו שאול ובניו ויעזבו
עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: ⁸ וויה מלחמת
ובאו פלשתים לפשט את החרלים וימצאו את שאול ואת
בני נפלים בהר גלבע: ⁹ וויפשטו וויאו את ראשו ואת
כליו ווישלחו בארץ פלשתים סכיב לבשר את עצביהם
ואת העם: ¹⁰ ווישמו את כליו בית אליהם וויללו
תקעו בית דגון: ¹¹ ווישמו כל יביש גלעד את כל אשר
עשו פלשתים לשאול: ¹² ויקומו כל איש חיל וויאו את
גופת שאול ואת גופת בניו ויבאום יבישה ויקברו את
עצמותיהם תחת הalleyה ביבש וויצמו שבעת ימים: ¹³
וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר

אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר: 9 עוזר הראש עבדיה השני אל-אב השלישי: 10 משגנה הרביעי ירמיה החמישי: 11 עת השר羞 אליאל השביעי: 12 ויהנן השמיני אל-זבר התשיעי: 13 ירמיהו העשרי מכבני עשר עשר: 14 אלה מבני נד הראשי לצבאי אחד למאה הקטן והגדול לאלף: 15 אלה הם אשר עברו את הירדן בחדר הראשון והוא מלמלא על כל גדרתו ויבריחו את כל העמקים למזרחה ולמערבה: 16 ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד למצד לדוד: 17 ויצא דוד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלים בהם אלי לעזרני יהוה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמוותנו לצרוי بلا חמס בכפי ירא אלהי אבותינו וויכח: 18 ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים לך דוד ועמק בן ישע שלום שלום לך ושלום לעוזך כי עוזך ואליך יוקבלם דוד ויתنم בראשי הגדור: 19 וממנשה אל-היך יוכבב שאל: 20 בלבתו אל ציקלן נפלו עליו ממנשה ערנה ויובב וידיעאל ומיכאל ווועבר ואלי-הוא צלתי ראי האלפים אשר למנשה: 21 והמה עזרו עם דוד על דוד בבאו עם פלשתים על שאל למלחה ולא עוזם כי בעצה שלחחו סרני פלשתים לאמר בראשינו צפול אל ארנו שאל: 22 בלבתו אל ציקלן נפלו עליו ממנשה ערנה ויובב וידיעאל ומיכאל ווועבר ואלי-הוא צלתי ראי האלפים אשר למנשה: 23 ואלה מספרי ראשי החולץ לצבא באו על דוד חבורונה להסב מלכות שאל אליו כפי יהוה: 24 בני יהודה נשאי צנה ורמח שת אלפים ושמנוה מאות חולצין צבא: 25 מן בני שמעון גבורי חיל לצבא שבת אלפים ומאה: 26 מן בני הלי ארבעת אלפים ושש מאות: 27 ויהי-ודע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות: 28 וצדוק נער גבורי חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים: 29 וממן בני בנימן אדו שאל שלושת אלפים ועד הנה מרוביהם שמרם משמרת בית שאל: 30 וממן אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: 31 ומחצית מטה מנשה שמנה עשר אלף אשר נקבעו בשמות לבוא למלךך אך דוד: 32 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה עשה ישראל ראשיהם מאתיהם וכל אחיהם על פיהם: 33 מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחה בכל כל מלחמה חמישים אלף וולדר בלא לב ולב: 34 ומונפתלי שרים אלף ועםם בצנה ותנית שלשים ושבעה אלף: 35 וממן שלושה שנים נכבד וייה להם לשר ועד השלושה לא בא: 22 בניה בן יהודע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוכה הבוד ביום השל: 23 והוא הכה את האיש המצרי איש מדח המש באמה וביד המצרי חניתה מנור ארנים וורד אליו בשבט וינול את חניתה מיד המצרי ויהרנה בחניתהו: 24 אלה עשה בנהיו בן יהודע גבורי החילם עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית להם: 25 שמות ההרורי חלץ הפלוני: 26 עירא בן עקש התקועי אבעזר הענתותיו: 27 סכבי החשתי עיל' האחותיו: 30 מהדי הנטפי חלד בן בענה הנטפותיו: 31 איתי בן ריבי מגבעת בני בנימן בניה הפרעתי: 32 חורי מנהלי געש אביאל הערבתה: 33 עזומות הבהירומי אל-יחבא השעלבני: 34 בני השם הנזוני יונתן בן שנה ההררי: 35 אחיאם בן שכר ההררי אל-פלבן א/or: 36 חפר המכתריה איהה הפלני: 37 חצרו הכרמל נעריו בן אובי: 38 יואל אחי נתן מבחר בן תנרי: 39 צלק העמוני נהרי הברתי נשא כל יוacob בן צרואה: 40 עירא הירתי נרב הירתי: 41 אדריה החתי זבר בן אחלה: 42 עדינא בן שיזא הראובני ראש לאובני ועליו שלשים: 43 חנן בן מעכה ווושפט המרגני: 44 עזיא העשתרתו שמע ויעואל בני חותם הערעריו: 45 ידיעאל בן שמרוי ויהח אחים התיצי: 46 אליאל המחוים ויריביו ווושיה בני אלנעם ויתמה המואבי: 47 אליאל ועובד ויישיאל המצביה:

12 ואלה הבאים אל דוד לציקלן עוד עוצר מפני שאלן בן קיש והמה בנבורים עורי המלחמה: 2 נשקי קשת מימיינס ומשמאלים באבנום ובחצחים בקשת מאה שאלן מבנימן: 3 הראש אחיעזר ווושה בני השמעה הנבעתי ויזואל ובלט בני עומות וברכה והוא הענתתי: 4 ווישמעה הנבעוני נבור בשלשים ועל השלשים וירמיה ויזחיאו ויהנן ויובב הגדרתי: 5 אלעוזו וירימות ובעליה ושמרייה ושפתייה החריבי: 6 אלקנה ווישיה ועזראל ויעוזר וישבעם הקרחים: 7 ווועאללה ובודיה בני ירחים מן הנדור: 8 וממן הנדי נבדלי אל דוד למדצ'ן מרכבה נברוי החיל אנשי צבא למלחמה ערבי צנה ורמח ופנוי

14 וישלח חירם מלך צר מלכים אל דוד ועצי ארזים וחרש קיר וחרש עציים לבנות לו בית: 2 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למלוכה מלכותו בעבר עמו ישראל: 3 ויקח דוד עוד נשים בירושלם וילוד דוד עוד בנים ובנות: 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמו ושבב נתן ושלמה: 5 וויבחר ואלישוע ואליפלט: 6 ונגה ונג' ויפיע: 7 ואלישען ובעלידע ואליפלט: 8 ווישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא לפניהם: 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: 10 וישאל דוד באלהים לאמר האעלת על פלשתים ונתחם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתחם בידך: 11 ויעלו בבעל פרצים ויכס שם דוד ויאמר דוד פרץ האלים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקומן ההוא בעל פרצים: 12 ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דוד וישרפו באש: 13 וויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: 14 וישאל עוד דוד באלהים ויאמר לו האלים לא תעלה אחריהם הסב מעלייהם ובאת להם ממול הבכאים: 15 ויהי כמשמעות את קול הצעדה בראשי הבכאים או תצא במלחמה כי יצא האלים לפניך להוכיח את מתחנה פלשתים: 16 ויעש דוד כאשר צוחה האלים ויכו את מhana פלשתים מנבעון ועד גורה: 17 וויצא שם דוד בכל הארץ ויהוה נתן את פחדו על כל הנויים:

15 ויעש לו בתים בעיר דוד ויכן מקום לארון האלים ויט לו אהל: 2 אז אמר דוד לא לשאת את ארון האלים כי אם הלויים כי בס בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: 3 ויקhal דודacha כל שראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר חיכן לו: 4 וויאסף דוד את בני אהרן ואת הלויים: 5 לבני קהת השר ואחיו מאה ועשרים: 6 לבני מררי עשה השר ואחיו מאה ועשרים: 7 לבני נרשות יהוה ויאל השר ואחיו מאה ועשרים: 8 לבני אל'יצפן שמעיה השר ואחיו מאה ועשרים: 9 לבני חברון אל'יאל השר ואחיו מאה ותשעים שמעון: 10 לבני עזיאל עמנידב השר ואחיו מאה ותשעים עשר: 11 ויקרא דוד לצדוק ולאביתר הכהנים וללויים לאוריאל עשה יהוה ויאאל שמעיה ואליאל ועמנידב: 12 ויאמר

הדרני ערכי מלוכה עשרים ושמונה אלף ושת מאות: 36 ומאשר וויצא צבא לערך מלכונה ארבעים אלף: 37 ומעבר לירדן מן הראובני והנגי וחצי שבת מנשה בכל כלי צבא מלכונה מאה ועשרים אלף: 38 כל אלה אנשי מלכונה עד דורי מערכה בלובב שלם באו חברונה להמלך את דוד על כל ישראל וגם כל שרתית ישראל לב אחד להמלך את דוד: 39 ויהיו שם עם דוד ימים שלושה אלילים ושותים כי הכינו להם אחיהם: 40 וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבולון ונפתלי מבאים להם בחמוריהם ובמנלים ובפרדים ובבקר מאכל קמה דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרבי כי שמה בישראל:

13 וויעץ דוד עם שרי האלפים והמאות לכל גניד: 2 ויאמר דוד לכל קהל ישראל אם עליים טוב ומן יהוה אלהינו נפץ נשלחה על אהינו הנשארים בכל ארץות ישראל ועםם הכהנים והלוים בערי מנישדים ויקבצו אלינו: 3 ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנו בימי שאול: 4 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי יש הדבר בעני כל העם: 5 ויקhal דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלים מקרית יערם: 6 ויעל דוד וכל ישראל בעלתה אל קריית יערם אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלים יהוה יושב הכהנים אשר נקרא שם: 7 וירכיבו את ארון האלים על עגלת חודה מבית אבנידב וועז ואחינו נהנים בעגלת: 8 וודוד וכל ישראל משחים לפני האלים בכל עז ובשירים ובכנרות ובנכלים ובתפifs ובמצלחות ובছצירות: 9 ויבאו עד גן כידן וישלח עזא לפני אלהים: 10 ויהיר לדוד כי שמו הAKER: 10 ויתר אף את ידו לאח את הארון כי שמו הAKER: 10 ויתר אף יהוה בעז ואיכחו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני אלהים: 11 ויהיר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למוקם ההוא פרץ עז עד היום הזה: 12 ווירא דוד את האלים ביום ההוראה לאמר הדיך אביה אליו את ארון האלים: 13 ולא הסיד דוד את הארון אליו אל עיר דוד וויתר אל בית עבד אדם הנטוי: 14 ווישב ארון האלים עם בית עבד אדם בכיתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו:

יהוה מן הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: 5 אסף הראש ומשגנו זכריה יעהיל ושמירמות ויחיאל ומתחיה ואליאב ובניהם ועבד אדים ויעיאל בכל נבלים ובכנורות ואסף במצלחות משמע: 6 ובניהם ויהזיאל הכהנים בחצרות תמיד לפני ארון ברית האלים: 7 ביום התחוא אז נתן דוד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו: 8 הודו ליהוה קראו בשמו הודישו בעמיהם עלילתו: 9 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאתיהם: 10 התהלו בשם קדשו ישמח לב מבקש יהוה: 11 דרשו יהוה ועו בקשו פניו תמיד: 12 זכרו נבלאתיהם אשר עשה מפתחו ומשפטו פיהו: 13 זרע ישראל עבדו בני יעקב בחירותו: 14 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: 15 זכרו לעולם בריתו ציה לאלף דור: 16 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק: 17 ויעמידה ליעקב לחק לשראל ברית עולם: 18 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: 19 בהוותכם ממי מספר כמעט ונרים בה: 20 יתחלכו מני אל נוי וממלכה אל עם אחר: 21 לא הניה לאיש לעשkom וכוח עליהם מלכים: 22 אל תנעו במשיחי ובנביי אל תרעו: 23 שירו ליהוה כל הארץ בשרו מים אל יום ישועתו: 24 ספרו בנים את כבודו בכל העמים נפלאתיהם: 25 כי נדול יהוה ומהל מאד נורא הוא על כל אלהים: 26 כי כל אלהי העמים אלילים יהוה שמים עשה: 27 הור ותדר לפניו עז וחדוה במקומו: 28 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועו: 29 הבו ליהוה כבוד שמו שא מנהה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 30 חילו מלפני כל הארץ אף תכון תבל בכל תמות: 31 ישבו השמי ותגל הארץ ויאמרו בניו יהוה מלך: 32 ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וככל אשר יהוה אז ירדנו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפט את הארץ: 33 אז ירדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 35 ואמרנו הושענו אלהי ישענו וקצתנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדרך להשתבח בתהלהך: 36 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: 37 ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני ארון תמיד לדבר ים ביום: 38 ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדים בן ידריתון וחסה לשעריהם: 39 ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בנכען: 40 להעלית עלות ליהוה עליהם ראשו התקדרו אתם ואחיכם והעליהם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכהנות לו: 13 כי לمبرשונה לא את פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנו כמושפט: 14 ויתקדרו הכהנים והלוים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל: 15 וישאו בני הלוים את ארון האלים כאשר צוה משה בדבר יהוה בכתף במתוח עליהם: 16 ויאמר דוד לשדי הלוים להעמיד את אחיהם המשדרים בכל שיר נבלים וכנורות ומצלטים משמעיים להרים בקהל לשמה: 17 ויעמידו הלוים את הימן בן ניאל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן בן קושיהו: 18 ועםם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל וענו אליאב וبنיהם ומעשיהם ומחתיו ואליפלה ומקניהם ועבד אדים ויעיאל השערם: 19 והמשדרים הימן אסף ואיתן במצלחות נחשת להשמי: 20 ווכדריה וועזיאל ושמירמות ויחיאל וענו ואליאב ומעשיהם ובניהם בנבלים על עלמות: 21 ומתחתו ואליפלה ומקניהם ועבד אדים ויעיאל וועזיהו בכנורות על השמייניות לצח: 22 ובכניהם שר הלוים במשיא יסר במשא כי מבין הוא: 23 וברכיה ואלקנה שערם לארון: 24 ושבניהו וושפט וננתאל ועמיש זכריהו ובניהם ואלייער הכהנים ממחצרים בחצרות לפני ארון האלים ועבד אדים ויחיה שערם לארון: 25 ויהי דוד זקנין ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמה: 26 ויהי עוזר האלים את הלוים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים: 27 ודודיד מכרבל במעיל בוץ וכל הלוים הנשיים את הארון והמשדרים וככניתה השר המשא המשדרים ועל דוד אפור בד: 28 וכל ישראל מלעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקהל שופר בחצרות ובמצלרים משמעיים בנבלים וכנורות: 29 ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפרק ומשחק ותבו לו בלביה:

16 ויביאו את ארון האלים ויצינו אותו בתוך האהל אשר נטה לו דוד וקריבו עלות ושלמים לפני האלים: 2 ויכל דוד מעהלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה: 3 ויחלך לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש כבד לחם ואשפר ואשיה: 4 ויתן לפני ארון

עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את כל הגדלות: 20 יהוה אין עמוק ואין אללים וילך בכל אשר שמענו באונינו: 21 ומוי עמוק ישראלי נוי אחד בארץ אשר החל אללים לפלדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות לנוש מפני עמוק אשר פDIST ממצרים גוים: 22 ותתן את עמק ירושלים לך לעם עד עולם ואתה יהוה הייתה להם לאלהים: 23 ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת: 24 יאמן וינדל שמק עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי: ישראל אלהים לישראל ובית דוד עבדך נcone לפניך: 25 כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על בן מצא עבדך להתפלל לפניך: 26 ועתה יהוה אתה הוא אלהים ותדבר על עבדך החטובה הזאת: 27 ועתה הוואת לברך את ביתך עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם:

18 ויהי אחרי כן וירד דוד את פלשתים ויכניעם ויקח את נת ובנתייה מיד פלשתים: 2 וירק את מואב ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנהה: 3 וירק דוד את הדרודר מלך צובה חמתה בלבתו להציב ידו בנחר פרת: 4 ויליכך דוד ממננו אלף רכב ושבעת אלף פרשים ושרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממננו מהה רכב: 5 ויבא ארם דרמשק לעוזר להדרודר מלך צובה וירק דוד באדם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דוד באדם דרמשק ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנהה ויושע יהוה לדוד בכל אשר הילך: 7 ויקח דוד את שלטי היזוב אשר היה עלי עבדיו הדרודר ויבאים ירושלים: 8 ומשבחת ומכוון ערי הדרודר ליה דוד נחת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחתה ואת העמודים ואת כל הנקחת: 9 ווישמע תעו מלך חמת כי הכה דוד את כל היל הדרודר מלך צובה: 10 ווישלח את הדרום בנו אל המלך דוד לשאול לו לשולם ולברכו על אשר נלחם בהדרודר וכחיו כי איש מלחמות תעו היה הדרודר וכל כל זחוב וכסף ונחתת: 11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזחוב אשר נשא מכל הנויים מארום וממואב ומבני עמן ומפלשתים ומעמלק: 12 ואבש בן צרויה הכה את אדרום בניא המלח שמונה עשר אלף: 13 וישם באדרום נצבים יהו כי אדרום עבדים לדוד

mobach ha'ulah tamid lebker ולבך הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל: 14 ועמהם הימן וידותון ושאר הבורורים אשר נקבעו בשמות להדרות ליהוה כי לעולם חסרו: 15 ועמהם הימן וידותון חצירות ומצלitos לשמשיעים וככל שיר האלהים ובני יdoton לשער: 16 וילכו כל העם איש לבתו ווסף דוד לברך את ביתו:

17 ויהי כאשר ישב דוד בביתו ואמר דוד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארוים וארון ברית יהוה תחת יריעות: 2 ויאמר נתן אל דוד כל אשר בלבך עשה כי האלהים עמק: 3 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לא אמר: 4 לך ואמרת אל דוד עבדך כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת: 5 כי לא ישבתי בבית מון היום אשר העלייתו את ישראל עד התחלכתי בכל ישראל חדשות את עמי למא למה לא בניהם יהוד אל אשר צויתו לדמות את עמי לאמר למדוד כי אלה בית ארוים: 6 ועתה כה תאמר לעבדך לדוד כי אמר יהוה צבאות אני לקחתי מן הנהה מן אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: 8 ואהי עמק בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפני ועשית לך שם כשם הגדוליים אשר בארץ: 9 ושותמי מקום לעמי ישראל ונטעתו ושכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא יסיפו בני עליה לבתו אשר בראשונה: 10 ולמיניהם אשר צויתו שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואנד לך ובית יבנה לך יהוה: 11 וזהה כי מלאו ימיך לכת עם אבותיך והקימותי את זריך אחריך אשר יהיה מבנייך והכנעתי את מלוכתו: 12 הוא יבנה לי בית וככני את כסאו עד עולם: 13 אני אהיה לך לאב והוא יהיה לך לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך: 14 והעמדתיחו בביתי ובמלוכתו עד העולם וכסאו יהיה וכון עד עולם: 15 ככל הדברים אלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד: 16 ויבא המלך דוד וישב לפניו יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים וממי ביתו כי הביאתי עד חלם: 17 ותקנן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתני כהור האדם המעליה יהוה אלהים: 18 מה יוסיף עוד דוד לך לבבך את עבדך ואתה את עבדך ידעת: 19 יהוה בעבר עבדך וככלך

דודיך לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו: 18 וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דודיך מארם שבעת אלפיים רכוב ורביעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית: 19 ויראו עברי הדרדרור כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם דודיך ויעברתו ולא אבה ארם להוציא את בני עמו עד: סופר: 20 ובניהם בן יהוירע על הכרתי והפלתי ובני דודיך הראשים ליד המלך:

20 ויהי לעת תשובה השנה לעת זאת המלכים יונגן ויאב את חיל הצבא וישתח את ארץ בני עמו ויבא ויצר את רבה ודודיך ישב בירושלים וירא ואב את רבה ויהרשה: 2 ויהיך דודיך את עתרת מלכם מעל ראשיו ומצאה משקל ככר זהב וכבה אבן יקרה ותהי על ראש דודיך ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 3 ואת העם אשר בה הוציאו וישר במנורה ובחירותי הברזל ובמנורות וכו' יעשה דודיך לכל ערי בני עמו וישר דודיך וכל העם ירושלם: 4 ויהי אחרי כן ועוז חנינו כמנור ארנים: 5 ותהי עוד מלחמה את ספי מילדי הרפאים וכו'נו: 6 ותהי עוד מלחמה את פלשתים וירא אלחנן בן יעור את לחמי אחיו גלית הגתוי ועוז חנינו כמנור ארנים: 6 ויראו אחיך ותעמד מלחמה בנויר עם פלשתים או הכה שבכי החשטי את ספי מילדי הרפאים וכו'נו: 7 ותהי עוד מלחמה את פלשתים וירא אלחנן בן יעור את לחמי אחיו גלית הגתוי ועוז חנינו כמנור ארנים: 6 ויראו אחיך ותעמד מלחמה בנויר עם פלשתים או הכה שבכי החשטי את ספי מילדי הרפאים וכו'נו: 8 אל נולדו להרפה בת נויפלו ביד דודיך וביר עבדיו:

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דודיך למנות את ישראל: 2 ויאמר דודיך אל יואב ואל שר העם לכו ספרו את ישראל מבאר שביע ועד דן והביאו אליו ואדעה את ספרם: 3 ויאמר יואב ויסוף יהוה על עמו כמה מה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדרני לעבדים למה בקש אתה אדני למה יהוה לאשמה לישראל: 4 ודבר המלך חזק על יואב וצוא יואב ויחלך בכל ישראל ויבא ירושלם: 5 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דודיך ויהי כל ישראל אלף אלפיים ומאה אלף איש שלפ' חרב ויהודיה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלפ' חרב: 6 ולויב ובנימן לא פקד בחוכם כי נתעב דבר המלך את יואב: 7 וירע בעני האלהים על הדבר הזה ויד את ישראל: 8 ויאמר דודיך אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד: 9 וידבר יהוה אל נד חזה דודיך לאמר: 10 לך ודברת אל דודיך לאמור כי אמר יהוה שלוש אני נתה

וישע יהוה את דודיך בכל אשר הלא: 14 וימליך דודיך על כל ישראל ויהיו עשה משפט יצדקה לכל עמו: 15 ויאב בן צריה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזוכיר: 16 וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים וושאנו סופר: 17 ובניהם בן יהוירע על הכרתי והפלתי ובני דודיך הראשים ליד המלך:

19 ויהי אהרי בן יימת נחש מלך בני עמו וימליך בנו תחתיו: 2 ויאמר דודיך עשה חסר עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסר וישלח דודיך מלאים לנחמו על אביו ויבאו עברי דודיך אל ארץ בני עמו אל חנון לנחמו: 3 ויאמרו שריו בני עמו לחנון המכבר דודיך את אביך בעיניך כי שלח לך מנהימים הלא בעבור לחקר ולהחפץ ולדגל הארץ בא עבדיו אלקיך: 4 ויהיך חנון את עברי דודיך וינלחם ויכרת את מדריהם בחצי ערד המפשעה וישראלם: 5 וילכו וינידזו לדודיך על האנשים וישלח לקראותם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמו כי התבאשו עם דודיך וישלח חנון ובני עמו אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: 7 וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויהנו לפניו מידבא ובני עמו נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: 8 וישמע דודיך וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמו ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה: 10 וירא יואב כי היהת פני המלחמה אליו פנים ואחריו ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם: 11 ואות יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמו: 12 ויאמר אם תחזק מני ארם והיות לי להשועה ואם בני עמו יחזקו מך והושעך: 13 חזק ונתחזקה بعد עמו ובعد ערי אלהינו יהוה הטוב בעינוי יעשה: 14 ווישר יואב והעם אשר עמו לפניו ארם למלחמה וינסו מפניו: 15 ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו נם מפניהם אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב וירושלם: 16 וירא ארם כי נגפו לפני ישראל ושלחו מלאים וויצוiano את ארם אשר מעבר הנהר ושובך שר צבא הדרדר לפניהם: 17 וינגד לדודיך ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אליהם ויערך אליהם ויערך

22 ויאמר דוד וזה הוא בית יהוה האללים וזה מזבח
עללה לישראל: 2 ויאמר דוד לכנוס את הגרים אשר
בארץ ישראל ועמד חצבים לחצוב אבני נזות לבנות בית
האללים: 3 וברזל לרבות מסמרים לדלתות השערים
ולמחברות הכין דוד ונחשת לרבות אין משקל: 4 ועצי
ארזים לאין מספר כי הביאו הצדינים והצדירים עצי
ארזים לרבות לדוד: 5 ויאמר דוד שלמה בני נער ורך
והביה לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולהתפארת
כל הארץ אכינה נא לו ויקן דוד לרבות לפני מותה:
וירקרא לשלהמה בנו ויוציאו לבנות בית ליהוה אלהי
ישראל: 7 ויאמר דוד לשלהמה בנו אני היה עם לבבי
לבנות בית לשם יהוה אלהי: 8 ויהי עלי דבר יהוה
לאמר רם לרבות שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה
בית לשמי כי דמים רביים שפכת ארצך לפני: 9 הנה בן
נולד לך הוא יהוה איש מנוחה והנהו לוי מכל אובי
מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל
בימי: 10 הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו
לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם: 11
עתה בני יהי יהוה עמק והצלה ובנית בית יהוה אלהיך
כאשר דבר לך: 12 אך יתן לך יהוה שלב ובינה ויזוך
על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך: 13 או תצליח
אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה
יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת:
14 והנה בעני הכוינותי לבית יהוה והב כקרים מה אלך
וכסף אלף אלף כקרים ולנחשת ולברזל אין משקל
כי לרבות היה ועצים ואבויים הכוינותי ועליהם חסיף: 15
ועמק לרבות עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל
חכם בכל מלאכה: 16 לזהב לכסף ולנחשת ולברזל
אין מספר קם ועשה וייחי יהוה עמק: 17 ויעוץ דוד לכל
שרי ישראל לעזר לשלהמה בנו: 18 הלא יהוה אלהיכם
עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידך את ישבי הארץ
ונכשחה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: 19 עתה תננו לבבכם
ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש
יהוה האללים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש
האללים לבית הבנה לשם יהוה:
האללים לבית הבנה לשם יהוה:

23 ודוד זקן ושבע ימים וימליך את שלמה בנו על
ישראל: 2 ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלוים:

עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: נו ויבא נד אל
דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: 12 אם שלוש שנים
רubb ואם שלשה חדשים נספה מפני צדיק וחרב אויבך
למשנת ואם שלשת ימיםחרב יהוה ודבר באرض ומלאך
יהוה משחית בכל נבי ישראל ועתה ראה מה אשיב את
שלחייך: 13 ויאמר דוד אל צר לי מאד אפללה
נא ביד יהוה כי רכבים רחמיין מאד וביד אדם אל אפל
14 ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל אל שביעים אלף
איש: 15 וישלח האללים מלאך לירושלים להשחיתה
וכחשתה ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך
המשחית רב עתה הרף יידך ומלאך יהוה עמד עם נרין
ארנן היבוסי: 16 וישא דוד את עיניו וירא את מלאך
יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלפה בידיו
נטויה על ירושלים ויפל דוד וחווקים מכסים בשקים
על פניהם: 17 ויאמר דוד אל האללים הלא אני אמרתי
למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעוטי אלה
הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא יידך בי ובביה אבוי
ובעمرך לא למנפה: 18 ומלאך יהוה אמר אל נד אמר
לדוד כי יעלה דוד לתקום מזבח ליהוה בגין ארנן
היבוסי: 19 ויעל דוד בדבר נד אשר דבר בשם יהוה: 20
וישב ארנן וירא את המלאך וארכבתה בינו עמו מתחבאים
וארנן דש חתים: 21 ויבא דוד עדר ארנן ויבט ארנן
את דוד ויצא מן הנגן וישתחוו לדוד אפים ארץ:
22 ויאמר דוד אל ארנן תנח לי מקום הנגן ובננה בו
מזבח ליהוה בכסף מלא תנחו לי ותעצר המנפה מעל
העם: 23 ויאמר ארנן אל דוד קח לך ויעש אדרני המלך
הטוב בעניינו ראה נתתי הבקר לעולות והמורנים לעצים
וחחטים למנה הכל נתתי: 24 ויאמר המלך דוד לארנן
לא כי קוה אקנה בכסף מלא כי לא אשה אשר לך ליהוה
והעלות עוללה חنم: 25 ויתן דוד לארנן במקום שקל
זהב משקל שש מאות: 26 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים וירקא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על
מזבח העלה: 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל
נדנה: 28 בעת ההיא בראות דוד כי ענהו יהוה בגין
ארנן היבוסי וזבח שם: 29 ומשן יהוה אשר עשה משה
במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בכמה נבעון: 30
ולא יכול דוד ללכת לבנו לדרש אליהם כי נבעת מפני
חרב מלאך יהוה:

משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעברת בית יהודו:

24 ولבני אהרן מחלוקתם בני אהרן נדב ואביהו אלעזר ואיתמר: 2 וימת נדב ואביהו לפני אחיהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: 3 ויחללם דוד וצדוק בן נבי אלעזר ואחימלך בן בני איתמר לפקדתם בעדרתם: 4 וימצאו בני אלעזר ויחללם לבני אלעזר ראשי הנברים מן בני איתמר ויחללם לבני אלעזר ראשי לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: 5 ויחללם בוגרלוות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר: 6 ויתכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלווי לפני המלך והשרים הצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר וראשי האבות לכהנים וללויים בית אב אחדacho לאלעזר ואחוי לאיתמר: 7 ויצא הנורל הראשון ליהויריב לידעיה השני: 8 להרם השליishi לשעריהם הרביעי: 9 למלכיה החמישי למיון הששי: 10 לתקוץ השבוי לאביה השמני: 11 לישוע החשייל שכניינו העשרי: 12 לאלישב עשתי עשר ליקום שנים עשר: 13 לחפה שלשה עשר לשבאב ארבעה עשר: 14 לבננה חמישה עשר לאמר ששה עשר: 15 לחיזר שבעה עשר להפצע שמונה עשר: 16 לפתחיה תשעה עשר ליהויריב העשרים: 17 ליכין אחד ועשרים לנמול שנים ועשרים: 18 לדליהו שלשה ועשרים למעיוו ארבעה ועשרים: 19 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אחיהם כאשר צויה יהוה אלהי ישראל: 20 ולבני לוי הנורדים לבני עמרם שובל לבני שובל יהודה: 21 לרחבייה לבני רחבייה הראש ישיה: 22 ליזהרי שלמות לבני שלמות יחת: 23 ובני יריהו אמריהו השני יהויאל השליishi יקמעם הרביעי: 24 בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור: 25 אחוי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: 26 בני מרדי מחליל ומושי בני עזיהו בני: 27 בני מרדי ליעזיהו בנו ושם זוכור עברו: 28 למחליל אלעזר ולא היה לו בנים: 29 לקיש בני קיש ירחה מאל: 30 ובני מושי מחליל ועדר וירימות אלה בני הלוים לבית אבותיהם: 31 וופילו גם הם נורדים לעממת אחיהם בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללויים אבות הרראש לעממת אחיו הקטן:

3 ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה וייה מספרם לגלגוליהם לבני עשרים וארבעה אלף ושטרים על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושבעה ששת אלפים: 5 וארבעת אלפים שערם וארכעת אלפים מHALILIM ליהוה בכלים אשר עשו תחלה: 6 ויחללם דוד מחלוקת לבני לוי לנרשון קחת ומוררי: 7 לנרשוני לעדרן ושמי: 8 בני לעדרן הרראש יהויאל וזעם וויאל שלשה: 9 בני שמעי שלמות וחוויאל והרן שלשה אלה הראשי האבות לעדרן: 10 ובני שמעי יחת וינא ויושם וברעה אלה בני שמעי ארבעה: 11 ויהיו יחת הראש אב לפקדה אחת: 12 בני קחת עמרם יצהדר חברון ועיאל ארבעה: 13 בני עמרם אהרן ומשה ויבכל אהרן להקדישו קדר קדושים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפניו יהוה לשratio ולברך בשם עדר עולם: 14 ומשה איש האלהים בני יקראה על שבת הלווי: 15 בני משה נרשם ואלייעזר: 16 בני גרשום שבואל הראש: 17 ויהיו בני אליעזר רחבה הראש ולא היה לאלייעזר בני אחרים ובני רחבה רבבו למעלה: 18 בני יצחר שלמות הראש: 19 בני חברון יריהו הראש אמריה השני יהויאל שליש ויקמעם הרביעי: 20 בני עזיאל מיכה הראש וישראל השני: 21 בני מרדי מחליל ומושי בני מחליל אלעזר וקוש: 22 וימת אלעזר ולא היה לו בניים כי אם בנותו וישאות בני קיש אחיהם: 23 בני מושי מחליל ועדר וירימות שלשה: 24 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשיה האבות לפקדוריהם במספר שמות לגלגוליהם עשה המלאכה לעברת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: 25 כי אמר דוד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: 26 וגם ללוים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו: 27 כי בדברי רודיך האחדרנים מהה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה: 28 כי מעמדם ליד בני אהרן לעברת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדר ומעשה עבדת בית האלהים: 29 וללחם המערה ולسلطת למנחה ולרכיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדעה: 30 ולעמד בבקר בבקר להדרות ולהלול ליהוה וכון לערב: 31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבותות להדרים ולمعدים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: 32 ושמרו את משמרת אהל מועד ואת

26 למחלקות לשערם לקרים משלמיהו בן קראמן בני אסף: 2 ולמשלמיהו בני זכריהו הבכור ידייעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי: 3 עילם החמישי יהונתן השמי אליהוני השביעי: 4 ולעבד אדם בני שמעיה הבכור יהובד השני יואה השישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: 5 עמיאל השמי ישכר השביעי פעלתי השמיי כי ברכו אליהם: 6 ולשמעיה בנו גולד בןיהם המושלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה: 7 בני שמעיה עתני ורפהאל ועובד אלזבר אחיו בני חיל אליהו וסמכיו: 8 כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: 9 ולמשלמיהו בניים ואחים בני חיל שמונה עשר: 10 ולחסה מן בני מדרבי בניים שמרי הראש כי לא היה בכור וישמו אביהם בראש: 11 חלקייהם השמי טבליהם השלי וזכריהו אביהם בראש: 12 לאללה מחלקות השערם לדאשי הנברים עשר: 13 לאללה מחלקות השערם לשרת בביה יהוה: 14 ויפילו גורלות משמרת לעממת כקפן כנדול מבין עם תלמיד: 9 ויצא הנורל הראשון לאסף לישוף גדריהם השני הוא ואחיו ובנוו שנים עשר: 10 השלישי כור בנוו ואחיו שנים עשר: 11 הרביעי ליצרי בנוו ואחיו שנים עשר: 12 החמישי נתניאו בנוו ואחיו שנים עשר: 13 הששי בקיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 14 ההשביעי ישראלה בנוו ואחיו שנים עשר: 15 השמיי ישעיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 16 התשיעי מתניאו בנוו ואחיו שנים עשר: 17 העשידי שמעי בנוו ואחיו שנים עשר: 18 העשתי עשר עזראל בנוו ואחיו שנים עשר: 19 ההשנים עשר להשכיה בנוו ואחיו שנים עשר: 20 לששה עשר שובל בנוו ואחיו שנים עשר: 21 לארכבה עשר מתחיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 22 לששה עשר לירמות בנוו ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר להנני בנוו ואחיו שנים עשר: 24 לששה עשר לישבקה בנוו ואחיו שנים עשר: 25 לשמנה עשר להנני בנוו ואחיו שנים עשר: 26 להשעה עשר למלווי בנוו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים לאליתה בנוו ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים לנדיוטי בנוו ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לנדוטי בנוו ואחיו שנים עשר: 30 לששה ועשרים למוחיאות בנוו ואחיו שנים עשר: 31 לארכבה ועשרים לromeathy עוז בנוו ואחיו שנים עשר: 32 ליצחרי כנניאו ובנוו למלאכה החיצונה על ואחיו: 29 ליצחרי כנניאו ובנוו למלאכה החיצונה על

ויבדל דוד ושרי הצבא לעבירה לבני אסף והימן יידותון הנבאים בכנרות בנבלים ובמלחמות ויהי מספרם אנש מלאכה לעבדתם: 2 לבני אסף זכריו יוסף ונתניהו ואשראללה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך: 3 לדותון בני יידותון נדליהו יצרי וישעיהו חשביהו ומתחיהו ששה על ידי אביהם יידותון בכנור הנבא על הדורות והלל ליהוה: 4 להימן בני הימן בקייה מהניאו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתא גדרתי ורומתאי עוז ישבקחה מלותי הותיר מוחזאות: 5 כל אלה בניים להימן חזה המלך בדברי האלים להרים קרן ויתן האלים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כל אלה על ידי אביהם בשור בית יהוה במצלטים נבלים וכנרות לעבדת בית האלים על ידי המלך אסף יידותון והימן: 7 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדיו שיר ליהוה כל המבין מאותם שמונים ושמונה: 8 ויפילו גורלות משמרת לעממת כקפן כנדול מבין עם תלמיד: 9 ויצא הנורל הראשון לאסף לישוף גדריהם השני הוא ואחיו ובנוו שנים עשר: 10 השלישי כור בנוו ואחיו שנים עשר: 11 הרביעי ליצרי בנוו ואחיו שנים עשר: 12 החמישי נתניאו בנוו ואחיו שנים עשר: 13 הששי בקיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 14 ההשביעי ישראלה בנוו ואחיו שנים עשר: 15 השמיי ישעיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 16 התשיעי מתניאו בנוו ואחיו שנים עשר: 17 העשידי שמעי בנוו ואחיו שנים עשר: 18 העשתי עשר עזראל בנוו ואחיו שנים עשר: 19 ההשנים עשר להשכיה בנוו ואחיו שנים עשר: 20 לששה עשר שובל בנוו ואחיו שנים עשר: 21 לארכבה עשר מתחיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 22 לששה עשר לירמות בנוו ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר להנני בנוו ואחיו שנים עשר: 24 לששה עשר לישבקה בנוו ואחיו שנים עשר: 25 לשמנה עשר להנני בנוו ואחיו שנים עשר: 26 להשעה עשר למלווי בנוו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים לאליתה בנוו ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים להותיר בנוו ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לנדיוטי בנוו ואחיו שנים עשר: 30 לששה ועשרים למוחיאות בנוו ואחיו שנים עשר: 31 לארכבה ועשרים לromeathy עוז בנוו ואחיו שנים עשר:

ישראל לטריטוריות ולשפטים: ³⁰ ליהודה אחיו מאהי דוד ליששכר עמרי בן מכך: ³¹ לזבולון ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי ורימותה בן עזריאל: ³² לבני אפרים הושע בן עזיהו לחציו שבת מנשה ויאל בן פדריהו: ³³ לדן עזראל בן זריהו לבנימין ישיאל בן אבנר: ³⁴ ולא נשא דוד מספרם ירham אלה שריו שבטי ישראל: ³⁵ ולא אמר יהוה להרבות את למבין עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים: ³⁶ יואב בן צריהו החל למןotta ולא כליה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עליה המספר במספר דברי הימים למלך דוד: ³⁷ ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמנדרלות יהונתן בן עזיהו: ³⁸ ועל עשי מלאתה השדה לעבדת הארץ עזרי בן כלוב: ³⁹ ועל הכרמים שמעי הרמוני ועל שכרכמים לאצרות היין זבדי השפמי: ⁴⁰ ועל הזוחמים והש侃מים אשר בשפלה בעל חנן הנדרי ועל אצרות השמן יועש: ⁴¹ ועל הבקר הרעים בשرون ועל אצרות השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי: ⁴² ועל שטריו הרוניים ועל האתניות יהודיו המרנתי: ⁴³ הנמלים אובייל היישמעל ועל האתניות יהודיו המרנתי: ⁴⁴ ועל הצאן יזיו הנדרי כל אלה שריו הרכוש אשר למלך דוד: ⁴⁵ ויהונתן דוד דוד יונע איש מבין וסופר הוא ויהיאל בן חכמוני עם בני המלך: ⁴⁶ ואחריו איחתפל יונע למלך וחושי הארכי רע המלך: ⁴⁷ ואחריו איחתפל יהודע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב:

28 ויקhal דוד את כל שריו ישראל שריו השבטים ושריו המחלקות המשרתים את המלך ושריו האלפים ושריו המאות ושריו כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלם: ² ויקם דוד המלך על רגליו ואמר שמעוני אחיו ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדרם רגלי אל הינו והכינוי לבנות: ³ והאלים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלכותות אתה ודרמים שפכת: ⁴ ויבחר יהוה אלהי ישראל כי מכל בית אבי להיות למלך על ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובכני אבי כי רצחה להמלך על כל ישראל: ⁵ ומכל בני כי רכבים בני נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשכת על כסא מלכות יהוה על ישראל: ⁶ ויאמר לי שלמה בנק הוא יבנה ביתיו וಚירותיו כי בחרתי בו שפטיוו בן מעכה: ⁷ ללוּי חשבה בן קמואל לאחנן

בנוי חיל אלף ושבע מאות על פקודה ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאתה יהוה ולעבדת המלך: ⁸ לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתו לאבות בשנת הארכאים למלכות דוד נדרשו וימצא בהם נבורי חיל ביעזר גלעד: ⁹ ואחיו בני חיל אלפיים ושבע מאות ראשי האבות ופקידם דוד המלך על הרואכני והנדי וחציו שבט המנשי לכל דבר האלוהים ודבר המלך: ¹⁰

27 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושריו האלפים והמאות וטטריהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבהא והיצאת חדש בחדרש לכל חדש השנה המחלקה האחת עשרים וארבעה אלף: ² על המחלקה הראשונה לחדרש הראשון ישבעם בן זבדיאל המחלקו עשרים וארבעה אלף: ³ מן בני פרץ ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ⁴ ועל הראש לכל שריו הצבאות לחדרש הראשון: ⁵ שיר הצבאות השישי לחדר השישי בניהו בין יהודע הכהן ראש ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ⁶ הוא בניהו גבור שלישים ועל השלשים ומחלקו עמידר בנו: ⁷ הרכיביש לחדר הריביש עשה אל אחיו יואב וובידיה בנו אחורי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ⁸ החמישי לחדר החמישי השר שמהות הירח ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ⁹ השישי לחדר הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹⁰ השביעי לחדר השבעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹¹ השמיני לחדר השמיני סכבי החשתי לזרחי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹² התשיעי לחדר התשיעי אביעזר הענתי לבנימני התשען וארבעה אלף: ¹³ העשורי לחדר העשורי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹⁴ עשתי עשר לעשתי עשר החדרש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹⁵ חמשים עשר לשנים עשר החדרש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹⁶ ועל שבט ישראל לרואכני גניד אל עזר בן זכריו לשמעוני שפטיוו בן מעכה: ¹⁷ ללוּי חשבה בן קמואל לאחנן

ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרָב: 3 ועוד ברכותו
בבבוח אלְהוּ יְשׁ לִ סְנַלָּה זָהָב וְכַסְף נְתַחַת לְבֵית אֱלֹהִים
לְמַעְלָה מְכָל הַכִּינּוֹתִי לְבֵית הַקָּרֵשׁ: 4 שלושת אלְפִים
כְּכָרִי זָהָב מְזֹהָב אָוֹפִיר וְשַׁבְעַת אָלְפִים כְּכָרִי כַּסְף מְזֹקָק
לְטוֹחַ קִירּוֹת הַבְּתִים: 5 לְזָהָב לְזָהָב וְלְכַסְף לְכַסְף וְלְכַל
מְלָאָכָה בִּיד חֲרִשִּׁים וְמַיִּ מְתַנְּדָב לְמַלְאָות יְהֹוָה הַיּוֹם
לְיְהֹוָה: 6 וְיַתְנַדְּבּוּ שָׂרֵי הַאֲבֹתָה וְשָׂרֵי שְׁדָרָל וְשָׂרֵי
הַאֲלֵפִים וְהַמְּאוֹת וְלְשָׂרֵי מְלָאָכָת הַמֶּלֶךְ: 7 וַיְתַהַנוּ לְעַבְדָּת
בֵּית אֱלֹהִים זָהָב כְּכָרִים חַמְשַׁת אָלְפִים וְאֲדָרְכִים רַבָּבוֹ
וּכַסְף כְּכָרִים עַשְׂרַת אָלְפִים וְנַחַשָּׁת רַבָּו וְשַׁמְוֹנָת אָלְפִים
כְּכָרִים וּבְרוּלָה מָהָא אַלְפָ כְּכָרִים: 8 וְהַגְּמַצָּא אָתָה אַבְנִים
נְתַנְוּ לְאוֹצֵר בֵּית יְהֹוָה עַל יְד יְחִיאָל הַגְּרָשִׁי: 9 וְיִשְׁמַחוּ
הָעָם עַל הַמְּדָכָם כִּי בְּלֹבֶל שְׁלָמָה הַתַּּנְדָּבּ לְיְהֹוָה וְנִדְּוִיד
הַמֶּלֶךְ שָׁמָחָה גְּדוֹלָה: 10 וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְהֹוָה
לְעַיִן כֵּל הַקָּהָל וְיֹאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אֶת יְהֹוָה אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל אַבְנֵי מְעוֹלָם וְעַד עַלְמָ: 11 לְךָ יְהֹוָה הַנְּדָלָה
וְהַגְּבוּרָה וְהַחֲפָרָתָה וְהַנְּצָחָה וְהַחֲדָרָה כִּי כֵל בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ
לְךָ יְהֹוָה הַמְּמָלָכה וְהַמְּתַנְשָׁא לְכֵל לְרָאָשׁ: 12 וְהַעֲשָׂר
וְהַכְּבוּד מִלְּפָנֵיךְ וְאַתָּה מְוֹשֵׁל בְּכֵל וּבִדְרֵךְ כָּחָ וְגַבּוּרָה
וּבִדְרֵךְ לְגָדֵל וּלְחֹזֶק לְכֵל: 13 וְעַתָּה אֱלֹהִינוּ מְוֹדִים אֲנָהָנוּ
לְךָ וּמְהַלְלִים לִשְׁמַם חֲפָרָתָךְ: 14 וּכְיָמִי אַנְיָ וּמַיִּ עַמִּי כִּי
נְעָצָר כְּחַלְלָתְךָ הַתַּּנְדָּבּ כִּי מִמְּקָדְשְׁךָ וּמִדְּרֵךְ נְתַנְוּ לְךָ:
15 כִּי גָּרִים אֲנָהָנוּ לְפָנֶיךְ וְתוֹשְׁבִים כְּכֵל אֲבָתֵּינוּ כֵּצֶל
יְמִינֵּנוּ עַל הָאָרֶץ וְאַין מְקוֹה: 16 יְהֹוָה אֱלֹהִינוּ כֵל הַהַמּוֹן
הַזֶּה אֲשֶׁר הַכִּינָנוּ לְבָנָנוּ לְךָ בֵּית לְשֵׁם קָדְשְׁךָ מִדְּרֵךְ הַיָּא
וּלְכֵל הַכֵּל: 17 וְיַדְעָתִי אֱלֹהִי כִּי אַתָּה בְּחֵן בְּכֵל וּמִשְׁרִים
תְּרִצָּה אַנְיִ בִּישָׁר לְבַבִּי הַתַּּנְדָּבּ כֵל אֱלֹהִ וְעַתָּה עַמְּךָ
הַנְּמַצָּא פָה דָרָא תִי בְשָׁמָחָה לְהַתַּנְדָּבּ לְךָ: 18 יְהֹוָה אֱלֹהִ
אֲבָרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבָתֵינוּ שְׁמָרָה זוֹת לְעַלְמָם לִיצְרָא
מְחַשְׁבּוֹת לְבַבִּי עַמְּךָ וְהַכֵּן לְכֵבֵם אַלְךָ: 19 וְוַלְשָׁלָמָה בְּנֵי
תַּן לְבַבִּי שְׁלָמָם לְשֻׁמְרָה מְצֹוֹתָךְ עֲדוֹתָךְ וְחַקּוֹתָךְ וְלְעַשׂוֹת
הַכֵּל וְלְבָנָה הַבִּרְהָה אֲשֶׁר הַכִּינּוֹתִי: 20 וַיֹּאמֶר דָוִיד לְכֵל
הַקָּהָל בְּרָכוּ נָא אֶת יְהֹוָה אֱלֹהִים וַיְבָרְכוּ כֵל הַקָּהָל
לְיְהֹוָה אֱלֹהִים אֲבָתֵיכֶם וַיְקִדְׁו וְיִשְׁתַחַוו לְיְהֹוָה וְלְמֶלֶךְ:
21 וַיַּזְבְּחוּ לְיְהֹוָה זְבָחִים וַיַּעֲלוּ עַלְוָת לְיְהֹוָה לְמַחְרָת
הַיּוֹם הַהּוּא פְּרִים אַלְפָ אַלְיָם אַלְפָ כְּבָשִׂים אַלְפָ נְסָכִים
זְבָחִים לְרָב לְכֵל יִשְׂרָאֵל: 22 וַיַּאֲכִלוּ וְשַׁתּוּ לְפָנֵי יְהֹוָה
בַּיּוֹם הַהּוּא בְשֶׁמֶחָה גְּדוֹלָה וְוַמְלִיכָו שְׁנִית לְשָׁלָמָה בְּנֵי

לִי לְבָנָה וְאַנְיָ אֲהִיה לֹו לְאָבָ: 7 וְהַכִּינּוֹתִי אֶת מְלֹכָתוֹ עַד
לְעוֹלָם אִם יַחֲקֵק לְעַשְׂתָה מְצֹוֹתִי וּמְשִׁבְטִי כְּוֹם הַזָּה: 8
וְעַתָּה לְעַיִן כֵל יִשְׂרָאֵל קָהָל יְהֹוָה וּבְאַנְיָ אֱלֹהִינוּ שְׁמָרוּ
וְדָרְשׁוּ כָל מְצֹות יְהֹוָה אֱלֹהִיכֶם לְמַעַן תִּוְרְשָׁוּ אֶת הָאָרֶץ
הַטוֹּבָה וְהַנְּחָלָת לְבָנֶיכֶם אֲחֶרְכֶם עַד עַלְמָ: 9 וְאַתָּה
שְׁלָמָה בְּנֵי דָעָת אֱלֹהִי אָבִיךָ וְעַדְחָו בְּלֹבֶל שְׁלָמָם וּבְנֶפֶשׁ
חַפְצָה כִי כֵל לְכָבּוֹת דָרְשָׁו בֵית יְהֹוָה וְכֵל יִצְרָא מְחַשּׁבָתָה
מִבֵּין אֶת תְּדָרְשָׁנוּ יִמְצָא לְךָ וְאֶת תְּעִזְבָּנוּ יוֹנִיחָךְ לְעַד: 10
רָאָה עַתָּה כִי יְהֹוָה בָּחר בָּךְ לְבָנָה בֵית לְמִקְדָּשׁ חֹק
וּשְׁהָ: 11 וַיַּתְן דָוִיד לְשָׁלָמָה בְּנֵי אֶתְבּוּתָה אֲוֹלָם וְאֶת
בְּתִיוֹן נְנוֹכִי וּוְלְעִילָתוֹ וְחַדְרִיו הַפְּנִימִים וּבֵית הַכְּפָרָה:
12 וְתַבְנִיתָ כֵל אֲשֶׁר הִיָּה בְּרוֹחָ עַמוֹּ לְחַצְרוֹת בֵית יְהֹוָה
וְלְכָל הַלְּשׁוֹת סְבִיב לְאַצְרוֹת בֵית אֱלֹהִים וּלְאַצְרוֹת
הַקָּדִשִּׁים: 13 וְלְמַחְלָקָתָה הַכְּהָנִים וְהַלּוּיָם וְלְכֵל מְלָאָכָה
עַבְדָּת בֵית יְהֹוָה וְלְכֵל כְּלֵי עַבְדָּתָה לְכֵל כַּסְף
בְּמִשְׁקָל לְכֵל כְּלֵי עַבְדָּתָה וּעַבְדָּתָה: 14 וְמִשְׁקָל לְמִנְרוֹת
הַזָּה וּנוֹרְתִּיהם זָהָב בְּמִשְׁקָל לְמִנְרוֹה וּנוֹרְתִּיהָ וּנוֹרְתִּהָ
וּמִנְרוֹת הַכַּסְף בְּמִשְׁקָל לְמִנְרוֹת הַמְּעָרָכָת לְשְׁלָחָן
וּמִנְרוֹה וּמִשְׁקָל לְשְׁלָחָנוֹת הַכַּסְף: 15 וְהַמְּזִלְוֹת וְהַמְּזֹרְקֹת
וּשְׁלָחָן וּמִשְׁקָל לְשְׁלָחָנוֹת הַכַּסְף: 16 וְאֶת הַזָּה בְּמִשְׁקָל לְכִפּוֹרָ וּכִפּוֹר
וּכִפּוֹרָי הַכַּסְף בְּמִשְׁקָל לְכִפּוֹרָ וּכִפּוֹר: 17 וְלִמְזֹבֵחָ
הַקְּרָטָה זָהָב מִזְקָק בְּמִשְׁקָל וְלְתַבְנִיתָה הַמְּרַכְבָּה הַכְּרָבִים
וְהַבְּלָעָדָה אֲלֹהִים עַמְּךָ עַמְּךָ עַל אָרוֹן בְּרִיתָה יְהֹוָה: 18 הַכֵּל
בְּכַתְבָּה מִיד יְהֹוָה עַל כְּשֵׁלָמָה כֵל מְלָאָכָת הַתַּבְנִית: 19 הַכֵּל
וְהַבְּלָעָדָה אֲלֹהִים עַמְּךָ עַמְּךָ וְעַשָּׂה אֶל תִּירָא וְאֶל
וַיֹּאמֶר דָוִיד לְשָׁלָמָה בְּנֵי חֹק וְאֶמְץ וְעַשָּׂה אֶל תִּירָא וְאֶל
תַּחַת כִּי יְהֹוָה אֱלֹהִים עַמְּךָ עַמְּךָ עַמְּךָ יְרַפֵּךְ וְלֹא יַעֲזֶבֶךָ עַד
לְכָל הַלְּאָכָת עַבְדָּתָה בֵית יְהֹוָה: 20 וְהַגָּה מַחְלָקָתָה
הַכְּהָנִים וְהַלּוּיָם לְכֵל עַבְדָּתָה בֵית אֱלֹהִים וְעַמְּךָ בְּכֵל
מְלָאָכָה לְכֵל נְדִיבָה בְּחַכְמָה לְכֵל עַבְדָּתָה וְהַשְּׁרִים וְכֵל
הָעָם לְכֵל דָבָרִיךְ:

29 וַיֹּאמֶר דָוִיד הַמֶּלֶךְ לְכֵל הַקָּהָל שָׁלָמָה בְּנֵי אֶחָד
בְּחָר בָּו אֱלֹהִים נְעָר וּמְרָךְ וּמְלָאָכָת גְּדוֹלָה כִּי לֹא לְאָדָם
הַבִּירָה כִּי לְיְהֹוָה אֱלֹהִים: 2 וְכֵל כַּחֲי הַכִּינּוֹתִי לְבֵית
אֱלֹהִי הַזָּה לְזָהָב וּמִשְׁקָל לְכַסְף וְהַנְּחָשָׁת לְנַחַת הַכְּרֹזֶל
לְבָרֶזֶל וְהַעֲצִים לְעַצִּים אַבְנֵי שָׁהָם וּמְלָאָכָה אַבְנֵי פָּקָד

דויד ווישחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: ²³ ווישב שלמה על כסא יהוה למלך החתה דויד אביו ויצלח ווישמו אליו כל ישראל: ²⁴ וכל השרים והנברים גם כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך: ²⁵ ווינדל יהוה את שלמה למלוכה לעני כל ישראל ויתן עליו הור מלכות אשר לא היה על כל מלך לפני ישראל: ²⁶ ודויד בן יש מלך על כל ישראל: ²⁷ והוימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש: ²⁸ וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד ומלך שלמה בנו תחתיו: ²⁹ ודברי דויד המלך הראשים והאחרנים גם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי נד החוזה: ³⁰ עם כל מלכו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארץ:

וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דודיך אבי והשלח לו אדריהם לבנות לו בית לשbeta בו: 4 הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקтир לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד וועלות לבקר ולערב לשבותות ולהחדרים ולמועדיו יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: 5 והבביה אשר אני בונה נדול כי נדול אלהינו מכל האלהים: 6 וממי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלתו וממי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקтир לפניו: 7 ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזבב ובכסף ובונחת ובברזל ובארונן וכרכミל ותכלת וידע לפתח פתחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דודיך אבי: 8 ושלח לי עצי אדריהם ובירושלם ואלגונים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך ברושם ואלגונים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך וידעים לכרות עצי לבנון והנה עבדיך עם עבדיך: 9 ולהחכין לי עציים לרבי כי הבביה אשר אני בונה נדול והפללא: 10 ונהנה לחטבים לכרכמי העצים נתני חיטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ווין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: 11 ויאמר חורם מלך צר בכתב ושלח אל שלמה באhabitת יהוה את עמו נתרך עליהם מלך: 12 ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדודיך המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובביה למלכותו: 13 ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה להודים אבי: 14 בן אשח מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזבב ובכסף בנחת בברזל באבני ובעצים בארכנון בתכלת ובבזבב ובcrcミל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמייך וחכמי אדני דודיך אבי: 15 ועתה החיטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו: 16 ואנחנו נכרת עציים מן הלבנון ככל צרכך ובנאים לך רפסות על ים יפו אתה تعالה אתם ירושלים: 17 ויספר שלמה כל האנשים הנירים אשר בארץ ישראל אחריו הספר אשר ספרם דודיך אבי וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפיים ושמאות: 18 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנין אלף חצב בהר ושלשת אלפיים ושש מאות מנצחים להעביד את העם:

1 ויתחוק שלמה בן דודיך על מלכותו יהוה אלהיו עמו ויגדלתו למלוכה: 2 ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים וכל נושא לכל ישראל ראשי האבות: 3 וילכו שלמה וכל הכהל עמו לבמה אשר בנבעון כי שם היה האהיל מועד האלהים אשר עשה משה עבור יהוה במדבר: 4 אבל ארון האלהים העלה דודיך מקרית ערים בהcin לו דוד כי נתה לו אהיל בירושלם: 5 ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשו שלמה והכהל: 6 ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה נראה אלהים לשלהמה עליו עלה אלף: 7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלהמה ויאמר לו שאל מה אתה לך: 8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דודיך אבי חסד נדול והמלכתי תחתיו: 9 עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דודיך אבי כי אתה המלכתי על עם רב כנupper הארץ: 10 עתה חכמה ומדעת תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את נפש שאיך ונם ימים רבים לא שאלת והשאלא לך חכמה ומדעת אשר תשפט את עמי אשר המלכתי לך: 11 היהת זהה הנדול: 12 ויאמר אלהים לשלהמה יען אשר עמק זהה הנדול: 13 ויאמר אלהים לשלהמה יען אשר היהת זהה הנדול ולא שאלת עשר נכסים וכבוד את נפש שאיך ונם ימים רבים לא שאלת והשאלא לך חכמה ומדעת אשר תשפט את עמי אשר המלכתי לך: 14 עתה חכמה והמדעת נתון לך ועשר נכסים וכבוד אתך אשר לא היה כן למלכים אשר לפנייך ואחריך לא יהיה כן: 15 ויבא שלמה לבמה אשר בנבעון וירושלים לפני אהיל מועד ומלך עלי ישראל: 16 ויאסף שלמה רכב ופרשיהם ויהיו לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וויהם בערי הרכב עם המלך בירושלם: 17 ויתן המלך את הכסף ואת הזובב בירושלם כאבני ואות המלך נתן כשקמים אשר בשפלה לרבי: 18 ומוצאת את הארץ נתן כשקמים אשר בשפלה לרבי: 19 והסוסים אשר לשלהמה ממצרים ומקווא סחרוי המלך מקוא יקחו במהירות: 20 ויעל וויצו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם ויצו: 21 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובביה למלכותו:

2 ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמנין אלף איש חצב בהר וממצחים עליהם שלשת אלפיים ושש מאות: 3

3 עליהם מלמعلיה וכל אחוריים ביתה: 5 ועביו טפח ושבחו כנעשה שפת כוס פרח שוניה מהזיק בהם שלוש אלפים כייל: 6 ויעש כיוורים עשרה ויתן חמש מימין וחמשה משמאול לרוחזה בהם את מעשה העולה וריחו בס והם לרוחזה לכהנים בו: 7 ויעש את מנורת הזהב עשר כמשפטם ויתן בחיל חמש מימין וחמש משמאול: 8 ויעש שלוחות עשרה וינה בחיל חמשה מימין וחמשה משמאול ויעש מזוקי זהב מה: 9 ויעש חצר הכהנים והזורה הנדרלה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: 10 ואתם נתנו מכתף הימנית קדרמה ממלול נבבה: 11 ויעש חורם את הסירות ואת הייעים ואת המזוקות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלים: 12 עמודים שניים והגלוות והחדרות על ראש העמודים: 13 והשכבות שתים וחתיכותם גלוות הכתדרות אשר על ראש העמודים: 14 ואת הרמוניים ארבע מאות לשתי השכבות שניים טורים רמנוניים לשכבה האחת לכוסות את שתי גלוות הכתדרות אשר על פני העמודים: 15 ואתם אחד ואת הבקר שניים עשר תחתיו: 16 ואת הסירות ואת הייעים ואת המזוקות ואת כל כליהם עשה חורם אבוי למלך שלמה לבית יהוה נחשת מזוק: 17 בכר הירדן יצקם המלך בעבי האדרמה בין סכות ובין צרדהה: 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרבות מادر כי לא נחקר משלך נחשת: 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הנפנים: 20 ואת המנורות ונורתיהם לבעם כמשפט לפני הדריר וזהב סנוור: 21 והפרה והמנורות והמלקחים וזהב הוא מכלות זהב: 22 והמזומרות והמזוקות והכפות והמנחות וזהב סנוור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתו הבית להיכל וזהב:

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ייבא שלמה את קדרי דוד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצירות בית האלים: 2 או יקחיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המנות נשיא האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 3 ויקחלו אל המלך ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדוד אביו אשר חכין במקום דוד בגרן ארנן היבוס: 4 ויחל לבנות בחדר השני בשני בתים האלים ארבע אמות במדת הראשונה אמות שים ורחב אמות עשרים: 5 והאולם אשר על פני הארץ על פניו רחוב הבית אמות עשרים ותגובה מאה ועשרים ומפנייה זהב טהדור: 6 ואת הבית הנדרול חפה עז בראשים ויחפה זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשות: 7 ויצף את הבית אבן יקרה לחתפרת זהב וזהב פרומים: 8 ויחק את הבית הקרים הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות: 9 ויעש את בית קדרש הקדשים ארכו על פניו רחוב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפה זהב טוב לכדרים שש מאות: 10 ומשקל למסגרות לשקלים חמישים וזהב והעליות חפה זהב: 11 ויעש בבית קדרש כרובים שניים מעשה עצעים ויצפו אתם וזהב: 12 וככני הכרובים ארכם אמות שעירים כנף האחד לאמות חמיש מונע לקיר הבית והכנף ההפוך האחרת אמות חמיש מונע לככני הכרוב الآخر: 13 וככני הכרובים האלה דבקה לככני הכרוב الآخر: 14 וככני הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על רגליים ופניהם לבית: 15 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמליל ובז' ויעל עליו כרובים: 16 ויעש לפני הבית עמודים שניים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות חמיש: 17 ויעש שרשות בדביר ויתן על ראש העמודים ויעש רמנונים מאה ויתן בשרשנות: 18 ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם הימני יכין ושם השמאלי בז' :

4 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועדרים אמה רחבו ועשרות אמות קומתו: 2 ויעש את הים מזקע עשר באמה משפטו אל שפטו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אותו סביב: 3 ודמותם בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שניים טורים הבקר יצוקים במקצתו: 4 עומדים על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלואה פנים ימה ושלשה פנים נבבה ושלשה פנים מורה והים

לשמי: ¹⁰ ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקים תחת דודך אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ¹¹ וואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל: ¹² וויעמד לפני מזבח יהוה ננד כל קהיל ישראל וופרש כפוי: ¹³ כי עשה שלמה כיוור נחתת וויתנהו בתוך העוזה חמיש אמות ארכו ו חמיש אמות רוחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו וברך על ברכיו ננד כל קהיל ישראל וכפוי השמיימה: ¹⁴ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמיים ובארץ שומר הברית והחסר לעבדך דודך אבי לפניך בכל לכם: ¹⁵ אשר שמרת לעבדך דודך אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כוים זהה: ¹⁶ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דודך אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכתר לך איש מלפניי ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו ב尼克 את דרכם ללכת בתורתך אשר הלכת לפניך: ¹⁷ ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדודך: ¹⁸ כי האנוג ישב אליהם את האדרם על הארץ הנה שם ושמי השמיים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: ¹⁹ ובנition אל הפלת עבדך ואל חנתנו יהוה אלהי לשמען על הרנה ואל התפללה אשר עבדך מוחפלל לפניך: ²⁰ להיות ענייך פתיחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המוקם אשר אמרת לשום שمر שם לשמען אל התפללה אשר יתפלל עבדך אל המוקם הזה: ²¹ ושמעת אל תחנוני עבדך ועמק ישראל אשר יתפלל אל המוקם הזה ואתה תשמע ממקום שבתקן מן השמיים ושמעת וסלחת: ²² אם יחתא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפניך מזבחך בבית הזה: ²³ ואתה תשמע מן השמיים ועשית שפטת את עבדיך לחשיב לרשע לחת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לחת לויצדיקתו: ²⁴ ואם יניף עמק ישראל לפניך אויב כי יחתאו לך ושבו והודו את שמן וחתפללו וחתננו לפניך בבית הזה: ²⁵ ואתה תשמען מן השמיים וסלחת לחטאota עמק ישראל והשיבוותם אל האדרמה אשר נתה להם ולאביהם: ²⁶ בהעוצר השמיים ולא יהיה משר כי יחתאו לך וחתפללו אל המוקם הזה וויתרו את שמן מהחטאיהם ישובון כי תעטם: ²⁷ ואתה תשמע השמיים וסלחת לחטאota עמק ישראל ועמק ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתהה מטר כל איש ישראל בבחן הוא החדש השביעי: ⁴ ויבאו כל זקני ישראל ויישאו הלוים את הארון: ⁵ ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل העלו אתם הכהנים הלוים: ⁶ והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנודרים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי: ⁷ ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבר הבית אל קדר הקדרים אל תחת כנפי הכרובים: ⁸ ויהיו הכרובים פרשימים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדייו מלמעלה: ⁹ ויאריכו הבדים ויראו ראש הבדים מן הארון על פני הדבר ולא יראו החוזה וידו שם עד היום זהה: ¹⁰ אין באהרן רק שני הלוות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצתם ממצרים: ¹¹ ויהיו בצתה הכהנים מן הקדר כי כל הכהנים הנמצאים התקדרשו אין לשמר למחלקות: ¹² והלוות המשדרים לכלם לאסף להימן לירחון ולבנייהם ולאחיהם מלבשים בווע במלתיהם ובכובלים וכנורות עמדים מזרח לモזבח ועתם כהנים למאה ועשרים מחרקרים בחצירות: ¹³ וכי אחד למחצרים ולמשדרים להשמע קול אחד להלל ולהדרות ליהוה וכחרדים קול בחצירות ובמצלחות ובכלי השיר ובחלל ליהוה כי טוב כי לעלם חסרו והביה מלא ענן בית יהוה: ¹⁴ ולא יכול הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים:

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: ² ואני בניו בית זבל לך ומכון לשבחך עולם: ³ וסוב המלך את פניו וברך את כל קהיל ישראל וכל קהיל ישראל עמד: ⁴ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דודך אבי ובידייו מלא לא אמר: ⁵ מן היום אשר הוציאי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית ליהות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות ננד על עמי ישראל: ⁶ ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדוריך להיות על עמי ישראל: ⁷ ויהיו עם לבב דודך אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ⁸ ויאמר יהוה אל דודך אבי יען אשר היה עם לבך לבנות בית לשמי הטבות כי היה עם לבך: ⁹ רק אתה לא תבנה הבית כי בנק הוציא מחלץיך הוא יבנה הבית

ובבוד יהוה על הבית ויכרעו אפיקים ארצה על הרצפה
וישתחו וויהרות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : 4
והמלך וכל העם זבח לפניו יהוה : זיווחה המלך
שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מה
ועשרים אלף ויחנכו את בית האללים המלך וכל העם :
6 והכהנים על משמרותם עמדים ותלויים בכל שיר
יהוה אשר עשה דוד המלך להדות ליהוה כי לעולם
חסדו בהלל דוד בידם והכהנים ממחצרים ננדם וכל
ישראל עמדים : 7 וקידש שלמה את תוק החצר אשר
לפניהם בית יהוה כי עשה שם העלוות ואת חלביו השלמים
כי מזבח התנחת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל
את העלה ואת המנחה ואת החלבים : 8 ויעש שלמה
את החג בעת החיה שבעת ימים וכל ישראל עמו קהיל
נדול מادر מלבוא חמת עד נחל מצרים : 9 ויעשו ביום
השmini עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג
שבעת ימים : 10 ובימים עשרים ושלשה לחידש השבעי
שלח את העם לאלהיהם שמחים וטובי לב על הטובה
אשר עשה יהוה לדוד ושלמה ולישראל עמו : 11 ויכל
שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על
לב שלמה לעשות בבית יהוה ובכבודו הצליל : 12 וירא
יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתו את הפלתך
ובחרתי במקום זהה לי לבית זבח : 13 אז עצזר השם
ולא יהיה מטר ותן אצוה על חנב לאכול הארץ ואמ
אשר דבר בעמי : 14 ויכנענו עמי אשר נקרא שמינו עליהם
ויתפללו ויבקשו פנוי וישבו מדריכיהם הרעים ואני אשמע
מן השמיים ואסלח לחחתם ואראפה את ארצם : 15 עתה
ענין יהיו פתחות ואוני קשבות לסתפת המקום זהה : 16
ועתה בחזרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם
עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים : 17 וואתך אם
תליך לפני כאשר הילך דוד אביך ולעשות ככל אשר
ציויתיך וחקי ומשפטיך תשמור : 18 והקימותי את כסא
מלכוות כאשר כרתי לדוד אביך לא אמר לא יכתר לך
אש מושל בישראל : 19 ואם תשובן אתם ועובתם חוקי
ומצוטי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם : 20 ונתקתים מעלה אדמותי אשר
נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשר
מעל פנוי ואתנו למשל ולשינויו בכל העמים : 21 והבבית
זה אשר היה עליון לכל עבר עליון ישם ואמר במאה

על ארץ אשר נתהה לעמך לנחלה : 28 רעב כי יהיה
בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה
כי יציר לו אויביו בארץ שעריו כל גגע וכל מחללה : 29
כל תפלת כל התהנה אשר יהיה לכל האדם וכל כל עמך
ישראל אשר יידעו איש גנוו ומכתבו ופרש כפוי אל הבית
זהה : 30 ואתה תשמע מן השם מוכן שבתק וסלחת
ונתת לאיש כל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה
לבדך ידעת את לבב בני האדם : 31 ולמען ייראך ללבת
בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פניו האדמה אשר
נתהה לאבחןנו : 32 ונום אל הנכרי אשר לא עמוק יישראל
הוא ובא מארץ רחואה ולמען שמק הנדול וידך החזקה
וורועך הנטויה ובאו והחפלו אל הבית הזה : 33 ואתה
תשמע מן השם מוכן שבתק וஸחית כל אל אשר יקרא
אליך הנכרי ולמען ידע כל עמי הארץ את שמק וליראה
אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית
זהה אשר בניתי : 34 כי יצא עמך למלחמה על אויביו
בדרכך אשר תשלחם והחפלו אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשם : 35 ושםעת מן
השם את הפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם : 36 כי
יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפתם בם ונתתם
לפניהם שוביהם אל ארץ רחואה או קרובה : 37
והשיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו
אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו העוני ורשענו : 38 ושבו
אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שביהם אשר שבו אתם
והחפלו דרך ארצם אשר נתהה לאבותם והעיר אשר
בחורת ולבית אשר בניתי לשם : 39 ושםעת מן השם
ממכון שבתק את הפלתם ואת תחנתיהם ועשית משפטם
ולדעת לעמך אשר חטא לך : 40 עתה אלהי יהו נא
עניך פתחות ואוני קשבות לסתפת המקום הזה : 41
ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עז כהניך
יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב : 42
יהוה אלהים אל תשב פנוי משיחך זכרה לחסידי דוד
עבדך :

7 וככלות שלמה להחפלו והאש ירדה מהשימים
וatacl העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית : 2
ולא יכולו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד
יהוה את בית יהוה : 3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש

9 ומלכת שבא שמעה את שמעו שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחירות בירושלם בחיל כבד מאר וגמלים נשים בשם זוחב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: **2** וינדר לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר מושלמה אשר לא הגיד לה: **3** ותרא מלכת שבא את חכמתו שלמה והביה אשר בנה: **4** ומאמכל שלחנו ומושב עבדיו ומונמד משרותיו ומלבושיםיהם ומשקיו ומלבושיםיהם ועליתו אשר יעללה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: **5** וatomer אל המלך אמת הדבר אשר שמעתו בארכץ על דבריך ועל חכמתך: **6** ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יסתה על השמואה אשר שמעתי: **7** אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך חמיד ושמיעים את חכמתך: **8** יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לחתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנק עלייהם למלך לעשות משפט וצדקה: **9** ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמותם לריב מאה ואבן יקרה ולא היה כבש ההוא אשר נתנה מלכת שבא מלך שלמה: **10** וגם עבדיו חירם ועבדיו שלמה אשר הביאו זהב ומופיר הביאו עצי אלגונים ואבן יקרה: **11** ויעש המלך את עצי האלגונים מסלotta לבית יהוה ולכיבת המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נרא כהם לפנים הארץ יהודה: **12** והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותתפרק ותלך לארצה היא ועבריה: **13** וויה משקל הזהב אשר בא לשלהם בשנה אחת שיש מאות וששים ושכורי זהב: **14** לבד מאנשי התרים וחסידים מבאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מבאים זהב וככסף לשלהם: **15** ויעש המלך שלמה מאות צנעה זהב שהוחט שיש מאות וזהב שביתה על הצנעה אחת: **16** וושלח מאות מננים וזהב שהוחט שלש מאות זהב יעללה על המן האחת וויתנם המלך בבית יער הלבנון: **17** ויעש המלך כסא שנ נדול ויצפחו זהב טהור: **18** וושלח מעתות לכסא וככש בזוחב לכסא מהוזים וידות מזוה ומזוה על מקום השבת ושנים ארויות עמדים אצל הידות: **19** ושנים עשר ארויות עמדים שם על ש המשולות מזוה ומזוה לא נעשה כן לכל מלוכה: **20** וכל כי משקה המלך שלמה זהב וכל כל בית יער הלבנון

עשה יהוה ככה לארץ זוית ולבית הזה: **22** ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מזרים וויזקן באלהים אחרים וויתחוו להם ויעבדו על כן הביא עלייהם את כל הרעה הזאת:

8 ויהי מקין עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: **2** והערים אשר נתן חורם לשלהם בנה שלמה הם יושב שם את בני ישראל: **3** וילך שלמה חמת צוכה ויזוק עלייה: **4** ויבן את תדמור במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחנות: **5** ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור וחומות דלתיהם ובריה: **6** ואת בعلת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלהם ואת כל חק שלמה אשר חק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלו: **7** כל העם הנותר מן החתי והאמרי ווילם והחוי והיבוסי אשר לא מישראל דמה: **8** מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ווילם שלמה למס עד הדום הזה: **9** ומן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאתו כי המה ANSI מלחמה ושרי שלישו ושרי רכבו ופרשיו: **10** ואלה שריו הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאותם הדרדים בעם: **11** ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב באשה לי בבית דוד מלך ישראל כי קדש המה אשר בא אליהם ארון יהוה: **12** או העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: **13** ובדבר יום ביום להעתות מצות משה לשבותות ולהחדרים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המזות ובחג השבעות ובחג הסוכות: **14** וויעמד כמשפט דוד אביו את מחלקיות הכהנים על עבדיהם וחלוים על משמורותם להלל ולשרת נגיד הכהנים לדבר יום ביום והשוערים במחולקות לשער ושער כי כן מצות דוד איש האלים: **15** ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלויים לכל דבר ואלצרות: **16** ותacen כל מלאתה שלמה עד היום מוסדר בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה: **17** או הילך שלמה לעציו נבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום: **18** וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדיו שלמה אופירה וויזחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה:

הכבד את עלנו ואותה הקל מועלינו כה תאמר אליהם קתני עבה ממתני אבי: ²¹ ועתה אבי העמיס עליהם על כבד ואני אסיף עליכם אבי יסר אתכם בשותים ואני בעקרבים: ²² ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שבו אליו בום השלישי: ²³ ויענעם המלך קשה ויעזוב המלך רחבעם את עצת הוקנים: ²⁴ וידבר אליהם עצת הילדים לאמר אכבד את עלכם ואני אסיף עליו אבוי יסר אתכם בשותים ואני בעקרבים: ²⁵ ולא שמע המלך אל העם כי הוויה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט: ²⁶ וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדרoid ולא נחלה בגין שי איש לאלהיך ישראל עתה ראה ביתך דוויד וילך כל ישראל לאחלי: ²⁷ ובני ישראל הישבים בעיר יהודה וימליך עליהם רחבעם: ²⁸ וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירגנו בו בני ישראל אבן יימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים: ²⁹ ויפשוו ישראל בבית דוויד עד היום הזה:

11 *ויבא רחבעם ירושלים ויקhal את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: ² ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר: ³ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר: ⁴ כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שבו איש ביתו כי מأتي נהייה הדרבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם: ⁵ וישב רחבעם בירושלים ובין ערים למצור ביהודה: ⁶ ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: ⁷ ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלים: ⁸ ואת נת ואת מרשה ואת זוף: ⁹ ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה: ¹⁰ ואת צרעיה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובנימן ערי מצרות: ¹¹ ויהזק את המצריות ויתן בהם נגידים ואצרים מاقل ושםן ויין: ¹² ובכל שער ועיר גנות ורמחים ויהזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן: ¹³ והכהנים והלוים אשר בכל ישראל החיצבו עליו מכל נבולם: ¹⁴ כי עזבו הלוים את מנישיהם ואוחזם וילכו ליהודה ולירושלים כי הוניהם*

זהב סגור אין כסף נחשה שלמה למאומה: ²¹ כי אניות למלך הלוות תרשיש עם עבדיו חורם אהת לשלוש שנים טובאנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנחים וקופים ותוכים: ²² וינדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לשער וחכמה: ²³ וכל מלכי הארץ מבקשים את פניו שלמה לשמע את חכמו אשר נתן האלהים בלבו: ²⁴ והם מבאים איש מנהתו כל-כיסף וכלי זהב ושלמות נשך ובשימים סוסים ופרדמים דבר שנה בשנה: ²⁵ ויהי לשלהמה ארבעת אלפיים ארויות סוסים ומרכבות וشنנים עשר אלף פרשים ונייחם בעיר הרכב עם המלך בירושלם: ²⁶ ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: ²⁷ ויתן המלך אל הכסף בירושלםocabנים ואת הארוים נתן כקם אשר בשפה לרב: ²⁸ ומוציאים סוסים ממצריים לשלהמה ומכל הארץות: ²⁹ ושאר דברי שלמה הראשונים והאחרונים הללו הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אהיה השילוני ובחוות יעריו החזה על ירבעם בן נבט: ³⁰ וימליך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: ³¹ וישכב שלמה עם אביו ויקברו בעיר דוויד אביו וימליך רחבעם בנו תחתיו:

10 *וילך רחבעם שכמה כי שם באו כל ישראל להמלך אהו: ² ויהי כשמי ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצריים: ³ וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: ⁴ אביך הクשה את עלנו ונעה הקל מעברת אביך הクשה ומעליו הכבדר אשר נתן עליינו ונעברך: ⁵ ויאמר אליהם עוד שלשת ימים ושובו אליו וילך העם: ⁶ וויעז המלך רחבעם את הוקנים אשר היה עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: ⁷ וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציהם ודברת אלהם דבריהם טובים והיו לך עבדים כל הימים: ⁸ ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצחו ווועץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו: ⁹ ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשב דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן לך עליינו: ¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר גדלו אותו לאמר מה אמר לך העם אשר דברו לך לאיך לאמר אביך*

טוביים: 13 וויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלךו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מלך שבטי ישראל ושם אמרנו נומה העמונית: 14 וויש הרע כי לא הcinן לבו לדרוש את יהוה: 15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלאם כתובים בדברי שמעיה הנכבי ועדו החזה להתייחס ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: 16 וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו החתיו:

13 בשנת שמונה עשרה למלך רחבעם וימלך אביה על יהודה: 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמרנו מיכיהו בת אוריאל מן נבעה ומלחמה היהת בין אביה ובין ירבעם: 3 ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור היל: 4 ויקם אביה מעלה להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: 5 הלא לכם לדעת כי יהוה אליה ישראל נתן מלוכה לדוד וישראל לעולם לו ولבני ברית מלך: 6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דוד וימרד על אדרינוי: 7 ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל וחאתמו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ודרך לבב ולא התחזק לפניויהם: 8 ועתה אתם אמרים להחזוק לפניו מלוכה יהוה ביר בנו דוד ואתם המונר רב ועםכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: 9 הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן ותוליהם ותעשו לכם כהנים כעמי הארץ כל הבא למלא ידו בperf בן בקר ואילים שבעה וזה כהן לא לאלהים: 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוו וכחנים משרותים ליהוה בני אהרן והלויים במלאתכם: 11 ומקדשים ליהוה עלות בבקר בבקר וב עבר וב עבר וקתרת סמים ומערכתם לחם על השלחן הטהור ומגורת הזהב ונרתיה ל עבר בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרות יהוה אלהינו ואתם עזבם אתו: 12 והנה עמנו בראש האלהים וכחני אשר עשה שלמה: 13 וויש המלך רחבעם תחתים מני נחשת והפקיד על יד שוי הרצים דשמרים פתח בית המלך: 14 וויהי מידי בוא המלך בית יהוה בא הרצים ונשאום והשכום אל תא הרצים: 15 ובהכנעו שב ממןנו אף יהוה ולא להשחתת לכלה ונגם ביהודה היה דבריהם

ירבעם ובנו מכהן ליהוה: 16 ווימדר לו כהנים לבמות ולשעריהם ולענלים אשר עשה: 17 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנטנים את לבם לבקש את יהוה אלהי ישראל בא ירושלם לזכוח ליהוה אלהי אבותיהם: 18 וויתחזקו את מלכות יהודה והוא מצאו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הילכו בדרך דוד ושלמה לשנים שלוש: 19 וויהק לו רחבעם אשר את מחלת בן ירימות בן דוד אביהיל בת אליאב בן ישע: 20 ותולד לו בנים את יוש ות את שמירה ואת זהם: 21 ואחריה לכא את מעכה בת אבשלום ותולד לו את אביה ואת עתי ואת זיא ואת שלמית: 22 וויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשוי ופילגשו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים וולד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: 23 ווימדר לראש רחבעם את אביה בן נניד באחיו כי להמליכו: 24 וויבן וויפרץ מכל בנו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המון לרוב ווישאל המון נשים:

12 וויה כהcin מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורה יהוה וכל ישראל עמו: 2 וויה בשנה החמשית למלך רחבעם עליה שישיק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה: 3 בא אלף ומאתים רכוב וכבשים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר בא עמו ממצרים לובים סכינים וכושים: 4 וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: 5 ושמעה הנביה בא אל רחבעם ושריו יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישייק ויאמר להם מה אמר יהוה אתם עזבם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביר ששי: 6 וויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: 7 ובבראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשיחתם ונחתת להם כמעט לפלטה ולא תתקח חמותי בירושלם ביר ששי: 8 כי יהו לו לעבדים יידעו עבודתיו ועבדות מלכות הארץ: 9 וויעל שישי מלך מצרים על ירושלם וויהק את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לך וויהק את מנני הזהב אשר עשה שלמה: 10 וויש המלך רחבעם תחתים מני נחשת והפקיד על יד שוי הרצים דשמרים פתח בית המלך: 11 וויהי מידי בוא המלך בית יהוה בא הרצים ונשאום והשכום אל תא הרצים: 12 ובהכנעו שב ממןנו אף יהוה ולא להשחתת לכלה ונגם ביהודה היה דבריהם

סביבות נorder כי יהוה פחד יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כי בואה רבה הייתה בהם: 15 וنم אהלי מקנה הכו יישבו אן לרבע גומלים וישוב ירושלים:

15 ועוריחו בן עודד היהת עליו רוח אלהים: 2 וויצא
לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה ובנימין
הוה עמכם בחויכם עמו ואם תדרשו ימצאו לכם ואם
תעזובו יעזוב אתכם: 3 וימיים רבים לישראל ללא אלהי
אמות ולא כהן מורה ולא תורה: 4 וישב בצר לו על
ההוה אלהי ישראל ויבקשו יומצאו להם: 5 ובעתים ההם
אין שלום ליוצא ולבא כי מהותם רבות על כל יושבי
הארצאות: 6 וכחתנו נוי בנו ועיר בעיר כי אליהם המם
בכל צרה: 7 ואתם חזקו ואיל ירפו ידיכם כי יש שכר
לפעוליכם: 8 וכשמי אסא הדברים האלה והנבוואה
עד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה
ובנימין ומן הערים אשר לכל מהר אפרים ויחדש את
מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה: 9 ויקבץ את כל
יהודה ובנימין והנרגים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון
כני נפלו עליו מישראל לרבותם כי יהוה אלהי עמו:
10 ויקבצו ירושלים בחדר השלישי לשנת החמש עשרה
למלכות אסא: 11 ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל
הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפיים: 12 ויבאו
כברית לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבבם
בכל נפשם: 13 וככל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל
וימותם למנן קטן ונודל למאיש ועד אש: 14 ווישבעו
לייהוה בקהל נדול ובתרועה ובחצירות ובשופרות: 15
וישמכו כל יהודה על השבואה כי בכל לבבם נשבעו
בכל רצונם בקשו וימצא להם וינה יהוה להם מסביב:
16 וגם מעכה אם אסא המליך הסירה מגיבירה אשר עשתה
לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישראל
בנהל קדרון: 17 והבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא
היה שלם כל ימי: 18 ויבא את קדריו אביו וקדשו בית
ההלוים כסף זהב וכליים: 19 ומלחמה לא היהת עד
ששיות שליטות וחמשי למלוחות ארץ.

16 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבתו תח יוצא וכאל אסא מלך יהודה: 2 ויצא אסא כסוף וחוב מازירות בית סבבון ובית האלד וישלם אל בן הבר גולד ארבע חישוב

ואחרור ויצעקו ליהוה והכהנים מוחצרים בחצצרות: 15
ויריעו איש יהודה ויהו בהריע איש יהודה והאללים נגף
את רבעם וכל ישראל לפני אביה יהודה: 16 וונכו
בני ישראל מפני יהודה ויתנם אליהם בידם: 17 ויכו
בhem אביה ועמו מכיה רביה ויפלו חללים מישראל חמש
מאות אלף איש בחור: 18 ויכנעו בני ישראל בעת ההיא
ויאמכו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם: 19
וירדרך אביה אחריו רבעם וילכד ממנה ערים את בית אל
ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון ובנותיה:
20 ולא עצר כה רבעם עוד ביום אביהו וונפהו יהוה
וימת: 21 ויתחזק אביהו וישא לנו נשים ארבע עשרה וילוד
עשדרים ושנים בניים וש עשרה בנות: 22 ויתר דבריו
אביהם וברכיו וברכיו כתובים בטברש הנביא ע"ז:

14 וישכב אביה עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד
וימלך אסא בנו התחתיו בימי שקטה הארץ עשר שנים:
2 ויעש אסא הטוב והישר בעני יהוה אלהיו: 3 ויסר
את מזבחות הנכרים והבמות וישבר את המזבחות וינגדע
את האשרים: 4 ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי
אבותיהם ולעשות התורה והמצוות: 5 ויסר מכל עדר
יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו:
6 ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו
מלחמה בשנים האלה כי הגיעה יהוה לו: 7 ויאמר ליהודה
ונבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים
ובבירותם ועדנו הארץ לפניינו כי דרשנו את יהוה אלהינו
דרשנו וניח לנו מסיב ויבנו ויצלחו: 8 ויהי לאסא
חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבניין
נשאי מן ודרכו קשת מאות ושמונים אלף כל אלה
גבורי חול: 9 וויצא אליהם ורוח הכווי בחיל אלף
ומורכבות שלש מאות ויבא עד מרשעה: 10 וויצא אסא
לפניו ויערכו מלחמה בניה צפתה לפרש: 11 ווירק אסא
אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמק לעוזר בין רבי
לאין כה עוזרו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשניך באננו
על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יע策 עמק אנו:
12 ווינפ יהוה את הכוויים לפני אסא ולפני יהודה וינסו
הכוויים: 13 וירדפם אסא והם אשר עמו עד לנגר ויפל
מכושים לאין להם מחייה כי נשברו לפני יהוה ולפני
מחנהו וישאו של הרבה מאר: 14 וויכו את כל הערים

וטוב אדוניה הלוים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים: 9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורה יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם: 10 ויהי פחד יהוה על כל מלכות הארץ אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט: 11 ומון פלשתים מבאים ליהושפט מנהה וכסף משא נם הערביאים מבאים לו צאן אילם שבעת אלף ושבע מאות ותשים שבעת אלף ושבע מאות: 12 ויהי יהושפט הילך ונדרל עד למעלה ויבן ביהודה בירניות ועררי מסכנות: 13 ומלאה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחה נבורי חיל בירושלם: 14 ואלה בקרתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלף עדנה השר ועמו נבורי חיל שלש מאות אלף: 15 ועל ידו יהונתן השר ועמו מאות ושמונים אלף: 16 ועל ידו עמיסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאות אלף גבור חיל: 17 ומן ביןין גבור חיל אלדרע ועמו נשקי קשת וממן מאות אלף: 18 ועל ידו יהובד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא: 19 אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה:

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרוב ויתחנן לאחאב: 2 וירד ליקן שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרוב ולעם אשר עמו ויסיתחו לעלות אל רמות גלעד: 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה החלק עמי ועמד במלחמה: 4 ויאמר יהושפט כמוך וכעמד עמי ועמד במלחמה: 5 ויאקbez אל מלך ישראל דרש נא כוים את דבר יהוה: 6 ויאקbez מלך ישראל את הנכאים ארבע מאות איש ויאמר אליהם הנלך אל רמות גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ייתן האלhim ביד המלך: 6 ויאמר יהושפט האין פה נבייה לעוד ונדרשה מאותו: 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרכו את יהוה מאותו ואני שנאתיו כי איננו מותגבא עלי לטובה כי לימי לדעה הוא מיכיוו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמור המלך כן: 8 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיוו בן ימלא: 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ושבים איש על כסאו מלבשים בגדים וישבים בגרן פתח שער שמרון וכל הנכאים מותגבים לפניהם: 10 ויעש לו צדקהו בן כנעה קרני ברזיל ויאמר כה אמר

בדרמשק לאמר: 3 ברית בני ובניך ובין אבי ובין אביך הנגה שלחתי לך כסף וזהב לך הפה בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מהעל: 4 וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שרי ה칠ים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי: 5 ויהי כשם בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבח את מלאכתו: 6 ואסא המלך לך את כל יהודה וישאו את אבוני הרמה ואת עצייה אשר בנה בעשא ובין בהם את נבע ואת המצפה: 7 ובעת ההיא בא נני הרא אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשעך על מלך ארם ולא נשען על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך: 8 הלא הכוושים והלויכים היו לחיל לרוב לרביב ולפרשים להרבה מאד ובחשעך על יהוה נתם בידך: 9 כי יהוה עניינו משפטות בכל הארץ להתחזק עם לבכם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש ערך מלחמות: 10 ויכעס אסא אל הראיה ויתנהו בית המהפהכת כי בזע עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא: 11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל: 12 ויהלآل אסא בשנת שלושים והשע למלכותו ברגilio עד למעלה חליו ונם בחלו לא דרש את יהוה כי ברפאים: 13 ווישכב אסא עם אבתו יומת בשנת ארבעים ואחת למלכו: 14 ויקברחו בקברתו אשר כריה לו בעיר דוד ווישכבהו במשכב אשר מרלא בשמיים וונים מרקחים במרקחת מעשה ווישרפו לו שרפה נדולה עד למאוד:

17 ומלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל: 2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצורתו ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: 3 ויהי יהודה עם יהושפט כי הילך בדרכיו דוד אביו הראשנים ולא דרש לבעליים: 4 כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הילך ולא כמעשה ישראל: 5 וויכן יהוה את הממלכה בידיו ויתגנו כל יהודה מנהה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרוב: 6 ווינגה לבו בדרכיו יהוה וعود הסיר את הבמות ואת האשדים מיהודה: 7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשרו לבן חיל ולעבידיה ולזכריה ולנטנאאל ולמיכיוו ללמד בערי יהודה: 8 ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וובידיהו ועשה אל שמרימות ויהונתן ואדרנייהו וטובייהו

שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאהרו: ³³ ואיש משך בקש לחתמו ויד את מלך ישראל בין הרכבים ובין השရין ויאמר לרכב הפק יידך והוזע אני מן המהנה כי החליטי: ³⁴ ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימת לעת בוא המשם:

19 ישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלים: ² ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הילרשע לעוזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: ³ אבל דברים טובים נמצאו עמד כי בערת האשרות מן הארץ והכינوت לבך לדרש האלים: ⁴ ישב יהושפט בירושלם ויבק וישא לדורש האלים בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם: ⁵ ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצורות לעיר ועד: ⁶ ויאמר אל השפטים רוא מה אטם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: ⁷ וועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומישא פנים ומיקח חד: ⁸ וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולדריב וישבו ירושלים: ⁹ ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: ¹⁰ וככל ריביך אשר יבוא עליכם מאהיכם והשבים בעריהם בין דם בין חורה למצוות לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא האשמו: ¹¹ וזהנה אמריתו כהן הראש עלייכם לכל דבר יהוה ובריחו בן שמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושתרים הלוים לפניכם חזוק ועשו יהוה עם הטוב:

20 ויהי אחרין באו בני מואב ובני עمون ועמהם מהעומנים על יהושפט למלחמה: ² ויבאו ווינו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והם בחצצון תמר היא עין נדי: ³ וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: ⁴ ויקבצו יהודה לבקש מיהוה נם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: ⁵ ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהודה לפני החצר החדש: ⁶ ויאמר יהוה אלהי אבתיינו הלא אתה הוא אלהים בשמי ואתת מושל בכל ממלכות

יהוה באלה תננה את ארם עד כלותם: ⁷ וככל הנכאים נכאים כן לאמר עלה רמתה גלעד והצלחה ונתן יהוה ביד המלך: ¹² והמלך אשר הילך לקרוא למיכיו ובר אליו לאמר הנה דברי הנכאים מה אדר טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודרבר טוב: ¹³ ויאמר מיכיו כי יהוה כי את אשר יאמר אלהי או אדרבר: ¹⁴ ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנילך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדול ויאמר עלו והצליחו ווינטו בידכם: ¹⁵ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לאחרבר אליו ריק אמת בשם יהוה: ¹⁶ ויאמר ראיית את כל ישראל נפוצים על הארץ כזאן אשר אין להן דעה ויאמר יהוה לא אדרנים לאלה ישובו ראש לבתו בשלום: ¹⁷ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הילא אמרתו אליך לא יתגנא עלי טוב כי אם לדע: ¹⁸ ויאמר לך שמעו דבר יהוה ראיית את יהוה יושב על כסאו וככל צבא השמיים עמדים על ימינו ושמאלו: ¹⁹ ויאמר יהוה מי יפתח את אהאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר כהה וזה אמר כהה: ²⁰ ויצא הרוח ויעמד לפניו יהוה ויאמר אני אפטנו ויאמר יהוה אלהי במא: ²¹ ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נבאיו ויאמר תפחה נום ותוכל צא ועשה כן: ²² ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נבאיך אלה ויהוה דבר עלייך רעה: ²³ ויגש צדקהו בן כנענה ויך את מיכיו על הלחי ויאמר איז זה הדרך עבר רוח יהוה מatoi לדבר אתך: ²⁴ ויאמר מיכיו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחרה להחבא: ²⁵ ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיו והשיבו אל אמון שער העיר ואיל יואש בן המלך: ²⁶ ואמרתם מה תשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר מיכיו אם שוב וממים לחץ עד שובי בשלום: ²⁷ ויאמר מיכיו אם שוב אמר המלך שמו זה בית הכלא והאכללו לחם לחץ ומיים לחץ עד שובי בשלום: ²⁸ ויאמר מיכיו עמים כלם: ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד: ²⁹ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט מלך ישראל ויבאו במלחמה ואותה לבש בנדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה: ³⁰ וממלך ארם צוה את שריו הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הנגדל כי אם את מלך ישראל לבדך: ³¹ ויהי כראות שריו הרכב את יהושפט ומה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסITEM אליהם ממן: ³² ויהי כראות

ונשים ובידך כח ונבורה ואין עמק להתייצב: 7 הלא אהה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמק ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם: 8 וישבו בה ייבנו לך בה מקדש לשマーク לאמדר: 9 אם תבוא עליינו רעה הרכב שפטות ודבר ורעות עמדוรา לפני הבית הזה ולפניך כי שマーク בבית הזה ונזעך אלך מצתרנו ותשמע ותוועע: 10 ועתה הנה בני עמן ומואב והר שער אשר לא נתחה לשישראל לבוא בהם בכאמ מארץ מצרים כי סרו מעלייהם ולא השמידום: 11 והנה הם נמלים עליינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: 12 אלהינו הלא השפט בם כי אין בנו כה לפני ההמון הרב הזה הבא עליינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עלייך עניינו: 13 וככל יהודה עמדים לפני יהודה נטפ נשים ובניהם: 14 ויחי אל בן זריהו בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלי מון בני אסף היהה עליו רוח יהוה בתוך הקהיל: 15 ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלים והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחטו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאליהם: 16 מחר רדו עלייהם הגם עלים במעלה ה策ין ומצתם אתם בסוף הנהל פני מדבר ירוואל: 17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישעת יהוה עמכם יהודה וירושלים אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפנייהם ויהוה עמכם: 18 ויקד יהושפט אפים ארציה וככל יהודה וישבי ירושלים נפלו לפני יהוה להשתתות ליהוה: 19 ויקמו הלוים מן בני הקהיטים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקהל גודל למעלה: 20 וישכמו בברק ויצאו למדבר תקוע ובצתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלים האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביכאו והצליחו: 21 ויויעץ אל העם ויעמד משרדים ליהוה ומחללים להדרת קדרש בצתת לפני ה策ין ואמרם הוהו להוה כו לעולם חסדר: 22 ובעתה החלו ברנה ותבלה נתן יהוה מארבים על בני עמן מואב והר שער הבאים להר יהודה וינגפו: 23 ויעמדו בני עמן ומואב על ישבי הדר שער להחרים ולהשמד ויככלותם בירושי שער עוזו איש ברעהו למשחיהם: 24 ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והגם פנרים נפלים ארצתה ואין פליטה: 25 ויבא יהושפט ועמו לבזו את שלם וימצא בהם לרבע ורכוש ופנרים וכל חמדות וינצלו להם לאין משא ויהו

21 וישכב יהושפט עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד ומלך יהודה בנו תחתיו: 2 ולו אחים בני יהושפט עזירה ויהיאל וכוריהו ועורייה ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל: 3 ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולחוב ולמנדרות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור: 4 ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרגן את כל אחיו בחרב ונם משרי ישראל: 5 בן שלשים ותשעים שנה יהורם במלכו ושמו ננים מלך בירושלם: 6 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו ביה אחאב כי ביה אהב היהת לו אשה ווועש הרע בעני יהוה: 7 ולא אהבה יהוה להשחית את בית דוד למן הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לחת לוי ניר ולבניו כל הימים: 8 בימייו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליך עליהם מלך: 9 ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרוי הרכב: 10 ויפשע אדום

את אחיזתו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבאudo אל יהודו וימתחו ויקברדו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לביתו אחיזתו לעצר כה לממלכה: 10 ועתליהו אם אחיזתו ראתה כי מות בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה: 11 ותקח יהושבעת בת המלך את יוаш בן אחיזתו ותגנב אותו מתוך בני המלך המומתים ותתן אותו ואת מינקתו בחדר המטמות ותסתירתו יהושבעת בת המלך יהודם אשת יהודיע הכהן כי היה היהת אחיזתו מפני עתליהו ולא המיתהו: 12 ויהי אתם בבית האלים מתחבא ש שנים ועתליה מלכת על הארץ:

23 ובשנה השביעית התחזק יהודיע ויקח את שרי המאות לעזרתו בן ירחים ולישמעאל בן יהוחנן ולעזר יהו בן עבד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכרי עמו בברית: 2 ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים מכל ערים יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלים: 3 ויכרת כל הקהל ברית בכיה האלים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד: 4 זה הדבר אשר תעשו השלשิต מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספרים: 5 והשלשิต בבית המלך והשלשิต בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה: 6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים הנה יבוא כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: 7 והקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בידיו והבא אל הבית יומת והוא את המלך בבא ובצאתו: 8 ויישו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהודיע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהודיע הכהן את המחלקות: 9 ויתן יהודיע הכהן לשרי המאות את החנויות ואת המננות ואת השליטים אשר למלך דוד אשר בית האלים: 10 ויעמד את כל הבית ואיש שלחו בידיו מכתף הבית הימנית עד כתף העם וויצאו את בן המלך ויתנו עליו את הנור ואת העדות ימליכו אותו וימשחוה יהודיע ובנו יאמרו יהי המלך: 12 ותשמע עתליהו את קול העם הרצים ומהמלחלים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה: 13 ותרא והנה המלך עומד על עמודו מבוא והשרים והחצרות על המלך

מתחת יד יהודה עד היום הזה או תפשע לבנה בעת הירא מתחת ידו כי עב את יהוה אלהי אבותיו: ונם הוא עשה במוות בהרי יהודה ווין את ישבי ירושלים וירח את יהודה: 12 ויבא אליו מכתב מאליזיו הנביא לאמר כי אמר יהוה אלהי דוד אביך תהה כי מות בנה יהושפט אביך ובדרך אסא מלך יהודה: 13 ותלך בדרך מלכי ישראל והזנה את יהודה ואת ישבי ירושלים כהונתו בית אחאב ונם את אחיך בית אביך הטובים מפרק הרנתה: 14 הנה יהוה נגף מנפה גדולה בעמק ובבנין ובנישך ובכל רכושך: 15 ואתה במלחים רבים מחלת מעיך עד יצאו מעיך מן החלוי ימים על ימים: 16 וויר יהוה על יהודם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים: 17 ויעלו ביהודה ובקעה ושבה את כל הרכוש הנמצא בבית המלך ונם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהאחו קטן בנו: 18 ואחריו כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא: 19 ויהי לימים מיימים וכעת צאת חקן לימים שניים יצאו מעיו עם חלו ווימת במלחאים רעים ולא עשו לו עמו שרפיה כשרפת אבותיו: 20 בן שלשים ושתיים היה במלךו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברדו בעיר דוד ולא בקברות המלכים:

22 ומיליכו ושבו ירושלים את אחיזתו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשונים הרג הנדוד הבא בערבים למחנה וימליך אחיזתו בן יהודם מלך יהודה: 2 בן ארבעים ושתיים שנה אחיזתו במלךו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמריה: 3 גם הוא הלך בדרך בית אחאב כי אמר יהוה יועצת להרשי: 4 ויעש הרע עני יהוה כביה אהאב כי מה הוא לו יועצים אחריו מות אביו למשחית לו: 5 גם בעצמת המלך וילך את יהודם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך אرم ברמות נלעד ויכו הרמים את ירומ: 6 ווישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהן ברמה במלחמו את חזאל מלך אرم ועריזתו בן יהודם מלך יהודה ירד לראות את יהודם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: 7 ומאליהם היהת תבוסת אחאב לבוא אליו ירומ ובבאו יצא עם יהודם אל יהוא אחיזתו לבוא אל ירומ ובבאו יצא עם יהודם אל יהוא בן נמי שמשחו יהוה להכרית את בית אחאב: 8 וייה כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחיזתו משרדים לאחיזתו ויהרגם: 9 ויבקש

ופקיד כהן הראש ויערו את הארץ וישאהו וישיבתו אל מקומו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרבי: ¹² וויתנהו המלך ויתוירע אל עוזה מלאכת עבדות בית יהוה ויהיו שרים חכמים וחרים לחדר בית יהוה ונם לחרשי ברזל ונחשת לחוק את בית יהוה: ¹³ ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאה בידם ויעמידו את בית האלים על מתכנתו ויאמץו: ¹⁴ וככלותם הביאו לפני המלך ויהוירע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבני יהוה כל שרת והעלות וכפות וכלי זהב וככסף ויהו מעלים עלות בבית יהוה והוא מיד כל ימי יהוירע: ¹⁵ וויזקן יהוירע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במוותו: ¹⁶ ויקברתו בעיר דוד עם המלכים כי עשה טוביה בישראל ועם האלים וביתו: ¹⁷ ואחריו מות יהוירע באו שר יהודה וישתחוו לפני אן שמע המלך אליהם: ¹⁸ וויעזבו את בית יהוה אליהם וירוחם ויעבדו את האנשים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשיהם זאת: ¹⁹ וישלח בהם נבאים להשיכם אל יהוה ויעידו בהם ולא הארץ: ²⁰ ורוח אליהם לבשה את זכריה בן יהוירע הכהן ויעמד מעלהם ויאמר להם כה אמר האלים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עיבתם את יהוה ויעזב אתכם: ²¹ ויקשרו עליו וירגנוו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: ²² ולא זכר יואש המלך החסיד אשר עשה יהוירע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש: ²³ ויהי לתקופת השנה עליה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם ווישחוו את כל שריהם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק: ²⁴ כי במצער נשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרבי מادر כי עזבו את יהוה אליהם אביהם ואת יהושע שפטים: ²⁵ ובבלתם ממננו כי עזבו אותו במחלים רבים התקשרו עליו עברי בדמי בני יהוירע הכהן ויהרגנו על מטהו וימת ויקברתו בעיר דוד ולא קברתו בקברות המלכים: ²⁶ ואלה המתקשרים עליו זבר בן שמעת העמנויות ויהובד בן שמרית המואכית: ²⁷ ובכינוי ורב המשא עליו ויסוד בית האלים הנם כתובים על מדרש ספר המלכים ומלך אמץיהם בנו תחתיו:

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמץיהם ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם שם אמו יהווען מירושלים: ² ויעש

וכל עם הארץ שמה ותוקע בחצרות והמשורדים בכל השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בנדיה והאמר קשר קשר: ¹⁴ וויצא יהוירע הכהן את שריה המאות פקדוי החיל ויאמר אלהם הוציאו אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמייתו בית יהוה: ¹⁵ ווישמו לה ידים ותבו אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיותה שם: ¹⁶ וויכרת יהוירע בריתם בין כל העם ובין המלך להיות עם ליהוה: ¹⁷ וויבאו כל העם ביה הבעל ויתחחו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרנו לבני המזבחות: ¹⁸ ווישם יהוירע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הללו אשר חיל דוד על בית יהוה להעלות עלות יהוה כתוב בתורת משה בשמה ובשר על ידי דוד: ¹⁹ ויעמד השערם על שעריו בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר: ²⁰ וויקח שער העליון בית המלך ווישבו את המלך על כסא הממלכה: ²¹ ווישמו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב:

24 בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם שם אמו צביה מבאר שבע: ² וויעש יואש הישר בעני יהוה כל ימי יהוירע הכהן: ³ וויאס לו יהוירע נשים שדים ווילד ננים ובנות: ⁴ וויהי אחריכן דיה עם לב יואש לחדר את בית יהוה: ⁵ ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לעיר יהודה וקברטו מכל ישראל כסף לחזק את בית אליהם מדי שנה בשנה ואת תמהרו לדבר ולא מהרו הלוים: ⁶ ויקרא המלך ליהוירע הראש ואמר לו מודיע לא דרשת על הלוים להביא מיהודה לאלה העדות: ⁷ כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלים נסם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים: ⁸ ויאמר המלך ויעשו ארון אחד וויהנו בשער בית יהוה חוצה: ⁹ וויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבר האלים על ישראל במדבר: ¹⁰ ווישמו כל השרים וכל העם ויבאו וישליכו לארון עד לכלה: ¹¹ כי ויהי בעת יביא את הארץ אל פקחת המלך ביד הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך

ברעה ונפלת אתה ויהודה עמק: 20 ולא שמע אמץיו כי מהאלדים היא למען חמס ביד כי דרשו את אלדו אדרום: 21 ויעל וואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמץיו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 22 וננף יהודה לפניו ישראל וינס איש אלהלי: 23 ואת אמץיו מלך יהודה בן יואש בן יהואחו תשפ וואש מלך ישראל בבית שמש ויביאו ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים משער אפרום עד שער הפונה ארבע מאות אמה: 24 וככל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלדים עם עבר אדרום ואת אוצרות בית המלך ואת בני התערבות יושב שמרון: 25 ויהיו אמץיו בן יהואחו מלך יהודה אחריו מות יהואש בן יהואחו מלך ישראל חמיש עשרה שנה: 26 ויתר דבריו אמץיו דהראשים והאחרונים הלא הנם כחובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 ומעת אשר סר אמץיו מאתרי יהוה ויקשו עלו קשר בירושלים וינס לכישעה וישלחו אתרכיו לכישעה וימיתחו שם: 28 וישאדו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתו בעיר יהודה:

26 ויקחו כל עם יהודה את עזיוו והוא בן ש שערה שנה וימליךו אותו תחת אביו אמץיו: 2 והוא בנה את אילות וישראל ליהודה אחורי שכוב המלך עם אבתו: 3 בן ש שערה שנה עזיוו במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים ושם אמו יכילה מין ירושלים: 4 ויעש הישר בעני יהוה ככל אשר עשה אמץיו אביו: 5 והוא לדרש אליהם בימי זכרייו המבון בראש האלדים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלדים: 6 וויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת נת ואות חומת יבנה ואחות המעונים: 8 ויתנו העונים מנהה לעזיוו והוא שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למלחה: 9 ויבן עזיוו מגדלים בירושלים על שער הפונה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויהזקם: 10 ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלת ובמשור אכדים וכרכמים בהרים ובכרמל כי אהב אדרמה היה: 11 ויהי לעזיוו חיל עשה מלחמה וויצא צבא לנדור במספר פרדלים ביד יועאל הסופר ומעשיהם השוטר על יד חנינוו משרי המלך: 12 כל מספר ראשי האבות לנכורי

הישר בעני יהוה רק לא בלבב שלם: 3 ויהי כאשר חקקה הממלכה עלייו ויהרג את עבדיו המכבים את המלך אביו: 4 ואת בנייהם לא המית כי כתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בניים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטא ימוות: 5 ויקבץ אמץיו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשדי אלפיים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למכב עשרים שנה ומעלה וימצאים שלש מאות אלף בחרור וויצא צבא אחוז רמה וננה: 6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף: 7 וואיש האלדים בא אליו לאמר המלך אל בא עמק צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים: 8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה וכישילך הآلדים לפני אויב כי יש כח באלהם לעוזר ולהכשיל: 9 ויאמר אמץיו לאיש האלדים ומה לעשות למאת היכר אשר נתתי לנדור ישראל ואיש האלדים יש להזהה לחתת לך הרבה מזוה: 10 ויבידלים אמץיו להנדור אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפס מאר ביהודה וישבו למקומם בחרי אפ: 11 ואמץיו התזוק ונינגן את עמו וילך ניא המלחח ויך את בני שער עשרה אלפיים: 12 ועשרה אלפיים חיים שכבו בני יהודה ויביאו לראש הסלע וישליךם מראש הסלע וכולם נבקעו: 13 ובנוי הנדור אשר השיב אמץיו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בעריו יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפיים ויבזו בורה: 14 ויהי אחורי בוא אמץיו מהכחות את אדרומים ויבא את אלהי בני שער ויעמידם לו לאליהם ולפניהם ישתהזה וילחם יקטר: 15 וויחר אף יהוה באמץיו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא חצילו את עם מידך: 16 ויהיו בדבריו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוק חדל לך למה יכו ויחדל הנביא ויאמר ידעת כי יען אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לנצח: 17 וויעז אמץיו מלך יהודה וישלח אליו יהוא בן יהואחו בדרכו אליו ויאמר לך נתראה פנים: יהואחו בן יהוא מלך ישראל לא אל אמץיו מלך יהודה וישלח יהואש מלך ישראל לא אל אמץיו מלך יהודה לאמר החזה אשר לבנונו שלח אל הארץ אשר לבנונו לאמר תננה את בתך לך לבני לאשה ותעביר חיתת השדה אשר לבנונו ותרמס את החזה: 19 אמרת הננה היכית את אדרום ונשאך לך להכבד עתה שבה בביתך למה תגננה

בירושלם: 9 ווישכב יותם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד וימלך אחזו בנו תחתיו:

28 בן עשרים שנה אחזו במלכו וSSH עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו: 2 וילך בדרכיו מלכי ישראל וגם מסוכות עשה לבבאים: 3 והוא הקטיר בניא בן הנם ויבער את בניו באש כתובות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: 4 וויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: 5 וויתנהו יהוה אליהו ביר מלך ארם והוא ישבו ממנה שביה נדולה ויביאו דרמשק וגם ביר מלך ישראל נתן וירק בו מכחה נדולה: 6 וויהרג פקח בן רמilio ביהודה מאה ועשרים אלף בנים אחד הכל בני חיל בעזם את יהוה אלהי אבותם: 7 וויהרג זכריו גבר אפרים את מושיחו בן המלך: 8 ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה מושנה המלך: 9 וישבו בני ישראל מאהודם מאותם אלף נשים בניים ובנות ונסלל ריב בזוז מהם ויביאו את השלל לשלמון: 10 ושם היה נביא ליהוה עד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותחרנו בהם בזעף עד לשמיים הגיע: 11 ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחוות لكم הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: 12 ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שביתם מאתיכם כי חרון אף יהוה עליכם: 13 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוונן ברכיהו בן משלמות ויזקוחו בן שלם ועמשא בן חדייל על הכאים מן הצבא: 14 ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמה יהוה עליינו אתם אמרים להסיף על חטאינו ועל אשמתינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: 15 וויזוב החלין את השביה ואת הובזה לפני השרים וכל הקהל: 16 ויקמו האנשים אשר נקבעו בשמות ויזקקו בשביה וכל מערמיהם הלבשו מן השלל וילבושים יונעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינחלום בחמורים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמירים אצל אחים וישבו שמרון: 17 בעתה היה שלח המלך אחזו על מלכי אשור לעזר לו: 18 ועוד אדומים באו ויקו ביהודה וישבו שבין פולשתים פשטו עיר הפללה והונגב ליהודה ויליכדו את בית שמש ואת אילון ואת הנדרות ואת שכובו ובנותיה עשרים וחמש שנה היה במלכו וSSH עשרה שנה מלך

חיל אלפיים וSSH מאות: 19 וועל ים חיל צבא שלש מאות אלף ושבשת אלפיים וSSH מאות עשו מלחמה בכה חיל לעזר למלך על האויב: 20 וויקן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות ולאבני קלעים: 21 וויעש בירושלם חשבנות מוחשבת חושב לחצים ובאבני גדרות הגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבני גדרות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק: 22 וויהזקתו נבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהי ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת: 23 ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונינים בני חיל: 24 וויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלה ולא לך לכבוד מיהוה אלהים: 25 וויעוף עזריהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת ורחה במצחו לפני הכהנים בכיה יהוה מעל למזבח הקטרת: 26 וויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבחלוונו שם ונס הוא נדחף לאצאת כי גננו יהוה: 27 וויהי עזריהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי ניגר מבית יהוה וויתם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ: 28 ויתר דבריו עזריהו הראשנים והאחרנים כתיב ישעיהו בן אמוץ הנביא: 29 ווישוב עזריהו עם אבתו ויקברו אותו עם אבתו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו וSSH עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו רודשה בת צדוק: 2 ווישר הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה וודר העם משחיתות: 3 הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחוות העפל בנה לרבות: 4 וודרים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירינות ומגדלים: 5 והוא נלחם עם מלך בני עמון ויזק עלייהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מהה ככר כסף ועשרה אלפיים כדים חטים ושוררים עשרת אלפיים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה החנית והשלשית: 6 ויתחזק יותם כי הlein דרכיו לפני יהוה אלהי: 7 ויתר דבריו יותם וכל מלחתתו ודרכו הים כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: 8 בין עשרים וחמש שנה היה במלכו וSSH עשרה שנה מלך

יוואח: 13 ומן בני אליצפן שמרוי ויעאל ומן בני אסף וכריידו ומתניהו: 14 ומן בני הימן יהואל ושמעי ומן בני יודתוון שמעיה וועזיאל: 15 ויאספו את אחיהם וותקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: 16 ויבאו הכהנים לפניהם בבית יהוה לטהר וויצויאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצרא בית יהוה ויקבלו הלוים להוציאו לנחל קדרון חוצה: 17 ויחלו באחד לחדר הראשון לקדש ובבאים שמונה לחדר באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה ובאים שששה עשר לחדר הראשון כלו: 18 ויבאו בוניה אל חזקיהו המלך ואמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: 19 ואת כל הכלים אשר הוניה המלך אחזו במלכותו במעלו הכנו והקדשו והנמ לפנ מזבח יהוה: 20 ווישם חזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בביות יהוה: 21 ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וככבים שבעה וצפירים עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: 22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ווירקן המזבחה וישחטו האלים ווירקן הדם המזבחה וישחטו הכבשים ווירקן הדם המזבחה: 23 וינישו את שעריו החטאת לפנ המלך והקהל ויסמכו ידיםם עלייהם: 24 ווישתוטם הכהנים ויחטאו את דרכם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטא: 25 ויעמד את הלוים בית יהוה במצלחות בנכליים ובכנורות במצות דוד ונד חזיה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המזבחה ביד נביאיו: 26 ויעמדו הלוים בכל דוד והכהנים בחצרות: 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שר יהוה והחצרות ועל ידי כל דוד מלך ישראל: 28 וככל הקהל משתחים והשיר משורר והחצרות מוחצרים הכל עד לכליות העלה: 29 וככלות להעלות כרעו המלך וככל הנמצאים אותו וישתחוו: 30 ויאמר חזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה בדברי דוד ואסף החזה ויהללו עד לשמהה ויקדו ווישתחוו: 31 וויען חזקיהו ויאמר עתה מלאתם ורכם ליהוה נשׂו והביאו זבחים ותודות לב בית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: 32 ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנותיה יישבו שם: 19 כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחד מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: 20 ויבא עליו תלה פלאסэр מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: 21 כי חלק אחד את בית יהוה ואת בית המלך והשרים וויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: 22 ובעת הצר לו וווסף למעול ביהוה הוא המלך אחוז: 23 וויזבח לאלהי דרמשק המכבים בו ואמר כי אלהי מלכי ארם הם מעודים אותם להם אובה ויעורוני והם היו לו להכשילו ולבל ישראל: 24 ויאסף אחוז את כל בית האלים ויקצין את כל בית האלים וינגר את דלחות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם: 25 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבותיו: 26 ויתר דבריו וכל דרכיו הראנסים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 ווישכב אחוז עם אבותיו ויקברחו בעיר בירושלם כי לא הביאו לקבורי מלכי ישראל ומלך חזקיהו בנו תחתיו:

29

חזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת כריהו: 2 וויש הריש בעני יהוה בככל אשר עשה דוד אביו: 3 והוא בשנה הראשונה למלכו בחדר הראשון פתח את דלחות בית יהוה ויחזקם: 4 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרוחב המזבח: 5 ויאמר להם שמעוני הרע בעני יהוה אלהינו ויעזבו ויסבו פניהם ממשבון יהוה וויתנו ערך: 7 נם סגנו דלחות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא התקטרו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: 8 ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם וויתן לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: 9 והנה נפל אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: 10 עתה עם לבבי לכרכות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממן חרון אפו: 11 בני עתה אל חשלו כי בכם בחר יהוה לעמוד לפני לשרתו ולתאות לו משרותם ומקטרים: 12 וויקמו הלוים מחת בן עמשי וויאל בן עזיריהו מן בני הכהני ומן בני מרדי קיש בן עבדי ועוריהו בן יהללאל ומן הנרגשי יהא בן זמה ועדן בן

יהוה: 16 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האללים הכהנים ורकים את הדם מיד הלוים: 17 כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על שחיתת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה: 18 כי מרבית העם רצתה מאפרים וממנשה ישכר וובלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא כתוב כי הטעיל יחזקיהו עליהם לאמור יהוה הטוב יכפר בעד: 19 כל לבבו הchein לדrhoש האללים יהוה אלהי אבותיו ולא כתהרת הקדש: 20 וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם: 21 ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חן המצוות שבעת ימים בשמחה נדולה ומהללים ליהוה יום ביום שבעת ימים והכהנים בכל יעו ליהוה: 22 וידבר יחזקיהו על כל כל הלוים המשיכלים שכל טוב ליהוה ואכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחו שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: 23 ווועצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויישו שבעת ימים שמחה: 24 כי יחזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפיים צאן והשרים הרימו לקהל אלף פרים אלף וצאן עשרה אלפיים ותקדשו כהנים לרבי: 25 וישmachו כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והוושבים ביהודה: 26 ותהי שמחה נדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: 27 ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם ויושמע בקולם ותבוא הפלתם למען קדשו לשמיים:

31 וככלות כל זאת יצא כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצוות וינדעו האשרים ויתנו את הבמות ואת המזבחת מכל יהודה ובנימין ובאפרים ומנשה עד לכהלה ויושבו כל בני ישראל איש לאחיזתו לעריהם: 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקותם איש כפי עברתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהודות ולהלל בשעריו מחנות יהוה: 3 ומנת המלך מן רכשו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבותות ולהדשים ולمعدים ככזהוב בתורת יהוה: 4 ויאמר לעם לישובי ירושלם تحت מנת הכהנים והלוים למען יחזקון בתורת יהוה: 5 וככפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגון תירושו יצהר ורבש וכל

מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה: 33 והקדשים בקר שיש מאות וצאן שלשה אלף: 34 רך הכהנים היו למעט ולא יכולו להפיט את כל העלות ויזקום אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים ישרי לבב להקדש מהכהנים: 35 וכן עללה לרב בחלבי השלמים ובנכדים לעלה ותוכנן עבودת בית יהוה: 36 וישמח יחזקיהו וכל העם על ההchein האללים לעם כי בפחתם היה הדבר:

30 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה ונם אנרות כתוב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: 2 ויוועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השלישי: 3 כי לא יכולו לעשותו בעת ההייא כי הכהנים לא התקדשו למדוי והעם לא נאפסו לירושלם: 4 וישר הדבר בעני המלך ובעני כל הקהל: 5 ויעמידו דבר להעביר קול כל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרבי עשו כתוב: 6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שבו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת להם מכך מלכי אשור: 7 ואל תהיו אבותיהם וכאחים אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנים לשם כאשר אתם ראים: 8 עתה אל תקשו ערפכם אבותיכם תננו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חדרו אפו: 9 כי בשובכם על יהוה אלהיכם ובניכם לרחמים לפני שוביכם ולשוב לארץ הזאת כי תנו ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פניהם מכם אם תשבו אליו: 10 ויהיו הרצים עברדים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ומישקדים עליהם ומלענים כב: 11 אך אנשים מאשר ומנשה וובלון נכונו ויבאו לירושלם: 12 נס ביהודה היהה יד האלים לחת להם לב אחד לעשות ממצוות המלך והשרים בדבר יהוה: 13 ויאפסו ירושלם עם רב לעשות את חן המצוות בחדש השני קהל לרבי מאד: 14 ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות חסירו וישליך נחאל קדרון: 15 וישחטו הפסח בארכעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית

עם רב וסתמו את כל המעניות ואת הנהל השוטף בתוכה
הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רכים: 5
ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות
וילחוץ החומה אחרית ויהזק את המלוות עיר דוד ויעש
שלוח לרוב ומגננים: 6 ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם
אליו אל רחוב שער העיר ואל תחתו מפני מלך אשור
7 חזקו ואמצנו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור
ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: 8 עמו
וזרעו בשדר ועמנו יהוה אלהנו לעזרנו ולהלחים מלחמותנו
ויסמכו העם על דברי חזקיהו מלך יהודה: 9 אחר זה
שלוח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלים והוא על
לכיש ובכל מושלתו עמו על חזקיהו מלך יהודה ועל כל
יהודה אשר בירושלם לאמר: 10 כי אמר סנחריב מלך
אשר על מה אתם בטעים יושבים במצור בירושלם:
11 והלא יחזקיהו מסית אתכם לחתם למותם ברעב
ובצמא לאמר יהוה אלהנו יצילנו מכם מלך אשור: 12
ההלא הוא חזקיהו הסיר את במתינו ואת מזבחתו ויאמר
ליודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו
ועלו תקטריו: 13 והלא תדעו מה עשיתו אני ואבותי לכל
עמי הארץ היכל יכלו אלהי נוי הארץ להציג את
ארצם מידי: 14 מי בכל אלהי הנוי הארץ אשר החרימו
אבותי אשר יכול להציג את עמו מידי כי יוכל אלהיכם
להציג אתכם מידי: 15 ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו
ואיל ישית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל
אלוה כל נוי וממלכה להציג עמו מידי ומיד אבותי אף
כ כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי: 16 ועוד דברו עבדיו
על יהוה האלים ועל חזקיהו עבדו: 17 וספרים כתוב
לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר אלהי
נוי הארץ אשר לא הצלו עם מידי כן לא יציל אלהי
יהוזקיהו עמו מידי: 18 ויקראו בקהל גدول יהודית על
עם ירושלם אשר על החומה ליראמ ולבהלים למען
יליכדו את העיר: 19 וידברו אל אלהי ירושלם כעל
אליה עמי הארץ מעשה ידי האדים: 20 ויתפלל חזקיהו
המלך ויעשיו בן אמוץ הנביא על זאת ויזעקו השמיים:
21 וישלח יהוה מלך ויכח כל גבור חיל ונגיד ושר
במגננה מלך אשר יושב בבשת פנים לארציו ויבא בית
אליהו ומיציאו מעיו שם הפליחו בחרב: 22 ויוושע יהוה
את חזקיהו ואת ישוי ירושלם מיד סנחריב מלך אשר

תבואה שדה ומעשר הכל לרוב הביאו: 6 ובני ישראל ויהודה הושבם עיריו יהודה נם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות: 7 בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו: 8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: 9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלוים על הערמות: 10 ויאמר אליו עזורי יהו הכהן ראש בית צדוק ויאמר מהחלה התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברך את עמו וגהנור את הממן זהה: 11 ויאמר יחזקיהו להכין לשבות בתי יהוה ויכנו: 12 ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כווננו יהו הלי ושמי יהו משנה: 13 ויהיא אל ויעזיז יהו ונחת ועשה אל וירימות ויזבד ואל אל ויסמכו יהו ומחת ובניהם פקידים מיד כווננו יהו ושמי יהו במפקד יחזקיהו המלך ועזורי יהו נגיד בית האלים: 14 וקורא בן ימנה הלי השוער לזרוחה על נדבות האלים לחת תרומה יהוה וקדשי הקדשים: 15 ועל ידו עדן ומגימן וירושע ושמי יהו אמר יהו ושכני יהו עיר הכהנים באמונה לחת לאחיהם במחלות כנדול כקטן: 16 מלבד התיחסם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבתי יהוה לדבר ים בינו לעובודם בשמורות כמחלות קוזהם: 17 ואת התיחס הכהנים בבית אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ולמעלה בשמורותיהם במחלותיהם: 18 ולחתייש בכל טפנס נשים ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם ותקדשו קדש: 19 ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עיריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבעו בשמות לחת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחס בלויים: 20 ויעש כוות יחזקיהו בכל יהודה וייש הטוב והישר והאמת לבני יהוה אלהיו: 21 ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו רכל לרבו שעה והאליהם:

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנהדריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו: **2** וירא יחזקיה כב סנהדריב ופינוי למלחמה על ירושלים: **3** ויעז עם שריו ונבריו לסתום את מימי העונות אשר מוחוץ לעיר ויעזרו ה: **4** ויקבצנו

מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן הנויים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: ¹⁰ וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ¹¹ ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשר וילכדו את מנשה בחחיהם ויאסרו בנהחותם يولכדו בבליה: ¹² וכছר לו חלה את פניו יהוה אלהיו וכנען מאד מ לפני אלהי אבתיו: ¹³ ויתפלל אלהיו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבתו ירושלם למלכו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: ¹⁴ ואחריו בן חומה חיצונה לעיר דוד מערבה לניחון בנחל ובאו בשער הרים וסבב לעופל ונכבה מהר ושם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה: ¹⁵ ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישליך חוצה לעיר: ¹⁶ ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבח שלמים ותודה ויאמר לייודה לעבד את יהוה אלהי ישראל: ¹⁷ אבל עוד העם זבחים בבמות רק להוה אלהיהם: ¹⁸ ויתר דבריו מנשה ותפלתו אל אלהיו ודבריו החווים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דבריו מלכי ישראל: ¹⁹ ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמנמות אשר בנה בהם בנות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנוע הנם כתובים על דבריו חוץ: ²⁰ וישכב מנשה עם אבתיו ויקברחו ביתו וימליך אמון בנו תחתיו: ²¹ בן עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם: ²² וייש הרע בעני יהוה כאשר עשה מנשה אביו וכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם: ²³ ולא נכנע מלפניהם יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: ²⁴ ויקשרו עליו עבדיו וימיתחו בביתו: ²⁵ ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליך עם הארץ את יאשודו בנו תחתיו:

34 בן שבעונה שנים יאשידו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: ² וייש הישר בעני יהוה וילך בדרכיו דוד אביו ולא סר ימין ושמאל: ³ ובשבעונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דוד אביו ובשבעונה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: ⁴ וויתנו לפניו את מזבחות הבעלים ווחמנים אשר למעלה מעלייהם נדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והرك ויירק לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ⁹ ויתע

ומיד כל וינהלם מסביב: ²³ ורבים מבאים מנהה ליהוה לירושלם ומגדנות ליהוקיו מלך יהודה ונשא לעני כל הנויים מאחריו כן: ²⁴ בימים ההם חלה יהוקיו עד למותו ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: ²⁵ ולא כנמל עליו השיב יהוקיו כי נבה לבו והוא עלייו קצף ועל יהודה וירושלם: ²⁶ ויכנע יהוקיו בנבה לבו הוא וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יהוקיו: ²⁷ ויהיו ליהוקיו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו לכסף ולזוחב ולאבן יקרה ולבשימים ולמנים ולכל כל' חמדה: ²⁸ ומנסנות לתחבאות דן ותירוש ויצהר וארות לכל בחמה ובכמה وعدרים לאורות: ²⁹ וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: ³⁰ והוא יהוקיו סתם את מזע מימי נחנן העליון וישראל למטה מערבה לעיר דוד ויצלח יהוקיו בכל מעשיו: ³¹ וככן במליציו שרי בכל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה באژ עזוב האלים לנוטו לדעת כל בלבבו: ³² ויתר דבריו יהוקיו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביה על ספר מלכי יהודה וישראל: ³³ וישכב יהוקיו עם אבתיו ויקברחו במעלה קבורי בני דוד וכבוד עשו לו במנתו כל יהודה וישבי ירושלם ומלך מנשה בנו תחתיו:

33 בן שבעונה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: ² וויש הרע בעני יהוה כתובות הנויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ³ וישוב יובן את הבמות אשר נתן יהוקיו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וויתחו לכל צבא השמיים ויעבד אותם: ⁴ וובנה מזבחות בביה יהוה אשר אמר יהוה בירושלם היה שמי לעולם: ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמיים בשתי חצרות בית יהוה: ⁶ והוא העביר את בנו באש בני בן הנם וענן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לששות הרע בעני יהוה להכעסו: ⁷ ווישם את פסל הסמל אשר עשה בביה האלים אשר אמר אלהים אל דוד ואל שלמה בנו בביה הוה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשר שמי לעלום: ⁸ ולא אוסף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבתייכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתם לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ⁹ ויתע

סואת: 23 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו: 24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המוקם הזה ועל יושביו את כל האלהות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: 25 תחת אשר כל עזובינו ויקטירו לאלהים אחרים למען הטעינו בכל מעשי ידיהם ותתקח חנותו במקום הזה ולא תכבה: 26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדודש ביהוה כה אמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 27 יען לך לבך ותכנס לפני אליהם בשמעך את דבריו על המוקם הזה ועל ישביו ותכנס לפני ותקרע את בדיקתך לפני ואני שמעתי נאם יהוה: 28 הנהו אספה רשותם: 29 ויתנו על יד עשה המלאכה אשר עשים בכיה יהוה לבדוק ולחוק הבית: 30 ויתנו לחרשים ולבניו לקנות אבוי מחץ ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: 31 וזהו עשים באמונה במלאהך ועליהם מפקדים יהת ועבדיהם הלוים מן בני מורייך וזכיריה ומשלם מן בני הקהילות לנצח והלוים כל מבין בכל שיר: 32 ועל הסבלים ומגנץיהם לכל עשה מלאכה לעבדה ועובדיה ומלהלים סופרים ושתרים ושוערים: 33 ובהציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקו הכהן את ספר תורה יהוה ביד משה: 34 ויען חלקו הכהן ויראה בו שפנ לבי המלך: 35 ויראה שמע את דבריו התורה ויקרע את בנו רשותם את כל הנמצא בירושלם ויבנו ירושלם ובנימן ויעש ישבו ירושלם כבירות אליהם אלהי אבותיהם: 36 וירוש לאביהם את כל הארץ אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבור את יהוה אלהיהם כל ימי לא סרו מהריה יהוה אלהי אבותיהם:

35 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארכעה עשר לחידש השנה: 2 ויעמד הכהנים על משמרותם ויזוקם לעבודת בית יהוה: 3 ויאמר ללוים המבונים לכל ישראל הקדושים ליהוה תננו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכחך עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: 4 והכוונו לבית אבותיהם כמחקוקותיכם בכתב דוד מלך ישראל ובכתב שלמה בנו: 5 ועמדו בקדש לפולנות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקה בית אב ללוים: 6 וושחטו הפסח ותקדשו והכוינו לאחיכם לעשות דבר יהוה ביד משה: 7 וירם יאשיהו לבני

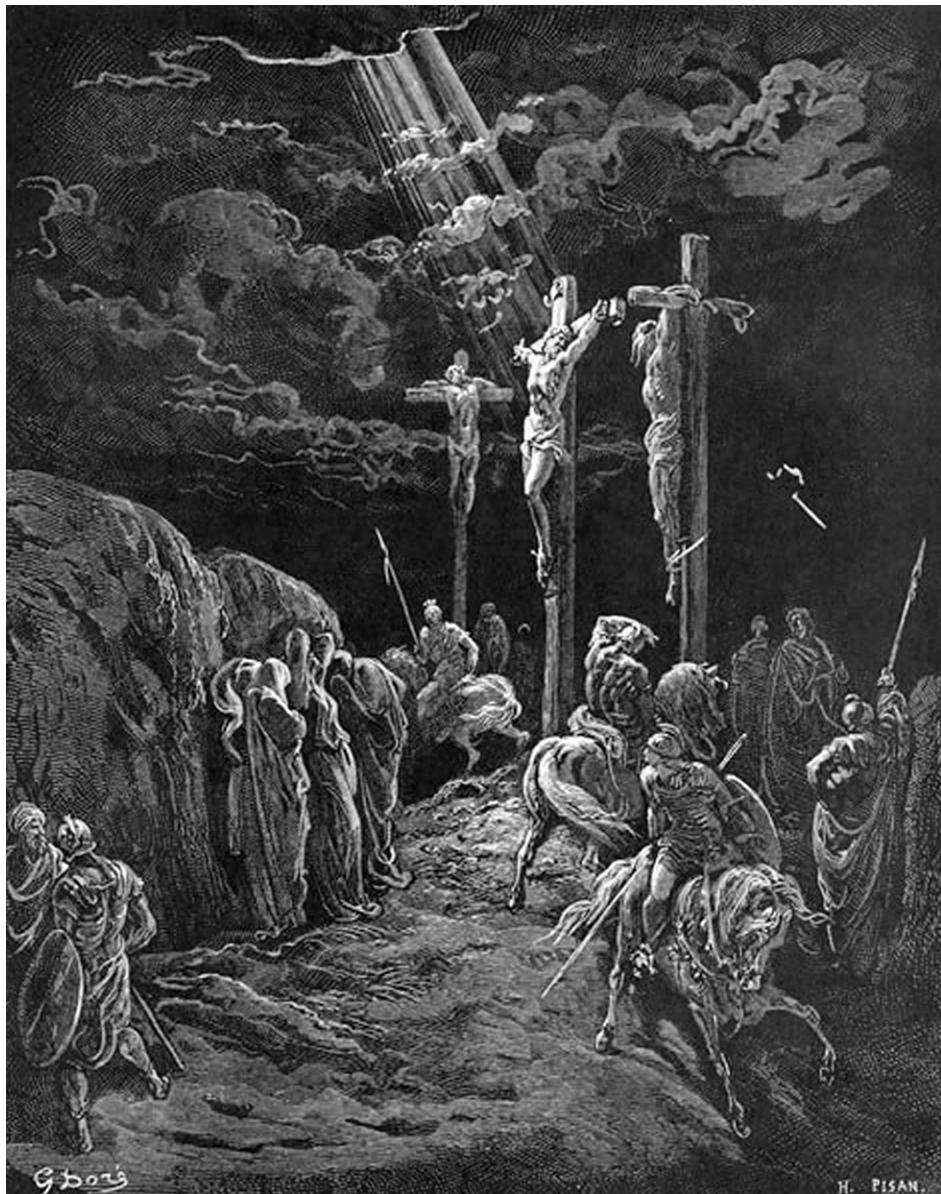
על פני הקברים הזובחים להם: 8 ועצמות כהנים שרף על מזבחותם וויהר את יהודה ואת ירושלים: 9 ובעריו מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בהר בתיהם סביב: 10 ונחצץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים נדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלים: 11 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והביה שלה את שפן בן אצליהו ואת מעשיהם שר העיר ואת יואח בן יואחו המזוכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: 12 ויבאו אל חלקו הכהן הנדר ויתנו את הכסף המובא בית אליהם אשר אספו הלוים שMRI מידי מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן ויבני ירושלים: 13 ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בכיה יהוה לבדוק ולחוק הבית: 14 ויתנו לחרשים ולבניו לקנות אבוי מחץ ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: 15 וזהו עשים באמונה במלאהך ועליהם מפקדים יהת ועבדיהם הלוים מן בני מורייך וזכיריה ומשלם מן בני הקהילות לנצח והלוים כל מבין בכל שיר: 16 ועל הסבלים ומגנץיהם לכל עשה מלאכה לעבדה ועובדיה ומלהלים סופרים ושתרים ושוערים: 17 ובהציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקו הכהן את ספר תורה יהוה ביד משה: 18 ויען חלקו הכהן ויראה בו שפנ לבי המלך: 19 ויראו שמע את חלקו הכהן ויקרע את בנו רשותם את כל עשה בהעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דבריו הספר אשר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים: 20 ויתנו את הכסף הנמצא בכיה יהוה ויתנוו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה: 21 ווינגד שפנ הספר למלך לאמר ספר נתן לך חלקו הכהן ויראה בו שפנ לבי המלך: 22 ויראו שמע את חלקו הכהן ויקרע את בנו רשותם את כל עשה בהעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דבריו הספר אשר נתן כי נדוליה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות כל הכתוב על הספר זהה: 23 וילך חלקו הכהן ואשר המלך אל כלדה הנביה אשת שלם בן חוקת בן חסירה שומר הבנדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה

ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקונוטיהם על יאשיהו עד היום ויתגנום לחק על ישראל והם כתובים על היקנותו: 26 ויתר דבריו יאשיהו וחסדיו כתוב בתורת יהוה: 27 ודבריו הראשונים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויודעה:

36 ויקחו עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו וימליכו החת אביו בירושלם: 2 בן שלוש ועשרים שנה יהואחו במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם: 3 ויסיריהו מלך מצרים בירושלם ווענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: 4 ווילך מלך מצרים את אלקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו אחיו לכהן וגוי ויבא יהו מצרימה: 5 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעני יהוה אלהו: 6 עליו עלה נבוכדנאנצר מלך בכל ייאסרו בנוחתים להליכו בבליה: 7 ומכל בית יהוה הביא נבוכדנאנצר לבבל וויגן בחילו בבל: 8 ויתר דבריו יהויקים ותעתתו אשר עשה והنمץ עליו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהויה ווילך יהויקין בנו תחתיו: 9 בן שמונה שנים יהויקין במלכו ושלשה חדשים כתובים על יהודת השנה שלח המלך נבוכדנאנצר ויבא יהו בבליה עם כל חמדת בית יהוה ווילך את צדיקתו אחיו על יהודת וירושלם: 10 בן עשרים ואחת שנה צדיקתו על יהודת וירושלם: 11 ויעש הרע במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם: 12 ויעש הרע בעני יהוה אלהו לא נגע מלפני ירמיהו הנביא מפני יהוה: 13 וגם במלך נבוכדנאנצר מרד אשר השבעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל: 14 גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מכל תעבות הגנים ויטמאו את בית יהוה אשר הדריש בירושלם: 15 וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו: 16 ויהיו מלעבים במלאכיו האלהים ובזום דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמות יהוה בעמו עד לאין מרפא: 17 וויעל עליהם את מלך כשרים ויהרג בחרותיהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וויש הכל נתן בידו: 18 וכל כל בית האלהים גנדלים והקננים ואוצרות בית יהוה ואוצרות המלך ושריו הכל

העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלוש אלפים אלה מרכוש המלך: 19 ושריו לנדרבה לעם לכהנים וללוים הרימו חלקייה ווכריהו ויחיאל גנדיי בית הכהנים לכהנים נתנו לפסחים אלףים ושש מאות ובקר שלוש מאות: 20 וכונניהו ושמייהו ונתגאל אחיו וחשבייהו ויעאל ויובר שר הלוים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמיש מאות: 21 ותיכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלוקות מצוות המלך: 22 ווישחטו הפסח וירקן הכהנים מידם והלוים מפשיטים: 23 וויסיריו העלה לתהום למפלנות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: 24 וויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובבדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם: 25 ואחר הכנינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכנינו להם ולכהנים בני אהרן: 26 והמשדרים בני אסף על מעמדם מצוות דוד ואסף והימן וידתון חוויה המלך והשדרים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם כי אהיהם הלוים הכנינו להם: 27 ותיכון כל עבדת יהוה ביום ההוא לעשו הפסח והעלות על מזבח יהוה מצוות המלך יאשיהו: 28 ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חן המצוות שבעת ימים: 29 ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וככל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודת וישראל הנמצא ויושבי ירושלם: 30 בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח זהה: 31 אחרי כל זאת אשר הכנין יאשיהו את הבית עליה נכו מלך מצרים ללחם בכרמיש על פרת ויצא לקראותו יאשיהו: 32 וישלח אליו מלכים אמר מה לי ולך יהודת לא עליך אתה היום כי אל אמר מה לך יהודת לא עליך אתה היום לך מآلיהם בית מלחתמי ואלהים אמר לבהלני חדר לך מآلיהם אשר עמי ואיל ישחיתך: 33 ולא הסב יאשיהו פניו ממנה כי להלחם בו התהפש ולא שמע אל דבריו נכו מפי אליהם ויבא להלחם בבקעת מגדו: 34 וירדו הירומים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבוריוני כי החלטתי מaad: 35 ויעביר יהו עבדיו מן המרכבה וירכיביהם על רכב המשנה אשר לו ווילכחו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתו וככל יהודת וירושלם מתאבלים על יאשיהו: 36

הכיא בבל: ¹⁹ ווישרפו את בית האלוהים ווינצטו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפאו באש וככל כל מנהמיה להשחיות: ²⁰ וויגל השאריות מן החרב אל בבל ויהיו לו לבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: ²¹ למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצחה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: ²² ובשנתה אחת לכורש מלך פרס לכלאות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס וויעבר קול בכל מלכותו ונגמ במכחט לאמר: ²³ כה אמר כורש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השם והוא בקר עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה אלהיו עמו וויעל:

ויאמר ישע עבוי סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו במדיו להם ויפילו גורל:

(ליקס 23:34)

אליו את אשתו: 25 ולא ירעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

2 ויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודת בימי הורדוס המלך ויבאו מנושים מארץ מירוח ירושלים לאמר: 2 איה מלך היהודים הנולד כי ראיינו את כוכבו בمزוח ונכח להשתנות לו: 3 ויהי כשם הורדוס המלך את דבריהם ויבחלה הוא וכל ירושלים עמו: 4 ויקח לאת כל ראשי הכהנים וטופר העם וידרש מאתם לאמר איפה يولד המשיח: 5 ויאמרו לו בבית לחם יהודת כי כן כתוב ביד הנביא: 6 ואתה בית לחם ארץ יהודת אין לך צער באלפי יהודת כי מפק יצא מושל אשר ירעא את עמי ישראל: 7 אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקرا אתם לדעת עת הראות הכוכב: 8 וישלחם בית לחם ויאמר לכו חקרו היהט על דבר הילד והיה כי תמצאו אותו והגדלם ל' ואבא להשתנות לו נם אני: 9 ויהי כשניהם את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר דרא במרתך דרך לפניהם עד בא אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו: 10 ויראו את הכוכב וישמחו שמהה גדרולה ויקריבו לו מנהה זהב ולבונה ומר: 11 ויצוו בחלום לבתיהם שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: 12 אמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך מצרים מה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדחה את הילד לאבדו: 14 ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה וברחה מצרימה: 15 ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר מצרים קראתו לבני: 16 יירא הורדוס כי החלו בו המנושים ויקצף מאר וישלח ימת את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל נבליה מבן שנים וŁטפה כפי העת אשר קראה מפי המנושים: 17 וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: 18 קול ברמה נשמע נדי ובכרי התמרורים רחל מבכה על בניית מאנה להנחים כי איןם: 19 ויהי אחרי מות הורדוס ודנה מלך יהוה נראתה בחלים אל יוסף בארץ מצרים: 20 ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולק שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: 21 ויקם ויקח

1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם: 2 אברם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודת ואת אחיו: 3 יהודת הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם: 4 רם הוליד את עמנידב ועמנידב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון: 5 שלמון הוליד את בעז מרחב ובעז הוליד את עבד מרות ועובד הוליד את יש: 6 וויש הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מהשת אורה: 7 ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את יהושפט יהושפט הוליד את יהו ווותם הוליד את אחיו ואחיו הוליד את יהוקיה: 10 ויהוקיה הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמן ואמן הוליד את אישיה: 11 ויאשיה הוליד את יכניה ואת אחיו לעת גלות בבל: 12 ואחריו גלוותם בבל הוליד יכניה את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את זרבבל: 13 וזרבבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עוז: 14 וועזר הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין וycin הוליד את אליהוד: 15 ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את יעקב: 16 ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישע הנגיד משיח: 17 והנה כל הדרות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דורות ומן דוד עד גלות בבל ארבעה עשר דורות ומעט גלות בבל עד המשיח ארבעה עשר דורות: 18 והלחת ישוע המשיח כה היהת מרים אמו ארשה ליוסף ובתרם יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש: 19 וויסוף בעלה היה איש צדיק ולא אבה לחחה לבו ויאמר בלבו לשלהה בסתר: 20 הוא חשב כזאת והנה מלך יהוה נראה אליו בחלים ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכונס אליך את מרים אשתק כי אשתק הרה בה מרוח הקדש הוא: 21 והיא ילדה בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו מעוניותיהם: 22 ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר: 23 הנה הعلמה הרה ילדה בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו: 24 ויקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צויה מלך יהוה ויקח

המקדש: 6 ויאמר אליו אם בן האלים אתה התנפלו למטה כי כחוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאנוך פן תנפּך באבן רגליך: 7 ויאמר אליו ישוע ווד כחוב לא תנסה את יהוה אלהיך: 8 וויסוף השטן וישאחו אל הר נבה מادر ויראהו את כל מלכויות תבל וכבודן: 9 ויאמר אליו את כל זאת לך אתנה אם תקד ותשתחוה לי: 10 ויאמר אליו ישוע סור מני השטן כי כחוב ליהו אלהיך תשתחוה ואתו לבדו תעבד: 11 וירף ממנו השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישראלתו: 12 ויהי כשמי צי הסנירו את יהנן וילך לו ארץ הגליל: 13 ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בנכול ובלין נפתחלי: 14 למלאת הנאמר על פי ישעיהו הנביא לאמר: 15 ארצה זבלון וארצה נפתחלי דרך הים עבר הירדן ניל הרים: 16 העם ההלכים בחשך ראו אור נורול וישבי הארץ צלמות אור ננה עליהם: 17 מן העת ההיא החל ישוע לקרא קרא ואמור שבו כי הנעה מלכויות השמיים: 18 ויהי בחתכלכו על יד ים הגליל וירא שני אנשים אחיהם את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדריו אחיו והמה משליכים מצודה ביום כי דיניהם היו: 19 ויאמר אליהם לכו אחרי ואשימיםם לדיני אנשים: 20 ויעזבו מורה את המכמרות וילכו אחריו: 21 ויהי בעבר משם וירא שני אנשים אחיהם אחרים את יעקב בן זבר ואות יהנן אחיו באניה עם זבר אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם: 22 ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחריו: 23 ויסב ישוע בכל הגליל וילמד בכתבי נסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מודה בעם: 24 ויצא שמעו בכל ארץ סוריא ויביאו אליו את כל החולמים המעניינים בכל חלים ומכאובים ואחיזוי שדים ומכי ריח ונבי אברים וירפאים: 25 וילכו אחריו המנים המנים מן הגליל ומן עשר הערים ומירשלים ויהודה ומעבר לירדן:

5 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם יונשו אליו תלמידיו: 2 ויפתח את פיהו וילמד אותם לאמר: 3 אשרי עני רוח כי להם מלכויות השמיים: 4 אשרי האבלים כי הם ינחמו: 5 אשרי העניינים כי המה יירשו הארץ: 6 אשרי הרים וצמאים לצרקה כי הם שבעו: 7 אשרי הרחמנים כי הם ירחמו: 8 אשרי ברוי

את הילד ואת אמו ויבא ארץ ישראל: 22 וכשמי צי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורודוס אביו ורא לאלכת שמה ויצוה בחלים וילך לו אל ארץות הנילו: 23 ויבא וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא לו:

3 בימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר: 2 שבו כי מלכויות השמיים הגעה: 3 הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: 4 והוא יוחנן לבשו שער נמלים ואזרע עור במתניו ומאליו חנבים ולבש העיר: 5 ויצאו אליו ישבי ירושלים וכל יהודה כל ככר הירדן: 6 ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאיהם: 7 ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נשים לטבילהו ויאמר להם ילדי הצפעונים מוי השכיל אתכם להמלט מן החקץ הבא: 8 لكن עשו פרי הראיון לחשובה: 9 ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם: 10 וכבר הוושם הגוץ על שרש העצים והנה כל עץ אשר איןנו עשה פרי טוב גנד וישראל באש: 11 אגני טובל אתכם במים לחשובה והבא אחריו חוק הוא מני אשר איןנו כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקודש ובבש: 12 אשר בידיו המורה וורה את נרנו ואסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפן באש אשר לא תכבה: 13 ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יהנן להטבל על ידו: 14 ויהנן חש אותו לאמר אני צרי להטבל על יך ואתה בא אליו: 15 ויען ישוע ויאמר אליו הנicha לי כי כו נואה לנו למלא כל הצדקה ווינה לו: 16 ויהי כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה נפתחו לו השמיים וירא את רוח אלהים יורדת כיינה ונחה עליו: 17 והנה קול מן השמיים אומר זה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו:

4 או נשא הרוח את ישוע המדברה למען ינסחו השטן: 2 ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: 3 ווינש אליו המנסה ויאמר אם בן האלים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם: 4 ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדיו יהוה האדם כי על כל מוצא פוי: 5 וישאחו השטן על עיר הקדר ויעמידה על פנת בית

לכבר כי הם ייחזו את האלהים: 9 אשרי רדרפי שלום כי בני אליהם יקראו: 10 אשרי הנדרפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים: 11 אשריכם אם יחרפו וירדרפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל רע בעברוי: 12 שמהו גינויו כי שכרכם רב בשמיים כי כון רדרפו את הנביים אשר היו לפניכם: 13 אתם מלך הארץ ואמ המלחח היה תפל במה מלך הון לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך הוצאה והוא מרדמס לבני אדם: 14 אתם אוד העולם עיר ישבח על ההר לא תוכל להסתה: 15 גם אין מדליקים נר ושמיים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה ויאר לכל אנשי הבית: 16 כן יאר אורכם לפני בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו את אביכים שבשמיים: 17 אל תחשבו כי באתי להפר את התורה או את דברי הנביים לא באתי להפר כי אם למלאות: 18 כיאמין אמר אני לכם עד כי יעברו השמיים והארץ לא תעבר יוד את או קוז אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל: 19 لكن מי אשר יפר אותה מן המצוות הקטנות האלה וכן ילמד את בני האדם קטן יקרא במלכות השמיים ואשר יעשה וילמד אותו הוא גדויל יקרא במלכות השמיים: 20 כי אני אמר לכם אם לא תרבה צדקהכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו אל מלכות השמיים: 21 שמיים כי נאמר לך רק מרדמוניים לא תרצת ואשר ירצה מחייב הוא לבית דין: 22 אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אחיו חنم מחייב הוא לבית דין ואשר יאמר אל אחיו רק אמichיב הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מחייב לא ניהנים: 23 אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אמר לך אם אתה אהבתם את אביכם ברכו את מקוליכם הייטבו אמר לך אם אהבו את אביכם ברכו את מקוליכם הייטבו לשלניכם והתפללו بعد מקאיביכם ודרפיכם: 24 למען תהיינו בנים לאביכם שבשמיים אשר הוא מזריח שמו לרעים ולטובי וממשיר על הצדיקים וגם על הרשעים: 25 כי אם אהבתו את אהביכם מה הוא שכרכם הלא נם המכיסים יעשה זאת: 26 ואם תשאלו לשלים אחיכם בלבד מה יתרון לכם הלא נם המכיסים יעשה זאת: 27 וכן היה שלמים כאשר אביכם שבשמיים שלם הוא:

6 השמרו לכם מעשות צדקהכם לפני בני אדם למען יראו אתיכם ואם לא אין לכם שכר מאת אביכם שבשמיים: 2 לכן בעשותך צדקה אל תרייע לפני בשופר כמעשה החנפין בבתי הכנסת ובחרבות למן יהלוו אותם האמשים אמן אמר אני לכם כי לקוו את שכרם: 3 ואתה בעשותך צדקה אל תדע שמאך את אשר עשה מינך: 4 למען תהיה צדקהך בסתר ואביך הראה במשתרים הוא בוגלי ימלך: 5 וכי תחפלו אל תהי חנפין האחיכים להחפלו בעמדם בבתי הכנסת ואצל פנות השוקים למען יראו לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקוו את שכרם: 6 ואתה כי תחפלו בוא בחדרך

לבב כי הם ייחזו את האלהים: 9 אשרי רדרפי שלום כי בני אליהם יקראו: 10 אשרי הנדרפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים: 11 אשריכם אם יחרפו וירדרפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל רע בעברוי: 12 שמהו גינויו כי שכרכם רב בשמיים כי כון רדרפו את הנביים אשר היו לפניכם: 13 אתם מלך הארץ ואמ המלחח היה תפל במה מלך הון לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך הוצאה והוא מרדמס לבני אדם: 14 אתם אוד העולם עיר ישבח על ההר לא תוכל להסתה: 15 גם אין מדליקים נר ושמיים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה ויאר לכל אנשי הבית: 16 כן יאר אורכם לפני בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו את אביכים שבשמיים: 17 אל תחשבו כי באתי להפר את התורה או את דברי הנביים לא באתי להפר כי אם למלאות: 18 כיאמין אמר אני לכם עד כי יעברו השמיים והארץ לא תעבר יוד את או קוז אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל: 19 لكن מי אשר יפר אותה מן המצוות הקטנות האלה וכן ילמד את בני האדם קטן יקרא במלכות השמיים ואשר יעשה וילמד אותו הוא גדויל יקרא במלכות השמיים: 20 כי אני אמר לכם אם לא תרבה צדקהכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו אל מלכות השמיים: 21 שמיים כי נאמר לך רק מרדמוניים לא תרצת ואשר ירצה מחייב הוא לבית דין: 22 אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אחיו חنم מחייב הוא לבית דין ואשר יאמר אל אחיו רק אמichיב הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מחייב לא ניהנים: 23 אבל אני אמר לך כל אשר יקצף על אמר לך אם אתה אהבתם את אביכם ברכו את מקוליכם הייטבו אמר לך אם אהבו את אביכם ברכו את מקוליכם הייטבו לשלניכם והתפללו بعد מקאיביכם ודרפיכם: 24 למען תהיינו בנים לאביכם שבשמיים אשר הוא מזריח שמו לרעים ולטובי וממשיר על הצדיקים וגם על הרשעים: 25 כי אם אהבתו את אהביכם מה הוא שכרכם הלא נם המכיסים יעשה זאת: 26 ואם תשאלו לשלים אחיכם בלבד מה יתרון לכם הלא נם המכיסים יעשה זאת: 27 וכן היה שלמים כאשר אביכם שבשמיים שלם הוא:

ושם תוכר כי יש לאחיך דבר עלייך: 24 עוזוב תעצב שם את קרבןך לפני המזבח וקדם לлечת לכפר לפני אחיך ואחריו כן בוא הקרב את קרבןך: 25 מהר התרצה לאיש ריביך בעודך בדריך אתה פון יסניר אתק איש ריביך אל השפט והמשפט יסנירך לשוטר והשלכת את בית הכלא: 26 אמר אני לך לא תצא שם עד אשר ישפט שלמת את הפרוטה האחרונה: 27 שמיים כי נאמר לך רק מרדמוניים לא תנאך: 28 אבל אני אמר לך כל אשר יכיב באשה להחמד אותה נאף נאפה בלבבי: 29 ואם תכשילד עין ימינך נקר אותה והשלך מנק כי טוב לך אשר יאבר אחד מאבריך מרדת כל נופך אל ניהנים: 30 ואם ידרך הימנית תכשילד קצין אותה והשלך מנק כי טוב לך

לתוכה התגורר אף כי אתם קתני האמונה: 31 **לכן** אל תדאו לומר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש: 32 כי את כל אלה מבקשים הגנים הללו יידע אביכם אשר בשמיים כי אתם צריכים לכל אלה: 33 אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקהו ונוסף לכם כל אלה: 34 **לכן** אל תדאו ליום מחר כי יום מחר הוא יdagן לעצמו ודריו ליום צratio:

7 אל תשפטו למען לא תשפטו: 2 כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמקרה אשר אתם מדרדים בה ימד לכם: 3 ולמה זה אתה ראה את הקם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תביט: 4 ואיך תאמר אל בעינך: 5 החנפ הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחריו בעינך תראה להסיר את הקם מעינך ותנה הקורה בן ראה תראה לי ואסירה את הקם מעינך ותנה הקורה החורדים פן ירמסום ברגליםיהם ופנו וטרפו אתם: 7 שאלו וויתן להם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם: 8 כי כלascal יקבל והדרש ימצאו והדק יפתח לו: 9 ומוי זה איש מכם אשר ישאל ממוני בנו לחם ונתן לו אבן: 10 וכי ישאל ממוני דג היתן לו נחש: 11 הן האם הרעים והדרים לחתנתם טובות לבנייכם אף כי אביכם שבשים יתון אך טוב לשאליהם מאתו: 12 **לכן** כל אשר תחפיצו כי יעשה לכם בני האם עשו להם אתם כי זאת היא התורה והנביים: 13 באו בפתח הצר כי רחוב הפתחה ומרוחך הדרך המביא לאבדון ורבים אשר יבואו בו: 14 ומה צר הפתחה ומוצק הדרך המביא לחיים ומעטם הם אשר ימצאווהו: 15 השמדו לכם מנבאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים ובקרבם זבים טרפים המה: 16 הכר תכירו אותם בפרטיהם הייאספו עבטים מן הקצים או התנים מן הברקנים: 17 כן כל עז טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע: 18 עז טוב לא יכול עשות פרי רע ועז משחת לא יעשה פרי טוב: 19 וככל עז אשר לא יעשה פרי טוב יגידו וישליך באש: 20 **לכן** בפרטיהם תכירו אותם: 21 לא כל האמר לי אדני אדני יבוآل מלכות השמיים כי אם העשה רצון אבוי שבשמיים: 22 והיה ביום ההוא יאמרו רבים אליו אדניינו אדניינו הלא בשmek נבאו ובשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו גבורות רבות: 23

ונגדר דליך בעדר והתפלל אל אביך אשר בסתר ואביך הראה במשתירים הוא בגלו יגמלך: 7 ובהתפללכם אל תפטעו כנויים החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו: 8 ואתם אל תדרמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממוני: 9 **לכן** מה תחפלו אבינו שבשמי יתקדש שמק: 10 **תבא מלכותך יעשה רצונך כמו בשםיכם כן בארץ:** 11 את לחם חקנו תן לנו היום: 12 וסלח לנו את חבותינו כאשר שלחנו נם אנחנו לחובינו: 13 ואל תביאנו לידי נסיוון כי אם חלצנו מן הרע כי לך המלכה והגבורת והחפאה לועלמי עולמים אמן: 14 כי אם השלחו לבני אדם את חטאיהם אביכם שבשמי יסלח נם לכם: 15 ואם לא השלחו לבני אדם נם אביכם לא יסלח לכם את חטאיהם: 16 וכי תצומו אל תחיו זעפים כחנפם המשנים את פניהם להראות צמים לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרכם: 17 ואתה כי תצום סוך את ראשך ורוחץ את פניך: 18 למען לא תראה בצומך לבני אדם כי אם לאביך אשר בסתר ואביך הראה במשתירים הוא בגלו יגמלך: 19 אל תאצרו لكم אוצרות בארץ אשר יאכלום שם סס וركב ונגבים יחתרו שם ונגנובו: 20 אבל תאצרו لكم אוצרות בשםיכם אשר סס וركב לא יאכלום שם ונגבים לא יחתרו שם ולא יגנובו: 21 כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה נם לבבכם: 22 נר הגוף הוא העין ואמ עינך היא תמיינה כל גוףך יאור: 23 ואם עינך רעה כל גוףך יחשך ותנה אם יחשך האור אשר בקרבך מה רב החשך: 24 לא יוכל איש לעבד שני אדרנים כי אם ישנא את האחד ויאב את الآخر או ידבק באחד ויבזה את الآخر לא תוכלו עבוד את האלים ואת הממון: 25 על כן אמר אני לכם אל תדרנו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולגופכם מה תלבשוalla הנפש היא יקרה מן הממון והגוף יקר מן המלובש: 26 הביטו וראו את עופ השמיים אשר אין זרים ואינם קדרים ואינם אספים לאסמים ואביכם שבשמי מכלכל אליהם הלא אתם נעליהם עליהם מאר: 27 ומי זה מכם אשר בדאנטו יכול להוסיף על קומתו אמה אחת: 28 וללבוש למה תדרנו התבוננו נא אל שושני השדרה הצמחות אין עמלת ואין טות: 29 ואני אמר לכם כי נס שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה: 30 ואם בכמה מלבושים האלים את חזיר השדרה אשר היום צמה ומחר ישליך

עם רב סביכתו ויצו לעבר שם אל עבר הים: ¹⁹ ווינש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רב אלכה אהיריך אל כל אשר תALK: ²⁰ ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעופ השמיים קנים ובן האדם אין לו מקום לסתינה שם את ראשו: ²¹ ואחר מן התלמידים אמר אליו אנדרני הנינה לי בראשונה לילכת ולקביר את אבי: ²² ויאמר אליו ישוע לך אהיריך והנה למתים לקביר את מותיהם: ²³ וירד אל האניה וירדו אותו תלמידיו: ²⁴ והנה שער גדול היה בים ותכסה האניה בגולים והוא ישן: ²⁵ ווינשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הוושענו אדניינו אבדנו: ²⁶ ויאמר אליהם קפנו האמונה למה זה יראתם ויקם וינער ויאמר אלהם איזה קפנו האמונה למה זה יראתם ויקם וינער ברוחות ובבים ותהי דממה גדולה: ²⁷ וויתמהו האנשים ויאמרו מי אפוא הוא אמר נם הרוחות והם לו ישמען: ²⁸ ויהי כבאו אל עבר הים אל ארץ הנרגשים ווינשוו שני אנשים אחוי שדים יצאים מכת הנקברות והמה רגונים מעד אשר לא יכול איש לעבר בדרכו הוה: ²⁹ והנה הם צעקים לאמר מוה לנו ולך ישוע בן האלים הבא תhem להם לענותנו בלא עתנו: ³⁰ ועדר חזירם רבים היה שם במרעה הרחק מhem: ³¹ וויתחנו אליו השדים לאמר אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירים: ³² ויאמר אלהם ומה עדר ישבאו בער חזירם והנה השתער כל לכם ויצאו ויבאו בעדר חזירם והנה השתער כל עדר חזירם מן המורד על הים וימתו במים: ³³ ווינסו הרעים ויבאו העירה ווינרו את הכל ואת אשר נעשה לאחוי השדים: ³⁴ והנה כל העיר יצאה לקרה ישוע וכראותם אותו ויבקשו ממו לעבר מנובלים:

9 וירד באניה ויעבר ויבא אל עיר: ² והנה הם מבאים אליו איש נכה אברים והוא משכב על המטה והוא כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים חזק בני נסלו לך חטאיך: ³ והנה אנשים מן הסופרים אמרו לבבכם מנדף הוא: ⁴ וירא ישוע את מהשבותם ויאמר למה תהשבו רעה בלבבכם: ⁵ כי מה הנקל האמר נסלו לך חטאיך אם אמר קום התחALK: ⁶ אך למען תדרון כי בן האדם יש לו השלטן בארץ לסלח חטאיהם ויאמר אל נכה האברים קום שא את מטהך ולך לך אל בזקך: ⁷ ויקם וילך לביוטו: ⁸ והמן העם קראותם ואת השותוממו וישבחו את האלים אשר נתן שלטן כוה לבני אדם: ⁹ ויהי בעבר ישוע שם וירא איש ישב בבית המכס ושמו

או ענה בם לאמר מעולם לא ידעתו אתם סורו ממי פועל האון: ²⁴ לבן כל השמע את דבריו אלה ועשה אתם אדרמה לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע: ²⁵ וירד הנשים ווישטו הנחרות וישבו הרוחות ווינעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד על הסלע: ²⁶ וכל השמע את דבריו אלה ולא יעשה אתם ידמה לאיש בער אשר בנה את ביתו על החול: ²⁷ וירד הנשים ווישטו הנחרות וישבו הרוחות ווינעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו גדולה: ²⁸ ויהי כלות ישוע לדבר את הדברים האלה ווישטם המון העם על תורתו: ²⁹ כי היה מלמד אותם כבעל גבורה ולא כסופרים:

8 וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב: ² ותנה איש מצרע בא ווישתו לו ויאמר אדרני אם תרצה תוכל לטהרני: ³ ווישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אני שהר ומיד נרפה צרעתו: ⁴ ויאמר אליו ישוע ראה פן חספרא לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם: ⁵ ויהי כבאו אל כפר נהום ווינש אליו שור מאה אחד וויתחנן לו לאמר: ⁶ אדרני הנה נערני נפל למשכב בכובתי והוא נכה אברים ומעה עד מאד: ⁷ וויאמר ישוע אליו אבא ואראפאהדו: ⁸ וויען שר המאה ויאמר אדרני נקלתו מבאך בצל קורתו אך דבר נא רק דבר ונרפה נעריו: ⁹ כי אני איש נתן תחת השלטונו ונם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתו לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדיו עשה זאת ועשה: ¹⁰ ווישמע ישוע ויתמה ויאמר אל ההלכים אחריו אמן אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: ¹¹ ואני אמר לכם רכבים יבא ממורחה וממערב ויסבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים: ¹² אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחורק הנשנים: ¹³ וויאמר ישוע אל שר המאה לך ואמנונך כי יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא: ¹⁴ וויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחותה הקדחת: ¹⁵ ווינגע בירדה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשחרת: ¹⁶ ויהי לעת ערב ויביאו אליו רכבים אחוי שדים וינרש את הרוחות בדרכו וירפא את כל החולמים: ¹⁷ למלאת את אשר דבר ישעהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכابינו סבלם: ¹⁸ ויהי קראות ישוע המון

ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בבתי הכנסתיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדרה בעם: ³⁶ ובבראותו את ההמנים נכרמו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונדרחים כצאן אשר אין להם רעה: ³⁷ או ידבר לתלמידיו ואמר רב הקציר והפעלים מעטים: ³⁸ לכן התחנו אל בעל הקציר לשלוח פעלים לקצירו:

10 ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו יתן להם שלטון על רוחות הטמאה לנרגש ולרפוא כל חלי וכל מדרה: ² ואלה שמות שנים עשר השליות הראשונים שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויהונן אחיו: ³ פיליפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המנכה תדי: ⁴ שמעון הקני ויהודית איש קריות אשר נם מסר אותו: ⁵ את שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם אמר אל דרך הגנים אל תלכו ואל עיר השמורות אל תבואו: ⁶ כי אם לכט אל חזאן האבדות לבית ישראל: ⁷ ובבלכתכם קראו לאמר למכות השמים קרבה לבוא: ⁸ רפאו את החולמים נהש לתקחם חنم הקימו את המתים ואת השדים נהש לתקחם חنم תחנו: ⁹ לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחשת בחנוריכם: ¹⁰ ולא תרמילי לדרך ולא שתי כהנות ולא געלים ולא מטה כי שוה הפעל די מחיתו: ¹¹ וככל עיר וככפר אשר תבוא שמה דרשו מי הוא הרואי לזה בתוכה ושם שבו עד כי תצאו: ¹² ובכובאכם אל הבית שאלו לו לשלם: ¹³ והיה אם ראיי הבית יבוא עליו שלומכם ואם איננו ראיי קיל לא רץ סדום ועמרה ביום הדין מן העיר ההייא: ¹⁴ הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים לכט הוה ערומים נחשים וחוימים כיוונים: ¹⁵ והשמרו לכם מבני האדם כי ימסרו אתכם לسنדריות ויכו אתכם בשותם בבתי הכנסתיהם: ¹⁶ ולפניהם משלים וממלכים תובאו למען עדרות להם ולנווים: ¹⁹ וכי ימסרו אתכם אל תדאו איך ומה תדברו כי יתנו לכם בשעה ההיא את אשר תדברו: ²⁰ כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפיכם: ²¹ והיה אם ימסר את הchio לו למות ואב ימסר את בנו וקמו בנים באבותם ומייתו אותם: ²² והייתם שנואים

מתי ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחרייך: ¹⁰ ויהי בהשכו בביתו והנה מוכסם וחטאיהם הרבה באו ויסכו עם ישוע ותלמידיו: ¹¹ ויראו הפרושים ויאמרו אל תלמידיו מדרע עם המוכסם והחטאיהם אכל רבכם: ¹² ווישמעו זאת ישוע ויאמר אליהם החזקים אינם צרכיהם לרפא כי אם החולמים: ¹³ ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרה את הצדיקים כי אם את החטאיהם לחשוכה: ¹⁴ ויגשו אליו תלמידיו יהנן ויאמרו מדרע אנחנו והפרושים צמים הרבה ותלמידיך אינם צמים: ¹⁵ ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתחבל בעור החתן עמהם נהג ימים באים ולכך מאתם החתן או יצומו: ¹⁶ אין משים מטליה חדש על שמלה בלה כי תנתך מלאותן השמלה ותרע הקריעת: ¹⁷ וזהו נוהנים יין חדש בנדות בלילה פן יבקעו הננדות והיון ישפך והנדות יאכדו אבל נוהנים את היין החדש בנדות חדים ושניהם ייחדו ישמרו: ¹⁸ ויהי הוא מדרב אליהם את אלה והנה אחד השרים בא וישתחוו לו ויאמר עתה זהה מטה בתاي בא נא ושם את ייך עלייה ותחיה: ¹⁹ ויקם ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו: ²⁰ והנה אשה זבת רם שתום עשרה שננה נשנה מאחריו ותגע בציצת בנדו: ²¹ כי אמרה בלבה אך אם אגע בנדו אושע: ²² יופן ישוע וירא אותה ויאמר חזק בתי אמוןך והושעה לך ותועש האשה מן השעה ההייא: ²³ וירא ישוע אל בית השר וירא את המחללים בחילילם ואת העם ההומה ויאמר: ²⁴ סורו מפה כי לא מטה הילדה אך ישנה הרא וישחקו לו: ²⁵ ויהי אחרי גרש העם ויבא הביתה ויאחו בידיה ותקם הנערה: ²⁶ ותצא השמואה הזואת בכל הארץ ההייא: ²⁷ ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שניאנשים עורדים והמה צעקים ואמרים חננו בן דוד: ²⁸ וככובאו הביתה נשנו אליו הערום ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי יש אלו ידי לעשות זאת ויאמרו אליו בן אדניינו: ²⁹ ויגע בעיניהם ויגער בהם ישוע ויאמר דאו פן יודע לאיש: ³¹ והמה בצתם השמייעו את שמעו בכל הארץ ההייא: ³² הימה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוי שד: ³³ וכאשר גרש השד וידבר האלים ויתמה המון האנשים ויאמרו מועלם לא נראתה כזאת בישראל: ³⁴ והפרושים אמרו על ידי שר השדים מנשח הוא את השדים: ³⁵ ויסב

הם: 6 ואשרו אשר לא יכשל כי: 7 מהה הלו לם וישוע
 החל לדבר אל המון העם על אדרות יהונן ויאמר מה זה
 יצאתם המדברה לראות הקנה אשר נגע ברוח: 8 וואם
 לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדים עניים הנה
 הלבושים עניים נהנים בכתמי המלכים הנה: 9 וואם לא מה זה
 יצאתם לראות אם איש נביא חן אני אמר לכם כי נдол
 הוא נביא: 10 כי זה הוא אשר כתוב עליו הני שלח
 מלאכי לפניו ופנה רדך לפניו: 11 כי אמר אני לכם
 לא קם בילורי אשה איש נдол מיווחן המטביל אל הקטן
 במלכות השמים נдол הוא ממו: 12 ומי יוחנן המטביל
 עד הנה מלכות השמים נפשה בחזקה והמתוחקים
 יחתפוה: 13 כי כל הנבאים והتورה עדי יוחנן נבאו:
 14 וואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לבוא: 15
 מי אשר אונים לו לשמע ישמע: 16 ואל מי אדרה את
 הדור הזה דומה הוא לילדים הישבים בשוקים וקראים
 לחבריהם לאמור: 17 חלנו לכם בחילים ולא רקדתם
 קונו لكم קינה ולא ספרדתם: 18 כי בא יוחנן לא אכל
 ולא שתה ויאמרו שד בו: 19 ויבא בן האדם והוא אכל
 ושתה ויאמרו הנה איש זול וסבא ואהבת מוכסם וחטאים
 ונזכראה החכמה מאת בניה: 20 אז החל לנער בערים
 אשר רב גבורותיו נעשו בתוכן ולא שבו: 21 אוי לך
 כורזין או לך בית צירה כי הנגורות אשר נעשו בקרבנן
 לו בצור ובצידון נעשו הלא כבר שב בשק ואפר: 22
 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לך בצור וצידון יותר
 מכם: 23 ואת כפר נחום המרוממה עד השמיים עד שאל
 תורדי כי הנגורות אשר נעשו בתוכך לו בסדום נעשו כי
 עתה עמדה על תלה עד היום הזה: 24 אבל
 אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לאדרמת סדום ממקך:
 25 בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי אדון השמיים
 והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים ונוליתם
 לעוללים: 26 הן אבי כי כן היה רצון לפניו: 27 הכל
 נמסר לי מאית אבי ואין מכיר את הבן בלחתי האב ואין
 מכיר את האב בלחתי הבן ואשר יחפץ הבן לנלותו לו:
 28 לכו אליו כל העמלים והטהוניות ואני אניה לכם: 29
 קבלו עליהם את עלי ולמדו מני כי ענו ושפלו רוחה אני
 ותמצאו מרנוו לנפשתיכם: 30 כי עלי נעים הוא וקל
 משאי:

לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע: 23
 ואם ירדפו האחים בעיר אחת נסלו לעיר אחרת כי אכן
 אמר אני לכם לא תכלו לעבר ערי ישראל עד כי יבו
 בן האדם: 24 אין תלמיד עלה על רבו ועבד על אדניו:
 25 דיו לתלמיד להיו כרבו ולעבד להיו כאדניו אם
 לבעל הבית קראו בעל זובוב אף לאנשי ביתו: 26 על
 כן לא תיראים כי אין דבר מוכחה אשר לא נגלה ואין
 נעלם אשר לא יודע: 27 את אשר אני אמר לכם בחשך
 דברו באור ואשר ילהש לאוניכם השמייעו על הננות: 28
 ואל תיראי מן החרנים את הנוף ואת הנפש לא יוכל
 להרנו אך תיראו את אשר יוכל לאבד נם את הנפש נם
 את הנוף בניתנים: 29 (Geenna g1067) הלא תמכרנה שתי
 צפרים באסר ואחת מהנה לא חפול ארצה מבלעדיו
 אביכם: 30 ואתם נם שעירות ראשכם נמנות כלן: 31 لكن
 אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות: 32 חן כל אשר
 יודה כי לפני האדם אורה בו נם אני לפני אבי שבשמי:
 33 ואשר יכחש כי לפני האדם יכחש בו נם אני לפני
 אבי שבשמי: 34 אל תהשבו כי באתי להטיל שלום
 בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב: 35 כי באתי
 להפריד איש מאביו ובת מאמא וכלה ממחמותה: 36 ואיבי
 איש אנשי ביתך: 37 האהاب את אביו ואת אמו יותר ממי
 איןנו כדי ליה והאהב את בנו ובתו יותר ממי איןנו כדי
 לי: 38 ואשר לא יקח את צלבו והלך אחריו איןנו כדי ליה:
 39 המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא
 ימצאה: 40 המקבל אתכם אותו הוא מקבל והמקבל
 אותו הוא מקבל את אשר שלחני: 41 המקבל נביא לשם
 נביא שבר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שבר
 צדיק יקח: 42 והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס
 מים קרים לשם תלמיד אמן אני לכם כי לא יאבד
 שכרו:

11 ויהי יכולות ישוע לזכות את שנים עשר תלמידיו
 וילך משם ללמד ולקרא בעיריהם: 2 ויווחנן שמע בבית
 הסהר את מעשי המשיח ושלח שנים מתלמידיו: 3 ויאמר
 אליו אתה הוא הנידור ליהונן אחרך לא אחר: 4 ויען ישוע
 ויאמר להם לכו הנידור ליהונן את אשר שמעתם וראיתם:
 5 עורדים ראים ופסחים מתחלים מצרעים מטהדים
 וחרשים שומעין ומיתים קמים ועניהם מתבשרי ישועה

את ביתו: ³⁰ כל אשר איננוathi הוא לנגידו ואשר איננו מכנסathi הוא מפוזר: ³¹ על כן אני אמר לכם כל חטא ונדרוף ישלח לאדם אך גדרוף הרוח לא ישלח לאדם: ³² וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם ישלח לו ותחרוף את רוחה הקדש לא ישלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא: ³³ או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת כי בפרי נכר העץ: ³⁴ ילדי הצעונים איכה תוכלו למלא טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפה: ³⁵ האיש הטוב מואוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מואוצר הרע מוציא רע: ³⁶ ואני אמר לכם מלה בטלת אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין: ³⁷ כי מדבריך הצדק ומדבריך החיב: ³⁸ ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבינו חפצנו לראות אותן מידך: ³⁹ ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאך מבקש לו אותן ואות לא ינתן לו בלבו אם אותן יונה הנביא: ⁴⁰ כי כאשר היה ונוה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כן היה בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות: ⁴¹ אנשי נינה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשעוו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה נדור מיוינה: ⁴² מלחת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשענו כי בא מקומות הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה נדור משלמה: ⁴³ והרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאה: ⁴⁴ או האמר אשובה אל ביתך אשר יצאתו שם ובהא ומוצא אותה מפונה ומטאאת ומוהדר: ⁴⁵ ואחר תליך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושבנו שם והייתה אחרית האדם ההוא רעה מראשוironicon כנ"ה נמרוד הרע הזה: ⁴⁶ עודנו מדבר אל המון העם והנה אמרו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אותו: ⁴⁷ ויגד אליו הנה אמרך ואחיך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך: ⁴⁸ ויען ויאמר אל האיש המnid לו מי היא ומי הם אחיך: ⁴⁹ ווית ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחיך: ⁵⁰ כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשימים הוא אחיו ואחותיו ואמי:

13 ויהיו ביום ההוא ויצא ישוע מן הביתה וישב על הים: ² ויקהלו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עמדו על שפת הים: ³ וירב לדבר אליהם

בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לתקף מלילת ואכלו: ⁴ ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידיך עשים את אשר אסר לעשות בשבת: ⁵ ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא והאנשים אשר אותו: ⁶ כי בא אל בית האלים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולא גשו לאכלה רק לכתנים לבדים: ⁷ או הלא קראתם בתורה כי בשבות יחללו הכתנים את השבת במקרא ואין להם עון: ⁸ אבל אני אמר לכם כי ישפה גודל מן המקרא: ⁹ ולו ידעתם מה הוא חסר חפצי ולא זבח לא הרשותם את הנוקם: ¹⁰ כי בן האדם הוא נם אדרון השבת: ¹¹ ויעבר שם אל בית הכנסת: ¹² ותנה שם איש ידו יבשה וישאלווה לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: ¹³ ובו ויאמר אליהם מי האיש בכם אשר לו כבש אחד ונפל בבור בשבת ולא יחויק בו ויעלנו: ¹⁴ ומזה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת: ¹⁵ ויאמר אל האיש פשט את ירך ויפשط אתה ותרפא ותשב כידיו האהרת: ¹⁶ ויצא הפרושים והיתעכו עליו לאבדו: ¹⁷ למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא שלא גילהו: ¹⁸ והן עבדו בחרתי בו ידידי רצחה נפשי נתתי לאמר: ¹⁹ לא יצעק ולא ישא רוחיו המון עם רב וורפאים כלם: ²⁰ ויצוו אתם בנערה ולא ישמע בחוץ קולו: ²¹ קנה רצוץ לא ישבר ופשתה כהה לא יכבה עד יוציא לנצה משפט: ²² ולשמו גנים ייחל: ²³ או הובא אליו איש עור ואלים אשר אחזו שד וירפאתו וירבד האלים ונם ראה: ²⁴ וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד: ²⁵ והפרושים כשםם זאת אמרו זה איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זובב שר השדים: ²⁶ וישוע ידע את מוחשיהם ויאמר אליהם כל ממלכה הנהלה על עצמה תחרב וכל עיר ובית הנחקרים על עצםם לא יוכנו: ²⁷ והשطن אם יגרש את השטן נחלה על עצמו ואיככה תכון מלכתו: ²⁸ ואם אני מגרש את השדים בבעל זובב בנים במי הם מגרשים אותם על כן הינה יהו שפטיכם: ²⁹ אך אם ברוח אליהם אני מגרש את השדים הנה הניעה אליהם מלכות האלדים: ³⁰ או איך יוכל איש לבוא לבית הנבור ולגלו את כליו אם לא יאסר בראשונה את הנבור ואחר ישסה

בכלקטכם את הזונין תשרשו נם את החטאים: ³⁰ הניתנו אתם ונידלו שניהם יחד עד הקציר והוויה בעת הקציר אמרו לקצרים לקטו בראשונה את הזונין ואנדו אתם אנדרות לשרפם ואת החטאים אספו לאוצריו: ³¹ ווישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמיים דומה לנגרר של חרדל אשר לקחו איש ויזרעהו בשדרהו: ³² והוא קטן מכל הזרועים וכאשר צמח נдол הוא מן הירקות והיה לעז עד אשר יבוא עוף השמיים וקנוו בענפיו: ³³ ווישא עוד משלו ויאמר מלכות השמיים דומה לשאר אשר לקחתו אשפה ותתמנהו בשלוש סאים קמץ עד כי יחמצן כלו: ³⁴ כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם ובכלי משל לא דבר אליהם: ³⁵ למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פִי אכיה הידות מני קדם: ³⁶ או שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה וונשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני השדרה: ³⁷ וויען ויאמר אליהם הזרע את הזרע הטוב הוא בן האדם: ³⁸ והשדרה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות הם והזוני בני הרע המה: ³⁹ והאב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים: ⁴⁰ (aiōn g165) ותנה כאשר ילקטו הזוני ונשרפו באש בן קץ העולם הזה: ⁴¹ (aiōn g165) בן האדם ישלה את מלאכיו וילקטו מלמלוות את כל המכשלות ואת כל פעל האון: ⁴² והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה הוללה וחרק השנים: ⁴³ או זיהרו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ⁴⁴ עוד דומה מלכות השמיים לאוצר טמן בשדרה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילק' ומכרת את כל אשר לו וקנה את השדרה ההוא: ⁴⁵ עוד דומה מלכות השמיים לשחר המבקש מרגילות טבות: ⁴⁶ וככאשר מצא מרגלית אחת יקראה נאדר הלך לו וימכר את כל אשר לו ייקן אתה: ⁴⁷ עוד דומה יאשפו לתוכה: ⁴⁸ וככאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המנינים הטובים לתוכ הכללים ואת המשחיתים השליכו הוצאה: ⁴⁹ בן קץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתוכ הצדיקים: ⁵⁰ (aiōn g165) והשליכום אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: ⁵¹ ויאמר אליהם ישוע האתם הבינוותם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדרניינו: ⁵² ויאמר אליהם על כן כל במשלים לאמר הנה הזרע יצא לזרע: ⁴ ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרק ייבא העוף ואכללו: ⁵ וויש אשר נפל על כל מקומות סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: ⁶ וויהי כזרח המשמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש: ⁷ וויש אשר נפל על בין הקצים ויעלו הקצים וימעכו: ⁸ וויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרוי זה מאה שערים וזה שים זה שלשים: ⁹ מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ¹⁰ ווונשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם: ¹¹ וויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמיים ולהם לא נתן: ¹² כי מי שיש לו נתן לו ויעדר ומי שאין לו נם את אשר יש לו יקח ממנו: ¹³ על כן במשלים דבר אליהם כי בראתם לא יראו ובশמעם לא ישמעו אף לא יבינו: ¹⁴ ותקדים בהם נבואת ישעיהו האמרת שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדרעו: ¹⁵ כי השמן לב העם והזוני הכבד ועינוי השע פן וראה בעניינו ובזוני ישמע וללבבו יבין ושב ורפא לו: ¹⁶ ואתם אשר עיניכם כי תראינה ואוניכם כי תשמענה: ¹⁷ כי אכן אמר אני לכם נבאים וצדיקים רבים נכספו לראת את אשר אתם ראים ולא ראות ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו: ¹⁸ لكنם שמעו נא את משל הזרע: ¹⁹ כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבין והבא הרע וחטף את הזרע בלבבו הוא הנזרע על יד הדרק: ²⁰ והנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימחר ויקחנו בשמה: ²¹ אך אין לו שרש תחתיו וرك לשעה יעדם ובהיות צרה ורדיפה על אדרות הדבר מיד נכסל: ²² והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר וראת העולם הוה ומרמת העדר ימעכו את הדבר ופרוי לא יהיה לו: ²³ (aiōn g165) והנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדבר ומנין אותו אף יעשה פרוי ונתן זה מהא שערים זהה והדרב ומנין אותו יעשה פרוי ונתן זה מהא שערים זהה והדרב ומנין אותו יעשה פרוי ונתן זה מהא שערים זהה וששים זה שלשים: ²⁴ ווישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמיים דומה לאיש אשר זרע ורע טוב בשדרה: ²⁵ וויהי בנהפל תדרמה על האנשים ויבא איביו ויזרעו זוני בתוך החטאים וילך לו: ²⁶ וככאשר פרח הדרה ויעש פרוי ויראו נם הזוני: ²⁷ ווונשו עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדרניינו הלא זרע טוב זרעת בשדר ומאין לו הזוני: ²⁸ ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העברים היוש את נשך כי נלך ונלקת אתם: ²⁹ ויאמר לא פן

כלם וישבשו ויישאו מן הפתוחים הנוחרים שנים עשר סלים מלאים: 21 והאכללים היו חמישה אלפי איש בלבד הנשים והתף: 22 ויאץ ישוע בתלמידיו לרדרת אבניה לעבר לפניה אל עבר הים עד אשר ישלח את העם: 23 ואחריו שלחו את העם עליה החרה בדר להתקפל ויהי ערב והוא לבדו שמה: 24 והאניה הולכה בתוך הים ותטרף מן הנגלים כי הרוח לנדרה: 25 ויהי באשمرة הריבועית ויבא אליהם ישוע מטהלך על פני הים נבהלו והתלמידים בראותם אותו מטהלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעקו מפחד: 27 וידבר ישוע彷תאמ אליהם חזוק כי אני הוא אל תיראו: 28 וויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים: 29 ויאמר בוא אל ישוע: 30 ויהי כראתו את הרוח כי חוקה היא וירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני הוושענו: 31 וימחר ישוע לשלח את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קתן האמונה למה לחק לך: 32 הם עלוי אל האניה והרוח שכבה: 33 ואנשי האניה ננסחו ווישתחו לו לאמר באמות בן אליהם אתה: 34 ויעברו את הים ויבאו ארצה ננישר: 35 וכירעו אותו אנשי המקומם ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם ויבאו אליו את כל החולים: 36 ויבקשו ממנה כי יגעו רק בציצת בנדו וכל הנגעים נושאו:

15 או באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים: 2 ויאמרו מדווע תלמידיך עברים את קבלת הוקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם להם: 3 וויען ויאמר אליהם מדווע נם אתם עברים את מצות אליהם בעבר קבלתכם: 4 כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת: 5 ואתם אביך וורא המון עם רבי ויהמו מעיו עליהם וורפא את דבר האלים בעבר קבלתכם: 7 חנפם היטב נבא עלייכם ישעינו לאמר: 8 העם הזה נש בפי ובשפתינו בכドוני ולבו רחק מני: 9 ותויראתם אתי מצות אנשים מלמדים: 10 וירקא אל העם ויאמר להם שמי והבינו: 11 לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם: 12 ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה

ספר המלמד למלכת השמיים רומה לאיש בעל הבית המוציאו ואוצרו חדשות וישנות: 53 ויהי ככלות ישוע את המשלים האלה ויעבר משם: 54 ויבא לארכו וילמד אתם בבית הכנסת עד כי השותמו ויאמרו מאיין לזה החכינה הזאת והגבורות: 55 הלא זה הוא בן החרש הלא אמו שמה מרמים ואחיו יעקב וויסי ושמעון ויהודה: 56 ואחיתוי הלא כלן אנתנו הן ומאיין איפוא לו כל אלה: 57 ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארץ ובבביה: 58 ולא עשה שם נכורות רבות מפני חסר אמוןיהם:

14 בעת ההיא שמע הורודוס שר רבע המדינה את שמע ישוע: 2 ויאמר אל נעריו זה הוא יוחנן המטביל והוא קם מן המתים על כן הגבורות פועלות בו: 3 כי הורודוס תפש את יוחנן ואיסרתו וישימחו בבית הסחר בnal ההורודיה אשר פילפס אחיו: 4 כי יוחנן אמר אליו לא נכוון היה לך לאשה: 5 ויבקש המיתו אך ירא את ההמון כי לנביא חשבו אותו: 6 ויהי ביום הולדת הורודוס ותפרק בת ההורודיה בתוכם ותיטב בעני הורודוס: 7 וישבע לה ויאמר מה תשאל נפשך ואתן לך: 8 ואמה שמה את הדברים בפה ותשאל לאמר תננה לי פה בקערה את ראש יוחנן המטביל: 9 ויעצב המלך אך בעבר השבועה והמסבים עמו צוה לחתה לה: 10 וישלח ויאש את ראש יוחנן מעליו בቤת הסחר: 11 ויביאו את ראשו בקערה ויתנו לנערה ותבאהו אל אמה: 12 ווינשו תלמידיו ויאו את גויתו ויקברוה וילכו ונידו לישוע: 13 ויהי כשמו את זאת ויסר שם באיה אל מקום חרבה לברד וישמעו המון העם וילכו אחריו ברגלייהם מן הערים: 14 וויצא ישוע וורא המון עם רבי ויהמו מעיו עליהם וורפא את החלשים אשר בהם: 15 ויהי לפנות ערב וינשו אליו תלמידיו ויאמרו המיקום חרב ונמה נטה היום שלחה את המון העם וילכו אל הכהרים לנקות להם אכל: 16 ויאמר אליהם אינם צרייכם לлечת תננו להם לאכל: 17 ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמתת ככרות לחם ושני דגנים: 18 ויאמר הביאו אלי הלים: 19 וויצו את העם לשבח על הדרשה ויקח את חמתת ככרות הלחם ואת שני הדגנים ויאנו השמימה ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם: 20 ויאכלו

נכשלו בו: 13 וויען ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי
שבשימים עkor יעקר: 14 הניתנו אוחם מנHALIM עורדים
המה לעורדים וכי יוליך עור את העור ונפל לו שיניהם

בתוך הבור: 15 וויען פטרוס ויאמר אליו באדר לנו את
המשל הזה: 16 ויאמר ישוע עדרנה נם אתם באין בינה: 17

העוד לא חשבלו כי כל הבא אל הפה יורד אל החרש
וישפך שם למוות: 18 אבל היוצא מן הפה יוצא
מן הלב והוא מטמא את האדם: 19 כי מן הלב יוצאות

מחשבות רע רציחות נאופים ונונים נבות עדויות שקר
ונוראים: 20 אלה הם המטמאים את האדם אבל יכול

בלינטילות ידים לא יטמא את האדם: 21 ויצא ישוע משם
ויסר אל גלויות צור וצידון: 22 והנה אשה כנענית יצאה
מן הנבולות ההם והצעק אליו לאמר חנני אידי בן דוד

כי בתיה מענה מادر עלי ידי שד: 23 והוא לא ענה אתה
דבר וינשׁו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקה

היא אחרינו: 24 וויען ויאמר לא שלחת כי אם אל הצען
האבדות לבית ישראל: 25 והיא באה ותשתחוו לו לאמר

אדני עורני: 26 וויען ויאמר לא טוב לקחת את חם הבנים
ול להשיכו לצעיריו הכלבים: 27 ותאמר כן אידי אפס

כי נם צעיריו הכלבים יאכלו מפנורים הנפלים מעל
שלחן אדניתם: 28 וויען ישוע ויאמר אלה אשה נדלה

אמונתך ידו לך כרצינך ותרפא בתה מן השעה ההיא:
29 ויעבר ישוע משם ויבא אל ים הנגיד ויעל ההרה

וישב שם: 30 ויבא אליו המון עם רב ועמהם פסחים
עורדים חרים קטעים ורבבים כהמה ויפלום לרגלי ישוע

וירפאים: 31 ויתהמו העם בראותם את האלים מדברים
והקטעים בריאות והפסחים מטהכלים והעורדים ראים
וישבחו את אליהו ישראל: 32 ויקרא ישוע אל תלמידיו

ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו
יתעלפו בך: 33 ויאמרו אליו התלמידים מאי לנו רדי

לחם במדבר להשבע את החמון הנדרול הוה: 34 ויאמר
ישוע אליהם כמה ככורות לחם לכם ויאמרו שבע ומעת

דינים קפניהם: 35 ויצא את המון העם לשבות לארץ: 36
ויקח את שבע ככורות הלחם ואת הדינם ויברך ויפרס

ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם: 37 ואכלו
כלם ושבעו וישאו מן הפתוחים הנוחרים שבעה דודים

מלאים: 38 והאכלים היו ארבעת אלף איש מלבד הנשים
שהללו בו: 39 ווישלח את העם יורד באניה ויבא אל נבול
מנדרלא:

16 וינשׁו הפרושים והצדוקים לנסותו וישאלו מאתו
להראותם אותה מן השמיים: 2 וויען ויאמר להם בערב

תאמרו יום צח יהוה כי אדמו השמיים: 3 וובבקר התאמרו
היום סער כי אדמו והתקדרו השמיים חנפים אתם את פני

השמיים ידעתם לבחן אותן העתים לא תוכלו: 4 דור
רע ומאנף בקש לו ואותאות לא יתנן לו בלתי אם אותן

יונה הנביא ויעזבם וילך לו: 5 וככowa התלמידים אל
 עבר הים שבחו לחתוך אותן להם: 6 ויאמר ישוע אליהם
ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: 7 ויחשבו
בלבכם לאמר כי לא לחתנו אותן להם: 8 וידיע ישוע
ויאמר אליהם קפנוי האמונה מה תהשבו בלבכם כי לא
לקחתם אותן להם: 9 והעוד לא תשכilio ולא תחוכרו את
חמשת ככורות הלחם להמשת אלפי איש וככמה סלים
נשאותם: 10 ואת שבע ככורות לחם לאربעת אלפי איש
וככמה דודים נשאותם: 11 אך לא תבינו כי לא על הלחם
אמרתוי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים:
12 אז הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם
מלמוד הפרושים והצדוקים: 13 ויהיו כבאו ישוע אל
כללות קיסרין של פילוס וישאל את תלמידיו לאמר
מה אמרם האנשימים עלי מי הוא בן האדם: 14 ויאמרו יש
אמרים ויהן המטהיל הוא ואחרים אמרם אל הוה ויש
אמרים ירמיודה או אחד מן הנבאים: 15 ויאמר אליהם
אתם מה תאמרו מי אני: 16 וויען שמעון פטרוס ויאמר
אשר הוא המשיח בן אלחים חיים: 17 וויען ויאמר אליו
אשריך שמעון בר יונה כיبشر ודם לא נלה לך את זאת
כי אם אבי שבעם: 18 ואף אני אמר אליך כי אתה
פטרוס ועל הסלע זה אבנה את קהלתי ושעריו שאל
לא יגברו עלייה: 19 ואותן לך את מפתחות
מלכות השמיים וכל אשר תחזר על הארץ מתר יהיה בשםיכים: 20
בשמיים וכל אשר תחזר על הארץ מתר יהיה בשםיכים:
או צוחה את התלמידים בנערה לבתו הניד לאיש כי
הוא ישוע המשיח: 21 מן העת היהיא החל ישוע להוראות
את תלמידיו שהוא צרך לכלת ירושלים ויענה הרבה
בידי הוקנים והכהנים הנזרלים והסופרים ויהרג ובו
השלישי קום יקום: 22 ויקחחו פטרוס ויחל לנער בו

לאמר חס לך אדרני אל יהיו לך כזאת: 23 וויפן ויאמר לפטרוס סור מעיל השטן למכשיל אתה לך כי אין לך לדברי אלהים כי אם לדברי בני אדם: 24 ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי ייחפש ללבת אחריו יכחש בנפשו ונשא צלבו והלך אחריו: 25 כי כל אשר ייחפש להושע את נפשו האבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למניין הוא ימצאה: 26 כי מה וויעיל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה יתן האדם פרידון נפשו: 27 כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואישלם לכל איש כמעשיהם: 28 אכן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את בן האדם בא במלכותו:

17 ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעלם ברד על הרים נבואה: 2 וישנה לעיניהם וויהירו פניו כשמש ובגדי כאור הלבינו: 3 ווינהנ נרא אליו משה ואליהו מרבבים אותו: 4 וויען פטרוס ויאמר אל ישוע אדרני טוב היזוננו פה אם תחפש נעשה נא פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: 5 עודנו מדבר ווינהנ ענן אור הצלע עליהם והנה קול מותק הענן אמר זה הבני ירידי אשר רציתו בו אליו תשמעון: 6 ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם ויראו מאד: 7 ווינש ישוע ווינגע בהם ויאמר קומו ואל תיראו: 8 ווישאו עיניהם ולא איש בלתי את ישוע לבדו: 9 ובברדתם מן ההר צוח ישוע אתם לא תגנו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים: 10 ווישאלו תלמידיו לאמור מה זה אמר הסופרים כי אליו הוא בוא יבוא בראשונה: 11 וויען ישוע ויאמר אליו הנה אליו בוא בראשונה והשיב את הצל: 12 אבל אני לכם כי אליו כבר בא ולא הכירתו וויעשו בו כרצונם וכן בן האדם יענה על דבר: 13 או הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליויהם: 14 ויהי כבואם אל המNON העם וניש אליו איש ויכרע על ברכיו לנדנו: 15 ויאמר אדרני רחם נא על בני כי מכיה ירחה הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים: 16 ובאייא אותו אל תלמידיך ולא יוכל לרפא לי: 17 וויען ישוע ויאמר היה דור בלחמי מאמין ופתתהלך עד מתי אדיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אליו הנה: 18

וינגר בו ישוע ויצא השד ממנה וירפא הנגר מן השעה ההיא: 19 ווינש ה תלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדרוע אナンחו לא יכלנו לנו: 20 ויאמר ישוע אליהם מפני אשר אינכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כנרגור החדרל ואמרתם אל החרה הזה העתק מזה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצער מכם: 21 אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפללה ובצום: 22 ויהי בהתחלהם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם לה מסר בידי אנסים: 23 ווירנהו וכיום השלישי קום יקום וויתעצבו מאר: 24 ויהי כבואם אל כפר נחום וגשו אל פטרוס נבי מחייב השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחייב השקל: 25 ויאמר הן ובכואו הביתה קדם אתו ישוע לשאל מה דעתך שמעו מלכי הארץ ממי יקחו מכם ומה מאת בניהם או מאת הדרים: 26 ויאמר פטרוס אליו מאי הזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חופשיים המה: 27 אך למן לא נהיה להם למכשיל לך אל הים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שהוא וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסתירא אותו קח לך ונתת להם בעדי ובעדך:

18 בשעה ההיא גנשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא נדול מהבריו במלכות השמיים: 2 ווירא ישוע אליו יילד קפן ויעמידו בתוכם: 3 ויאמר אמן אמר אני לכם אם לא השיבו לדוחות ילדים לא תבוא אל מלכות השמיים: 4 لكن כל המשפיל את עצמו הילד הזה הוא הנדרול במלכות השמיים: 5 וכל אשר יקבל יلد אחד כזה בשמי אותי הוא מקבל: 6 וכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים כי נוח לו שיתלה פלה רכב על צוארו וטבע במצולות ים: 7 אויל עלולים מפני המכשילים כי המכשילים צריכים לבוא אבל אויל לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשיל: 8 ואם תכשליך יידך או רנכך קצץ אותה והשלך מפרק טוב לך לבוא להרים פסה או קטע מהיות לך שני ידים או שני רגליים ותשלך אל אש עולם: 9 ואם עינך תכשליך נקר אותה והשלך מפרק טוב לך לבוא לחרים ביען אחת מהיות לך שני עינים ותשלך אל אש ניהנים: 10 (aiōnios g166) Geenna g1067 וראו פן חבוי אחד שקטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאכיהם ראים תמיד את פני אבי שבשים: 11 כי בא בן

שבשימים אם לא תסלחו איש איש לאחיו בכל לובכם
אם חטאכם:

19. ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע
מן הנילול ויבא אל נבול יהודה בעבר הירדן: 2 וילכו
אחריו המון עם רב ורופא שם: 3 וינשא אליו הפרושים
לנסותו לאמר הדוכן איש לשלח את אשתו על כל דבר:
4 ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר
ונקבה עשה אתם: 5 ואמר על כן ישב איש את אביו ואת
אמו ודקק באשתו והיו שניהם לבשר אחד: 6 אם כן אין
עוד שנים כי אםبشر אחד לכון את אשר חבר האלים
אל יפרידנו האדם: 7 ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה
לחתה לה ספר כריתת ושלחה: 8 ויאמר אליהם בעבור
קשה ללבבם הניה לכם משה לשלח את נשיכם אך מראש
לא היה כהה: 9 ואני אמר לכם המשלח את אשתו
בלתי על דבר זנות ולקח לו אחרית נאף הוא והלך
את הנורשה נאף הוא: 10 ויאמרו אליו התלמידים אם
כהה הוא עניין איש ואשתו לא טוב לקחת אשה: 11 ויאמר
אליהם לא יוכל כל אדם לקבל את הדבר הזה כי אם
אללה אשר נתן להם להבין: 12 יש סדרים אשר נולדו
כך מבטן אם ויש סדרים המסדרים על ידי אדם ויש
סדרים אשר סרסו את עצםם למן מלכות השמים מי
שישוכל לקבל יקבל: 13 או יבאו אליו ילדים למן ישים
עליהם את ידיו ויתפלל עליהם ויגענו בהם התלמידים:
14 והוא ישוע אמר הנהו לילדים ואל תמנעו מבוא
אלוי כי לאלה מלכות השמים: 15 וישם את ידיו עליהם
ויעבר משם: 16 והנה איש נשא אלוי ויאמר רב הטוב
אי זה ה טוב אשר עשנו לknوت חוי עולמיים: (aiōnios)
16) ויאמר אליו מה תקרני טוב אין טוב כי אם אחד
האלים ואם חפץ לבוא אל החיים שמר את המצוות:
18 ויאמר אליו מה הנה ויאמר ישוע אלה הן לא תרצו
לא הנאף לא תנבע לא תענה עד שקר: 19 כבר את אביך
ואת אמך אהבת לערך כמוך: 20 ויאמר אליו הבהיר
את כל אלה שמרתי מנגורי ומה חסרתי עוד: 21 ויאמר
ישוע אליו אם חפץ להיות שלם לך מכיר את רכשך ותן
לענינים והוה לך אוצר בשמי ושוב הלם לך אחריו: 22
ויהי כשמי הבוחר את הדבר הזה וילך משם נעצב כי
היו לנו נכסים רבים: 23 ויאמר ישוע אל תלמידיו אמן

האדם להושיע את האבר: 12 מוה דעתכם כי יהו לאיש
מאה כבשים ותעה אחד מהם הלא יעזוב את התשעים
ותשעה על ההרים והלך לבקש את התעה: 13 ויהי
כasher ימצא ה אמן אמר אני לכם כי ישמה עליו יותר
על התשעים ותשעה אשר לא תעוז: 14 כן איננו רצון
מלפנוי איביכם שבשים כי אבר אחד מן הקטנים האלה:
15 וכי יחתא לך אחיך לך והוכחת אותו בינה ובינו לברור
ואם ישמע לך קנית לך אחיך: 16 ואם לא ישמע לך
עמד עוד אחד או שניים למן על פי שניים או שלשה עדדים
יקום כל דבר: 17 ואם לא ישמע אליהם הנדר אל הקhalb
ואם לא ישמע נם אל הקhalb והיה לך נגוי וכמו כן: 18
19 אמן אמר אני לכם כל אשר האסרו על הארץ אסור יהו
בשמיים וכל אשר תזרעו על הארץ מותר יהו בשמיים:
ועוד אמר אני לכם שניים מכם כי יוציאו יהודו בארץ עלי
כל דבר אשר ישאלו היה להם מאת אבי שבשמיים:
כ"י בכל מקום אשר שניים או שלשה נאספו בשמי שם
אני בתוכם: 21 וויש אליו פטרוס ויאמר לו אדרני כמה
פעמים יחתא לי אחיך וسلحתי לי העד שבע פעמים: 22
ויאמר אליו ישוע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אעט
שביעים ושביע: 23 על כן דומה מלכות השמיים לממלך
בשר ודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו: 24 וכאשר
החל לחשב הובא לפניו איש אשר חיב לו עשרה אלפיים
ככריו כסף: 25 ולא היה לו לשלם ויצא אדרני למכר אותו
ויאשתו אותה בנוויא ואת כל אשר לו וכן ישלם: 26 ויפל
העדר וישתחוו לו לאמר אדרני הארץ לי אפק ואת כל
אשר לך: 27 ויהמו רחמי אדרני העדר ההוא ויפטרו
וישמט לו את החוב: 28 ויצא העדר ההוא מלפנויו ומוצא
אחד מהבריו העבדים והוא חיב לו מאה דינרים ויחסוק
בו וויתנקחו לאמר שלם את אשר אתה חיב לי: 29 ויפל
חבריו לפני רגלו ויבקש ממנו לאמר הארץ לי אפק
ואשלמה לך הכל: 30 והווא מאן וילך וישליך במשמר
עד כי ישלם לו את חובו: 31 ווחבריו העבדים ראו את
הנעשה ויעכבו מאר ויבאו וינדרו לאדרני אמר כל אשר
נעשה: 32 וירא אליו אדרני ויאמר לו אתה העדר הרע
את כל החוב ההוא השמטה לך יען אשר בקשה ממנה:
33 הלא היה לך נם אתה לרchrom על העדר חברך כאשר
רחמתי אני עלייך: 34 ויקצף אדרני ויסגר אותו למיסרים
עד כי ישלם את כל חובו: 35 בכח יעשה לכם נם אבי

רבים הם הקרים ומטופים הנבחרים: ¹⁷ ויהי כשלות
שוש וירושלים ויקח אליו את שנים העשר לבדים ויאמר
לهم בדרך: ¹⁸ הנה עליים ירושלים ובן האדם מסדר
לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעתו למות: ¹⁹ ומסרו
איתו לנויים להתל בוחנאותו בשוטים ולצלב אותו
וביום השלישי קום יקום: ²⁰ אז נגשה אליו אם בני זבדי
עם בניה ותשתחוו לו לבקש ממננו דבר: ²¹ ויאמר אליה
מה בקשך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה
אחד למין ואחד לשלאלך במלכותך: ²² ויען ישוע
ויאמר לא רידעתם את אשר שאלתם היכל תוכל שתות
את הocus אשר אנו עזיד לשתו והטבל בטבילה אשר
אני נבטל בה ויאמרו אליו נוכל: ²³ ויאמר אליו הן את
cosa השתו ובטבילה אשר אנו נטבל בה חטבלו אך שבת
לימוי ולשלגאלין אין בידי לחתה בלחו לאשר הוכן
לهم מאת אבי: ²⁴ ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו
אל שני האחים: ²⁵ ויעש קרא להם ויאמר אתם ידעתם
כי שרי הגנים רדים בהם והנדולים שלטים עליהם: ²⁶
אתם אל ידי כן ביניים כי אם החפו להיות נדול בכם
יהי לכם למשרת: ²⁷ והחפץ להוות בכם לראש ידי לכם
עבד: ²⁸ כאשר בן האדם לא בא למן ישורתו כי אם
לשרת ולחת את נפשו כפר תחת ריבים: ²⁹ ויהי>Create
חננו אנדרינו בן דור: ³⁰ ווינגר בם העם להשתיקם והם
הרבו לצעק ויאמרו אנדרינו חננו נא בן דור: ³² ויעמד
ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפזו ואעשה לכם: ³³
ויאמרו אליו אנדרינו עשה שתפקחנה עיניינו: ³⁴ ורחמי
ישוע נכרמו ויגע בעיניהם ופתאם החלו עיניהם לראות
וילכו אחריו:

21 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פבי
בהר הוויטים וישלח ישוע שנים מן התלמידים: ² ויאמר
אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון
אסורה ועיר עמה התייר אתם והביאו אליו: ³ וכוי יאמר
איש אליכם דבר ואמרתם הארץ צריך להם וברגע
ישלחם: ⁴ ויכול זאת היותה למלאת הנאמר ביד הנביה
לאמר: ⁵ אמרו לבת ציון דנה מלך יבוא לך עני ורכב
על חמור ועל עיר בן אתגנות: ⁶ וילכו התלמידים כי

אמר אני לכם קשה לעשיר לבוא אל מלכות השמים: ²⁴
ועוד אני אמר לכם כי נקל לעברך נקב המחת
מבא עשר אל מלכות האלים: ²⁵ והתלמידים כולם
זאת השתוממו מאר ויאמרו מי אפוא יכול להושע: ²⁶
ויבט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל
מהאלים לא יפלא כל דבר: ²⁷ ויען פטרוס ויאמר אליו
הן אנחנו עובנו את הכל ונלך אחידיך מה היה לנו: ²⁸
ויאמר ישוע אליהם אמן אמר אני לכם את ההלכים
אחורי בהתחדש הבראה כאשר ישב בן האדם על כסא
כבודו תשבו גם אתם על שנים עשר כסאות לשפט את
שנתיים עשר שבטי ישראל: ²⁹ וכל איש אשר עזב את ביתו
ואת אחיו ואת אחותו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו ואת
בניו ואת שדרתו למשען שמי הוא יקח מאה שערים וחיה
עלולים יירש: ³⁰ ואולם רבים מן הראשונים
אשר היו אחים ומן האחים י היו הראשונים:

20 כי דומה מלכות השמים לארם בעל בית אשר
השכימים ליצאת בברק לשכר פעלים לכרכמו: ² והתנה
עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרכמו: ³ ויצא
בשבעה שלישית וירא אחרים עמדים בטלים בשוק:
4 ויאמר להם לכו נם אתם אל כרמי וכייש ארן لكم
וליכו: ⁵ ויצא נם בשעה הששית נם בהשיעית ויעש בדבר
זהו: ⁶ ויצא בשעת עשרה וימצא אחרים עמדים
ויאמר אליהם ומה אתם עמדים פה בטלים כל היום: ⁷
ואמרו לו כי לא שכר אותנו איש ויאמר אליהם לכו נם
אתם אל הכרם וכייש יתן לכם: ⁸ ויהי בערב ויאמר
בעל הכרם אל פקידיו קרא את הפעלים ושלם להם
את שכרם החל באחים ומכלה בראשונים: ⁹ ויבאו
הנסכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש אחד
10 ובבאה הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו נם
הם איש איש דינר אחד: ¹¹ ויהי בקחתם וילנו על בעל
הבית לאמר: ¹² אלה האחים לא עשו כי אם שעה
אתה ואתה השווים אלינו אשר סבלנו אתה כבד היום ואת
חמו: ¹³ ויען ויאמר אל אחד מהם רعي לא עשתקיך הלא
שכר דינר החנית עמי: ¹⁴ קח את שך ולך ואני רצוני
لتנת נם זהה الآخرון כמו לך: ¹⁵ הלא יכול לעשות
בשל רצוני האם תרע עינך על אשר טוב אני: ¹⁶ ככה
יהיו האחים ראשונים וראשונים יהיו תלמידים ויעשו

אני עשה אלה: 28 אבל מה דעתכם איש הזה ולו שני
בניים ויגש אל הראשון ויאמר בני לך היום ועבד בכרמי:
29 וירען ויאמר אינו אבא ואחריו כן חם וילך: 30 ויגש אל
השני וידבר כזאת נם אליו ויען ויאמר הנהי אדרני ולא
הליך: 31 מי משליהם עשה את רצון האב ויאמרו אליו
הראשון ויאמר להם ישוע אמן אמר אני לכם המוכסים
והזונות יקרמו אתכם לבוא אל מלכות האללים: 32 כי
יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם לו אבל
המוכסים והזונות הם האמינו לו ואתם ראייתם ולא שבתם
ההיה ויטע האיש כרם ויעש נדר סביב לו ויחצב יקב ויבן
מנדר בתוכו ויתנהו אל כרמיים וילך בדרך מרחוק: 34
ויהי בהגעה עת האסיף וישלח עבדיו אל הכרמיים לקחת
את פריו: 35 ויזייקו הכרמיים בעבדיו את זה הרכז ואת זה
החרנו ואת זה סקלו: 36 וויסוף שלח עבדים אחרים ורביט
מן הראשונים ויעשו ככה נם להם: 37 ובאחרונה שלח
אליהם את בנו באמרו מפני בני גנרו: 38 ויהי כראות
הכרמיים את הבן ויאמרו איש אל אחיו זה הוא היורש
לכלנו ונהרגנו ונאהזה בנהלתו: 39 ויזייקו בו וירחפו
אל מהויל כרם ויהרנו אותו: 40 והנה כבוא בעל הכרם
מה יעשה הכרמיים ההם: 41 ויאמרו אליו ירע לרעים
ויאבדם ואת הכרם יתן הכרמיים אחרים אשר ישיבו לו
את הפרי בעתו: 42 ויאמר יושע אליהם ה כי קרא לא
קראתם בכתובים אבן מסו הבונים היהת לראש פנה
מאת יהוה היהת ואת היא נפלאת בעינינו: 43 על כן אני
יאמר לכם כי תקח מכם מלכות האללים ותנתן לנו אשר
יעשה את פריה: 44 והונפל על האבן ההיא ישבר ואשר
חפלו עליו תשחקו: 45 ויהי כשמע הכהנים הנדולים
והפרושים את משליו ויבנו כי עליהם דבר: 46 ויבקשו
לחפשו אד יראו ומפני המנו העם כי לוביא השבחו:

22 ויען ישוע ויסוף דבר במשלים אליהם לאמור:
2 דומה מלכות השמיים למלך בשר ודם אשר עשה
חתנה לבנו: 3 ווישלח את עבדיו לקרא הקרוואים אל
החתנה ולא ابو לבוא: 4 ויסוף שלח עבדים אחרים
לאמר אמרו אל הקרוואים הנה ערכתי את סעודתי שורי
ומורייא טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה: 5 והם לא
שטו ללבם לאמת וילכו להם זה אל שרתו וזה אל מסחרו:

כאשר צוה אתם ישוע: 7 ויביאו את הארון ואת העיר
וישמו עליהם את בגדיהם וירכיבו עליהם: 8 ורב
ההמון פרשו את בגדיהם על הקרקע ואחרים כרתו ענפי
עצים וישטחום על הדרך: 9 והמן העם ההלכים לפני
ואחריו קראו לאמר הוועש נא לבן דוד ברוך הבא בשם
יהוה הוועש נא במרומיים: 10 ויהי באו ירושלים ותهام
כל העיר לאמר מי הוא זה: 11 ויאמרו המני העם זה
הוא הנביה ישוע מנצרת אשר בנהיל: 12 ויבא ישוע אל
מקדש האללים ויגרש משם את כל המוכרים והקונים
במקדש ויהפוך את שלוחות השלטנים ואת מושבות
מכרי הון: 13 ויאמר אליהם הנה כותב כי בית בית
תפליה יקרה ואתם שמתם אותו למערת פריצים: 14 וינשו
אליו עורים ופסחים במקדש וירפאים: 15 ויהי כראות
הכהנים הגדולים ווסופרים את הנפלוות אשר עשה
וاث הילדים הצעיקים במקדש ואמרם הוועש נא לבן דוד
ויחר להם: 16 ויאמרו אליו השמע אתה אשר אלה
אמרים ויאמר ישוע אליהם כן היכי קרא לא קראת מפי
עללים ויונקים יסדה עז: 17 ויעובם ויצא מחוץ לעיר אל
בית הני וילן שם: 18 ובבקר שב אל העיר והוא רעב: 19
וירא התאננה אחת על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה
מאומה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה מנק
ברוי עד עולם ותיבש התאננה פהאמ: 20 (אי g165) ויראו
התלמידים ויתמכו לאמר איך ייבש התאננה פהאמ: 21
ויען ישוע ויאמר אליהם מסתפקים לא לבך כמעשה התאננה
לכם אמונה ואינכם מסתפקים לא לבך כמעשה התאננה
זו זאת תעשו כי נם באמרכם אל ההר הזה הנשא והעתק
אל תוך הים היו תהיה: 22 וכן אל אשר תשאלו בחפלה
ואתם מאמינים תקחו: 23 ויבא אל המקדש ויהי בלמדו
שם וינשו אליו ראשי הכהנים וקוני העם ויאמרו באיו זו
רשות אתה עשה אלה ומני נתן לך הרשות הזאת: 24 ויען
ישוע ויאמר אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד
אשר אם תגידו אותו לי נם אני אגיד לכם באיו זו רשות
אני עשה אלה: 25 טבילה יוחנן מאיין היה המן השמיים
אם מבני אדם ויחשבו לבבם לאמר: 26 אם נאמר מן
הشمיים יאמר אלינו מודיע אפוא לא האמונתם לו ואם
נאמר מבני אדם יראים אנחנו את המן העם כי כלם
חשבים את יהוחנן לנביא: 27 ויענו אתה ישוע ויאמרו לא
ידענו ויאמר אליהם נם אני לא אמר לכם באיו זו רשות

6 והנשאים תפשו את עבדיו וויתעללו בם ויהרגנו: 7 ויקנף המלך וישלח צבאותיו ויאבד את המרכזים ההם ואת ערים שרכ בASH: 8 או אמר אל עבדיו הEN החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראים לה: 9 ולכן נא אל ראשי הדריכים וכל איש אשר מצאו קרא לכו נא אל העבדים ההם אל הדריכים ואספו את כל אשר מצאו נס רעים נס טובים וימלא בית החתנה מסכימים: 10 ויהיו כבאו המלך לדראות את המסכימים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי החתנה: 11 ויאמר אליו רعي איכה באת הננה ואני לך בגדי החתנה ויאלם: 12 ויאמר המלך למשרתים אסרו ידייו ורגליו ונשאתם והשליכתם אותו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחрак השנים: 13 כי רכבים הם הקרים ומעטים הנבחרים: 14 כי רכבים הם הקרים ומעטים ערבע עיר איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו:

23 או ידבר ישע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר: 1 על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים: 2 ולכן נא כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואני עשים: 3 כי אסרים מושאות כבדים ועمسים על שם האנשים ולא יאכו להניעם אף באצבעם: 4 וועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את תפליהם ומגדלים את ציציותיהם: 5 ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסת: 6 ואת שאלות שלום בשוקים ואת תקראו רבבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחיהם כלכם: 7 ואל תקראו אב לאיש מכם על האדרמה כי אחד הוא אביכם אשר בשם: 8 נם אל תקראו מנהיגים כי אחד הוא מנהיגם המשיח: 9 והנהROL בכם יהי לכם למשרת: 10 כל המרומים את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומים: 11 אך אוילם הסופרים והפרושים החנפים כי סנרים אתם לפני האדם את מלכות השמיים הן אתם לא תבואו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא: 12 אוילם הסופרים והפרושים החנפים כי בלעים אתם את בתי האלמנות ומאריכים בתפללה למראה עין תחת זאת משפט על יתר תקו: 13 אוילם הסופרים והפרושים החנפים כי סובבים אתם בים ובוכשה למען ניר אחד וכי יתנויר תעשו אותו לבן ונחנם כפלים יותר מכם:

בדבר: 14 וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדים לאמר רבבי ידענו כי איש אמת אתה ותורה באמת את דרך אלוהים ולא תנויר מפני איש כי אין מכך פניו אדם: 15 ולכן הנירה נא לנו את דעתך הנכון לנו לתה מס אל הקיסר אם לא: 16 וישיע ידע את רשותם ויאמר החנפים מה תנוטנו: 17 הריאני את מטבחם המס ויביאו לו דינר: 18 ויאמר אליהם של מי הזרה הזאת והמכתב אשר עליו: 19 ויאמרו אליו של הקיסר ויאמר אליהם לנו לנו תנויר את אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים: 20 ויכנעם את זהה תמו ויעזבזו וילכו להם: 21 ביום והו נגש אליו צדוקים האמרם כי אין תחיה המתים וישאלו אותו לאמר: 22 רבי הEN משה אמר איש כי ימות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו ותקום זרע לאחיו: 23 ואתנו הEN שבעה אחיהם והראשון נשא אשה וימת וזרע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו: 24 וכמו כן נם השני וכן נם השישי עד השבעה: 25 ואחריו כלם מותה נם האשה כי עתה בתחיה המתים למי מן השבעה תהיה לאשה כי כלם הותה: 26 וויען ישע ויאמר להם טעם אתם באשר כהן הותה: 27 ואחריו כלם מותה נם האשה כי איןכם יודיעם את הכתובים נס את נברות האלהים: 28 כי בתחיה המתים לא ישאו נשים ולא נשאנה כי אם כמלאי אליהם בשם יהו: 29 ועל דבר תחיה המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפי האלהים לאמור: 30 אגדי אלהי אברהם אלהי יצחק אלהי יעקב והוא אגדי אלהי המתים כי אם אלהי החיים: 31 ווישמע

39 כי אני אמר לכם ראה לא תראוני מעתה עד אשר אמרו ברוך הבא בשם יהוה:

24 **וַיֵּצֵא יְשׁוּעָמֶן הַמְּקֹדֵשׁ לְלִכְתָּה לְדֶרֶךְ וַיָּגַשׁ תַּלְמִידִיו לְהָרָאָתוֹ אֶת כָּל אֱלֹהָה אָמַן אָמַר אֲנֵי לְכֶם לֹא תִשְׁאַר פָּה הָרָאִתִּם אֶת כָּל אֱלֹהָה אָמַן אָמַר אֲנֵי לְכֶם לֹא תִשְׁאַר פָּה אָבִן עַל אָבִן אֲשֶׁר לֹא תִתְפַּרְקֵךְ: 3 וַיֵּשֶׁב עַל הַר הַזִּוְיטִים וַיָּגַשׁ אֶלְיוֹן הַתַּלְמִידִים לְבָדֵם וַיֹּאמֶר אָמַר נָא לְנוּ מִתְּהִיה זֹאת וְמָה הָוָא אֶת בָּאָקָד וְאֶת קָצְעַת הַעוֹלָם: 4 וַיָּעַן יְשׁוּעָה וַיֹּאמֶר לְהֶם רָאוּ פָנֵי יִתְהַעַת אַתֶּם אִישׁ: 5 כִּי רַבִּים יִבּאוּ בְשָׂמֵי לְאמֹר אֲנֵי הוּא הַמָּשִׁיחַ וְהַתְּעוּ רַבִּים: 6 וְאַתֶּם עִתִּידִים לְשִׁמְעַת מִלְחָמֹת וְשִׁמְעוֹת מִלְחָמָה רָאוּ פָנֵי 7 כִּי בְּהַלּוּ כִּי הָיוּ תְּהִיה כָּל זֹאת אַךְ עַדآن קָצְעַת: 8 כִּי יִקּוּם נָנוּ גָּנוּ וּמִמְלָכָה עַל מִמְלָכָה וְהָיוּ רַעַב וְדָבָר וְרַעַש הַנָּהָרָה: 9 וְכָל אֶלְהָה רַקְאַת הַחֲבָלִים: 10 אָז יִמְשֹׁרְךָ רַבִּים יִקְמוּ וְהַתְּעוּ וְשָׁנָאוּ אִישׁ אֲחִיו: 11 וּנְבִיאֵי שָׁקֵר רַבִּים יִקְמוּ וְהַתְּעוּ רַבִּים: 12 וּמִפְנֵי אֲשֶׁר יַרְבֵּה הַרְשָׁעָה תִּפְגַּן אֶתְכֶם רַבִּים: 13 וְהַמְּחַכָּה עַד עַת קָצְעַת הָוָא יוֹשֵׁעָ: 14 וְתִקְרֵא בְשָׂורת הַמְּלָכָות הַזֹּאת בַּתְּבִלָּה כָּלָה לְעָדוֹת לְכָל הַגּוֹנוֹת וְאֶחָר בְּבָאָקָד: 15 לְכָן כִּאֲשֶׁר תְּרָאוּ שְׁקוֹעַ מִשְׁמָם הָאָמָר עַל יְדֵי דָנִיאֵל הַגְּבִיא עַומְדָה בַּמְּקוֹם קְדֵשׁ הַקָּרְא אַבְין: 16 אוֹ נָסָנוּ נָסָנוּ אֲנָשִׁי יְהוָה אֶל הַהָרִים: 17 וְאֲשֶׁר עַל הַגָּנוּ בְּיָמֵינוּ הַשְׁאָת אֲתִיכְלִיבָוּ: 18 וְאֲשֶׁר בְּשָׁדָה אֶל יִשְׁבָּא לְיָד לְשָׁאת דָבָר מִבְּתוֹן: 19 וְאֲוֹי לְהָרוֹת וּלְמִינִיקֹת הַבִּיתָה לְשָׁאת אֲתִיכְלִיבָוּ: 20 אַךְ הַתְּפִלָּלוּ אֲשֶׁר מִנְסְתָכְם לְאֶתְהִיה בַּיּוֹם הַהִם: 21 כִּי אָוּזְהִיה צְרָה גְּדוּלָה אֲשֶׁר כִּמְהוּ לְאֶתְהִיה מִרְאִשְׁתַּת הָעוֹלָם עַד עַתָּה וּכְמוּהָ לְאֶתְהִיה עַד: 22 וְלֹאָלֶא נִקְצְרוּ הַיָּמִים הַהִם לֹא יֹשַׁע כָּל בָּשָׁר אַךְ לְמַעַן הַבְּחִירִים יִקְצְרֹר הַיָּמִים הַהִם: 23 וְכִי אָמַר אֲלֵיכֶם אִישׁ בְּעַת הַחְדִיא הַנָּהָרָה בְּהַמִּשְׁיחָ אָנוּ שֶׁם אֶל הַאָמִינוֹ: 24 כִּי יִקְמוּ מִשְׁיחִי שָׁקֵר וּנְבִיאֵי שָׁקֵר וַיְתַנוּ אֶתְהָרָות נְדָלוֹת וּמוֹפְתִים לְמַעַן הַתְּעוּת אֲפָקָת הַבְּחִירִים אֲםִיכָלֶל: 25 הַנָּהָרָה גְּדוּלָה לְכֶם: 26 לְכֶן כִּי יֹאמְרוּ אֶלְיכֶם הַנָּהָרָה בְּמִדְבָּר אֶל תֵּצֵא הָנוּ בְּחִדְרִים אֲלֵיכֶם תֵּצֵא הָנוּ בְּכֶרֶק הַוּצָא מִזְוְרָחָ וּמִאָרָע עַד מִעָרָב כִּי יְהִיה נָם בּוֹא שֶׁל בְּנֵי האָדָם: 28 כִּי בְּאֶשְׁר הַחְלֵל שֶׁמֶן יִקְבְּצֵוּ**

16 אוּי לְכֶם מִנְהָלִים עֲוֹדִים הָאָמְרִים הַנְּשָׁבָע בְּהִיכָּל אַיִן אָתָּה מְאֻוָּה וְהַנְּשָׁבָע בְּהִיכָּל הַיְהִינָּא אֲשֶׁר אַתְּ הַחִיכָּל הַמְּקֹדֵשׁ אֶת הַזֹּהָב: 18 וְאַמְרָתָם הַנְּשָׁבָע בְּמִזְבֵּחַ אֲנֵי מְאֻוָּה וְהַנְּשָׁבָע בְּקָרְבָּן אֲשֶׁר עַלְיוּ אֲשֶׁר אַתְּ הַחִיכָּל הַכְּסִילִים וְהַעֲוֹדִים כִּי מָה הָוָא הַגְּדוּלָה אֲמִתָּה כִּי מִזְבֵּחַ הַמְּקֹדֵשׁ אֶת הַקָּרְבָּן: 20 לְכָן הַנְּשָׁבָע בְּמִזְבֵּחַ נִשְׁבָּע בְּוֹכְל אֲשֶׁר עַלְיוּ: 21 וְהַנְּשָׁבָע בְּהִיכָּל נִשְׁבָּע בְּוֹכְל בְּתוּכוֹ: 22 וְהַנְּשָׁבָע בְּשָׁמָוֹן נִשְׁבָּע בְּכֶסֶת אֲלֹהִים וּבְשָׁוֹן בְּתוּלוֹ: 23 אוּי לְכֶם הַסּוּפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים וּבִשְׁבָּע עַלְיוּ: 24 מִנְהָלִים עֲוֹדִים הַמְּסִנְנִים אֶת הַוּתוֹשׁ וְהַחֲסֵד וְהַתְּנוּחוֹ אֶת הַחִמּוֹרָת בְּתֹרַה אֶת הַמִּשְׁפָּט וְאֶת הַחֲסֵד וְאֶת הַאֱמֹנוֹנָה וְהִיא לְכֶם לְעָשָׂות אֶת אֱלֹהָה וְלֹא לְהִנֵּחַ נָם אֶת אֱלֹהָה: 24 מִנְהָלִים עֲוֹדִים הַמְּסִנְנִים אֶת הַוּתוֹשׁ וְבְלָעִים אֶת הַגְּמָלָה: 25 אוּי לְכֶם הַסּוּפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים כִּי מִתְּהִרְמִים אֶתְכֶם בְּנֵי הַכּוֹס וְהַקְּרָעָה מִחוֹזָן וְתוֹכוֹ מְלָא נּוּל וְפֶרֶצִוֹת: 26 פְּרוֹשָׁע עֹזֶר טָהָר בְּרִאָשׁוֹנָה אֶת תַּוְךְ הַכּוֹס לְמַעַן תַּהְהַר נָם מִחוֹזָן: 27 אוּי לְכֶם הַסּוּפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים כִּי דִמְיָם אֶתְכֶם לְקָבְרִים הַמִּסְדִּים הַגְּרָאִים נָאִים מִחוֹזָן וְתוֹכָם מְלָא עַצְמֹת מְתוּם וְכָל טָמָא: 28 כֹּכֶה נָם אֶת מִחוֹזָן נָאִים כְּצִדְקִים אֶל בְּנֵי אָדָם וְתוֹכָם מְלָא חֲנִפָּה וְאוֹן: 29 אוּי לְכֶם הַסּוּפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים הַחֲנִפִּים כִּי בּוֹנִים אֶת קָבְרֵי הַנְּבִיאִים וְתוֹפְפּוֹ אֶת מִצְבֹּתָ קָבְרוֹת הַצְּדִיקִים: 30 וְאַמְרָתָם אֶם הַיְיָנוּ בַּיּוֹם אֲבוֹתֵינוּ לֹא הִתְהַהֵה יָדָנוּ עַמְּדָנוּ לְשָׁפֵךְ דָם הַנְּבִיאִים: 31 וּבְכָן תִּعְדּוּ עַל נְשָׁכָם כִּי בְּנֵים אֶת לְדוֹצָחֵי הַנְּבִיאִים: 32 אָךְ אַתְּ מְלָא סָתָּא אֶבְוֹתֵיכֶם: 33 נְחַשִּׁים אֶתְכֶם יְלִדי הַצְּפָעָנוֹם אֲיכָה תִּמְלַשְׁו מִדְיָן נִיהָנָם: 34 לְכָן הַגְּנִי שְׁלָח לְכֶם נְבִיאִים וְחֲכָמִים וְסּוּפְרִים וּמֵהֶם תִּהְרֹגְוּ וְתִצְלֹבּוּ וּמֵהֶם תִּחְכַּם בְּשָׁתִים בְּכִתְבֵּנִיּוֹתֵיכֶם וְתִרְדְּפּוּם מִעֵיר לְעֶרֶב: 35 לְמַעַן יִבָּא עַלְיוֹכְם כָּל דָם נְקִי הַנְּשָׁפֵךְ בָּאָרֶץ הַבְּל הַצְּדִיקָעַד עַד דָם זְכִירָה בְּנֵן בְּרִכְתָּה אֲשֶׁר רְצָחָת אַוּתוֹ בֵּין הַחִיכָּל וְלִמוֹזָבָח: 36 אָמַן אָמַר אֲנֵי לְכֶם בְּאֵיכָא תֵּלְאַה עַל הַדָּרְרוֹ הַזָּהָב: 37 יְרוּשָׁלָם יְרוּשָׁלָם תִּרְחַזְתָּא בְּנֵיךְ אֶת הַשְׁלֹחוֹת אֲלֵיהֶם כַּמָּה פָעִים תִּרְצַחְתָּא בְּנֵיךְ אֶת תְּרִינְגָּלָה הַמִּקְבְּצָת אֶת אֶפְרָהִיה תִּחְתַּחְתְּנִפְתָּחָה וְלֹא אָבִיהם: 38 דָהָה בַּיְתָכֶם יַעֲזֵב לְכֶם שְׁמָם:

החתן צאינה לקראותו: 7 או התעווררו כל העلمות הhone וויטבנה את נרותהן: 8 והאמרנה הכסילות אל החכמתה תננה לנו מושגנו כי יכנו נרותהנו: 9 ועתעינה אל המוכרים וקננה לבן: 10 ויהי בעת לכתן לקנות יבוא החתן והנכנות ללבת באו אותו אל החתנה ותנסגר הדלת: 11 ואחריו בן באו גם שאר העلمות והאמרנה אדרנו אדרנו פתח לנו: 12 וויען ויאמר אמן אמר אני לבן לא ידעת אתך: 13 לבן שקדו כי אינכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם: 14 כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכשו: 15 ואיש כפי ערכו ומחזר וסע משם: 16 וילך האיש הלהקח חמש כקרים וליה שטים וליה אחת לכל איש ויתן ליה חמש כקרים וליה שטים וליה אחת לכל איש 17 וכן הלהקח שטים נם הוא הרוחה שתים אחרות: 18 אך לך החאת הלהקח ויחפר באדמה ויטמן את כסף אדרנו: 19 ואחריו ימים רבים בא אדרני העברים ההם ויעש השבון עמהם: 20 וינש הלהקח חמש הקרים ויבא חמש כקרים אחרות לאמיר אדרני חמש כקרים מסרת לי הנה חמש כקרים אחרות בהן: 21 ויאמר אלוי אדרנו כן העבר הטוב והנאמן כי במעט נאמן היה ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדריך: 22 וינש נם לך הקרים ויאמר אדרני כקרים מסרת לי הנה כקרים הרוחתי בהן: 23 ויאמר אלוי אדרנו היטבת העבר הטוב והנאמן בזעיר נאמן היה ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדריך: 24 וינש נם הלהקח את הקרים האחת ויאמר אדרני יעדתך כי איש קשה אתה קוצר באשר לא זורע וכנס מאשר לא פורת: 25 ואירא ואילך ואטמן את ככרך באדמה ועתה הא לך את אשר לך: 26 וויען אדרנו ויאמר אלוי העבר הרע והעצל אתה ידעת כי קוצר אנכי באשר לא זורע וכנס מאשר לא פורתו: 27 לבן היה עלייך לחת את כספי לשלהנים ואני בבואי הייתי לך את אשר לי בתרכיבת: 28 על כן שאו ממננו את הקרים ותנו אל האיש אשר לו עשר הקרים: 29 כי כל איש אשר יש לו ניתן לו ויעדרף והאיש אשר אין לו נם את אשר לו יקח ממן: 30 ואת עבר הבלתי השליך אל החשך החיצון שם תהיה היללה ותרק הימים: 31 ויהי כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדשים עמו ישב על כסא כבודו: 32 ונאפסו הנשרים: 29 ומיד אחריו צרת הימים ההם תחשך המשמש והיריח לא נזיה אורו והכוכבים יפלל מון השמים וכחות השמים יתמוטטו: 30 או אות בן האדם יראה בשמים וספדו כל משפחות הארץ וראו אות בן האדם בא עם עני השמים נבורה וכבוד רב: 31 וישלח את מלאכיו בקהל שופר גדו ויקבזו את בחיריו מארבע הרוחות למקרה השמים ועד קצה השמים: 32 למדנו נא את משל התהנה כאשר יرتبط ענפה ופרחו עליה וידעתם כי קרוב הקץ: 33 וכן נם אתם בראותכם את כל אלה דשו כי קרוב הוא לפתח: 34 אמן אמן אני לכם כי לא עבר הדור הזה עד אשר יהיה כל אלה: 35 השמים והארץ יעברו ודבריו לא יעברו: 36 אך היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה נם לא מלאכי השמים בלהי אבי לבודו: 37 וכי כמו המבול היו אכלם ושתים נשאים ונתנים אתן לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבהה: 38 ולא ידעו עד בוא המבול וישחת את כלם כי יהיה נם בואו של בן האדם: 40 או יהיו שנים בשדה אחד אסף ואחר יזוב: 41 שתים טוונות ברחים אחת תאסף ואחת תעוז: 42 לבן שקדו כי אינכם יודעים בא זו שעה יבא אדרנו: 43 ואת הבני אשר לו ידע בעל הבית בא זו אשמורה יבא הנגב כי עתה שקד ולא נחיה לחתר את ביתו: 44 לבן היו נכונים נם אתם כי בשעה אשר לא תדמו יבוא בן האדם: 45 מי הוא אפוא העבר הנאמן והונבן אשר הפקידו אדרנו על בני ביתו לחת להם את כלם בעתו: 46 אשורי העבר לבבו בשש אדרני לבוא: 49 ויהיל להכות את חבירו ואכל ושזה עם הסובאים: 50 בוא יבוא אדרני העבר הדוא בזעם לא צפה ובשעה לא ידע: 51 ווישוף אתו וישם את חלקו עם החנפים שם תהיה היללה וחרק הימים:

25 או תדרמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותהן ותצאננה לקראת החתן: 2 חמש מהן היו חכמתה וחמש כסילות: 3 הכסילות לךו את הנרות ולא לקחו עמהן שמן: 4 והחכמתה לךו שמן בכליהן ואת נרותהן: 5 וכואשר בשש החתן לבוא ותגמינה כלן ותרדמנה: 6 ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה

לפניהם כל הנינים והפרד בינוותם כאשר יפריד הרעה את הכבשים מן העתודים : 33 והציג את הכבשים לימון ואות העתודים לשמאלו : 34 או יאמר המלך אל הנצבים לימיינו בא ברוכי אבי ורשו את המלכות המוכנה לכם מן הсад העולם : 35 כי רעב היהיו ותאכלי צמא היהו ותשקוני גר היהיו ותאשפוני : 36 ערום ותכסני חוליה ותבקרוני במשמר היהיו ותבאאו אליו : 37 וענו הצדיקים ואמרו אדניינו מתי ראיוך רעב וככלכלך או צמא ונשקה אותו : 38 ומתי ראיוך גר ונאפק או ערום ונכסך : 39 ומתי ראיוך חוליה או במשמר ונבא אליך : 40 והממלך ענה ויאמר אליהם Amen אמר אנו לכם מה שעשיתם לאחד מהז הצעירים האללה לי עשיהם : 41 ואז יאמר נם אל הנצבים לשמאלו לכט מעלי אתם האדרורים אל אש עולם המוכנה לשטן ולמלאכיו : (aiōnios g166) כי רעב היהיו ולא האכלתם אותו צמא היהו ולא השקיתם אותו חוליה ובמשמר ולא בקרתם אותו : 44 וענו נם הם ואמרו אדניינו מתי ראיוך רעב או צמא או גר או ערום או חוליה או במשמר ולא שרתווך : 45 או ענה אתם לאמר Amen אמר אני לכם מה שלא עשitem לאחד מן הצעירים האללה נם לי לא עשיהם : 46 וילכו אלה למעצתם עולם והצדיקים לחי עולם : (aiōnios g166)

26 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו : 2 אתם ידעתם כי אחרי ימים יהיה הפסח ובן האדם ימסר להצלב : 3 ויקחלו הכהנים הגדולים והספירים ווקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא : 4 ווועציו ייחדו לתפש את ישוע בערמה ולהימתו : 5 ויאמרו אך לא בחג פון תחיה מהומה בעם : 6 ויהי בהיות ישוע בית הינו בכית שמעון המצרע : 7 ותקרב אליו אשה וביריה פר שמן יקר מאד ותצק על ראשו בהשכו על השלחן : 8 ויראו התלמידים ויתרעו לאמר על מה האבור הזה : 9 כי השמן הזה היה ראיוי להמכר במחיר רב ולחתו לעניים : 10 וירע ישוע ויאמר אליהם למה חנו את האשה הלא מעשה טוב עשתה עמידי : 11 כי עניים תמייד עמכם ואנכי איני אהכם תמייד : 12 כי אשר שפכה את השמן הזה על גופי לחתן אותו עשתה זאת : 13 Amen אמר אני לכם באשר תקרה הבשורה מהתו

בך אלה: 63 וישוע החריש וייען הכהן הנדרול ויאמר לו
משביעך אני באלהום חיים שאתה אמר לנו אם אתה הוא
המשיח בן האלהום: 64 ויאמר אליו ישוע אתה אמרת
אבל אני אמר לכם כי מעתה תראו את בן האדם ישב
למיון הנבורה ובא עם עניינו השמיים: 65 ויקרע הכהן
הנדרול את בנדיו ויאמר הוא נדר ומה לנו עוד לבקש
עדים הנה עתה שמעתם את נדרפו: 66 מה דעתכם ויענו
ויאמרו איש מות הוא: 67 וירקו בפניהם ויכחו באנדרוף
ואחרדים הכהן על הלהי: 68 ויאמרו תנבא לנו המשיח מי
הוא המכחה אותך: 69 ופטروس ישב מוחזק בבית בחצר
ותגש אליו שפחה לאמר נם אתה היה עם ישוע הנגליי:
70 ויכחש בפניהם כלם לאמר לא ידעת מה אתה אמרת: 71
ויצא אל פחה השער ותרא אותו אהרת ותאמר לאנשי
אשר שם נם זה הוה עם ישוע הנגליי: 72 וויסוף לכך
וישבע לאמר לא ידעת את האיש: 73 וככמעת אחריו כן
וינשו העדרדים שם ויאמרו אל פטרוס אמרת כי נם אתה
מהם כי נם לשונך מגלה אותך: 74 ויחל להחרדים את
נספו ולהשבע לאמר לא ידעת את האיש ומיד קרא
התרנגול: 75 וויכר פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו
לאמר בתרם יקרא התרנגול תכחש כי שלש פעמים
ויצא החוצה וימדר ברכבי:

27 ויהי לפנות הבקר ויתיעצו כל ראשי הכהנים ווקני
העם על ישוע להמיתו: 2 ויאסרו אותו וויליכחו מושם
וימסרדו אל פונטוס פיליטוס והגנוון: 3 וירא יהודיה
המסר אותו כי הרשיעו וייחם וישב את שלשים הכסף
אל הכהנים הנדרולים והזקנים לאמר: 4 חטאתי כי דם
נקוי הסנרטוי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה: 5
וישליך את הכסף אל ההייל ייפן וילך ויתנק: 6 ויתנק
ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכוון לנו לחתנו אל
ארון הקרבן כי מחריד דמיים הו: 7 ויתיעצו ויקנו בו
את שדה היוצר לקבורת הגרים: 8 על כן שם השדרה
ההוא שדה הדם עד היום זה: 9 אז נתמלא מה שנאמר
ביד ירמיה הנביה ויקחו שלשים הכסף אדר הירק אשר
יקר מעלה ישראל: 10 ויתנו אתם אל שדה היוצר
כאשר צוינו יהוה: בו וישוע העמד לפני הגנוון וישאלו
הגנוון לאמר אתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע
אתה אמרת: 11 וידברו עליו שטנה הכהנים הנדרולים

יכול להיות תעביר נא מעלי הocus זו את אך לא כרצוני
כיא אם כרצונך: 40 ויבא אל התלמידים וימצאים ישנים
ואמר אל פטרוס הנה לא היה ביכלהם לשקר עמי
שעה אחת: 41 שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיך זה
הרוח היא חפצה והבהיר הוא רפה: 42 וויסוף ללכת לו
שנית ויתפלל לאמר אבוי אם לא תוכל הocus זו את עבר
מנמי מבלי שתותי אתה יהי כרצונך: 43 ויבא וימצאים
גם בפעם זו את ישנים כי עיניהם היו כבדות: 44 ווינויהם
ויסוף לכת ויתפלל שלישית באמרו עוד הפעם בדבר
זהו: 45 ויבא אל התלמידים ויאמר אליהם נמו מעתה
ונוחו הנה השעה קרובה ובין האדים נמסר לידי חטאיהם:
46 קומו ונלכה הנה הלאך וקרב המסר אוטו: 47 עודנו
מדבר והנה בא יהודיה אחד מושנים העשר ועמו המן
רב ברחבות ובמקלות מאת ראש הכהנים ווקני העם:
48 והמסר אותו נתן להם אוט לאמר האיש אשר אשקחו
זה הוא תפשו: 49 ומיד נשא אל ישוע ויאמר שלום לך
רבי ווינשך לך: 50 ויאמר אליו ישוע רעי על מה באת
וינשו וישלחו את יריהם בישוע שלח ידו וישלף חרבו
אחד מן האנשים אשר עם ישוע שלח ידו וישלף חרבו
ויר את עבר הכהן הנדרול ויקצץ את אונו: 52 ויאמר אליו
ישוע השב את חרבך אל תערה כי כל אחד חרב בחרב
יאבדו: 53 או הייחשב לך כי לא יכולתי לשאל עתה
מאכבי והוא יצוה לי יותר מושנים עשר לנזונות של
מלכים: 54 ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה
תהייה: 55 בשעה ההיא אמר ישוע אל המן העם בעל
פרץ יצאתם בחירותם ובמקלות להפנוי ויום הימי
ישב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם כי: 56 וכל
זאת היהת למלאת כתבי הנביאים או עזובו התלמידים
כלם וינסו: 57 והางשים אשר נקחלו שם הספרים והזקנים:
קופא הכהן הנדרול אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הנדרול
ופטروس הלאך אחריו מרחוק עד להראות את אהרת
הדבר: 59 והכהנים הנדרולים והספרים וכל הסנדראין
בקשו עדות שקר בישוע להמיתו ולא מצאו: 60 ואף
בעמד שם עדי שקר רבים לא מצאו ובאחרונה נחשו שני
עדיו שקר: 61 ויאמרו זה אמר יש ביכלהי להרס את
היכל האלהים ולשוב לבנותו בשלשת ימים: 62 ויקם
הכהן הנדרול ויאמר אליו האין משיב דבר על אשר ענו

וינוינו את ראשם: 40 ויאמרו אתה החרס את ההייל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב: 41 וכן הליינו נם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר: 42 את אחרים הושיע ועצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראלי הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמון בו: 43 בטהบาลיהם עתה יפלטו אם חפץ בו כי אמר בן האלהים אני: 44 וגם הפריצים הנצלבים אותו חרפהו בדברים האלה: 45 ומשעה הששית היה חישך על כל הארץ עד השעה התשיעית: 46 וכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקהל נדול אליו למה שבקתני ותרנונו אליו אליו למה עזבני: 47 ויאמרו מקצת העמדים שם כשמעם אתה זאת לאמר אל אליו הוא קורא: 48 וימחר אחד מהם וירץ ויקח ספונ וימלא אותו חמצן וישמו על קנה וישקו: 49 ושאר האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליו ל嘲ו להושיעו: 50 וישוע הוסיף לקרה בקהל נדול ותצא רוחו: 51 והנה נקראה פרכת ההייל מלמעלה למטה לשנים קרים וארץ נרעשה והסלעים נבקעו: 52 ובהקרים נפתחו ורבים מנותות הקדרושים ישי אדרות עפר נערו: 53 ויצאו מן הקברים אחרי הקיצו ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים: 54 וושר המאה והאנשים אשר אותו השמדים את ישוע כראותם את הרעש ואת אשר נהיתה נבכהלו מאר ויאמרו אכן זה היה בן האלים: 55 ותהיינה שם נשים רבות הראות מרוחק אשר הלבו אחורי ישוע מן הגליל לשתרתו: 56 ובתוכן מרים המנדלית ומרים אם יעקב וויסוי ואם בני זבריה: 57 ויהי בערב ויבא איש עשיר מן הרמותים ושמו ויסוף וגמ הוא היה מתלמידי ישוע: 58 ויגש אל פילטוס לשאל את גנית ישוע ויצו פילטוס כי תנתן לו: 59 ויהיך יוסוף את הגנית וירך אותה בסדין טהור: 60 ווישמה בקר הרחיש אשר חצב לו בסלע ויגל אבן נדולה על פתח הקבר וילך לו: 61 ומרים המנדליות ומרים האחרת היי ישבות שם ממול הקבר: 62 ויהי מחרת ערב השבת ויקחלו הכהנים קומ אקום: 63 ולכן צוה נא ויסכר מבוא הקבר עד היום השלישי פן יבוא תלמידיו בלילה וננהכו ויאמרו אל העם הנה קם מן המתים והיתה התרומות האחרונה רעה מן הראשונה: 65 ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי והזקנים והוא לא ענה דבר: 13 ויאמר אליו פילטוס האינך שמע כמה הם מעדים בר: 14 ולא ענה אף דבר אחד ויתמה ההמנון עד מואד: 15 ומנהג ההמנון היה לפטר לעם בכל חן אסיר ידווע ושמו בר אבא: 16 ובעת ההיא היה להם אסיר ידווע ושמו בר אבא כי אפשר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משה: 18 כי ידע אשר רק מקנה מסרו אותו: 19 וכי ישבתו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניית הרבה הרים בחלים: 20 והכהנים הנדרלים והזקנים פתו את המן העם לשאל להם את בר אבא ולאבד את ישוע: 21 ויען הגמןון ויאמר אליהם את מי משניהם חփזו כי אפשר להם ויאמר את בר אבא: 22 ויאמר אליהם פילטוס ומה לכם ויאמר את בר אבא: 23 העשה לישוע הנקרא בשם מישיח ויענו כלם יצלב: 24 ויאמר ההמנון מה אפוא הרעה אשר עשה וויסיפו עוד צעק לאמר יצלב: 24 ויהי כראות פילטוס כי לא יועיל מואמה ורבתה עוד המהודה ויה מים ורוחץ את ידי לעני העם ויאמר נקיancy מדם הצדיק הזה אתם תראו: 25 ויענו כל העם ויאמר דמו עליינו ועל בינו: 26 או פטר להם את בר אבא ואת ישע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: 27 ויקחו אנשי הצבא אשר להמנון את ישוע ויביאו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הנדרוד: 28 ויפשטו אותו את בנדיו ווועטפו מעיל שני: 29 וירגנו קצינים ויעשו עתרת וישמו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ווילצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: 30 וירקנו בו ויקחו את הקנה ויכחו על דראשו: 31 ואחריו התלצצם בו הפשיטו אותו את המעל וילבישו את בנדיו ווילכחו לצלב: 32 ויהי בזאתם וימצאו איש קורני ושמו שמעון ויאנסו אותו לשאת לו את צלבו: 33 ויבאו אל המקום הנקרא גלגולתא הוא מקום גלגולת: 34 ויתנו לו לשותה חמצן מזון במרורה וויטעם ולא אבה לשותה: 35 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בנדיו ונורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בנדיו להם ועל לבושי פילו נורל: 36 וישבו שם ווישמרו אותו: 37 וישמו את דבר אשמתו כחוב ממעל בראשו והוא ישוע מלך היהודים: 38 ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: 39 והערבים נדרפו אותו

משמר לכו סכרוו כדרעתכם : 66 וילכו ויסכרו את מבוא
הקרב ויהתמו את האבן ויעמידו עליו את המשמר :

28 ואחרי מוצאי השבת כשהאר לאהד בשבת באה
מרים המנדרליות ומורים האחרת לראות את הקבר : 2
והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמיים
וינש ויגל את האבן מן הפתח וישב עליה : 3 ויהי מראתו
כברך ולבושו לבן כשלג : 4 ומפזרו נבاهלו השמרים
ויהיו כמתים : 5 ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל
תיראן הן ידעתיכי את ישוע הנצלב אתן מבקשות : 6
איןנו פה כי אם כאשר אמר באנה ראייה את המקום אשר
שכוב שם האדון : 7 ומחרתן לлечת ואמרתן אל תלמידיו
קי אם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם
תראתו הנה אמרתי לך : 8 ותמהרנה לצאת מן הקבר
ביראה ובשמה נדוליה ותרצנה להגיד לתלמידיו : 9
הנה הלבות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליו
ויאמר שלום לך ותגשנה ותאוזנה ברגליו ותשתחווין
לו : 10 ויאמר אלהין ישוע אל תיראן לכנה והגיד לאחוי
וילכו הגלילה ושם יראוני : 11 ויהי בлечתן והנה אנשים
מן המשמר באו העירה וינוידו לראשי הכהנים את כל
הנעשה : 12 ויקחו עם הזקנים וויתרעו ויתנו כסף לרוב
אל אנשי הצבא לאמר : 13 אמרו כי באו תלמידיו ליליה
ויננוו אותו בהיוותנו ישנים : 14 ואם ישמע הדבר לפני
ההמון אנחנו נפיסחו והיותם בעלי פחד : 15 ויקחו את
הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא השמואה הזאת בין
היהודים עד היום זהה : 16 ועשתו עשר התלמידים הלו
הגלילה אל ההר אשר צום ישוע : 17 ויהי כראותם אותו
וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם : 18 ווינש ישוע וידבר
אליהם לאמור נתן לי כל שלטן בשמות ובארץ : 19 לכו
ועשו לתלמידים את כל הנויים וטבלתם אותם לשם האב
והבן וروح הקדרש : 20 ולמדתם אותם לשמר את כל אשר
ציויתי אתכם והנה אני אתכם כל הימים עד קץ העולם

אמן : 165(g)

בכל מקומות ארץ הניל: ²⁹ ויהי אחרי צאתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המונה ויעקב וויתנן עם: ³⁰ וחוותם שמעון שכבה אוחזת הקדחת וימחרו לדבר אליו עלייה: ³¹ וונש ויאחז בירדה ויקימה ותרף ממנה הקדחת פתא ותשורת אותן: ³² ויהי בערב כבוא השמש ויבאו אליו את כל החולים ואות אוחזוי השדים: ³³ וכל העיר נאספו יחדו פתח הבית: ³⁴ וירפא רבים אשר היו החולים חלילים שנונים וונרש שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי ידעהו: ³⁵ ווישכם מחרחת בעוד לילה וויצו וילך אל מקום חרבה ויתפלל שם: ³⁶ וירדף אחרי שמעון והאנשים אשר אותו: ³⁷ ווימצא הוו ואמרו אלהו הנה כלם מבקשים אותו: ³⁸ ויאמר אליהם נערהה זאת יצאתו: ³⁹ ויהי קרא בכתו כסויותיהם בכל הניל וונרש את השדים: ⁴⁰ ויבאו אליו איש מצרע ויתהן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני: ⁴¹ וירחם עליו וישלח את ידו ווינע בו ויאמר רצח אנכי טהר: ⁴² עודנו מדבר והצערת סרה ממנה ויטהר: ⁴³ וינער בו וימחר להוציאו החוצה: ⁴⁴ ויאמר אליו ראה אל הספר דבר לאיש כי אם לך הראה אל הכהן ודקרב על טהרתך את אשר צה משה לערות להם: ⁴⁵ אך הוא בצתתו החל לקרא הרבה ולהשמע הרבה דבר עד אשר לא יכול לבוא עוד אל עיר בנלו כי אם היה ישב מחוץ לעיר במקומות חרבה ויבאו אליו מכל עברינו:

2 ויהי מזמן ימים בשובו אל כפר נהום וישמעו כי הוא בבית: ² ויאספו הרבה ריבים מורה עד אפס מקום לעמוד אף מחוץ לפתח וידבר אליום את הדבר: ³ ויבאו אליו אנשים ונשים איש נכה נכה אברים וושאו בארכעה: ⁴ ולא יכולו לנשאת אליו מפני העם ויסירו את הגג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה ווירדו את המשכב אשר שכבל עלייה נכה האברים: ⁵ ויהי קראות ישוע את אמוניים ויאמר אל נכה האברים בני נסלו לך חטאיך: ⁶ ויהיו מן הסופרים ישבים שם ווחשבים בכלם לאמר: ⁷ מה ידבר זה גדופים כאלה מי יכול לסלח חטאיהם בלתי האלים לבדו: ⁸ וידע ישוע ברוחו כי כהו חשבו בכלכם ויאמר אליהם מודע החשבו כאלה בלבכם: ⁹ מה הנקל האמר אל נכה האברים נסלו לך חטאיך אם

ראשת בשורת ישוע המשיח בן האלים: ² כתוב בכינויים הדני שלח מלאכי לפניו ופונה דרך לפניו: ³ קול קורא במדבר וקורא טבילה התשובה לסליחת יותנן טבל במדבר וקורא טבילה התשובה לסליחת החטאיהם: ⁵ ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנهر הירדן מתודים את חטאיהם: ⁶ וויתנן לבוש שער נמלים ואзор עור במתנוו ואכל חנבים ורבש העור: ⁷ ויקרא לאמר בוא אבא אחרי החזק מני אשר איני כדי לכרע ולהתיר את שרווק נעליו: ⁸ אנכי טבלו אותך במים והוא יטבל אותך ברוח הקודש: ⁹ ויהי ביוםיהם הדם ויבא ישוע מנצרת אשר בגליל יטבל על ידי יותנן בירדן: ¹⁰ ויהי אך עלה עלה מן המים וירא את השמים נבקעים והרוח כיוונה ירדת עליו: ¹¹ ויהי קול מן השמים אתה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו: ¹² ואחריו בן הוציאו הרוח המדברה: ¹³ ויהי שם במדבר וירא את הוציאו הרוח יונתן באישוע הגלילית שורתו: ¹⁴ ואחריו אשר הסגר יונתן באישוע הגלילית ויקרא את בשורת מלכויות האלים לאמר: ¹⁵ מלאה העת והנעה מלכויות האלים שבו והאמינו בبشורה: ¹⁶ ויהי בהתחלה על יד ים הניל וירא את שמעון ואת אנדרי אחיו שמעון פרשים מצודה בהם כי דיניהם היו: ¹⁷ ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואישםם לדיני אנשים: ¹⁸ ויעזבו מהר את מכמורתיהם וילכו אחריו: ¹⁹ ויהי כבورو מעט שם ורא את יעקב בן זבדי ואת יותנן אחיו ונם המה באניה מתקניהם את המכמורות: ²⁰ ויקרא מהרה אליהם ויעזבו את זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו אחריו: ²¹ ויבאו אל כפר נהום וימחר לבוא בשבת לביית הכנסת וילמד: ²² ווישתוממו על תורה כי היה מלמד ככובל נבורה ולא כספרים: ²³ ואיש היה בבית נסחם אשר רוח טמאה בו ווצק לאמר: ²⁴ אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבירנו ידעתי מי אתה קדוש האלים: ²⁵ ווינער בו ישוע לאמר האלים וצא ממנה: ²⁶ ויסתבחו רוח הטמאה ויצעק בקהל נדול וויצא ממנה: ²⁷ ויבקהלו כלם וישאוו איש את רעהו לאמר מה זאת מה היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמאה בנבורה הוא מצוה והנה שמעות לו: ²⁸ ויצא שמעו מהר

וירא אמר אליהם הנכון שבת להחטיב או להדר על החיל
נפש או לאבדה ויחרשו: זובט אליהם סכיב בחמה
וירוחעכזב על טמطمם לבבם ויאמר אל האיש פשט את
יריך ויפשط ידו ותרפא ותשב כארחת: 6 והפרושים יצאו
מהריה ויתיעצוו עליו עם ההורדים לאמבו: 7 ווישוע
סר שם עם תלמידיו אל ידיהם וילכו אחריו המן עם
רב מן הגליל ומיהודה: 8 ומירושלים ומאדרום ומעבר
הירדן ומסביבות צור וצידון המן מן עם
כל אשר עשה ויבאו אליו: 9 ויאמר אל תלמידיו כי יכינו
לו אניה קטנה מפני העם למן לא ליחצוהו: 10 כי רפא
לרבים עד כי החפלו עליו כל המנוגעים לנגע בו: 11
והרוחות הטמאות כראותן אטו נפלו לפני ותצעקנה
לאמר אתה הוא בן אליהם: 12 ויגער בהן מאד אשר
לא הגלינה אותה: 13 ויעל אל החר ויקרא אל אשר הוא
חפץ בם ויבאו אליו: 14 וישם שנים עשר איש למן
יריהו אותו ולמן ישלחם לקרא: 15 והיה להם השלטן
לרפאה את התחלאים ולגנש את השדים: 16 וויכנה את
שמעון בשם פטרוס: 17 ואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו
יעקב וויכנה אתם בשם בני רנוש הוא בני רעם: 18 ואת
אנדרי ואת פיליפוס ואת בר תלמי ואת מתי ואת תומא
ויאת יעקב בן חלפי ואת תדי ואת שמעון הקני: 19 ואת
דרודה איש קרוות אשר נם מסרו: 20 ויבאו הביתה וישב
המן העם להחטא עד כי לא יכול אף לאכל לחם: 21
וישרשו קרוביו ויצאו להחזיק בו כי אמרו יצא מdeadתו:
והסופרים אשר ירדנו מירושלים אמרו כי בעל זובב
22 נכנס בו ועל ידי שר השדים הוא מנרש את השדים: 23
ויקרא אותם אליו וידבר להם במשלם לאמר איך יוכל
השطن לנרש השטן: 24 ואם נחלה קה מלוכה על עצמה
לא תוכל לעמוד הבית הזה: 25 וביתם נחלה על
עצמם לא יוכל לעמוד הבית הזה: 26 ואם השטן יתקומם
אל עצמו ונחלה לא יוכל לעמוד כי בא קזו: 27 אין איש
אשר יוכל לבוא לבית הנבור ולנויל את כליו אם לא יאסר
בראשונה את הנבור ואחר יששה את ביתו: 28 אכן אמר
אני לכם כי כל החטאיהם יסלחו לבני אדם וכל הגודפים
אשר ינדפו: 29 אך המנידך את רוח הקדרש אין לו סליחה
לעולם כי יאש בעונו לנצח: (g166, ai65, ai66) 30 כי
המה אמרו רוח טמאה בו: 31 ויבאו אמו ואחיו ויעמדו
מחוץ לבית וישלחו אליו לקרא ל: 32 והמן העם ישבו

אמור קום שא משכבר והתהלך : 10 אך למען תדעוני כי לבן האדם יש השלtan לסלוח החטאים באرض ויאמר אל נכה האברים : 11 לך אני אמר קום שא את משכבר וולד אל ביתך : 12 ויקם פתאמה וירשא את משכבר ויצא לעניינו כלם עד כי השתתמו כלם ווישבחו את האללים לאמר מועלם לא ראיינו כזאת : 13 וישב לצאת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדם : 14 ויהי בעברו וירא את לוי בן חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחריו ויקם וילד אחריו : 15 ויהי כאשר הסק בביתו ויסכו מוכסים וחטאיהם רכבים עם ישוע ועם תלמידיו כי רכבים היו היליכים אחריו : 16 והסופרים והפרושים ראו אותו אצלם המוכסים וחטאיהם ויאמרו אל תלמידיו למה זהה עם החטאיהם והמוכסים אצלם : 17 וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החלים לא באתי לקרה הצדיקים כי אם החטאיהם להושבה : 18 ותלמידי יהונתן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו מדרוע תלמידי יהונתן ותלמידי הפרושים צמים ותלמידיך אינם צמים : 19 ויאמר אליהם ישוע איך יכולו בני החפה לצלום בעוד החתן עמהם כל ימי החתן עמהם לא יכולו לצלום : 20 הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואו יצומו בימים ההם : 21 אין תפר מטלית בגין חרש על שמללה בלה כי או יתק מלויו החדש מן הבללה ותרע הקריעה : 22 ואין נתן יין חדש בנادرות בלים כי או יבקע היין את הנادرות והיין ישפך והנادرות יאבדו אבל בנادرות חדשים ינתן היין החדש : 23 ויהי כעברו בשבת בין הקמה ויחלו תלמידיו לקטוף מלילת בלבכתם : 24 ויאמרו אליו הפרושים ראה מה המה עושים בשבת דבר אשר לא יעשה : 25 ויאמר אליהם ה כי לא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו חסר ורעב הוא ואשר היה אתו : 26 כי בא אל בית אליהם בימי אביכר הכהן הנדול ויאכל את לחם הפנים אשר לא נכנן לאכליה כי אם לכהנים ויתן נם לאנשים אשר אותו : 27 ויאמר אליהם השבת נעשה בעבר ה אדם ולא האדם בעבור השבת : 28 לכן בן

3. וישב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ידו יבשה:
2. ויתבוננו בו אם ירפאחו בשבת למען ימצאו עליו שטנה:
3. ויאמר אל האיש אשר יבשה ידו קום עמד בתוכך: 4.

3

לו לשמעו ישמעו: 24 ויאמר אליהם ראו מה אתם שמעים במדה אשר אתם מודדים בה מוד לכם ועוד יוסר לכם השמעים: 25 כי מושיש לו נתון נתן לוומי שאין לו נם את אשר יש לו יכח ממן: 26 ויאמר מלכות האלים היא כאשר ישילך איש זרע על הארץ: 27 ווישן וksam לילה ויום והזרע יצמה ונגדל והוא לא ידע: 28 כי הארץ מלאיה מוציאה פריה את הדשא הראשונה ואחריו את השבלת ואחריו כן את החטה המלאה בשבלות: 29 וכאשר נמל הפרי ימהר לשלח את המגול כי בשיל הקציר: 30 ויאמר אל מה נהרمه את מלכות האלים ובאי זה משל נמשילנה: 31 כנרגר של חרדל אשר יזרע בארץ והוא קטן מכל הזרעים אשר על הארץ: 32 ואחריו הזרעו יעלה וינדל על כל הזרקות ועשה ענפים נדלים עד אשר יוכלו עופ השמים לקנן בצלו: 33 ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו לשמע: 34 ובכלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו עם תלמידיו לבדם יbaar להם את הכל: 35 ויאמר אליהם ביום ההוא לפנות ערב נברעה הארץ: 36 ויעזבו את המון העם ויקחו אתו כאשר הוא באניה ונם אניות אחריות הלוغو עמו: 37 ותקם רוח סערה נדולה וישטפו הנלים אל תוך האניה עד אשר כמעט מלאה: 38 והוא ישן על הסכת באחרי האניה ויעירו אותו ויאמרו אליו רבי האין דאג לנו כי נאבד: 39 ויוער וינגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה נדולה: 40 ויאמר אליהם למה כקה אתם חרדים איך אין לכם אמונה: 41 וויראו יראה נדולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר נם הרוח והם שמעים לו:

5 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הנדרים: 2 והוא יצא מן האניה והנה איש בא לקראותו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו: 3 ומושבו בקברים ונם בעבותים לא יכול איש לאסרו: 4 כי פעמים הרבה אסרו בcablim ובעתים וינתק את העבותים וישבר את הcablim ואין איש יכול לכשוו: 5 והמיד לילה ויום היה בהרים ובקרים עצק ופיצע את עצמו באבנים: 6 והוא כראתו את ישוע מרוחק וירץ וישתחוו לו: 7 וויצעק בקהל נדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון באלים אני משבעך אשר לא תענני: 8 כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה: 9 וישאל

סביביו ויאמרו אליו הנה אמר ואחיך בחוץ מבקשים אותו: 33 וויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחיך: 34 וויבט סביב אל היישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחיך: 35 כי כל אשר יעשה רצון האלים הוא אחיך ואחותיך ואמי:

4 וישב אל הים ויחל ללמידה ויקחלו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשכנת באניה בים וכל העם עמד על חוף הים ביבשה: 2 וילמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם במלמדו אתם: 3 שמעו שמו הנה הזרע יצא לזרע: 4 ויהיו בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדריך ויבא עוף השמים ויאכלו: 5 וויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר לצמה כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כירח השמש ויצרב ויישב כי אין לו שרש: 7 וויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכוו ולא נתן פרוי: 8 וויש אשר נפל על הארץ הטובה ויתן פרוי עליה ונגדל וייש והשלשים שעדרים זהה ששים וזה מה: 9 ויאמר אליהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע: 10 ויהי בהיותו לבדו וישאלו האנשים אשר סביביו עם שנים העשר על המשל: 11 ויאמר אליהם לכם נתן לדעת סוד מלכות האלים ואשר בחוץ להם הכל במשלים: 12 למן יראו ולא ידעו ושםעו שמו ולא יבינו פן ישבו ונסלח לחטאיהם: 13 ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים כלם: 14 הזרע הוא זרע את הדבר: 15 ואלה הם הנורעים על יד הדריך אשר יזרע בסם הדבר וכשמעו אותו מיד בא השטן וישא את הדבר הזרע בלבכם: 16 וכן הנורעים על מקומו הסלע הם השמעים את הדבר ומחר בשמה יקחחו: 17 אך אין להם שרש בקרובם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדוט הדבר מהרה יכשלו: 18 והאחרדים הנורעים בין הקצים הם השמעים את הדבר: 19 ודןוט הולם זהה ומרמת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי לא יהיה לו: 20 ואלה המזוערים על הארץ הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים אותו ועשים פרוי לששלים שעדרים ולשדים ולמה: 21 ויאמר אליהם כי יביא הנר למן יושם תחת האיפה ותחת המטה ולא למן יעלחו על המנורה: 22 כי אין דבר סתום אשר לא גילה ולא נעלם דבר כי אם למן יבא לנלו: 23 כל אשר אונים

לאיש ללכת אותו בלחוי אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן אחוי יעקב: 38 ויבא בית רח' הנסת וירא המון הביבם והAMILIM הרבה: 39 ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מטה אך ישנה היא: 40 וישחקו לו והוא נרש את כלם ויקח את אביו הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה: 41 ויאח' ביד הנערה ויאמר אליה טלית קומי אשר פרושו הילדה אני אמר לך קומי נא: 42 ומיד קמה הילדה ותתהלך והיא בחתם עשרה שנה וישמו שמה גדולה: 43 ויזהר אתם מאי של לא ידע הדבר לאיש ויאמר לחת לה לאכול:

6 ויצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחיו תלמידיו: 2 וביום השבת החל למלמד בבית הנסת וישמעו רבים וישתוממו לאמיר מאיין לזה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשנו נברות כאלה על ידיו: 3 הלא זה הוא החרש בן מרים ואתי יעקב יווסט ויהודה: וישמעון והלא אחיתוי אנתנו פה ויהי להם למכשול: 4 ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארץ ובין קרוביו וביבתו: 5 ולא יוכל לעשות שם פלא רך על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאים: 6 וויתמה על חסרון אמונה ויסב בכפרים סבוב ולמד: 7 ויקרא אל שנים העשר ויהל לשלוח אותם שנים שנים ויתן להם שלטן על רוחות הטמאה: 8 ויציו אותם אשר לא ישאו מאומה לדרכ וולתו מקל לבחון לא תרמיל ולא לחם ולא נשחת בבחנורה: 9 רך להיות נועל סנדל ושתית כתנות לא ילבשו: 10 ויאמר אליהם במקום אשר TABAO בית איש שבו בו עד כי תצאו משם: 11 וככל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו את עפר כפות רגליך לעדרות להם Amen אני אמר לכם לסדר ולעمرה קיל ביום הדין מן העיר היא: 12 ויציאו ויקראו לשוב בתשובה: 13 ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאים: 14 וישמע עליו המלך הורדוס כי נודע שמו ויאמר יוחנן הטובל קם מן המתוים ועל כן פועלות בו הנבודות: 15 ואחרים אמרו כי הוא אליהו ואחרים אמרו כי בבא הוא או כאחד הנביאים: 16 וישמע הורדוס ויאמר יוחנן אשר אנכי נשאתי את ראשו מעליו הוא קם מן המתים: 17 כי הוא הורדוס שלח לתשוף את יוחנן ויאסרתו בבית הסחר בnal הורדיה אשת פילופוס

אתו מה שמקד ויען ויאמר לנוון שמי כי רבים אנחנו: 10 ויתהן אליו מאד לבלהו שלחם אל מהוז לארץ: 11 ועדר חזירם רבים היה שם במרעה ההרים: 12 ויתהנו לו כל השדים לאמיר שלחנו אל החזירם ונבא אל תוכם: 13 ווינה להם ויצאו רוחות הטמא ויבאו בחזירם וישתער העדר מן המورد אל דים אלפיים במספר ויטבעו בים: 14 וינסו רע' החזירם וינידו זאת בעיר ובשדות ויצאו לראות מה נהיתה: 15 ויבא אל ישוע ויראו את אחיו השדים אשר הלינו בו והוא יושב מלכש וטוב שכל ויראו: 16 וויספרו להם הראים את אשר עשה לאחיו השדים ואת דבר החזירם: 17 ויהלו להתהן לו לסור מגבולייהם: 18 ויהיו ברדתו אל האניה להתהן אליו האיש אשר היה אחיו שרים לחתו לשבת עמו: 19 ולא הניח לו כי אם אמר אליו שוב לביתך אל בני משפחתך והנד להם את הנדלות אשר עשה לך יהוה ויתהך: 20 וילך לו ויתהך לקרא בעשר הערים את הנדלות אשר עשה לו ישוע ויתהמו כלם: 21 וישב ישוע לעבר באניה אל עבר הים ויקח אליו המון רב והוא על שפת הים: 22 והנה בא אחד מראשי הנסת ושמו יאיר וירא אותו ויפל לרגלי: 23 ויתהן אליו מאד לאמר בתי הקטנה חלה עד למות אנא בוא נא ושים ידיך עליה למען תרפא ותחייה: 24 וילך אותו וילכו אחיו המון רב וידחקו: 25 ואשה היה זה בת דם שותם עשרה שנה: 26 והיא סבלה הרבה תחת ידי רפאים רבים והחציאה את כל אשר לה ולא להועיל ויהי חליה חזק מאד: 27 ויהי כسمעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחריו ותגע בגדו: 28 כי אמרה רך אם אנע בבדנו אוושע: 29 וויבש מקור דמיה פתאם ותבן בברשה כי נרפא נגעה: 30 וברגע ידע ישוע בנפשו כי נבראה יצאה ממנה ויפן בזק העם ויאמר מי נגע בבדני: 31 ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע بي: 32 ויבט סביב לראות את אשר עשה זאת: 33 ותירא האש והחרד כי ידעה את אשר עשה לה ותבא ותפל לפני ותגדר לו את האמת כליה: 34 ויאמר אליה בתי אמוןך הושיעת לך לכלי לשולם וחיה מגעך: 35 עודנו מדבר והנה באים מבית רח' הנסת לאמר בתק' מהה למה הטריה עוד את המורה: 36 וכשמע ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הנסת אל תירא רך האמינה: 37 ולא הניח

ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שניהם חילק לכלם: ⁴² ויאכלו כלם וישבעו: ⁴³ ווישאו מן הפתוחות מלוא סלים שנים עשר ונם מן הדרים: ⁴⁴ והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלף איש: ⁴⁵ ואחרי כן האין בתלמידיו לרדרת באניה ולבור לפניהם אל עבר הים אל בית צירה עד שלחו את העם: ⁴⁶ ויהי אחר שלחו אתם ויעל החרה להתפלל: ⁴⁷ ויהי ערב והאנה באה בתוך הים והוא לבדו ביבשה: ⁴⁸ וירא אותם מתעלמים בשוטם כי הרוח לננדם ויהי כעת האשمرة הריבועית ויבא אליהם מטהלך על פני הים ויאל לעbor לפניהם: ⁴⁹ והם בראתם אותו מטהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו: ⁵⁰ כי כלם ראוו ויבחלו או דבר אתם ויאמר אליהם חזוק כי אני הוא אל תיראו: ⁵¹ וירד אליהם אל האניה והרוח שכחה ווישתומו עוד יותר בכלכם ויתממו: ⁵² כי לא השכילו בדבר כבדות הלחם מפני טמותם לבבם: ⁵³ ויעברו את הים ויבאו ארצתה גניש וירכבו אל היבשה: ⁵⁴ ויהי כאתם מן האניה או היכירם: ⁵⁵ וירוצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולמים במשכבות אל כל מקום אשר שמו כי שם הוא: ⁵⁶ ובכל מקום אשר יבא אל הקרים או הערים ואל השדות שם שמו את החולמים בחוזיות יתחננו לו כי יגע רק בаницת בנדו והיה כל אשר נגעו ונושעו:

7 ויהכלו אליו הזרים ומן הסופרים אשר באו מירושלים: ² ויהי בראשם מתלמידיו אכלים לחם בטמא ידיהם בלא נטילה וויכוחו אתם: ³ כי הזרים וכל היהודים לא יאכלו בלא את רחציהם את ידיהם עד הפרק באחום בקבלת הוקנים: ⁴ ואת אשר מן השוק איןם אכלים בלא טבילה ועוד דברם אחרים רבים אשר קבלו לשמר כמו טבילה כסות וכדים וירות ומטות: ⁵ וישאלו אותו הזרים והסופרים מרווע תלמידיך איןם נהנים על פי קבלת הוקנים כי אכלים לחם בלא טבילה ודים: ⁶ ויען ויאמר אליהם היטב נבא יעשהו עליהם חנפיהם ככתוב העם הזה בשפטינו כבדוני ולבבו רחק מני: ⁷ ותחו יראתם אמי מזות אנסים מלמדים: ⁸ כי עובתם את מזות אלהים לאחוי בקבלת בני אדם טבילותם וכסותם וכאהלה רבות אתם עשים: ⁹ ויאמר אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מזות האלים כדי

אחו כי אתה לך לו לאשה: ¹⁸ יען אשר אמר יוחנן אל הורדוס אשת אחיך איננה מתרת לך: ¹⁹ ותשפטו אותו הורדורה ותבקש המיטו ולא יכלת: ²⁰ כי הורדוס ירא את יוחנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש ויין בעדו והרבה עשה בשם עלייו ויאהב לשם עשה: ²¹ ויבא היום המכשר כי הורדוס ביום הדרת אותו עשה משתה לדוליו ולשרי האלפים ולראשי הגילים: ²² ותבא בת הורדורה ותירק ותיטב בעני הורדוס ובעני המסבים עמו ויאמר המלך אל הנערה שאלי ממניא את אשר תחפצי ואתן לך: ²³ וישבע לה לאמר כל אשר תשאלי ממניא אתן לך עד חצי מלכויותי: ²⁴ והצא ותאמר לאמה מה לובא אל המלך ותשאל לאמר רצוני אשר תחן לי עתה בקערה את ראש יוחנן המטביל: ²⁵ וויחצב המלך מארך בעבור השבואה והמסבים עמו לא רצח להסביר פניה: ²⁷ ומיר שלח המלך אחד הטבחים ויצחו להביא את ראשו: ²⁸ וילך ויכרת את ראשו בבית הסהר ויביאו בקערה וויתנו להנערה לנערה והנערה נתנה אותו אל אמה: ²⁹ וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את נויתו וישימו בקבר: ³⁰ ויקחלו השלחים איל ישוע וינידלו לו את כל אשר עשו ואת אשר למדו: ³¹ ויאמר אליהם באו אתם לבוד אל מקום חרבה וגנוו מעת כי ריבים היו הבאים והיצאים עד לאין עת להם לאכול: ³² וילכו משם באניה אל מקום חרבה לבוד: ³³ וההמן ראה אותם יצאים ויכירדו ריבים וירוצו שמה ברגיליםם מכל הערים ויעברו אותם ויאספו אליו: ³⁴ ויצא וירא המן עם רב ויהמו מיעו עליהם כי היו כצאן אשר אין להם רעה ויחל ללמד אותם דברים הרבה: ³⁵ ויהי כאשר רפה הים על רוחם וינשו אליו תלמידיו לאמר הנה המקום חרב וධום רד מאד: ³⁶ שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לכנסותיהם להם לחם כי אין להם מה לאכל: ³⁷ ויען ויאמר אליהם תננו אתם להם לאכליה ויאמרו אליו הנלך לכנסות לחם במאתיים דינר ונתן להם לאכליה: ³⁸ ויאמר אליהם כמה ככרות לחם יש לכם לכwo וראו ידעו ויאמרו חמיש ושני דינם: ³⁹ ויצאו אותם לשכתם חכירה חברה לבדה על ירך הרשא: ⁴⁰ וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים: ⁴¹ ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדנים וישא עניינו השמיימה ויברך

37 ווישתוממו עד מאר ויאמרו את הכל עשה יפה נם
החרשים הוא עשה לשמעים נם האלונים למדברים:

8 ויהי בימים ההם בהקץ עם רב ואין להם מה
יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם: 2 נכמרו
רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמידו ואין להם
לחם לאכל: 3 והיה בשליחו אותם רעבים לbitיהם
וחעלפו בדרך כי יש מהם אשר בא ממרחך: 4 ויענו אותו
תלמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה מה במדבר
לחם: 5 וישראל אותם כמה ככורות לחם יש לכם ויאמרו
שבע: 6 ויצו את העם לשבת לארץ וקח את שבע ככורות
לחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם
וישמו לפניהם: 7 ויהי להם מעת דנים קטנים ויברך
ויאמר לשום לפניהם גם את אלה: 8 ויאכלו וישבעו
וישאו מן הפחותים הנותרים שבעת דודים: 9 והאכלים
הו כארבעת אלף איש וישלחם: 10 אז ירד באניה עם
תלמידיו ויבא אל נילות דלמוןאת: 11 ויזאו הפרושים
ויחלו לחתוכה אותו וישראל ממעמו אותן מן השמיים והם
מנסים אותו: 12 ויאגח ברוחו ויאמר מה הדרור הוה מבקש
לו אותן אמר אני לך אם ינתן אותן לדור זהה: 13
ויעזב אותם וירד באניה וישב ויעבר אל עבר הים: 14
וישחחו לקחת אותם לחם ולא היה להם באניה בלתי אם
כבר לחם אותן: 15 ויזהאר אותם לאמר ראו השמרו לכם
משאר הפרושים ומשאר הורדים: 16 ויחשבו ויאמרו
איש אל רעהו על כי לחם אין אנחנו: 17 וירד יושע ויאמר
לهم מה תהשבו על כי לחם אין לכם העוד לא תשכilio
ולא חבינו ולבכם עדונו מטמطم: 18 ענים לכם ולא
תראו ואננים לכם ולא חשמעו ולא תזכרו: 19 כאשר
פרשתי את חמישת ככורות הלחם לחמשת אלף איש
כמה סלים מלאי פתוחים נשאחים ויאמרו אליו שנים
עשר: 20 ובשבע לארבעת אלף איש כמה דודים מלאי
פתוחים נשאחים ויאמרו אליו שנים: 21 ויאמר אליהם
איך לא תבינו: 22 ויבא אל בית צידה ויביאו אליו איש
עיר ויתחננו לו לנעת בו: 23 ויהיו ביד העור וויליכדו
אל מחוץ לכפר וירק בעינויו וישם את ידיו עלינו ויאלהו
לאמר הראה אתה דבר: 24 ויבט ויאמר אראת בני
האדם כי מתחלכים כאילנות אני ראה: 25 וויסוף לשום
את ידיו על עינויו ותפקתנה עינויו וירפא וירא הכל היטב

שתשמדו את קבלתכם: 10 כי משה אמר כבד את אביך
ואת אמך ומקל לאביו ואמו מות יומת: 11 ואותם אמרים
איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרשו מתחנה לאליהם
כל מה שאתה נהנה לי: 12 ולא תניחו לו לעשות עוד
מאומה לאביו ולאמו: 13 ותפכו את דבר האלוהים על
ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עשים:
14 ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אליו כלכם
והבינו: 15 אין דבר מחוץ לאדם אשר יכול לטמא אותו
בבא אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממן מה
יטמא את האדם: 16 כל אשר אונים לו לשמע ישמע: 17
ויהי כאשר שב הביתה מן החמון וישאלו תלמידיו על
דבר המשל: 18 ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה
הלא תשכilio כי כל הבא את חוק האדם מחוצה לו לא
יטמאנו: 19 כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרשו ויצא
למוצאות להבר כל אכל: 20 ויאמר היצא מן האדם
הוא מטמא את האדם: 21 כי מתווך לב האדם יצאות
המחשבות הרעות נאף וזנה ורצח ונגנוב ואהבת בצע
ורשעה ורמיה ווללות וצרות עין ונדרך ודורן וסכלות:
22 כל הרעות האלה מקרוב האדם אין יוצאות ומטמאות
אתו: 24 ויקם משם וילך לו אל נבולות צור וצידון
ובבאו הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכול להסתה:
25 כי אשה אשר רוח טמאה נכנסה בכתה הקטנה שמעה
את שמעו ותבא ותפל לרנגלו: 26 והאשה יונית וארץ
מולדהה כגען אשר לسورיא ותבקש ממנו לנרש אර השדר
מבתה: 27 ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה
הبنים כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לצעריו
הכלבים: 28 ותען ותאמר אליו בן אדרני אבל נם צעריו
הכלבים יأكلו תחת השלחן מפזרורי לחם הבנים: 29
ויאמר אליה בוגל דברך זה לכלי לך יצא השד מבתך
30 ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה משכבת על חמתה
והשד יצא ממנה: 31 וישב ויצא מגובל צור וצידון ויבא
אלים הגוליל בתוך נבול עשר הערים: 32 ויביאו אליו
איש אשר היה חרש ואלים ויתחננו לו לשום עליו את ידו:
33 ויקח אותו לבדו מקרוב החמון וישם את אצבעתו
באוניו וירק וונע על לשונו: 34 ויבט השמיימה ויאנה
ויאמר אליו אפתח ופרושו הפחה: 35 וברגע נפתחו אוניו
ויתר קשר לשונו וידבר בשפה ברורה: 36 ויזהאר אותו
כי לא יספרו לאיש וכאשר יהודים בן ירכו להזכיר:

בלבכם וידרשו לדעת מה היא התקופה מן המתים:
ובו ישאלחו לאמר מה זה אמרים הסופרים כי אליו בו בא בראשה: ²² ויען ויאמר להם הנה אליו בא בראשונה וישיב את הכל ומה כתוב על בן האדם הלאכי ענה הרבה ויאמר: ²³ אבל אמר אני לכם נם בא אליו וنم עשו לו כרצונם כאשר כתוב עליו: ²⁴ ויהי כבאו אל התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים מותוכחים אתם: ²⁵ וכל העם כראותם אותו כן תמהו וירוצי אליו וישאלו לו לשולם: ²⁶ וישאל את הסופרים מה אתם מותוכחים עמם: ²⁷ ויען אחדר מן העם ויאמר רב הבהיר אלך את בני אשר רוח אלם בקרבו: ²⁸ והיה בכל מקום אשר יאהזו הוא מרצין אותו וירד רירדו וחרק את שניו ויבש נופו ואמר אל תלמידיך לנרש ולא יכלו: ²⁹ ויען ויאמר להם חמי דור בלתי מאמין עד מתי היה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו לפני: ³⁰ ויביאו לפניו והוא כאשר ראהו הרוח וירוצכו פתאם ויפל ארצתה יתגלו וירד רירדו: ³¹ וישאל את אביו כמה ימים הייתה לו זאת ויאמר ממי נעריו: ³² ופעמים רבות הפיל אותו גם באש נם בימים לאבדיו אך אם יוכל רחם עליינו ועוזנו: ³³ ויאמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין כל יכול המאמין: ³⁴ ייתן אבי הילד את קלו בבכי ויאמר אני מאמין עוזר נא לחסרו אמונה: ³⁵ וירא ישוע את העם מתקbez אליו וינגר בروح הטעמאות אמר רוח אלם וחרש אני מצוך צא ממנה ואל חספ לבודא בו עוד: ³⁶ ויעזק וירצין אותו מאד ויצא ויהי כמוות עד אשר אמרו ربיהם כי גוע: ³⁷ ויזחוק ישוע בידיו ויניעו ויקם: ³⁸ ויהי כאשר בא הביתה וישאלחו תלמידיו בהיותם לב玳 אותו מדרוע אנהנו לא יכלנו לנגרשו: ³⁹ ויאמר אליהם המין הזה יצא לא יצא כי אם בחפה ולבצום: ⁴⁰ ויצאו מושם ויעברו בוגליך ולא אבה להודע לאיש: ⁴¹ כי היה מלמד את תלמידיו לאמר אליהם כי עתיד בן האדם להמסר בידיו בני אדם ויהרגנהו ואחריו אשר נהרגו קום ביום השלייש: ⁴² והם לא הבינו את הדבר ויראו לשאל אותן: ⁴³ ויבא איש עם רעהו בדרכ: ⁴⁴ ויחרשו כי התשעקו בדרכ מי הוא הגדול בהם: ⁴⁵ וישב ויקרא אל שנים העשר ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון הוא יהיה האחרון לכלהם ומשרת כלם: ⁴⁶ ויקח ילד ויעמידו

עד למרחוק: ⁴⁷ וישלחו אל ביתו לאמר אל הבא בתוך הכהר ואל דבר לאיש בכפר: ⁴⁸ ויצא ישוע ותלמידיו לлеч אל כפרי קיסרין של פילופוס ויהי בדרך וישאל את תלמידיו ויאמר אליהם מה אמרים עלי האנשים מי אני: ⁴⁹ ויענו ויאמרו ויתן המטהל ויש אמרים אליהם ואחרים אמרים אחד מן הנבאים: ⁵⁰ וישאל אותם לאמר אתה הוא המשיח: ⁵¹ ויצו אותם בנהר לבתי דבר עליו לאיש: ⁵² ויחל למדם כי צדיק בן האדם לענות הרבה ויאמס על ידי הוקנים והכהנים הגדולים והסופרים ווימת ומקצה שלשת ימים קום יקום: ⁵³ ויהוא בגלו דבר את הדבר הזה ויקחטו פטרוס ויחל לנער בו: ⁵⁴ ויפן פני השטן כי אין לך לדברי האלהים כי אם לדברי האדם: ⁵⁵ ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפץ לлечת אחריו יכח בנפשו וישא את צלבו וילך אחריו: ⁵⁶ כי כל אשר יחפץ להוציא את נפשו תאבך נפשו ממנה וכל אשר תאבך לו נפשו למענו ולמען הבשורה הוא יושענה: ⁵⁷ כי מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו: ⁵⁸ או מה ותאן איש פרידון נפשו: ⁵⁹ כי כל איש אשר היה אני ודברי לו להרפה בדור הנאף והחוטא הזה אף הוא יהיה להרפה לבן האדם בבאו בכבוד אביו עם המלכים הקדושים:

9 ויאמר אליהם אמרן אמר אני לכם כי יש מן העמדים מה אשר לא יטומו מות עד כי ראו מלכות האלים באה בגבורות: ² ואחריו ששת ימים ללח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלם על הר גבה אותו לב玳 ווישתנה לעיניהם: ³ ובנדיו נהיו מוהרים לבנים מאד כשלג אשר לא יכול כובס הארץ להלbin כמוהם: ⁴ וירא אליהם אליהם ומשה מדברים עם ישוע: ⁵ ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבבי טוב הוותנו מה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: ⁶ כי לא ידע מה ידבר כי היו נבhalim: ⁷ ויהיו ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן קול אמר זה וזה יידי אליו שמעו: ⁸ ווהמה הביטו כה וכה פתאם ולא ראו עוד איש בלבתי את ישוע לבדו אתם: ⁹ וירדו מן ההר ויזהרים לבתי הנייד לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים: ¹⁰ וישמרו את הדבר

אישה ולקחה איש אחר נאפת היא: 13 ויביאו אליו ילדים
למען גע בהם ויגערו התלמידים במכיאות: 14 וירא
ישוע ויכעס ויאמר אליהם הניחו לילדים לבוא אליו
ואל המנעים כי לאלה מלכות האללים: 15 אמר
אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האללים כילד
הו לא יבא בה: 16 ויחבקם ויברכם בשמו את ידיו
עליהם: 17 ויהי בצאתו לדרך ותנה איש רץ אליו ויכרע
לפניו וישאל אותו רבי הטוב מה עשה ואירש חי עולם:
(aiōnios g166) 18 ויאמר לו ישוע מודע קראת לי טוב אין
טוב בלחתי אחד האללים: 19 הנה ידעת את המצות לא
תנאף לא תרצה לא תנגב לא תענה עד שקר לא תעשך
ככד את אביך ואת אמך: 20 ויען ויאמר אליו רבי אתה כל
אללה שמרת נורו: 21 ויבט בו ישוע ויאבחו ויאמר
אליו אחת חסרת לך מכר את כל אשר לך ותן לעניים
ויהי לך אוצר בשם ובו שא את הצלב לך אחריו: 22
ויצר לך על הדרבר הזה ויעצב וילך לך הון רב היה
לו: 23 ויבט ישוע סביב ויאמר אל תלמידיו כמה יקשה
לבני נכסים לבוא אל מלכות האללים: 24 ויבחו
התלמידים על דבריו ויסוף ישוע ויען ויאמר להם בני
מה קשה לבתחים על חילם לבוא אל מלכות האללים:
25 נקל לנמל לעבר בחוך נקב המחת מבוא עשיר אל
מלכות האללים: 26 ויסופו עוד להשתומם ויאמרו איש
אלם אחיו מי אפוא יכול להשע: 27 ויבט הם ישוע ויאמר
מכני אדם תפלא זאת לך לא מאלהים כי מאלהים לא
יפלא כל דבר: 28 ויען פטרוס ויאמר אליו הנה אנחנו
עズנו את הכל ונלך אחריך: 29 ויאמר ישוע אמר
אני לכם כי אין איש אשר עזב את ביתו או את אחיו או
את אחיו או את אביו או את אמו או את אשתו או את
בניו או את שודתו למען ולמען הבשורה: 30 אשר לא
קיך עתה בזמן הזה בכל הדריפות מה פעים כהמה
בתים ואחים ואחיות ואמות ובנים ושירות ובועלם הבא
חיי עולמים: 31 ואולם רבים מן (aiōnios g166, aiōnios g165)
הראשונים יהיו אחרים והאחרונים הראשונים: 32 ויהי
בדרכ בועלותם ירושלים וישוע הולך לפניהם והמה
נכחים ויראים בכלתם אחריו ויסוף לקחת אליו את
שנים העשר ויחל להגיד להם את אשר יגידו לאמר:
33 הנה אנחנו עליהם ירושלים ובן האדם ונסר לראש
כהנים ולסופרים וירושיעו למות וימסרו אותו לנויים:

בתוכם ויחבקהו ויאמר להם: 37 כל אשר יקבל בשם
ילד אחד כזה הוא יקבל אותו וכל אשר אותו יקבל איננו
מקבל אותו כי אם את אשר שלחני: 38 ויען יהונתן ויאמר
אליו רבוי דרכנו איש מגרש שדים בשםך ואיננו הולך
אחרינו ונכלאנו עין אשר לא הולך אחרינו: 39 ויאמר
ישוע אל תכלאנו כי אין איש עשה גבורה בשםך ויכול
במהרה לדבר בירעה: 40 כי כל אשר איננו ננדנו הוא
בעדנו: 41 כי כל המשקה אתכם כוס מים בשם עלי אשר
אתם למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבך שכרו: 42
וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים כי טוב לו שיתלה
פלח רכב על צוארו והשלך בים: 43 ואם יידך תכשילך
קצץ אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהוות לך שני
ידים ותלך אל נינהם אל האש אשר לא תכבה: (Geenna g1067)
44 אשר שם חולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 45
ואם רגליך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא פסח לחיים
מהוות לך שני רגלים ותשלך ל.nihנים אל האש אשר
לא תכבה: (Geenna g1067) 46 אשר שם חולעתם לא תמות
ואשם לא תכבה: 47 ואם עינך תכשילך עקר אתה טוב
לך לבוא אל מלכות האללים בעין אחת מהוות לך שני
עינים ותשלך ל.nihנים: (Geenna g1067) 48 אשר שם חולעתם
לא תמות ואשם לא תכבה: 49 כי כל איש באש מלח וכל
קרבן במלח מלח: 50 טוב המלח ואם המלח היה תפל
במה תתקנו אותו יהיו לכם מלח בקרבכם ויהי שלום
בניכם:

10 ויקם שם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן
וקחלו עוד אליו המן עם וילמדם כפעם בפעם: 2 גוינו
אליו הפרושים וישאלו אם יכול איש לשלה את אשתו
והם מנסים אותו: 3 ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם
משה: 4 ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתה ולשלוח:
5 ויען ישוע ויאמר אליהם בעבר קשי לבככם כתוב
לכם את המוצה הזאת: 6 אבל מראשתה הבריאה זכר
ונקבה עשה אתם אליהם: 7 על כן יעצב איש את אביו
ואת אמו ורבק באשתו: 8 והיו שניהם לבשר אחד ואם כן
אפוא אינם עוד שניים כי אםبشر אחד: 9 ולכן הנה את אשר
חבר אלהים לא יפרידנו אדים: 10 ויהי בביתו וישובו
تلמידיו לשאל אותו על זאת: 11 ויאמר אלהים המשלח
את אשתו ולקח אחרית נאף הוא עלייה: 12 ואשה כי תשב

העיר : 6 ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע וינויחו להם : 7 ויביאו את העיר אל ישוע וישליך עליו את גנודיהם וישב עליו : 8 ורבים פרשו את גנודיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפים מן העצים וישטחו על הדרך : 9 והhallכים לפני ואחריו צעקים לאמר הווע נא ברוך הכא בשם יהוה : 10 ברוכה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה הווע נא במרומים : 11 ויבא ישוע ירושלים ואל בית המקדש וירא ויתבונן על הצל והיום רפה לערוב ויצא אל בית הני עם שנים העש : 12 ויהי מוחרת בצתה מבית הני וירעב : 13 וירא התאנה מרוחק ולא עליים ויבא לראות הימצא בה פרי וירקב אליה ולא מצא בה כי אם עליים בלבד כי לא הייתה עת האנים : 14 ויען ויאמר אליה מעתה איש אל יאלך פרי מוך עד עולם וישמעו תלמידיו : 15 ויבא ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחיל לנגרש ממש את המוכרים ואת הקונים ויהפוך את שלוחנות השלחנים ואת מושבות מכריו הינוים : 16 ולא נהיה לאיש לשאת כל דרכ' המקדש : 17 וילמד ויאמר לדם הלא כתוב כי ביתי בית חפלה יקרה לכל העמים ואתם עשitem אתו מערת פראים : 18 וישמעו הסופרים וראשי הכהנים ויתנכלו אותו להשמדוי כי ירא מפנוי יען אשר כל העם משתוממים על תורתו : 19 ויהי בערב ויצא אל מהוזע לעיר : 20 ויהי הם עבדים בפרק ויראו את התאנה כי בשה עם שרשיה : 21 ווירכ פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאנה אשר ארرتה יבשה : 22 ויען ישוע ויאמר אליהם תהנו נא בכם אמונה אליהם : 23 כי אםן אמר אני לכם כל אשר יאמר אל הדר הזה הנשא והעתק אל תוק הדם ואני ספק בלבבו כי אם יאמין כי יהיה כאשר אמר כן נם יהיה לו : 24 על כן אני אמר לכם כל אשר תשאל בחתפלויכם האמינו כי תקחו ויהי לכם : 25 וכי העמדו להחפלה חסלהו לכל איש אשר בלבבכם עליו למן יסלח לכם אביכם שבשמיים אף הוא את פשעיכם : 26 ואתם אם לא חסלהו אף אביכם שבשמיים לא יסלח לכם את פשעיכם : 27 וירושבו ויבאו ירושלים ויהי הוא מתחלק במרקש ובאו אליו הכהנים הנודלים והסופרים והזקנים : 28 ויאמרו אליו בא זר רשות אתה עשה אלה ומיתן לך את הרשות הזאת לעשות את אלה : 29 ויאמר ישוע אליהם נם אני שאלת אתכם דבר אחד ואם השיבוני ואמר לכם נם בא זר רשות

34 ויהתלו בו ויכחו בשוטים וירקנו בפניהם וימיתהו ובו
השלישי קום יקום : 35 וירקנו אליו יעקב וווחנן בני זבדי
ויאמרו רבי אתה נפשנו כי תעשה לנו את אשר נשאל
מماך : 36 ויאמר אליהם מה אויתם כי עשה לכם : 37
ויאמרו אליו ונה לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלו
בכבודך : 38 ויאמר אליהם שוע לא ידעתם את אשר
שאלתם היכל תוכלו לשנות את הocus אשר אני שתה
ולחטבל בטבילה אשר אני נטבל בה : 39 ויאמרו אליו
ונכל ויאמר אליהם ישוע את הocus אשר אני שתה תשטו
ובטבילה אשר אני נטבל בה חטבלו : 40 אך שבת לימיini
ולשנאלאין אין בידי לחתה בלווי לאשר הוכן להם : 41
ויהדי כשמע זאת העשרה ויחלו לכעוס על יעקב וווחנן :
42 וירקא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי
הנשבים לשדי הגוים הם רדים בהם גנוזים שלשים
עליהם : 43 ואתם לא כן בינוים כי אם החפץ להיות
גדול בינוים יהיה לכם למשרת : 44 והחפץ להיות בהם
ראשון יהיה עבד לכל : 45 כי בן האדם אף הוא לא בא
למען ישרתו כי אם לשרת ולחת את נפשו כפר תחת
רבים : 46 ויבא יריחו ויהי צאת מיריחו הוא ותלמידיו
והמן עם רב והנה ברתמיי בן טימי איש עיר ישוב על יד
הדרך לשאל נדבות : 47 וישמע כי הוא ישוע הנצרי ויחל
לצעק ויאמר אני בן דוד ישוע חנני : 48 ויגערו בו רבים
להשתקו והוא הרבה לצעק בן דוד חנני : 49 ויעמד ישוע
ויאמר קראו לו ויקראו לעור ויאמרו אליו חזק קום קרא
לך : 50 וישליך את שמלתו מעליו ויקם ויבא אל ישוע :
51 ויען ישוע ויאמר אליו מה חפצת ואעשה לך ויאמר
אליו העור רבוני כי אראה : 52 ויאמר ישוע אליו לך
לך אמון לך הושעה לך ופתה ראה וילך אחרי ישוע
בדרך :

11 ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פנו ובית הני
בהר הוויתים וישלח שנים מהתלמידיו: 2 ויאמר אליהם
לכו אל הכפר אשר ממולכם ורזה כבאים שמה תמצאו
עיר אסוד אשר לא ישב עלו אדם אותו התירנו והביאו:
3 וכי יאמר אליכם איש למה תעשו זאת ואמרתם האדרון
צרייך לו וברגע ישלחנו הנה: 4 וילכו וימצאו העיר אסוד
אל השער בחוץ על אם הדרך ויתורו הוה: 5 ואנשימים מן
העמדים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להתר את

שבעה אחים והראשון לקח אשה ובמותו לא השאיר אחריו זרע: 21 ויקח אותה השני וימת ולא הניפה זרע והשלישי: 22 ויקחוה כל השבעה ולא השאירו אחריהם זרע ואחריו מותם כלם מותה נם האשה: 23 ועתה בתחית המותם קשיקומו למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה הייתה לאשה: 24 ויאמר ישוע אליהם הלא בזאת אתם חיים באשר אינכם יודעים נם את הכתובים נם את נברות האלהים: 25 כי בעת קומם מן המותם האנשים לא ישאו נשים ולא נשאננה אך יהו כמלacci השמיים: 26 ועל דבר המותם כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לאמר אני אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: 27 האלהים איננו אלהי המותם כי אם אלהי החיים וכן הרובות לתחות: 28 ואחד מן הסופרים שמע אתם מותחים וירקב אליהם יירא כי חיטב השיבם וישאלתו מה היא הראשה לכל המצות: 29 ויען ישוע וירבר אליו הראשה לכל המצות היא שמע ישראלי יהוה אלהינו יהוה אחד: 30 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מודעך ובכל מادرך ואת היהת המוצה הראשה: 31 והשנית הדמה לה היא ואהבת לרדעך כמוך ואין מצוח נדולה מала: 32 ייאמר אליו הsofar אמן רבייפה דברת כי אלהים אחד והוא אין עוד מלבדו: 33 ולאהבת אותו בכל לבך ובכל מודע ובכל נפש ובכל מודע ולאהבת את הרע כנפשו נדוליה היה מכל עלות וובחים: 34 וירא ישוע כי ענה בדעתו ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלהים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותו שאלת: 35 ויען ישוע בلمדו במקדש ויאמר אך יאמרו הsofarים כי המשיח הוא בן דוד: 36 והוא דוד אמר ברוח הקודש נאם יהוה לאדרני שב לימי עד אשית איביך הדם לרגליך: 37 הנה דוד בעצמו קרא לו אדרון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמעו אותו: 38 ויאמר אליהם בلمד את השמרו מן הsofarים האחים להתחלך עטופי טלית ואת שאלות שלוםם בשוקים: 39 ואת מושבי הראש בכתבי נסיות ואת מסבות הרראש בסעודות: 40 הבלתיים את בתי האלמנות ומאריכים בתפללה למראה עיניהם המה משפט על יתר קחו: 41 וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשיריהם רבים נהנו הרבה: 42 ותבא אלמנה עניה ותשלך שת פרוטות אשר

אני עשה אלה: 43 טבילת יוחנן המן השמיים הייתה אם מבני אדם השיבוני: 43 ויויחסבו כה וככה בקרבם לאמר אם נאמר מן השמיים יאמר מדרע אפוא לא האמנתם לו: 42 או הנקמר מבני אדם ויריאו את העם כי כלם חשבו את יהנן לנכיה באמת: 43 ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן נם אני לא אמר לכם בא זו רשות אני עשה אלה:

12 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נטע כרם ויעש נדר סביבותיו ויחצב יקב ובין מנדול וויתנהו אל הכרמים וילך למרחוקים: 2 ולמועד שלח אל הכרמים עבר לקחת מאת הכרמים מפרי הכרם: 3 ויזחיזקו בו ויכחו וויתלחחו ריקם: 4 ויסוף שלח אליהם עבר אחר אותו סקלו באבני ומחקו ראשו ווישלחו נכלם: 5 ויסוף ווישלח אחר גם אותו הרנו ובין עשו ברבים אחרים מהם הכו ומהם הרנו: 6 ויהי לו עוד בן יחיד אשר אהבו ווישלח גם אותו אליהם באחרנה לאמר מפניبني יגورو: 7 והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא הוויש לכו ונחרביו ולנו תהיה הירושה: 8 ויזחיזקו בו ויהרגו אותו ווישליך אל מחוץ לכרם: 9 ועתה מה עשה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים: 10 הלא קראתם את הכתוב הזה בגין הבונים היהת לראש פנה: 11 מאת יהוה היהת זאת היה נפלאת בעינינו: 12 ויבקש לחפשו ויראו מפני העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את המשל הזה ויעזבונו וילכו להם: 13 ווישלחו אליו אנשים מן הזרים ומן ההורדים לילד אותו בדרכו: 14 ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמרת אתה ולא תגור מפני איש כי לא תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך האלהים הנכון לחת מס אל הקיסר אם לא נתן: 15 והוא ירע את חנפחים ויאמר אליהם מה תה תנסוני הביאו אליו דינר ואראה: 16 ויבאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר: 17 ויאמר ישוע אליהם את אשר לקיסר תנו לקיסר ואת אשר לאלהים תנו לאלהים וויתנהו עליו: 18 ויבאו אליו מן הצדוקים האמרים כי אין תהיה למתים וישאלתו לאמר: 19 רבי כתוב לנו משה כי ימות אחים איש ועבב אשה ובנים אין לו ייבם אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו: 20 והנה

שרker ונכאי שקר וננתנו אותן להתחווה אף את הבוחרים אם יוכלו: 23 ואתם ראו הנה מראש הגנדי לכם את כל: 24 והויה בימים ההם אחורי הצרה ההיא תהשך השמש והירוח לא יגיה אורה: 25 והכוכבים יפלו מן השמים וכהות השמים יתמוסטו: 26 ואיראו את בן האדם בא בעננים בגבורה רבה ובכבוד: 27 ואו ישלה את מלאכיו ויקבץ את בחורייו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים: 28 למדו נא את משל התהונה שירטב ענפה ופרח עליה ידעתם כי קרוב הקין: 29 כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: 30 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: 31 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו: 32 אך עת בוא היום הזה ואהשנה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים נס לא הבן מלעדי האב: 33 ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהונה העת: 34 והויה כאיש הולך למרחק אשר עז את ביתו ויתן שלטן לעבריו ולאיש איש את מלאחו וגם את השוער צוח לשקר: 35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריית הנבר או בבקר: 36 פן יבוא פתאום ומצא אתכם ישנים: 37 וזאת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו:

14 יהו ימים לפני תום הפסה והמצות ויבקשו הכהנים הנדרלים והסופרים איך יתפשה בערמה להמיתו: 2 ויאמרו אך לא בתהן פן תהונה מהומה בעם: 3 ויהי בהיותו בבית הני בית שמעון המצרי ויסב אל השלחן ותבא אשה ובידה פך שמן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפך ותצק על ראשו: 4 ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן זהה: 5 כי ראו הוה זה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולהתחו לעניים וינוירו בה: 6 ויאמר ישוע הניחו לה מה תגין נפשה מעשה טוב עשתה עמדיו: 7 כי הענינים תמיד עמכם וכשתרצטו תוכלו להיטיב להם וגנבי לא אהיה אתכם תמיד: 8 תא אשר היה לא לאל דודה עשתה קדרמה למשוח את נפי להגתו: 9 אמן אמר אני לכם כי באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם נס את אשר עשתה היא יספר ליכרין פה המשיח או הנהו שם אל האמינו: 22 כי יקומו משיחו

הן רביע אסר: 43 ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמר אני לכם כי האלמנה הענינה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר: 44 כי כלם נתנו מן העדר שלם והוא ממחסנה נתנה כל אשר לה את כל רכושה:

13 ויהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבנים והבניים האלה: 2 ויען ישוע אותו ויאמר הראית את כל הבניים הנדרלים האלה לא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק: 3 וישוב על הר הזיות ממול המקדש וישאלחו פטרוס ויעקב וויחנן ואנדרי והם אתם לבדים: 4 אמר נא לנו מתי תהונה ואת מה הוא האות בכא העת אשר תעשה בה כל זאת: 5 ויען אתם ישוע ויחיל לדבר ראו פן תהעה אתם איש: 6 כי רבים יבואו בשם לאמור אני הוא ויתעו רבים: 7 ובשמעכם מלוחמות ושמעות מלוחמה אל תבהלו כי הוי תהונה ואת אך לא זאת היא הקין: 8 כי יקום נוי על נוי וממלכה על ממלכה והויה רעה כה וכה והויה רעב וממהמה: 9 אלה הראשית החבלים ואתם השמרו בנפשיכם כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכיתם בכתיב CNSIOT ופלפי משלים מלכים חובאו למשני לעודות להם: 10 והבשורה צריכה להקררא בראשנה לכל הנוגים: 11 וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדנוו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ניתן לכם בשעה ההיא אותו דברו יعن לא אתם הם המדברים כי אם רוח הקדרש: 12 ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באבותם והמיתו אתם: 13 והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קין הוא יושע: 14 וכי תראו את שקץ משם הנאמר ביד דניאל הנביא עמד במקומו אשר לא לו הקורא יבין או נוס נoso אנשי יהודה אל ההרים: 15 ואשר על הגן אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מביות: 16 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבשו: 17 ואוי להדרות ולמינויות בימים החמה: 18 אך תתפללו אשר לא תהיה מנוסתכם בחרף: 19 כי הימים ההם יהיו עת צראה אשר לא נהיתה כנוה מראשית הבריאה אשר ברא אלהים עד עתה וכמויה לא תהיה עוד: 20 ולולי קדר יהוה את הימים ההם לא יושע כל בשאר אך למען הבחירים אשר בחר בכם קצץ את הימים: 21 ואז אם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל האמינו: 22 כי יקומו משיחו

נא מעלי את הocus הזאת אך לא את אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה: 37 ויבא וימצאים ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הcio לא יכול לשקד שעה אחת: 38 שקדו והתפללו פן תבואו לידי נסיוון חן הרוח היא חפצה והבשר רפה: 39 ויסוף לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם כדברים ההמה: 40 וישב וימצאים שנית ישנים כי ענייהם היו כבודות ולא ידעו מה יענוו: 41 ויבא פעם שלישי ויאמר אליהם מעתה נומו ונוחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר בידי החאים: 42 קומו ונלכה הנה המוסר אותו קרב: 43 עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העדר ועמו המון רב בחרכות ובמקלות מאת הכהנים הנדולים והסופרים והזקנים: 44 והמוסר אותו נתן להם אות לאמיר האיש אשר אשקחו זה והוא אותו תפשו ותוליכו אל ימלט: 45 הוא בא והוא נשALLYו ויאמר רבבי יונשך לו: 46 וישלחו בו את ידיהם ויתפשו: 47 ואחד מן העמדרים אצלו שלף את חרבו ויקח עבר הכהן הנדול ויקצץ את אונו: 48 ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פרץ יצאתם עלי בחרכות ובמקלות לתפשמי: 49 ויום הימי אצלכם מלמד במקדש ולא החזקתם כי אבל למן ימלאו הכהנים: 50 ויעזבו אותו סדרין כלם יונסו: 51 ונער אחד הילך אחריו מעטף בסדין לכוסות את ערתו ויאחזו הנערדים: 52 והוא עזב את הכהן הדרון ויקחלו אותו כל הכהנים הנדולים והזקנים והסופרים: 54 ופטרוס הילך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הנדול פנימה וישב שם עם המשרתים ויתחטם ננד האור: 55 וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו: 56 כי ריבים ענו בו עדות שקר אך העדויות לא היו שות: 57 ויקומו אנשים וענו בו עדות שקר לא אמר: 58 שמענו אותו אמר אני אהרס את ההייל הזה מעשה יידי אדם ולשלשת ימים אבנה הייל אחר אשר אנו מעשה יידי אדם: 59 וגם בזאת עדותם לא שותה: 60 ויקם הכהן הנדול ויעמד בתוך ושאל את ישוע לאמר האנך משיב דבר מה זה אלה ענים בך: 61 והוא החריש ולא השיב דבר וויסוף עוד הכהן הנדול לשאל אותו ויאמר אליו אתה הוא המשיח בן המברך: 62 ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן האדם יושב לימין הנבורה ובא עם עני השמי: 63

אל ראש הכהנים למסר אותו אליו: וזה כשםם שמהו ויאמר לו למת לו כספר ויבקש ana למסרו: 12 וייה בראשון לחן המצות עת זבח הפסח ויאמר אלו תלמידיו איפה תחפץ לאכל את הפסח ונלכה ונכין: 13 ואתכם איש נשא צפחת המים לכוב אחורי: 14 ובאשר יבוא שמה אמרו לבעל הבית כה אמר הרב איה המלון אשת אכללה שם את הפסח עם תלמידיו: 15 והוא יראה אתכם עליה נדולה מצעה ומוכנה שם הכנינו לנו: 16 ויצאו תלמידיו ויבאו העירה ומיצאו כאשר דבר להם ויכינו את הפסח: 17 ויהיו בעבר ובא עם שנים העשר: 18 ויסבו ויאכלו ויאמר ישוע אמר אני לכם אחד מכל האכל אחוי ימסרנו: 19 ויחללו להחצצ ויאמר אלו זה אחר זה הci אני הוא: 20 ויען ויאמר אליהם אחד שנים העשר הוא היטבל עמי בקערה: 21 הן בן האדם הילך יילך כאשר כתוב עליו אבל או לאי השהוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש השהוא שלא נולד: 22 ויהי באכלם ויקח ישוע לחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא נופי: 23 ויקח את הפסח ויברך ויתן להם וישתו ממנה כלם: 24 ויאמר להם זה הוא דמי רם הברית החדשה נשפך בערך רבים: 25 אמר אני לכט שתה לא אשתה עוד מתנותה הנפנ עד היום הוא אשר אשתה אותה חדשה במלכות האלים: 26 ואחרי נורם את ההליל ויצאו אל הר הזיתים: 27 ואמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו כי בלילה זה כיתובacha את הרעה ותפוצין הצאן: 28 ואחרי קומו מן המתים אלך לפניכם הנגילה: 29 ויאמר אליו פטרוס נם אם כלם יכשלו אני לא אכשל: 30 ויאמר אליו ישוע אמר אמר אני לך כי היום בלילה זהה בטרם קרא התרנגול פעמים אתה תכחש כי שלש פעמים: 31 והוא התהוק לא אכחש לך וכן אמר נם כלם: 32 ויבאו אל חצר נתן שמי שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר אתפלל: 33 ויקח אותו את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויחל להשימים ולמוגן: 34 ויאמר אליהם נפשי מרה לי עד מות עמדך פה ושקדו: 35 ויעבר משם מעט והלאה ויפל ארץ והתפלל אשר אם וככל היות ת עבר נא מעלי השעה הזאת: 36 ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר

16 ויווליכו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט וויעיקו את כל הנדר: 17 וילבישו ארמן ושרגנו עטרת קצים וויטררו: 18 ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים: 19 ויכו על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיים וישתחו לו: 20 ואחרי התלזצם בו הפישטו אותו את הארמן וילבישו את בנדיו וויציאו לצלב אותו: 21 ויאנו איש עבר אדר הבא מן השדה לצלב אותו: 22 ויביאו אל מקום נלנלא הוא מקום הנגללה: 23 ויתנו לוין מזון במר והוא לא קבל: 24 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בנדיו להם בהפלים עליהם נורל מה יקח איש איש: 25 ותהי השעה השלישית ויצלבו: 26 ומכתב דבר אשמה כחוב למעלה מלך היהודים: 27 ויצלבו אותו שני פריצים אחד למשינו ואחד לשמאלו: 28 וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה: 29 והעברים גדרו אותו וינוו ראמש לאמר אתה החרס את היכיל ובונה אותו בשלשת ימים: 30 והושע את עצמן ורדה מן הצלב: 31 וכן לענו לו נם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרים איש אל רעהו את אחרים הושיע ואת עצמו לא יכול להושיע: 32 המשיח מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין גם הנצלבים אותו חרפו: 33 ובהתו השעה הששית היה חש על כל הארץ עד השעה התשיעית: 34 ובשעה התשיעית ויצעק ישוע בקול מה עזתני: 35 ומקצת העמידים יצאו בשמעם את זאת מה אמרו הנה אל אליו הוא קורא: 36 וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקחו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אליו לדורידו: 37 וישוע נתן קול גדול ויפח את נפשו: 38 ופרקת ההייל נקראה לשנים קרעים מלמעלה למטה: 39 וירא שר המאה העמד לננדיו כי בזעקו בן נפח את נפשו ויאמר אכן איש זה היה בן האלים: 40 וגם נשים היו שם ראות מרחוק ובתוכן גם מרים המנדלית ומרמים אמו של יעקב הצדיר ושל יוסי ושל מרים: 41 אשר נם הילכו אחריו ושרתחו בהיותו בניליל ואחרות רבות אשר עלו אותו ירושלים: 42 ועתה הערב הניע ומפני אשר עבר שבת היה הוא היום שלפני השבת: 43 ויבא יוסף הרמתי וויעז נכבד אשר היה מכה נם הוא למלכות האלים וויחזק ויבא אל פילטוס וישאל את

וירע הכהן הנדרול את בנדיו ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים: 44 שמעתם את הנדרוף מה דעתכם ווישיעו כלם כי חיב מיתה הוא: 45 ויחלו מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכחו באגרף ויאמרו אליו הנבא והמשרתים הכאיבחו בהគותם אותו על הלחיה: 46 ויהי בהיות פטרוס בתהית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הנדרול: 47 ותרא את פטרוס כי מתחמס הוא ותבט בו ותאמר נם אתה היה עם הנצרי ישוע: 48 ויכח לאמר לא אדר ולא אבן מה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגול קרא: 49 ותראהו השפה והטסף ותאמר אל העמידים שם כי זה הוא אחד מהם ויכח פעם שנייה: 50 וכמעט אחדרי כן נם העמידים שם אמרו אל פטרוס אמן אתה אחד מהם כי אף גלילי אתה ולשנק כלשנים: 51 ויהל להחרדים את נפשו ולהשבע לאמיר לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם: 52 והתרנגול קרא פעם שנייה ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו לישוע בתרם יקרא התרנגול פעם תחח כי שלוש פעמים וישם אל לבו ויבך:

15 ושיכמו ראשי הכהנים עם הוקנים והסופרים וכל הסנהדרין בברker וויתיעצו ויאסרו את ישוע וויליכו שם וימסרו אל פילטוס: 2 וישאל אותו פיטוס הכהנים והמלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: 3 וראשי מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: 4 ו יוסף פיטוס וישאלו לאמר הכהנים הרבו לשטנו: 5 וישאל פיטוס מהם מעדיהם בך: 6 וישוע האינך משיב דבר ראה כמה הם מעדיהם בך: 7 לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פיטוס: 8 ובכל חן היה דרכו לפטר להם אסיר אחד את אשר יבקש: 9 ויהי איש תקראי בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד: 10 וישא התחמון את קילו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם: 11 ויען אתם פיטוס ויאמר החחפצו כי אפטר לכם את מלך היהודים: 12 כי ידע אשר רך מקנהה מסרו והראשי הכהנים: 13 בר אבא: 14 ויסוף פיטוס ויען ויאמר להם ומה אפוא הצעתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך היהודים: 15 מה אפוא עשה רעה והם הרבו עד לצעק הצלב אותו: 16 ויוואל פיטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשותים וימסר אותו להצלב:

20 והמה יצאו ויקראו בכל המקומות והאדון עוזם ויחזק נופת ישוע: 44 ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מות ויקרא אל שר המאה יישאלדו הוגע כבר: 45 וידע מפי שר המאה כי כן ויתן נופתו מותנה לישע: 46 והוא קנה סדין וירד אליו ויכרכו בסדין וישמעו בקבר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר: 47 ומרים המגדלית ומרים אם יוסי היו רואות את המקום אשר הושם שם:

16 ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנית מרימים המגדלית ומרים אם יעקב ושלמיית סמיים לבוא ולסוך אותו בהם: 2 ובאחד בשבת בבקר השם באו אל הקבר כירוח המשם: 3 ותאמורנהasha אל אחותה מי ניל לנו את האבן מעל פתח הקבר: 4 ובבביטן ראו והנה ננלה האבן כי היהת ננלה מaad: 5 ותבאה אל תוך הקבר ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשתחומנה: 6 ויאמר אליהן אל תשתחומנה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם אינו פה חנה זה המוקם אשר השכיבתו בו: 7 אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטروس כי הולך הוא לפניכם הניליה ושם תראהו כאשר אמר לכם: 8 ותמהרנה לצתת ותברחנה מן הקבר כי אחותן רעדה ותמהון ולא הנידוד דבר לאיש כי יראו: 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do 9 not include Mark 16:9-20.)

בשבת נראה בראשונה אל מרימים המגדלית אשר נרש ממנה שבעה שדים: 10 ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם מתאבלים ובכיס: 11 וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה: 12 ואחרי כן נראה בדמותacha לשנים מהם בהיותם מתהலכים בצדדים השדה: 13 והם הלכו וינורו לאחרים ונם להם לא האמינו: 14 ובאחרונה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבכים ויחרף חסרו אמונותם וקשי לבכם אשר לא האמינו לדראים אותו נוער מן המתים: 15 ויאמר אליהם לכו אל כל הארץ ויקראו את הבשורה לכל הארץ: 16 המאמין ונתבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם: 17 ואלה אותן אשר ילו אל המאמינים וגרשו שדים בשמי ובבלשות חדשות ידברו: 18 נחשים ישאו בידיהם ואם ישטו סם המוות לא יזיקם על חולים ישמו את ידיהם ויטבע להם: 19 ויהי אחריו אשר דבר אתם הדרון וינשא השמייה וישב לימיון האלים:

27 אל בתוליה מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מראים: 28 ויבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה ענק ברוכה את בנים: 29 והיא בראותה נבהלה לדברו ותאמר בלבها מה היא הברכה הזאת: 30 ויאמר לה המלאך אל תירא מרים כי מצאת חן לפני האלוהים: 31 והנה הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע: 32 והוא נдол היה ובן עליון יקריא יהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו: 33 ועל בית יעקב מלך לעולם ועד ולמלכו אין קץ (א"ג 165): 34 ותאמר אלהים ותמהר לא לישׁב עליון הצל עליון על כן נם לקדוש הילוד יקריא בן אלהים: 35 ווין המלאך ויאמר אליה רוח הקודש תבוא עליך ובבורות עליון הצל עליון אשר קראו לה עקרה נם היא הרתה בן בזקנתה וזה לה החדש השמי: 36 כי לא יפלה מלאחים כל דבר: 37 ותאמר מרים הנני שפחת יהוה והי לי דברך ויצא מתחה המלאך: 38 ותקם מרים ביום הים ותמהר לлечת הרה אל עיר יהודה: 40 ותבא בתי זכריה ותברך את אלישבע: 41 ויהי כשמע אלישבע את ברכת מרים וירק הילך במעה ותמלא אלישבע רוח הקדש: 42 ותקרה בקול גדול ותאמר ברוכה את בנים ובברוך פרוי בטןך: 43 ומאין לי זאת אשר אם אדרני באה אלי: 44 כי קול ברכתך בא אани והנה רךך בשמחה הילך במעי: 45 ואשרי המאמינה כי המלאך תමלא אשר דבר לה מאת יהוה: 46 ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה: 47 ותגאל רוחה באלהי ישע: 48 אשר ראה בעני אמרו כי הנה מעתה כל הדרות יאשדרני כי גודלות עשה לי שדי וקדוש שמו: 50 וחסדו לדור דורים על יראיו: 51 גנבותה עשה בזרעו פור נאים בזומות לבבם: 52 הרס נדיבים מכסאותו וירם שלדים: 53 רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם: 54 תמק בישראל עבדו לזכר את רחמייו: 55 כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם: (א"ג 165): 56 וימלאו ימי אלישבע ללדת ותולד בן: 58 וישמעו שכינה וקרובייה כי הנגיד יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה: 59 ויהי ביום השמינו ויבאו למול את הילך ויקראו אליו כריה על שם אביו: 60 ותען אמו ותאמר לא כי יונתן יקריא: 61 ויאמרו אליה אין איש במשפטך אשר נקריא

1 אחרי אשר רבים חוויאלו לחבר ספר המעשיות אשר נאמנו בשלמות בתוכנו: 2 כאשר מסROOM לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר היו משרתי הדרב: 3 חשבתו לטוב נם אני החפש כל הדברים היטב מראשים לכתבים אליך בסדר האופילוס האדריר: 4 למען תרע קשת האופילים אשר חנכת בם: 5 כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה זכריה שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן ושמה אלישבע: 6 ושניהם היו צדיקים לפני האלוהים והלכתי חם בכל מצות יהוה ובחקתו: 7 ולא היה להם ילד כי אלישבע עקרה ושניהם באו ביום: 8 ויהי היום ויכחן לפני אלוהים בסדר ממשמרתה: 9 וכמשפט עבדות הכהנים יצא גורלו להקтир קטרת ויבא אל היכל יהוה: 10 וכל קהל העם היו מוחפליים בחוץ בעת הקטרת: 11 וירא אליו מלאך יהוה עמד לيمין מזבח הקטרת: 12 ויבהל זכריה בראותו אותו ואימה נפלה עליו: 13 ויאמר אליו המלאך אל תירא זכריה כי נשמעה חפליך ואלישבע אשתק תלך בן וקראת שמו יונתן: 14 והיה לך לשמה וניל ורבים ישבחו בחולדו: 15 כי גודל יהוה לפני יהוה וין ושבר לא ישתה ורוח הקדש ימלא בעדרנו בבטן אמו: 16 ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם: 17 וזהוילך לפני ברוח אלהו ובגבורתו להשיב את לב אבות על בנים ואת הסוררים לתחבונת הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתקן: 18 ויאמר זכריה אל המלאך במה אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי בא בימים: 19 ווין המלאך ויאמר אליו אני נבריאל העומד לפני האלוהים ושלוח אגבי לדבר אליך ולברך את זאת: 20 והנה תאלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהייה זאת תחת כי לא האמנת בדברי אשר ימלאו למועדם: 21 והעם היה מהכח לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל: 22 וירדו בזאתו לא יכול לדבר אליהם וידיע כי מראה ראה בהיכל וירמו להם ועדרנו נאלם: 23 ויהי כאשר מלאו ימי עברתו וילך לו אל ביתו: 24 ויהי אחר הימים אלה ותחר אלישבע אשתו ותתחבא חמשה חדרים ותאמר: 25 כהה עשה לי יהוה בימי פקדו אותו לאסף את חרפתי בתוך בני אדם: 26 ויהי בחודש הששי וישלח המלאך נבריאל מאי האלוהים נليلה אל עיר אשר שמה נצרת:

במרומים לאלhim ובארץ שלום בבני אדם רצונו: ¹⁵ ויהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמיימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נערה נא עד בית לחם ונראה המשעה זהה אשר הודיעינו יהוה: ¹⁶ ווימחרו לבוא וימצאו את מרים ואת יוסף ואת הילד שכב באבוס: ¹⁷ ויראו ושימעו את הדבר הנאמר אליהם על הנער זהה: ¹⁸ וכל השמעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים: ¹⁹ ומרים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבב: ²⁰ וישובו הרעים מהללים ומשבחים את האלים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם: ²¹ ויהי במלאת לנו רעה שמנה ימים וימול וקרא שמו ישוע כשם אשר קרא לנו המלאך בטרם הרה בבטן: ²² וימלאו ימי טהרתו לפיה תורה מטה ועליה לירושלים להעמידו לפני יהוה: ²³ כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פשר רחם יקרא קדש ליהוה: ²⁴ ולתת קרben כאמור בתורת יהוהשתי קדש ליהוה: ²⁵ והנה איש היה בירושלים ושמו תרים או שני בני יונה: ²⁶ ויהי ברכות ירושלים ושמו שמעון והוא איש צדיק וחסיד מחה לנצח ישראל ורוח הקדש היה עליו: ²⁷ ולו נגלה ברוח הקדש כי לא יראה מות עד ראותו את משיח יהוה: ²⁸ ויבא ברוח אל המקדש והיה כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה: ²⁹ ייקחוה על זרועיו ויברך את האלים ויאמר: ³⁰ עתה התפערת עבדך בדברך אדרני בשלום: ³¹ כי ראו עניית ישעתק: ³² אשר הכוונה לפני כל העמים: ³³ אור לגלות עניינו הגוים ותפארת ישראל עמק: ³⁴ ווישוף ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו: ³⁵ ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים הנה זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל ולאות מריביה: ³⁶ ונם בנסיך תחתר חרב למן תגלינה מחשבות לבב רביים: ³⁷ והיה שם חנה אשה נביהה בת פנויל משפט אשר והיא באה בימים וחויה עם בעלה שבע שנים אחריו בתוליה: ³⁸ והיה אלמנה כארבע ושמונים שנה ולא משה מן המקדש ובצום ובתנוחים עברה את האלים לילה יום: ³⁹ ותקם בשעה ההיא ותנסה להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המהפים לנאהם בירושלים: ⁴⁰ וינדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסיד אלhim עמו: ⁴¹ ועליו הוריו וירושלים שנה בשנה להג הפסח: ⁴² ויהי בהיותו בן שטים עשרה שנה ויעלו ירושלים

בשם הזה: ⁴³ וירמו אל אביו לדעת מה השם אשר יחפץ להזכיר לו: ⁴⁴ וישראל לוח ויכח עליו לאמר והנן שמו ויתהמו כלם: ⁴⁵ ויפתח פיו וילשונו בהתאם וירבר ויברך את האלים: ⁴⁶ ותפל אימה על כל שכניותם ויספר כל הדברים האלה בכל הארץ יהודה: ⁴⁷ וישמו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה וירוחה היתה עמו: ⁴⁸ וימלא זכריה אבוי רוח הקדש וניבא לאמר: ⁴⁹ ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פדות: ⁵⁰ וירם לנו קדון ישועה בבית דוד עבדו: ⁵¹ כאשר דבר בפי נביי הקדושים אשר מעולם: ⁵² (א) 165) ישועה מאיבינו ומיד כל שנאינו: 53 לעשות חסד עם אבותינו ולזכור את ברית קדשו: 54 את השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו: 55 להצילנו מיד אבינו ולחתנו לעבדו בליך פחד: 56 בתמים ובצדקה לפני כל מי חיינו: 57 ואתה הילד נביא עליון תקרה כי לפני יהוה תALK לפנות את דרכיו: 58 להחת דעת היושעה לעמו בטלחת חטאיהם: 59 להאריך חсад אל אבינו אשר בהם פקדנו הנה ממרומים: 60 להאריך ישיבת צלמות ולהזכיר את רגנינו אל דרך השלום: 61 וינדל הילד ויזוק ברוח יהי במדברות עד יום הראתו אל ישראל: **2** ויהי בימים ההם ותצא דת מארקיסר אונוסטוס לספר את כל ישבתי הפל: ² וזה המפקד היה הראשון בהיות קורינויס ששלט בסוריה: ³ וילכו כלם להתק פר איש לעיר: ⁴ ויעל נס יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד התקראה בית לחם כי היה מבית דוד וממשחתו: ⁵ להתק פר עם מרדים המארשה לו והיא הרה: ⁶ ויהי בהיותם שם וימלא ימיה לילדת: ⁷ ותולד את בנה הבכור ותתלהו ותשביחו באבוס כי לא היה להם מקום במלון: ⁸ וורעים היו הארץ לנים בשירה ושמרם את משמרות היליה בעדרם: ⁹ והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב ויראו יראה נדולה: ¹⁰ ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי התני מברך אתכם שמחה נדולה אשר תהייה לכל העם: ¹¹ וכי הימים ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון: ¹² וזה לכם האות תמצאון ילד מחתל ומENCH באבוס: ¹³ ויהי פתחם אצל המלאך המון צבא השמיים והם משבחים את האלים ואמרם: ¹⁴ כבוד

ויהי די לכם בשכרכם: 15 ויהי כאשר חכה העם וככלם החסבים בלבם לאמור אiol'יו ויהנן הוא המשיח: 16 ויען יהנן ויאמר לכלם הוא אני טובל אתכם במים אבל בוא ב'בו החוק ממני אשר אני כדי להתיר את שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקודש ובבש: 17 אשר המזרה בידרו להבר את גרכנו ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: 18 וכן עוד בדברים אחרים הרבהبشر ונעם זההיר את העם: 19 והורדוס שר רביע המדינה אשר הוכח על ידו על אדרות הורדיה אשא אחו פילופוס ועל אדרות כל הרע אשר עשה הורדוס: 20 והוסיף על כל אלה נם את זאת ויסגר את יהנן במשמר: 21 ויהי בהטבל כל העם ונם ישוע נטבל ומתחפל ויפתחו השמים: 22 וירד עליו רוח הקודש בדמות נוף כוונה ויהי קול מן השמים ויאמר אתהبني יירדי בך רצחה נפש: 23 והוא ישוע בהחלי היה כבן שלשים שנה ויחשבו לבן יוסף בן עלי: 24 בן מחת בן לוי בן מלכי בן ני בן יוסף: 25 בן מחתיה בן אמוין בן נחום בן חסלי בן נני: 26 בן מחת בן מחתיה בן שמעי בן יוסף בן יהודה: 27 בן יהנן בן רישא בן זרבבל בן שאלהיאל בן נרי: 28 בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער: 29 בן יוסי בן אליעזר בן יודים בן מחת בן לוי: 30 בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אלקיים: 31 בן מליא בן מינא בן מחתה בן נתן בן דוד: 32 בן ישע בן עופר בן בעז בן שלמון בן נחשות: 33 בן עמנדרב בן ארם בן חצירון בן פרץ בן יהודה: 34 יצחק בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נהור: 35 בן שרגון בן רעו בן פלגי בן עבר בן שלח: 36 בן קינון בן ארפקשד בן שם בן נח בן למד: 37 בן מותשלה בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינון: 38 בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים: 39

וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקודש וננהנה הרוח המדברה: 2 וונסהו השטן ארבעים ימים ולאכל מאומה בימים ההם ואחריו אשר תמו וירעב: 3 ויאמר אליו השטן אם בן האלים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם: 4 ויען אותו ישוע הן כתוב כי לא על הלחם לברוח יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה: 5 ויעלהו השטן על הר גבה ויראהו ברגע אחד את כל מלכותת תבל: 6 ויאמר אליו השטן לך את כל הממשל הזאת ואת מהחקם: 14 וישאלדו נם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אלהים איש אל תזענו ואל תלשינו איש

כמשפט הagan: 43 וימלאו את הימים וישבו יותר ישוע הנער בירושלים וויסוף ואנו לא ידע: 44 ויחשבו כי עם חבל הארכחים הוא וילכו כדרך יום ויקשחו בין הקרים והמידעים: 45 ולא מצאהו וישבו ירושלים לבקשו: 46 ויהי אחרי שלשת ימים וימצאו במקדש ישב בתוך המורדים שמע אלהם ושאל אליהם: 47 וכל השמעים אליו השתנו על שכלו ועל חשבתו: 48 ויהי כראותם אתו ויחרדו ותאמר אליו amo נבו מודיע ככה עשית לנו הנה אביך ואני בעצתך לב בקשוך: 49 ויאמר אלהם למה זה בקשתם את הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאבי: 50 והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אלהם: 51 וירד אתם ויבא אל נצחת ויכנע להם ואנו שמרה בלבבם את כל הדברים האלה: 52 וישוע הילך ונגדל בחכמה ומקומה ובחן עם אלהים ועם אנשים:

3 בשנת חמיש עשרה למלכות הקיסר טיבריו ביהוון פונטוס פילטוס הנמנון ביהודה והורדוס שר רביע על הגליל ואחיו פילופוס שר רביע על מידניות יטיר וטרכונה ולוסטינש שר רביע על אבילין: 2 בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יהנן בן זכריה במודבר: 3 ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילה התשובה לסליחת החטאיהם: 4 ככזהב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במודבר פנו דרך יהוה ישרו מסלתו: 5 כל גיא ינשא וכל הדר וגבעה ישפלו וודיה העקב למשור וחרכים לבקעה: 6 וראו כלبشر את ישועת אלהים: 7 ויאמר אל המון העם היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצעפונים מי הורה אתכם להמלט מפני הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה ואל תדרמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלים להקים בנים לאברהם: 9 וכבר הושם הנרין על בראש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב גידע והשלך באש: 10 וישאלדו המון העם לאמר מה אפוא נעשה: 11 ויען ויאמר אלהים מי אשר לו כהנות שתים הוא ייחלך לאשר אין לו ומי אשר לו מזון כהה עשה נם הוא: 12 ויבאו נס מוכדים להטבל ואמרו אליו רבוי מה נעשה: 13 ויאמר אלהים אל תנבו יותר לאלו רבי מה נעשה: 14 וישאלדו נם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אלהים איש אל תזענו ואל תלשינו איש

ישוע לאמור האלים וצא ממנו יופילחו השר בתוכם ויצא ממנה לא הרע לו: ³⁶ וותפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמור מה הדבר הזה כי בשלטן ובגבורה מצואה לרווחות הטמאה והמה יצאים: ³⁷ ושםעו הולך בכל מקומות הכהר: ³⁸ ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון וחמות שמעון אחותה קדחת חזקה וושאלהו בעודה: ³⁹ ויתיצב עליה וניגע בקדחת ותרכ ממנה ותקם מהרדה ותשתר אתם: ⁴⁰ וככowa השמש הביאו אליו כל אשר להם חלים חללים שונים וירפא אותם בשומו את ידיו על כל אחד מהם: ⁴¹ וכן שדים יצאו מרביכים עצקים ואמרם אתה הוא המשיח בן האלים וניגע בהם ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח: ⁴² ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבבה והמן העם בקשחו ויבאו עדריו ויפצרו בו לבתו סור מהם: ⁴³ ויאמר להם הן עלי לברשם נם לערים האחירות את בשורת מלכות האלים כי לזאת

שלחתו: ⁴⁴ ויהי קורא בבתי הכנסת אשר בגוליל:

5 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלים והוא עמד על יד ים ננסר: ² וירא שני אנויות עמדות על יד הים והדרנים יצאו מהן וידרכו את המכמרות: ³ וירד אל אחת מן האנויות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעתם מן היישוב אל הים וישב וילמד את העם מתווך האניה: ⁴ ויכל לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את ממכרותיהם לצוד: ⁵ וויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאמינה אך על פי דברך אוריד את המכמרות: ⁶ ייעשו כן וילכדו דנים הרבה מארך ותקרע ממכרתם: ⁷ ויניפויך אל חביריהם אשר באמיה השנית לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האנויות עד כי ישקעו: ⁸ ויהי קראות שמעון פטروس את זאת ויפל לברכיו ישוע ויאמר אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אנכי: ⁹ כי שמה החזקה אותה ואת כל אשר אתו על ציד הדנים אשר צדו: ¹⁰ וכן נם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר התאחדו עם שמעון ויאמר יושע אל שמעון אל תירא מעתה צוד הצוד אנסים: טו ויליכו את דאניות אל דיבשה ויעובו את הכל ויליכו אחריו: ¹² ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צדעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתהן אליו לאמר: ³⁴ אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי בא להאבירני ידעתיך מי אתה קדוש האלים: ³⁵ ויגער בו

אם השתתווה לפני הכל יהוה לך: ⁸ וויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כחוב ליהוה אלהיך השתתווה ואתו תעבד: ⁹ ויביאו ירושלים ויעמידו על פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלים אתה התגנול מהה טהה: ¹⁰ כי כתוב כי מלכיך יצוה לך לשמרך: טו וכוי על כתבים ישואן פן תנף באבן רגליך: ¹² וויען ישוע ויאמר אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך: ¹³ וככלות השטן כל מה וירף ממנו עד עת: ¹⁴ וישוב ישוע בנכורת הרוח אל הגליל ויצא שמעו בכל הכהר: ¹⁵ והוא היה מלמד בבחוי נסיותיהם ויהללהו כלם: ¹⁶ ויבא אל נזרת אשר גדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם לקרא בתורה: ¹⁷ וויתן לו ספר ישעה הנביא ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר היה כתוב בו: ¹⁸ רוח אדני עלי יען משח אותו לבשר ענווים: ¹⁹ שלחני לחבש לנשביי לב לקרא לשבויים דוד ולוורדים פקח קויה לשלה רצוצים חפשים לקרא שנת רצון ליהוה: ²⁰ ויהי כאשר נלאל את הספר וישיבתו אל החוץ וישב ועינו כל אשר בבית הכנסת נשאות אליו: ²¹ ויחל ויאמר אליו היום נתמלא הכתוב הזה באזנים: ²² וככל העידתו ותמהו על דברך חן אשר יצאו מפיהם ויאמרו הלא זה הוא בן יוסף: ²³ ויאמר אליהם הן האמרו לי את המשל הזה רפא את עצמך וככל אשר שמענו שנעשה בכפר נחום עשה כן גם פה בעיר מולדתך: ²⁴ ויאמר אמן אמר אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו: ²⁵ ואמתה אני אמר לכם אלמנות רבות הוו בישראל בימי אליהו בהצער השמים שלש שנים ושהה חדרים ורעד גדול היה בכל הארץ: ²⁶ ולא נשלח אליו הלא אחד מהנה זולתי צרפתה אשר לצדון אל אש האלמנה: ²⁷ ומצדיעים רבים הוו בישראל בימי אלישע הנביא ולא טהר אחד מהם זולתי געטן הארמי: ²⁸ וימלאו כל אשר בבית הכנסת חמה בשמעם את אלה: ²⁹ ויקומו וידרכו אותו אל מוחץ לעיר ויביאו עדר נבנהה ערים עליו למן השליכו מטה: ³⁰ אך הוא עבר בתוכם וירד לדרכו: ³¹ וירד אל כפר נחום עיר הגליל וילמדם בשבות: ³² ווישתוממו על תורה זו כי עצום דברו: ³³ ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח שד טמא ויצעק בקול נדול לאמר: ³⁴ אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי בא להאבירני ידעתיך מי אתה קדוש האלים: ³⁵ ויגער בו

בנד בלבוי כי אז נם החדש יקרע גם לא תשוה מטלית החדרש לבליי: ³⁷ ואין איש נתן יין חדש בנادرות בלים כי אז הין החדש יבקע את הנادرות והוא ישפך והנادرות אבדו: ³⁸ אך יtan הין החדש בנادرות חדשים ושניהם יתדו ישרמו: ³⁹ ואשר שתה יין ישן אינו חפץ עוד בין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממן:

6 ויהי בשבת השוויה לספרית העمر עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילתו ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו: ² ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם لماذا אתם עושים את אשר איןנו מותル לעשות בשבת: ³ ווין ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב והוא אשר היו אתו: ⁴ כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכלו וגם נתן לאשר אותו את אשר לא נכוון לאכלו כי אם לכתנים בלבד: ⁵ ויאמר אליהם בן האדם גם אדרון שבת הוא: ⁶ ויהי בשבת אהרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימונית: ⁷ ויארכו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצא עליו שטנה: ⁸ והויא ידע את מוחשבות ויאמר אל האיש אשר ידו ישוע אשאלה אתכם דבר הנכוון ויעמד: ⁹ ויאמר אליהם יושע אשאלה אתכם דבר הנכוון בשבת להויטיב אם להרע להציל נפש אם לאבד: ¹⁰ ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את יידך ויעש כן ותרפא ידו ותשב כאחרת: ¹¹ ורממה נמלא חמה ויסדו יחר מה לעשות לישוע: ¹² ויהי ביום הום ויצא הירה להחפטל ויעמד כל הלילה בתפללה לאלהים: ¹³ ובאותה הבקר אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם שניים אשר אשר נם קרא להם שליחים: ¹⁴ את שמעון אשר נם קרא פטרוס ואת אנדרי אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילפוס ואת בר תלמי: ¹⁵ את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון המכונה הנקא: ¹⁶ את יהודה בן יעקב ואת יהודה איש קריות אשר נם היה למשר: ¹⁷ וירד אתם ויעמד במקומות מישור והמון תלמידיו וקהל עם רב מכל יהודה וירושלים ומוחוף ים צר וצדון אשר בא לשמע אותו ולהרפא מחליהם: ¹⁸ וגם הנקחים ברוחות טמות וירפאו: ¹⁹ וכל ההמון מבקשים לנעת בו כי נבראה יצאה מאתו ורפאה את כלם: ²⁰ והוא נשא את עניינו אל תלמידיו ויאמר אשריכם הענינים כי

את ידו וינגע בו ויאמר חפץ אני טהר ופתאום סרה ממנה הצרעת: ²¹ וויעד בו לבתי ספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה לעדרות להם: ²² ושמעו הולך הליך ונDEL ויקבצו עם רב למשוע ולהרפא בירוי מחלולאים: ²³ והויא סר אל המדרשות ויתפלל: ²⁴ ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר בא מכל כפרי הגליל ומיהודה וירושלים ונברות יהוה הייתה בו לרפוא: ²⁵ והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכה אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשום לפניו: ²⁶ ולא מצאו דרכם להכניסו מרוב העם ויעלו הנהנו ווירידתו ואת ערשו בין הרעפים לתוכן הבית לפני ישוע: ²⁷ וירא את אמנותם ויאמר אליו בן אדם נסלהו לך חטאיך: ²⁸ ויתלו הסופרים והפרושים לחשב מוחשבות מבצעיו הוא זה המדבר נדופים מי יכול לסלח חטאיהם מבצעיהם הלאיים לברדו: ²⁹ וידיע ישוע את מוחשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם: ³⁰ מה הוא הנקל האמור נסלהו לך חטאיך אם אמר קום ותתחלה: ³¹ אך למען תדרון כי בן האדם יש לו השלטן באرض לסלח חטאיהם ויאמר אל נכה האברים אמר אני אליך קום ושה את ערשך ולך לך אל ביתך: ³² וימחר ויקם לעיניהם וישא את משבכו ווילך לו אל ביתו מhalb את האלהים וישא את משבכו ווילך לו אל ביתו מהלאל את האלהים: ³³ ומשמה החזקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראיינו הום: ³⁴ ויהי אחריו בן ויצא וירא מוכס ושמו לוי וושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחריו: ³⁵ ויעזוב את הכל ויקם ווילך אחריו: ³⁶ ויעש לו לוי משתה נдол בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו משבכים עליהם: ³⁷ וילנו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים אליהם הבראים אינם צריכים לרפא כי אם החלים: ³⁸ לא באתי לך רוא הצדיקים כי אם החטאיהם לחשובה: ³⁹ ויאמר אליו הן תלמידי יוחנן צמים הרבה ואמרם תנחות נום תלמידי הפרושים עשים כן ותלמידיך אליהם ושתיים: ⁴⁰ ויאמר אליהם החטולו אנס בני החפה לצום והחטן אז יצומו בעמם: ⁴¹ ואולם ימים באים ולקח מאתם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בנד חדש על

לכם מלכות האלוהים: 21 אשריכם הרעבים כעת כי
תשבעו אשריכם הובכים כעת כי תשחקו: 22 אשריכם
אם ישנאו אתכם האנשימים ואם יגידו לכם וחרפו והדריו
את שמכם כשם רע בעבר בן האדם: 23 שמחו ביום
ההוא ור��דו כי הנה שכרכם רב בשמיים כי כזאת עשו
אבליהם לנכאים: 24 אך אווי לכם העשירים כי כבר
לקחתם את נחמתכם: 25 אווי לכם השבעים כי תרבעו
אווי לכם השחקים כעת כי תחאבלו ותבכו: 26 אווי לכם
אם כל האנשימים משבחים אתכם כי כזאת עשו אבותיהם
לנביי השקר: 27 אבל אליכם השמעים אני אמר אהבו
את איביכם הייטבו לשנאים: 28 ברכו את מקללים
והחפלו بعد מקלמים: 29 המכחה ארך על הלהיו
טהה לו נם את האחרת והלך את מעילך אל תמנע
מננו נם את כתנתך: 30 וכל השאל ממקן תן לו והלך
את אשר לך אל השאל מאתו: 31 ואכasher החפיצו כי יעשו
לכם בני האדם כן תעשו להם נם אהם: 32 ואם תאהבו
את אהביכם מה הוא חסדם כי נם החטאים אהבים את
אהביהם: 33 ואם תיטיבו למטריכם מה הוא חסדם
نم החטאים יעשו כן: 34 ואם תללו את האנשימים אשר
תקו לכבול מהם מה הוא חסדם נם החטאים מלויים
את החטאים למען ישב להם בשעה: 35 אבל אהבו את
איביכם והויטבו והלוו מבלי תוחלת ויהי שכרכם רב
והייתה בני עליון כי טוב הוא נם לשכחו טובה ולרעים:
36 לכן היז רחמים כאשר נם איביכם רחום הווא: 37 ואל
תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקעו ותנקו:
38 תננו ותנתן לכם מדת טובה וגדרה ותנעה
יתנו אל חיקכם כי במדת אשר אתם מודדים בה ימד
לכם: 39 וישא משלו ויאמר אליהם היוכל עור לנחל את
העור הלא יפל שניות אל הפתה: 40 אין תלמיד נעלמה
על רבו וורי לככל תלמיד שלם לדוחות כרבו: 41 ולמה
זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה
בעינך לא תביט: 42 ואיך תאמר אל אחיך אחיך הניתה ל-
אסירה את הקסם אשר בעינך ואיך ראה את הקורה
אשר בעינך החנפ' הסר בראשונה את הקורה מעניך
ואחר ראה תראה להסידר את הקסם אשר בעין אחיך: 43
כי עז טוב איננו עשה פרי משות וنم עז משחת איננו
עשה פרי טוב: 44 כי כל עז נכר בפְּרִי כוֹי אֵין אַסְפִּים
תאנים מן הקיומים אף אין בצדדים ענבי מן הסנה: 45 האיש

7 ויהי אחריו כלותו לדבר את כל דבריו באוני העם
ויבא אל כפר נחום: 2 ועובד לאחד משרי המאות חלה
למות והוא יקר לו מאד: 3 וישמעו את שמע ישוע וישלח
אליו מוקני היהודים וישראל מארתו לבוא ולהושיע את
עבדו: 4 ויבאו אל ישע ויתחננו לו מאד ויאמרו דאי
הוא אשר תעשה בקשתו: 5 כי אהב עמנו הווא והוא בנה
לנו את בית הכנסת: 6 וילך אתם ישע ויהי כאשר קרב
אל הבית וישלח אליו שר המאה על ידי רעינו לאמר לו
בי אדרני אל נא התריח את עצמך כי אני כדי שתבוא
בצל קורתה: 7 ובעבור זאת נם את עצמי לא השבתי
ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נעריו: 8 כי
נס אנכי איש נתון תחת השליטון יש תחת ידי אנשי צבא
ואמרדו לה לך ותליך ולה בוא ובא ולעבדיו עשה זאת
ועשה: 9 וישמעו ישוע את דבריו ויתמה עלייו ויפן ויאמר
אל המון ההלך אחריו אמר אני לכם נם בישראל
לא מצאתו אמונה גדרולה כזאת: 10 וישבו השלוחים
אל הבית וימצאו את העבר החלה והוא נרפא: 11 ויהי
ממחרת וילך אל עיר ושם נעים ורבים מתלמידיו
הילכים אותו והמון עם רב: 12 והוא קרב אל שער העיר
וינה מוציאים מות בן יחיד לאמו והוא אלמנה ועמה
רבים מעם העיר: 13 וכבראות אתה האדרון נכמרו רחמייו
עליה ויאמר לה אל תבכי: 14 ויגש וונגע בארון והנשאים
עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה: 15 ויתעודד
המת ויחל לדבר ווינהו לאמו: 16 וחתחו כלם רעדיה
וישבחו את האלוהים ויאמרו כי נבニア גדורם קם בקרבנו
וכי פקר האלוהים את עמו: 17 ויצא הדבר הזה בכל
יהודה ובכל הארץ: 18 ותלמידיו יונתן הנידו לו או כל

41 שני חובים היו לנשא אחד האחד חיב לו דינרים חמיש
מאות והשני דינרים חמישים: 42 ויהי באשר לא השינה
ידם לשלם וישפט את שניהם ועתה אמר נא מי משניות
ירבה לאחבה אותו: 43 ויען שמעון ויאמר אחشب כי האיש
ההוא אשר הרבה להשمي לו ויאמר אליו כן שפטת:
44 ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה
הזאת הנה באתי אל ביך ומי על רגלי לא נתת והיא
הרטيبة את רגלי בדמעות ותגניב בשערותיה: 45 נשיקה
לא נשקתי והיא מאו באתי לא חדלה מנשך את רגלי: 46
בשםן לא משחת את הראש והיא בשמן המור משחה את
רגלי: 47 לכן אני אמר לך נשלחו לה חטאותה הרבות
כי הרבה אהבה ואשר נשלחו לו מעת הוא אהב מעט: 48
ויאמר אליה נשלחו לך חטאיך: 49 ויחלו המבטים עמו
לאמר בלבם מי הוא זה אשר נם יסלה חטאיהם: 50 ויאמר
אל האשה אמוןך והשעה לך לכி לשולם:

8 5 ויהי אחריו כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר
קורא וمبשר את מלכות האללים ושנים העשר אותו: 2
ונשים אשר נרפאו מרותות רעות ומחלים מרימים נקראה
מנדלית אשר גרשו ממנה שבעה שדים: 3 ויווחנה אשת
בוז סוכן הורדים ושותנה ואחרות רבות אשר שרתו
מנכיסיהן: 4 ויהי בהתחасפם המון עם רב אשר יצאו אליו
עיר ועיר וידבר במשל: 5 והזרע יצא לזרע את רעו
ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך וירמס ועופ השמיים
אכלו: 6 וויש אשר נפל על הסלע וצמח וויש כי לא
הייתה לו להחה: 7 וויש אשר נפל בחוץ הקצים ויצמחו
הקטים עמו וימעכו: 8 וויש אשר נפל על האדמה הטובה
ויצמח ויעש פרי מה שערום צואת דבר ויזעק מי אשר
אזנים לו לשמע ישמע: 9 וויש אלהו תלמידיו לאמר מה
המשל הזה: 10 ויאמר לכם נתן לדעת את סודות מלכות
האללים ולאחרים במשלים למן בראתם לא יראו
ובשםם לא יבינו: 11 וזה הוא המשל הזרע דבר אליהם
הוא: 12 ואשר על יד הדרך הם השמעים ואחר כן בא
השטן ונשא את הדבר מלבם פן יאמינו ונשעו: 13 ואשר
על הסלע הם המקבלים בשמה את הדבר בשםם
ושרש אין להם רק לשעה מאמינים ובעת הנסיו ינסנו
אחר: 14 ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והוליכם
לهم וימכו בדאנות ובעשן ובתאות החים ופרי לא ישו

אללה: 15 ויקרא אליו יוחנן שנים מהתלמידיו וישלחם אליו
ישוע לאמר לו אתה הוא הבא אם נחכה לך: 20
ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליו
לאמר אתה הוא הבא אם נחכה לך: 21 בעת החיה
רבים נתן ראות עיניהם: 22 ויען ישוע ויאמר להם לכו
וහנדו ליווחן את אשר ראותם ואשר שמעתם כי עודים
ראים ופסחים מתחלכים ומצדעים מטהריהם וחרישים
שומעים ומתים קמים ועוניים מתבשרים: 23 ואשרי אשר
לא יכשל כי: 24 ויהי כאשר הלו לתוכו להם שלוחי יוחנן
ויחל לדבר אל המון העם על ארות יוחנן ויאמר מה זה
יצאתם המדברה לראות הקונה אשר ינוע ברוח: 25 ואם
לא מה זה יצאתם לראות האש לבוש בנדי עדרים הנה
המלבשים בנדי תפארת והמעננים בחצרות המלכים
המה: 26 ועתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש
נביין זה אני אמר לכם כי אף גדרול הוא מنبيיא: 27 זה
הוא אשר כחוב עליו הני שלח מלאכי לפניך ופנה
דרך לפניך: 28 כי אמר אני לכם אין איש בילדוי איש
נדול מיהונן המטביל אך הקטן במלכות האללים נдол
הוא ממננו: 29 וכל העם והמכסים כשמעם הצדיק את
האללים ויטבלו בטבילה יוחנן: 30 אך הפרושים ובעל
התורה נאצו את עצת האללים על נפשם ולא נטבלו על
ידיו: 31 ויאמר האדון עתה אל מי אדרמה את אנשי הדר
זהו ואל מי הם דמים: 32 דמים הם לילדים היישבים
בשוק וקראים זה אל זה ואמרם חללו לכם בחלילם
ולא רקדרתם קונו לכם קינה ולא בכיתות: 33 כי בא יוחנן
המטביל לחם לא אכל ווין לא שתה ואמרתם שד בו: 34
ובא בן האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זה לול וסבא
ורע למוכסים ולהחטים: 35 ותצדק החכמה על ידי כל
בניה: 36 ויבקש ממננו אחד מן הפרושים לאכל אותו לחם
ויבא אל בית הפרוש ויסב: 37 והנה אשה אחת בעיר והיא
חטאת שמעה כי הוא מסב בית הפרוש ותבא פרך מן
הristol ותמשח אתן בשמן: 38 וירא הפרוש הקרא אותו
וראמר לבבו אליו היה זה הביא כי עתה ידע ידע מי היה
זאת ואיזה היא הנגעה בו כי אשה חטאה היא: 40 ויען
ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך ויאמר רבבי דבר:

הנדריים לכלת מאתם כי אימה גדרולה נפלת עליהם וירד אל האניה וישב: ³⁸ ובקש ממנה האיש אשר יצא ממנה השדים לשבת אותה ושלחה אותה ישוע באמרו: ³⁹ שוב לביטך וספר הנדריות אשר עשה לך האלים וילך לו וישמע בכל העיר את הנדריות אשר עשה לו ישוע: ⁴⁰ ויהי בשוב ישוע ויקבל אותו העם כי כלם היו מוחכים לו: ⁴¹ והנה בא איש ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתהן לו לבוא אותו אל ביתו: ⁴² כי בטה ייחידה כשתים עשרה שנה היהת לו והיא נתה למota ויהי בלבתו שמה וידקהו המון העם: ⁴³ ואשה נבת בציצת בנודה ווב דמה עמד פרתא: ⁴⁴ ויאמר ישוע מי זה נגע כי וכלם כחשו ויאמר פטרוס והעדים אצלו מורה המון העם דחיקם ולחיצים אתך ואתה תאמר מי נגע כי: ⁴⁵ ויאמר ישוע נגע כי אדם כי ידעתי אשר יצאה מני נבורה: ⁴⁶ ותרא האשה כי לא נסתרה ממנה ותחרד לקראותו ותחל לפניו ותנד באוני כל העם על מה נעה בו ואיך נרפא פרתא: ⁴⁷ ויאמר אליה חזקי בת אמוןך והושעה לך לכי לשולם: ⁴⁸ עודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת ייאמר מהה בתק אל הטריח את המורה: ⁴⁹ וישמעו ישוע ויען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע: ⁵⁰ ויבא הביתה ולא הנית לאיש לבוא אותו בלתי אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן ולאבי הילדה ולאמה: ⁵¹ וכלם בכים וספדים לה ויאמר אל תבכו כי לא מהה אך ישנה היא: ⁵² וישחקו עלייו באשר ידע כי מהה: ⁵³ וחותב רוחה אחו בידיה ויקרא לאמר הילדה קומי: ⁵⁴ וחותב רוחה ותקם פרתא ויצו לחתה לה לאכול: ⁵⁵ וישתוממו אביה ואמה והזע צוה איהם לבתיו הגיד לאיש את אשר עשה: ⁵⁶

9 ויקרא אל שנים העשר ויתן להם נבורה ושלטן על כל השדים ולרפאה חלימים: ² וישלחם לקרוא את מלכות האלים ולרפאה את החלמים: ³ ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא מותות ולא תרמיל ולא להם ולא כספם ואל יהיה לאיש מכם שוי כתנות: ⁴ והביטה אשר תבאו בו שם שבו לכם ומשם צאו: ⁵ וככל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונערו את העפר מעל רגילים לעדרותם: ⁶ וויצו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה למם: ¹⁵ ואשר באדמה הטובה הם השמורים בכל טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשיהם פרוי בתקה לת: ¹⁶ ואני איש מדליק נר אשר יכסה אותו בכליו או ישמו תחת המטה כי אם על המנורה יעלחו למען ויראו כל בא הבית את האור: ¹⁷ כי אין דבר נעלם אשר לא נילה ואני גנו אשר לא יודע ובא לאור: ¹⁸ לכן ראו איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ניתן לו וכל אשר אין לו גם את אשר הוא חשב להיות לו יקח ממן: ¹⁹ ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לנשא אליו מפני העם: ²⁰ וינדר לו לאמר אמך ואחיך עמדים בחוץ והם חפצים לראותך: ²¹ ויען ויאמר אליהם אמי ואחיך הם השמעים ועשיהם את דבר האלים: ²² ויהי הימים וירד אל אניה הוא ותלמידיו ואמר אליהם נערבה אל עברם וישב ורוחם וישמו הימה: ²³ ויראו באניה וישכב ויישן ורוח סערה ירדת על הים ושטפו עליהם המים ויהיו בסכנה: ²⁴ וינשו ויערו אותו לאמר מורה מורה אבדנו ויעור וינגר ברוח ובמשברינו ים וישתקו ותהי דממה: ²⁵ ויאמר אליהם איה אמונהכם ויראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המזוחה נם את הרוחות ואת המים וישמעו לו: ²⁶ ויעברו ויבאו אל ארץ הנדריים אשר ממול הגליל: ²⁷ ויצא אל היבשה ויפשחו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ונבר לא לבש ובבית לא ישב כי אם בקביריהם: ²⁸ וירא את יושע וויפל לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך יושע בן אל עליון מבקש אני מך אשר לא הענני: ²⁹ כי צוה את הרוח הטמא ליצאת מן האיש כי ימים רבים חתרו אותו ונارد בזיקים ונשמר בכבלים והיה בנתקו את ריבים ננסכו בו: ³⁰ ויתהן לו לבתי צותם אשר לדחת אל התהום: ³¹ כי צוה (Abyssos g12) והוא שם עד חזיריים רבים על המרעה בהר ויתהנו לו כי יניח להם לבוא אל תוכם וניח להם: ³² ויצאו השדים מן האדם ההוא ויבאו בחזיריים וישתער העדר מן המורד אל הים ויטבע: ³³ ונוסו הרעים כראותם את אשר נעשה ויבאו אל ישוע ובכפרים: ³⁴ וויצו לראית את אשר נעשה ויבאו אל ישוע ומיצאו שם את האדם אשר יצאו ממנה השדים ישב לרגלי ישוע מלبس וטוב כל ויראו: ³⁵ וספרו להם הראים איך נרפא אחים השדים: ³⁶ ויבקשו ממן כל המון חבל

אשר לא יטעהו מות עד כי יראו את מלכות האלים: 28 ויהיו כשנה ימים אחרי הדרבים האלה ויהי אליו את פטרוס ואת יוחנן ואת יעקב ויעל אל ההר להתפלל שם: 29 ויהי בהתפללו נשנה מראה פניו ולבשו הלבין והבריק: 30 והנה שני אנשים מדברים אותו והמה משה ואליהו: 31 אשר נראו בכבוד והנידו את אחוריתו אשר ימלאנגה בירושלים: 32 ויהיו פטרוס ואשר אותו נרדמים ובחקיצם ראו את כבודו ואת שני האנשים העמדים עליו: 33 ויהי בהפרדים ממו ויאמר פטרוס אל ישוע מורה טוב יוחנן מה נשנה נא שלש סכות לך אהת ולמשה אחת ולא אליהו אחת ולא ידע מה דבר: 34 הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם וכbowם בענן נבעתו: 35 ויצא קול מן הענן אמר זהبني ידידי אליו תשמע: 36 ובחיות הקול נשאר ישוע לבדו ומה החש ולא הנידו דבר לאיש בימים ההם מכל אשר ראו: 37 ויהי מחרת ברוחם מן ההר ויצא עם רב לקראותו: 38 והנה איש אחד מן העם צעק לאמר אני רבי פנה נא אל בני כייחיד הוא ל: 39 והנה רוח אהזו בו ופתאום הוא מצעק והרוח מרצוין אותו בהוריד רירו ומקשה לסור ממו ובסרו ידכא אותו: 40 ואבקש מתלמידיך לנדרשו ולא יכלו: 41 ריען ישוע ויאמר הו דוד חסר אמונה ופתתל עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה את בך: 42 ויהי אך התמא וירפאה את הנער וישבחו לאביו: 43 וישתוממו כלם על גדלות האלים ויהי בחתמהם כלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו: 44 שמיו אתם בגיןכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני האדם: 45 והמה לא הבינו את המאמור זהה ונעלם הוא מודיעם ויראו לשאל אותו על המאמור זהה: 46 ויעל על לבכם לחשב מי הוא הגadol בהם: 47 וירא ישוע את מחשבתכם ויקח ילד ויעמידתו אצל: 48 ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד זהה לשמי אותי הוא מקבל וכל אשר יקבל אותו הוא מקבל את אשר שלתני כי הקטן בכם הוא יהוה הגadol: 49 ויען יוחנן ויאמר מורה ראיינו איש מגנש שדים בשמך ונכלא אותו יען אננו הולך עמו: 50 ויאמר ישוע אליו אל תכלו כי כל אשר איננו ננדנו בעדנו הוא: 51 ויהי כמלאת ימי העולות והוא שם את פניו לлечת ירושלים: 52 וישלח מלאכים מרפאים בכל מקום: 7 ויישמע הורודוס שר הרבע את כל אשר געשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יהונן קם מן המתים: 8 ויש אמרו אליו נהרא ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמוניים: 9 ויאמר הורודוס הן א נבי נשאי את ראש יוחנן מעלו ומיו אפוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת וויבקש לראותו: 10 ויישבו השליחים ויספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבדר אל מקום הרבה אשר לעיד הנקרה בית צידה: 11 והמן העם כאשר ידעו את זהה הלו אחוריו ויקבלו וידבר אליהם על מלכות האלים וירפא את הצליכים לרופאה: 12 והיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח את העם וילכו אל הכהנים והחדרים אשר סביבותינו ללוון שם ולמצאו מזון כי פה אנחנו במקום חרבה: 13 ויאמר אליהם תננו להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות לחם ורדים שום בלתי אם נלק ונכח אכל לכל העם זהה: 14 כי היו חמשת אלף איש ויאמר אל תלמידיו הדשיבו אתם שורות שורות חמישים בשורה: 15 ויעשו כן ווישבו את כלם: 16 ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדניים וישא עניין השמייה ויברך עליהם ויפרס ויתן לתלמידיו לשום לפני העם: 17 וויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפחותים הנודרים להם שנים עשר סלים: 18 ויהי הוא מותפלל לבדר ויאספו אליו תלמידיו וישאל אותם לאמר מה אמרים עלי המון העם מי אני: 19 ויענו ויאמריו יהונן המטביל ואחרים אמרים אליו ואחרים אמרים נביא קם מן הקדמוניים: 20 ויאמר אליהם ואת מה אתם אמרים מי אני ויען פטרוס ואל כלם אמר איש כי יחפץ לлечת אחריו יכחש בנפשו יהונן משיח האלים אתה: 21 ויצו אתם בנערת לבתו הגיד לאיש את הדבר הזה: 22 ויאמר מן הצלך הוא אשר בן אדם יענה הרבבה וימאס מן דוקנים והכניות הנדרולים והספירים ויהרגנו ובוים השליישי קום יקום: 23 ואל כלם אמר איש כי יחפץ לлечת אחריו יכחש בנפשו ויום יושא את צלבו והלך אחריו: 24 כי כל אשר יאבד את להושיע את נפשו תאבד נפשו ממו וכל אשר יאבד את נפשו למשני הוא יושיענה: 25 כי מה ויעיל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד והשחיטה את נפשו: 26 כי כל אשר היהתי אני ודבריו לו להרפה הוא יהיה להרפה לבן האדם כאשר יבא בכבודו ובכבוד האב והמלכים להנין הקדושים: 27 ובאמת אני אמר לכם יש מן העמדים מה לוקם

לצורך וצידון יקל בדין מכם : 15 ואת כפר נחום אשר עד השמום ההרוממת אל שאל הורדוי : 16 (Hades g86) השומע אליהם אליו הוא שומע והבואה אתם אוטי הואה בזיה והבואה אותה הוא בזיה את אשר שלחני : 17 ווישבו השבעים בשמהה ויאמרו אדני נם השדים נכניםם לנו בשמד : 18 וויאמר אליהם ראיתי את השטן נפל כברק מן השמיים : 19 הנה השלטתי אתכם לדרכך על נחשים ועקרבים ועל כל נבורות האיב וכל דבר לא יזק לכם : 20 אך בזאת אל תשמהו כי נכניםם לכם הרוחות כי אם שמהו על אשר נכתבו שמותיכם בשמיים : 21 בשעה ההיא עליך ישוע ברוחו ויאמר אודך האב אדון השמיים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והגבונים ונוליתם לעללים הן אבוי כי כן היה רצון מלפניך : 22 הכל נמסר לי מאת אבי ואין יודע מי הוא חתן בלווי האב וממי הוא האב בלווי הבן ואשר יחפץ הבן לנלוותו לו : 23 וויפן אל תלמידיו לבדם ויאמר אשרי העינים הראות את אשר אתם ראים : 24 כי אני אמר לכם נבאים ומלאים רכבים חפצוי לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו : 25 והנה אחד מבני התורה קם לנוטתו ויאמר מורה מה עשה ואירש חי עילם : 26 (g166) וויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך אתה קורא : 27 וויען ויאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מادرך ובכל מדעך ואת רעדך מוקך : 28 וויאמר אליו כי השיבות עשה זאת והיה : 29 והוא חפץ להצתקך ויאמר אל ישועומי והוא רעוי : 30 וויען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירוחו ונפל בידי שדים והם הפשיטהו ונם פצעחו ויעזבו אותו בין חיים למות וילכו להם : 31 וויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרכך הואה יורא אותו ויעבר מעליו : 32 וכן גם איש לוי פגע במקום יונש וירא אותו ויעבר מעליו : 33 ואיש שמרוני הילך בדרכך ויבא עליו וירא אותו ויהמו רחמייו : 34 ויגש אליו ויתבש את פצעיו ויסוכם בשמן ויין ויעלהו על בהמתו וויליכתו אל המלון ויכלכלתו : 35 ולמחמת בנסעו הוציאו שני דינרים ויתגמ לבעל המלון ויאמר לכלו אותו ואת אשר תוסיף עוד להוציאו עליי אני בשובי אשלמוני לך : 36 ועתה מי מלאה השלשה היה בעניך הרע לנפל בידי השדים : 37 וויאמר העשה עמו את החסד וויאמר אליו ישוע לך ועשה כן נם אתה : 38 לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו : 39 ולא קיבלו על אשר היו פניו הילכים ירושלים : 54 וואמרו יעקב וויחנן תלמידיו כראותם ואתה לא אמר אדני התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמים ותאכלם כאשר עשה נם אליו : 55 וויפן וינגרם בם ויאמר הלא לא לאבד נפשות בני רוח מי אתם : 56 כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר : 57 וויהי בכלכם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלה אחיך אל כל אשר תליך : 58 וויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להנעה שם את ראו : 59 ואל איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלה בראשונה לכביר את אבי : 60 וויאמר אליו שוע הנח למתים לכביר את מותיהם אתה לך הודיע את מלכות האלוהים : 61 וויאמר עוד איש אחר אלה אחיך אחיך אדני אך הניה לי בראשונה להפטר מבני ביתך : 62 וויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומabit אחריו לא יכשר למלכות האלוהים :

10 ואחריו כן הבריל הדרון עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שם : 2 וויאמר להם הן הקציר ריב והפעלים מעטים לכן התהננו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו : 3 וכן נא הנני שלח אתכם ככובשים בין הזאים : 4 אל תשאו כס ולא תרמיל ולא נעלם ועל תשאלו לשולם איש בדרכך : 5 וולכל בית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום לבית הזה : 6 והיה כי היה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא לאליכם ישוב : 7 ובכובית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלכם כי שוה הפעול בשכרו אל חסעו מבית לבית : 8 וככל עיר אשר תבאו בה וקובלו אתכם אכללו שם את אשר ישומו לפניכם : 9 ודרפאו את החולמים אשר בקרבה ואמרו להם קרבה אליכם מלכות האלוהים : 10 וככל עיר אשר תבאו בה ולא יקבלו אותך צאו לכם אל רחובותיה ואמרו : 11 אף אתה עפר עירכם הנדבק ברגלינו ונערחו לכם אך ידע תדרשו כי קרבה אליכם מלכות האלוהים : 12 אנו אמר אליכם כי לדום יקל ביום ההוא מן העיר ההיא : 13 או לך כורזין או לך בית צידה כי הנגורות אשר נעשו בקרבךן אלו נעשו בצור ובצידון הלא כבר ישבו בשק ואפר ושבו : 14 אכן

מנדרשים אתם על כן הינה ייהו שפטיכם : 20 ואם באכבע אליהם מונרש אני את השדים הינה הנעה אליהם מלכות האלהים : 21 בהיות הנבור שמר את הצרו והוא מזין והיה רכשו שלום : 22 ואם יבוא עלייו חוק ממן ותקפו ישא ממן אנת נשקו אשר בטה בו ואת מלךחו יחולק : 23 כל אשר איננו ATI הוא לנדי ואשר איננו מסף ATI הוא מפוזר : 24 הרוחה הטמאה אחורי צאהה מן האדם תשוטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאו אז תאמר אשובהה נא אל ביתוי אשר יצאתי מכם : 25 ובבואה תמצוא אתו מטאטא ומחדר : 26 ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחירות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחירות האדם ההוא רעה מראישתו : 27 ויהיו כדברו את הדברים האלה ואשה אחית מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר נשאתק וחשדים אשר ינקת : 28 והוא אמר אף כי אשורי השמעים והשمرים את דבר האלהים : 29 ייקבצו עם רב ויחל לדבר הדור הזה רע הוא אותן הוא מבקש ואות לא ינתן לו בלבתי אם אותן יונה הנביא : 30 כי כאשר היה יונה לאנשי נינה לאות כן היה נם בין האדם לדור הזה : 31 מלכת הימן תקום במשפט עם נשאי הדור הזה והרשיעיה אותן כי בא מקומות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה ישפה נдол משלמה : 32 אנשי נינה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעיה כי הם שבו בקראית יונה והנה ישפה נдол מינונה : 33 אין מליק נר אשר ישימחו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה למען יראוabei הבית את ארו : 34 נר הנוף הוא העין לכון בהיות עינך תמיינה נם כל נופך יאור ובהתו רעה וחשך נם נופך : 35 על כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך : 36 והנה אם נופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך או אור כלו וזה כהאריך לך הנר בברק נגהו : 37 ויהיו בדברו ויבקש ממנה פרוש אחד לאכל אותו לחם ויבא הביתה ויסב : 38 ויתמה הפרוש בראתו אשר לא נטיל ידו בראשונה לפני הסעודה : 39 ויאמר אליו האדון כתעת אתם הפרושים מטהריהם את הכם ותקערה מהוין והפנימי אשר בכם הוא מלא גול ורשע : 40 הכסילים הלא עשה החיצון נם עשה את הפנימי : 41 אבל חנו לצדקה את אשר בם והנה הכל תהור לכם : 42 אך אוילם הפרושים כי תעשרו את המנהה ואת הפנים וממלכתו כי אמרתם שביבעל זבוב מונרש אני את השדים : 43 ואם אני מונרש את השדים בבעל זבוב בניםם במני הם

ויהי בנסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושםה מרתה אספה אותו אל ביתה : 39 וללה הותה אחותו ושםה מריט אשר ישבה לרנגלי ישוע לשמע אל דברו : 40 ומרתה ינעה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על לבך אדרני אשר אחותי עזבנתני לשרת לבדי אמר נא אליה ותעורר לי : 41 ויען ישוע ויאמר לה מרתה מרתה את דנתת ובמהלחת על הרבה : 42 אבל אחת היא מן הצך ומריט בחרה לה החלק החטב אשר לא יקח ממנה :

11 ויהי הוא מתחפל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחריו כלתו אדרני למדנו לתחפל כל אשר למד נם יוחנן את תלמידיו : 2 ויאמר אליהם כי תחפללו אמרו אבינו שבשימים יתקדש שמי תבוא מלכוטך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ : 3 את לחם חקנו תן לנו יום יום : 4 וסלח לנו את חובותנו כי סלחו נם אנחנו לכל החיב לנו ואל תביאנו לידי נסיוון כי אם הצלינו מן הרע : 5 ויאמר אליהם מי בכם אשר היה לו אהב והלך ובא אליו בחצות הלילה ואמר אליו יידי הלוני שלשה כבדות להם : 6 כי אהבי בא אליו מן הדרך ואין לדבר לשום לפניו : 7 והוא מלפנים יענה ויאמר אל תונענני כי כברנסנה הדרלה וילדוי שוכבים עמידי במטה לא אוכל לקום ולתת לך : 8 אני אמר לכם נם כי לא יקום לחתת לו על היותו אהבו יקום בעבור עוזות פניו ויתן לו כל צרכו : 9 וגם אני אמר לכם שאלו ויתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם : 10 כי כל השאל יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח : 11 ומי בכם האב אשר ישאל ממנהו בנו לחם ונתן לו אבן ואם דג היתן לו נחש תחת הדג : 12 או כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב : 13 הנה אתם הרעים ידעים לחתת מתנות טבות לבניםם אף כי האב מן השמים יתנן את רוח הקדש לשאלים מאתה : 14 ויהי היום ונגרש שד והוא אלם ויהי אחרי צאת השד וידבר האלים ויתמהו העם : 15 ויש אשר בבעל זבוב שר השדים הוא מונרש את השדים : 16 ויויש אשר נסודו וישאל ממנהו אותן מן השמים : 17 ויהוא יידע את מהשבותם ויאמר אליהם כל מלוכה הנקלה על עצמה תחרב ובית יפל על בית : 18 וגם השטן אם נחלהק על עצמו איככה תוכן מלכתו כי אמרתם שביבעל זבוב מונרש אני את השדים : 19 ואם אני מונרש את השדים בבעל זבוב בניםם במני הם

יכחש כי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אליהם:
 10 וכל אשר ידבר דבר הרפה על בן האדם ישלח לו והמנדר את רוח הקדש לא יסלח לו: **נו** וכאשר יביאו אתכם אל בתיה הכנסיות ולפני הרשות והשלטונים אל תדאו איך או במה תצדקו ומה תדרבו: **ז** כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכוון לדבר:
 13 ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחיו ויחלך אתו את הירשה: **ט** ויאמר אליו בן אדם מי שמוני עליכם לשפט ולמחlek: **ט** ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבעז בעז כי חי האדם אין תליום בהרבות נכסיו: **ט** ויאמר אתו משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשר אחד שעשה תבואה הרבה: **ט** ויחשב בלבו לאמר מה עשה כי אין לי מקום לכנס בו את התבאות: **ט** ויאמר אתו את עשה הרס את אשמי ובנה נדולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי: **ט** ויאמר לנפשו יש לך עדות הרבה לשנים רבות הנפשי אכלו שתי וישי:
 20 ויהליהם אמר לו אתה חכטיל בעצם הלילה הזאת ודרשו מנק את נפשך ואשר חכינتو לך למי יהיה: **ט** זה חלק האוצר לו אוצרות ולא עשיר באלהים: **ט** ויאמר אל תלמידיו لكن אני אמר לכם אל תדאו לנפשכם מה תאכלו ולנופכם מה תלבשו: **ט** הנפש יקרה דיאמן המזון והנוף יקר מן המלבוש: **ט** התבוננו אל העربים אשר אין זרים ואים קצרים ונם אין להם מנורה ואוצר ויהליהם מכלכל אותם ומה מעליים אתם מן העוף: **ט** ומזה מכמ אשר בדאנטו יכול להוסיף אמה אחת על קומתו: **ט** ועתה חן מעט מזער אין ביכילתם וליותר מה תדאו: **ט** התבוננו אל השוונים הצמחות והדרו לא היה לבוש כאחת מהנה: **ט** ואם כקה ילבש אליהם את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישליך לתוכ התנור אף כי אתם קטני האמונה: **ט** נם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשתו ואל תחלכו בגדלו: **ט** כי את כל אלה מבקשים גני הארץ ובאים הוא יודע כי צדיקים אתם לאלה: **ט** אך בקשوا את מלכות האלים ונוסף לכם כל אלה: **ט** אל תירא העדר הקטן כי רצחה אביכם לחתת לכם את המלכות: **ט** מכמו את רוכשכם והנו צדקה עשו לכם כסים אשר לא יבלו ואוצר בשמיים אשר לא יגער לעולם אשר נב לא יקרב אליו וסס לא

והיה לכם לעשות את אלה ולא להניה נם את אלה: **ט** אוילם והפרושים כי אהבו את מושב הרחש בברזי הכנסיות ואת שאלות שלומוכם בשוקים: **ט** אוילם לכם הסופרים והפרושים החננים כי אתם כקברים הנסתרים ובני האדם מותהלים עליהם ולא ידעו: **ט** וווען אחד מבני התורה ואמר אליו רבי בבריך אלה תחרף נם אתנו: **ט** ויאמר אוילם נס לכם בעלי התורה כי עסים אתם על בני האדם משאות כבדים מסבל ואתם בעצמכם איןכם נועים במשאות נס באחת מאכבעותיכם: **ט** אוילם לכם כי בונים את קברות הנבאים ואבותיכם הרנו אותם: **ט** וכן אתם מעירדים ורוצים במשעי אבותיכם כי מהה הרנו אותם ואתם בונים את קבריהם: **ט** בעבר זאת נס אמרה חכמת האלים אשלח אליהם נבאים ושליחים ומם יירנו וירדפו: **ט** למען ידרש מן הדור הזה דם כל הנבאים אשר נשפך למנ חוסד הארץ: **ט** אוילם הנה אמר אני לכם דרוש ידרש מן הדור הזה: **ט** אוילם לכם בעלי התורה כי הסירתם את מפתח הדעת אתם לא באתם ואת הבאים מנעתם: **ט** ויהי כדברו להם את אלה ויחלו הספרים והפרושים לשטם אותו מאר ולהקשות לו בדברים רבים: **ט** ויארכו לו ויבקשו לצדד דבר מפיו למען ימצאו עליו שטנה:

12 **ויהי** עד כה ועד כה בהחטאף רכבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשיכם משאור הפרושים שהוא החנפה: **ט** ואין דבר מכסה אשר לא נילח ואין נעלם אשר לא יודע: **ט** ולכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמעו ואת אשר לחשתם לאין בחדרים קרא יקרה על הננות: **ט** ואני אמר לכם יידי אל תיראו מן המימות את הנוף ואחריו זאת אין לאיל ידם לעשות עוד דבר: **ט** אבל אורה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר יש לו שלטן אחרי המיתו להשליך אל נינהם חן אני אמר לכם אותו תיראו: **ט** **Geenna g1067** **6** הלא חמץ צפירים חמכרנה בשני אסרים ואין אחת מוחן נשכח לפני האלים: **ט** ואתם נס שערות ראשכם נמנות כלין לנון אל תיראו יקרים מצפירים רבים: **ט** ואני אמר לכם כל אשר יודה כי לפני האדם נס בן האדם יודה בו לפני מלאכי האלים: **ט** ואשר

אותך אל השפט והשפט ימסרך אל השוטר והשוטר
שליכך אל בית הכלא: ⁵⁹ ואני אמר לך לא תצא משם
עד אם שלמה נם את הפרושה الأخيرة:

13 ויבאו אשים בעת ההייאונידו לו על דבר הנגידים
אשר פיטוטם ערבי דםם עם וביחם: ² וויען ישוע ויאמר
אליהם החשבים אתם כי הנגידים האלה היו חטאיהם
מכל אנשי הנגלל על אשר בא כזאת עליהם: ³ לא כי
אמר אני לכם אם לא תשוכו תאברדו כלכם נם ⁴:
או שמנה העשר החם אשר נפל עליהם המנדל בשלח
וימיהם החשבים אתם כי היו אשמים מכל האנשים
הישבים בירושלים: ⁵ לא כי אמר אני לכם אם לא תשוכו
תאברדו כלכם נם ⁶: וישא משלו ויאמר איש אחד
היתה לו תאהנת נטועה בכרמו ויבא לבקש בה פרוי ולא
מצא: ⁷ ויאמר אל הכרם הנה זה שלש שנים א נכי בא
לבקש פרוי בתאהנת ואני מוצא נרע אותה למה זה
תשיחת הארץ: ⁸ וויען ויאמר אליו א רני הניחת אתה
עוד השנה הזאת עד כי אעדר ושמזיו דמן סביבותיה:
⁹ אולי העשה פרוי ואם לא בשנה הבאה תנדענה: ¹⁰
ויהי הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסיות: ¹¹ והנה
אשה טעונה רוח חלי כמנה ערחה שנה ותהי כפופה
ולא יכללה לקום קומה זקופה: ¹² ויהי בראות אתה ישוע
ויקרא אליה ויאמר לה אלה החלצי מוחליך: ¹³ ווישם את
זריו עליה וברגע קמה ותתעדך ותשבח את האללים:
¹⁴ ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת ויען
ויאמר אל העם ששת ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה
לכן באלה בא והרפהו ולא ביום השבת: ¹⁵ וויען הארץ
ויאמר אליו החנף איש איש מכם הלא יתיר בשבת את
שורו או את חמרו מן האבוס וויליכו להש��תו: ¹⁶ וזה
אשר היא בת אברהם ואשר השטן אסירה זה שמנה עשרה
שנה הלא תתר ממוסרותיה ביום השבת: ¹⁷ ויהי אמרו
את הדברים האלה נכלמו כל מתקוממו ווישמה כל העם
על כל הנפלוות הנעוות על ידו: ¹⁸ ויאמר למה דומה
מלכות האללים ואל מה אמשילנה: ¹⁹ דומה היא לנגרן
של חרדל אשר ללחו איש ווישמו בנו ויצמיה ויהי לעז
נדול ועוף השמיים יקנן בענפיו: ²⁰ ויאמר עוד אל מה
ארמה את מלכות האללים: ²¹ דומה היא לשאר אשר
לקחו אותה ותטמנדו בשלש סאים כמה עד כי יחמצז

יאכלחו: ³⁴ כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה נם
לבככם: ³⁵ מתניכם יהיו הנוראים והגראות דלקם: ³⁶
ואתם היו דמים לאנשים המחכים לאדרניהם מתי יושב מן
החתנה וכאשר יבוא ודרק יפתחו לו כרגע: ³⁷ אשרי
העבדים ההם אשר בבו הארץ ימצאים שקדמים אמן
אמר אני לכם כי תיאזר ווישיכם וילך לשרת אותם:
³⁸ ואם יבוא באשمرة השנית או באשمرة השלישית
וכן ימצא אשרי העבדים ההם: ³⁹ וזאת דעו אשר אם
ידע ידע בעל הבית באזיו וזה שעיה יבוא הנבג כי עתה
שך שקד ולא יתין להתר את ביתו: ⁴⁰ לכן נם אתם היו
נכונים כי בשעה אשר לא פלחתם יבוא בן האדם: ⁴¹
ויאמר פטרוס אדרנו הלו נו אתה אמר את המשל הזה אם
נס לכל אדם: ⁴² ויאמר הארץ מי הוא אפוא הסכן הנאמן
וונכון אשר יפקידתו האדון על עבדתו לחת את ארחתם
בעתו: ⁴³ אשרי העבר הוהא אשר בא אדרנו ימצאחו
עשה כן: ⁴⁴ אמרת אני לכם כי על כל אשר יש לו
ילבוא והחל להוכיח את העבדים את השפהות ולא כל
ולשנות ולשכבר: ⁴⁵ בווא יבוא אדרני העבר הוהא ביום לא
יצפה ובשעה לא ידע ווישפ אחותו ווישם את חלקו עם
הסוררים: ⁴⁶ והעבר הוהא אשר ידע את רצון אנייו ולא
הכין ולא עשה כרצינו יכה מכות רבות, ואשר לא ידע
ועשה דברים אשר עליהם בן הכות הוא לא יכה כי אם
מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דרשו ידרש ממנה
הרבה ואשר הפקדו בידיו הרבה ישאלו מאתו יותר: ⁴⁹
להיפיל אש על הארץ באתי ומה חפץ אני כי כבר בערה:
⁵⁰ ועלי טבילה להטבל ומה יציר לי עד כי תשלם: ⁵¹
חחובים אתם כי באתי לחת שלום באדרין אני אמר לכם
לא כי אם מחקת: ⁵² כי מעתה חמשה בבית אחד יהלון
שלשה על שנים ושנים על שלשה: ⁵³ האב ייחלך על הבן
והבן על האב האם על הבת והבת על האם החומות על
הכליה והכליה על החומות: ⁵⁴ ויאמר נם אל המון העם
כראתכם את הענן עליה במערב ואמրתם נשם בא וכן
יבוא: ⁵⁵ החנפים את הארץ פני הארץ והשימים יידעתם לבחון
ואת העת הזאת איך לא תבחןנו: ⁵⁷ למה אף מנופכם
לא השפטו את היישר: ⁵⁸ כי כאשר תלך אל השר עם
איש ריבך בעודך בדרך השתדל להנצל ממנו פן יסחוב

مكان לזה ואז תקם בכלמה לחת את המקום האחרון: 10 אבל כי תקרא לך והסב במקום האחרון למן יבאה הקרא אתך ואמר לך אחותך עלה למלחה מזוה והיה לך כבוד לפני המשבים עמך: 11 כי כל המרומים אתה עצמו שפלו והמשפיל את עצמו ורומי: 12 וכן אל האיש אשר קרא אותו אמר כי תעשה סעודת צהרים או סעודת ערב אל תקרא לאחיך ולאחיך ולקרוביך ולשכנים העשירים פן יקראו לך נם המה והיה לך לשולם: 13 אבל כי תעשה משתה קרא לעניים ולשברדים ולפסחים ולעורים: 14 ואשריך באשר אין להם לשלים לך כי ישלם לך בחתית הצדיקים: 15 וישמע זאת אחד מן המשבים ויאמר אליו אשרי האכל לחם במלכות האלוהים: 16 והוא אמר אליו איש אחד עשה סעודת גדולה וקרא לרבים: 17 וישלח את עברו לעת הסעודה לאמר אל הקרואים באו כי כבר מוכן הכל: 18 ויחללו כלם פה אחד להתנצל ואמר אליו הראשו שדה קניתי ועלי לצתאת לראתו אבקש מך נקי: 19 ואחר אמר חמוץ צמדי בקר קניתי ואני הילך לבחתי ובבעור זאת לא אוכל לבוא: 20 ואחר אמרasha ללחמי ובבעור זאת לא אוכל לבוא: 21 ויבא העבר ויונד את הדברים האלה לאדרני ויקצף בעל הבית ויאמר לעברו מהר צא אל רחבות העיר ואל הוצאותיה והבא הנה את העניים ואת הנשברדים ואת העורדים ואת הפסחים: 22 ויאמר העבר אדרון אל העבר צא כן נעשה והוא עוד מוקם: 23 ויאמר האדרון אל העבר צא אל הדריכים ואל הנדרות ופצר בהם לבוא למן י מלא בית: 24 כי אני אמר לך אין אחד מן האנשים הקרואים ההם אשר יטעם סעודתי: 25 והמן עם רב הילכיהם אותו ויפן ויאמר אליהם: 26 איש כי יבוא אלי ולא ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת אחים ואת אחיהו ואף נם את נשפו לא יוכל להיות תלמידיו: 27 ואשר לא ישא את צלבו ובא אחריו לא יוכל להיות תלמידיו: 28 כי מי מכם החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחסב את הוצאותיהם אם השג תשיג ידו להשלימו: 29 פן ישם להלעיג לו אמר: 30 כי זה האיש החל לבנות ולא יוכל כללות: 31 אז מי הוא המלך הקם להתנורות מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה ויתענץ אם יוכל בעשרה אלפיים לערך לקראת הבא עליו בעשרים אלף: 32 ואם

כל: 22 ויעבר בערים ובכפרים עבר ולמד וישם את דרכו לבוא ירושלים: 23 וישאלדו איש לאמר אדרינו המעתם הם הנושעים: 24 ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הוצר כי אמר אני לכם רביכם יבקש לבוא ולא יוכלו: 25 והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסנה את הדרת והחלו לעמוד בחוץ ולדפק על הדלת לאמר אדרינו אדרינו פתח לנו וענה ואמר אליהם איני יודע אתם מיין אתם: 26 אז חללו לאמר אכלנו ושתינו לפניך וברחבותינו למדת: 27 ויאמר אני אמר לכם איני יודע אתם מיין אתם מני מני כל פעלי האון: 28 ושם היה היללה ותruk השנים כאשר תראו את אברם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלוהים ואתם מנדרשים הוחזה: 29 ויבאו מזרחה וממערב ומצפון ומדרום ויסבו במלכות האלוהים: 30 והנה יש אחרונים אשר היו הראשונים וראשונים אשר היו אחרונים: 31 ביום ההוא נنسנו מן הפרושים ויאמרו אליו צא ולא לך מזה כי הורודוס מבקש להרנכ: 32 ויאמר אלהם לכט ואמרו אל השועל הזה הנני מנרש שדים ופעל רפואות היום ומחר ו בשלישי בא עד קצי: 33 אבל הילך אלך היום ומחר ומחרתנו כי לא יתכן אשר יאבד נבי מוחץ לירושלים: 34 ירושלים ירושלים החריגת האנביאים והסקלה את הנשלחים אליה כמה פעמים חפצתי לבקש את בניך כאשר תקוץ התרגנולת את אפרוחיה תחת כנפיה ואתם לא אביהם: 35 הנה ביהם יעצוב לכם שם ואני אמר לכם כי ראה לא תראני עד בוא העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

14 ויהי בבא בשת אל בית אחד מראשי הפרושים לאכל לחם והמה ארבים לו: 2 והנה איש אחד לפניו אשר גופו צבה מומים: 3 ויען ישוע ויאמר אל בעל התורה ואל הפרושים לאמר המתר לרפא בשת אליהם מי מכם אשר חמרו או שרו יפול אל הבאר ולא ימהר להעלותו ביום השבת: 6 ולא יוכל להסביר על זאת דבר: 7 ויאש משלו אל הקרואים בראותו אך בחרו להם להסב בראש ויאמר אליהם: 8 כי יקרא את איש אל החתנה אל תסב בראש פן יקרא שמה איש נכבד מך: 9 ובא הקרא אותך ואתו ויאמר אליך פנה

אל עבדיו הוציאו את השמלת הטובה מכלן והלבישו והנו טבعت על ידו ונעלמים ברגליו: ²³ והבאו את עnel המרבק וטבחו אותו ונאכלת ונשמה: ²⁴ כי זה בני היה מת ויחיו ואבד היה וימצא ויחלו לשמה: ²⁵ ובנו הנדול היה בשדה והוא באהר בא ויקרב אל הבית וישמע קול זמרה ומחלות: ²⁶ ויקרא אל אחד הנערם וישאל מה זאת: ²⁷ ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עnel המרבק על אשר הושב לו שלם: ²⁸ ויחר לו ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו וירבר על לבו: ²⁹ וווען ויאמר אל אביו הנה זה שניים רבות אני עבד אחיך ומימי לא עברתי את מצותך ומימי לא נתה לי נדי למן אשיש עט רעוי: ³⁰ ויבא בך זה אשר בלע את נחלך עם הנות ותזבח לו את עnel המרבק: ³¹ ויאמר אליו בני אתה תמיד עמדיך וכל אשר לוי לך הוא: ³² אבל נכו לשות ולשם כי אחיך זה היה מת ויחיו ואבד היה וימצא:

16 ויאמר נם אל תלמידיו איש עשר היה ולו פקיד על ביתו וילשינוו אליו באמרם כי מפזר הוא את קניין: ² ויקרא אותו ויאמר אליו מה זאת שמעתי عليك תנ חשבון פקידך כי לא תוכל להיות עוד פקיד: ³ ויאמר הפקיד בלבו מה עשה כי יכח אדני ממנה את הפקדה לעדר לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש: ⁴ ידעת מה עשה למן יאספוני אל בתיהם בעת אסר מפקדתי: ⁵ ויקרא אל כל איש אשר נשנה בהם אדני וישאל את הראשון כמה אתה חיב לאדני: ⁶ ויאמר מאת בת שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומחר שב וכתבת חמשים: ⁷ ואל אחר אמר כמה אתה חיב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכתב שמנים: ⁸ וישבח האדון את הזה ערומים הם בדורם מבני האור: ^{(g) 165(a)} ⁹ וגם אני אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה למן בעת כלחו יאספו אתכם אל משכנותות עולם: ^{(a) 166(g)} ¹⁰ הנאמן במעט מזער נאמן נס בהרבה והמעול במעט מזער מועל נס בהרבה: ¹¹ לכן אם בממון העולה לא הייתם נאמנים את האממי מי יפקיד בידכם: ¹² ואם בדבר אשר לאחרים לא היותם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם: ¹³ אין עבר אשר יוכל לעבד שני אדרנים כי ישנא את האחד ויאהב את الآخر או ידבק באחד ואת

לא ושלח אליו מלאכים בעודנו רחוק לבקש שלום: ¹⁴ ככה כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכוש לא יוכל להיות תלמידיו: ¹⁵ טוב המלח ואמ המלח היה תפל בנה ותקן: ¹⁶ לא יצליח נס לאדרמה נס לדמן החוצה ישיליכו מי אשר אונים לו לשמע ישמע:

15 ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמעו: ² וילנו הפרושים והסופרים לאמר הנה זה מקבל את החטאים ואכל אתם: ³ וידבר אליהם את המשל הזה לאמר: ⁴ מי זה האיש מכם אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר והלך אחורי האבד עד כי ימצאהו: ⁵ והיה כמצאו אותו ישמעו על כחפיו בשמה: ⁶ ובא אל ביתו וקרא לאחביו ולשכניו יחד לאמר שמהו ATI כי מצאו אותו שי האבד: ⁷ אני אמר לכם כי כן תהיה שמחה בשםים על חוטא אחד השב יותר מעל תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו לחשובה: ⁸ או מי האשה אשר לה שרה דרכמנים ואבד לה דרכמן אחד ולא תדריך נר ותטמא את הבית ותחפש היטב עד כי ימצאהו: ⁹ והיה כמצאה אותו תקרא לרעותה ולשכנותה לאמר שמחנה ATI כי מצאו את הדרכמן אשר אבד לי: ¹⁰ כן אני אמר לכם תהיה שמחה לנפי מלאכי אלהים על חוטא אחד אשר שב מהטאו: ¹¹ ויאמר איש אחד היו לו שני בנים: ¹² ויאמר הצער אל אביו אבוי הנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק לדם את הנחלה: ¹³ וויהי מזמן יוסוף הבן הצער את הכל וילך אל ארץ רחוקה ושם פזר את רכשו וילך בדרך סובאים ווללים: ¹⁴ ואחריו כלהו את הכל היה רעב חזק בארץ המדרינה בארץ חסר לחם: ¹⁵ ווילך יידבק באחד מבני המדרינה בארץ היה וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזיריהם: ¹⁶ וויתאו למלא את בתנו בחורבים אשר יאכלו החזירים ואין נתן לו: ¹⁷ וירשב אל לבו ויאמר מה רבו שכורו אבוי ויש להם לחם לשבע ואני אבד ברעב: ¹⁸ אקומה נא ואלכה אל אבי ויאמר אליו אבוי חטאתי לשמיים ולפניך: ¹⁹ ונקלתי מהקרה עוד בך שמנין כאשר שכיריך: ²⁰ ויקם ויבא אל אביו עודנו מרחוק ואביו ראהו ויהמו מעו וורץ ויפל על צוראי וישקהו: ²¹ ויאמר אליו הבן אבוי חטאתי לשמיים ולפניך ואני נקלתי מהקרה עוד בך: ²² ויאמר האב

וסלחת לו: 5 ויאמרו השליחים אל הארון הוסף לנו אמונה: 6 ויאמר הארון לו יותה לכם אמונה כנורא החידל או תאמרו אל התות הזה העקר והונטע בתוך הים וישמעו לכם: 7 מי הוא זה מכם ולו עבר חרש או רעה אשר בבאו מון השדה יאמר אליו מהר נשא הנה והסביר: 8 הלא יאמר אליו הכן לי אורתה הערב וחנו מתייך ושרטני עד אם כלתיו לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה גם אתה: 9 הנם יתן תודה לעבר על עשו את אשר צוהו אמרתי לא יתן: 10 בכך נם אתה אחריו עשותכם את כל אשר צוויתם אמרו עבדים אין מועיל אם אנחנו כי רק את המטול עליינו לעשות עשינו: 11 ויהי בנסנו ירושלים והוא עבר בתוך שדרון והגليل: 12 ויבא אל כפר אחד ויפגעתו עשרה אנשים מctrדים והם עמדים מרתוק: 13 ויאו את קולם לאמר ישוע מורה חנו: 14 וירא אוחם ויאמר אלהם לכם והראו אל הכהנים ויהי בלבכם ויטהרו: 15 ואחר מהם בראתו כי נרפא וישב וישבח את האלים בקול נורא: 16 ויפל על פניו לרגלו וודה לו והוא היה שמרוני: 17 ויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו והתשעה אליה הם: 18 האם לא נמצאה אשר שב תחת כבוד לאלהים זולתו הנכרי זהה: 19 ויאמר אליו קום ולך אמוןך הושעה לך: 20 ויאשלהו הפלושים מתי תבוא מלכות האלים ויען אתם לאמר מלכות האלים לא תבוא במראה עינים: 21 ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלים הנה בקרבתם היא: 22 ויאמר אל התלמידים ימים באים והתටויהם לראות יום אחד מימי בן האדם ולא תראו: 23 ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרצו אחריהם: 24 כי כברך אשר יברך מקצתה השמים ויאיר עד קצה השמים כנ' יהה בן האדם בינו: 25 אך בראשונה צרייך הוא לסלב הרבה ולהמאס מן הדרור הזה: 26 וכאשר היה נח כנ' היה בימי בן האדם: 27أكلו ושתו נשוא נשים והשiao נשים עד הימים אשר בא נח אל התבה ויבא המבול וישחת את כלם: 28 וכאשר היה בימי לוטأكل ושתה קנה ומכר נטע ובנה: 29 ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש ונפרית מן השמים וישחת את כלם: 30 ככה היה ביום אשר גילה בן האדם: 31 ביום ההוא איש אשר היה על הגן וכלייו בבית אל ירד לשאת אתכם ואיש אשר בשדה אל ישב הביתה: 32 זכרו את אשת

האחר יבזה לא תוכלו עבד את האלים ואת הממון: 14 וישמעו כל אחד נם הפלושים אשר הם אהבי כספי וילענו לו: 15 ויאמר אליהם אתם הם המצדיקים לפני האדם ואלהים יודע את לבכם כי הנבה באדם תועבה הוא לפני האלים: 16 התורה והנביאים עד יוחנן וכן יבוא בה: 17 אבל נקל כי עברו השמים והארץ מאשר יפל קין אחד מן התורה: 18 כל איש המשלח את אשתו ולקח אהדרת נאף הוא וכל הלקח את הנורשה מאישה נאף הוא: 19 איש שעיר היה והוא לבוש ארמנן וSSH ויתען וישמה יום: 20 ואיש אביוון ושמו לעוזר משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבות: 21 והוא לשבע מן הפלורים הנפלים מעל שלוח העשר ונם הכלבים באו וילקו אבעבותיו: 22 ויהי כאשר מות האביוון ווובל על ידי המלאכים אל חיק אברהם וימת נם העשר ויקבר: 23 ובחיותו במכאות בשאול וישא את עינויו וירא את אברהם מרוחק ואת לעוז ביחסו: 24 (Hades g86) ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח נא את לעוז ויטבל את קצה אצבעו בימים למן קדר את לשוני כי עוני במקוד זהה: 25 ויאמר אברהם בני זכר כי לחתת טובך בחיך וגם לעוז לחק את הרעות ועתה הוא ינחים ואתה הצעיר: 26 ומלאך כל זאת שוחה גדולה מפסקת בינוינו ובינוים לבתיו יכולו עברו החפצים ללקת מפה אליכם ולבתיו עברו משם אלינו: 27 כי באנו נם הם אל מקום המעצבה זהה: 28 ויאמר אברהם יש להם משה והנביאים אליהם ישמעון: 30 ויאמר לא בן אבי אברהם אך אם ילך אליהם אחד מן המתים או ישבו: 31 ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ואל הנביאים גם כי קום אחד מן המתים לא יאמינו:

17 ויאמר אל תלמידיו כי אפשר שלא יבא המכשלים אבל אויל איש אשר על ידו יבוא: 2 נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישליך אל הדם מasher יכשיל את אחד מהקשנים האלה: 3 השמרו לנפשותיכם אם יחתא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו: 4 ואם יחתא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמו:

לא תענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך : 21 ויאמר את כל אלה שמרתו מנערוי : 22 וישמעו ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכיר את כל אשר לך וחלק לעניים והוא לך אוצר בשמיים ובווא ולך אחריו : 23 ויהי כשמיota את זאת ויעצב מאר כי עשר נדול היה לו : 24 וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבני נסכים לבוא אל מלכות האללים : 25 כי נקל למל עבר בתרוק נקב המחת מבוא עשיר אל מלכות האללים : 26 ויאמרו השמעים ומיו יכול להושע : 27 ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מלאלים : 28 ויאמר פשרום הן אנחנו עיבנו את הכל נולך אחריך : 29 ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אין איש אשר עזב את בירתו או את אבוחיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האללים : 30 ולא יקח החתיהם כפלים הרבה בעולם הזה ובועלם הבא חי עולמים : (g 165, a 166) 31 ויהי אליהם יונת העשר ויאמר להם הנהן עלים ירושלים וימלא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם : 32 כי ימסר לנויים ויחתלו בו ויתעללו בו וירקו בפנויו : 33 ואחרי הכותם אותו בשוטים ימיהו ובירום השלישי קום יקום : 34 והם לא הבינו מאומה והוא הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנארה : 35 ויהי בקרבו אל יריחו והנה איש עוז ישב על הדרך והוא משאל : 36 רישמע את קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת : 37 ויגידו לו כי ישוע הנצרי עבר : 38 ויזעק לאמר ישוע בן דוד חנני : 39 והחלכים בראשנה גערו בו להחשתו והוא הרבה עוז לצעק ישוע בן דוד חנני : 40 ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו והוא כאשר קרב ויאלחו לאמר : 41 מה חפץ כי עשה לך ויאמר אדני כי אראה : 42 ויאמר אליו ראה אה אמוןתך הושיעתך לך : 43 וופתאם ראה וילך אחריו הילך ושבה את האללים וכל העם בראשותם זאת נתנו תודה לאללים :

19 ויבוא ויעבר ביריחו : 2 והנה איש ושמו וכי מראש המוכסים והוא עשיר : 3 ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יוכל מפני העם כי שפל קומה היה : 4 ויקדם וירץ ויעל על שמה לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה : 5 ויהי בבאו אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראהו ויאמר אליו וכי רד מהר כי צריך אני לשבת היום בכיתה : 6 וויהר וירד ויאספהו בשמהה : 7 וילונו כל הראים

לוט : 33 המבקש למולט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה : 34 אני אמר לכם בלילה ההוא שנים יהיו במנחה אחת האחד יאסף והאחר יזוב : 35 שתים תהיינה תחנות ייחד האחד תאסף והאחר תזוב : 36 שנים יהיו בשדה ונאסר האחד והאחר יזוב : 37 ויענו ויאמרו אליו איה זה אתה אדני ויאמר אליהם באשר הפנור שם יקbezו הנשרים :

18 וגם משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות : 2 ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האללים ולא נשא פנים לאדם : 3 ואלמנה היהה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממריבי : 4 רימאן מיום אל יום ואחריו כן אמר בנפשו נם כי את האללים איני ירא ולאדם לא אשא פנים : 5 עשה את דין האלמנה הזאת על הונעהathy בון תבואה תמיד ותדכני במלים : 6 ויאמר האדון שמעו את אשר אמר דין הועלה : וזה אללים הלא הוא יעשה דין בחירותיו הקרים אליו יומם ולילה נם כי יתמהמה להושעים : 8 אני אמר לכם כי יעשה את דין במרירה אך בן האדם בבאו הימצא אמונה בארץ : 9 וויסוף וישא משלו אל אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים נבויים בעיניהם ואמר : 10 שני אנשים עלו אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס : 11 וויתצב הפרש לבדו ויתפלל לאמר אליהם אודך כי איני כאשר האדם הנזלים והעשים והנאים או נם כמכס הזה : 12 אני צם פעמים בשבוע אמי מעשר את כל קניini : 13 וויה מוכס היה עמוד מרוחק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמיים כי אם חוף על לבו לאמר אליהם סלח לי הוחטא : 14 אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נזרק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה יהודים : 15 וויביאו אליו נם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים ויגערו בהם : 16 ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לובא אליו ואל המנעם כי לאלה מלכות האללים : 17 אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האללים הילד הוא לא יבא בה : 18 ויאלחו קצין אחד לאמר רבוי חטוב מה לעשות ואירש חי עולמים : (g 166, a 167) 19 ויאמר אליו ישוע מודע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האללים : 20 את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצה לא תנגע

לאמור בא ללון בבית איש חוטא: 8 ויעמד צוי ויאמר אל הארון הנה אני את מחזיטה נכסי אני נתן לעניים ואמ עשקתי איש אשיב לו ארבעתים: 9 ויאמר אליו ישוע היום היהת תשועה לבית הזה באשר בן אברהם נם הוא: 10 כי בא בן האדם לבקש ולהושיע את האבד: 11 ויהי הם שמעים את זאת ויסוף שאות משל על אשר קרב לירושלים ומה החביכים כי מחרה תגלה מלכות האלהים: 12 על כן אמר איש אחד מן האדריכים הילך אל ארץ רחואה לחתה לו ממלכה ולשוב: 13 ויקרא אל שרה מעבדיו ויתן להם שרה מנים ויאמר להם שחרו בהם עד בא: 14 ובני עירו שנאים אותו וישלחו מלאכים אחריו לאמר לא נחפץ בזה כי ימלך עלנו: 15 ויהי אחרי קחתו את הממלכה וישב ויאמר לקרא את העבדים החם אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הרוחה כל אחד במשברו: 16 ויבא הראישון ויאמר אדני מנה שלך הביא עשרה מנין: 17 ויאמר אליו כן העבד הטוב החת את אשר היה נאמן במעט מזער היה שליט על עשר ערים: 18 ויבא השני ואמר אדני מנה שלך עשה חמשת מנין: 19 ויאמר נם לזה אף אתה היה על חמש ערים: 20 ויבא השלישי ואמר האך לך מנה שלך אשר היה אצלך צורר בסודך: 21 מפני ראיתי אותך כי אתה איש קשה לך את אשר לא הגנת וקנזר את אשר לא זרעת: 22 ויאמר אליו מפיק אשפטך העבד הרע אתה ידעת כי אני איש קשה לך את אשר לא הנחתי וקנזר את אשר לא זרעת: 23 ולמה לא נתת את כספי לשלהני ואני בבואי היהתי טובע אותו במרביה: 24 ויאמר אל העבדים שם שא ממננו את המנה ותנווה אל אשר לו עשרה המנים: 25 ויאמרו אליו אדני נו יש לו עשרה מנין: 26 הנה אני אמר לכם כי כל איש שיש לו ינתן לו ואשר אין לו יקח ממננו נם את אשר לו: 27 אבל את אבי הים אשר לא הצעיז מלכוי עלייהם הביאו אתם הנה והרגנו אתם לפני: 28 ויכל לדבר הדברים האלה ויעבר לפניהם ויעל ירושלים: 29 ויהי בקרבו אל בית פני ובית הני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר: 30 לכו אל הכפר אשר ממולנו והוא בכוואם שמה המצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התירנו אתו והbayו: 31 וכוי ישאל אתכם איש למה תחיררוכה חממו אלו יען כי הארון צרייך לו: 32 וילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם: 33 ויתירו

20 ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש וمبשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הזקנים: 2 ויאמרו אליו אמר נא לנו בא זור רשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת: 3 ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי: 4 טבילה ויחנן המן השמים היהת אם מבני אדם: 5 ויחשכו בכלם לאמר אם נאמר מן השמים ואמר למה זה לא האמנתם לו: 6 ואם נאמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנן נביא היה: 7 ויענו לא ידענו מאיין: 8 ויאמר ישוע אלהם נס אוי לא אמר לכם בא זור רשות אני עשה אלה: 9 ויחל לרבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אותו אל כרמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים: 10 ולמועד שלח עבד אל הכרמים לתה למו מפרי הכרם והכרמים הכהה וישלחו ריקם: 11 ויסוף שלח עבד אחר ויכו נס אותו ויתרפהו וישלחו ריקם: 12 ויסוף

לו: 39 ויענו מן הספרים רבי יפה דברת: 40 ולא עברכו עוד את לבם לשאל אותה דבר: 41 רואמר אליהם איך אמרו על המשיח כי הוא בן דור: 42 והוא דוד אמר בספר תהילים נאם יהוה לאנני שב לימי: 43 עד אשית איביך הדם לרנליך: 44 הנה דוד קרא לו ארון ואיך הוא בנו: 45 רואמר אל תלמידיו באוני כל העם: 46 הזהרו מן הספרים החפצים להתהלך עטופי טלית ואהביב את שאלות שלום בשוקים ואת מושבי הראש בbatis הכנסיות ואת מסבות הראש בסודות: 47 הבלתיים את בתיה האלמנות ומאריכים תפלתם למריאה עיניהם המה משפט על יתר יקחו:

21 ויבט וירא את העשירים משליכים את נרכותם לארון האוצר: 2 וירא נם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרוטות: 3 רואמר אמרתני לך כי האלמנה העניה האת נתנה יותר מכלם: 4 כי כל אלה התנדבו לאליהם מהעדף שלהם והיא מהסורה את כל רכושה נתנה: 5 ריה באמורם על המקדש כי מהדר הוא באבנים יפות ובכוננות ויאמר: 6 את אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא השאר אבן על אבן אשר לא התפרק: 7 ווישאלו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היotta: 8 רואם ראו בן תחטו כי רכבים יבואו בשמי לאמר אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחוריים: 9 ובשמעכם מלחמות ומהמות אל החתו כי הוי תהיה זאת לרשותה אך עוד קין למועד: 10 יוסף דבר אליהם לאמר יקום נוי על נוי וממלכה על ממלכה: 11 והויה רעש גדול כה וכחה ורעב ורקב ונם מוראים ואתות נדלות מן השמים: 12 ולפניהם כל אלה ישלו בכם את ידיהם וירדפו ימסרו אתכם לכתו כנסיות ואל בתו כלאים וחובאו לפני מלכים ומשלים מען שמי: 13 והויה זאת لكم לערות: 14 על כן שיתו לבככם לבalto דאג במה צטדרקו: 15 כי אגיכי נתן לכם פה וחכמאות אשר לא יוכלו לעמוד לפניה ולדבר גדרה כל מתקוממים: 16 וגם תמסרו על ידי יולדיכם ואחיכם וקורוביכם וריעיכם וימייתו מכם: 17 והויתם שנואים לכל אדם למן שמי: 18 אך לא יפל משערת ראשכם ארצתם: 19 בותחולתכם קנו לכם את נפשיכם: 20 וכאשר תראו מחנות סובבים את ירושלים ידע תרעוי כי קרב חרבנה: 21 אז ינסו אנשי יהודה אל

שליח שלישי ונם אתו פצעו וינרשו וידחפו חוצה: 13 ואמיר בעל הכרם מה עשה אשלה את בני את יידי כראותם אותו אלי גנרו מפניו: 14 וכבראות את הכרמים נעצו יהדו לאמר זה הוא הירוש לבנו ונחרנה ותהי לנו הירשה: 15 ונגרשו אותו אל מחוון הכרם ווירנה ועתה הירשה: 16 יבוא ואיבד את הכרמים מה עשה להם בעל הכרם: 17 ויבט בם ויאמר ומה הוא זה הכתוב ابن מאסו הבונים היהה לראש פנה: 18 כל הנפל על האבן ההיא ישבר ואת אשר חפל עליו תשחקו: 19 ויבקשו הכהנים הנדולים והספרדים לשלוח בו את ידם בעת ההיא וויראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המשל הזה: 20 ויארכו לו וישלחו מארבים והם נרמו כבדיקים למען ילכדו אותו בדבר להסינוו אל השרדה ואל יד החגנון: 21 ווישאלו לאמר רבי ידענו כי נכונה תדרב ותלמוד ולא תsha פנים כי באמת מורה אתה את דרך אלהים: 22 החתיר לנו לחת מס אל הקיסר אם לא: 23 ווירכ את נכליהם ויאמר להם: 24 מה תנשוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו של הקיסר: 25 רואמר אלהם לנו לון לקיסר את אשר לקיסר ולאליהם את אשר לאליהם: 26 ולא יכול לילדנו בדבר לפני העם ויתמןו על מענהו ויחרשו: 27 וירכבו אנשים מן הצדוקים הכהנים בתחום המתים וישאלו לאמר: 28 מורה משה כתוב לנו כי מוות איה בעל אשה ובנים אין לנו ולכך אחיו את אשתו וחקים רעד לאחים: 29 והנה הוי שבעה אחים והראשון לך אשוה וימת לא בנים: 30 ויקח אותה השליishi וככה עשו אף השבעה ולא בנים: 31 ויקח אותה השליishi וככה עשו אף השבעה ולא הנינו בנים וימתו: 32 ובאחרונה מותה גם האשה: 33 והנה בתחום המתים למי מהם תהיה לאשה כי היהת אשוה לשבעה: 34 וויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה יישאו נשים ותנשאנה: 35 (g:ai65) והזוכים לנחל את העולם הבא ואת החיים המתים לא יישאו נשים ולא תנשאנה: 36 כי לא יוכל עוד למות כי שום הם למלכים ובני אליהם מהם בהיותם בני התקומה: 37 וגם משה רמז בسنة כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 38 והאלהים איןנו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים

תלמידי: 12 והוא יראה אתכם עליה נדוללה מצעה שם תכינו: 13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם וכיניו את הפסח: 14 ויהי כאשר הגעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השילוחים אותו: 15 ויאמר אליהם נכסף נכספי לאלכם אתכם את הפסח הזה לפני ענותו: 16 כי אמר אני לכם אני אכל את הפסח הזה לא לפני ענותו: 17 אני אכל אותו עוד עד כי מלא במלכות האללים: 18 ויהי את הocus ויברך ויאמר קחו אתה וחלקו בינוכם: 19 כי אמר אני לכם שתה לא אשחה מעתה מתנוובת הנפש עד כי תבוא מלכות האללים: 20 ויהי את הלחם ויברך יבצע ויתן להם לאמר זה גוףו הנtanן בערכם זאת עשו לזכרוני: 21 וכן נם את הocus אחר הסעודה לאמר זו הocus היא הברית החדשה בדמי תשופך בערכם: 22 אך הנה ייד המסר אותו עלי השלחן: 23 כי אין בין האדים הלק לו כפי אשר נחרץ עלי אbel או לאיש ההוא אשר על ידו ימסר: 24 והם החקלו לחקר איש את רעהו מי הוא וזה מהם אשר יעשה זאת: 25 וכן מריבת היותה בינוים מי יחשב להיות הנדול בהם: 26 ויאמר אליהם מלכי הנויים רדיהם בהם ושליטיהם יקראו עשי חסד: 27 ואתם לא כן כי הנדול בהם יהיה צער והמשל יהיה כמשרת: 28 כי מי הוא הנדול אם המסר או המשרת הלא המסר וכי אני הני בתוככם כמו המשרת: 29 ואתם הם העמדים עמדוי עד עתה בנסinton: 30 לכן אני מנהיל אתכם כאשר הנחילני אמי את המלכות: 31 למן תאכלו ותשתו על שלחני במלכותו וישבחתם על כסאות לשפט אותן שנים עשר שבטי ישראל: 32 ויאמר הארץ שמעון שמעון הנה תבע אתכם השטן לזרותכם כחחים: 33 ואני התפלתי בעדרך אשר לא תכללה אמונהך ואתה כאשר תשוב חזק את אחיך: 34 וזהו אמר אליו אדרני הני נכון ללבת אתך נם לבית האסורים נם למות: 35 ויאמר אני אמר לך פטרוס לא יקרא תרנגול היום עד כי שלש פעמים בחשת כי לא אמר לא יידעתו: 36 ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בעלי כיס ותרמילי ונעלים החסורתם דבר ויאמרו לא חסרונו כל דבר: 37 כי אמר אני לכם אשר לא כיס ישחו וכן נם את התרמילי ואשר אין לו הוא יזכיר את בנו ויקנה חרב: 38 ויאמר אליהם אכן עתה אשר צרייך עוד להחמלא כי הכתוב זהה ואתה פשעים נמנת כי כל הכתוב עלי בא עד קצו: 39 ויאמרו אדרני הנה בפה שתי חרבות ויאמר אליהם די: 40 ויצא וילך ביום ביום

ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר הם בפרוזות אל יבואו בה: 22 כי ימי נקם המה למלאות כל הכתוב: 23 ואוי להרתו ולמינויות בימים ההם כי תהיה צורה נדוללה בארץ וק馥 על העם הזה: 24 ונפל לו לפיר חרב והגלו אל כל הגנים וירושלים תרמס ברגני נוים עד כי מלאו עתות הנויים: 25 והיו אותן בשמש ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה לנוים ומכוכה מהמות הום ודרכיו: 26 וימנוו בני האדם מאימה ומחרדת הבאות על כל הארץ כי כהות השמים יתמושטו: 27 ואו יראו את בן האדם בא בענן נבורה ובכבוד רב: 28 וככאשר תחל להיות זאת התעדודו ושאו הראשים כי קרובה גאלתכם לבוא: 29 וירבד אליהם משל ראו את התאניה ואת כל העזים: 30 כי תראו אתם מוצאים את פרחם הלא יעדתם כי קרב הקץ: 31 ככה אף אתם בכא אלה לעיניים דעו כי קרובה מלכות האללים: 32 Amen אמר אני לכם לא יعبر הדור הוה עד כי יהיה הכל: 33 השמים והארץ יעברו ודבריו לא יעברו: 34 רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם בסבא ובשכرون ובדראות המוחיה ובא עליכם הום ההוא פרתאם: 35 כי כמו פח יבוא על כל היישבים על פני כל הארץ: 36 לכן שקרו בכל עת והחפלו למן עצרו כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיזב לבפי בין האדים: 37 כי ירו מלמד יומם במקדש ובבילה יצא בהר הנקרא הר הזיותם ללו: 38 וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותן:

22 ויקרב חן המזות הנקרא פסה: 2 והכהנים הנדולים והסופרים מבקשים איך יחרנו כי יראו מפני העם: 3 והשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר: 4 וילך וירבד עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך ימסרו אל ידים: 5 ווישמוו ויאתו לחת לו כסף: 6 וויבטהח אתכם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא לעוני ההמון: 7 ויבא יום המזות אשר זבוח יזבח בו הפסח: 8 ווישלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לכו והכינו לנו את הפסח ונأكلה: 9 ויאמרו אליו בא זה מקום תחפץ כי נכנן אותן: 10 ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופגע אתכם איש נשא צפתה מים לכט ואחריו אל הבית אשר יבוא שמה: 11 ואמרם אל בעל הבית כה אמר לך הרבה איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם

67 ויאמר אליהם כי אניד לכם לא תאמינו: 68 וגם אם אשאל לא תשיבו דבר ולא תשלהני: 69 אבל מעתה יהיה בן האדם ישב לيمין גבורות האלוהים: 70 ויאמרו כלם כי אתה הוא בן האלוהים ויאמר אליהם אתה אמרתם כי אני הוא: 71 ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא באזינו שמעונה מפיו:

23 ויקם כל קהלם וויליכו אל פילטוס: 2 ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסות את העם ומגע אותו מות מס אל הקיסר באמרתו כי הוא מלך המשיח: 3 וישאלחו פילטוס לאמר אתה הוא מלך היהודים ויען אותו ויאמר אתה אמרת: 4 ויאמר פילטוס אל ראש הכהנים ואל המון העם לא מצאו דבר אשר באיש זהה: 5 והם התאמכו לדבר מודיעו הוא את העם בלםרו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הנה: 6 ויהי שמע פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי: 7 וכאשר ידע כי ממפלשת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה נם הוא בירושלים ביום האלה: 8 ושמהח הורדוס עד מאי כראותו את ישוע כי מימים רבים אשה לראת אותו על כי שמע את שמו ויקו לראת אותו אשר יעשה: 9 וירב לשאל אותו והוא לא השיב אותו דבר: 10 ויעמדו הכהנים הגדולים והסופרים ויתחזקו לדבר עליו שטנה: 11 ויבז אותו הורדוס עם צבאותיו ויהתל בו וילבש אותו בגד זהירותו ושלחו אל פילטוס: 12 ביום ההוא נהי פילטוס והורדוס לאהבים יהדו כי מלפנים איבאה הדותה בינתם: 13 ויקרא פילטוס את ראש הכהנים ואת השרים ואת העם: 14 ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסית את העם והנה אני חקרתיו לעיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמה מאומה מן הדברים אשר אתם טוענים עליו: 15 ונם הורדוס לא מצא כי שלוחיו אחכם אליו והנה אין בו חטא משפט מות: 16 על כן איסרנו ואפטרנו: 17 ועליו היה לפטר להם איש אחד ביום החג: 18 ויצעקו כל המונם ויאמרו הסר את זה ופטר לנו את בר אבא: 19 והוא היה משליך בית האסורים על דבר מריד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח: 20 ויסוף פילטוס לשאת קולו כי חפץ לפטר את שוע: 21 ו מה צעקו אליו לאמור הצלב אותו הצלב: 22 ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל

על הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו: 40 ויבא אל המקום ויאמר אליהם החהפל לו לבתי בו לא לדי נסiou: 41 והוא נפרד מהם הרחק בקהל אבן ויכרע על ברכו ויתפלל לאמור: 42 אבוי אם רצונך כי אם כרצונך: 43 וירא אליו מלאך מן השמים ויהזקתו: 44 ויבאו עליו חבלי מות וויסוף להתחפל בחזקה ותהי ועתה נתני רדים לארץ: 45 ויקם מהחפל וויבא אל התלמידים וימצאים ישנים מינון: 46 ויאמר אליהם למה תישנו קומו והחפלו אשר לא באו לדי נסiou: 47 ודרנו מדבר והנה המון ואחר משנים העשר הנקרא יהודה הילך לפניהם וקרב אל ישוע לנשך לו: 48 ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה אהה מוסר את בן האדם: 49 והאנשים אשר אטו רדים את אשר יהיה ויאמרו אליו אדניינו הנכח בחרב: 50 ויך אחד מהם את עבר הכהן הנדול ויקצץ את אזנו הימנית: 51 ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו וירפאהו: 52 ויאמר ישוע אל ראש הכהנים ושרי המקדש והזקנים אשר באו עליו לאמר כמו על פרץ יצאתם על בחירות ובמקלות: 53 ואהיו אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם כי ייד ואולם זאת היא שעתכם ושלtan החשך: 54 ויתפשו אותו וויליכו ויביאו בית הכהן הנדול ופטروس הילך אחריו מרחוב: 55 ויהי כי עברו אש בתוך החצר וישבו יהדו וישב נם פטרוס בתוכם: 56 ותראו הshapeה ישב ננד האור ותבש בו ותאמר נם זה היה עמו: 57 וויכחש בו ויאמרasha לא ידעתינו: 58 ואחריו מעט ראה אדם אחר ויאמר נם אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי אני: 59 ואחריו עבר כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנם נם זה היה עמו כי אף הוא גiley: 60 ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעת מה אתה אמר והוא עודנו מדבר והתרנגול קריא: 61 ויפן הארון ויבט אל פטרוס וויכר פטרוס את דבר האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרא התרנגול תכחש כי שלש פעמים: 62 וויצא פטרוס החוצה וימור בבכי: 63 והאנשים אשר אהזו את ישוע התעללו בו ויכהו: 64 ויחפפו את ראשו ויכהו על פניו ווישאלחו לאמר הנבא מי הוא ההלם אותו: 65 ועל נדרפים אחרים הרבו עליו: 66 ובביה הבקיר נקהל זקני העם והכהנים הגדולים והסופרים ויעלהו לפני הסנהדרין שליהם ויאמרו אתה הוא המשיח אמר לנו:

49 וכל מודיעו עמדו מרוחק ונם הנשים אשר הילכו אותו מן הנגלי ועיניהם ראות את אלה: 50 והנה איש ושמו יוסף והוא מן היעצחים איש טוב וצדיק מן הרמותים עיר היהודים: 51 אשר לא הסכים לעצם ולפעלם ומהכה נם הוא למלכות האלוהים: 52 וויש אל פילטוס וישראל ממננו את גוית ישוע: 53 ווירד אתה וירכה בסדיניהם ושימה בքבר החזוב בסלע אשר עדן לא הוושם בו אדם: 54 ויום ערב שבת היה והשבת הגעה: 55 ותלכנה אחריו מן הנשים אשר באו אליו מן הנגלי ותחוינה את הקבר ואת אשר הוושם בו גויתו: 56 ואחריו שוכן הכנינו סמים ומרקחות ובשכת שבחו כפי המצויה:

24 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותבאיינה את הסמים אשר הכנינו ועמהן עוד אחרות: 2 וימצאו את האבן גלויה מן הקבר: 3 ותאגה פנימה ולא מצאו את גוית האדון ישוע: 4 יהו הינה הנכבות על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושים מזהירים: 5 וויפל פחד עליהן ותקרנה אפים ארצתה ואמרו אלהן מה תבקשנה את החי אצלו המתים: 6 איננו פה כי קם זכרנה את אשר דבר אלין בעוד היוותם גלויל לامر: 7 כי צרייך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאיהם ולהצלב וביום השלישי קום יקום: 8 ותזכרנה את דבוריו: 9 ותשבנה מן הקבר ותגוננה את כל הדברים האלה לעשוי העשר ולכל الآחרים: 10 וממרם המונדלית ויוחנה ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמהן הינה היו המדברות אל השילוחים את הדברים האלה: 11 ויהיו דבריהם כדבורי ריק בעניהם ולא האמינו להן: 12 ופטרוס קם וירץ אל הקבר ווישקף ולא ראה כי אם התחכרים מנהים שם ישב למקומו משתומם על הנחיה: 13 והנה שנים מהם היו הילכים בעצם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים כשים ריס ושמו עמאוס: 14 והם נדרבו איש אל רעהו על כל הקרות האלה: 15 ויהי בדברם ובתותכם יחו ווישע אף הוא וילך אתם: 16 ועיניהם נאחזו ולא ייכרו: 17 ויאמר אליהם מה מה הדברים האלה אשר אתם נשים ונתנים בהם יהרו בדרך ופניכם זעפים: 18 וייען האחד אשר שמו קליפוס ויאמר אליו אתה לבדך נר בירושלים ואינך ידע את הקרת בה ביוםים האלה: 19 ויאמר אליהם ומה מה ומה יונדרו אליו מעשה ישוע הנצרי

ашמה מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו: 23 ויפצרו בו בקהל נדול ויבקשו כי יציל ובזקוק קולם וקהל הכהנים הגדוליים: 24 ויגוזר פולטוס כי תעשה בקשתם: 25 ויפטר להם את המשלך בית האסורים על דבר מרץ ורצת את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרצונם: 26 וכאשר הוליכו משם ויהזקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קורני וישמו עליו את הצלב לשאת אחריו ישוע: 27 וילכו אחריו המון עם רב והמן נשים והנה ספדות ומקונות עליו: 28 ויפן ישוע ויאמר אלהן בנות ירושלים אל הבכינה עלי כי אם על נפשך בכינה ועל בנייכן: 29 כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות ואשרי המums אשר לא ילדו והשדים אשר לא היניקו: 30 אז ייחלו לאמר אל החרטים נפללו עלינו ועל הנבעות כסונו: 31 כי אם יעשן כזאת בעין הלח מה יעשה ביבש: 32 ונם נשים אחרים אנשי בלילה מוצאים אותו למות: 33 ויהי כאשר באו אל המקום הנקרנא גלנתיא ויצלבו 34 אותו שם ואת אנשי הבלתי זה לימיינו זהה לשמאלו: 35 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידע מה הם עשים ויחלקו בנדיו להם ויפילו נורל: 36 והעם עמד שם וראה וילענו לו השרים לאמר את אחרים הוועש נא את נשואם הוא המשיח בחור האלדים: 36 ויהתלו בו נשאי הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ: 37 ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הוועש את נשך: 38 ונם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים: 39 ואחר מאנשי הבלתי התלויים נדרפו לאמר הלא אתה המשיח הוועש את עצמך ואתנו: 40 וייען האחד וינער בו לאמר האינך יראה את האלים בהיותך בעצם הענש זהה: 41 והן אנחנו בו כמשפט כי לחייבנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מזומה רע: 42 ויאמר אל ישוע זכרני נא אדרני בבאך במלוכותך: 43 ויאמר ישוע אליו אכן אמר אני לך כי היום תהיה עמדי בגין עדן: 44 ויהי כשהה השישות והנה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: 45 ויהשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעין: 46 ויקרא ישוע בקהל נדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוח ובאמרו זאת נפח נשך: 47 וירא שר המאה את אשר הוויה וויתן כבוד לאלהים לאמר אכן האיש הזה צדיק היה: 48 ובכל המון העם אשר התאספו יחד למראה הזה בהבאים אל כל אשר נעשה תופפו על לבביהם וישובו:

וסליחת החטאיהם בכל הגנים החל מירושלים: 48 ואתם עדים בזאת: 49 והנני שולח עליכם את הבתחת אבי ואותם שבו בעיר ירושלים עד כי תלבשו עז ממרומים: 50 ויליכם מחוץ לעיר עד בית הני ויישא את ידיו ויברכם: 51 ויהיו בברכו אתם ויפרד מאתם ונישא השמיימה: 52 והם השתחוו לו וישבו לירושלים בשמחה גדולה: 53 ויהיו תמיד במקדש מHALIM וمبرכיהם את האלים ותארוננה כי ראו מראת מלאכים האמורים כי הוא חי:

24 וילכו אגשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו אמן:

הנשים ואתו לא ראו: 25 ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכברדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים: 26 הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולובא אל כבודו: 27 ויהל ממשה ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עליו: 28 ויקרבו אל הכהר אשר הם הילכים שם וישם פניו כhalb לו לדרכו: 29 ויפצרו בו לאמר שהאתנו כי עת ערב הגיע ונטה הים ויבא הביתה לשבת אתם: 30 ויהיו כאשר הסב עמהם ויקח את הלוחם ויברך ויבצע ויתן להם: 31 ותפקחנה עיניהם ויכיררו והוא חמק עבר מעיניהם: 32 ויאמרו איש אל רעהו הלא היה בער לבבנו בקרבנו בדברו אליו בדרכו ויפתח לנו את הכתובים: 33 ויקומו בשעה ההיא וישבו לירושלים וימצאו את עשתי העשר ואת אשר אתם נkehlim יחד: 34 האמורים אכן קם האדון מן המתים ונראה אל שמעון: 35 ויספרו גם הם את אשר נעשה להם בדרכו ואיך היכיררו בבצעתם הלהם: 36 עודם מדברים בדברים האלה והוא ישוע עמד בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם: 37 ומהנה חתו ונבעתו ויחשובו כי רוח ראו: 38 ויאמר אליהם מה זה אתם נkehlim ועל מה זה ממחשובות עלות בלבבכם: 39 ראו את ידי ואת רגנלי כי אני הוי הוא משוני וראו כי רוח אין לבר ועצמות כאשר אתם ראים שיש לי: 40 ואחריו אמרו את זאת הראה אתם את ידי ואת רגנלי: 41 והם פה דבר אלל: 42 ויתנו לפני חלק דג צלי ומעט צוף דבר: 43 ויקח ויאכל לעיניהם: 44 ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתني אליכם בעוד היוטי עמכם כי המלא ימול כל הכתוב עלי בתורת משה ובנבאים ובתhalbם: 45 אז פתח את לבכם להבין את הכתובים: 46 ויאמר אליהם כן כחוב וככן גנור אשר עינה המשיח ויקום מן המתים ביום השלישי: 47 ואשר תקרה בשמו תשובה

אם בעבר יגלה בישראל באתי אני ליטבל במים: 32 ריעד יוחנן ויאמר חווית הרוח כדמות יונה ורדרת מושמים והנה עליו: 33 ואני לא ידעתו אלם השלח אתי ליטבל בימים הוא אמר אליו את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש: 34 ואני ראיתי ואידעה כי זה הוא בן האלים: 35 ויהי ממחורת ויסף ויהנן ויעמד ונשנים מתלמידיו עמו: 36 ויבט אל ישע והוא מתחלק ויאמר הנה שה האלים: 37 וושני תלמידיו שמעו את דבריו וילכו אחריו ישוע: 38 ויפן ישוע אחריו וירא את היכלים אחוריו ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו רבי פרושו מורי איפה תלין: 39 ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את מקום מלונו וישבו עמו ביום ההוא והעת כשבה העשירית: 40 ואחד מן השנאים אשר שמעו מטה יוחנן והלכו אחריו הוא אנדרי אח שמעון פטרוס: 41 הוא פנס בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו אשר תרנומו כריסטוס: 42 ווילכחו אל ישוע ויהי כהבית אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך קרא כיפא אשר תרנומו פטרוס: 43 ויהי ממחורת ויאלך ישוע לצאת הגליל וימצא את פילפוס ויאמר אליו לך אחרי: 44 וofilpos היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרוס: 45 ויפגע פילפוס את נתנאיל ויאמר אליו מצאנו אותו טובה ויאמר אליו באורה: 47 וירא ישוע את נתנאיל בא לקראותו ויאמר עליו הנה באמת בן ישראל אשר אין בו רמייה: 48 ויאמר אליו נתנאיל המנצרת תצא לנו ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאננה אני ראייך: 49 ויען נתנאיל ויאמר אליו רבי אתה בן אלדים אתה הוא מלך ישראל: 50 ויען ישוע ויאמר אליו על אמר לך כי תחת התאננה ראייך האמונה הנה גדרות מלאה תורה: 51 ויאמר אליו אמי אמן אני אמר אמר לך מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי אליהם עליים וירדים על בן האלים:

2 וביום השלישי הותה חתינה בקינה אשר בגיליל ואם ישוע והותה שם: 2 וישוע ותלמידיו היו נם הם קרואים אל החוננה: 3 ויחסר הין ותאמיר אם ישוע אליו יין אין להם: 4 ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשה עת עדין

1 בראשית היה הדבר והדבר היה את האלים ואלהים היה הדבר: 2 הוא היה בראשית אצל האלים: 3 הכל נהיה על ידו ומבלעדי לא נהיה כל אשר נהיה: 4 בו היו חיים והחיה היו אוד בני האדם: 5 והאור בחשך ורוח והחשך לא השינו: 6 ויהי איש שלוח מאת האלים ושמו יוחנן: 7 הוא לא היה האור על האור למען יאמינו כלם על ידו: 8 הוא לא היה האור כי אם להעיר על האור: 9 האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל העולם: 10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא היכרו: 11 הוא בא אל אשר לו ואשר המה לא קיבלו: 12 והמקבלים אותו נתן עז למם להיות בנים לאלים המאמינים בשמו: 13 אשר לא מודם ולא מփץ הבשר אף לא מփץ נבר כי אם מآلיהם נולדו: 14 והדבר נהיה בשור וישבן בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת: 15 ויווחנן מעד לעליון ויקרא לאמר קדם לי היה: 16 וממולואו לקחנו כלנו חסד על חסד: 17 כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת בא על ידי ישוע המשיח: 18 את האלים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק האב הוא הודיע: 19 וואת היא עדות יוחנן בשלח היהודים מירושלים כהנים ולויים לשאל את מי אתה: 20 וירודה ולא כחש וירדה לאמר אני איני המשיח: 21 וישראלו אותו מי אפוא אתה אתה אליהם ואמר איני אתה הנביה וען לא: 22 ויאמרו אליו מי זה אתה לשיב לשלהינו דבר מה אמר עלייך: 23 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישעיו הنبي: 24 והמשלים היו מן הפרושים: 25 וישאלו ויאמרו אליו מודע אפוא מטביל אתה אם איןך המשיח או אליה או הנביה: 26 ויען אמרו יוחנן ויאמר אגמי מטביל במים ובתוככם עומד אשר לא ידעתם אותו: 27 הוא הבא אחורי אשר היה לפני ואני נקלתי מהתייר שרווק נעליו: 28 זאת היה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יוחנן מטביל שם: 29 ויהי ממחורת וירא יוחנן את ישוע בא אליו ויאמר הנה שה האלים נשא חמתה העולם: 30 זה הוא אשר אמרתי לך אחורי יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי היה: 31 ואני לא ידעתו כי

לא באה: 5 ותאמר אמו אל המשרתים הכל אשר יאמר לכם תעשה: 6 והנה שהה כדי אבון ערוכים שם כמשפט היהודים לטרחמת שתים או שלש בתים יכול כל אחד: 7 ויאמר אליהם ישוע מלאו לכם הגדים מים ומלאות עד למללה: 8 ויאמר שאבונו והבבאו אל רב המשבה ויביאו: 9 ויטעם רב המשבה את המים אשר נהפכו לין כל איש יתן בראשונה את היין הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הנרווע ואתה צפנת היין הטוב עד עתה: 10 זאת תחלת האות אשר עשה ישוע בקונה אשר בארץ הניל גולחה את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: 11 ויהי אהדרין וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחותו ותלמידיו ולארכו ימי שבתם שם: 12 ויקרבו ימי חנ הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים: 13 וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובני יונה ואת מחלפי כסף ישבים שם: 14 ויקח חבלים ויעבעתם לשוט וינרש כלם מן המקדש ואת הצען ואת הבקר ויפור את מעת השלחנים ויהפך שלחניתם: 15 ואל מכרי הינוים אמר הוציאו אלה מזה ואל תעשו את בית אבי ליבת אלתני: 16 ויענו היהודים ויאמרו אליו איזוזות תראנוי כי כזאת אתה עשה: 17 ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את היכל הזה ומשנה ימים אקימנו: 18 קנאת ביתך אלתני: 19 ויענו היהודים ושנה נבנה ההיכל והזה ואתה בשלשה ימים תקימנו: 20 והוא דבר על היכל גוריון: 21 ואחריו קומו מן המתים וכרכו תלמידיו כי זאת אמר להם ויאמינו בכתב ובדבר אשר דבר ישוע: 22 ויהי בהיותו בירושלים בחג הפסח האמינו רביבים בשם כי רואו האות אשר עשה: 23 והוא ישוע לא הפקיד את עצמו בידם על אשר ידע את כלם: 24 ולא הצרכך לעדרות איש על האדם כי הוא ידע מה בקרב האדם:

3 ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו נקדימון שר היהודים: 2 ויבא אל ישוע ליה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת אלחים באתי כי לא יכול איש לעשות האות אשר אתה עשה בלתי אם האלhim עמו: 3 ויען ישוע ויאמר אליו אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מלמעלה לא יוכל לראות מלכות האלhim: 4 ויאמר

העמד ושמעו אותו שמו ישמה לקול החתן הנה שמחתי

ווען יוחנן לא יוכן הידרין על דבר הטהרה: 26 ויאבו תלמידיו ויהן ובין היהודים על דבר הטהרה: 27 אל יוחנן ויאמרו אליו רבי האיש אשר היה עמוק בעבר הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וככלם באים אליו: 28 ויען יוחנן לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם נתן לו מן השמים: 29 ואתם עדי כי אמרתי לך אני איני המשיח רק שלוח אני לבני: 30 אשר לו הכהלה הוא החתן ורע החתן

אשר דברת: 19 ותאמר אליו האשה אדרני ראה אנכי כי נביא אתה: 20 אבוחינו השתחו בהר הזה ואתם אמרם כי ירושלים היא המקום הנבחר לשתחות שמה: 21 ויאמר אליה ישוע אשה האמינו לי כי תבוא שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים תשתחוו לאב: 22 אתה מתחווים אל אשר לא ירעדתם ואנחנו מתחווים אל אשר ירעדנו כי היושעה מן היהודים היא: 23 אולם תבוא שעה ועתה היא אשר עבדי אל האמותים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי במתהווים כאלה חמי האב: 24 האלהים רוח והוא ומתחווים לו צרים להשתחות ברוח ובאמת: 25 ותאמר אליו האשה ידעת כי יבא המשיח והנקר אbrisitos הוא בבאנו יגיד לנו את כל: 26 ויאמר אליה שוע אני הוא המדבר אליך: 27 ויהי הוא מדבר ככה ותלמידיו באו ויתהמו על דברו עם אשה אך לא אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה: 28 ותעזוב האשה את כדה ותלך העירה ותאמר אל האנשים: 29 באו וראו איש אשר הניד לי כל אשר עשית כי זה הוא המשיח: 30 ויצאו מן העיר ויבאו אליו: 31 טרם יבואו ותלמידיו בקשו ממנו לאמר אכל נא אדרני: 32 ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם: 33 ויאמרו התלמידים איש אל רעהו כי הביא לו איש לאכל: 34 ויאמר אליהם שוע מאכלוי הוא לעשו רצון שלו וילחשים מעשו: 35 הלא אתם אמרו כי עוד ארבעה חדרים ותקציר בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדרות כי כבר הלבינו לCKERIR: 36 וHECKTZER יקח שכרו ויאסף תבואה לחמי וולמים למען ישמחו יחדרו נם הורע נם הCKERTZER: 37 כי בזאת אמות המשל כי זה זרע ואחר קצץ: 38 וכי שלחתי אתכם לCKERtzrt את אשר לא עמלתם בו ואחרים عملו ואתם נכנתם בעמלם: 39 ויאמינו בו שמרנים רבים מן העיר ההייא על דבר האשה אשר העירה לאמר הוא הניד לי את כל אשר עשית: 40 ויהי כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנה לשבת אתם וישב שם יומם: 41 ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבורם דברו: 42 ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאמך נאמין כי באזינו שמענו ונדע כי אמנים זה הוא המשיח מושיע העולם: 43 ויהי מקץ שני הימים ויצא ממש לכת הנילאה: 44 כי הוא יושע העיד כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבר: 45 ויהי הוא בא ארץ הניליל ויאספו אנשי

זאת עתה שלמה: 30 הוא יגדרל הלוֹךְ ונדרל ואני אחסר הלוֹךְ והסור: 31 הבא ממעל נעליה על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעליה על כל: 32 ואת אשר ראה ושמע את זאת יעד אין מקבל עדות: 33 כי ואשר קבל עדותו חותם חותם כי האלהים אמת: 34 כי את אשר שלחו אליהם דברי אלהים ידבר כי לא במדה נתן אליהם את הרוח: 35 האב אהב את בנו ואת כל נתן בידיו: 36 כל המאמין בבן יש לו חי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרונן אלהים ישבן עליו:

(aiōnios g166)

4 4 ויהו כאשר נודע לאדון כי שמו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיווחנן: 2 ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם תלמידיו: 3 ויעזוב את ארץ יהודה וילך שני הנילאה: 4 ויהי לו לעבר בארץ שמרון: 5 ויבא לעיר מערבי שמרון ושם סוכר הוא ממול חלקת הששיות: 7 ותבא אשה שמרון לשאוב מים ויאמר אליה ישוע חמי נא לי לשחות: 8 כי תלמידיו הילכו העירה לקנות אל: 9 ותאמר אליו האשה שמרונית הן יהודו אתה ואיככה תשאל ממי לשחות ואנכי אשה שמרונית כי לא יתערכו היהודים עם השמרונים: 10 ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את מחתת אלדים והוא דאמך אליך חמי נא לי לשחות כי עתה שאלת ממנה ונחתן לך כי לא יתערכו היהודים עם השמרונים: 11 והאתה בו והבאר עמeka ומאיין לך אפוא מים חיים: 12 אתה נדול מייעקב אבינו אשר נתן לנו את הבאר הזאת ווישת מננה הוא ובני ובעיר: 13 ויען ישוע ויאמר אליה כל השתה מן המים האלה ישוב וויצמא: 14 ואשר ישתה מן המים אשר אבינו נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אמת אמת לו יהיו בקרבו למקור מים נבעים לחמי העולם: 15 ותאמר אליו האשה אדרני הנה (aiōnios g166) (aiōnios g165, aiōnios g166) ויאמר אליה האשה אדרני הנה לוי המים ההם למען לא אצמא עוד ולא אסיף לבוא לוי המים ההם לשאת: 16 ויאמר אליה ישוע לכי וקראי לאיש והובי הלום: 17 ותען האשה ותאמר אין לי איש ויאמר אליה ישוע בן דברת אין לי איש: 18 כי בעלים חמשה היו לך ואשר לך עתה איננו בעליך לכן אמת הדבר

וינגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: ¹⁶ ועל כן רדףו היהודים את ישוע ויבקשו המתו על כי עשה כזאת בשבת: ¹⁷ ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה וגם Anci פועל: ¹⁸ אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים הוא אביו וידמה לאלהים: ¹⁹ ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יכול הבן לעשות דבר מנפשו בalthי את אשר יראה את אביו עשה כי את אשר עשה הוא גם הבן יעשה כההו: ²⁰ כי האב אהב את הבן ומראה אותו כל אשר יעשה ועוד מעשים גודלים מלאה יראה לו מען תחתמו: ²¹ כי כאשר האב יעד ויהיה את המתים כן גם הבן יהיה את אשר ייחזק: ²² כי האב לא יידין איש כי אם כל המשפט נתן לבן מען יכבד כלם את הבן כאשר יכבד את האב: ²³ מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו אינו מכבב: ²⁴ אמן אמן אני אמר לכם השמע דברי ומאמין לשלחוי יש לו חייו עולמים ²⁵ ולא יבא במשפט כי עבר ממות לחיים: (g166) (a) ²⁶ אכן אמן אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה הייא אשר שמעו המתים את קול בן האלים והשמעים היה ייחו: ²⁷ כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן לבן להיות לו חיים בעצמו: ²⁸ ואף שלtan נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא: ²⁹ אל תחתמו על זאת כי הנה שעה בא אשר כל שכני קבר את קולו ישמעון: ³⁰ ויצאו עשי הטוב לתקומת החיים ועש הרע לתקומת המשפט: ³¹ לא אוכל לעשות דבר מנפשי כאשר אשמע כן אשפט ומשפט מפטץ צדק כי לא אבקש רצוני כי אם רצון האב אשר שלתני: ³² אם Anci מעד עלי עדות אינה נאמנה: ³³ יש אחר המעד עלי וידעת כי עדות אשר הוא מעד עלי נאמנה דיא: ³⁴ אתם שלחتم אל יוחנן והוא העיד על האמת: ³⁵ ואני Anci לך עדות מادرם אך אמרתי זאת למן תושעון: ³⁶ והוא היה הנר הדרק והמאיר ואתם רציתם לשוע כשעה לאורו: ³⁷ ואני יש לעדות גודלה מעדות יוחנן כי המעשים אשר נתן לי אביו להשלים המעשים האלה אשר אני עשה מעדים עלי כי האב שלתני: ³⁸ והאב אשר שלתני הוא מעד עלי ואתם את קולו לא שמעתם מועלם ותומנו לא ראייתם: ³⁹ וברור אינו שכן בקרבתכם כי איןכם מאמינים לשלחו: ⁴⁰ דרשו בכתובים אשר תהשבו שיש לכם חייו עולמים

הגיל כי ראו את כל אשר עשה בירושלים ביום התן כי גם הם עלו להג את החג: ⁴¹ ויבא ישוע עוד הפעם אל קנה אשר בגיל מקום שמו המים לין ואיש היה מעבדי המלך ובנו חלה בכפר נחום: ⁴² ויהי כשמו כי בא ישוע מיהודה לארץ הגליל וילך אליו וישאל מאותו לרדת לרפא את בנו כי קרב למות: ⁴³ ויאמר אליו ישוע אם לא תראו אותן ומופתים לא האמינו: ⁴⁴ ויאמר אליו האיש אשר מעבדי המלך אדני רדה נא בתרם ימות בני: ⁴⁵ ויאמר אליו ישוע לך בך כי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע וילך: ⁴⁶ ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו אותו כי חיו בנו: ⁴⁷ וירדש מאתם את השעה אשר בה רוח לו ויאמן אותו אליו תמול בשעה השביעית עזתו הקדחת: ⁴⁸ וידע אביהו כי הותה השעה אשר דבר לו ישוע בך כי ויאמן הוא וככל ביתה: ⁴⁹ זה הוא אותן השמי אשר עשה ישוע בבא מיהודה לארץ הגליל: ⁵⁰

5 אחר הדברים האלה היה חג ליהודים ויעל ישוע ירושלים: ² ובירושלים ברכה קרובה לשער הczן ושם בלשון עברית בית חסדא ולה חמשה אלמים: ³ שמה שכבו חולמים ועורדים ופסחים ויבש כי לרב והמה מיהלים לתנועת המים: ⁴ כי מלך ירד במוועדו אל הברכה וירעש את מימה והיה הירד ראשון אל תוכה אחריו התגעשו המים הוא נרפא מכל מחללה שלבך בו: ⁵ ואיש היה שם אשר חלה חלי זה שלשים ושמנה שנה: ⁶ וירא אותו ישוע שכב וידע כי ארכו לו ימי חלו ויאמר אליו התהפץ להרפה: ⁷ ויען החולה אדני אין איש אשר ישילצני בהרעה המים אל הברכה ובתרם אבא וירד אחר לפני: ⁸ ויאמר אליו ישוע קום שא את משכבר והתהלך: ⁹ וכרכגע שב האיש לאיתנו ושא את משכבריו ויתהלך והיומ ההוא יום שבת הוה: ¹⁰ ויאמריו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבר: ¹¹ ויען אתם אמר לך שא את משכבר והתהלך: ¹² וישאלתו מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבר ויתהלך מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבר והתהלך: ¹³ והנרפא לא דע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המין רב במקומו הוה: ¹⁴ ויהי אחריו כן וימצאו יושע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל חסיף לחטא פן תאה אליך רעה גודלה מזאת: ¹⁵ וילך האיש

בهم והמה המעידים עלי': (aiōnios g166) 40 ואתם אינכם אביכם לבוא אליו להיות לכם חיים: 41 לא אקח כבוד מבני אדם: 42 אכן ידעתם אתכם כי אין אהבת אליהם בקרבתם: 43 אני הנה באתי בשם אביכם ולא קבלתם אותו להאמין אתם הלקחים כבוד איש מרעשו ואתה הכבוד אשר מאת האלים היחיד לא תבקש: 44 אך תוכלו א נמי אטען עלכם לפני אביכם משה הוא החטן עליכם אשר לו תיחלו: 45 כי לו האמונת למשה נם לי תאמינו כי הוא כהב עלי: 46 ואמ לכתבי אינכם מאמינים איכה לדברי תאמינו: 47

6 ויהי אחריו כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לשיבריה: 2 וילכו אחריו המונע עם רב כי ראו אותךיו אשר עשה עם החולמים: 3 ויעל ישוע על ההר וישב שם הוא ותלמידיו: 4 ומי הפסח חג היהודים קרבו לבוא: 5 וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילופוס מאין נקנה להם לחם לאכל: 6 ואך למען נסות אותו דבר זאת כי הוא ידע את אשר עשה: 7 ויען אותו פילופוס לחם מעתים דינר לא ימצא להם לקחת לו איש איש מעט: 8 ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי אחוי שמעון פטרוס: 9 יש פה נער אשר לו חמש ככרות לחם שעירים ושני דגנים אך אלה מה מהה לעם רב כזה: 10 ויאמר ישוע צו זה העם לשבת ארצها וירק דשא לרבי היה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלף איש בספר: 11 וויקח ישוע את ככרות הלחם ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המבסים וככחה נם מן הדגים כאות נפשם: 12 ויהי כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתוותיהם לחם הנתרים למען לא יאבד מאומה: 13 ויאספו וימלאו שניים עשר סלים בפתחותיהם חמש ככרות לחם השעריים הנתרים לאכליהם: 14 ויהי כראות האנשים את אותן הוזה אשר עשה ישוע ויאמר לו הנה זה הוא באמת הגביא הבא לעולם: 15 וידע ישוע כי יבוא ויתפחו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא בלבד: 16 ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום: 17 וויכס אתם החשך וישוע לא בא אליהם: 18 ויסער הים כי רוח גדולה נושבת: 19 והם חתרו במשוחיהם כדרך עשרים

וחמש או שלשים ריס ויראו את ישוע מתחלה על הים הלווק וקרב אל האניה וויראו: 20 ויאמר אליהם אני הוא אל תיראו: 21 וויאלו לקחת אותו אל האניה ורגע הנעה האניה לארץ אשר הם הילכים שמה: 22 ויהי ממהורת וירא המון העם העמד מעבר לים כי לא היהת האניה בוה בלתי אחת אשר ירדו בה תלמידיו וכי ישוע לא בא עם תלמידיו אל האניה אך תלמידיו לבדם נסעו מזו: 23 ואניות אחרות באו מטבחרים קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם בברכתה האדונ: 24 ויהי כראות המון העם כי ישוע איננו שם אף לא תלמידיו וירדו נם באניות ויבאו אל כפר נחום לבקש את ישוע: 25 וככאשר מצאו אותו מעבר הים ויאמרו אליו רב כי מתי באת הלים: 26 ויען מהם ישוע ויאמר אמן אמן אני אמר לכם לא על ראותכם את האותות התקשוני כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו: 27 אל תעמלו במأكل אשר יאבד כי אם במأكل הקיים לחיי עולמיים אשר בן האדם יתננו לכם כי בו חותמו אביו האלים: (aiōnios g166) 28 ויען ויאמרו אליו מוה נעשה לפועל فعلות אליהם: 29 ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אליהם כי תאמינו בזה אשר הוא שלחו: 30 ויאמרו אליו מוה אפוא האותה אשר העשה למענראה ונאמין בכך מה הפעלה: 31 אבותינו אכלו את המן במדבר כאשר כתוב לחם מן השמים נתן לנו לאכל: 32 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבינו נתן לכם את הלחם מן השמים האמתי: 33 כי לחם אלהים הוא היורד מן השמים ונתן חיים לעולם: 34 ויאמרו אליו אדרני תנה לנו תמיד את הלחם הזה: 35 ויאמר לו ישוע אנכי הוא לחם החיים כל הבא אליו לא ריעב ואשר יאמון כי לא יצמא עוד: 36 ואני הנה אמרתי לכם כי נס חיותם אתי ולא תאמינו: 37 כל אשר יתנו לי אבוי יבוא אליו והבא אליו לא אחרפנו החוצה: 38 כי ירדתי מן השמים לא לעשות רצוני כי אם רצון שלחוי: 39 וזה רצון האב אשר שלחני כי כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקיםנו ביום האחרון: 40 וזה רצון שלחוי אשר כל הראה את הבן ומאמין בו יהיו לו חי עולמיים ואני אקיםנו ביום האחרון: (aiōnios g166) 41 וילנו עליו היהודים על אמרו אגוי הוא הלחם היורד מן השמים: 42 ויאמרו הלא זה הוא ישוע בן יוסף אשר אנחנו

ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי : 70
ויען אתה ישיע הלא בהרhti אני בכמ שים העשר ואחד
מכם שטן הוא : 71 וזה אמר על יהודיה בן שמעון איש
קריות כי עתיד היה למסרו והוא אחד משנים העשר :

7 אחרי הדברים האלה הלא ישוע בארץ הגליל הלוך
ועבור כי לא אבה להתחלך ביהודיה על אשר בקש
היהודים להרגנו : 2 ויקרב הן היהודים הוא חן הסכנות :
3 ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצה יהודיה למען
יראו נס תלמידיך את המעשיהם אשר אתה עשה : 4 כי לא
יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להתרשם לכך אם
אתה עשה כאלה הגללה אל העולם : 5 כי אחיו נם הם לא
האמינו בו : 6 ויאמר אליו יeshua עתוי לא בא עת עת
ועתכם תמיד נכוונה : 7 לא יוכל העולם לשנוו אתכם
ואתינו ישנא באשר אני מעד עליו כי רעים מעലיהם : 8
עליהם להניא את החן אני לא עעליה אל החן וזה כי
עתוי לא מלאה עד עתה : 9 כזאת דבר וישב בנהיל : 10
ויהי כאשר עלו אליו לדניל ויעל נם הוא לא בנויל כי אם
כמסתור : 11 והיהודים בקשו בחוג ויאמרו איה הוא :
12 ותהי תלהנה רבה על אדוטוי בתרק העם אלה אמרו
טוב הוא ואלה אמרו לא כי מותעה הוא את העם : 13 אך
אין איש מדבר עליו בנויל מפני יראת היהודים : 14 ויהי
בחציו ימי החן עליה ישוע אל המקדש וילמד : 15 ויתהמו
היהודים ויאמרו אכן ידע זה ספר והוא לא למד : 16
ויען אתה ישוע ויאמר לך לא של הוא כי אם לא אשר
שלחני : 17 האיש החפץ לעשות רצונו ידע לך כי אם מאת
אליהם הוא ואם מנפשי אדרבר : 18 הימדרבר מנפש כבוד
עצמם יבקש אבל המבקש כבוד שלחו נאמן הוא ואין
עלתה בו : 19 הלא משה נתן לכם את התורה ואין איש
מכם עשה התורה מדו עתקשו להרגני : 20 ויען העם
ויאמר שד בקריבך מי מבקש להרגך : 21 ויען ישוע ויאמר
לهم פעללה אחת פעולתי וככלכם עלייה תתמהה : 22 משה
נתן לכם חמיללה אך לא משה היא כי אם מן האבות
וביום השבת תמולו כל זכר : 23 ועתה אם ימול זכר
שבת למשען אשר לא חופר חורת משה מה תקצפו עלי
כי רפאתו איש כל בשבת : 24 אל השפטו למראה עין כי
אם משפט צדק שפטו : 25 ויאמרו אנשים מישבי ירושלים
הלא זה הוא אשר בקש להמיתו : 26 והנה הוא דבר

ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי : 43
ויען ישוע ויאמר אלהם אל תלינו איש אל רעהו : 44 לא
יכול איש לבוא אליו בליך אם ישבחו אבי אשר שלחני
ואני אקימנו ביום האחרון : 45 הלא כתוב בנבאים וכל
בניך למודי יהוה לבן כל אשר שמע מן האב ולמד יבא
אליו : 46 לא כאלו ראה איש את האב בליך הכא מאת
האלחים הוא ראה את האלחים : 47 אמן אמן אני אמר
לכם המאמין כי לו חי עולמיים : 48 אני הוא
לחם החיים : 49 אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו :
50 זה הוא הלחם הירד מן השמים למען יאל איש ממן
ואל ימותו : 51 אני הלחם החי הירד מן השמים איש כי
יאכל מן הלחם הזה יחייה לעולם והלחם אשר אתנו הוא
בשתי איש אני נתן بعد חי הולמים : 52 אני הלחם
היהודים איש עם רעהו לאמר איכה יוכל זה להחת לנו
את בשרו לאכל : 53 ויאמר אלהם ישוע אמן אני
אמר לכם אם לא תأكلו את בשר בון האדם ושתיים
את דמו אין לכם חיים בקרבכם : 54 האכל את בשרי
והשתה את דמי יש לו חי עולמיים ואני אקימנו ביום
האחרון : 55 כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי
באמות הוא משקה : 56 האכל את בשרי ושתה את דמי
הוא ילין כי ואני בו : 57 כאשר שלחני האב החרי ואני
חי בנויל אביכן האכל את נם הוא ייחיה בנויל : 58 זה
הוא הלחם הירד מן השמים לא אשר אכלו אבותיכם
את המן ויתהמו האכל את הלחם הזה יחייה לעולם : 59
כזאת דבר בבית הכנסת בלמדו בכפר נחום :
ו Robbins מתלמידיו כשםם אמרו קשה הדבר זה מי
יכול לשמוע אותו : 60 ויבן ישוע בלבבו כי תלמידיו מלינים
על זאת ויאמר אלהם זו זאת لكم למכשול : 62 מה אפוא
אם תראו את בן האדם עליה אל אשר היה שם לבנים : 63
הרוח הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועלם הדברים
אשר אני דברתוי אליכם רוח הנמה וחוים המה : 64 אך יש
מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע מראש מי הם אשר
איןם מאמינים ומי המוסר אותו : 65 ויאמר על כן אמרתי
אלם כי לא איש לבוא אליו בליך אם נתן לו מאת
אבי : 66 מן העת הזאת רבים רבים מתלמידיו נסנו אחר ולא
יספו להתחלך אותו : 67 ויאמר ישוע אל שניהם העשר
היש את נפשכם נם אתם לسور ממן : 68 ויען אותו שמעון
פטרוס אדני אל מי נלך דברי חי עולמיים עמך : 69

בנלווי ולא יגערו בו האף אמנים ידרשו דראשינו כי באמות
זה הוא המשיח: 27 אך את זה יידענו מאיין הוא וכאשר
יבוא המשיח לא יידע איש אמי מה הוא: 28 אז קרא ישע
במקדש ולמד לאמר הן יידעתם אתי אף יידעתם מאיין
אני ומונפשי לא באתי אכן יש אמתי אשר שלחני ואתו
לא יידעתם: 29 ואני יידעתו כי מאיון אני והוא שלחני:
30 ויבקשו לתחפשו ואיש לא שלח בו ייד כי לא בא עתו:
31 ורבים מן העם האמינו בו ויאמרו אם יבא המשיח
ה גם יעשה אותן רבות מאשר עשה זה: 32 והפרושים
שמעו את העם מתחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים
וראשי הכהנים משלוחים לתחפשו: 33 ויאמר אליהם ישע
אך למצער עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני: 34
תשחרני ולא חמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכל
לבוא: 35 ויאמרו היהודים איש רעהו אנה ילך זה ואנחנו
לא נמצאהו חci יילך אל הנפוצים בין הינוים ולמד איש
יון: 36 מה זה הדבר אשר תשחרני ולא חמצאנני
ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: 37 ויהי ביום החג
האחרון הנדרול עמד ישע ויקרא לאיש כי יצמא בא
נא אליו וישתת: 38 המאמין כי בדבר הכתוב מבטנו ינhero
נהרי מים חיים: 39 וזאת אמר על הרוח אשר יקחתו
המאmins בו כי לא נתן רוח הקודש עדנה עין אשר ישע
עוד לא נחפער: 40 ורבים מהמוני העם כשםם את הדבר
זהו אמרו אכן זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו זה הוא
המשיח ואחרים אמרו המן הגליל יבא המשיח: 42 הלא
הכתוב אמר כי מזור דוד ומכפר בית לחם מקום דוד
יצא המשיח: 43 ותהי מחלוקת בתוך העם על אדרתו:
ומקצתם רצו לתחפשו ואיש לא שלח בו ייד: 44 וישובו
המשרתים אל הכהנים הנדרולים והפרושים והמה אמרו
אליהם מודע לא הבאתם אותו: 46 ויענו העבדים מעולם
לא דבר איש כאיש זהה: 47 ויאמרו אליהם הפרושים
הכי נדרתם נם אתם: 48 ה גם המאמין בו איש מן השרים
או מן הפרושים: 49 רק ההורן זהה אשר אנים ידיעים
את התורה אדורותים המה: 50 ויאמר אליהם נקדימון
אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד מהם: 51 התשפט
תורתנו איש בטרם תחקרתו לדעת את אשר עשה: 52
וענו ויאמרו אליו ה גם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי
לאם נביא מן הגליל: 53 וילכו איש איש לבתו:

8 וישוע הילך אל הר הזיתים: 2 ויהי בבקר ובכא עוד
אל המקדש וכל העם בא אליו יושב וילמדם: 3 ויביאו
הספרים והפרושיםasha לפניו אשר נחפשה בשטוחה
ויעמידהו בתוך: 4 ויאמרו אליו רבי האשה הזאת נחפשה
כשנתמאת בנאופיה: 5 ומשה צונו בתורה לסקל נשים
באללה ואתה מה תאמר: 6 וואך לנשות אתו דברו זאת
לממצא עליו שטנה ויקף ישוע למטה והוא בא אצבע על
הקרקע: 7 ויהי כאשר הוסיף לשאל אותו וישא את עינוי
ויאמר אליהם מי בכם זך בלי פשע הוא ראשונה יודה
ביה אבן: 8 ויקף שנית למטה והוא על הקרקע: 9 ויהי
שמעם ויך לבם אמרם ויצאו אחד אחד החוצה החל
מן הזוקנים ועד האחוריים יותר עינויו וירא כי אין איש
נצבת בתוך: 10 וישא ישוע את עינויו וירא כי אין איש
בלתי האשה לבדה ויאמר אליהasha איפה שטניך ה כי
הרשיך איש: 11 ותאמר לא אדרני ויאמר לך נם אני לא
ארשיך לכלי לדרכך ולא תחתאי עוד: 12 ויסוף ישוע
וידבר אליהם לאמר אני אויר העולם כל ההלך אחריו
לא ויהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו: 13 ויאמרו
הפרושים על נשפק מעד אתה עדותך איננה נאמנה: 14
ויען ישוע ויאמר אליהם אף אם אעדך על נשפי עדות
נאמנה עין כי ידעתני מאיין באתי ואני אני הילך ואתם
לא ידעתם מאיין באתי ואני אלך: 15 אתם לפני הבשר
חשפטו ואני לא אשפט איש: 16 ואם אני אשפט משפט
אמת כי לא לבדי הנסי כי אם אני והאב אשר שלחני: 17
וגם בתרותכם כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא:
18 אני הוא המעד עלי וגם האב אשר שלחני יעדני:
19 ויאמרו אליו איו אביך ויען ישוע נם את אמי נם את אבוי
לא ידעתם אללו אתי ידעתם כי עתה גם את אבוי ידעתם:
20 כדברים האלה דבר בבית האוצר בלמדו במקדש
ולא חפשו איש כי לא בא עתו: 21 ויסוף ישוע ויאמר
אליהם אני הילך מזה ותבקשוני ובחטאיכם תמותו אל
אשר אני הילך שמה אתם לא תוכלו לבוא: 22 ויאמרו
היהודים ההמות ימיה את נפשו כי אמר אל אשר אני
הילך שמה אתם לא תוכלו לבוא: 23 ויאמר אליהם אתם
הנכם מן התהותונים ואני מן העליונים אתם מן העולם
זהה ואני איני מן העולם הזה: 24 לכן אמרתי אליכם כי
תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אמי הוא בחטאיכם
תמותו: 25 ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם ישוע

אבקש את כבודך יש אחד אשר יבקש ווישפט: 51 אמן אמן
 אני אמר לכם אם ישמר איש את דברי לא יראה מות
 לנצח: (gוטן 52) ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו
 כי שד בר חן אברהם והנביאים מותו אתה אמרת אם
 ישמר איש את דברי לא יטע מות לנצח: (gוטן 53) (a)
 אתה גדור מאברהם אבינו אשר מות נם הנביאים מותו
 מה תהשה את עצמך: 54 ויען ישוע אם אני מכבד את
 נפשי כבודך מאין אבי הוא המכבר אתי אשר אמרו
 עליו כי הוא אלהיכם: 55 ולא ידעתם אותו ואני ידעתו
 ואם אמר לא ידעתו אותו אהיה כוב כוכבם אבל ידעתו
 ואת דבריו שמרתי: 56 אברהם אביכם שש לראות את
 יומי וירא וישמה: 57 ויאמרו אליו היהודים הנה איןך
 בן חמשים שנה ואת אברהם ריאת: 58 ויאמר אליהם
 ישוע אמן אני אמר לכם בטרם הותם אברהם אני
 הוא: 59 אז ירימו אבונים לרם אותו וישוע התעלם ויצא
 מן המקדש ויעבר בתוכם עבר וחלוף:

9 ויהי בעבריו וירא עור מיום הולדו: 2
 וישאלו אותו תלמידיו לאמר רבינו מי הוא אשר חטא הוה
 אם ילדיו כי נולד עור: 3 ויען ישוע לא זה חטא ולא
 ולידייך אך למן יגולו בו מעלי אל: 4 עלי לעשות מעשי
 שלחוי בדור יום יבוא הלהלה אשר בו לא יוכל איש
 לפועל: 5 בחיותו בעולם אור העולם אני: 6 ויהי בדברו
 את וירק על הארץ ויעש טיטמן הרוק וימרח את הטיט
 על עיני העור: 7 ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח
 פרשו שלוחיך וילך וירחץ ויבוא עוניו ראות: 8 ויאמרו
 שכנו ואשר ראו אותו לפנים כי עור הוא הלהלה והוא
 הישב ומשאל: 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך
 רומה לו והוא אמר אני הוא: 10 ויאמרו אליו במה אפו
 נפקחו ענייך: 11 ויען ויאמר איש אשר נקרא שמו ישוע
 עשה טיט וימרח על עיני ויאמר אליו לך ורחץ בברכת
 השלח ואלך וירחץ ותארנה עניין: 12 ויאמרו אליו איזו
 ויאמר לא ידעתו: 13 ויביאו את האיש אשר היה עור
 לפנים אל הפרושים: 14 והווים אשר עשה בו ישוע את
 הטיט ויפקח את עניינו שבת הדין: 15 וויסופו לשאל אותו
 נם הפרושים איך נפקחו עניינו ויאמר אליהם טיט שם על
 עני וירחץ והנני ראה: 16 ויאמרו מקצת הפרושים זה
 האיש לא מלאלים הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים

מה שג מראש דברתי אליכם: 26 רבות עמי לדבר
 ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנה
 אתה אני מדבר אל העולם: 27 והם לא התבוננו כי על
 האב אמר אליהם: 28 אז אמר להם ישוע בעת נשוא
 את בן האדם וירעתם כי אני הוא וכי איני עשה דבר
 מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדרבר: 29 ואשר
 שלחתי הוא עמידה האב לא עזבני לבדר כי את הטוב
 בעניינו אני עשה תמיד: 30 ויהי בברבו זאת ויאמינו בו
 רביכם: 31 ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם
 תעמדו בדברי באמצעות תלמידיך אתם: 32 וירעתם את
 האמת והאמת תשיכם לבני חורין: 33 ויענו אותו זרע
 אברהם נחנו ומעולם לא היינו לאייש לעבדים איכה
 אמר בני חורין תהייו: 34 ויען אתם ישוע אמן אני
 אמר לכם כל עשה חטא עבר החטא הוא: 35 והעבר לא
 ישכן בבית לעולם הבן ישכן לעולם: (gוטן 36) (a) (לכן
 אם הבן עשה אתכם בני חורין חפשים באמצעות תהייו: 37
 ידעת כי ירע אברהם אתכם אבל אתם מבקשים להמיתני
 כידברי לא יוכן בתוככם: 38 אני מדבר את אשר ראיתי
 אצל אבי ואתם עשים את אשר ראיתם אצל אביכם: 39
 ויענו ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע
 אל הימים בני אברהם כמעשך אברהם איש דבר אליכם האמת אשר
 אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליכם האמת אשר
 שמעתי מעם האלים אברהם לא עשה זאת: 41 את
 מעשי אביכם אתם עשים ויאמרו אליו לא ילדי זנונים
 אנחנו יש לנו אב אחר הוא האלים: 42 ויאמר אליהם
 ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם את כי
 אני יצאת ובאתי מאת האלים דן לא מני באתי אך
 הוא שלחני: 43 מודע לא תבינו לשוני עין לא תולון
 לשמע את דברי: 44 אתם מן אביכם השטן ולעשות את
 תאות אביכם חפצחים הוא רוצח נפש היה מרחש ובאמת
 לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כוב משלו ידבר כי
 כוב הוא ואב הacob: 45 ואני עין דברי האמת לא תאמינו
 ל: 46 מי בכם על עון יוכיחני ואמת דברתי מודע
 אשר מאת האלים הוא ישמע עת לא שמעתם כי איןכם מאת
 דברי האלים על כן אתם לא שמעתם כי איןכם מאת
 האלים: 47 או יענו היהודים ויאמרו אליו הלא התבוננו
 אשר דברנו כי שמרוני אתה ושדר בך: 49 ויען ישוע שדר
 אין כי רק את אבי אני מכבד ואתם תבוננו: 50 אכן לא

10 אמר אמן אני אמר לכם איש אשר לא יבוא דרך השער אל מכלא הארץ כי אם יעלת בדרכך אחר נבך ופְרִיזַהוּ: 2 ואשר יבוא דרך השער הוא רעה הארץ: 3 לו יפתח שמר הסף והצאן את קלתו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרוא וציאם: 4 ואחרי הוציאו את צאנו הוא עבר לפניהן והצאן הלאות אחריו כי ידרשו את קולו: 5 ואחרי זה לא תלכנה כי אם ינוס מפנוי כי את קול הדרים לא ידרשו: 6 המשל הזה דבר ישוע באזיניהם והמה לא ידרשו מה זה אשר אמר אליהם: 7 וויסוף ישוע וירבר אליהם אמר אמן אני אמר לכם אמי הוא דלת הארץ: 8 כל אשר בא לפני נגבים הנה ופְרִיזַים והצאן לא שמעו לקולם: 9 אנחנו הדרת איש כי יבוא כי יושע ובצאתו ובבאו ימצא מרעה: 10 והגנב לא יבוא כי אם לנוב ולהרוג ולאבד ואני באתי לבעור הבבאי להם חיים ומלא ספקם: 11 אנחנו הוא הרעה הטוב הטעוב יtan את נפשו بعد צאנו: 12 והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן לא לו הנה בראותו כי בא הזאב יעוז את הארץ ונס והזאב יחטף ויפיצן את הארץ: 13 החסיד נושא כי שיכור הוא ולא יdag לצאן: 14 אני הרעה הטוב וידעת את אשר לי ונודעתו לאשר לי: 15 כאשר האב ידענו ואני ידעתו את האב ואנת נפשי אתן לעמך אשוב ואקחה: 16 וצאנן אחריות יש לי אשר אין מן המכלה הזאת ועלי לנحال נס אתן ותשמענה קולי והיה עדר אחד ורעה אחד: 17 על כן אהב את אביכי כי את נפשי אתן לעמך אשוב ואקחה: 18 ואיש לא יקחנה מאריך כי אם אני מעצמי אתנה יש בידי לחת אתה ובידי לשוב לחתה את המצויה הזאת לחתתי עם אבי: 19 ותהי מחלוקת נם בפעם הזאת בין היהודים על הדברים האלה: 20 ויאמרו רביהם מהם שד בו ומשגע הוא למה המשמעו אלו: 21 ואחרים אמרו לא כאלה ידבר איש אהו שדר היכול שדר לפתח עני עודרים: 22 והיה חג חנכת הבית בירושלים וסתו היה: 23 ויתהלהך ישוע במקדש באולם של שלמה: 24 ויסבו אתו היהודים ויאמרו אלו עדר أنها תחלה את נפשנו את המשיח אתה הנידה לנו ברור: 25 ויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם כי המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם ייעדו עלי: 26 אבל אתם לא תאמינו ענן לא מצאיו אתם כאשר אמרתם לכם: 27 צאיו תשמענה את קולי ואני ידעתו ואחרי תלכנה: 28 ואני אתן להן חי עולם ולא תאבנה לנצח ואיש לא

אמרו איכה יכול איש חטא לעשות אותן כאלה ויידי ריב בינויהם: 27 וויסיפו ויאמרו אל הנער מה האמור אתה עליו אשר פחק ענייך ויאמרנו נבי הא: 28 ולא האמינו היהודים עליו כי עור היה ואיכה הוא ראה עתה: 29 אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה: 30 וענו אתם ולידי ויאמרו ידענו כי זה הוא בנו כי נולד עור: 31 אבל איך הוא ראה עתה או מי פחק את עניינו אנחנו לא ידענו הלא בן דעת הוא שאלו את פיחו והוא גידר מה היה לו: 32 כזאת דברו ולידי מיראתם את היהודים כי היהודים כבר נעצו לנדרות את כל אשר יודה כי הוא המשיח: 33 על כן אמרו ולידי בן דעת הוא שאלו את פיחו: 34 ויקראו שניות לאיש אשר היה עור וזהו אמרו אליו תנ כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי איש הזה חטא הוא: 35 ויען ויאמר אם האיש חטא הוא איןני ידע את יידעת כי עור חייתי ועתה חנני ראה: 36 ויאמרו אליו עוד מה עשה לך איכה פחק ענייך: 37 ויען אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם לשמע שנית הראבו נם אתם להיות תלמידיו: 38 ויחרפו אותו ויאמרו כי אל משה דבר האלים ואת זה לא ידענו מאיין הוא: 39 ויען האיש ויאמר אלהים זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאיין הוא והוא פחק את עניינו: 40 והנה ידענו כי את החטאיהם לא ישמע אל כי אם את ירא האלים ועשה רצונו אותו ישמע: 41 מעולם לא נשמע כי פחק איש עניין עור מרוחם: 42 (א) g(165) 33 לולא היה זה מאת האלים לא היה יכול לעשות מואומה: 43 ויענו ויאמרו אליו הן בחטאיהם נולדה כלך ואתה תלמדנו ויחדפהו החוצה: 44 וישמעו ישוע כי הדרפו החוצה ויבשחו ויאמר אליו התרמין בין האדים: 45 ויען ויאמר מי הוא זה אשר למן אליך הנה זה הוא: 46 ויאמר אני מאמין אדרני וישתחו אאמין בו: 47 ויאמר אליו ישוע הן ראייתו והמדבר אליך הנה זה הוא: 48 ויאמר אני לדין באתי לעולם הזה למן יראו העורים ותראים יכו בעורון: 49 ואשר היה עמו מן הזרים שמעו דבריו ויאמרו אליו הנם אנחנו עורים: 50 ויאמר אלהים אם ערים היהם לא היה בהם ככם חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאיכם תעמד:

יחטף אתה מידי : **g166, αἰόνιος** 29 האב אשר נתן לך גודל הוא על כל וארש לא יחתוף אתה מיד האב : 30 אני ואבי אחד אתהנו : 31 אז ירימו היהודים כפעם בפעם אבנים לסקלו : 32 ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הריאתי אתכם מאת אבי על זה מן המעשים ההם תסקלני : 33 ויענו היהודים אתו לאמר על מעשה טוב לא נסקל אתה כי אם על נדפק את אלהים ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלהים : 34 ויען אתם ישוע הלא כתוב בחרותכם אני אמרתי אלהים אתם : 35 זה קרא שם אלהים לאלה אשר היה דבר האלים אלהים והכתבו לא יופר : 36 ואיך תאמרו על אשר קדשו האב ושלחו לעולם מנדף אתה יען אמרתי בן אלהים אני : 37 אם לא עשה את מעש אבך אל אמרינו ל : 38 ואם עשינו כי כי אמרינו ל' האמיןנו נא למשי למן תדרו ותאמינו כי כי האב ואני בו : 39 אז ישובו ויבקשו לתפשו וימלט מידם : 40 וילך ושב אל עבר הירדן אל המקום אשר הטביל שם יוחנן בתחילה ושב שם : 41 ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אותן אבך כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמרת היה : 42 ויאמין בו רבים במקום הזה :

11 ויהי איש חוליה לעזר שמו מבית הינו כפר מרים ומרתה אחותה : 2 היא מרים אשר משחה את האדון בשמן המר ותנגב את רגלו בשערותיה ועתה לעזר איזה חלה : 3 ותשלחנה איזה זו אליו לאמר אמי דני הנה זה אשר אהבת חלה הוא : 4 וישמע ישוע ואמר אתה המחלה איננה למות כי אם לכבוד האלים למן יכבד בה בן האלים : 5 וישוע אהבת מרתה ואת אחותה ואת לעזר : 6 ויהי כשמו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום אשר הוא שם : 7 מאחריו בן אמר לתלמידיו רבי עתה ונשובה לארץ יהודה : 8 ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה זה בקש היהודים לסקלך ואת השובῆה : 9 ויען ישוע הלא שתים עשרה שעות ליום איש כי ילך ביום לא יכשל כי יראה אור העולם הזה : 10 אבל ההלך בלילה יכשל כי האור אין בו : 11 כזאת דבר ואחריו בן אמר אליהם לעזר ידידנו ישן הוא ואכני הילך למן עדרנו : 12 ויאמרו תלמידיו אמי אם ישן הוא יושע : 13 וישוע דבר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר : 14 אז נלה ישוע את אוזם ויאמר אליהם לעזר מה : 15

לא בעבר יושע לבדו כי אם לדאות נם את לעזר אשר העירו מעם המהמים: ¹⁰ וראשי הכהנים התייעזו להרנו נם את לעזר: ¹¹ כי בגוללו באו שמה רביהם מן היהודים ויאמינו בישוע: ¹² ויהיו ממחורת שםוע הממון רב אשר באו להגן החג כי יבא ישוע וירושלים: ¹³ ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל: ¹⁴ וימצא ישוע עיר אחד וירככ עלייו כאשר כתוב: ¹⁵ אל תיראי בית ציון הנה מלך יבוא לך רכב על עיר בן אהנות: ¹⁶ וככל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נתפער ישוע זכרו כי כן כתוב עלייו וכי זאת עשו לו: ¹⁷ ויעידו העם אשר היו אצלם בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אותו מעם המותם: ¹⁸ על זאת נם הממון העם יצא לקראו על שםם כי עשה האות הזה: ¹⁹ והפרושים דברו איש אחד אליו לאמר הראותם כי הוועיל לא תועלו מואומה הנה כל העולם נمشך אחריו: ²⁰ ובתווך העלים להשתחות בחון היו אנשי יונים: ²¹ ויקרבו אל פילוס איש בית צירה אשר באرض הנילו וישאלו ממו לאמיר אדרני לראות את ישוע חפצנו: ²² ויבא פילוס וייד זאת אל אנדרי ואנדרי ופילוס הנידו אל ישוע: ²³ ויען אותו ישוע ויאמר באה השעה שפאר בן האדם: ²⁴ אמן אמן אני אמר לכם אם לא יפלג נגרה החטא אל תוך האדרמה ומית ישאר לבדו ואשר מות יעשה פרוי הרבה: ²⁵ האת נפשו יאבדנה והשנא את נפשו בעולם הזה ניצרה לחני נצח: ²⁶ האת נצח (αισηνιος g166) ²⁶ החפץ לשפטני לך אחריו ובאשר אהיה שם יהוה נם משרתי ואיש אשר ישפטני אותו יכבד אבוי: ²⁷ עתה נבלה נפש ומה אמר הוושענאי אבוי מן השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת: ²⁸ אבוי פאר את שמק ותצא בת קול מן השמיים גם פארתי וגם אוסף לפאר: ²⁹ והעם העמדים שמה כשםם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלאך דבר אותו: ³⁰ ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי אם למענכם: ³¹ עתה משפט בא על העולם הזה עתה ישך שר העולם הזה חוצה: ³² ואני בהנשאי מעל הארץ אמשך כלם אליו: ³³ וזאת דבר לדמו כי זה מות הוא עתיד למות: ³⁴ ריענו אותו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח כוון לעולם ואיך אמרת כי בן האדם ציריך להנשא ומיבן האדם הלוזה: ³⁵ ויאמר אליהם ישוע אך והוא כלוחתו לדבר ויקרא בקהל גדור לעזר קום צא: ⁴⁴ ויצא המה וידייו ורגליך כרכבת בחכרייכן ופיו לוטים בסודר ויאמר אליהם ישוע התירו אותו וילך לדרכו: ⁴⁵ ורבים מן היהודים אשר באו אל מדרים בראותם את אשר עשה ישוע האמינו בו: ⁴⁶ ומקצתם הלאו אל הפרושים ונידו להם את אשר עשה ישוע: ⁴⁷ או יקהילו הכהנים הנדרלים והפרושים את הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הלוזה עשה אותן הרבה: ⁴⁸ אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו נם את אדמתנו ונם את עמו: ⁴⁹ ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדור בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדרעו מואמה: ⁵⁰ אף לא התבוננו כי טוב לנו מות איש אחד بعد הגנו מאבר העם כלו: ⁵¹ וזה את לדבר מלכו כי אם בחיוותו כהן גדור בשנה ההיא נבא כי ישוע ימות בעד העם: ⁵² ולא بعد העם לבך כי אם לקבץ נם את בני אלהים המפוזרים והיו לאחדרים: ⁵³ ויעוצו יתדו להמיתו מהוים והוא והלאה: ⁵⁴ על כן לא התחלך ישוע עוד בתוך היהודים בנלווי אס סר משם לארץ הקרויה אל המדבר אל עיר עפרים וינר שם עם תלמידיו: ⁵⁵ ויקרבו ימי הפסח ליוחדים ועם רב עלו מן הארץ ירושימה לפני הפסח למען יתחרו: ⁵⁶ וויקשו את ישוע ובגדודם בבית המקדש נרבבו לאמר מה החשבו היכי לא יבוא אל התה: ⁵⁷ והכהנים הנדרלים והפרושים נזרו גורה אשר אם ידע איש את מקומו יודיעו למען יתפחו:

12 וששת ימים לפני חנ הפסח בא ישוע לבית הני מקום לעזר אשר העיר אותו מעם המותים: ² ויעשו לו שם משתה בערב ומורתא משרחת ועזר היה אחד מן המסבכים אותו: ³ ותקח מרים מركחת נרדך ויקר מאדר לטרא אחת משקלה ותמשח בה את רגליך ישוע ותנגב את רגליך בשערותיה והביתי ימלא ריח המركחת: ⁴ ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריית העיד למסרו: ⁵ מודיע לא נמקרה המركחת בשלש מאות דינר וננתן לעניים: ⁶ והוא לא דבר את זאת מוחמלה על העניים כי אם נבב היה וכיס הכסף אותו וושא כל אשר ישמו בו: ⁷ ויאמר ישוע הניתה לה ליחס קבוריתי צפנה זאת: ⁸ כי העניים תמיד הנה עמכם ואני איני תמיד עמכם: ⁹ וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא ויבא

למצער יהיה האור עמכם התחלכו בעודם הולכים בצד האור פן
ישופכם חישר וההלך בחשך לא ידע أنها הוא ³⁶:
בעוד לכמ האור האמין בו או למען תחמי בני האור
את הדברים האלה דבר ישוע וילך לו ויסתר מפנים:
³⁷ רבים מהאתות אשר עשה לעיניהם ובכל זאת לא
האמינו בו: ³⁸ למלאת דבר ישעיהו הנביה אשר אמר
יהוָה מֵאָמֵן לְשָׁמְעָתָנוּ וְזֹרֻעַ יְהוָה עַל מַיִן־נֶלֶתָה:
³⁹ על כן לא יכולו להאמין כי עוד אמר ישעיהו: ⁴⁰
השע עיניהם והשמינו לבכם פן יראו בעיניהם ולבכם
יבין ושבו ורפאתי להם: ⁴¹ כזאת דבר ישעיהו בראותו
את הפסחתו וונבא עליון: ⁴² אולם רבים אף מן השרים
האמינו בו אך בוגל הפרושים לא הודיעו למען אשר לא
נדו: ⁴³ כי האבו כבוד אנשים יותר מכבוד האלהים: ⁴⁴
וירא ישוע ויאמר המאמין כי לא כי הוּא מאמין כי אם
בשלח את: ⁴⁵ והראהathy את אשר שלחני הוא ראה: ⁴⁶
אני באתי לאור אל העולם למען כל אשר יאמין כי לא
ישב בחשך: ⁴⁷ והשמע את דבריו ולא ישمرם אני לא
אשר את שפט או כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להוציא
את העולם: ⁴⁸ ואיש אשר יבזני ולא יקח אמרו יש אחד
אשר יידין אותו הדבר אשר דברתוי הוא יידין אותו ביום
האחרון: ⁴⁹ כי אני לא מלבי דברתוי כי אם אבוי השלה
אתו הוא צווני את אשר אמר ואת אשר דבר: ⁵⁰ ואני
ידעת כי מצותו חי עולם לכן כל אשר אדרב כאשר
אמר אליו אבוי כן אני מדבר: ^{g166} (αιόνιος)

13 ולפנינו חן הפסח כshediu ישוע כי באה שעהו לעבר
מן העולם הזה אל אבוי כאשר אhab את בחיריו אשר
בעולם כן אהבם עד הצע: ² ויהי אחרי החול הסעודה
והשطن נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו:
³ וידע ישוע כי נתן אבוי את הכל בידו וכי מלאחים
בא ואל מלאחים ישב: ⁴ ווקם מעל השלחן ויפשط את
בגדייו ויקח מטפחת ויהגרה: ⁵ ואחר יצק מים בכירור
ויחל לרחש את רגלי תלמידיו ולנגב במטפחת אשר
הוא חנור בה: ⁶ וירקב אל שמעון פטרוס והוא אמר
אליו אדני אתה תרחש את רגלי: ⁷ ויען ישע ויאמר
אליו את אשר אני עשה איןך ידע כתה ואחריו כן תדע:
⁸ ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחש את רגלי ויען
ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך חלק עמי: ⁹ (αιόνιος)

חיה תחיו: 20 והיה ביום ההוא ידרוע תדרעו כי אני באבי ואם כי ואני בכם: 21 מי אשר מצותיו אתה וניצרון זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב הוא לאבוי ואני אהבהו ואליו אהבה בינוים: 22 ויאמר אלוי יהודה לא יהודה איש קריות אהודע: 23 ויען ישוע ויאמר אלוי איש כי יאהבני ישמר את דברי ואבוי אהב אתו ונבואה אלוי ונשים אצלנו מעונתנו: 24 ואבוי אהב הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלוי הוא כי אם של אבי אשר שלחני: 25 את אלה דברתי אליכם בעוד היותו עמכם: 26 והפרק ליט תוח הקדש אשר ישלחנו אבי בשמי הוא ילמדכם את כל יזיכרכם את כל אשר הנדרתי לכם: 27 שלום אניich لكم את שלומי אתן لكم לא אשר יתן העולם אניich נתן لكم אל יבחל לבבכם ואילית: 28 הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלך לי ואשובה אליכם אם אהב התהובני כי עתה תשמהו באמורי לכם כי הילך אני אל האב כי אבי נדול ממוני: 29 ועתה הנה הנדרתי זאת لكم בטרם הייתה היותה למן בואה תאמינו: 30 לא ארבה עוד אמרום עמכם כי יבוא שאר העולם הזה ובוי אין לו מאומה: 31 אך למן ודע העולם כי את אבי אני אהב וכאשר צוינו אבי כן אני עשה קומו ונלכה מזה:

15 אני הנפן האמתית ואני הוא הכרם: 2 כל שרגני כי אשר איננו עשה פרי יסידנו ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות את פריו: 3 אתם CUT מטהרין בעבור דבריו אשר דברתי אליכם: 4 עמדו כי ואני בכם כאשר השריגן ביל ישעה פרי מalto אם לא יעמוד בנפן כן אתם אמרם לא העמדרו כי: 5 אני הוא הנפן ואתם השריגן העמד בוי ואני בו הוא יעשה פרי לרבי בילדיו לא חוכלון עשות מאומה: 6 איש אשר לא עומד כי הילך כשריגן החוצה יושב וילקוטם ווישליךם אל תוך האש והיה לבער: 7 והיה אם העמדרו בוי ודברי יהיו בכם ככל ה facets השאלו ויעשה לכם: 8 בזאת נכבד אבי בעשותכם פרי לרבי והייתם ליל תלמידים: 9 כאשר אהבני אבי אהבתני אתם נמי ותעמדו עמדרו באהבתנו: 10 אם השמרנו את מצותי תעמדרו באהבתנו כאשר שמרתי נס אני את מצות אבוי ועמדתי באהבתנו: 11 את אלה דברתוי אליכם בעבור תהיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם: 12 הנה זאת מצותי

את אחוי כאשר אהבתי אתם כן נס אתם איש את אחוי מההובן: 35 בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהיות אהבה בינוים: 36 ויאמר אליו פטרוס אדרני ana תALK ויען אותו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל עתה לילכת אחריו אך אחריו כן תALK אחריך הן נשפי بعد פטרוס מודוע לא אוכל עתה לילכת אחריך הן נשפי بعد נשך אתן: 38 ויען אותו ישוע הכי תנתן נשך بعد נשפי אמן אמן אני אמר לך בטרם יקרה התרנגול תכחש כי שלש פעמים:

14 אל ביהל לבבכם האמינו באליהם וכי האמינו: 2 בביה אבוי מענות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הנדרתי לכם מני הילך להכין מקום לכם: 3 והיה כי הילכתו והכינותו לכם מקום שוב אשוב ולקחתו אתכם אליו למן באשר אהיה שם תהיו נס אתם: 4 ואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואת הילך ידעתם: 5 ויאמר אלוי הומה אדרני לא ידענו ana אתה הילך ואיככה נדע את הילך: 6 ויאמר אלוי ישוע אני כי הנני הילך והאמות והחיים לא יבאה איש אל האב כי אם עלי יידי: 7 לו ידעתם אתי נס את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו וראיתם אתו: 8 ויאמר אלוי פילפוס אדרני הראנו נא את האב ודי לנו: 9 ויאמר אלוי ישוע זה כמה ימים אני אתכם ואהה פילפוס הטרם תדרני הראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב: 10 האין מאמין כי אני באבי ואני כי הילך הדברים אשר אדרבר אליכם לא מנפשי אני דבר כי אני השכן בקרבי הוא עשה את המעשים: 11 המעשים האמינו לי: 12 אכן אמן אני אמר لكم המאמין כי יעשה נס הוא את המעשים אשר אני עשה ונדרות מאללה יעשה כי אני הולך אל אבי: 13 וכל אשר תשאלו בשמי עשנו למן יכבד האב בנו: 14 כי תשאלו דבר בשמי אני עשנו: 15 אם אהבתם את מצותי תשמרו: 16 ואני שאלת מהabi והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח: 17 את רוח האמת אשר לא יכול העולם להשינו באשר לא יראה ולא ידעתו ואתם ידעתם אותו כי אתם שכנ הוא אף יהוה בתוככם: 18 לא עזובכם יתומים אבואה אליכם: 19 עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראו כי זו אני ונס אתם

כִּי אֶלְךָ אָבִי וְלֹא תָּסִיף לְדֹאָת אַתִּי: וְוּלְּהַמְשִׁפט
 כִּי נְדוּן שֶׁר הָעוֹלָם הַזֶּה: 12 עַד רְבּוֹת לִי לְהַנִּיד לִכְם
 אָךְ לֹא תּוֹכְלָוּ שָׁאָת עַתָּה: 13 וְרוּחַ הָאִמָּתָּה בְּבַאוּ הַוָּא
 יַדְרִיךְ אֶתְכֶם אֶל כָּל הָאִמָּתָּה כִּי לֹא יְדַבֵּר מַעַצְמוֹ כִּי אָם
 אֲנָנוּ כִּי יְשַׁמְּעַ יְדַבֵּר וְהָאִתּוֹת גִּנְיד לְכֶם: 14 הַוָּא יְפָאָרְנִי
 כִּי מְשָׁלֵי יְקִח וְנוֹגֵד לְכֶם: 15 כָּל אָשֶׁר לְאָבִי לִי הַוָּא עַל
 כָּן אִמְרָתִי כִּי מְשָׁלֵי יְקִח וְנוֹגֵד לְכֶם: 16 הַזָּן מַעַט וְלֹא
 תְּרָאֹנוּ וְעַד מַעַט וְתְּחַזּוּנִי כִּי אַנְיַה הַלְּךָ אֶל אָבִי: 17 וּמִקְצָת
 יַתְּנִיחַת לְכֶם: 18 אַתְּ אֶלְךָ אָנָּנוּ מַצְחָה אֶתְכֶם לְמַעַן תָּהָבָן
 אֲנָשִׁים אֲנָנוּ: 19 אֶם הָעוֹלָם שָׁנָא אֶתְכֶם דָּעַו כִּי אָתִי שָׁנָא
 רְאִשָּׁוֹנָה: 20 אַלְוּ מִן הָעוֹלָם הִיּוּתִים כִּי אָז אֶחָבָה הָעוֹלָם אֲתָּה
 אֲשֶׁר לוֹ וְוַעֲן כִּי אַינְכֶם מִן הָעוֹלָם כִּי אָמַרְתִּי אֶתְכֶם
 מַתְּחַקֵּק הָעוֹלָם לְכָן הָעוֹלָם יְשָׁנָא אֶתְכֶם: 21 זָכְרוּ אֶת דָּבָרִי
 אֲשֶׁר דָּבָרָתִי אֲלֵיכֶם הַעֲבָד אַיִן גָּדוֹל מַדְנִינוּ אָם רְדָפָנוּ
 אֲתִי נָם אֶתְכֶם יְרָדָפָנוּ אָם שָׁמְרוּ אֶת דָּבָרֵיכֶם
 יִשְׁמְרוּ: 22 אַבְלָל כִּי יַעֲשֶׂוּ לְכֶם בַּעֲבוּר שָׂמֵי כִּי לֹא
 יַדְעֻוּ אֶת שְׁלֹחֵי: 23 לֹא לְאָבָתִי וְדָבָרָתִי אֲלֵיכֶם לֹא הָיָה
 בְּחִטָּא וְעַתָּה לֹא יוֹכְלָוּ לְהַתְּגַנֵּל עַל חִטָּאתָם: 24 לֹא לְאָבָתִי
 הַשְׁנָא אֲנָה יְשָׁנָא נָם אֲתִי: 25 לֹא לְאָבָתִי בְּתוֹכָם אֲתָּה
 הַמְשֻׁעָם אֲשֶׁר אִישׁ יְזִילְתִּי לֹא עָשָׂה לֹא הָיָה בְּחִטָּא
 וְעַתָּה רָאוּ יְשָׁנָא נָם אֲתִי נָם אֲתִי אֲבִי: 26 אֲךְ לְמִלְאָתָּה
 הַכְּתוּב בְּתוֹרָתָם שְׁנָאת הַנְּם שְׁנָאנוּ: 27 וּבְבּוֹא הַפְּרָקִילְטָה
 אֲשֶׁר אֲשַׁלְחָנוּ לְכֶם מִתְּאָבִי רֹוח הָאִמָּתָּה הַיּוֹצָא מִתְּאָבִי
 הַוָּא יְעִיד עַלִּי: 28 וְגַם אֶתְכֶם תַּعֲדִדוּ כִּי מַרְאֵשׁ הִיּוּתִים
 עַמְּדִי:

16 אַתְּ אֶלְךָ דָּבָרָתִי אֲלֵיכֶם לְמַעַן לֹא חַכְשָׁלָו: 2 הַנָּה
 יְנִדוּ אֶתְכֶם וְאָפְּ בָּהָה הַשָּׁעָה אֲשֶׁר כָּל הָרָן אֶתְכֶם יְדִמָּה
 לְהַקְּרִיב עֲבוֹדָה לְאֱלֹהִים: 3 וּכֹזְאת יַעֲשֶׂוּ לְכֶם יְעַן נָם אֲתָּה
 אֲבִי וְגַם אֲתִי לֹא יְדָעָו: 4 אַבְלָל הַנְּדָעִי לְכֶם אֲתִי לֹא
 אֲשֶׁר בְּכָא הַשָּׁעָה הַזָּרִים כִּי אֲנָכִי אִמְרָתִי אֲלֵיכֶם וְכַאֲלָה
 לֹא אִמְרָתִי אֲלֵיכֶם מַרְאֵשׁ כִּי הִיּוֹתִי עַמְּכָם: 5 וְעַתָּה הַלְּךָ
 אֲנָכִי אֶל שְׁלֹחֵי וְלֹא יְשָׁלָלִי אִישׁ מִכֶּם אֲנָה הַלְּךָ: 6 אֲךְ
 עַל דָּבָרִי אֲתִי אֶלְךָ אֲלֵיכֶם מַלְא לְבַבְכֶם עַצְבָּתִי: 7 אֲוֹלָם
 הָאִמָּתָּה אֲנִיד לְכֶם כִּי לְכָחֵז אָךְ טֹב לְכֶם כִּי אָם לֹא אֶלְךָ
 לְאִיבָּא אֲלֵיכֶם הַפְּרָקִילְטָה וְאָמֵךְ אֲשַׁלְחָהוּ אֲלֵיכֶם:
 8 וְהִיָּה בְּכָא יוֹכִיחַ אֶת הָעוֹלָם עַל דָּבָר הַחִטָּא וְהַצְּדָקָה
 וְהַמְשִׁפט: 9 עַל הַחִטָּא כִּי לֹא הִאמְנִינוּ בָּי: 10 וְעַל הַצְּדָקָה

מוסדות עולם: 25 אבי הצדיק הן העולם לא ידע ואני רדעתיך ואלה הכוiro כי אתה שלחני: 26 ואני הודיעתים את שמי ואסוף להודים למען תהיה בם האהבה אשר אהבתני ואני אהיה בהם:

18 ויהי יכולות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם נון ויבא בו הוא ותלמידיו: 2 זום יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שם ישוע עם תלמידיו: 3 ויהה יהודה את הנדור ומשרתים מאת הכהנים הנדולים והפרושים ויבא שם בונרות ובלפידים ובכל נשק: 4 וישוע ירע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: אליהם אני הוא ויסנו אחריו ויפלו ארצה: 5 יוסף וישראל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי: 6 וווען ישוע הלא אמרת לך אמי הוא לבן אם אני תבקשו הנייהו נטה ליא אבד לי אף אחד: 7 ולשמעון פטרוס חרב וישלפה וירק את עבר הכהן הנדור ויקצץ את אונו הימנית ושם העבר מלוכס: 8 וויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הци לא אשחה את הocus אשר נתן לי אביכי: 9 אז תפשו הנדור ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרו: 10 וויליכו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה נדולה בשנה ההייא: 11 הוא קיפא אשר יעוץ היהודים כי טוב אשר איש אחד אבד بعد כל העם: 12 ולשמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמיד הוה נודע לכהן הנדור ויבא עם ישוע לחצר הכהן הנדור: 13 ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד אחר המידע לכהן הנדור וידבר אל השערת ויבא את פטרוס פנימה: 14 ותאמר האמה השערת אל פטרוס הלא אם אתה מתלמידי האיש זהה ויאמר איני: 15 והעבדים והמשרתים בערו אש נחלים כי עת קר היה ויעמדו שם וויתחמו ו גם פטרוס עמד עם ותחמו: 16 וישאל הכהן הנדור את ישוע על תלמידיו ועל לךו: 17 וווען אתה ישוע אני בנו דברת אל העולם ותמיד למדתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים נקהלים שמה ולא דברת

נה באה השעה פאר את בך למען נם בך יפאר: 2 אשר שלחת: 3 אני פארתיך בארץ כליהם כל אשר נתן לך כלם אמרות ואת ישוע המשיח אשר שלחת: 4 אני פארתיך בארץ כליהם כל עמלך אשר היה לי עמק טרם היה העולם: 5 ועתה פארני אתה אבי עמק בכבוד אשר היה לי עמק טרם היה העולם: 6 את שמי הורעתך לבני האדם אשר נתתם לי מותך העולם לך היו ול נתתם ואת דברך נציו: 7 ועתה יידעו כי כל אשר נתת לך מעמך הוא: 8 כי הדברים אשר נתת לך נתתי להם והם קבלום ויכירו באמות כי מעמך יצאתו ויאמינו כי אתה שלחני: 9 אני בעד אעתיך לך לא بعد העולם עתיר כי אם بعد אלה אשר נתת לך כי לך המה: 10 וכל אשר לך הוא ושלך שלוי ונתקפהarti בהם: 11 ואני איני עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא לך אביכי הקדוש נציר בשמק את אשר נתת לך למען יהו אחד מכנו: 12 בהוויה עמהם בעולם אני נזרת אי שבשמק את אשר נתת לך הוא ושלך שלוי ונתקפהarti יהו אחד מכנו: 13 בהבדון למלאת דבר הכתוב: 14 ועתה הני באליך ואלה אני מדבר בעולם למען ת מלא להם שמחתי בקרבם: 15 אני נתתי להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר נם אני לא מן העולם אני: 16 ולא עתיר לך אשר תקחמן מן העולם רק שתצרים מן הרע: 17 מן העולם איננו כאשר נם אני אינוי מן העולם: 18 קדש אתה באמתק דברך אמת הוא: 19 כאשר אתה שלחת אתי אל העולם נם אוי שלחני אתם אל העולם: 20 וחתקשת ערדם למען יהו נם הם מקדשים באמות: 21 אולם לא לבד بعد אלה אני מעתיך לך כי אם נם بعد המאמינים כי על פיך דרכם: 22 ולמען יהו כלם אחד אשר אתה אבי כי אתה ואני בר והיו נם המה בנו אשר למען יאמין העולם כי אתה שלחני: 23 ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לך למען יהו אחד כאשר אנחנו אחד נתנו: 24 אני בהם אתה כי למען יהו משלימים לאחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחני ואני אהבת אתם כאשר אהבתני: 25 אני חפצתי כי נם הם אשר נתתם לי יהו עמי באשר אהיה אני למען ייחזו את כבודך אשר נתת לך כי אהבתני לפני

19

או לפקח פיטוטים את ישוע וייסרדו בשותים: 2
 וישראלנו אנשי הצבא עטרת קצים וישמו אותו על בראשו
 ויעטהו לובש ארוגמן: 3 ויאמרו שלם לך מלך היהודים
 ויכוח על הלחיה: 4 ויצא פיטוט עוד החוצה ויאמר
 אליהם הנני מוציא אותך אליכם למן תדעו כי לא מצאת
 בו כל עון: 5 וישוע יצא החוץ ועליו עטרת הקצים ולובש
 הארוגמן ויאמר אליהם פיטוטים הנה האדים: 6 ויהי כאשר
 ראהו הכהנים הנדרולים והמשרתים כי עזקה לאמור הצלב
 הצלב ויאמר אליהם פיטוטים קחחו אתם והצליבתו כי
 אני לא מצאתו בו אשמה: 7 ויענו היהודים תורה יש לנו
 ועל פי תורהנו חיב מות הוא כי עשה עצמו לבן אליהם: 8
 ויהי כשמע פיטוטים את הדבר הזה ויאסף לדרא עוד: 9
 וישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מפני אתה
 ולא השיבו ישוע דבר: 10 ויאמר אליו פיטוטים אליו לא
 תדבר הלא ידעת כי יש לאלי ידי לצלבך ויש לאלי ידי
 לשלחך: 11 ויען ישוע לא היהת לך רשות עלי ללא נתן
 לך מלמעלה לך עון המסניר אותו אליך נדרול מעונך: 12
 או יבקש פיטוטים לשלהו והיהודים צעקו ויאמרו
 אם תשלח את זה איןך אהב לקיים כי כל המתנשא
 להיות מלך מרד הוא בקיסר: 13 ויהי כשמע פיטוטים
 את הדבר הזה והזיא את ישוע החוצה וישב על כסא
 המשפט במקומות הנקרא בשם רצפה ובלשונם נבאתא: 14
 ואז היהת הכנת הפסח והשעה כשעה הששית ויאמר אל
 היהודים הנה מלככם והם צעקו טול טול צלב אותו: 15
 ויאמר אליהם פיטוטים הצלב אבל את מלככם ויענו
 ראש הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: 16 או מסרו
 אליהם להצליבו ויקחו את ישוע וויליכחו: 17 וישא את
 צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגול ובלשונם
 גלגולתא: 18 ויצלבו אותו שמה ושני אנשים אחרים עמו
 מזה אחד ומזה אחד וישוע בתוכה: 19 ופיטוטים כתוב
 על לוח ושם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך
 היהודים: 20 ויהודים רבים קראו את המכתב הזה
 כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל העיר
 והכתב היה בלשון עברן יון ורומי: 21 ויאמרו ראש
 כהני היהודים אל פיטוטים אל נא כתוב מלך היהודים
 כי אם אשר אמר אני מלך היהודים: 22 ויען פיטוטים
 ויאמר את אשר כתבתי כתבתי: 23 ויהי כאשר צלבו
 אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בנדוי ויחלקו לארבעה

דבר בסתר: 21 ומה תשאל את שאל נא את השמעים מה
 שדברתי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: 22 ויהי
 כדברו הדרברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה
 את ישוע על הלהי ויאמר הכהנת עננה כי רעה היא
 23 ויען אותו ישוע אם רעה דברתניתנה עדר כי רעה היא
 ואמ טוב מודיע הטרני: 24 ווישלחו חנן אסור בזקים
 אל קיפא הכהן הנדרול: 25 ושמעון פטרוס עמד ומתהכם
 ויאמר אליו הלא נא אתה מתלמידיו ויכח ויאמר איני:
 26 ויאמר איש מעבדי הכהן הנדרול והוא מודיע לאשר
 קצץ פטרוס את אונו הלא ראייתך עמו בתוכה הנן: 27
 ויסף פטרוס לכח ופתחם קרא התרנגול: 28 וויליכו את
 ישוע מבית קיפא אל בית המשפט והוא בבר השם
 והמה לא נכנסו אל בית המשפט למן אשר לא יטמא
 כי אם יאכלו את הפסח: 29 ויצא פיטוטים אליהם ויאמר
 על מה תאישמו את האיש הזה: 30 ויענו היהודים אליו
 לו לא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנו אליו: 31
 ויאמר אליהם פיטוטים קחחו אתם עמכם ועשו משפטו
 בתורתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשות להמית
 איש: 32 למלאת דבר ישוע אשר דבר לרמו או זה מות
 עתיד הוא למות: 33 וישב פיטוטים אל בית המשפט ויקרא
 אל ישוע ויאמר אליו אתה הוא מלך היהודים: 34
 ויען אותו ישוע המלבך לדבר זאת או אחרים הנידו לך
 עלי: 35 ויען פיטוטים האף אני יהודי הלא עמך וראשי
 הכהנים הסנירוך אליו מה עשית: 36 ויען ישוע מלכויות
 אינה מן העולם זהה אם היהת מלכויות מן העולם הזה
 כי או נלחמו לי משרותי לבתי המסר ביד היהודים
 עתה מלכויות אינה מפה: 37 ויאמר אליו פיטוטים אם כן
 אפוא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני לה
 נולדתי וליה באתי בעולם להעיר לאמתת כל אשר הוא
 מן האמת ישמע בקול: 38 ויאמר אליו פיטוטים מה היא
 האמת ואחריו דברו זו את יצאתנית אל היהודים ויאמר
 אליהם אני לא מצאתו כל עון: 39 חן מנהג הוא בכם
 כי אשלח לכם איש אחד חפשי בפסח הייש את נפשכם
 לאמור לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא היה
 מרצה:

את האדון מקברו ולא ידענו אפילו איפה הניחתו: 3 ויצא פטרוס וה תלמיד الآخر וילכו אל הקבר: 4 וירוץו שניהם ייחדו וימחר התלמיד אחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר: 5 וישקף אל תוכו וירא את התכרכין מנהים אך לא בא פנימה: 6 ויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכרכין מנהים: 7 והסודר אשר היה על ראשו איננה מנהת אצל התכרכין כי אם מקפלת לבודה במקומה: 8 ויבא שמה גם התלמיד אחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן: 9 כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קומם יקום מעם המתים: 10 וישבו התלמידים וילכו אל ביתם: ובמורים עמלה בוכיה מחוין לקבר ויהי בכבודה ותשוף אל תוך הקבר: 12 ותרא שני מלאכים לבושים לבנים ישבים במקום אשר שמו שם את נופת ישוע אחד בראשותיו ואחד מרגלותו: 13 ויאמרו אלה אשה למה תבכי ותאמר אליהם כי נשוא מוה את אדני ולא ידעתי איפה הניחתו: 14 ויהי בברברה זאת ותפֵן אחריה ותרא את ישוע עמר ולא ידעה כי הוא ישוע: 15 ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את מי תבקש והוא חשה כי מוה שמר הנגן ותאמר אליו אדני אם אתה נשאת אותו מוה הנידה נא ל' איפה הנחתו ולקחתו משם: 16 ויאמר אליה ישוע מרים ותפֵן ותאמר אליו רבוני הוא מורה: 17 ויאמר אליה ישוע על תגעבי כי עוד לא עליתי אל אבי אך לך נא אל אתי ואמרי אליו אני עלה אל אבי ואביכם ואל אלהי ואלהיכם: 18 ותבא מרים המנדלית ותספר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה: 19 ויהי לעת ערבית ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבעו שם התלמידים מראת יהודים ויבא ישוע ויעמד בינויהם ויאמר אליהם שלום לכם: 20 ובברבו זאת הראה אתם את ידיו ואת צדו וישמחו התלמידים בראשותם את האדון: 21 ויסוף ישוע לדבר אליויהם שלום לכם כאשר שלח אתי האב כן אני שלח אתכם: 22 ויהי בברבו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקדרש: 23 והוא כל אשר תשלחו את חטאיהם ונסלח להם ואשר תאשרו אשמו: 24 ותומא אחד משנים העשר הנקר דידומוס לא היה בחוכם כבוא ישוע: 25 ויגנוו לו התלמידים הנשאים ראה ראיינו את האדון ויאמר אליהם אם לא חלקים לאיש איש חלק אחד ונמ את כתנתו והכתנתו לא היהת תפורה כי אם מעשה ארוג מלמעלה ועד קצה: 24 ויאמרו איש אל אליו אל נקרעה לקרים אך נפל עליה נורל לימי תהיה למלאת דבר הכתוב יחלקו בנדוי להם ועל לבושי פילונורל ויישובן אנשי הצבא: 25 ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחותו אמו מרומים אשת קלפס ומרומים המנדליות: 26 וירא ישוע את אמו ואת תלמידיו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אשה הנה זה בך: 27 ואחר אמר אל תלמידיו הנה זאת אמך ומן השעה ההיא אספ אתה התלמיד אל ביתו: 28 ויהי מהחרי כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כללה הכל למען ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: 29 ושם כליל מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמצז ושמהו על אזוב ויקריבו אל פיו: 30 ויהי ישוע את החמצז ויאמר כליה ויט את ראשו ויפקד את רוחו: 31 ולמען לא תשארנה הנזונות על הצלב ביום השבת כי עבר שבת הוה ונדרול יום השבת ההוא שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את שוקיהם ולהוריד אותם: 32 ויבאו בני הצבא וישברו את שוקי הראשון והשני הצלבים נשויים: 33 ויבאו אל ישוע ובראתם כי כבר מות לא שברו את שוקיו: 34 אך אחד מאנשי הצבא דקר בהתני את צדו וכרגע יצא דם ומים: 35 והראה זאת העיד וערתו נאמנה והוא יודע כי האמת יגיד למען נם אתם האמינו: 36 כי כל זאת הייתה למלאת הכתוב ועטם לא תשברו בו: 37 ועוד כתוב אחר אמר והביט אליו את אשר דקרו: 38 ויהי אחרי כן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאי פילטוס אשר יתנה לשאת את נופת ישוע ונינח לו פילטוס ויבא וישא את נופת ישוע: 39 ויבא נם נקרימון אשר בא לפנים כלילו אל ישוע ויבא עروب מר ואהלוות כמאה ליטרין: 40 ויקחו את נופת ישוע ויחתלווה בתכרכין עם הבשימים כאשר נהנים היהודים לcker את מותיהם: 41 ובמקום אשר נצלב שם היה נן ובן קבר חדש אשר לא הושם בו איש עד עתה: 42 שם שמו את ישוע כי ערבית שבת היה ליהודים והקבר קרוב:

20 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חשך ותבא מרים המנדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסריה מעל הקבר: 2 ותירץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד אחר אשר חשך בו ישוע ותאמר אליהם הנה נשוא

וננה לאל תלמידיו אחורי קומו מעם המתים : 15 ויהי אחורי אכן אמר יeshu אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה החתאוב את יותר מלאה ויאמר אליו בן אדרני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי : 16 ויאמר אליו עוד הפעם שמעון בן יונה החתאוב את יותר ויאמר אליו בן אדרני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאנוי : 17 ויאמר אליו פעם שלישי שמעון בן יונה החתאוב את יותר עצוב פטרוס על כי אמר אליו בשלישית החתאוב את יותר ויאמר אליו יeshu אתה יודע ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו יeshu רעה את צאנוי : 18 אמן אמן אני אמר לך כי ביהויך צער לימיים אתה עצמך ותליך אל אשר חפצת והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך ואחר יתגרך ונשאך אל אשר לך תחפץ : 19 ובכל זאת דבר לרמזו על דמיותה אשר ייכבר בה את האלהים יודי ככלוחו לדבר ויאמר אליו לך אחריו : 20 ויפן פטרוס וירא את התלמיד אשר יeshu אהבו הילך אחריהם והוא הנפל על ליבו בעת הסעודה גם שאל אדרני מי הוא זה אשר ימסך : 21 ויהי בראותיו אותו פטרוס ויאמר אל יeshu אדרני וזה מה הוא : 22 ויאמר אליו יeshu אם חפצי כי ישאר עד באי מה לך וליאת אתה לך אחריו : 23 על כן יצא הדבר הזה בין האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד באי מה זה לך : 24 זה הוא התלמיד המעד על אלה ואשר כתוב כל זאת וידענו כי עדותנו נאמנה : 25 ויש עדר מעשים רבים אחרים אשר עשה יeshu ואככלו את הספרים אשר יכתבו אמו : גם העולם כלו לא יוכל את הספרים אשר יכתבו אמו :

אראה בידיו את שם המסמרות ואשים את אכבעת
במקום המשמרות ואשים את ידי בצד לא אאמין: 26 ויהי
מקצתה שנות ימים ותלמידיו שנות פנימה ותומא עמהם
ויבא ישוע והדלחות מסנרוות ויעמוד בינויהם ויאמר שלום
לכם: 27 ואחר אמר אל תומא שליח אכבעת הנה וראה
את ידי ושלח את ירך הנה ושם בצדיו ואל תהי חסר
אמונה כי אם אאמין: 28 ויען תומא ויאמר אליו אדני
ואלהי: 29 ויאמר אליו ישוע יען רأית את האמנה אשר
המאמנים ואני ראיים: 30 והנה נם אותן אחרים רבים
עשה ישוע לעני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה:
31 אך אלה נכתבו למן תאמינו כי ישוע הוא המשיח בן
אליהים ולמינו יהו לרך המאמנים חי עולם בשמונן:

21

21 ויהי אחריו כן ויסוף ישוע הגלות אל תלמידיו על ים טיבריה וככה נגלה אליהם : 2 שמעון פטרוס ותומא הנקרא DIDOMOS ונתן אל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי וуд שנים אחרים מהתלמידיו ישבו ירושה : 3 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הני החלך לדין ויאמרו אליו נם אנחנו נתק עמד ויצא וימחרו לרמת אל האניה ובבליה ההוא לא אחזו מואמה : 4 הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידע התלמידים כי ישוע הוא : 5 ויאמר אליהם ישוע בני הייש لكم אכל ממאמה ויענו אותו אין : 6 ויאמר להם השיליכו המכמורת מימיין לאניה ותמצאו וישליךו ולא יכלו עוד למשך אתה מרבה הדנים : 7 ויאמר התלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון ויהי כשמע שמעון פטרוס כי הוא האדון ויתהן את מעילו כי עירום היה וויתנפל אל הים : 8 והתלמידים הנשארים באו בספינה כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאותם אמה וימשכו את המכמורת עם הדנים : 9 ויהי צאתם אל היבשה ויראו שם נחליא אש ערוכים ודרנים עליהם ולכם : 10 ויאמר אליהם ישוע הביאו הלם מן הדנים אשר אחזתם עתה : 11 ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמורת אל היבשה והוא מלאה דנים גדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרעה המכמורת אף כי רביהם היו : 12 ויאמר אליהם ישוע בא ברו לחם ואין נם אחד בתלמידים אשר מלואו לבו לשאל אתו מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון : 13 ויבא ישוע ויקח את הלחם ויתן להם ונם את הדנים : 14 וזאת היא הפעם השלישית אשר

כ"י מן האנשים האלה אשר התחלכו אותו כל ימי حياته אדניו יושע ויצא ואל פניו: 22 הhalb מטבילה יהונתן עד יום הלקחו אותו כי אחד מהם יהיה לעד עמו על קומו מן המתים: 23 ויעמידו שניים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מותיה: 24 וויתפללו ויאמרו אתה אחד הידוע כל הלבבות הראה נא מן השנים האלה את אדני הידוע כל הידוע בך: 25 לקחת את נורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו: 26 ויפילו נורלות ויפל הנורל על מותיה ויספח אל עשי' עשר השליחים:

2 וביום מלאת שבעת השבעות ויתאספו כלם לב אחד: 2 ויהי彷תאם קול רعش מן השמיים כקהל רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו: 3 ותראינה אליהם לשונות נחלקות ומראיין כאש ותונינה אחת אחת על כל אחד מהם: 4 יומלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתרם הרוח להטיף: 5 ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי ונוי אשר תחת השמיים: 6 ויהי בהיותם קול הרعش ההוא ויקבצו עם רב וייהו נבכים כי איש איש שמע אתם מדברים בשפט עמו: 7 וישתוממו ויתומחו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הללו גנילים הנה: 8 ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפת ארץ מולדתנו: 9 פרתים ומדים ושילמים ושביר אדרם נחרדים יהודה וקפודקה פנטוס ואסיא: 10 פרוגריא ופםפוליא מצרים וחביל לוב אשר על יד קוּרְנִין והבאים מרומי נס יהודים נס נרים: 11 כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו נדלות האלים: 12 וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אליו מה תהיה ואת: 13 ואחרים לענו ויאמרו כי מלאי עסיס הנה: 14 אז יעמוד פטרוס ועתה העשר עמו יושא את קולו ודבר אליהם אנשי יהודה ושביר ירושלים כלכם זאת חודע לכם והאזינו אל דבריו: 15 כי אלה לא שכורים הנה כאשר חשבתם כי שעה שלשיה ביום עתה: 16 אבל זה הוא האמור על יידי ועל הנביא: 17 והוא באחריות הימים נאם אליהם אשפיך את רוחו על כלבשר ובאו בנים ובנחיכם ובחווריכם חזונת יראו ווקניכם חלומות יתלמונ: 18 ונום על עבדיו ועל שפחו כי ימים הנה אשפיך את רוחו ונבא: 19 ונתני מופתים

1 חן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיו על כל אשר החל השוע לעשות וללמוד: 2 עד היום אשר לך למרום אהרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם: 3 ואשר נם התיצב להם כי אחרי ענותו באחות רכובת בהארותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלים: 4 ובאכלו להם צוה אתם לבתוי סור מירושלים כי אם להוחיל להבטחת האב אשר שמעתם מני: 5 כי יוחנן החביב בימים ואתם חטבלו ברוח הקדש בקרוב אחרי הימים האלה: 6 ויהי כאשר נאספו יחדיו וישאליהם לא אמר אדניו המשיב אתה בעת זו את המלוכה לישראל: 7 ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלשנו: 8 אבל תקבלו נבורה בכוא עליכם רוח הקדש והיותם עdry בירושלים ובכל יהודה ובשומרון ועד קצחה הארץ: 9 ויהי כרבבו זאת העלה והם ראים וישאחו ענן מננד ענייהם: 10 ויביתו אחורי השמיימה בעברו והנה שני אנשיים לבושים בדים נצבים עליהם: 11 ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמיימה ישוע זה אשר לך מהאתם השמיימה בן בוא יבוא כאשר ראותם אותו עללה השמיימה: 12 וויבנו וילכו ירושלים מן ההר הנקרא הר הזוטרים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת: 13 ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו ישבים בה פטרוס ויעקב חלפי ושמعون הקנא ויהודיה בן יעקב: 14 כל אלה היו שקדים יהדו בלב אחד להחפיל ולהתחנן ועםם הנשים ומריות אם ישוע ונם אחיו: 15 ובכימים האלה קם פטרוס בחדק התלמידים ומספר שמות הנקללים יחד כמו ואשרים ואמר: 16 אנשים אחיהם מן הذرק היה כי יملא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדש בפי דור על יהודה אשר היה מליך את חפשי ישוע: 17 כי היה נמנה אנתנו זוכה בגורל השורות הזה: 18 והנה הוא קנה לו שדה במחיר הרשעה ויפל על פניו ארצת ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו: 19 ונום נודעה זאת לכל ישבי ירושלים ויקרא בשפתם לשדה ההוא חקל דמא הוא שדה הדם: 20 כי כתוב בספר תהלים תה שירתו נשמה ואל יהיו בה ישב ופקדתו יקח אחר: 21 ועל כן מן הذرק

וחפל אימה על כל נפש ומופתים רבים ואთות נעשו על יידי השליחים בירושלים: 44 וכל המאמנים התהדרו יחד והיו להם הכל בשפטות: 45 ואთ אהותם ואת רכשיהם מכרו ויחלקו אתם לכלם לאש איש די מחסרו: 46 ויום יום היו שקדרים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בכיתם: 47 ויאכלו מזונות בניילה ובתם לבב וישבחו את האלהים וימצאו חן בעיניו כל העם והאדון הוסיף יום יום על העדיה את הנושאים:

3 ופטروس ויוחנן עליים ייחדו אל המקדש לעת החפלה בשעה התשיעית: 2 ואיש אחד פסח מבטן אמר מובא שמה אשר יושבשו יום יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מנתנות מאת בא המקדש: 3 ויהי כראותו אליו הביטה אלינו: זוישם פניו אליהם בקומו לחתת את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לחתת מאתם צדקה: 4 ויסתכל בו פטרוס ונם יוחנן ויאמר מניין דבר: 6 ויאמר פטרוס כסף זהב אין לי אבל את אשר בידך אנתנו לך בשם ישוע המשיח הנצרי קום החילך: 7 ויאחז ביד ימינו ויקם אותו ויתהוקו בהתאם רגלו וקרסליו: 8 ויקפץ ויתהילך ויבא אתכם אל המקדש מתחילך ומרך ומשבח את האלהים: 9 ויראהו כל העם מתחילך ומשבח את האלהים: 10 ויכירו אותו כי הוא יימלא שמה ושםמו על הנעשה לו: 11 ויהי הוא מהזיק בפטרוס וביווחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרא אליהם של שלמה ושתוממו: 12 וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה תהשלכו בנו כלו אנחנו בכהנו ובחסידותנו שמנואת זה מתחילך: 13 אליהו אברהם אליהו יצחק ואליהו יעקב אליה אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פיטוס כשיהה דין לפטרו: 14 אבל אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשותם כי ייחן לכם איש רצח: 15 ואת שר החיים הרגנתם אשר האלהים הקימו מן המיתים ואנתנו עדריו: 16 ולמען אמונה שמו חזק שמו את האיש הוה אשר אתם ראים ומיכרים אתו והאמונה אשר לנו על ידו היא העלהה לו את הארכה הזאת לענייכם: 17 ועתה אחוי ידע אני כי בבלוי דעת עשיהם נם אתם נם ראשיכם: 18 והאלים ככה מלא את אשר הניד

בשמי ממעל ואתות בארץ מתחת דם ואש ותימרות עשן: 20 והמשמש יהפק לחשך והירח לדם לפני באו ים יהוה הנדרול והנורא: 21 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: 22 אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמין לכם מאת האלהים בברורות ובמופתים ובאותות אשר האלהים עשה על ידו בתוככם כאשר ידעתם נם אתם: 23 אתו הנמסר על פי עצת האלהים הנחרצה וידיעתו מקום לקחתם ובידי רשותם הוקעתם והרנתם אותו: 24 והאלים הקימו מון המיתים בהתרת את חבלי המות באשר נמנע מן המות לעצר אתו: 25 כי דוד אמר עליו שוויתי יהוה לנגידו תמיד כי מימני כל אמות: 26 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשמי ישן לבטהח: 27 כי לא חעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: 28 (Hadēs 986) גאנשים אחים הניחסו לי ואדרבה באזני כלכם על דוד אבינו אשר נם מת נם נCKER וקBORתו אנתנו היה עד היום הזה: 30 והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבעה אשר נשבע לו האלהים להקים את המשיח כפי הבשר מפְרִי חַלְצֵי לְהוֹשִׁיבּוּ עַל כָּסָא: 31 לכן בחזרתו מראש דבר על תקומת המשיח כי לא נזבנה נפשו לשאול ונם בשדו לא ראה שחת: 32 (Hadēs 986) את ישוע זה הקים אליהם מן המיתים ואנתנו כלנו עדריו: 33 ועתה אחורי הנשאו בימין האלהים לך מאת האב את הבטחת רוח הקדש וישפְך את אשר אתם ראים ושמיעים: 34 כי דוד לא עללה השמיימה והננה הוא אמר נאם יהוה לאדרני שבלי מניין: 35 עד אשית איביך הדם לרגליך: 36 לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח שמו האלהים את ישוע זה אשר צלבתם: 37 ויהי כשםם התעכיבו אל לכם ויאמרו אל פטרוס ועל שאר השליחים אנסים אחיהם מה עליינו לעשות: 38 ויאמר פטרוס אליהם שבו מדריכיכם והתבלו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם וקובלתם את מותנת רוח הקדרש: 39 כי לכם הבטחה ولבנייכם ולכל הרוחקים לכל אשר קראי יהוה אלינו: 40 וויעד עוד בהם באמרים אחרים הרבהה ויזהר אתם לאמר המלטו נא מדור ההפכות הזה: 41 ויקבלו את דבריו בשמה ויטבלו ובוים ההוא נספו כשלשת אלף נפש: 42 ויהיו שקדרים על תורה השליחים ועל ההתחברות ועל בצעית הלחים ועל החפלה: 43

מקדם בפי כל נבייאו כי יענה המשיח: ¹⁹ לכן הנחמו ושבו וימחו החטאים: ²⁰ למען אשר יבוא ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח: ²¹ אשר צריך כי יקבלו השמיים עד ימי שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם האלהים בפי נבייאו הקדושים מימי עולם: ²² חן משה אמר אל אבותינו נביאו קים לכם יהוה אלהיכם מקרב אחים כמוני אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם: ²³ והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביה הזה ונכרצה מעמיה: ²⁴ ונום כל הנבאים משמואל ואשר נבאו אחריו כלם הנידו מראש את הימים האלה: ²⁵ אתם בני הנבאים בני הברית אשר כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם וברכו בזרעך כל משפחות האדמה: ²⁶ לכם בראשונה העמיד האלהים את עבדו ישוע וישלחו לברך אתכם בשובכם כל איש מרע מעלייכם:

4 **ויהי** בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים: ² כי חירה להם על אשר למד את העם והנגידו בישוע את תחית המתים: ³ וישלחו בהם את ידיהם וישימים במשמר עד למועד כי כבר בא הערב: ⁴ ורבבים מהشمיעים את הדבר האמינו והי מספר האנשים כחמשת אלפים: ⁵ ויהיו ממחרת ויקחלו שריהם ראשיים וקניהם וספריהם ירושלים: ⁶ ונתן הכהן הנדול וקיפא וויתן ואלכסנדרוס וכל אשר ממשפחה הכהן הנדול: ⁷ ויעמידו אתם בתוך ויאלום באיז זה כה ובאי זה שם עשיהם זאת: ⁸ וימלא פטרוס רוח הקודש ואמר אליהם אתם ראשי העם וקני ירושלים: ⁹ אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה ואלהם במה זה נושא: ¹⁰ יודע לכלכם וכלל עם ישראל כי שם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר דבר האלים הקימו מן המתים כי בשם עמד זה לפניכם ברייא: ¹¹ והוא האבן אשר מסכם אתכם הכהנים ותהי לראש פנה: ¹² ואין היושעה באחר ואין תחת השמיים שם אחר הנתן לב של פטרוס וויתן והכינו כי הדויטים ולא בעלי חכמיה המה ויתמחו עליהם ויכירום כי התהלה עם ישוע: ¹³ ובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם לא מצאו לדבר נגדם דבר: ¹⁵ ויצאו אתם לצאת חוצה מ

הסנהדרין וויתמכו יחו: ¹⁶ ויאמרו מה נעשה לאנשים האלה הנהו אותן גלו נעשה על ידיהם וגם מperfsem לכל ישבי ירושלים ולא נוכל לכחש בו: ¹⁷ אך למען לא ורבה הדבר בעם ויפורץ נזהירה אתם בגערה לבתיו דבר עוד לכל אדם בשם הזה: ¹⁸ ויקראו אתם ויצוום אשר לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם ישוע: ¹⁹ ויענו פטרוס וויתן ויאמרו אליום הנכוון הוא לפני האלהים שמע לכם יתר משמע לאלהים שפטו אתם: ²⁰ כי לא נוכל אנחנו לחדר מדבר את אשר דרינו ושמנו: ²¹ וויסיפו לנערם ובופטו אתם באשר לא מצאו דבר לעונש אתם מפני העם כי כלם מהללים את האלהים על הנעשה: ²² כי בין ארבעים שנה ומעלה היה האיש והוא אשר נעשה עמו אותן הרפואה הזאת: ²³ ואחרי הפטרם באו אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אלהם הכהנים הנדולים והזקנים: ²⁴ ויהי כאשר שמעו את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלהים ויאמרו אדרני אתה האל העשה את השמיים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם: ²⁵ אשר אמרת בפי עבדך רוד למה רגשו נוים ולא מים יהנו ריק: ²⁶ יתיצבו מלכי ארץ ורזונות נסדו יחד על יהוה ועל משה: ²⁷ כי אמן נסדו הורודוס פנטזיו פילטוס עם הגויים ולאמי ישראל על ישע עבדך הקדוש אשר משהה: ²⁸ לעשוט את אשר ירד ועצתק מקרם נורה להיות: ²⁹ ועתה אדרני ראה את גערתם ותע בעידך לדבר את דברך בכל בטהון לבם: ³⁰ בנתקך את ירד למרפא ולתת אותן ומוותים בשם ישוע עברך הקדוש: ³¹ ויהי כאשר התפלל וינו המקום אשר היו נקhalim שם וימלאו כלם רוח הקדש וירדברו את דבר האלהים בכתהון לבב: ³² ווקהן המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בירוי לי הוא כי הכל היה להם בשתפות: ³³ ובבגבורה נדוליה יעדו השליחים על תקונת הארון ישוע וחסד נדול נمشך כלם: ³⁴ כי לא היה בהם חסר כי כל בעלי שרות ובתים מכרו אתם ויביאו את כסף מהירות: ³⁵ ווישמוו לרגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מחסרו: ³⁶ וויסוף אשר בנוו השליחים בשם בר נבא פרשו בון הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ כהים: ³⁷ נם לו היה שדה ומכרתו ובא את הכסף ווישמוו לרגלי השליחים:

24 ויהי כשמע הכהן ונגיד המקדש וראשי הכהנים את הדברים האלה ויבהלו עליהם ויאמרו איך יפל הדבר הזה: 25 ואיש אחד בא וינו להם לאמור הנה האנשים אשר שמתם במשמר עמדים הם במקדש ומולמדים את העם: 26 וילך שמה הנגיד עם משרתו ויקח אך לא בחזקה כי יראו מפני העם פן יסקלו: 27 ויביאו אתם ויעמידום לפני הסנהדרין וישאלם הכהן הנadol לאמר: 28 הלא צוה צוינו עלייכם לבתי למד בשם הזה והנה מלאכם את ירושלים חורתכם ותחפזו להביא עליינו את דמי האיש הזה: 29 ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עליינו להකшиб בקהל אלהים מהקшиб בקהל בני אדם: 30 אלתו אבותינו הקים את ישוע אשר שלחתם ידכם בו ותתלו אותו על העץ: 31 את זה נשא האלים בימינו לשר ולמושיע לחתה לשראל וסליחת החטאיהם: 32 ואנחנו עדיו על אלה ונם רוח הקדרש אשר נתן לנו האלים לשמעים בקהלו: 33 ויהי כשםם ייתרנו ויתיעטו להרונו אתם: 34 ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הזרים גמלאיל שמו והוא מורה התורה מכובד בעני כל העם ויצו להוציא את השליחים החוצה אולם מעט: 35 ויאמר אליהם אנש ישראל השמור לכם מפני האנשים האלה بما שאתם עשים להם: 36 כי לפניו הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד הגולדים וידבקו בו כארבע מאות איש וירגו וכל אשר שמעו אליו התפדרו ויהיו לאין: 37 ואחר כן קם יהודה הגלילי ביום הספר ויסת אחורי עם רב ונג הוא נהרגן וכל אשר שמעו אליו נפכו: 38 ועתה אני אמר אליכם חדרו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה הזאת אם מאת אדם היא תפָר: 39 ואם מאת האלים היא לא תוכל להפר אותה פן תמצאו נלחיים את האלים: 40 ושמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אותם ויזענו אשר לא ידברו בשם ישוע וויפטרו אותם: 41 ויזענו שמהם לפני הסנהדרין על כי יכו לשאת על שמו כלמה: 42 וכל היום לא חדרו ללמד במקדש ובבתים ולבשר את בשורת ישוע המשיח:

6 בימים ההם כאשר רבו התלמידים היהת תלונת הינוים על העברים על אשר העלימו ענייהם מאלמנותיהם לבתי תחת להן يوم יום ארוחתן: 2

ואיש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה מכיר את אחזתו: 2 ויקח מן המחר וסחירתו ואשתו ידעת נם היא ווחלק אחד הביא וישם לרנגל השלחים: 3 ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבך לשקר ברוח הקודש ולסתור ממחיר השדה: 4 הלא שלך היה טרם המכרו וגמ אחורי נמכר היה בידך ולמה שמתה על לבך הדבר הזה לא שקרת בבני אדם כי אם באלהים: 5 וכשניע חנניה את הדברים האלה נפל ארצת וינווע ותהי יראה נדולה על כל השמעים: 6 ויקומו הצעירים ויאספו אותו וישאחו החוצה ויקברחו: 7 ויהי כמשל שעות ותבא אשתו והיא לא ידעתה את הנעשה: 8 ויען פטרוס ויאמר אליה אמר לי הבהיר הזה מכרתם את השדה והתאמר כן במחיר הזה: 9 ויאמר פטרוס אליה למה זה נודחתם לנסת את רוח יהוה הנה בפתח רנגלי המקרים את אישך ונשאו אתך החוצה: 10 ותפל פתא מסרגליו ותנווע ותבחוריהם באו ותנה מטה וישאחו החוצה ויקברוה אצל אישה: 11 ותהי יראה נדולה על כל הקהל ועל כל השמעים את אלה: 12 ויעשו אותן ומופתים רבים בקרוב העם על ידי השליחים וכולם נאספו לב אחד באולם של שלמה: 13 ומון האחים אין איש אשר מלאו לבו לחולות עליהם אך הוקיר אתם העם: 14 אבל נספהו עוד יתר מאמינים אל האדון אנשים ונשים הרבה מאד: 15 עד כי נשאו את החולים אל הרחבות ושימום על מטבחות ומשכבות למען אשר ילק פטרוס ונפל אך צלו על אחד מהם: 16 ונם המון עם הערים אשר מסביב נקבעו ירושלים מבאים את החולים ואת הנלחצים מרוחות טמאות וירפאו כלם: 17 ויקם הכהן הגדול וכל אשר אהו והם אנשי כת הצדוקים וימלאו קנאה: 18 וישלחו ייד בשלהים ויתנום במשמר העיר: 19 ויהי בלילה ויפתח מלך יהוה את דלתו בית הכהן ויזכיאם לאמר: 20 לכו ותתיצבו במקדש ודברו אל העם את כל דברי החיים האלה: 21 והם כשםם את זאת בא אל המקדש בהיות הבקר וילמדו שם ויבא הכהן הגדול ואשר אותו ויקראו אל הסנהדרין ואל כל זקן בני ישראל וישלחו אל בית האסורים להביא אתם: 22 וילכו המשרתים ולא מצאים בבית הכהן וישבו וינידו לאמר: 23 את בית האסורים מצאנו סגור ונסגר והשמרים עמדים על הדרותות וכאשר פתחנו לא נמצא לא נמצא בו אדם:

ובכן הוליד את יצחק וימל אתו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שניים עשר האבות: ווינקאו האבות ביסוף וימכרו אותו מצרים ואלהים היה עמו: ¹⁰ וויצילחו מכל צורתו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה מלך מצרים ווישמוו שלית על מצרים ועל כל ביתו: ¹¹ וויהיו רעב על כל ארץ מצרים וכגען וצירה נדולה ואבותינו לא מצאו אכל: ¹² ווישמע יעקב כי יש שבר במצרים ושלח שם את אבותינו בפעם הראשונה: ¹³ ובפעם השנייה התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף גולחה לברעה: ¹⁴ ווישלח יוסף ויקרא לעקב אביו ולבב משפהתו בשבעים וחמש נפש: ¹⁵ ווירד יעקב מצרים וימת הוא ואבותינו: ¹⁶ ווובאו שכמה ווישמו בקביר אשר קנה אברהם בכספו מיד בני חמור אבי שכם: ¹⁷ וויהי כאשר קרבה עת התבטהה אשר נשבע אלהים לאברהם וינדל העם וירב במצרים: ¹⁸ עד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף: ¹⁹ וזה התהכם למשפחתנו וירע לאבותינו ויציו אתם להשליך את עליהם אל פניהם השדה לבתיהם החיוותם: ²⁰ בעת היה נולד משה ויהי טוב לאלהים ויהי אמון בבי אביו שלשה ורחים: ²¹ וכאשר השליך אביהם את בת פרעה והתנדלו לה לבן: ²² ווילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי ניבור בדברים ובמעשים: ²³ ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקר את אחיו בני ישראל: ²⁴ ווירא איש אחד מעשך חנן ווישע לו ויקם נקמת המכה בהחכו את המצרי: ²⁵ וויחשב לבביו כי יבנו אחיו אשר על ידו ייתן האלים להם תשועה והם לא הבינו: ²⁶ וויהי ביום השני ויבא בתוכם והם נצחים ויבקש לעשות שלום ביניהם לאמר אנשים אחים אתם ולמה תעשקו איש את אחיו: ²⁷ והעשך את רעהו הדפו לאמר כאשר הרגנו את מלך את המצרי: ²⁸ הלהרגני אתה אמר כאשר הרגנו את מלך את המצרי: ²⁹ ויברך משה על הדרבר הזה ויהי גן בארץ מרדין ווילך שם שני בניים: ³⁰ ובמלאת ארבעים שנה נראתה אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוך הסנה: ³¹ ווירא משה ויתמה על המראה ובסרו לראות ויהי קול יהוה אליו: ³² אנכי אלהי אבותיך אלהי אברהם אומר אליו יצחק ואלהי יעקב ויחרד משה ווירא מהabit: ³³ אלהי אליו יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו ארמת קדש הוא: ³⁴ ראה ראיית אתה עני

ויראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נאה לנו כי נשב את דבר האלים ונמשש את השלחנות: ³ ולכן אהבי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה ונפקדים על העניין זה: ⁴ ואנחנו נשקר על הטעלה ועל שםוש הדבר: ⁵ וויתב הדבר לפני כל המון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת פיליפוס ואת פרוכורוס ואת ניקור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקולס נר אנטווכיא: ⁶ את אלה העמידו לפני השלחנים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם: ⁷ וויהי דבר האלים הולך ונדר לירוב מספר התלמידים בירושלים עד מאר ומם המון רב מן הכהנים נכנוו אל האמונה: ⁸ ואסטפנוס מלא אמונה ונבראה ויעש אותן ומופתים נדויים בקרב העם: ⁹ ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הלברטינים ושל קורינטים ואלכסנדריים ומם בני קיליקיא ואסיה ויתוכחו עם אסטפנוס: ¹⁰ ולא יכול עמד לנדר החכמה והרוח אשר דבר בו: ¹¹ וויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אותו מדבר נדופים במשה ובאליהם: ¹² וויעורדו את העם ואת הוקנים והסופרים ויקומו עליו ויחטפו ויביאו לפני הסנהדרין: ¹³ וויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איננו היד מהטיח דברים נגיד מקום הקדש הזה והרוח אשר דרב בז: ¹⁴ כי שמענוו אמר זה ישוע הנצרי יתן את המוקם הזה ווישנה את החוקים אשר מסר לנו משה: ¹⁵ ויסתכלו בו כל היישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אליהם:

7 ויאמר הכהן הנדריל האמת הוא אשר דברו: ² וויען ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אלהי הכבוד נרא אל אברהם אבינו בהיותו בארם נהרים לפני שבתו בחרן: ³ ויאמר אליו לך מארץ ומולדתך ובא אל הארץ אשר ארך: ⁴ וויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחריו מות אביו העבר אתו שם אל הארץ הזאת אשר אתם ישבים בה עתה: ⁵ וולא נתן לו נחלה בה אף לא מדריך כף רגל ויבטה לתחה לאחוזה לו ולזרעו אחורי ועד לא היה לך בן: ⁶ ויאמר לו אלהים כי גן יהה וווען בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: ⁷ ונם את הנוי אשר יעבדו דן אנכי אמר אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה: ⁸ וויתן לו את ברית המילה

לימין האלהים: ⁵⁷ ויצווק בקהל נדול וייאטו את אוניהם ויתנפלו עליו כלם ייחד: ⁵⁸ וידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אותו באכנים והערדים פשטו את בנדיהם לרגלי בחור אחד ושמו שאול: ⁵⁹ ויסקלו את אסטפנוס והוא משוע ואמר אדרני ישוע קיבל את רוחו: ⁶⁰ ויכרע על ברכיו ויצווק בקהל נדול יהוה אל תשמר להם את החטא הזה והוא אחדר דברו בדבר הזה ווישן:

8 ושאלונם היה רצח בהרגנותו ותהי ביום ההוא רדיפה נדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בעיר יתודה ושמرون לבך מן השילוחים: ² וישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקברחו ויספדו עליו מספֶּד נדול: ³ ושאלול החדריב את הקהלה ויושט בבחים ויסחב שם אנשים ונשים ויסנירים לכלא: ⁴ והנפוצים עברו הארץ ויבשרו את הדבר: ⁵ ופילופס ירד אל עיר שמרון וירכו להם את המשיח: ⁶ ויקשב המון העם בלב אחד אל אמריו פילופס בשמעם ובראותם את האותות אשר עשה: ⁷ כי רבים היו אוחזין רוחות הטעמה והרוחות יצאו מהם צעקות בקהל נדול ורבים נכי אברים ופסחים וירפאו: ⁸ ותהי שמחה נדולה בעיר הדיא: ⁹ ואיש אחד ושמו שמעון היה מלפניהם בעיר מכשף ומשמעם את עם שמרון אמרו על נשפו כי נדול הוא: ¹⁰ ויקשיבו אליו מקטנים ועד נדולם לאמור זה הוא גבורה האלים הנדולה: ¹¹ ויקשיבו אליו על הותו משמעם אותם בכספי ימים רבים: ¹² ויהיו כאשר האמינו לפילופס בברשו את מלכות האלים ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים: ¹³ ייאמן שמעון נם הוא ויטבל וידבק בפילופס וירא את האותות והמפתחים הנדלים אשר נעשה וישוחם: ¹⁴ וישמעו השילוחים אשר בירושלים כי קבלה שמרון את דבר האלים וישלחו אליהם את פטרוס ואת יוחנן: ¹⁵ וירדו שמה ויתפללו בעדר אשר יקבלו את רוח הקודש: ¹⁶ כי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם רק נטבלים בשם הארון ישוע: ¹⁷ ויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקודש: ¹⁸ ויהיו בראות שמעון כי בסימוכות ידי השילוחים נתן רוח הקודש ויבא לפניו כסף: ¹⁹ ויאמור לנו נא נס ל' את היכלה הואת אשר יקבל את רוח הקודש כל אשר אשים עליו את ידי: ²⁰ ויאמר אליו פטרוס כסף כי את לאבדון יען חשבת לקנות במחירות מתה

עמי אשר במצרים ואת נאתקם שמעתי וארד להציגם ועה להה ואשליך מצרימה: ³⁵ והוא משה אשר חחש בו לאמר מי שמק לשך ושפטע את שלח האלים לשן ואל ביד המלך הנראה אליו בסנה: ³⁶ והוא החזיאם ויעש אותן ומפתחים בארץ מצרים וביבים סוף ובמדבר ארבעים שנה: ³⁷ והוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם כמוני יקים לכם יהוה אלהים אליו תשמעון: ³⁸ והוא אשר היה בקהל במדבר עם המלך הדבר אליו בהר סיני עם אבותינו ואשר קבל דברים חיים לחת לנו: ³⁹ והוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מסו אותו ולבכם פנה מצרימה: ⁴⁰ ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו לפניינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ⁴¹ ויעשו על בימים ההם ויזבחו ובחים לאיל וישמו במעשה ידים: ⁴² ויפן מהם האלים ויתנם לעבד את צבא השמים כאשר כחוב בספר הנביאים הובחים ומנהה הינשטי לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ⁴³ ונשאTEM את סכת מלכם ואת כוכב אלהים רמן הצלמים אשר עשיהם להשתחות להם והגלייתו אתכם מלהאה לבלב: ⁴⁴ משכנן העדרות היה לאבותינו במדבר כאשר צזה המדבר אל משה לעשות אותו כחבנית אשר ראה: ⁴⁵ ואבותינו לקחו והם הביאו אתם הם ויהושע בראשם את ארצות הנגויים אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד: ⁴⁶ והוא מצא חן בעין אלהים וישאל למציא משכנותו לאלה יעקב: ⁴⁷ ושלמה בנה לו בית: ⁴⁸ אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידים כאשר אמר הנביא: ⁴⁹ השמים כסאי והארץ הדם רגלי איז זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה ואיז זה מקום מנוחתי: ⁵⁰ הלא את כל אלה ידי עשתה: וקשי עדר וערלי לב ואונים ממרים היו היותם תמיד ברוח הקודש כאבותיכם נס אתם: ⁵² מי מהנביאים אשר לא רדפו אבותיכם אף הימיון את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה הייתם אתם מוסרייו ומרצחו: ⁵³ אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלכים ולא שמרתם אותה: ⁵⁴ ויהי כשמעם את אלה התרגנו בלבכם ויחרקו עליו שנייהם: ⁵⁵ והוא מלא רוח הקודש ויבט השמיימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימין האלים: ⁵⁶ ויאמר הנסי ראה את השמים נפתחים ואת בן האדם נצב

השניים: 4 ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאל שאל למה תרדפני: 5 ויאמר מי אתה אדני ויאמר האדון: אני ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבט בדרבנות: 6 והוא חרד ונבעת ויאמר אדני מה תהפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עלייך לעשות: 7 והנשים אשר הלו אתו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו: 8 ויקם שאל מן הארץ ובפתחו את עינו לא ראה איש ויהזקן בידו וויליכו לדמשק: 9 ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה: 10 ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחוזה חנניה ויאמר הנני אדני: 11 ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה לאיש טריס ושמו שאל כי דנה הוא מתפלל: 12 וירא במחוזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למען ישוב ויראה: 13 ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי ריבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקודש בירושלים: 14 וגם פה רשיון יש לו מأت ראש הכהנים לאסר את כל הקרים בשמק: 15 ויאמר אליו האדון לך כי כל חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני נזירים ומלאכים ולפניהם בני ישראל: 16 כי אני אראתו כמה יש לו לשבב למען שמי: 17 וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עלייו ויאמר שאל אותו האדון ישוע הנרא אליך בדרך אשר באתה בה שלחני למען תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש: 18 וכרגע נפלו מעל עיניו כמו קשטים וישב פתא לראות ויקם ויטבל: 19 ויאכל לחם ויהזק וישב שאל ימים אחדים עם התלמידים אשר ברדמשק: 20 וימחר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא הוא בן האלים: 21 וישוטמו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האבד בירושלים את קראי השם זהה ולמען זאת בא הנה להבאים אסורים לפני ראי הכהנים: 22 ושאל היה הולך וחזק ויהם את היהודים שבי דמשק בהוכחו כי זה הוא המשיח: 23 ויהי כי ארכו לו שם הימים ויעצז היהודים יהרו להמיות: 24 וירודע לשאל ארכם והמה שמרו את השערים יומם ולילה למען מיתחו: 25 ויקחו אותו התלמידים לילה ווירידתו בסל بعد החומרה: 26 ויהי כבאו שאל ירושלים ויבקש להלות אל התלמידים ויראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הוא: 27 ויקח אותו בר נבא ויביאו אל השליחים

האלים: 21 אין לך חלק ונורל בדבר זה כי לבבך איןנו ישר לפני האלים: 22 ועתה שוב מושעת זה והת่าน אל האלים אולי תסלח לך מזותת לבבך: 23 כי ראה אני כי באתי לידי מורת רוש וחרצבות רשות: 24 ויען שמעון ויאמר העתירו אתם בעדי אל יהוה לבתי בוא עלי דבר מכל אשר אמרתם: 25 ומה אחרי אשר העידה ודבררו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשו את הבשורה בכפרדים ריבים אשר לשמרונים: 26 וידבר מלאך יהוה אל פילופס לאמր קום לך הנבה על הדרכ הירחת מירושלים עזה והיא הרבה: 27 ויקם וילד והנה איש כושי והוא סריס ושלט לkidק מלכת כוש וממנה על כל נזיה אשר עליה אל ירושלים להשתחות: 28 ויהי בשובו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר שעיה הנביא: 29 ויאמר הרוח אל פילופס נשא והלהה על המרכבה זו: 30 וירץ פילופס אליה וישמע אתו קרא בספר שעיה הנביא ויאמר הנם תבין את אשר אתה קורא: 31 ויאמר ואיככה אוכל אם אין איש יורני ויבקש מאת פילופס לעלות ולשבח את עצמו: 32 וענין הכתוב אשר קרא זה הוא כשהתבב יובל וכרכבל לפני נזיה נאלמה ולא יפתח פיו: 33 בצער משפטו לכה ואת דורו אל נפשו או על כי נזרו מארץ חיו: 34 ויען הסריס ויאמר אל פילופס אשלה מהך על מי הנביא מדבר את זה עלי נפשו או על איש אחר: 35 ויפתח פילופוס את פיו ויהל מן הכתוב זה ויבשר אותו את ישוע: 36 ויהי בעברים בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנעני מהתבל: 37 ויאמר פילופוס אם מאמין אתה בכל לך ויען כי ישוע המשיח בן האלים הוא: 38 ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן האלים הוא ויצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילופס והסריס יטבל אותו: 39 ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילופס ולא יסף הסריס לראותו כי לך לדרכו שמה: 40 ופילופוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד בא לקסרין:

9 ושאל עודנו יפה זעם ורצח על תלמידי האדון ויבא אל הכהן הנדול: 2 ושאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתיה הכנסיות למען אשר יאסר את אשר ימצא בדרך היהיא אגניש או נשים ויביאם ירושלים: 3 ויהי הוא הילך וקרב לדמשק והנה פתא ננה עליו מסביב אור מנ

יד הים הוא יאמר לך את אשר עליך לעשות: 6 וילך לו המלך הדבר אל קרניליס ויקרא אל שנים מעבר ביתו ואיש מלחמה אחד ירא אלהים מן העמדים תמיד לפניו לשרתו: 8 ויספר להם את כל הדברים וישלחם אל יפו: 9 ויהי ממחורת והמה הלים בדרכך וקרבים לעיר ויעל פטרוס על הגן להפלל בשעה הששית: 10 והוא רעב ויתהו לטעם לחם ובכינס לו נפלת תרדמה עליו: 11 וירא את השמיים נפתחים והנה כל'ו ירד אליו כדמות מפתחת בד נדולה ווירד בארכע כנופתו על הארץ: 12 ובתוכו מכל בהמת הארץ וחייה ורמש ועוף השמיים: 13 ויהי קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל: 14 ויאמר פטרוס חלילה לי אדרני כי מעולם לא אכלתי כל פנול וטמא: 15 ויהי עוד קול אליו פעם שנית לאמר את אשר שחר האלים אתה אל הממןנו: 16 וכן היה שלש פעמים והכל שב והעלת השמיים: 17 ויהי בהתקעם רוח פטרוס על המראה אשר ראה והנה האנשים השלוחים מאת קרניליס שאלו לבית שמעון ויעמדו על הפתח: 18 ויקרא וידרשו הייש מתגורר שם שמעון המכונה פטרוס: 19 ופטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והרהור אמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותך: 20 لكن קום רד ולכה נא אטם ואל התהמהה כי אגצי שלחחים: 21 וירד פטרוס אל האנשים הנשלחים אליו מאת קרניליס ויאמר אגצי האיש אשר אתם מבקשים למה זה באתם הנה: 22 ויאמרו קרניליס שר מאה איש צדיק וירא אלהים ולש שם טוב בכל עם היהודים צוה על פי מלאך קדוש לקרא לך אל ביתו ולשמע דברים מפק: 23 ויקרא את אליו ויאספם הביתה ויהי ממחורת ויצא פטרוס את מקצת האחים אשר ביפוי הלוכו עמו: 24 ולמחזרתו בא אל קסריין וקרניליס מחהכה להם ועמדו בני משפחתו וקרוביו ומידעיו הנקהלים אליו: 25 ויהי כבוא פטרוס ויצא קרניליס לקראתו ויפל לרגליו וישתחו: 26 ויקם אותו פטרוס ואמר קום כי נם אני אנוש אגצי: 27 וידבר אותו ויבא הביתה וימצא הרבה נאספים שהוא: 28 ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקרכב אל נכרי וatoi הורה אלהים לבליי אמר חל או טמא על כל אדם: 29 ובעבור זאת כאשר נקראתי לא נמנעתי מಹלך ועתה אשאלכם מודיע קראתם לי: 30 ויאמר קרניליס זה ארבעה ימים היהתי צם עד השעה על

висפר להם את אשר ראה בדרכך את הארון וכי הוא דבר אליו ויאיך בדמשק השמייע בבטחון את שם ישוע: 28 ויהיו אתם יוצא ובא בירושלים: 29 ויקרא בבטחון בשם הארון ישוע וירדבר ויתוכח נם עם היהודים הינוים והם זמנו להמיתו: 30 וישמעו האחים וירידו אתו לקסריין וישלחו אל טرسוס: 31 ויהי שלום לקהלות בכל מקומות יהודה והגוליל ושרון ובבינה ותתלהנה ביראת הארון ותربינה בנהמת רוח הקדש: 32 ויהי בסכוב פטרוס בכל המקומות ויריד נם אל הקדושים אשר ישבו בילד: 33 וימצא שם איש בשם אנטס והוא שכב על משכיבו זה שמנה שנים והוא נכח אברים: 34 ויאמר אליו פטרוס אנטס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פההם: 35 ויראו אותו כל'ו ישבי לד והשרון ויפנו אל 36 ותלמידה ביפוי ושם טביהה תרנומו צביה הארון: 37 ויהי מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה: בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אתה וישמה בעלייה: 38 וולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבליי העצל עבר אליהם: 39 ויקם פטרוס וילך אתם ובבאו העלהו אל העליה ותנסנה אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכהנת ואת הבנדים אשר עשתה צביה בעודה עמלה: 40 ויזא פטרוס את כלם החוץ וירכע על ברכו ויתפלל ויפן אל נויהה ויאמר טביהה קומו ותפתח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעדך: 41 וישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפניהם: 42 וירד הדר בכל יפו ויאמינו רבים בארון: 43 ויוואל לשבת ביפוי ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון:

10 ואיש היה בקסריין ושמו קרניליס שר מאה מן הנדור הנקרא האיטלקי: 2 ויהוא חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבהה לעם ומתרפל תמיד לאליהם: 3 ומזה נראה אליו בשעה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליס: 4 ויבט אליו וירא ויאמר מה זה אדרני ויאמר אליו תפלותיך וצדקותיך על ליכרון לפני האלים: 5 ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא אליך את שמעון המכונה פטרוס: 6 הוא מתרנור עם בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתו על

בעיר יפו ואדרדם וארא מראה והנה כל' כדרמות מטפחת בדנדוליה יורדת מן השמיים ותורד בארכבע כנפוזיה ותבא עדי: 6 והסתכלותי בה ואבין וארא את בהמת הארץ ואת החייה ורמשת הארץ ועוף השמיים: 7 ואשמע נס קול האמר אל' קום פטרוס זבח ואכל: 8 ואמר חיללה לי אדרני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם: 9 ווועני הקול שניות מן השמיים ויאמר את אשר טהר האלהים אתה אל הטעמאנו: 10 וכן היה שלש פעומים והכל שב והעללה השמיימה: וזהנה כרונע שלשה אנשימים עמדים על פתח הבית אשר אנטוי שם והמה שלוחים אל' מסרין: 11 ויאמר אל' הרוח לילכתם ולבלותי החמה מה וילכו אתי נס ששת האחים האלה ונכווא אל' בית האיש: 12 ווינד לנו את אשר ראה המלאך נצב בቤתו ואמר אל'ו שלח אל' יפו אנסים וקרא אל'ק את שמעון המכנה פטרוס: 13 וזהו ידבר אל'ך דברם אשר חושע בהם אתה וכל ביתך: 14 וככאשר צלה עליינו בתחלה: 15 ואזכור את רוח הקדרש כאשר צלה עליים בימים ואתם צבבלו דבר הארון אשר אמר יוחנן הטהיל בימים ואתם צבבלו ברוח הקדרש: 16 וווענה אם מותנה אחת נתן האלהים להם ולנו הנאמנים באדרון יושע המשיח מי אנטוי כי עצער לאלהים: 17 ויידיו כשמעם זאת ייחריש ויהללו את האלהים ויאמרו אוכן נס לנוינט נתן האלהים התשובה לחיים: 18 וזהנפוצים מפנוי הצראה אשר היהת על אודת אספונס הלאכו ובאו עד פינוקיא וקפרוס ואנטווכיא וידברו את הדרבר כי אם אל היהודים לבדם: 19 ולא דרברו את הדרבר אנטוי קפראס וקורוני אשר באו אל אנטווכיא ויידי בתוכם אנטוי קפראס וקורוני אשר היהת על אודת וירדרבו גם אל' היונים ויבשרו אתם באדרון יושע: 20 ותהי עניהם יד יהוה ומספר רב האמינו וישובו אל האדרון: 21 ויישמע הדבר באזני הקהלה אשר בירושלים וישלחו את בר נבא אל' אנטווכיא: 22 וייבא שמה ויישמה כראתו את חסד האלהים ויזהר את כלם לדבקה באדרון בלבד נכווא: 23 כי איש טוב היה ומלא רוח הקדרש ואמונה ויאספו לאדרון עם רב: 24 ווילך בר נבא משם אל טرسוס לבקש את שואל וימצא אותו ויביאהו אל' אנטווכיא: 25 וייהו ישבים יחד בקהלה שנה תמיימה וממלודים עם רב או הוחל באנטווכיא לקרא את התלמידים בשם משיחיהם: 26 וייה בימים ההם ויבאו נבאים מירושלים אל' אנטווכיא: 27 ויקם אחד מהם ושמו אנטוס וינדר על פי

הזאת ובשעה התשיעית התפללתי בתוך ביתו והנה איש נצב לפני לבוש זהה: 28 ויאמר קרנילוס נשמעה תפליך וצדוקיך היו לזכרון לפני האלהים: 29 ועתה שלח אל' יפו וקרא אל'ק את שמעון המכנה פטרוס מתנוור הוא בבית שמעון הבורסיט לעשות דברך: 30 ואמהר ואשלח אל'ק אתה היטבת לעשות אשר בא אל' והננו כלנו פה לפני האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה: 31 וויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה יודעת באמת כי האלהים איננו נשא פנים: 32 כי אם בכל עם עם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו: 33 וישלח את דברו לבני ישראל וובשר את השלם על ידיו ישוע המשיח והוא אדרון הכל: 34 אתה ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחר הטעבילה אשר קרא אותה יוחנן: 35 את אשר משח האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקדרש ובגבורה ויעבר בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכברים תחת יד השמן כי האלהים היה עמו: 36 ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרנוו באחורי הוקיעם אותו על העץ: 37 ואוטו הקים האלהים ביום השלישי וויתנו להראות בגלוי: 38 לא לכל העם כי אם לנו הדרים אשר האלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתיינו אותו אחורי קומו מן המתים: 39 וכי אנטו להשמי לעם ולהיעיד כי אותו שם האלהים לשופט החיים והמותים: 40 ועליו כל הנבאים מעדדים כי יקבלו סליחת החטאיהם בשם כל המאמינים בו: 41 עוד פטרוס מדבר הדברים האלה ורוח הקדרש צלה על כל השמעים את הדבר: 42 והמאmins בשם כל המאמינים בו: 43 ויצו לובל אתם בשם האדרון ויבקשו ממן לשבת אותם ימים אחדים:

11 **וישמעו** **השליחים** **והאחים** **אשר** **ביהודה** **כי** **קיבלו** **נשפט** **הנויים** **את** **דבר** **האלהים**: 2 **ויהי** **כasher** **על** **הטרוס** **ירושלים** **ויריבו** **עמו** **בני** **המילה** **לאמור**: 3 **אל** **אנשיהם** **אשר** **להם** **ערלה** **באת** **וחאכל** **אתם** **לחם**: 4 **ויחל** **פטרוס** **ויספר** **לهم** **את** **כל** **אשר** **קרחו** **לאמר**: 5 **מתפלל** **היהו**

מה היה לו: ¹⁹ ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצא חקר את השמרים ויצו להוציאם למות וירד מיהודה אל קסרין וישב שם: ²⁰ ואיבה היה בין הורדוס ובין בני צור וצידון ובבאו אליו בלב אחד ופתחו את בלסטוס אשר על חدر המלך ויבקשו שלום יען לקחו מוחית הארץות מארץ המלך: ²¹ ויהי ביום המועד וילבש הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט וטף אליהם אמרתו: ²² ויריעו לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם: ²³ ויכחו מלאך יהוה פתאם עקב אב אשר לא נתן הכבוד לאלהים ואכללו תולעים וינו: ²⁴ ורבבר אלהים הילך ורב: ²⁵ וישובו בר נבא ושאל מירושלים אחרי כלותם את השימוש ויקחו אתם את יוחנן המכנה מركוס:

13 ואנש נבאים ומלאדים היו באנטוכיה בקהלת אשר בה בר נבא ושמעו הנקראניגר ולוקוס הוקרייני ומנחם אשר נdal עם הורדוס שר הרכבע ושאול: ² ויהי בשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקדש הבדילו לי את בר נבא ואת שואל למלוכה אשר קראתים לה: ³ ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחם: ⁴ והנה המשלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפרוס: ⁵ ויבאו אל עיר סלמיס וינדרו את דבר האללים בתו הכנסיות אשר ליהודים ויהילם נם יוחנן למשרת: ⁶ ויעברו בכל הארץ עד פפוס וימצאו איש מנוש אחד נביא שקר איש יהורי ושמו בר ישוע: ⁷ אשר היה עם סרגניות פולוס שר המידינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת שואל ויתאו לשמע את דבר האללים: ⁸ ועמד לנגד אלימה המונש כי זה תרגום שמו ויבקש להטota את השר מן האמונה: ⁹ ושאל הנקראן נם פולוס מלא רוח הקדש וסתכל בו: ¹⁰ ויאמר אתה המלא כל מורה וכל עולה בן בלילה ושונא כל צדק הלא תחרדל לסלף את דרכי יהוה הישרים: ¹¹ ועתה הנה יד יהוה בר והיית עור ולא תראה את המשש עד עת מועד ותפל עליו פתאם אפלת והשכה ויפן הנה ותנה ויבקש איש להוליכו בידו: ¹² ווהש כאשר ראה את המעשה האמין ווישתום על תורה האדון: ¹³ ויריצו פולוס והאנשים אשר אותו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרני אשר בפומפלייא ויעזב אתם יוחנן וישב ירושלים: ¹⁴ והנה נסעו מפוני ויבאו אל אנטוכיה אשר בפיסדיא

הרוח כי רעב גדול יבוא על כל ישבי תבל ויהי כן בימי קלודיו: ²⁹ ווועצו התלמידים לשלוח איש איש מאשר תשיג ידו לעזרת האחים היישבים ביהודה: ³⁰ וכן גם עשו וישלוו אל הוקנים על ידי בר נבא ושאל:

12 בעת היה שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנש מן הקהלה: ² וימת את יעקב אחיו יוחנן בחרב: ³ וירא כי טוב הדבר בעני היהודים וויסוף לחפש נם את פטרוס והימים ימי חן המצוות: ⁴ ויהיו אטו ויתנהו במשמר וימסרו לאربע מחלקות של ארבעה אנשי צבא לשמרו כי אמר להעלתו אחורי הפסח לפני העם: ⁵ פטרוס היה עצור במשמר והקהלת העתירה בעדו בחזקה אל האלים: ⁶ ויהי בלילה החוא אשר אמר הורדוס להביאו מהר לדין ווישן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור בשנים זיקם ושמרי הפתחה שמרים את המשמר: ⁷ ונהנה מלאך יהוה נצב עלייו ואור ננה בחדר ויספק על ירך פטרוס ויעירחו לאמר קום מהרה ויפל מוסרתו מעל ידו: ⁸ ויאמר אליו המלאך חנוך מתניך והנעל את גניליך ויעש כו ויאמר אליו עטה מעילך ולך אחריו: ⁹ ווצא וילך אחריו ולא ידע אם אמרת הוא הנעשה לו על ידי המלאך כי כמרא היה בעינוי: ¹⁰ ויעברו דרך המשמרות הראשונה והשנייה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה ופתח השער לפנייהם מאליו ויצא החוצה וילכו מהלך רחוב אחד והמלאך סר מעליו הפתאם: ¹¹ ויהי בשובו אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זה ידעת כי אמרת כי האלים שלח את מלאכו ויפלטני מיד הורדוס ומכל מזותם עם היהודים: ¹² הוא החשב כזו נקהלו שם רכבים והם מתפללים יחד: ¹³ וידפק על דלת השער ותגש נערה להקשיב ושםה רוד: ¹⁴ ותכר את קול פטרוס ומשמחה לא פתחה לו אם דלתה השער ותרץ הביטה ותגד להם כי פטרוס עמד על השער: ¹⁵ ויאמרו אלה משגעת את והיא מתאמת כי כן הוא ויראהו וישתוממו: ¹⁶ וזהו רמו להם בידו לחשות וספר להם את אשר הוציאו האדון מן המשמר ויאמר הנידו את זאת ליעקב ואחים ויצא וילך לו למקום אחר: ¹⁸ הבקר אור ומוכחה לא קטנה הייתה בין אנשי הצבא על פטרוס

39 ובכל אשר לא יכולת להצדך בתורת משה כל המאמין צריך עלי ידו: 40 לבן השמרו לכם פון יבו עליכם הנאמר בביבאים: 41 ראו בנדים והתמהו ושמו כי פועל فعل אני בימייכם פועל אשר לא תאמינו כי ספר לכם: 42 ובצתה היהודים מבית הכנסת בקש מותם הגוים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה: 43 ורבים מן היהודים ומגורי הצדוק הילכו אחריו פולוס ובר נבא בהפרד הקהל והמה דברו על לבם ויהודים לעמוד בחסד האללים: 44 ובשבת השנית נקלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה: 45 וזהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכהן וגדר: 46 אז הנידו פולוס ובר נבא על פוניהם לאמר בדין היה להשמע אחכם בראשונה את דבר האללים ועתה אחרי אשר מסתהו אותו ואינכם זכרים בעיניכם לחי העולם لكن הננו פנים אל הגוים: (aiōnios g166) 47 כי כן צוה עליינו האדון נתין לאור נוים להיות ישעתי עד קצה הארץ: 48 וישמו הנוים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמין כל אשר היו מוכנים לחוי עולם: (aiōnios g166) 49 ויפרץ דבר יהוה בכל המוקם: 50 אך היהודים הסתו את הנשים החסידות והחוותota ואת אצילי העיר גנלו: 26 אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אליהם אשר בקרבתם لكم שלוח דבר היושה הואת: 27 כי ישבו ירושלים וראשיהם יען אשר לא היכרוה מלאו במשפטם אשר שפטהו את דברי הנביאים תנקראים בכל שבת: 28 ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלוא מאת פילטוס להמיתו: 29 וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הורידו אותו מן העץ ויניחו בקבר: 30 אבל האלדים תקימו מן המתים: 31 וירא ימים רבים אל העלים אותו מן הגליל ירושלים והמה עתה עדיו אל העם: 32 ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היה לאבותינו כי אתה מלא האלדים לבניינו בהקימו את ישוע: 33 ככתב במזמור השני בני אתה היום ילדייך: 34 ועל אשר הקים אותו מן המתים לבלי שיוב עוד לשחת כה אמר אתן لكم חסדי דוד הנאמנים: 35 על כן הוא אמר נם במקום אחר לא מתן חסידך לראות שתת: 36 כי דוד נוע אחריו שרתו בדורו לעצת האלדים ואסף אל אבותיו וירא את השחת: 37 ואשר האלדים הקים אותו הוא לא ראה השחת: 38 لكن אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הנדר لكم סליחת החטאיהם:

14 וזהי באקנינו ויבאו יחדו אל בית הכנסת היהודים וירבררו שם עד כי האמין המון רב מן היהודים ומין הינוים: 2 אך היהודים אשר לא האמין עורדו והכיעסו את נפשות הגוים על האחים: 3 וישבו שם ימים רבים וילמדו בכתהונם ביהוה העמיד על דבר חסדו בעשותו על ידם אותן ומופתים: 4 ויחלך המון העיר לחצי אלה נטו אחריו היהודים ואלה אחריו השליך: 5 וזהי רנשת הגוים והיהודים עם ראשיהם להתעלל בהם ולסקלם: 6 וירודע להם ויברכו לערו לكونיא אל לוסטרא ודרבי וסביבותן: 7 ויבשרו שם הבשורה: 8 ואיש נכה גנליים היה בלוסטרא והוא ישב פסח מבטן אמו ולא הילך ממיינו: 9 וישמעו את פולוס מדבר והוא הסתכל בו וירא כי אמונה בו להושע: 10 ויאמר בקהל גדול עמד המכ ערגליך וידלן ויתהלהך: וזהי העם כראותם את אשר

ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו: 15 ויהי אחר קריית התורה והנבאים וישלחו אליהם ראש הכנסת לאמר אנשים אם יש לכם דבר מוסר לעם דברו: 16 ויקם פולוס ווינפ' ידו ויאמר אנסי ישראל ויראי אליהם שמו: 17 אלהי העם הזה אלהי ישראל בחור באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובזורי שארבעים שנה: 19 וישמד שבעה נוים בארץ כנען ויחלק ארבעה הוציאים שם: 20 וישא אתם ויכללם במדבר את ארצם להם לנחלה: 20 ואחריו כן נתן להם שפטים ארבע מאות וחמשים שנה עד ימי שמואל הנביא: 21 וישאלו מלך ויתן להם אלהי את שאלן בן קיש איש משפט בנימן ארבעים שנה: 22 וכוכסרו אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר נם העד עליו לאמר מצאי: 23 וזה הוא אשר מזרעו הקים האללים כפי ההבטחה נואל לישראל את ישוע: 24 אשר לפני בווא קדם ויתנן לקרה את טבילת התשובה אל כל עם ישראל: 25 וזהי כללות יוחנן את מרכצתו ויאמר למי החשובני לא אני הוא כי הנה הוא בא אחריו ואני נקלתי מהתיר את נעל: 26 אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אליהם רגלו: 27 כי אשר בקרבתם لكم שלוח דבר היושה הואת: 28 כי ישבו ירושלים וראשיהם יען אשר לא היכרוה מלאו במשפטם אשר שפטהו את דברי הנביאים תנקראים בכל שבת: 29 וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הורידו אותו מן העץ ויניחו בקבר: 30 אבל האלדים תקימו מן המתים: 31 וירא ימים רבים אל העלים אותו מן הגליל ירושלים והמה עתה עדיו אל העם: 32 ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היה לאבותינו כי אתה מלא האלדים לבניינו בהקימו את ישוע: 33 ככתב במזמור השני בני אתה היום ילדייך: 34 ועל אשר הקים אותו מן המתים לבלי שיוב עוד לשחת כה אמר אתן لكم חסדי דוד הנאמנים: 35 על כן הוא אמר נם במקום אחר לא מתן חסידך לראות שתת: 36 כי דוד נוע אחריו שרתו בדורו לעצת האלדים ואסף אל אבותיו וירא את השחת: 37 ואשר האלדים הקים אותו הוא לא ראה השחת: 38 لكن אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הנדר لكم סליחת החטאיהם:

את תשובה הננים וישמו את כל האחים שמהה גדרה: 4 ויהיו כבאים ירושלים ויקבלו אתם הכהלה והשליחים והזקנים יונידו להם את אשר הגדיל האלים לעשות עמם: 5 ויקומו אנשים מאמנים מכת הפרושים ויאמרו כי חובה היא למול אתכם ולצאתם לשמר את תורה משה: 6 ויקחלו השליחים והזקנים לעין בדרכם זה: 7 ויהי ברבות המהلكתكم פטروس ויאמר אליהם אנשים אחים אתם ידעתם כי מימים ראשים כי בחר האלים מכלנו אשר יישמעו הננים מפני את דבר הבשורה ויאמינו: 8 והאלים ידע הלבבות העיר עלייהם בחתו נם להם את רוח הקודש כאשר נתן לנו: 9 ולא הבדיל בינוינו ובינויהם כי טהר את לבכם על ידי האמונה: 10 ועתה מה תנסו את האלים לשום על כל צוארי התלמידים אשר נם אבותינו נם אנחנו לא יכולנו לשאת: 11 אבל בחסד ישוע המשיח אדנינו נאמין להושאם כמוני: 12 ויחרשו כל הכהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס מספרים את האותות והמופתים אשר הרבה האלים לעשות על ידיהם בקרב הננים: 13 וכי יכול לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אליו: 14 שמעון ספר איך האלים ראה לו בראשונה לקחת מבין הננים שם לשמו: 15 ולזאת מסכימים דברי הנביאים כתוב: 16 אחרי זאת אשוב ואקים את סכת דוד הנפלת והרסותה אקים ובניתה: 17 למען ידרשו שארית אדם את יהוה וכל הננים אשר נקרא שמי עלייהם נאם יהוה עשה כל אלה: 18 נודעים לאלים מעולם כל מעשיהם: 19 וועל כן אני דין שלא להחמיר על השבים מן הננים לאלים: 20 רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאות האלים ומזהותם ומברד הנטנק ומן הדם: 21 כי משה מדרת עולם יש לו מגדיו בכל עיר ועיר ויקרא בבורי הכנסיות מדי שבת שבת: 22 וויתב בעני השליחים והזקנים עם כל הכהל לבחर מהם אנשים ולשלוח אותם אל אנטוכיה עם פולוס ובר נבא את יהודיה המכנה בר שבא ואט סילא אנשי שם בין האחים: 23 ויכתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו השליחים והזקנים והאחים שללים לשולם האחים אשר מן הננים באנטוכיה ובסוריה ובקיליקיה: 24 יען וביען שמענו כי יצאו מאנו מבלבלים אתכם ומקללים נפשתיכם בדברים באמרם לכט להמול ולשמר את התורה אשר לא צוינו אותם: 25 لكن טוב בעני כלנו

עשה פולוס נשאו את קולם ויאמרו בלשון ליקונית ירדנו אלינו האלים בדמות אנשים: 12 ויקראו לבר נבא כל ולפולוס קראו הרmis באשר הוא ראש המדברים: 13 וכחן בית כל אשר מוחוץ לעירם הביא השערה שורין ועתורו ווחפץ לזכח הוא והמן העם: 14 ויהי כשמי זה השליחים פולוס ובר נבא ויקראו את בנדיהם וירוצו אל תוך העם: 15 וויצקעו לאמר אנשים למה תעשו כזו נם אנחנו בני האלים כלים אלה אל אלהים חיים אשר עשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם: 16 ואשר בדורות קדם הניתה לכל הננים ללכת בדרכיהם: 17 ונום לא חදל להעיד על עצמו וייטב לנו בחתו מטר מן השמים ועתות שבע וימלא לבותינו מזון ושון: 18 ואף בדברים האלה כמעט לא עצרו כח לכלוא את העם מזבח להם: 19 ויבאו שמה יהודים מן אנטוכיה ומן איקינויו ויסתו את העם וירגמו את פולוס באבניהם ויסחבו חוצה לער בחשבם כי מות: 20 ויסבו אותו התלמידים ויקם ויבא העירה ומחרת יצא אל דרבי הוא ובר נבא: 21 ויבשרו את הבשורה בעיר ההייא ואיקינוי העמידם תלמידים הרבה שבו אל לוסטריא ואיקוניון ואנטוכיה: 22 ויהקנו את נפשות התלמידים ויזירו אותם לעמד באמונה וכי רק בצרות רבו בוא נבו אל מלכות האלים: 23 ויבחרו להם זקנים בכל הכהלה וכהלה יתפללו ויצומו ויפקודם ביד האדון אשר האמין בו: 24 ויעברו בפסידיא וירדו אל פמפוליא: 25 וישמעו את דבר יהוה בפרני וירדו אל אטלא: 26 ושם באו באניה אל אנטוכיה אשר נמסרו שם לחסד האלים על המלאכה אשר מלאו אותה: 27 ובכאמ שמה הקהילו את העדה וונידו את כל אשר עשה אתם האלים ואת אשר פתח לנוים פתח האמונה: 28 וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים:

15 ואנשים ירדנו מיהורה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמולו כרת משה לא תושען: 2 ויהי על זאת ריב ומחלוקת לא קל להפלוס ולביר נבא עמהם וינורו כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל השליחים והזקנים על אדות השאלת הזאת: 3 ותלווה אתם הכהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים

מבקש ממוני לאמר עבר אל מקדוניא ועזרנו: ¹⁰ וכראתו את המהזה מיר בקשנו לлечת אל מקדוניא בהבינו כי האלים קראנו שמה לבשר אתם הבשורה: ¹¹ ונצא מן טראס ונרד באניה ונכא דרך ישירה אל סמותרקייא וממחרת אל נפוליס: ¹² ונמשם אל פלפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים: ¹³ ובכום השבת יצאו אל מחוץ ליער אל יד הנדר אשר שם מקום תפליה כמנוגם ונשב ונדבר אל הנשים הננהלות שמה: ¹⁴ ואשה יראת אליהם ושםה לדיא מכרת ארנון מעיר תאטריא שמעה ויפחה יהוה את לבה להקשיב אל דברי פולוס: ¹⁵ ותתבל היא ובני ביתה ותבקש ממוני לאמר אם חשבתםathy נאמנה לאדון באו נא אל ביתו ושבו בו ותפצר בנו: ¹⁶ ויהי בלכנתנו למקום החפללה ותפנע בנו שפהה בעלת אוב אשר עשתה הון רב לאדרניה בקסניה: ¹⁷ ותלך אחרי פולוס ואחריו הלויך וקרוא לאמר האנשים האלה עברי אל עליון מההמודיעים אנתנו ארוח היושעה: ¹⁸ וכן עשתה ימים רבים וירע עני פולוס הדבר הזה ויפן ויאמר אל הרוח אנסי מצוק בשם ישוע המשיח ליצאת ממנה ויצא בשעה ההיא: ¹⁹ ויראו אדרניה כי אולה תחולת בעצם ותפנש את פולוס ואת סילא ויסחובם אל הרחוב לפני זקניהם העיר: ²⁰ ויביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עכרים את עירנו והם יהודים: ²¹ ומורדים חקוקת אשר לא נכון לנו לקלבלם ולעשות כי רומיים אנחנו: ²² ויקם נם העם עלייהם והשרים קרעו את בנידיהם מעלייהם ויצו להכותם בשותים: ²³ ויהי אחרי הכותם את מכיה הרבה וישליכם במשמר ויצוון את שומר האסורים לשמרם היטיב: ²⁴ והוא כאשר צוחן השיליכם בחדר המשמר הפנימי יישם את רגליהם בסד: ²⁵ ויהי כחצות הלילה ויתפלל פולוס וסילא ויזמרו לאליהם והאסורים מקשיבים אליהם: ²⁶ ופתחם היה רعش גדול עד אשר צעו מוסדרות בית הכלא וכרכגע נפתחו כל הדלתות ומוסדרות כלם נתקו: ²⁷ ושומר האסורים נער משותו ויהי כראתו את דלתות המשמר נפתחות וישלף חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים: ²⁸ ויקרא פולוס בקהל גדול לאמר אל העש לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו: ²⁹ וישאל נרות וידלן פנימה והוא מרעד ויפל לרגלי פולוס וסילא:

יהרו לבחר אנשים לשלחם אליהם עם חביבינו בר נבא ופולוס: ³⁰ 26 אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדרניינו ישוע המשיח: ³¹ על כן שלחנו את יהודת ואת סילא אשר נם הנמה ינדדו זאת בפייהם: ³² כי טוב לפני רוחה הקדש ולפנינו לבתיהם שום עלייכם משא אחר לבד מלאה הדברים הצריכים: ³³ אשר תרחקו מזבחי אלילים מן הדם ובבשר התהנק ומן הזנות אם מלאה תשמרו את נפשתיכם חיטיבו לעשות ושלום לכם: ³⁴ וישלחו האנשים ויבאו אל אנטויוכיה ויקהלו את העם ויתנו להם את האגרת: ³⁵ ויקראו אתה והוא יושמחו על הנחמה: ³⁶ 32 ויהודה וסילא אשר נם נבאים נחמו האחים בדברים רבים ויזוקם: ³⁷ ויהיו שם ימים אחדים וישלחו האחים בשלים אל החלחים: ³⁸ וויתיב עני סילא לשכת שם: ³⁹ ופולוס ובך נבא ישבו באנטויוכיה וילמדו ויבשרו את דבר יהוה מהו ונם רבים אחרים עם: ⁴⁰ ויהי מזמן ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לך נשובה ונפרקה את אחינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראתה מה המה: ⁴¹ ובר נבא יען לךחת אתם את יהונן המכנה מרקוס: ⁴² אך פולוס לא אבה לךחת אתם את האיש אשר סר מעלייהם בפמנופלא ולא הילך אך אתם במלאכתם: ⁴³ ויהי רגע עד אשר נפרד איש מאתו ויהק בר נבא את מרקוס ויסע באניה אל קפרוס: ⁴⁴ ופולוס בחר לו את סילא וימסרהו האחים אל חסד יהוה ויצא: ⁴⁵ ויעבר בסוריה ובקוקיליקיא ויהזק את הקהילות:

16 ¹ ויבא אל דרכי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימוטווס והוא בן אשה יהודית מאמת ואביו יוני: ² ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיקנין: ³ בו בחדר פולוס אשר יצא אותו ויקח וימל את אביו כי יוני הוא: ⁴ ויהי בעברם בערים וימסרו להם לשמר את הפקודים אשר גרוו השילחים והזקנים אשר בירושלים: ⁵ ותתזקנה הקהילות באמונה וירב מספן יום יום: ⁶ ויעברו בפרוניא ובארץ גלטיא כי מנעם רוח תקדר שמחשיע את הדבר באסיה: ⁷ וככאמ אל מוסיא הויאלו לлечת אל ביתוניא ולא נחיה להם הרוח: ⁸ ויחלפו ממוסיא וירדו אל טראס: ⁹ וחוון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא

30 ויווציאם החוצה ויאמר אדרני מה עלי לעשות למען אושע: 31 ויאמרו האמן באדרון ישוע המשיח והושע אתה וביתך: 32 זונידרו לו את דבר יהוה וכלל אשר בבתו: 33 ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימחר להתבל הוא וכל אשר לו: 34 ויעלם אל ביתו ושם שלחן לפניהם ויגל עם כל ביתו על היזהו מאמין באלהים: 35 ובוחית הבקר שלוו השרים את השורדים לאמר שלח את האנשים ההם: 36 וינד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אחכם ועתה צאו ולבו בשלם: 37 ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו ננד כל העם בלא דין ומשפט ואנתנו אנשים רומיים וישלכו אותנו במשמר ועתה נסתור גרשונו אל נא כי אם יבוא הנה וווציאנו: 38 וגנוו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשםם בלא דין ומשפט הם ויראו: 39 ויבאו ויחלו פניהם ויווציאום וישאלו מהם לצאת מן העיר: 40 ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויהודים וילכו לדרם:

17 ויהי אחריו עברם באמנפוליס ובאפלוני ויבאו אל תסלוני אשר שם בית הכנסת היהודים: 2 ופולוס נכנס אליהם כמשפטו ושלש שבתות דבר עמהם בדברי הכתובים: 3 פתחו והוכח להם כי צריך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתרים וכי זה הוא המשיח ישוע אני מנייד לכם: 4 ויאמינו מקצתם ויסփחו על פולוס וסילא ונם יראי אליהם מן הינוים לרב ונשים חשובות מספר לא מעט: 5 ויקנאו הסורדים שביהודים ויקחו להם אנשי בליעל מבטלי השוק ויקבצו המון ויחמו את העיר ויסבו על בית ייסון ויבקשו להבאים חוצה אל העם: 6 וכאשר לא מצאו אותם סחבו את ייסון ואנשים מן האחים לפניראשי העיר ויצעקו לאמר הנה המדיחים את כל שבוי תבל בא נס הלו: 7 ויסון אסף אתם אל ביתו והם כלם עשים ננד דתוי הקיסר באמרים כי יש מלך אחר והוא ישוע: 8 ויהירידו את העם ואת ראש העיר אשר שמעו את זאת: 9 ויקחו ערבען מידי ייסון ומידי האחים ואחריו כן פטרום: 10 והאחים מחרדו לשלה את פולוס ואת סילא לילה לבראה והם בבאים שמה הלו לבית הכנסת היהודים: 11 ואלה היה נדיבים מאנשי תסלוני ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו בכתובים יום יום

19 ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הילך לבית הכנסת וידבר עם היהודים: 20 ויבקשו מהם להאריך ימי שבתו אתם ולא אבה: 21 כי אם נפטר מהם אמרו מהיב אני לוזן את החג הבא בירושלים ואחריו כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה וילך לו באגיה מן אפסוס: 22 ויבא אל קסדרין ויעל וישאל לשлом הקהלה וירד אל אנטוכיה: 23 וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר בארץ גלטיא ופרוניא ויהזק את כל התלמידים: 24 ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריה ושמו אפולוס איש דברים ותקיף בכתביהם: 25 והוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על אדרות ישוע ולא ידע כי אם טבילה יהונן לבדה: 26 והוא החל לקרוא בבית הכנסת בבטחון לבב וישמעו אותו עקילס ופריסקלה ויהקחו אליהם וויספו להניד לו את דרך האלים באדר היטב: 27 ויחפץ ללכת לאכיה ויכתו האחים אל התלמידים ויעררו אותם לקללו ויבא שמה ויעזר הרבה את המאמינים על ידי החסר: 28 כי בחזקה התמכח עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח:

19 יהו בהיות אפולוס בקורנותוס ויעבר פולוס במדינות העליונות וירד אל אפסוס וימצא שם תלמידים: 2 ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקודש אחריו אשר האמנים ויאמרו אלו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקודש: 3 ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילה יהונן: 4 ויאמר פולוס יהונן הטביל בטבילה התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמינו באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע: 5 ויהי כהמעם זאת ויבאו להטבל בשם תורה: 6 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם ישוע האדון: 7 ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון עשר איש: 8 ויבא אל כשלשה חדש ויט את לבם אל דבריו מלכות האלים: 9 אך מקצתם הקשו את לבם ולא אמרו יודבר עטם כשלשה חדש ויט את לבם אל דבריו סוסחנים ראש הכנסת ויכחו לפניו כסא המשפט וגולין לא שת לבונם לזאת: 10 ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באגיה לכת אל סוריה ואתו פריסקלה ועקלס ויגלח את ראשו בקנטרי כי נדר עליו: ישוע האדון: 11 ונבורות נדלות עשה האלים על ידי

בצדך על ידי איש אשר הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקומו אותו מן המתים: 12 וככאשר שמעו החותם מתים אלה הלויגו לו ואלה אמרו על זאת נשמע בעת אחרה: ובכן יצא פולוס מתוכם: 13 ומוקצתם דבקו בו ויאמינו שמה דמרים ועוד אדרים עמהם:

18 אחד כן סר פולוס מאותנס ויבא אל קורנותוס: 2 וימצא היהודי נולד בפונטוס ומשו עקלס אשר בא מקרובמן איטליה הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודוס את כל היהודים לסור מעיר רומי: 3 ויבא אליהם והוא שבת וויכח את היהודים ואת היוונים: 5 וככובא סילא וטימותויס מקרוניא היה פולוס נש ברוח להעיר אל היהודים כי ישוע הוא המשיח: 6 ויהי כהמרותם וננדפס ונערת בנדיר ויאמר אליהם דרכם בראשים ואנכי נקי מעטה אלה לאל הגנים: 7 וילך משם ויבא אל בית איש ושמו יוסטוס איש ירא אללים וביתו סמוך לבית הכנסת: 8 וקריספוס ראש הכנסת האמין באדרן הוא וכל ביתו ונם קורנותיס ריבים בשםם האמיןו באדרן והוא ודבר האדון היה אל פולוס במחוזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תהשח: 10 כי ענק אנכי ואיש אל יגע לך להרעך לך כי גוי נדול לי בעיר הזאת: 11 כי ישב שם שנה וששה חדשים וילמד בהם את דבר האלים: 12 ויהי בהיות גולין שר מדינת אכיה ויקומו היהודים כלם וחו על פולוס ויבאudo אל כסא המשפט: 13 ויאמרו הנבלה כי עתה נשאתי ושמתי אתכם היהודים כמשפט: 15 אבל אם היא שאלת על מלון ושותה והדרת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה: 16 וירש אתכם מלפני כסא המשפט: 17 ויאחו כל היהודים את סוסחנים ראש הכנסת ויכחו לפניו כסא המשפט וגולין לא שת לבונם לזאת: 18 ופולוס ישב שם עוד ימים רבים פריסקלה והעקלס ויגלח את ראשו בקנטרי כי נדר עליו:

שם אלה בכהה ואלה בכהה כי מבוכה גדרולה הייתה בקהל
ורבם לא ידעו על מה זה נאSpo: 33 וימשכו מותך
ההמון את אלכסנדר והיהודים דחו אותו עד צאתו וינפ
אלכסנדר את ידו ויבקש להצדרק *לפני העם*: 34 והנה
כהיכרום כי הוא יהורי נושא כלם קול ויזעקו כשתו שעות
לאמר גדרולה ארטמייס של האפסים: 35 ויהס סופר העיר
את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע
כى העיר אפסוס סכנתה היא להיכל של ארטמייס המלכת
הנדולה ולצלמה הירוד מן השמיים: 36 ויען אשר אין
לכחש בדברים האלה ראוי לכם להוות שקטים ולא
לעשות דבר נמהר: 37 כי הבאתם את האנשימים האלה
אשר אינם נולי מקדש נם אינם מנדפי מלכתכם: 38 לכן
אם לדמיטריאוס ולהחרשים אשר אותו דבר ריב עם איש
הנה לנו ימי בית דין ושורי המדיינה ויביאו אליום את
ריבם: 39 ואם תבקשו דבר אחר שפט ישפט בקהל כפי
החוק: 40 כי הלא בסכנה אנחנו להתחיב במרד בעבור
היום הזה ודבר אין לנו לחת דין ווחשוב על הרנשה
הזאת: 41 ויהי כאשר כלה לדבר בדברים האלה וישלח
את הקהל:

20 ואחרי אשר שקעה המהומה קרא פולוס לתלמידים
ויברכם ויצא לכלת אל מקרונייא: 2 ויעבר במדינוות
ההן ויהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון: 3
וישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו ללבת אל סורייא
ויארכו לו היהודים וינגר לבבו לשוב דרך מקרונייא: 4
וילכו אותו עד לאסיה סופטראוס הברואי ומן התסלנייקים
ארסטרטוס וסקונדרוס וגיאוס הדרבי וטימותיאס ומן אסיה
טוכיקוס וטודופימוס: 5 ואלה הלכו *לפנינו* ויויחילו
לנו בטרואס: 6 ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חנ
המצות ומקץ חמשה ימים באניה אליהם אל טראס
ונשב שם שבעת ימים: 7 ויהי באחד בשבת כאשר
אנספו התלמידים לבעצם הלחם וירדבר אתם פולוס כי
אמר לכלת שם למחה היום ויארך הדבר עד חצotta
הלילה: 8 ונורות רבים היו בעליה אשר נאSpo נם: 9
ובתור אחד שמו אבטוכוס ישב בחלון וירדם בהאריך
פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנתו ויפל מהמדור
השלישי למטה וישאחו מות: 10 וירד פולוס ונגר עליו
ויחבקו ויאמר אל תבחלו כי נשמותו בו: 11 ואחר עלה

פולוס: 12 עד כי נם הנינו סודרים וחנרת מעל עור
בשרו על החולים ויסורו מהם תחלאים וنم הרוחות
הרעות יצאו: 13 ואנשים מן היהודים הסבבים ומלהחים
הוואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אהוו הרוחות
הרעות לאמר משבי עני אתכם *בישוע* אשר פולוס קרא
אותו: 14 והעשים ככה היו שבת בני סקוה אחד מגודלי
כהני היהודים: 15 ויען הרוח ויאמר את ישוע עני מכיר
את פולוס עני ידע וממי אתם: 16 ויקפץ עליהם בעל הרוח
הרעה ויגבר עליהם ויכבשם עד כי יסנו מן הבית ההוא
עירמים ופוצעים: 17 ו יודע הדבר על כל היהודים והינו
ישבי אפסוס ויפל פחד על כלם וינדר שם האדון ישוע:
18 ורבים מן המאמינים באו ויתודו ווידייעו את אשר עשו:
19 ורבים אשר עשקו במעש כשבים הביאו את ספריהם
וישרפום לעניין כל ויחשבו את ערכם וימצאו חמשת
רבבות דינרים: 20 ודבר יהוה נבר מאד וילך הילך
וחיק: 21 ויהי ככלות הדברים האלה עין פולוס ברוחו
לעבר בתוך מקרונייא ואכיה וללבת ירושלים ויאמר
אחריו הוטי שמה ראה אראה נם את רומי: 22 וישלח
שנים מן המשרתים אותו את טימוטיאס ואת ארסטוס אל
מקרונייא והוא התהממה עוד ימים באסיה: 23 ותהי בעת
ההיא מהומה לא קטנה על אדרות דרך יהוה: 24 כי
צורך כסוף אחד דמיטריאס שמו עשה היכלות כסוף של
ארטמייס המציא לחרשים משכרת לא מעט: 25 ויקח
אתם ידים כי מן המלאכה הזאת עשינו כבוד: 26 ואתם
דאים ושמעים אשר לא באפסוס לבדה כי נם כמעט
באסיה כליה זה פולוס פתח וחריח המון עם רב לאמר
לא אלהים אלה הנעים בידים: 27 ועתה עוד מעט
ולא בלבד חלקנו זה יהוה לבוז כי אם נם היכל ארטמייס
המלכת גדרולה יהשב לאין ותכלת תפארתה אשר כל
אסיה וכל ישבי תבל מכבדים אותה: 28 ויהי כשם עם
את דבורי יימלאו חמה ויזעקו לאמר גדרולה ארטמייס
של האפסים: 29 ותملא כל העיר מבוכה ויסערו כלם
יהודים אל התאtron ויהטפו אותם את נויס ואת ארסטרטוס
אנגשים מקרוניים וחבריו פולוס במשעיו: 30 ויאל פולוס
לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים: 31 ווים
מקצת ראש אסיה אשר היה אהביו שלחו אליו ויהריו
אתו אשר לא ימלאדו לבו לבוא אל התאtron: 32 ויזעקו

זהבו או לבודו: ³⁴ ואתם ידעתם כי ידי אלה עברו بعد צרכו ובעוד צרכו ההלכים אתי: ³⁵ ובכל הראותיהם אתם כי כן עליינו לעמל ולתמן את החלשים ולזכר את דבריו האדון ישוע כי הוא אמר טוב עיר ברכיו ויתפלל ואחריו דברו את הדברים האלה כרע על ברכיו ויתפלל עם כלם: ³⁷ ויבכו כלם בכינודול ויפלו על צוארי פולוס ונש��ו לו: ³⁸ ובויתר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו וילחוו אל האניה:

21 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך שירה אל קוס ומחרת אל רודוס ושם אל פטרה: ² שם מצאנו אניה עברת אל פינקיא ונרד בה ונעבר: ³ ונרא את בני קפרוס ונעזנה לשמאל ונעבר אל סוריה וננייע אל צור כי שמה יוציאו את מעמסת האניה: ⁴ ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבתי עלה ירושלים: ויהי אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ללבת לדרכו וילו אנתנו כלם עם נשיםיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל: ⁶ ונברך איש את רעהו ונען אל האניה והמה שבו איש לביתו: ⁷ וואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאלא לשולם האחים ונשב אתם יום אחד: ⁸ ומחרת נסענו פולוס ואשר אותו ונבא אל קסריין ונלך אל בית פילוס המבשיר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו: ⁹ ולו הוו ארבע בנות בתולות מתנבות: ¹⁰ ויהי בהוותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אגבוס: ¹¹ ויבא אצלנו ויקח את אוזו פולוס ויאסדר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה אמר רוח הקדרש בכח יאשרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האוזור הוה יסנירחו בידי הינו: ¹² ויהי כאשר שמענו את זה ונבקש ממנו אנחנו ואנשי המקום אשר לא יעלה ירושלים: ¹³ וען פולוס ויאמר מה לכם אשר חבכו ותשברו לבבי כי נכנן אובי לא בלבד להאסר כי נס למות בירושלים על שם ישוע האדון: ¹⁴ ולא אבה שמע ונרף ממנו לאמר רצון יהוה יעשה: ¹⁵ ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: ¹⁶ וילכו אנחנו נסנוון והוא תלמיד ישן: ¹⁷ ויהי כבאו ירושלים ויקבלו אנתנו האחים בשמה: ¹⁸ ומחרת היום נכנס

ויבצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור הבקיר ויצא ללבת לדרך: ¹⁹ והם הביאו את הנער חיו ונחמו עד מאד: ²⁰ ואנחנו קדמוני לדרך באניה ונעבר אסופה למען נכח שם אנתנו אט פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו ללבת שמה ברגליו: ²¹ וויפגש אנתנו באסוס ונכח אתו ונבא אל מיטולני: ²² וומשם יצאנו באניה ונפגע מחרת אל מול כויס ובוים השליishi עברנו אל סמסו ונلن בטרונגולוין ולמהרתו באנו אל מיליטוס: ²³ כי פולוס אמר לעבר מעל פנו אפסוס פן יצטרך להתמהמה באסיא כי אין לבוא אם יוכל עד תג השבועות ירושלים: ²⁴ ומיליטוס שלח אל אפסוס ויקרא את זקנו הקהלה: ²⁵ ויבאו אליו ויאמר להם אתם ידעתם איך היהי עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר דרכה רגלי באסיא: ²⁶ אשר עברתי את האדון בכל עונה ובבדמות הרבה ובמוסות המזאות אליו בנכלי היהודים: ²⁷ איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והנדתי לכם ולמדתי אתכם ברכבים ובכל בית ובית: ²⁸ ואעד ליהודים וליוונים את התשובה לאלהים ואת האמונה באדניינו ישוע המשיח: ²⁹ ועתה הנה אסיר הרוח לכלת ירושלים ואני יודע מה יקרני שם: ³⁰ אפס כי רוח הקדרש מעיד בכל עיר ועיר לא אמר כי מוסרות וצרות נכונו ל': ³¹ אבל לא אהוש לאחת מהנה ונג נפשי לא יקרה בעני לעמץ אשלים בשמה את מרוצתי ואת השירות אשר קיבלתי מאת האדון ישוע להעיר על בשורת חסד אליהם: ³² ועתה הנה ידע אני כי מוסרות וצרות נכונו ל': ³³ כי רוח הקדרש בקרבכם הלוך והשמע כי אתם כלכם אשר יהו יתסיפו עוד ראות פנו: ³⁴ על כן מעיד אני בכם היום זה כי נקי אני מרדמי כלכם: ³⁵ כי לא כחדתי מהnid לכם את עצת האלים כליה: ³⁶ לבן שמרו את נשאותיכם ואת כל העדר אשר הקיים אתם רוח הקדרש לפקידים בו לדרות את עדת האלים אשר קנה לו בדם נפשו: ³⁷ כי ידע אני אשר אחרי צאיינו יבואו בתוככם זבים עזים אשר לא יהו על העדר: ³⁸ ונג מקרבכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטאות אתם מקרבכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטאות אהיריהם את התלמידים: ³⁹ על כן שקדו וקרו כי שלש שנים יומם ולילה לא חדרתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמותם: ⁴⁰ ועתה אני מסר אתכם לאלים ולדבר חסדו אשר לו היכלה לבנות אתכם ולחתת לכם נחלה בקרב כל המקדשים: ⁴¹ לא חמדתי כסף איש או

האלף התניחס לי לדבר אליך דבר ויאמר הידעת יונית: 38 והציא המדברה ארבעת אלפים גנש דמים: 39 ויאמר פולוס איש יהודי אני מטרסוס בן עיר קיליקיא אשר איננה בעלי שם ועתה אשאלה מאתך תנicha לי לדבר אל העם: 40 וינה לו ויעמד פולוס על המעלות הנfine ידו אל העם והתי דממה רבה וירדבר בלאן עברית ויאמר:

22 אנשים אחים ואבות שמעו נא את דבריו התנצלות אליכם: 2 ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלאן עברית ויחשו עוד יותר: 3 ויאמר איש יהודי אני נולד בטرسוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרנגלי גמליאל ומלמד לפוי דקדוקי תורה אבותינו והאי מקנה לאלהים כמכם כלם הום: 4 ואדריך את הדריך הזאת עד מות ואהו אסר ומסניד לבלא אנשים ונשים: 5 כאשר נסיע על הכהן הנדריל וכבל בית הוקנים אשר מהם נס משביב אוור נдол מן השמיים: 6 ואפל ארציה ואשמע קול מדבר אליו שאל שאל למה חרדרפני: 8 ואען ואמר מי אתה אדרני ויאמר אליו אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו: 9 והางנים אשר אתי ראו את האור ויראו ואת קול המדבר אליו לא שמעו: 10 ויאמר מה עשה אדרני ויאמר אליו הדרון קום לך אל דמשק ושם יאמר לך את כל אשר צוית לעשות: 11 ואני לא יכולתי לראות מפני זהר האור הזה והางנים אשר אתי הוליכו ביר ואבא לדמשק: 12 ואיש חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרוב כל היהודים הישבים שם: 13 ויבא אליו ויעמד ויאמר אליו שאל אתי שוב ראה ובשעה היהיא נפקחו עני וראיתיהם: 14 ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את רצינו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפייהו: 15 כי היו תהיה לו לעדר אל כל בני האדם על כל אשר ראיות ושמעת: 16 ועתה למה תתמהמה קום ותשב ותדרין מחתאיך בקרך בשם: 17 ויהי בשובי אל ירושלים ואתaphael במקדש ותהי עלי ייד יהוה: 18 וארא אותו מדבר אליו חושה צא במרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי: 19 ויאמר הלא הם יודעים

פולוס עמו אל יעקב ויבאו שמה כל הוקנים: 19 ויאלאם לשלים ויספר אותה לאחת את אשר עשה האלים לנוים בשנותו: 20 וישמעו ויהיללו את האלים ויאמרו אליו הך ראה אנחנו כמה רכבות יהודים באו להאמין וכולם מכניםים לתחורה: 21 והם שמעו עלייך שמעה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרוב הגנים לסור ממשה אמרך כי אין עלייהם למול את בנים וללכת בחוקות התורה: 22 ועתה מה לעשות הנה האסף יאסף המן העם כי ישמעו כי באת: 23 لكن עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך: 24 הנה יש אתנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטהר אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלו את ראשם וידעו כלם כי שמעה שוא שמעו עלייך וכי אתה בעצם מתחלה בחוקות התורה: 25 ועל דבר המאמינים בנויים כתבנו ונודנו אשר לא ישמרו דבר מלאה רק להשמר מזבחי אלילים ומן הדם ומברח הנחנק ומונ הזונות: 26 ויקח פולוס את האנשים ויתהר אתם ומחרת בא אל המקדש וינדר כי מלאו ימי טהרותם שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מסתיא ראו אותו במקדש ויעוררו את כל החמון וישלחו בו את דידיהם: 27 ויהי כאשר קרבו עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם: 28 ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מסתיא ראו אותו ויצעקו לאמר אنس ישראל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סירה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה ונם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחילל את המקום הקדוש הזה: 29 כי היו ראים את טרופים האפסי בעיר אותו ויחשבו כי פולוס הביא אותו אל המקדש: 30 ותחם כל העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכוו אל מחוץ למקדש ופתהם סגרו הדרלות: 31 והמה מבקשים להמיתו והשMOVEDה באה אל שר האלף של הנדר ביבר וירושלים נבוכה: 32 וימחר ויקח אותו אנשי צבא ושריו מאות וירץ אליהם ויהי כראותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדרו מהחותם את פולוס: 33 ונש שר האלף ויחזק בו ויצו לאסרו בנחשים ויאשל מיו הוא זה ומה עשה: 34 ויענו מן העם אלה בכח ואלה בכח ולא יכול לדעת מאונמה אל נכון מרוב השaan ויצו להוליכו אל המצד: 35 כי יהי כבאו עד המעלות ויאשוו אנשי הצבא מפני חמת העם: 36 כי עם רב הילך אהריו והם צעקים ואמרים הסר אתו: 37 וכאשר הקרב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר

באליהם: ¹⁰ והריב הולך וחוק ושר האלף דאג פן
 ישעו את פולוס ויצו את אנשי הצבא לדಡה ולחתפה
 אותו מתוכם ולהכיאו אל המצד: ¹¹ ובכילהה ההוא נצוב
 עליו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לי
 בירושלים כן העד תעד ברומי: ¹² וויה לפנות הבקר
 ויתהברו היהודים ויאדרו אסר על נפשם לאמר כי לא
 יאכלו ולא ישתו עד אם הרנו את פולוס: ¹³ ומספר
 הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים: ¹⁴ וונשו לא
 ראש הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרו על נפשנו
 לבתיהם טעם מאומה עד אם הרנו את פולוס: ¹⁵ וועתה
 והודיעו אותם והסנהדרין את שר האלף ווירידחו מחר
 אליכם כאלו תחפזו לדרש היטוב את ענינו ואנחנו נכוונים
 להמיתם בטרם יקרב אליכם: ¹⁶ וישמע בן אהות פולוס
 את ארבעים וילך ויבא אל המצד וינד לפולוס: ¹⁷ ויקרא
 פולוס לאחר משי המותה ויאמר אלוי הולך את הבוחר
 הזאת אל שר האלף כי דבר לו להודיעו: ¹⁸ ויקחחו
 וויליכחו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו
 ויבקש מנני להוליך אליך את הבוחר הזאת כי דבר לו
 להניד לך: ¹⁹ ויאחזו שר האלף בידיו ויסר עמו לבדוק
 ושאלחו מה הוא זה אשר לך להודיעני: ²⁰ ויאמר כי
 נעצרו היהודים יתדו לבקש מך כי מחר תוריד את
 פולוס לפני הסנהדרין ומה מה כאלו חפצים לדעת היטוב
 את ענינו: ²¹ ואתה אל תשמע להם כי ארבעים לו מהם
 יותר מארבעים איש אשר אסרו אסר על נפשם לבתיהם
 אכל ושתות בטרם יחרנו והמה עתה עמדים ומחייבים
 להבטחתך: ²² ווישלח שר האלף את הבוחר ויצחו
 לבתיהם אמר לאיש כי גלה לו את הדבר הזה: ²³ ויקרא
 לשני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאתים
 ללבת לקסנון ופרשים שביעים ומשכני קשת מאותים מן
 השעה השלישית בלילה: ²⁴ ובבמאות יכינו להרכיב
 את פולוס למן הביאו שלם אל פיליכס ההגמוני: ²⁵
 ויכתב אגרת זהה תכין דבריה: ²⁶ קלודויס לוסיאס אל
 פיליכס ההגמוני האדריר שלום: ²⁷ את האיש הזה תפשו
 היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם אנשי הצבא ואפלותו
 מהוכם בשמעיו כי רומי הוא: ²⁸ ובאשר חפצתי לדעת
 על מה שמננו אותו הורדתיו אל הסנהדרין שלהם: ²⁹
 ואמצא כי שטנו אותו על דברי שאלות דתם ולא על דבר
 אשר יהוה עליו חיב מיתה או מוסרות: ³⁰ וועתה הנה
 את אשר השלכתי אל הכלא והליךתי בבתי הכנסיות
 את המאמינים בך: ²⁰ ובחשוף דם אסתפנוס ערך אף
 אני עמדתי שם חפץ בהרנותו ושומר את בגדי הרני: ²¹
 ויאמר אלוי לך כי אני אל הנום עד למרחוק אשלהך: ²²
 וישמעו אליו עד הדבר הזה ויאו את קולם ויאמרו
 היסרו איש כוה מעל האדמה כי איןנו ראי כי יחיה: ²³
 ויהי בהו חום צעקים ומשליכים את בגדיהם מעלייהם
 וורקים עפר השמיימה: ²⁴ ויצו שר האלף להוליכו אל
 המצד ויאמר לבדקו במלכות למן ידע מדווע מהה
 כהה צעקים עליו: ²⁵ ויהי כאשר אסר להכותו ברכזות
 ויאמר אל שר המאה העמד עליו האפ' רישון לכם להכותו
 איש רומי בלא דין ומשפט: ²⁶ וילך שר המאה כשמי
 את הדבר הזה וינד לשר האלף לאמר ראה מה תעשה
 כי האיש הזה רומי הוא: ²⁷ ויבא שר האלף ויאמר אמר
 לי הרומי אתה ויאמר הן: ²⁸ וויען שר האלף אני בכסף
 רב קניתו לי משפט האורחות הזאת ויאמר פולוס ואני אף
 נולדתי בה: ²⁹ או הרפו ממנה האנשים אשר באו לבדקו
 ונש שר האלף ירא ברעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו:
 וنم שר האלף בקש לדעת אל נכוון על מה שטנים אותו
 והיהודים ויתר מוסרתו ויצו להביא את ראש הכהנים
 ואת כל הסנהדרין ווירד את פולוס ויעמידו בתוכם:

23 ויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחים
 בכל תמה לבבי התהלהקי לפני אליהם עד היום הזה:
 2 ויצו חנניה הכהן הנדול את העמדים עליו להכותו על
 פיו: 3 ויאמר אליו פולוס יככה אליהם הקיר המסיד
 האמן ישב אתה לדין אני כתורה ואתה מצוח להכווי
 שלא כתורה: 4 ויאמרו העמדים שם את הכהן הנדול
 לאליהם תחרף: 5 ויאמר פולוס אני לא ידעתי אשר הוא
 הכהן הנדול כי כתוב נשייא בעמך לא תאר: 6 ופולוס
 ידע כי מקצתם צדוקים ומڪתם פרושים ויצעק בתוכה
 הסנהדרין אנשים אחים פרוש בן פרוש א נכי ועל תקות
 המתוים ותחותם אני נדין: 7 ובדברו הדבר הזה היה
 ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחילק ההמון: 8 כי
 הצדוקים אמרו אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים
 מודים בשניהם: 9 ותהיו המלה נדולה ויקומו הספרדים
 אשר מכת הפרושים וויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע
 באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה

ולאדם תמיד: ¹⁷ ומוקע שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהזכיר קרבן: ¹⁸ ואהיו מטהר במקדש לא בהמון ¹⁹ עם ולא במחומרה וכן מצאוני אנשים יהודים מסיא: ²⁰ אשר עליהם היה לעמוד התה לפני ולענות כי אם היה להם נגיד: ²¹ או אלה ידברו נא מהה מה מצאו כי על בעמדיו לפני הסנהדרין: ²¹ בלחתי אם הדבר אחד הוא אשר קראתי בעמדתי בתוכם כי על תחית המתים אני נידון היום לפניכם: ²² ויהיו כשם פיליכס את הדברים האלה ויאחר את דין לעת אחרת כי עניין הדרך הזאת נודעו לו היטב ויאמר ברדת אליו לסייע ש.har האלף אשפט על דברכם: ²³ ויצו את מהה לשום אותו במשמר ולהת לו רוחה ולבתו מנע איש מודיעו משרות אותו ומכוא אליו: ²⁴ ואחרי ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרוסלה והיא יהודית וישלח לקרה פולוס יושמע אותו על דבר האמונה במשיח: ²⁵ ויהיו דבריו על הצדקה והפרישות ועל הדין העתיד לבוא ויחרד פיליכס ייען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרה לך: ²⁶ והוא מקוה כי פולוס יתן לו שיח למן תירחו ובעור זה קרא לו פעמים הרבה והוא ברעמו: ²⁷ ויהיו מוקע שנים ימים ויקם פרקיות פטשות החת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים ויעזב את פולוס החוש בביית האסורים:

25 ויבא פטשות אל המדרינה ויעל אחורי שלשה ימים מקריםין לירושלים: ² והכהן הנדול וראשי היהודים הודיעו את ריבם עם פולוס: ³ וופזרו בו וישאלו ממנה לעשות חסד עמהם להביאו ירושלים והמה מתנכלים אותו להמויתו בדרכ: ⁴ ויען אותו פטשות כי עזיר פולוס בקריםין וכי גם הוא ישב שם בקרוב: ⁵ ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שככם ואם יש מאום באיש הזה יענו בו: ⁶ וישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרים ומחרתת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: ⁷ הוא בא והיהודים אשר ירד מירושלים סבביו יאשימו את פולוס באשומות רבות ויקשו אשר לא יכול להוכיח: ⁸ והוא הצדק לאמר לא חטא כי במאמה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא ליקסר: ⁹ וופטשות חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התהփן לעלות ירושלים להשפט על אלה לפניהם: ¹⁰ ויאמר

הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה ואשלחו אליך מיד ונמס את שטנו צוותיו לבוא ולגנש שטנהם לפני אתה שלום: ³¹ ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צו ויביאו לו לילה אל אנטפטריס: ³² ומחרת הניחו את הפרשים ללבכת אותו וישבו לצד: ³³ והמה באו אל קסרים ויתנו את האגרת בידיו ההגמון ויעמידו לפני נס את פולוס: ³⁴ ויהי לקרוא ההגמון את האגרת ויאשלא מאה מדינה הוא ויהי כשמו כי הוא מקיליקיא ויאמר: ³⁵ אשמע את דבריך בבוא נס שטניך הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדים:

24 וירד חנניה הכהן הנדול אחורי חמישת ימים ואתו הוקנים וטרטלוں איש דברים ווידייעו את ההגמון את דבר ריבם עם פולוס: ² ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלוں לשטנו ויאמר: ³ את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נשען תקנות רבות לעם הזה בהשחתק נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תודח פיליכס האדר: ⁴ אך לבלתה הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתק: ⁵ כי מצאנו את האיש הזה בכתב ומגרא מדינים בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנוצרים: ⁶ והוא גם נשא להל את המקדש ונחפש אותו ונחפץ לשפטו על פי תורהנו: ⁷ ויבא עליינו לסייע ש.har האלף ברב כח ויחטפו מידינו: ⁸ ויצו את שטנו כי בוא יבאו לפני אתה כי תחקר אותו ווכל שטנו כי בוא יבאו לפני אתה כי תחקר אותו ווכל לדעת מפיו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו: ⁹ וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא: ¹⁰ וירםו ההגמון אל פולוס לדבר ויען ויאמר עאן אשר ידעת כי זה כמה שנים שופט אתה עם הזה הנסי מצדק בלב בטוח על עניין: ¹¹ ובאתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משני עשר יום מעת עליות ירושלים להשתחות: ¹² וכן לא במקדש מצאוני מותכח עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסיות ולא בעיר: ¹³ גם אין ביכלם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אוטי: ¹⁴ אבל את זאת מודה אני לפניך כי בדרכ היהיא אשר יקרה בשם כת בה אני עבד את אלה אבותינו בהאמני בכל הכתוב בתורה ובביבאים: ¹⁵ ותקוטו לאלהים אשר נס הם יחכו לה זאת היא כי עתידה אבותינו בהאמני בכל הכתוב ולרשעים: ¹⁶ ובזאת גם עמלתי להיות תחית המתים לב לאלהים

26 **ויאמר אגרפס אל פולוס נתן לך לדבר بعد נפשך או יצתקך פולוס ווושט את ידו ואמר: 2 מאשך אני את נפשי המלך אגרפס כי לפניו אצתקך היום על כל אשר שטנים אתי היהודים: 3 כי אתה ידע היטב כל המנתנים והשאלות אשר בין היהודים ועל כן אשהלה מאתך לשמע אתי כארך רוחך: 4 הנה את דרכי מנערוי אשר התהלהתי בה מאי בתק עמי ובירושלים ידיעם אותה כל היהודים: 5 כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצה להעיר כי כפ擅ת התהלהתי על פי הכת המקפdetת ביוטר בעבודתך: 6 ועתה אני עמד להשפט על הכות הבהירת אשר הבטיחה האלהים את אבותינו: 7 ואשר שנים עשר שבתינו מיהילים להניע לה בעבדם את יהוה תמיד יונם ולילא על דבר התקווה הזאת אגרפס המלך שטנים אותו היהודים: 8 מדורע יפלא בעיניכם כי האלהים יחיה מותים: 9 הנה לפנים אני חשבתי צדקה לוצרך את שם ישוע הנצרי עד מאד: 10 כאשר עשיתו בירושלים וنم קדושים רבים אני הסנתרתי לבתי כלאים בראשון אשר קבלתי מאת הכהנים הנדרלים וכשנחרגו הסכמתי: 11 ובכל בתיה הכנסיות יסרתי אותם פעמים רבות ואנשטים לנדר ואתחוללה בהם עד מאד ואדרפם עד לערים אשר חוצה הארץ: 12 והיו בלבתי עלי ואות לדמשך בראשון הכהנים הנדרלים ובמצותם: 13 ותנה אדני המלך בצהרים בדרך ראיות או רצח מזוהר המשמש אשר משמים נהה עלי מסביב ועל ההלכים אתי: 14 ונפל לנו ארצה ואשמע קויל מדבר אליו בלשון עברית לאמר שאל שאל למה חרדיוני קשה לך לבעט בדרבנות: 15 ואמר מי אתה אדני ויאמר אני יושע אשר אתה רדף: 16 אבל קום ועמד על רגליך כי לבעבור ואת נראיתי אליו לבחיר בך למשרת ולעד על אשר ראייתך ועל אשר ארך: 17 בהצילי אותך מן העם ומן הנזירים אשר אשלחך עתה אליהם: 18 לפפק את עיניהם למען ישבו מחשך לאור מיד החשפן אל האלהים וימצאו באמנותם כי את סליחת החטאיהם ואת הנחלה בתחום המקדשים: 19 על כן המלך אגרפס לא המריתי את המראה אשר ראייתך מן השמים: 20 כי אם קראתי ראשונה לשבי דמשק וירושלים ובכל ארץ יהודה וגס לנו ימים כי ינחו וישבו אל האלהים ויעשו מעשים ראויים לחשובה: 21 ובגנול הדבר הזה חפשו אתי היהודים במרקש ויבקשו להמרגני: 22 והאלים היה**

פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עומד ושם נכוון לי להשפט לא הרעתו ליהודים כאשר ידעת היטב נם אתה: 22 אם הרעתו ויש כי דבר משפט מות בלב אחש נפשי ממות ואם אין כי מאומה מכל אשר הם ענים כי איש לא יוכל להסנתרני אל ידם את הקיסר אני קורא לדני: 23 ווועץ פסחוטים עם יוועציו וווען אותו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך: 24 וויהי אחריהם וירדו המלך אגרפס וברניקה אל קסרוין לשאל לשולם פסחוט: 25 וויהי כי ארכו להם הימים שם וויספר פסחוט למלך את ריב פולוס לאמר ישפה איש אשר פיליכס הניחו אסור: 26 ובכהותיו בירושלים דברו אליו ראשי הכהנים וזקן היהודים על אדותיו ויבקשו ממוני להרץ משפטו: 27 ואען אותם כי אין מנהג הרים מרים למן איש לאבד בטרם יעמד הנשפן לכח שטני ווונן לו מקום להצתקן מן השטנה: 28 ולכון כאשר באו הנה ייחד חשתי ולא תחתה מהתי כי מחרת היום ישתי על כסא המשפט ואצוה להביא את האיש: 29 ויעמדו עליו שטני ולא הביאו עליו דבר רע מאשר הירתי חדר אתו: 30 רק היו להם דבריו ריבת לנגן על עבורה אלהים ועל מת אחד ישע שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי: 31 ותכבד בעיני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה לילכת ירושלים ולהשפט שם על אלה: 32 אבל פולוס שאל להניחו במשמר עד צאת משפטו מלפני אגוסטוס ואצוה לשמרו עד אשר אשלח אותו אל הקיסר: 33 ויאמר אגרפס אל פסחוט נם אני חפץ לשמע את האיש ויאמר מחר תשמענו: 34 וויהי מחרת כבօ אגרפס וברניקה בהודו גודול ויבאו אל אלם המשמעת המה ושורי האלף וננדי העיר ויצו פסחוט ויביאו את פולוס: 35 ויאמר פסחוט אגרפס המלך וכל האישים אשר אתם פה אתנו הנקם ראים את האיש אשר בעבורו פגענו כי כל המון היהודים נם בירושלים וنم מה ויצעקו כי איןו בדין שיחיה עוד: 36 ואני כאשר הכרתי כי לא עשה דבר לחיבתו והוא נם הוא קרא את אגוסטוס לדני יעוצז לשלוח אותו שמה: 37 אך אין לי לכתב עליו דבר נכוון לאדונינו ובבעבור ואת הביאתי לפניכם ובויתך לפניו המלך אגרפס למען יחקר וידעת מה כתוב: 38 כי לא יתכן בעני לשלוח אסיר מבל יהודה גם את עלילת הדברים אשר שמו לו:

בזורי ועד היום זהה עומד אני ומעד לפני קטן ונдол ואיני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה כי עתידות הנה להיות: ²³ כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא למקומות מן המתים להפץ אור בעם ובנוים: ²⁴ ויהי הוא מצדך כאות ויען פסוטם בקול נדול לאמר הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שנען: ²⁵ ואמר פולוס אני משבע פסוט האדריר כי אם דברי אמרת וטעם אכיע: ²⁶ כי המלך יודע את אלה ועל זאת נם בכתהון אני מדבר אליו יען אשר לאאמין כי נעלם ממנה דבר מן הדברים האלה כי לא בקרון זות נשתה זאת: ²⁷ המלך אגרפס המאמין אתה בנבאים ידעתי כיאמין אתה: ²⁸ ויאמר אגרפס אל פולוס עוד מעט ותיתנו לחיות נצרי: ²⁹ ויאמר פולוס אבקשה מלאחים אשר אם במעט ואם בחרבה לא אתה לבדך כי נם כל השמעים אוטי היו כמו זולתי המוסרות האלה: ³⁰ והוא בברבו הרבר הוה ייקם המלך והגנון וברניקה והישבים אתם: ³¹ ויסרו החדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר היה עליו חיב מיתה או מוסרות: ³² ויאמר אגרפס אל פסוט האיש הזה יוכל להפטר לילא קרא את הקיסר לדינו:

27 וכאשר גנמר הדין כי נ עבר באניה אל איטליה מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים אל שר המאה לנדור אנטטוס ושמו יולוס: ² ונדר אל אניה אדרמיטה נכנים לבוא על פנו חוף אסיה ונעבר הימה ויהי אנתנו ארסטרקוס מוקדון מן תסלוניקי: ³ ומחרת הגענו אל צידון ויוולוס עשה עם פולוס חסד וינה לולכת אל מידעיו להעוז בידם: ⁴ ונלך משם ונעבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לנדרנו: ⁵ ונעבר את הים אשר לפני קיליקיה ופמנופוליא ונבא אל מורה אשר בלקוא: ⁶ וימצא שם שר המאה אניה אלכסנדרית באה לאיטליה ויבערנו לחוכה: ⁷ וזה אניה הלה בכבdot ימים רבים להרבה להם יבשת: ²⁸ וירידו את האנק וימצאו ענק הים עשרים קומה ויעברו מעט וויסיפו להוריד את האנק וימצאו קומות חמיש עשרה: ²⁹ ויריאו פן יפנעו בשני הסלעים וישליכו מעלה אחריו האניה ארבעה עוגנים אל הים ויכספו לאור היום: ³⁰ והמלחים בקשו לברח מן האניה וירידו את העברה אל הים באמרים כי יש את נפשם לשלח עוגנים נם מראש האניה: ³¹ ויאמר פולוס

אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידו וירפאהו: 9 ואחריו המעשה הזה באו גם החלים الآחרים אשר באו וירפאו: 10 ויכבדנו כבוד גדול ובכלהתנו שם שפכו לנו די צרכנו: 11 ואחריו שלשה חדשים עברנו משם באניה אלכסנדרית אשר ישבה בא' בימי הסתו ואთ דגלה התחומים: 12 ונכון אל סרקוסא ונשב שם שלשה ימים: 13 משם סבנו ונכון אל רגין ובנש רוח דרוםית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיוויל: 14 ושם מצאנו אחים ויבקשו ממוני לשבת אותם שבעת מימים ובכון הילנו אל רומי: 15 וישמעו האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד לשוק אפיקס ועד לששת החנות וירא אחים פולוס ויהודה לאלהים וויהזק: 16 ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו: 17 ויהי אחרי שלשה ימים ויקרא פולוס אליו את הראש היהודי ויקלחו אליו ואמר אליהם אנשים אחים אף כי לא מעלתי מעל בעמנו ובחוקות אבותינו אסרוני בירושלים ומסרוני לידי הרומיים: 18 והם אחרי חקםอาท' אמרו לפטרני כי לא נמצא כי משפט מות: 19 והיהודים קמו כי ואננס לקרא את הקיסר לדנייך אין נפש לשטן את עמי בדבר: 20 ובכבוד זאת קראתי לכם לראתכם ולדבר עמכם כי בוגל תקות ישראלי אסור אני בכבול הזה: 21 ויאמרו אליו לא קבלנו על ארותיך אגרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הניד או דבר עלייך דבר רע: 22 אמנים חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת: 23 וישמו לו יום מועד ויבאו אליו רבים אל מלונו ויעד מותורת משה וממן הנביאים מבקר עד ערב: 24 וויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמינו: 25 ויחילו בדעתם ויסורו לכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדר לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לאמר: 26 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: 27 כי שמן לב העם הזה ואזנו כבדו ואת עיניו השע פן יראה בעינו ובازינו ישמע ולבבו בein ובש ורפהתו: 28 לבן דעו כי לויום נשלחה השועת אליהם ומה ישמעו: 29 ויהי בדברו זאת הלו מאות היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו: 30 ופולוס ישב אל שר המאה ואל אנשי הצבא לא אמר אם אלה לא ישבו אנתו באניה לא הוכלו את להוציא: 32 ויקցנו אנשי הצבא את חבל העברה ויתונוה לנפול: 33 והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חיכתם צמים ולא טעםת מואמה: 34 על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם כי איש איש מכם לא יפל משערת ראשו ארץ: 35 הוא דבר את הדברים האלה והוא לך את הלחס ווודה לאלהים לפני כלם וובצע ויחיל לאכל: 36 ויאמץ לב כלם ווטעמו אכל נם המה: 37 ואנחנו כל נפש אשר באניה מאותם ושביעים ושש: 38 ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה ויטלו את הצהה אל הים: 39 הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כמפרץ וחוף לו ווועצו לנגן אלו את האניה אם יוכלו: 40 וינדרו את העוניים ויעובם לים ויתירו נם את מיתרי המהנין וירשו מפרש התאן אל פנ' הרוח ויקשו לבא אל החוף: 41 ויפגעו במקום אשר הים משני עבריו ותפרק בו האניה ותעמד ראהש לא יניע ואחרוריה נשברו משאון הנלים: 42 ותהי עצת אנשי הצבא להמית את האסירים פן ישחה איש מהם וימלט: 43 ושר המאה חפץ להציל את פולוס וינה את עצם ויאמר מי ידע לשחות ירד ויעבר ליבשה בראשנה והנשארים אלה על קרשים ואלה על שברי האניה: 44 ויהי כן וימלטו כלם אל היבשה:

28 וכאשר נמלטו נודע לנו כי שם האי מליטי: 2 והנקרים לא המיעטו חסדים עמנוי כי בערו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הנש הירוד ומפני החק: 3 ופולוס אסף לו ערמות קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפהה ויאחז בידו: 4 ויראו הנקרים את החיה תלויה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים: 5 והוא נער את החיה מעל ידו אל גור האש ולא הרעה לו מואמה: 6 והם הוחילו אשר יצבה גנפו או אשר יפל מטה התרם ויחילו עד בוש ותנה לא קrhoו כל אסון ויהפך לבם ויאמרו כי אלהים הוא: 7 ובסבירו המקום ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושם פובליוס הוא הביא אתנו לביתו ויכלכל אתנו בטובו שלשת ימים: 8 ואבוי פובליוס מוטל למשכב בקדחת ובמחלה המעים ויבא

שנתים ימים בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל הכאים
אליו: ויראה את מלכות האלים וילמד את דרכי
ישוע המשיח אדניינו בכל בטחון לבו ואין מנע:

אל-הַרְוָמִים

נתنم האלים לטמאה בהאות לבם לנבל נויריותם איש את רעהו : 25 אשר המירו אתם האלים בכוב ויכבדו ויעבדו את הברית תחת בראש המברך לעולמים אמן : כי נישם החליפו את התשמיש כדרכו בשלא כדרכו : 26 בעבור ואת נתنم האלים לתאות בושה (aiōn g165) 27 וכן גם הזכרים עזבו את תשמיש האשא כדרך ויחמו זה בזיה בתשוקתם ויעשו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משובחם הרואו להם בעזם נופם : 28 וכאשר מסו להשין האלים בדרעת נתنم האלים ביד רעה נמאסה לעשות את אשר לא יתכן : 29 וירב בקרבם כל חמס נזות ורשות בצע ואון וימלאו קאה ורצח ומריבה וגימה ותהפקות : 30 הילci רכילה ומולשנים שני אליהם ומרמה ותהפקות : 31 נבערים מדעת ובנדים אוכרים נטרי שנאה אבותם : 32 יודעים מהם את משפט האלים כי עשי ולא רחמים : 33 אלה בני מותם ולא בלבד שייעשו את אלה כי נם רצתה נפשם בעשיהם :

2 **לכן אין לך** התנצלות אתה בן אדם הדרן תהיה מי שתהיה כי במה שתדרין את חברך תחיב את נפשך באשר אתה הדרן תעשה כמעשיהם : 2 וידענו כי משפט האלים כפי האמת על עשי אלה : 3 ואתה בן אדם הדרן את אשר פעלן אלה ועשה כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלים : 4 או התבעו לעתרת טבו ולחלמו ולארך רוחו ולא ת התבונן כי טובת האלים תדריך אתך לתשובה : 5 ובקשי לבבך הממאן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלים ועת הגנות צדקה משפטו : 6 אשר ישלם לאיש כמעשיהם : 7 **למתמידים בעשות הטוב** ומבקשים את הכבוד והדרדר ואת אשר איננו עבד יtan את חייו העולמיים : 8 (aiōnios g166) ועל בני המרי ואשר לא יশמעו לאמת כי אם לעוליה שמעו חרון אף וחתמה : 9 צרה ומצוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על הינו : 10 וכבוד והדרר ושלום לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן גם לינו : 11 כי אין משא פנים עם האלים : 12 כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה נם בבלוי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה נם על פי התורה ישפטו : 13 כי לא שמי התורה צדיקים לפני האלים כי אם עשי התורה הם יצדקו : 14 כי הנויים עופ וחולך על ארבע ורמש הארץ : 24 על כן נם

1 פולוס עבד ישוע המשיח מקרה להיות שליח ונבדל לבשורה אליהם : 2 אשר הבטיחה מלפניהם ביד נבייאו בכתב היד : 3 על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפ' הבשר : 4 אשר הוכן לבן האלים בנכורה לפ' רוח הקדשה בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדניינו : 5 אשר בידיו קבלנו חן ושליחות להקים משמעת האמונה בכל הנויים למען שמו : 6 אשר בתוכם הנכם נם אתם קרואי ישוע המשיח : 7 לכל אשר ברומי יידידי אליהם וקרואים להיות קדושים חסד ושלום لكم מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח : 8 בראשונה אורדה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל העולם : 9 כי האלים אשר עבד אותו ברוחו בברשות בנו לעדר לי כי תמיד אני מזקיר אתכם : 10 בהעתידי בתפלותי בכל עת למען אשר רך הפעם אצלייך ברצונם אליהם לבוא אליהם : 11 כי נספה נספה לראותכם ולהליך לכם אי זו מתח רוח למען תחזוקי : 12 והוא להתנחים עמכם וזה בזיה באמונה אשר לכם גם לי : 13 ולא אחד מכם אחוי כי פעמים רבות שמתו על לבי לבוא אליהם אך נמנע ממנה עד הנה למען נמצא פרי נם בכם כמו ביתר הנויים : 14 מחייב אני לויינום גם ללויעם לחכמים וגם לפתאים : 15 **לכן נדבני לבי להשמע את הבשורה נם אתכם אשר ברומי :** 16 כי איני בוש מברשות המשיח באשר נבורה אליהם היא לחשעת כל המאמין להודי בראשונה וכן גם לינו : 17 כי תגלה בה צדקה אליהם מאמונה אל אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יהיה : 18 כי נגלה חרון אליהם מן השמיים על כל רשותם בני אדם וועליהם אשר יעמדו את האמת בעולה : 19 יען אשר דעת האלים נלויה בקרבם כי האלים הורדים אורה : 20 כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה לבളוי היהות להם להתנצל : 21 יען בדרותם את האלים לא כבדו אליהם ונם לא הדרו לו כי אם הילכו אחריו ההבל במעוצותיהם ויחשך לכם הנבער : 22 ובאמרים חכמים אנחנו היו לכיסילים : 23 וימירו את כבוד האלים אשר איננו נספד בדמויות צלים אדם הנפסד צלים כל עופ וחולך על ארבע ורמש הארץ : 24 על כן נם

היש לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי נס הידודים נס הינו כולם הם חטא החטא: ¹⁰ ככתוב אין צדיק אין נס אחד: ¹¹ אין משכיל אין רеш את אליהם: ¹² הכל סר יחרדו נאלחו אין עשה טוב אין נס אחד: ¹³ כבר פתחנו גורנו לשותם יתליקון חמות עכשוב תחת שפטינו: ¹⁴ אשר אלה פיהם מלא ומרות: ¹⁵ רגליהם ימהרו לשפוך דם: ¹⁶ שד ושבר בمسئולותם: ¹⁷ ודרך שלום לא ידעו: ¹⁸ אין לחד אליהם לננד עינויים: ¹⁹ ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יסכל כל פה והיה כל העולם מחייב לבני אלהים: ²⁰ יען אשר ממעשי התורה לא יצדק לפני כלبشر כי על ידי התורה דעת החטא: ²¹ ועתה בכל התורה צדקה אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנביאים: ²² והוא צדקה אלהים באמונה ישוע המשיח והנביאים: ²³ כי כל וועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל: ²⁴ כי כלם חטא וחסרי כבוד אלהים המה: ²⁵ ונצדקו חנוך בחסרו על ידי הפלות אשר היה במשיח ישוע: ²⁶ אשרשמו האלים לפניו לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות אתצדקו אחרי אשר העביר את החטאיהם שנעו לפנים בעת חמלת אלהים: ²⁷ להראות אתצדקו בעת זאת להיווט צדיק ומצדיק את בן אמונה ישוע: ²⁸ ועתה היא התחלה הלא נשbetaה ועל ידי תורה מה העל ידי תורה המעשים לא כי על ידי תורה האמונה: ²⁹ או נחשב כי באמונה יצדך האדם בבל' מעשי תורה: ³⁰ או האלים רק אלהי היהודים הלא אם אלהי הגויים אכן נס אלהי הגויים הוא: ³¹ כי אחד האלים המצדיק את המולים מtopic האמונה ואת הערלים על ידי האמונה: ³² ועתה המבטליםanganנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מוקמים אנחנו את התורה:

4 ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפני הבשר: ² כי אם נצדך אברהם מtopic המעשים לו התחלה אך לא לפני האלים: ³ כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשנה לו צדקה: ⁴ הנה הפעל לא יחשב לו שכחו על פי החסד כי אם על פי החוב: ⁵ אבל לאשר איננו פועל כי אם מאמין בצדיק את הרשות אמונהתו תחשב לו צדקה: ⁶ כאשר נס דוד מאשר את האדם אשר האלים יחשב לו צדקה بلا מעשים

אשר אין להם תורה בעשיהם כדברי התורה מלאיהם נס באין תורה הם תורה לנפשם: ¹⁵ בהראות מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומחשובות בקרובם מוחיבות זאת זאת או נס מזוכות: ¹⁶ ביום אשר ישפט האלים את כל تعملות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו: ¹⁷ הנה אתה נקרא בשם היהודי ונשענת על התורה והתחלה באלהים: ¹⁸ וירעת הראוי ובחוותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע: ¹⁹ ובתחת בנפשך להיות מוליך העורדים ואור להלכים בחשך: ²⁰ מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים ויש לך צורתה המרע והאמת בתורה: ²¹ ואתה אשר תורה אחרים את نفسך לא תורה אמרת לא תנגב והנק נגב: ²² אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקץ את האלים ותתנו גול את הקדש: ²³ תתחלה בתורה ותגבל את האלים בעברך את התורה: ²⁴ כי שם האלים בגולכם מחל בנים כאשר כתוב: ²⁵ הנה המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה או מילתק היה לך לערלה: ²⁶ לכן אם ישמר הערל את משפטו התורה הלא תחשב לו ערלו למלילה: ²⁷ והערל מלדה המקיים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת את התורה: ²⁸ כי לא הנרא מהו זיין הוא היהודי ולא הנרא מהו זיין בשיר היא המילה: ²⁹ כי אם אשר בפנים הוא היהודי ומיללה היא אשר בלב וכי הרוח ולא וכי הכתב אשר לא מבני אדם תחולתו כי אם מאת האלים:

3 ועתה מה הוא יתרכז היהודי ומה היא תועלת המילה: ² הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי האלים: ³ כי מה הוא אם מקצתם לא אמינו היבטל חסרון אמוןתם את אמונה אלהים: ⁴ חלילה אבל ידי האל הוא הנאמן וכל האדם כוב ככתוב למען הצדקה בדרכך חוכה בשפטך: ⁵ ואם עולתנו תרומות את צדקה האלים מה נאמר ה כי יש עלם באלים המשלה חרון אףו לפי דרך בני אדם אגסי מדבר: ⁶ חלילה שאם כן איך ישפט האלים את העולם: ⁷ כי אם על ידי כובי תרבה ותפרץ אמת אלהים לתחולתו למה זה אני אשפט עוד כחותא: ⁸ ולא נשאה לדבר מחרפינו ומקצת מזciאי דביה עליינו לאמר הנה אמרים נעשה הרע למן יצא הטוב אשר דין יבא עליהם בצדך: ⁹ ועתה מה הוא

באמרו: 7 אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: 8 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון: 9 ועהה האשור הזה העל המילה הוא אם נם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשה אמונהו לצדקה: 10 ואין נחשה לו אם בהיותו מוחל או בעודנו עRELHNן לא בהיותו מוחל כי אם בערלהתו: 11 ואות המילה קיבל לחותם צדקה האמונה אשר היה לה בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם מחשב הצדקה: 12 ולהיות לאב נם למלים אך לא אשר נם נמלים בלבד כי אם הלכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בערלהתו: 13 כי לא על ידי תורה באה הבהיר לאברהם ולזרע להיוות ירש העולם כי אם על ידי צדקה האמונה: 14 כי אלו לבני התורה הורשה האמונה לירק תורה והבהיר בטללה: 15 כי תורה מביאה צדקה כי באשר אין תורה נם אין שם עברה: 16 על כן מתווך אמונה למען לפי חסד לבדם כי נם לבני אמונה אברהם אשר הוא אב לכלנו: 17 כתוב כי אב המון נוים נתתיק והוא האמיין בהביט אל אל המהיה את המזים והקוראת את אשר לא היה כמו היה: 18 באשר אין תקוה קוה ויאמן למען אשר היה לאב המון נוים כמו שנאמד כה יהוה ורעד: 19 ולא רפחה אמונהו ולא התבונן אל גופו שכבר נפוג בהיוות בן מאת שנה ואל בלוט רחם שרה: 20 ולא חלק ליבו בהביטה האלהים כחסר האמונה כי אם התזוק באמונהו ויתן כבוד לאלהים: 21 וירע בלבב שלם כי את אשר הביטה נם יכול לעשותו: 22 על כן נחשה לו לצדקה: 23 ולא בלבד למען כתובה זאת שנחשה לו: 24 כי אם נם למוננו אשר עתירה להחשב לנו המאמינים במי שהעיר את ישוע אדניינו מן המותם: 25 אשר נמסר בעבור פשעינו ונור לבבור צדקי:

(aiōnios g166)

6 אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען יתרה החסד: 2 חיללה לנו כי מתנו לחטא ואיך נסיף להיוות בו: 3 או האינכם ידעים כי כלנו הנטבלים למשיח ישוע למותנו נטבלנו: 4 לכן נקרנו אותו בטבילה למותו למען כאשר נער המשיח מן המותם בכבוד האב כן נתהלך נם אנחנו בחיים מוחדרים: 5 כי אם נדבקנו בדמיון מותו

5 לכן אחרי נדבקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדרניינו ישוע המשיח: 2 אשר בידיו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמידים בו ונתהיל בתקות כבוד האלהים: 3 ולא זאת בלבד כי אף נתהיל בצרות יعن אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות: 4 והסבלנות לידי עמידה בנסיך והעמידה בנסיך לידי תקוה: 5 והתקוה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבה

בעל פטרורה היא מן התורה ואני נאפת בהיותה לאיש אחר: 4 לכן אהי הומם גם אתם ל תורה בנות המשיח להיותכם לאחר אשר נעור מן המתים למען נעשה פרי לאלהים: 5 כי בעת הדעתו בברית תשומות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעולות באברינו לעשות פרי למות: 6 אבל עתה נפערנו מן התורה כי מותנו לאשר הינו אסורים בו למען נعبد מעתה לפני התחרשות הרוח ולא לפֵי ישן הכתוב: 7 אם כן מה נאמר כי התורה חטא היא חילילה אלא לא ידעת את החטא בalthי על ידי התורה כי לא הינו יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמד: 8 וימצא החטא סבה לו במצוה לעודר בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מות הוא: 9 ואנו דוחית מלחנים ללא תורה וכאשר באה המצויה וחוי החטא: 10 ואני מתי והמצויה אשר נתנה לחים הוא נמצאה לי למות: 11 כי מצא החטא סבה במצוות להחטאות את וירגני על ידה: 12 ובכן התורה היא קדושה והמצויה קדושה ישרה וטובה: 13 כי ידעים אנחנו שה תורה היא רוחנית ואני של בשר ונכרת תחת יד החטא: 14 כי את אשר אני פעל לא ידעת כי אני עשה את אשר אני רצח בוכי אם אשר שנאי או אני עשה: 15 ובעשהתי את אשר לא רציתי בו הני מודה בזאת כי התורה טובה היא: 16 וכי ידעת עוד הפעל אותו כי אם החטא הישב ב: 17 וכי ידעת אשר בבי בברשי לא ישב טוב הן הרצון יש עמידי אבל עשות הטוב לא מצאת: 18 כי איןני עשה הטובה אשר אני רצח בוכי אם הרע אשר איןני רצח בוכו או אותו אני עשה: 19 ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אני הפעל כי החטא הישב בקרבי: 20 ובכן מצא אני כי זה החוק אני רצח לעשות הטוב ודרכ בירע: 22 כי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אלהים: 23 אך ראה אני באברי חוק אחר הלחם לחך שליל ווילכני שבי ל תורה החטא אשר באברי: 24 אויל לי האדם העני מי צילני מונך המות הזה: 25 אודה לאלהים בישוע המשיח אדניינו:] (Romans 7:26) לכן בשכלו הני עבר ל תורה האלהים ובבשרי אני עבר ל תורה החטא:]

אכן גם נהיה דבוקים לתחיותו: 6 כאשר ידעים אנחנו כי נצלב אותו האדם והישן אשר בנו למען הבטול גוית החטא לבתוי היותנו עוד עברדים לחטא: 7 כי אשר מות הוא נקה מן החטא: 8 והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם יידענו כי המשיח אחריו אשר נעור מן המתים למען ימות עוד והמות לא ישפט בו עוד: 10 כי אשר מות מות לחטא פעם אחת ואשר חי הוא לאלהים: 11 וכן גם אתם אשר חשבו אתכם מותים לחטא וחיים לאלהים במשיח יושע אדניינו: 12 אם כן אפוא אל תמלך החטא בונופכם אשר ימות לננות אחריה בתאותיו: 13 נם אל תכינו את אבריכם להיות כלוי על לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיהם מעם המתים ואבריכם כל זדקה לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בכם יען אינכם תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד: 15 ועתה מה הנחטא יען איננו תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד חילילה: 16 חלא ידעתם כי לאשר תנתנו את נפשכם להיות עבדיו לסור למשמעתו הן עברדים אתם לאשר תשמעו לו אם לחטא אליו מות אם למשמעת אליו זדקה: 17 אבל תודת לאלהים כי היותם עבדי החטא ואחר שמעתם בכל לבכם אל תוכנות הלקח אשר נמסרתם לו: 18 שהדרתם מידי החטא لكن השתעבדתם לזרקה: 19 כדרך בני אדם אני מדבר מפני רפיון בשרכם כי כאשר לפנים הכננות את אבריכם לעברות החטא והרשע להרשיע כן עתה הכננו את אבריכם לעבודת הצדקה להתקדש: 20 כי בעת היוכנסם עבדי החטא חפשים היותם מן הזרקה: 21 ומה אפוא הפה ש היה לכם או מן המעשים אשר עתה תבשו מהם כי אחריהם המות: 22 אכן עתה בהיותכם משבחרדים מידי החטא ומשעבדים לאלהים יש לכם פריכם לחקשה ואחריות חי עולם: (aiōnios g166) 23 כי שכר החטא הוא המות ומנתן חסד אלהים היא חי העולם במשיח יושע אדניינו:

(aiōnios g166)

7 או הלא ידעתם אחי ולידעי התורה אני מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו: 2 כי אשה בעלה בעל קשורה היא באישה כפי התורה בהיו ובמוות הבעל פטרורה היא מותורת בעל: 3 והנה אם מותה לאיש אחר בהיו בעלה נאפת יקרא לה אבל אחריו מות

8 על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתhalbכים בלא כבשר כי אם לפि הרוח: 2 כי תורה רוח החיים במשיח ישוע שחררה את מותה החטא והמוות: 3 כי מה שלא יכולת התורה לעשות הנחלה על יד הבשר עשה האלים בשלוחו את בן בזואר בשר החטא וב术后 החטא וירושע את החטא בבשר: 4 למען תמלא חקת התורה בנו המתhalbכים בלא כבשר כי אם לפि הרוח: 5 כי אשר המה לבשר בענייני הבשר ישבו ואשר לרוח בענייני הרוח ייחשוב: 6 כי מוחשבת הבשר היא המות ומוחשבת הרוח היא החיים והשלום: 7 יען מוחשבת הבשר רק שנאת אליהם היא באשר לא תשתעך לتورת האלים ואף אינה יכולה: 8 ואשר המה בכשר לא יוכל להוות רצויים לאלים: 9 ואתם אינכם בכשר כי אם ברוחם אמנים רוח האלים שכן בקרובכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו של: 10 ואם המשיח בקרובכם או הונף מות הוא בדבר החטא ותרוח חיים הוא בדבר הצדקה: 11 ואם ישכן בקרובכם רוח המעיר את ישוע מן המותים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים נם את נזונותיכם המותות יחיה על ידיו רוחו השכן בקרובכם: 12 لكن אחי חיכים אנחנו לא לבשר לחיות לפि הבשר: 13 כי אם חחיו לפि הבשר מות מתהון ואם על ידיו הרוח תמושתתו את מעלי הבשר חייה תחיו: 14 כי כל אשר רוח אליהם יונגן בני אליהם המה: 15 כי לא קבלתם רוח עבדות לשוב לירא כי אם קבלתם רוח משפט בניים אשר בך קראים אנחנו אבא אבינו: 16 והרוח ההורא מעיד ברוחנו כי בני אליהם אנחנו: 17 ואם בנים אנחנו נסירשים נהייה ורשי אליהם ותחריו המשיח בירשה אם אמנים נתענה אותו למען נם אותו נכבד: 18 כי אהש אשר עניוי חומן זהה אינם שוקלים נגנוד חכבוד העיד להנלות עליינו: 19 כי הבריאה תערג ועיניה תלויות להתגלות בני אליהם: 20 כי נכבה הבריאה להבל לא מרצוננה כי אם למען חכbast אתה אליו תקו: 21 אשר הבריאה נם היא תשחרר מעבדות הכליאן אל חירות כבוד בני האלים: 22 כי ידענו אשר הבריאה כליה יחד תנאה ותחליל עד הנה: 23 ולא זאת בלבד כי נם אנחנו אף אם יש לנו בכורי הרוחナンח בנפשנו ונכח למשפט הבנים פדות נויהנו: 24 כי נשענו בתקווה אך התקווה הנראת לעינים איננה תקווה כי איך ייחל איש לדבר אשר

9 אמת אני מדבר במשיח ולא אשוף ודעתי מעידה לי ברוח הקדש: 2 כי נדול עצבוני ואני קען לדאכון לבי: 3 כי מי יתן הויי אני מוחרם מן המשיח بعد אדי שاري ובשרי: 4 אשר הם בני ישראל ויש להם משפט הבנים והכבוד והבריות ומתן התורה והעובדת וההבטחות: 5 ולهم האבות ואשר מהם יצא המשיח לפִי בשור אשר הוא אל על הכל מברך לעולמים אמן: 6 (אמ' g165) אבל לא כאלו נפל דבר אליהם ארצתם כי לא כל אשר הם מישראל נם ישראל המה: 7 ולא על הווים זרע אברהם כלם בנים הם כי ביצק יקרא לך זרע: 8 כלומר לא בני البشر המה בני האלים כי אם בני ההבטחה הם הנחשים לזרע: 9 כי דבר הבטחה הוא מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן: 10 ולא זאת בלבד כי כן היה נם

אלhim לא נכנעו: 4 כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: 5 כי משה כתוב על דבר הצדקה מותן התורה אשר יעשה אתם האדם וחוי בהם: 6 והצדקה אשר מותוק האמונה כה אמרת אל אמר בלבך מי עלה השמיימה הלא זאת היא להוריד את המשיח: 7 או מי ירד לתחום זאת היא להעלות את המשיח מן המותים: 8 אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפרק ובלבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מברחים: 9 כי אם תודה בפרק אשר ישוע הוא האדון והאמין בלבך אשר האלים העירו מן המותם אז תושע: 10 כי בלבבו אמין האדם והיתה לו לצדקה ובפניה יודה והיתה לו לשועה: 11 כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש: 12 ואין הבדל בזה בין היהודי לינוי כי ארון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראי: 13 כי כל אשר יקרה בשם יהוה מלט: 14 ועתה איך יקראו אל אשר לא האמין בו ואיך אמרנו באשר לא שמעו את שמו ואיך ישמעו באין מnid: 15 וアイיך יגידו אם אינם שלוחים ככתוב מה נאו רגלי מבשר שלום מבשר טוב: 16 אך לא כלם שמעו לקול הבשורה כי ישעינו אמר יהוה מי האמין לשמעינו: 17 لكن האמונה באה מותוק השמועה והשמעה על ידי דבר אלhim: 18 ואמר הci לא שמעו אמנים בכל הארץ יצא קום ובקצתה תבל מליהם: 19 ואמר הci ישראל לא ידע הנה כבר משה אמר אני אקניאכם ולא עם בניי נבל אכעיסכם: 20 וישעינו מלוא לבו לאמר נמצאי ללא בקשי נדרשתי ללו שאלות: 21 וועל ישראל הוא אמר פרשטי ידי כל היום אל עם סורר ומרה:

11 ובכן אמר אני הci זנה האלים את עמו חיללה כי נסאנכי בין ישראל מודע אברהם למתה בניינו: 2 לא זנה האלים את עמו אשר ידעו מוקדם או הלא תדעו את אשר הכתוב אמר באלו הio כאשר קרא אל האלים על ישראל לאמר: 3 יהוה את נביאך הרגנו ואת מזחתיך הרסו ואותר אני לבדי ובקשו את נפשי: 4 אבל מה ענה אותו מענה אלהים השארתו לי שבעת אלפיים איש אשר לא כרע לבעל: 5 וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירות החסד: 6 ואם היהת זאת על ידי החסד לא היהת מותוק המעשים כי לולי כן החסד אינו עוד חסד ידעו ובקשו להקים את צדקהם ובעברו ואת לצדקה

ברבקה בהיותה הרה לאחד ליצחק אבינו: 22 כי בטרם ילדו בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת האלים כפי בחירותו לא מותוק מעשים כי אם כרצונו הקרא: 12 נאמר לה כי رب יעבד צער: 13 ככתוב ואהבת את יעקב ואת עשו שנאתי: 14 אם כן מה אמר הci יש על האלים חיללה: 15 כי למשה אמר וחנתי את אשר אהן ורhamתי את אשר ארחם: 16 ועל כן אין הדבר לא ביד הרציה ולא ביד הרציך כי אם ביד האלים המרחים: 17 כי כן הכתוב אמר לפרעה בעבר זאת העמדתיך בעבר הראתק את כחיו ולמען ספר שמי בכל הארץ: 18 ויוצא מזה כי את אשר יחפץ יתנו ואת אשר יחפץ יקשחו: 19 וכי תאמר אליו מדויע יוכיה עוד ננד רצונו מי יחויב: 20 אמנם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלים היא אמר יציר ליצר לו למה ככה שניתני: 21 אם אין רשות לייצר על החמד לעשות מгалם אחד כל אחד לכבוד ואחד לקלון: 22 ומה אפוא אם האלים החפץ להראות זעמו ולהודיע נבורתו נשא בכל ארך רוחו את כל הζעם הנכונים לאבדון: 23 להודיע נם את עשר כבודו על כל הcheinיה אשר יעדם לכבוד: 24 והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הנויים: 25 בדבריו בהושע אקרא לא עמי עמי ולא רחמה רחמה: 26 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 27 וישעינו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר צדקה: 28 כי כליה ונחרצת אדרני עשה בקרוב הארץ: 29 וכאשר אמר ישעינו לפנים לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסודם הינו לעמרא דמיינו: 30 ועתה מה נאמר הנויים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השינו את הצדקה הio הצדקה אשר מותוק האמונה: 31 וישראל בבקשו אחרי תורה צדקה לזרות הצדקה לא הניע: 32 ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם מעשים כי התנפנו באבן נnf: 33 ככתוב הני יסד בציון אבן נnf וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

10 אהי חפץ ללבבי ותפלתי לאלhim بعد ישראל אשר יושעו: 2 כי מעד אני עליהם שיש להם קנאה לאלhim אך לא בראות: 3 כי את צדקה אלhim לא ידעו ובקשו להקים את צדקהם ובעברו ואת לצדקה

האללים הסגירות את כלם ביד המרי למען ייחן את כלם: 33 מה ענק עשר חכמתם אליהם ועשר דעתם מושפטיהם יחקר ודרכו מימציא: 34 כי מכך את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 35 או מי הקדימו וישלם לו: 36 הלא הכל ממנה והכל בו והכל אליו אשר לו הכבור לעולמים אמן:

(א) (165 ג ו)

12 ועתה הנה מזהיר אתכם אמי ברכמי אלהים אשר תשים את ניווטיכם קרבן חוי וקדוש ונרצה לאלהים והיתה זאת עבודתכם השכלית: 2 ואל תשטו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחדר דעתכם למען תבחןם לדרעת מה הוא רצון האלים הטוב והחמד והשלם: 3 כי על פי היחס הנתן לי אמר אני לכל איש ואיש מכם לבתי רום לבבו למעלה מן הראו כי אם יהי צניע במחשבותיו כפי מרת האמונה אשר חלק לו האלים: 4 כי כאשר נזוק אחד יש לנו אברים הרבה ואין פעולה אחרת לכל האברים: 5 כי אנחנו הברים גוף אחד במושיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא: 6 ריש לנו מתחנות שנות כפי היחס הנתן לנו אם נבואה תהיו כפי מרת האמונה: 7 ואם לאיש שימוש יعمل בשימוש ואם מורה בהוראה: 8 ואם מוכיה בתוכחה הנוטן יעשה בתם לבב והמניג בשקייה והגמל חסד בסבר פנים יפות: 9 האהבה תהיה בלי חנפה שנאו את הארץ ודבקו בטוב: 10 באהבת אחיהם הראו חבה וither וביבוד הקדימו איש את רעה: 11 שקדו ואל תעצלו התחלבו ברוח עבדו את האדון: 12 שמחו בתוחלת סבלו בצרה שקדו על החפלה: 13 השתתפו בצריכי הקדושים רדרפו הנסטה ארחים: 14 ברכו את רדפיכם ברכו ואל תקללו: 15 שמחו עם השמחים ובכו עם הבכימים: 16 לב אחד יהי לכלכם אל ההלכו בנדלות כי אם התנהנו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם: 17 אל תשלמו לאיש רעה החת רעה ודרשו הטוב בעינו כל אדם: 18 אם תוכלו ככל אשר תמצא ידכם היו בשלום עם כל אדם: 19 אל תקמו נקם יידי כי אם תננו מקום לרינו כי כתוב לי נקם ושלם אמר יהוה: 20 לנום רעב שאנק האיכלו לחם ואם צמא השקחו מים כי נחלים אתה חתה על ראשו: 21 אל נא יכברך הרע כבוש אתה את הארץ בטוב:

כן המעשים ייחדלו להיות מעשה: 2 ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבקרים הם השני והנשאים המשמעו לבבם: 8 כתוב נתן להם האלים רוח תרומה עיניהם לא לראות ואוניהם לא לשמע עד היום הזה: 9 וודוד הוא אמר יהי שלחן לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם: 10 תחשכה עניות מראות ומתניתם תמיד המעד: 11 ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשע יצאה הושעה לנויים למען הנקאים: 12 ואם פשע עשר העולם וחסרון עשר הגוים מלאם על אחת כמה וכמה: 13 כי אליכם הגוים אני מדבר וכפי אשר שליח הגוים אני את שרוטי אפאר: 14 לו אוכל להקניא את בשרי ולהושיע מקצתם: 15 כי אם נעלם רצוי לעולם מה אפוא תהיה אספתם הללו חיים מן המתים: 16 ואם התרומה קדרש כן נס העסה ואם השרש קדרש כן נס הענפים: 17 וכי נקפו מקצת הענפים ואתה זית העיר הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית ולדשנו: 18 אל תחפאר על הענפים ואם תחפאר רע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אווך: 19 וכי האמר הלא נקפו הענפים למען ארכוב אני: 20 כן הוא הנמה נקפו על אשר לא האמינו ואתה הנך קים על ידי האמונה אל התנה כי אם ירא: 21 כי אלהים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אויל לא יהוס נס עלייך: 22 שכן ראה נא טובת אליהם ועמו זעמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמד בטובתו ואם אין כי עתה נס אתה תנדרע: 23 וגם המה אם לא יעמדו במרים ורכבו כי יכול האלים לשוב להריכים: 24 כי אם אתה נגנית מעת אשר הוא בטבע זית עיר והרכבת שלא בטבע בית טוב אלה היצאים ממנה על אחת כמה וכמה שירכבו ביתם שליהם: 25 כי לא אחד נכם אדו את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי טמאות הלב למקצת נהיה לישראל עד כי יכנס מלא הגוים: 26 ובכן כל ישראל יושע ככתב ובא לציון נואל וישיב פשע מיעקב: 27 ואני זאת בריתו אתם בהסורי חטאתם: 28 הן לפי הבשורה שנואים הם למענכם אך לפי הבחירה חביכים הם למען האבות: 29 כי לא יניהם האלים על מתחנותיו ועל קרייתא: 30 כי כאשר נס מלחמים ממרים היו היותם את פי אלהים ועתה הותנהם במרים של אלה: 31 כן נס אלה עתה ממרים היו למען על ידי הניתנים נס הם יתנו: 32 כי

13 כל נפש חכגע לנדרת הרשות כי אין רשות כי אם מאת האלים והרשות הנמצאות על יד אללים נתנו: 2 לכן כל המתקומות לרשות מרד הוא בצווי האלים והמרדים ישאו את דין: 3 כי השליטים אינם לפחותם הטעים כי אם להרים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבך ממנה: 4 כי משמשת אליהם היא לטוב לך אך אם הרע עשה ירא כי לא להנמ נגרת הרב היא כי משמשת אליהם היא נקמת בקצף מכל עשה הרע: 5 על כן עליינו להכנע לא בלבד בעבור הקצף כי אם בעבור דעת חותנו: 6 כי לואת אף משלמים אתם את המש כי משרתי אליהם מהה השקדים על זאת: 7 לכן תננו לכל איש כחוותכם הנם לאשר לו המש המכוס לאשר לו המכוס והמורא לאשר לו המורא והכבד לאשר לו הכבוד: 8 ואל תהיו חיבים לאיש דבר זולתי אהבת איש רעה כי אהבת את חברו קים את התורה: 9 כי מצות לא תנאך לא תרצה לא תנגב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד ככל כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך: 10 אהבת לא תרע לרע על כן אהבה קיים התורה כליה: 11 וכזאת עשו מודעתכם את הזמן כי כבר הניעה השעה להקץן מן השנה כי ישועתנו קרויה עתה מהוים אשר באננו להאמין: 12 הלילה חלף והוים קרב לנו נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כל נשק האור: 13 וכמו ביום נתהלה בצדניות לא בזולות ובשכرون ולא בבעילות ועשות זמה ולא במריבה וקנא: 14 כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאוו לבשרכם אך לא להנביר החאות:

חטא הוא:

15 ועלינו החקוקים לשאת חלשות הכהלים ואל נבקש הנאת עצמוני: 2 כי כל אחד ממוני יבקש הנאת חברו לטוב לו למען וניה: 3 כי נס המשיח לא בקש הנאת עצמוני אלא אשר לא יכול אל ידין את חברה חרפות חרופיך נפלו עלי: 4 כי כל אשר נכתב מלפנים למדנו נכתב למען תהיה לנו תקווה בסבלנות ובתנומות הכתובים: 5 ואלחי הסבלנות והתנומה הוא יתן לכם לחיות כלכם לב אחד על פי המשיח ישוע: 6 אשר תכבדו בנפש אחת ובפה אחד את האלים אבוי אדניינו ישוע המשיח: 7 על כן תקבלו איש את אחוי כאשר הוא אבל כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אבל לאדון

14 ואת החלוש באמונה אותו קיבלו ולא לדין את המוחבות: 2 יש מאמיין כי נכוון לאכל כל דבר והחלוש יאכל רק את הירק: 3 האכל אל יבו את אשר לא יאכל ואשר לא יכול אל ידין את האכל כי קיבל את האלים: 4 מי אתה כי תדין את עבד האחר הן לאדניינו הווא קום או יפל אבל יוקם כי כל האלים להקימו: 5 יש מבדיל בין יום ויש אשר כל הימים שווים בעינוי ויהי כל איש נכוון בדעתו: 6 השמר את היום לאדון שמר אתו ואשר איננו שמר את היום לאדון אינו שמר האכל לאדון

אתו בהעדר בעדי אל האללים: 31 למן אשר א נצץ מהסודרים בארץ יהודה ווירב על הקדושים שנושו לשם ירושלים: 32 ואשר אבא אליכם במשחה ברצון אליהם ואנפש עמכם: 33 ואליהם השלום עם כלכם אמן:

16 והנני מזכיר לכם לטוב את פובי אחותנו שהיא משמשת הקהלה אשר בקנטרי: 2 אשר תקבלו באדרניין כדי לקדושים ותעוזו לה בכל אשר הצטרך לכם כי היהת נס היא עוזרת לרבים וום לעצמי: 3 שאלו לשולם פריסקלא ועקלס שהם חברי בעבודת המשיח ישוע: 4 ואשר מסרו את צוארם بعد נפשי ולא אני לברך אודה להם כי נס כל קהילות הגויים וום לשולם הקהלה בבירות: 5 שאלו לשולם אפיניטוס חבריכי שהוא ראש אכיא למשיח: 6 שאלו לשולם מרים שעמלה עמל רב בעבורנו: 7 שאלו לשולם אנדרוניקוס ויוניון שהם קרוביכי ואסורים איזו ולהם שם בשליחים ולפניהם היו במשיח: 8 שאלו לשולם אמפליאס חבריכי באדרניין: 9 שאלו לשולם אורבנוס חברנו בעבודת המשיח ולשלום אסתכימ חבריכי: 10 שאלו לשולם אפליס הבחן במשיח שאלו לשולם בני ביתו של אדריסטובלוס: 11 שאלו לשולם הורדון קרוביכי שאלו לשולם אפליס הבחן במשיח שאלו אשר הם באדרניין: 12 שאלו לשולם טרופינה וטרופסה העמלות באדרניין שאלו לשולם פריסיס החביבה שעמלה עמל רב באדרניין: 13 שאלו לשולם רופוס הנבחר באדרניין ולשלום אמו שהיא אמן לי: 14 שאלו לשולם אסונקריטוס ופליניון והרמס ופטרובס יירמיס והאחים אשר אתם: 15 שאלו לשולם פילולגוס וויליא נירוס ואחותו ואולומפס וכל הקדושים אשר אתם: 16 שאלו לשולם איש את רעה בನשיקה הקדושה קהילות המשיח שאלות לשולם: 17 ואני מוזהיר אתכם אחים לשום פניכם בעשי מחלוקת ומכשולים לננד הלקח אשר למדתם וסרו מהם: 18 כי אנשים אשר כאלה אינם עבדים את אדרניין יושע המשיח כי אם את כרשם ובאמרי נعم וشفת חלוקות יתעו את לב הפתאים: 19 כי משמעתכם נודעת לכל כן איז שמח עלייכם אך חפצתי היהתכם חכמים להטיב ותמיימים לבתוי הרע: 20 ואליהם השלום הוא ידכא את השטן ב מהרה תחת רגנלים חסד אדרניין יושע המשיח עמכם: 21 טימוטיאוס חבריכי ולוקיאוס יוסון

נ姆 המשיח קיבל אתנו לכבוד האללים: 8 ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למן אמתה האללים לקים את ההבטחות אשר לאבות: 9 והגויים הנה יכברו את האללים למן רחמיו ככתב על כן אודך בניים ולשםך אומרה: 10 ואומר הרכינו נוים עמו: 11 ואומר הלוואו את יהוה כל נוים שבחוו כל האמונות: 12 וישיעו אמר והיה שרש עמד לנו עמים אליו נוים יקוו: 13 ואליהם התקווה הוא ימלא אתכם כל שמה ושלום באמונה למן תעדך תקותכם בנכורת רוח הקדש: 14 והנה אחי מבטה אמי בכם כי נס אתם הנה והנה כמושיר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האללים: 15 להיווי משות ישוע המשיח לנויים ולchan כבשורת האללים למן יהיה קרבן הנויים רצוי ומקדש ברוח הקדש: 17 על כן יש לחתה לבל במשיח יושע ננד האללים: 18 כי לא אען פנוי לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למן הטעות באמר ובמעשה את לב הנויים לסרור למשמעתו: 19 בנכורתאות ומופתים ובנכורת רוח האללים עד כי מלאתי מירושלים וסביבותיה ועד לאלדריקון את בשורת המשיח: 20 בהשתדל לגדיד את הבשורה לא במקמות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבתוי בנות על יסוד אחרים: 21 כי אם ככתב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: 22 וזה הוא הדבר אשר נעצרתי בנלו פעם ושתיים מבוא אליכם: 23 אבל כתעת אשר אין עוד מקום לי בנילות האלה ונכسف נכספתי לבא אליכם זה שנים רבות: 24 אבא אליכם בלבתי לאספמיא כי מקוה אני לדוחכם בערבי ואתם תשלחוני שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה: 25 אמנים עתה אלכה ירושימה לעוזור את הקדושים: 26 כי מקדונייא ואכיא הויאלו לחת משתת נדבה לאבוניים הקדושים אשר בירושלים: 27 כי הויאלו ואף מהחכמים הם להם כי אם היה לנוים חלק בדברי הרוח אשר כשםורתה את זאת וחתמתי להם הפרי הזה או עברה דרך ארצכם לאספמיא: 29 ויודע אני כי בבאי אליכם אבא במלוא ברכת בשורת המשיח: 30 ואני מועדר אתכם אחוי באדרניין יושע המשיח ובאהבת הרוח להתאמץ

וסופטראוס קרוביו שאלים לשולמכם : 22 אני טרטיוס כותב האנרגת הזאת שאל לשולמכם באדניינו : 23 גויס המאך אותו ואת כל הקהלה שאל לשולמכם ארسطוס סגן העיר וקורטוס אחינו שאלים לשולמכם : 24 חסד אדניינו ישוע המשיח עם כלכם אמן : 25 ולאשר יכול לחוק אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח כפי גלווי הסוד אשר היה מכסה מימות עולם : (aiōnios g166) 26 ועתה נתפרנס ונדוע על ידי כתבי הנביאים למצות אלוהי עולם לכל הנויים להביאם למשמעות האמונה : (aiōnios g166) 27 לאלהים החכם לבדו לו הכבור בישוע המשיח

לעולם אמן : (aiōn g165)

הראשונה אל-הקורנטיים

1 פולום המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון

אליהם וסוסטניס אחינו: 2 אל קהילת אליהם אשר בקורנותוס אל המקדשים במשיח ישוע הקרוואים להיות קדשים עם כל הקראים בשם אדנינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו: 3 חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 4 אודה לאלהי בעברכם בכל עת על חסד האלים הנtanן לכם במשיח ישוע: 5 אשר עשתם בו בכל דבר ובסכל דעת: 6 באשר עדות המשיח התקימה בהם: 7 עד כי לא חסיתם כל מתן החסד והנכם מוחים להתגלוות אדנינו ישוע המשיח: 8 אשר נם יקיים אתכם עד עת קץ להיות נקיים ביום אדנינו ישוע המשיח: 9 נאמין הוא האלים אשר על פיו נקראותם לחברת בני ישוע המשיח אדנינו: 10 והנני מוזהיר אתכם אליו בשם אדנינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהין מתחקות בקרבכם כי אם תכונו יחד בלב אחד ובכח אחת: 11 כי הנד לי עליכם ביד בני בית כלואה כי יש מריבות ביןיכם: 12 וזאת אני אמר כי איש ממש מכם זה אמר לפולום וזה לאפולום וזה לכיפא וזה למשיח הנני: 13 חמי חילך המשיח הכי פולום נצלב בעדרם או לשם פולום נטבלתם: 14 אוריה לאלהים שלא טבלתי איש ממש מכם כי אם את קרספוס ואת ניוס: 15 פן יאמרו כי לשמי טבלתי: 16 אך טבלתי נם את בני בית אסתפנוס ומלהר אלה אני ידע אם טבלתי עוד איש אחר: 17 כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמתם דברים למן אשר לא יהיה לrix צלב המשיח: 18 כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושאים גבורה אליהם הוא: 19 כי כן כתוב אבד חכמת חכמים וביתן נבונים אסתר: 20 איה חכם איה ספר איה דרש העולם הזה הלא סכל האלים את חכמת העולם הזה: 21 כי אחריו אשר בחכמתה להנני להושיע בסכלות הקריאה את המאמנים: 22 כי היהודים שאלים להם אותן והיוונים מבקשים חכמה: 23 ואנחנו משמיינם את המשיח הצלוב מכהן ליהודים

2 וגם אני בבא אליכם אחוי לא באתי בנאות הדבר והחכמה בהנידי לכם את עדות האלים: 2 כי לא חשבתי לדעת בחוכם דבר בלתי אם ישע המשיח והוא הנצלב: 3 ואחוי אצלכם בחלהשה וביראה ובחללה רבה: 4 ורבבי וקריאתי לא לפתות באמרי חכמת בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה: 5 ולמן אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי אם בגבורה האלים: 6 אכן חכמה נדבר בין השלמים לא חכמת העולם הזה גם לא של שרי העולם הזה אשר יאבדו: 7 כי אם בסוד נדבר חכמת האלים הנסתה אשר האלים יעדיה ללבודנו לפני ימי העולם: 8 אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי לו ירעוה לא צלבו את אדון הכבוד: 9 אלא כתוב אשר עין לא ראתה אדון הכבוד: 10 ואן כתוב אשר עין לא ראתה והוא לא שמעה ולא עלה על לב אנו שאות אשר הכנין האלים לאהבו: 11 ולנו גלה האלים ברוחו כי הרוח חוקר את הכל גם את ממעקי האלים: ב כי מוי הוא בבני אדם הידע את אשר באדם בלתי אם רוח האדם אשר בקרבו כן גם לא ירע איש את אשר באלים בלתי אם רוח האלים: 12 ואנו גלה האלים קבלנו את רוח העלים כי אם הרוח מאות האלים למן נדע את אשר נתן לנו מאות האלים בחסדו: 13 ואת זאת נדבר לא בדברים אשר תלמידים חכמת בני אדם כי אם בדברים אשר רוח הקדרת תלמידים ובכאר דברים רוחניים על פי הרוח: 14 הן האדם הנפשי אינו מקבל את דבריו רוח אליהם כי מה סכלות לו ולא יוכל להבינם באשר מה נדונים

בדרכ הרוח: 15 אבל האדם הרוחני ידין את הכל ואותו לא ידין איש: 16 כי מי תכון את רוח יהוה ומיו יודיענו ואנתנו הנה יש לנו רוח המשיח:

4 כן ייחשב איש אנתנו כמושתוי המשיח וסכני רזי אל: 2 הנה סוף דבר שלא בקש מן הסכנים כי אם להמציא נאמן: 3 ואני נקלה היא בעני כי אתם דניםarti או יום דין של בני אדם נם אני את נפשי לא אדין: 4 כי אני יודע בנפשי רע ובכל זאת לא אצדק כי הדןarti הוא יהוה: 5 על כן אל תשפטו שפטו לפני העת עד כי יבוא האדון אשר נם יוציא לאור את תלמידות החשד וינלָה את עצת הלבבות ואו תהייה תחלה לכל איש מאת האלהים: 6 ואזאת אתי הסבטי על עצמי ועל אפלוּס בעבורכם למען תלמידו בנו שלא יתחכם איש יותר ממה שכתוב פן תנתנו איש בשם איש לננד רעהו: 7 כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר לא קבלתו ואם קבלתו למה תתחלל כאיש אשר לא קבל: 8 חן כבר שבעתם כבר עשרתם ובלעדינו מלכתחם ולו מלכתחם למן נמלך אתם נמננו: 9 כי אוחש שהאללים הցינ אנתנו השליחים שפלי השפליים כבני תמותה כי היינו לראותה לעולם נם למלאיכים נם לבני אדם: 10 אנחנו סכלים למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם נבוראים אתם נכבדים ואנחנו נקלים: 11 ועוד השעה הזאת הנהנו רעבים נם צמאים וערדים ומיכים באנרכ אין מנוח לנו: 12 וניגנים אנחנו בעמל רידינו קללונו ונברךחרפונו ונסבל: 13 גדרפו אנחנו ותנתן ונהי גנלי העולם ולסח לי כלם עד עתה: 14 ולא לביש אתם אוי כתוב הדברים האלה כי אם מזהיר אתכם כבני האהובים: 15 כי נם אם היו לכם רבבות אמנים במשיח אין לכם אבות רבבים כי אוכני הולדתי אתכם בישוע המשיח על ידי הבשורה: 16 על כן אני מבקש מכם ללכת בעקבותי: 17 ובעברך זאת שלחתי אליכם את טימותיכם בני האהוב והנתמן באדון והוא יזכיר לכם את דרכי במשיח כאשר מלמד אוכני בכל מקום בכל קהלה וקהלת: 18 הנה יש מתרומותים כי אם את נבורותם: 19 כי מלכות האלים אינה בדבר שפטים כי אם בנבורה: 20 ומה תחפזו הבוא אבוא אליכם בשפט או באהבה וברוח ענוה:

5 שמוועה נשמעת הארץ כי נמצאה זנות בינויכם ואפ זנות אשר בינוים לא ספר כמו כי יכח איש את אשת אבוי: 2

ואני יכולתי לדבר עמכם אחי כעם רוחניים כי עודכם של הבשר וכמו עוללים במשיח: 2 חלב השקוי אתכם ולא מאכל כי אז לא יכולתם גם עתה לא תוכלו יען היותכם עוד של הבשר: 3 כי באשר קנהה ומריבת מחלקים ביןיכם הלא של הבשר אתם ומתחלים לפני דרך בני אדם: 4 הנה באמר האחד אני לפולוס והשני אני לאפלוּס הלא של הבשר אתם: 5 מי אפוא פולוס ומיו הוא אפלוּס אך משרותים הם אשר על ידם באתם להאמין איש איש כמנתת האדון אשר נתן לו: 6 אני נשעתי ואפלוּס השקחה אבל האלים הוא הצמיה: 7 על כן הנטע אנחנו מאומה והמשקה איננו מאומה כי אם האלים הצמיה: 8 והנשע והמשקה כאחד דמה ואיש יקבל את שכרו כפי עמלו: 9 כי עזרו אל אנחנו ואתם שדה אליהם ובניין אליהם אתם: 10 ואני כפי חסד אליהם הננתן לי כבני הכם שטייסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל איש לשיטת יסוד אחר חוץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח: 11 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה זהב או כסף או אבני יקרות או עץ או חץ או קש: 13 מעשה כל איש ינלה כי היום הוא יברךנו כי באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש תבחןנו: 14 אם יעמוד מעשה איש אשר בנה עליו יקבל שכרו: 15 ואם ישורף מעשה יפסידנו והוא יושע אך כמו מצל משא: 16 הלא ידעתם כי היכל האלים אתם ורוח אליהם שכן בקרבתם: 17 ואיש אשר ישחית את היכל האלים האלים ישחית אתו כי היכל האלים קדוש ואת הנכם קדושים: 18 אל ירימה איש את עצמו והחשב את עצמו חכם בעולם זהה יהיו לסקל למן ייחם: 19 כי חכמתה העולם הזה סכלות הוא לפני האלים ככחוב לצד חכמים בערנו: 20 ועוד כתוב יהוה ידע מחשבות חכמים כי מה הצל: 21 על כן אל יתחלל איש באדם כי הצל הוא שלכם: 22 אם פולוס אם אפלוּס ואם כיפא אם העולם אם החיים ואם המות אם ההוה ואם העתיד הצל הוא שלכם: 23 ואת הנכם של המשיח והמשיח הוא של האלים:

אללה לא יירשו את מלכות האללים: **ט** וכolumbia הלפניהם
הו מוקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הצדקה
בשם האדון ישוע ובברוח אללהינו: **ט** הכל הוא ברשות
אך לא כל דבר יועיל הכל הוא ברשותי איך לא ישענני
דבר: **ט** המאכל לכרש והכרש למאכל והאללים את זה
ואת זה ילכה והונפה אל יהי לונות כי אם לאדון והאדון
לונגוף: **ט** והאללים העיר נם את אדניינו ועיר נם אתכם
בנכורתו: **ט** הלא ידעתם כי נופתיכם אברוי המשיח הנה
הכי אקח את אברוי המשיח ועשה אתם לאברוי זונה
חליליה: **ט** או הלא ידעתם כי הדקק בזונה נוף אחר הד
עמה כי הכתוב אמר והיו שניהם לבשר אחד: **ט** אבל
הדקק באדון רוח אחד הוא עמו: **ט** נoso מן הונות כל
חטא אשר יעשה אותו האדם מוחון לנופו הוא והוננה
חטא עצמו נופו: **ט** או הלא ידעתם כי נופכם הוא היכל
روح הקדר השכן בקרבתכם אשר קבלתם מאת האלים
וכי לא לעצמכם אתם: **ט** כי במחירות נקנות על כן כבדו
את האלים בנופכם ובזרוחכם אשר לאלהים מהה:

7 ולעניהם מה שכחתם אליו הנה טוב לאדם שלא יגע
באשה: **ט** אך מפני הונותה תהיל כל איש אשתו ויהי לכל
אשה בעלה: **ט** האיש קיים חותמת העונה לאשתו וכמו
כן האשה לבעלה: **ט** האשה ארינה שלטה על גופה כי
אם בעלה וכמו כן נם האיש איננו שלט על גופה כי אם
אשתו: **ט** אל תמנעו את עצמכם זה מזיה זולתו בהסכנות
שניכם על זמן קבוע להיות פנוים לתענית ולחפלה
ותשבו ותחזור פן נסעה אתכם השטן בעבור פריצות
צרכם: **ט** ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצחה:
ט כי מי יתן והיה כל אדם כמוני אך יש לכל איש מותנו
מאת האלים זה בכיה וזה בכיה: **ט** ואל הפנוים ואל
האלמנות אמר אני כי טוב להם אם ישבו ככה כמו נם
אני: **ט** אך אם לא יוכל להנור יתחררו בנסואין כי טוב
להתחבר בנסואין מהיותם בעיר בתאות: **ט** והנה את
הנסואים אגבי מצוחה ולא אגבי כי אם האדון אשר לא
תרפרש אשא מבעלה: **ט** ואם פרש תפרש ממנה תשב
בל איש או חתוצה לבעלה ואיש אל ישלח את אשתו:
ט והנה אל האחרים אמר אגבי ולא האדון כי תהיה
לאח אשא אשר איננה מאמנת ורצינה לשבת עמו לא
יעזבנה: **ט** ואשה כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין

ואתם עוד נבחי רוח תחת אשר היה לכם להח Abel למען
יוסר מוקרכם עשה המעשה הזה: **ט** זה אגבי הרחוק
מכם בגופו וקרוב ברוחו כבר דנטו כאלו היהי אצלכם
על האיש אשר עשה דבר זה: **ט** בשם אדניינו ישוע
המשיח בהקהלתכם יחד ורוחו אתכם עם נברות אדניינו
ישוע המשיח: **ט** למסר את האיש ההוא לשטן לאבדו
הבשר למען יושע הרוח ביום האדון ישוע: **ט** לא טוב
התהllumם הלא ידעתם כי מעת שאר מהחין את כל
העשה: **ט** בערו את השאור היישן למען היהי עשה חדשה
הלא להם מצותם כי נם כו פשחנו הונוב בערנו הוא
המשיח: **ט** על כן נחנה נא החג לא בשאר ישן ולא בשאר
הרע והרעש כי אם במצות היישר והאמת: **ט** כתבתי לכם
באגרת שלא חחרבו עם הונים: **ט** ואין דעתו בזאת על
הונים שבעולם הזה או על בצעי בצעי וגולנים ועבדו
אלילים כי איזה היה לכם לצאת מן העולם: **ט** אך זאת
כתבתי לכם לבלי תחתערב עם איש אשר אח יקרה
והוא זנה או בצע או עבר אלילים או מנדף או סבא
או נזון עם האיש אשר כוה נם לא תאכלו: **ט** כי מה
לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו את אשר בביות:
ט ואשר בחוץ האלים ישפטם ואתם תבערו את הרע
מרקרכם:

6 הייש בכם איש אשר בריבו עם רעהו יוד להביע
דבר דינו לפני הרשעים ולא לפני הקרים: **ט** הלא
ידעתם כי הקרים ידינו את העולם ואם העולם יידן על
ידכם האינכם ראוים לדין דין קטנים: **ט** הלא ידעתם
כי נדין את המלאכים אף כי דברי ממןנות: **ט** ואתם
כאשר יש לכם דיני ממןנות מושבבים אתם את הנחשבים
לאין בקהל לשפטיכם: **ט** לבשתכם אמר אני את זאת
הכי אין בכם חכם אחד שיוכל להוכיח בין איש לאחיו:
ט כי הרבה עם אחיו זהות לפני מאמנים: **ט** זה בכל
ירידה הדיא לכם שתיריבו זה עם זה למה לא תבהירו
لسבל הונאה ולמה לא תבהיר לו היות עשוים: **ט** אבל
מוניים אתם ועשקיים אף את אחיכם: **ט** הלא ידעתם כי
הרשעים לא יירשו את מלכות האלים אל תחטו את
נפשותיכם לא הונים לא עבדי אלילים לא המנאפים
ולא הקרים ולא השכבים את זכר: **ט** לא הנקבים ולא
בצע לא הסבאים ולא המנדפים ולא הגולנים כל

וכי יחשב איש למעשה שלא כהן לכתולתו אם עבר פרקה ודבר חובה הוא או יעשה כאשר עם לבבו איננו חוטא ישינה: ³⁷ ומוי שהוא נכון בלבו ואינו מכרח יוכל לעשותות כרצונו וינמר זאת בלבו לשמר את כתולתו טוב עשה: ³⁸ لكن המשיא אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיא עשה טוב ממוני: ³⁹ האשה קשורה לבעה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מות בעלה או מתרת היא להנשא למי שתרצה ובלבך שתהיה באדון: ⁴⁰ אבל אשריה יותר אם תעמד פניה ותדעתי ואחשב נם אני כי רוח אללים כי:

8 ועל דבר זבוח האילים ידענו שיש דעתה לכלנו הדעת תנבה לב והאהבה היא הבונה: ² החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מואמה כאשר עליו לדעת אז: ³ אבל אם יאהב איש את האלים האלים ידע: ⁴ ועל דבר אכילת זבוח האילים הנה ידענו כי האיל אין בעולם ואין אללים בלתי אחד: ⁵ ואף כי יש הנקראים אליהם אם בשםם אם בארץ אשר יש אללים רבים ואדנים רבים: ⁶ אמנים לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממןנו ואנחנו אליו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו על ידו: ⁷ אך לא בכלם הדעת כי יש בזרכם עוד את האיל אכלים כובח האיל ובכן להם כי החלוש ותגאל: ⁸ המאל לא יקרב אחכם לאלים כי אם נאכל אין לנו יתדרון ואם לא נאכל לא ננדע: ⁹ אבל הזרו פן יהיה אותו הרשון שלהם למכשל החלים: ¹⁰ כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בביה אילים הלא ייש ברוחו החלוש לאכל מזבוחו אילים: ¹¹ וויאבד על ידי דעתך אחיך החלש אשר למענו מות המשיח: ¹² ואם ככה תחתאו לאחיכם ותכאיו את רוחם החלוש למשיח אתם חטאיהם: ¹³ על כן אם מאכלים מכשיל את אחיך לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחיך: ¹⁴

9¹⁶⁵

9 הלא שליחיך אנכי הלא חפשי אנכי הלא ראיתי את ישוע המשיח אדניינו הלא אתם פעל באדניינו: ² ואם איני שליח לאחרים אך לכם הני שליח כי חותם שליחותי אתם באדניינו: ³ וזאת התנצלותי כננד הדנים אותרי: ⁴ האין רשות בידינו לאכל ולשתות: ⁵ האין רשות בידינו להוליך עמו אחות לאשה כמו גם השילחים האחרים

ורצונו לשבת עמה לא העזבנו: ¹⁴ כי האיש אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאהה אשר איננה מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן יחיו בנים טמאים אמנים עתה קדושים המה: ¹⁵ אבל אם יפרש מי שאינו מאמין יפרש והאה או האחות אינם משובדים באלה כי לשלום קראנו האלים: ¹⁶ כי מה תדע את האשה אם תושיע את האשה: ¹⁷ את האיש ומה תדע אתה האיש אם תושיע את האשה רק ותહלך איש כפי מה שחקל לו האלים וכפי מה שקרה אותו האדון וכן מתקן אני בכל הקהילות: ¹⁸ אם נמול האיש המקרא אל יימשך את ערלו ואמ ערל הוא אל מול: ¹⁹ אין המילה נחשבה ואין הערלה נחשבה כי אם שמירת מצות האלים: ²⁰ איש איש במשמרתו אשר נקרא בה שם יעד: ²¹ אם נקראת בהויך עבר אל ירע בעיניך אלא אם תשיג ידק לצאת לחפש בחר בוה: ²² כי הקראו באדון בהיותו עבר משתהר הוא לאדון וככה נם הקראו בהיו לחפש עבר הוא לא למשיח: ²³ במחירות נקניהם אל תהי עברי בני אדם: ²⁴ איש איש במשמרת אשר נקרא בה אחיו בזאת יעד לפני האלים: ²⁵ ועל דבר הכתולות אין לי מצוחה מאת האדון רק אודיע את עצתי אחריו אשר חנני האדון להיות נאמן: ²⁶ הנה חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא: ²⁷ אם נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרה אל תבקש אשה: ²⁸ וגם כי תקח אשה אין חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטא אך יבאים צרות בברים והני חס עליכם: ²⁹ וזהו אמר אחוי כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים: ³⁰ והבכימים כאינים בכים והشمחים כאינים שמחים והקונים כאלו אין קניין בידם: ³¹ וזההנים מן העולם הזה כאלו אין להם גנהה ממנה כי עברו יעד תאר העולם הזה: ³² ואני חפצתי שתהיו בלי דנה מי שאין לו אשה דאג לאדון אך ייטב בעני האדון: ³³ כי טוב שיש לו אשה דאג הוא לעניין העולם אך ייטב בעני האשה: ³⁴ יש הבדל בין אשת איש לבתולה כי האשה אשר לא היהת לאיש דנתן לאיש לאדון ולהיות קדושה נם בוגפה נם ברוחה ובכוחה בעל דנתן היא לעניין העולם איך תישב בעני בעלה: ³⁵ וזהו אמר לתעלחכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להננה טובה ולהוויכם וכוננים תמיד לפני האדון בגין מנג: ³⁶

וכמו אחיו האדון וכמו כיפא: 6 אם לי לברדי ולבר נבא לא נתנה רשות להבטל מלאכה: 7 מיו הילך לצבא

בעצמי: 8 עצמו מיטע כרם ולא יאלל את פרוי מי

רעה עדר ומחלב העדר לא יאלל: 9 כי לפי דרכו של אדם אני מדבר כזאת הלא נם התורה אמרת כן: 10 כי כתו ב תורה משה לא חחש שור בדיוו השרים הושש האלהים: 11 או אך למענו מדבר אבן למענו נכתב כי החרש יחרש אליו תקווה והחדש ידוש אליו תקווה לחתה חלקו בתקווה: 12 אם זרעו בכם עניין הרוח הכי דבר גדול הוא אם נקצר מכם עניין הבשר: 13 ואם לאחרים יש רשות עליכם הלא ביותר לנו אבל לא השתמשו ברשות הזאת כי אם סבלנו את הכל לבתו שם מעזר לבשורת המשיח: 14 חלא ידעתם כי עבדי עבדת הקדר אקלים מן הקדרים ומשרתיו המזבח לקחים חלוקם במזבח: 15 כן תקן אדרני נם הוא אשר יחו המברדים על הבשורה: 16 ואנכי לא השתמשתי באחת מלאה נום לא כתבתי זאת למען יעשה לי כזאת כי טוב לי המות מאשר ישים איש את תחלווי לרייק: 17 אם אבשר את הבשורה אין לי תחלה כי החובה מטלה עלי לא בא עלייכם נסיוון אחר בליך אם נסיוון בני אדים כי נאמן הוא האלים אשר לא נניח לנסות אתכם למעלה מיכלתכם כי אם יתין עם הנסיוון נם תוצאתוי כדי שתוכלו שאות: 18 על כן חביבי נסוי מבעודת אלילים: 19 כוס נכונים מדבר אגסי ושפטו אתכם את אשר אמר: 20 כוס הברכה אשר אנחנו מברכים הלא היא התחברות דם המשיח והלחם אשר אנחנו בצעים הלא הוא התחברות נוף המשיח: 21 כי לחם אחד הוא לנו נם נוף אחד אנחנו הרבים באשר לכלנו חלק בלחם האחד: 22 ראו את ישראל לפי הבשר הלא אכלי הובחים חברי המזבח מהה: 23 ועתה מה אמר הייש משב באילם אם יש ממש בזבוח אלילים: 24 אלא את אשר יזבחו הנויים לשדים הם זבחים ולא לאלהים ואני לא אחפץ הITCHם חבירים לשדים: 25 לא תוכלו לשות יחר כוס אדרני נם כוס השרים ולא תוכלו להתחבר אל שלחן אדרני נם ואל שלחן השדים: 26 הנגע להקניא את אדרני הכי חיקם אנחנו ממננו: 27 הכל ברשותי אבל אין הכל מועיל הכל ברשותי אבל אין הכל בנה: 28 איש איש אל יבקש את הועלות עצמו כי אם את תועלת רעהו: 29 כל תגמיך במקולין אותו האכלו ואל תחקרו מפני מכם הלב: 30 בחשכה הני נלחם לא כהולם רוח: 31 כי אם אדכא

כי אם לרעה: ¹⁸ כי בראשונה שמעתי שיש מחלוקת בינוים כאשר הוudo בקהל ומkeitו אני מאמין: ¹⁹ כי אף צדיקות כתה לחיות בינוים למען יודעו הנאמנים בכם: ²⁰ ועתה כאשר תקהלו ייחד אין זה לא כל סעודת האדון: ²¹ כי כל אחד מקרים לחתה סעודתו בעת האכילה זה רעב וזה ישתרך: ²² האין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או התבכוו את קהל אלהים ותכלמו את אשר אין בידם מואמה מה אמר לכם העל זאת אשכח אתכם אייני משבח: ²³ כי כה קיבלתי א נכי מן האדון את אשר נם מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה ההוא אשר נמסר בו לך את הלחם: ²⁴ ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה גוף הנבצע בעדכם עשו זאת לזכרוני: ²⁵ וכן נם את הocus אחר הסעודה ויאמר הocus האות היא הברית החדרה ברמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתחו: ²⁶ כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הocus הזאת הזכר תזכיר את מות אדרני עד כי יבוא: ²⁷ וכן שיאכל מן הלחם הזה או ישחה מкус האדון שלא כראוי יאשם לנוף אדרני ולדמות: ²⁸ יבחן האיש את נפשו ואו יאכל מן הלחם וישחה מן הocus: ²⁹ כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה דין לנפשו עין אשר לא הפללה את נוף האדון: ³⁰ בעבר זאת יש בכם חולמים וחלשים רבים והרבה ישנו המות: ³¹ כי אם נבחן את נפשנו לא נהייה נדונים: ³² וכאשר נדון נסור על יד האדון למען לא נחיב עם העולם: ³³ על כן איחי בהתקלכם יחד לאכל תחכו איש אל רעהו: ³⁴ וכי רעב איש יאכל בביתו פן תקהלו לאשמה יותר הדרבים אתון בבא:

12 ובענין הרוחניות איחי לא אכחד מכם דבר: ² הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחריו אלהים אלמים הובלם כאשר נמשכחים: ³ לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא וכל איש לקרה לשוע אדרון בלחוי אם ברוח הרקש: ⁴ ושותה הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא: ⁵ ושותים מה השמשים והאדון אחד הוא: ⁶ ושותה הנה הפעולות והאלדים הוא אחד הפעיל את הכל בכל: ⁷ וכל איש איש נתנה לו התגלוות הרוח להוציא: ⁸ כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבר הוכחה ולאחר דבר הדעת כפי הרוח ההוא: ⁹ ולאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר

כי ליהוה הארץ ומלאה: ²⁷ ואם יקרה אתכם איש אשר אינם מאמנים וחרצו ללבת אלו אכול האכלו מכל אשר ישמו לפניכם ואל תחקרו מפני מכשול הלב: ²⁸ ואיש כי יאמר אליכם זה הוא זבח אלהים אל האכלו בעבר המודיע ומפני מכשול הלב כי ליהוה הארץ ולמואה: ²⁹ והלב אשר אני אמר לא לבך כי אם לב רעך כי למה זה השפט הרוחות על ידי לב האחד: ³⁰ ואם אכל אני בתודה למה היה מנדף על הדבר אשר אני מודה עליו: ³¹ לכן אם האכלו או אם תשתו או כל אשר תשעו את הכל עשו לבבוד אלהים: ³² ועל תנתנו מכשול לא ליהודים ולא ליוונים ולא לכהלות אלהים: ³³ כאשר נם א נכי מבקש להיות רצוי לכל ולא אבקש תועלת עצמי כי אם של הרבים למען יושעו:

11 לכו בעקבותיו כאשר נם אני הילך בעקבות המשיח: ² ועל זאת אני משבח אתכם איחו כי זכרם אתי בכל לשמר את הקובלות כאשר מסרתי לכם: ³ אך חפץ א נכי שתדרו כי רаш כל איש המשיח וראש האשה איש וראש המשיח ה הוא אלהים: ⁴ כל איש יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את ראשו: ⁵ וכל אשה אשר תתפלל או מתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראה יען בזה היא כמו מגלהה: ⁶ כי האשה אם לא תחכשה נם תתגלח ואם בזין הוא לאשה להכסם או להתגלח תחכשה: ⁷ והאיש אינו חיב לכוסות את ראשו כי הוא צלים אלהים וכובדו אבל האשה היא כבוד האיש: ⁸ כי אין איש מן האשה כי אם האשה מן האיש: ⁹ נם לא נברא האיש בעבר האשה כי אם האשה בעבר האיש: ¹⁰ על כן האשה חיבת היהויה לה כפה על ראהה בעבר המלאכים: ¹¹ כי אבל אין האיש بلا אשה ואין האשה بلا איש באדרון: ¹² כי כאשר האשה מן האיש כן נם האיש על ידי האשה וכל זאת מלאהים: ¹³ שפטו נא בנסחם הנאה לאשה להחפכל אל האלהים בנלו ראי: ¹⁴ או הלא נם חטב עצמו ולמד אתכם כי איש אשר יndl פרע שער ראשו חרפה היא לו: ¹⁵ אבל האשה כי תndl שערה פאר הוא לה כי נתן לה השער לנני: ¹⁶ ואם ייחשב איש לעדר עליינו אין לנו מנהג כיה ולא לכהלות אלהים: ¹⁷ והנה בצוותי זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להוציא

האמונה עד כי עתיק הרים ואין כי האהבה היבוי כאן: 3 ואמ Achalk את כל הוני ואם את נופי לשפה ואין כי האהבה כל זאת לא תועילני: 4 האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר ולא תתרומם: 5 לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתרמם ולא תחשב הרעה: 6 לא תשמה בעולה כי שמחה עם האמת: 7 את כל תשא את כל האמין את כל תקווה ואת כל תסבל: 8 האהבה לא תבל לעולם אך הנבאות הנה תבטלנה והלשנות תכלינה והדעת תבטל: 9 כי קצת הוא שידענו וקצת הוא שנבאנו: 10 וככובא החמים או עבר ת עבר הקצת: 11 כאשר הויתו עלל כעולל דברתי כעולל הגוינו כעולל השבוי וכאשר היבוי ליש הסידרי דבריו העולל: 12 כי עתה מביטים אנתנו במראה ובחירות ואו פנים אל פנים עתה יודע אני קצתו ואו כאשר נודעתי אדע אף אני: 13 ועתה שלש אלה תעמידנה האמונה ותתקווה והאהבה והגדרלה בהן היא האהבה:

14 רדף אחרי האהבה והתאו מנתנות הרוח וביתור אשר תנתנו: 2 כי המדבר בלשון איננו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמעו רך ברוח הוא מדבר סודות: 3 והמתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרם ולנהם: 4 המדבר בלשון בונה את נפשו והמנגנא בונה את העדרה: 5 וഫצתי כי תדברו כלכם בלשנות וביתור כי תנתנו כי נדול המתנבא מן המדבר בלשנות בלתי אם יפרש לעmun תבנה העדרה: 6 ועתה אהי כי אבוא אליכם ואדבר בלשנות מה אוועל لكم אם לא אדבר אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה: 7 הלא נם הכלים הדוממים הנטנים קול חז חליל הן כנור אם לא ישמעו קלות אשר תוכל האוזן להבחין איךיה יודע מה יומר ומה יגנן: 8 נם השופר אם יתן את קולו בלתי בדור מי יחלץ למלהמה: 9 כן נם איהם אם לא חוויאו בלשונכם דבר מפרש איךיה יודע האמור הלא תהיון כדברים לרווח: 10 כן כמה מני לשנות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול: 11 לכן אם איני ידע פשר הקול איךיה נקרי בעני המדבר והמדבר יהיה נקרי בעני: 12 כן גם אתם בחיותכם מתואים לכחות רוחניות בקשו להעדיף במה שיבנה את

מננות הרפאות ברוח הוה: 10 ולאחר לפעל נברות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מני לשנות ולآخر באור לשנות: 11 וככל אלה פעל הרוח האחד הוה המהלך לאיש איש ברצונו: 12 כי כאשר הנוף הוא אחד ויש בו אברים הרבה וכל אבריו הנוף ההוא אף כי ריבים הם כלם נוף אחד כן נם המשיח: 13 כי ברוח אחד נתבלנו כלנו לנוף אחד אם יהודים אם יונים אם עבדים אם בני חורין וכלנו לרוח אחד השקינו: 14 כי נם הנוף לא אבר אחד הוא כי אם ריבים: 15 אם אמר הרגל איני יד על כן איני מן הנוף ההפוך זאת איננה מן הנוף: 16 ואם אמרו האון איני עין על כן איני מן הנוף ההפוך זאת איננה מן הנוף: 17 אם הנוף כלו היה עין אותה המשמע ואם כלו היה שמע אותה: 18 ועתה האלים שת את האברים כל אחד ואחד מהם בנוף כמו רצונו: 19 ואלו היו כלם אבר אחד אותה הנוף: 20 הנה ריבים הם האברים והנוף אחד: 21 העין לא תוכל דבר אל היר לאמר לא אצטרכ לך וגם הראש לא יכול דבר אל הרגלים לאמר לא אצטרכ לך: 22 כי להפכ אבריו הנוף הנראים רפים הם לנו לצרך ביתר: 23 והנראים לנו נקלם בנוף מהם נלבש ביתר כבוד ואשר לבשת לנו הנהו כאלו ההגונים מכלם: 24 כי התגונים לנו אינם צדיקים לזויא אבל האלים מזג ככה את הנוף שנתן כבוד יותר לנורע: 25 למען לא תהיה מחלוקת בנוף כי אם יידנו כל האברים יחד זה זהה: 26 ואם יcab אבר אחד יcabו אותו כל האברים ואם יcab אבר אחד ישמו אותו כל האברים: 27 אכן נוף המשיח אתם אבריו כל אחד לפי חלקו: 28 וממה שם האלים בקהל ראשונה לשליחים ושנית ללבאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף מנתנות הרפאות ועורים ומנהיגים ומוני לשנות: 29 היכלים שליחים אם כלם נבאים או כלם מלמדים היכלים עשי נברות: 30 היכלים מנתנות רפאות היכלים מדברים בלשנות היכלים מפרש לשנות: 31 ואתם התאו המנתנות המועילית ביתר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלת על כלמה:

13 אם בלשנות אנשים ומלאכים אדרב ואין כי האהבה היבוי כנחתת הנה או כציצל תרעה: 2 וכי תהיה לך נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל

כתב לכם כי מצות האדון הנה: 38 ומיו אשר לא ידע אל רду: 39 ולכן אין אחד השתדל להגנבה ואל חכלאו מלבד בלשנות: 40 הכל יעשה כהן וכשורה:

15 ואני אחוי אודיעכם את הבשורה אשר בשורתיכם אשר נם קבלתם אתה וنم עמדתם בה: 2 אשר נם תושעו בה אם תחויקו בדרכך אשר בשורתיכם אך אם לא לשוא האמנתם: 3 כי מסדרתי לכם בראשונה את אשר נם קבלתי כי המשיח מת بعد חטאינו כפי הכתובים: 4 וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים: 5 וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שנים העשר: 6 ואחריו כן נראה אל יותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רכם עודם בחיים ומתקצחים ישנו: 7 ואחריו כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השלישי: 8 ואחריו כלם נראה נם אליו כמו אל הנפל: 9 כי אנו הצעיר בשליחים ואני כדי לחקרא שליח באשר רדפתי את קתול האלים: 10 אבל בחסד אליהם היתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לרייך כי יותר מכם עבדתי ולא אני כי אם חסד אליהם אשר עמד: 11 וזהנה נם אני נם הנה ככה מושמיעים וככחה האמנתם: 12 ואמ הנדר הנדר כי הוקם המשיח מן המתים איך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למתים: 13 אם אין תחיה למתים נם המשיח לא הוקם: 14 ואמ המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמועתנו ונום ריק אמונהכם: 15 וכן נמצאו עדי שקר לאלים יען אשר העידנו את האלים כי הקיימים את המשיח אשר לא יקומו אם הוא שהמתים לא יקומו: 16 כי אם המתים לא יקומו נם המשיח לא קם: 17 ואמ המשיח לא קם הבעל אמונהכם וודרכם בחטאיכם: 18 איזו נם אשר ישנו במשיח אבד אבדו: 19 ואמ בחיים האלה לבך בטחנים אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל אדם: 20 ועתה המשיח הוקם מן המתים ויהי לראשית הישנים: 21 כי אחריו אשר בא המתים על ידי אדם אחד נם תחיות המתים באה עלי ידי אדם אחד: 22 כי כאשר באדם מתים כלם כן נם ייחיו כלם במשיח: 23 וכל אחד ואחד בסדרו ראיות כלם המשיח ואחריו כן אשר הם למשיח בכוואו: 24 ואחריו כן הצעק כישמר את המלכות אל האלים האב אחריו בטלו כל מושרה וככל שלטן ונבורה: 25 כי הוא מלך מלך עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו: 26 ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המתים:

העדה: 13 על כן יתפלל המדבר בלשון נום יפרשנה: 14 כי אם אתפלל בלשון רוחו מתפלל ושבילי איננו עשה פרי: 15 ועתה מה לעשות אתפללה ברוחו ואתפללה נם בשכלי אזמרה ברוחו ואזמרה נם בשכלי: 16 כי אם תברך ברוחך באשר לך ידע מה אתה אמר: 17 והן אתה על הוריתך באשר לא ידע מה אתה אמר: 18 אודה לאלה כי תיטיב להודאות אבל רעך לא יבנה: 19 אוכן בקהל אבחור יותר מכלכם אני מדבר בלשנות: 20 כי אם תברך מלין בקהל אבחור לדבר חמץ מלין בשכלי למען הורת נם את האחדים מלדבר רכבות מלין בלשון: 21 וכי אל ההיון ולדים בבינה רק לרע הוי עללים ובבינה הוי שלמים: 22 והן כתוב בתורה כי בלעוני שפה ובבלשון אחרת אדרבר אל העם הזה נום ביאת לא אבו שמע לי אמר יהוה: 22 וכי הלשנות לא למאמינים הנה לאות כי אם לאשר אינים מאמינים אבל הנבואה אינה לאשר אינים מאמינים כי אם למאמינים: 23 והנה אם תקהל כל העדה יחד וכולם ידברו בלשנות ויבאוו הדיויטים או אשר אינים מאמינים הלא יאמרו כי משגעים אתם: 24 אבל אם יתגנאו כלם ובא איש לא מאמין או הדיויט או יוכח על ידי כלם ויפל על ידי כלם: 25 ובכון יגלו הצלמות לבבו ויפל על פניו ויתהזה לאלים וירדה בקהל כי באמת האלים בקרבתם: 26 ועתה מה לעשות איזו הצלם בחחלהם יחד כל אחד ואחד מכם יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנות: 27 כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שניים או על היותר שלשה זה אחר זה ואחד יפרש: 28 ואם אין מפרש או ידם בקהל וידבר לנפשו ולאלים: 29 והנבאים הם ידברו שנים או שלשה והאחים יבחנו: 30 וכי נגלה חזון לאחר היישוב שם או ידם הראשון: 31 כי תחול לhungria כלכם זה אחר זה למען למדרו כלם וכולם זיהרו: 32 מובכה האלים כי אם אלה השללים כאשר בקהל קהילות רוחות הנבאים תחת ידי הנבאים המה: 33 כי לא אלה הקדרים: 34 נשיכם בכנסיות השתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכנע כאשר נם אמרה התורה: 35 וכי חפץן ללמד דבר תשאלנה את בעלhn בבית כי חרפה היא לנשיכם לדבר בקהל: 36 או המכמ יצא דבר אלהים אם אליכם לבדכם הייע: 37 כי יתברך איש לבבבו להוות נביא או איש הרוח בין ובין את אשר אני

אשר לא יכול: ⁵¹ הנה סוד אנירה לכם הן לא כלנו נישן ²⁷ כי כל שת תחת רגלו ובאמרו כל הושת תחתיו ברור הוא שהשת כל תחתיו איננו בכלל: ²⁸ וכאשר יושת תחתיו או הבן גם הוא יושת תחת השת כל תחתיו למן היה האלים הכל בכלל: ²⁹ כי מה יעשו הנטבלים بعد המותם אם אמות הוא שהמותם קומם לא יקומו למה זה יטבלו بعد המתים: ³⁰ ולמה זה אנחנו בסנה בכל שעיה: ³¹ בתחלנו אשר יש לי במשיח ישוע אדניינו מעד אני עלי כי מת אגמי בכל יום ויום: ³² אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם החיות הרעות באפסוס מה תועלת יש לי אם המותם לא יקומו נאלה ונשחה כי מחר נמות: ³³ אלא תטו חברת אנשים רעים משחתת מרות טבות: ³⁴ הקייצו במישרים משכرون ואל תחטא כי יש אנשים אשר אין בהם דעת אלהים לבשכם אני אמר זאת: ³⁵ ואם יאמר איש איך יקומו המתים ובאי זה נוף יבואו: ³⁶ אתה הסכל הן מה שתורע לא יודה בלחוי אם כנורן ומה שתורע אין זרע את הנוף אשר יודה כי אם כנורן ערם של חטה או של אחד הורעים: ³⁸ והאלים יתנו לו נוף כי רצונו ולכל זרע וזרע את נופו למיניו: ³⁹ לא כל הבשר באשר אחד הוא כי מין אחר הואبشر האדם ומין אחר בשר הבהמה ומין אחר בשר הדנה ומין אחר בשר העוף: ⁴⁰ ויש נופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ואחר הוא כבוד הנופות שבארץ: ⁴¹ אחר הוא כבוד המשם ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב נברך בכבודו: ⁴² וכן נם בתחיה המתים הן יירע בכלין ויקום بلا כלין: ⁴³ יירע בביון ויקום בכבוד יירע בחלשה ויקום בגבורה: ⁴⁴ יירע נוף נפש ויקום נוף רוחני יש נוף נפש יש נוף רוחני: ⁴⁵ כן נם כחוב ויידי האדם הוא אדם הראשון לנפש היה אדם האחרון לרוח מהיה: ⁴⁶ אבל לא של הרוח היא הראשה אלא של הנפש ואחרי כן והאדם השני הוא האדרן מן השמים: ⁴⁸ וכמו אשר הוא מעפר ככה נם אשר הם מעפר וכמו אשר הוא מן השמים ככה נם אשר הם מן השמים: ⁴⁹ וכאשר לבשנו דמות האדם אשר מעפר כו נלבש נם דמות האדם אשר מן השמים: ⁵⁰ וזאת אני אמר אמי כיبشر ודם לא וכל לרשת את מלכות האלים ואשר יכלה לא יירש את המות אבל לנו נטהלה: ⁵² ברגע אחד כהר עין כתקע השופר האחרון כי יתקע בשופר והמתים יהיו כליוון ואנחנו נטהלה: ⁵³ כי מה שעתה לכלוון לבוש ילכש אל כלוון ואמר ימות יבוש ילכש אל מות: ⁵⁴ וכshallבש מה שעתה לכלוון אל כלוון ומה שעתה למות ילכש אל מות או יודה דבר הכתוב בעל המות לנצח: ⁵⁵ **אהיה עקצף** המות איה שאל בצחונך: ⁵⁶ עקץ המות הוא החטא וכח החטא היא התורה: ⁵⁷ אבל תודות לאלהים אשר נתן לנו הנצחון על ידי אדניינו ישוע המשיח: ⁵⁸ על כן אהיו חביבי החכונו בכל חמותו והעדיפו בכל עת במעשה אדניינו מדעתכם כי לא לדריך عملכם באדניינו:

16 **וְעַל** **דְּבַר** **קְבּוּן** **הַתְּרּוּמוֹת** **לְעֹזֶרֶת** **הַקְדּוּשִׁים** **כַּאֲשֶׁר** **תְּקִנְתִּי** **לְקָהְלֹתָא** **אֲשֶׁר** **בְּגָלְטְּלִיא** **כִּן** **תְּعַשׂ** **נֶם** **אַתָּם**: ² **בְּכָל** **אַחֲר** **בְּשַׁבְתָּא** **יִנְחַא** **אַצְלָוָא** **אִישׁ** **מִכְמָא** **וַיַּאֲצַר** **אֲתָא** **אֲשֶׁר** **עַלְהָ** **בִּידְךָ** **לְמַעַן** **אֲשֶׁר** **בְּבָאִי** **לְאַיְבָּעָוָד**: ³ **וְאַנְיָא** **בְּבָאִי** **אֲתָא** **תִּמְצָאָו** **נָאָמְנִים** **עַמְנָאָרָוָת** **אַשְׁלָחָא** **אֲתָמָה** **לְהַבְּיאָ** **אֲתָא** **נְדַבְּתָחָמָס** **לִירוֹשָׁלָם**: ⁴ **וְאַמְשָׁוָה** **הַטְּרָחָה** **שֶׁ** **אַנְכִּי** **אֶלְךָ** **שָׁמָה** **אֲתִי** **יַלְכָוָה**: ⁵ **וְאַנְיָא** **אֶבָּא** **אֶלְיכָמָא** **אַחֲרִי** **עֲבָרִי** **אֶת** **יְמִים** **אֲחָדִים** **אוֹ** **כָּלְיִמְיָה** **הַסְּטוֹ** **לְמַעַן** **תְּלִוְנִי** **אֶלְךָ** **אֶלְךָ** **שְׁמָה**: ⁷ **כִּי** **כְּנַעַת** **אִין** **זָמָן** **מֵה** **אִם** **יַרְצָחָה**: ⁸ **אֶבָּל** **אֲשֶׁב** **לְשַׁבְתָּא** **אֲצְלָמָם** **זָמָן** **מֵה** **אִם** **יַרְצָחָה**: ⁹ **כִּי** **נְפָתָחָלִי** **פָּתָח** **נְדוּלָה** **בְּאָפָסוֹס** **עַד** **חָג** **הַשְׁבּוּוֹת**: ¹⁰ **וְכִי** **יַבָּאָא** **אֶלְיכָמָא** **וּרְבָּעָלִים** **וּרְבָּכִים** **הַמְּטוּקָומִים**: ¹¹ **וְכִי** **יַבָּאָא** **אֶלְיכָמָא** **שִׁימּוֹתִים** **רָאוּ** **נָא** **שִׁיחָה** **עַמְכָמָא** **בְּלִי** **פָּחָד** **כִּי** **מְלָאָכָת** **יְהָוָה** **הָוָא** **עָשָׂה** **כְּמוֹ** **נֶם** **אַנְיָא**: ¹² **בְּלִי** **כָּנְאָשֶׁלְךָ** **יְבָאָא** **אֶלְךָ** **כִּי** **אַחֲכָה** **לְוֹ** **עַמְהָאָחִים** **שְׁלַחְחָוּ** **בְּשַׁלּוּם** **לְמַעַן** **יְבָאָא** **אֶלְךָ** **כִּי** **אַחֲכָה** **לְוֹ** **עַמְהָאָחִים**: ¹³ **שְׁקָדוּ** **וּעַמְדוּ** **בָּאָמְנוֹתָה** **הַתְּאַשָׁוֹ** **וְהַתְּחַזּוֹקָוָה**: ¹⁴ **וְכָל** **דְּבָרִיכָמָם** **יַשְׁׁוּ** **בָּאָתָהָבָה**: ¹⁵ **וְאַבְקַשָּׁה** **מִכְמָא** **אֲחִי** **הַלָּא** **יַדְעָתָם** **אֶת** **בֵּית** **אַסְטְּפָנוֹס** **שַׁהְוָא** **רָאִשָּׁת** **אַכְּיָא** **וְיַתְּנוּ** **אַתָּה** **נְפָשָׁם** **לְשָׁרוֹת** **הַקְדּוּשִׁים**: ¹⁶ **לְכָן** **הַכְּנָעָנוֹ** **נֶם** **אַתָּה** **מִפְנֵי** **אַנְשָׁים** **כָּאַלְהָא** **וּמִפְנֵי** **כָּל** **אֲשֶׁר** **יַעֲבֵד** **עַמְהָמָם** **וַיַּעֲמֵלָו**: ¹⁷ **וְהַנְּנִי** **שְׁמָחָה** **בְּבֵית** **אַסְטְּפָנוֹס** **וּפְרַטְוֹנוֹס** **וְאַכְּיָוָס** **כִּי** **הַמָּה** **מְלָאוֹ** **אֲתָא** **חַסְרָתִי** **אֲתָכָמָה**: ¹⁸ **וְיַנְיִחוּ** **אֲתָה** **רוּחִי**

את רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה: 19 הקהילות אשר באסיה שאלות לשולומכם עקלס ופריסקלא ונם הקהלה אשר בכיהם מרכיבים לשאל לשולומכם באדניינו: 20 האחים כלם שאליהם לשולומכם שאלו לשalom איש את רעהו בנשקה הקדושה: 21 שאלת שולומכם בידי אני פולוס: 22 מי שלא יאהב את האדון יושע המשיח יחרם מREN אתה: 23 חסד יושע המשיח אדניינו יהו עמכם: 24 ואהבתו את כלכם במשיח יושע אמן:

השנית אל-הקוֹרְנָטִים

במשיח ואשר משחנו הוא האלים: 22 אשר נם חתמנו
ואשר נתן לבנו את ערבון הרוח: 23 ואני את אלדים
אקרא להיות עד לנפש כי עברור היה כי חס עליכם לא
באת עוד לקורנותוס: 24 לא שנמשל באמונתכם כי אם
עורם אנחנו לשמהתכם כי באמונה מדתם:

2 ואני נרתתי בלבבי לבתיו שוב עוד אליכם בעצבת: 2
כי אם אני עציכם מי אפוא ישמחני בלבתי אם הנעכז
על ידי: 3 וזה את כתבתי לכם פן יהיה לי בבואי עצב
מאלה אשר היה לי לשמה עליהם ובטה אני בכלכם כי
שמהתי היא שמחת כלכם: 4 כי מרב צרת לבוי ומצוקה
כתבתי לכם ובבדמות הרבה ולא להעציכם רק למען
הדרו האהבה היתרה אשר אהבתו אתם: 5 ואם יש
איש אשר העzieב לאו העzieב אבל כלכם פן אפריזו
על המדה העzieב למקצת: 6 וודי לאיש כמהו התוכחה
ההיא אמרת הרבים: 7 ועתה להפקת הסלהו ונתמו כדי
שלא יתבלע האיש בנדל העצבון: 8 על כן אבקש מכם
לנמל עליו נמולת אהבה: 9 כי לעבור זאת נם כתבתי
למען אדע את תמתכם אם בכל תשמעון: 10 ואני אשר
תסלחו לו אסלח לו נם אני כי נם אנכי אם סלחתי דבר
סלחתי לו למענכם בפני המשיח: 11 פן יונה אהנו השטן
כי לא נעלמו מאותנו מזומתו: 12 ואני בכא לטרואס על
דבר בשורת המשיח אף כי נפתח לי פה באדרניינו: 13
לא היה רוחה לרוחה על אשר לא מצאו שם אה טיטוס
אחי ואני נפערתי מיהם ויצאתו ללבת אל מקדונייא: 14
אבל תורות לאלהים הנתן לנו בכל עת נצחון במשיח
ומפיז עיל רינו את ריח דעתו בכל מקום: 15 כי ריח
ניחח המשיח אנחנו לאלהים נם בתוכם הנושעים ונם בתוכם
האברדים: 16 לאלה ריח מות ולאללה ריח חיים
לחים ומי זה ראיו לך: 17 כי אנחנו איננו כמו הרבים
העשימים סחורה בדבר האלים כי אם מותך ישך לבב
ומאלדים לפני אלדים נדבר במשיח:

3 הנהל עוד לשבח עצמנו האם נצטרך כמקטצת אנשים
לאנרות אליכם או מכם המזוכירות אנחנו לשבח: 2 אתם
אנרתו הכתובת לבבנו ונודעה ונקראה לכל אדם: 3
כי בידוע שאותם אנרת המשיח ערכוה על ידי שרותנו
חתובה לא בדיו כי אם ברוח אלדים חיים ולא על
ЛОחות אבן כי אם על לוחותبشر הלב: 4 וכזה בטהוננו

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אליהם וטימוטויס
אחיננו אל קהילת אלהים אשר בקורנותוס עם כל הקדשים
אשר באכיא: 2 חסיד לכם ושלום מאת האלים אבינו
ואדניינו ישוע המשיח: 3 ברוך האלים ואבוי אדניינו
ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל הנחמה: 4 המנחים
אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הנלחצים בכל לחץ
בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלים: 5 כי כרב
עוניי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח: 6
והנה אם נלחץ הוא לנחמתכם וליושע אתכם אשר יראה
כהה בסבלכם העוניים אשר נסבל אתנו נם אנחנו ואם
נחם נם הוא לנחמתכם ולשעיכם: 7 ותקומו בעדרם
נכונה היא בא אשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענויים
כן נם חלק לכם בנחמה: 8 כי לא נכח מכם אחוי את
חרצנו אשר מצחנו באסיא אשר כבדה עלינו עד למאדר
ויתר מכהנו עד כי נואהנו מן החיים: 9 ואנחנו לבבנו
חרצנו לנו את המות למען לא נהיה בטעים בנפשנו כי
אם באלהים המחה את המתים: 10 אשר הצלינו ממות
כזה ועודנו מצליל ולו אנחנו מוקים כי יוסיף להצלינו: 11
בעורכם אתו בתפלתכם למען יודו ריבים בעודנו על
מתנת החסד שהיתה לנו על ידי ריבים: 12 כי זאת היא
תhalbתו עדות לבבנו אשר בתם וישראל אלהים התהלהנו
בעולם ובויתר אתכם ולא בחכמה הבשר כי אם בחסד
אליהם: 13 כי לא נכתב לכם כי אם מה שאתם קראים
או נם ידים: 14 ואקוה כי כאשר ידעתם אתו למקצת
אף הדרו עד תכלית כי אנחנו תhalbתכם כאשר נם אתם
תhalbתנו ביום אדרניינו ישוע: 15 ובכבודו זהה חפצתי
לבוא אליכם מראש למען קיבלו טובה בעמיהם: 16
ולעבר בתוככם אל מקדונייא ולשוב ממקדונייא אליכם
ואתם תשלחוני אל ארץ יהודה: 17 ועתה ה כי נמהר
הוית בעצתי אם אשר יעצמי לפה הבשר יעטתי והיה
אצל פעם חן חן ופעם לא לא: 18 אכן נאמן האלים
כי דברנו אליכם לא היה חן ולא: 19 כי בן האלים
ישוע המשיח הנקרא בתוככם על ידינו על ידי ועל ידי
סלונים וטימוטויס הוא לא היה חן ולא כי היה בו רק
חן: 20 כי כל הבטחות האלים כלין בו היה חן ובו היה
אמן לכבור האלים על ידינו: 21 והמכונן אורנו אתכם

כי אנחנו החיים נמסרים תמיד למות בעבר ישוע למן גילו נם חי ישוע בברונו בשער ההטבות: 12 *לְכָן בְּנוֹ אָמַץ הַמּוֹת וּבְכֶם הַחַיִים*: 13 *וּבְהִוּת לְנוּ הָרוּחַ הַהוּא שֶׁל האמונה בדבר הכתוב האמנתי כי דבר נם אנחנו נאמין ועל כן נדבר: 14 באשר ידענו כי המעדר את האדון ישוע עיר נם אנחנו על יד ישוע ועמידנו עמכם: 15 כי כל זאת למענכם למען אשר ירבה החסד על ידי ריבים ותפרץ התודה לכבוד האלהים: 16 ובעבור זאת לא נתה ואף אם יכלה בנו האדם החיצון הנה האדם הפנימי ותחרש יום יום: 17 כי לחצנו אשר הוּא קָל וְאֶרְעָנָה (aiōnios g166) 18 באשר לא נבית אל הדברים הנראים כי אם אל אשר אין נראים כי הנראים לשעה המה ואשר אין נראים הם לעולם: (aiōnios g166)*

5 *הַן יַדְעָנוּ כִּי בָּהָרָס בֵּית אֲהָלֵינוּ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יִשְׁלַׁחֲנוּ* בין מאת האלים בית אשר איןנו מעשה ידים והוא לעולם בשמיים: 2 כי גם עתהナンאחים וכספים אנחנו להעתף בברינו אשר מן השמיים: 3 באשר אחרי לבשנו לא נמצא ערמים: 4 כי גם עתה באהלו זה אנחנו מפני הבדל ולא חפצנו להחפש כי אם להעתף למען יבלע המות על ידי החים: 5 והמcin אנחנו ליזאת הוא אלהים אשר אף נתן לנו את ערבון הרוח: 6 *לְכָן בְּתוֹחִים אֲנָהָנוּ בְּכָל עַת וְדָעִים כִּי כֹל עוֹד שָׁמוֹשְׁבָנוּ בְּגֻפֵּךְ רְחוּקִים אֲנָהָנוּ מִן הָאָדוֹן: 7* כי באמונה נטהלה ולא בראות עינים: 8 אמם בתוים אנחנו ונברה לנו להתרחק מן הנוף ולחיות קרובים אל האדון: 9 *עַל כֵּן נִשְׁתַּדֵּל אֶם קָרוּבִים אֶם רְחוּקִים לְהִזְוֹת לוּ לְרִצְוֹן: 10* כי כלנו עתידים להראות לפני האדון המשיח למען יקבל איש ואיש כפי פעולה בחיו נופו אם טוב ואם רע: כי ועתה יען אשר ידענו יראת האדון נדבר על לב בני אדם ולאלים אנחנו גלים ואקויה כי גלים אנחנו גם במדעם: 12 כי אין אנחנו משבחין שנית אליכם אך נתנים לכם סבה להחפкар בנו לנגד המתהפרים בפנים ולא בלב: 13 כי אם השתגנו לאלים היה זה ואם השכלנו לכם היה: 14 כי אהבת המשיח דחקה אותנו בהיותנו דנים אשר אם מת אחד بعد כלם כלם מתו: 15 ובעד כלם מת למען לא יהיה החיים עוד לנפשם כי אם האדון ישוע בנויתנו למען גילו נם חי ישוע בנויתנו: 16

באלחים על ידי המשיח: 5 *וַיַּעֲשֵׂר לְאַנְחָנוּ לְרִין מַעַצְמָנוּ כִּי יַכְתִּנוּ מִאת הָאֱלֹהִים הָיא: 6* אשר הקשר אנתנו לשרתוי ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי האות ימיה והרוח יחיה: 7 *וְאָמַר שָׁרוֹת הַמּוֹת הַחֲרוֹת בְּאוֹתִוֹת עַל הָאָבָן נָרָא בְּכָבוֹד עַד שְׁלָא* יכולו בני ישראל להבטית אל פניו משה מפני כבוד פניו העמד להבטל: 8 *כִּמָּה יַגְדִּל כְּבוֹד שְׁרוֹת הַרוּחַ: 9* כי אם השרות אשר לחיב כבוד הוא כמה יעדף בכבוד השרות אשר לזכות: 10 כי אף הנכבד איןנו נחשב לכבוד לעומת העמד להבטל הכבוד הנעללה הזה: 11 כי אם הדבר העמד להבטל יש לו כבוד הדברים הקיימים על אותה כמה וכמה: 12 על כן בהיות לנו תקופה כזו תחתון פניו רב הוא: 13 *וְלֹא כִּמְשָׁה אֲשֶׁר נִתְן מִסּוֹה עַל פָּנָיו פָּנָן יַבְטֵחַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל סָוף הַעֲמָד לְהַבְּטָלָה: 14 אֶבֶל נִטְמְטָמוּ דְּעוֹתָהֶם כִּי עַד הַיּוֹם הַוָּה בְּקָרָם הַבְּרִית הַיְשָׁנָה נִשְׁאָר וְלֹא גַּלְּהָמָסוֹה הַהוּא אֲשֶׁר לֹא יִסְרֵר כי אם במשיח: 15 אֶבֶל עַד הַיּוֹם הַוָּה בְּקָרָם אֶת מֹשֶׁה מִסּוֹה עַל לִבָּם: 16 וְכַשְּׁפִּנוּ אֶל הָאָדוֹן יוֹסֵר המסוֹה: 17 וְהָאָדוֹן הָוּא הָרוּחַ וְבָאָשֶׁר רוח האדון שם החירות: 18 *וְאֲנָהָנוּ כָּלָנוּ בְּפִנֵּים מְגִלִּים רָאִים אֶת כְּבוֹד הָאָדוֹן בְּמִרְאָה וְנַחֲלָפָה אֶל עַצְם דָּמוֹת הַהְיָה מִכְּבוֹד אֶל כְּבוֹד כְּהַלְּפָה מִאת אָדוֹן הַרוּחַ:**

4 *עַל כֵּן בְּהִזְוֹת לְנוּ הַשְּׁרוֹת הַוָּה כִּי אֲשֶׁר חָנוּ לְאַנְחָת: 2* כי אם מסנו בסתרי הבשת שלא להתהלך בערמלה ולא ליזוף את דבר האלים אלא בהראות האמת נוכיר אנחנו לטוב נדר דעת כל בני אדם לפני האלים: 3 *וְגַם כִּי נִעְלָמָה בְּשָׁוְרָתָנוּ נִעְלָמָה הַיָּא מִן הַאֲבָדִים: 4* אשר אלהי העולם הווה עור בהם את דעות הסורדים לבתי זרחה להם נהגה בשורת כבוד המשיח אשר הוא צלם האלים: 5 *כִּי לֹא אֲנָהוּ מִכְּרִיזִים אֲנָהָנוּ כִּי אִם אֶת הַמִּשְׁיחָה g165* ישוע לאמר הוא האדון ואנו עבדיכם למען ישוע: 6 כי האלים אשר אמר ויפע אוור מוחשך הוא הופיע בלבנו להפיין אוור דעת כבוד האלים אשר לפני המשיח: 7 אבל יש לנו האוצר הזה בכל חרש למען אשר תהיה הנבורה היתה לאלים ולא מתנו: 8 נחלצים אנחנו בכל ולא נדכאים דאגנים ולא נואשים: 9 נרדפים ולא נטושים משליכים ולא אבדים: 10 ונשאים בכל עת מיתת האדון ישוע בנויתנו למען גילו נם חי ישוע בנויתנו: 11

וטמא אל התנוו וANI אקבי' אתכם: ¹⁸ והיהו לכם לאב
ואתם תהיו ל' לבנים ולبنות נאם יהוה צבאות:

7 **לכן** חביבי בהיות לנו הבטחות האלה נטהרה
את עצמנו מכל טמאתבשר ורוח להשלים קדרתנו
ביראת אללים: ² תננו לנו מקום לבבכם לא חמסנו
איש לא חבלנו איש לא עשכנו איש: ³ לא לחייב אתכם
אני מדבר הלא קדמוני לאמור כי אתם לבני יהוד
למota ויחד להיות: ⁴ רב בטחוני עלייכם רבה תלתלי
בכם מלאתי נחמה שבטעו שמחות בכל לחצנו: ⁵ כי
נאם בבננו אל מקרוני לא היה מרגה לבשנו רק
נלחצנו בכל מוחן מלחמות ומחרדים אימה: ⁶ אבל
האללים המנחים את השפליים נחם אנתנו בכווא טיטו: ⁷
ולא בבאו בלבד כי אם נחמה אשר נחם בכם בהנידן
לנו אות השוקתם ואת אבלכם ואת קאנתכם לי ובכן
הספטו לטעות: ⁸ כי נאם העצבתי אתכם באגרת אני
מתחרשת נם כי התחרשתי לפני מזה בראותי כי האנרגיה
ההיא העציבה אתכם ואף אם לשעה: ⁹ עתה אני שמח לא
על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לחשובה כי
נעצבתם כרצון אללים למען לא השוא נזק במאומה על
ירדו: ¹⁰ כי העצבת שהיא כרצון אליהם הפעל תשובה
ליישועה אשר איש לא יחרת עליה אבל עצבה העולם
פעלה את המות: ¹¹ כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון
אליהם כמה הביא אתכם זה לידי זריזות נם להחצלו
נס לרנו נם ליראה נם לחשוכה נם לקנאה נם לנקמה
ובכל הוכחותם כי נקיים אתם בדבר הווה: ¹² לכן נם
אם כתבתי לכם לא כתבתי בעבר העלב ולא בעבר
הנעלב רק למען תגללה בהם זריזותם בעברם לפני
האללים: ¹³ ובעברו זאת נחמו בנחמתכם ועוד שמחה
יתרה היהת לנו בשמחת טיטו כי הונח רוחו על ידי
כלכם: ¹⁴ כי במה שהתחלתו לפני בהם ככם לא נכלמתי
כי כמו שרבנו הצל אליכם באמות נם תחלנו אל
טיטוס היהת אמות: ¹⁵ וביותר מעיו הומו לכם בזיכרו את
משמעותיכם ואת אשר קבלתם אתו ביראה ובחרדה:
¹⁶ לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבני בכם:

8 **והנו** מודיעים אתכם אמי' את חסד אללים הננתן
בקהילות מקרוני: ² כי ברב נסינו הלחץ רבתה שמחות
ושפלות רישם העדיפה להראות עשר תמתה: ³ כי

לאשר מת ויקם בעדם: ¹⁶ לכן מעתה אנחנו לא נדע איש
לפי הבשר ונום אם ידענו את המשיח לפני הבשר מעתה
לא נדעתו עוד: ¹⁷ ובכן מי שהוא במשיח בריאת חדשה
הוא היישות עברו והנה הכל נהייה לחדר: ¹⁸ והכל מאת
האללים המריצה אתם לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן
לנו שרות הרצוי: ¹⁹ יען אשר אללים היה במשיח מריצה
את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם ושם בנו
את דבר הרצוי: ²⁰ לכן מליצי המשיח אנחנו וכאלו
האללים מוזיר אתכם על ידנו נבקש מכם بعد המשיח
התרצנו אל האלים: ²¹ כי את אשר לא ידע חטא
אתו עשה לחטא את בעדנו למען נהייה בו אנחנו לצדקת
אללים:

6 **ואנו** כעוזרים נזהירה אתכם שלא תקבלו לrisk את
חסד אללים: ² כי הוא אומר בעת רצון ענייניך ובוים
ישועה עוזריך הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה:
ו אין אנחנו נתנים מכם במאותה פן יהוה שרותנו
לנאה: ³ כי אם נראה בכל דבר כמשרתי אליהם
בஸבלנות רבה בלחץ ובצורות ובמצוקות: ⁴ במכות
ובמוסרות ובמהומות בתלאות בשקיות ובצומות:
בטהרה וברדעת ובארך רוח ובחסד וברוח הקדש
ובאהבה לא צבועה: ⁵ בדבר האמת ובנבורת אליהם
בכל נשק הדרקה מימיין ומשמאלי: ⁶ בכבוד ובקלון
בשם רע ובשם טוב מחותם ובכל זאת נאמנים: ⁹ כאים
ידועים ונם ידועים כמותם והנו חיים כמיםרים ולא
מומתים: ¹⁰ לנעצבים ובכל עת שמחים בראשים ומעשרו
רבים כאשר אין להם מאותה ויש להם כל: ¹¹ פניו פתוחה
לכם אנשי קורנותוס ורחב לבנו: ¹² לא צד מוקומכם
בנו אך צד המקום במעיכם: ¹³ והיה זה גמול כמו אל
בנים אני מדבר אם תרחיבו לבבכם גם אתם: ¹⁴ אל
תהי משמי על זו עם חסרי אמונה כי זיה שתפות יש
לזכרה עם הועל ואוי והחותבות לאור עם החשך: ¹⁵
עם שאיןנו מאמין: ¹⁶ ואוי זה דבק יש להיכל אללים עם
האללים כי אם היכל אללים חים כמו שאמר האלים
ושכניתו והתהלך בתוכם והיהו להם לאלהים והם
יהיו לי לעם: ¹⁷ על כן צאו מותכם והברדו נאם יהוה

אני מתחלל בכם לפניהם מקדונית לאמר אכיה מזמנת
היא מושנה שעברה ותעד הכנאה הדיוצת מכם את רוח
כם: 3 אבל שלחתי את האחים פון מהיה לrisk תחלנו
עליכם בדבר הוה ולמען היהו מזמינים כאשר אמרתי: 4
פון בבואו אתו אנשים מקדונית ימצאו אתכם לא מזמינים
ונבוש אנחנו ואננו אמרתם בכתחוון הוה אשר תחלנו
בו: 5 על כן היה נכוון עניין לבקש מהם כי יקדמו
ללאכם ויכינו את ברכתכם המיעודה מ לפני
למען היהו מוכנתם עניין ברכה ולא עניין כי: 6 כי
הנה הורע בזמנים נם יקצר בזמנים והורע בברכות נם
יקצר בברכות: 7 וכל איש כאשר ידבנו לבו לא מצער
ולא מאנס כי הנתן לבו שם יאהבנו אליהם: 8 ואלהים
יכל להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהוה לכם בכל עת
די ספקכם בכל ותוירו בכל מעשה טוב: 9 ככחוב פור
נתן לאבוניהם צדקתו עמדת לעד: (165 א�ן 10) והנתן
ורע לזרע ולחם לאכל יתן וירבה את זרעכם ויפריא
תנובות צדקהכם: 11 למען תעשרו בכל כל החמיות
הפעלה מורה לאלהים על ידינו: 12 כי שרות העבודה
זו זאת לא בלבד ימלא את מחסרי הקדושים כי גם יודו
רבים לאלהים בשירותם הנאמן זהה: 13 ויכבדו את
האלים על משמעת הודאתכם לבשורת המשיח ועל
המת התחרותכם אליהם ואל כלם: 14 והם בהתחננס
בעדרכם נכספים לכם בעבור חסד האלהים אשר נבר
עליכם: 15 ותודה לאלהים על מונתו העצומה מספר:

10 ואני פולוס הנני מוזיר אתכם בענות המשיח
וחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני בחוככם וברחמי
מחאמץ עלייכם: 2 ואתחננה שלא אצטרכ בבא להתאמץ
בכתחוון ההוא אשר אהשכ להתגבר בו ננד האנשים
החובים אנתנו מתחללים לפני הבשר: 3 כי בלחנתנו
בשר לא נלחם לפני הבשר: 4 כי כל מלחמתנו איננו
של הבשר כי אם חזקים הם לאלהים להרים ממצרים: 5
באשר הרסיהם אנחנו תחבלות וכל מרום המתנשא ננד
דעת האלהים ושובים כל מזמה למשמעת המשיח: 6
ונכונים לנוקם נקמה מארת כל מרוי אם תשלם משעתכם:
7 והחשפטו למראה פנים איש כי יבטה להיות למשיח
ישוב וידין בלבו כי כאשר הוא למשיח כן למשיח נם
 אנחנו: 8 וنم כי אתחלל יותר מעט על דבר הרשות
לעזרה הקדשים: 2 כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה

מיד אני אשר לפי כחם וויתר מלחם התנדבו: 4
ויבקו ממוני ברוב החנונים להיות חברינו בוגמולה
חסdem לעזרת הקדשים: 5 ולו כאשר הוחלנו כי אם אמת
עצמם נתנו בראשונה לאדון וنم לנו ברצון האלים: 6
עד כי בקשו מן טיטוס כאשר החל כן נס למור בכם
את נמיות החסד זו: 7 אבל כאשר הותרתם בכל
באמונה ובברור ובכדעת ובכדבורה וזריזות ובאהבתכם אנתנו
כן גם תותירו בחסד זו: 8 ואנני אמר זאת בדרכ
צווי כי אם לבחן על ידי זריזות אחרים נס את אמתת
אהבתכם: 9 כי ידעים אתם את חד אדניינו ישוע המשיח
כי בהיותו עשיר עשה רשות בעבורכם למען תעשרו
על ידי רישו: 10 ואחותה את דעתך בדבר הוה כי זאת
להועיל לכם אשר הקדמתם כבר בשנה שערה לא
לעשה בלבד כי נס להפץ: 11 ועתה נס השלימו את
המעשה למען כאשר התנדבתם לעשות כן נס תגמרו
כפי יכלתכם: 12 כי בחמץ לאיש רוח נדיבת רציה
היא לפי מה שיש לו ולא לפי מה שאין לו: 13 כי לא
למען תהיה רוחה לאחרים ולכם צוקה כי אם בשווי
ימלא יתרכם בעת זו את מחסורם: 14 למען נס יתרם
יהיה למלא מחסורכם כדי להשווות: 15 ככחוב לא העדריף
המרבה והמעיט לא החסיד: 16 ותודות לאלהים הנוטן
נס בלב טיטוס לשקד עליכם בשקייה זו: 17 כי שמע
לקשתנו ובשקייתו הותרה הילך אליכם מרצון נפשו:
18 ועמו יחדו שלחנו האח אשר יצא שבחו בஸורה בכל
הקהלות: 19 ומבלבד זאת נס נבחר הוא מאות הקהילות
ללאכם אנתנו להביא החסד הוה הנכוי על ידיינו לכבוד
האדון ולא מץ לבבכם: 20 ונשמר בזאת שלא יוציא איש
עלינו דבה רעה בשפעת המתנה הזאת על ידינו:
21 כי מושנדים אגחנו על הטוב לא לפני האדון בלבד כי
נס לפני האדים: 22 ונשלח עמהם את אחינו אשר בחנו את
שקייתו פעמים רבות בדברים הרבה ועתה הוא שקוד
עוד יותר בנדל בטהוננו עלייכם: 23 אם לטייטוס הנה
חברי הוה ועוזריכם בכם ואם לאחינו הנה שלוחי הקהילות
הם ותפארת המשיח: 24 על כן הראו והוכחו להם לפני
הקהלות את אהבתכם ואת תחלתו עלייכם:

9 אמנים אין צרך לכתיב אליכם על דבר השירות אשר
לעזרה הקדשים: 2 כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה

אבל את אשר אני עשה אוסיף לעשות לבתי תה מוקם למקשים עלייה למען ומה שיתהלו בו ימצאו דומים לנו: 13 כי אגשים כאלה שליחי שקר הם פועל רמייה מתחפשים לשליחי המשיח: 14 ואינו פלא הלא השטן נם והוא מתחפש למלאך האור: 15 لكن אין זה הדבר נדול אם גם משרתו מתחפש למשרתי הצדקה אשר אחריתם היה לפי מיעליהם: 16 ואשוב ואמר אל נא יחשבי איש את הסכלים בהוותכם חכמים: 20 הלא תshaw אם יעבד אתכם איש אם יבלע אם ילבד אתכם אם יתנסה אם יכה אתכם על פניכם: 21 להרפהתנו א נכי אמר ואת אליו הינו רפאים אבל בכל אשר ירhab איש להחלה בסכלות אמר זאת ארחה נם א נכי: 22 עבריהם הם כן נם א נכי: 23 משרתי המשיח הם כמתהול א אמר א נכי יותר מהם יותר בינוות יותר למאדר במכות יותר במוסרות ורב פעמים במצוות מות: 24 חמוץ פעמים ספוני בידי היהודים ארבעים חסר אחת: 25 שלוש פעמים יסרחו בשוטים פעם אחת סקלתי ושלוש פעמים נשברה לי הספינה והו במצוותיהם לילה ויום: 26 במסעות רבות בסכנות נחרות בסכנות שדים בסכנות מצר בני עמי בסכנות מצר הגויים סכנות בעיר סכנות במדבר סכנות בים סכנות בתוך אхи שקר: 27 בעמל ובתלהה בשקיות הרבה ברעב ובצמא בצומות הרבה בקר ובערדים: 28 מלבד שאר הדברים הבאים עלי יום ויום והדרגה לכל הקהילות: 29 מי יחלש ואני לא אהלש מי ייכשל ולא יבער לבי: 30 אם יש להחלה אתה להחלשת: 31 האלים אמי יושע המשיח אדרני המברך לעולמי עולמים הוא ידע כי לא אשקר: (saen) 32 בדמשק שמר הנצב של המלך ארטס את עיר הרמשקין ויבקש לתחפני: 33 ובعد החלון הורידו אתי בסל מעלה החומה ואמלט מידייו:

12 אمنם להחלה לא יועיל לי כי אבוא למראות האדון וחזיותיו: 2 ידעת איש במשיח זה ארבע עשרה שנה אם היה בוגר לא ידעתו או מוחץ לגוף לא ידעת

אשר נתן לנו האדון לבנוותם ולא לשחתכם לא אבוש: 9 ולמען לא אראה כנאים אתכם על ידי האגרות: 10 כאשרם הן האגרות קשות הנה וחזקות אבל הגוף בהיותו לנדרנו חלש הוא וניבנו נבזה: 11 ידע נא האמר כוותי כמו שאחננו בדרכו על ידי אגרות בהיותנו רוחקים לנו בפועל אנחנו בהיותנו קרובים: 12 כי אל נוע פניו לכלל אנחנו עם האנשים המשבחים נפשם או לערך אתנו לאלה אכן נבערו מדעת המדרדים את נפשם ובנפשם וערבים את נפשם לנפשם: 13 ואחננו לא נתנדל לבלי מודה כי אם כמי מדה הנבול אשר חלק לנו האלהים לחק להניע נם עדיכם: 14 כי לו לא הגענו עדיכם לא נשתרע למעלת מעדנו הלא כבר קדמנו נם אתכם כבשורות המשיח: 15 לא נתנדל לבלי מודה בגנית אחרים אבלש לנו התקווה כי ברבות אמנונכם נכביד בכם כמי נובילנו עד למעלת: 16 כדי לבשר הבשורה נם להלה מכם ולא להחלה במה שמכון כבר בנבול אחרים: 17 והמתהיל יתהלה ביהוה: 18 כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה:

11 אהלי תשאו מעת אולתי ואף אמנים תשאוני: 2 כי מכאן אני לכם קנאת אלהים כי ארשתי אתכם לאייש אחד להעמיד אתכם בתולה תורה לפני המשיח: 3 אך ראה א נכי פן כאשר השיא תנחש בערמות את זהה בן התשניה נם מחשבותיכם מן החמיות אשר עם המשיח: 4 כי אם יבא הכא והגינד לכם ישוע אחר אשר לא הנדרנו או אם תקחו רוח אחר אשר לא لكم חתם אותו או בשורה אחרת אשר לא קבלתם אותה כי עתה הרטב השאהו: 5 אולם אהש באשר איני נפל במנואה מוחלחים הנדרלים כל כך: 6 ואף אם עבר א נכי בדרכו איני עבר בדעת כי אם בכל גנליינו אליכם בפני כל אדם: 7 או החטא חטאתי בהשפלי את עצמי למען הנגיבותם כי בשורתם אתם בלא מחר אtat את בשורת האלים: 8 קהלה אהרותם כי תהלי זאת לא תכל מאני בוגר למן אשרתכם ובחיותי עמכם ואחרס לא הלאתי אדים: 9 כי את מהסורי מלוא האחים בכאים ממקדוני ובכל דבר נשמרתי מחיותם לכם למשא ונם אשמר: 10 באמתו של המשיח אשר בו מעד אני בכם כי תהלי זאת לא תכל מאני בוגר למן אשרתכם ובחיותי עמכם מה זה העל אשר איני אהב אתכם האלהים יודע: 12

האללים יודע והאיש ההוא לκκח עד לדקיע השליישי: 3
וידעת את האיש ההוא אם בנוך או מחוון לנוף לא ידעתו
אשר עשו: 4 אשר העלה אל הפרדס וישמע דברים

האללים יודע: 5 אשר נמנע מאיש למללים: 6 על איש כמוו
נסתרים אשר עדרים או שלשה עדים יקום כל דבר: 2 מקדם
אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנייה ומקדם אני אמר
וכתב עתה ברכחקי מכם לאשר החטא לפני מזה ולכל
הנשאים כי בשובי לבוא לא אהוז: 3 יען בקשכם לבחון
את המשיח המדבר כי אשר איננו חלש לכם כי אם נבור
הוא בתוככם: 4 כי אם גם נצלב בחלהשה אכן כי הוא
בגבורת אליהם ואמ גם חלשים בו אנחנו אכן נהיה עמו
אתם בחנו אתכם או האינכם ידעים את נפשכם כי ישוע
המשיח בכם אם לא כי נמנאים אתם: 5 אבל אקווה
כי תדרשו אשר אנחנו איננו נמנאים: 6 ואני מוחתן אל
האלדים אשר לא תעשו כל רע לא למען נראה אנחנו
אמנים כי אם למען תעשו את הטוב ואנחנו נהיה
נמנאים: 8 כי אין אנחנו יכולים לעשות מאומה לנדר
האמת כי אם بعد האמת: 9 כי נשמהם גם חלשים אנחנו
ואתם נבורים ועל זאת גם נתפלל על אשר תכוונו: 10
ובעברו זאת כתבתי את אלה בהיותי ברוחך למען אשר
לא אצטך בקרבי אליכם לדבר אחים משפטים לפני
הרשות אשר נתנה לי האדון לבנות ולא להרים: 11 ובכן
אחי נשמהו והתכוונו התנהמו וייה לכם לב אחד אהבו
השלום ואליהם אהבה והשלום יהיו עמכם: 12 שאלו
לשולם איש את רעהו בנסיקה הקדושה הקדושים כלם
שאלים לשלומכם: 14 חסד האדון ישב המשיח ואהבת
האלים ותחברות רוח הקודש עם כלכם אמן:

האללים יודע והאיש ההוא לκκח עד לדקיע השליישי: 3
וידעת את האיש ההוא אם בנוך או מחוון לנוף לא ידעתו
אשר עשו: 4 אשר העלה אל הפרדס וישמע דברים
אתה תלל אך על עצמי לא אתה תלל ותהי בחלהשה: 6 כי
לו חפצתי להתהלך לא אהיה סכל כי אמתה אדרבר אבל
אתה פן יחשבני איש יותר ממה שיראה כי או שישמע
מנני: 7 ולמען אשר לא אתרוםם ברוב נדל החזונות נתן
לי סלון בבשרי מלך השטן להכני באגרוף למען לא
אתרומם: 8 על זאת התחנתי שלש פעמים אל האדון
להסירו מני: 9 ויאמר אליו די לך חסדי כי בחלהשה
תשלם נבורתו על כן שמה לבו להתהלך בחלהשה למען
תשירה על נבורת המשיח: 10 لكن רצחה נשפי בחלהשה
ובחריפות ובכזרות וברדייפות ובמצוותם אל המשיח כי
כאשר חלשתי או נבור אני: 11 סכל היותי בחתוללי
אתם הכרחתםathy תחת אשר היה עליים להזכיר
לשבח כי לא נפל אמי במנואה מן השליחים הנודלים
כל כך כי אכן אמי: 12 הן אותן השליח נעשה
בקרככם בכל סבלנות באתות ובמופתים ובכבודות: 13
כי במה נגרעתם מן קהילות האחרות אם לא הלאיתי
אתכם סלחו נאלי את העולה הזאת: 14 הנה מוקן לבוא
אליכם פעם שלישית ולא אלה אתם כי לא אבקש את
אשר לכם כי אתם כי הבנים אינם חיבים לאוצר
אוצרות לאבות כי אם האבות לבנים: 15 אבל אני בכל
חפץ לבבי אפזר ונם אפזר בעד נפשותיכם אף אם תחת
אהבתו לכם היתרה אתם תמעיטו את אהבתכם אליו:
16 אך אם כן הוא ואני לא הכברתי עלייכם אליו כי איש
ערום במרמה לכרתי אתכם: 17 הלא הוניתי אתכם ביד
אחד מאלה אשר שלחתי אליכם: 18 בקשתי מן טיטוס
שלחתי אותו את האח הכי הוניה אתכם שיטוס הלא ברוח
אחד התהלבנו הלא במעnal אחד: 19 התחשבו עוד
כי מתנצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלים נדבר
במושיח וכל זאת חביבי למען תבנו: 20 כי ירא אמי פן
בכאי לא אמצא אתכם כאשר חפצתי ואתם גם אתם לא
תמצאו את כי אשר חפצתם פן יהיה בכם מצה וקנאה
ורנו ומריבות ורבה רעה ורכילות וגאות ומוכחה: 21 פן
אשוב לבוא וישפלו אליו או אצלם ואחabel על רבים

מאו עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבידה מ לפני:
24 ויהללו ביאת האלדים:

2 אחרי כן מוקץ ארבע עשרה שנה שבתי ועלית לירושלים עם בר נבא ואכח אותו נם את טיטוס: 2 ואעל שמה על פי מוחזה ואשים לפניום את הבשרה אשר קראתי בנויים וביחור שמתה לפני החשובים שביהם פן תהיה ליריק מרווחי אשר אדרון או רצחו: 3 אבל נם טיטוס אשר עת>i אפי כי יוני הוא לא הכרח להמלול: 4 מפני אוחיו השקן הנכנסים בסתר בתוכנו אשר בא לرنל את חרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען העיבידנו: 5 אשר לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר תumed בקרבתם אמותה של הבשרה: 6 ומיאת הנחשבים להודות מה והוא מוי שידיו איננו חושש לה כי האלים לא ישא פנוי איש לי לא הוציאו החשובים מאמוה: 7 ותהי להפק בראותם כי הפקה ליבשרה אל הערלים כמו שהפק כיפא אל המולדים: 8 כי הפעל בכיפה לשלהו אל המולדים הוא פעל גם כי לשלהני אל הנזירים: 9 וכאשר ידעו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודים את החסד הנתן לי ולבר נבא את יד ימנים ונאות כי נלך אנחנו לגויים והמה למולדים: 10 רק שנזכר את האבינוים אשר נם שקדתי לעשותה: 11 וכאשר בא כיפא לאנטוכיה הוכחה אל פניו דרכו מפני שהיא בו אשם: 12 כי לפני בא אנשים מאת יעקב היה אכל עם הנזירים יתרו וככאמ היה מתרחק ופורש מהם מיראותו את בני המילה: 13 ויכחו עמו נם שאור היהודים עד כי בר נבא נם הוא נדח אחרי כחם: 14 אכן בראותו את אשר לא ישרו לכת אמרתה של הבשרה אמרתך אל כיפא בפני כל אם אתה היהודי תתנהג כנכרי ולא כיהודי למה תכrichtה את הנזירים להתנהג כיהודים: 15 הן מודע היהודי אנחנו ולא חטאים מן הנזירים: 16 ומדענו כי לא יצדך אדם מותק מעשי התורה כי אם באמונת ישוע המשיח נם אנחנו האמינו במשיח ישוע למען נצדק מאמונת המשיח ולא מעשי התורה כי מעשי התורה לא יצדך כלبشر: 17 ואם בבקשנו להצדך במשיח נמצא נם אנחנו חטאים הנה המשיח משרת החטא חילילה: 18 כי אם אשוב ואבנה את מה שתורתך אני עשה את עצמי פשע: 19 כי מתי אני על תורה עלי רדי התורה למען אתה לאליהם: 20 עם

1 פולוס השליך לא מבני אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המותים: 2 וכל האחים אשר עמדיו אל הקהלות אשר בגולטיה: 3 חסר לכם ושלום ממא האלים אבינו ומאת אדרניינו ישוע המשיח: 4 אשר נתן את נפשו בעדר החטאינו להלכינו מן העולם הרע הזה כרצון אלוהינו אבינו: 5 אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: (ai) 6 תמה אני כי סרתם מהר מאחרי הקרא אתכם בחסד המשיח אל בשורה זהה: 7 והויא אינה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפוך את בשורת המשיח: 8 אבל נם אנחנו או מלך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלדי זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהה: 9 כמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי ישר אתכם בשורה מבלדי אשר קבלתם חרם יהה: 10 ועתה המתרצה אני אל בני אדם אם אל האלים או המבוקש אני למצוון בעני בני אדם כי במצבן בעני בני אדם לא אהיה עוד עבד המשיח: 11 אבל מודיעני אני אתכם אחוי כי הבשורה אשר בשרתי לא לפידך אדם היא: 12 כי נם אני לא קבלתיה מادرם ולא למדמוני אתה כי אם בחזון ישע המשיח: 13 כי הלא שמעתם את דרכי ייתר את עדת אלהים ואבדתיה: 14 ואת אשר רדפת עלי בדת היהודית מלפנים בין היהודים ואהוי הולך וחזק בדת היהודית על ריבים מבני נילוי בעמי בקנאותי הנדרלה לקבולות אבותוי: 15 אך כאשר היה רצון האלים אשר הבדיל את מرحם אמי וקראני בחסרו: 16 לנלות כי את בנו שאבשנו בנוים מיד לא נועצתי עםبشر ודם: 17 נום לא עליותי ירושלים אל אשר היו שליחים לפני כי אם הлечתי לערב ומשם שבתי אל דמשק: 18 אחרי כן מזמן שלש שנים עליותי ירושלים לראות את כיפא ואשב עמו חמשה עשר ימים: 19 ואחר מן השליחים לא ראייתי זולתי את יעקב אחוי אדרניינו: 20 ואשר אני כתב אליכם הנה נגד האלים כי לא אכזב: 21 אחרי כן באתי אל נילות סוריא וקיליקיא: 22 אבל קהילות יהודיה אשר במשיח הנה לא ידעו את פנו: 23 רק זאת בלבד שמעו כי האיש הזה אשר היה רדף אתנו

עד כי יבוא הורע אשר לו ההבטחה ותושם התורה על ידי המלכים וביד סרسر : 20 והסרה לא של אחד הוא אך האלים הוא אחד : 21 ועתה כי התורה סתרת את הבטחות האלים חלילה כי אלו נתנה תורה אשר בכה להחיות או באמת הויה הזכה על ידי התורה :

22 אבל הכתוב סגר את הכל ביד החטא למן נתן ההבטחה אל המאמינים באמונה ישוע המשיח : 23 לפניו בוא האמונה היינו סנורים ונשمرים תחת התורה אליו האמונה העתיד להגנות : 24 ובכן התורה הייתה אמונה אותנו אל המשיח למען נדרק על ידי האמונה : 25 אבל עתה אחריו אשר בא האמונה אין אנחנו עוד תחת יד האמן : 26 כי כלכם בני אלהים אתם על ידי האמונה במשיח ישוע : 27 כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשتم את המשיח : 28 ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע : 29 ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים כפי ההבטחה :

4 ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הבדל בין ובין העבד אף אם הוא אדרן הכל : 2 אלא הוא תחת יד אmins ופקידי הבית עד לזמן המיעד לו מאת אביו : 3 ככה נם אנחנו בעור הוויתנו קטנים היינו משעבים ליסודות העולם : 4 ובמלאת העת שלח האלים את בן אשר נולד מאשה ונתן תחת יד התורה : 5 לפורת את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים : 6 וויען כי בנים אתם שלח האלים בלבבכם את רוח בנו הkowski אבא אבינו : 7 لكن אין עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך נם יורש האלים על ידי המשיח : 8 חן לפנים באין דעת אלהים היהם עבדים את אשר בעצמותם אינם אלהים : 9 ועתה אחריו ידעתם את האלים ויתור אחריו שנודעתם לאלהים איך תשבו אל היסודות הרפים והדרלים ההם אשר תרצו להכנסם להם מחדש : 10 ימים אתם שמרים וחדרים ומועדים ושנים : 11 מתיירא אני פן לrisk עמלתי בכם : 12 היו נא כמוני כי נס אני כמוכם מתחנן אני לכם א希 לא הרעם לי מואמה : 13 אתם ידעתם אשר בחלהש בשמי בשרתי לכם את הבשורה לראשונה : 14 ואתם לא בזיתם את נסוני אשר נסיתו בבשרי ולא געלתם אותו כי אם קבלתם הבטחה : 19 אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נספה

המשיח נצלבתי ואין עוד אני חי כי אם המשיח הוא חי בקרבי ואשר אני חי עתה בבשר אהיה באמונה בן אליהם אשר אהبني ויתן את נפשו בעדי : 21 לא אמאס את חסד האלים כי אלו תהיה על ידי התורה זדרקה הנה חנים מות המשיח :

3 אהה נלטים חסרי דעת מי הטעה אתכם בכספי משמעה את האמת אחריו ציר בתוכם ישוע המשיח הצלב לנדר עיניכם : 2 זאת לבך הפטחי ללמד מכם האם ממשי התורה קבלתם את הרוח או משמעה האמונה : 3 האתם סכלים כל כך אשר החלותם ברוח ועתה תכלו בבשר : 4 היכולת סבלתם לrisk אם אמם אך לrisk : 5 הנה המפיק לכם את הרוח ובעל בכם נברות הכי ממשי התורה הוא עשה אלה או משמעה האמונה : 6 כאשר האמין אברהם באליהם ותחשב לו לזכה : 7 רעאו אפיו כי בני האמונה בני אברהם מהה : 8 והמקרה בראתו מראש כי האלים יצדיק את הגוים מותק האמונה קדם לבשר את אברהם לאמר ונברכו בכך כל הגוים : 9 על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין : 10 כי בני משמי התורה תחת הקללה הנה שנאמר אדור אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשותות אותם : 11 וגולוי הוא כי על ידי התורה לא יצדיק האדם לפני האלים כי צדיק באמונתו יחייה : 12 והتورה אינה מן האמונה כי אם אשר יעשה אתם והאדם וחי בהם : 13 המשיח פדנו מקללה התורה בהיוון לקללה בעדנו שנאמר קללה אליהם תלוי : 14 למען אשר תבא ברכת אברהם במשיח ישוע על הגוים למען אשר נשא את הבטחת הרוח על ידי האמונה : 15 אхи לפניך אדרם אדרבר אפלו דיתיקי של בן אדם אם מקימתך היא לא יפרנה איש נס לא יוסף עליה דבר : 16 ותנה לאברהם נאמרו ההבטחות ולזרענו ולא אמר ולזרעך כללו לרבים אלא כאלו ליחיד ולזרעך והוא המשיח : 17 וזאת אני אמר כי דיתיקי אשר קימה האלים מואז לימות המשיח לא תוכל התורה אשר בא אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפר אותה ולבטל את ההבטחה : 18 כי אם תבוא הנהלה מותק התורה לא תבוא עוד מותק ההבטחה אבל את אברהם חנן האלים על ידי הבטחה : 19 אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נספה

מה אהיה נרדף הלא או מבטל מכשול הצלב: 12 מי ידע ויכרתו המדיחים אתכם: 13 כי אתם אדו להדרות נקראותם ובלבד שלא היה החרותה תאה לבשר אלא שתעבדו איש את רעהו באהבה: 14 כי כל התורה כלולה במצבה אחת והיא אהבתך לרעך כמו: 15 אבל אם הנשכו ותאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו איש על ידי רעהו: 16 והותני אמר התהלו כבrhoח ולא תملאו את התאות הבשר: 17 כי הבשר מתחאה הפק מן הרוח והרוח הפק מן הבשר ושניהם מתקוממים זה להזה עד שלא תוכלו לעשות את אשר חפצטו: 18 ואם תנהנו על ידי הרוח או איןכם תחת התורה: 19 ונלויים הם בעלי הבשר אשר הם נאוף ונזה טמאה זומה: 20 עובדות אלילים וכשוף איבות ומוצאות וקנאה ורנו מריבות מחלקות וכחות: 21 צדרות עין ושביכות דמים ושרון ווללות ורומייהן אשר אמר עליהם כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינהלו מלכות אלהים: 22 ופירי הרוח אהבה שמחה ושלום ארך רוח ונדיבות וחדס ואמונה: 23 וענוה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה: 24 ואשר הם למשיח צלבו את ברעם עם כל תשוקתו ותאותיו: 25 אם נחיה ברוח נתהלה נם ברוח: 26 ולא נרדף אחריו כבוד שוא להכעיס איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

6 אхи גם כי יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימתו ברוח ענוה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיוון נם אתה: 2 שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורה המשיח: 3 כי החשב את עצמו להיות מה ואיננו מאומחה את נפשו הוא מרומה: 4 אבל ייחן כל איש את מעשהו ואז לו לבדו תהיה תהלהו ולא לנגד אחר: 5 כי כל איש את משאו ישא: 6 המלמד בדבר ייחלך מכל טבו למלמדתו: 7 אל תחטו לא יתן אליהם להתלבבו כי מה שורע האדים אותו יקצץ: 8 הורע בברשו יקצר כליוון (איאשניאס) משברו והורע ברוח יקצר מן הרוח חי עולם: 9 ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפה: 10 לכן כאשר העת בידינו נעשה נא את הטוב עם כל אדם ובויתר עם בני אמונהנו: 11 ראו נא מה גדויל המכתב אשר כתבתי אליכם בידי: 12 החפצים להתדרר בברש מכךחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח: 13 כי נם הם הנמולים איןם שמרים את

אתי כמלך אליהם כמשיח ישוע: 15 ועתה איה אשרכם כי מעד אנו עליכם אשר אם יכלתם היותם עקרבים את עיניכם לחתן לי: 16 ועתה הנהתי לכמ לאייב בדברי אמרת אליכם: 17 אינים מנקאים לכם לטובה כי חפצים להפריד אתכם מעלינו למען תהיו מנקאים להם: 18 אבל טוב לנו תמיד לטובה ולא לבך בהיותו אצליכם: 19 בני אשר אני מחולל שנית עד כי יציר בכם המשיח: 20 אמנה חפצתי להוות עתה אצלכם לשנות את קול דברי כי נבוק אני בכם: 21 אמרו לי אתם החפצים להיות משבדים לתורה הלא שמעתם את התורה: 22 כי כחוב שהוא לאברם שני בניהם האחד מן האמה והשני מן החפשיה: 23 ואשר לאמה הוא נולד לפני הבשר ואשר לחפשיה על פי ההבטחה: 24 והדברים הם לדמו כי שני הבריות תננה האחת מן היר סיני הילדה לעבדות והיא הנגר: 25 כי הנגר סיני היר בערב הוא והוא כניד ירושלים של עתה כי היא בעבדות עם בניה: 26 אבל ירושלים של מעלה היא חפשיה והוא אם כלנו: 27 כי כחוב רני עקרה לא ילדה פצחיה רנה וצחלי לא כללה כי רבים בני שוממה מבני בעלה: 28 ואנחנו אחיה הננו כי יצחק בני ההבטחה: 29 וכאשר הילוד לפני הבשר או היה רדף את הילוד לפני הרוח כן הוא נם עתה: 30 אבל הכתוב מה הוא אמר גרש האמה ואת בנה כי לא בני האמה בנ האמה עם בן החפשיה: 31 על כן אהי לא בני האמה אנחנו כי אם בני החפשיה:

5 ועתה עמדו נא בחירות אשר שחרר אתנו המשיח ואל תשובו להלכד בעל העבדות: 2 הנה אני פולוס אמר לכם כי אם תמולו לא יועליכם המשיח: 3 ומעד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחייב הוא לשמר את כל התורה: 4 גנורתם מן המשיח אתם המצדדים בתורה נפלתם מן החסד: 5 כי אנחנו ברוח ניחל מותך האמונה לתקות הצדקה: 6 כי במשיח איננה נחשתת לא המילה ולא הערלה כי אם האמונה הפעלת באהבה: 7 היטבתם לרוץ מי חזק אתכם משמע אל האמת: 8 הפתוי היה אינו מأت הקרה אתכם: 9 מעת שאר מחמצז הוא את כל העסה: 10 מבטח אני בכם באדונן שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעכבר אתכם ישא את ענו יהיה מי ישיה: 11 ואני אחוי אם אכריז עוד המילה על

התורה אלא רצונם שתמלוו למען יתהלו בבריכם:
14 ואנכי חיללה מהתהלך זולתי בצלב אדני ישוע
המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם:¹⁵
כי במשיח ישוע נם המילה נם הערלה אין נחבות כי
אם בריהה חדשה: ¹⁶ וכל המהכלכים כפי השורה הזאת
שלום וرحמים עליהם ועל ישראל אשר לאלהים: ¹⁷
עתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות הארון ישוע אני
נשא בנוחתי: ¹⁸ חסד ישוע המשיח אדני יחי עם רוחכם
אחי אמן:

3 וגם אנחנו כלנו בתחום הכלנו לפנים בתחום
הבשר לשעות חפצי בשרנו ומחשובינו והי אך בני רנו
בטבענו כאשר בני אדם: 4 אבל האלים המלא רחמים
ברב אהבתו אשר אהב אנתנו: 5 אחרי היותנו מותים
בבשעים החינו עם המשיח בחסד נושעתם: 6 ויעירנו אתו
אך הושיבו במרומים במשיח ישוע: 7 להדרות בדרות
ההאים את גדרת עשר חסרו בטובתו עלינו במשיח ישוע:
8 כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם
במשיח זהו מטה אליהם היא: 9 לא מותך המעשיהם
היתה זאת כי מטה אליהם היא: 10 כי פועל אליהם אנחנו נבראים
שלא יתהלך איש: 11 כי פועל אליהם אנחנו היכין האלים מקדם
למען נתהלך בהם: 12 על כן זכרו כי אתם הנויים בכשר
הנקראים ערלים בפי הנקראים בני המילה שהיא מעשה
ידים בבשר: 13 כי אתם בעת ההיא היותם בעלי משיח
מוזרים לעדת ישראל ונכדים לבריות הנטהלה באין
תקוה ובאיין לכם אליהם בעולם: 14 ועתה בישוע המשיח
אתם הרחוקים מאו היותם קרוביים בדם המשיח:
כי הוא שלומנו אשר עשה החנין לאחד והרס מהיצת
הנדר: 15 בבטלו האיבה בבראו את תורה המצוות
בגוזרותיהם לברא בנפשו את החנין לאיש אחד חדש
ויעש שלום: 16 ויריצה את שניהם בנוף אחד לאלים על
ידי צליבתו בהמיתו בנפשו את האיבה: 17 ויבא ויבש
שלום לכם הרחוקים והקרוביים: 18 כי על ידו יש לשנינו
מבוא ברוח אחד אל אבינו: 19 لكن אינכם עוד נרים
ותושבים כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית
אליהם: 20 בנויים על יסוד השליחים והנביאים וישוע
המשיח הוא אבן הפנה: 21 אשר חבר בו יחד הבניון כלו
עד ידי יגבה להוביל קדש ליהוה: 22 ובו נבנים גם אתם
להיות משכו אלהים ברות:

3 בעבור זאת אני פולס אסיר המשיח למענכם הגוים:
2 כי אמנים שבעתם הנחנתה חסד האללים אשר נתן
לי אליכם: 3 כי בחזון נלה לוי הסוד אשר למעלה
כחבתי לכם במעט: 4 ובקראכם תוכלו להכיר בזאת
את בינוי בסוד המשיח: 5 אשר בדורות הראשונים לא
נודע לבני אדם כאשר נלה עתה לשלהיו הקדשים
ולנבייאו ברוח: 6 ליהיות הגוים נם הם בני ירשתו ונוף
אחד את וחברי הבטהתו במשיח על ידי הבשרה: 7

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברכzon אליהם אל הקדרשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח ישוע: 2 חסר לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנו יושע המשיח: 3 ברוך הוא האלהיםوابי אדנינו יושע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח במרומים במשיח: 4 כאשר בחר אנתנו בו לפניו מוסדות TABLE להיות קדשים ותמיימים לפניו באהבה: 5 יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו: 6 לתחלה כבוד חסדו אשר נתן אנתנו בידינו: 7 אשר בו לנו הפטורים בדומו וסליחת הפשעים כרב חסדו: 8 אשר השפיעו علينا בכל חכמה והשכל: 9 והודיענו את סוד רצונו עצתו היוצאה בו: 10 על דבר הנגנותו במלאות העתים לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבסמויים הן מה שבראי: 11 אשר נם ללחנו בו נחלנו אנתנו חמיעדים לה מאו במחשבת פעל הכל עצצת חפץ: 12 להיוונו לתחלה כבודו אנתנו אשר יחלנו אל המשיח מاز: 13 ואשר נם אתם נתועים בו אחורי שמעיכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם נם נחתמתם ברוח הבטחה רוח הקדש: 14 כי זה ערבון ירשותנו לפדות לו עם סנה לתחלה כבודו: 15 בעבר זאת נם אני אחורי שמעי אמונהיכם באדנינו יושע והאהבה אשר אהבתם את כל הקדרשים: 16 לא אחד מלהודות בעבורכם בהזוכרי אתכם בתפלתי: 17 כי יתן לכם אלהי אדנינו יושע המשיח אבי הכבוד את רוח החכמה והחזון לדעתם אתו: 18 וויאר עני לבככם למען תדעו اي זו היא תוחלת קרייתו ואי זה הוא אשר כבוד נחלתו בקדשים: 19 ואיזה הוא יתרון נדלות נבורתו בנו המאמינים כפי פעלת עצצתם: 20 אשר פעל במשיח בהעיר אתו מן המתומים ווישבנו לימיינו במרומים: 21 ממעל לכל שרה ושלtan וונבורה וממשלת וכל הנקרא בשם לא לבד בעולם זהה כי אם נם בעולם הבא: (αι) 22 ווישת כל תחת רגלו ויתן אותו לראש על הכל אל העדרה: 23 אשר היא גבורה מלוא הממלאת את הכל בכל:

2 נם אוחכם המתים לפניהם בפשעיכם וחטאיכם : 2
אשר התחלכם בהם לפִי דור העולם זהה כרצון שד
ממשלת האירח והוא הרוח הפעיל כעת בני המרי (aiōn)

המשיח: **13** עד כי נגעו כלנו לאחדות האמונה ורעות בן האלים כאיש אחד שלם לשעור קומה מלא המשיח: **14** ולא נניה עוד ילדים נורשים ונדרפים בכל רוח הלמוד בתרמיות בני אדם ומקשותם אשר שתו להתעוות: **15** כי אם נדרב האמת באהבה ונדרלה בכל דבר לו למשיח שהוא בראש: **16** אשר ממננו כל הנוף בהיותו מרכוב ומדבק בכל חבר השמוש כפי ממדת הפעלה הננתנה לכלابر ואבר ירבה ויונדל להשלמת בניינו באהבה: **17** והנה זאת אני אמר ומייד באדון כי מעתה לא תלכו עוד כייתר הנויים ההלכים בהבלי שכלם: **18** חשבו הדעת ומזרים לחחי אלהים מפני אולתם אשר בהם כי טה מהשכיל לבכם: **19** אשר השמינו ויתנו את נפשם לזומה לעשות כל חועבה באהבתה הבצע: **20** ואחרם לאן למדתם את המשיח: **21** אם אמם אותו שמעתם וכו' למדתם כפי האמת בישוע: **22** אשר תסרו מדריכיכם הראשנים ותפשו את האדם היישן הנשחת בתאות התרמיות: **23** ותת:red>הדרשו ברוח שכלם: **24** ותלבשו את האדם החדש הנברא כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת: **25** על כן הסירו מכם את השקר ודברו אמת איש רעהו כי אברים כלני ייחד איש לאיש: **26** רגנו ואל תחטאו אל תשקע החמה על רגוזם: **27** נם לא תנתנו מקום לשטן: **28** מי שנגב אל יסף לנגב כי יגעו ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו לחתת לאיש מחסור: **29** כל דבר נבול לא יצא מאפיקים כי אם הטוב והמושיע לבנות לפי ה策ך למען יתן חן לשמעיו: **30** ולא תעצבו את רוח הקדש של אלדים אשר נחתמתם בו אל יום התגלה: **31** כל מרירות וחמה ורגנו וצקה ונדרוף תסירו מכם עם כל הרשעה: **32** והיו טובים איש אל רעהו ורוחמנים וסלחים איש לאחיו אשר סלח לכם האלים במשיח:

5 **לכן** לכט בדרכ האלים כבני חביבים: **2** וחתה הילכו באהבה כאשר נם המשיח אהב אתנו והקריב את נפשו עדנו לקרבן וובח לאלהים לרייח ניחוח: **3** אבל גנות וכט טמא ואהבת בצע כל יוצר בינוים כאשר נואה וקרושים: **4** נם לא נבול פה ודברי סכלות ולעג אשר לא כהן כי אם קול תודה: **5** כי זאת ידע תדעו כי כל גונה וטמא ואהבת בצע שהוא עבר אלילים אין לו חלק ונחה במלכות המשיח והאלים: **6** אל ישיא איש אתכם להשלים את הקדשים למעשה העבודה לבניון גוף

אשר הייתה לה למשרת במתנה חסד אלהים הננתנה ל- כפי פעולה נבורתו: **8** לוי צעיר הצעירים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בנוים את עשר המשיח אשר לא יחקר: **9** וולהאר עני כל מה היה הננתנה הסוד הנסתור מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי ישוע המשיח: **10** למען אשר תודע עתה על ידי ירוי העדה לשרים לשלייטים אשר במרומיים חכמת אלהים המפלאה דתיכיה: **11** על פי עצת עולמים אשר יעץ במשיח ישוע אדנינו: **12** אשר פתחון פניו ממנה וקרבתנו בבטחה על יד אמונתו: **13** בעבור זאת אבקש שלא תחחו בצרותיו למענכם עין כי הוא תפארתכם: **14** על כן אכרצה על ברבי לאבי אדנינו ישוע המשיח: **15** אשר נקרא על שמו כל בית אבות שבשמיים ושבארץ: **16** לחתת לכם לפי עשר כבודו להתחזק בנבורה על ידי רוחו לאדם הפנימי: **17** שישכן המשיח בלבבכם באמונה והיותם משרשים ומיסדים באהבה: **18** למען תוכלו להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמק והגבגה: **19** וידעתם את אהבת המשיח הנעללה אשר יכול להרבבות נמולו עליינו יותר מכל משאלוינו ומהשבותינו לפי הכח הפעיל בקרבנו: **21** לו הכבוד בקרב הקhal במשיח ישוע לדר ודר עד עולמי עולמים אמן: **22** (א"ו g165)

4 **לכן** אזהורכם אני האסור באדון להתחלה כאשר אתה למשמרתכם אשר נקראתם לה: **2** בכל נימוכות ענוה ובארך רוח לשאת איש את רעהו באהבה: **3** וושקו לשמר את אחדות הרוח באנדרת השלום: **4** גוף אחד ורוח אחד כאשר נקראות בתקות שמרתכם האחת: **5** אדון אחד אמונה אחת טבילה אחת: **6** אל ואב אחד לכל שהוא על כל וככל ובתו כולם: **7** אבל לכל אחד ואחד ממננו נתן החסד כמדת מתנות לאדם: **8** על כן הוא אומר עליה למורום שבה שבי ויתן מתנות לאדם: **9** וועלה שאמר מה הוא אם לא שירד ירד מקדם לחתתיות ארץ: **10** הירד הוא אשר נם עליה למעלה מכל השמים למען יملא את הכל: **11** והוא נתן את אלה שליחים ואת אלה נבאים ואת אלה מבשרים ואת אלה רעים וממדדים:

בדברי ריקבי בוגל' אלה חרונו אליהם בא על בני המרי: 7 על כן אל ידי חלקיים עמהם: 8 כי מלפנים היו הם חיש ועתה הנכם אוור באדרניינו התהלהנו נא כבני א/or: 9 כי פרדי הרוח כל מעשי חסד וצדקה ואמת: 10 ובוחנו מה הוא רצוי עבנינו אדרניינו: 11 ואל תשתחפו עם מעשי החיש אשר לא יעשו פרדי כי אם הוכח תחוכיתו אותם: 12 כי מה שהם עושים בסתר חרפיה היא א/or לספר: 13 אבל כל זאת גילה כשיוכח על ידי הא/or כי כל הנגלה אוור הוא: 14 על כן הוא אומר עורדה היישן וקומה מן המתים ויאר לך המשיח: 15 ועתה ראו והזהרו להתהלך לא ככיסילים כי אם כחכמים: 16 מוקורים העת כי הימים רעים מה הוא על כן אל ההיינו חסרי דעת כי אם מבנים לדעת מה הוא רצון אדרניינו: 17 ואל חשתכו מיין חכמיא לידי פריזות כי אם המלאו ברוח: 18 ושייחו איש לרעהו בתהלות ותשבחות ושידות רוחניות שיריו וומרו לאדרני בלבבכם: 19 והודו בכל עת על הכל לאלהים אבינו בשם אדרניינו ישוע המשיח: 20 הכנעו איש לאחיו ביראת אלהים: 21 הנשים הכנעה לבעליכן כמו לאדרניינו: 22 כי האיש הוא ראש האשה כאשר המשיח הוא ראש העדה והוא מושיע של הנוף: 23 אבל כאשר תכנע העדה למשיח כהה נם הנשים לבעליהם בכל דבר: 24 האנשים אהבו את נשים כאשר נם המשיח אהב את העדה ויתן את נפשו בעדה: 25 למן קדשה בדבשו אחריו אשר טהרה ברחיצת המים: 26 להקימה בכבוד לו לעדרה אשר אין בה כתם וקמט וכדומה כי אם למן תהיה קדושה ותמיימה: 27 כן האנשים חיבים לאהוב את נשים כנופם כי האהבת את אשתו אהבת את עצמו: 28 כי מעולם לא שנא איש את אשתו אהבת את עצמו: 29 כי מעולם לא שנא איש את אשתו אהבת את עצמו: 30 כי אברוי גוףו אנחנו משברו ומונצמו: 31 על כן ישב איש את אביו ואת אמו ודרבק באשתו והוא שניהם לבשר אחד: 32 גודל הסוד הזה ואני מפרש אותו על המשיח ועל העדרתו: 33 ואולם נם אתם כל איש מכם יאהוב את אשתו כנפשו והאהשה היא תזהר ותירא את בעלה:

6 שמעו בנים אל הוריכם באדרניינו כי ארוח ישר הוא: 1 כבד את אביך ואת אמך זאת היא המזוכה הראושונה אשר לה הבהירה: 2 למן ייטב לך ולמן יאריכון ימיך על האדמה: 3 ואתם האבות אל תכעיסו את בנייכם

בשובי לבוא אליכם: 27 רק חתנהנו כראוי לbsubורה המשיח למן אשען אשען עלייכם אם בכווי לראותכם אם בהיותי רוחוק כי קיימים אתם ברוח אחת ועוורים אתי בנפש אחת להלחם بعد אמונה הבשורה: 28 ואינכם חרדים מאומה מפני המותקומים אשר זת לחים אוט לאבדם ולכם לישועתכם ומאת האלים היא: 29 כי נתן לכם בעד המשיח לא לבד להאמין בו כי אם נם להחנוןות בעדו: 30 כי נם لكم המלחמה אשר ראייתם כי ואשר עתה שמעים אתם עלי:

2 **לכן אם יש** תוכחה במשיח אם תנחותו האהבה אם התהבות הרוח אם רחמים וחלמה: 2 **השלימו** נא את שמחתי בהיותם לכם לב אחד אהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד: 3 **ולא** תעשו דבר בדרכ מורייה או כבוד שוא כי אם בשפלות רוח תחשבו איש את רעהו יותר מעצמו: 4 **כל** אחד אל דיאג לאשר לו לבדוק כי אם נם לאשר להבררו: 5 **כי** הרוח ההייא אשר היהת במשיח ההי נם בכם: 6 **אשר** אף כי היהת בדמות האלים לא חשב לו לשיל היותו שווה לאלהים: 7 **כי** אם הפשיט את עצמו וילבש דמות עבר וידמה לבני אדם ומצא בחוכנותו לבן אדם: 8 **וישפלו** את נפשו ויכנע עד מות עד מיתה הצליבה: 9 **על** כן נם האלים הנגיהו מادر יותן לו שם נעלחה על כל שם: 10 **למן** אשר בשם ישוע חכרע כל ברך אשר בשםים ובארץ ומתחת הארץ: 11 **וככל** לשון תורה כי אדון הוא ישוע המשיח לבוד אלים האב: 12 **לכן** חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא בלבד בהיותי עמכם כי עוד יתר עתה אשר אני רוחוק מכם תינעו בחשועת נפשותיכם ביראה ובברעה: 13 **כי** האלים הוא הפעל בכם נם לחפץ נם לפעל כפי רצונו: 14 **עשו** כל דבר בלא תלנות ובלא מזומות: 15 **למן** היהו נקיים וטהורים בני אליהם לא מום בס בתוך דור עקש ופתלタル אשר תארו בינהם כמאותה בעולם: 16 **מוחיקים** בדבר החיקם לתחלה לי ביום המשיח אשר לא להנמ רצתי ולא ליריק גנעה: 17 **אבל** אם אסך על זבח אמונהיכם ושבורתה הני שמח נום שש עם כלכם: 18 **וככה** שמחו אף אתם ושישו עמד: 19 **וקוית** בישוע אדניינו לשיח במהרה אליכם את טימותיכם למן תנוח דעתך בהודע לי דבר מעמדיכם: 20 **כי** זולתו אין אתי

1 פולוס וטימותיכם עברדי המשיח ישוע אל כל הקדשים במשיח ישוע אשר הם בפיילי עם הפקידים והশמשים: 2 חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו ישע המשיח: 3 אורה לאלהוי מדי וכורי אחים: 4 ותמיד בכל תפלווי אתה בשמה بعد כלכם: 5 על התהברותכם אל הבשורה למן הום הראשון ועד הנה: 6 ובטע אני כי המתחילה בכם המעשה הטוב נם יגמינו עד יום ישוע המשיח: 7 כאשר ראוי לי לחשב ככח על כלכם בעבר שatoi אתכם בלבבי במוסרי ובצדיקי ובחזקוי את הבשורה באשר כלכם חברי בחסד: 8 כי האלים לי לעד אשר לכלכם נספתי באהבת ישוע המשיח: 9 ועל זאת מתפלל אנסי כי תרבה ותגדיל אהבתכם בהשכל ובכל דעת: 10 **למן** תבחןנו את המבחנות והויתם זכרים ובלי מכם עד יום המשיח: 11 **וללאים** פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד האלים ותהלו: 12 **והנני** מודיעיך אתי כי אשר מצאתי היותך לך ליתרון הבשורה: 13 עד אשר נגלי מוסרווי במשיח בכל שער המלך ולכל הנשאים: 14 **ורוב** האחים אדניינו הושיבו אמי במוסרווי והתחזקו יותר בלבכם לדבר את הדבר בלי פחד: 15 **הן** יש מגדים את המשיח מקנה וריב על מוסרי: 16 **ולאלה** ממריבה מגדים ויש מגדים בכוונה טובה: 17 **ולאלה** מהאהבה באשר הם ידעים כי נתנו אנסי להצדיק את הבשורה: 18 **אך** מה בך הלא בכל אופן אם בעיליה או באמת גיד המשיח ואני הנני שמה בזאת ונם אשמה: 19 **כי** יודע אני שההיה לי זאת לישועה בהפלאים ובכערת רוח ישוע המשיח: 20 **ואוחיל ואקווה** שלא אבוש בכל דבר כי אם בכל בטחון כאשר מוא צן נם עתה יתנדל המשיח בגוףם אם בחיה אם במויה: 21 **כי** המשיח הוא יוסוף לי פרי עמלאי אין לי להניד במא להיות בבשר עוד יוסוף לי פרי עמלאי אין לי להניד במא אחר: 22 **אולם** אם כי משוך אני מן השנים נפשי אוחה להפטר בבשר צרייך יתר בעבורכם: 23 **ואני** בטח וידע כי אחר ואעמד עם כלכם יחד לאם אחים ולהנידל שמחת אמונהיכם: 26 **למן** תרבה על ידי תהלהיכם במשיח ישוע

14 ואדריך את מטרת שכר הנצחון אשר הוא בקריה
של מעלה מאת האלים במשיח ישוע: 15 לכן מי שהוא
שלם בנו כן ייחס ואם תחשבו מוחשנה נס זאת
יגלה לכם האלים: 16 ורק נתהלך באשר הנגע עדריה
במגען אחד יבלב אחד: 17 אхи היו חברים להלכים
אחריו והביטו אל המתהלךים כן כאשר אנחנו מופת
לכם: 18 כי רבים המתהלךים כן כאשר אנחנו מופת
לכם: 19 כי רבים המתהלךים אשר עליהם אמרתי
לכם פעמים הרבה ועה נס בכפי אני אמר כי הם איבר
צלב המשיח: 20 אשר אהירתם האברון אשר רשם
אליהם וככודם בכתם וקרם הבלתי חלד: 21 כי
אורחותנו בשמותיהם היא ושם מוחכים אנחנו למושיענו
אדניינו ישוע המשיח: [Philippians 3:22] אשר יחליף
את גוף שפלוותנו להיותו רומה לגוף כבודו כפי כה

יכלתו לבש הכל תחתיו:]

4 ועתה אхи החביבים והחמודים שמחתי ועתרת ראש
עמדו נא כן באדניינו חביבי: 2 את אהובודיה אני מזהיר
ואת סונטיצי אני מזהיר להיות לך אחד באדניינו: 3 ואותה
חברי הנצמד לי באמות אף מפרק אני מבקש להיות להן
לעוזר אשר יגעו עמודי על הבשורה עם קליים ועם שאר
תמיי אשר שמותם יחד בספר החיים: 4 שמחו באדניינו
בכל עת ועד הפעם אמר אני שמחו: 5 ענות רוחכם תודע
לכל איש קרב הוא הארון: 6 אל תראו כי אם בהפלה
ובתהנוים עם תודה תודיעו בכל דבר את משאלותיכם
לאלהינו: 7 ושולום אליהם הנשגב מכל שכל נצץ את
לבבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע: 8 ובכן אхи כל
אשר הוא אמת ונכבר וישר וטהור ונעים ואשר שמו טוב
כל מעשה צדק כל מעשה שבך על אלה תשים לבבכם:
9 אשר למדתם וקיבלתם ושמעתם וריאתם כי את אלה
תעשו אלה השלים יהיה עמכם: 10 ואני שמחתי מאד
באדניינו כי עתה הפעם החלפה כה להשוו עלי וnom
משגיחים היותם עד כה אך לא עלתה בידכם: 11 ולא
ממחסור דבר כן כי למדתי להסתפק بما שיש לי: 12
ודעתו לענות אף ידעת לחותיר מהן אני בכל עניין
ואופן חן לשבע חן לרעב חן לחותיר חן להסר: 13
כל זאת אוכל בעוזה המשיח הנוטן כה בקרבי: 14
אבל הייטבם לעשות בהתחברכם אליו בצרתי: 15

איש כלכבי אשר בלב שלם יdag לכם: 21 כי כלם את
אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: 22 ואותו
יעתם כי בחון הוא אשר כבן העבר את אביו כו היה אתי
בעבודת הבשורה: 23 ואתו אקוה לשלוח אליכם מהר
כאשר אראה מה יהוה לי: 24 ובתחתי באדניינו אשר נס
אנכי אבאו אליכם ב מהרה: 25 ואחשב מן הצרך לשלוח
אליכם את אפרודיטוס אхи ועוזר וחברי בצבא והוא
שליהכם ומשרתי בצרבי: 26 יען היותו נכסף לכלכם
ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה: 27 אמנם חלה
חלה וננה למota אבל האלים רחם עלי ולא עלי
בלבד כי נס עלי רחם שלא יבוא עלי יגון על יגון: 28
לכן מהרתו לשלוות אליכם למען תראתו ותשוכן לשמה
ונס ימעט יגוני: 29 על כן קבלתו באדניינו בכל שמה
והוקירות נשים כמהו: 30 כי בעבר מעשה המשיח
הניע עד מות ותקל נפשו בעינוי למען י מלא את אשר

הסתרם בשורתכם אוטו:

3 ובכן אхи שמחו באדניינו הן לכתב ולשנות כזאת
אליכם עלי איינו לטרח ולכם הוא להזוק: 2 וההרו מן
הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים הזהרו מן החתוך:
3 כי אנחנו בני המילה העבדים את האלים ברוח
ומחפאים במשיח ישוע ואינו בטחיהם בבש: 4 אף כי
نم לי יש לבטה בבשר ואם ייחס איש שיכל לבטה
בבשר הנה אני יותר ממנה: 5 אשר אני נמול בן שמות
ימים מבני ישראל משפט בניין עברי מן העברים: 6
לפי הتورה פרוש בקנאי רף את העדה ולפי צדקה
הتورה בלי שמי: 7 אך היתרנות האלה כלן חשבתי
לי להסרנות למען המשיח: 8 ונום עודני חשב את כלן
לחסרון לעמת מעתה ידיעת ישוע המשיח אדני אשר
בעבורו חסרתי את נשפי מכל אלה ואחשבם לסתו
להריה את המשיח ולהמצאו: 9 ולא תהיה לי צדקה
מתוך הتورה כי אם באמונת המשיח הזרקה הבהא
מאת האלים באמונה: 10 לדעתו ואת גבורת תחיתו
והתחברות עניינו ולהדרמות למותו: 11 להגיע אם אוכל
אל חזרות המזדים: 12 לא כאלו השנוי כבר או כאלו
השלמותי אבל ארדף אולי אשג אשר נס השנני המשיח
ישוע: 13 אхи איןני חשב כי כבר השנוי אך אחת דברתי
כי שכח אני את אשר מאחריו ואשתתח אל אשר לפני:

וירדעתם נם אתם פילפאים כי בראשית הבשורה כצאי
מנקדוניא לא התחברה לי אחת מן הקהילות בעסק
משא ומתן כי אם בלבד : 16 כי גם בתסלוניקי
שלחתם לי את צרכי פעם ושתיים : 17 לא שאבקש את
המתן אך אבקש הפרי אשר ירבה בחשונכם : 18 ואני
קיבלו את הכל ויש לי די והותר ואני מלאתי ריח ניחח
בקבלי מידי אפיפודיטוס את כל אשר שלחתם זבח
ערב ורצוי לאליהם : 19 ואלהו הוא יملא את כל צרככם
בעשר כבודו במשיח ישוע : 20 ולאליהם אבינו הכבוד
לעלמי עולמים אמן : (איאן 165g ו 21) שאלו לשולם כל קדוש
במשיח ישוע האחים אשר עמדו שאלים לשולמכם : 22
כל הקדשים שאלים לשולמכם וביתר אלה אשר מבית
הקיסר : 23 חסיד ישוע המשיח אדניינו עם כלכם אמן :

24 עתה הנני שמח בעוניי אשר אני סבל למענכם ואimilar את ההספר ביסורי המשיח בברשי' بعد נופו היא העדה: 25 אשר היהתי לה למשרת כמי פקרת אלהים אשר נתנה לי עליכם למלאת את דבר האלוהים: 26 את הסוד אשר היה נסתר מועלמים ומדור וועת' נלה לקודשו: 27 אשר רצח האלוהים לזרעיהם איז הוא אשר (איך g165) כבוד הסוד ההוא בנוי והוא המשיח אשר בכם אשר הוא תקות הבוד: 28 ואוות' משמעים אנחנו בהוכחהנו כל איש ובלמדנו כל איש בכל חכמה למען העמיד כל איש שלם במשיח ישוע: 29 ובזאת אף אני עמל ונלחם כדי פעלת כחו הפעל כי בונכורה:

2 הנני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי על אדרותיכם ועל אדרות אנשי לודקיא ועל כל אשר לא ראו את פני בבשר: 2 למען ניחמו לובות ונסחו יתד באהבה ולכל עשר דעת נכוונה להשכיל סוד האלוהים אבינו וסוד המשיח: 3 אשר צפונים בו כל אוצרות החכונה איש בשפתינו הילוקות: 5 כי נם אם בברשי' אני רוחך מכם הנה ברוחוי אני אצלכם ואשמה בראתוי את תוכונתכם ואמץ אמונתכם במשיח: 6 لكن כאשר קבלתם את המשיח את ישוע אדינו כן נם התחלכו בו: 7 משרשים ונכנים בו וקיים באמונה כאשר למדתם ומרביכם בזודה בה: 8 והזרו פן וולד' איש אתכם שלל בפילוסופיה ובמדוחה שוא לפי קבלת בני האדם ויסודות העולם ולא על פי המשיח: 9 כי בו בוגשו שכנן כל מלא האלהות וכו' אתם נמלאים: 10 אשר הוא ראש כל שרה ושלtan: 11 וכו' אתם נם נמלים מיליה שלא בידים בהפשטה נוף הבשר החוטא היא מילת המשיח: 12 כי נקברתם אותו בטבילה אף קמתם אותו בתהיה על ידי האמונה בנורמת אליהם אשר העירו מן המתים: 13 נם אתכם המתים בפשעים ובערלה בשרכם היהיא או בסליח لكم את כל פשעיכם: 14 וימחק את השטר המעד בנו בחקתו אשר היה לנגנו וישאהו מותכו ויתקעו בצלב: 15 ויפשط את השרים והשליטים ויתגנם ביד רמה לראותם בסם ווילכם שלל בנפשו: 16 על כן לא ידין איש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בעניין המועדים וראשי חדים ושבות: 17 אשר הם צל הדרבים העתידים לבא וגופם הוא במשיח:

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימוטויס אחינו: 2 אל הקדשים והאחים הנאמנים במשיח אשר הם בקולשא חסד לכם ושלום מאת האלוהים אבינו ואדינו ישוע המשיח: 3 נודה לאלהים אבוי אדינו ישוע המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם: 4 אשר אחריו אשר שמענו אמוןתכם במשיח ישוע ואתbatchem כל הקרדים: 5 בעבור התקווה הצפונה לכם בשמיים ונודעתם לכמ מקדם בדבר אמרת הבשורה: 6 אשר בא אליכם וنم לכל העולם ותפרה ותרבה כמו נם בתוככם למן היום אשר שמעתם והכרתם באמצעות חסד אלהים: 7 כאשר למדתם מן אפפרס חביבנו החביב אשר הוא משות נאמן בעדכם למשיח: 8 והוא נם הודיע לנו את האבתכם ברוח: 9 בעבור זאת נם אנחנו למן היום אשר שמענו לא חדרנו להתחפל בעדכם ולבקש שתמלאו דעת רצון האלוהים בכל חכמה ותבונה ורותנית: 10 להתחלק כתוב בעני האדון וככל רצונו ולעשות פרוי בכל כח כבודת כבודו לכל סבלנות וארך רוח עם שמחה: 12 ולחת תודה לאבינו העשיה לנו רואיים להקל נחלה הקרים באור: 13 אשר הוא חלצנו מממשלה הדריון בדמות סליחת החטאיהם: 15 והוא צלם האלוהים הנעלם וכבוד כל נברא: 16 כי בו נברא כל אשר בשמיים ואשר בארץ כל הנוראה וכל אשר איננו נראה הן כסאות וממלות הן שרות וירושות הכל נברא על ידי ולמענהו: 17 והוא לא פני הכל והכל קים בו: 18 והוא ראש נוף העדה אשר הוא ראשית ובכור מעם המתים למען היה הראשון בכל: 19 כי כן היה הרצון לשכנן בו את כל המלא: 20 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום בדים צלמו על ידו הן אשר בארץ הן אשר בשמיים: 21 וגם אתם אשר היותם מלבנים מזורים ואיבים בנטות לבבכם אחריו המיעשים הרעים: 22 עתה רצח אתכם בנוף בשרו על ידי מותו להעמידכם לפני קדשים ובל מום ורפי: 23 אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא תזועו מתחוללת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה לכל הנברא תחת השמיים ואני פולוס הויתי לה למשרת:

18 אל תנתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שלות רוח ועובדת מלאכים המהילך בדברים אשר לא ראו עיניו ומלא רוח נאה על לא דבר משכל בשרו: 19 ואננו אחו בראש אשר מחבר ממנו כל הנוף ומאהו בציריו ורבקו יגדל נדול אליהם: 20 וכן אם מותם עם המשיח לסדרת העולם ומה תשענבו לחקים כאלו עדרם חיים בעולם: 21 אל תחזה אל תטע אל תען: 22 והם כלם לכליון בחשימים לפי מזות אנשים ולמודיהם: 23 הנראים כעין חכמה בעבודה בדוחה מלכ ובשפלות רוח ובענו הנוו הנוו שלא כהן רק להשביע הבשר:

פנימ:

4 אַתֶּם הָאֲדִינִים תָּנוּ לַעֲבָרִיכֶם הַיְשָׁר וַהֲשֹׁוֹ וַדְעַו כִּי נָמָת אַתֶּם יִשְׁלַח לְכֶם אֲדִין בְּשָׁמִים: 2 הַתִּמְדֹר בַּחֲפָלָה וַשְׁקְדוּ בָה בְּתֹודָה: 3 וַחֲטָפְלָלוּ נֶם בְּעַדְנוּ לְמַעַן יִפְתַּח לְנוּ הָאֱלֹהִים אֶת שַׁעַר הַדָּבָר לְחוֹת אֶת סָוד הַמָּשִׁיחָא שֶׁר בְּעַבְרוּ אָסָר אַנְכִי: 4 לְמַעַן אֲשֶׁר אֱלֹהָא אֶת כִּימְשָׁפֶט עַל לְחוֹת: 5 וַתַּחֲלִלְכּוּ בְּחַכְמָה עַם אֲשֶׁר בְּחֹזֶן וְהַקְּרִירָא אֶת הַעַת: 6 דְּבָרִיכֶם יִהְיוּ נְעִימִים בְּכָל עַת וּמְמֻלְחִים בְּמַלֵּחַ לְמַעַן תְּדַעַו לְהַשִּׁיבָה דָּבָר לְכָל אָדָם: 7 אֶת כָּל הַקְּרִתָּא אֹתָי וַיַּדְעַיכֶם טוֹכִיקָוָס הָאָח הַחֲבִיב וַהֲמִשְׁרָתָה הַנְּאָמָן וַעֲבָר עַמּוֹתִי בְּאָדוֹן: 8 אֲשֶׁר לְזֹאת שְׁלָחְתָּהוּ אֲלֵיכֶם לְמַעַן יִדְע אֶת דְּבָרִיכֶם וַיַּנְחַם אֶת לְבָבָכֶם: 9 עַמ אָנוֹנִיסָמוֹס הָאָח הַנְּאָמָן וַחֲבִיב אֲשֶׁר הָוָא מִכְם הַמָּה יְוִדְעַו אֶתְכֶם אֶת כָּל דְּבָרַינוּ פָה: 10 אַרְסְטְּרוֹכָס הַשְׁבּוּ עַמִּי יְהָד שָׁאָל לְשָׁלּוּמְכָם וּמְרָקוּס בָּן אַחֲוֹת בְּרַנְכָא אֲשֶׁר צִוְּתָם עַלְיוֹ אִם יְבֹא אֲלֵיכֶם תְּקַבְּלָהוּ: 11 וַיְשַׁוּעַ הַנְּקָרָא יְסָטוֹס אֲשֶׁר הָסְמָן הַמְּוֹלִים אֲלָה לְבָדָם מִן הַזְּרִים לְמִלְכֹות הָאֱלֹהִים הַיְוָי לְנַחְמָה: 12 אַפְּפָרֵס אֲשֶׁר הָוָא מִכְם שָׁאָל לְשָׁלּוּמְכָם מִשְׁרָתָה הַמָּשִׁיחָה הַנְּאָבָק בְּעַדְכֶם בַּחֲפְלָתוֹ בְּכָל עַת לְמַעַן העמְדוֹ שְׁלָמִים וּמְלָאִים דִּעָת בְּכָל רְצֹוֹן אֲלֹהִים: 13 כִּי מְעִיד אַנְיָן עַלְיוֹ כִּי קְנָהָא גְּדוֹלָה הָוָא מְקָנָא לְכֶם וְלְאָנֶשׁ לְוֹדְקִיא וְלְאָגְשִׁי הַיּוֹרְפּוֹלִיס: 14 לְוֹקֵס הַרְפּוֹא הַחֲבִיב וְדִוְמָס שְׁאָלָם לְשָׁלּוּמָם: 15 שָׁאָלָו לְשָׁלּוּם הָאָחִים אֲשֶׁר בְּלְוֹדְקִיא וְלְשָׁלּוּם נְוֹמָפָס וְהַקְּהָלָה אֲשֶׁר בְּכִיתּוּ: 16 וְאָחָרִי קְרָאָם אֶת הָאָנָרָת הַזָּאת לְפָנֵיכֶם עַשׂ שְׁתְּקָרָא נֶם בְּקָדְל לְוֹדְקִים וְאֶת אֲשֶׁר לְוֹדְקִיא תְּקָרָא נֶם אֶתְכֶם: 17 וְאָמְרוּ אֶל אַרְכְּפּוֹס שִׁתְּ לְבָכְךָ לְעַבְודָה אֲשֶׁר קְבָלָה בְּאָדוֹן יְדִי: 18 אַתָּן הָנְשִׁים הַכְּנֻעָה לְבָעַלְיכָן כְּרָאוּ בְּאָדוֹנוֹ: 19

למען תמלאנה: 18 שאלת השלום מידי אני פולוס זכרו
את מוסרי החסד עמכם אמן:

למשא לאיש בברנו בקרבכם את בשורת האלים:

10 עדים אתם ועד האלים כי בקדש ובצדק ובתמים
הינו עמכם המאמינים: 11 ואתם ידעתם כי כאב את בניו
זהרנו את כל אחד מכם וברנו על לבו: 12 ונעד בכם
ללכת כראוי לפני האלים הקורא אתכם למלכו
ולכבודו: 13 בעבר זאת נודה תמיד לאלים כי
אתם בקבלכם מתנו דבר שמותה האלים לא קבלתם
אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמות דבר
האלים אשר הוא גם פועל בכם המאמינים: 14 כי אם
אחי הילכתם בעקביו קהילות האלים אשר בארץ יהודה
במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם כאלה על ידי בני
שבטכם כאשר סבלו נס המה על ידי היהודים: 15 אשר
אף הימתו את האדון ישוע ואת נבייהם ואותיהם רדף
ואינם טובים בעני אליהם ואיבים לכל אדם: 16 המנעים
אתנו מדבר אל הנזירים כי יושעו למען אשר יملאו את
חתאותם בכל עת וישג המחרון עד לכליה: 17 ואנחנו
אחי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב
השתדרנו ביתור לראות פניכם בתשוקה רבה: 18 ועל
כן חפצנו לבוא אליכם אני פולס פעם ושתיים והשtan
עצרנו: 19 כי מי תקוטנו וממי שמחתנו ומערת הפארהנו
הלא נם אתם לפני אדני ישוע המשיח בבו: 20 אמנים

אתם כבודנו ושמחתנו:

3 ועל כן לא יכולנו עוד להתפרק ונוצע להוור לבנו
באתינס: 2 ונשלח את טימותו אחינו ומשרתת האלים
ועזרנו בברורת המשיח לחוק ולהזהיר אתכם על דבר
אמונתכם: 3 שלא ימוט איש במצוקות האלה כי ידעתם
אף אתם כי לזאת יעדנו: 4 הלא כבד אמרנו אליכם
בחיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו להלץ כאשר נס
הה ואתם ידעתם: 5 ובבורן כן לא יכולו עוד להתפרק
ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם המנסה
והיתה לירק יניתנו: 6 ועתה כשוב אלינו טימותו
מאתכם ויבשר אתנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם
ואת אשר אתם זכרים אתנו לטובה בכל עת ונכשפים
לראות אתנו כאשר נס אנחנו נכשפים לכם: 7 או נחמננו
עליכם אחי בכל צratherנו ולחפצנו על ידי אמונתכם: 8
כי עתה נחיה אם תעמדו אתם באדניינו: 9 כי מה נשיב
לאלים להודות לו בעבורכם על כל השמה אשר

1 פולס וסלונים וטימותו אל קהילת התרסוניים
באללים האב ובאדון ישוע המשיח חסד לכם ושלום
מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 2 נודה לאלים
על כלכם כל עת בחזיר אתכם בתפלותינו: 3 בזכרנו
תמיד לפני האלים אבינו את פעול אמונתכם ווינעת
אהבתכם וסבלנות תקוחתכם לאדניינו ישוע המשיח: 4 כי
ידענו אחי חבבי האלים את אשר נברחתם: 5 באשר
בשורתנו לא היה להם לבור לב כו נס בנוורה
ובrhoח הקדש ובבדעת נאמנה מארך אשר ידעתם נם אתם
את אשר הינו בתוככם למענכם: 6 ואתם היותם הילכים
בקבותינו ובבקבות אדניינו בקבלכם את הדבר בזוק
ענין רב עם חרות רוח הקדש: 7 עד היוחתם מופת לכל
המאmins אשר במקדוניא ובאכיה: 8 כי מאתכם נשמע
קול דבר יהוה לא לבד במקדוניא ואכיה כי אם בכל
מקום יצא אמונתכם באלים עד שאין לנו צורך לדבר
דבר: 9 כי פיהם המספר מה היה מבואנו אליכם ואיך
פניהם מעבודת אלילים ושבתם לאלים לעבד את אל
חי ואmorti: 10 ולחחות לבנו מן השמים אשר העירו מן
המודים לשוע מצילנו מן החורון הבא:

2 כי אחים הנכם ידעתם את מבואנו אליכם כי
לא היה ליריק: 2 אך אחרי אשר ענינו ולהרפות הינו
בפילפי כאשר ידעתם התזקנו באלהינו להגיד נם לכם
את הבשורה בנפוחלים רבים: 3 כי תוכחתנו איננה
מתוך טעות וنم לא מתוך טמא ולא ברמיה: 4 כי
אם כאשר נחשנו נאמנים לאלים להפקיד בידנו את
הברורה כן נדרבר ולא כחפצים להיות רצויים לבני אדם
כי אם לאלים הבחן לבוננו: 5 כי מעולם לא דרבנו
בשפת חלוקת כאשר ידעתם ונם לא למען בצע בצע
האלים עד: 6 נם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכם
ולא מאחרים אף כי היה לנו מקום להתכבד כשליחיו
המשיח: 7 אבל הילכנו לאט בתוככם אמונה מפנקת
את בניה: 8 ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לחתת לכם לא
לבד את בשורת האלים כי נס את נשחתינו יען כי
הייתם חביכים עליינו: 9 הלא תזכירו אחי את ינעתנו
ואת תלאתנו אשר הינו عملים לילה ויום לבתוי היה

5 ועל דבר העתים והזמנים אין צורך לכתב אליהםachi: 2 חלא אף אתם יידעתם היטב כי יום יהוה כנוב בלילה כן בוא יבוא: 3 כי בעת אמרם שלום ושלוחה יבא עליהם השבר פרעם כחבלים על ההרה ולא יוכל להמלט: 4 אבל אתם אחוי אינכם בחשך שישיון אתכם היום כנוב: 5 אתם כלכם בני האור ובני היום לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך: 6 לכן אל נרדם כמו האחרים כי אם נשקר וננוור: 7 כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשתקרים משתקרים בלילה: 8 ואנחנו בני

היום ננורא ונלבש את שריון האמונה והאהבה וככובע את תקות הישועה: 9 יען אשר לא יעדנו האלים להרונ כי אם לנהל את היישועה על ידי אדניינו ישוע המשיח: 10 אשר מת בעדנו למען אם נשקר ואם נישן חיה נחיה עמו יחד: 11 על כן נחמו זה את זה ובנו איש את אחיו באשר נם עשיהם: 12 והננו מבקשים מכם אחוי להכיר את העמלים בכם ואשר הם נצבים עליכם באדון ומוכחים אתם עולחים ויהו שלם בינוים: 13 והננו מזוהרים למען פעולתם ויהו שלם בינוים: 14 והננו מזוהרים אתם אחוי הוכיחו את הסוררים אמכוו את רבי הלבב המכחו את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם: 15 וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל עת את הטוב זה לאיש איש מכם הן לכל אדם: 16 היו שמחים בכל עת: 17 התמידו בתפללה: 18 הודיעו על הכל כי זה רצון האלים אליכם במשיח ישוע: 19 את הרוח אליה השלום יקרש אתכם קדשה שלמה וכל רוחכם ונפשכם וגופכם ישמר תמים בבוא אדניינו ישוע המשיח: 20 את הנבאות לא תמאסו: 21 בחנו על דבר לא תכו: 22 את התרכזון מכל הדומה לרעה: 23 והוא ובוטב אחוי: 24 והתרחקו מכל הדומה לרעה: 25 והוא נאמן הקרוא אתכם אשר נם יעשה: 26 שallow לשולם כל האחים בנשיקה הקדשה: 27 הני משביעכם באדון שתקרא האנרת חזות באוני כל האחים הקדושים: 28 חסיד ישוע המשיח אדניינו עמכם :

אמן:

שمحנו עליכם לפני אלהינו: 10 לילה ויום מפילים אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים את מהסרי אמונתכם: 11 והוא האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח ישר את דרכנו אליכם: 12 ואתכם ירבה וויתיר האדון לאהבה איש את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר נם אנחנו אהבים אתכם: 13 ויכונן את לבבכם להיות תמים בקדשה לפני אלהינו אבינו בבוא ישוע המשיח אדניינו עם כל קדשו:

4 ועוד נבקש מכם אחוי ונזהיר אתכם באדניינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך לכם להתהלך ולמצוא חן בעיני האלים כן תסיפו וכן תרבו עוד: 2 כי ידעתם את המצוות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע: 3 כי רצון האלים היא קדשכם אשר תתרחקו מן הונאות: 4 וידע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר: 5 ולא בתאות זמה כדרך הנזום אשר אינם ידעים האלים: 6 ולא יפרץ איש ווינה את אחיו בעשך כי נוקם יהוה על כל זאת כאשר כבר אמרנו והעידנו לכם: 7 כי לא קרא אותנו האלים לטמא כי אם לקדשה: 8 על כן הבווה ואת לא אנשים הוא בוייה כי אם את האלים אשר נם שם בקרבנו את רוח קדרו: 9 ועל אהבת האחים אין צורך לכתב אליכם הלא אף אתם למודר יהוה לאהבה איש את רעהו: 10 וגם עשים מכם אחוי אשר חסipo ותרבו עוד: 11 ותשתרלו לשבת בנהת ותעשו איש מלאכחו בעמל מקרונייא אך נבקש מכם אחוי אשר חסipo ותרבו עוד: 12 למען תנתנו כהן עם ידיכם כאשר צוינו אתכם: 13 למען תנתנו כהן עם אשר בחוץ ולא תצרכו לאדם: 14 ועל דבר הישנים אחוי לא נכח מכם דבר למען לא תעכבו כאחים אשר אין להם תקוה: 15 כי אם נאמין אשר מת ישוע וחיה אין יביא האלים על ידי ישוע נם את הישנים אתו: 16 כי את זאת נאמר לכם בדבר יהוה כי אנחנו החיים הנורדים עד בא האדון לא נקדם את הישנים: 17 כי הוא האדון ירד מן השמים בתורעה בקול שרד המלאכים ובשופר האלים ואו יקומו ראשונה המתחים במשיח: 18 אהרי כן אנחנו החיים הנשארים נלקח אתם יחדו בענין לקראת האדון לركיע ובכן נהייה תמיד עם האדון: 19 לכן נחמו זה את זה בדברים האלה:

באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת לחשוש: ובכעbor זאת ישלח להם האלים מודחו שוא להאמון בשקר: 12 למן ירנו בלבד אשר לא האמין באמות כי אם רצוי בעולה: 13 אבל אנחנו חביבים להודות לאלהים בכל עת בעבורכםachi חביב האדון אשר האלים בחר בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונת האמת: 14 לזאת קרא אתכם כבשורתנו לנהלה כבוד אדנינו ישוע המשיח: 15 لكنachi עמדו והחויקו בקבלות אשר למדתם אם בדברנו אם באגרתנו: 16 והוא אדנינו ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם ותקוה טובה: (aiōnios g166) 17 והוא ינחים את לבכם ויכונן אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

3 ועוד אשר החפלו בעדרנו אשר ירוין דבר יהוה ויכבר כמו נם בקרבתם: 2 ואשר נגצל מן האנשים התהים והדרעים כי לא לכל אדם האמונה: 3 אבל נאמין הוא האדון אשר יחזק אתכם וישמרכם מן הרע: 4 ואנחנו בטוחים עליהם אדנינו כי העשו ונום תוסיפו לעשות את אשר נצוה: 5 והוא אדון רשות את לבכם לאהבת האלים ולסבלנות המשיח: 6 והננו מצוים אתכם אחים בשם אדנינו ישוע המשיח אשר תברלו מכל אח מעקש דרכיו ואינו מתחלך על פי הקבלה אשר קיבל מأتנו: 7 הלא ידעתם אף אתם אך עליים להתחלך כמנוי כי לא נהנו דרך מועות בתוכם: 8 גם לא אכלנו לחם איש חנן כי בינויה ותלאה ליליה ויום הדינו עמלים לבליו היהת לאיש מכם למשא: 9 ולא בעבר שאין לנו הרשות לזאת כי אם לחתת אנתנו لكم לモפת לילכת בעקבותינו: 10 כי גם בהיותנו אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה לעבד נם אפשר לא יאכל: 11 כי שמענו שיש בהם אנשים המעקשים את דרכיהם ואינם עבדים מאומה ומבליים מיהם בהבלים: 12 ואנשים כאלה נצוה אותם ונבקש מהם באדרנינו ישוע המשיח לעבד בנהחת למן יאכלו את לחם: 13 ואותםachi אל תלאו בעשות הטוב: 14 ואם לא שמע איש אל דברנו באנרגת הזאת אותו תרשמו לכם ואל תחרבו עמו למן יבוש: 15 אך לא כאי תהשיבו כי אם תוכיחו כאה: 16 והוא אדון השלום הוא יתן לכם את השלום תמיד ובכל פנים: 17 ידו האדון עם כלכם: 18 שאלת השלום מידי אני פולוס והוא האות

1 פולוס וסלונים וטימותוס אל קהילת התרנסונים באלהים אבינו ובאדנינו ישוע המשיח: 2 חסד לכם ושולם מאת האלים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 3 חביבים אנחנו להודות בכל עת לאלהים עליהםachi כראוי כי אמונתכם נדלה מאר ורבה אהבת כלכם איש לרעהו: 4 עד כי נתהלך בהם אף אנחנו בקהילות אלהים על סבלנותכם ועל אמונתכם בכל הדריפות ובכל הלחץ אשר סבלתם: 5 לאוות צדקת משפט אלהים למן תמצאו ראוים למלכות האלים אשר בעבורה נם חענו: 6 באשר צדיק האלים למלל לחץ להחציכם: 7 ולכם הנלחצים רוחה אתני יחד בהגלוות האדון ישוע מן השמים עם מלאכי עוז: 8 באש להבה להшиб נקם לאשר לא ידעו את האלים ולא שמו לבשורת אדנינו ישוע המשיח: 9 אשר ישוא משפט אבדן עולם מאת פניו האדון ומחרדר גאונו: (aiōnios g166) 10 בבאו ביום ההוא להכבר בקדשו ולהחפלה בכל המאמינים כי האמנתם לעודתנו אליכם: 11 לכן נתפלל בעדכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו ראוים אל אשר אתם מקדאים וימלא בעז כל הatzיכם בטוב וכל מעשה אמונתכם: 12 למן יכבר לכם שם ישוע אדנינו ואתם הכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדנינו ישוע המשיח:

2 והננו מבקשים מכםachi על אדרות בית אדנינו ישוע המשיח ואיסיפתנו אליו: 2 אשר לא חתרף דעתכם פהאם ואשר לא תבהלו לא ברוח ולא בדבורה ולא באגדתכם שלוחה מأتנו כאלו הנגיע יום המשיח: 3 אל יתעה אתכם איש בשם אופן כי לא יבא בטרם יהיה בראשונה המרד וננלה איש החטאה בן האבדון: 4 המתקומם והמתורמים על כל הנקרא אל או עבודה עד כי נם ישב בהיכל האלים כאלהים ומראה את עצמו כי אלהים הוא: 5 הלא תזכרו כי בעוד היהוטי אתכם דברתי אלה אליכם: 6 ועתה ידעתם מה שימנענו מהלוניות בעתו: 7 כי סוד הרשע כבר החל לפועל רק שיזור מזוק המנע עד כה: 8 ואז גילה הרשע אשר ימונתו האדון ברוח שפתוי וישבירתו בהופעת ביאתו: 9 את אשר יבוא כחוקת השטן ברוב כה ובאותות ובמופת שקר: 10 ובכל מרמת און

בכל האנרות כן אגבי כתב:] (II Thessalonians 3:19)
חסד ישוע המשיח אדניינו עם כלכם אמן:]

2 ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות
ותחנונים ובקשות ותודות بعد כל בני אדם: 2 بعد
המלכים וכל השליטים למען נינה חי השקט ובטה
בכל חסידות וישר: 3 כי כן טוב ורצוי בעיני אלהים
מושיענו: 4 אשר חפצו שיוושנו כל בני האדם וינוינו
להכרת האמת: 5 כי אחד הוא אלהים ואחד הוא העם
בין אלהים ובין בן אדם הוא בן המשיח ישע: 6
אשר נתן את נפשו כפר بعد כל זואת העדות הבאה
בעתה: 7 אשר אני הפקתי לה לכרתו ולשליח אמת אמי
אמר במשיח ולא אשקר מורה הגויים באמונה ובאמות: 8
לכן רצוני שיתפללו האנשיים בכל מקום וישאו ידיהם
קדש בלי כעס ומדון: 9 וכן נס הנשים תטפינה בתלבשת
נאה עם בשת פנים וצנויות לא במחלפות הראש לא
בזהב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים: 10 אלא כמו
שהוא הנון לנשים אשר בחרו להן יראת אלהים במעשים
טובים: 11 האשה תלמיד דומם בכל הכנעה: 12 ואיני
נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתנסה על הראש אלא
חרום: 13 כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חותה: 14 ואדם
לא נפתח כי האשה שמעה לקול המשיא וتابא לידי
עברה: 15 אבל חושע בלבדתה בנים אם תעמדנה באמונה
ובאהבה ובקדשה עם הצנויות:

3 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתחאה
מעשה טוב: 2 ופקיד העדרה צריך להיות איש אשר אין
בו דפי בעל אשה אחר משל ברוחו צנווע ונחמד לבריות
מכניס ארכיים ומכין ללמד ולא אהב יין ולא נוח להכotta
ולא בצע בצע רע: 3 כי אם דן לclf זכות וולא בעל קטטה
ולא אהב כסף: 4 ויהיו מנהיג את ביתו בטוב ומדריך
את בניו למשמעות בכל הישיר: 5 כי אם לא ידע איש
להנהיג את ביתו איך יוכלה וכלאי לעדרת אלהים: 6
ואיל יהי תלמיד הדרש למן לא ירહב לבו ויפל בדין
המשתין: 7 וזהו גם צריך לשם טוב בפי אלה אשר בחוין
פן יפל בחרפה ובמוקש המשתין: 8 וכן נס השמשים
יהיו ישרים ולא מחליקו לשון ולא אהבים סבאין ולא
נטים אחריו בצע רע: 9 כי אם ישמרו את סוד האמונה
ברוח טהורה: 10 וכן אלה יבחנו בראשונה ואחר כן
ישמשו אם אין בהם דפי: 11 וככה הנשים תהיינה ישרות
ולא משלוחות משלוחת ברוחן ונאמנות בכל: 12 השמשים

1 פולוס שליח ישוע המשיח כמצוות האלים מושיענו
והאדון ישוע המשיח תקוננו: 2 אל טימותוס בני האמת
באמונה חסד וرحمם ושלים מאת אלהים אבינו והמשיח
ישוע אדניינו: 3 הנה בלבתי למקדוני באקשי מפרק
לשכת באפסוס למן תזיהיר מקצת אנשים שלא ירו
תורה זורה: 4 ולו ישמו לבם להנחות וללמודו תולדות
אין קץ המבאים יותר לשאלות מלבדנות בית אלהים
באמונה: 5 כי תכלית המצויה היא אהבהقلب טהור
וברוח טבה ובאמונה לא צבואה: 6 יש אשר תען ממנה
ויפנו אחריו למודי תהו: 7 בחשבם להוות מורי תורה
ואנים מבנים מהם אמרים ומהם מוחלטים: 8 אבל
ידענו כי התורה טובה היא אם יתנהג בה האדים כתורה:
9 בדעתו זאת כי חק לא הוושם בעבר הצדיק אלא
בעבר הסוררים והמורדים הרשעים והחטאיהם עשי ומה
ונבלת מכוי אב ומכי אם ומרצחים: 10 זונים ושבבים את
זכר ונגב נפש וזכרים ונשבבים לשקר וככל מעשה הפק
מן הלקח הברייא: 11 כפי בשורת כבוד האל המברך
אשר פקדה עלי: 12 והנני מודה לשוע המשיח אדניינו
המאורני דיל כי חשבני נאמן ויישמעו למשרת לי: 13 או כי
אשר מלפניהם היתי מוגדר ומרדף ומחרף אבל רחמותי כי
עשיתי מבלי דעתה בגין אמונה: 14 ויידל עלי במאיד מادر
חסד אדניינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע: 15 נאמן
הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם
להושיע את החטאים אשר אני הגדול בהם: 16 ובעבור
זאת רחמותי למן אשר יראה ישוע המשיח כי בראשונה
את כל ארך רוחו להיווי לموظפת לכל אשר יבוא להאמין
בו לחוי עולם: 17 (αισωπios g166) ולמלך עולמים לאלהים
הקיים לעד והנעלם מעין והחכם לברו לו הכבוד וההדר
לעלמי עולמים אמן: 18 (αισωπios g165) את המצויה הזאת
אני מצוק בני טימותוס כפי הנבאות הקדומות עלייך
שתלחם לפיהן המלחמה הטובה: 19 לאחzo באמונה:
ברוח הטובה אשר יש מאסים בה ותשבר אנית אמונה:
20 ומהם הומנויס ואלבנסדר אשר מסרחים לשטן למן
יוסרו לבתי נדף עוד:

טוב ורצוי לפני האלים: 5 אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחדיה שמה אלדים מבטחה ומהנהת בתפלות ובתנות לילה ווים: 6 אך המונגה מטה היא בחיה: 7 וואת תצוה למען תהיינה بلا דפי: 8 אבל מי שלא יפרנס את קרוبي וביתר את בני ביתו כפר באמונה והוא גרווע מאשר איננו מאמין: 9 אלמנה אל תבחר זולתי בת שים שנה ואשר היהת אשת איש אחד: 10 ויש לה עדות על משינה הטעבים שנדרלה בנים והכנסה ארחים ירchner את רגלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב: 11 אבל האלמנות הצערות אל קבל כי בתנות יצרן את לבן מן המשיח חשנותה הן להוות לאיש: 12 וודין עליין כי בנדו באמונת הראשונה: 13 ועוד בהיוון עצלו למדו לשוטט מבית לבית ולא בלבד עצלות כי אף מפעפות ורדפות אחר חדשות ומדברות את אשר לא יתכן: 14 על כן רצוני כי הצערות תהיינה לאיש לילדת בנים ולהנהי את בתיהון ולא להת לאיב תאנה להרף: 15 כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן: 16 בן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעוזו אתן ולא תהיינה למשא על הקהיל כדי שוכל להספיק אלה אשר הנה אלמנות באמת: 17 הזקנים המיטיבים לנחל ראים הם למשה כבוד וביתר העמלים בדבר ובהוראה: 18 כי הכתוב אמר לא תחסם שור בדישו ועד נאמר הפעל שוה בשכו: 19 אל תקבל שטנה על היזון בלתי אם על פי שניהם או שלשה עדים: 20 את החטאים תוכיח בפני כל למען ייראו נם האחים: 21 הנני מעד בך ננד האלים ואדני יושע המשיח וננד בחירות המלאכים אשר שומר תשמור את זאת בליך משפט נמהר ולא תעשה דבר במשא פנים: 22 אל תה נמהר בסמיכת ידיך על אדם ולא תשתחף לחטא אחרים שמר את נפשך בתהרה: 23 אל תרבה לשותה עוד מים כי אם קח מעתין בעבור בטנק ואשר פעמים רבות חלה אתה: 24 יש בני אדם אשר חטאיהם גנליות ומקריותם לדין ויש מהם אשר הנה הלוות אחרים: 25 וככה נם המעשים הטעבים גלויים המה ואשר אינם כן לא יוכלו להסתיר:

6 כל אשר הם תחת על העברות יחשבו את ארניהם ראים לכל כבוד למען לא יחלל שם האלים והלקה:

יהיו כל אחד בעל אשה אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם: 13 כי המশמשים הוטב יקנו לעצם מעלה טובה ובוחון רב באמונת המשיח ישוע: 14 זאת אני כתוב אליך ואקוה לבא אליך ב מהרה: 15 ואם אחר הנה תדע איך להתנהג בכבוד האלים שהוא עדת אליהם חיים עמוד האמת ומכוונה: 16 ובוידי גנול סוד החסידות אליהם נגלה בקשר נצדך ברוח נראת למלאכים הנדר בנוים נתקבל באמונה בעולם נעלם בכבוד:

4 אבל הרוח אמר בפירוש כי באחרית הימים יהיו אנשים אשר יסרו מן האמונה בפניהם אל הרוחות המטעות ואל תורה השדים: 2 דברי שקרים בחנפה ונכויים הם במידעת: 3 אסרים ללחות אש ומנעים ממיין מאכל אשר בראמ האלים שייאכלות בתורה המאמינים וידיע האמת: 4 כי כל בריאות האלים טובות היא ואין דבר משקץ אם אכל בתודה: 5 כי יקדש בדבר אליהם לישוע המשיח מנDEL בדברי האמונה ובליך הטוב אשר לדבקת אחורי: 7 אך התרחק מוהנדות פסולות ובלות והרגל עצמק בחסידות: 8 כי הרגל הנוגע יowie מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש לה הבחתה חי העולם הזה והעולם הבא: 9 נאמן הדבר הזה וראוי על כל להתקבל: 10 כי ליאת אנחנו נס יגעים נס נעלמים על אשר הוחלנו לאלים חיים שהוא המושיע לכל האדם וביתור למאמים: 11 זאת זאת תצוה ותלמד: 12 אל יבו איש את בחורותיך אך היה מופת למאמים בדיבורו במעשה באבבה ברוח באמונה ובתורה: 13 והוא שקד לקרות ולהוכיח ולהורות עד כי אבא: 14 ואל תקל בעיניך מנתת החסד אשר בך הנתינה לך בנבואה עם סמיכת יידי הזקנים: 15 אלה תשית לך ובhem היה למען תראה הצלחה לכל: 16 שית לך לנפשך ולהוראה והחזק בזה כי בעשוויך כן תושיע את נפשך ואת נפש השמיעים אליך:

5 אל תגער בזון כי אם תזהירנוocab לך ואת הצעריטים כאחים: 2 את הזקנות כאמות ואת הצערות כאחות ובכל תהרה: 3 כבד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה: 4 וכי יהו לאלמנה בנים או בני בנים הם ילמדו בראשונה לעשות חסר עם ביהם ולשלם נמול לאביהם כי זה הוא

2 ואלה אשר אדרניתם בני אמונה אל יקלו אתכם על היותם
אהים כי אם יעבדום בויהר בעבור כי מאמינים ואהובים
הם המשתדרלים לנמל חסד את זאת תלמוד ותצתה:
3 האיש אשר יורה תורה אחרת ולא יעמוד בדברים
הבריאים של אדרניתנו יושע המשיח ובכלקה החסידות: 4
נפשו עפה ולא ידע מאומה כי אם חלה הוא בשאלות
ומחלקות מללים המבאים לידי קנאה ומריבה ונודפים
וחשד רע: 5 וכוחיו הבלתי של אנשים נשחתו דעת ומחסרי
אמות השמים את החסידות לדבר בצע סור מאנשים
כאליה: 6 ואף אמם יתרכן גדול היא החסידות עם לב
שמח בנוירלו: 7 כי לא הбанנו מאומה לעולם בידוע שם
לא נוכל להוציא ממנה מאומה: 8 ועל כן אם יש לנו
מזון וכוסות נסתפקה בהם: 9 אבל המבקשים להעשיר
יפלו בנסיוון ובמוקשים וברב תאות סבלות ומשחיתות
המשקיעות את האדם בשחת ובאבדון: 10 כי שרש
כל הרעות אהבת הכספי ויש אשר ערנו לו ויסורו מן
האמונה ויעציבו את נפשם במכאים רבים: 11 ואתה
איש האלים ברוח לך מלאה ורדף צדקה וחסידות
ואמונה ואהבה וסבלנות וענווה: 12 הלחם המלחמה
הטובה של האמונה ואחו חי עולמים אשר נקרת להם
והודית הוראה יפה בפני עדים רבים: 13 (aiōnios g166) (aiōnios g166)
הנני מצוך נגד האלים המchia את כל ונגד המשיח יושע
אשר העיד ההודאה היפה לפני פנטוס פילטוס: 14
כי שמר תשמר את המצויה באין שמן ודרפי עד הופעת
המשיח יושע אדרניתו: 15 אשר יראנה בעתה המברך
והשליט לברדו מלך המלכים ואדרני האדרנים: 16 אשר
הוא לברדו חי וקיים והוא הדר באור נשגב ואיש לא
ראחו ולא יוכל לראונו ולא הכבוד ונברת עולמים אמן:
17 את עשריו העולם וזה תוצאה שלא רום
לברכם נם לא יבטיח בעשר הבוגד כי אם באלים חיים
המספיק לנו די והותר לשבע: 18 (aiōn g165) (aiōn g165) טוב
וישירנו במעשים טובים לחת מהונם וליעזר ליזולתם: 19
ויאצרו להם אוצר ליסוד טוב לעתיד שישינו את חי
העולם: 20 אתה טימוטיאו שמר את הפקרון
ותרחק מדברי הבלתי הפסולים ומון וכוחיו המדע תנקרא
כן בשקר: 21 אשר יש מהפאים בו ויתרעו מן האמונה: [

] (I Timothy 6:22) (I) החסד עמק אמן:

איש יצא לצבא לא יתרעב בעשקי החיים למען היה רצוי לשדר הצבא: 5 ונס א נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט: 6 האכזר העבר הוא יאכל ראשונה מפרי הארץ: 7 בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר: 8 זכרו תוכר את ישוע המשיח הנעורן מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתו: 9 אשר בעבורה אני נשא רעות עד למוסדות כעשה על אבל דבר האלים איננו נאסר: 10 ועל כן אסבל את כל למען הבחרים למען ישינו נם המה את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולם: (aiōnios g166) 11 נאמן הרבר הוה כי אם מתנו אותו נם אותו נהיה: 12 אם נסבל נם נמלך אותו ואם נזכר נם הוא ינכר אנתנו: 13 אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכך בעצמו לא יכול: 14 זה הזכר להם והעד לפני האדון שלא לעשך במחלה מלים אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים: 15 היה שקד להתייצב באמן לפני האלים וכפעל אשר לא יבוש המהلك על נכוון דבר האמות: 16 אבל תרחק מדברי הבלתי הפסולים כי יוסיפו הרבות רשות: 17 ושייחם כרך האכל סיבב אשר מהם הומנויס ופילוטוס: 18 אשר תען מן האמתה באמרים כי תחית המתים כבר היהת ויכלבלו אמונה קצת אנשים: 19 אך איתן הוא יסוד האלים וזה חותמו ידע והוה את אשר לו ועד יסוד מעול כל הקורא את שם המשיח: 20 כי בבית נдол לא kali זיה וכסף בלבד אלא גם של עז ושל חרש ומזה לבבוד ומהם לבוין: 21 והנה אם טהר איש את נפשו מלאה יהוה כליל לבבוד מקדש ומושיע לבעל הבית מוכן לכל מעשה טוב: 22 ברוח לך אשר הנקו יושע: 23 שמר את הפקדון הטוב בעזורה הדרברים הבריאים אשר שמעת ממי באמונה ובאהבה לשמר את פקדוני עד היום ההוא: 24 שמר את הפקדון הטוב את רוח הקדש השכן בנו: 25 זאת אתה יודע כי פנו ממי כל אשר באסיה ובתוכם פוגלים והרמוננים: 26 יתן האדון רחמים לבית אנטיפורוס כי פעמים רבות השיב את נפשי ולא בוש ממוסרי: 27 כי אם בהיותו ברומי יגע לבקשו עד כי מצאנו: 28 יתן לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההורא ורב שרות אשר שרת באפסוס אתה יודעת היטב:

3 זואת הדע כי באחרית הימים יבוא עתים קשות: 2 כי יהיו האנשים אהבי עצם ואהבי בצע וחוללים נזאים ומגדפים וממרים באביהם וכפוי טובה ולא חסידים: 3 חסרי אהבה ובונדים ומלשינים וזוללים

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברכzon האלים לפי הבתחת החיים אשר בוישוע המשיח: 2 אל טימותוס בנו החביב חסד ורחמים ושלום מאת אללים אבינו ומאת המשיח ישוע אדניינו: 3 מודה אני לאלהים אשר אני עבר אותו מימי אבותי ברוח תורה כי תמיד אזכור בתפלותיו לילה ווומם: 4 ונכسطתי לראותך בוכרי את דמעותיך למען אמלא שמחה: 5 כי באתי לזכור את אמונתך בלתי צבואה ששכנה כבר בלואיס זקנתך ובאניקה אמך ומבטה אני כי תשכן נם בך: 6 על כן אזכיר שתעורר את מתנת האלים הנתונה לך בסמיכת ידי: 7 כי האלים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח נבורה ואהבה ומוסר: 8 לבן אל תבוש לא מעדות אדניינו ולא מני אסירו כי אם תסבל הרעות נם אתה כמוני על הבשורה כפי כח האלים: 9 אשר הוא הושענו וקראנו בקריאת קדושה לא לפוי מעשינו כי אם לפוי עצתו וחסדו הנתן לנו במשיח ישע לפני ימות עולם: (aiōnios g166) 10 והנתן לנו בחראות מושיענו ישוע המשיח אשר בטל את המות ויצא לאור על ידי הבשורה את החיים ואת אשר אינו עובד: 11 אשר הפקדתו להיות לה כריז ושליחת מורה הגנים: 12 ובעברו זאת אסבל כאלה ולא אבוש כי יודע אני במי האמנתי ומבטה אני כי היכלה לו לשמר את פקדוני עד היום ההוא: 13 החזק בתוכנות הדרברים הבריאים אשר שמעת ממי באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע: 14 שמר את הפקדון הטוב בעזורה אשר פקדוני עד רוחך השכן: 15 זאת אתה יודע כי פנו ממי כל רוח הקדש השכן בנו: 16 יתן האדון רחמים לቤת אנטיפורוס כי פעמים רבות השיב את רחמים לቤת אנטיפורוס כי פעמים רבות השיב את נפשי ולא בוש ממוסרי: 17 כי אם בהיותו ברומי יגע לבקשו עד כי מצאנו: 18 יתן לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההורא ורב שרות אשר שרת באפסוס אתה יודעת היטב:

2 לכן בני התהוק בחסד אשר במשיח ישע: 2 ואת אשר שמעת ממי בפני עדים רכבים תפקדנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים ללמידה נם את האחים: 3 וסבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחת ישוע המשיח: 4

לדרלטניה: (a165 g165) 11 וליקס הוא לבודו עמד כי קח את מרקוס והביאהו אתק כ' יוציא ל' למאד לעובדה: 12 את טויקוס שלחתי לאפסוס: 13 את המטפהת שהנחתה בטרואס אצל קרפוס הביאהו אתק בבואך ואף את הספרים ובפרט את המגילות של קלף: 14 אלכסנדר הרש הנחתה עשה ל' רעות רבות ישלם לו יהוה כמעשו: 15 וכן אתה השמר לך ממוני כי מרוד מריה את דברינו: 16 בהחניצ'ותי הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזובני אל יחשב להם עון: 17 אבל האדון הוא עזורי וחזקני למען תשלם על ידי הבשרה וישמעו כל הנויים ואגצל מפי אריה: 18 ויצילני האדון מכל מעשה רע ווישענו אל מלכוותו שבשמים לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: (a165 g165) 19 שאל לשולם פריסקה ועקלס ובית איסיפורוס: 20 ארטסוס נשאר בקורנותוס ואת טרופים והנחתוי חולה במילטוס: 21 חושה לבוא לפני הסתוי אוכבולים ופודיס ולינוס וקלודיה והאחים כלם שאלים לשולם: 22 אדניינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם אמן:

ואכרזים ושנאי טוב: 4 ומסרים ופחים ונבחי רוח והלכים אחריו הענוגים יותר מאהרי האלהים: 5 ואשר דמיון חסידות להם ומכתשים בכחחה אתה סור מללה: 6 כי יש בהם הבאים בלאת אל הבתים ושבים נשים טענות חטאים ונתחות בתקות שנות: 7 ההלמודות תמיד ולעולם איןין יכולת לבוא לדיעת האמת: 8 כי כמו ייס וימבריס אשר קמו על משה כן נם אלה מתקוממים אל האמת אגשים אשר נשחתה דעתם ונמאסם בדבר האמונה: 9 אכן לא יוסיפו להצליח כי שנונים גילה לכל כאשר קרה נם את האנשים ההם: 10 אבל אתה הלכת אחריו בחוראה וכתנהנה ובברצון ובאמונה ובארך הרוח ובאהבה ובסבלנות: 11 ובברדיות ובענוים אשר מצאנו באגטוקיא ובאקוניה ובולסטרא ואלה הרדיות סבלתי ומכלן הצלני האדון: 12 וכן כל החפצים לחיות חי היסידות במשיח ישוע המה ירדפו: 13 ואנשים רעים וקסמים יוסיפו סרה מתחים ונתחים: 14 אבל אתה עמד במה שלמרת והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת ממן: 15 ומגנויריך ידעת את כתבי הקודש היכלים להחכימך אל היושעה על ידי האמונה במשיח ישוע: 16 כי כל הכתוב נכתב ברוח אליהם נם מועיל להורת ולהוכחה ולישר וליסר בצדך: 17 למען אשר יהיה איש האלהים תמים ומהיר לכל מעשה טוב:

4 אכן אוי מעיד בך נגד האלהים וננד אדניינו ישוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים בהופעתו ובמלכוותו: 2 הכרז את הדבר והתמד בין בעתו בין שלא בעתו הוכחה ונער והזהר בכל ארך רוח והוראה: 3 כי בוא תבא העת אשר לא יוכלו את הלקח הבריא כי אם כאוח נפשם יקbezו להם מורדים לשעשוי אזנים: 4 וויתו אזנים מן האמת ויפנו אל ההנדות: 5 אבל אתה היה עיר בכל סבל הרעות ועשה מלאתה המבשר ומלא את שרותך: 6 כי עתה זה אסר נסך ועת פטירתית הניעעה: 7 המלחמה הטובה נלחמתי את המרוצחה השלמתי את האמונה שמרתי: 8 ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר ביום הוא ירנני ל' האדון השפט הצדיק ולא ל' לברדי כי נם לכל אהבי הופעתו: 9 חושה לבוא אליו בנהרה: 10 כי דים עזובני באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי וקריסקיס הילך לנגלטיא וטיטוס

צופיות היליכות ביתן וטבות ונכונות לבעליהן למען לא
יחלך דבר האלהים: 6 ככה תזהיר נס את הבחרים
שיהיו צניעים: ובכל דבר היה אתה למופת במעשים
טובים בהוראה צרופה ונחרדה: 8 ובדבר בריא ומום
אין בו למען יבוש המתוקם ולא מצא לדבר עליים
רע: 9 העברים יכנעו לאדריהם ויתרצו להם בכל דבר
ולא ימדו את דבריהם: 10 ולא ימעל מעלה כי אם יראו
כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לך אלהינו
מושיענו: 11 כי הופיע חסד אליהם להושיע את כל
בני האדם: 12 וליסר אתנו אשר נתעב הרשע ותאות
העולם ונחיה בעולם הזה בזנויות ובצדיק ובחסידות:
13 (αιōnios g165) ונחכה לתקוה המאושרת ולהופעת כבוד
אלינו הנדרול ומושיענו ישוע המשיח: 14 אשר נתן את
נפשו בעדנו לנאלנו מכל על ולטהר לו עם סנלה הורי
במעשים טובים: 15 את אלה תדבר ותזהיר ותוכיח בכל
חזקת איש אל יבו לך:

3 הזכר את להכנע ולשמע לשרים ולשלטונים ולהוות
נכונים לכל מעשה טוב: 2 ולבלתו גדר אדם ולהדיל
מריב ולהכריע לclf' זכות ולהתנגן בכל עונה לפני כל
אדם: 3 כי נאנו היינו מלפנים חסרי דעת וסורדים
ותועים וعبادים לתאות ולתשיקות שנות ומתהלך
ברשעה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו: 4 אמנים
כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם: 5
או לא בוגל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם
מתוך חסרו על ידי טבילה התולדה השניה וחדרוש רוח
הקדש: 6 אשר שפך עליינו למכביר על ידי ישוע המשיח
מושיענו: 7 למען נזרק בחסדו ונירש לפני התקווה את חי
העולם: 8 (αιōnios g166) נאמן הוא הדבר ורצה אני כי
תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמנים לאליהם
לעשות במעשים טובים עשות כאלה טוב הוא ומועיל
לאדם: 9 אבל תרחק מן השאלות החפלות ומלהמודי
תולדות ומן הקטנות ומחלקות בענייני החקים כי אין
בזה מועיל והבל הנה: 10 ואיש החולק על האמונה
אם הוכח פעם ושודם שתה מעליו: וזה עי איש כוה
איש תהפכות הוא וחותם בהרשיע את נפשו: 12 כאשר
אשר אליך את ארטמס או את טוקיקוס תמהר לבוא
אל לינקפליס כי גנורתי לבבי לשבת שם בימי הסתו:
מעשה טוב:

1 פולוס עבר אליהם ושליח ישוע המשיח לפי אמונה
בחויר אלהים ודעת האמת אשר לחסידות: 2 עלי
תקות חי העולם אשר הבתיה לפני ימות עולם האל
אשר לא יشكر: 3 (αιōnios g166) ונולדה במועדו את דבריו
על ידי הקריאת המפקרה בידי על פי מצות האלהים
מושיענו: 4 אל טיטוס בני האמתו לפי אמונה אחת חסר
ורחמים ושלם מאת האלהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח
מושיענו: 5 לאאת עזותך בקריטי למען תשלים את
החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתיך: 6
אם ימצא איש חם ובצל אשא אחת וייש לו בנים מאמנים
ואין עליהם טענת פריצות ואינם סורדים: 7 כי פקיד
העדת צדיק להיות איש חם כסוכן לאלהים לא עמד
על דעתו ולא רגון ולא אהב יין ולא בעל אגרף ולא
נתה אחריו הבצע: 8 כי אם יהו מכנים ארחים ואהב טוב
ונזען וצדיק וקרוש וכבש את יצרו: 9 ומחזיק בדבר
האמן כפי ההוראה למען היה בכחו להזיר בלחך
הבריא ולהזוכיה את המריבים: 10 כי יש הרבה מרדים
מדבריה הכל ומתעי נפש ובפרטן מן המולדים: 11 אשר
סוכר יסכל פיהם ההפכים בזום כלם בהזרותם דבריהם
לא כנים עקב בצע: 12 וכבר אמר אחד מהם נבאים
אשר בתוכם בני קרייטי כובים הם מעולם וחווית רעה
וכרשים עצלים: 13 והעדות הזאת אמת היא ובverbו כן
תוכיהם חוכחה קשה למען יהו בראים באמונה: 14 ולא
ישימו לב אל הנדרות היהודים ואל מצות האנשיים הסרים
מן האמת: 15 הן הכל טהור לטהורים אבל לנטמאים
ולאינם מאמנים אין יהו בראים באמונה: 16 רוחם נס
רווחם: 16 אמרים מהה כי ידעו את האלהים ובמעשיהם
copeרים בו כי מתעבים וממרדים הם ולא יצליחו לכל
מעשה טוב:

2 אתה דבר את הנהה ללחך הבריא: 2 שייהיו הוקנים
משלים בrhoחם ומכבדים וצניעים וכבראים באמונה
ובאהבה ובסלנות: 3 וכן הוקנות תהוי הנהנתן כאשר
נואה לקדש לא תהיינה משלשנות ולא נכבותות לשבוא יין
כי אם מלמדות טוב: 4 ומישרות את הצערות לאהבת
בעליהן ולאהבת את בניהן: 5 ולהיות צניעות וטהרות

13 השתדל ללוות על דרכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא יחסרו דבר : 14 וילמדו גם אנשי עדרנו לעשך במעשים טובים לעזר בכל מהסור פן יהיה בלי פרי : 15 כל אשר עמדינו שאלים לשלומך שאל לשлом האהבים אתנו באמונה החסד עם כלכם אמן :

1 פולוס אסיר המשיח ישוע וטימותוס האח אל פילימון החביב והוזע אנתנו: **2** ואל אפיה האהובה ואל ארכפוס חבר מלחתינו ואל הקלה אשר בביתך: **3** חסד לכם ושלם מאת אלהים אבינו ואדינו ישוע המשיח: **4** מורה אנו לאלהי בכל עת בחוכרייך בתפלותיך: **5** אחריו שמעי אהבתך ואמונתך אשר ברך לאדינו ישוע ולכל הקדושים: **6** למען אשר תאמץ התחרבות אמונהך בדעת כל טוב אשר בכם לשם המשיח: **7** כי שמחה נדולה ונחמה יש לנו באהבתך באשר היה רוחה למעי הקדושים אחי על ידיך: **8** לכן אף כי יש לי בטחון רב במשיח לצותך את הרاوي לך הנה בחרתי למען האהבה לחלות את פניך: **9** כאשר הנה אני פולוס איש ז肯 ועתה גם אסיר ישוע המשיח: **10** אבקשה ממך על בני אשר הולתוי במסורת על אנטיסמוס: **11** אשר מלפניהם לא הועיל לך ועתה הוא להועיל גם לך נם לי והשיבתויך: **12** ואתה קבל נא אותו שהמא מעי: **13** חפצתי לעצך אותו אצלי שישרתני תחתיך במסורת הבשורה: **14** אבל בלא רצונך לא אבוי לעשות דבר למען לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה: **15** כי אולי נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה לך לעולם: **16** (aiōnios g166) ומעתה לא כעדר כי אם למעלה מעבר כאח אהוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך הן בבר הר בادرון: **17** והנה אם תהשבי לחבר לך תקבלנו כמוני: **18** ואם הרע לך בראבר או חיב הוא לך דבר חשבתו לי: **19** אני פולוס כתבתי בידי אני אשלם ולא אמר כי אתה חיב לי גם אתה נפשך: **20** כן אחי אהנה נא ממך בادرון נחם נא את מעי בادرון: **21** בבטחוני כי חשמע לי כתבתי אלך וידעו אני כי תעשה יותר מה שאמרתי: **22** ועם זה נמ חכין לי בית מלון כי אקוה אשר אנתן לכם על ידי חפלותיכם: **23** אפפרס האסור אתי במשיח ישוע: **24** ומרkos וארטרכוס ודינמס ולוקס עורי שאלים לשולמן: **25** חסד ישוע המשיח אדינו עם רוחכם אמן:

אותו ראיינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות
למען אשר יטעם בחסר אליהם את המות بعد כלם: ¹⁰
כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו
בנים רבים לכבוד להשלים בعونיהם את שר ישועתם: ¹¹
כי נם המקדש נם המקדשים כלם אחד המה וועל כן לא
בוש מקרא להם אחיהם: ¹² באמרתו אספרה שמן לאחיהם
בחוק קהל האללה: ¹³ ועוד וקוטית לו עוד הנה אנכי
והילדים אשר נתן לי יהוה: ¹⁴ ווישן כי הילדים כלם
יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמוותם למען
אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלה המות
הוא השטן: ¹⁵ וולחתיו את אלה אשר מאיימת המות היו
נתנים לעבדות כל ימי חייהם: ¹⁶ כי אמנים לא במלכים
החזק כי אם בזעם אברהם החזק: ¹⁷ על כן היה עליו
להדרות לאחיו בכל דבר למען אשר היה כהן נדול
רחמן ונאמן בעניינו אלהים לכפר על חטא העם: ¹⁸ כי
באשר הוא בעצמו ענה וננתנה יוכל לעוזר את המנסים:

3 ¹⁹ לכן אחוי הקודושים חבריהם לкриאה של מעלה הביטוי
אל השליח וככהן הודיענו הנדול אל המשיח ישוע: ²
אשר הוא נאמן לעשו כמו נם משה בכל ביתו: ³ כי
כבוד נדול ממשה נחל זה כאשר בנה הבית החשוב יותר
מן הבית: ⁴ כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא
האלוהים: ⁵ והן משה נאמן בכל ביתו כבוד לעודות
העמדות להאמר: ⁶ אבל המשיח הוא הבן על ביתו
ואנחנו ביתו אם נחזק בבטחון ובתחלת התקווה ולא
נறנה עד הকץ: ⁷ לכן כמאמור רוח הקודש היום אם
בקלו תשמעו: ⁸ אבל תקשו לבכם כמוריבת כום מסה
במדבר: ⁹ אשר נסוני אבותיכם בהונני נם ראו פועל
ארבעים שנה: ¹⁰ לכן אקוט בדור ואמר עם תעיל בלב
הם והם לא ידעו דרכיכי: ¹¹ אשר נשבעתי באפי אם ייאנו
אל מנוחתי: ¹² ראו עתה אחוי פן יש באחד מכם לב רע
וחסר אמונה לסור מאלהים חיים: ¹³ אך הוכח תוכיחו
איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא
יקשה איש מכם את ליבו במדבריו פשע: ¹⁴ כי נחתברנו
למשיח אם נחזק בראשית הבטחה ולא נרפה עד הקץ:
¹⁵ כאשר נאמר היום אם בקהלו תשמעו אל תקשו לבכם
כמוריבת: ¹⁶ מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל
יצאי מצרים ביד משה: ¹⁷ ובכמי התקוטט ארבעים שנה

1 ²⁰ אלהים אשר דבר מקדם פעים רבות וכפנים שניים
אל אבחינו ביד הנכאים דבר אלינו באחריות הימים
האהלה ביד בנו: ²¹ אשר נתנו לירוש כל גשם עשה בירנו
את העולמות: ²² והוא זהר כבודו וצלם ישועו
ונושא כל ברכבר גבורתו ואחריו עשו בונפשו טהרת
חטאינו ישב למשין הנדרלה במרומים: ²³ ויגדל מאר מן
המלכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משליהם: ²⁴
כי אל מי מן המלכים אמר מעולם בני אתה אני היום
ילדתיך ועוד אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן: ²⁵
ובחכאיו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחו לו כל
מלכים אלהים: ²⁶ הן על המלכים הוא אמר עשה
מלאכיו רוחות משרתו אש להט: ²⁷ אך על הבן אמר
כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכוטך: ²⁸
²⁹ ³⁰ אהבת צדק ותשנא רשות על כן משחך אלהים
אליהיך שמן שwon מחריך: ³¹ ועוד אתה אדרני לפנים
הארץ יסדה ומשעה ידריך שמיים: ³² מה יאברו אתה
תעמד וכולם כבנד יבלו: ³³ כלבוש תחליפים ויחלפו
ואתך הוא ושותיך לא יתמו: ³⁴ ואל מי מן המלכים
אמר מעלים שב לימי עד אשות אביך הדם לרנגלי:
³⁵ הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזורה بعد
העתידים לרשעת את היושעה:

2 ³⁶ לכן אנחנו חיבים ביוטר להכין לבבנו אל אשר
שמענו פן ילו ויאבר ממןנו: ³⁷ כי אם הדבר הנאמר על ידו
המלכים היה קים וכל פשע ומרני נשא את ענשו כמשפט:
³⁸ אך נמלט אנחנו אם לאנשים לב לחשעה נדולאה אשר
כזאת הנאמרה מתחלה בפי האדרון ותקים לנו על ידו
שמעיה: ³⁹ וגם אלהים העיד עלייה באתות ובמופתים
ובגבורות שנות ובאהציל מרוח קדשו כרצונו: ⁴⁰ כי
לא תחת רד המלכים שת את העולם הבא אשר אנחנו
מדברים עליו: ⁴¹ כי אם כאשר העיד האמור במקומות אחד
מה אנוש כי תוכרנו ובן אדם כי תפקדנו: ⁴² ותחסרו
מעט ממלכים וכבוד והדר תעטרתו ותמשילתו במעשי
ידיך: ⁴³ ככל שתה תחת רנגלו הנה באשר שת כל תחתיו
לא השair דבר שלא תחתיו ועתה זה לא ראיינו עדין
כי כל הושת תחתיו: ⁴⁴ אבל ישוע המחסר מעת ממלכים

נדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היוםILDתיך : 6 כמו שאמר נם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתיך מלכי זך: 7 אשר בימי יהוּתוּ בברוך הקיריב חפלות ותחנונים בצעקה נдолה וברדעתו לפני מי שיכל להוציאו ממות וויתחר לו מפני ראתו : 8 ואך כי היה הבן למד מענותו לשמעו : 9 ואחריו אשר השלם היה מציא השועת עולמים לכל שמעיו : 10 ויהאלהים קרא לו כהן נдол על דברתיך מלכי זך: 11 על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במלין יען כי כבדו איזיכם : 12 כי תחת אשר היה ראיו לכם לפני ארך הזמן עקר ראיית דבריו אלהים ונצרתם לחלב ולא למאכל בריה: 13 כי כל אשר מأكلו חלבינו מבין בדבר צדק כי עודנו עלול : 14 אך לשלמיים המאכל הבריא אשר על פי החרניל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע :

6 על בעז בעת ראיית דבר המשיח נעבר אל השלמות ולא נשוב לשית ישדי התשובה מעשי מות והאמונה באלהים : 2 ותורת התבליות וסמיית ידים ותחיה המתים והדין הנצחי : 3 ואך זאת עשה אם יתן האל : 4 כי אלה אשר גנה עליהם האור וטעמו ממתנת השמיים ונתן להם חלוקם ברוח הקדר : 5 וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא ימעלו מעל : 6 נמנעו מהתחדר עוד לתשובה כי צלבו להם מחרשת את הגשם הירך עליה למכביר 7 כי האדרמה השותה את הגשם הירך עליה למכביר ומוציאה עשב טוב לעבריה תשא ברכה מאת האלהים : 8 ואשר תוכיא קוץ ודרדר נמásaה הוא וקרובה למאה וסופה להשרכ : 9 אמנים יידי מבקחים אנחנו בכם טבות מלאה וקרבות לישועה אף כי דברנו כאות : 10 כי האלהים לא ייעות צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיות לשמו שרתם ועודכם משרותם את הקדרים : 11 ואבל חפצנו שלך אחד מכם נם ישקד שקד להוכיח בשלמות התקווה עד הקרן : 12 שלא תעלו כי אם תלכו בעקבות היורשים באמונה וארך רוח את ההבטחות : 13 כי בהבטיח אלהים את אברהם נשבע בנפש יען אשר אין נдол ממנה להשבע בו : 14 ויאמר

הלא בחתאים אשר נפלו פגיריהם במדבר : 18 ולמי נשבע לבתו בא אל מנוחתו אם לא לסתוריהם : 19 ואנחנו ראים כי לא יכול לבוא על אשר לא האמיןו :

4 על כן נראה נא בהמציא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו : 2 כי נם אלינו באה הבשורה כמו אליום אך לא הוועיל להם דבר השועה מפני אשר לא התעורר באמונה ל舍מעים : 3 כי בא המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי אפילו אם יבאון אל מנוחתי אף כי ננמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם : 4 כי על היום השביעי אמר במקום אחד ישכת ביום השביעי מכל מלאכתו : 5 ובמקום זהה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתי : 6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה מהה לא בא שם בעבר המרי : 7 لكن הוסיף לקבוע יום באמרו הום על יידי דור מקץ ימים רבים כמו שאמר הום אם בקהל תשמעו אל תקש ללבבכם : 8 כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחריו זאת על יום אחר : 9 על כן נשarra עדר מנוחת שבת לעם אלהים : 10 כי הבא אל מנוחתו נם הווא שבת מללאכתו כמו האלהים משלו : 11 لكن נשקרה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא ישל איש והיה מורה כמוום : 12 כי דבר האלהים חי הווא ופעל גבורות וחר מחרב פירות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין הדבקים למוח ובבחן מהשבות ללב ומזומותיו : 13 וואין כל נברא נסתור מנדנו כי הכל חשוף ונלו לעני בעל דברים שלנו : 14 ועתה בהיות לנו כהן ראנדול אשר עבר בשםים הוא יושע בן האלהים נזוקה בהודאותנו : 15 כי אין לנו כהן נдол אשר לא יוכל להצער על חליינו כי אם המנסה בכל כמוניך בליך : 16 על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמצא חסד לעזרה בעתה :

5 כי כל כהן נдол הלקוח מותך בני אדם מפקד הוא בעבר בני אדם בעניינו אליהם להקריב מנהה וובח על החטאיהם : 2 והוא יכול לחמל על השגנים והחטאים בהיותו נם הוא ידוע חל : 3 אשר על כן חיב להקריב על החטאיהם נם بعد העם נם בער נפשו : 4 ואת הנדרלה זאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן : 5 כן נם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן

בשר ודם אלא על פי כח חיים בלבד נפקדים: ¹⁷ כי העיד עליו אתה כהן לעולם על דבריו מלכי צדק: ¹⁸ בעבור כי המצווה הקדמת הוסרה בהיותה חולשה וקצתה יד מהוועיל: ¹⁹ כי התורה לא השלימה דבר והנה נכנסה במקומה תקווה טובה ממנה אשר נקרב על ידה לאלהים: ²⁰ וכפי אשר לא היה זאת בלי שבועה: ²¹ כי המה נתנו בלי שבועה זהה בשבועה על ידי האמר לו נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: ²² נם הברית טוביה יותרה היא אשר ישוע ערבותה: ²³ ושם נתנו בראותם מפני אשר המות לא הניחם להותה בארץ: ²⁴ אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא עבר ממנה: ²⁵ כי הנזק שלם כהן לאל עליון אשר יצא אשר על כן יוכל נם להושע בכל וכל את הננים על ידו לאלהים כי הוא תמיד להפניע בעדרם: ²⁶ כי נואה לנו כהן כוה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאיהם ונשא מהשדים: ²⁷ אשר איןנו צריך יום יום ככהנים הנדולים הרים להקריב בראשונה על חטאינו ואחריו כן על חטא העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו: ²⁸ כי התורה העמירה לכהנים נדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחריו התורה העמיד את הבן המושלים לעולם: ²⁹ כי הנזק שלם כהן לאל עליון אשר יצא ירד

8 וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן נדול היושב לימיין בסא הנבודה בשמי: ² וזהו משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדני ולא אדם: ³ כי כל כהן נדול הוא מפקד להקריב מנחות ובחים ועל כן צריך שיהינה נס זה דבר להקריב: ⁴ וזהנה אלו היה הארץ לא היה כהן כי יש מה הכהנים המקריבים הקרבנות לפני התורה: ⁵ ומכהנים לדמות וצל הדרבים שבשמיים בדברי יהוה אל משה בבאו לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל בתבונתו אשר אתה מראה בהר: ⁶ ועתה הוא קיבל שירות מעלה כפי מעלה הברית הנעה על ידו אשר הוקמה על הבתוחה טבות ויתרות: ⁷ כי אלו היהת הריאונה ההיא תמיינה לא יבקש מקום לשניה: ⁸ כי כה אמר בהוכחה אתם הנה ימים בהם נאם יהוה וכורתית את בית ישראל ואת בית יהודת ברית חדשה: ⁹ לא כברית אשר כרתית את אבותם ביום החזקון בידם להוציאם מארץ מלכי צדק כהן אחר: ¹⁰ אשר איןנו על פי חק

כי ברך אברך והרבה ארבה אתה: ¹¹ כי בהאריך נשׁו השׁני את ההבטחה: ¹² בני האדם ישבו בנדול מהם והשׁבוועה להם קץ כל ערדור לקיום הדבר: ¹³ על כן כאשר רצתה האלים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא השׁנה עצתו עבר אתה בשובעה: ¹⁴ למען על פי שני דברים בלחמי משתנים אשר חיללה לאלהים לשקר בסם יהיה לנו אשר נסנו עליו זרוו נדול לאחו בתקוה הנתונה לפניו: ¹⁵ אשר היא לנפשנו לעונין נכוון וחזק ומגיע אל מבית לפרקת: ¹⁶ אשר בא שמה ישוע העבר לפניו והי כהן נדול לעולם על דברתי מלכי צדק: ¹⁷ כי הנזק שלם כהן לאל עליון אשר יצא

7 ¹⁸ לקראת אברם בשובו מהכוות את המלכים ויברכו: ¹⁹ ואשר חילק לו אברם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק וועוד מלך שלם הוא מלך השלום: ²⁰ באין אב באין אם באין יחש ולמיו אין תחלה ולחיי אין סוף כי אם נדרמה לבן האלים הוא עומדת בכהנתו לנצח: ²¹ ראו עתה מה נדול הוא אשר נם אברם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל: ²² חן אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה יש להם חוק על פי התורה לחתת את המעשרות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירכ אברם: ²³ ואשר איןנו מתייחס למשפחתם הוא ללח את המעשר מן נדונן הדבר כי הקטן יברך על ידי הנדול ממנה: ²⁴ וזהנה נכון הדבר כי הקטן יברך על ידי הנדול ממנה: ²⁵ ופה בני אדם שימתו ל Kohanim את המעשר אבל שם לקחו מי שהועיד עליו כי הוא חי: ²⁶ ויתחנן לומר כי נס לוי הלחק את המעשרות היה מעשר בעשר אברם: ²⁷ כי עוד ביריך האב היה בזאת מלכי צדק לקראותו: ²⁸ על כן אלו היהת שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צריך לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרן: ²⁹ כי בהשנות הכהנה מן הצריך שתשתנה נס התורה: ³⁰ כי אשר מדבר בו בזאת הוא משבט אחר אשר מועלם לא שרת איש ממנה את המזבח: ³¹ כי גלוילו לכל אשר אדניינו זר מה יהודת מן השבט אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה: ³² וועוד יותר בדור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר: ³³ אשר איןנו על פי חק

נעשו תחת הברית הראשונה: (aiōnios g166) 16 כי במקום שיש דתיך צריך לדעת מות מקומה: 17 כי רק במוות המת תוכן דתיך ואיננה בתקפה בעוד מוקמה בחים: 18 לכן גם הברית הראשונה לא חנכה כלל דם: 19 כי ככלות משה להניד לכל העם את כל המצוות כתורה לחק דם הענלים והשערירים עם מים וחולעת שני אוזוב ווירק על הספר ועל כל העם: 20 ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אליהם אליכם: 21 וכן הוה מן הדם על המשכן ועל כל כל השרת: 22 וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפירה בעלי שפיכת דם: 23 לכן דמיון הדברים שבשמיים עצם צרייכים להטהר באלה והדברים שבשמיים המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בדים שהוא רק דמות האמוני כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו את בני האלים: 24 אף לא לחקיר את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר בא שנה אל הקדש בדם אחרים: 25 כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: (aiōnios g165) 27 וכאשר נזוז על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין: 28 כן קרב המשיח פעם אחת למען שאת חטא רבים ופעם שנייה יראה בעלי חטא לישועה למחכים לו:

10 כי התורה בהיותה בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכולת להשלים את הקרבים בקרבתנותם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: 2 כי לו לא זאת חදלו מהכיאם באשר המקרבים בהטהרתם פעם אחת לא הייתה בהם עוד רגש חטאיהם: 3 אבל שם הזורת החטאיהם שנה בשנה: 4 כי דם הפרים והשעיריים לא יוכל להסיר חטאיהם: 5 ובעבור זאת אמר בכווא לעולם זבח ומנחה לא חפצת נוף כוננת לי: 6 עולחה וחטא לא שאלת: 7 אז אמרתי הנה באתי במגלה ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלמי: 8 אחרי אמרו נספחה זבח ומנחה עולחה וחטא לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתכם על פי התורה: 9 אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אלמי מעביר בזוה את הברית הראשונה למען הקים את השניה: 10 וברצון הזה מקרים אנחנו על ידי הקרבת קרבן נוף ישוע המשיח בפעם אחת: 11 וכל

בם נאם יהוה: 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחריו הימים הרים נאם יהוה נתתי את תורתך בקרבים ועל לכם אכתבה והייתי להם לאלהים והמה יהו לי לעם: 11 וולא ילמדו עוד איש רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי יכולם יידעו אותו למקומם ועד נדולם: 12 כי אسلح לעונם ולחטאיהם ולפשעיהם לא אזכור עוד: 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את הריאונה ומה שהוא נושא ומוקון קרוב הוא אל קציו:

9 הנה נם לברית הריאונה משפט היעודה ומקרש ארצי: 2 כי חוק המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלוחן ומערכת הלוחם והוא נקרא קדרש: 3 ומבית לפרקת השנית משכן הנקרא קדרש הקדרשים: 4 אשר לו מזבח הזהב לקטורת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרה ולוחות הברית: 5 וממעל לו כרוב הכבוד הסככים על הכפרת לנדרך כעה על כל אחד מהם בפרט: 6 ואחריו שהוכנו אלה ככה בא הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבדותם: 7 ואל המשכן אשר לפנים מהם בא שמה הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלוי הקדרש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדש כל הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד: 9 והוא משל על העת הווה אשר בה מקרבים מנהות זובחים אשר לא יכולו להשלים את לבב העבר: 10 אך משפט הנוフ המה עם המאכלות והמשקים והטבילות השנות אשר הושמו עד עת התקון: 11 אבל המשיח בבאו להיות כהן הגדול לטבות העתידות עבר בתוכה המשכן המעליה בנדלה ושלמות אשר לא נעשה בדים כלומר אשר איןנו בכלל הבריאה הזאת: 12 גם לא בא בדם שעירום ונעלמים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדרש פנימה וימצא נאלת עולם: (aiōnios g166) 13 כי דם הפרים והשעיריים ואפר הפרה אשר יזהה על הטמאים יקדשם לטהרת נופם: 14 אף כי דם המשיח אשר הקרביב את עצמו לאלהים ברוח נצחי ובכלי מומ יטהר לבככם ממעשי מות לעבד את אלהים חיים: (aiōnios g166) 15 ובעבור זאת הוא גם סרسر לברית חדשה למען אשר יירשו המקרים את הבטהחת נחלת עולם אחריו אשר מות לפרדוט מן הפשעים אשר

רצחה נפשי בו: 39 אמנים אנחנו איננו מן הנסוגים אחר
לאבדם כי אם מן המתאימים להצלת הנפש:

11 כי האמונה היא חסן הבטחון במקווה והוכחת
דברים לא נראים: 2 ובזה נחל הابتות עדות: 3 באמונה
נבין כי העולמות נעשו בדבר האללים למען אשר יצא
הנראה מן הנעלם: 4 באמונה הקריב הбел
אליהם זבח טוב מוקין אשר היה לו עדות כי צדיק
הוא בהעד אליהם על מנוחתו ובזה עודנו מדבר אחריו
מותו: 5 באמונה לך חנוך לבתי ראותו המות ואינו
כי לך אותו אליהם והוועד עלייך לפני הלקחו כי את
האללים התחלק: 6 ובלי אמונה לא יוכל איש להיות
רצוי אל האללים כי כל הקריב אליו צרייך להאמין כי
יש אליהם ונמול הוא משב לדרשו: 7 באמונה בנה נח
ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אתרי אשר צוה
על דבריהם לא נראים עדין וירושע בה את העולם ויהי
ליירש הצדקה עקב האמונה: 8 באמונה שמע אברהם
אשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא
ירדע أنها יבוא: 9 באמונה היה נר בארץ ההבטחה כמו
בנכירה וישב באלהים הוא ויצחק ויעקב אשר ירשו עמו
ההבטחה היהיא: 10 כי חכמה לעיר איריסודהה נאמנה
ובונה ומכונה האללים: 11 באמונה שרה נם היא קבלה
הכח להזריע ותולד אתרי בלהה כי חשבה לנאמן את
המבטיח: 12 על כן מאחד אשר כמעט מות נופו יצאו
ככוכבי השמים לרוב וכחול על שפת הים אשר לאספר:
13 כפי אמונה מתחו כל אלה ולא השינו את ההבטחות רק
מרחוק ראו אורתן ויבתו וישמו לקרantan ווודו כי גרים
הם ותושבים בארץ: 14 הלא המדברים כזאת יודיעו כי
הם מבקשי ארץ מושב: 15 ואם היהת רעתם על הארץ
ההיא אשר יצאו ממנה הלא היה בידם לשוב אליה:
16 אכן נכספו למושב טוב ממוני והוא בשמיים ועל כן
לא בוש האללים להקריא אליהם כי הכנין להם עיר:
17 באמונה העלה אברהם את יצחק כאשר נשא
ויחדו הקריב המקבל את ההבטחות: 18 אשר נאמר
לו כי ביצחק יקריא לך זרע: 19 ויחשב בלבבו כי יכול
ויכל אליהם להחיות נם את המתים על כן נם השוב אליו
להיות למשל: 20 באמונה ברך יצחק את יעקב ואת עשו
וידבר על העתידות: 21 באמונה ברך יעקב את שני בני

כהן עמד יום יום לשרת ומוסף פעמים רבות להקריב
אתן ה�建ות אשר לא יוכל לעולם להעביר החטאים:
12 אלום זה אחריו הקריבו זבח אחד על החטאיהם ישב
עד עולם לימין האללים: 13 וזכה יזכה עד כי יושטו
אבייו הדם לרנגלו: 14 כי הוא בקרבן אחת השלים
לנצח את המקדשים: 15 ואף רוח הקדש מעיד לנו על
זאת כי אחד אמרו: 16 זאת הברית אשר אכרת אתם
אחריו הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורתך בקרבכם
ועל לכם אכתבה: 17 ולעומם ולהחטאיהם לא אוצר עוד:
18 והנה באשר נסלו החטאים אין עוד קרבן עלייהם: 19
ועתה אמי כי היה לנו בטהון דרך הקדש בדם ישוע:
20 דרך חדש וכי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו:
ובכהיות לנו כהן גדול על בית אליהם: 22 נקרבה נא
בלבב שלם ובאמונה תמיימה מטהריהם בהיות לבבנו
מרוח רעה ורחותץ בשר במים טהורים: 23 נחזקה
בהוריות התקווה בל נמות כי נאמן המבטיח: 24 ונתבוננה
זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים: 25
ואל נזוב את כנאותנו כמנגן קצץ אנשים כי אם נוכח
איש את אהוי וביתור בראתכם כי קרוב היום: 26 כי אם
נחטא בזדון אחורי אשר קבלנו דעת האמת לא ישאר
עוד זבח קרבן לכפר על החטא: 27 כי אם בעוטי הדין
העדיד ואש קנאה אשר תאכל את הצרדים: 28 הנה איש
כי יפר תורה משה מות ימות בעלי חמלת על פי שנים
עדים או שלשה: 29 מה תהשבו כנוה גידל העש הראו
לדרם ברגלו את בן האללים וחשב לחיל את דם הברית
אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד: 30 כי ידענו
את האמר לי נקם ושלם ועוד כי יידין יהוה עמו: 31
מה נורא לנפל ביד אליהם חיים: 32 אבל זכרו נא את
הימים הראשונים כי או אחורי או עיניכם נשאתם כבד
ענפים רביים: 33 פעם בהזוחתם לדאי בחרפה ותונה פעם
בהתהתק לאשר הניע אליהם כזאת: 34 כי הצעטרתם
על מוסרי ונולת רכושים סבלתם בשמהה מדעתכם
בנפשכם שיש לכם בשמיים קניין טוב ממוני וקיים לעד:
35 לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב:
36 כי צדיקים אתם לסלנותם למען תעשו רצון אליהם
ונשאთם את ההבטחה: 37 כי עוד מעט רגע והבא יבא
לא אחר: 38 הצדיק באמנותו יהוה ואמ יסן אחריו לא

יוסף לפניו מותו וישתחו על הראש המתה: 22 באמונה הזכיר יוסוף בקרב קציו את יציאת בני ישראל ויצו על ארdot עצמותיו: 23 באמונה הצפינו את משה אבותינו שלשה ירחים אחריו הולדו כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: 24 באמונה מאן משה כאשר נדל לחקרא בן לבת פרעה: 25 ויבחר לסלב את עני עם אליהם מלהתענג לשעה בתענווי החטא: 26 בחשבו את חרפת המשיח לעשר גודל מאוצרות מצרים כי הבית אל הנמל: 27 באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחתמת המלך כי היה כרא אה אשר איןנו נרא ויתחזק: 28 באמונה עשה את הפסח ונתנית הדרם למן אשר לא יגע המשחית בבכורייהם: 29 באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נס מצרים נס מה ע עבר בו וויטבעו: 30 באמונה נפלו חומות יריחו אחרי חקיפו אוטן שבעת ימים: 31 באמונה לא אבדה רחוב הזונה עם הסורדים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום: 32 ומה אמר עוד הון תקצר לי העת אם אספר מעש נדוען וברק ושמושון ויפתח ודרד ושמואל והנביאים: 33 אשר באמונה כבשו מלכות ופעלו צדק והשנו הבטחות וסקרו פי ארויות: 34 וככוב נברות האש ונמלטו מפי החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפלו מותנות זרים: 35 נשים לקחו מתחיה את מותהן ואחריהם רטו בענויים ולא אבו לדחצ'ל למען יצכו לתחיה טוביה ממנה: 36 מהם נסו בתעלולים ובמכות ונסרו לכבל ונסנו: 37 נסקלו באבני נסרו במגירה נבחנו ביסורים מתו לפיה חרב וינו עטופי עורת כבשים ועזים בחסר ובעذر רעה ווינן: 38 אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר ובחרים ובمعدות ובנקיקי הארץ: 39 ובכל אלה אף היה להם העדות בוגל אמוןתם לא קבלו את ההבטחה: 40 למן אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו אליהם מקדם טוביה יתרה:

12 לבן גם אנחנו אשר ען עדים רב כוה סכוב אנחנו נשלייה ממנו כל טריה והחטא המקייף עליינו ונרוצה בחוללה את המרוצה הערכוה לפניו: 2 גנוביה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר بعد השמחה השמורה לו סבל את הצלב ויבו החרפה וישב למן כסא האלים: 3 התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאיהם נדולה כזאת למען לא תיעפו ולא תינעו בנפשותיכם: 4 עדין לא עמדתם עד

והיה אם יבא ב Maherah אראה את פניכם : 24 שאלו לשולם כל מנהיגים ולשלום כל הקדושים בני ארץ איטליה שאלם לשולם : 25 החסד עם כלכם אמן :

28 לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוות נבאה נא בחרודה ונעבר בה את האלהים לרצון לו בצדניות וביראה : 29 כי אלהינו אש אכללה הוא :

13 אהבת האחים תעמד : 2 הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכנסו בה מלאכים ולא ידעו : 3 זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר נם אתם בבר : 4 האישות תזכיר בכל וערש יצועכם אל יחולל את הונם ואת המנאנפים ידין אלהים : 5 רחקו מהאהבת כסף ושםחו בחלקכם כי הוא אמר לא אරפק ולא אעוזך : 6 על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעורי לא אירא מה יעשה לי אדם : 7 זכרו את מנהיגיכם אשר הנידו לכם את דבר האלים בינו לאחרית דרכם ולכו באמונתם : 8 ישוע המשיח נם תמול נם היום הוא הוא ונם לעולמים (aiōn g165) : 9 אל תנעו בתרות שנות וורות כי טוב לבני לבנו בחסד ולא בעניין מאכל אשר לא הועילו למחhalcis בהם : 10 יש לנו מזבח אשר אין רשאים לאכל מעליו משרתי המשכן : 11 כי הבהמות נצאה נא אליו אל מזחן למתנה ונשא את חרפתו : 12 כי הנדרול נויתיה נשרפו מזחן למתנה : 13 בעבור זאת נם ישוע למן קדרם בדרמו את העם ענה מזחן לשער : 14 וכי נצאה נא אליו אל מזחן למתנה ונשא את חרפתו : 15 פה אין לנו עיר עמדת כי את העתידה אנחנו מבקשים : 16 לבן נקריב על ידו בכל עת זבח הודה לאלהים היא פרי שפטים המודות לשמו : 17 ואל תשכחו ל gambel חסד ולחת לאבוניכם כי זבחים כאלה יערבו לאלהים : 18 שמעו אל מנהיגיכם והכנענו מפניהם כי שקדים הם על נפשיכם כעתדים לחת חשבון למן יעשו זאת בשמה ולא באגהה כי זאת לא להויל לכם : 19 התפללו בעדרנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ לכתך דרך ישרה בכל : 20 ובחזקה אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם ב Maherah : 21 ואלהי השלם אשר בדם ברית עולם העללה מן המתים את רעה הארץ הנדרול את ישע אדננו : 22 אשר לו הכבור לעולמי עולמים אמן : (aiōn g165) ואבקש מכם אхи שאנו אדבר החותכה כי כתבת אליכם בקצרה : 23 ודענו כי טימותיות אחינו יצא מבית האסורים

את היתומם והאלמנות בלחצם ולשמר את עצמו נקי מחלאת העלם:

2 אחיו אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדניינו ארון הכהן: **2** כי אם יבוא איש לבית הכנסתכם וטבחת זהב על ידיו והוא לבוש לבש מכךולו ונום איש עני יבא שמה ובנדנו מטהף: **3** ופניהם אל הלבוש לבש מכךולו ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולענין אמרתו עמד שם או שב פה מתחת להדר רגלי: **4** הלא בזאת נחלק לכם והנכם שפטים בעלי' מחשבות רעות: **5** שמעו אחוי אהובי הלא בעני העולם הזה בחר האלים להיות עשירים באמונה וירשי המלכות אשר הבטיחו לאחביו: **6** ואתם הצלותם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בית דין: **7** הלא הם המונדים את השם הטוב הנקרע עליכם: **8** הנה בקניכם את המזויה המלחת על כלן כפי הכתוב ואהבתם לרעך כמוך תיטיבו לעשות: **9** אולם אם תשאו פנים החטאו במעשיכם והتورה תוכיחכם עיברים אותה: **10** כי איש אשר יקיים את כל התורה ונכשל בדבר אחד הוא אשם אשם בכלם: **11** כי האמר לא תנאך גם הוא אמר לא תרצח ואם ינתק נאף ואתה רוצח היה נהיות לעבר התורה: **12** כן דברו וכן עשו כאנשים העתידים להשפט על פי תורה החירות: **13** כי אין חסד בדין לאשר לא עשה חסד והחסיד יתנאה על הדין: **14** אחוי אין עמו: **15** הוא בחפצו ילד אותנו בדבר האמת להיוינו כמו ראיית בכורי יזרוי: **16** על זאת אחוי אהובי ידי כל מעשים יועיל לאיש אם יאמר כי יש לו אמונה ומעשים אין בו החוכל האמונה להושיעו: **17** אח או אחות אם יהיו בערים ובחרס לחת יומם: **18** ואיש מכם יאמר אליהם לכלו לשולם והתחממו ושבעו ולא תנתנו להם די מחסור גופם מה תועיל זאת: **19** ככה נם האמונה אם אין בה מעשים מטה היא בעצמה: **20** אך יאמר איש אתה יש לך אמונה ואני יש לי מעשים הראוני נא את אמוןך מתווך מעשיך ואני אראך מתווך מעשי את אמוני: **21** אתה מאמין כי האלים אחד הוא הטיבות נם השדים מאמינים בו ורעדים: **22** אתה איש בער התהפץ לדעת כי האמונה בכל מעשים מטה היא: **23** אברהם אבינו הלא במעשהיו נצדק בהעלתו את יצחק בנו על המזבח: **24** הנה ראה כי היהת האמונה עזרת למשעו ומtower המעשים השלמה האמונה: **25** וימלא הכתוב האמר והאמון אברהם ביהות העבורה הטהורה והבראה לפני האלים אבינו לבקר

1 יעקב עבר אליהם ואדרנוו ישוע המשיח של לשלום שנים עשר השבטים הנפוצים: **2** אך לשמה חשבו להם אדו כאשר תבוא בנסינות שוניות: **3** בדעתכם כי בchan אמוןתכם מביא לדידי סבלנות: **4** והסבלנות שלמה תהיה בפועל להוותכם שלמים ותמים ולא חהשו כל דבר: **5** ואיש מכם כי ייחס חכמה יבקש מהאלים הנוטן לכל בנדיבה ובאיין גערה ותנתן לו: **6** רק יבקש באמונה ובבלי ספק כי בעל ספק דומה לילוי הים הסער והנרש: **7** וזה איש ההוא אל ידימה בנפשו כי יש דבר מאת יהוה: **8** איש אשר חלק לו הփך הוא בכל דרכיו: **9** אבל האח השפל יתהלך ברוממותו: **10** והעשר יתהלך בשפלותיו כי עבר כצץ החציר: **11** כי זריך השימוש בחמותו וייבש את החציר ויבל ציצו וחסד מראהו אברך כי בול העשר בהליכתו: **12** אשרי האיש העמד בניסינו כי כאשר נבחן ישא עטרת החיים אשר הבטיח יהוה לאחביו: **13** אל יאמר המנסה האלים נסני כי האלים אינו מנסה ברע והוא לא נסח איש: **14** כי אם ינסה כל איש בתאות נפשו אשר תסיתחו ותפתחו: **15** ואחריו כן הרתת התאות ותלד חטא והחטא כי נשלהם يولיד את המתות: **16** אל תתעו אחוי אהובי: **17** כל מתנה טובה וכל מנהה שלמה תרד מועל מאת אבי האורות אשר חלוף וכל צל שניינו אין עמו: **18** הוא בחפצו ילד אותנו בדבר האמת להיוינו כמו ראיית בכורי יזרוי: **19** על זאת אחוי אהובי ידי כל אדם לא יפעל צדקה אליהם: **20** כן היסרו מעלייכם כל טנו ותרבות רעה וקובלו בעוניה את הדבר הנטווע בהם אשר יכל להושיע את נפשיכם: **21** והיו עשי הדבר ולא שמעו בלבד לרמות את נפשיכם: **22** כי האיש אשר רק שמע את הדבר ולא עשה נמשל לאיש מבית את תאר הוותו במראה: **23** כי היביט אל מראהו וילך לו וברגע שכח מה הארו: **24** אבל המשקוף בתורה השלמה עשה בפועל אשרי האיש ההוא במעשהו: **25** איש מכם אם ידימה להוות עבר אליהם ואני שם רсан לשלנו כי אם מותעה הוא את לבבו עברתו אך לריק תהיה: **27** זאת העבורה הטהורה והבראה לפני האלים אבינו לבקר

לכם יען אשר לא התפללתם: 3 הן אתם מבקשים ואניכם מקבלים על אשר התפללו ברעיה למען תבלו בתאותיכם: 4 הנה פים והמנפות הלא יעדתם כי אהבת העולם איבת אליהם היא ועתה החפש ליהות אהב העולם והוא איב לאליהם: 5 או התדרמו בנפשכם כי לרייך אמר הכתוב בקנאה יתאהו לרוח השcn בקרבונו: 6 ונוג נגיד לחתן ען כלן אמר אלהים לילצים ויליע ולענויים יתן חן: 7 לכן הכנעו לאלהים החיצבו ננד השטן ויברא מפניכם: 8 קרבו לאלהים וקרב אליהם רחצו יידיכם החטאים טהרו לבכם חלקי הלבב: 9 החענו והחאבלו ובכו שהקכם יהפך לאבל ושמחתכם לגונן: 10 הכנעו לפניו יהוה והוא ירים אתכם: 11 אתי אל תחרפו איש את רעהו המחרף את רעהו ודן את אחיו הוא מחרף את התורה ודן את התורה ואם תדרין את התורה איןך עשה התורה כי אם שפטה: 12 אחד הוא המחוקק אשר יכול להושיע ולאבד ומיא אתה כי תדרין את המחוקק אשר יוכן נלכה היום ומחר לעיר פלונית עמידך: 13 היו האמורים נלכה היום ומחר לעיר רוחה אלמניות ונעשה שם שנה אחת לשחר בה ולחבות רוחה: 14 ולא תדרעו מה הילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם אשר נראה במעט רגע ואחר כליה וילך: 15 תחת אשר אמרו אם ירצה יהוה ונזהה נעשה כזה וכזה: 16 עתה התגאו בפחדותכם וכל נאה אשר כואת רעה היא: 17 אכן היודע לעשות הטוב ולא יעשה והיה בו חטא:

5 היו העשירים בכו והיללו על הצרות אשר תבאה עליכם: 2 עשרכם בלה ובגדייכם אכלם עש: 3 והבכם וכפסכם כסתם חלאה והיתה חלאתם בכם לעודות ואכלה כמו אש את בשרכם אצרתם لكم אוצרות בקץ הימים: 4 הנה שכר הפעלים אספי קציר שדרכם אשר עשקתם צעק עלייכם וצעקת הקוצרים באה באזני יהוה צבאות: 5 התעדנתם בארץ והחעננות והשמנתם את לבכם כמו ליום טבהה: 6 הרשעתם והמתם את הצדיק והוא נעה לא יפתח פיו: 7 לכן אתי דמו והוחילו עד בוא האדון הנה האכר מחהה לטוב תבאות האדרמה בהוחילו כי ירד עלייה נשם יורה ומלקוש: 8 כן הוחילו נאם אתם ואמצו לבעכם כי קרוב האדון לבא: 9 אתי אל תחאנו ננביים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם למופת

והחשב לו לזרקה ויקרה אהב יהוה: 24 הנכם ראים כי במשעים יצדך האיש ולא באמונה בלבד: 25 וכן גם רחוב הווינה הלא נצדקה במשעים באספה את המלאים אל ביתה ותשלחם בדרך אחר: 26 כי כאשר הנוף בלי נשמה מה הוא כן גם האמונה בלי מעשים מטה היא:

3achi אל יהיו רבים מכם למורים באשר ידעתם כי בזאת נכבר עליינו את הדין: 2 כי כלנו מרבם להכשל ואשר לא יכשל בדברו הוא איש תמים וביכלו לשום רסן נם לכל גוף: 3 הנה בפי הסוסים נשים את הרסן למען אשר ישמעו לנו ונהנו בו את כל גויהם: 4 והנה האניות אף כי גדלות הנה ורוחות קשות יהודים ינוגן משוט קטן אל כל אשר יחפש החבל כו גם הלשון אשר קטן היא ונולדות תדבר: 5 ראה מה נדול העיר ואש קטנה תבעירנו נם הלשון אש היא עולם מלא עולה: 6 כן הלשון נצבת בין אברינו המנאלת את כל הנוף ומלחתה את נלגל הווינה והיא להוטה באש ניהנים: 7 Geenna 9:1067 (Geenna 9:1067)

כי מין כל בהמה ועוף ורמש וחיות הים יכש ונקבשים הם על ידו מין האדים: 8 אבל הלשון אין אדם יכול לבבשה אין מעצור לרעה הזאת וסם המוות מלאה: 9 בה נברך את האלים אבינו ובאה נקל אל האנשים העשויים בצלם אליהם: 10 מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן לא יעשה אחיה: 11 היביע המעין מותקים ומורים ממוצא אחד: 12 אתי היוכל עץ התאנה להוציא זיותם או התוכל התפן להוציא תאנים כן גם מעין אחד לא יכול נבע מים מלוחים ומותקים: 13 מי בכם חכם ונבון וראה בדרכו הטובה את מעשיו בענות החכמה: 14 ואם קנאה מרה ומריבה בלבבכם אל תתחללו ואל תשקרו באמת: 15 אין זאת החכמה הירידת ממעל כי אם חכמת אדרמה היא וחכמת היוצר והשדים: 16 כי במקומות קנאה ומריבה שם מהומה וכל מעשה רע: 17 אבל החכמה אשר ממעל בראשונה צנעה היא אף אהבת שלום ומכרעת לכהן זכות ואיננה עמדת על דעתה ומלאה רחמים ופרי טוב בלבד לב וכבל ובלי חנפה: 18 ופרי הצדקה בשלום יזרע לעשי השלום:

4 MAIN המלחמות והמדינים אשר ביןיכם הלא מתח התאות המתגרות באבריכם: 2 אתם מתחאים ואין לכם תרצחו ותקנו והשג לא תשינו תריבו ותלחמו ואין

הуни והתויחלה: 11 הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנותו אוב שמעתכם ואת אחירות האדון ראיתם כי רחום ותנו יהוה: 12 וראש דבר אחוי לא תשבעו לא בשמות ולא בארץ ולא בכל שבועה אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפלו בירדי הדין: 13 כי יוצר לאריש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יזמר: 14 איש כי ייחלה בכם יקראי את זקנינו דקלה והוא יתפללו בעדו ויסוכחו שמן בשם ייהוה: 15 ותפלת האמונה תושיע את החוליה ויהוה יקימנו ואשר חטא יסלח לו: 16 התודו עונותיכם איש לפני רעהו ותתפללו איש بعد רעהו למען תרפאו כי נдол כח תפלה הצדק הקרא אל אללים בחזקה: 17 אליו אנו שאנוש היה לנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא יהיה מטר בארץ של שווים ושהה חדשים: 18 וישב ויתפלל והשמות נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה: 19 אחוי כי יתעה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו: 20 ידוע ידע כי המשיב את החוטא מעיקשות דרכו הוא יושיע את נפשו ממות ויכסה על המון

פשעים:

הראשונה לפטרוס

אמונתכם גם תקוה לאלהים: 22 זכו את נפשיכם על ידי הרוח בשמיכם בקול האמת לאהבת אחים ולא חנפה
ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקה בלב טהור: 23
בנולדים מחדש לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת
במאמר אליהם החי והקיים לעולם: 24 כי כל
ברחץ חציר וכל בכוד איש צץ השדה יבש החציר נבל
צץ: 25 ודבר יהוה ייקום לעולם וזה הוא הדבר אשר
בשער לכם: (αιō g165)

2 ועתה הסירו מכם כל רשות וכל מרמה וחנפה וקנאה
וכל לשון רע: 2 וכעלוים אשר מקרוב נולדו התאו
לחלב השכלי והזק למן תגדלו בו: 3 אם אמם טעםם
שי טוב האדון: 4 אשר נשתם אלו אל אבן היה אשר
מאסו בה בני האדם והוא נבחרה ויקרא לאלהים: 5
ובניהם גם אתם אכבים חיות לבית רוחני לכהנת קדש
להעלות וברוח רוח לרצין לאלהים בישוע המשיח: 6 וזה
הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן פנה בחן
ויקרא והאמאי בה לא יבוש: 7 לכן لكم המאמינים
היקיר אבל לסוררים האבן אשר מאסו הבונים היה
לרأس פנה ולא בן נגף ולצורך מכם: 8 והם נכשלו יعن לא
שמעו לדבר ולזאת גם נודעך: 9 ואתם הנכם ורעד נבחר
מלכת כהנים וגוי קדוש ועם סגלה למן תספרו תהלות
הקוריא אתכם מחשך אל אורו הנפלאל: 10 אשר לפנים לא
עם היירם ועתה עם אלהים ואשר לפנים לא רחמו ועתה
מרחמים: 11 אהובים אזהירכם כנרים ותושבים הנזרו
מתאות הבשר המתנרגות בנפש: 12 והויטבו דרככם
בגויים למן יביתו אל מעשיכם הטובים והיה תחת
אשר חרבפו אתכם כפערלי און יכברו את האלים ביום
הפקודה: 13 וההכנו לכל פקדת אדם בנלן האדון אם
למלך כראוי לראש: 14 אם למשללים כראוי לשלוחים
מאתו לנקמת פעלוי און ולהחללה עשי טוב: 15 כי כן הוא
חפץ אלהים אשר בעשוכם הטוב הסקרו את פי אולת
האנשים אשר אין בהם דעת: 16 כחפשים ולא כאלו היה
לכם החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים: 17
נהנו בכבוד בכל איש אהבו את האחים יראו את אלהים
כבוד את המלך: 18 העברים הכנעו לפני אדנייכם בכל
יראה לא לפני הטובים והעונים בלבד כי אם נם לפני
העיקרים: 19 כי חסד הווא לאיש אם ישבע ממרדים

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוצות פנטוס
גלויה קפודקיא אסיה וביתניה: 2 הגבאים מקדם כפי
דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל משמעו ישוע המשיח
ואל הזיות דמו חסד ושלום למכבר יהו לכם: 3 ברוך
האלים אבוי אדניינו ישוע המשיח אשר כרב רחמי
שב והולד אתנו לתקואה חיה בחקמת ישוע המשיח
מעם המותים: 4 לנחלה אשר לא תשחת ולא תנאל ולא
תבל הצפונה בשמיים לכם: 5 הנשمرים בעז אלהים
על יד האמונה לחשעה העתירה להגלוות בעת קץ: 6
אשר בה תגילו אתם המהעצבים עתה מעט לפני הץ
במסת שנות: 7 למן המצא אמונתכם המזקקה יקרה
הרבה מן הזוחב האבר הטרוף באש תהלה ולכבוד
ולחפארת בתקנות ישוע המשיח: 8 אשר אהבתם ולא
ראיתם ואשר עתה תאמינו בו בלא ראות אתו ובכך
תגילו בשמה מפארה עצמה מספר: 9 בקחתוכם עקב
אמונתכם תשועה לנפשיכם: 10 את התשועה אשר עליה
חקרו ודרשו הנבאים הנכאים על החסד השמור לכם:
יע בחרם לדעת מתי ואיך תהיה העת אשר הוועיה המשיח
המשיח אשר בקרבם בהגידו מראש כי לא לפנים
ואת הגדלות אשר אחריהם: 12 ונגלה להם כי לא לפנים
כי אם לנו שרתטו בדברים הינם אשר הנד לכם עתה
על פי המבשרים אתכם ברוח הקדרת השלווח מושמים
דברים אשר מלאכי אלהים חמדו להש��ך אל חוכם:
13 לכן חגרו מותני שככלכם התערורו וקוו קוה לחסד
אשר יבואכם בתקנות ישוע המשיח: 14 כבני משמעת
אל תנתנו בתקאות אשר התואיתם בעוד היותכם בכלל
דעת: 15 כי אם היו קדושים בכל דרכיכם כאשר קדושים
הוא אשר קרא אתכם: 16 כי על כן כחוב והיותם קדושים
כי קדוש אני: 17 ואם אב תקראו לאלהים השפט בכלל
משא פנים כפי מעലוי איש ואיש התחלכו נא ביראה
בימי מגוריכם: 18 מדרעיכם כי לא בדבר נסיך בכיסף
או בזחב נפדיים מדרך הכלים אשר הנהלתם מאת
אבותיכם: 19 כי אם בדם יקר של שה תמים ומום אין בו
בדם המשיח: 20 הנודע מראש לפני מוסדתו תבל ונגלה
בחוריות הימים למעניכם: 21 המאמינים על פיו באלהים
אשר הקים אותו מעת המותים ויתן לו כבוד למן היה

אשר תענו בעשותכם הטוב משתענו בעשותכם ר'ע: 18 כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאינו הצדיק בעשותכם הטובים לדורותינו אל האלים הומרת לפני הבשר וייחי ברוח: 19 אשר בו הלק' וקרא נם לרוחות אשר במשמר: 20 אשר לפניהם לא האמינו כאשר חחה אלדים בארץ אף בימי נח בהעשות התבה אשר נמלטו אליה מעתים והם שמנה נפשות במים: 21 וזה הוא אותן הטבילה אשר כעת הושיע נם אתנו לא בהסיד טנו' הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלדים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח: 22 אשר הוא לימין אלדים אחריו עבר השמיימה ויכנעו לפניו המלאכים והרשיות והగבורות:

4 ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בשר כן היו נם איהם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חדל מחותוא: 2 מען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלדים כל ימי היותם עוד בשר: 3 כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות בחפש הגנים בלבתנו בדריכי זמה ובתאות כסבאין זוללי בשר ורדפי שכר ותועבות עברת האלילים: 4 ועל זאת תמהם המה ומונדים כי לא תרצו עמהם לשוף בזמה כמותם: 5 אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים: 6 כי על כן התבשרו נם המתים לען ישפטו בשר לפי דרך בני אדם וייחיו ברוח לפי דרך אלדים: 7 והן קין הכל קרב לבן היו צנועים וערומים להתפלל: 8 ולבני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה: 9 היו מארחים איש את רעהו בבלוי תלנות: 10 איש כמתן החסד אשר קיבל חערו איש לדעהו נזירים ממנים על חסדי אלדים הרבים: 11 איש כי ודבר יחי כאמרי אל ואיש כי יעזרת תמי עורתו מותך החיל אשר חנוו אליהם לען יכבד אלדים בכל עלי ודי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעוז לעולמי עולמים אמרן: (165g) 12 אהובים בבאכם בותך כור עני לען נסחכם אל נא תמהנו כאלו קרה לכם דבר זר: 13 כי אם שמחו על אשר חלק לכם בעוני המשיח לען נם תשמחו ותעליזו בגלותם כבודו: 14 אם יחרפי אתכם לען שם המשיח אשריכם כי נחיה עלייכם רוח הכבוד רוח אליהם אצלם מנאי הוא ואצלכם נכבד: 15 רק אל יענה איש מכם כרצח או כנגב או כפעל און או ננכנס בפקחת

יענה הנם לען דעת האלים: 20 כי אם חטא תחטאו וסבירתם מכות אגרוף מה החהללו אך אם תענו וסבירתם בעשותכם הטוב חסר הוא מלפני אליהם: 21 כי לאות נקראתם כי נם המשיח ענה בעבורכם והשאר لكم מופת לכת בעקבותיו: 22 אשר חטא לא עשה ולא מרמה בפיו: 23 אשר שמע חרפתו ולא השיב ענה ולא גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואית חטאינו הוא נשא בנויתו על העז: 24 לען נחיה לזכרה מادر שנטרנו מן החטאים: 25 אשר בחברתו לרפא לכם כי היותם כאן אבדות ועתה שבתם אל הרעה בקיד נפשתיכם:

3 וכן את הנשים הכוננה לפני בעליך לען נם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מעשי הנשים: 2 בבראותם כי הצענה לכת ביראה: 3 ופארכו אל יהיו מובהץ במחפות שער וערדי זהב ולביבת מחליצים: 4 כי אם האדם הצפונ' פנימה ברוח עונה והשקט אשר לא ייכלה וירק הוא בעני אליהם: 5 כי כן התקשתו לפניהם נם הנשים הקדשות המיחלות לאלהים בהכנען לפניו בעלהן: 6 כשרה אשר שמעה בקהל אברהם ותקרא לו ארון אשר אתן היהת לה לבנות בעשותכם הטוב ולא תיראה מפחד: 7 וכן את הנשים שבו עמהן בתבונה כי כל רפה האשח ותנו לה כבוד כי נם להן יש חלק בנהלות מתנת החיים פן תכלאו מותפלויזים: 8 סופ' דבר היו כלכם לב אחד בעלי' חמליה אהבי האחים רחמנים ומתקבלים על הבריות: 9 אל תשלמו רעה תחת רעה או חרפה תחת חרפה כי אם תברכו מעדתכם כי לאות נקראתם לען תירשו את הברכה: 10 כי האיש החפש חיים אהב ימים לארות טוב יציר לשונו מרע ושבתו מדבר מרמה: 11 כי יסוד מרע ויעשה טוב יבשך שלום וירדפה: 12 כי עני יהוה אל צדיקים ואזינו אל שועתם ופני יהוה בעשי רע: 13 ומי רע לכם אם תקנו לעשota הטוב: 14 אבל אשריכם נם אם תענו לען הצדקה אך מוראים לא תיראו ולא תעריצו: 15 את יהוה אליהם אתו תקדישו בלבבכם והיו נכנים תמיד להшиб דבר בעונה וביראה לכל שאל אתכם השבעון התוחלת אשר בקרבתם: 16 רוח שלמה תהי לכם לען יבשו המנאים דרככם הטובה במשיח בחלשים אתכם כפעלי און: 17 כי טוב לכם אם חפץ אלדים הוא

אחרים: 16 ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאללים על הדבר הזה: 17 כי עת החל המשפט מבית אלדים ואם ממנו דאשנה מוה אפוא תהיה אחרת הממרים את בשורת אללים: 18 חן צדיק כמעט יושע אף כי רשות וחוטא: 19 لكن גם המעניים כרצון אלדים יפקדו את נפשותם ביד אללים הבראה הנאמן וויסיפו לעשות הטוב:

5 את הוקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיותם הוקן ועד עניוי המשיח וنم חבר לכבוד העתיד להנלה: 2 רעו את עדר האללים אשר בידכם והשיבו עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנסיבות מופת לצאן: 4 והיה בהנלה שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל: 5 וכן נם אתם הנערם הכנעו לפני הוקנים וחנרו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעה כי אללים לצלים יליין ולענויים יתן חן: 6 השפilio נפשכם תחת יד אללים החזקה למען ירום אתכם בעתו: 7 השליכו עליו כל יהבכם כי הוא יdag לכם: 8 התעוררו שקרו כי מריבכם השטן משוטט כאדריה שאוג ומקש את אשר יבלע: 9 ועמדו ננדו חזקים באמונה ורעו כי ענויים כאלה באו נם על אחיכם אשר בעולם: 10 ואלהו כל החסד אשר קראנו לכבודו הנצחי במשיח ישוע אחריו ענוותם מעט הוא ישלים ויוחזק וינבר וייסד אתם: (aiōnios g166) 11 לו הכבור והעו לעולמי עולמים ביד סלנויות האח הנאמן לכם כאשר אהשכ כתבתי אליכם בדברים מעטים להזהיר אתכם ולהעיד כי חסיד האללים זהה אשר עמדתם בו אמת הוא: 13 חברתכם אשר בכבול הנבירה אתכם ומרקוס בני שאלים לשלומכם: 14 שאלו לשולם איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

ברצון האדם כי אם ברוח הקודש אשר נשם בדברו אנשי
אליהם הקדושים:

2 וגם נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו גם בכם מורי
שקר אשר יוכנסו כתות משותות ובכחש במשאל אשר
קנס יביאו על נפשם כליוון פהאמ: **2** ורבים ילכו אחרי
תוועחות ובverbos יתן דרך האמת לנדרפים: **3** ובדברי
ברדי יעשו אתכם למחסן להם למען בצע בצע אשר
משפטם מועלם לא יתמהמה ושברם לא יונם: **4** כי לא
חס אלהים על המלאכים אשר חטא כי אם הורידם
לקצבי הרים ויסנרים בככבי אפל לשמרם למשפט:
5 וגם על דורות קדם לא חס וישמר רך
את נח השמיינ קרא הדרק בהביאו את המבול על דור
הרשעים: **6** ואת ערי סודם ועمرה הפך לאפר והאשימים
במהפכה וישים למשל לאשר עתידים לעשות זמה:
ויצל את לוט הצדיק אשר הלאו אנשי בלילה
הם בדרך זמתם: **8** כי הדריך זהה בשנותו בתחום
האדיב את נפשו הדירה יום יום בראותו ובשמו מעשי
רשעם: **9** כי יודע יהוה להצליל את חסידיו מנסון ולחשך
את הרשעים ליום המשפט להשיב גמולם להם: **10**
וביתור את ההלכים אחריו הבשר בתאות תבל ובוים את
המשלה עזיו פנים הילכים בשရירותם לבם ולא יחרדו
מחרף את השරות: **11** אשר אף המלאכים הנורולים
מהם בעז וכח לא יגדרם לפני יהוה במשפטם: **12**
והמה כבהתות הסכלות הנולדות בחק טבעם לילך
ולשות יאבדו באבד נפשם יען חרפו את אשר לא הבינו
יריאו גמול עולתם: **13** אשר עדנת יומם לעגנ יחשבו
טנפים ומום בס המתפנקים במדוח נפשם ואכלים
ושתים עמכם: **14** עינים להם מלאות נאים אשר לא
תחרדיות מוחטא ואת נפשות הפתאים יצודדו ולב מלמד
בצע להם בני המארה: **15** את הדריך היישר עזבו ויתעו
וילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב שכר העלה: **16**
ותהי לו תוכחת על חטאינו כי הבהמה האלמת דברה
בקול אדים ותעוצר באולת הקסם: **17** בארות בלי מים
המה עבים ונדים בסערה אשר שמור להם חזק אףלה
לעולם: **18** כי בדברם בנאות דבריו שוא
צודו בתחום הבשר על ידי זמתם את אשר אך נמלטו
מידי ההלכים בדרך תועה: **19** חפשה יבטיחו להם

1 שמעון פטרוס עבר ישוע המשיח ושליחו אל אשר
קבלו אמונה יקרה כשלנו בצדקה אלהינו ומושיענו
ישוע המשיח: **2** חסד ושלום יהו לכם למכביר בדעת
האלחים וישוע אדניינו: **3** באשר גבורתו האלהית נתנה
לנו את כל אשר לחיים ולחסידות על ידי דעת הקורא
אתנו בכבודו וחילו: **4** אשר בהם נתן לנו הבטחות
נדלות מאר ויקרות למען תקחו על ידן חילך בטבע
אליהם במלטכם מכליוון התאהoa אשר בעולם: **5**
בעבור זאת השתרלו להעמיד באמונתכם את הדריך
ובצדקה את הדעת: **6** ובදעת את הדריך ובפרישות
את הסבלנות ובסבלנות את החסידות: **7** ובחסידות את
האהoa ובאהoa את האהבה: **8** כי אם אלה תמצאה
ותריבינה בכם לא תנתנה אתכם להיות בטלים ובלא
עשה פרי לדעת אדניינו ישוע המשיח: **9** כי האיש אשר
אין אלה לו עוז הוא קוצר הראות ושכח את טהרותו
מחטאינו הראונות: **10** לכן אמי הוסיפו והשתרלו לחוק
את קרייתכם ובחרותכם כי בעשותכם זאת כשל לא
תכשלו: **11** כי אין יפתח לפניכם לרווחה המבויא אל
מלכות עולם אשר לאדניינו ומושיענו ישוע המשיח: **12**
על כל כן לא אחדל להוציאכם על אלה בכל עת נם
כי ידעתם והתכוונתם באמת אשר היא לפנינו: **13** ואחשב
כי נכוון להזכיר ולהעיר אתכם כל מי היה במשכנ
זהו: **14** באשר ידעתו כי מהר יעתק משכני כאשר נמלת
לי אדניינו ישוע המשיח: **15** ואשתדל שיהיה לכם תמיד
גם אחריו פטירתי וכרכון הדברים האלה: **16** כי הודיענו
אתכם גבורת אדניינו ישוע המשיח ובאו לא בלבטנו אנו
הגרות מהכמויות כי אם ראות היו עניינו את גדרתו: **17** כי
לקח מאת אלהים האב יקר וכבוד בכא אליו קול מהות
הדריך כבבudo לאמר זה בני ידידי רצחה נפשי בו: **18** ואתה
הכול זהה שמענו באנינו יצא מושמים בהוינו עמו בהר
הקדש: **19** ועתה דבר הנבואה יותר קים אנתנו והטיבתם
עשויות אשר שתם לבכם אליו כמו אל נר מאר במקומ
אפל עד כי יבקע אור היום וורח כוכב הננה בלבבכם:
20 וזאת תדענו ראשונה אשר כל נבאות המקרא איננה
תלה בפרטון אדם מלבדו: **21** כי מעולם לא יצא נבואה

לכתביהם الآخרים לאבדן נפשם: ¹⁷ ואתם אהובים אשר ירעדתם זאת נשמרו לנפשותיכם פן תמשכו אחרי טעות אנשי בילען נפלתם ממעוזם: ¹⁸ ורברבו בחסר ובבדעת אדניינו ומושיעינו ישוע המשיח אשר לו הכבור נם הים גם ליום העולם אמן: (א"ג 165)

והם בעצם עבדים לשחת כי האיש עבר לאשר נכשש ממנה: ²⁰ כי אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדניינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכששו אחריהם תהיה רעה מראותיהם: ²¹ טוב היה להם לא לדעת את דרך הבדיקה מאשר ידעו ונסנו אחר מן המצווה הקדושה המוסורה להם: ²² ויקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחזר עלה מן הרחצה להחנול ברפש:

3 זאת היא האנרת השניה אשר אני כתב אליכם אהובים ובשתייהן עיר בדרך הזכרה את חמת לבבכם: ² לזכור את הדברים הנאמרים מוקדם בידי הנביאים הקדושים ואת מצות אדניינו ומושיענו אשר נתנה בידינו השלחים: ³ וודעו זאת לכם ראשונה כי באחרית הימים יבוא לזמן הימים אחורי התואת נפש ויתולצטו לאמור: ⁴ איה הבטחת באו כי מאו שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית הבריאה: ⁵ ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת כי מוקדם קמו השמיים והארץ בדרבר אלהים מן הימים ועל ידי הימים: ⁶ ובמים אבדה תבל מאו כי נשטפה במיו המבול: ⁷ גם השמיים והארץ אשר לפניו נצפנו בדרבו והם שמורים לאש ליום הדין ואבד אנשי הרשע: ⁸ וזאת האחת אל תעלם מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעני יהוה ואלף שנים ביום אחד: ⁹ ולא אחר יהוה את אשר הבטיח כאשר יש חשבים אתה לאחור כי אך האריך אפו בעבורנו ולא יחפץ באבד איש כי אם בפנותו השמיים בשאון יחלפו והיסודות יברעו והתמננו והארץ והמעשים אשר עליה ישראפו: ¹⁰ ועתה אם כל אלה ימננו מה מאד חיבים אתם להתהלך בקדשה ובחסידות: ¹¹ ולהוכיח לבא יום יהוה ולהוכיחו אותו אשר בnellלו השמיים ימננו באש והיסודות יברעו ונמסו: ¹² ואנחנו כפי הבטחו מחייבים לשמיים חדשים ולארץ חרשאה אשר צדק ילין בם: ¹⁴ על כן אהובים אשר לאלה חכיתם שקרו להמציא לפניו בשלום נקיים וזכים מפשע: ¹⁵ ואתן ארך רוח אדניינו מחשבו לחשעה כאשר גם אחותנו אהוב פולוס כתוב אליכם כפי הוכחה הנתונה לו: ¹⁶ וכן בכל אנדרותיו ברכבו שם על אלה ובhem יש דברים קשי ההבנה והבערים והפתאים יהפכו אתם כאשר נם יעשו

הראשונה ליווחן

יען כי התגבורת על הרע כתוב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב: 14 כתבותיו אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתבותיו אליכם הבוחרים יען כי חזקתם ודבר האלים שכן בקרובכם והתגבורת על הרע: 15 אל תאהבו את החלד ואת דבריו החלד אם אהב איש את החלד אין בו אהבת האב: 16 כי כל אשר אהב תאות הבשר ותאות העינים וגאותה ההונן איןנו מן אבינו כי אם מן החלד: 17 וזה חלד עבר עבר עם תאותיו והעשה רצון אלהים יעד לעד: 18 ילדי הנה השעה האחרונה באה וכאשר שמעתם כי בא צר המשיח בן עתה רבו צרי המשיח ובזאת נדע כי היא השעה الأخيرة: 19 מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי אלו היו משלנו כי או היו עמדים עמדו אבל למן יגלו כי לא כלם משלנו חמה: 20 ואחרם המשחה لكم מאת הקדוש וידעתם הכלל: 21 לא כתבותיו אליכם יען כי לא ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר כל כוב אינו מן האמת: 22 מי הוא הכבוב אם לא המכחש בישוע אמר כי אינו המשיח זה הוא צר המשיח המכחש באב ובבון: 23 כל המכחש בבן נם האב אין לו: 24 ואתם יקם נא בכם הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום בכם אשר שמעתם מראש או נם אתם תקומו בבן ובבא: 25 וזה הבטחה אשר הבטיחנו היא חמי עולמים: 26 זאת כתבותי אליכם מפני המתעים אתם: 27 ואחרם המשחה אשר כלתם מאות עמדת בכם ולא תצטרכו לאייש אשר ילמדכם כי אם כאשר תלמד אתם המשחה בכל דבר היא האמת ואני כוב ואשר לmodה אתכם כן תעמדו בו: 28 ועתה בנים עמדו בו למן יאמץ לבנו בהראותיו ולא נבוש מפניו בבאו: 29 אם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה נולד ממנה:

3 ראו מה נדלה אהבת האב הנדרונה לנו אשר נקרא בני האלים על כן העולם אינו ידע אנתנו יען כי אותו לא ידע: 2 אהובי עתה בנים לא אלהים אנחנו ועוד לא נבלה מה נהיה אך ידענו כי בהגלוותנו נדמה לו כי נראתו כאשר הוא: 3 וכל אשר לו תקווה כזאת יתחר את עצמו כאשר טהור נם הוא: 4 כל העשה חטא נם פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה: 5 וידעתם כי הוא גנלה לשאת את החטאינו ובו אין חטא: 6 כל העמד בו לא יחטא הכרתם אותו אשר הוא מראש כתוב אני אליכם הבוחרים

1 את אשר היה מראש אשר שמענו וביענינו ראיינו אשר הבטנו ואשר מששו ידינו על דבר החיים: 2 והחיים גנלו ונרא ומידים אנחנו ומודיעים לכם את חי העולם אשר היה עם האב ונגלו לנו: 3 את אשר ראיינו ושמענו נודעה לכם למן תחבורו לנו נם אתם והתחבורותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח: 4 ואת זאת כתבותים אנחנו לכם למן תהיה שמחתכם שלמה: 5 וזאת היא השמורה אשר שמענו ממנה וננד לכם כי האלים אור הוא וכל חשך אין בו: 6 אם נאמר כי יש לנו התחברות עמו ונתהילך בחשך הנהנו כובים ופעלנו איננה אמת: 7 אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא: 8 אם נאמר כי אין לנו חטא הנהנו מותעים את נפשינו והאמת אין בנו: 9 ואם נתודה את החטאינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את החטאינו ולטהרנו מכל עון: 10 ואם נאמר כי לא חטאנו לכוב נשימנו ודרבו אין בנו:

2 בני הני כתוב אליכם את זאת לבתו התחטא ואמ חטא איש יש לנו מליין לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק: 2 והוא כפירה על חטאינו ולא על חטאינו בלבד כי נם על חטא כל הולמים: 3 ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר אח מצותיו: 4 האמר הכרחי והוא מצותיו לא ישמר כוב הוא והאמת אין בו: 5 אבל השמר את דבריו בו נשלה מה אמרת אהבת אלהים ובזאת נדע כי בו אנחנו: 6 האמר כי בו יעד עליו להטהילך בדרך אשר נאם הוא הלאך: 7 אחוי איני כתוב לכם מצוה חדש כי אם מצוה ישנה אשר הייתה לכם מראש והמצוה הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש: 8 ועוד מצוה חדשה אני כתוב לכם אשר היא אמת נם בו נם בכם כי החשך עבר והאור האמתי כבר זורח: 9 האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בהשך: 10 האהוב את אחיו יעד באור וממושל אין בו: 11 והשנא את אחיו בהשך הוא ובחשך יטהילך ולא ידע أنها הלאך כי החשך עוד את עיניו: 12 הני כתוב אליכם הבנים יען כי נסלחו לכם החטאיכם למן שמו: 13 כתוב אני אליכם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתוב אני אליכם הבוחרים

כל החוטא לא ראהו גם לא ידע: 7 בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: 8 והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש ל'זאת גנלה בן האלים להפר את פעולות השטן: 9 כל הנולד מאללים לא יחטא כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטא כי מאללים נולד: 10 ונודעו בזאת בני האלים ובנין השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאללים וכן כל אשר לא יאהב את אחיו: 11 כי זיאת ה'יא השמועה אשר שמעתם מראש לא אהבה איש את רעהו: 12 לא כיון אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומודע הרנו יונן כי מעשי ה'יו רעים ומעשי אחיו מעשי צדיק: 13 אל תחתמו אחיו אם ישנא אתכם העולם: 14 אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי נאהב את אחינו איש אשר לא יאהב את אחיו ישר במוות: 15 כל השנא את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקימו בו חיי עולמיים: 16 בזאת הכרנו את אהבה כי ה'וא נתן את אחינו (alōnios g166) ונאהב את אלים בקרבו ואהבתו נשלמה לנו: 17 ונפשו בעדרנו גם אנחנו ידענו ואהבתו נשלמה בעדר אשר אלים אהב אתנו האלים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלים והאלים עמד בו: 18 ובזאת נשלהנו לנו אהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי כמהו לנו נס אחינו בעולם הזה: 19 אין אימה באהבה כי אם האהבה השלהנה תגרש את האימה כי באימה מעצבה ואשר באימה איננו שלם באהבה: 20 אנחנו אהבים אותו כי ה'וא קדם לאהבה אותו: 21 כי יאמר איש אהב אני את האלים והוא שנא את אחיו כוב ה'וא כי אשר לא יאהב את אחיו אשר ה'וא ראה איככה יוכל לאהבת את האלים אשר איננו ראה אותו: 22 וזה המצווה יש לנו מאותו כי אהבת את האלים יאהב גם את אחיו:

5 כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה ילך מאללים וכל האhab את מוליידיו יאהב נם את הנולד מאותו: 2 בזאת נאהב את בני האלים באהבתנו את האלים ונדע כי אהב את מוצתו: 3 כי ואהבת אלים ה'יא אשר ובשمرנו את מוצתו: 4 כי כל הנולד נשמר את מוצתו ומוצתו אין כבדות: 5 כי כל הנולד מאות האלים מנצחה את העולם ואומנותנו הנצחון המנצח את העולם: 5 מי ה'וא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלים: 6 זה ה'וא אשר בא במים ובדם ישוע המשיח לא במים לבד כי אם במים

איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: 8 והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש ל'זאת גנלה בן האלים להפר את פעולות השטן: 9 כל הנולד מאללים לא יחטא כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטא כי מאללים נולד: 10 ונודעו בזאת בני האלים ובנין השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאללים וכן כל אשר לא יאהב את אחיו: 11 כי זיאת ה'יא השמועה אשר שמעתם מראש לא אהבה איש את רעהו: 12 לא כיון אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומודע הרנו יונן כי מעשי ה'יו רעים ומעשי אחיו מעשי צדיק: 13 אל תחתמו אחיו אם ישנא אתכם העולם: 14 אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי נאהב את אחינו איש אשר לא יאהב את אחיו ישר במוות: 15 כל השנא את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקימו בו חיי עולמיים: 16 בזאת הכרנו את אהבה כי ה'וא נתן את אחינו ונאהב את אלים בקרבו ואהבתו נשלמה לנו: 17 ונפשו בעדרנו גם אנחנו ידענו ואהבתו נשלמה בעדר אשר אלים אהב אתנו האלים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלים והאלים עמד בו: 18 ובזאת נשלהנו לנו אהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי כמהו לנו נס אחינו בעולם הזה: 19 אין אימה באהבה כי אם האהבה השלהנה תגרש את האימה כי באימה מעצבה את לבותינו: 20 כי אם לבבנו ירשיע אהנו האלים נשגב ה'וא מל'בבנו וידע את כל: 21 אהובי אם לבבנו לא ירשיענו בטחון לנו באלים: 22 וכל אשר נשאל מאותו נקבל כי נשמר את מוצתו ונעשה את הרצוי לפניו: 23 וזה הדא מוצתו לדאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהבה איש את רעהו כאשר צונו: 24 והשמר את מוצתו יקום בו והוא בו ובזאת נדע כי ה'וא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו:

4 אהובי אל תאמין לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאללים מהה כי נבייא שקר רכבים יצאו לעולם: 2 בזאת תכירו את רוח אלים כל רוח המודעה בישוע המשיח כי בא בבשר מאללים הוא: 3 וכל רוח אשר איןנו מודעה בישוע ה'אדון כי בא בבשר לא מאללים הוא וזה ה'וא רוח צדך המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה ה'וא בעולם: 4 אתם הבנים הנכנים מאללים ונצחים אתם כי אשר בכם נדול ה'וא אשר בעולם: 5 מהה מן העולם על כן מהעלם ידברו והעלם ישמע

ובידם והרוח הוא המעיד כי הרוח הוא האמת: 7 כי שלשה הימה המעדים בשמות האב הבהיר ורוח הקדש ושלשות אחד המה: 8 ושלשה הימה המעדים בארץ הרוח המים והדם ושלשות לאחת המה: 9 אם נקבל עדות בני אדם הנה עדות האלים נדולה ממנה כי ואת היא עדות האלים אשר העיד על בנו: 10 המאמין בגין האלים יש לו העדות בנפשו ואשר לא יאמין לאלים לכוב שמהו יعن לא האמין בעדות אשר העיד האלים על בנו: 11 וזה היא העדות כי חי עולמים נתן לנו האלים והחיים האלה בבנו המה: (aiōnios g166) 12 אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלים אין לו החיים: 13 זאת כתבתו אליכם המאמינים בשם בן האלים למן תדועו שיש לכם חי עולם ולמן תאמין בשם בן האלים: (aiōnios g166) 14 וזה הוא בטהוננו אליו אשר אם נשאל בדבר כפי רצונו ישמנו: 15 ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נרע גם זאת כי נשיג את המשאלות אשר שאלנו ממנו: 16 איש כי יראה את אחיו חוטא החטא אשר לא למות שאל ישאל בערו ויתן לו חיים לכל אשר חטא לא למות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בערו: 17 כל מעשה שלא כמשפט חטא היא ויש חטא שלא למות: 18 יידענו כי כל הנילד מאת האלים לא יחטא כי אשר ילד מאת האלים ישמר את נפשו והרע לא יגע בו: 19 יידענו כי מآلלים אנחנו וכל העולם ברע הוא: 20 וידענו כי בא בן אללים ייתן לנו בינה לדעת את האמתי וחיי העולם: (aiōnios g166) 21 המשיח וזה הוא האל האמתי וחוי העולם:

בני השמרו לכם מآلלים אמן:

השנית ליהנן

1

הוקן אל הנבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתם באמת ולא אני בלבד כי אם גם כל ידיע האמת: 2
למען האמת העמדת בקרבנו גם תהיה עמו לעולם: 3
(aiōn g165) יהו עמכם חסד וرحמים ושלום מאת האלים
אכינו ומאת ארנו יושע המשיח בן האב באמת ובאהבה:
4 שמחתי למאדר כי מצאתי מבנייך מתחלכים באמת
מצואה אשר קבלנו מאת האב: 5 ועתה מבקש אני ממך
הנבירה ולא כחבר אליו מצואה חדשה כי אם את אשר
היתה לנו מראש אהבה איש את רעהו: 6 וזאת היא
אהבה אשר נתה לך במצותיו זאת היא המצואה אשר
שמעתם מראש לחתולך בה: 7 כי מתעים רבים בא בבר
לעולם אשר אין מודרים בישוע המשיח כי בא בבר
זה הוא המותעה וצר המשיח: 8 השמרו לכם פן תאבד
מןנו פעלתנו כי אם נכח משכנתנו שלמה: 9 כל העבר
על תורה המשיח ואיננו עמד בה אין לו אללים והעמד
בתורת המשיח יש לנו האב נם הבן: 10 כל הבא אליכם
ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אותו הביתה ולא
תשאלו לו לשולם: 11 כי השאלה בשלומו הוא משתתף
במעשו הדרושים: 12 הרכה לי לחייב אליכם ולא חפצתי
בניר ובדריו כי אקווה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה
למען תהיה שמחתנו שלמה: 13 בני אחותך הבחירה
שאלים לשולם אמן:

השליישית ליוֹחָנָן

1 הוקן אל נויס החביב אשר אני אהב אותו באמת: ²
חביבי חפציו הוא כי ייטב לך בכל דבר ותוחוק כאשר
טוב לך נפשך: ³ כי שמחתי למאדר כאשר באו אחים
ויעידו על אמתך אשר מתחלך באמת אתה: ⁴ אין לך
שמה נדרולה מושמע את אשר בני יתחלכו באמת: ⁵
חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארכחים: ⁶
אשר העידיו על אהבתך בפני הכהל ואף תיטיב לעשות
בלוחך אתם כאשר יאלהה לפניהם: ⁷ כי בעבור שמו
יצאו ולא לcko מואמה מן הנויים: ⁸ על כן חובים אנחנו
לקבלם אתם למען נהיה עוזרים לאמת: ⁹ אני כתבתי אל
הכהלה אך דויטריפס המהואה להיות עליהם בראש
אינו מתקבל אתנו: ¹⁰ על כן בבאי אוכיר את מעשיו אשר
הוא עשה בספרו עליינו דברים רעים ולא דיו שלא יקבל
את האחים כי גום ימנע את החפצים לקלבל ויונגרש מותך
הכהלה: ¹¹ חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה
טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלהים: ¹²
על דימיטריוס העידיו הכל גם האמות עצמה וגם אנחנו
מעידים עליו וידעתם כי עדותנו היא נאמנה: ¹³ הרבה
לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובקנה: ¹⁴ אבל
אקוה לראותך במרה ופה אל פה נדבר: ¹⁵ (John III:1:15)
שלום לך הרעים שאלים לשלומך שאל לשלום
הרעים לאריך איש בשם זו:

באחרית הימים יבואו ל'צים ההלכים אחריו תאות רשות: 19 אלה הם הפרשים מן הצבור אנשיהם נפשיהם ורוח אין בהם: 20 ואתם האוהבים הבנו באמונתכם הנעה על כל בקדשתה והתפללו ברוח הקדש: 21 ושמירתם את נפשותיכם באהבת אליהם וחכיהם לרחמי אדניינו ישוע המשיח לחירות העולם: 22 (aiōnios g166) 23 הבדילו את אלה והתנהנו מהם ברכמים: 24 ואת אלה תושיעו באימה והשנהנו עמהם וחלצתם אותם מתחק האש וגעתם נס את הלבוש המנאל וחלצתם אותם מתחק האש וגעתם נס את הלבוש המנאל בחלאת הבשר: 24 ולאשר יכול לשמרכם בבל מכשול ולהעמיד אותם בששון חמימים לפניו כבודו: 25 לאליהם אשר לו לבדו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והנדרלה והעו והמשלה מעתה ולעלמי עד אמן: (aiōnios g165)

1 יהודיה עבר ישוע המשיח ואחו יעקב אל המקרים אשר הם מקרים באלהם האב וশמריהם לישוע המשיח: 2 רחמים ושלום ואהבה יהיו לכם למכביר: 3 אהובי בהשדרה לכתב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעני לרווחם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקודושים: 4 כי התגנבו לבודא מקצת אנשים הכתובים מאו למשפט הזה אני רשות ההפכים את חסד אלינו לומה וכפרים באליהם המשל הייחיד ובאדניינו ישוע המשיח: 5 וויש את נפשי להזוכר אתכם את אשר כבר ידעתם כי הושיע יהוה את העם ממצרים וישמד אחורי כן את אשר לא האמין: 6 והמלאים אשר לא שמרו את משותם כי אם עזבו את זבלם שמרם במוסרות עולם ובaphael למשפט היום הנדרול: (aiōnios g126) 7 כאשר סדום ועמורה והערדים סביבותיהם אשר הזנו כמותם וילכו אחריו בשר זר נהיו כראוי כי נמסרו למוסר אש עולם: (aiōnios g166) 8 וכן גם בעלי החלומות האלה מתמאים את הבשר ואת הממשלת ינאיו ואת השרירות יחרפו: 9 ומיכאל שר המלאכים בהתוכחו עם השטן וירב אותו על אדרות נוית משה לא מלאו לבו להרץ משפט נורדים כי אם אמר ינער יהוה בר: 10 ואלה מנדרים את אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבהתות הסכלות בהמה ישחוו את נפשם: 11 אווי להם כי ברוך קין הילכו ווישקעו בתוכהם בלבם לקבל שכר ובמרוי קרח אברדו: 12 הלא צורו מஸול מהה בסעודתיכם של אהבה ובקלות ראש יאכלו ושתו עמכם ורעים את נפשם עננים הם בבל מים התנדפים מפני רוח עצי חרף באין פרי אשר מתו בעמים ונעקרו: 13 משבורי ים עזום אשר יגرسו בשחתם ככבים תעמים אשר חשך אפלאה צפון להם עדי עד: (aiōnios g165) 14 וגם תנוק השבעי לאדם נבא לאלה לאמור הנה יהוה בא ברכת קדשו: 15 לעשות משפט בכלם ולהoxicח כל רשי ארץ על כל מעשי רשותם ועל כל הकשות אשר דברו עליו חתאים אנשי רשות: 16 אלה הם הרוגים והמתואננים ההלכים אחריו תאותיהם אשר פיהם ידבר עתק הדרי פנים יעקב שחד: 17 ואתם האוהבים זכרו את הדברים הנאורים מוקדם ביד שליחי אדניינו ישוע המשיח: 18 בדרכם אליכם לאמור הנה

וְאֵת שְׁבַע מְגֻרֹות הַזֹּהַב שְׁבַע הַכּוֹכְבִים הַם מַלְאֵי שְׁבַע
הַקְּהָלֹת וְשְׁבַע הַמְגֻרֹות אֲשֶׁר רָאָה שְׁבַע קְהָלֹת הַנָּהָה:

2 אֶל מֶלֶךְ קָהָל אֲפָסֹס כִּתְבָּה כִּי אָמַר הַאֲחֹז בִּימֵינו
שְׁבַע הַכּוֹכְבִים הַמּוֹתָהָלֵךְ בְּתוֹךְ שְׁבַע מְגֻרֹות הַזֹּהַב: 2
יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת עַמְלֵךְ וְאֶת סְכָלֵךְ וְכֵי לֹא תָוכַל
שָׁאת אֶת הַרְשָׁעִים וְתָנַסֵּה אֶת הַאֲמָרִים שְׁלִיחִים אֲנָחָנו
וְאַנְשָׁם וְתִמְצָאָם כּוֹבִים: 3 וְאַתָּה נְשָׂאת הַרְבָּה וְיָשַׁלֵּךְ
סְבִלְנוֹת וְלִמְעֵן שְׁמֵי לֹא יַעֲפֶת: 4 אֶךְ יְשַׁלֵּךְ כִּי
עֹזֶב אֶת אַהֲבַתְךָ הַרְאַשׁוֹנָה: 5 זֶכֶר אֲפֹא אֵי מָזָה נְפָלָת
וְשׁוֹבָה וְעַשָּׂה מַעַשֵּׂיךְ הַרְאַשָׁנִים וְאָמַם לֹא הַנִּי בְּאַלְיָךְ
מַהְרָה וְנַסְחָתִי מִגְוָרָתְךָ מִמְקָומָה אָמַם לֹא תָשָׁוב: 6 אַכְלֵזָאת
הַיָּא לְכִי תְשַׁנֵּא אֶת מַעַשֵּׂי הַנִּקְלָסִים אֲשֶׁר שְׁנָאתִים
נִמְּנִי: 7 מַיְ אָשֶׁר אָזֶן לֹו יִשְׁמַע אֶת אֲשֶׁר הַרְוחַ אָמַר
לְקָהָלֹת הַמְנַצֵּחַ אָתָן לֹו לְאָכֵל מַעַן הַחִיִּים אֲשֶׁר בְּתוֹךְ גַּן
עַדְן לְאָלָהִים: 8 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל זָמוֹרָנָא כְּתָבָה כִּי אָמַר
הַרְאַשׁוֹן וְהַאֲחָרֹן אֲשֶׁר מַתְ וְיִחְיָה: 9 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת
צְרָתָךְ וְאֶת רִישָׁךְ וְאֶוְלָם עַשְׂרֵה אַתָּה וְאֶת נְדוּרֵה הַאֲמָרִים
יְהֹוָדִים אֲנָחָנוּ וְאַנְשָׁם כִּי אָמַן כְּנָסִות הַשְׁתָּן: 10 אֶל תִּרְאָ
אֶת אֲשֶׁר עַלְךְ לְסִבְלָה הַנָּה עַתִּיד הַמְלָשִׁין לְהַשְּׁלֵךְ מִכְם
לְבֵית הַמְשָׁמֵר לְמַעַן תְּגַסֵּה וְהַיִּתְמַבֵּב בְּצָרָה עַשְׂרֵת יָמִים הַיָּה
נִאמֵּן עַד מֹתָה וְאַתָּה לְכִי עַתְּרַת הַחִיִּים: 11 מַיְ אָזֶן לֹו
שְׁמַעַת אֲשֶׁר הַרְוחַ אָמַר לְקָהָלֹת הַמְנַצֵּחַ לְאַיּוֹק בְּמוֹת
הַשְׁנִי: 12 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל פְּרָגָמוֹס כְּתָבָה כִּי אָמַר אֲשֶׁר לוּ
חַרְבַּ פִּיפּוֹת הַחֲדָה: 13 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת מָקוֹם
שְׁבַתְךָ אֲשֶׁר שֵׁם כְּסָא הַשְׁטָן וְתְדַבֵּק בְּשָׁמְיוֹ וְלֹא שְׁקַרְתָּ
בְּאַמְנוֹתִי נִסְבַּתְּ בְּאַגְּנִיטִיפָּס עַדְיִ הַנִּאמֵּן אֲשֶׁר נְדַגֵּן אַצְלָכֶם
מָקוֹם מַוְשֵׁב הַשְׁתָּן: 14 אֶךְ מַעַט יְשַׁלֵּךְ כִּי שֵׁם עַמְקָה
אַנְשָׁם דְּבָקִים בְּתֹרוֹת בְּלָעֵם אֲשֶׁר חֹרֶה אֶת בָּלָק לְתַתָּ
מְכֹשֶׁל לְפִנֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָכֵל מַזְבְּחֵי אֱלִילִים וְלַזְנוֹת: 15
כִּן נִמְצָאוּ נִסְבַּת בְּךָ אֲנָשִׁים דְּבָקִים בְּתֹרוֹת הַנִּקְלָסִים
אֲשֶׁר שְׁנָאָתָּה: 16 שׁוֹבָה וְאֵלָא כִּי עַתָּה אָכְבָא עַלְךְ כִּי
גַּלְחָמָתִי בְּמִבְּחָרְבָּה: 17 מַיְ אָשֶׁר אָזֶן לֹו יִשְׁמַע אֶת
הַרְוחַ אָמַר לְקָהָלֹת הַמְנַצֵּחַ אֲכִילָנוּ מִן הַגּוֹן וְנַתִּי
לֹו אָבִן לְבָנָה וְעַל הָאָבִן מַפְתָּח שֵׁם חֲדֵש אֲשֶׁר לֹא יַדְעַנוּ
אַיְשׁוּלָתִי הַמִּקְבָּל: 18 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל תְּיאַטְרָא כְּתָבָה
כִּי אָמַר בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עַנְיוֹן כְּלָבָת אַשׁ וּמְגַלְתָּיו
כְּעַיִן נְחַשְׁתָּ קָלָל: 19 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת אַהֲבַתְךָ וְאֶמְוֹנָתְךָ

1 חִזּוֹן יְשֻׁעָה הַמְשִׁיחָה אֲשֶׁר נָתַן לוּ הַאֲלָהִים לְהַרְאֹתָה אֶת
עֲבָדָיו אֲשֶׁר הוּא יִהְיֶה בְּמַהְרָה וְהַוָּא הַוּדִיעַ בְּשַׁלְחָו
בַּיד מֶלֶאכָו לְעַבְדָו יוֹחָנָן: 2 אֲשֶׁר הַעַדְךָ בְּרַחַל הַאֲלָהִים
וְעַדְותִי יִשְׁעָה הַמְשִׁיחָה וְאֶת כָּל אֲשֶׁר רָאָה: 3 אֲשֶׁר דָּקְרוֹא
וְאֲשֶׁר הַשְׁמָעָם אֶת דָּבָרַי הַנְּבוֹא וְשִׁמְרָם אֶת אֲשֶׁר
כְּתוּב בְּהָבָה כִּי קָרוֹבָה הַעַת: 4 יוֹחָנָן אֶל שְׁבַע קְהָלֹת
אֲשֶׁר בְּאֶסְיָה חָסֵד לְכָם וְשָׁלֹום מִאתָה הַחִוָּה וְהַיִּהְוָה וְמִן
שְׁבַע הַרְוחָות אֲשֶׁר לִפְנֵי כְּסָאוֹ: 5 וּמִאֵת יִשְׁעָה הַמְשִׁיחָה
הַעַד הַנְּמָנוֹן וּבְכָרָר מִן הַמּוֹתִים וְעַלְיוֹן לְמַלְכֵי אֶרְץ לֹו אֲשֶׁר
אָהָב אָתָנוּ וּבְכָרָר מִן הַמְּתָתָאַתְנוּ: 6 וּיְשַׁעַת אָתָנוּ לְמַלְכִים
וְכָהָנִים לְאָלָהִים אֲבִיו הַכְּבָד וְהַעַז לְעַלְמִי עַולְמִים
אָמֵן: 7 הַנָּה הַוָּא בְּאַם הַעֲנָנִים וְרוֹאָתָה אֶת
כָּל עַיִן נִמְּנָה אֲשֶׁר דָּקְרוֹה וּסְפָדוֹ עַלְיוֹן כָּל מִשְׁפָחוֹת
הָאָרֶץ כִּי יִהְיֶה אָמֵן: 8 אֲנִי הַאַלְפָ וְאֶנְיַהוּ הַרְאָשׁ וְסֻפָּה
נִאֵם יִהְיֶה אָלָהִים הַהְוָה וְהַיִּהְוָה אַלְהֵי צָבָאות: 9 אֲנִי
יִוְהָנָן אֲחִיכָם גָּוֹם חָבֵר לְכָם בְּלָחָץ וּבְמַלְכּוֹת וּבְסְבָלָנוֹת
לְמַעַן יִשְׁעָה הַמְשִׁיחָה הַיּוֹתִי בְּאֵי אֲשֶׁר שְׁמוֹ פְּטָמוֹס בְּעַבְור
דָּבָר הַאֲלָהִים וּבְעַבְורָ עֲדֹתִי יִשְׁעָה הַמְשִׁיחָה: 10 וְאֵה
בְּרוּחַ בְּיוֹם הַאֲדָוָן וְאַשְׁמָעָא אַחֲרֵי קָול נְדֹלָכְלָ שְׁוֹפֵר
וְיִוְאמֵר אֲנִי הַאַלְפָ וְאֶנְיַהוּ הַרְאָשׁוֹן וְהַאֲחָרֹן וְאֶת
אֲשֶׁר אָתָה רָאָה כְּתָבָה אֶל סְפָר וּשְׁלַחְהוּ אֶל קְהָלֹת
אֲשֶׁר בְּאֶסְיָה לְאָפָסֹס וּלְמִירָנָא וּלְפָרָגָמוֹס וּלְתִאְפִּירָא
וּלְסְרָדִיס וּלְפִילְדָּפִיא וּלְלַזְקִיאָ: 12 וְאַפְּנֵן לְדַרְאֹת אֶת
הַקּוֹל הַמְדָבֵר אַלְיָ וְהַיְה בְּפִנּוֹתִי וְאֶרְאָ שְׁבַע מְגֻרֹות זְהָבָה:
13 וּבְתוֹךְ שְׁבַע מְגֻרֹות דָמוֹת בָּן אָדָם לְבָושׁ מַעַיל וְחַנּוּר
אַזְוֹר וְזָהָב עַל לִבּוֹ: 14 וּרְאָשׁוּ וּשְׁעַרְוּ לְבָנִים צַמְרָ צָהָר
כְּשַׁלְגָן וְעַיִנוֹן כְּלָבָת אַשְׁ: 15 וּמְרַגְלָתָיו כְּעַיִן נְחַשְׁתָּ קָלָל
כְּצַרְפּוֹת בְּכָרָר וּקְולוֹ קָול מִים רְבִים: 16 וְיַהְיֶה לוּ בְּיַד
יִמְיָנוֹ שְׁבַע כּוֹכְבִים וּמִפְּנֵי יוֹצְאָתָה חַרְבַּ פִּיפּוֹת הַדָּה וְפִנְיוֹן
כְּשַׁמְּתָה המְאִיר בְּגַבְרוֹתָו: 17 וּכְרָאָתָו אַתָּה אַנְיַהוּ הַרְאָשׁוֹן
כְּמַת וַיְשַׁת עַלְיָ יְדֵי יִמְיָנוֹ וְיִאָמֵר אֶל תִּרְאָ אַנְיַהְוָה
וְהַאֲחָרָן וְהַחִי: 18 וְאֵה מִתְּהָבָבָה שָׁוֹלֵן וּמוֹתָה: 19 וְעַתָּה
כְּתָבָה אֶת רָאָתָה וְאֶת עַתָּה אֲשֶׁר נִשְׁעָה עַתָּה וְאֶת עַתָּה לְהַיּוֹת
אַחֲרֵי כָּן: 20 אֶת סָוד שְׁבַע הַכּוֹכְבִים אֲשֶׁר רָאָתָה בִּימֵינוֹ

החוק באשר לך למען לא יקח איש את נרך: ¹² המנצח אתנו לעמוד בהיכל אללה ולא יצא עוד החוצה וכתבתי עליו את שם אללה ואת שם עיר אלהי ירושלים החדשה הירידת ממשמים מעם אללה ואת שמי החדש: ¹³ מי אשר אין לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות: ¹⁴ ואל מלך קהיל לודקיא כתוב כי אמר הדעת הנאמן והאמתי ראשית בראית האלהים: ¹⁵ ידעת את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן והיית קר או חם: ¹⁶ כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקייך מפי: ¹⁷ כי אמרתיך עשרתי מצאתך און לוי ולא חסרתי כל ולא חידעת כי אמלל אתה ודרוי ועוני ועוור וערם: ¹⁸ אני איעצך לפנוך מatoi זהב צדוף באש למען תעשיר ובנדים לבנים למען תחכשה בהם ולא תראה בשת עדות ולמשח עניין קלוריית למען תראה: ¹⁹ אני את כל אשר אהב אוכחים ואיסרים לבן תשקר ותשוב. הני עמד לפתח ורפק והיה כי ישמע איש לקלוי ופתח הפתחה אבאו אלו לסייע עמו והוא עמדיך: ²⁰ המנצח אתנו לשבת אורי על כסאי כאשר נצחתי נם אני ואשב את אבי על כסאו: ²² מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות:

4 ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח נפתח בשמיים והקול הראשון אשר שמעתו כקול שופר מדבר אל אמר עליה הנה ואראך את אשר היה יתיה אחורי כן: ² וכברע היידי בrhoח והנה כסא נראת בשמיים ואחד ישבע על הכסא: ³ והישב מראתו כמראה אבן ישפה ואדם וקשת סביב לכסא ומראה כעין ברקע: ⁴ וסביב לכסא ארבעה ועשרים כסאות ועל הכסאות ראות ארבעה ועשרים הוקנים ישבים והם לבש נגידים לבנים ועתרות זחוב בראשיהם: ⁵ ומן הכסא יוצאים ברקום ורעים וקולות ושבעה לפידיש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות האלהים: ⁶ ולפני הכסאים זוכחות כעין הקרה ובין הכסא וסביב לכסא ארבע חיות מלאות עיניהם מלפניהם ומאחריהם: ⁷ ודמותה החיים הראשונה כאריה והחייה השנית כשור ופני החיים השלישית כפני אדם ודמותה החיים הרביעית כנשר מעוף: ⁸ ולכל אחת מארבע החיות שש כנפים מסביב ולפניהם הנה מלאות עיניהם ואין דמי להן יום ולילה ואמרות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות היה והוא יובא: ⁹ ומדי תה

ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחרונים רבים הם מן הראשים: ²⁰ אך מעט יש לי עלייך כי תגיה את האשה איזבל האמרת כי היא נביאה למלמד ולהתנות את עבדיו לונות ולאכל זבוח אלילים: ²¹ והני מפיל אתה על מטה ואתה המגנאים אתה בצרה גדולה אם לא ישובו ממעשייהם: ²³ והרנתה במוות את בניה וידעו כל הקהילות כי אני חקר כליות ולבנותיו لكم לכל איש כפרי מעליו: ²⁴ אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטרון כל אשר אין להם הלקח ההוא ולא יידעו את עמקות השטן כאשר הם מתחללים לא אשימים עליהם ממש אחר: ²⁵ אפס מה שיש לכם החזיקו בו עד כי אבוא: ²⁶ והמנצח ושמר את מעשי עד עת קין און לו שלטן על הגוים: ²⁷ ורעם בשבט ברזול כלילי ווצר ניפצו כאשר קבלתי נם אני מאת אבי: ²⁸ ונחתתי לו כוכב השחר: ²⁹ מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות:

3 ואל מלך קהיל סדרדים כתוב כי אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתו את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנק מות: ² שקד וחזק את השארית הקרויה למות כי לא מצאתך מעשיך שלמים לפני האלהים: ³ זכור את אשר קבלת ושמעת ושםרה זאת ושבה ואם לא תשקר הני בא עלייך נגנב ולא תרע באוי זו שעיה אבא עלייך: ⁴ יש לך נם בסדרדים שמות מעתים אשר לא אנאלו את מלבושים ויתהלו אוי לבשי לבנים כי ראים הם ליאת: ⁵ המנצח ילבש בנדים לבנים ולא אמזה את שמו מספר החיים ואורה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו: ⁶ מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות: ⁷ ואל מלך פילדיפיא כתוב כי אמר הקדוש האמתי אשר בידך מפתח דוד הפתחה ואין סנור והסנור ואין פתח: ⁸ ידעת את מעשיך הנה נתתי לפניך פתח נפתח אשר לא יכול איש לסנרו כי נבורת מעט לך ותשמר את דבריו ולא כחשת בשמי: ⁹ הני נתן אנשים מכנסיות השטן האמורים יהודים אנחנו ואניהם כי כובים מהה דנני עשה אשר יבוא לדהשתות לפני רגליך וידעו כי אני אהבתך: ¹⁰ יען שמרת דבר סבלנותי אשمرך נם אני משעת הנסין העתידה לבוא על תבל כליה לנשות את ישבי הארץ: ¹¹ והני בא מהרה

בידו ותנתן לו עטרה ויזא מנצח ולמען נצח: 3 וכפתחו את החותם השני ואשמע את ההייה השניה אמרת בא וראה: 4 ויצא סוס שני והוא אדר ולרכב עליו נתן לשאת את השלום מן הארץ למן יתרכנו אישת אהיו ותנתן לו הרב גדרולה: 5 וכפתחו את החותם השלישי ואשמע את ההייה השלישי אמרת בא וראה ואביך והנה סוס שחר והרכב עליו מזונים בידו: 6 ואשמע קול מתחדש ארבע החיות לאמר קב החטים בדינר ושלשה קבים שעירים בדינר ואת השם והין אל תשחט: 7 וכפתחו את החותם הרביעי ואשמע את ההייה הרביעית אמרת בא והימת בחרב ובכרכר ובכדר ובכדר ובכית הארץ: 8 וארא והנה סוס ירךך והרכב עליו שמו המות ושאול יוצאת לרגלו ויתן להם שלטן על ריבית הארץ 9 (Hadès g986) וכפתחו החותם החמישי וארא מתחת לモכח את נפשות הטבוחים על דבר האלים ועל העדות אשר היהת בהם: 10 ויזעקו בקהל נדול יאמרו עד מתי אדני הקדוש והאמתי לא תשפט ולא תקום את דמיינו מישבי הארץ: 11 ייתן לאיש מוחם שמולות לבנותו ואמר אליהם לנוח עוד זמן מעט עד מלאת מספר העבדים חבריהם ואחיהם העתידים להרגן כמוותם: 12 וארא בפתחו את החותם השישי והנה רעם נדול היה ויקדר המשמש כסך שער והירח נהפק לדם: 13 וכוכבי השמים נפלו ארציה כאשר תנועהאנא ברוח חזקה והשליכה פניה: 14 והשימים משוכספּן גנול וכל הר ואיתנתקו ממקומם: 15 וממלכי הארץ והרונים ושרוי האלפים והעשרים והתקופים וכל עבד וכל בן חרים התחבאו במערות ובסלעי הרים: 16 ויאמרו אל הרים ואל הסלעים נפלו עליינו וכסנו מפני הישב על הכסא ומפני חמתה השה: 17 כי בא יום עברתו הנדול ומיו יכול להחציב:

7 ואחרי כן ראייתי ארבעה מלאכים עמדים בארכע כנפות הארץ ועצרו את ארבע רוחות הארץ למן לא תשב רוח לא הארץ ולא בים ולא בכל עץ: 2 וארא מלאך אחר עליה ממראה שמש ובירו חתמת אליהם יקראה בקהל נדול אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם לחבל הארץ והים לאמר: 3 אל החבל את הארץ ואת הים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על מצחותם: 4 ואשמע מספר החותמים מאה אלף וארבעים

החיות כבוד והדר ותודה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי עולמים: (aiō g165) 10 או יפלו עשרים וארבעה הוקנים על פניהם לפניו הישב על הכסא והשתחחו לחוי עולמי העולמים ושמו את עטרותיהם לפניו הכסא לאמר: (aiō g165) 11 לך נאה אדרינו לחתה כבוד והדר ועו כי אתה בראת הכל והכל ברצונך היי ונבראו:

5 וארא בימין הישב על הכסא ספר תהוב פנים ואחר וחתום שבעה חתמות: 2 וארא מלאך אביר קורא בקהל נדול מי הוא זוכה לפתח הספר ולהתיר את חותמיו: 3 ולא יכול איש נם בשמיים נם בארץ נמתחת לארץ לפתח את הספר או להבית אליו: 4 ואבר בכיו נדול על אשר לא נמצא איש זוכה לפתח את הספר ולקרוא בו או להבית אליו: 5 ויאמר אליו אחד מן הוקנים אל תבכה הנה נצח הארייה אשר הוא משבט יתורה שרש רוד לפתח את הספר ולהזדר שבעת חותמיו: 6 וארא והנה בין הכסא וארבע החיות ובין הוקנים שהעמד כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה עינים אשר הם שבעה רוחות האלים השולחים אל כל הארץ: 7 ויבא ויקח את הספר ויפלו לפניו הישב על הכסא: 8 ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפניו השה ארבע החיות ועשורים והשערים והזבובים והזבובים כנור בידיו וקערות זהב מלאת קתרת אשר הנה תפלות הקדושים: 9 וישירו שיר חדש לאמר לך נאה לחתה את הספר ולפתח את חותמיו כי אתה נשחתת ובידך קניתנו לאלהים מכל משפה ולשון וכל עם ונו: 10 ותעתש אתם מלכים וכחנים לאלהינו וימלכו על הארץ: 11 וארא ונדול נאה לשזה הטבוח לחתה עז ועשר וחכמה ונבראה והדר וכבוד וברכה: 13 וככל בריה אשר בשם ובארץ מתחת הארץ ואשר על הים וככל אשר בהם את כלם שמעתי אמרים לאמר לשבע על הכסא ולשה הברכה והדר והכבוד והעו לעולמי עולמים: (aiō g165) 14 ותאמרנה ארבע החיות אמן ועשרים וארבעה הוקנים נפלו על פניהם ושתחו לחוי עולמי העולמים:

6 וארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה החתמות ואשמע אחת מארבע החיות מדברת בקהל רעם לאמר בא וראה: 2 ואביך והנה סוס לבן והרכב عليه קשת

והמלְאָךְ הָרָאשׁוֹן תָּקַע בְּשׁוֹפֵר וַיְהִי בָּרֶד וְאַשׁ בְּלָלִים
כֶּרֶם וְחַשְׁלֵךְ אַרְצָה וְחַשְׁרֵךְ שְׁלִישִׁית הַעַזׂ וְכָל יְרֵק עַשְׂבִּים
נְשָׁרֶף: 8 וְהַמְּלְאָךְ הָשְׁוֹן תָּקַע בְּשׁוֹפֵר וְתָהַנֵּה כְּדָמוֹת הַר
גְּנָדָל בְּעַר בְּאַשׁ הַשְׁלֵךְ אֶל תָּוֹךְ הַיּוֹם וְתָהַנֵּה שְׁלִישִׁית הַיּוֹם
לְדָם: 9 וְתָמָת שְׁלִישִׁית כָּל נְפַשׁ חַיה אֲשֶׁר בַּים וְשְׁלִישִׁית
הָאֲנִיּוֹת נְשָׁחָתָה: 10 וְהַמְּלְאָךְ הַשְׁלֵיָשׁ תָּקַע בְּשׁוֹפֵר וַיַּפְלֵל
מִן הַשְׁמִים כּוֹכֵב גְּדוֹלָה בְּעַר כְּלַפְיד וַיַּפְלֵל עַל שְׁלִישִׁית
הַנְּהָרוֹת וְעַל מְעִינּוֹת הַמִּים: 11 וּשְׁם הַכּוֹכֵב נִקְרָא לְעֵנָה
וְתָהַנֵּה שְׁלִישִׁית הַמִּים לְעֵנָה וּרְבִים מַבְנֵי אָדָם מֵתוֹ מִן
הַמִּים כִּי מַרְיִם הִיוֹ: 12 וְהַמְּלְאָךְ הַרְבִּיעִי תָּקַע בְּשׁוֹפֵר
וְתָהַנֵּה שְׁלִישִׁית הַשְׁמָשׁ וְשְׁלִישִׁית הַיּוֹרֶה וְשְׁלִישִׁית הַכּוֹכְבִים
לְמַעַן תָּחַשֵּׂךְ שְׁלִישִׁותָם וְהַיּוֹם לֹא יָאִיר שְׁלִישִׁיתוֹ וְכֵן נִמְצָא
הַלְּילָה: 13 וְאַרְאָה וְאַשְׁמַעָה מְלָאָךְ אֶחָד מַעֲופָה בְּמִרְוּם
הַהְרֹקֵעַ הַקּוֹרָא בְּכָל גְּדוֹלָה אֹי אֹי לִישְׁבֵי הָאָרֶץ
מִשְׁאָר קְלֹת שׁוֹפֵר שְׁלַשְׁת הַמְּלָאכִים הַעֲתִידִים לְתַקֵּעַ:

9 וְהַמֶּלֶךְ הַחַמּוֹשִׁי תַּקְעַ בְּשׁוֹפֵר וְאֶרְאָ כּוֹכֶב נֶפֶל מִן
הַשְׁמִים לְאָרֶץ וַיַּנְתֵּן לוֹ מִפְתָּח בְּאֵר הַתְּהוּם : 2 (Abyssos g12)
וַיַּפְתַּח אָתָּה בְּאֵר הַתְּהוּם וַיַּעַל עַשְׁׁ מִן הַבָּאָר כַּעַשְׁׁ כְּבָשָׂן
גְּדוֹלָה וַיַּחַשֵּׁךְ הַשְׁמָשׁ וַיַּרְקִיעַ מִקְיָּטְרַבָּר : (Abyssos)
3 וּמָן דָּקִיטָּר יָצָא אַרְבָּה עַל הָאָרֶץ וַיַּנְתֵּן לְהָם שָׁלְטָן
כְּשַׁלְטָן עַקְרָבִי הָאָרֶץ : 4 וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁחִיתֶּנָּו
אֲתָּה עַשְׁׁבָּה הָאָרֶץ וְלֹא כָּל יְרָק וְלֹא כָּל עַז כִּי אָתָּה
בְּנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר אֵין לְהָם חֹותֵם אֱלֹהִים בְּמִצְחָותָם : 5
וְלֹא נָתַן לְהָם לְחַמִּיתָם רַק לְהַכְּאִיכֶם חַמְשָׁה חֲדָשִׁים
וְכָאַבְּסָמְכָא אִישׁ יְכֹהֵה הַעֲקָרְבָּן : 6 וּבְכִימִים הָהָם
יִבְשְׁקוּ בְּנֵי אָדָם אֶת הַמּוֹתָה וְלֹא יִמְצָא הָאָדָם וְשָׁאַלְוּ אֶת נְפָשָׂם
לְמִזְוֹת וְהַמּוֹתָה יִבְרָח מִמֶּה : 7 וַיֹּהֵי מִרְאַת הָאַרְבָּה כְּדָמוֹת
סְׁוּסִים עֲרוֹכִים מִלְחָמָה וְעַל רַאשֵּׁיכֶם כְּעַטְרוֹת כְּעַזְנִים זָהָב
וְפְנִיהם כְּפָנֵי אָדָם : 8 וַיַּשְׁעַר לְהָם כַּשְׁעַר נְשִׁים וְשְׁנִיהם
שְׁנִי אֲרֵיה : 9 וַיַּרְוִנִּים לְהָם כְּשָׂרְנִי בְּרוֹזָל וּקוֹל כְּנִפְיִים
כְּקוֹל מְרַכְּבֹת סְׁוּסִים רַבִּים הַרְצִים לְמִלְחָמָה : 10 וַיַּגְבַּת
לְהָם כְּזִבּוֹת עֲקָרְבִּים וְעַקְצִים בְּזִבּוֹתָם וְהַשְׁלַׁטוּ לְעָנוֹת
אֶת בְּנֵי הָאָדָם חַמְשָׁה חֲדִשים : 11 וְהַמֶּלֶךְ הַתְּהוּם הוּא
מֶלֶךְ עַל הָם וְשָׁמוֹ אֶבְרָן בְּעֵבְרִית וְהָוָא אֶפְוְלִיּוֹן בְּלֶשׁוֹן
יְהוָן : 12 הַצְּרָה הָאַחַת חַלְפָה הַלְּכָה לָהּ וְהַנְּהָה
בְּכִשּׁוֹפֵר וְאַשְׁמָקָעָ קְול אֶחָד מְאַרְכָּעָ קְרָנוֹת מְזֻבָּחָה
בְּכִשּׁוֹפֵר וְאַשְׁמָקָעָ קְול אֶחָד מְאַרְכָּעָ קְרָנוֹת מְזֻבָּחָה

ו ארבעה אלף והם החותמים מכל שבטי בני ישראל : 5
לשכט יהודיה החותמים שנים עשר אלף לשכט ראובן
חותמים שנים עשר אלף לשכט נד החותמים שנים עשר
אלף : 6 לשכט אשר החותמים שנים עשר אלף לשכט
נפתלי החותמים שנים עשר אלף לשכט מנשה החותמים
שנתיים עשר אלף : 7 לשכט שמעון החותמים שנים עשר
אלף לשכט לוי החותמים שנים עשר אלף לשכט יששכר
חותמים שנים עשר אלף : 8 לשכט זבלון החותמים שנים
עשר אלף לשכט יוסף החותמים שנים עשר אלף לשכט
בנימן החותמים שנים עשר אלף : 9 אחרי כן ראיינו
והנה המון רב אשר לא יכול איש למןתו מכל הגוים
והמשפחות והעמים והלשנות ויעמדו לפני הכסא ולפני
השה מלבשים שמלוות לבנות וכפות תמים בידיהם :
10 ויקראו בקהל גדור לאמר היושעה לאלהינו הישב
על הכסא ולשה : 11 וככל המלכים עמדו סכיב לכסא
וסכיב לזקנים ולאربע החיות ויפלו על פניהם לפני
הכסא וישתחוו לאלהים : 12 ויאמרו Amen הברכה והכבוד
והחכמה והתודה וההדר והכח והעוז לאלהינו לעולמי
עולםם Amen : 13 (א) 16g ויען אחד מן הוקנים ויאמר אליו
אללה الملבשים בגידו לבן מי מה ומאיין באו : 14 ויאמר
אליו אדרני אתה ידעת ויאמר אליו אללה הם הباءם מן
הארה הנדולה ויכבסו את שמלתם וילכינו בדם החיה :
15 וכך הנם לפני כסא האלהים ומשרתים אותו בהיכלו
יום וליליה ווישב על הכסא יתן משכנו עליהם : 16 לא
ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכמ שמש ושרב : 17 כי השה
אשר בחרך הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם
ומחה אליהם כל רגעה מעיניהם :

8 וכפתחו החותם השביעי ותהי דממה בשמות כחצ' שעה: 2 וארא את שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האללים ווינטו להם שבעה שופרות: 3 ויבא מלאך אחר וינש אל המזבח ומחatta והב בידיו ונתן לו קטרת הרבה למתה עם תפנות כל הקדרשים על מזבח הזהב אשר לפניו הכסא: 4 ויעל עשן הקטרת עם תפנות הקדרשים מיד המלאך לפני אליהם: 5 ויקח המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישלך על הארץ והוא קולות ורעמים וברקים ורעש: 6 ושבעה המלאכים הם אשר בידם שבעת השופרות התעתרו לתקע: 7

עליך לשוב להנבה עוד על עמים וגויים ולשנות ומלכים
רבים:

11 **וַיִּתְּנָתֵן** **לִי** **קְנָה** **דָּוָמָה** **לְמַטָּה** **וַיַּעֲמֵד** **הַמֶּלֶךְ** **וַיֹּאמֶר**
קָוָם **וְמַדָּת** **אֶת** **הַכִּיל** **יְהוָה** **וְאֶת** **הַמּוֹבֵח** **וְאֶת** **הַמְּשַׁחַת** **וְבָוָء**
בָּוָء: **2** **וְאֶת** **הַחֶזֶר** **אֲשֶׁר** **לְפָנֶימוֹ** **לְהַכִּיל** **הַשְּׁלָךְ** **חֹצֶת**
וְאֶלְּתָן **תִּמְדְּרָה** **כִּי** **נָתָהּ** **לְנוּיוֹם** **וּרְמָסּוֹת** **אֶת** **הָעִיר** **הַקְּרָדְשָׁה**
אֲרְבָּעִים **וְשָׁנִים** **חֲדִשִּׁים**: **3** **וְאַתָּן** **לְשָׁנִי** **עָדִי** **וּנְבָאוּ** **יְמִים**
אֶלְּפָנִים **וְמַתָּמִים** **חֲדִשִּׁים**: **4** **אֱלֹהֶה** **הַמֶּנֶד** **שְׁנִי**
הַזְּהִיטִים **וְשְׁתִּי** **הַמְּגָנָרָות** **הַעֲמָרוֹת** **לְפָנֵי** **אֱלֹהִי** **הָאָרֶץ**: **5**
וְכִי **יַבְשֵׁךְ** **אִישׁ** **לְהַרְעָעָה** **לְהַמְּתָאָה** **חַצָּא** **אֲשֶׁר** **מִפְּהִים** **וְאַכְלָה** **אֶת**
אַיִבָּהִים **וְכֹן** **כָּל** **הַמְּבָקֵשׁ** **לְהַרְעָעָה** **לְהַמְּתָאָה** **מוֹתָה**: **6** **וְלַהְמָם**
הַשְּׁלָטָן **לְעַצְרָה** **אֶת** **הַשְּׁמִים** **וְלֹא** **וְהִיָּה** **מָטָר** **בִּימֵי** **נְבוּאָתָם**
וַיִּשְׁלַטּוּ **עַל** **הַמִּים** **לְהַפְּכָם** **לְדָם** **וְעַל** **הָאָרֶץ** **לְהַכְתָּה** **בְּכָל**
נָגָן **מִדִּי** **יְחִיפָּצָו**: **7** **וְאַחֲרֵי** **הַשְּׁלִימָם** **עוֹדוֹתָם** **חַחְיָה** **עַלְלָה**
מִן **הַתְּהֻום** **וְעַשָּׂה** **עַמְּהָם** **מִלְחָמָה** **וְתוֹכֵל** **לְהַמְּתָאָה** **וְהַרְנָתָם**:
8 **וְהִיְתָה** **נְבָלָתָם** **בְּרַחְוֹבָה** **הַגְּדוֹלָה** **(Abyssos g12)**

הַנְּקָרָת **כַּפֵּי** **הָרוּחָה** **בָּשָׂם** **סְדוּם** **וּמְצָרִים** **אֲשֶׁר** **שָׁם** **נִצְלָב**
נִמְּ אַדְנִינוֹ: **9** **וּרְבָּכִים** **מִן** **הָעָמִים** **וְהַמְּשִׁפְחוֹת** **וְהַלְשָׁנוֹת**
וְהַגְּנוֹים **וְרָאוּ** **אֶת** **נְבָלָתָם** **יְמִים** **שֶׁלֶשָׁה** **וְחַצִּי** **וְלֹא** **יָתַנוּ** **אֶת**
נוּיָתָם **לְשׁוֹם** **בְּקָרִים**: **10** **וַיִּשְׁבַּי** **הָאָרֶץ** **וַיִּשְׁמַחְוּ** **עַלְיָהָם**
וַיַּעֲלוּ **וְיִשְׁלַחְוּ** **מְנוֹתָה** **זֶה** **לֹזָה** **כִּי** **שְׁנִי** **נְבָאוֹתָם** **הָאָלָה**
הַכָּאִבוֹ **אֶת** **יִשְׁבַּי** **הָאָרֶץ**: **11** **וַיֹּהֵי** **אַחֲרֵי** **יְמִים** **שֶׁלֶשָׁה** **וְחַצִּי**
וְתָבָא **בָּהָם** **רוֹחַ חִיָּם** **מִתְּאֵלָהִים** **וַיַּעֲמֹדוּ** **עַל** **גּוֹלִים**
וְאַיִמָּה **גְּדוֹלָה** **נַפְלָה** **עַל** **כָּל** **רַדִּיהם**: **12** **וַיִּשְׁמַעְוּ** **כָּל** **גּוֹלִים**
מִן **הַשְּׁמִים** **מִרְדָּבָר** **אֲלֵיכֶם** **לְאָמֵר** **עַלְיָהָם** **וַיַּעֲלוּ** **בְּעָנָן**
הַשְּׁמִימָה **וְשְׁנָאָהָם** **רָאִים** **אֶתָּם**: **13** **וּבְשָׁעָה** **הַזְּנִית** **חַלְפָה** **הַלְכָה**
כְּבָדָ **לְאָלָהִי** **הַשְּׁמִים**: **14** **וְצִרָּה** **הַשְׁנִית** **מִהְרָה** **תְּבוֹא**: **15** **וְהַמֶּלֶךְ**
הַשְּׁבִיעִי **תַּקְעַ** **בְּשָׁוֶרֶפֶר** **וְחַיְלָוֹת** **נְדוּלִים** **בְּשָׁמִים** **וְיָמְרוּ**
הַנָּה **מְמִלְכַת** **הָעוֹלָם** **הִיְתָה** **לְאַדְנִינוֹ** **וְלִמְשִׁיחָו** **וְהָוָא** **יָמְלָךְ**
לְעוֹלָמִיָּם: **(g165 a16)** **16** **וְעַשְׁרִים** **וְאֶרְבָּעָה** **הַזְּקִינִים**
הַיְשִׁבְתִּים **לְפָנֵי** **הָאֱלֹהִים** **עַל** **כְּסָאותָם** **נַפְלָוּ** **עַל** **פְּנֵיהם**
וַיִּתְחַזּוּ **לְאָלָהִים**: **17** **וְיֹאמְרוּ** **מוֹדָרִים** **אַנְתָנוּ** **לְךָ** **יְהוָה**
אֲלֵיכֶם **צְבָאוֹת** **הַהְוָה** **וְהַיָּה** **וַיְבֹא** **כִּי** **לְבִשְׁתָעֵץ** **הַגְּדוֹלָה**
וְהַמֶּלֶךְ: **18** **וְהַגְּנוֹים** **קָצְפּוּ** **וַיְבֹא** **קָצְפָּךְ** **וְעַת** **הַמְּתִים** **לְהַשְּׁפֵט**

אשר לפנֵי אלְהִים: **14** **וַיֹּאמֶר** **לִמְלָאֵךְ** **הַשְׁיִי** **אֲשֶׁר** **הַשּׁוֹפֵר**
בַּיָּדוֹ **הַגְּדוֹלָה** **נַהֲרָה** **פְּרָתָה**: **15** **וַיֹּתְּרוּ** **אֶרְבָּעָה** **הַמֶּלֶךְ**
אֲשֶׁר **הַיּוֹנוֹנִים** **לְשָׁעָה** **וְלַיּוֹם** **וְלַחֲדָשָׁה** **וְלְשָׁנָה** **לְהַמִּתָּה**
שְׁלִישִׁית **בְּנֵי** **הָאָדָם**: **16** **וַיֹּהֵי** **מִסְפֵּר** **צְבָאוֹת** **הַפְּרָשִׁים**
שְׁתִּי **רְבּוֹא** **רְבָבָות** **וְאַנְיָ שְׁמַעְתִּי** **מִסְפָּרִים**: **17** **וּכְן** **רְאִיטִי**
בִּמְרָאָה **אֶת** **הַסּוּסִים** **וּרְכִבְיָהָם** **אֲשֶׁר** **שְׁרִינְוֹתִים** **כְּעִין**
אֲשֶׁר **וְתְּכִלָּת** **וְגִפְרִית** **וְרְאִישִׁי** **הַסּוּסִים** **כְּרָאִישִׁי** **אֲרִיוֹת** **וְתְּצָא**
מִפְּהִים **אֲשֶׁר** **וְקִיטָּור** **וְגִפְרִית**: **18** **וְתָמָת** **שְׁלִשִּׁת** **בְּנֵי** **אָדָם**
בְּשַׁלְשָׁה **הָאָלָה** **בָּאֵשׁ** **וּבְקִיטָּור** **וּבְגִפְרִית** **הַיְצָאָה** **מִפְּהִים**
כִּי **כָּה** **הַסּוּסִים** **בְּפִיהָם** **כִּי** **זְנוּבָם** **דּוֹמִים** **לְנַחֲשִׁים** **וְיִשְׁ**
לְהַמִּם **רָאִים** **וּבָהִם** **יְשִׁיחָיוֹ**: **20** **וְשָׁאָר** **בְּנֵי** **אָדָם** **אֲשֶׁר** **לֹא** **לֹא**
נִהְרְנוּ **בְּמִגְּפֹתָה** **הָאָלָה** **בְּכָל** **זֹאת** **לֹא** **שָׁבוּ** **מִמְּשִׁי** **דִּיְהָם**
מִהְשְׁתָחֹות **וְעַד** **לְשָׂדִים** **וּלְעַצְבִּים** **וְהַבָּ** **וְכָסָף** **וְנְחַשְּׁת** **וְאַבְןָ**
וְעַזְבָּרָם **לְרַצְחָה** **וְלַכְשָׁף** **וְלַזְנוֹת** **וְלַגְּנָבָה**:

10 **וְאֶרְאָ** **מִלְּאֵךְ** **אֲחֵר** **אָבִיר** **יָרַד** **מִן** **הַשְּׁמִים** **וְהַוָּעָתָה**
עַנְןָ **וְעַל** **רְאֵשׁוֹ** **כִּמְרָאָה** **קַשְׁתָה** **הָעָנָן** **וּבְנוֹיָה** **כִּשְׁמֶשׁ** **וּרְגָּלִי**
כְּעִמּוֹדֵי **אֲשָׁ**: **2** **וּבַיּוֹד** **סְפִּרְתָּן** **חֲטֹהָה** **וַיִּשְׁמַח** **אֶת** **רָגְלָ**
יְמִינוֹ **עַל** **הַיּוֹם** **וְאֶת** **שְׁמָאָלוֹ** **עַל** **הָאָרֶץ**: **3** **וַיִּקְרָא** **בְּקוּלָה**
גָּדוֹלָה **כַּאֲשֶׁר** **יִשְׁאָגֵן** **הָאָרְבִּיה** **וּבְקָרְבָּוּ** **שְׁבָעָת** **הַרְעָםִים**
בְּקָוְלִתִים: **4** **וְכָדְבָר** **שְׁבָעָת** **הַרְעָםִים** **בְּקָוְלִתִים** **חַפְצָתִ**
לְכָתְבָה **וְאַשְׁמָעָה** **קוֹל** **מִן** **הַשְּׁמִים** **לְאִמְרָת** **חַתּוֹם** **אֲתָה** **שְׁבָעָת**
דְּבָרָו **שְׁבָעָת** **הַרְעָםִים** **וְאֶל** **תְּחַתְּבָה** **זֹאת**: **5** **וְהַמֶּלֶךְ** **אֲשֶׁר**
רָאִיתָו **עַמְדָה** **עַל** **הַיּוֹם** **וְעַל** **הָאָרֶץ** **רוֹדָה** **הַשְּׁמִים**: **6**
וַיִּשְׁבַּע **בְּחָוּ עַלְמִי** **הַעֲלָמִים** **אֲשֶׁר** **בָּרָא** **אֶת** **הַשְּׁמִים** **וְכָל**
אֲשֶׁר **בָּהָם** **וְהָאָרֶץ** **וְכָל** **אֲשֶׁר** **בָּהָם** **וְכָל** **אֲשֶׁר** **בָּוּ** **כִּי** **לֹא**
יְהִיָּה **עַד** **זָמָן**: **7** **אֲךָ** **בִּימֵי** **קוֹל** **הַמֶּלֶךְ** **הַשְּׁבִיעִי**
בָּעֵת **עַמְדוּ** **לְתַקְעָו** **וּנוֹשָׁלָם** **סְדָד** **הַלְּאָהָדִים** **כַּאֲשֶׁר** **בָּשֶׁר** **אֶת**
עַבְדֵי **הַנְּבִיאִים**: **8** **וְהַקּוֹל** **אֲשֶׁר** **שְׁמַעְתִּי** **מִן** **הַשְּׁמִים** **שְׁבָעָת**
לְדִבְרֵי **הַנְּבִיאִים**: **9** **וְהַקּוֹל** **אֲשֶׁר** **שְׁמַעְתִּי** **מִן** **הַשְּׁמִים** **שְׁבָעָת**
לְדִבְרֵי **אָלֵי** **לְאָמֵר** **לְךָ** **וְקַח** **אֶת** **הַסְּפֵר** **הַקָּטָן** **הַפָּטוֹחַ** **אֲשֶׁר**
בַּיָּדוֹ **הַמֶּלֶךְ** **הַעֲמֵד** **עַל** **הַיּוֹם** **וְעַל** **הָאָרֶץ**: **10** **וְאָבָא** **אֶל**
הַמֶּלֶךְ **וְאָמַר** **לֹו** **תְּנָהָי** **לִי** **אֶת** **הַסְּפֵר** **וְיֹאמֶר** **אֲלֵי** **קָח** **וְאֶלְלָ**
אֲתָה **וַיֹּמֶר** **לְבַטְנֵךְ** **אֶבֶל** **בְּפִיכְךְ** **יְהָה** **מַזְקָה** **כְּדָבֵשָׁ**: **11** **וְאַקְחָה**
אֶת **הַסְּפֵר** **מִיד** **הַמֶּלֶךְ** **וְאֶלְלָה** **וְיֹהָה** **בְּפִיכְךְ** **כְּדָבֵשָׁ** **לְמַתּוֹקָ**
וְאַחֲרִי **אֲכִילָה** **אֲתָה** **וַיָּמְלָא** **בְּטַנְיָה** **מַרְוּרִים**: **12** **וַיֹּאמֶר** **אֲלֵי**

כתרים ועל ראייה שם גנופים: 2 והחיה אשר ראיינו מראה כנמר ורגליה כרגלי רב ופה כפי אריה וויתן לה התניין את כחו ואת כסאו וממשל רב: 3 וארא והנה אחד מראיה כפוצע עד מוות ומכת מוות אשר לו נרפא והשתומם כל הארץ אחריו החיה: 4 ווישתחוו להן אשר נתן משלחה לחיה ווישתחוו לחיה ויאמרו מי ידמה להיה ומוי יכול להלחם אתה: 5 וויתן לה פה ממול נדלות וגאצות ושלטן נתן לה להלחם ארבעים ושנים כדשים: 6 וויתח את פיה לנאה אל האלים ותנאי את שמו ואת המשכו ואת החנים בשם: 7 וויתן לה לעשות מהלהמה עם הקדשים ולנצחם וויתן לה ממשלה על כל משפחה עם ולשון גנו: 8 ווישתחוו לה כל ישבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשא הטבוח מים והוסר חבל: 9 כל אשר און לו ישמע: 10 כל המוליך לשבי ילק בשבי וכל ההרגן בחרב הרגן בחרב בוה סבלנות ואמונה הקדשים: 11 וארא חיה אחרת עלה מן האדמה ולה קרנים כקרני שם ומדברת כתניין: 12 והיא עשה כל פקורי החיה הראשונה בפניה ומביאה את הארץ וישיבה להשתחוות לחיה הראשונה אשר נרפא מכת מוות אשר לה: 13 וונתנת אותות נדלות ונם אש מן השמים תוריד ארץ לעיני בני אדם: 14 וויתעה את ישבי הארץ על ידי האותות אשר נתן לה לעשות בפניה החיה באמירה אל ישבי הארץ לעשות צלם לחיה אשר הכתה מכת חרב ותחי: 15 וויתן לה تحت רוח בצלם החיים למען דבר ידרבר צלם החיים ועשה כי כל אשר אימן משתחים לצלם החיים מוות יומתו: 16 ווועש כי כלם למקנן ועד נדול אם אביוון ואם עשיר נם בני החרים נם העברים יתוותו על די ימין או על מצחטם: 17 וכי לא יוכל איש לknות או לזכיר כי אם בהיות עליו תחיה או שמה או מספר שמה: 18 בזה הכמה מו אשר לו תבונה יחשב מספר החיה כי מספר בן אדם הוא ומספרו שיש מאות ושים ושש:

14 וארא והנה שה עמד על הר ציון ועמו מאה אלף וארבעים וארבעה אלף הנשים שם אביו כחוב על מצחטם: 2 ואשמע קול מן השמים קול מים רכבים וכקול רעם נדול ואשמע קול תפשי כנור המגננים בכוורותיהם: 3 ווישרו כשר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות

ולחת שבר לעבדיך הנבאים ולקרדים וליראי ש马克 למקנן ועד נדולם ולהשחתת את משחיתו הארץ: 19 ופתח היכל יהוה בשם וירא ארון בריתו בהיכל ויהי ברקים וקלות ורעים ורעם וברך כבד:

12 ואות גדולה נראית בשם אשר המשב לבושה והירח תחת רגילה ועל ראה עטרת שנים עשר כוכבים: 2 והיא הרה וזעק בחבליה ותקש בבלטה: 3 ותרא אותה אחרת בשם והנה תנין נדול אדם כאש ולו שבעה ראשי ועשר קרנים ועל ראשו שבעה כתרים: 4 זונבו שחם מן השמים שלישית הכוכבים וישיליכם ארצתה ויתיצב התניין לפני האשה הצללה לדת למען בלע את בנה בבלטה: 5 ותולד בן זכר העтир לדעות כל הגויים בשבט ברזיל וילקח בנה אל האלים ואל כסאו: 6 והאשה ברוחה המדобраה אשר שם הוכן לה מקום מאת אלדים למען כלכליה שם ימים אלף ומאות ושים: 7 ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים בתניין והתניין נלחם ומלאכיו: 8 ולא התזקן גם מקומם לא נמצא עוד בשם: 9 וווטל התניין הנדול הנחש הקדמוני אשר נקרה שם מלשין ושטן המדריך תבל כליה הוא הוטל ארצתה ומלאכיו עמו הוטלו: 10 ואשמע קול נדול בשמים ויאמר עתה בא ישות אל הדינו ועו ומלכותו וממשלת מישחו כי הורד שוטן אחינו העמד לשטטם לנבי אלהינו יומם ולילה: 11 והם נצחיו למען דם השה ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד למות: 12 רנו על זאת שמים ושכניםיהם אוו לישבי הארץ וים כי ירד אליכם המלשין בחמה גדולה כי קזחה עתו: 13 ויהי כאשר ראה התניין כי הוטל ארצתה וירדף את האשה אשר ילדה את הזכר: 14 וויתנו לאשה שתי כנפי הנשר הנדול לעוף המדобраה אל מקומה אשר חכלכל שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש: 15 ווישלח הנחש נהר מים מפיו אחריו האשה לשטפה בנהר: 16 ותעזר הארץ את האשה ותפחח הארץ את פיה ותבלע את הנהר אשר שלח התניין מפיהו: 17 ויקצף התניין על האשה וילך לעשות מלחמה עם יתר ורעה השמריים פקורי אלדים ואשר להם עדות ישע:

13 ואדי עמד על חול חיים וארא חיה עלה מן חיים אלה שבעה ראשי ועשר קרנים ועל קרניה עשרה

15 וארא אותן אחרת בשמות גדרלה ונפללה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרונות כי בהן כל זה עם אלהים: 2 וארא כים זוכיות בלול באש ואת המתגברים על החיים ועל צלמה ועל תורה ועל מספר שמה עמדים על ים הזכוכית וככרות אליהם בידיהם: 3 וישרו את שירת משה עבור אלהים ושירת השה לאמר גודלים משיך ונפלאים יהוה אליהם צבאות צדק ואמות דרכיך מלך הגוים: 4 מי לא ייראך יהוה ולא יכבד את שמק כי קדוש אתה לברך כי כל הגוים יבאו וישתחוו לפניך כי נלו משפטיך צדקך: 5 ואחריו כן ראיות והנה נפתח היכל משכן העדות בשמות: 6 ויצאו מן היכל שבעה המלאכים הנשאים את שבע המכות מלבושים בד טהור וצחח והנוראים אוורי זהב על לבביהם: 7 ואחת מרבע החיות נתנה אל שבעת המלאכים שבע קערת זהב מלאות חמת האלים החיו לעולמי העולמים: (א) 8 וימלא היכל עשן מכבוד אלהים ועווז ולא יכל איש לובא אל היכל עד אשר כלו שבע המכות אשר בידי שבעה המלאכים:

16 ואשמע קול נдол מן היכל האמר אל שבעת המלאכים לכו ושבבו את קערת חמת האלים ארצה: 2 וילך הראשון וישפוך את קערתו על הארץ וייה שהין רע ומכאיב באנשים אשר עליהם תוחיה ובמשתחים לצלמה: 3 וישפוך השני את קערתו על הים וייה לדם כדם חלל ותמות כל נפש היה אשר בים: 4 וישפוך השלישי את קערתו בנחרות ובמעינות המים ויהיו לדם: 5 ואשמע את מלאך המים אמר צדיק אתה הווה והיה ותקדוש כי כן שפטת: 6 כי דם קדשים ובנאים שפכו ודם השקדים כי גמול ידים הוא: 7 ואשמע את המזבח אמר אמנים כי יהוה אלהים צבאות אמת וצדק משפטיך: 8 וישפוך המלאך הרביעי את קערתו על המשמש וינתן לו לצרבת את בני אדם באש: 9 ויזרבו בני אדם בחם נдол וינדרפו את שם אלהים אשר לו המשלחה על המכות האלה ולא שבו לתחת לו הכבוד: 10 וישפוך החמישי את קערתו על כסא החהה ותחשך מלכותה וינשכו מכאב לב את לשונם: 11 וינדרפו את אלדי השמיים ממכabs ושהינם ולא שבו ממעשיהם: 12 וישפוך הששי את קערתו על הנهر הנдол נهر פרת ויחרבו מימיו למען תישר מסלה

ולפני הוקנים ואין איש אשר יוכל ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעה אלףים ההם אשר נקנו מן הארץ: 4 אלה הם אשר לא נאנלו בנשים כי בתולות הנה אלהם המכדים אחורי השה אל כל אשר ילך אלה נקנו מותק בני האדם לראשתם בכוורים לאלהם ולשה: וותרמויות לא נמצאה בפייהם כי תמים המה לפני כסא האלים: 6 וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישבי הארץ ואת כל נוי ונספחה ולשון ועם: (ג) 7 ויאמר בקהל גודל יראו את האלים והבו לו כבוד כי בא עת משפטו והשתחו לעשה שמיים וארץ את הום ומעינות המים: 8 ומלאך אחר בא אחריו ויאמר נפלת נפלת בכל העיר הנдолה כי השקה כל הגוים מיין חמת אלהים יין או על דדו: 10 גם הוא שתה ישחה מיין חמת אלהים יין בלתי מוחל הנמסך בכוס זומו ויענה באש ונפרית לפני המלאכים הקרים ולפני השה: 11 וועשן ענפים יעללו לעולמי עד ולא ימצאו מנוחה יומם וליליה המשתחווים לחייה ולצלמה ואשר ישא אתתו שמה: (א) 12 בזה סבלנות הקרים ביה השמירים את מצות האלים ואת אמונה ישוע: 13 ואשמע קולם מן השמיים מדבר אליו כתב אשרי המתים אשר ימותו באדור מעטה אמן כן אמר הרוח למען ינווח מעמלם ומעשייהם הילך ילכו אחריהם: 14 וארא והנה ענן בהיר ועל הענן ישב כדמות בן אדם ועל רأسו עטרה זהב ובידו מגן מلطש: 15 ומלאך אחר יצא מן היכל ויזעק בקהל נдол אל הישב על הענן לאמור שלח מגול וקצר כי בא העת לקוצר כי ישב קצרה הארץ: 16 ומלאך אחר יצא מן היכל אשר והארץ נקצרה: 17 ומלאך אחר יצא מן היכל אשר בשמיים ונום לו מגן מلطש בידו: 18 ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלו על האש ויקרא קול נдол אל אשר בידיו המגנול המلطש לאמור שלח מגול המلطש ובצד את הנפן הארץ כי בשלו ענבייהם: 19 ווניף המלאך את מגנו על הארץ ויבצר את אשכלת נפן הארץ וישליךם בנתה המכות אלהים הנдолה: 20 ותדרך הנה מוחוץ לעיר ויצא דם מן הנה עד רסני הסוסים דרך אלף ושת מאות ריס:

והאחר עוד לא בא והוא כי יבוא עמד יעד לעת מעת:
בזהה אשר היה והוא מן השבעה
וילך לאבדון: 12 ושר הקרים אשר ראות עשרה
מלךים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה
אתה ממשלה מלכים יקבלו עם החיים: 13 וללאה עצה
אתה ואת כהן ואת מושלכם יתנו לך: 14 הנה ילחמו
בשה והשה יוכל להם כי הוא אדני האדנים ומלך
המלךים ועמו הקרים והבחורים והנאמנים: 15 ויאמר
אליהם הנה אשר ראות הזונה ישוב עליהם
עמים והנינים הנה לנו ולשונות: 16 ויעשר הקרים אשר
ראיות והחייה הנה ישנוו את הזונה ועשה גלמודה וערמה
ואכלו את בשרה ואתה ישרפו באש: 17 כי האלים נתן
בלכם לעשות את עצה ולשונות עצה אחת ולתת את
מושלכם להזיה עד כי ישלמו דברי האלים: 18 והאה
אשר ראות היא העיר הנדולה אשר היא נברת ממלכות
הארץ:

18 אחרי כן ראיו מלך אחר יורד מן השמים אשר
לו שלטן גדול והארץ האירה מכבדו: 2 וירא בקהל
עו לאמר נפלת נפלת נפלת בבל הנדולה והיה נוה שעריהם
ומשרם לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא ונמאס: 3
כי מין חמת גנותה שתו כל הנינים ומלךי ארץ גנו עמה
וסחרי ארץ משפט תענינה העשירו: 4 ואשמע קול
אחר מן השמים האמר צאו ממנה עמי פן תחתרו אל
חמתה ופן תקחו ממכותיה: 5 כי חמתה הגינו עד
לשמיים ויזכר אליהם את עונותה: 6 שלמו לה גמולה
שגולה לכם ועשו לה כפלים כפולה בcosa אשר מסכה
מסכו לה כפלים: 7 כאשר התרוממה והתעננה כן תננו
לה חבל ואבל כי אמרה בלבבה אני ישובי מלכה ולא
אהיה אלמנה ואבל כי אמרה בלבבה אני ישובי מלכה ולא
יהו אלהים השפט אתה: 9 ויבכו ויספרו עליה מלכי
ארץ אשר גנו והתעננו עמה בראשם את עשן שרפה: 10
ונזרוק יעדנו מפני אימת עניהם ואמרו אוי אוילך בבל
העיר הנדולה העיר החקה כי בשעה אחת בא משפטך:
וושחרי הארץ בכים ומהאבלים עליה כי עתה לא יקנה
עוד איש את משא אניותם: 12 את משא זהב וכסף ואבן

למלךים אשר מנורה שם: 13 וארא והנה מפי התנין
ומפי החיה ומפי נביא השרק יצאות שלוש רוחות טמאות
דומת לטרדים: 14 כי רוחות השדים הנה עשות אותות
ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כליה לאספם למלחמה
היום ההוא הנדול יום אלהי הצבאות: 15 הנה בא כנbig
אשרי השקר ושמר את בנדוי למען לא ילך ערם וראו
את ערותו: 16 ויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית
הר מנדון: 17 וישפך המלך השביעי את קערתו על
האור ויצא קול גדול מהיכל השמים מן היכס ויאמר
היה נהיתה: 18 ויהיו קלות ורעים וברקים ויהי רעש
גדול אשר לא היה כמוה למן היה אדם על הארץ רעש
זהו גדול עד מאר: 19 והעיר הנדולה נחלקה לשלה
חלקים ותפלגה ערי הגנים ותוצר בבל הנדולה לפני
אללים تحتהcosa יון חמת אפו: 20 ווינס כל או ותחריט
לא נמצאו: 21 וברך כבד ככבר ירד מן השמים על בני
האדם וינרפו בני האדם את האלים על אדרות מכת
הברך כי כבירה מכתו מאר:

17 ויבא אחד מן שבעה המלכים הנשים שבע
הקדורות וידבר אליו לאמר בא ואראך את משפט הזונה
הנדולה הישבע על מים רבים: 2 אשר גנו אתה מלכי
האדמה וישכרו שני תבל מין תונתה: 3 ווילכני ברוח
המדברה וארא והנה אש ישוב על חיה אדמה כתולע
מלאת שמות נדופים ולה שבעה ראשי ועשר קרנים: 4
והאה לובשה ארגמן ושני והוא ממללה בזבב ואבן
יקרה ופנינים ובירהcosa זהב מלאה תועבות וטמאת
הזונות ותועבות האדמה: 6 וארא האש שכוורתה מדם
הקדושים ומדם עדי ישוע ואשותם על המראה שמה
נדולה: 7 ויאמר אליו המלך למה זה השותומת אני אמר
לך את סוד האש והחייה הנשאת אתה בטלת שבעת
הראשים ועשרת הקרים: 8 ה生气 אשר ראות היתה
ואינה ועתידה לעלות מן התחום וללכט לאבדון וישבי
הארץ אשר שם איןנו נכתב בספר החיים מיום הוסד
תבל ישחומו בראשם את ה生气 אשר היה חכמה שבעת
ותבוא: (Abyssos g12) 9 בזיה להבין לאשר לה חכמה שבעת
הראשים שבעת הרים מהם נפלו והאחד ישנו
10 ושבعة מלכים מהם חמשה מהם נפלו והאחד ישנו

ו Ashton התקדשה: 8 ו נתן לה ללבש בוץ טהור וצח
 כי הבוץ הוא צדוקת הקדשים: 9 ו אמר אלי כתוב
 אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה ויאמר אלי אלה
 הדברים אמרתם הם דברי אלהים: 10 ואפל לפני רגליו
 להשתחו לוי ויאמר אלי ראה אל תעשה ואת עבר כמוך
 אני וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע השתחו
 לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה: 11 וארא את
 השם נפתחים והנה סוס לבן והרכב עלייו נקרא נאמן
 ואמתי ובצדך הוא שפט ולחים: 12 ו עניינו כלבת אש
 וערחות הרבה על ראשו ויש לו שם כחוב אשר לא ידע
 איש כי אם הוא לבדו: 13 והוא לבוש בלבוש מادرם בדם
 ושמו נקרא דבר האלהים: 14 ו צבאות השם יצאים
 אחורי על ססם לבנים מלבושים בוגרי בץ לבן וטהור:
 15 ו מפיו יצאת חרב חרדה להכות בה את הגוים והוא
 ררעם בשבט ברזיל והוא דרך יין חמת אף אלהי
 הצבאות: 16 ועל בנדור ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים
 ואדרני האדרנים: 17 ו ארא מלאך אחד עומד בשמן ויצעק
 בקהל נדול ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעופ במרום
 הרקיע באו והאפסו על זבח האלהים הנדול: 18 ואכלתם
 בשר מלכים ובשר שרוי אלפים ובשר נבורים ובשר
 סוסים ורכבייהם ובשר כל בני חורי וعبادים הקטנים
 עם הנדולים: 19 ו ארא את החיה ומלאכי הארץ ואגפיהם
 נקhalim לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו:
 20 ו תחפש החיה ונביא השקר אתה אשר עשה אותן
 לפניה אשר הדריך בהן את נשאי תחיה והמשתווים
 לצלמה וחיים השלכו שניהם בנאם האש עבר בgefährת:
 21 (Limnē Pyr g3041 g4442) מפי הרכב על הסוס וככל העוף שבעו מבשרם:

20 ו ארא מלאך יורד מן השם ובירדו מפתח התחום
 וככל נדול (Abyssos g12): 2 ו יתפשה את התנין את הנחשת
 הקדמוני הוא המלישין והוא השטן ויאסרו לאף שנים:
 3 ו ישליךו בתהום ויסגר בעדו ויוחתם עליו למען לא
 ידיח עוד את הגוים עד כלות אלף השניהם ואחרי כן יתר
 לזמן מצער: 4 ו ארא כסאות ושבוי עלייהם
 והמשפט נתן בידם ונפשות ההרונאים על עדות ישוע ועל
 דבר האלהים ואשר לא השתחו לחייה ולצלמה ולא
 קבלו את תוה על מצוחם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו

ירקה ופנינים ובוץ וארגן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל
 כלי שנבאים וכל עץ יקר וכלי נחשת וברזל ושיש:
 13 וקמנון וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת
 וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות גנווות ונפש אדם:
 14 והמנדרים מחמד נפשך אולו ממרק וכל שמן ומצהיר
 אבד ממרק ולא תמצאים עוד: 15 ו רכליהם אשר העשירו
 ממנה יעדנו מרוחק מפני אימת ענוה ובכו והתאבלו:
 16 ואמרנו אוי אוי העיר הנדולה המכסה בשש וארנמן
 ושני ומכללה בזוהב ובאבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת
 החרב עשר נדול כזה: 17 וכל חבל וכל בעל מעברת
 והמלחים וכל עשי מלאכה ביום עמדו מרוחק: 18 ו יצעקו
 בראתם עשן שרפה לאמר מי בערים כעיר הנדולה:
 19 ו יזרקו עפר על ראשיהם ויצעקו בכיה וספוד לאמר
 אוי אוי העיר הנדולה אשר בה העשירו מהונה כל אשר
 להם אניותם כי בשעה אחת החרבת: 20 רנו עליה
 השם והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים
 את משפטכם ממנה: 21 ו ישא מלאך נורא אבן נדולה
 כפלח רכב וישליך אל תוך הרים לאמר ככה תשלך
 במערצה בבבל העיר הנדולה ולא תמצא עוד: 22 ו קול
 המננים בכנוור והמנזירים ומחללים בחיללים ומוחזרים
 בחצירותם ביל ישמע עוד בתוךך וכל חרש והשב בבל
 ימצא אך עוד וקול רהים ביל ישמע עוד בקרבך: 23 ו אර
 נר לא יאריך לך עוד וקול חתן וקול כללה לא ישמע אך
 עוד כי נגעיך היי נכבדי ארץ ובכשיפך תעו כל הנויים:
 24 ובזה נמציא דם הנביאים והקדשים וכל הרוגי ארץ:

19 אחריו כן שמעתו קול גדול בקהל המון רב בשם
 האמרים הלויה היושעה והכבוד וההע ליה אלהינו:
 2 כי אמת ושר משפטיו כי שפט את הזונה הנדולה
 אשר השחיתה את הארץ בתונתה וידרש מירה טאת דם
 עבדיו: 3 ו ישנו ויאמרו הלויה ועשנה יעללה לעולמי
 עולמים: 4 (אָהָן) ועשרים וארבעה חזנים וארבע
 החיות נפללו על פניהם וישתחוו לאלהים היישב על הכסא
 ויאמרו אמן הלויה: 5 ו קול יוצא מן הכסא ויאמר הלו
 את אלדינו כל עבدي ויראיו הקיינים עם הנדרלים: 6
 ואשמע בקהל המון רב וככלם מים רבים וכקהל רעים
 חוקים ויאמרו הלויה כי מלך אלדינו יהוה צבאות:
 7 נשמהה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי בא חתנת השה

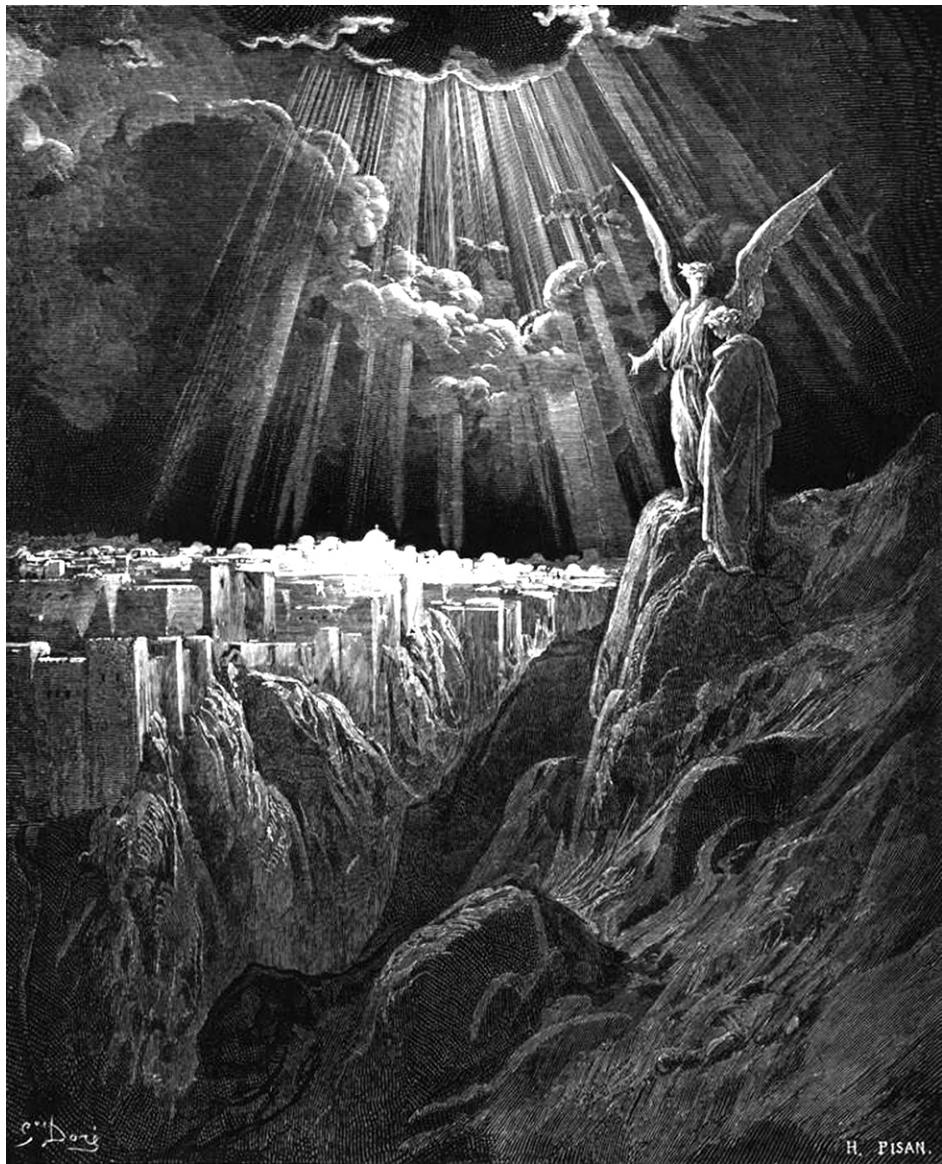
המכובדים חלוקם יהיה באנם הבער באש ונפרית אשר הוא המות השני : Limnē Pyr g3041 g4442) 9 ויבא אליו אחד משבעת המלכים הנשאים שבע הקערות המלואות שבע המכות האחרונות וידבר אליו לאמר בא ואראך את הכללה אשת השה : 10 וויליכני ברוח על הר נדול ונגה ויראני העיר הנדרולה ירושלים הקדושה וירדת מן השמיים מأت האלהים : בו ויש לה כבוד אליהם ואור נגהה כאבן קירה MADE כאבן ישפה המבתקת כעין הקרה : 11 ויש לה חומה נדרולה ונגהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שניים עשר מלכים ושמות כהובים עליהם אשר הם שמות שניים עשר שבטי בני ישראל : 12 שערים שלשה מזרוח שערים שלשה מצפון שערים שלשה ממערב ושערים שלשה ממערב : 14 ולחותה העיר שניים עשר מוסדות ועליהם שניים עשר שמות לשנים עשר שליחי השה : 15 וביד המדבר אליו היה קנה זהב למך בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה : 16 ומושב העיר מרבע וארכה כרחבה וימד את העיר בקנה המדרה שניים עשר אלף ריס ארכה ורחבה וקומה שום המה : 17 וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבעה אמות במדת איש הייא מדרת המלך : 18 ובניין חומתה אבן ישפה והעיר זהב מופע דומה לזכוכית צבה : 19 ומוסדות חומת העיר מרכזות בכל אבני חוץ המוסד הראשון ישפה השני ספרי השלישי שבו הרביעי ברקתו : 20 החמישי יהלט נשוי אדם השבעי תרשיש השמני שהם התשיעי פטדה העשרינו נפק אחד העשר לשם שניים העשר אחלה : 21 ושנים עשר השערים הם שתים עשרה מרוגלוות כל שער ושער מרוגלוות אחת ורחב העיר זהב מופע כוכוכיות בהירה : 22 והיכיל לא ראוי בה כי יהוה אלהים צבאות הכללה הוא ושה : 23 והעיר אינה צריכה לאור השמש ולנה הירח כי כבוד אליהם האיר לה ונרה הוא השה : 24 והננים ילכו לאורה ומלך הארץ מביאים כבודם ותפארתם אליה : 25 וועדריה יומם לא יסנו כי לילה לא יהיה שם : 26 והביאו בה כבוד הגנים ותפארתם : 27 ולא בוא בה כל טמא ועשה תועבה ושקר כי אם הכתובים בספר החיים של השה :

22 ויראני נחל של מים חיים זך מבהיק כעין הקרה יצא מכסה האלהים ושה : 2 ובתוך רחוב העיר וכל

עם המשיח אלף שנים : 5 ושאר המתים לא קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא התהיה הראשונה : 6 אשרי האיש וקדוש הוא אשר חלקו למקומות תחתיה הראשונה באלה לא ישפט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכו אליו אלף שנים : 7 ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מבית משמרו : 8 ויצא להדרית את הנינים בארכע כנפות הארץ און גונג ומגנו ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול הים : 9 ויעלו על מרכבי ארץ ויסבו את מהנה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת האלהים מן השם ותאכלם : 10 והשטן אשר הדיחם השלך באמן אש ונפרית אשר שם נם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולם : 11 (aiēs g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 וארא כסא לבן ונדרול ואת דושב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמי ולא נמצא להם מקום : 12 וארא את המתים הקטנים עם הנדרלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים וויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי הכתוב בספרים כמעשיהם : 13 ויתן הים את מותיו והמות והשואל נתנו את מותיהם וישפטו איש ממשים : 14 והמות והשואל השלכו באמן האש והוא המות השני : (Hadēs g86) 15 (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באמן האש : (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 וארא שמיי חדשים וארץ חדשה כי השמיים הראשונים והארץ הראשונה עברו והם איןנו עוד : 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה וירדת מאת האלהים מן השמיים נכונה ככל המקשחת לבעלה : 3 ואשמע קול נдол מן השמיים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם וHEMA והוא לו לעם והוא האלהים יהיה אתם אלהים : 4 ומזה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד ונם אבל זעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו : 5 ויאמר היישב על הכסא ההני עשה הכל חדש ויאמר אליו כתוב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם : 6 ויאמר אליו היה נחיתה אני אלף והחטא המנצח יירש הכל ואנוי אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן : 8 אבל רכוי הלב ואשר אינם מאמינים והמנאים והמנצחים והזונים והמכשפים ועבדי האלים וכל

שפת הנחלה מזה ומזה עז חיים עשה פרוי שניים עשר כי מדי חדש בחדרשו ידען את פרויו ועליה העז לתרופה הנויים: 3 וכל חרם לא יהוה עוד וכסא האלהים והשה יהיה בה ועבדיו ישרתחו: 4 והנה יראו את פניו ושמו על מצחותם: 5 וליליה לא יהוה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אליהם הוא יאיר להם ומלךו עד עולם עולמיים: 6 ויאמר אליו הדרבים האלה אמתם ונאמנים הם ויהוה אלוי הנביאים הקדשים שלח את מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה יהיה בנהריה: 7 והני בא מהר אשרי השמר את דברי נבואה בספר הזה: 8 ואני יותן הוא הראה אלה ושמעם ויהיו כשמי וכקראותי ואפל לפני רגלי המלך אשר הרני את אלה להשתחות לו: 9 ויאמר אליו ראה אלה תשעה ואת כי עבד כמוך אני ותבר לך ולאחיך הנביאים ולשمرיהם את דברי הספר הזה לאלהים השתחווה: 10 ויאמר אליו אל תחתם את דברי נבואה הספר הזה כי קרוב המועד: 11 והחומר יוסיף לחם והטמא יוסיף להטמא והצדיק יוסיף להצדיק והקדוש יוסיף להקדש: 12 והני בא מהר ושכרי אתי לשלם לכל איש כמעשיהם: 13 אני האלף והחטו הראש והסוף הראשון והאחרון: 14 אשרי העשיהם אתמצוותיו למען תהיה משללם בעז החיים ובאו העירה דרך השרים: 15 ומחוץ לה הכלבים והמכשפים והזונים והמרצחים ועבדי האלילים וכל אהב שקר ועשה: 16 אני יושע שלחתו את מלאכי להעד לכל את אלה בפני הקהילות אני שרש דוד ותולדתו כוכב נגה השחר: 17 והרוח והכללה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבוא והחפץ יקח מים חיים חנים: 18 מעיד אני בכל השמע דברי נבואות הספר הזה אם יוסיף איש עלייהם יוסיף עליו האלים את המבות הכתובות בספר הזה: 19 ואמם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע האלים את לחקו מעז החיים ומעיר הקדש הכתובים בספר הזה: 20 המעד את אלה אמר אמן כן אני בא מהר אמן באהנא האדון ישוע: 21 חסד אדניינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים אמן:

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרה ירידת מאת האלים מן השמיים נכונה ככלה המקשחת לבולה:
ואשמע קול נדרול מן השמיים לאמור הנה משכן אליהם עם בני האדם ושכן בתוכם ורמה יהיו לו לעם והוא
האלים יהיה אתם אליהם:
(חזון יוזען 21:2-3 HRNT)

מדריך הקורא
 עברית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

מַילּוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strong's: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strong's: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strong's: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strong's: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strong's: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Modern-Hebrew-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לְקָם 31:8
אַל־הַרְוָמִים 7:10
חַזְוֹן יוֹהָנָן 1:9
חַזְוֹן יוֹהָנָן 2:9
חַזְוֹן יוֹהָנָן 11:9
חַזְוֹן יוֹהָנָן 7:11
חַזְוֹן יוֹהָנָן 8:17
חַזְוֹן יוֹהָנָן 1:20
חַזְוֹן יוֹהָנָן 3:20

aïdios

אַל־הַרְוָמִים 20:1
יְהֹוָה 6:1

aiōn

מְתִיעָה 32:12

מְתִיעָה 22:13

מְתִיעָה 39:13

מְתִיעָה 40:13

מְתִיעָה 49:13

מְתִיעָה 19:21

מְתִיעָה 3:24

מְתִיעָה 20:28

מָאָרָק 29:3

מָאָרָק 19:4

מָאָרָק 30:10

מָאָרָק 14:11

לְקָם 33:1

לְקָם 55:1

לְקָם 70:1

לְקָם 8:16

לְקָם 30:18

לְקָם 34:20

לְקָם 35:20

נָוִן 14:4

נָוִן 51:6

נָוִן 58:6

נָוִן 35:8

נָוִן 51:8

נָוִן 52:8

נָוִן 32:9

נָוִן 28:10

נָוִן 26:11

נָוִן 34:12

נָוִן 8:13

נָוִן 16:14

מַשְׁיַּח הַשְׁלִיחִים 21:3

מַשְׁיַּח הַשְׁלִיחִים 18:15

אַל־הַרְוָמִים 25:1
אַל־הַרְוָמִים 5:9
אַל־הַרְוָמִים 36:11
אַל־הַרְוָמִים 2:12
אַל־הַרְוָמִים 27:16
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 20:1
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 6:2
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 7:2
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 8:2
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 18:3
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 13:8
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 11:10
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 4:4
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 9:9
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 31:11
אַל־הַקְלִיטִים 4:1
אַל־הַקְלִיטִים 5:1
אַל־הַאֲסִיכִים 21:1
אַל־הַאֲסִיכִים 2:2
אַל־הַאֲסִיכִים 7:2
אַל־הַאֲסִיכִים 9:3
אַל־הַאֲסִיכִים 11:3
אַל־הַאֲסִיכִים 21:3
אַל־הַאֲסִיכִים 12:6
אַל־הַפְלִיטִים 20:4
אַל־הַקּוֹלִיטִים 26:1
טִמְוָה 17:1
טִמְוָה 17:6
טִמְוָה 10:4
טִמְוָה 18:4
אַל־שִׁיטּוֹס 12:2
אַל־הַנְּבָרִים 2:1
אַל־הַנְּבָרִים 8:1
אַל־הַנְּבָרִים 6:5
אַל־הַנְּבָרִים 5:6
אַל־הַנְּבָרִים 20:6
אַל־הַנְּבָרִים 17:7
אַל־הַנְּבָרִים 21:7
אַל־הַנְּבָרִים 24:7
אַל־הַנְּבָרִים 28:7
אַל־הַנְּבָרִים 26:9
אַל־הַנְּבָרִים 3:11
אַל־הַנְּבָרִים 8:13
אַל־הַנְּבָרִים 21:13
הַרְאָשָׁוָה לְפִטרּוֹס 23:1
הַרְאָשָׁוָה לְפִטרּוֹס 25:1
הַרְאָשָׁוָה לְפִטרּוֹס 11:4
הַרְאָשָׁוָה לְפִטרּוֹס 11:5
הַשְׁנִית לְפִטרּוֹס 18:3

הַרְאָשָׁוָה לְיַוְנָן 17:2
הַשְׁנִית לְיַוְנָן 2:1
יְהֹוָה 13:1
יְהֹוָה 25:1
חַזְוֹן יוֹהָנָן 6:1
חַזְוֹן יוֹהָנָן 18:1
חַזְוֹן יוֹהָנָן 9:4
חַזְוֹן יוֹהָנָן 10:4
חַזְוֹן יוֹהָנָן 13:5
חַזְוֹן יוֹהָנָן 12:7
חַזְוֹן יוֹהָנָן 6:10
חַזְוֹן יוֹהָנָן 15:11
חַזְוֹן יוֹהָנָן 11:14
חַזְוֹן יוֹהָנָן 7:15
חַזְוֹן יוֹהָנָן 3:19
חַזְוֹן יוֹהָנָן 10:20
חַזְוֹן יוֹהָנָן 5:22

aiōnios

מְתִיעָה 8:18

מְתִיעָה 16:19

מְתִיעָה 29:19

מְתִיעָה 41:25

מְתִיעָה 46:25

מָאָרָק 29:3

מָאָרָק 17:10

מָאָרָק 30:10

לְקָם 25:10

לְקָם 9:16

לְקָם 18:18

לְקָם 30:18

נָוִן 15:3

נָוִן 16:3

נָוִן 36:3

נָוִן 14:4

נָוִן 36:4

נָוִן 24:5

נָוִן 39:5

נָוִן 27:6

נָוִן 40:6

נָוִן 47:6

נָוִן 54:6

נָוִן 68:6

נָוִן 28:10

נָוִן 25:12

נָוִן 50:12

נָוִן 2:17

נָוִן 3:17

מַשְׁיַּח הַשְׁלִיחִים 46:13

מַעַשֵּׁי הַשְׁלִיחִים

48:13 אֶל־הַרְוֹמִים

7:2 אֶל־קָרְנוֹתִים

21:5 אֶל־קָרְנוֹתִים

22:6 אֶל־קָרְנוֹתִים

23:6 אֶל־קָרְנוֹתִים

25:16 אֶל־הַרְוֹמִים

26:16 אֶל־הַרְוֹמִים

הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוֹתִים

17:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוֹתִים

18:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוֹתִים

1:5 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוֹתִים

8:6 אֶל־הַקְלְתִּים

9:1 סָלְנוֹס 2

16:2 סָלְנוֹס 2

16:1 טִימָוִת 1

12:6 טִימָוִת 1

16:6 טִימָוִת 1

19:6 טִימָוִת 1

9:1 טִימָוִת 2

10:2 טִימָוִת 2

2:1 אֶל־שְׁטוֹס

7:3 אֶל־שְׁטוֹס

15:1 אֶל־פָּלָמָן

9:5 לְלַעֲבָרִים

2:6 אֶל־עֲבָרִים

12:9 אֶל־עֲבָרִים

14:9 אֶל־עֲבָרִים

15:9 אֶל־עֲבָרִים

20:13 אֶל־עֲבָרִים

10:5 הַרְאָשָׁנָה לְפָטָרָס

11:1 הַשְׁנִית לְפָטָרָס

2:1 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

25:2 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

15:3 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

11:5 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

13:5 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

20:5 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

7:1 הַרְוָה

21:1 הַרְוָה

6:14 הַזּוֹן יְהָנָן

Geenna

22:5 מַתְיוּ

29:5 מַתְיוּ

30:5 מַתְיוּ

28:10 מַתְיוּ

9:18 מַתְיוּ

15:23 מַתְיוּ

33:23 מַתְיוּ

43:9 מַאֲרָק

45:9 מַאֲרָק

47:9 מַאֲרָק

5:12 לְקָס

6:3 יְעַלְבָּ

Hadēs

23:11 מַתְיוּ

18:16 מַוְיָּה

15:10 לְוָקָס

23:16 לְוָקָס

מַעַשֵּׁי הַשְׁלִיחִים

מַעַשֵּׁי הַשְׁלִיחִים

הַרְאָשָׁנָה אֶל־הַקְרָבָתִים

18:1 הַזּוֹן יְהָנָן

8:6 הַזּוֹן יְהָנָן

13:20 הַזּוֹן יְהָנָן

14:20 הַזּוֹן יְהָנָן

Limnē Pyr

הַזּוֹן יְהָנָן 20:19

הַזּוֹן יְהָנָן 10:20

14:20 הַזּוֹן יְהָנָן

15:20 הַזּוֹן יְהָנָן

8:21 הַזּוֹן יְהָנָן

Sheol

בְּרָאָשָׁה 35:37

בְּרָאָשָׁה 38:42

בְּרָאָשָׁה 29:44

בְּרָאָשָׁה 31:44

בְּמוֹדֵר 30:16

בְּמוֹדֵר 33:16

דְּבָרִים 22:32

שְׁמוֹאֵל 6:2

שְׁמוֹאֵל 6:22

מְלָכִים א 6:2

מְלָכִים א 9:2

אַיּוֹב 9:7

אַיּוֹב 8:11

אַיּוֹב 13:14

אַיּוֹב 13:17

אַיּוֹב 16:17

אַיּוֹב 13:21

אַיּוֹב 19:24

אַיּוֹב 6:26

תְּהִלִּים 5:6

תְּהִלִּים 17:9

תְּהִלִּים 10:16

תְּהִלִּים 5:18

תְּהִלִּים 3:30

תְּהִלִּים 17:31

תְּהִלִּים 14:49

תְּהִלִּים 15:49

תְּהִלִּים 15:55

תְּהִלִּים 13:86

תְּהִלִּים 3:88

תְּהִלִּים 48:89

תְּהִלִּים 3:116

תְּהִלִּים 8:139

תְּהִלִּים 7:141

מְשֻׁלָּי 12:1

מְשֻׁלָּי 5:5

מְשֻׁלָּי 27:7

מְשֻׁלָּי 18:9

מְשֻׁלָּי 11:15

מְשֻׁלָּי 24:15

מְשֻׁלָּי 14:23

מְשֻׁלָּי 20:27

מְשֻׁלָּי 16:30

קְהֻלָּת 10:9

שִׁיר הַשְׁרִירִים 6:8

יִשְׁעָה 14:5

יִשְׁעָה 9:14

יִשְׁעָה 11:14

יִשְׁעָה 15:14

יִשְׁעָה 15:28

יִשְׁעָה 18:28

יִשְׁעָה 10:38

יִשְׁעָה 18:38

יִשְׁעָה 9:57

יִזְקָאֵל 15:31

יִזְקָאֵל 16:31

יִזְקָאֵל 17:31

יִזְקָאֵל 21:32

יִזְקָאֵל 27:32

יִזְקָאֵל 14:13

עֲמֹס 2:9

יוֹנָה 2:2

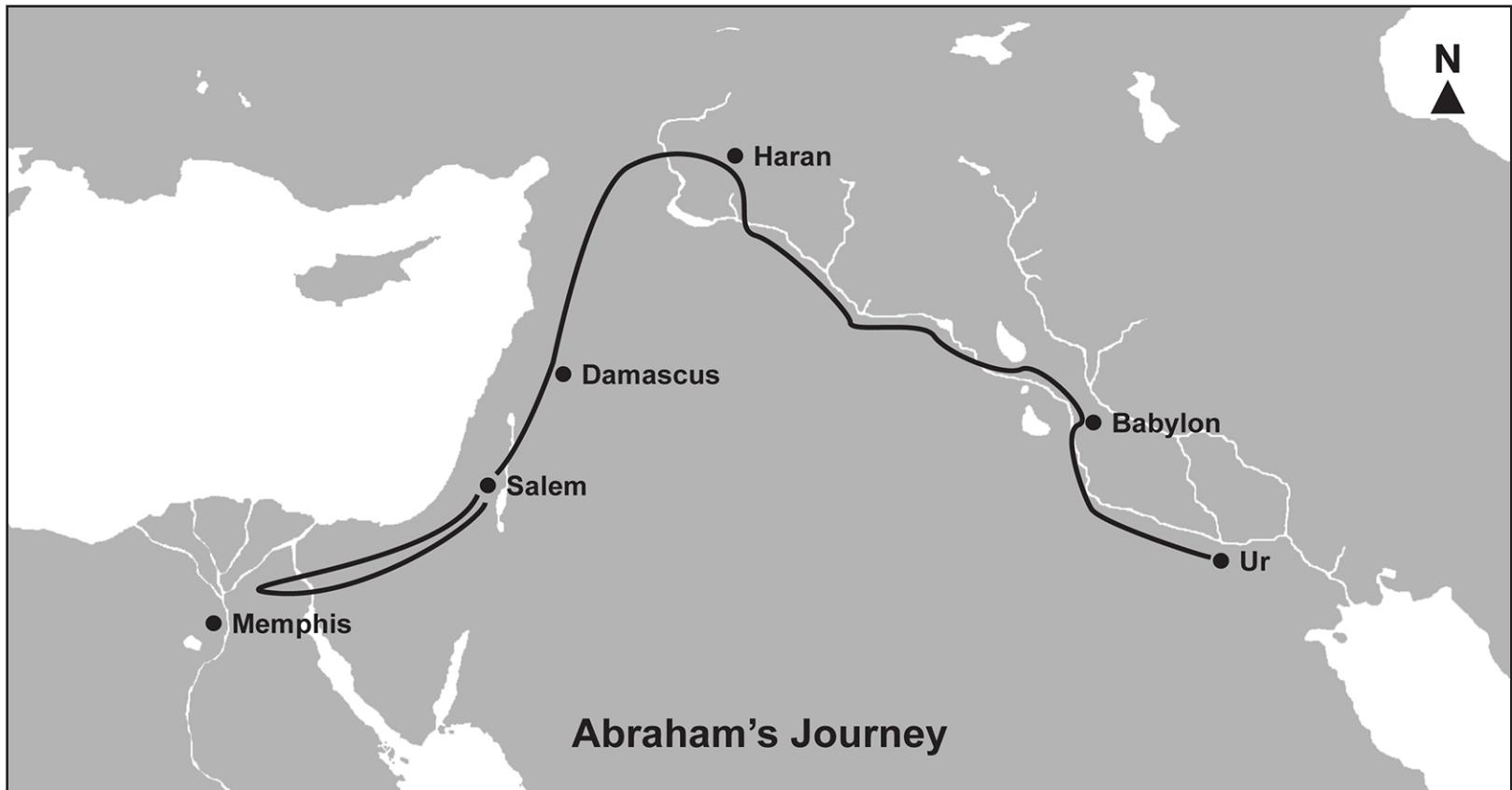
הַבְּקָרָק 5:2

Tartaroō

הַשְׁנִית לְפָטָרָס 4:2

Questioned

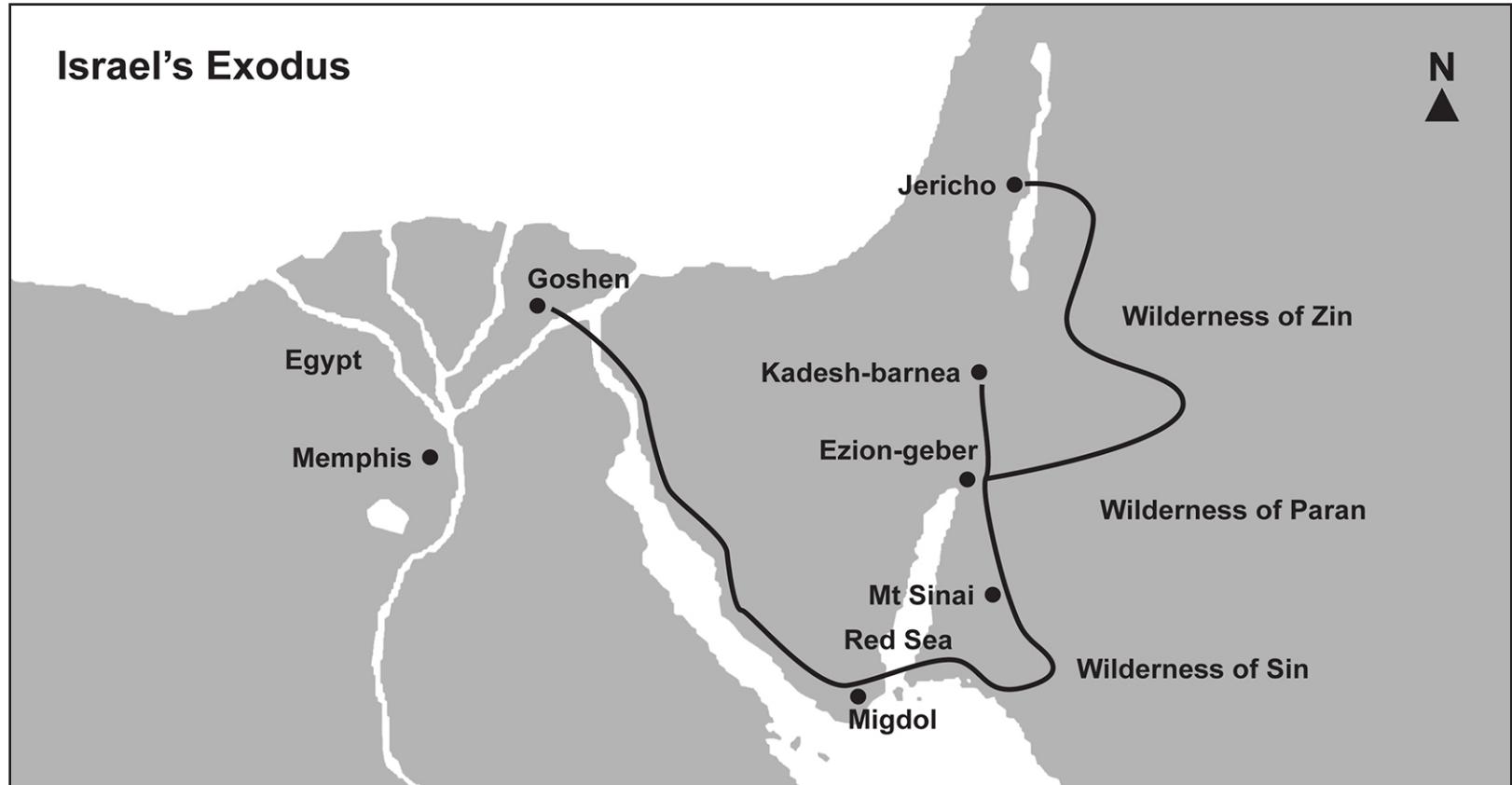
הַשְׁנִית לְפָטָרָס 17:2

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללבת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע أنها יבואו: - (אלה-העברים 11:8 HRNT)

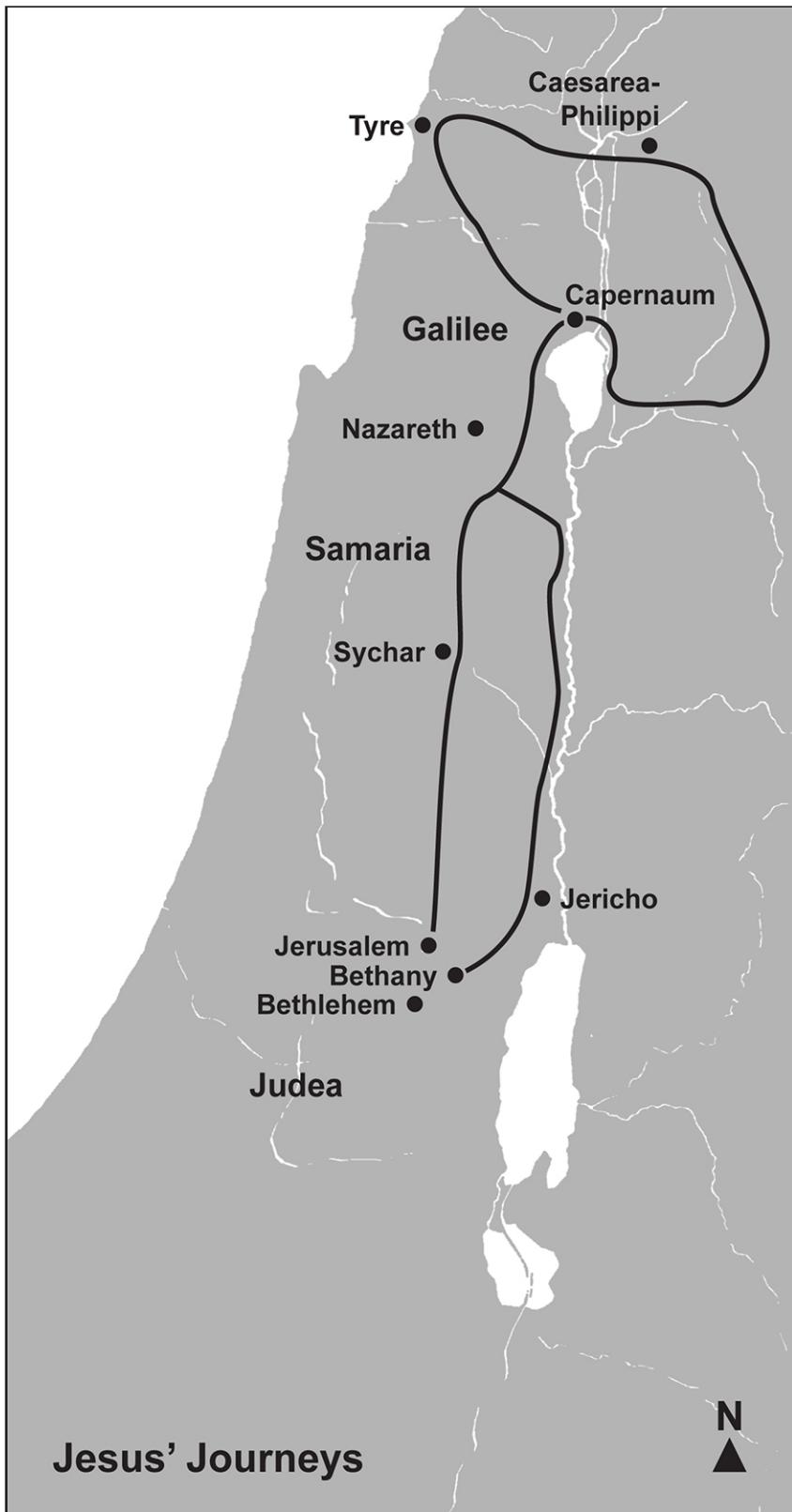
Israel's Exodus

N

יְהוָה בָּשַׁלַּח פְּרֻשָּׁה אֶת הָעָם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דָּרְךָ אֶרְץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּנֵי יְנַחֵם הָעָם בְּרָאָתָם מִלְחָמָה וְשָׁבֹו מִצְרִימָה: - (שָׁמוֹת 13:17)

כִּי בְּהָדָם אֵין תְּהִיא לֹא בָּא לְמִנְחָה שְׁרִתוּךְ אֵם לְשִׁרְתָּה וְלִתְחָתָתְךָ פֶּרֶשׁ תְּהִתְרַבִּים : (מְאֵלָק 10:45 HRNT)

פלוס עבר ישב המשיח מקרה להיות שליח ונבדל לברורת אלהים: - (אלה-הרווקים 1:1) (HRNT)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Titus destroys the Jewish Temple
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us							
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin							
Where are we? ◀			When are we? ▼									
			Innocence		Fallen				Glory			
Who are we? ▶	God	Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
		Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise					
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers						
	Mankind	Living			Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth							
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise							
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment							
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Imprisoned			2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus							
		Fugitive			Revelation 20:13 Thalaasa							
		First Beast			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind							
		False Prophet			Revelation 19:20 Lake of Fire							
		Satan			Revelation 20:2 Abyss							
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all							

Prepared for the Devil and his Angels

עברית עַבְרִית at AionianBible.org/Lake-of-Fire

The Aionian Bible shows the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The most significant observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to mean separating believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels at the final judgment alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Certainly, unbelievers are punished for their selfishness as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

We should find hope that Jesus tells us, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And there is even greater hope because after the prison of Hades is evacuated, it is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels.

לכו ועשו לתלמידים את כל הנזום וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדרש: - (מתיו 28:19 HRNT)